SAYI:608-620

CİLT 33

LeMan

BENİ SEVİYON MU?..
II...IH..!.

SAYI: 608-620

33

LeMan

LeMan
BENİ SEVİYON MU?

LeMan
150 MİLYAR DOLARIMIZ ÇALINMIŞ!
BİR BARDAK SU OPERASYONU
İÇİN UNUTUN...

LeMan
NE OLDİ SANA NE OLDİ BÖYLE AMERİKANCI ERKEK...

LeMan
BENİ KİM YARATTI ULAN
ÇIKSIN ULAN BENİ YARATAN KİMSE ALOOO

LeMan
BULMACA
YURUM İNSANI

LeMan
KOZALAK YETİŞTİRME TESİSLERİ: MEB
SIRADAKİ!..

LeMan
SUÇ PATLADI!

LeMan
Bas bas parayı kayıta

LeMan
BANKACILIKTA YENİ HEDEF ÇOCUKLAR

LeMan
KAMUOYU DESTEĞİNİ YİTİREN GEORGE DABILYU DENYO BUSH ÇILDIRMA ALAMETLERİ GÖSTERİYOR
FUCK THE KAMUOYU!
TAKA

LeMan
SÜREYYA'NIN HEYKELİ DİKİLDİ HINCAL ULUÇ'UN ÇENESİ DİKİLMEDİ

LeMan
yurdum genci marka bağımlısı ve mutsuz
EMİNEM

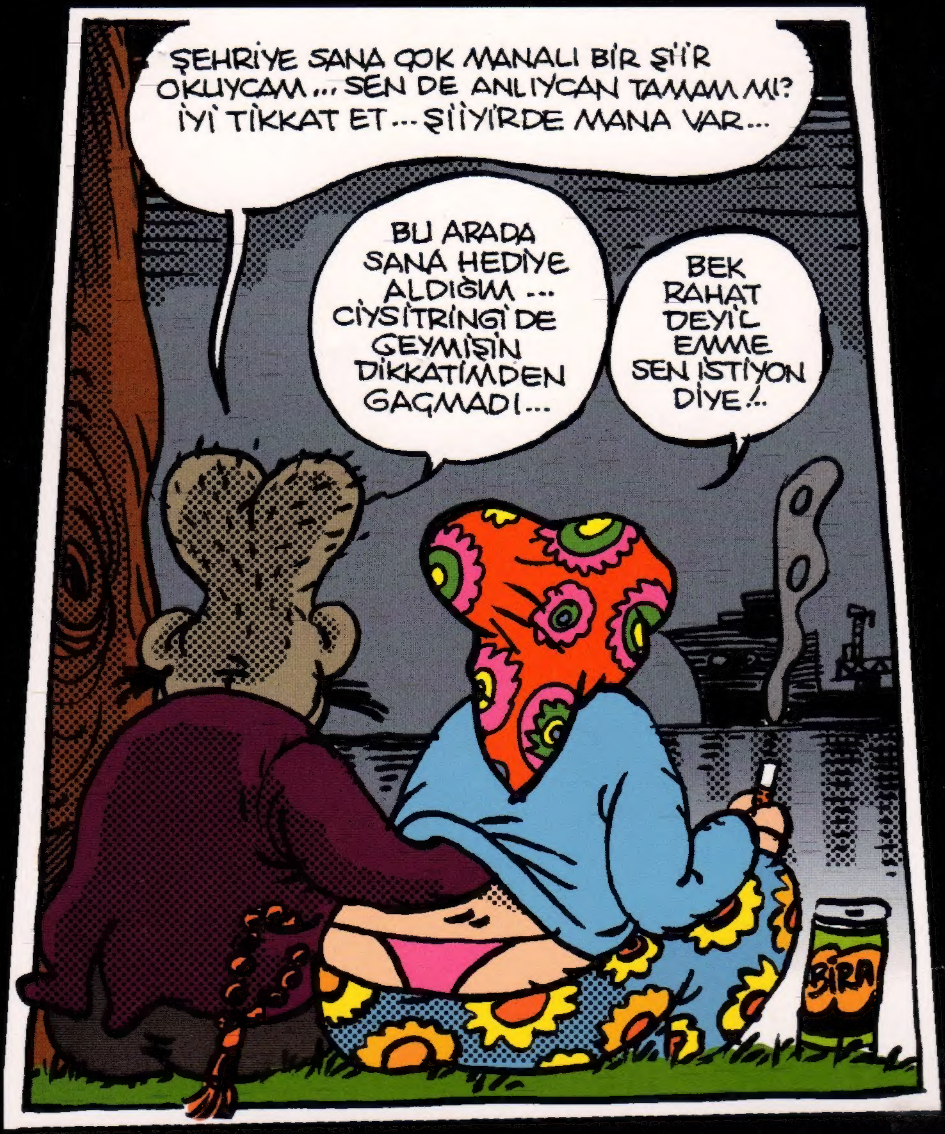
ŞEHRİYE SANA ÇOK MANALI BİR ŞİİR OKUYCAM... SEN DE ANLIYCAN TAMAM MI? İYİ TİKKAT ET... ŞİİYİRDE MANA VAR...
BU ARADA SANA HEDİYE ALDIĞIM... CİYSİTRİNGİ'Dİ GEYMİŞİN DİKKATİMDEN GAÇMADI...
BEK RAHAT DEYİL EMME SEN İSTİYON DİYE!..
BİRA

33

SAYI: 608-620

608

4 Temmuz 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/27- 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-900.000 TL.

150 MİLYAR DOLARIMIZ ÇALINMIŞ!

yeniHarman
KİRLİ ÇAMAŞI
Korkmaz Yiğit asıl şi
Türkiye'nin büyük çöküşü
Enerjide Türkiye'yi sağmışlar, doymamışlar
İkinci kaset bombası!
BİRİ İFŞA ETTİ, BİRİ KONUŞTU, BİRİ BÜZÜLDÜ

Halkın cebinden çalınan, hortumlanan paranın miktarı belli oldu... 150 milyar dolar! Toplam dış borcumuza yakın... IMF'ten gelen toplam kredinin 7 katı... Türkiye'nin gayrisafi milli hasılası tutarı kadar... Geçtiğimiz yılki ülkenin ihracat rakamının 7 katı...

Çala, hortumlaya Türkiye'nin bütün kaynaklarını devlet, bürokrasi, iş dünyası üçgeninde emip, silip süpüren soysuzlar hem ülkeyi IMF kucağında çaresiz bıraktı, ulusal onurumuzu ayaklar altına aldı, hem de topyekün bir halkı alabildiğine yoksullaştırdı. Bankacılık sektöründe dönen yolsuzluk miktarı 54 milyar dolar...Enerji sektöründe 40 milyar dolar... Çeşitli çiçek, böcek, balina, köpek adlarıyla ünlenen ilaç, otomasyon, bayındırlık bakanlığı ihaleleri, otoyol ihaleleri, iller bankası, tekel ihaleleri de hortuma dahil olunca rakam 150 milyar dolara ulaşıyor...

Başbakanlık Araştırma komisyonunun 150 bini aşkın belgeyi didikleyerek ulaştığı bu sonuçlarla ilgili önümüzdeki dönem önemli gelişmeler beklenebilir. Denizi biten Türkiye'de belki de ilk kez sorumluları hesap vermeye zorlamak bize düşüyor... Komisyona çağrılan Korkmaz Yiğit'in ifadeleri tam metin haftalık yeniHarman dergisinde 3 sayıdır yayınlanıyor. Kimseden çıt çıkmadı.. Bu hafta Mesut Yılmaz'ın araştırma komisyonuna yaptığı açıklamaları yayınlıyor yeniHarman'da... Dudak uçurtan ifadeler karşısında bakalım yine sessizlik sürecek mi?..

Başta iş dünyası, bürokrasi, medya, devletin kurumları ucu her tarafa dokunan bu pisliği örtmek için sessiz kalması bakalım ne kadar yeterli olacak... Perde arkasındaki olayları göstermekle yükümlü medyanın 4 büyük holdinginin paçası bu işlere tam bulaştı... Hepsi ortalığa saçıldı... Bakanlar, Başbakanlar dibine kadar.. Bürokrasi malum.. Bugün olayların üstüne gitmekle yükümlü hükümetin 1 milyar dolarlık servetiyle anılan Başbakanıyla ilgili hala soruşturmalar sürüyor.. Pekçok hükümet üyesi dokunulmazlık zırhıyla yangından kaçıyor.. O halde iş halka düşüyor... Ya da

BİR BARDAK SU OPERASYONU

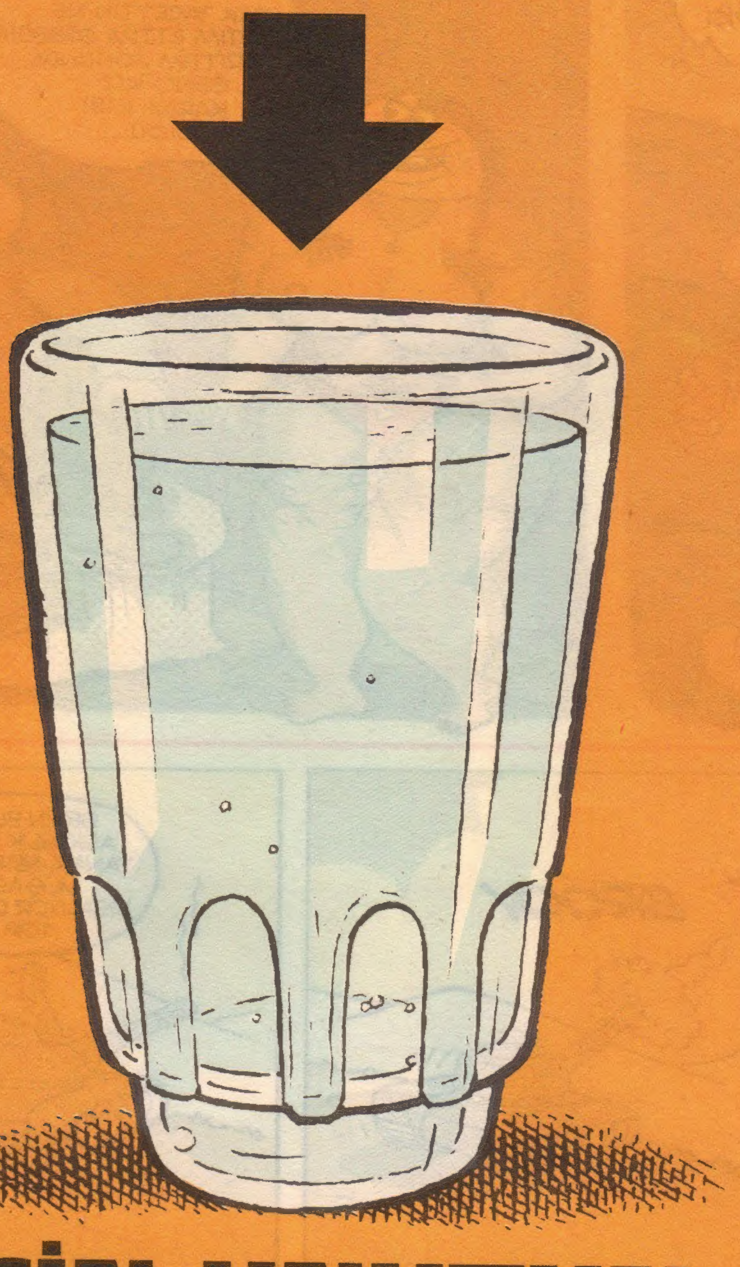

İÇİN UNUTUN...

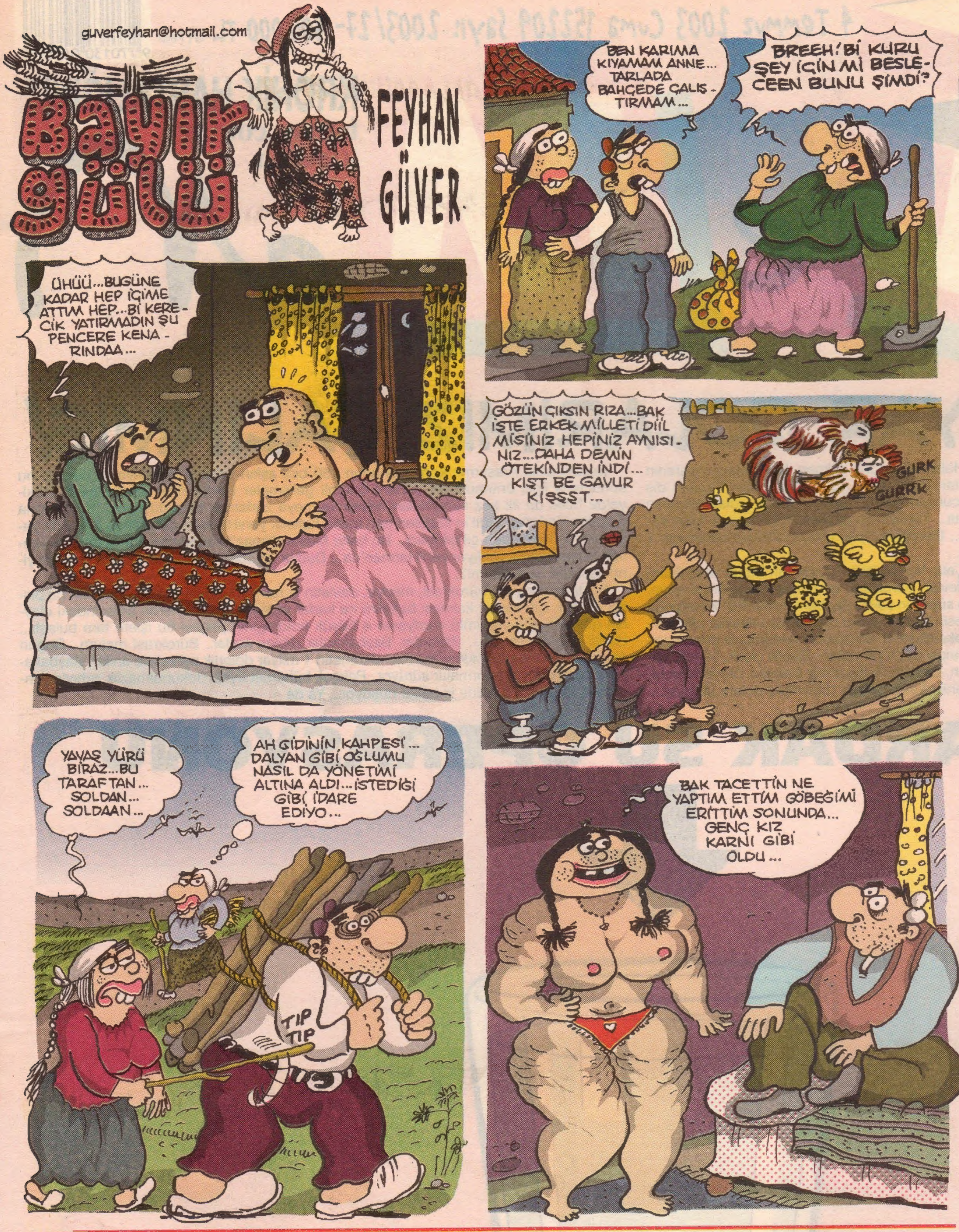
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır gülü
FEYHAN GÜVER
BEN KARIMA KIYAMAM ANNE... TARLADA BAHÇEDE ÇALIŞTIRMAM...
BREEH! Bİ KURU ŞEY İÇİN Mİ BESLECEEN BUNU ŞİMDİ?
ÜHÜÜ... BUGÜNE KADAR HEP İÇİME ATTIM HEP... Bİ KERECİK YATIRMADIN ŞU PENCERE KENARINDAA...
GÖZÜN ÇIKSIN RIZA... BAK İŞTE ERKEK MİLLETİ DİİL MİSİNİZ HEPİNİZ AYNISINIZ... DAHA DEMİN ÖTEKİNDEN İNDİ... KIŞT BE GAVUR KIŞŞŞT...
GURK
GURRK
YAVAŞ YÜRÜ BİRAZ... BU TARAFTAN... SOLDAN... SOLDAAN...
AH GİDİNİN KAHPESİ... DALYAN GİBİ OĞLUMU NASIL DA YÖNETİMİ ALTINA ALDI... İSTEDİĞİ GİBİ İDARE EDİYO...
TIP TIP
BAK TACETTİN NE YAPTIM ETTİM GÖBEĞİMİ ERİTTİM SONUNDA... GENÇ KIZ KARNI GİBİ OLDU...

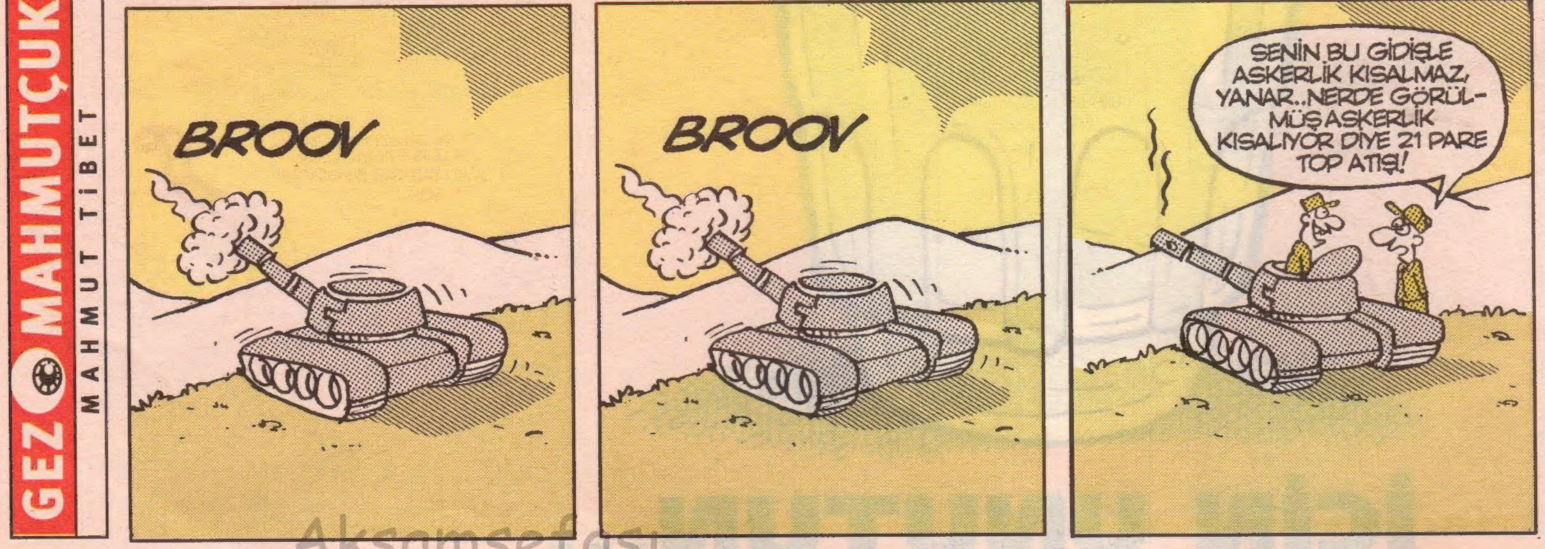
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
BROOV
BROOV
SENİN BU GİDİŞLE ASKERLİK KISALMAZ, YANAR.. NERDE GÖRÜLMÜŞ ASKERLİK KISALIYOR DİYE 21 PARE TOP ATIŞI!

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

İYİ KÖTÜ NE?

* E-postacı geliyor, selam veriyor! maille gelenlerden seçmeler:

- Aşkınla dolam, dolam, dolam, full olayım mı?! (Öner Peker)

- Filmlerde kahramanlar, tehlike anlarında arabalarının kapısını hep açık bırakırlar, herhangi bir arabanın çalındığına da rastlanmamıştır! (İbrahim Büyükak)

- Kara Şimşek gecikir, belki hiç gelmez! (Alaattin Oğuz)

*** Önyargıtay...**

* - Seni seviyorum...

- Bak, senin s'lerde bi patlama var ha... Bi daha bi söyle bakiim!

. . .

- Seni seviyorum...

- Aha!.. Bugün bana bunu söyleyen ikinci insansın... Ulan ne tesadüf bea!.

. . .

- Seni seviyorum...

- Diyosun!..

. . .

- Seni seviyorum...

- Ben bugüne kadar girdiğim her ortamda sevilmişimdir!..

. . .

- Seni seviyorum...

- Allah razı olsun!..

*** Kaplıca: Osmanlı tatil köyü...**

* Komşusu realistken, sürrealist olan bizden değildir! Komşusu yeminli müşavirken, yalan söyleyen bizden değildir!

*** Yönetmen arkadaşım Levent D. anlatmıştı. Kıllı biri bunları (Levent ve bi arkadaşı) ağırlamış. Yemek, kahve, barda içkiler, meyve tabağı falan.. Bu arada kıllı zat, alkolden kelle olmuş. Gecenin sonunda havuçtan ya da salatalıktan bahseder gibi, çocuklara şöyle demiş:**

- Birer dam miker miyiz?

* Elinde hızarla, gelip dert anlatan ve akabinde para isteyenler var. Nedir ya, para vermezsem hızarla kesicen mi beni, ne diyosun? Bi arkadaştan, sabahın köründe orak taşıyan biri para istemiş. Tövbe estağfurullah, Azrail gibi. Vermiş parayı. Varsa zaten verin parayı. (Parasızlığın üstüne bi de hızar, koyar adama ha!)

*** Beşiktaş-Üsküdar motorlarından birinde "MİZAH YAPMAYIN" şeklinde bir tabela asılıymış, duyum geldi... Duyuma gel!..**

* ERKEN KALKMA SANATI: Erken yatın.

*** İş. Yazarsın kimselerin haberleri olmaz veya yazarsın, o yazılar için para alırsın. O yazılı ağıtları iş eylersin. İşlemek bu mudur? İşleye işleye cinayet işlemek de vardı. Bu daha iyi. Hem kimse ölmüyor, hem de sen profesyonel deliriyosun.**

* Karambolden gol kovalayacağına, yap güzel bi şandel de seyredelim, tuttu auta gitti, gitsin.

*** Kuş sürüsü sandık, helikopterden atılan promosyon haçlarmış...**

* İyi kötü ne?

sisli geçmiş zaman

ben de rodi olsam
başka çocuk da
beni okurdu

İki Resim Arasındaki 7 Fark

GÜLEN ADAM & ÖLÜM ADAMI

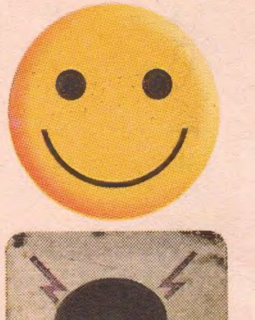

❶ Gülen Adam, iyimserlik dayatmasıdır... **Ölüm Adamı, dikkate-sıhhate çağrıdır!..**

❷ Gülen Adam işlevsizdir, işsiz gibi bişeydir... **Ölüm Adamı, misyon sahibi figürdür!..**

ÖLÜM TEHLİKESİ

❸ Gülen Adam, itici derecede naiftir... **Ölüm Adamı, 'elektrikli' ifadesiyle kışkırtıcıdır!..**

❹ Gülen Adam, sonuç adamıdır... **Ölüm Adamı, "Ne oldi sana, ne oldi böyle" dedirtecek haliyle sonuç adamıdır!..**

❺ Gülen Adam, basitliğe övgüdür... **Ölüm Adamı, karmaşık hissiyat yaratır!..**

❻ Gülen Adam, inceden sinsidir... **Ölüm Adamı, harbidir!..**

❼ Gülen Adam da bir gün ölür... **Ölüm Adamı, sabittir!..**

vo@leman.com.tr

LeMan

Türkiye, üslerini, limanlarını havaalanlarını ve sınırlarını Amerika ve müttefik kuvvetlere açtı..

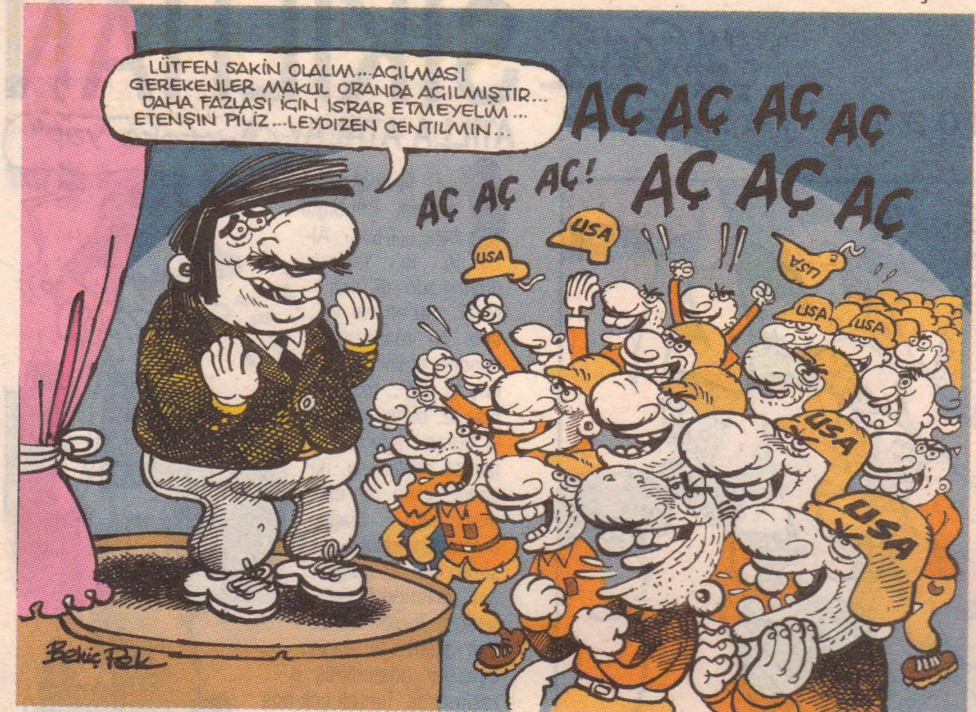
LÜTFEN SAKİN OLALIM...AÇILMASI GEREKENLER MAKUL ORANDA AÇILMIŞTIR... DAHA FAZLASI İÇİN ISRAR ETMEYELİM... ETENŞIN PILIZ...LEYDIZEN CENTILMIN...
AÇ AÇ AÇ AÇ
AÇ AÇ AÇ!
AÇ AÇ AÇ
USA
Behiç Pek

Yargıya, eğitime, sağlığa para yok..15 bin "yeni imam" için kadro açılıyor..

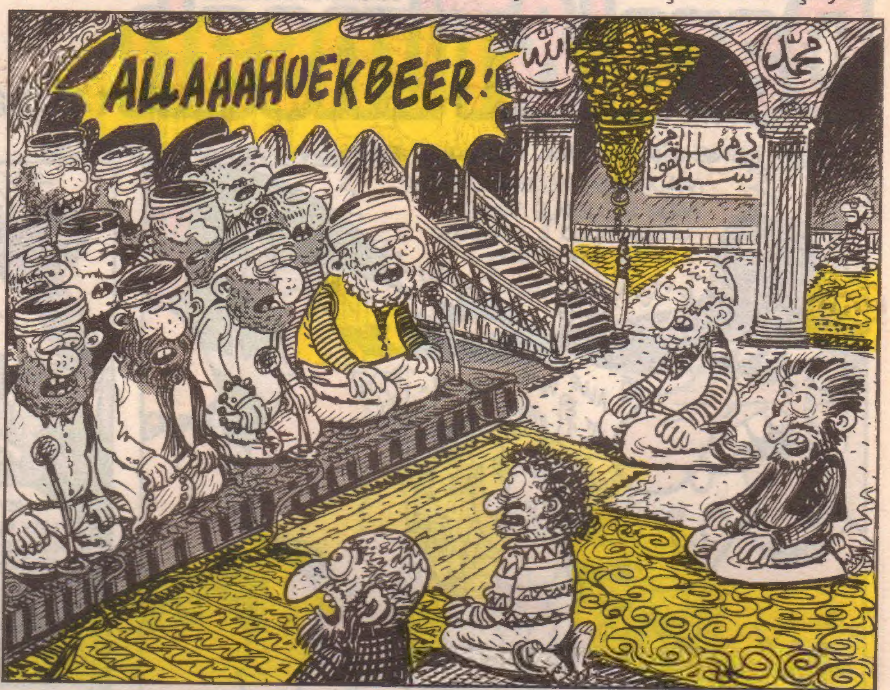
ALLAAAHUEKBEER!

Hakkari'de kar üstüne slogan yazdığı gerekcesiyle 11 şubatta gözaltına alınan A.A (14) yardım ve yataklıktan yargılanıyor..

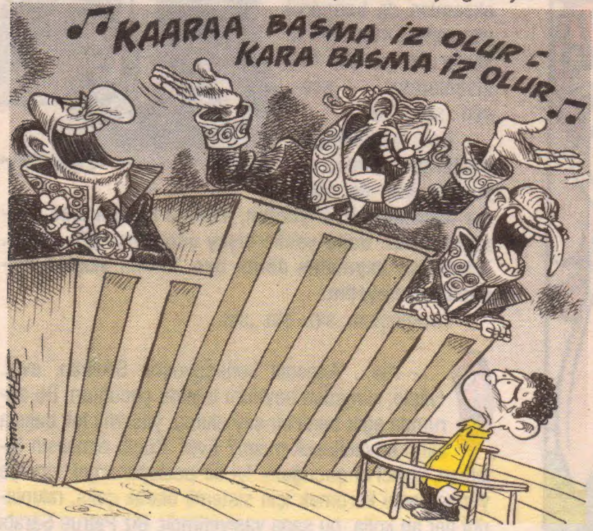
KAARAA BASMA İZ OLUR
KARA BASMA İZ OLUR

Trilyonların hüpletildiği "Neşter Operasyonu"ndan yargılananlar kendilerine yakışır! şekilde 100' er bin dolar kefalet ödeyerek serbest kaldı...

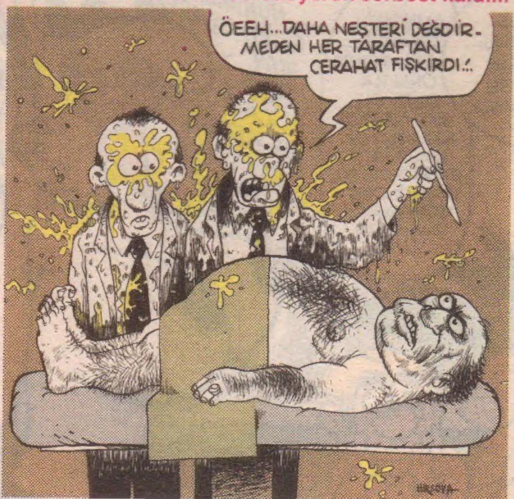
ÖEEH...DAHA NEŞTERİ DEĞDİRMEDEN HER TARAFTAN CERAHAT FIŞKIRDI.!.

Yoksulluktan bakamadığı çocuklarına sosyal hizmetler kurumuna vermek isteyen anneye, kurumdan zavallı yanıt: "kötü yola düşmüş olmanız gerekir..."

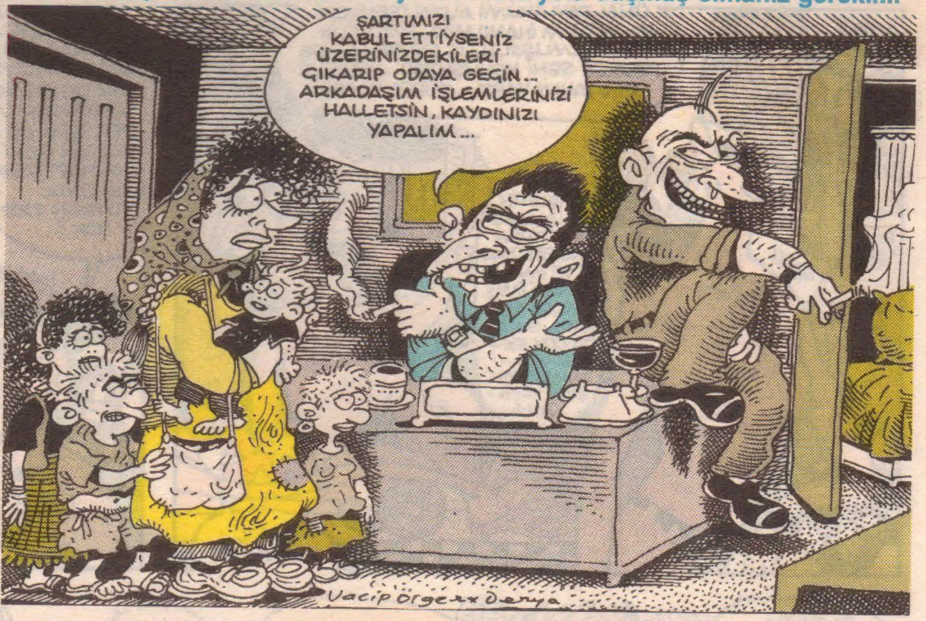
ŞARTIMIZI KABUL ETTİYSENİZ ÜZERİNİZDEKİLERİ ÇIKARIP ODAYA GEÇİN... ARKADAŞIM İŞLEMLERİNİZİ HALLETSİN, KAYDINIZI YAPALIM...
Vacip Örgeç x Derya

Saddam rejimini 20 günde deviren işgal güçleri Irak halkının bileğini bükemiyor..Halk, işgalcilere karşı gerilla savaşı yapmaya hazırlanıyor..

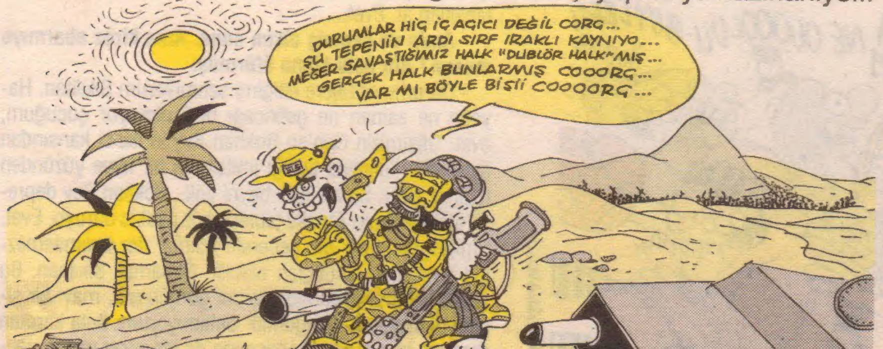
DURUMLAR HİÇ İÇ AÇICI DEĞİL CORÇ... ŞU TEPENİN ARDI SIRF IRAKLI KAYNIYO... MEĞER SAVAŞTIĞIMIZ HALK "DUBLÖR HALK"MIŞ... GERÇEK HALK BUNLARMIŞ COOORÇ... VAR MI BÖYLE BİŞİ COOOORÇ...
USA
SERAP GÖRÜYOR OLMAYASIN ?.
Derya Sayar

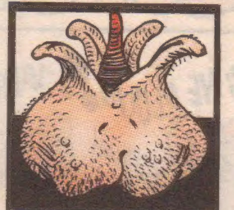

MEDYA SÜPRÜNTÜLERİ
12 yaşındaki bir çocuğun tecavüz haberini en ince ayrıntısına kadar yayınlayan etiksiz ahlaksız yosmalar

MANKEN-ŞARKICI BOŞANMALARI
medya sakızı..yastığa kadar uzanan iğrenç yorumlar

DONALD RUMSFELD
ırak halkının özgürlük savaşını küçümseyen kütük

OTOYOL VE KÖPRÜ ZAMMI
hükümetin başarısızlık öfkesi acizlik kokan icraat

HÜSAMETTİN ÖZKAN
halk bankasının h'sini bile bilmezmiş ha ha ha ha

ŞERİT İHLALİ
yurdum insanın kendi dramı yine 12 can aldı

MEMURA SIFIR ZAM
adaletin bu mu hükümet sırat köprüsünden düşecesiler

Mardin'de aralarında bir çok kamu görevlisinin de bulunduğu 28 kişinin tecavüzüne uğrayan 12 yaşındaki genç kız, bütün sanıklar serbest bırakılınca adalet bakanına mektup yazdı..

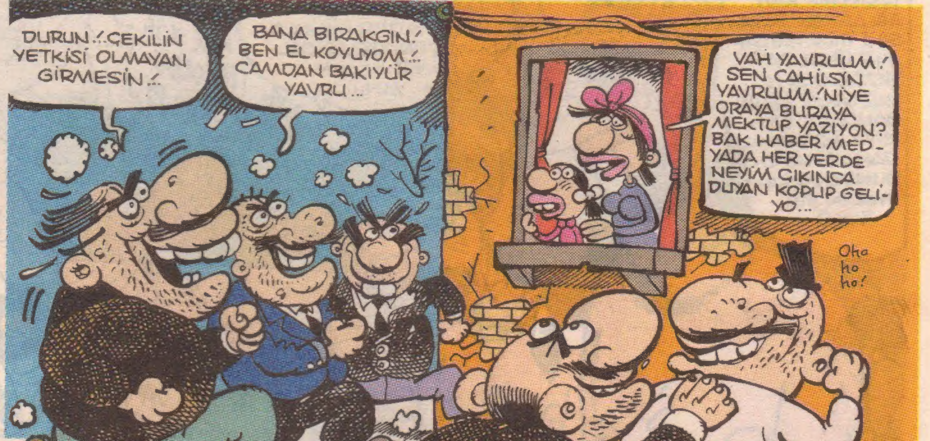
DURUN.!.ÇEKİLİN YETKİSİ OLMAYAN GİRMESİN.!.
BANA BIRAKÇIN.! BEN EL KOYUYOM.!. CAMDAN BAKIYÜR YAVRU...
VAH YAVRUUM.! SEN CAHİLSİN YAVRUUM.! NİYE ORAYA BURAYA MEKTUP YAZIYON? BAK HABER MEDYADA HER YERDE NEYİM ÇIKINCA DUYAN KOPUP GELİYO...
Oha ho ho!
Behiç Pek

SSK'daki yolsuzluklar nedeniyle başlatılan "Neşter Operasyonu"nda sanıkların 110 avukatına karşılık devletin haklarını, 1 avukat savunuyor..

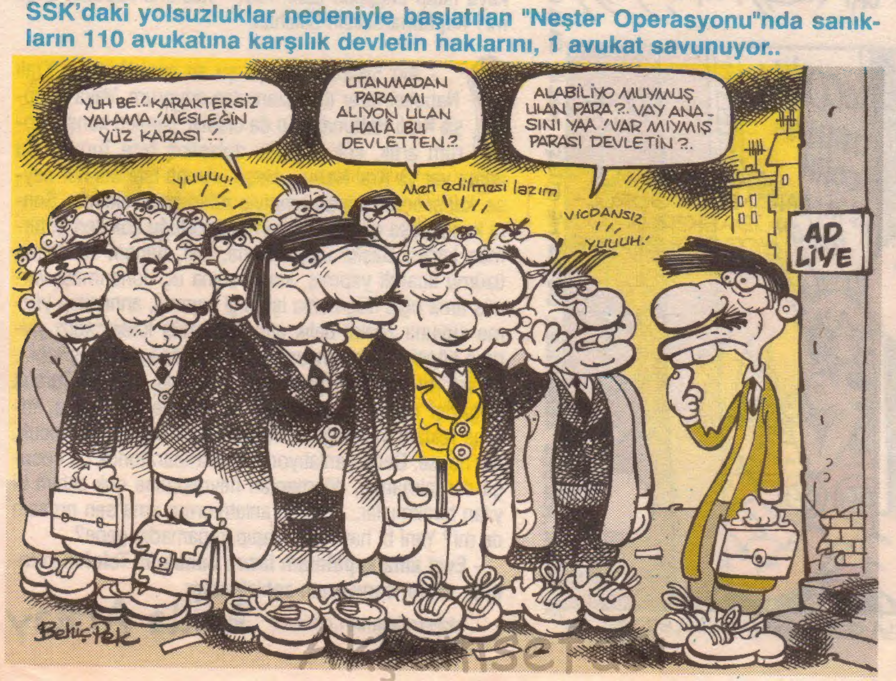
YUH BE.!.KARAKTERSİZ YALAMA.!MESLEĞİN YÜZ KARASI.!.
UTANMADAN PARA MI ALIYON ULAN HALÂ BU DEVLETTEN.?
ALABİLİYO MUYMUŞ ULAN PARA?. VAY ANASINI YAA.!VAR MIYMIŞ PARASI DEVLETİN ?.
yuuuu!
Men edilmesi lazım
VİCDANSIZ
YUUUH.!
AD LİYE
Behiç Pek

Türk ve dünya sinemasının tartışmasız en iyi yönetmen ve oyuncusu olan Yılmaz Güney iki profesörü mahkemelik etti... Güney'in yirmi iki yıl önce mide rahatsızlığı nedeniyle yatırıldığı Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde siyasi görüşü yüzünden tedavi edilmediği iddiası ortalığı karıştırdı...

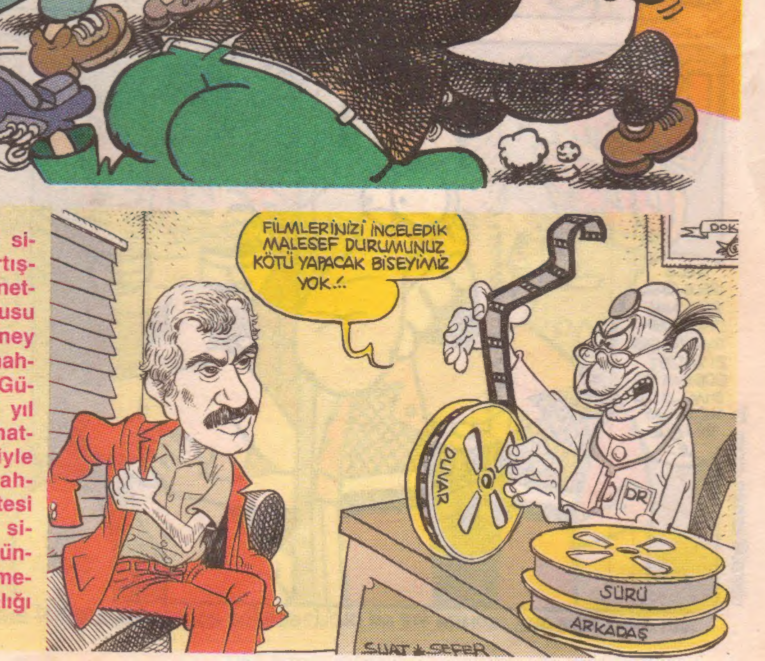
FİLMLERİNİZİ İNCELEDİK MALESEF DURUMUNUZ KÖTÜ YAPACAK BİSEYİMİZ YOK.!.
DUVAR
DR
SÜRÜ
ARKADAŞ
SUAT & SEFER

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyétsizler

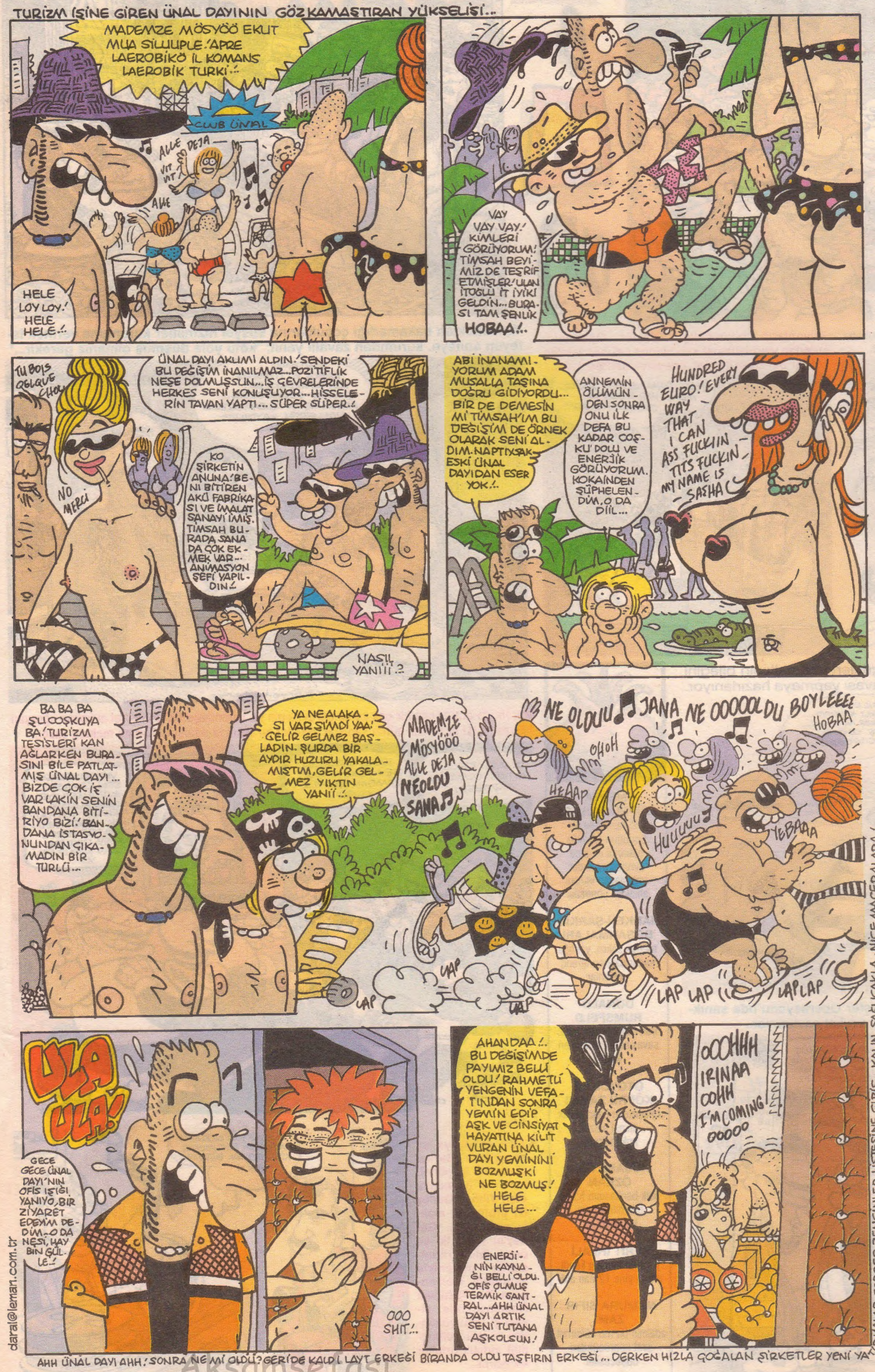
TURİZM İŞİNE GİREN ÜNAL DAYININ GÖZKAMAŞTIRAN YÜKSELİŞİ..
MADEMZE MÖSYÖÖ EKUT MUA SİLUUPLE! APRE LAEROBİKÖ İL KOMANS LAEROBİK TURKİ..!
CLUB ÜNAL
ALLE DEJA
VIT VIT
ALLE
HELE LOY LOY! HELE HELE..!
VAY VAY VAY! KİMLERİ GÖRÜYORUM! TİMSAH BEYİMİZ DE TEŞRİF ETMİŞLER! ULAN İTOĞLU İT İYİKİ GELDİN... BURASI TAM ŞENLİK
HOBAA!..
TU BOIS QELQUE CHO...
NO MERCI
ÜNAL DAYI AKLIMI ALDIN! SENDEKİ BU DEĞİŞİM İNANILMAZ... POZİTİFLİK NEŞE DOLMUŞSUN... İŞ ÇEVRELERİNDE HERKES SENİ KONUŞUYOR... HİSSELERİN TAVAN YAPTI... SÜPER SÜPER..!
KO ŞİRKETİN ANUNA! BENİ BİTİREN AKÜ FABRİKASI VE İMALAT SANAYİ İMİŞ. TİMSAH BURADA SANA DA ÇOK EKMEK VAR... ANİMASYON ŞEFİ YAPILDIN!
NASIL YANİİİ..?
ABİ İNANAMIYORUM ADAM MUSALLA TAŞINA DOĞRU GİDİYORDU... BİR DE DEMESİN Mİ TİMSAH'IM BU DEĞİŞİM DE ÖRNEK OLARAK SENİ ALDIM. NAPTIXSAK ESKİ ÜNAL DAYIDAN ESER YOK..!
ANNEMİN ÖLÜMÜNDEN SONRA ONU İLK DEFA BU KADAR COŞKU'DOLU VE ENERJİK GÖRÜYORUM. KOKAİNDEN ŞÜPHELENDİM, O DA DİİL...
HUNDRED EURO! EVERY WAY THAT I CAN ASS FUCKIIN TITS FUCKIN MY NAME IS SASHA
BA BA BA ŞU COŞKUYA BA! TURİZM TESİSLERİ KAN AĞLARKEN BURASINI BİLE PATLATMIŞ ÜNAL DAYI... BİZDE ÇOK İŞ VAR LAKİN SENİN BANDANA BİTİRİYO BİZİ! BANDANA İSTASYONUNDAN ÇIKAMADIN BİR TÜRLÜ...
YA NE ALAKASI VAR ŞİMDİ YAA! GELİR GELMEZ BAŞLADIN. ŞURDA BİR AYDIR HUZURU YAKALAMIŞTIM, GELİR GELMEZ YIKTIN YANİİ..!
MADEMZE MÖSYÖÖÖ ALLE DEJA NEOLDU SANA♫
NE OLDUU♫ JANA NE OOOOOLDU BOYLEEEE
OHOH
HOBAA
HEAAP
HUUUUU
YEBAAA
LAP
LAP
LAP LAP
LAP LAP
ULA ULA!
GECE GECE ÜNAL DAYI'NIN OFİS IŞIĞI YANIYO, BİR ZİYARET EDEYİM DEDİM.. O DA NESİ, HAY BIN GÜLLE..!
OOO SHIT!..
AHANDAA!.. BU DEĞİŞİMDE PAYIMIZ BELLİ OLDU! RAHMETLİ YENGENİN VEFATINDAN SONRA YEMİN EDİP AŞK VE CİNSİYAT HAYATINA KİLİT VURAN ÜNAL DAYI YEMİNİNİ BOZMUŞKİ NE BOZMUŞ! HELE HELE...
OOOHHH IRINAA OOHH I'M COMING OOOOO
ENERJİNİN KAYNAĞI BELLİ OLDU. OFİS OLMUŞ TERMİK SANTRAL... AHH ÜNAL DAYI ARTIK SENİ TUTANA AŞKOLSUN!
daral@leman.com.tr
AHH ÜNAL DAYI AHH! SONRA NE Mİ OLDU? GERİDE KALDI LAYT ERKEĞİ BİRANDA OLDU TAŞFIRIN ERKEĞİ... DERKEN HIZLA ÇOĞALAN ŞİRKETLER YENİ YATIRIMLAR, FORBES ZENGİNLER LİSTESİNE GİRİŞ... KALIN SAĞLICAKLA, NİCE MACERALARA..!

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

- Sıkılhan, allo, miriba, Bunalgül ben... Ben... Allo.. lo.. Yankıyı duyuyosun di mığ? Mığ?.. Şu an var ya seni bir mağaranın içinden arıyorum. Ne hoş di mığ... mığ? Tatildeyiz, bişey mağarası burası. İçinde inanılmaz şeyler var, bir sarkıt olsun bir dikit olsun..sun. Mağra devrinden kalma resimler de var mağranın duvarında. Rehberimiz Tursok teminden anlattı: av yapan kimseler gösterilmiş o resimlerde. Tursok çok hoş bi çocuk..cuk... Boğaziçi Turizm İşletme mezunu, akşamları da barmenlik yapıyomuş muş... İlk insanlar var ya çok hoş insanlarmış esasen...sen... sen...

- Çok iyi Bunalgül, mağarada olmana sevindim. Ben de cilalıtaş devrindeyim. O yüzden, aslında telefon icad edilmedi henüz. Bana yanlış bişey yapıyoruz gibi geliyo. Telefonları kapatalım derim ben, tarihin akışına müdahale etmeyelim.

- Yıvrannçsın...sın...sın...sın...

- Alo... Annenle konuşuyosun Sıkılhan, evet. Ofiste, klimadan boynum tutuldu çocuğum. Bu durumda eğer bana bir şey olursa, yaşama tek başına karşı koyabilecek mısın? Evet. Güçlü olmalısın Sıkılhan, yırtıcı ol çocuğum. İyi bir pozisyona gel, zirveye yerleş yerini korumak için sistemli olarak çalış, rakiplerini her an kolla, bu sana vasiyetimdir. Biz Petrus Şarabı içemedik, sen iç çocuğum.... Ama çok da içmemelisin arada bir "detoks yap", ginko biloba ve hindiba ekstresi tabletleri al. Evet....

- Amin ve geçmiş olsun anne. Ama biraz abarmıyo musun? Altı üstü klima üfürmüş.

- Durumu egzajere ettiğimi sanmıyorum Sıkılhan. Hayatın ne zaman ne getiricağı belli olmuyor çocuğum, evet. Ofisimizin Geo'su Bokhan Bey'in ikinci karısından üvey kızı, kulağına taktığı imitasyon bir küpe yüzünden tetanoz oldu. Şu an kızın beyni yok.. Bokhan Bey depresif atak geçiriyo Zanaks tabletleriyle ayakta duruyo. Evet. "İmitasyon küpe" der geçersin "Klima" der önemsemezsin ama ciddi sonuçları olabilir. Olmamalı Sıkılhan. Bu arada benim havuç tabletlerimi gördün mü, mavi bir şişede duruyordu. Üç gündür bulamıyorum, beta karoten dengem bozuluyo. Anenannene de bir sorar mısın, yanlışlıkla içiyor olmasın?

- Havuç tabletlerini görmedik anne. Ama belki evdeki tavşan tabletleri onları yemiş olabilir.

- Tavşan tabletleri mi? Komik olduğunu mu sanıyorsun Sıkılhan? Mizah bu değil çocuğum. Hayır değil, evet. Hümoru ben de severim, evet, yerli yerinde ve zekâya hitab ettiğinde tabii. Alo? Telefonu kapattın değil mi? Kapatmamalısın Sıkılhan!

- Alo Sıkılhan, var ya şu an seni Hattuşili Kralı Nabuketnazar'ın mezarından arıyorum. Veya Nabuşili Kralı Hattunazar, o da olabilir. İsimleri karıştırıyorum artık, çok uygarlık dolaştırdı bize Tursok. Bu adam var ya Kral Nabu... Haşu...Aman işte adı her neyse, karısı onu baldıran zehiriyle zehirlemiş vaktinde. Sonra kendi başa geçmiş ama imparatorluğu çok ileri götürmüş kadın. Başka uygarlıklarla, kılıf, tülbent ve dolma üzümü ticareti yapmış, kendi adına üç donanması varmış ama oğlu düşmanla işbirliği yapmış, annesinin yüzme suyuna zehirli balık atıp öldürmüş kadıncağızı yivranç köpek. Fakat imparatorluk ona da kalmamış tabi... Tursok'un dediğine göre, ay, söylemiş miydim Tursok Boğaziçi mezunu, akşamları da barmenlik yapıyo, friilens reklam yazarlığı da varmış. Çok boyutlu bi çocuk, her neyse. Demin anlatıyodum ya imparatorluk bu çocuğa da kalmamış, düşmanları nevresimine çok zehirli bi yılan bırakmışlar... Ya ben anlatıyorum ama sen ordasın de mi? Yani bi hayvanlık yapıp kapamadın gene?

- Evet ama kapatmam lazım Bunalgül. Telefon kulağımı soktu, sanıyorum zehirlendim.

sklhan@leman.com.tr

Atilla Atalay

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

TÜRKİYE'DE İLK GAY YÜRÜYÜŞÜ YAPILDI...

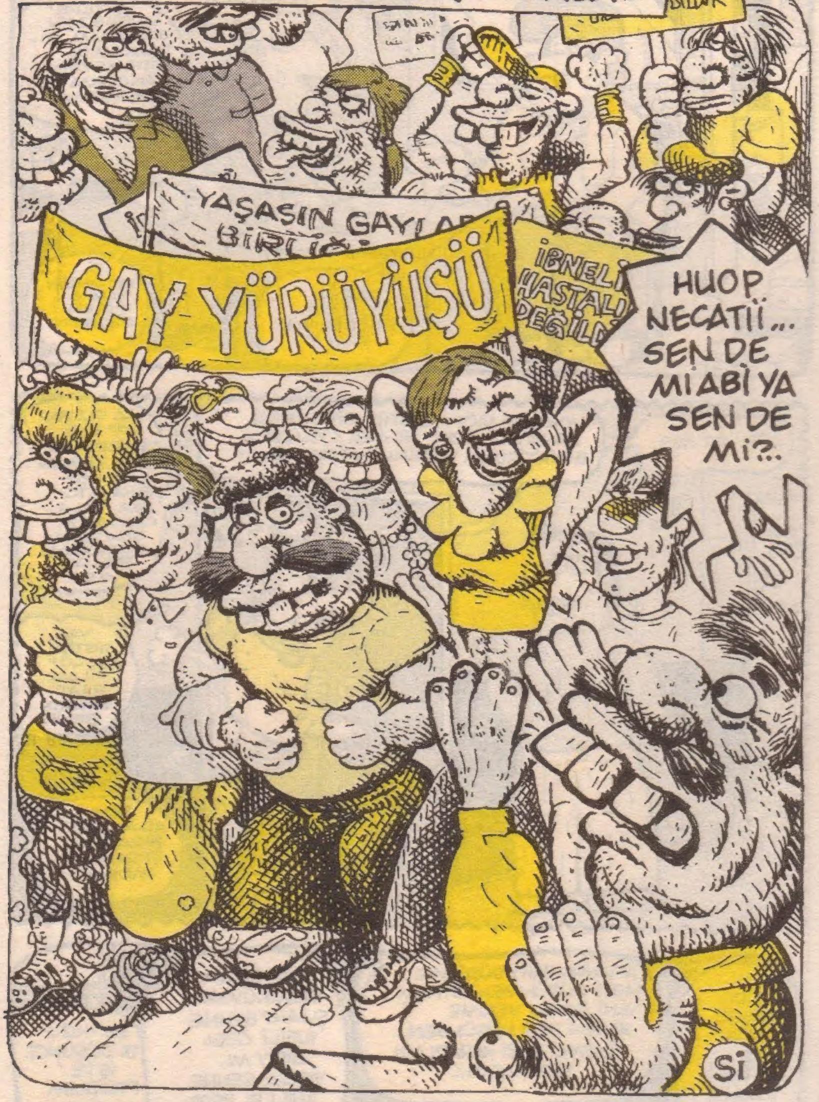
YAŞASIN GAYLAR BİRLİĞİ
GAY YÜRÜYÜŞÜ
İBNELİ HASTALI DEĞİLD
HUOP NECATİİ... SEN DE Mİ ABİ YA SEN DE Mİ?..
Sİ

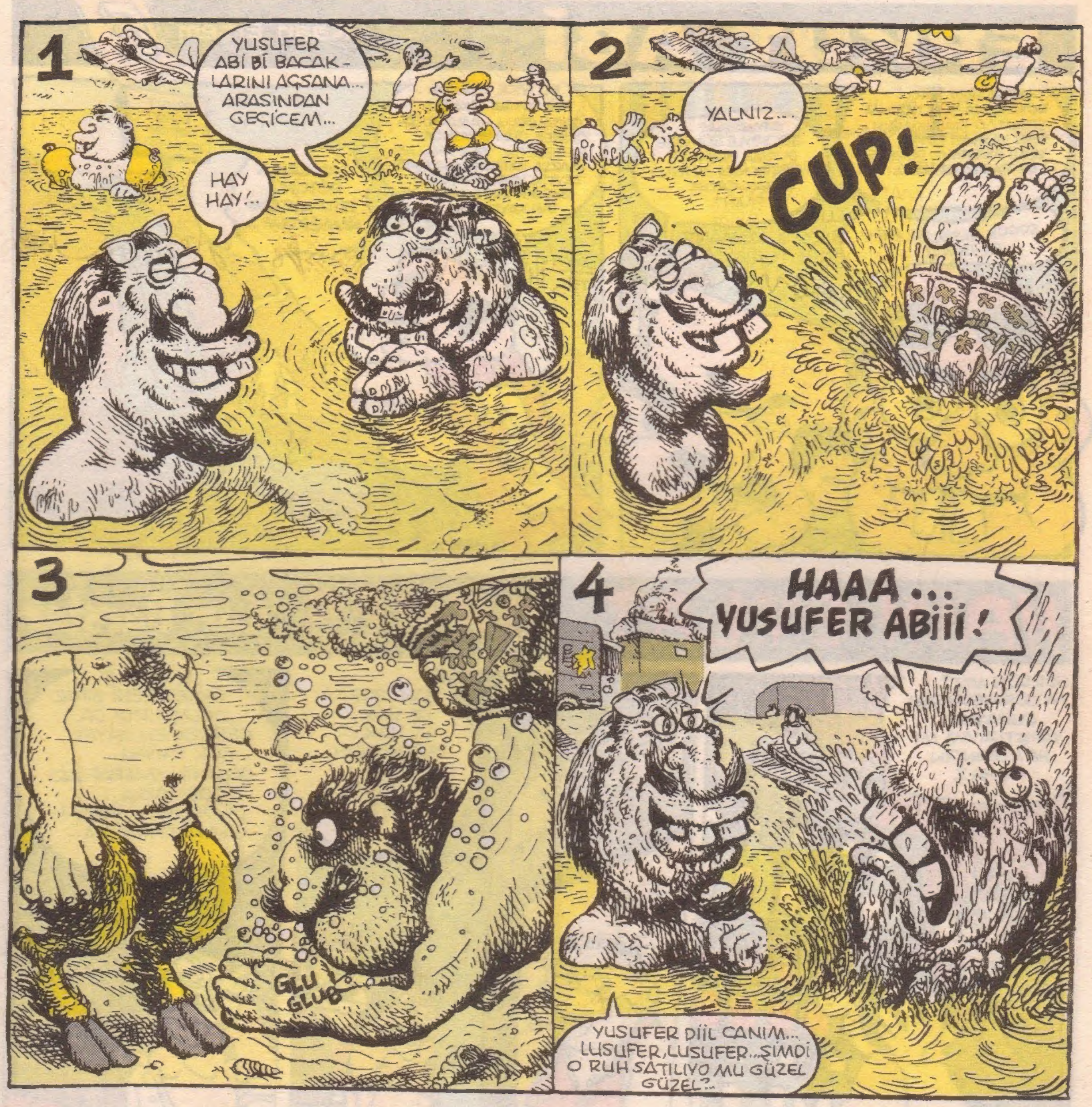
1
YUSUFER ABİ Bİ BACAKLARINI AÇSANA... ARASINDAN GEÇİCEM...
HAY HAY!..
2
YALNIZ...
CUP!
3
GLU GLU
4
HAAA... YUSUFER ABİİİ!
YUSUFER DİİL CANIM... LUSUFER, LUSUFER... ŞİMDİ O RUH SATILIYO MU GÜZEL GÜZEL?..

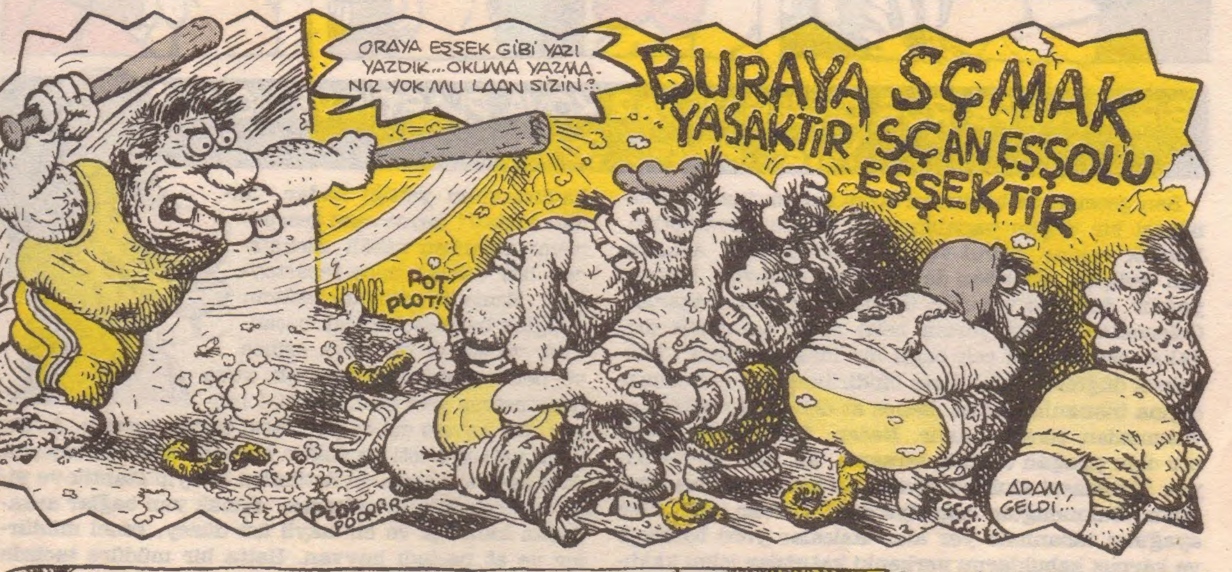
ORAYA EŞŞEK GİBİ YAZI YAZDIK... OKUMA YAZMANIZ YOK MU LAAN SİZİN?..
BURAYA SÇMAK YASAKTIR SÇAN EŞŞOLU EŞŞEKTİR
POT PLOT!
PLOF POORRR
ÇÇÇ
ADAM GELDİ..!

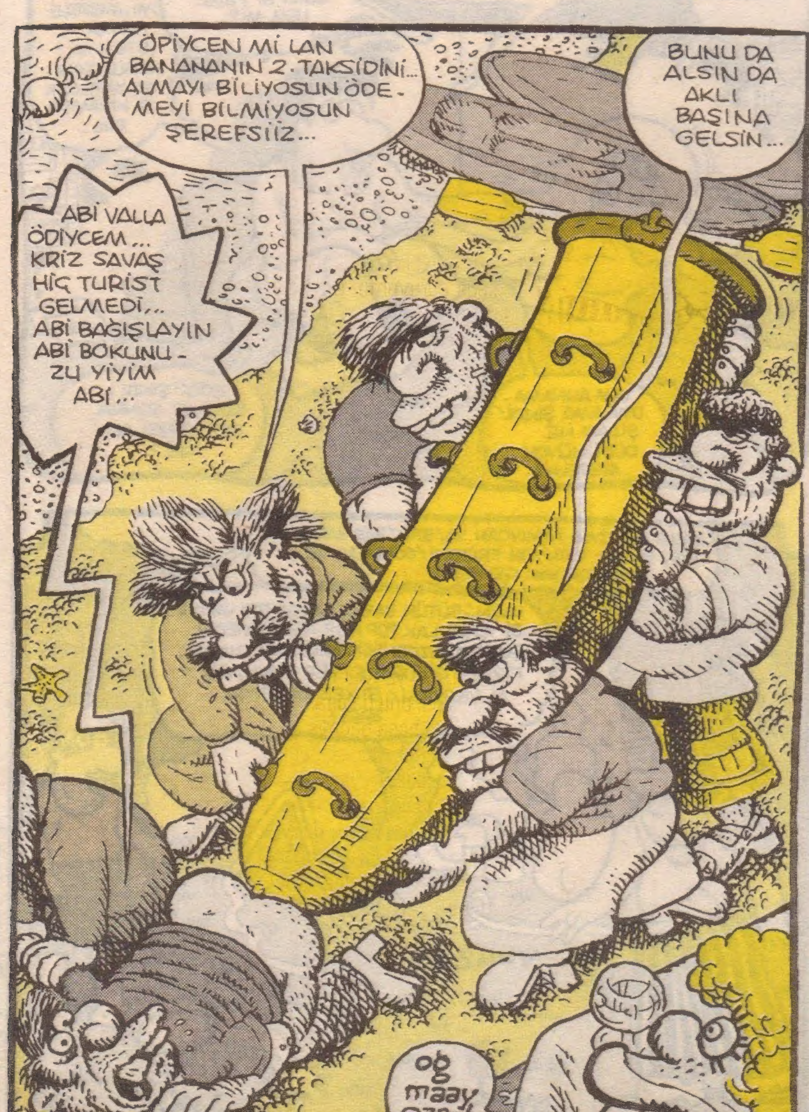
ÖPİYCEN Mİ LAN BANANANIN 2. TAKSİDİNİ... ALMAYI BİLİYOSUN ÖDEMEYİ BİLMİYOSUN ŞEREFSİİZ...
BUNU DA ALSIN DA AKLI BAŞINA GELSİN...
ABİ VALLA ÖDİYCEM... KRİZ SAVAŞ HİÇ TURİST GELMEDİ... ABİ BAĞIŞLAYIN ABİ BOKUNUZU YİYİM ABİ...
og maay gaad

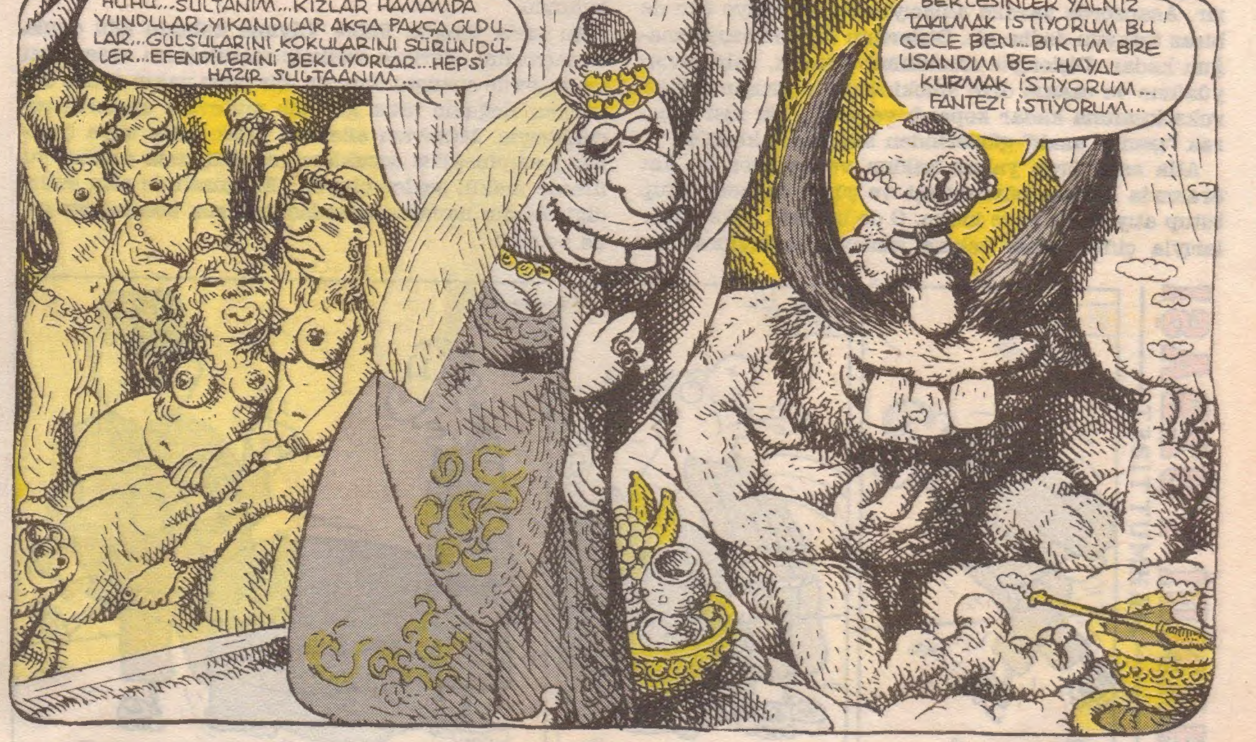
HUHU... SULTANIM... KIZLAR HAMAMDA YUNDULAR, YIKANDILAR AKÇA PAKÇA OLDULAR... GÜLSULARINI KOKULARINI SÜRÜNDÜLER... EFENDİLERİNİ BEKLİYORLAR... HEPSİ HAZIR SULTAANIM...
BEKLESİNLER YALNIZ TAKILMAK İSTİYORUM BU GECE BEN... BIKTIM BRE USANDIM BE... HAYAL KURMAK İSTİYORUM... FANTEZİ İSTİYORUM...

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

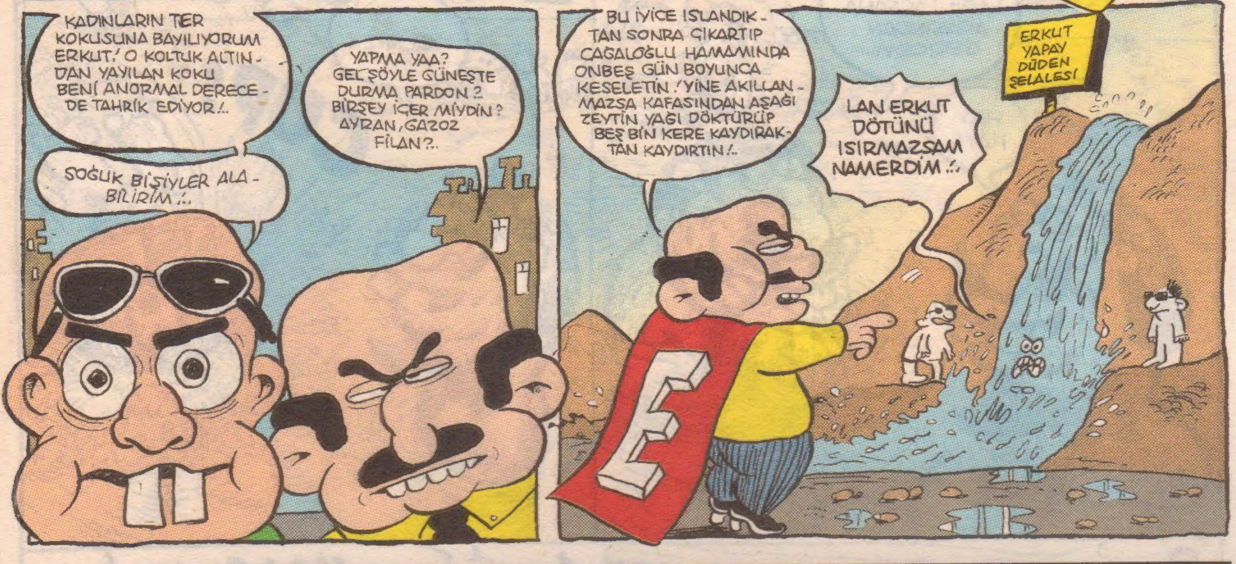
KADINLARIN TER KOKUSUNA BAYILIYORUM ERKUT! O KOLTUK ALTINDAN YAYILAN KOKU BENİ ANORMAL DERECEDE TAHRİK EDİYOR!..
YAPMA YAA? GEL ŞÖYLE GÜNEŞTE DURMA PARDON?! BİRŞEY İÇER MİYDİN? AYRAN, GAZOZ FİLAN?..
SOĞUK BİŞİYLER ALABİLİRİM!..
BU İYİCE ISLANDIKTAN SONRA ÇIKARTIP CAĞALOĞLU HAMAMINDA ONBEŞ GÜN BOYUNCA KESELETİN! YİNE AKILLANMAZSA KAFASINDAN AŞAĞI ZEYTİN YAĞI DÖKTÜRÜP BEŞ BİN KERE KAYDIRAKTAN KAYDIRTIN!..
ERKUT YAPAY DÜDEN ŞELALESİ
LAN ERKUT DÖTÜNÜ ISIRMAZSAM NAMERDİM!..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

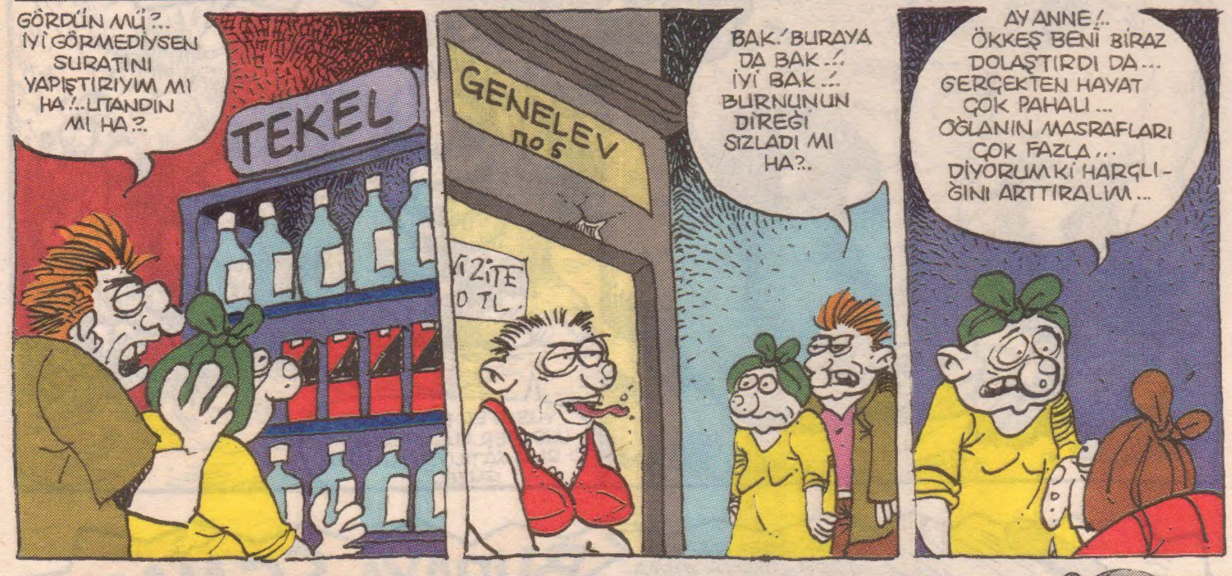
GÖRDÜN MÜ?.. İYİ GÖRMEDİYSEN SURATINI YAPIŞTIRIYIM MI HA!.. UTANDIN MI HA?..
TEKEL
GENELEV no 5
VİZİTE 0 TL.
BAK! BURAYA DA BAK!.. İYİ BAK!.. BURNUNUN DİREĞİ SIZLADI MI HA?..
AY ANNE!.. ÖKKEŞ BENİ BİRAZ DOLAŞTIRDI DA... GERÇEKTEN HAYAT ÇOK PAHALI... OĞLANIN MASRAFLARI ÇOK FAZLA... DİYORUM Kİ HARÇLIĞINI ARTTIRALIM...

BİR KOVA PETRUS ONBEŞ MİLYAR KOVA PLASTİK VE UCUZ!

Yazan: Haybeci Şensoy

Ben geçenlerde benim bir arkadaşımın kızının geleneksel bir düğün yapalım dedi. Oraya davetliydim. Keşkek yapılır, davul vurulur, flüt üflenir. Arkadaşım dediğim, elbet ben de onun arkadaşıyım. Keşkek yapılır, davullar vurulur. Geleneklere sıcak bakarım. Gelenekler de sanıyorum bana sıcak bakıyorlardır. Fakat geleneklere çok bağlı bir insan değilim. Geleneksel düğünde gelinin ata bindirilmesinin şart olmadığına inananlardanım. Bence at denen şey artık hayatımızdan çıkarılmalıdır. Neden. Çıkarılması hayli zor oldu çırağan otelinin terasına. At, nalı var ve büyük kişnemesi akıllara ziyan. At kişnemesi beni çıldırtır. Bulunduğum coğrafya'dan kaçasım gelir. Her ayağının tabanında yer alan nalçalar yere bastıkça ve karpuz kabuklarını yerkenki katırtılar içimi kaldırır. Asansörde yardım amacıyla atı iki kişiye ben de biraz tutayım dedim atı. Dişlerinin herbiri başparmağım kadar. Dişleriyle smokinimi tutarak, salyalarını yüzüme ve caaart diye smokinimin kuyruğunu kuyruksokumuna kadar kopardı ve yedi... İki kişi kaçarak "gemiyi azıdı" gibilerinden bağırarak kaçtılar.

Atla asansörde yalnız kaldım ve asansör iki kat arasında kalınca bürrrsssşşt ve çüş o da beni tutup tutup atıyor. Ve yere indim. O da bu defa arka ayaklarıyla çifter çifter tekme atmaya başlayınca ben havlıcanımın yettiği kadar "imdat! imdat!" neyse saat geceyarısını geçerken nikâh işlenmeden beş dakika önce terastaydım. Ecmel'in damadı gelinin ayağına basınca kızarak boşandılar ve soğuk bir hava esince ve ben cepten ödeyerek bir kova ucuz petrus getirttim. Şişesi 1 milyar. Bir kovası onbeş şişe. Atın önüne koyduk. At bir kova petrus'u içti ve düğün o andan itibaren başladı. At o sırada masaların üstünden atlayıp otantik ve yine teperek gelinin kalçasını, damak yan bağlar arkadaşım kaburga ve bir hayli üst düzey, genel müdürler ve at parladı hayvan. Hatta bir müdüre tacizde bulundu.

Şu anda terasta Robie Vilyıms klibinin gibi donla oturuyorum. Yerlere serilmiş manitaların arasından ve at yerde sırtüstü uyuyor. Bir puro yakıp güneş doğarken Boğazın altın gibi biz mütevazı ailelerin çocuklarıyız. Mütevazı ailelerin artık Laila veya Çırağan kempinski'de çocukları yapabiliyorsa düğün, bu ülkede mâkûl şeyler oluyor.. En güzeli de atın estirdiği olumlu havayla arkadaşımın kızı boşanmıştı gene evlendi...

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

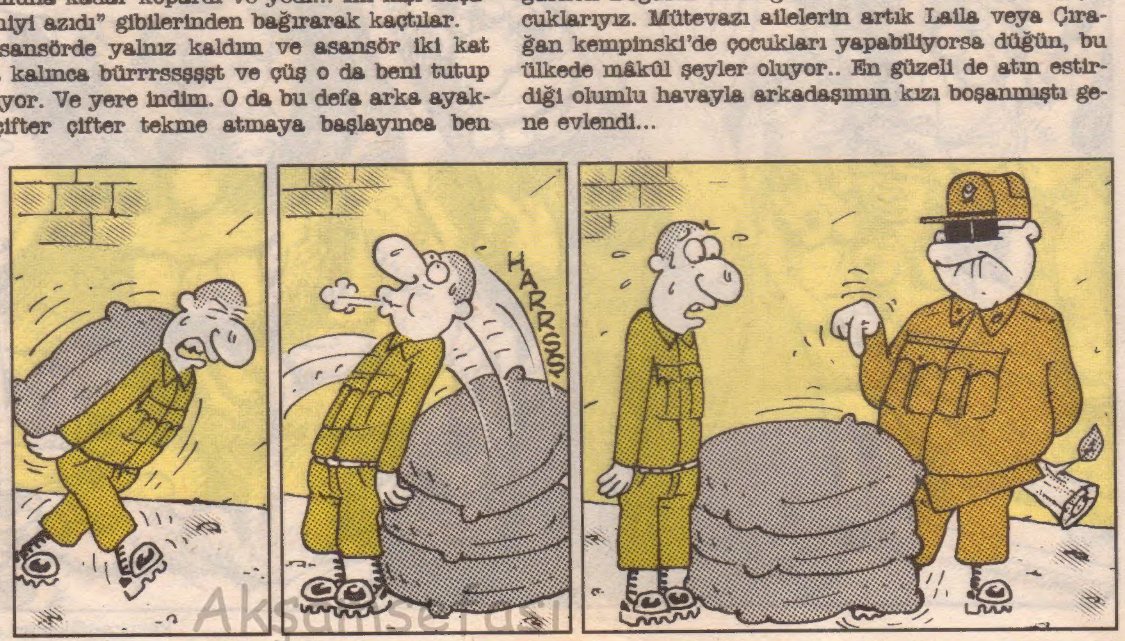

PANTOLON

METİN FİDAN

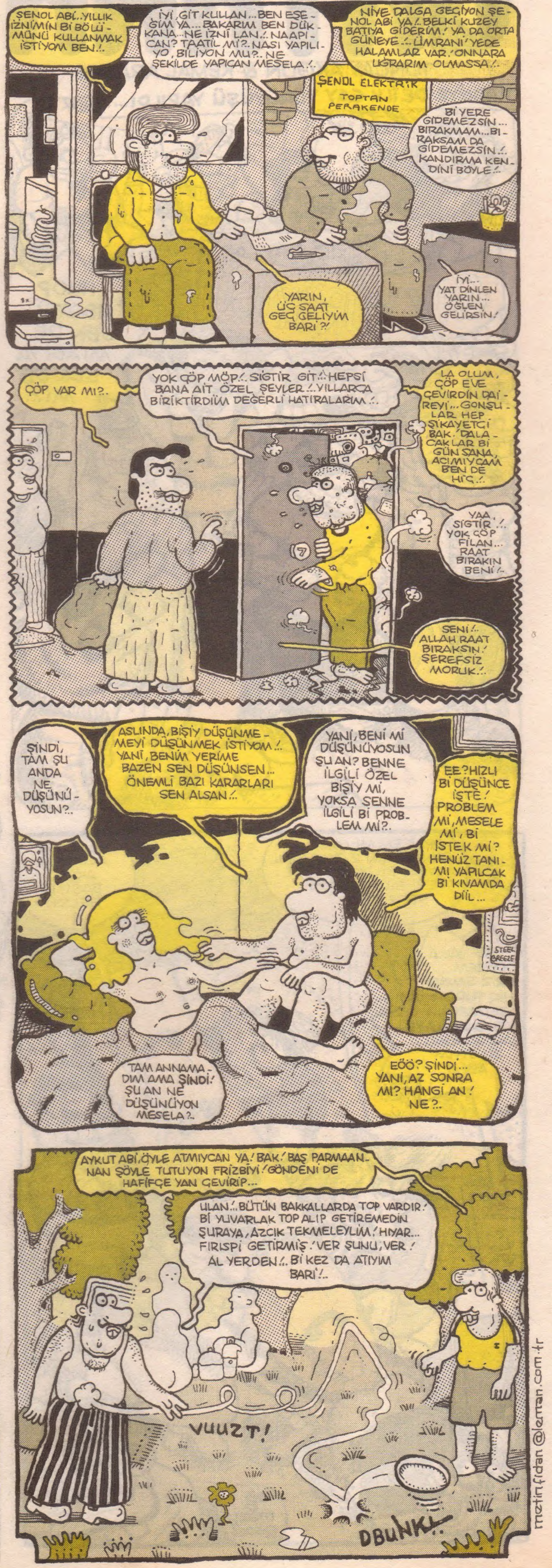
ŞENOL ABİ.. YILLIK İZNİMİN Bİ BÖLÜMÜNÜ KULLANMAK İSTİYOM BEN!..
İYİ, GİT KULLAN... BEN EŞEĞİM YA... BAKARIM BEN DÜKKANA... NE İZNİ LAN!.. NAAPICAN? TAATİL Mİ?.. NASI YAPILIYO, BİLİYON MU?.. NE ŞEKİLDE YAPICAN MESELA!..
NİYE DALGA GEÇİYON ŞENOL ABİ YA!.. BELKİ KUZEY BATIYA GİDERİM! YA DA ORTA GÜNEYE!.. ÜMRANİ'YEDE HALAMLAR VAR! ONNARA UĞRARIM OLMASSA!..
ŞENOL ELEKTRİK TOPTAN PERAKENDE
Bİ YERE GİDEMEZSİN... BIRAKMAM... BIRAKSAM DA GİDEMEZSİN!.. KANDIRMA KENDİNİ BÖYLE!..
YARIN, ÜÇ SAAT GEÇ GELİYİM BARİ?!
İYİ... YAT DİNLEN YARIN... ÖĞLEN GELİRSİN!
ÇÖP VAR MI?..
YOK ÇÖP MÖP!.. SIGTİR GİT!.. HEPSİ BANA AİT ÖZEL ŞEYLER!.. YILLARCA BİRİKTİRDİM DEĞERLİ HATIRALARIM!..
LA OLUM, ÇÖP EVE ÇEVİRDİN DAİREYİ... GONŞULAR HEP ŞİKAYETÇİ BAK! DALACAKLAR Bİ GÜN SANA, ACIMIYCAM BEN DE HİÇ!..
YAA, SIGTİR!.. YOK ÇÖP FİLAN... RAAT BIRAKIN BENİ!..
SENİ!.. ALLAH RAAT BIRAKSIN! ŞEREFSİZ MORUK!..
ŞİNDİ, TAM ŞU ANDA NE DÜŞÜNÜYOSUN?..
ASLINDA, BİŞİY DÜŞÜNMEMEYİ DÜŞÜNMEK İSTİYOM!.. YANİ, BENİM YERİME BAZEN SEN DÜŞÜNSEN... ÖNEMLİ BAZI KARARLARI SEN ALSAN!..
YANİ, BENİ Mİ DÜŞÜNÜYOSUN ŞU AN? BENNE İLGİLİ ÖZEL BİŞİY Mİ, YOKSA SENNE İLGİLİ Bİ PROBLEM Mİ?..
EE? HIZLI Bİ DÜŞÜNCE İŞTE! PROBLEM Mİ, MESELE Mİ, Bİ İSTEK Mİ? HENÜZ TANIMI YAPILCAK Bİ KIVAMDA DİİL...
STEEL BREEZE
TAM ANNAMADIM AMA ŞİNDİ! ŞU AN NE DÜŞÜNÜYON MESELA?..
EÖÖ? ŞİNDİ... YANİ, AZ SONRA MI? HANGİ AN! NE?..
AYKUT ABİ, ÖYLE ATMIYCAN YA! BAK! BAŞ PARMAANNAN ŞÖYLE TUTUYON FRİZBİYİ! GÖNDENİ DE HAFİFÇE YAN ÇEVİRİP...
ULAN!.. BÜTÜN BAKKALLARDA TOP VARDIR! Bİ YUVARLAK TOP ALIP GETİREMEDİN ŞURAYA, AZCIK TEKMELEYLİM! HIYAR... FIRISPİ GETİRMİŞ! VER ŞUNU, VER! AL YERDEN!.. Bİ KEZ DA ATIYIM BARİ!..
VUUZT!
DBUNK!..
metinfidan@leman.com.tr

TERELELLİ

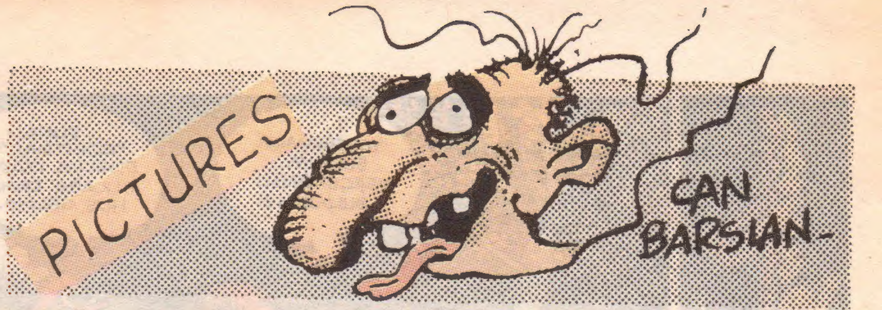
PICTURES
ÇAN BARSLAN-

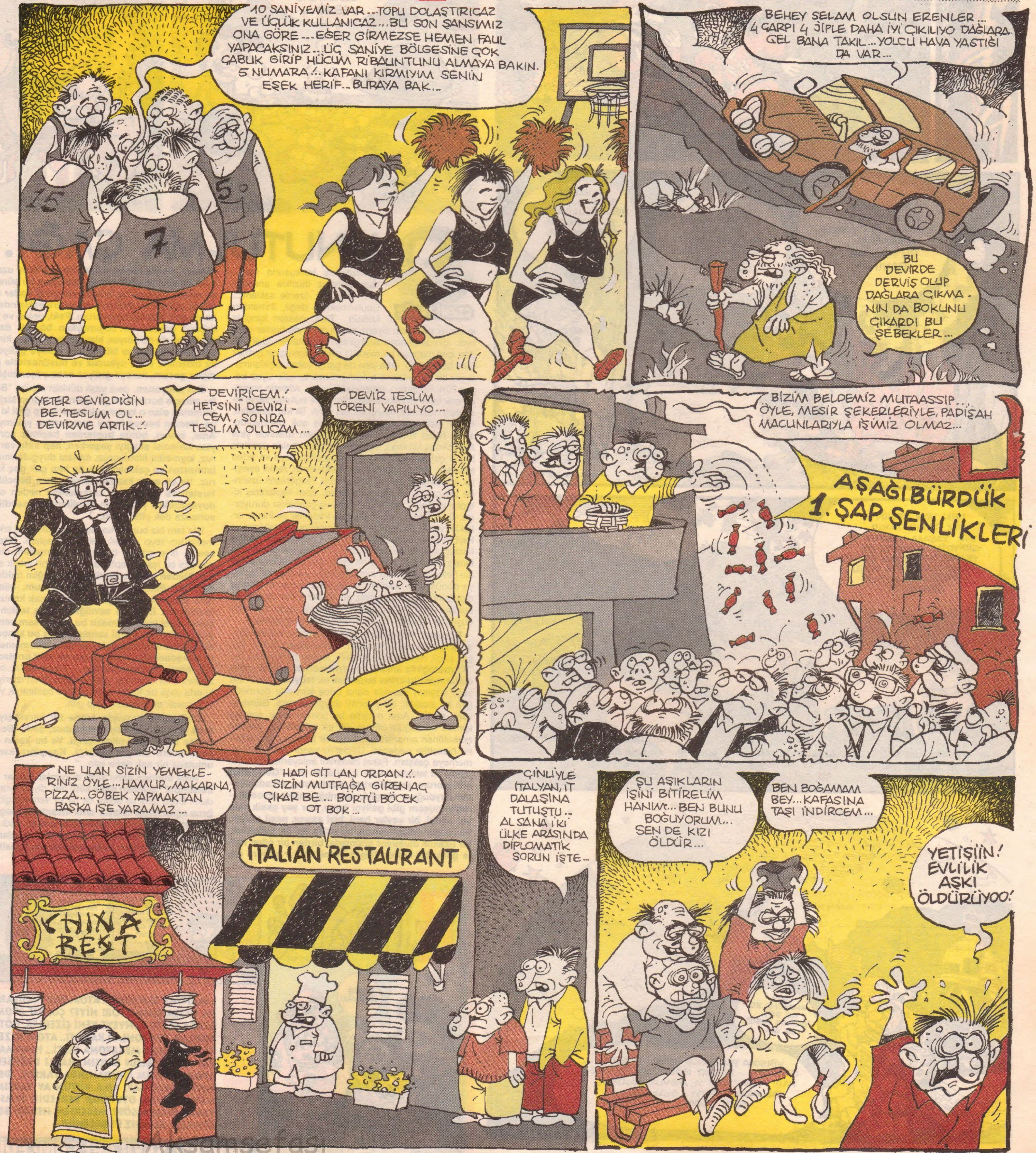
10 SANİYEMİZ VAR...TOPU DOLAŞTIRICAZ VE ÜÇLÜK KULLANICAZ...BU SON ŞANSIMIZ ONA GÖRE...EĞER GİRMEZSE HEMEN FAUL YAPACAKSINIZ...ÜÇ SANİYE BÖLGESİNE ÇOK ÇABUK GİRİP HÜCUM RİBAUNTUNU ALMAYA BAKIN. 5 NUMARA!.. KAFANI KIRMIYIM SENİN EŞEK HERİF... BURAYA BAK...
15
7
5
BEHEY SELAM OLSUN ERENLER... 4 ÇARPI 4 JİPLE DAHA İYİ ÇIKILIYO DAĞLARA. GEL BANA TAKIL... YOLCU HAVA YASTIĞI DA VAR...
BU DEVİRDE DERVİŞ OLUP DAĞLARA ÇIKMANIN DA BOKUNU ÇIKARDI BU ŞEBEKLER...
YETER DEVİRDİĞİN BE. TESLİM OL... DEVİRME ARTIK!..
DEVİRİCEM! HEPSİNİ DEVİRİCEM, SONRA TESLİM OLUCAM...
DEVİR TESLİM TÖRENİ YAPILIYO...
BİZİM BELDEMİZ MUTAASSIP... ÖYLE, MESİR ŞEKERLERİYLE, PADİŞAH MACUNLARIYLA İŞİMİZ OLMAZ...
AŞAĞIBÜRDÜK 1. ŞAP ŞENLİKLERİ
NE ULAN SİZİN YEMEKLERİNİZ ÖYLE... HAMUR, MAKARNA, PİZZA... GÖBEK YAPMAKTAN BAŞKA İŞE YARAMAZ...
HADİ GİT LAN ORDAN!.. SİZİN MUTFAĞA GİREN AÇ ÇIKAR BE... BÖRTÜ BÖCEK OT BOK...
ITALIAN RESTAURANT
CHINA REST
ÇİNLİYLE İTALYAN, İT DALAŞINA TUTUŞTU... AL SANA İKİ ÜLKE ARASINDA DİPLOMATİK SORUN İŞTE...
ŞU AŞIKLARIN İŞİNİ BİTİRELİM HANIM... BEN BUNU BOĞUYORUM... SEN DE KIZI ÖLDÜR...
BEN BOĞAMAM BEY... KAFASINA TAŞI İNDİRCEM...
YETİŞİİN! EVLİLİK AŞKI ÖLDÜRÜYOO!

Derya Sayın
derya_sayin@mynet.com

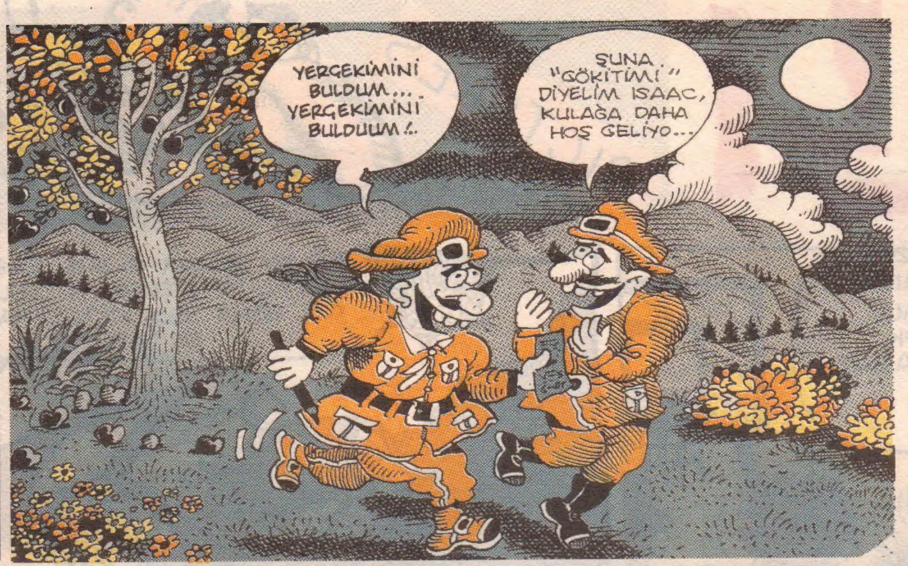
YERGEKİMİNİ BULDUM... YERGEKİMİNİ BULDUUM!..
ŞUNA "GÖKİTİMİ" DİYELİM ISAAC, KULAĞA DAHA HOŞ GELİYO...

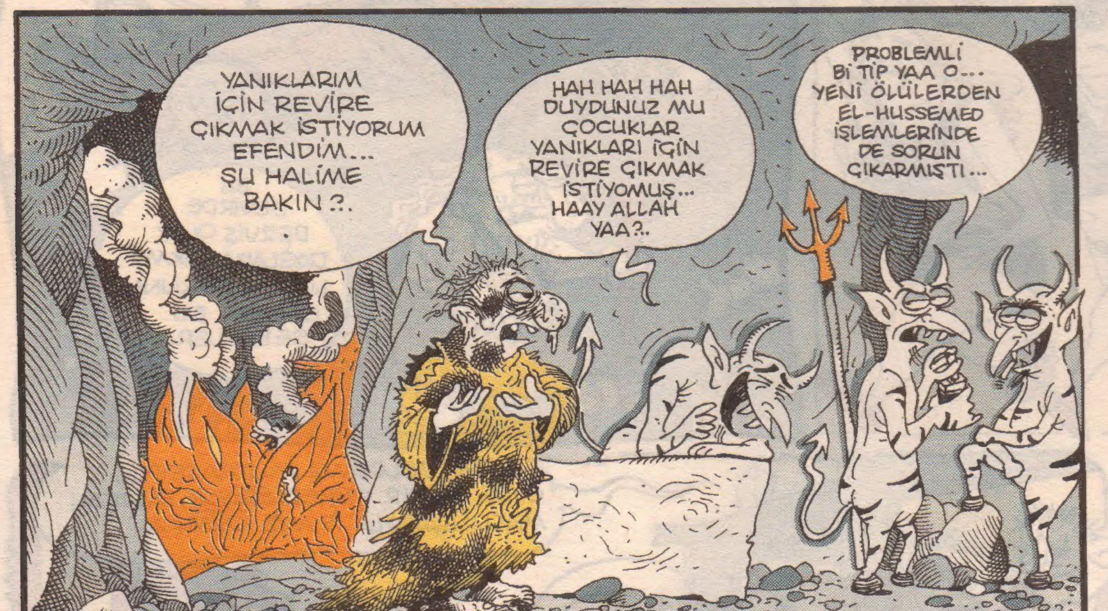
YANIKLARIM İÇİN REVİRE ÇIKMAK İSTİYORUM EFENDİM... ŞU HALİME BAKIN ?..
HAH HAH HAH DUYDUNUZ MU ÇOCUKLAR YANIKLARI İÇİN REVİRE ÇIKMAK İSTİYOMUŞ... HAAY ALLAH YAA?..
PROBLEMLİ Bİ TİP YAA O... YENİ ÖLÜLERDEN EL-HUSSEMED İŞLEMLERİNDE DE SORUN ÇIKARMIŞTI...
derya Sayın

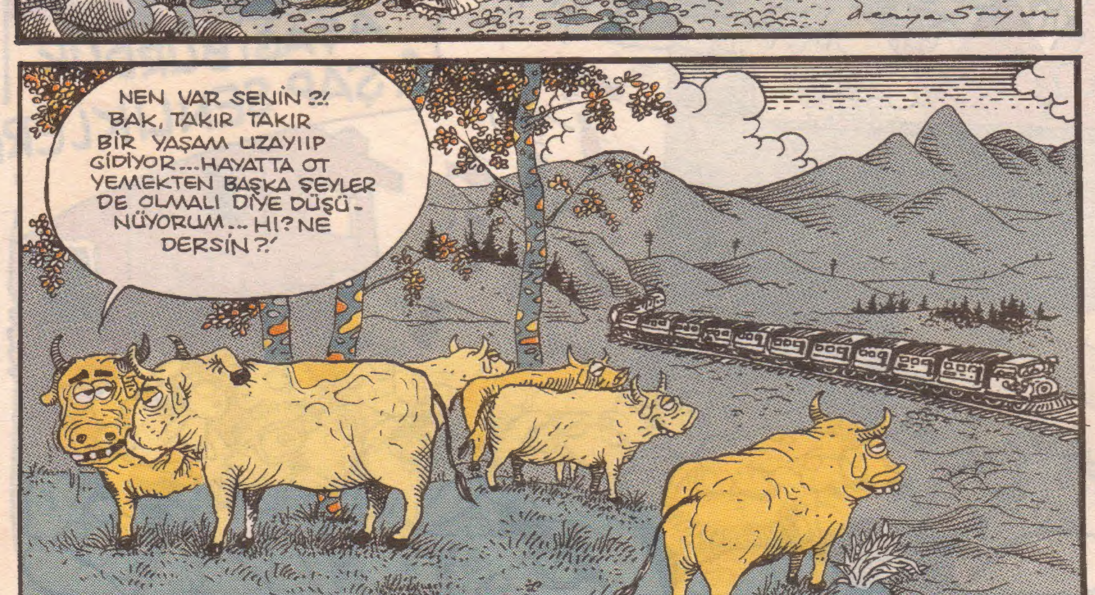
NEN VAR SENİN ?! BAK, TAKIR TAKIR BİR YAŞAM UZAYIP GİDİYOR... HAYATTA OT YEMEKTEN BAŞKA ŞEYLER DE OLMALI DİYE DÜŞÜNÜYORUM... HI? NE DERSİN ?'

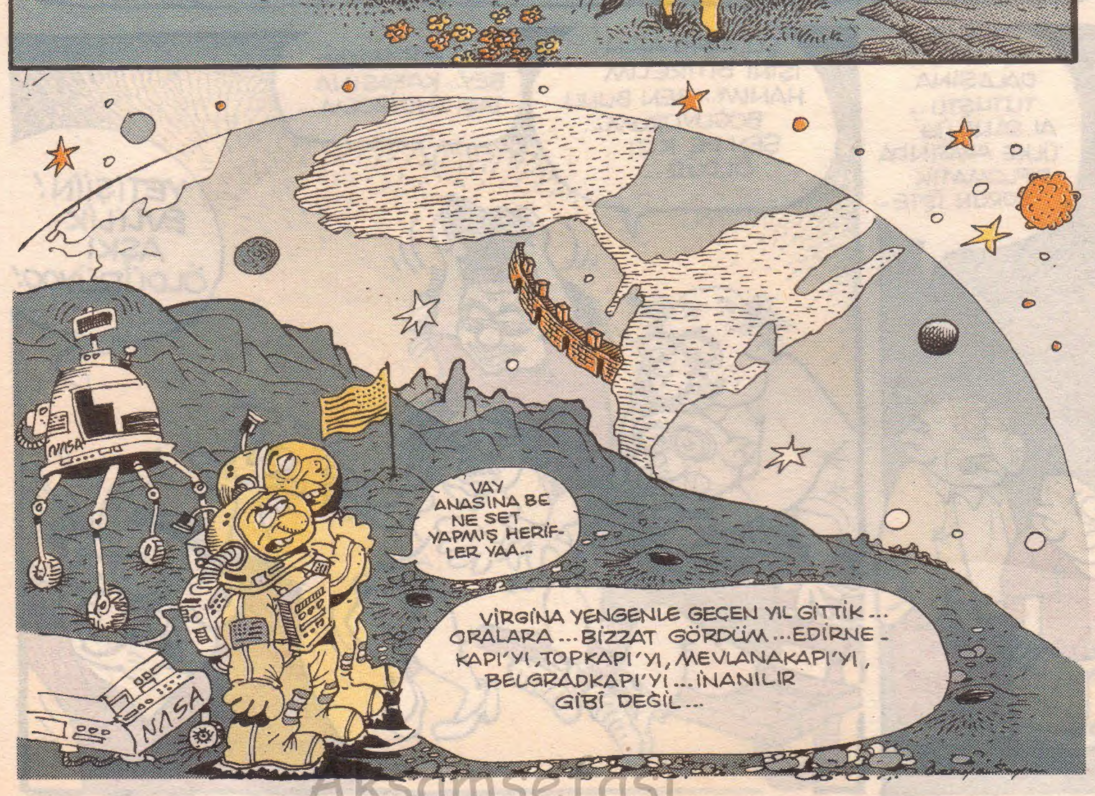
NASA
VAY ANASINA BE NE SET YAPMIŞ HERİFLER YAA...
VİRGİNA YENGENLE GEÇEN YIL GİTTİK... ORALARA... BİZZAT GÖRDÜM... EDİRNEKAPI'YI, TOPKAPI'YI, MEVLANAKAPI'YI, BELGRADKAPI'YI... İNANILIR GİBİ DEĞİL...
NASA

Feyzi Özşahin
feyzi@leman.com.tr

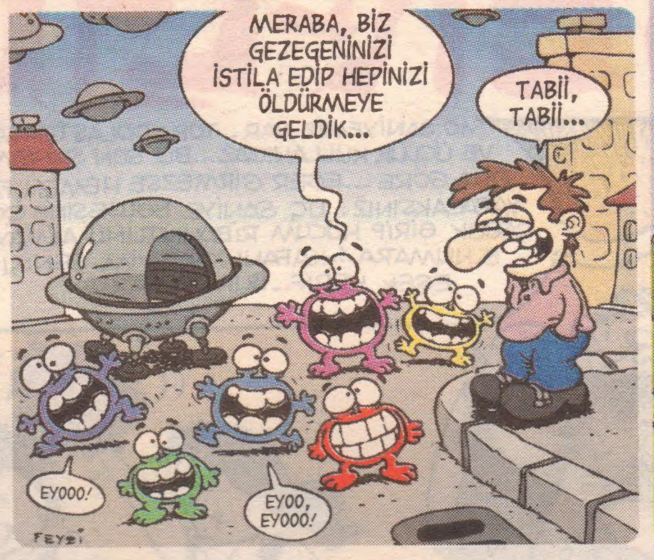
MERABA, BİZ GEZEGENİNİZİ İSTİLA EDİP HEPİNİZİ ÖLDÜRMEYE GELDİK...
TABİİ, TABİİ...
EYOOO!
EYOO, EYOOO!
FEYZİ

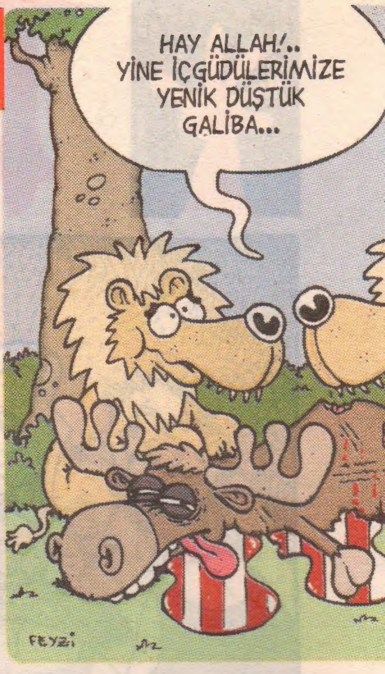
HAY ALLAH!.. YİNE İÇGÜDÜLERİMİZE YENİK DÜŞTÜK GALİBA...
FEYZİ

UNUTULMA ÇAĞI...

CEZMİ ERSÖZ

Unutulma korkusuna son... Yaşadıklarınız titizlikle anımsanır... Anılarınız özenle saklanır... Unutulmaktan değil, ihmalden korkun... Evet, pasajın içindeki küçücük dükkânın siyaha boyalı camında bunlar yazılıydı. İçimde uyanan tedirginliğe aldırmadan, dükkândan içeri mahcup bir merakla girdim. İçeri girer girmez beni boğmayan, ama yine de garip, yakıcı, açıklanması zor bir hüzün sardı ruhumu. Duvarlar eski siyah beyaz Türk filmlerinin afişleriyle doluydu. Afişlerin arasında çok farklı tarihlerde kaybolmuş ve bulunamamış insanların resimleri, kayıp ilanları vardı. İlk kez farkettim. Kayıp insanların bakışları birbirine çok benziyordu, sanki hepsi kardeş gibiydiler. Rafların üzerinde yine kaybolmuş kimlikler, vesikalık ve toplu halde çekilmiş kimisi çerçevelenmiş hatıra fotoğrafları, teyp ve video kasetleri, rozetler, tek veya çift eldivenler, renkli eşarplar, komik şapkalar gözüme çarptı. Tezgâhların üzerinde ise günlükler, hatıra defterleri, üzeri kaplanmış kitaplar ve çeşitli renklerde kazak ve gömlekler duruyordu. Duvarların dibinde ise yaşlı köpekler ve ihtiyar erkekler vardı... Burada binlerce unutulmuş, bırakılmış ve kaybolmuş anı saklıydı belli ki. Çoğumuzun nereye koştuğunu bilmeden düşürdüğü ve bir gün alırım, diye bırakıp almadığı, sonra da unuttuğu, ya da kaybettiğinin farkına varmadığı, zaman zaman yokluğu bir sancıya dönüşse de anlamını ve büyüsünü çoktan yitirmiş olduğunu sandığı sevgiler, emanetler, sırlar ve anılardı bunlar... Artık küçümsenen, çocuksu, aptalca, "fazla duygusal", acemi, toy bulunan yaşantı parçalarıydı.

Buyurun, hoşgeldiniz, dedi dükkânın sahibi olduğu anlaşılan yaşlı bir adam. **Hoşbulduk,** dedim. Beyaz saçlı, mavi gözlü, göbekli, tonton bir adamdı bu. **"Kaybettiğiniz anıları mı arıyorsunuz, yoksa yaşadıklarınızı birilerine bırakmak mı istiyorsunuz?"** Bu yaşlı adamın sesinde daha önce kimsede görmediğim bir sıcaklık, bir yakınlık duygusu vardı. **Bilmiyorum**, dedim. Ama o daha bu soruyu sorar sormaz içimde kördüğüm olmuş, sık sık göğsümün üzerine çöreklenen amansız sıkıntının bir an için çözüldüğünü hissettim nedense. Gözlerim yandı, ama belli etmemeye çalıştım. Fakat nedenini anlayamadığım çocuksu bir telaşla, aniden içimi açtım ona. **"Gerçekten bilmiyorum, sevgililerime, dostlarıma, arkadaşlarıma duyduğum sevgiyi, yakınlığı onlara hissettiremiyormuşum gibi geliyor bana, her şey eksik kalıyor sanki, bir şeyler beni, bizi aşıyor, nasıl oluyor, ne oluyor anlamıyorum, bir anda ani bir soğukluk, bir uzaklık oluşuyor aramızda, birden bir öfke, hatta garip bir nefret dalgası hepimizi bir yerlere savuruyor. Sonra herkes köşesine çekiliyor, uzun bi süre birbirimizi aramıyoruz. Ama ben bu süre içinde onları, onların hiç tahmin etmediği kadar düşünüyor, anlıyor ve özlüyorum, onlara eskisinden daha da çok ihtiyaç duyuyorum. Peki, onları ve yaşadığımız günleri bir başımayken böylesi özleml anıyorum da ne oluyor, kim biliyor bunları, kim hissediyor, onlar bunu biliyor mu, nereye gidiyor onca özlemim, onca uykusuz ve düşüncelerle geçirdiğim gecem, nereye gidiyor onca yaşanmışlık?"**

Sizi anlıyorum, dedi yaşlı dükkân sahibi. **"Ben d bu amaçla buradayım ya zaten. Ve inanın sizin gib sıkıntıları olan o kadar çok insan gelip gitti ki buraya. Hemen hemen hepsi aynı dertten yakınıyordu Ama, inanın, bütün bunlardan hepimiz sorumluyuz. Birincisi sevgiyi yaşarken, hep elde var diyoruz, kıymetini bilmiyoruz, dahası duygularımızı anlatmaktan ya çekiniyor, ya da hep çok geç kalıyoruz. Ve en acısı insanlar önyargıları, bencillikleri hırsları ve en çok da korkularının neden olduğ duyarsızlıklar yüzünden kendilerini ve sevdiklerin sonsuza dek yitiriyorlar..."**

İşte tam biz bunları konuşurken dükkânın arka bö mesinden teyp sesleri gelmeye başladı. **Nedir b sesler,** diye adama baktım, ses etmeden, dinleyin der gibi bir işaret yaptı bana. Genç bir erkek sesiy bu: **"Neden seni bu denli geç sevdiğim halde kendimi olduğumdan farklı gösteriyorum, bilemiyorum. Galiba ben duygularımı anlatmak konusund özürlüyüm. Belki de sevdiğimi, sana teslim olduğumu, evet teslim olmaktı bu, söylersem seni sonsuza dek yitireceğimi sandım. Sana bu kasedi do durduktan sonra bu şehri bir daha dönmemek üzere terkedeceğim. Yıllar geçse de seni unutacağım hiç, ama hiç sanmıyorum..."** Kaset susar susma saçlarına kır düşmüş, yüzü acıların derin izleriyle dolu orta yaşlı bir kadın, gözyaşlarını bastırarak ve adeta koşarak dükkândan çıkıp gitti.

Böylesi bir durumla arada bir karşılaşıyorum Ama acı olan ne biliyor musunuz, dedi. **"Bu kase onbeş sene önce elime geçti. Ve bu kadın onbe sene sonra anlıyor gerçeği. Kayıplara karışmı umutsuz bir aşk daha işte..."**

"Ama bundan daha kötü durumlar da var biliyo musunuz?" Bundan daha kötü mü, diye hayretle so dum. **Evet,** dedi ve sonra da bir sır verirmiş gibi kulağıma eğilip adeta fısıltıyla, **artık insanlar güpegündü yol ortasında aniden unutuluveriyorlar,** dedi. **"Art onları bir daha kimseler anmıyor. Bu insanlar sözümona sevdiklerinin, arkadaşlıklarının, dostlukla**

L 91
Manyak
TRENDYSKİİİ
DAMZIS YÜZÜLMEZ!
ABİ İKİ KULAÇ ATIP ÇIKICAZ..
ARKADAŞ VAR İÇERDE..
SİGİ GİT LAN!
ALOO CUMA, LAN OLUM LEMANYAĞIN SON SAYISINI NEREYE KOYDUN? HİÇBİ YERDE BULAMADIM?..
BEN OKUDİKTAN SONRA MASANIN ÜSTÜNE KOYMİŞTİM BE ABİJİM!

L-MANYAK'TAN SONRA ATOM OKUYUCULARI DA HIZLA ÇOĞALIYOR! NİYE? ÇÜNKÜ ATOM ATAĞA GEÇTİ! BÜNYEYE YENİ ÇİZERLER, NÖTRONLAR, PROTONLAR KARIŞTI.. ATOM 10 ZEGATONDAN 60 MEGATONA GEÇTİ... INANMAYAN BU AY ALSIN BAKSIN, HAKLI DEĞİLSEK ATOMU TAKSİM MEYDANINDA YAKSIN... DEMIŞTIK GEÇEN AY, AMA BÜTÜN AY TAKSIM MEYDANI'NDA OTURDUK BEKLEDIK KIMSE YAKMADIĞINA GÖRE MEĞERSEM HERKES BEĞENMIŞ!.. ALIN SİZ DE BEĞENİN!.

TEMMUZ SAYILARI GÜMLEDİ!

Akşamserası

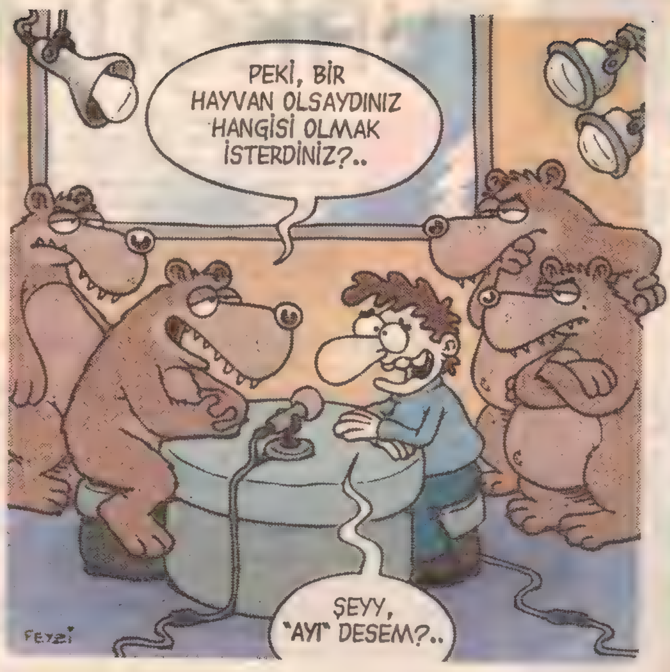
PEKİ, BİR HAYVAN OLSAYDINIZ HANGİSİ OLMAK İSTERDİNİZ?..
ŞEYY, "AYI" DESEM?..
FEYZİ

nın arasında yaşıyor görünseler de, bir daha onları kimse düşünmüyor, hatırlamıyor. Bu en kötüsüdür işte. Bu insanların sevgisine, dostluk çağrısına kimse yanıt vermez. Bıkmadan, usanmadan sevdiklerini arayıp, onlara: 'Niye eskisi gibi görüşemiyoruz, ne oldu bize böyle? Bakın ben sizi hep arıyorum, siz niye aramıyorsunuz, sizi hiç unutmuyor, hep özlüyorum, birbirimizi ihmal etmeyelim' deseler de bu insanlar için sonuç hep aynıdır: Aranmaz, sorulmaz, hatırlanmaz, sevilmezler... Bu insanları hatırlamayıp sormayan insanların başına da çok kısa bir süre sonra aynı şey gelir."

Sonra o saf ışıltılı gözleri merakla açıldı; **size bir sır vereyim mi**, dedi: **"Son zamanlarda artık çok kimse ne kadar istese de sevdiğini, dostunu ya da arkadaşını uzun süre kalbinde tutamıyor. Çünkü bu yetenek, bu duyarlılık artık pek kalmadı kimsede. Kalplerde sevdiklerini tutamayınca da başlıyorlar kendileriyle uğraşmaya. Hatırlanmayınca da aynı şey oluyor. Kendilerinde de bir şey yok ki artık: Ödünç davranışlar, ödünç duygular, acımasız saplantılar, parasal sorunlar, iyileşmeyen hastalıklar, anlamsız hırslar, TV görüntüleri, reklam sloganları, birkaç şarkı, bazı maçlardan kısa görüntüler... Kendimizden kurtulamayıp bir başkasının kalbinde yaşayamaz, ya da başkasını kalbimizde yaşatamazsak ve sadece kendimizle kalırsak önümüze gelene uluorta duygularımızı anlatırız. O kişiyi ne denli çok sevdiğimizi, ne çok özlediğimizi, hiç uyumadan sabahlara dek onu ne çok düşündüğümüz... Sevgimizle ilgili söylediğimiz her şeyin sevgimizi azaltacağını içten içe hissederiz ama yine de söyleriz, başka çaremiz yoktur sanki, söylemezsek hepten unutulacağımızdan korkar, kimsenin bizim içimizde olup biteni, çektiğimiz acıları anlamayacağını sanırız. Oysa bunları konuştukça daha da batarız... Öyle bir unutulma çağı ki bu dostum, en idealist insan hakları savaşçısı bile yaptığı eylemden sonra ilk iş olarak kendisiyle ilgili bir haber var mı diye hemen gazetelere bakıyor, hep hatırlanmak, hiç unutulmamak istiyor..."**

Hep konuşsun istiyordum, ama o beni sıktığını düşünerek sustu. Sonra aramızda dostluk, anlayış dolu bir sessizlik oldu. **İsterseniz**, dedi, **yani içinizden geliyorsa, demin bana sevdikleriniz, arkadaşlarınızla ilgili söylediklerinizi doğrudan o kişilere söylemek isterseniz arka taraftaki teyplerden birine konuşabilirsiniz.** Bunun bir yararı olup olmadığını bile düşünmeden, **peki**, dedim, kalktım, dar koridorun dibindeki küçük odaya geçtim, odadaki teyplerden birinin kayıt düğmesine bastım. Öylesine doluydum ki, sözler ağzımdan peşpeşe dökülüyordu. Neden ve niçin ayrıldığımızı bugün bile tam olarak anlayamadığım sevgililerime, anlamsız nedenler yüzünden ayrı düştüğüm dostlarıma, bencillikler, aptalca gurur ve önyargılar sonucu beraberliklerimizi zamanın hoyratlığına rehin bıraktığım arkadaşlarıma, onlardan bugüne dek sakladığım ve yıllardır biriktirdiğim, bütün duygularımı, özlemlerimi, pişmanlıklarımı ve bütün korkularımı bir bir anlattım gözyaşları içinde.

O an güçlükle kabuk bağlamış yaralarım kanıyor olsa da kendimi temizlenmiş, doğrulanmış hissediyordum. Yaşlı adamın yanına geldim. Bana yine o canlı, merak dolu gözleriyle bakıyordu. **Umarım biraz olsun rahatlamışşınızdır**, dedi. **Sağolun**, dedim. Adresimi ve telefon numaramı istedi, verdim. Kendisi de bana kartını verdi. Ücretimi ödedim. Onca aşkı, onca sevgiyi ve arkadaşlığı sanki yeniden ve birdenbire yaşamış gibi kendimi yorgun hissediyordum...

İçimden tertemiz bir kan aksa da kendimi mazlum ve mağrur hissediyordum. Eski tedirginliklerimden eser yoktu. Tam kapıdan çıkarken, yaşlı adam, **buraya demin kasete okuduklarınızı merak edip dinlemeye kimse gelmeyebilir, sizi yıllarca kimse hatırlamayabilir, üzüntüye kapılmayın, buraya, bana telefon edin, ben sizi kasetinize bağlarım, kendi sesinizi dinlersiniz, bu bile iyi gelir insana, denenmiştir**, dedi. O mağrur ve mazlum halimle, **peki**, dedim, anıları özenle saklayan bu yaşlı adama, sadece, **peki**, dedim... Buna da razıydım!...

cezmiersoz@leman.com.tr

* **İstanbul. Galatasaray.** 3 Temmuz Perşembe günü saat 17:00-19:00 arası **İdil Kültür Merkezi**'ndeyim. İstiklal Cad. Aznavur Psj. No: 212 Kat:6 Tel: 0212 - 245 0070 - 244 31 60

* **Divriği Kültür Derneği.** 6 Temmuz Pazar günü saat 14:00-16:00 arası **Divriği Kültür Derneği**'nin şenliğindeyim. Fatih Çeşmesi, Bahçeköy, Kemerburgaz Yolu Üzeri

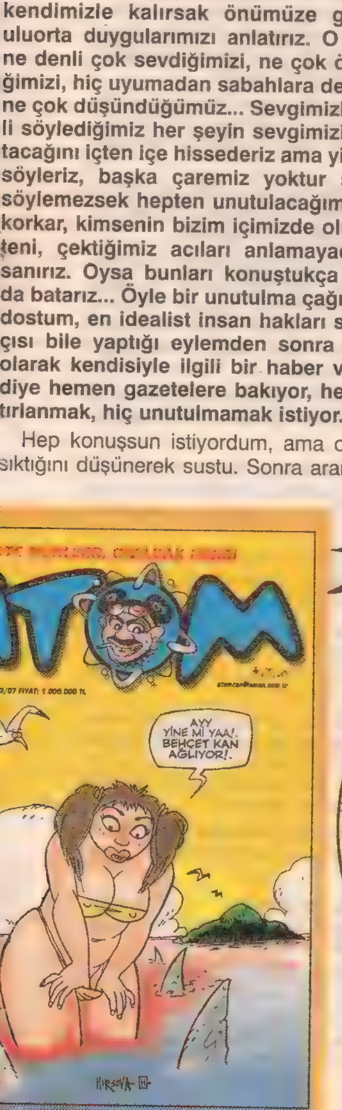
TOM
2/07 FİYAT: 1.000.000 TL
atomcan@leman.com.tr
AYY YİNE Mİ YAA!. BEHÇET KAN AĞLIYOR!.
HIRSOVA

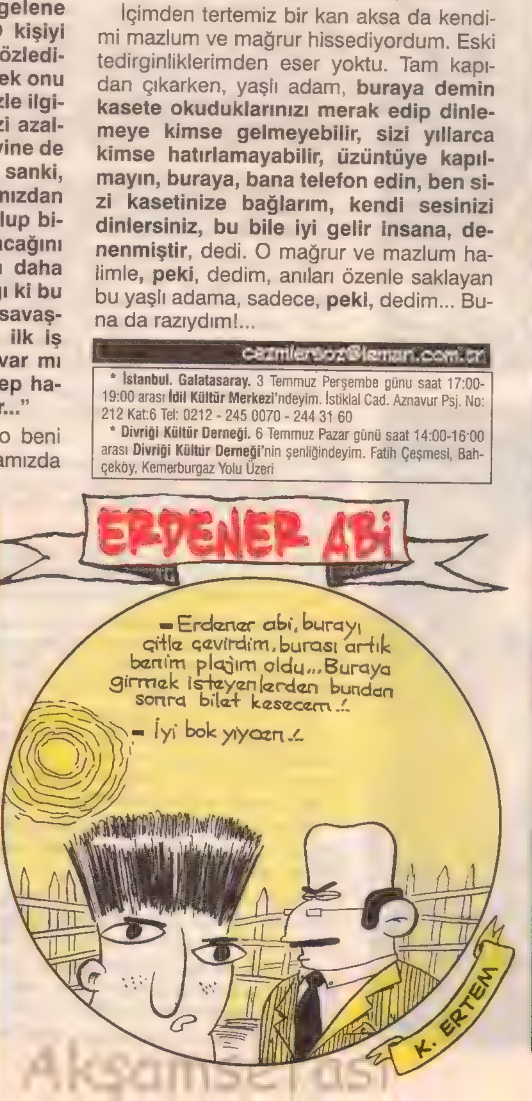
ERDENER ABİ
– Erdener abi, burayı çitle çevirdim, burası artık benim plajım oldu... Buraya girmek isteyenlerden bundan sonra bilet kesecem.!.
– İyi bok yiyoan.!.
K. ERTEM

Akşamsefası

Kırık Leblebi

kirikleblebi@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

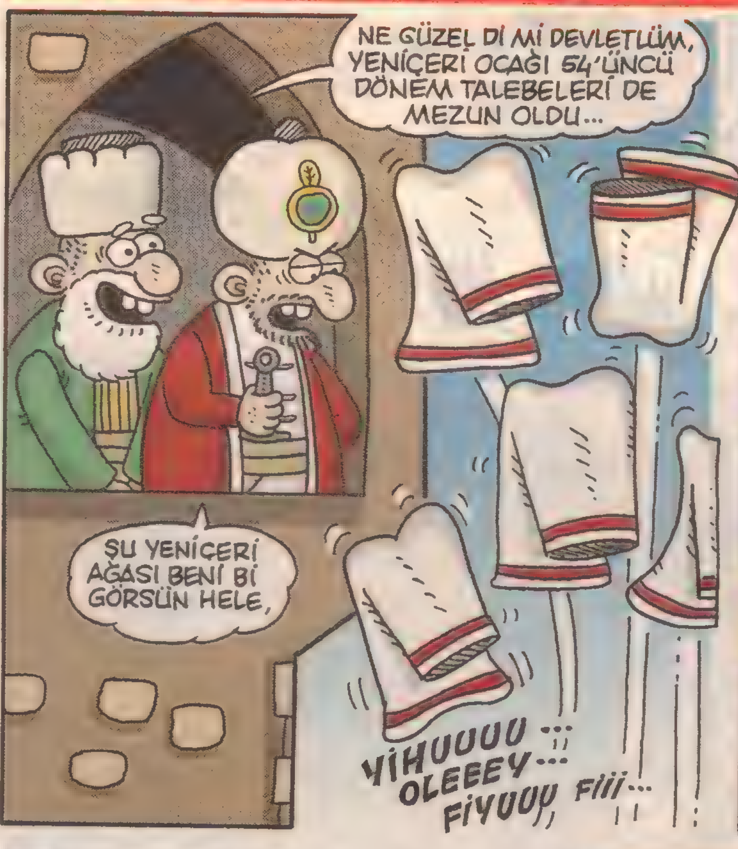
NE GÜZEL Dİ Mİ DEVLETLÜM, YENİÇERİ OCAĞI 54'ÜNCÜ DÖNEM TALEBELERİ DE MEZUN OLDU...
ŞU YENİÇERİ AĞASI BENİ Bİ GÖRSÜN HELE,
YİHUUUU... OLEEEY... FİYUUU, Fİİİ...

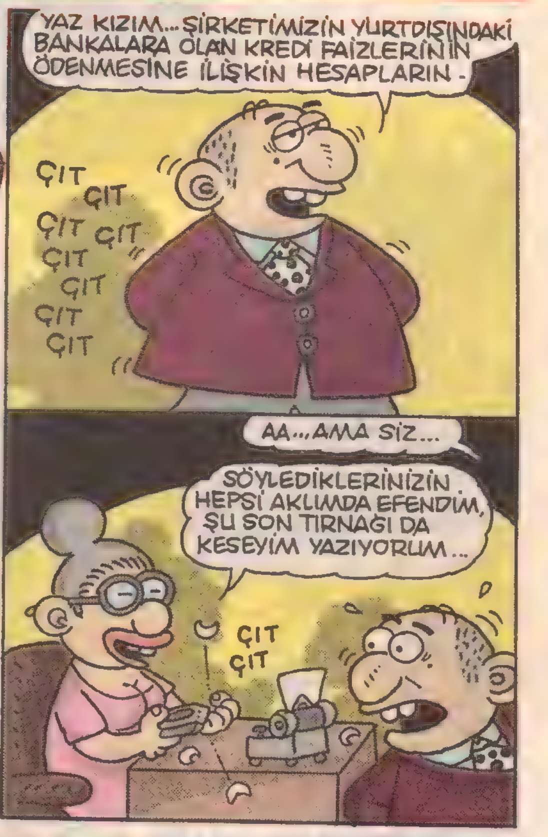
YAZ KIZIM... ŞİRKETİMİZİN YURTDIŞINDAKİ BANKALARA OLAN KREDİ FAİZLERİNİN ÖDENMESİNE İLİŞKİN HESAPLARIN -
ÇIT ÇIT ÇIT ÇIT ÇIT ÇIT ÇIT ÇIT
AA..., AMA SİZ...
SÖYLEDİKLERİNİZİN HEPSİ AKLIMDA EFENDİM, ŞU SON TIRNAĞI DA KESEYİM YAZIYORUM...
ÇIT ÇIT

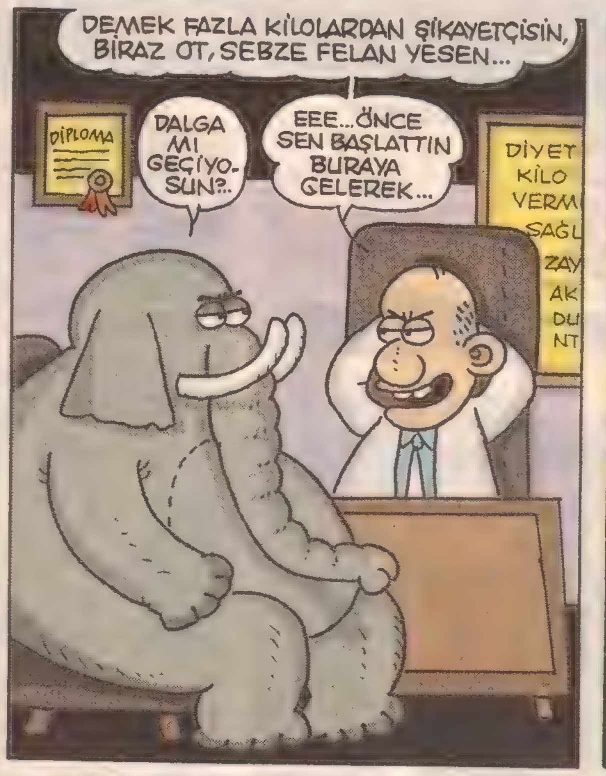
DEMEK FAZLA KİLOLARDAN ŞİKAYETÇİSİN, BİRAZ OT, SEBZE FELAN YESEN...
DALGA MI GEÇİYOSUN?..
EEE... ÖNCE SEN BAŞLATTIN BURAYA GELEREK...
DİPLOMA
DİYET KİLO VERM SAĞL ZAY AK DU NT

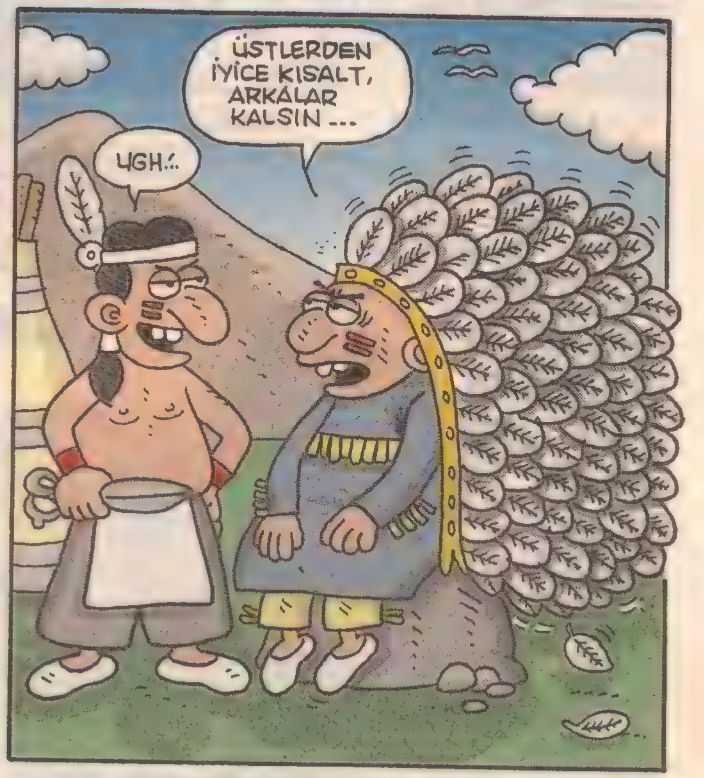
ÜSTLERDEN İYİCE KISALT, ARKALAR KALSIN...
UGH.!.

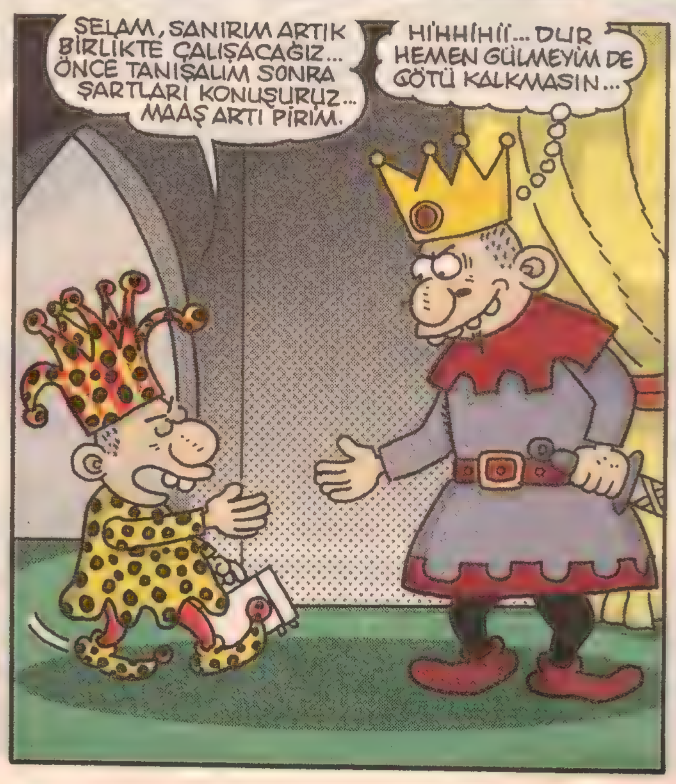
SELAM, SANIRIM ARTIK BİRLİKTE ÇALIŞACAĞIZ... ÖNCE TANIŞALIM SONRA ŞARTLARI KONUŞURUZ... MAAŞ ARTI PİRİM.
HİHHİHİİ... DUR HEMEN GÜLMEYİM DE GÖTÜ KALKMASIN...

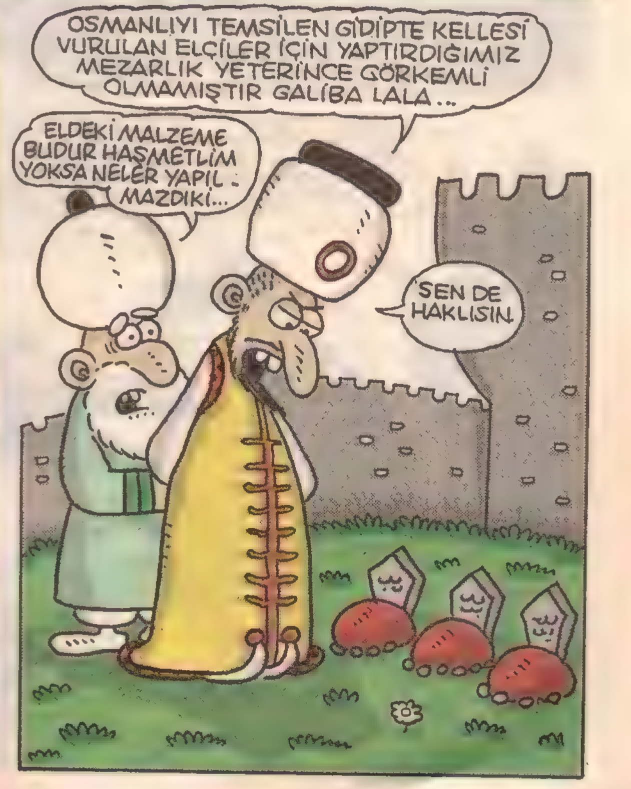
OSMANLIYI TEMSİLEN GİDİPTE KELLESİ VURULAN ELÇİLER İÇİN YAPTIRDIĞIMIZ MEZARLIK YETERİNCE GÖRKEMLİ OLMAMIŞTIR GALİBA LALA...
ELDEKİ MALZEME BUDUR HAŞMETLİM YOKSA NELER YAPILMAZDIKI...
SEN DE HAKLISIN.

guneri@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

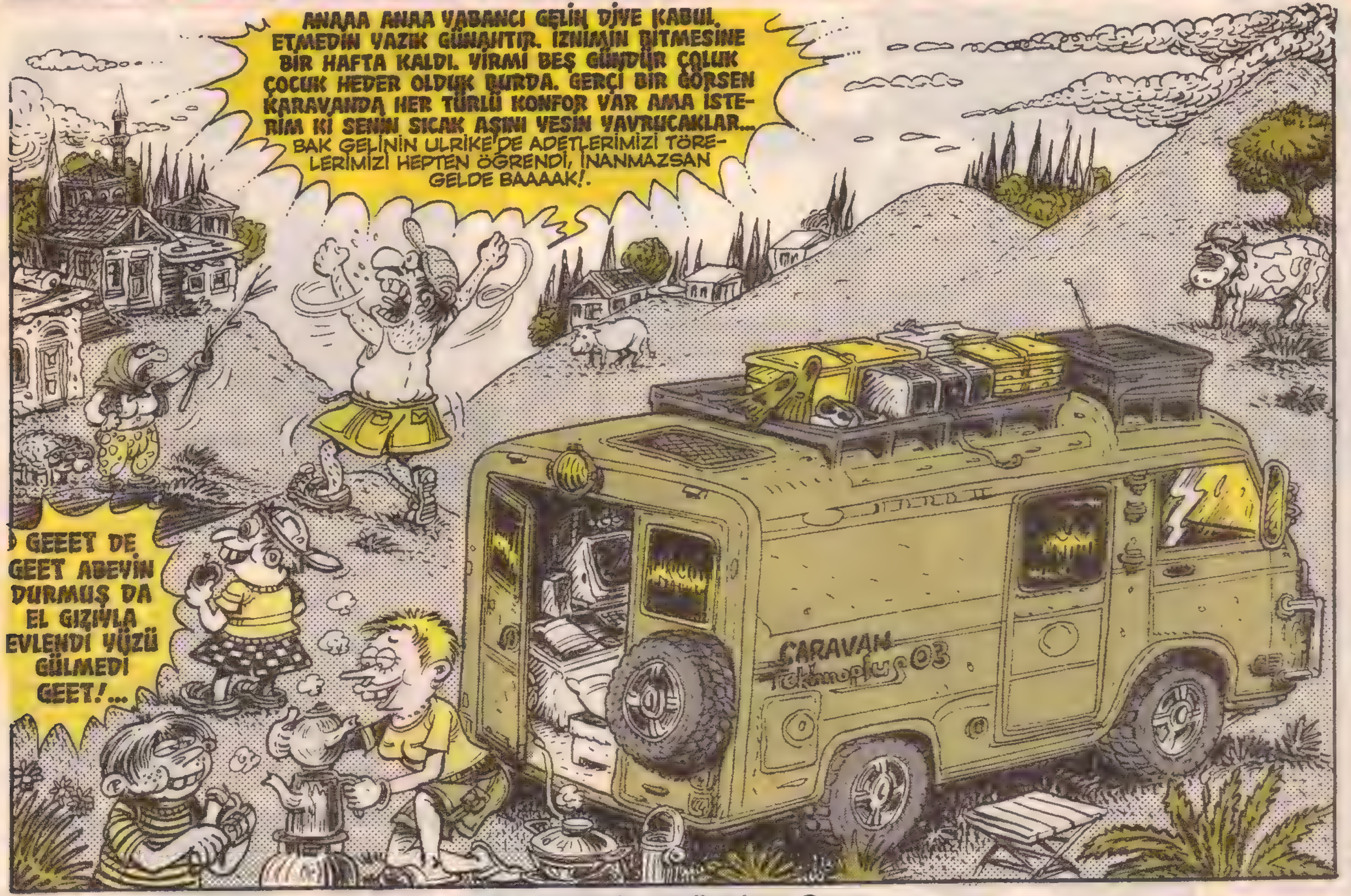
ANAAA ANAA YABANCI GELİN DİYE KABUL ETMEDİN YAZIK GÜNAHTIR. İZNİMİN BİTMESİNE BİR HAFTA KALDI. YİRMİ BEŞ GÜNDÜR ÇOLUK ÇOCUK HEDER OLDUK BURDA. GERÇİ BİR GÖRSEN KARAVANDA HER TÜRLÜ KONFOR VAR AMA İSTERİM Kİ SENİN SICAK AŞINI YESİN YAVRUCAKLAR... BAK GELİNİN ULRİKE'DE ADETLERİMİZİ TÖRELERİMİZİ HEPTEN ÖĞRENDİ, İNANMAZSAN GELDE BAAAAK!.
GEEET DE GEET ABEVİN DURMUŞ DA EL GIZIYLA EVLENDİ YÜZÜ GÜLMEDİ GEET!...
CARAVAN
Tekhnoplus 03

● İçsel diyalektikçi ve bir o kadar da tutumlu tatil adamı Caner

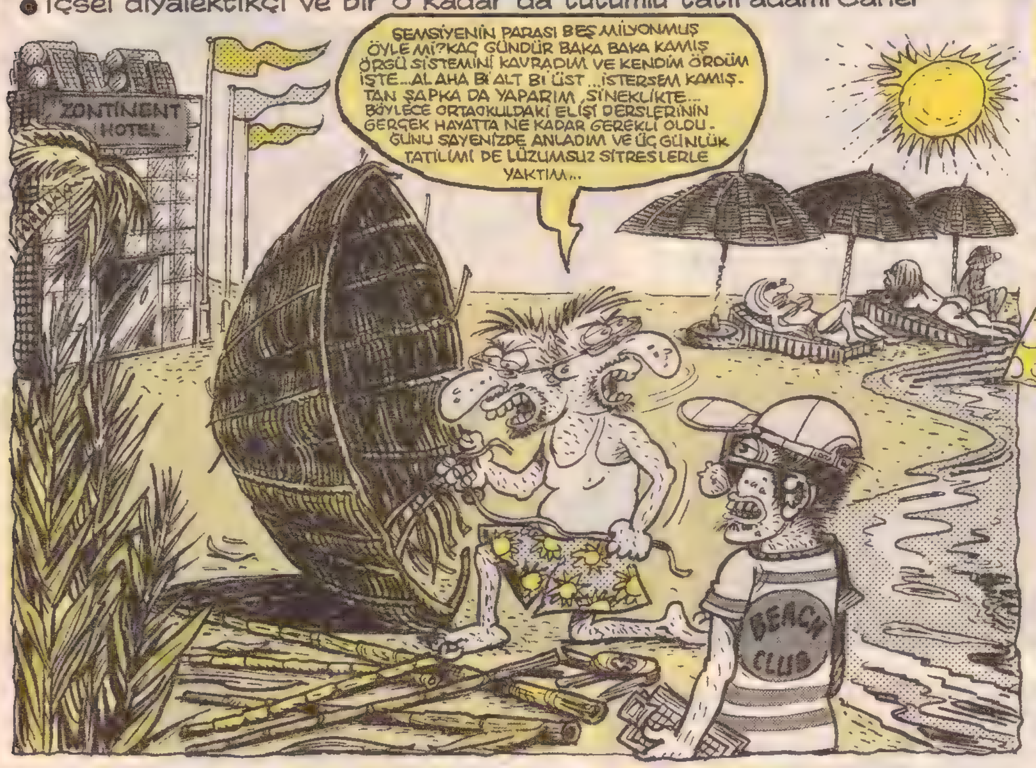
ZONTINENT HOTEL
ŞEMSİYENİN PARASI BEŞ MİLYONMUŞ ÖYLE Mİ?KAÇ GÜNDÜR BAKA BAKA KAMIŞ ÖRGÜ SİSTEMİNİ KAVRADIM VE KENDİM ÖRDÜM İŞTE...AL AHA Bİ ALT Bİ ÜST ...İSTERSEM KAMIŞTAN ŞAPKA DA YAPARIM ,SİNEKLİKTE... BÖYLECE ORTAOKULDAKİ ELİŞİ DERSLERİNİN GERÇEK HAYATTA NE KADAR GEREKLİ OLDU- ĞUNU SAYENİZDE ANLADIM VE ÜÇ GÜNLÜK TATİLİMİ DE LÜZUMSUZ SİTRESLERLE YAKTIM...
BEACH CLUB

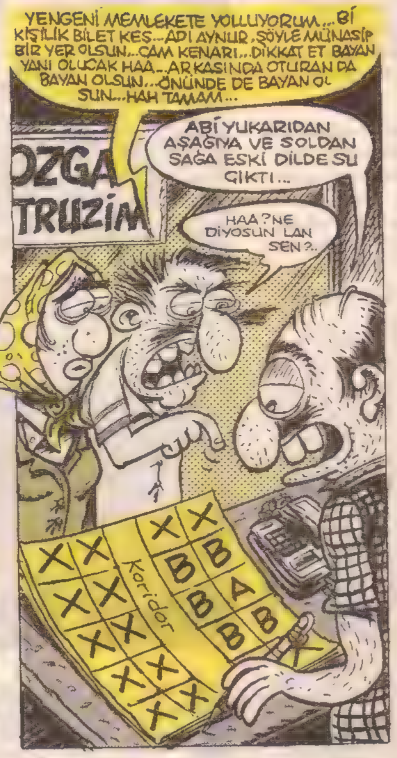
YENGENİ MEMLEKETE YOLLUYORUM...Bİ KİŞİLİK BİLET KES...ADI AYNUR, ŞÖYLE MÜNASİP BİR YER OLSUN...CAM KENARI...DİKKAT ET BAYAN YANI OLUCAK HAA...ARKASINDA OTURAN DA BAYAN OLSUN...ÖNÜNDE DE BAYAN OLSUN...HAH TAMAM...
ÖZGA TRUZİM
ABİ YUKARIDAN AŞAĞIYA VE SOLDAN SAĞA ESKİ DİLDE ŞU ÇIKTI...
HAA?NE DİYOSUN LAN SEN?..
Koridor

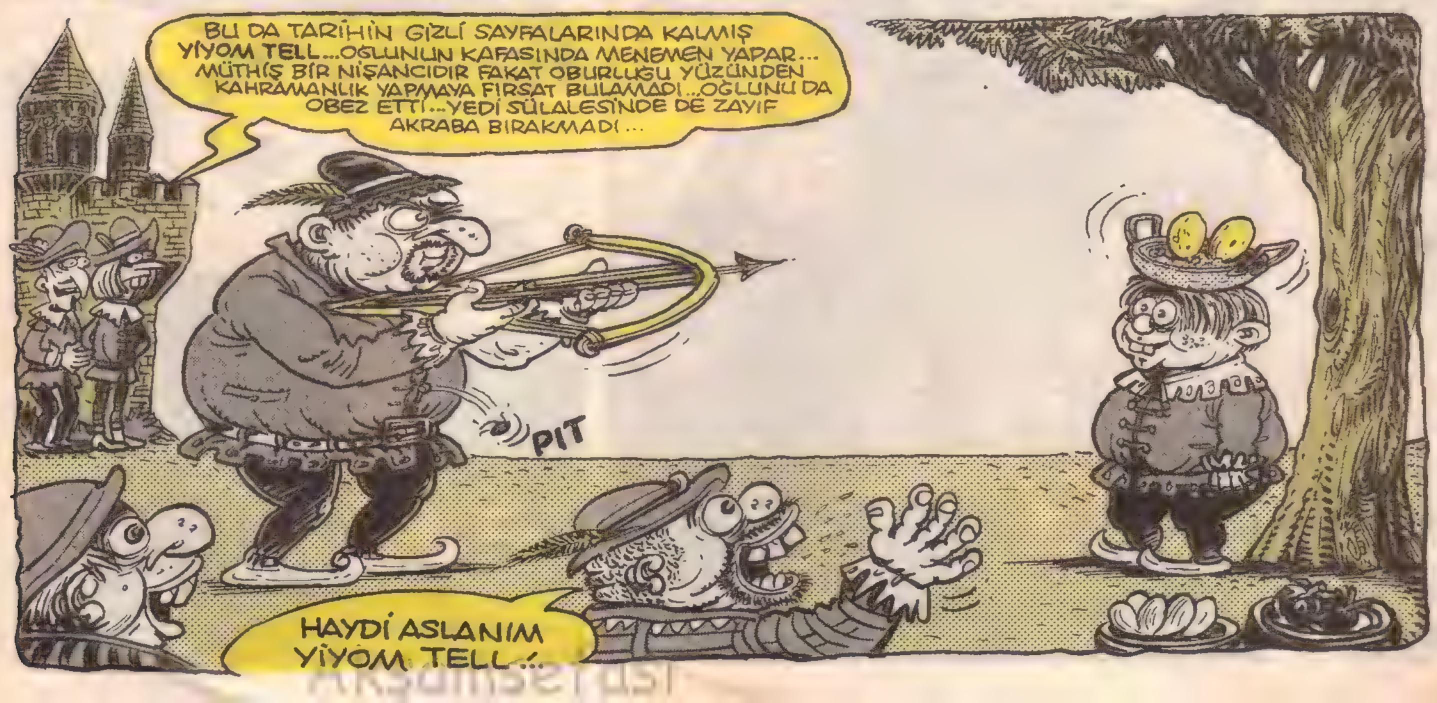
BU DA TARİHİN GİZLİ SAYFALARINDA KALMIŞ YİYOM TELL...OĞLUNUN KAFASINDA MENEMEN YAPAR... MÜTHİŞ BİR NİŞANCIDIR FAKAT OBURLUĞU YÜZÜNDEN KAHRAMANLIK YAPMAYA FIRSAT BULAMADI...OĞLUNU DA OBEZ ETTİ...YEDİ SÜLALESİNDE DE ZAYIF AKRABA BIRAKMADI...
PIT
HAYDİ ASLANIM YİYOM TELL!...

Akşamsefası

TÜRKÇÜLER

Bir röportajımda kadın yazarlar soruldu, Nuray Mert, Perihan Mağden, Vivet Kanetti, Kırıkkanat, hatta Meral Tamer, bu son ismi yazmamışlar, önemlidir, dedim. Roportajı yapan, peki Ayşe Arman, Pakize Suda diye araya girdi, "tenezzül etmediğim isimler üzerinde laf söylemek zorunda bırakmayın beni" dedim...

Milliyet Eki'nde "Sarıkız'ın Anıları" başlığında bir köşe var. Adını saklıyormuş, ne boksa. Nükhet Duru'nun, Müjde Ar'ın donlarını anlatır, durur, hayatım boyu hiç dikkatimi çekmeyen bir köşe.

Vay sen misin Ayşe Arman'a, Pakize Suda'ya dil uzatan diye tam sayfa döşenmiş bana. Ne deseydim, kraliçemiz mi olurlar, deseydim.

Bu yazarlar Türk halkının midesini bulandırıyor, biri pedlerini anlatır, diğeri üçüncü sınıf pavyonlardan Hürriyet'e büyük yazar oldurulmuş, ne diyeyim..

Sarıkız köşesinde, kadın çıldırmış. İnanılmaz cümleler. "Siz taşralılar, bizim gibi sarışınlara bayılırsınız, tüm derdiniz bizim gibi sarışınlarla yatmaktır. Sizi aramıza almayacağız. Sivri diliniz ve o taşralı komplekslerinizle aramıza giremeyeceksiniz!"...

Şu cümleler de onun: "gençliğinizde bir türlü ilgilerini çekemediğiniz o sarışın kızları hatırlatıyoruz size. Zengin şehirli oğlanların tavladığı ama size bir türlü vermeyen kızları hatırlatıyoruz, o yüzden ulaşamıyor, kin kusuyorsunuz!"...

Yazının ana fikri şu: "Oh olsun size vermeyeceğiz!"...

Şu cümle de onun: "(siz taşralılar) yazdınız yazdınız, şu ünlüler dünyasına kenarından köşesinden geldiniz, peki şu Ayşe Arman niçin hala sizin kollarınızda değil. Eminim hep bunu arzuluyorsunuz!"...

Ve devam ediyor. Bu hanımın gençliğinde bizim gibi kara kuru bir taşralı sevgilisi olmuş. Ama bunu kandırmış. Şimdi akıllanmış. Bir daha Anadolulu mu, artık vermeyecekmiş, dinleyin: "...Yıllarca onlar da insan, onlarla da ilişki kurmak, dışlamamak lazım gibi hümanist fikirler sahibi oldum, ama yanılmışım...".

Neden yanılmış? Çünkü taşralıların bütün dertleri bu boyalı sarışın hanımların kollarına atılmakmış. Bu yüzden benim gibi insanlardan iğreniyormuş. "Oh olsun, bizi aralarına asla almayacaklarmış.."

Şu cümle de onun: "(Siz taşralılar) boşuna uğraşmayın, sizi aramıza almayacağız!".

Neye uğradığımı şaşırdım. Siz kimsiniz, orası ne, bizi niye aranıza alıp almama gibi derdiniz var, orada, araya alınma diye birşey mi var...

Böyle bir yazı olur mu, oluyor işte, geçen haftanın Milliyet Eki'nde.. Bu yazıları sizin vergilerinizle yazıyorlar.

Bir de küçücük beyniyle cinlik yapıyor, yazısında lafları gargaraya getiriyor, bakın: "şu bir yazar var ya, Zeki Müren'i, Selda'yı, Ayşe Arman'a kadar herkese hakaret eden!".. Yalan. Aynı röportajda, bir yığın kadın yazarı övdüm, ayrıca Zeki Müren ve Selda'yı da fazlasıyla övdüm. Ayşe Arman'a da bir statü vermek istiyor ya.

Neyse, bize iş düştü. Hayatım boyu travesti gibi kırıtan, travesti ses tonuyla konuşan, travesti gibi giyinen, döt sümüğü bir yığın kadın gördüm. Hiçte küçümsemem, hayatı böyle seçmişler, ne yapayım...

Ancak, burada, sosyoloji dersi olacak cümleler var. Mesela, taşralıları neden küçümser, taşralılık eğlenilecek birşey midir? Şimdi size birkaç taşralıdan sözedeyim: Mesela: Kanuni Sultan Süleyman, Mevlana, Yunus Emre, Pir Sultan, İbni Sina, Karacaoğlan... Bunların hepsi taşralı. Bu yüzden mi acaba, bu isimleri aranıza almıyor, yazılarınızda hiç bahsetmiyorsunuz. Mesela, Şekspir, Jack London, Hazreti İsa, daha bir yığın taşralı. Bunlar da taşralı olduğu için mi bu isimlerden hiç bahsetmiyor, yazılarınızda, Nükhet Duru ve Müjde ar'ın donlarından başka bahis bulamıyorsunuz.

Ayıptır söylemesi, hani, Aydın Doğan patronunuz da taşralı, Koç, Sabancı, hepsi taşralı.

Taşralılığın bir aşağılanma vasıtası olarak kullanılması, bu kafadan sakat boyalı böceklerin acıklı ruh halini anlatıyor.. Şimdi kendisi sosyete mi oluyor. Saçları boyanınca, sarışın olununca, bir de arabesk sanatçılar Alişanlar'ın haberlerini gazete ilavelerinde yapınca, Ferdi Tayfurlar'a sinema senaryoları yazınca, "sosyete mi?" olunuyor.

Boğaz'da bir lokantada bir balık rakıya fit olan birçok kadın kendini sosyeteyim diye satıyor olabilir. Zavallılığı anlatmada Türkçe'de kelime yok.

Bırakın medyayı biz rezil etmeye çalışalım. Bu utanılacak yazılarınızla küstah, şımarık, düzeysiz suratlarınız acıklı bir şekilde ortaya çıkıyor. Ama o gazetenizde Melih Aşıklar, Meral Tamerler, Hasan Pulurlar gibi bu tür cehaletleri midesi kaldırmayan, utanarak okuyan yazarlar var. Rezilliklerinizle onları üzmeyin!

Sanırım siz bu sosyete fiyakanızla, bu yazarları da o gazeteden kovarsınız, hatta, patronunuzu da o gazeteden kovarsınız. Kimseyi beğenmeyen bir üslubunuz, maşallah, burnunuzu havaya kaldırmışsınız ama, biraz da beyninizle ilgilenmeliydiniz...

Bakın hanımefendi, "aranıza almayacakmışsınız" gibi çalımlı laflar etmeyin, burada ismini yazmaya terbiyem yetmez, o gazetede size verilen paranın yüzlerce katı para teklif ettiler, telefon edin, kimlerin kaç lira verdiğini söyleyeyim..

Nükhet Duru'nun donlarını yazarak bir yere varamadığınız için medya ahlaksızlık içinde can çekişiyor. Bakın, nasıl seçkin olunacağını öğreteyim size. Bu ülkenin, sanatına, sinemasına, romanına, siyasetine, yönetimine, hukukuna, bilimine bir "değer" katacaksınız. Bir fikir söyleyeceksiniz. İşte o zaman "seçkin" insanlar sınıfına girersiniz. Müjde Ar sevgilisiyle yan odada sevişirken, siz öbür odadan duyduğunuz sesleri köşenizde yazarak, "seçkin" olamazsınız.

Müjde Ar'ın sevgililerini yazarak size "sosyetelik" bağışlayan patronunuz Aydın Doğan'larla işte sizin gibi insanları yazar yaptığı için hala mahkemelerde savaşıyorum.

Ben orada herşeye rağmen onurunu, kimliğini koruyan, kişilikli ve düzeyli bir edebi dil tutturmaya çalışan birçok kadın yazarı övdüm, övmediğim sadece Ayşe Arman, Pakize Suda. Bu yüzden, bana karşı hayatınızın en öfkeli, en kendini kaybetmiş yazısını yazdınız!.

Çünkü sizler, akıllı, zeki, ince fikirli, zarif ve hikayeler, makaleler yazmasını bilen kadınlardan hoşlanmıyor, kıskançlıktan çatlıyorsunuz. Kendine düzgün bir okuyucu kitlesi yapmış birçok başarılı kadınları çekemiyor, kuduruyorsunuz.

Ne yapayım, Müjde Ar'ın donlarını yazan, pedlerini yazan kadınlara kraliçe mi diyeyim. Belki şu arabesk sanatçısı Alişanlar, senaryolarını yazdığınız arabesk sanatçıları, onlar, böyle çalımlı, boyalı, boş laflarınıza inanıyordur.. Ama işte düzeyiniz bu, ulaştığınız sosyetenin boyutu: Alişanlar, Özcan Denizler...

Kafayı yemiş kadın, Ayşe Arman, biz taşralılara vermiyormuş diye çok kızıp eleştiriyormuşuz. İyi de ben Ertuğrul Özkök'ü de çok eleştiriyorum. O da mı acaba vermediği için, eleştiriyorum. Yani, bu kadınlar aralarında oturup, şuna verelim, buna vermeyelim, diye mi tartışırlar. Sonunda da, "hani şu var ya bize yine laf atmış, çünkü, ona vermedik, o yüzden" diye bir sonuca mı ulaşıyorlar.

Neden şöyle bir sonuca ulaşmıyorlar! Bizler yazar olamayacak kadar basit insanlarız, insanlar bizleri okuyunca mideleri kalkıyor, çünkü zırvalıyoruz, bu yüzden halk bizi sevmiyor!..

Ama siz böyle yorumlamıyorsunuz. Yetmiş milyon taşralının sabah akşam sizi arzuladığını hülyalar içinde anlatıyorsunuz. İyi de, niye arzulayalım, orası gazete, arzular, şehvetlerle, gazete köşelerinin ne işi var..

İşte böyle. Eskiden yazarlar birbirleriyle tartışır, fikir savaşları yaparmış.. Bakın şu işe, bu ünlü fikir tartışmaları, nereye kadar düştü, verdi, vermedi, sulandı, vermeyecek, sana vermem, ona veririm, meselesine kadar...

Ama pek fetbaz bir kadınmış, bak, verdin, vermedin, benim de içime bir kurt dü-

Devamı 13. Sayfada ☛

Karpuz

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

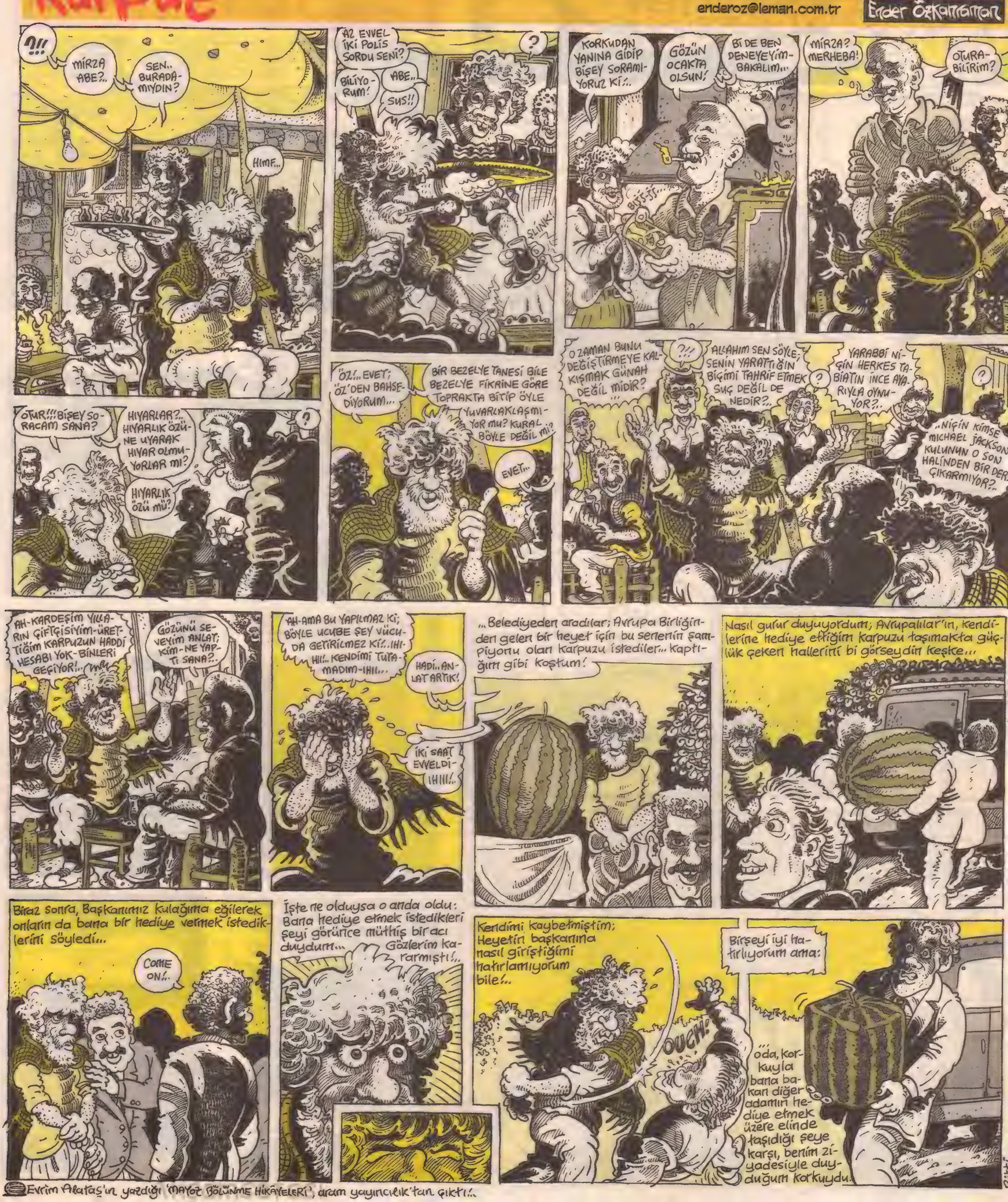
?!!
MİRZA ABE?..
SEN.. BURADA-MIYDIN?
HIMF..
AZ EVVEL İKİ POLİS SORDU SENİ?
?
BİLİYORUM!
ABE..
SUS!!
SLINK!
KORKUDAN YANINA GİDİP BİŞEY SORAMIYORUZ Kİ!..
GÖZÜN OCAKTA OLSUN!
Bİ DE BEN DENEYEYİM-BAKALIM...
BITSS-SS..
MİRZA? MERHEBA!
OTURABİLİRİM?
OTUR!!! BİŞEY SORACAM SANA?
HIYARLAR?.. HIYARLIK ÖZÜNE UYARAK HIYAR OLMUYORLAR MI?
?
HIYARLIK ÖZÜ MÜ?
"ÖZ!".. EVET; "ÖZ"DEN BAHSEDİYORUM...
BİR BEZELYE TANESİ BİLE BEZELYE FİKRİNE GÖRE TOPRAKTA BİTİP ÖYLE YUVARLAKLAŞMIYOR MU? KURAL BÖYLE DEĞİL Mİ?
EVET...
O ZAMAN BUNU DEĞİŞTİRMEYE KALKIŞMAK GÜNAH DEĞİL MİDİR? ...
?!!
ALLAHIM SEN SÖYLE; SENİN YARATTIĞIN BİÇİMİ TAHRİF ETMEK SUÇ DEĞİL DE NEDİR?..
?
YARABBİ NİÇİN HERKES TABİATIN İNCE AYARIYLA OYNUYOR?..
?
..NİÇİN KİMSE MICHAEL JACKSON KULUNUN O SON HALİNDEN BİR DERS ÇIKARMIYOR?..
AH-KARDEŞİM YILLARIN ÇİFTÇİSİYİM-ÜRETTİĞİM KARPUZUN HADDİ HESABI YOK-BİNLERİ GEÇİYOR!..
GÖZÜNÜ SEVEYİM ANLAT; KİM-NE YAPTI SANA?..
AH-AMA BU YAPILMAZ Kİ; BÖYLE UCUBE ŞEY VÜCUDA GETİRİLMEZ Kİ!..IHIHI!.. KENDİMİ TUTAMADIM-IHII...
HADİ.. ANLAT ARTIK!
İKİ SAAT EVVELDİ-IHIII!..
...Belediyeden aradılar; Avrupa Birliğinden gelen bir heyet için bu senenin şampiyonu olan karpuzu istediler... Kaptığım gibi koştum!
Nasıl gurur duyuyordum; Avrupalılar'ın, kendilerine hediye ettiğim karpuzu taşımakta güçlük çeken hallerini bi görseydin keşke...
Biraz sonra, Başkanımız kulağıma eğilerek onların da bana bir hediye vermek istediklerini söyledi...
COME ON!..
İşte ne olduysa o anda oldu: Bana hediye etmek istedikleri şeyi görünce müthiş bir acı duydum... Gözlerim kararmıştı!..
Kendimi kaybetmiştim; Heyetin başkanına nasıl giriştiğimi hatırlamıyorum bile!..
OUCH!
Birşeyi iyi hatırlıyorum ama:
O da, korkuyla bana bakan diğer adamın hediye etmek üzere elinde taşıdığı şeye karşı, benim ziyadesiyle duyduğum korkuydu!

Evrim Alataş'ın yazdığı 'MAYOZ BÖLÜNME HİKÂYELERİ', dram yayıncılık'tan çıktı!..

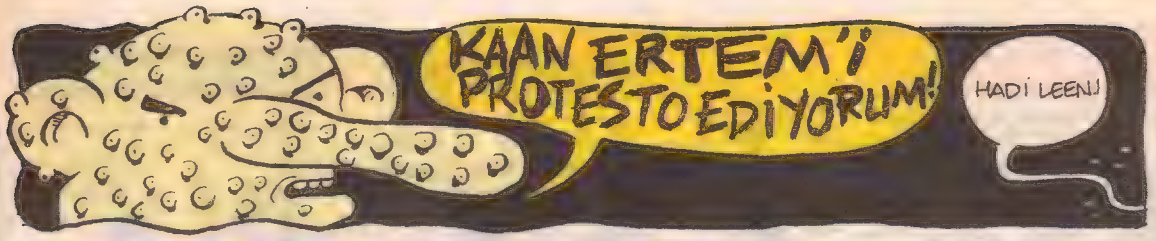
KAAN ERTEM'İ PROTESTO EDİYORUM!
HADİ LEEN!

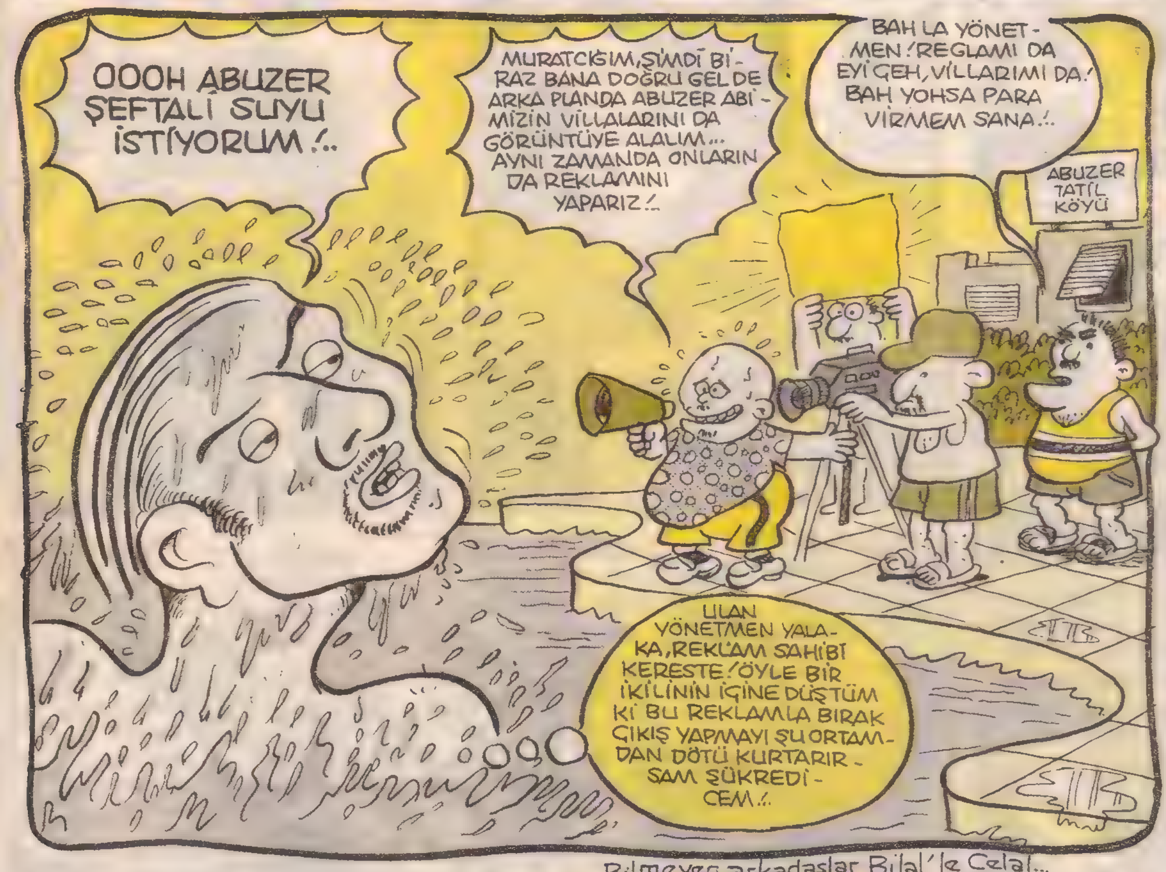
OOOH ABUZER ŞEFTALİ SUYU İSTİYORUM!..
MURATCIĞIM, ŞİMDİ Bİ-RAZ BANA DOĞRU GEL DE ARKA PLANDA ABUZER ABİ-MİZİN VİLLALARINI DA GÖRÜNTÜYE ALALIM... AYNI ZAMANDA ONLARIN DA REKLAMINI YAPARIZ!..
BAH LA YÖNET-MEN! REGLAMI DA EYİ GEH, VİLLARIMI DA! BAH YOHSA PARA VİRMEM SANA!..
ABUZER TATİL KÖYÜ
ULAN YÖNETMEN YALA-KA, REKLAM SAHİBİ KERESTE! ÖYLE BİR İKİLİNİN İÇİNE DÜŞTÜM Kİ BU REKLAMLA BIRAK ÇIKIŞ YAPMAYI ŞU ORTAM-DAN DÖTÜ KURTARIR-SAM ŞÜKREDİ-CEM!..

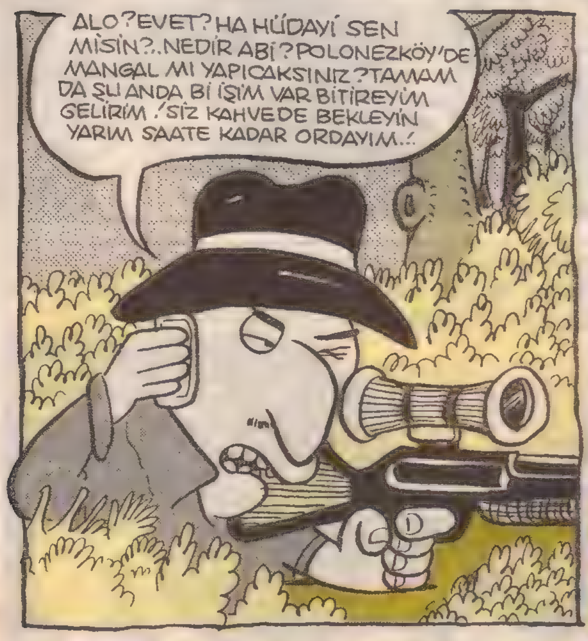
ALO? EVET? HA HÜDAYİ SEN MİSİN?.. NEDİR ABİ? POLONEZKÖY'DE MANGAL MI YAPICAKSINIZ? TAMAM DA ŞU ANDA Bİ İŞİM VAR BİTİREYİM GELİRİM! SİZ KAHVEDE BEKLEYİN YARIM SAATE KADAR ORDAYIM!..

Bilmeyen arkadaşlar Bilal'le Celal...

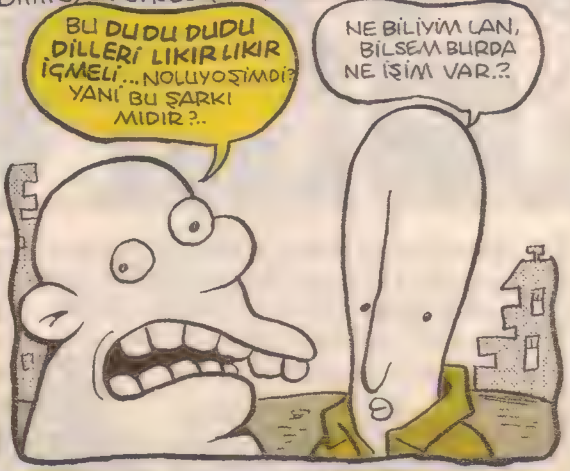
BU DUDU DUDU DİLLERİ LIKIR LIKIR İÇMELİ... NOLUYO ŞİMDİ? YANİ BU ŞARKI MIDIR?..
NE BİLİYİM LAN, BİLSEM BURDA NE İŞİM VAR.?

Her hafta acayip, garip ve gereksiz yazılarımla YENİ HARMAN'dayım!..

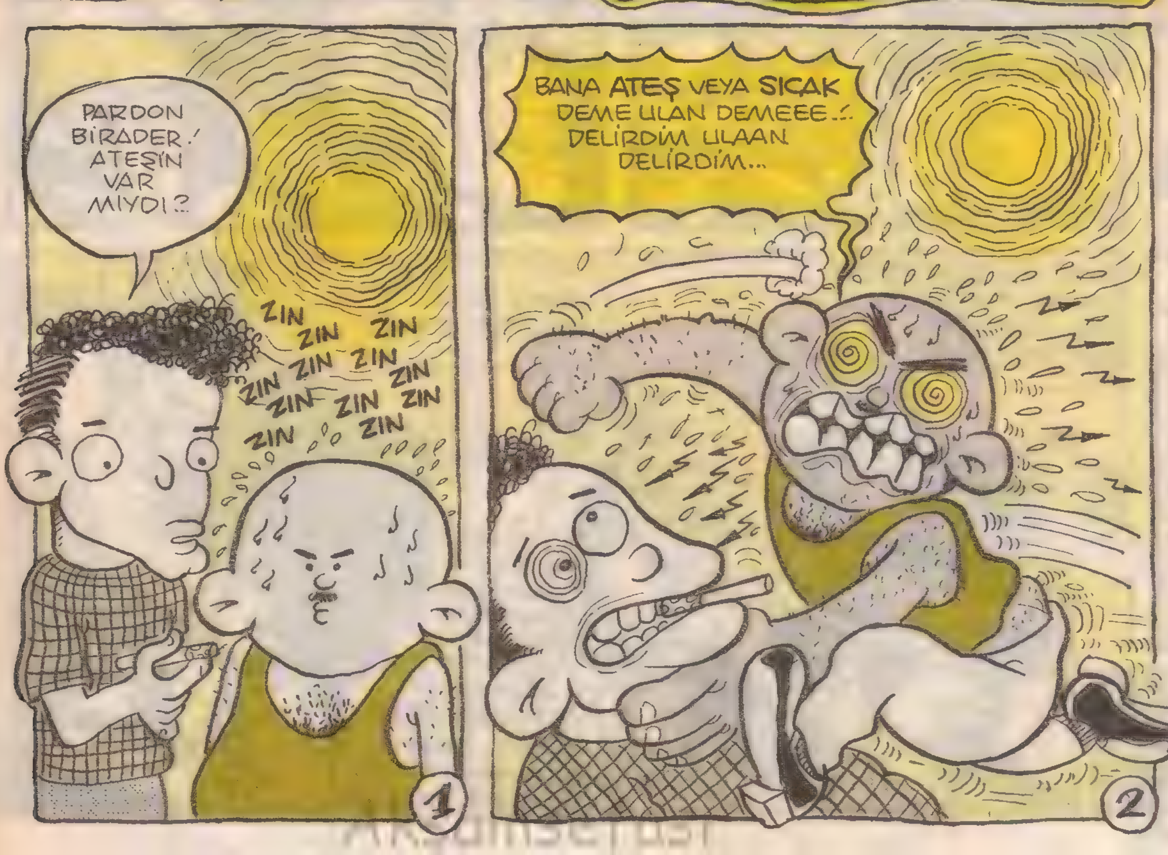
PARDON BİRADER! ATEŞİN VAR MIYDI?
ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN
1
BANA ATEŞ VEYA SICAK DEME ULAN DEMEEE!.. DELİRDİM ULAAN DELİRDİM...
2

behicpek@leman.com.tr **Behiç Pek**

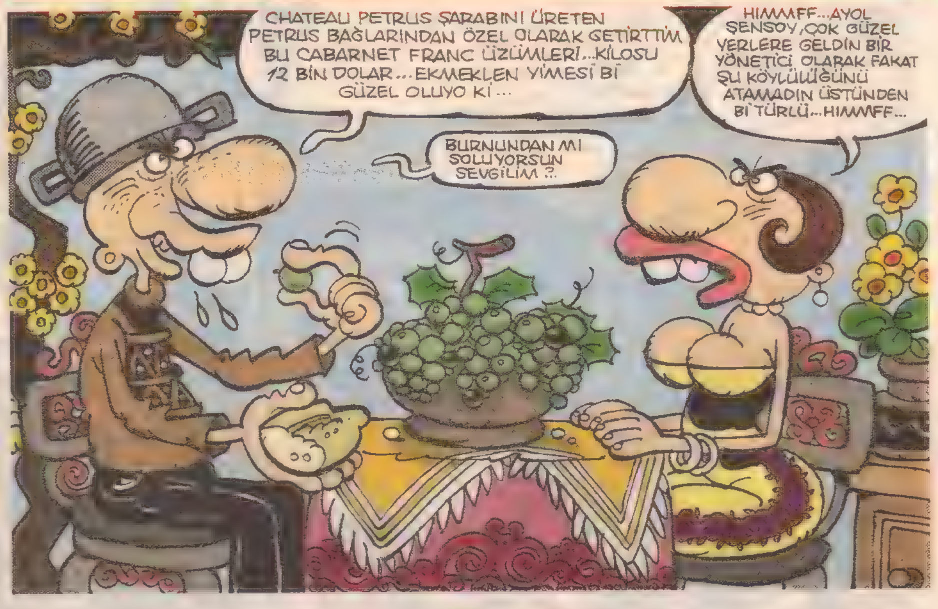
CHATEAU PETRUS ŞARABINI ÜRETEN PETRUS BAĞLARINDAN ÖZEL OLARAK GETİRTTİM BU CABARNET FRANC ÜZÜMLERİ... KİLOSU 12 BİN DOLAR... EKMEKLEN YİMESİ Bİ GÜZEL OLUYO Kİ...
HIMMFF... AYOL ŞENSOY, ÇOK GÜZEL YERLERE GELDİN BİR YÖNETİCİ OLARAK FAKAT ŞU KÖYLÜLÜĞÜNÜ ATAMADIN ÜSTÜNDEN Bİ TÜRLÜ... HIMMFF...
BURNUNDAN MI SOLUYORSUN SEVGİLİM?.

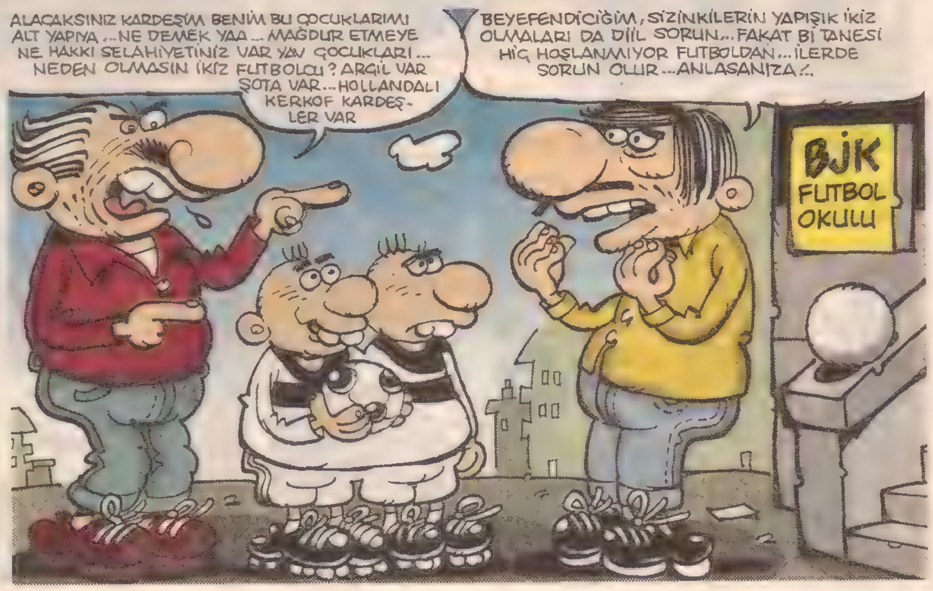
ALACAKSINIZ KARDEŞİM BENİM BU ÇOCUKLARIMI ALT YAPIYA... NE DEMEK YAA... MAĞDUR ETMEYE NE HAKKI SELAHİYETİNİZ VAR YAV ÇOCUKLARI... NEDEN OLMASIN İKİZ FUTBOLCU? ARGİL VAR ŞOTA VAR... HOLLANDALI KERKOF KARDEŞ-LER VAR
BEYEFENDİCİĞİM, SİZİNKİLERİN YAPIŞIK İKİZ OLMALARI DA DİİL SORUN... FAKAT Bİ TANESİ HİÇ HOŞLANMIYOR FUTBOLDAN... İLERDE SORUN OLUR... ANLASANIZA!..
BJK FUTBOL OKULU

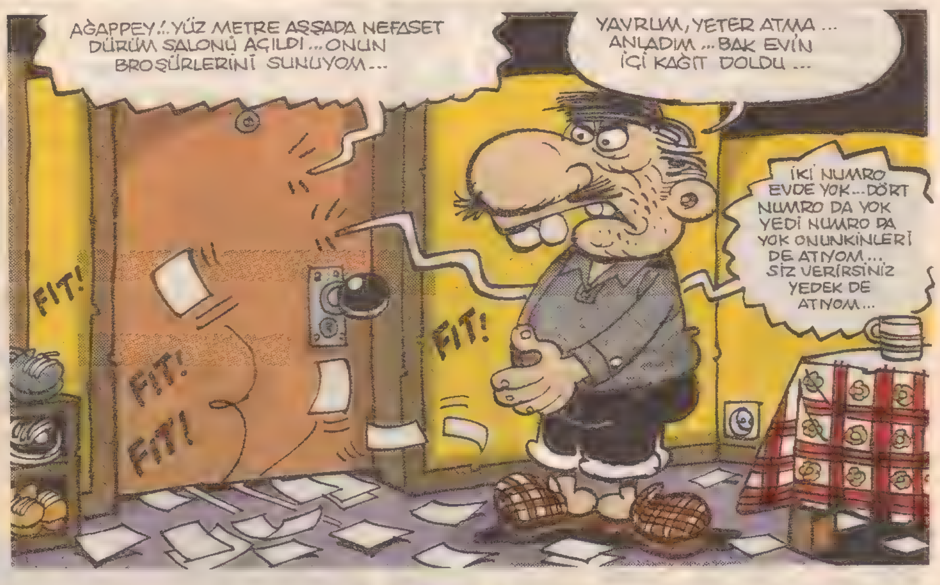
AĞAPPEY!.. YÜZ METRE AŞŞADA NEFASET DÜRÜM SALONU AÇILDI... ONUN BROŞÜRLERİNİ SUNUYOM...
YAVRUM, YETER ATMA... ANLADIM... BAK EVİN İÇİ KAĞIT DOLDU...
İKİ NUMRO EVDE YOK... DÖRT NUMRO DA YOK YEDİ NUMRO DA YOK ONUNKİNLERİ DE ATIYOM... SİZ VERİRSİNİZ YEDEK DE ATIYOM...
FIT!
FIT!
FIT!
FIT!

KUZMAN İLE KÖYMEN

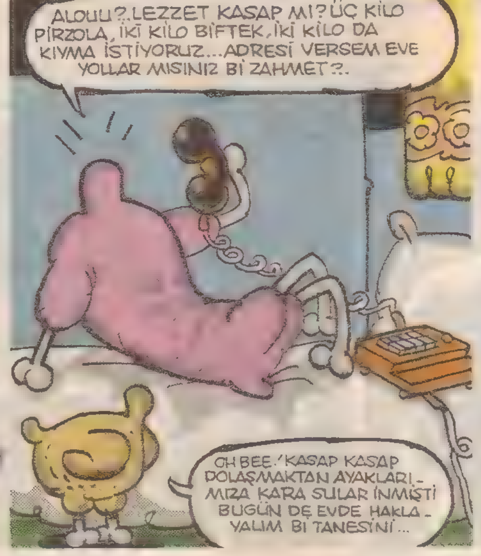
ALOUU?.. LEZZET KASAP MI? ÜÇ KİLO PİRZOLA, İKİ KİLO BİFTEK, İKİ KİLO DA KIYMA İSTİYORUZ... ADRESİ VERSEM EVE YOLLAR MISINIZ Bİ ZAHMET?.
OH BEE! KASAP KASAP DOLAŞMAKTAN AYAKLARI-MIZA KARA SULAR İNMİŞTİ BUGÜN DE EVDE HAKLA-YALIM BI TANESİNİ...

KAHRAMAN MASA ESAT

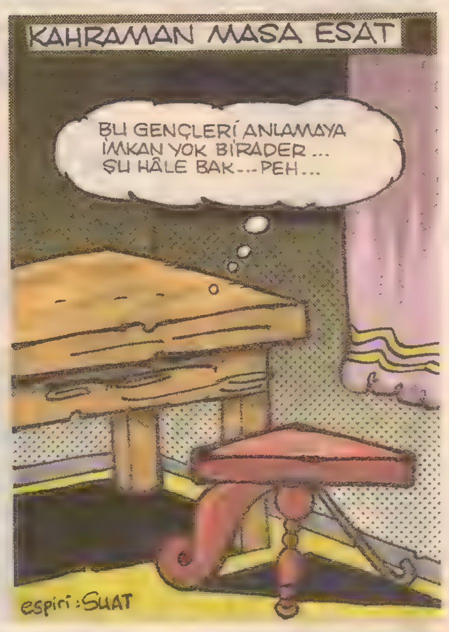
BU GENÇLERİ ANLAMAYA İMKAN YOK BİRADER... ŞU HÂLE BAK... PEH...
espiri: SUAT

Nihat Genç

10. Sayfadan Devamı

şürdü.. Baksanıza pazarlığa başladık bile...

İçerde solcu arkadaşları ziyaretimde geyik çevirirdik, "baba, bu medya aleminden bize ekmek düşer mi?" diye takılırlardı..

Af haberini duydum.. Bakın şu Allah'ın işine, pazarlığa başladık bile... Çıktığında çocuklar, "bakın, ben pazarlığı buraya kadar getirdim, biraz da siz gayret edin, hadi hayırlısı" derim...

Üstelik Sarıkız hanımefendi, yıllarca bomboş yazılar yazdınız. Kürt gerçeğini de bu vesileyle görmüş olursunuz. Vermezseniz, açıkça vermeyin deyin, ben böyle şeylerden alınmam.

Vermezseniz ne yapayım canım, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne gidip, bizim sarışın yazarlar Kürtler'e vermiyor diye dava açamam ya... Hadi fazla yormayın beni, işimiz-gücümüz var...

Irak'ta askeri konvoylara saldırılar başlayıp ABD'li ve İngiliz askerler ölünce Blair ve bazı medya, askerleri öldürenlerden katil diye sözetmeye başladı. Düne kadar Iraklı insanlardı bunlar. Ülkeleri işgal edildi, fethedildi. Şimdi işgalci güçlere karşı bölük pörçük direnmeye çalışıyorlar, adları hemen katil oldu. Bakalım bu toprağın çocukları bizlerin adı ne zaman katil olacak. Vatanseverlerin adlarını bir günde katil yapan bu uygarlığın sözcüsü de: Medya!

Kürtçe eğitim ve konuşmaya bir takım haklar veren devletimiz şimdi de PKK affı çıkartıyor. Bunları yirmi yıl önce yapsaydınız, otuzbin insan ölmeseydi, yüzlerce milyar dolar silaha gitmeseydi ve PKK savaşının arkasına gizlenen ve bu savaşı kullanan sağ iktidarlar bankalardan yüzlerce milyar doları soymasaydı, olmaz mıydı?

Şimdi niye barışıyorsunuz, sizi barıştıran kim, ne?

Irak savaşı sonrası hem Türkçüler'in hem Kürtçüler'in maskesi düştü. Bakın, tarih, bizim Türkçü-milliyetçilere ne oyunlar oynadı, nasıl komik, rezil oldular. Ülkemiz Türkçüler'i elli yıldır Amerika'nın dümen suyunda. Türkeş'in hayatı, politikaları, derin devletimiz bunun delili. Komünizme karşı savaş veriliyordu, Amerika'nın gizli servisleriyle ülkemizin tüm derinleri ilişkiye girip Türk illerini koruyacaktık. Türkçü strateji olur mu? Elli yıl canımızı, malımızı, ülke onurumuzu sıfıra düşürdükten sonra bu oyun bugün bitti, Amerika Türkçüleri hızla korumasına aldı, üstüne bir de Arap düşmanlığını hediye ettiler, Orta Asya'dan kopacak yağlı parçaların kucağımıza düşmesini elli yıldır bekledik.

Güzel Allah'ımızın takdiri işte, aynı Amerika, Irak savaşı günlerinde Kürtlerin de hamisi, koruyucusu, oldu.

Türkçülerle Kürtçüler, Irak Savaşı'nda, biri Amerika'nın sağ cebinde keklik, diğeri sol cebinde keklik oldu. Sonra bunlar Kerkük'te karşı karşıya geldi. Savaş günlerinde alevlenen Kerkük, bizim sınırlarımızda olsaydı yüzbin ölü çıkardı. Ama artık yönetim Amerika'daydı. Amerika iki gözünü de sakınmayı becerdi. İkisine de mavi boncuk dağıtıp, tatlıya bağladı.

Şimdi Irak'ın sahibi Amerika Kuzey Irak'ta ses çıksın istemiyor. Bizim Türkçülerle-Kürtçüleri barıştırıyor. Aklınız almıyor değil mi, siz aklınızı .ikin.

Türkçü-milliyetçi alikıran başkesenlerimiz yukardan mı emir aldı, bilemem, yirmi yıl birbirlerini yakıp, öldürüp, işkenceler edip, şimdi Amerika işini bitirince, susup, bir kenara çekildiler.

Biri Türk ırkı için savaştığını söyledi, diğeri Kürt ırkı için. Sonunda ikisi de Amerika'nın sevgilisi oldu çıktı.

Hem Türkçüler, hem Kürtçüler Irak işgale uğramış, dıngıllarında değildi, her ikisinin de derdi kapacakları yağlı parçalardı.

Ülkemizde yirmi yıl aralıksız cenazeler kalktı. Arada bizleri de yaktılar. Bizlere vatan haini, PKK'cı, herşeyi dediler. Susturdular, mahkemeye verdiler, saldırdılar. Otuzbin ölüden sonra birden sosyal huzur istemeye başladılar. Kim istiyor bu huzuru? Bizimkiler mi, Amerika mı?.

Yüzlerce insanın leşini bu devlet tarlalara atmadı mı? Önüne gelen herkesin evine baskın yapıp yüzlerce işadamını öldürmediler mi? Sokağa çıkan herkesi tutuklayıp hapislere tıkmadılar mı? Neymiş? Bizler Kürt propagandası yapıyormuşuz, onlar milliyetçiymiş..

Yeşiller vurdu, Murat Demireller banka soydu, Kurtuluş Savaşı'nda da böyle oldu, Topal Osmanlar savaştı, boşalan Rum, Ermeni evlerine Koçlar beleşten oturdu. Devletin silahşörleri dağları, köyleri yaktı, Ankara'da Demireller, Mesutlar, Tansular bankaları soydu.

Uğur Mumcu solcu muydu, hayır, devletin ta kendisiydi. Kendi evlatlarını bile acımadan öldürdüler. Sonunda GATA askeri hastane, yüzlerce delirmiş subayla, yüzlerce bacağı-elleri kopmuş askerlerle doldu. Şimdi, sosyal huzur istiyorlarmış.

Bizler geçen yirmi senede Türkçü, Kürtçü olmadığımız için vatan hainliğiyle suçlandık. Bunların dümen suyuna gelmedik. Yirmi yıldan bugüne, yüzlerce değerli bilimadamı, yazar, kalem oynatıp, ülkenin bütünlüğünü savundu. Hakkari de benim, Edirne de benim, dedi. Vay sen misin diyen. Bu ülkenin her taşı, her canlısı, her otu, kutsaldır, değerlidir, dedi. Vay sen misin diyen. Bu topraklarda doğup büyüyen her insan Fatih kadar saygın, kutsaldır, dedi... Dediği için öldürüldü, sürüldü, Türkçüler gibi, Kürtçüler gibi, bu ülkeyi "kısmen", "parça-parça" değil, bütünüyle seven bu bilimadamları susturuldu. Kürtçülükle suçlanıp hapislere atıldı, işleri ellerinden alındı.

Türkçüler'in gözlerini kan bürümüştü, sokakta, evde, gazetede yüzlerce faili meçhul. Türkiye halkını, köy, şehir demeden makineli tüfeklerle taradılar. Az buz değil, otuz bin ölü. Ne oldu şimdi? Devlet silahşörlerini kullanıp bankaları soydu, Türkiye'ye yirmi sene aralıksız nefes aldırmadan cenaze kaldırıp ülkeyi tam bir ahlaksızlık ve mafyanın kol gezdiği sağ iktidar cennetine çevirdi.

Ne oldu? Ülkemizi bütünüyle sevme hakkını bize vermediler, ölenlerin dinini, ırkını ayırtetmeden ardlarından üzülme hakkını bize vermediler!..

Amerika yeni politikasını uygulamaya koydu: Türkiye'de huzur, İran'da kargaşa. Bizde oynanan oyunlar artık İran'da oynanacak.

Hem Türkçülerine, hem Kürtçülerine emir verdi. Hayat nasıl hızlı geçiyor, bu satırları yazarken PKK İran'da karakol bastı.

İran'da, öyle böyle değil, otuz milyon Türk var. Güney Azerbaycan tabir edilen tüm bölge İran topraklarında. Yani bizde ne kadar Kürt, onlarda o kadar Türk. Yakında Türk televizyonlarına Tebriz'den Türk profesörler gelip "bizi eziler, bizi .ikirler" demeye başlar.

Hayat nasıl hızlı geçiyor, İranlı muhalifler Türk televizyonlarında konuşmaya başladı bile.

Amerika, İran'daki özgürlükçü ve aydın ve öğrenci hareketinden beklediğini bulamazsa, Kürtler, Türkler devreye girecek.

Türkiye'deki Türk-Kürt savaşı bitiyor, iç savaşımız hızla yan komşuya havale ediliyor.

Türkçüler'i ne kadar tanırsınız? Silahşörlerini Susurluk'ta gördünüz, MHP'nin yayın organlarına biraz bakmışlığınız da vardır. Size asıl büyük tezgahtan bahsedeyim.

Irak Savaşı günlerinde bir sürü adam ekranlara çıkıyor, bacak bacak üstüne atıyor, elinde çubuklar aylarca birşeyler konuşuyorlardı. Ekranın altına da "stratejist", "uzman" gibi laflar yazıyordu.

Uç ay süreyle, Peşmerge, Kerkük, strateji, diye güya analiz yapıyorlardı. İyice dinlediniz mi, ekrana iyice baktınız mı, neler anlatıyorlardı. Hani turist rehberleri vardır, bir takım genel ve basit bilgileri verir, "burası Süleymaniye olur, nüfusu şu, tarımı şu, Kürtler ikiye ayrılır Talabaniciler-Barzaniciler.." İşte hepsi bu. Bu turistik rehber bilgileri onlarca TV'de bizlere, üstelik para karşılığı anlatan adamların menbağı: ASAM!.

ASAM (Asya-Avrupa Stratejik Araştırmalar Merkezi), Avrasya Dosyası diye üç aylık dergi çıkartır. Makaleleri inceleyin. Master düzeyinde, turistik tanıtım broşürü gibi. Diyelim Rusya Dosyası. Talebeler Rusya hakkında, coğrafyası, iktisadi, yüzölçümünü verir. Şüphesiz içlerinde birkaç kaliteli bilimadamı var, diyelim Ali Nihat Özcan, bu beyfendi de sık sık ekranlara çıkar. Teknik bir yığın bilgi! Dikkat edin, yeni bir "analiz" hastalığı, aşksız insanlar.

İşte bu ASAM, devletimizin derininden milyonlarca dolar para alınıp kuruldu. Göya strateji geliştiriyorlar. Hemen hepsini inciğine cinciğine kadar tanırım. Ellerinde çubuk, harita başında bilgiler veren bu genç uzmanlar ordusu, eli yüzü düzgün tertemiz vatan evlatları görüntüsü veriyor. Ülkelerinin bütününü göremeyen, bu ülkeyi bir bütün olarak sevme alışkanlığı edinmemiş, yirmi yıldır Güneydoğu'ya raporlar yazıp, artık bu raporları kimlere verip, sağ iktidarların yirmi yıl bu ülkeyi soymasına hizmetleri büyüktür!

Cahillikleri strateji konusunda! Hiç Türkçülük gibi bir strateji olur mu? Bu büyük stratejik proje sonunda çöktü. Rezil oldular. Bosna'da dörtyüzbin kişi öldü, birşey yapılamadı. Çeçenistan iki defa işgal edildi, birşey yapamadılar, aksine, Rusya'yla büyük bir dostluk kuralım diye strateji geliştirdiler. Afganistan topyekün fethedildi, bir General Dostumları vardı getirip götürdüler. Azerbaycan'ın yarısı Ermeniler tarafından işgal edildi, bu sorun hiçbir uluslararası arenaya taşınamadı, Ermeniler hala orada. Türkmenbaşı gibi, Kaddafi benzeri küçük padişahlarla bir yere varılamayacağını gördüler, Kazakistan gibi devasa ülkelerin Rus hayranlığını ve Rusyasız yapamayacaklarını görüp göt üstü düştüler. Başka ne kaldı, birkaç kültür kurumu, iki-yüz üç talebe okuturuz, bu kadar.

Kürt dağlarında yaptıkları gibi ellerine silah verdikleri birkaç silahşörle bu irili ufaklı Türk devletlerinde darbeler dahi denediler, rezil olup, tekmeyi yiyip kovuldular!...

Uyumayın, 1990'lı yılları hatırlayın, bu Türkçü stratejinin devlet politikası olarak hayata geçirildiği günlere, Özallar, Türkeşler, bu Türkçü stratejinin sloganını herkese öğretmişti: "21. Asır Türk Asrı Olacak!"...

Doğudan batıya iflas etti bu proje. Şimdi, bu derin devlet kurumu ağız değiştirdi. Yeni bir strateji teklifiyle TV'lerde dolaşıyor. Neymiş yeni stratejileri?

Türkiye, bölgedeki İran ve Suriye'yle komşuluk ve ticaret ilişkileri geliştirmeli, büyük devlet olmalı. Fikirleri bu.

Büyük ve yeni stratejileri bu. Dünya tarihinde ve her bölgedeki devletler, komşularıyla ticaret ilişkisine girer, bu çok normaldir.. Bunun büyük bir strateji olmakla ne alakası var?..

Bunu uydurup söylediniz diye mi devletten milyon dolarlar alıyor, ekranlarda ahkamlar kesiyorsunuz.

Üstelik bu yeni stratejiyi takdim ederken lafların arasında tuhaf temkinler, korkular: "Amerika'yı bu stratejiye ikna etmeliyiz. Amerika'dan izin almalıyız!".. Yani, komşumuzla basit bir ticaret yapacağız, bunun için dahi Amerika'dan izin alacağız!..

Türkiye'de medya ve bilimadamları uyuduğu, hiçbir şeyle ilgilenmediği için, kimse kalkıp size bir soru soramıyor. İyi de kardeşim, elli yıldır Türkçülük hastalığınızdan dolayı, Arap-Kürt-Molla düşmanlığını yayan, bu ülkeleri tehdit olarak gören, bu ülkelerle ülkemizi savaşın eşiğine getiren sizler değil misiniz? Ne oldu, Orta-Asya'dan iş çıkmadı mı?

Bu kurumun başında Ümit Özdağ var, babası 60 ihtilalinin ünlü subaylarından Muzaffer Özdağ. Muzaffer Özdağ, Türkeş'in sıkı arkadaşıydı ama Türkeş'i sevmezdi, o hayatı boyunca orduyla sıkı ilişkiler kurdu. Oğlu da sonunda bu kurumun başına geçti, Amerikalar'da özel eğitimler aldı, yetiştirildi. Ümiz Özdağ on yıl var ki Amerika'ya gider gelir. Pentagonla görüşür.

Yine gitmiş. Ceviz Kabuğu programına çıktı. Saatlerce ekrandan Amerikalılar şunu söylüyor, bunu söylüyor, diyor. Göya Amerikalılar bilmediğimiz birşeyler söylüyormuş. Hepsinde bir "analizcilik, uzmancılık" hastalığı. Bizim bilmediklerimizi gidip Pentagon'dan öğreniyorlarmış.

Tabii kendilerini önemli hale getirmek istiyorlar, devlete, millete, orduya "büyük işler" yapıyorlar görüntüsü vermeye çalışıyorlar.

Çünkü ASAM, bir fikir firması. Bir düşünce marketi. Piyasayı sağlam kuracaksın. Sonra TV'ye çıkıp bacak bacak üstüne atıp, Amerika onu dedi, bunu dedi, sallayacaksın. Ve Suriye'yle ilişkileri geliştirmeliyiz gibi yere göğe koyulmayacak büyük stratejiler konuşacaksın. Ne büyük laflar! Bin yıllık toprağımızla ticareti geliştireceğiz, bu işte büyük starejiymiş!..

Başka ne yapıyorsunuz, Ermeni iddialarına karşı elinizde kazma Kars'ta mezar üstüne mezar açıyorsunuz!

Bölgemizde Amerika fetihleri yoğunlaşınca "strateji" kelimesi de gizemli bir laf salatası olarak ekranlarda satılmaya başlandı.

Şu ünlü strateji, jeo-politik gibi konularda birkaç basit şey söyleyeyim. Önce, şu Türkiye'nin coğrafi önemi, jeo-politiği gibi lafları yemeyin artık. Basra Körfezi'ndeki şu benzin istasyonları, Kuveyt, Birleşik Arap Emirlikleri gibi devletlere girin, size Basra Körfezi'nin dünyanın en kritik bölgesi olduğunu söyleyecek.. Aynı şeyi size Yemenliler de söyleyecek..

Ama birileri karşımıza çıkıp, Amerika'nın bölgedeki yeni hesapları, gibi laflar eder. Ya da Amerika'nın ünlü düşünce kulüpleri (Think Tank) var. Onların kitabında şu büyülü sözler yazıyor, gibi, alın-

Devamı 15. Sayfada

---

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

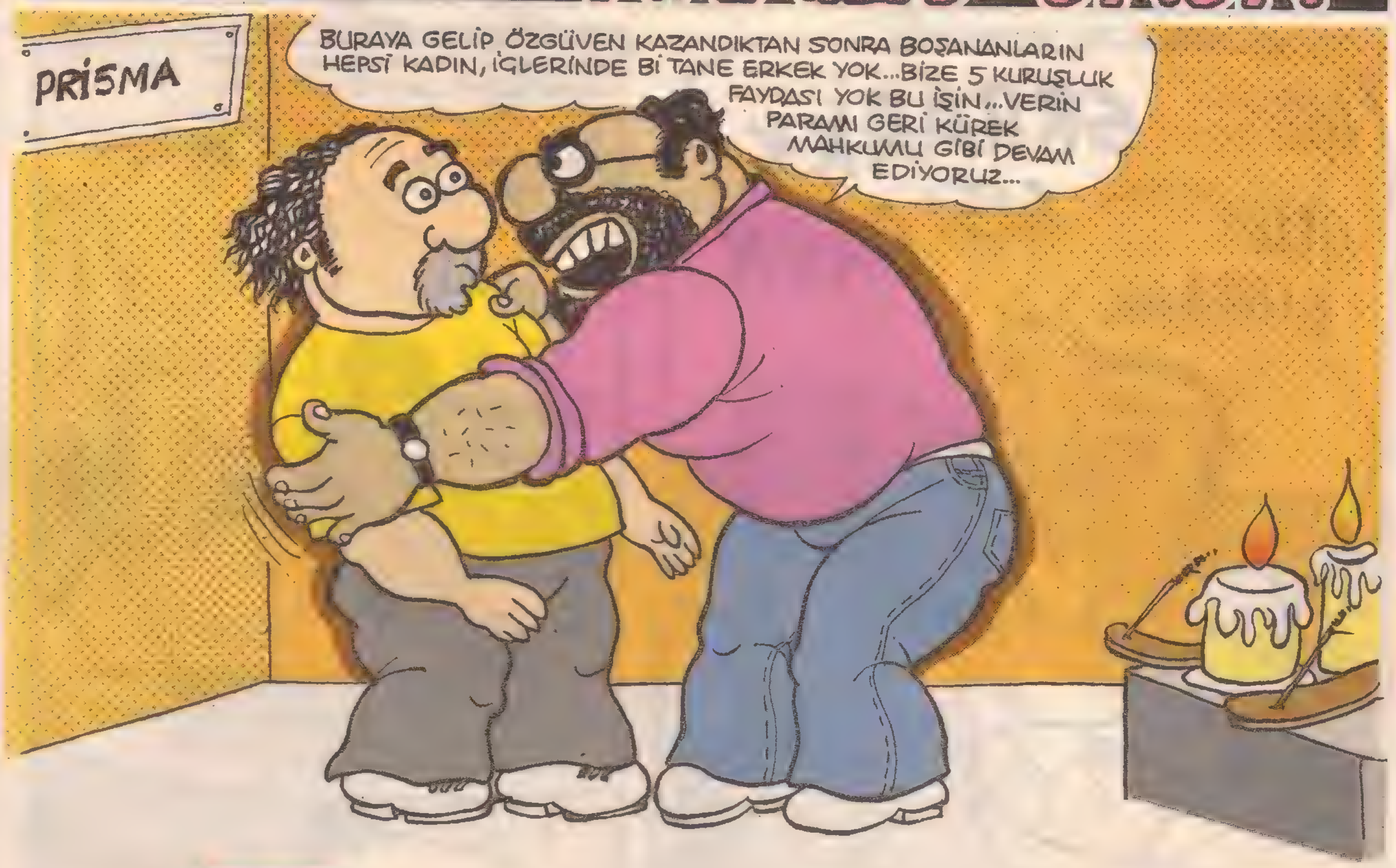
PRİSMA
BURAYA GELİP ÖZGÜVEN KAZANDIKTAN SONRA BOŞANANLARIN HEPSİ KADIN, İÇLERİNDE Bİ TANE ERKEK YOK...BİZE 5 KURUŞLUK FAYDASI YOK BU İŞİN...VERİN PARAMI GERİ KÜREK MAHKUMU GİBİ DEVAM EDİYORUZ...

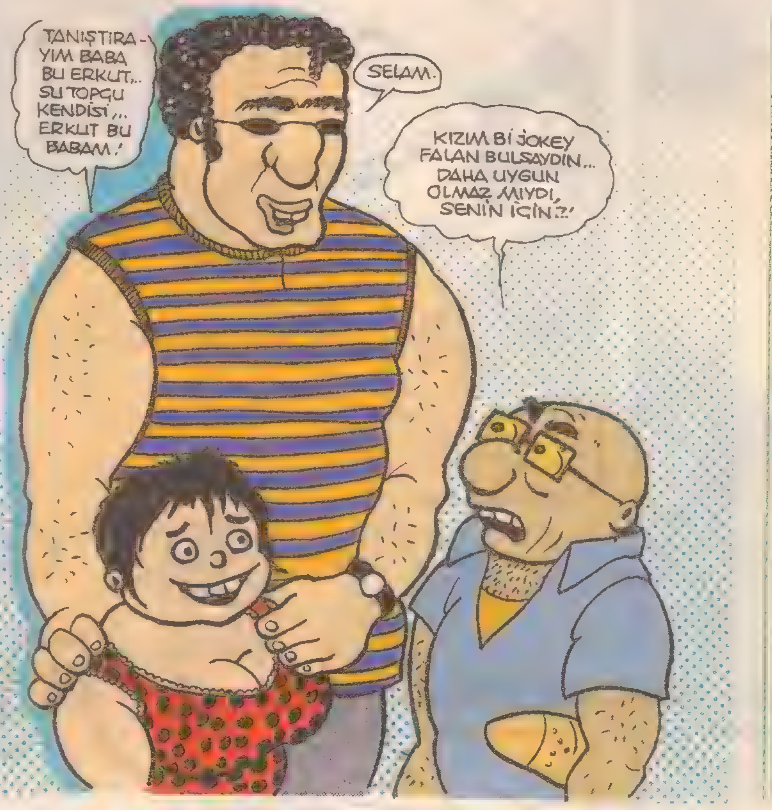
TANIŞTIRAYIM BABA BU ERKUT... SU TOPÇU KENDİSİ... ERKUT BU BABAM!
SELAM.
KIZIM Bİ JOKEY FALAN BULSAYDIN... DAHA UYGUN OLMAZ MIYDI, SENİN İÇİN?!

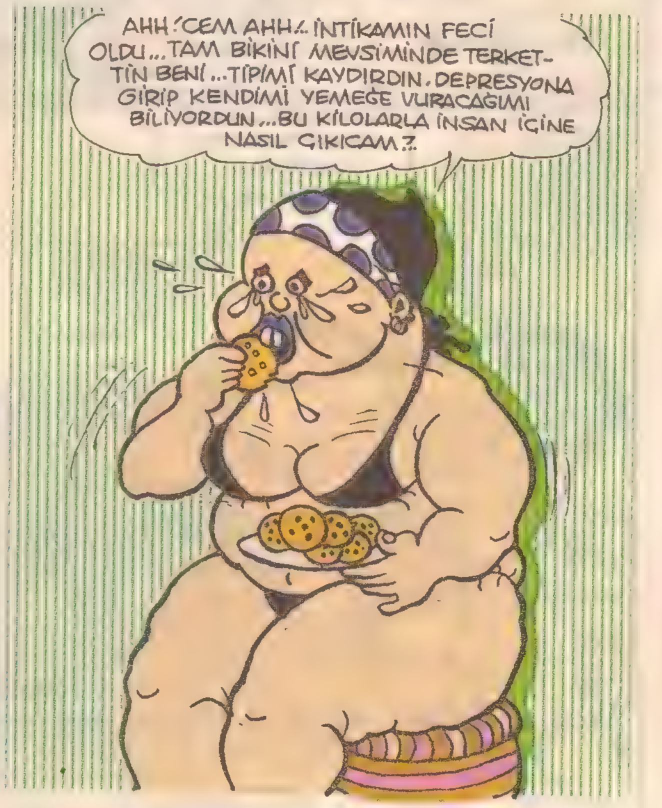
AHH! CEM AHH!.. İNTİKAMIN FECİ OLDU...TAM BİKİNİ MEVSİMİNDE TERKETTİN BENİ...TİPİMİ KAYDIRDIN. DEPRESYONA GİRİP KENDİMİ YEMEĞE VURACAĞIMI BİLİYORDUN...BU KİLOLARLA İNSAN İÇİNE NASIL ÇIKICAM?..

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

GROKODİL DANDY VE TER İÇİNDEKİLER...

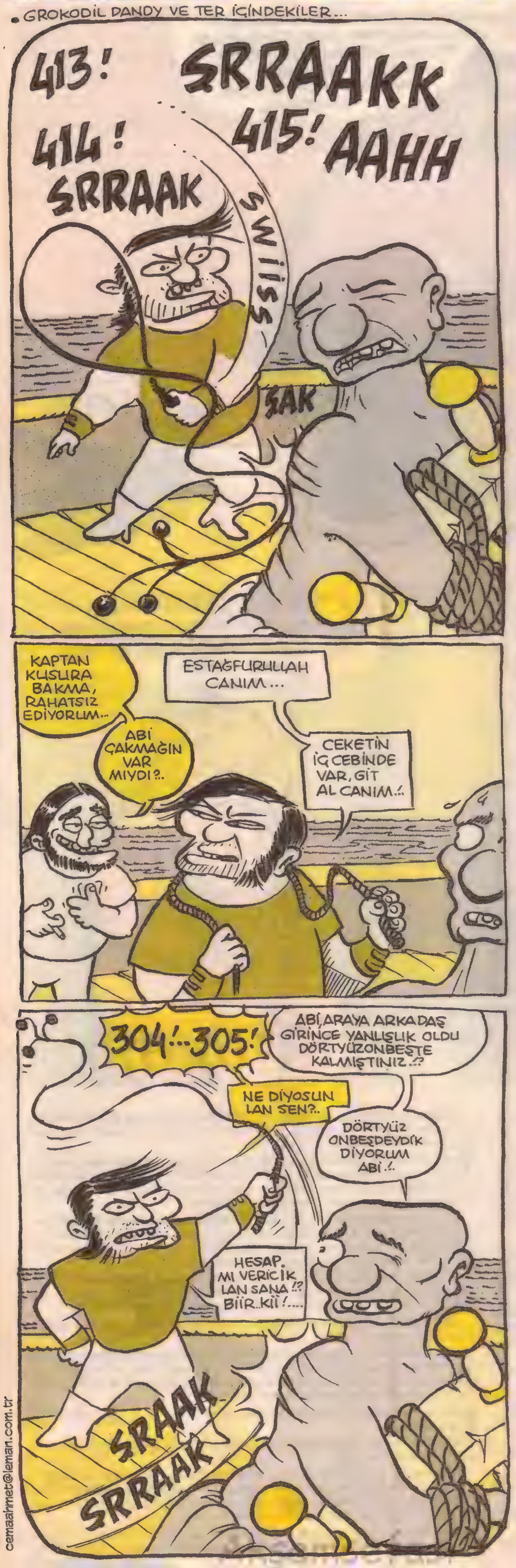
413!
SRRAAKK
414!
SRRAAK
415! AAHH
SWİİSSS
ŞAK
KAPTAN KUSURA BAKMA, RAHATSIZ EDİYORUM...
ESTAĞFURULLAH CANIM...
ABİ ÇAKMAĞIN VAR MIYDI?..
CEKETİN İÇ CEBİNDE VAR, GİT AL CANIM!..
304!..305!
ABİ, ARAYA ARKADAŞ GİRİNCE YANLIŞLIK OLDU DÖRTYÜZONBEŞTE KALMIŞTINIZ..!?
NE DİYOSUN LAN SEN?..
DÖRTYÜZ ONBEŞDEYDİK DİYORUM ABİ!..
HESAP. MI VERİCİK LAN SANA!? BİİR..Kİİ!....
SRAAK
SRRAAK

MUHTEŞEM BEY-SERÜVEN NUMARASI 4 YA DA 5..

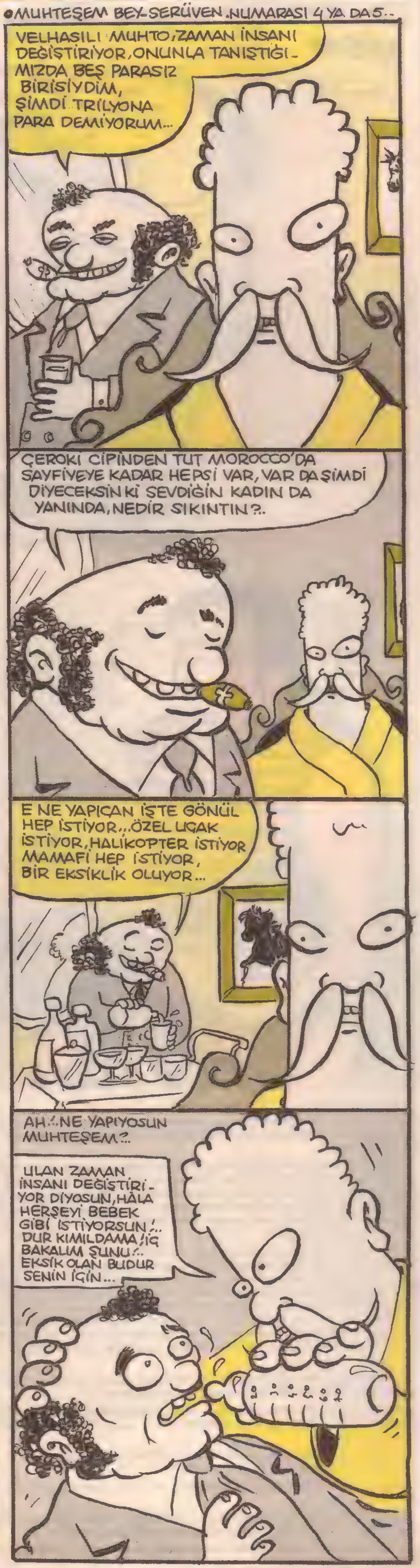
VELHASILI MUHTO, ZAMAN İNSANI DEĞİŞTİRİYOR, ONUNLA TANIŞTIĞIMIZDA BEŞ PARASIZ BİRİSİYDİM, ŞİMDİ TRİLYONA PARA DEMİYORUM...
ÇEROKİ CİPİNDEN TUT MOROCCO'DA SAYFİYEYE KADAR HEPSİ VAR, VAR DA ŞİMDİ DİYECEKSİN Kİ SEVDİĞİN KADIN DA YANINDA, NEDİR SIKINTIN?..
E NE YAPICAN İŞTE GÖNÜL HEP İSTİYOR...ÖZEL UÇAK İSTİYOR, HALİKOPTER İSTİYOR MAMAFİ HEP İSTİYOR, BİR EKSİKLİK OLUYOR...
AH!..NE YAPIYOSUN MUHTEŞEM?..
ULAN ZAMAN İNSANI DEĞİŞTİRİYOR DİYOSUN, HÂLA HERŞEYİ BEBEK GİBİ İSTİYORSUN!.. DUR KIMILDAMA!İÇ BAKALIM ŞUNU!.. EKSİK OLAN BUDUR SENİN İÇİN...
AHMET YILMAZ SENE:2003

cemaahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Yatıp uyusam mı.. yoksa hiç yatmayıp, uyumasam mı.. veya yatarak uyumayı mı beklesem.. ya da uyumadan, sadece yatsam mı?.. Hepsi birbirine karıştı, bişiy annamadım! Bi daha sordum, adam gibi: Yatıp uyusam mı; yoksa uyanık kalıp birşeyler mi yapsam?. Gene tatmin edici bi ayırım olmamıştı!. İkisi de ilginçti çünkü, ikisini de istiyodum!. Baktım olacak gibi değil, bi saattir, farklı şekillerde soruyu tekrarlıyorum; üzerimi giyinip çıktım!. Yürü, bi dolaş şöyle; dışarda karar verirsin artık ne yapıcaana. Kaldırıma serilip yatıcak halin de olmadığına göre.. Bi kez harekete geçince insan, devamı geliyo zaten. İlk adımı atabilmek yani mesele.. Önce o, geçen hafta Faruk'la poğça yediğimiz küçük dükkâna yürüyüp, bi kahvaltı etmeli. Uzakta, taa .nasının, Acıbadem kavşağının ötesinde o da. Olsun, çok güzel işte! Yürür, açılırsın. Ne kadar uzak olursa o kadar güzel. Daha ötede bi poğçacı bilseydim, oraya giderdim! Gene de abartmamak lazım.. Bahariye caddesi güzergâhını kullanarak, sinemalara göz attım geçerken.. Hmm?. Bak, 11.30 matinesine girebilirsin meselâ! Ne zamandır izlemek istiyodun bu filmi hem.. İki saat ordan kazanırsın, bi saat filan da poğçacı da geçer, birbuçuk saat etrafta dolanma, belki ekstra bi iş çıkar.. Çıktı bile!. Bir 'radyo' almaya niyetlendim.. Evdeki, otuz yıllık, eski model bi cihaz ve iyi çekmiyo kanalları. Taksitle felan, şöyle güzel bi salon radyosu almayı düşünüyodum hep.. Radyo modelini seçmek, fiyatta anlaşmak, senetleri imzalamak felan, bir saat de ordan, oh, akşamı ettin işte!. Borç yiğidin kamçısıymış hem. Gir bakalım bir takside daha.. Radyo fekat bu. Radyoya verdiğim paraya acımam.. Poğaçaya da acımam!

Tam beş tane söyledim, o sersemlikle. Yuh, gözünü toprak doyursun! Napiyim, gün boyu ayakta kalıcam, enerjik olmalıyım.. Fekat nedense, poğçalar, o gün Farukla yediğimiz gibi değillerdi. Bayat mıydı neydi, dünküleri mi ısıtmıştı. Bişey söylemedim ama. Çok kibar bi adamdı. Kaldırıma masa ve sandalye bile çıkardı benim için; 'buyrun' dedi hep, suyu, yanında temiz bi bardakla servis yaptı, bi işaretimle masaya geldi. Ben de ses etmedim hiç.. Etrafı izledim, çayımı içerek.. Servis otobüsleri ve minibüsleri filan geçmekteydi caddeden.. Kaldırımdaki, yuvarlak masadaydım.. Kaldırım, yani yol, biraz eğimliydi. Masa ve sandalyem de eğimliydi tabii. Ben de eğimliydim.. Saate baktım.. '11' matinesine, iki buçuk saat var.. Bardağa biraz daha su koydum, ağzımdaki kırıntıları sildim peçeteyle, bişeyler düşündüm.. Yaşam, ite kaka geçiyodu yine işte. Sopayla birisi arkamızdan dürtüyodu sanki! Fekat, sakinceydim kimi vakitler, çok acayip bi kontrol duygusu yoktu her zaman. Yalnızca, bazı süreçler göze çarpardı ötede! Belirgin bir sınır, net bir hedef oluşturan. Birinci süreç, onbir matinesi! İkinci; radyoyu al ve eve gidip kanalları ayarla. Üçüncü süreç yarın: yeni dergi haftasının işleri. Dördüncü süreç: yaklaşık üç hafta sonrası, seks yapmak. Beşinci süreç: bir iki ay sonra gerçekleşmesini beklediğim bi durum. Altıncı süreç: iki üç yıl sonrasıyla ilintili bi mesele. Derken, böyle sıralanır ve, son süreç, yani sınır: Ölüm. Şindilik en belirgin süreçti! Diğerlerini de içine almış gibi görünüyodu. Öyle veya böyle. Sonuçta, faydalı bişiydi şu 'süreç' mantığı! Aptalca, anlamsız şeyler yapan bi salaklar ordusu olamazdık heralde!.. Genç bi çocuk oturdu masaya. Kalkmalıydım artık zati.. Ben nasıl, yalnızlığın keyfini çıkardım orada bi saat, bırakayım o da rahatça yesin poğçasını, kırıntılarını keyfince sıçratarak..

Çarşıya varıncaya dek, her iki adımda bir karşıma dikilen, temiz, ışıltılı kıyafetlerini giyinmiş, taze makyajlı, güzel kokulu genç kadınların arasından, slalom yaparak ilerledim! Servis araçlarını bekliyolardı kaldırımda. Ne kadar temiz, mis gibi hepsi bu saatte. Eh, ben de fena diilim canım. Çıkarken banyo yapmıştım, gömleğim de kirli sayılmaz... Şu bileti alıyım; cebimde dursun... "Bozuğunuz yok mu?" dedi, gişeci kadın. Gişe, yeni açılmış. "Tamam, bozduruyım," dedim. Bi yerlerde oturmalı hem daha.. Ama, nerde? Yıllardır geziniyoruz buralarda, şöyle bildiğim ettiğim, girip çıktığım, kafe türü filan bi yer yok! Üstelik, cafeden bol ne varken bu civarda!. İçerisini hep merak ettiğim bi yere, daldım. 'Bahçemiz açılmıştır' diye yazan bi cafe.. "Bahçeniz açık mı dedim?" Açık diyolar ya olum işte! Olsun, ben soruyım da. Saat erken daa çünkü.. Açıkmış.. Kimsecikler de yoktu tabi. Garsonlar aralarında bişiyler konuşuyor, birisi yerleri paspas yapıyodu.. Serindi bahçe kısmı. (Önce mağazaya uğrayıp, bi katalog almıştım) Radyo modellerine göz atarak, kahvemi içtim.. Kıç kıçaydı sandalyeler masalar ama, renkliydi, düzenliydi ortalık; biblolar, küçük tablolar filan var etrafta.. Akşama doğru, burası şen şakrak olur, kahkahalar, gürültü patırtı, neşe.. Her şeyin ters be adam.. Neyse, sakinliğin keyfini çıkar en azından..

Sinema da, acayip sakindi! Hem hafta içi, hem de onbir matinesi ya.. Toplam, 'altı' kişiydik. Bi ben, iki tane genç kadın arkadaş, üç tane de yaşlı kadın arkadaş.. Gong bile çalmadılar, "Film başlıyoo" dedi bi herif, vakit geldiğinde. Salon da küçüktü zaten; ve herkes kafasına göre oturdu bi yere.. İlk başta, üçlü kadın grubundan çok tırstım; fecii gevezelik yapıyolardı. Acaba devam ederler mi ya dedim!. Sustular sonra.. Trrrr!. Görüntüler güzel.. Rahat.. Akıp gidiyo.. Bi 'sinema' filmi işte, daha ne olsun. Sakinleştirdi beni.. İhtiyacım vardı buna.. -Yaşlı kadınlar, bi kaç kez gevezelik etmeden duramadılar; umursamadım pek-.. Genç adam, kaldırıma park edili arabalardan birine yaslanmış; biraz aşağıdaki, bi evin önünde bekleyen kızı süzüyodu, dikkatlice, vücudunu uygun biçimde çevirerek. Sonra, arabanın alarmı çaldı! Gülüştük.. Ara sıra, suyumu içiyodum.. Rahatlamıştım, bacak bacak üstüne atıp, yayıldım.. Taksim parkında, bi çalının arkasına gizlendi genç adam.. Sonra, diğer adam, bir işi olan, akşamleyin, kendi evinin penceresine sokaktan bi göz attı. Yanıyodu ışıklar..

On dakika arada, teyze grubunun tamamı ile genç kadınlardan biri aşağıya indi. Diğer kadın ve ben, karşılıklı köşelerde birer sigara yaktık.. Aynısını denemek aklıma geldi! Yani, az önce filmde adamın yaptığını, uzaktan süzmeyi, kesişmeyi filan. Bakalım, o sahnedeki gibi olucak mıydı? Önce, azıcık yan döndüm, kenara kıvrıldım. "Burada sigara içilmiyo!" dedi bi herif! "Görmüyo musunuz tabelayı?" Hakkaten, bi uyarı tabelâsı vardı. "Görmedik heralde!" dedi, o. Ya tüm kadınlar çok ataktı, ya da bende pratik zekâ sıfırdı! Ben niye bi cevap vermemiştim ki; kadına orada destek olmam gerekirdi. Gerçi adam da çok kötü bi laf etmemişti ama. Tepkisiz kalmamak için bişey uydurup, "Aşşaada içiliyo heralde, dii mi!" dedim, sertçe.. Ve ne aptalca. Beklerken içtin ya lan. İçiliyo heralde!. Neyse; yine gong mong çalmadı. 'Başlıyoo' dedi, başka bi herif.. Hayâl âlemi midir, nedir, bu gün yaşananlar! Uykusuzluk, yeni radyo, ölüm, iyi bi filim, genç, ve yaşlı kadınlar, soğuk su, süreç, katalog!. Ve karanlık tekrar.. Bi iş arıyodu şehirde, genç adam.. Bikaç yazıhâneye uğradı.. Sonra, gece; evsahibi olan, gizlice pornofilm izlerken salonda, misafir çocuk aniden odaya giriverdi. Hemen kumandaya basarak, kanalı değiştirdi adam! Öbürü, tepesinde dikildi fekat; televizyona baktı uykulu uykulu, öylesine. Adam, onun gitmesini bekliyor ama, gidip gitmemesi önemli değilmiş gibi de yapmaya çalışıyodu aynı anda. Güldüm! Kadınlar gülmedi bu sahneye. Ben tek başıma güldüm salonda. 'Pıhıh, kıh, kah! yaptım.. Sonra, bir fare yakaladılar bi gece mutfakta.. Bi de, balkona asılı küçük çıngıraklar vardı. Dışarı çıktığında kafasına filan değiyor, ve adam -Uzak-lara bakarken, serseri notalarla çıngırdayarak, bilinmezliğin melodisini seslendiriyolardı..

Nihat Genç ☛ 13. Sayfadan Devam

tılar yaparlar. Gözlerinizi büyütür, hayretle kitabın kapağını açarsınız. Yeni bir bilgi bulmuşcasına ekrandan cahil halka, cahil spikere satarsınız... Siz zaten Amerika'dan ne duysanız şaşıracak bir zekaya sahipsiniz.

Neymiş bu eşsiz bilgiler. Bunları yalnız bizim eşsiz stratejistlerimiz biliyormuş..

Bakın, bugünün dünyasında yeni bir strateji yoktur. Mesela, İngiltere'nin Çin hakkındaki, Orta-Doğu hakkındaki fikirleri yüzelli yıldır, hiç değişmeden aynıdır. İngiltere 1880'de de Çin'in uyumasını, uyanırsa dünyayı yutacağını söylüyordu, bugün de, Orta-Doğu petrollerini hesap ediyorlardı, bu topraklarda irili ufaklı devletlerin olmasını ve birbirleriyle kavga halinde bulunmasını istiyorlardı. Strateji diye değişen yeni birşey yoktur!.

Yüzbinlerce sayfa tartışılan stratejilerin özeti budur. Bu bilgileri sokağımızda her bakkal, her kasap bilir. Bunları Amerika'nın, İngiltere'nin gizli hedefleri, bilinmeyen hedefleri diye ve bir takım bilimsel laflarla süsleyip ekranlarda satmak moda oldu!

Ayrıca ülkemizde yüze yakın akademik dergi çıkar, bu dergilerin de her biri bir düşünce kulubüdür, yani Think Tank'dır. Bu dergilerimizin hemen hepsi bölgedeki siyasi hesapların en az ASAM kadar farkındadır, dikkatlidir.

Savaş başladığında strateji-politika biter. Amerikan askerleri Güneydoğu'ya girdi yerleşti, bunların ellerinde hala çubuklar. Amerika'nın şu kadar topu, şu kadar tüfeği geveleyip duruyorlar. Savaş başladığında direniş kültürü başlar. Milli güçten, birlikten, dayanışmadan, heyecandan bahsedeceksin. Savaş başladığında Amerika'nın en ciddi gazeteleri fetih-zafer şarkıları-marşları yazmaya başladı. Bizimkiler hala analizlere garkolmuşlar. Amerika Güneydoğu'ya üs kurdu, depolar kurdu, yüzlerce askerini Mardin'e getirip yığdı, ülke elden gidiyor, Amerika işgal etmiş, bizimkiler ekranda bacak bacak üstüne atmış, derin tahliller yapıyorlar.. Aynen şunları söylediler: Spiker soruyor: "Amerika Güneydoğu'ya yerleşiyor..." ASAM uzmanı cevap veriyor: "Evet... hımmm... eeee... mıımmm... şeyy.. efendim... Kuzey Irak'a girmek istiyorlar!".. Bu ne büyük bilgi, biz Yeni Zelanda'ya girecekler sanıyorduk.. Bunları otuz ayrı TV'de sabahlara kadar gevelediler.

Oysa yapılacak tek şey vardı, hiçbir uzmanlık bilgisi olmayan hiçbir strateji dersi almayan Urfalı köylüler en doğrusunu yaptı. Amerikan jiplerini yumurta yağmuruna tuttu... Ve ASAM bu bilgiler yüzünden milyonlarca dolar aldı ve Urfalı köylüler tutuklandı!..

Türkçüler Tanrı Türk'ü Korusun diyordu, şimdi Amerika Türk'ü korusun, oldu, gerçi Kürtler de artık Amerika Kürt'ü korusun demeye başladı. Korkmayın, İran'ı halledene kadar Amerika hepinizi koruyacak.

Stratejiler yüzlerce yılda oluşur, geliştirilir, bizimkiler on dakikada bir strateji değiştirip, geliştiriyor, hatta, her TV programına ayrı bir stratejik teklifle çıkıyorlar. Kanuni Sumatra adasına 19 kadırga göndermişti, bugün hala orada Türk köyleri var, bir Kanuni'nin ufkuna bakın, bir de hala komşularıyla ticaret yapmayı strateji sanan bizimkilerin haline bakın. Yine de benim en tuttuğum stratejik çalışma Erbakan hükümetine aittir, bilindiği üzere, Nijerya'yla ilişkilere girmiş hatta milli takımlarımız arasında dostluk maçı yaptırmıştı, gülmeyin, Orta Afrika'ya Osmanlı dahi girememişti, Erbakan girdi. Yine güleceksiniz, Türkçüler'in "stratejileri" bitince, Erbakan'ın Milli Görüşüne başvurmaya başladılar! Milli Görüş öteden beri komşu müslüman ülkeler diye diretir durur... Benim anlamadığım bu strateji dergisi ve sözcüleri hala Türkçüler'in İsrail'e karşı tutumlarını dile getirmiş değiller.. Oysa, derginin yönetiminde anti-siyonist söylemiyle şöhret bulmuş Anıl Çeçen var... Yoksa Anıl Çeçen orada kan kusup, kızılcık şerbeti içtim mi diyor... Yoksa yalnızlığından kahrolup, "bin cihana değişmem bu eşsiz Türklüğümü" şiirini arkadaşlarından gizlice hüzünle mi okuyor...

Gençler, askeri öğrenciler, yalvarırım artık ayılın, bu Türkçülük numaralarını yemeyin, Amerika'nın uşağı olmayın. Ülkenizi bir bütün olarak sevin, herkese bizim, her yere bizim demeyi öğrenin. Bakın ne acı trajedilerimiz, komikliklerimiz oldu. Türkçülük Türk ırkını savunduğunu söyler, peki Anadolu topraklarının hakiki Türkler'i, özbeöz, bozulmamış, melezleşmemiş Türkler'i kimler? Cevap: Aleviler! Peki Türkçülüğü savunan MHP neden Çorum'da alevilerle iç savaş yaşadı. Uydurukçu Türkçüler hakiki Türkler'e neden savaş açtı. Bunlardan ders çıkartın. Siyonistler ve Amerikalılar bu topraklarda siyasetlerini Türkçüler üzerinden kurdu, Türk'ü, Arapa-Farsa-Kürte düşman yapıp, işte şimdi gelip bu topraklara yerleşti.

Bu strateji dergilerini okuyun, ama, birazcık olsun, stratejinin ne olduğunu öğrenin. Mesela, gelin küçük bir ders çalışalım. Artık zihinlerimizde kalıplaşmış, bir daha çıkmayacak, temel kesin doğmalarımızdan birini söyleyip az da olsa tartışalım. Mesela deriz ki, Amerika ekonomisini düzeltmek için başka ülkelere saldırıyor. Petrolü kapıyor, madenlere dalıyor, silah satıyor. Bu kalıplaşmış düşüncelere bütün sert ideolojiler dahil herkes inanır. Strateji yazarları da bu konuda fikir birliği içindedir.

Şimdi bu fikri çürütmeye çalışalım. Amerika devasa bir ülke, toprakları, bakir sahaları, madenleri, sanayisi, bilimadamları, üniversiteleri, borsalarıyla, medyasıyla akılalmaz genişlikte, imkanları olan bir ülke. Bir an düşünün. Bu devasa ülke, kimselere saldırmadan kendi halinde yine büyük bir dünya devleti olamaz mı? Bal gibi olur. Peki neden, ekonomişini güçlendirmekle başka ülkelere saldırması arasında tam bir paralellik kurarız.

Gelin, düşünce kalıplarımızı kıralım, başka türlü düşünelim. Bizim gibi zavallı ülkeler, alevi, sünni, Türkçü, Kürtçü, İslamcı, Arap'a düşman, Yunan'la savaş halinde, halkını kurşunluyor, halkını sürüyorsa, çok zayıf, parçalanabilir görüntü veriyor demektir.

Bu ülkelerin karıştırılması kolay demektir. Yani, bizlerin derin cahilliği onların iştahını ve savaş şehvetini artırıyor. Bizler ülkemize bir bütün olarak sarılmadıkça, Amerikalar'da beş-on adam, bizleri cepte keklik görür, üsler açmak, iç savaş çıkartmak, sudan ucuz olur!

Yani kapitalistlerin bir savaş makinesine dönmesine en büyük sebep bizim siyasi aptallıklarımız. Bakın dünya tarihine, İskender, Sezar'dan beri, hiçbir ülke, üç ay gibi kısa zamanda Afganistan ve Irak gibi büyük fetihler yapamadı. Bu aynı zamanda şu demek, yaşadığımız topraklarda dünya tarihinde hiçbir ülke hiçbir halk bizim kadar cahil olup, oyunlara gelmedi. Yıllardır birbirimizi, halkımızı ve komşularımızı tehdit olarak gördük. Düşmanlıkları kaşıdık, halkımıza işkence yaptık, komşularımıza sudan sebeplerle ne kolay ucuz savaş çığlıkları attık. Birbirimizi, şeriatçı, laik, Kürt, yiyip bitirdik.

İsrail ve Amerikan oyunlarını bozmanın tek yolu, üstümüze kurulan stratejileri kırmanın tek yolu, "bir bütün olmaktır".. Halkımızı güçlendirmek. Eğitim, sağlık, işsizlik, gelir dağılımı gibi siyasi-sosyal konularda ölesiye mücadele verip, banka soygunlarının önüne geçmek ve her bir bireyi mutlu, refah insanlar yapmak... Bu Türkçü stratejiler, hayatın hiçbir döneminde gelir dağılımını sorun yapmadı, ayrıca, ülkemizde eşitsizlik var diyen herkesi de tutuklayıp hapse attı.

Bir ülkenin kalkınmasında, büyümesinde, parçalanmamasında en büyük strateji, hak, hukuk, insanlık, mutluluk ve eşitlik olarak büyümesidir. Bunları tek birgün gazetelerine yazmayan, bunları tek bir gün düşünmeyen insanlar, yirmi yıldır, elli yıldır başımıza alikıran başkesen olup, öldürdüler, cesedlerimizi tarlalara attılar, kurşunladılar.

Geçen şu yirmi yıl, bakın geriye, bunlarla sizi uğraştırdılar mı, sizin bu sorunları dile getirmenize müsaade ettiler mi? Neye müsaade ettiler peki.. Birinizi Kürt delisi, diğerinizi Türk delisi, diğerinizi laik akıl hastası, öbürünüzü şeriatçı manyağı olmanıza müsaade ettiler. Yirmi yıl gazeteler ve ekranlarda birbirinizi bu deliliklerle boğazlamanıza müsaade ettiler!..

Güçlü insanların, güçlü bireylerin, onurun, hakkın, hukukun bir Türkiyesini istemediler, bu ülkenin sosyal sorunlarını sırtlanmış gençlik, partiler, dernekler, sendikalar istemediler. Ve bir yığın stratejik hikayeler anlattılar!.. İşte gördünüz tarih başlarına düştü...

Ülkenizi otuyla, böceğiyle, Edirnesi, Hakkarisi, alkoliği, delisi, eşcinseli, manyağıyla sevecek, yani bir bütün olarak sevecek bir düşünceyi size öğretmediler. Komşularınızı bir "bütün" olarak dostça sevmeyi bu stratejiler size yıllarca öğretmedi. Öyle bir güvensizlik inşa edildi ki, herifçioğlu ta Amerikalar'dan geliyor, bölgede herkese güven sağlıyormuş...

Kürtler bize inanmıyor, Amerikalılar'a inanıyor. Türkçülerimiz bize inanmıyor Amerikalılar'a inanıyor. İranlılar'a inanmıyoruz. Amerikalılar'a inanıyoruz...

Ve İran, doğunun bu en güzel ülkesi, dörtyüz yıldır hiçbir toprağa saldırmamış, dünyanın en barışçı ülkesine, şimdi, karıştırıcı maşa olarak devreye giriyor gazetelerimiz, ekranlarımız, Türkçülerimiz, Kürtçülerimiz...

Gelin bu oyunu bozalım. Kürtlerle Türkler, öyle masada, andlaşmayla, afla değil, gerçekten, gönülden, yürekten barışsın. Tam anlamıyla kemiklerimize kadar kardeş olalım. Birbirimizin boynunu kopartırcasına sarılalım...

Ve Amerikan tankları ülkemize sınırdan girdiğinde, hudutlarımızda, kolkola, yanyana, aynı cephede, omuz omuza bulsun bizleri!

Eski günlerdeki gibi!..

nihatg@leman.com.tr

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Sevgili Lemancılar

Ben Leman'ı 525'inci sayısından beri düzenli olarak takip ediyorum. (Beni alıştıran arkadaşım Güven'e teşekkürler). Daha önceleri düzenli olarak her hafta almadığım ve sizlerle tam anlamıyla tanışmakta geç kaldığım için üzülürüm sık sık. Böyle bir güzelliği meydana getirdiğiniz için hepinize teşekkürler.

Ben 19 yaşında, şu malum sınav belasıyla cebelleşmekte olan bir gencim. Ama yine de şunu söylemek isterim: Tamam gerilim, tüm yıl ders çalış, sadece üç saatte tüm emeklerinin karşılığını almaya çalış, işin ruhsal tarafı, bunlar var. Ben, hem kendime hem de arkadaşlarıma baktığımda bir de şunu görüyorum: Bu sınav olayı insanı yaşadığı şehirden soğutuyor... On yıldır Alanya'da yaşıyorum, ancak bu sınav belası peydah olduğundan beri tüm anlatım bozukluklarına, noktalama işaretlerine, paragrafların ana fikirlerine, tarihe, coğrafyaya ve Alanya'ya gıcığım. Tamamen İstanbul'a, İzmir'e, Ankara'ya falan gitmek, bu şehirlerden birindeki bir üniversiteye sığışmak istiyorum. Bunu geçenlerde farkettim ve kendimden utandım.

Böyle bir konuya eski sayılardan birinde bir okur dostumuz da değinmişti. Ama kendisi Türkiye haritasının doğusunda kalan üniversitelerdeki gençlerin, haritanın batısına gitme tutkusundan, "büyük şehir" arzusundan yakınmıştı. Demek ki böyle bir duygu gençlik yıllarında insanın içinde oluyor. Ama olayın kınıma noktası, bu duygunun sebebi. Bu sebep gençlik mi, insan psikolojisi mi, sistem ve onun eserleri mi?.. Bence sistem ve sistemin doğurduğu sonuçlar. Sistem derken merkezi yönetimi, yerel idareleri, boyalı basını, zamanla toplumumuza hakim olan fikirleri kastediyorum. Benim anlayışıma göre; insanları yaşadığı yerden, memleketinden soğutan sistem bölücülük yapıyor. Gençlerin kendi köklerini unutmasına, yeşerdikleri toprakları kötü ve çirkin görmesine neden oluyor bu bozuk sistem. Yazdıklarımın bu noktasına kadar benimle aynı fikirde olan tüm dostlardan bir ricam var: Bütün suçu sisteme atıp kenara çekilmeyelim. Türkiye haritasının batısı ne kadar cezbedici gelse de gerçekleri görelim ve haritanın doğusunu ve de memleketimizi unutmayalım. Gelişmiş büyük şehirlere gitmeyi kendimizi kurtarmak için amaç olarak değil, bu ülkeyi daha güzel günlere ulaştırmak için araç edinelim... Ayrıca sözlerimin yanlış anlaşılmasını istemem; bu güzel ülkeyi ikiye bölüp batıyla doğuyu ayırmıyorum ya da batıyı suçlamıyorum. Benim isteğim, ülkemin güzel günler görmesi.

Trende birinci sınıfta yolculuk eden, insanlar arasındaki eşitliği savunan bir yazara üçüncü sınıftan bir yolcu, "Bu mu senin eşitlik anlayışın" deyince yazar, "Bizim üçüncü sınıfta değil sizin birinci sınıfta yolculuk etmeniz için uğraşıyorum" demiş.

İmla hatalarım için özür dilerim. Hepinize sevgiler.

Cem Teker / Alanya

Işık ve Sevgi

Gizemin ve tılsımın büyüsüyle merhaba kozmik yerkürenin değerli yaratıkları.

Sevgi krallığının kutsal ve asi savaşçıları öncelikle size güneşin ve sonsuz maviliklerinin selamını getirdim, ruhu aydın ve bilge olan bütün insanları sevgiyle kucaklıyorum savaş sendromlarını yaşadığımız şu günlerde gerçekten de birbirimize karşı sevgi ve saygıyı dahada pekiştirmek gerektiği kanısındayım. Böylece savaş isteyen cellada ancak böyle tavır alabiliriz, kana susamış emperyal sözüm ona dünya jandarmalığına soyunan kapital düzenin şeytanına dur diyebilmek için ısrarla barışa olan özlemimizi ve savaşa hayır eylemlerimizi daha da kuvvetli kılmak bütün toplumların en mutlak ve reel bir istemi olmalıdır. Bu etik felsefesi yani bu bilinç çağdaş ve uygar ulusların, devletlerin politikası olmalıdır. Halk dediğimiz insan oğlunun mayası ise barış kardeşlik ve dostluktan ibarettir. Bu yazı savaşa dur diyebilmek için küçücük bir eylemdir ama şunu belirtmeliyim ki ruhani bir istemi dile getirmek çok güzel bir duygu çünkü öfkeni, kudretini ve özlemini dile getirmek kadar özgürlük kokan bir şey olamaz.

Güncel hayatı ve savaş kültürünü bir askerin güncesinde yer vermek istedim.. Dileklerimi, arzularımı kabaca "HÜRRİYET"i yazmak istedim, bir askerin psikolojisi daha farklıdır. O tavırları ve eylemlerinde.. Bir askerin diğer insanlardan daha farklı refleksleri vardır. Çünkü askerlik sürecini yaşıyan ki bu bir travmadır! Değişik sentomlar ve reaksiyonlar göstermesi çok doğaldır. Bu yüzden savaşa olan tepkimi bir asker olarak yazıya dökmenin benim için özgürlük olduğunu ifade etmek isterim, bu hürriyeti yaşadığım için çok mutluyum inanın bana, sizlerin savaşa hayır çığlıklarınız yüreğimin ve ruhumun derinliklerinde sonsuza dek yaşatacağım çünkü bilmenizi isterimki bu asker arkadaşınızda sizlerle tek yumruk ve tek yürek olmuştur..

Güneşin, yıldızların, ateşin ve tanrıların ülkesinden umutlar ve emekler adına ne varsa sizlerin olsun... Küçücük penceremden büyük kocaman dostluklar ailesiyle kristal düşler ve sevgiler adına kendinize çok iyi bakın "IŞIK ve SEVGİYLE"..

İsimsiz

Kanatlı Özgürlük

Sadece karga ve kimliği belirsiz birkaç kuşun serenad yaptığı bir cuma sabahı dışarıya, balkona çıktı. Uzun zamandır bunu yapmıyordu. Kendisine de şaşırdı. Saat altıya yaklaşıyordu ve o üşüyordu. Ama bu titremesiz bir üşümeydi. Derken serenada baykuşlar da katıldılar. Bütün insanlara yapılıyordu bu serenad, yazarı, işçisi, evlisi, çocuğu herkese...

Bir uyandırma servisiydi aslında yaptıkları. Güne çığlıklarla başlıyorlardı. İnsanları içgüdüsel bir duyguyla uyandırıyorlardı.. "Siz olmasanız biz de olmayız, sizsiz yaşayamayız" der gibilerdi. Halbuki bilmezlerdi ki asıl özgürlük kan emicilerin olmadığı bir dünyadaydı.

Kuşları ve sesleri seyrediyordu. Seslerin birbirleriyle uyumsuzluğunu daha değerli buluyordu. "Uyumlu olanı herkes yapar, asıl özgürlük işte bu olmalı" diyordu. "İnsanlar özgür olamazlar, hep bir koyun psikolojisyle birbirlerine bağlıdırlar, bir kuş kadar olamadım, başaramadım" dedi.

İçinden gelen bu sesler onu karamsarlığa iteceğine, karamsarlığın verdiği ilhamla daha güzel şeyler başarabileceğinin farkındaydı. Çayını ve sigarasını aldı.. Balkon masasına geçip, o ilk cümlenin beyaz kağıda dökülmesi için bekledi, bekledi...

Sonra bir daha baktı sokağa, beton yığınlarındaki çanak antenlere, bazı istasyonlarına, kargalara, isimsiz kuşlara baktı. Beton binalarda henüz uykularında olan insanların yalnızlığını hissetti içinde bir ürperti eşliği ile. "Aslında" dedi, "hep biliyordun yalan bir dünyada yaşadığını, hissediyordun ve tanıyordun bu hisleri çoook yıllar öncesinden. Çocukluğundan, bahçenden, kamelyandan, çiçeklerinden, çiçek çocuklardan, çocuk annelerden, anne tavuklardan, ilkokulundan, neşe teyzenden, parkından, tanıdıklarından, sevdiklerin ve sevmediklerinden ayrıldığın o gün bitmiş gibiydi hayal dünyan. Gerçeklerle karşılaşman pek uzun değildi. Bu ağaçsız, kamelyasız, neşe teyzesiz koca şehirde, beton yığınların arasına yerleşince anladın artık hayallerinin yetersizliğini. Büyüklerin, kolundan tutup çekiştire çekiştire gerçekliğe attılar seni. Artık sen de onlardandın.

İlk başlarda şehir Polyannacılığı biraz umut vericiydi. Burada da özgür olabilirim, koşabilirim, mantar toplayıp, balık tutabilirim, burda da özgür olabilirim diye düşündün hep, hep hep!

Bir an ürperdi, bunlar gerçek olabilir miydi? Sonra kuşlara bakakaldı.! Kıskandı özgürlüklerini. O kadar kıskandı ki balkondan atlayıp uçmak geldi içinden. aralarına karışıp, uyumsuz bütünlüğe, bütünlüğün içindeki özgürlüğe kapılmak, ölene dek sadece ötmek, ama bunu inandığın bir amaç için yapmak.. Yalnızlığın korkutmadığı, kendi kanatlarınla, itaatsiz uçabildiğin, ötebildiğin, öttüklerinden hesap vermediğin bir hayat.

Hepsi hayal dedi. Bu kez sesli düşünüyordu. Birgün kuş olabilmek için bütün ömrümü verebilirim. Sadee bir gün. Sadece - Bir - Gün...

Cansu Elder / Bursa

Dün Korkusu

Yaşantımızın belli dönemlerinde, bir takımanlaşılmaz ya da çözümsüz sorunlarla karşılaşırız. Bilirizki, hiçbir sorun çözümsüz değildir. Hiçbir acı, sonsuza değin süremez.

Yine de, o çocuksu ve asi yüreğime bir karamsarlık havası çöker. Boğulduğumu anladığım zaman şiirlere, türkülere ve öykülerime sığınırım. O vakit sıcak bir dost elinin üşüyen ve biraz sonra hastalanacak olan yüreğime uzanmasını isterim. Ne acı ki, öyle bir dostun olmaması yüreğimi dağlar.

Sevgili Nihat Genç'in "Dün Korkusu" adlı eserini okumaya koyuluyorum. Birkaç saatliğine de olsa, duygularımı suyun akışına bırakıyorum. Henüz yaşım yirmiyi bulmuşken; yazar olmanın yalnız olmak gerektiğini anlamaya çalışıyorum. Doğayı, insanları ve hayvanları seven, kitap okuyan, araştıran ve sorgulayan Lemancılarla görüşmek dileğiyle...

Murat İleri / İstasyon Mah. Ankara Cad.
No: 2 Çaycuma-Zonguldak

Yeniden Merhaba

Yeniden merhaba, çünkü 3-4 yıl önce yine aynı amaçla yazdığım mektup bu köşede yayımlanmıştı. G.Antep cezaevindeydim ve Leman okurlarından kitap yardımı isteminde bulunmuştum. Burdan bir kez daha teşekkür ederek andığım dostların sayesinde koğuşumuzda iyi bir kitaplık oluşturabilmiştik. Şimdi yeni bir cezaevindeyim. Biz siyasilerin kalan cezası bir yılın altına düşünce diğerlerine nispeten oldukça küçük olan ilçe cezaevlerine gidebiliyoruz. Ben de 9 ayım kalınca buraya geldim. Bilindiği gibi içerde günün büyük bölümünü okumaya ayırıyoruz. Ancak burda çok az kitap var. Arkadaş sayımız az, bu sıklıkta kitap alıp okumaya maddi gücümüz yetmiyor. Okunmuş kitaplarını gönderebilecek durumda olan arkadaşların yardımıyla belki burda da bir kitaplık oluşturabiliriz. Her türden kitap olabilir.

Duymuşsunuzdur, geçen haftalarda sansür kurulunun kararıyla 4 kitap yakıldı.. Kitapların yakıldığı bir ülkede kitap okumanın tehlikesini anlatmak gereksiz! Zaten içerde olduğumuzdan bizim için sorun yok; kitaplarınızı bize göndermenizi isteyerek aslında sizi beladan kurtarmış oluyoruz!

Küçük bir not.. Mardin'in gözden uzak, oldukça küçük bu ilçesine geldiğimin ikinci günü dışkantine yazdığım Leman'ın yeni sayısı bir saat sonra gelince çok şaşırdım.Leman buraya kadar sızmış, bilmenizi istedim.

Mesut Göker
Kapalı Cezaevi 4. Koğuş
Ömerli-Mardin

KAÇAK YAYIN
TEMMUZ SAYISI BAYİLERDE!

yeniHarman bombalıyor

- Ersümer: "Cevap veremediğim soruların ezikliğindeyim."
- 900 milyon dolarlık Çayırhan Santrali185 milyon dolara 5 milyar sermayeyle bir şirkete satılmış
- Korkmaz Yiğit: "Yayınlamayan bir kaset var. Medya patronlarıyla alakalı. Ölürsem yayınlanacak"
- Mesut Yılmaz'ın ağzından havada uçuşan milyar dolarlar... ANAP'LI İKİ BAKANIN DEHŞET TELEFON KONUŞMALARI

YENİHARMAN
ÇOK KONUŞULACAK

TAM 32 SAYFA
yeniHarman
YeniHarman'dan bir bomba daha; eski Başbakan A. Mesut Yılmaz ve eski Enerji Bakanı M. Cumhur Ersümer'in Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu'na verdiği ifade metinlerini patlatıyoruz!
Türkiye'nin büyük çöküşü
Enerjide Türkiye'yi sağmışlar doymamışlar
İkinci kaset bombası!
BİRİ İFŞA ETTİ, BİRİ KONUŞTU, BİRİ BÜZÜ

LeMan
SAYI: 608
4 TEMMUZ 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazıişleri Müdürü: Zafer AKNAR
● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atila ATALAY ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Günen İÇOĞLU ● Lutfu OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● M. ÖZKANOĞLU ● Vacip ÖRGER ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayrımı: M ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● Satış: Cengiz KOCALI ● Müessese: Ali YAVUZ ● Baskı Sorumlusu: Üzeyir ATMACA Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (140) Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

ÇUKUROVA SPEED!

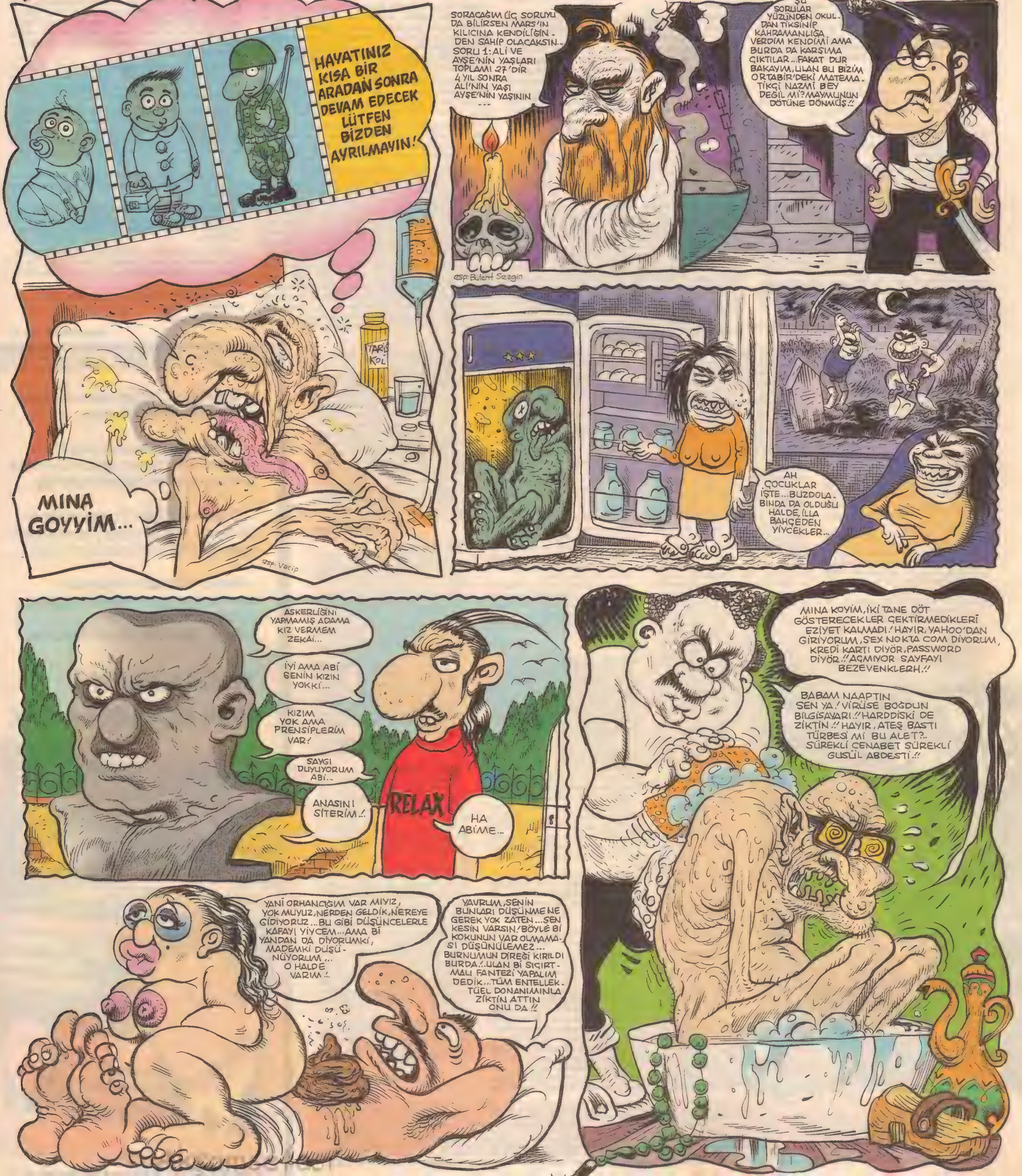
HAYATINIZ KISA BİR ARADAN SONRA DEVAM EDECEK LÜTFEN BİZDEN AYRILMAYIN!
MINA GOYYİM...
esp. Vacip
SORACAĞIM ÜÇ SORUYU DA BİLİRSEN MARS'IN KILICINA KENDİLİĞİNDEN SAHİP OLACAKSIN.. SORU 1: ALİ VE AYŞE'NİN YAŞLARI TOPLAMI 27'DİR 4 YIL SONRA ALİ'NİN YAŞI AYŞE'NİN YAŞININ ...
ŞU SORULAR YÜZÜNDEN OKULDAN TİKSİNİP KAHRAMANLIĞA VERDİM KENDİMİ AMA BURDA DA KARŞIMA ÇIKTILAR...FAKAT DUR BAKAYIM, ULAN BU BİZİM ORTABİR'DEKİ MATEMATİKÇİ NAZMİ BEY DEĞİL Mİ? MAYMUNUN DÖTÜNE DÖNMÜŞ!!
esp: Bülent Sezgin
AH ÇOCUKLAR İŞTE... BUZDOLABINDA DA OLDUĞU HALDE, İLLA BAHÇEDEN YİYCEKLER...
ASKERLİĞİNİ YAPMAMIŞ ADAMA KIZ VERMEM ZEKAİ...
İYİ AMA ABİ SENİN KIZIN YOKKİ...
KIZIM YOK AMA PRENSİPLERİM VAR!
SAYGI DUYUYORUM ABİ...
ANASINI SİTERİM!!
RELAX
HA ABİME...
MINA KOYİM, İKİ TANE DÖT GÖSTERECEKLER ÇEKTİRMEDİKLERİ EZİYET KALMADI! HAYIR, YAHOO'DAN GİRİYORUM, SEX NOKTA COM DİYORUM, KREDİ KARTI DİYÖR, PASSWORD DİYÖR!!AÇMIYOR SAYFAYI BEZEVENKLERH!!
BABAM NAAPTIN SEN YA! VİRÜSE BOĞDUN BİLGİSAYARI!!HARDDİSKİ DE ZİKTİN!! HAYIR, ATEŞ BASTI TÜRBESİ Mİ BU ALET?.. SÜREKLİ CENABET SÜREKLİ GUSÜL ABDESTİ!!
YANİ ORHANCIĞIM VAR MIYIZ, YOK MUYUZ, NERDEN GELDİK, NEREYE GİDİYORUZ...BU GİBİ DÜŞÜNCELERLE KAFAYI YİYCEM...AMA Bİ YANDAN DA DİYORUMKİ, MADEMKİ DÜŞÜNÜYORUM... O HALDE VARIM!!
YAVRUM, SENİN BUNLARI DÜŞÜNMENE GEREK YOK ZATEN...SEN KESİN VARSIN! BÖYLE Bİ KOKUNUN VAR OLMAMASI DÜŞÜNÜLEMEZ... BURNUMUN DİREĞİ KIRILDI BURDA!!..ULAN Bİ SIÇIRTMALI FANTEZİ YAPALIM DEDİK...TÜM ENTELLEKTÜEL DONANIMINLA ZİKTİN ATTIN ONU DA!!

(609)

11 Temmuz 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/28- 800.000 TL. (KDV Dahi

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMaN

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-900.000 TL.

NE OLDİ SANA NE OLDİ BÖYLE AMERİKANCI ERKEK...

Amerikalıların, Süleymaniye'de 11 Türk askerini başlarına çuval geçirerek utanç verici bir şekilde tutuklamasının ardından oluşan kriz hala dinmedi. Amerika'nın Irak'a saldırısının, işgalinin öncesinde ve sonrasında içerdeki en Amerikancı lobiler, medya kalemleri, kurumları şaşkınlık içerisinde sudan çıkmış balığa dönmüş durumda... Hükümet. başbakan olmadan önce Amerika orda ticaret arayan müttefik olarak her türlü desteği esirgemeyeceğinin sözünü veren T. Erdoğan aynı şaşkınlığı, aczi yaşıyor... "Nota müzik notası değil ciddi bir iştir" diye saçmalıyor. Türkiye kamuoyu teskereyi geçirtmeyen kararlılığının bu yaşanan son tutuklama olayıyla birlikte belki de tarihinin en Amerikan karşıtlığını küçümseyen, ekranlarından Amerikan marşları çalanlar şimdi sus pus... Ne bu ülke ne de bu ülkenin onurunu bu işbirlikçilere bırakılacak kadar ucuz değillmiş. Yaşadık, gördük... Görmeye devam edeceğiz...

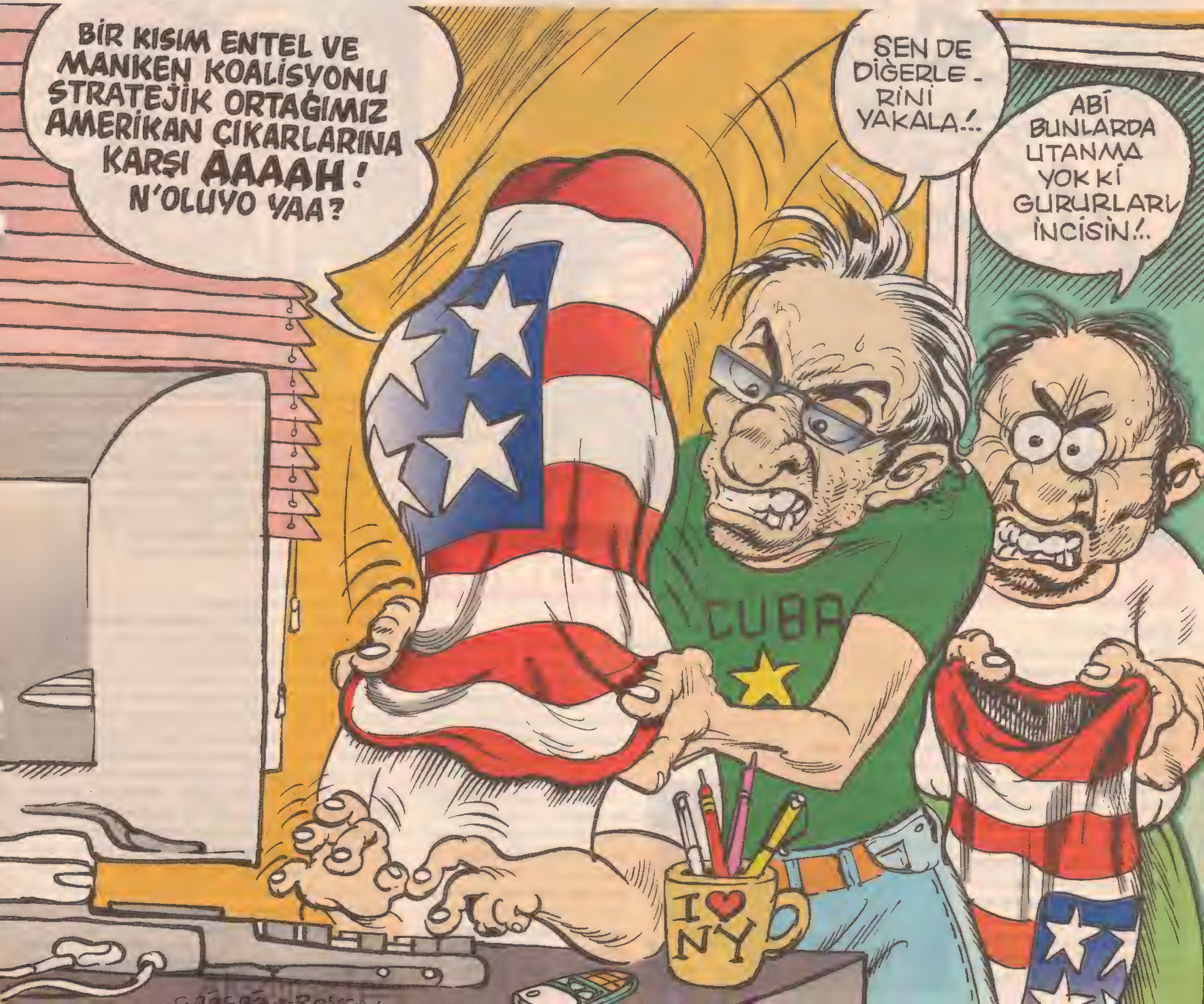
BİR KISIM ENTEL VE MANKEN KOALİSYONU STRATEJİK ORTAĞIMIZ AMERİKAN ÇIKARLARINA KARŞI AAAAH! N'OLUYO YAA?
SEN DE DİĞERLERİNİ YAKALA!..
ABİ BUNLARDA UTANMA YOK Kİ GURURLARI İNCİSİN!..
CUBA
I ♥ NY

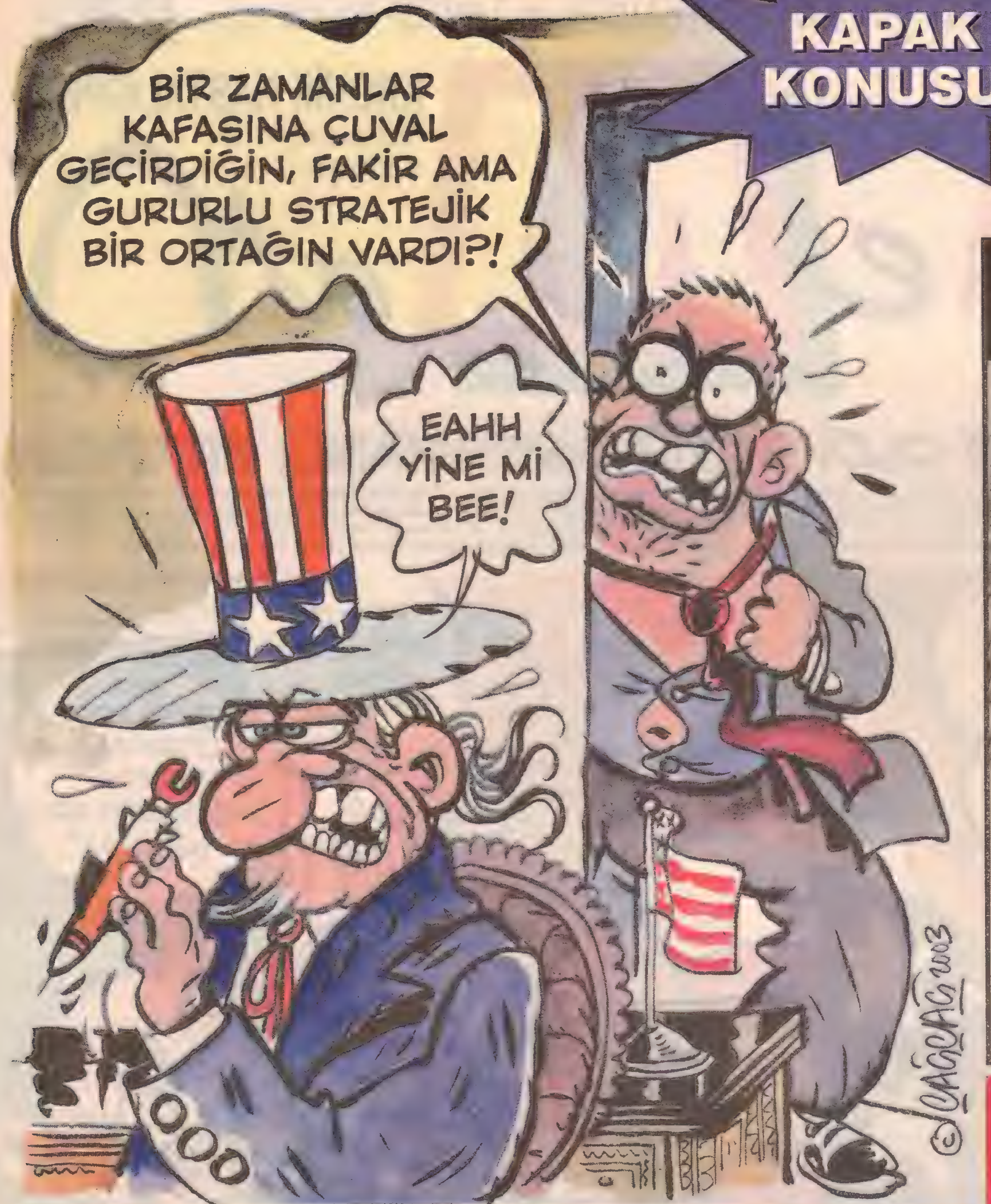
BİR ZAMANLAR KAFASINA ÇUVAL GEÇİRDİĞİN, FAKİR AMA GURURLU STRATEJİK BİR ORTAĞIN VARDI?!
EAHH YİNE Mİ BEE!
©ÇAĞÇAĞ 2003

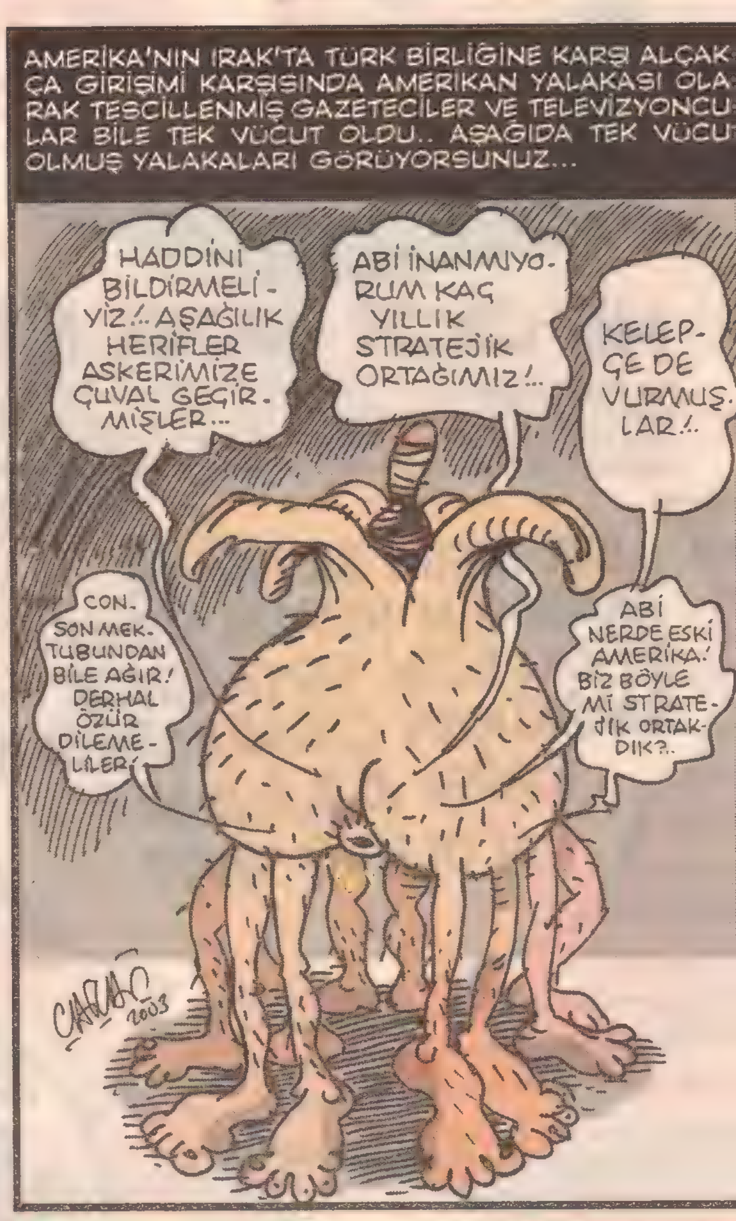
AMERİKA'NIN IRAK'TA TÜRK BİRLİĞİNE KARŞI ALÇAKÇA GİRİŞİMİ KARŞISINDA AMERİKAN YALAKASI OLARAK TESCİLLENMİŞ GAZETECİLER VE TELEVİZYONCULAR BİLE TEK VÜCUT OLDU.. AŞAĞIDA TEK VÜCUT OLMUŞ YALAKALARI GÖRÜYORSUNUZ...
HADDİNİ BİLDİRMELİYİZ!.. AŞAĞILIK HERİFLER ASKERİMİZE ÇUVAL GEÇİRMİŞLER...
ABİ İNANMIYORUM KAÇ YILLIK STRATEJİK ORTAĞIMIZ!..
KELEPÇE DE VURMUŞLAR!.
CON. SON MEKTUBUNDAN BİLE AĞIR! DERHAL ÖZÜR DİLEMELİLER!
ABİ NERDE ESKİ AMERİKA! BİZ BÖYLE Mİ STRATEJİK ORTAKDIK?..
ÇAĞÇAĞ 2003

Gizli Amerikan belgesini ele geçirdik...

COLA TURCA OPERASYONU!

Sayın Başkan,

Bu gizli raporu büyük ihtimalle okumayacağınızı, okusanız da anlamayacağınızı bile bile yazmak zorundayım. Tanrı, Amerika'yı korusun!

Süleymaniye Baskını, durduk yerde yapılmış bir operasyon değildir. Türkiye'nin 2. Körfez Savaşı sürecinde yaptığı kıllıklar ve teskere şoku bizi motive etmiştir. Uluslararası siyasette önemli bir yer teşkil eden "Baban gelsin dur dur, söyleyecem bir bir" prensibi gereğince uygun zamanı kollayıp atağa geçtik. Tanrı, NBA'yi korusun!

Niçin 11 asker? Futboldan dolayı 11, Türklerin kutsal rakamı gibi bişeydir, bu yüzden karargahta 12 Türk askeri bulunmamasına karşın, birini serbest bıraktık ki, infial daha güçlü olsun!. Tanrı, Demi Moore'un yeni formunu korusun!

Artık, siz bile kolayca anlayabilirsiniz, bu işlerde nicelik değil, nitelik önemlidir. Bugün 11 Türk'ü toplayıp götürürüz, yarın bu 70 milyon Türk olur, araya Çerkez, Zaza, Arnavut da serpiştiririz. Amerika'nın güçlü olduğunu zaten biliyorlar, iyice anlasınlar. Güç kullanmayınca güçlü olduğumuz ne malum? İşte biz de tam da bunu yaptık. Tanrı, bizden vakit buldukça Kanada'yı da korusun!

Statükonun dürrüksel durumu üzerine bir de kendini bilmez Türklerin, müslüman kontenjanından kola pazarına akması, Irak'taki Amerikan varlığını sinire kesmiştir. Baskın sırasında belgelerin ve paranın olduğu kasada, Colaturca'nın şifresi de mevcuttu, onu da ele geçirmiş bulunuyoruz. Bu Türkler böyledir, koca Avrupa ve daha da koca Asya dururken yetinmezler, Avrasya diye bişey çıkarırlar. Aynı şekilde Coca Cola var, Pepsi var, biri olmazsa diğerine ardıl, Colaturca neymiş be? Noluyor lan? Üstelik reklamda Amerika'yla resmen dalga geçiliyor. "Bendensin" direk komünizm propagandası. Çoluk çocuk nedir? Tanrı, Beşiktaş'ı korusun, o ayrı!

Sayın Başkan,

Şimdi Türkiye bizden resmen özür bekliyor. Bu özrü bizzat siz dile getirin. İki kelimeyi biraraya getirip özür bile dilemeyeceğinizi düşünürsek, bu resmi özür hevesi de kursaklarında kalacaktır. Bu arada küçük gelinim Madonna Liz Mayville'yi 54. Cadde'deki HSBC'den 5. Cadde'ye naklederseniz size minnettar kalacağım. Çilli kısım şefi çok uğraşıyor bir, torunum George W.'nun okuluna uzak kalıyor iki. Tanrı, müslümanların petrolünü korusun, kendilerini değil!

Türk medyasında bu olaya misilleme isteyen bazı şahıslar da var. Bundan sonra, Türkiye'ye gidecek IMF ve Amerikan heyetlerinin arasına özel ve gizli ajanlar, bu mümkün olmazsa huysuz ve tatlı kadınlar yerleştirmeyi uygun görüyorum. Çünkü Türkler, karıları dışında, kadına el kaldırmaz. Nasıl derler, yeni komşuyla uğraşmak gerekecek. İran'la, Irak'la bunca yıl komşuluk yaparsan olacağı budur!

Tanrı, kendini bizden korusun!

Albay William Mayville

Vedat Özdemiroğlu

eMan

Irak'taki işgalci Amerikalılar, 4 temmuz bağımsızlık gününü Kürtlerle birlikte halay çekerek ve türküler söyleyerek kutladılar...

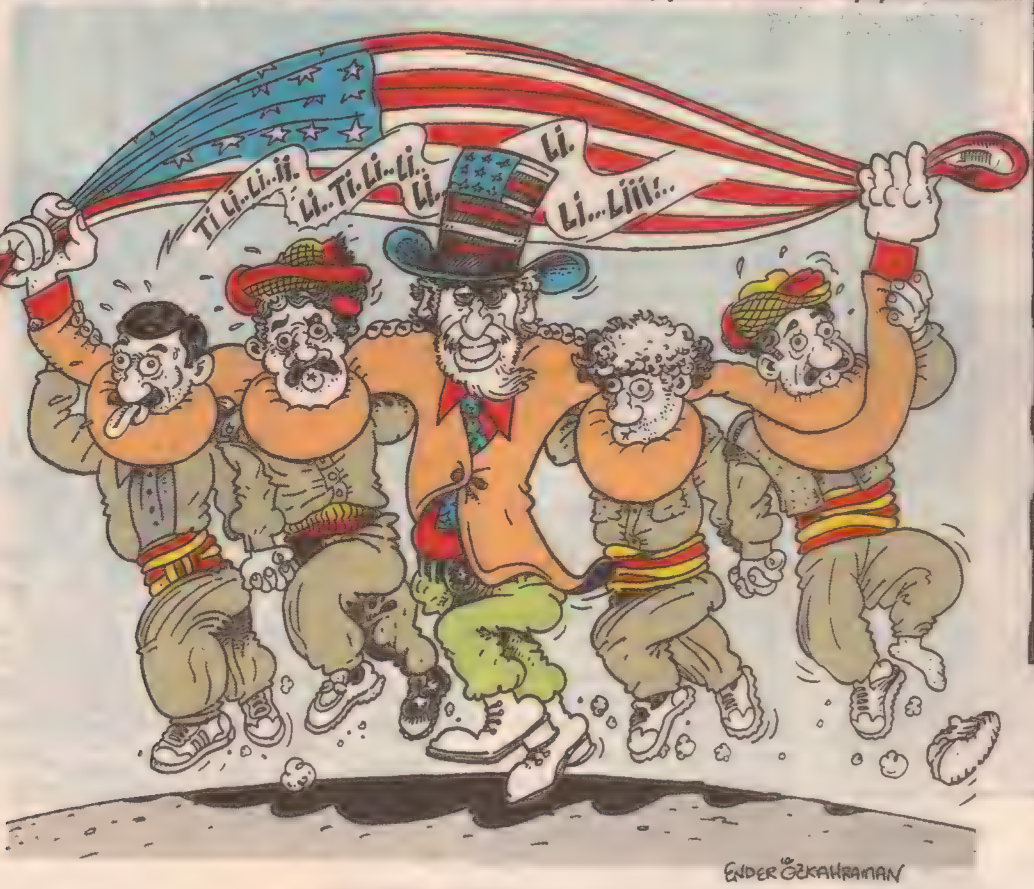
Ti Li..Li..ii..
Li..Ti.Li..Li..
Li..
Li.
Li...Liii!..
ENDER ÖZKAHRAMAN

İNSAN VÜCUDUNUN TOPLAM DEĞERİ 63 TRİLYON LİRA!

Amerika'da geçerli olan fiyatları baz alan Wired Magazin adlı dergiye göre vücudumuz parça parça satıldığında 45 milyon dolar ediyor. Ne gariptirki Avrupa Konseyi'nin bir raporuna göre organ satışında ve ticaretinde Türkiye üs olmuş durumda...

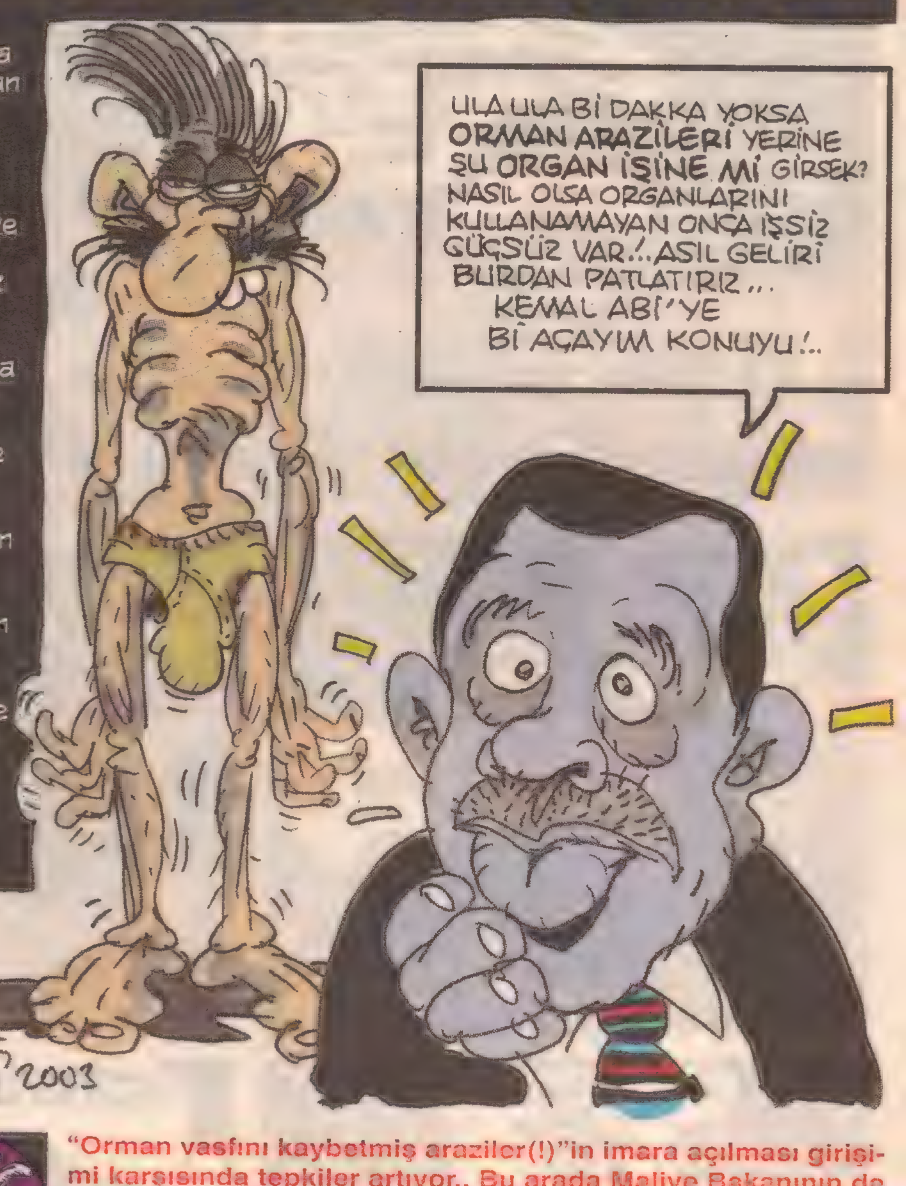
ULA ULA Bİ DAKKA YOKSA ORMAN ARAZİLERİ YERİNE ŞU ORGAN İŞİNE Mİ GİRSEK? NASIL OLSA ORGANLARINI KULLANAMAYAN ONCA İŞSİZ GÜÇSÜZ VAR!..ASIL GELİRİ BURDAN PATLATIRIZ... KEMAL ABİ'YE Bİ AÇAYIM KONUYU!..
CAĞCAĞ 2003

Emniyet Genel Müdürlüğü polis ve karakol korkusunun yurdum insanının ruhuna işlediği gerçeğinden yola çıkarak, karakola davet etmek yerine evde hizmeti vermek için genelge yayınladı...

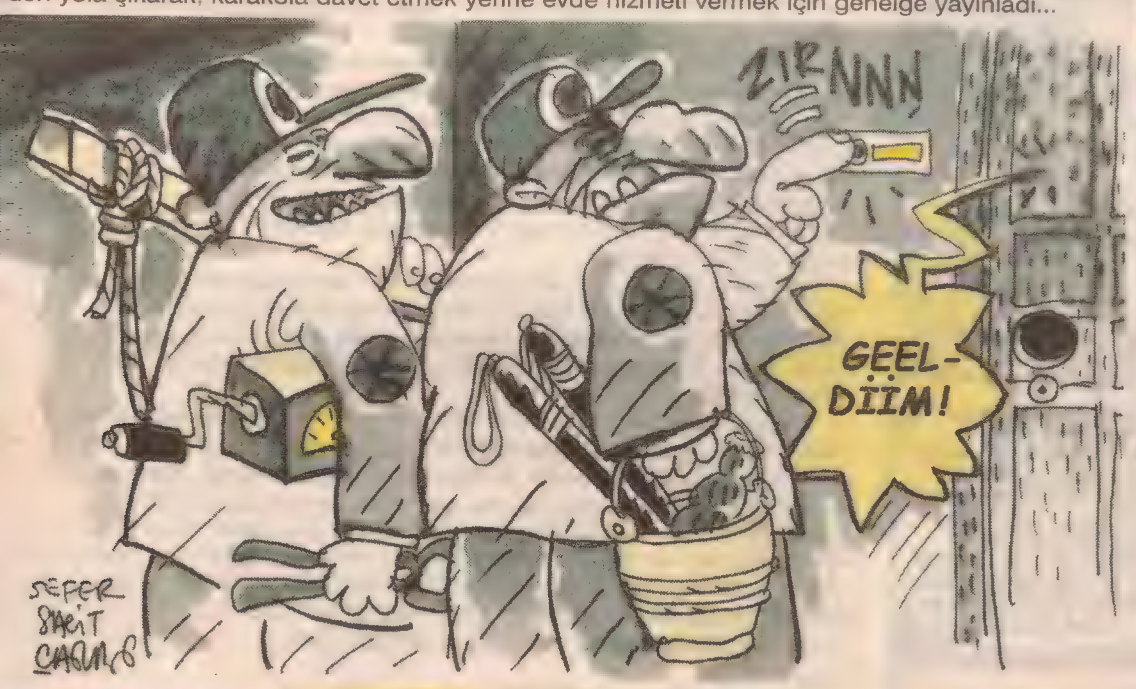
ZIRNNN
GEEL-DİİM!
SEFER SARIT CAĞCAĞ

Irakta Amerikalıları güneş çarptı... Rumsfeld: "Irak yeni bir Vietnam mı" sorusuna "hayır burası başka bir yer" şeklinde yanıt verdi.. Bush kitle imha silahlarını bulmakla görevli adamı Stephan Cambone'un adı geçince "O da kim" diye sordu.. Ve son olarak kahve içmeye gelen Amerikan askerleri Türk askerlerini esir aldı..

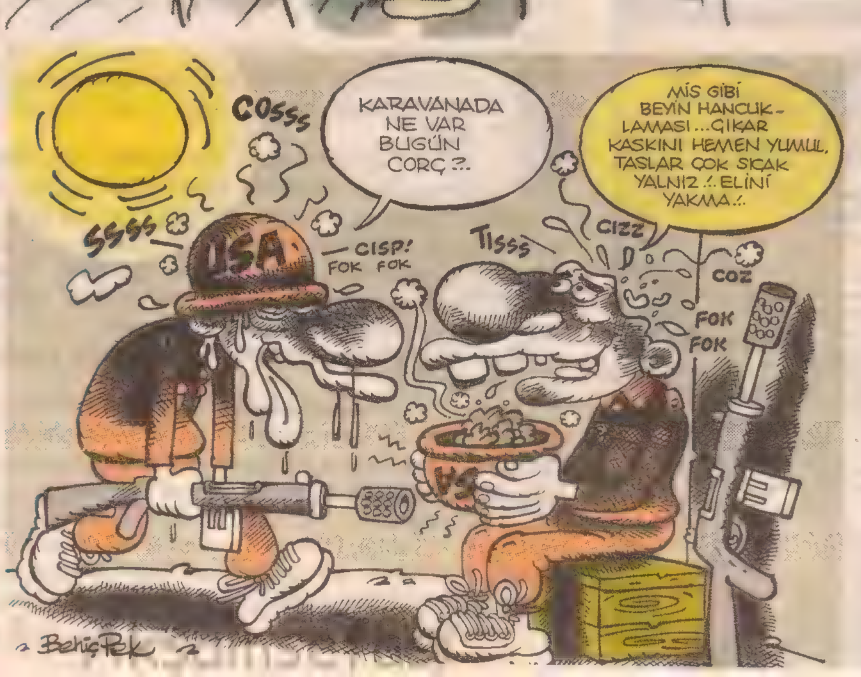
COSSS
KARAVANADA NE VAR BUGÜN CORÇ?..
MİS GİBİ BEYİN HANCUKLAMASI...ÇIKAR KASKINI HEMEN YUMUL. TASLAR ÇOK SICAK YALNIZ!..ELİNİ YAKMA!..
SSSS
USA
CISP! FOK FOK
TISSS
CIZZ
COZ
FOK FOK
BehiçPek

Bush
Cahil kolpacı, şaşırmış imparator

Amerika Birleşik Devletleri
Milenyum hışırı, zorba

R. Tayyip Erdoğan
Maneviyatçı saksı

Abdullah Gül
Diplomatik korkuluk

Albay William Mayville
Yandan yemiş Rambo

Mehmet Ağar
Meclis'e sızım operasyonu

Gelmiş geçmiş tüm yönetimler
Arjantin ve Japonya'nın ardından Türkiye'yi yolsuzlukta dünya üçüncüsü yapanlar

Tarkan
Hiperstar ne, Dudu ne?

"Orman vasfını kaybetmiş araziler(!)"in imara açılması girişimi karşısında tepkiler artıyor.. Bu arada Maliye Bakanının da 50 dönüm orman vasfını kaybetmiş arazisi varmış?

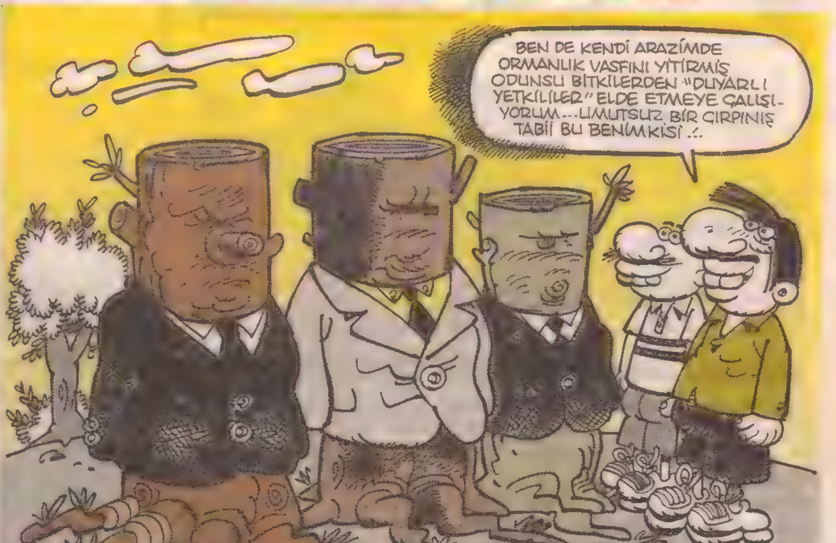
BEN DE KENDİ ARAZİMDE ORMANLIK VASFINI YİTİRMİŞ ODUNSU BİTKİLERDEN "DUYARLI YETKİLİLER" ELDE ETMEYE ÇALIŞIYORUM...UMUTSUZ BİR ÇIRPINIŞ TABİİ BU BENİMKİSİ!..
BehiçPek

Çeaş ve Kepez elektrikten sonra Uzan grubuna bir darbe daha. BDDK'nın el koyduğu İmar Bankası'nın kasası tam takır.. Uzan grubu kendi şirketlerine yüzlerce trilyon aktarmış..

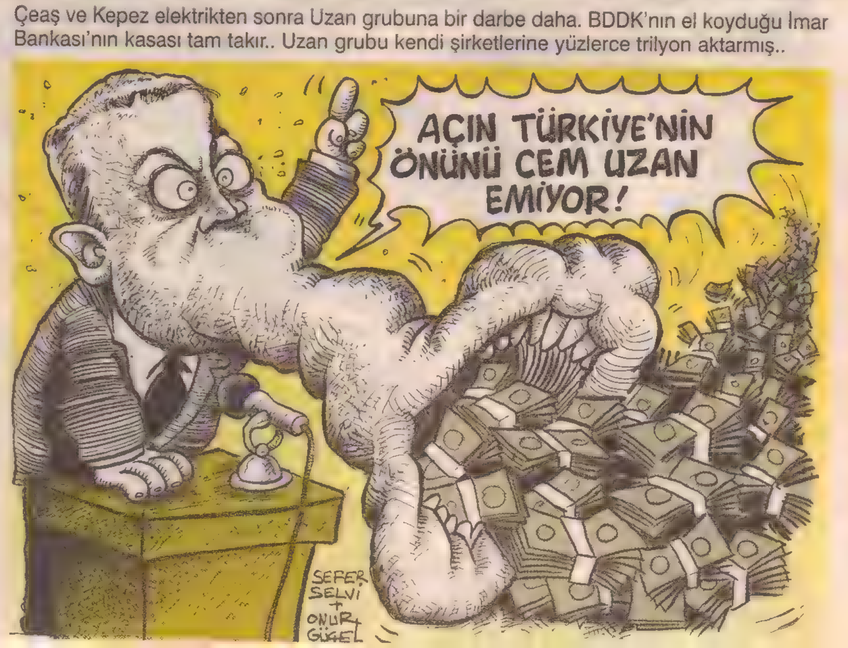
AÇIN TÜRKİYE'NİN ÖNÜNÜ CEM UZAN EMİYOR!
SEFER SELVİ + ONUR GÜGEL

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

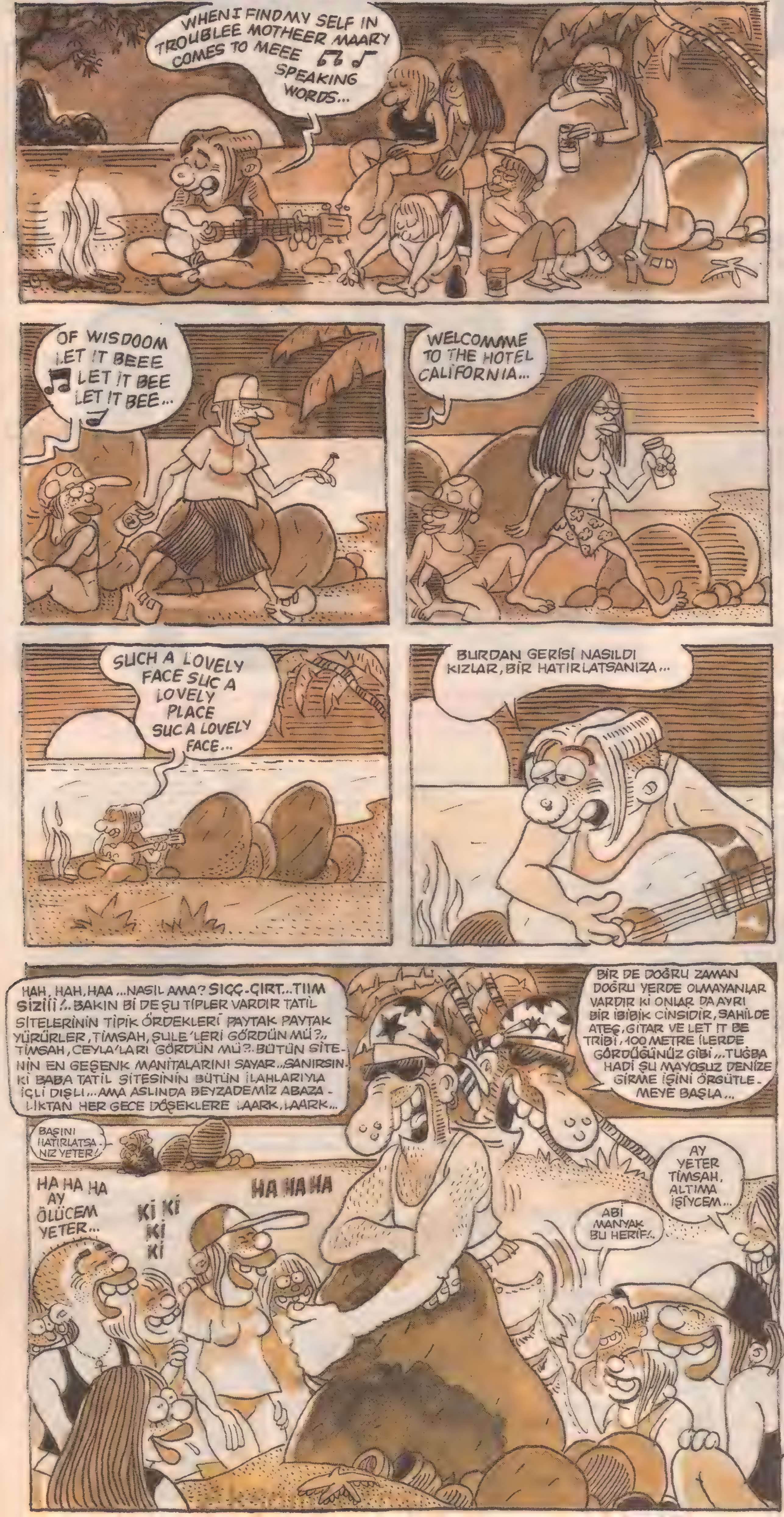
WHEN I FIND MY SELF IN TROUBLEE MOTHEER MAARY COMES TO MEEE SPEAKING WORDS...
OF WISDOOM LET IT BEEE LET IT BEE LET IT BEE...
WELCOMME TO THE HOTEL CALIFORNIA...
SUCH A LOVELY FACE SUC A LOVELY PLACE SUC A LOVELY FACE...
BURDAN GERİSİ NASILDI KIZLAR, BİR HATIRLATSANIZA...
HAH, HAH, HAA ...NASIL AMA? SIÇÇ-ÇIRT...TIIM SİZİİİ!.. BAKIN Bİ DE ŞU TİPLER VARDIR TATİL SİTELERİNİN TİPİK ÖRDEKLERİ PAYTAK PAYTAK YÜRÜRLER, TİMSAH, ŞULE'LERİ GÖRDÜN MÜ?., TİMSAH, CEYLA'LARI GÖRDÜN MÜ?. BÜTÜN SİTENİN EN GEŞENK MANİTALARINI SAYAR...SANIRSIN Kİ BABA TATİL SİTESİNİN BÜTÜN İLAHLARIYLA İÇLİ DIŞLI...AMA ASLINDA BEYZADEMİZ ABAZALIKTAN HER GECE DÖŞEKLERE LAARK, LAARK...
BİR DE DOĞRU ZAMAN DOĞRU YERDE OLMAYANLAR VARDIR Kİ ONLAR DA AYRI BİR İBİBİK CİNSİDİR, SAHİLDE ATEŞ, GİTAR VE LET IT BE TRİBİ, 100 METRE İLERDE GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ...TUĞBA HADİ ŞU MAYOSUZ DENİZE GİRME İŞİNİ ÖRGÜTLEMEYE BAŞLA...
BAŞINI HATIRLATSANIZ YETER!
HA HA HA AY ÖLÜCEM YETER...
Kİ Kİ Kİ Kİ
HA HA HA
AY YETER TİMSAH, ALTIMA İŞİYCEM...
ABİ MANYAK BU HERİF!..

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

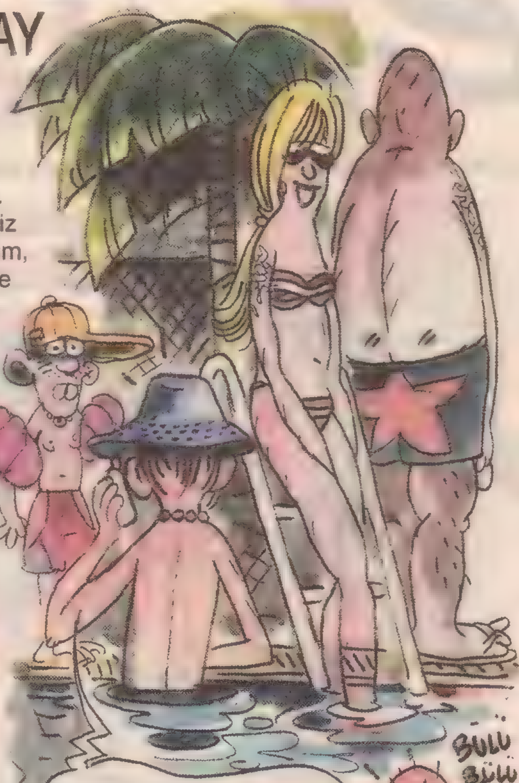
BURDA HOŞ Bİ ATMOSFER, DELİ Bİ AMBİANS, SIKI Bİ ORTAM VAR.
BULU BÜLÜ
BÜ BÜ BUR
GALA GALA GULU
LAG LAG LAG
BÜRRRRR

- Sıkılhan, güneş ve deniz beldesi Jölebükü'nden selamlar sana. Bunalgül ben. Bişey tatil köyündeyiz ama adını bilemiyorum, lensimi havuza düşürdüm de hiç bi halt göremiyorum anlıyo musun? Burda hoş bi atmosfer, deli bi ambians, sıkı bi ortam var. Biraz da mistik. Bizim kaldığımız bungalowun yanında Matrix Reloaded'teki Morfeus'a benziyen bi adam gördüm de o yüzden "mistik" diyorum. Eee? Sen tatile bi yerlere kaçmıyo musun?

- ......

- Sıkılhan, sensin di mığ? Hayır, lensim yok, havuza düşürdüm yanlış tuşlamış olmıyım. Ay bidakka, bu telefonda benim değil zaten, vişne çürüğü kapaklı, babamın cebi. Babamın hafızasından tuşlamışım... Ama bu çok ayıp, babamın hafızasından her kimseniz! Başkasına ait bi konuşmayı üç saat dinliycağınıza kim olduğunuzu söyleyebilirdiniz. Yiğıvrançsınız, artı, bu bir telekulak skandalı.

- Benim Bunalgül Sıkılhan.

- Nasıl yani? Saçmalama Sıkılhan, babamın hafızasında ne işin var senin?

- Şimdi şöyle oldu Bunalgül. Dün gece sen tatil köyünde "Anne tarafından Avusturyalı Mustafa Wolfgang adında akrep burcu, çifte pasaportlu, Avusturya'da bahçe dizaynı okuyan hoş bi animatör çocukla" tanıştın... Arkadaşla havuzbaşında "colaturk- smirnof votka artı mandalina kabuğundan oluşan kekremsi tadta bi kokteyl" içiyordunuz. Çocuğa "Wolfi" diyodun. Bu Wolfi...

- İyi de bütün bunları sen nerden biliyosun Sıkılhan? Farkında mısın benim özelime giriyosun.

- Hepsini, iki kez, sen anlattın Bunalgül. Gece saat 01 ve 02 de telefon açtın. Wolfi'yle tişörtlerinizi ve cep telefonu kapaklarınızı değiştirmişsiniz. O vişne çürüğü kapak Wolfi dediğin elemanın, şu anda kendi cebinden konuşuyosun, o tatil köyünün adı ise Clup Goldenmarine...

- Tamam anladım, bak alkolün etkisiyle açıp sana hesap vermişim ama esasen vermek zorunda değilim Sıkılhan. Sakın bi kıskançlık, bi çılgınlık olayına giriyim deme. Wolfgang öyle bi insan değil zaten, bana bir ağabey gibi yaklaştı. Ayrıca ben olgun erkeklerden hoşlanıyor olabilirim bu da seni ilgilendirmez. Kıskançlık ilişkiyi besler ama fazla aşırıya kaçma, sen benim sahibim değilsin, artı, hür iradem diye bişeyim de var benim yani. Zaten, artı, partnerimizi aldatmak dediğimiz olay beynimizdedir. Yanyanayken de, insan, beyninde başka bi...

- O beynine şapka giy de dolaş Bunalgül, hehe....

- Alo Sıkılhan, evet, ben annen. Çok çabuk yanıt ver. Aşur Dayı'na bizim ofisin adresini sen mi verdin, evet?

- Evet.

- Evet? Evet haa? Saçmasın Sıkılhan. Aşur Dayı'nın karpuz yüklü kamyonetini ofisimizin Geo'su Bokhan Bey'in park yerine bıraktığını, elindeki üç karpuzla ofisin tek katlara çıkan asansörüne bindiğini, benim departmanımı ararken exlucive swift operations departmanında karpuzlardan birini düşürüp yardığını, Yönetici Sekreter Botoksgül Hanım'a, "Kızım" şeklinde hitap ettiğini, rengi atmış, plastik tabanlı, mavi sabolar giydiğini biliyor musun?

- Cep telefonu kameralı değildi o yüzden solmuş saboları göremedim, huhehe.

- "Huhe" deyip kapatamazsın Sıkılhan. Komiklik olsun diye köyden ziyarete gelen bir dayı direkman bir annenin ofisine gönderilmez. Benim kariyerimi bir yana bırakalım, ofisimizin Amerika'yla olan ilişkilerine şarbon hastalığı gölgesi mi düşürmek istiyorsun. Yeniden "Anthrax Paniği" mi yaratacaksın, ya Aşur Dayı'nın köyde beslediği inekler şarbon hastasıysa? Gülme, tüm bunları komik mi sanıyosun? İyi mizah nedir Sıkılhan? Cezalısın, yaz tatilini Aşur Dayı'nın yanında sığırtmaç olarak geçiriceksin. Konverseyşın iz ovır. Bu konuşma bitmiştir, evet. Hayır, gülmemelisin.

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

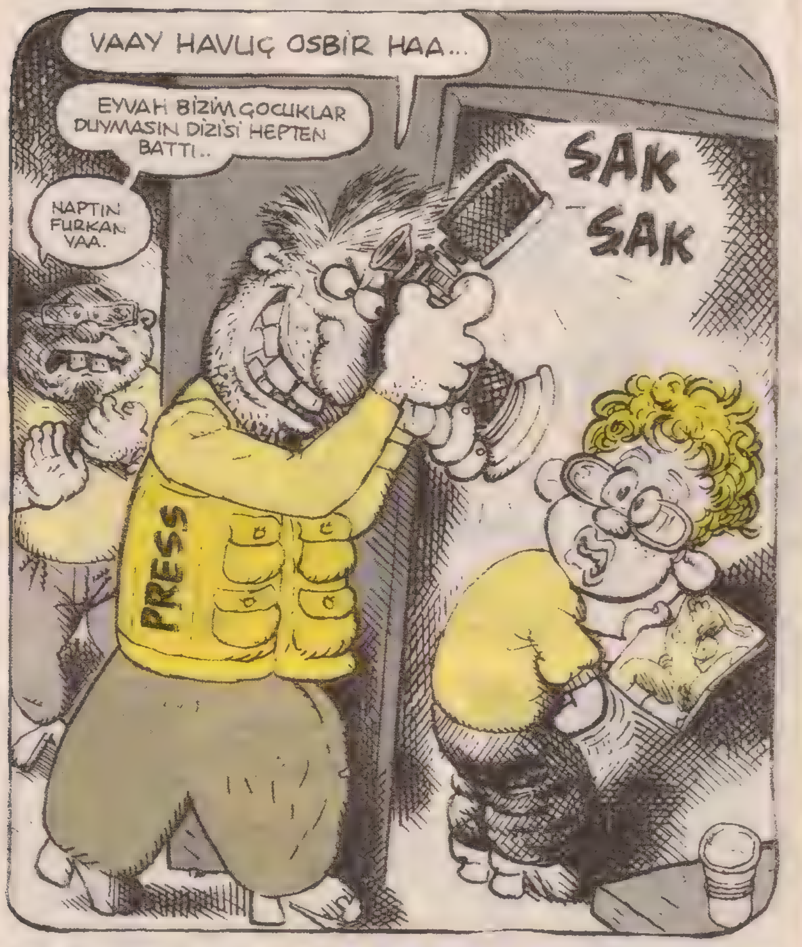
VAAY HAVUÇ OSBİR HAA...
EYVAH BİZİM ÇOCUKLAR DUYMASIN DİZİSİ HEPTEN BATTI..
NAPTIN FURKAN VAA.
ŞAK ŞAK ŞAK
PRESS

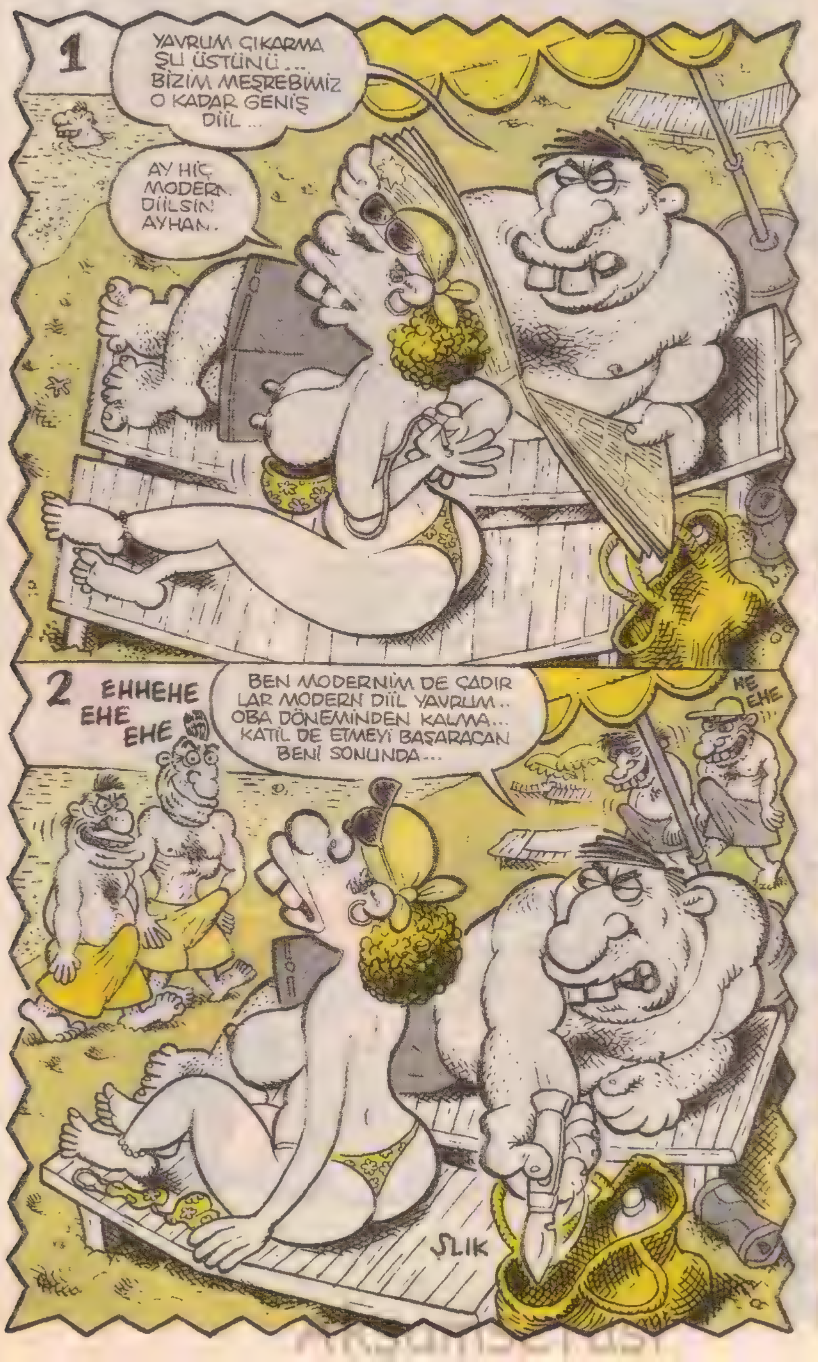
1
YAVRUM ÇIKARMA ŞU ÜSTÜNÜ... BİZİM MEŞREBİMİZ O KADAR GENİŞ DİİL...
AY HİÇ MODERN DİİLSİN AYHAN.
2
EHHEHE EHE EHE
BEN MODERNİM DE ÇADIRLAR MODERN DİİL YAVRUM.. OBA DÖNEMİNDEN KALMA... KATİL DE ETMEYİ BAŞARACAN BENİ SONUNDA...
HE EHE
SLIK

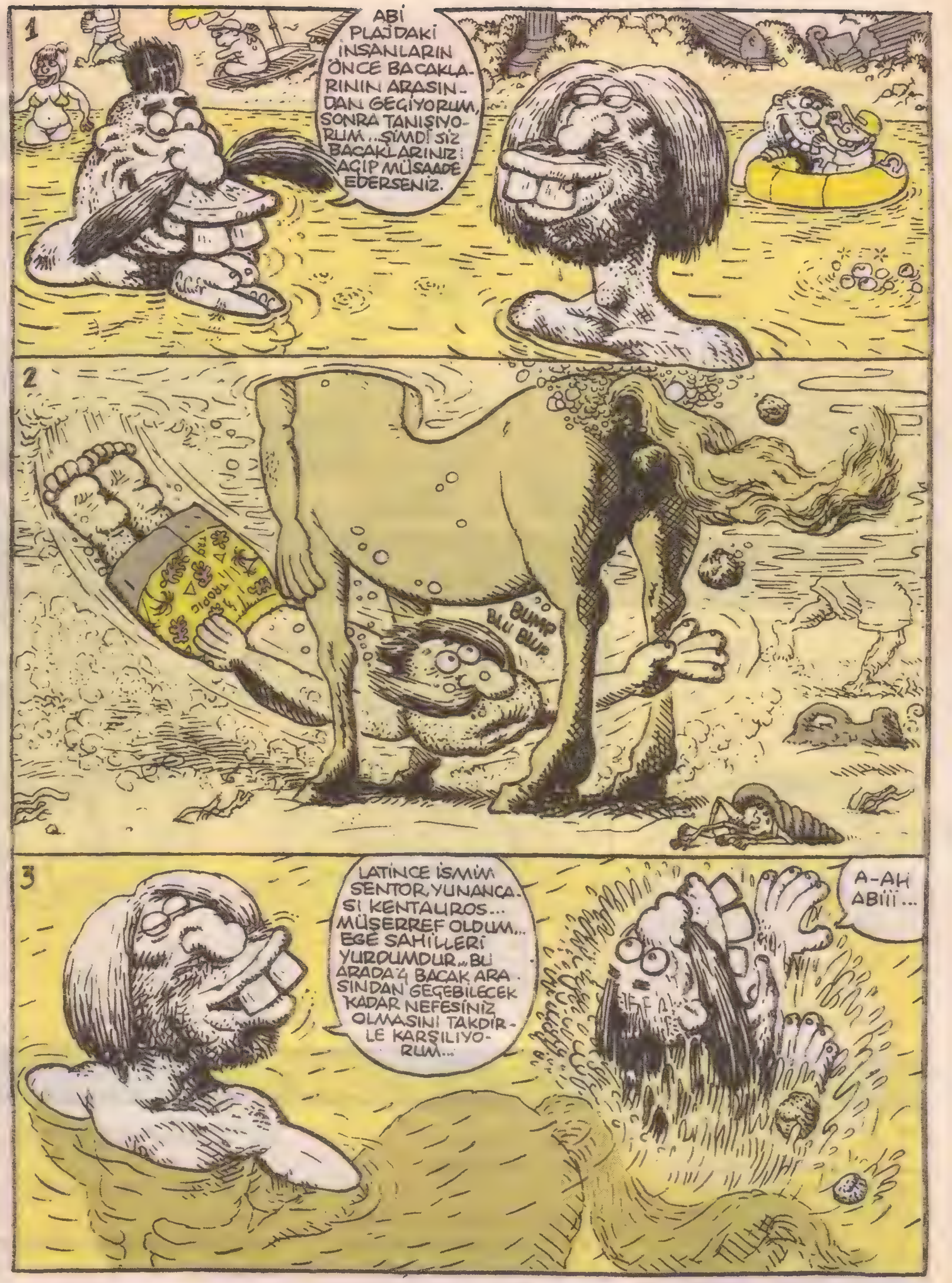
1
ABİ PLAJDAKİ İNSANLARIN ÖNCE BACAKLARININ ARASINDAN GEÇİYORUM, SONRA TANIŞIYORUM.. ŞİMDİ SİZ BACAKLARINIZ AÇIP MÜSAADE EDERSENİZ.
2
BUMP BLU BLUP
3
LATİNCE İSMİM SENTOR, YUNANCASI KENTAUROS... MÜŞERREF OLDUM... EGE SAHİLLERİ YURDUMDUR.. BU ARADA 4 BACAK ARASINDAN GEÇEBİLECEK KADAR NEFESİNİZ OLMASINI TAKDİRLE KARŞILIYORUM...
A-AH ABİİİ...

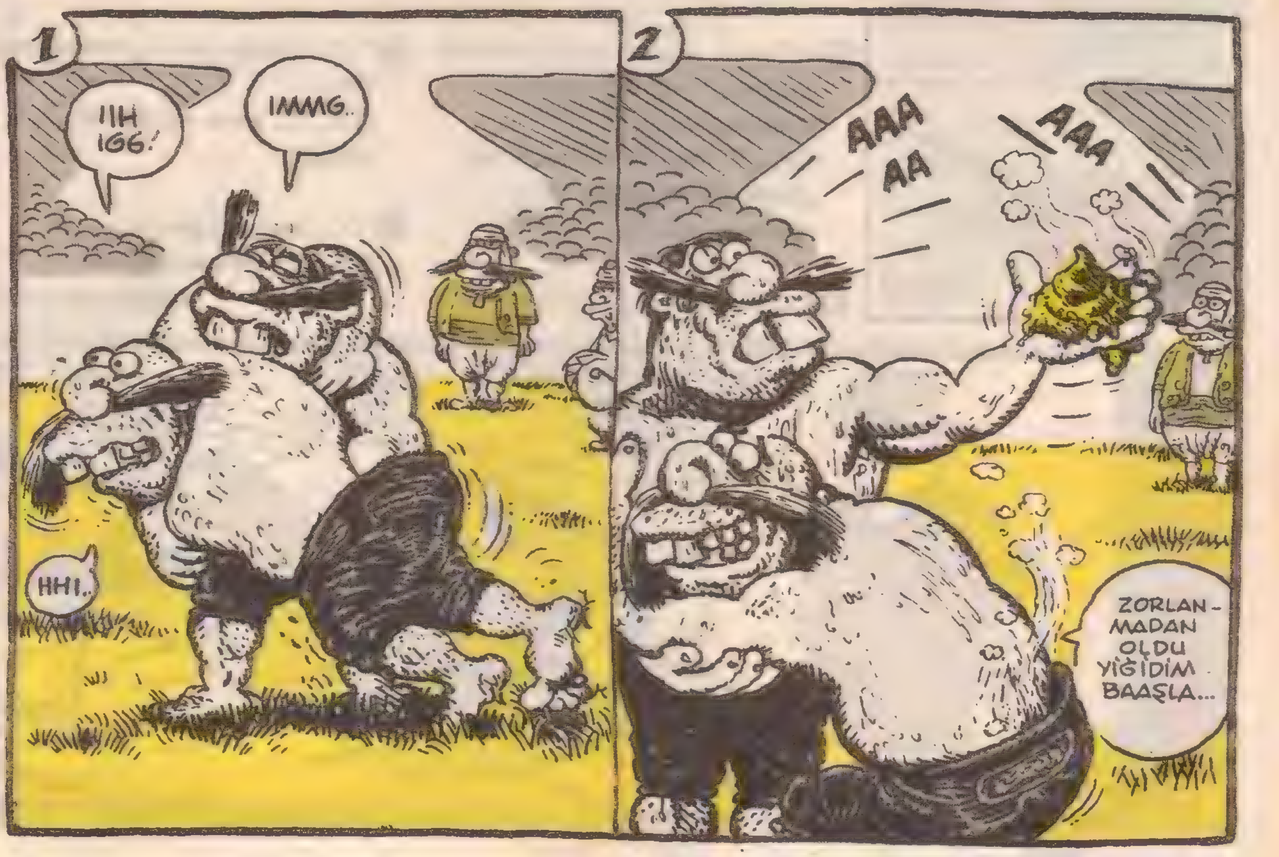
1
IIH IGG!
IMMG..
HHI..
2
AAA AA
AAA
ZORLANMADAN OLDU YİĞİDİM BAAŞLA...

ERKUTABİ

Kaan Ertem

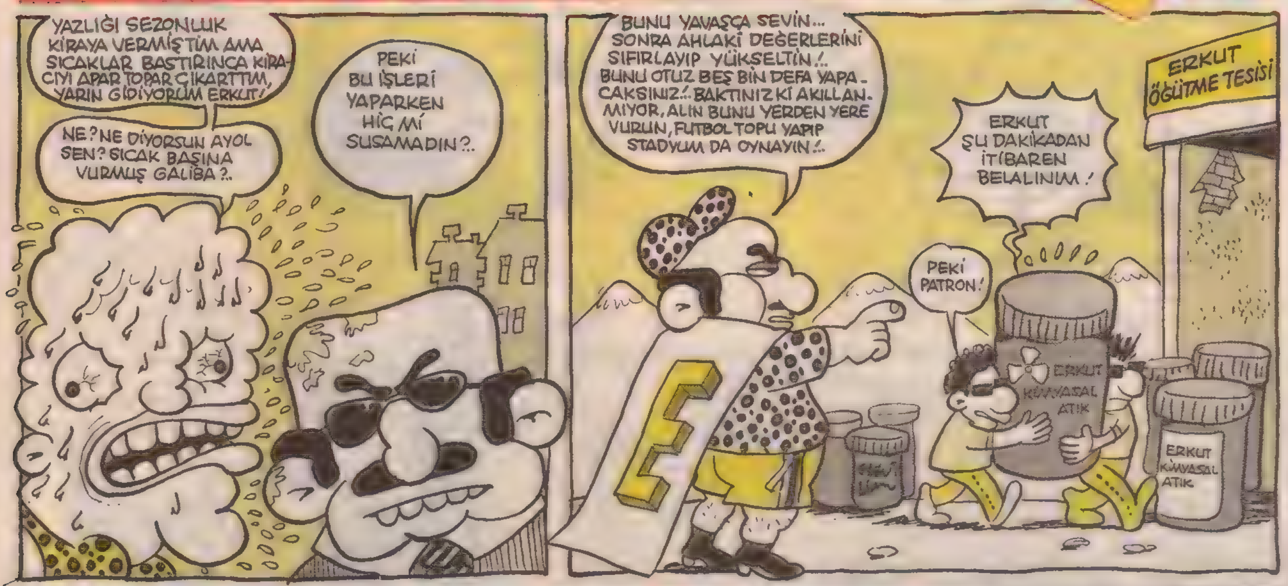
YAZLIĞI SEZONLUK KİRAYA VERMİŞTİM AMA SICAKLAR BASTIRINCA KİRACIYI APAR TOPAR ÇIKARTTIM, YARIN GİDİYORUM ERKUT!
NE? NE DİYORSUN AYOL SEN? SICAK BAŞINA VURMUŞ GALİBA?..
PEKİ BU İŞLERİ YAPARKEN HİÇ Mİ SUSAMADIN?..
BUNU YAVAŞÇA SEVİN... SONRA AHLAKİ DEĞERLERİNİ SIFIRLAYIP YÜKSELTİN!.. BUNU OTUZ BEŞ BİN DEFA YAPACAKSINIZ!.. BAKTINIZ Kİ AKILLANMIYOR, ALIN BUNU YERDEN YERE VURUN, FUTBOL TOPU YAPIP STADYUM DA OYNAYIN!..
ERKUT ŞU DAKİKADAN İTİBAREN BELALINIM!
PEKİ PATRON!
ERKUT ÖĞÜTME TESİSİ
ERKUT KİMYASAL ATIK
ERKUT KİMYASAL ATIK

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

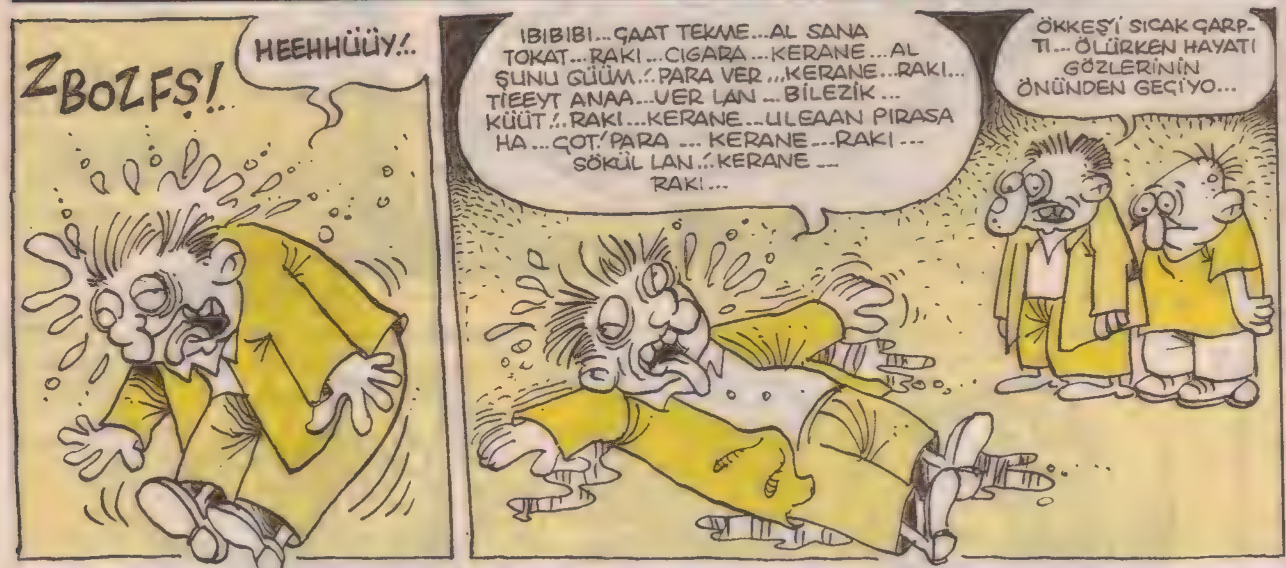
ZBOZFŞ!..
HEEHHÜÜY!..
IBIBIBI... ÇAAT TEKME... AL SANA TOKAT... RAKI... CIGARA... KERANE... AL ŞUNU GÜÜM!.. PARA VER... KERANE... RAKI... TİEEYT ANAA... VER LAN... BİLEZİK... KÜÜT!.. RAKI... KERANE... ULEAAN PIRASA HA... ÇOT! PARA... KERANE... RAKI... SÖKÜL LAN!.. KERANE... RAKI...
ÖKKEŞ'İ SICAK ÇARPTI... ÖLÜRKEN HAYATI GÖZLERİNİN ÖNÜNDEN GEÇİYO...

İki Resim Arasındaki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

T.C. & K.K.T.C

Turkey
Cyprus

❶ T.C., yarımadadır...
K.K.T.C., ada yarısıdır!..

❷ T.C., AB'ye girmek ister, almazlar...
K.K.T.C'yi bi şekilde AB'ye alırlar, girmek istemez!..

❸ T.C., tüm dünya tarafından resmen tanınmıştır ama tüm dünya tarafından bilinmez...
K.K.T.C., tanınmamıştır ama hep gündemde olduğu için dünya tarafından bilinir!..

❹ T.C.'nin bir kısmı Akdeniz'dedir...
K.K.T.C., komple Akdeniz'dedir!..

❺ T.C.'den K.K.T.C.'ye yoğun göç olmuştur...
K.K.T.C.'nin yoğun göçü İngiltere'ye olmuştur!..

❻ T.C., anavatan yahut genel merkezliktir...
K.K.T.C., yavru vatan ya da şubedir!..

❼ T.C., batının doğusudur...
K.K.T.C., güneydoğudur!..

vo@leman.com.tr

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

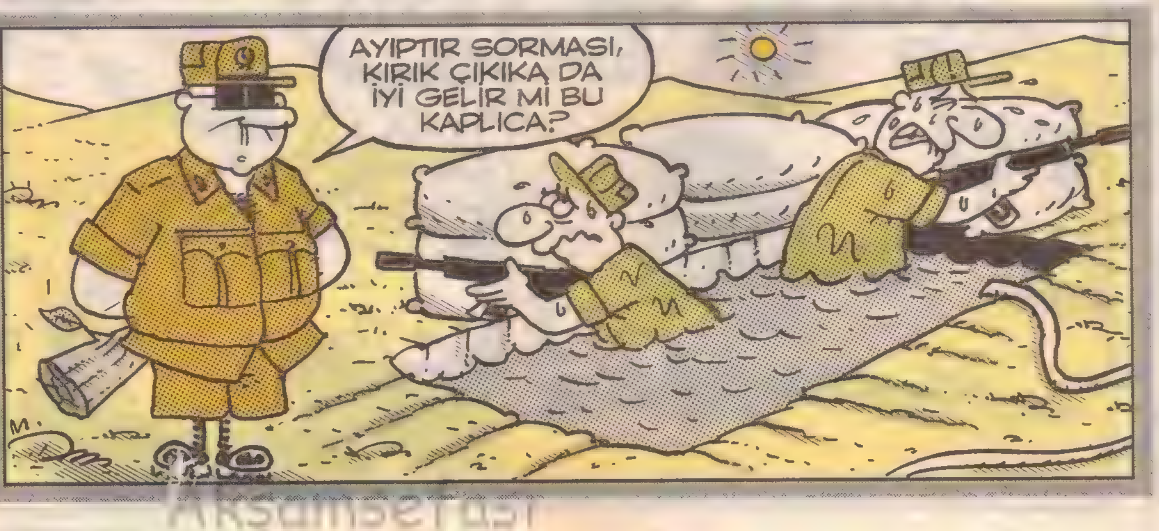
AYIPTIR SORMASI, KIRIK ÇIKIKA DA İYİ GELİR Mİ BU KAPLICA?

Feyzi Özşalom

feyzi@leman.com.tr

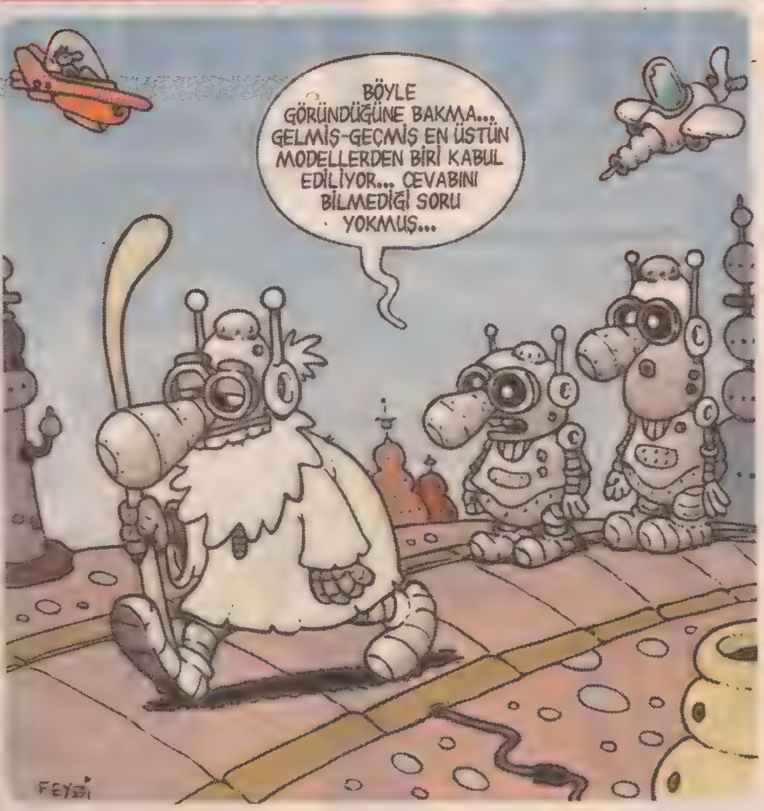
BÖYLE GÖRÜNDÜĞÜNE BAKMA... GELMİŞ-GEÇMİŞ EN ÜSTÜN MODELLERDEN BİRİ KABUL EDİLİYOR... CEVABINI BİLMEDİĞİ SORU YOKMUŞ...
FEYZİ

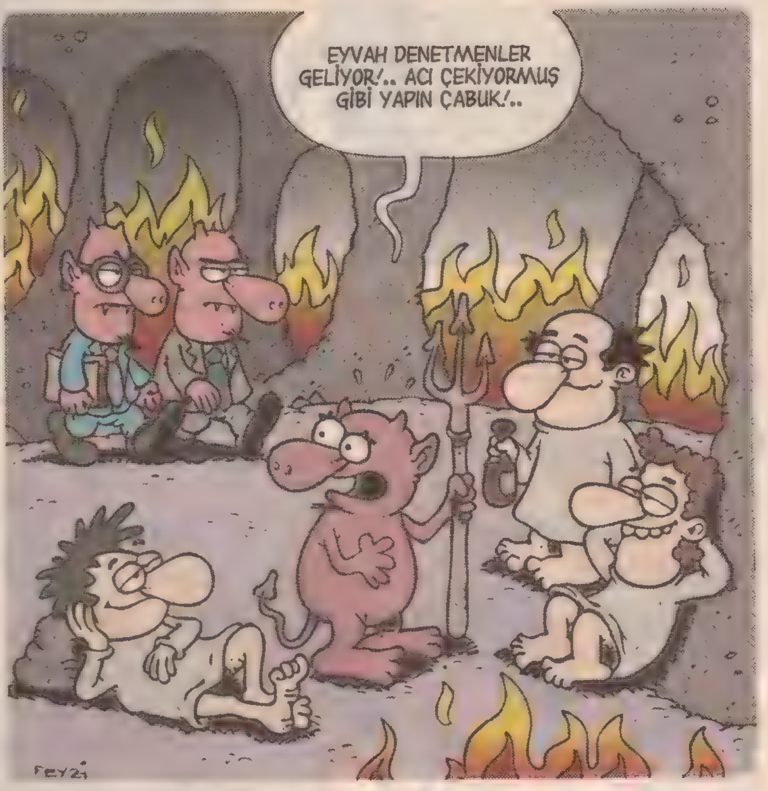
EYVAH DENETMENLER GELİYOR!.. ACI ÇEKİYORMUŞ GİBİ YAPIN ÇABUK!..
FEYZİ

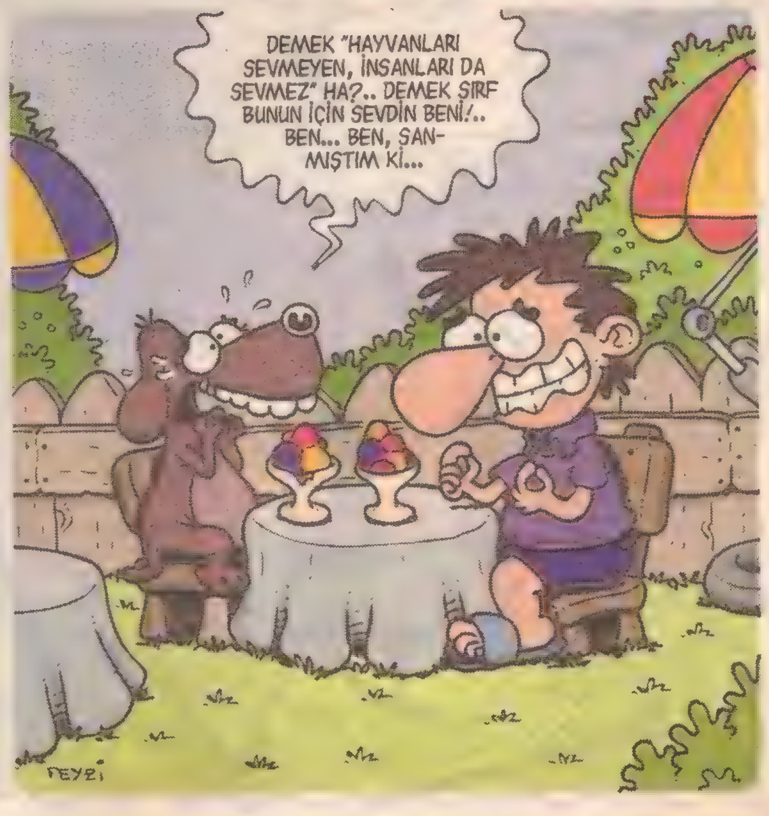
DEMEK "HAYVANLARI SEVMEYEN, İNSANLARI DA SEVMEZ" HA?.. DEMEK SIRF BUNUN İÇİN SEVDİN BENİ!.. BEN... BEN, SANMIŞTIM Kİ...
FEYZİ

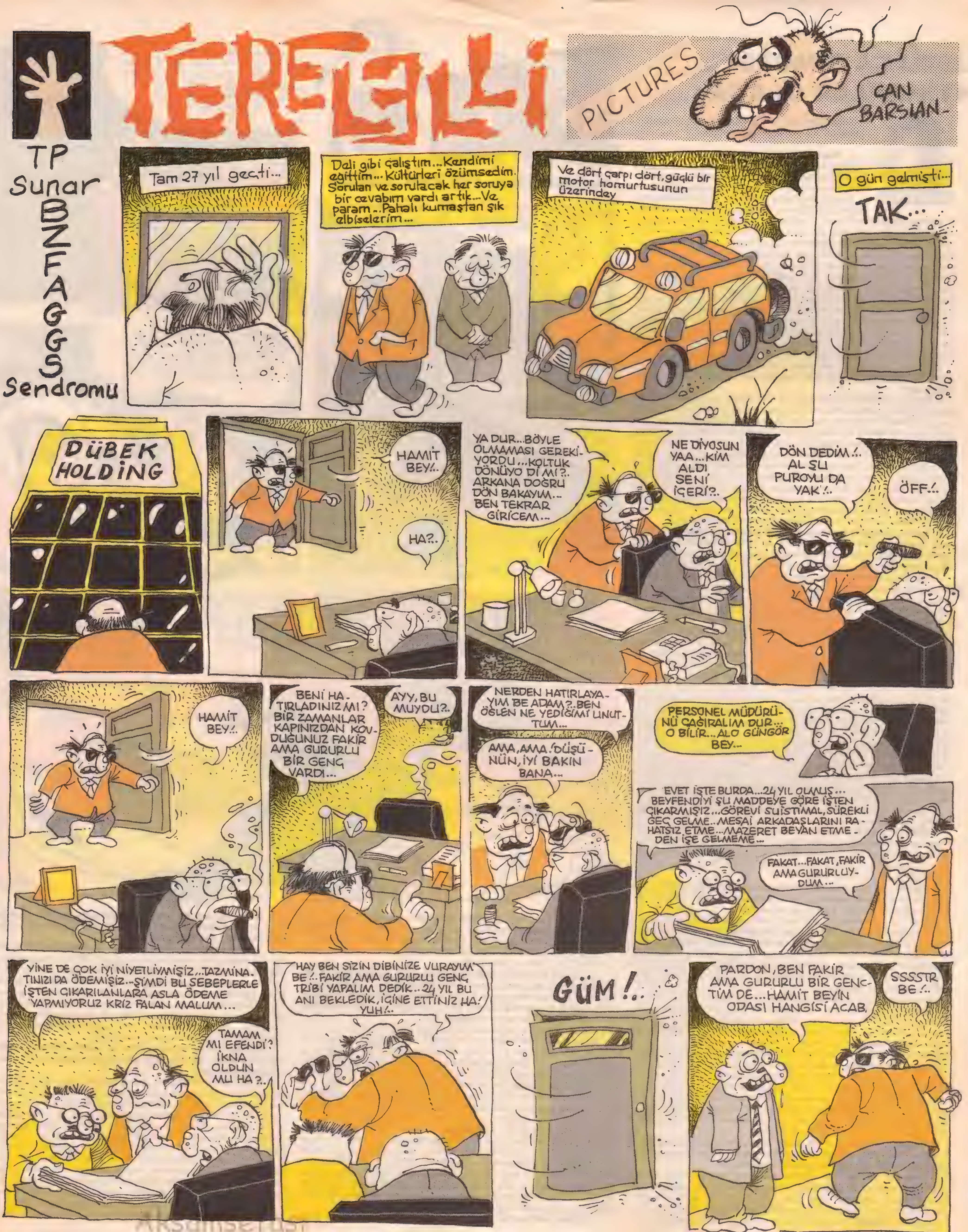
TERELELLİ
PICTURES
CAN BARSLAN
TP Sunar BZFAGGS Sendromu
Tam 27 yıl geçti...
Deli gibi çalıştım... Kendimi eğittim... Kültürleri özümsedim. Sorulan ve sorulacak her soruya bir cevabım vardı artık... Ve param.. Pahalı kumaştan şık elbiselerim...
Ve dört çarpı dört, güçlü bir motor homurtusunun üzerindey
O gün gelmişti...
TAK...
DÜBEK HOLDİNG
HAMİT BEY!..
HA?..
YA DUR... BÖYLE OLMAMASI GEREKİYORDU... KOLTUK DÖNÜYO DİMİ?.. ARKANA DOĞRU DÖN BAKAYIM... BEN TEKRAR GİRİCEM...
NE DİYOSUN YAA... KİM ALDI SENİ İÇERİ?..
DÖN DEDİM!.. AL ŞU PUROYU DA YAK!..
ÖFF!..
HAMİT BEY!..
BENİ HATIRLADINIZ MI? BİR ZAMANLAR KAPINIZDAN KOVDUĞUNUZ FAKİR AMA GURURLU BİR GENÇ VARDI...
AYY, BU MUYDU?..
NERDEN HATIRLAYAYIM BE ADAM?.. BEN ÖĞLEN NE YEDİĞİMİ UNUTTUM...
AMA, AMA! DÜŞÜNÜN, İYİ BAKIN BANA...
PERSONEL MÜDÜRÜNÜ ÇAĞIRALIM DUR... O BİLİR... ALO GÜNGÖR BEY...
EVET İŞTE BURDA... 24 YIL OLMUŞ... BEYFENDİYİ ŞU MADDEYE GÖRE İŞTEN ÇIKARMIŞIZ... GÖREVİ SUİSTİMAL, SÜREKLİ GEÇ GELME.. MESAİ ARKADAŞLARINI RAHATSIZ ETME... MAZERET BEYAN ETMEDEN İŞE GELMEME...
FAKAT... FAKAT, FAKİR AMA GURURLUYDUM...
YİNE DE ÇOK İYİ NİYETLİYMİŞİZ... TAZMİNATINIZI DA ÖDEMİŞİZ... ŞİMDİ BU SEBEPLERLE İŞTEN ÇIKARILANLARA ASLA ÖDEME YAPMIYORUZ KRİZ FALAN MALUM...
TAMAM MI EFENDİ? İKNA OLDUN MU HA?..
HAY BEN SİZİN DİBİNİZE VURAYIM BE!.. FAKİR AMA GURURLU GENÇ TRİBİ YAPALIM DEDİK.. 24 YIL BU ANI BEKLEDİK, İÇİNE ETTİNİZ HA! YUH!..
GÜM!..
PARDON, BEN FAKİR AMA GURURLU BİR GENÇTİM DE... HAMİT BEYİN ODASI HANGİSİ ACAB.
SSSSTR BE!..

TAŞRADA SİMGESEL İNTİHARLAR OLACAK...

CEZMİ ERSÖZ

(Yazar *Erkan Doğanay*'la yaptığım ve oldukça önemsediğim bu söyleşiyi sizlerle paylaşmak istiyorum.)

E. Doğanay: Anadolu insanını oldukça iyi inceleyen, oradan pek çok kişiyle yazışan, dostluklar kuran ve ayrıca taşra duyarlılığına sahip yazarlarımızdan birisi olarak Anadolu insanının mevcut durumunu nasıl tanımlarsınız?

C. Ersöz: Öncelikle bir kırgınlık var... Taşrada yaşayan ister öğrenci, ister öğretmen, ister yazar olsun hepsin de bu kırgınlığı görmek mümkün. İnsanların büyük çoğunluğunda taşrada olmanın burukluğu var. Bunun nedenlerinden birisi olarak gördüğüm; sanatsal ve kültürel araçların ve de imkânların giderek büyük bir hızla **İstanbul**'da yoğunlaşmasına ciddi bir tepki var. Giderek **İstanbul**'dan koptuklarını düşünüyorlar. **Anadolu**'da çok sayıda insan, şiir, öykü, roman yazıyor; artan bir üretkenlik söz konusu; genç yazarlar buralarda yoğun olarak üretiyor. Beraberinde de pek çok düşünür, sanatçı bir araya gelip çeşitli dergiler çıkartıyorlar. Fakat bu dergiler maalesef uzun soluklu olmuyor; çünkü maddi imkânsızlıklarla karşılaşıyorlar. Dağıtım sorunlarıyla boğuşuyorlar. Üretiktiklerini **İstanbul**'a ulaştıramayınca, buradaki kitapçıların vitrininde ürünlerini sergilenemeyince yazan insanların direnci kırılıyor ve kendi içine kapanıyorlar. Bu durum doğal olarak içlerinde bir öfkeye dönüşüyor ve bu insanlar **İstanbul**'daki edebiyat çevrelerinin duyarsızlığına büyük bir kırgınlık duyuyorlar. Kırgınlıkları üretimlerine yansıdığı için de bir kopma, geri çekilme, doğal olarak da geleceğe dair yoğun bir umutsuzluk duyuyorlar...

E. Doğanay: İstanbul, vitrinlerini yalnızca surların içindekilere mi açıyor diyorsunuz? Sanatsal anlamda koskoca bir coğrafyayı bu surlu şehir tek başına ezip geçiyor mu?

C. Ersöz: Evet. **İstanbul** duvarları yüksek bir şehir. Bırakın diğer bölgelerin taşralaşıp yalnızlaşmasını, kendi içindeki pek çok insanı bile almıyor duvarlarının içine. Mesela, ben **İstanbul**'un göbeğinde yaşıyorum, ama kendimi **İstanbul**'un taşralısı olarak görüyorum. Yani **İstanbul** kendi içinde de taşra yaratıyor. Her krizden sonra bu şehrin duvarları daha da yükselirken içindeki taşrası da bir o kadar taşralaşıyor. Aradaki uçurum gitgide derinleşiyor, bu gerek ekonomik gerekse kültürel ve sosyal alanda daha çok yaşanıyor. Taşrada üreten insanların ürettiklerini **İstanbul**'a ulaştıramayınca, bu umutsuzluk ve öfke kendine dönüyor. Bence yakında taşrada yazan ve üreten insanlar simgesel olarak intihar etmeye başlayacaklar. **İstanbul**'daki eleştirmenler, edebiyatçılar, yayınevi sahipleri, editörler ve yazarlar **Anadolu**'ya yönelmezlerse, **Anadolu** insanının yoğun çabasını görmezden gelirlerse, yüzlerini oraya dönmezlerse neredeyse bu intiharları destekleyen ve bu intiharlara ortak olan kişiler olacaklardır...

E. Doğanay: İstanbul'la Anadolu arasında derinleşen bu uçurum Anadolu insanının yaşamsal alandaki konu zenginliğini de bu intiharlarla birlikte yok etmeyecek mi? Yani edebiyatçılarımız belli bir tekrarı aşmak için yanıbaşındaki bu kültürel zenginliği görmezden gelerek kendi intiharlarını da gerçekleştirmiyorlar mı?

C. Ersöz: Zaten **İstanbul**'daki edebiyatçılar taşrayı yok saydıkları için kendi içlerinde bir tekrara düşüyorlar. Gitgide içe kapanıyor ve konu sıkıntısı çekiyor. Büyük, köklü bir damardan uzak kalarak Batı taklitçiliği yapıyorlar. Derinlikten, edebiyatın yakıcı ateşinden, öfkesinden yoksun, çok daha cansız ürünler, coşkusuz, kendi içine kapanmış ürünler ortaya çıkıyor. Tekniğe yaslanıyor ve konu zenginliğini genişletip yanıbaşımızdaki kaynağı değerlendiremiyorlar. Büyük evrensel ürünler, ne yazık ki son dönemlerde çıkmıyor. Artık o destansı olağanüstü hikayeler yok. Evrensel ürünler ortaya çıkmayınca da kapalı, oldukça lokâl, minör ürünler çıkması edebiyatımızı büyük ölçüde zayıflatıyor. **Para-roman** gerçeği de burada ortaya çıkıyor, bu gerçek tamamıyla pazara dayalı ve **İstanbul**'daki belli çevreleri kullanarak öncelikle çok satmayı amaçlayan, modalaşan, yaratılmış ve yapay sorunları öne çıkartan tezgah romanların okuyucuya pazarlanmasıyla karşı karşıyayız. Yazarın eserinin önüne çıktığı ve skandalların eserden daha büyük ilgi uyandırdığı bir yozlaşma dönemini yaşıyoruz. Artık metinden çok yazar ve yazarın yaşantısı ön plana çıkıyor. Yazar şovmenliğe soyundu ya da soyunduruldu. Yatarak poz vermeler, özel hayatı ifşa etmeler, ki kendilerinin bile çokça eleştirdikleri pop yıldızları gibi bir tür magazinleşmeye teslim oldu edebiyat dünyası. Çok satmak temel ölçüt haline getirildi. Bu süreç gerçekten iyi şeyler üreten meselesi olan yazarlarımızı da bozdu. Mesela romanı on binin altında satan bir romancı neredeyse kötü bir eser üretmiş sayıyor kendini. Okurla metin arasına önce yazarın kendisi girdi, yazar ön plana çıktı ya da çıkartıldı; aslında bu tehlike 1995 yılından itibaren başladı ve büyük bir hızla edebiyatımız magazinleştirme süreci içine girdi.

E. Doğanay: İyi ürünler ortaya çıkarma uğraşında olan yazarlarımız bu tehlikeye karşı direnmediler mi?

C. Ersöz: Gerçekten üretme derdinde olan yazarların önünü kestiler. Biraz önce **İstanbul** kendi taşrasını yarattı demiştim. İşte bu susturma, yok etme planı bahsettiğimi taşraların yaratılmasıyla gerçekleşti. Edebiyat dünyaymızı belirleyen ve yönlendiren küçük ve etkin bir lobi var; bu lobinin yönlendirdiği, denetlediği ve pazarladığı bir edebiyat ortamı sunuyorlar okurun önüne.

E. Doğanay: Taşrada yer alan edebiyatçıların sayısı diğerlerinden oldukça fazla, bunlar bir araya gelse yeni oluşumları doğuramazlar mı? Yoksa bu oluşum var da bu oluşumu bahsettiğiniz o küçük lobi mi engelliyor?

C. Ersöz: Zaten egemenliklerini bunlar kendi çevreleri için kurmuş durumdalar. **İstanbul** dışındakiler birleşebilirler, bölgesel sanat hareketlilikleri düzenleye bilirler; **Anadolu**'da çeşitli festivaller düzenleyebilirler, **Karadeniz**'de, **Akdeniz**'de, **DoğuAnadolu**'da, **Güneydoğu**'da çeşitli alternatif etkinlikler düzenlenip taşranın yazarları ve şairleri bir araya getirilip alternatif kitap fuarları düzenlenebilir. Dergiler arası alışverişler yapılabilir. Ama böylesi oluşumlar için bu insanların imkânları sınırlı ve motivasyonları çok az. Ben **Anadolu**'da yol parası bile bulamayan pek çok şair ve yazar biliyorum, Böylesi imkânsızlıklar içersinde kendi başlarına nasıl alternatif festivaller düzenleyebilsinler ki!.. Zaten çoğu ya öğretmen ya da öğrenci ve bu insanlar olağanüstü geçim sıkıntısı yaşıyorlar. Evine ekmek götürme derdinde olan bir insan edebiyata ne kadar tutunabilir ve bu alanda ne kadar başarılı olabilir ki? Böyle bir oluşumu **Gaziantep**'de **Tömer** yapmaya çalıştı. **Türkiye**'nin dört bir yanında ki yerel dergilerin yöneticilerini, yazarlarını bir araya getirdi. Ama bunlar çok kısmi çabalar gelip geçici ve birbirinden habersiz hareketler. Mesela biri **Giresun**'da, biri **Adana**'da, biri **Muş**'da, ekonomik sorunlar yüzünden birbirlerine ulaşamıyorlar; zaten ciddi kaynak sıkıntısı yaşayan dergiler de bu sıkıntıların sonucunda birkaç sayı yaşayabiliyorlar. Dağıtım sorunları, matbaa giderleri ve karşılığında masraflarını bile karşılayacak bir getirinin olmayışı ve maalesef daha da önemlisi alkolün bu insanların hayatına önemli ölçüde girmesi; bir kaçış yolu olarak seçtikleri bu lanetlenmiş süreçle birlikte sözünü ettiğim simgesel intiharların çoğalması şu anda taşra edebiyatçılarının karşılaştıkları en ciddi sorunlar olarak görülebilir.

E. Doğanay: Cumhuriyetle birlikte gelişen öykü ve roman yazarlarımız genellikle konu olarak Anadolu insanını ve bu insanların umutsuzluğunu, kırgınlığını, yoksulluğunu seçmişlerdir. Sizce bu kaynaktan uzaklaştık mı?

C. Ersöz: Evet. Maalesef. Artık böylesi bir beslenme ne **İstanbul**'u mesken edinmiş edebiyatçılarımızda var, ne de **Anadolu**'daki edebiyatçılarımızda. İşin kötü tarafı **Anadolu** yazarları da **İstanbul**'da üretilenlerden etkileniyor ve ortaya taklitçi, karşılığı olmayan ürünler çıkıyor. Bu bağlamda **İstanbul**'daki edebiyatçılar kendilerini aşıp geliştiremedikleri gibi **Anadolu**'daki yazarların da önünü tıkıyorlar. Bence **İstanbul**'daki yazar ve sanatçıların ara sıra gidip **Anadolu**'nun çeşitli yerlerinde yaşamaları gerekir; böylesi bir tersine göç hareketi edebiyat alanında çok şeyi değiştirir. Geçen yıl yayınlanan ve edebiyat dünyasında sınırlı da olsa etkin bir iz bırakan **Tol** adlı romanın yazarı **Murat Uyurkulak**'ın **İstanbul**'dan **Diyarbakır**'a gidip orada yaşamaya başlaması bence bu tersine göçün en güzel örneğidir.

E. Doğanay: Bahsettiğiniz anlamda olmasa da ara sıra bazı yazarlarımız yanlarındaki yörenin mülki amirleri ve televizyoncularıyla birlikte Anadolu'nun çeşitli kentelerine gidip orada yaşanan olayları ve yöre insanın sıkıntılarını, acılarını kaleme alıp ya da teyplerine kaydedip eline geçeni ustaca pazarlayabiliyor. Böylesi bir güç de yöre insanına zarar vermiyor mu?

C. Ersöz: Edebiyatta bir seçkinleşme tutkusu başladı. Böylesi sahte bir süreçte nasıl yükseleceksiniz? Birilerinin yapay olarak yarattığı, aslında karşılığı olmayan moda sorunları pazarlayarak tabii ki. Yine başa dönersek para-roman ilişkisi dediğimiz olguyla karşılaşırız. Fakirliğe karşı bir tiksinti var ve sanki bu ülkede yoksulluk yokmuşçasına gerçek sorunlardan uzak kitaplar yazılıyor. Yoksul insanların çektiği sıkıntılar anlatıldığında artık küçümseniyor, bir tekrar olarak görülüyor, ama bu bir realite, bunu görmezlikten nasıl gelebiliriz ki. Yoksul insanlara yaşama hakkı tanımadıkları gibi, onların acılarını paylaşan, çaresizliklerini anlatan edebiyatçıları da olmasın istiyorlar; oysa var olan her şey yazılmalı, yoksulluk varsa yoksulluk yazılmalı, yokluk varsa yokluk, somürü varsa sömürü; ama **İstanbul**'daki bahsettiğimiz **edebiyat oligarşisi** açlığı, yoksulluğu yazdığınız zaman sizinle dalga geçiyor, İnsanların acılarına gülüyor ve sizi küçümsüyorlar. Yoksulluk primitif bir sorun, çok geçmişte kalmış bir realite olarak algılanıyor ve toplumun da öyle algılanmasını istiyorlar. Yazarlar daha sahte bir sürece yönlendiriliyorlar. Bugün dünyanın başka ülkelerinde birinde yaşayan eleştirmen, sanat sosyoloğu ya da bir edebiyat araştırmacısı çıkıp **Türkiye**'ye gelse de son dönem roman ve öyküleri incelese, ülkemizi çok farklı tanımlar. Bu ülkede hiç yoksulluk yokmuş, sosyal acılar ve göçler yokmuş, diyebilir.

E. Doğanay: Ama dışardan gelip bizi biraz inceleyenler artık kimliği ne olursa olsun bizim kendi kendimize tutmamız gereken aynayı rahatlıkla taşıyabiliyor. Ö
nekse bu ülkenin insanlarının sorunları, sıkıntıları New York Times muhabiri tar
fından yazıldığı zaman ciddiye alınıyor.

C. Ersöz: Bu ülkedeki ekonomik adaletsizliği, gelir uçurumunu **New York Times'**
muhabiri yazdığı zaman kıymete biniyor ve ancak o zaman basında önem kazanıp
sayfalara taşınıyor. İngiliz yazar **John Berger Türkiye**'ye gelse yoksullukla ilgili bir y
zı yazmış olsa bütün gazeteler baş sayfalarını ayırır; **John Berger** geldi ve **Türkiye**'d
ki gelir dağılımındaki uçurumu yazdı diye kıyameti koparırlar büyük olay olur ve o z
man ciddiye alırlar. Burada bir sömürgeci mantık yok mu? İlle de Türkiye'deki yoks
luğu anlatmak için adımızın **Hans** ya da **Robert** olması mı gerekiyor. Benim ülkem
edebiyatçısı, gazetecisi yoksullukları, acıları yazdığı zaman dikkate alınmıyor, ha
gülünüp geçiliyor, işte bunu anlamak mümkün değil.

E. Doğanay: İstanbul'daki edebiyatçılar gibi Anadolu'da yaşayan edebiyatçıl
da ülke gerçeklerini göz ardı ediyor, genel olarak hepimize yansımış şizofren
bulutlanma hali mi bu?

C. Ersöz: Anadolu'daki yazar da ne yazık ki kendi yanıbaşındaki eserleri ve yaza
ları görmezlikten geliyor; kendi yakınındaki, dibindeki sanatçıya karşı duyarsız ve h
liyle de bu yazarın da yüzü batıya dönük. Onlar da Batı'dan bir şeyler umuyorlar; B
tı'daki edebiyat alanındaki gelişmelerden etkilenip yazdıklarını öylece şekillendiriy
lar. Ben bu durumu biraz da işsiz kalmış ve dağ köylerinde yaşayan **Uruguay** yerli
rinin yaşamına benzetiyorum: Bu yerliler yaşadıkları imkânsızlıklar yüzünden o kad
umutsuzluğa kapılıyorlarmış ki, bazen çıldırıp birbirlerinin kafalarını taşla eziyorlarm
İş bulamıyorlar, büyük kentlere gidemiyorlar ve sonuçta öfkelerini birbirlerine kusm
ya başlıyorlarmış. Hiçbir umutlarının ve çıkışlarının olmaması yüzünden yaşamla
anca birbirlerinin kafasını ezerek soluklandırdıklarını düşünüyorlarmış. Taşrada ki y
zarın şu anki durumu **Uruguay** yerlilerinin bu haline benziyor; öfkesini en yakın ar
daşlarından alıyor. **İstanbul**'a ulaşamayınca yanındakinin kafasını eziyor. Taşrad
oluşumlar artık birbirlerini engellemek ve yok etmek için yapılır oldu. Halbuki tek k

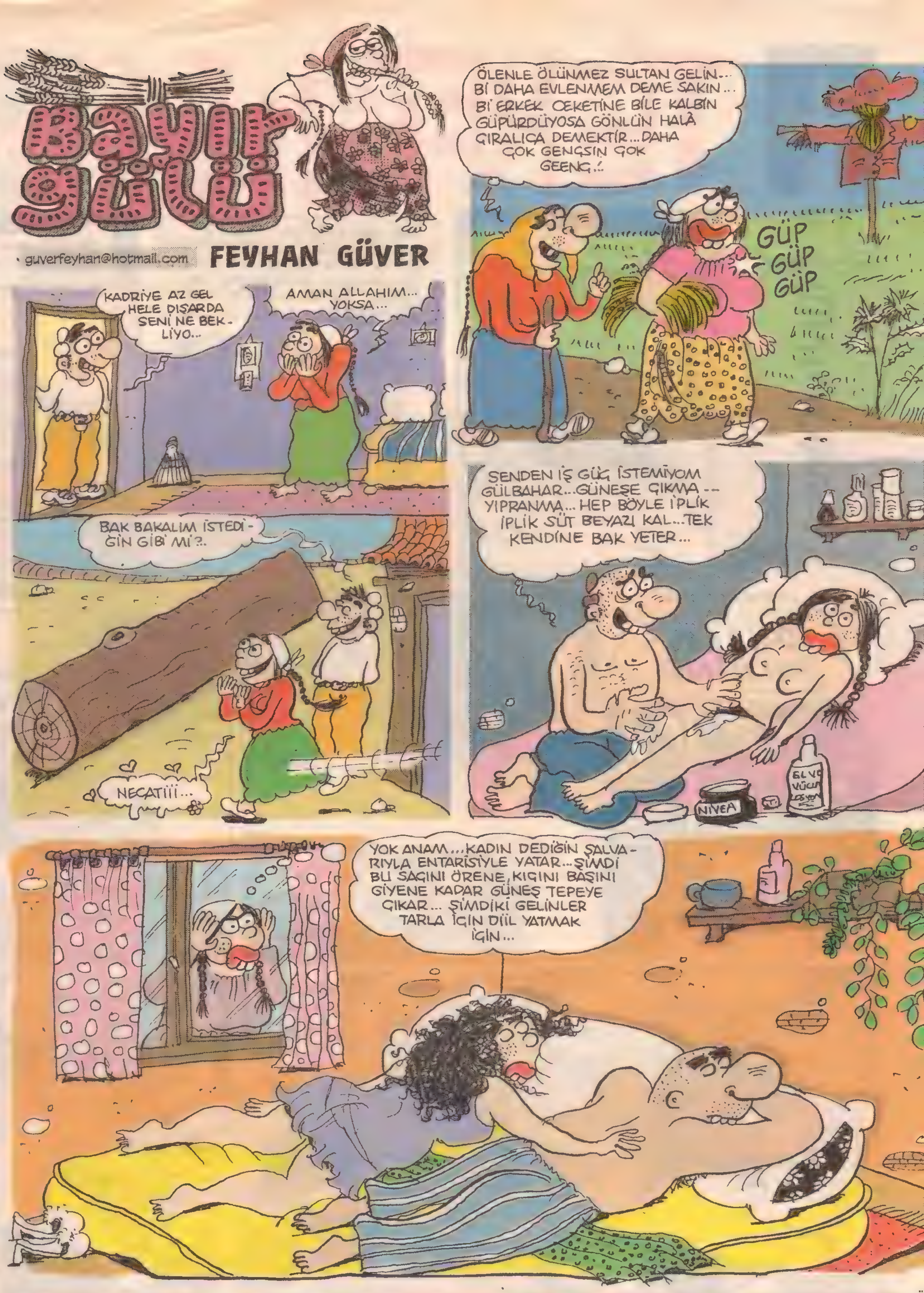
Bayır gülü
guverfeyhan@hotmail.com
FEYHAN GÜVER
KADRİYE AZ GEL HELE DIŞARDA SENİ NE BEKLİYO...
AMAN ALLAHIM... YOKSA...
BAK BAKALIM İSTEDİĞİN GİBİ Mİ?..
NECATİİİ...
ÖLENLE ÖLÜNMEZ SULTAN GELİN... Bİ DAHA EVLENMEM DEME SAKIN... Bİ ERKEK CEKETİNE BİLE KALBİN GÜPÜRDÜYOSA GÖNLÜN HALÂ ÇIRALIÇA DEMEKTİR... DAHA ÇOK GENÇSİN ÇOK GEENÇ..!
GÜP GÜP GÜP
SENDEN İŞ GÜÇ İSTEMİYOM GÜLBAHAR... GÜNEŞE ÇIKMA -- YIPRANMA... HEP BÖYLE İPLİK İPLİK SÜT BEYAZI KAL... TEK KENDİNE BAK YETER...
NIVEA
ELVO VÜCUT LOSYON
YOK ANAM... KADIN DEDİĞİN ŞALVARIYLA ENTARİSİYLE YATAR... ŞİMDİ BU SAÇINI ÖRENE, KIÇINI BAŞINI GİYENE KADAR GÜNEŞ TEPEYE ÇIKAR... ŞİMDİKİ GELİNLER TARLA İÇİN DİİL YATMAK İÇİN...

L 91
Manyak
TRENDYSKIII
DAMZIS YÜZÜLMEZ!
ABİ İKİ KULAÇ ATIP ÇIKICAZ..
ARKADAŞ VAR İÇERDE..
SİGİ GİT LAN!
Robinson Crusoe & Cuma/Gurcan Yurt
Cabbar Baba
Cengiz Akın
Islak Köpek
Bahadır Boysal
Salgın
Mem-Coş
Ediz
Metin Fidan
Altuğ
Kaan Ertem
Dedektif Sanlı
Can Barslan
Zimerit
Galip Tekin
Yön. İkram Abi
Behiç Pek
Kısmet/Bahadır Boysal • VÖSYM/Vedat Özdemiroğlu • Zıçan Adam, Enstantaneler, Ertuğrul/Kaan Ertem • Bok At İzi Kalsın/Behiç Pek • Alplerin Kaşarları/Kadir Yılmaz • Dumur•Güneri İçoğlu • Avukat Lütfü/Alper Ocak • Heper/Ümit Atalay • Teknocan•Aslan Özdemir • Enfes Bulmaca/Deli Cevat
Temmuz sayısı ılık ılık...

ÖZGE

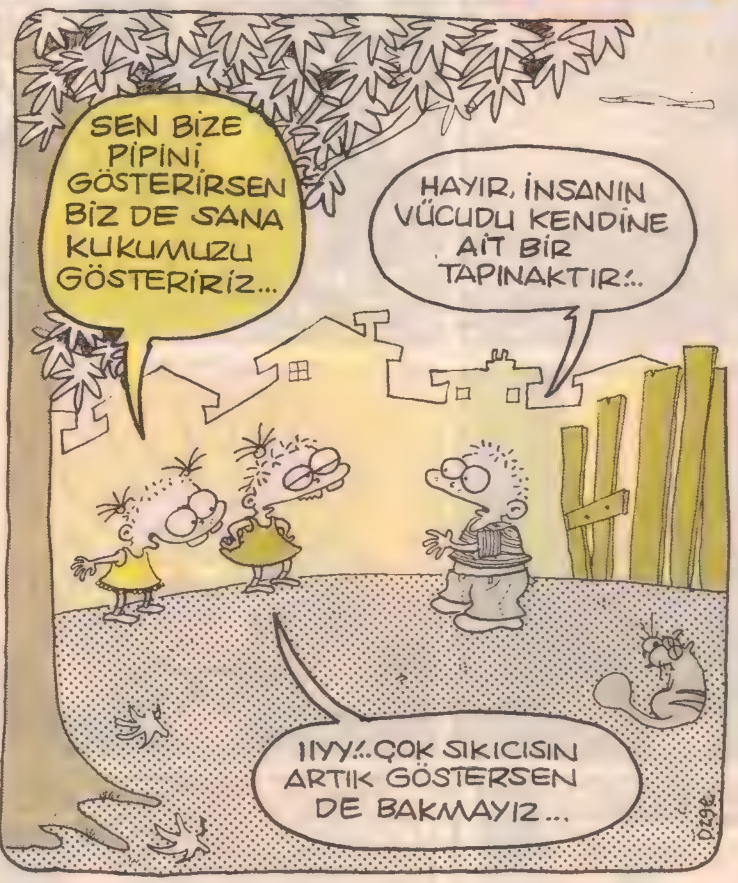
SEN BİZE PİPİNİ GÖSTERİRSEN BİZ DE SANA KUKUMUZU GÖSTERİRİZ...
HAYIR, İNSANIN VÜCUDU KENDİNE AİT BİR TAPINAKTIR!..
IIYY!..ÇOK SIKICISIN ARTIK GÖSTERSEN DE BAKMAYIZ...
Özge

tuluşları bir araya gelebilmeleri, ama bunu ne yazık ki gerçekleştiremiyorlar.

E. Doğanay: Aynı oluşumlar İstanbul için de geçerli değil mi?

C. Ersöz: Elbette büyük kentlerde de var böyle sorunlar; ama böylesi saldırılara, linç girişimlerine karşı insanlar nispeten hazırlıklı; buralarda herkes bir şekilde gardını almış. Büyük şehirlerde böylesi durumlar çok da fazla acıtmaz, ama taşrada bu sertliklerin, bu acımasızlıkların yaşanması çok daha tahrip edici olur. Oradaki insanlar böylesi saldırılara henüz hazır değil, taşradaki insan dost bildiği, güçlü bağları olan insanlar tarafından aldatılmayı ve dışlanmayı kaldıramaz, yalnız bırakılması çok daha büyük bir acıya neden olacaktır. Bu anlattıklarımı sadece edebiyat alanındaki sorunlar ve çıkışsızlıklar için anlatmıyorum, hayatın her alanında bu acımasız değişim yaşanacaktır oralarda. Özellikle Kürtlerin yaşadıkları şehirlerde **Doğu** ve **Güneydoğu Anadolu**'da bu acımasız değişim çok daha sancılı olacaktır. Bence oralarda savaş yeni başlıyor...

E. Doğanay: Son olarak yıllardır Anadolu'da yaptığınız gezilerin sonucunda şimdiye dek pek çok yüz biriktirmişsinizdir. Yeniden 'Son Yüzler'inizle yüzleşebilecek misiniz?

C. Ersöz: Evet. Aslında bunu sormanız iyi oldu. '**Son Yüzler**'e pek benzemese de benim **Anadolu**'da tanıdığım, zaman zaman **İstanbul**'da karşılaştığım, yaşam öykülerini sevdiğim insanlar var. Gözlemlediğim, tanık olduğum olağanüstü serüvenleri var bu insanların ve oldukça da birikti, onlar artık okurlarımla yüzleşmek istiyorlar, tanışmak istiyorlar. **Türkiye**'deki bu parçalanmışlıkların ve bu kaosun beraberinde getirdiği zenginlik beni bir yanıyla derinden çok sarsdığı kadar, bir yanıyla da heyecanlandırıyor çünkü böyle bir süreçte ayakta kalan ve direnen insanları görüyor ve bu insanları çok önemsiyorum. Yeni yüzlerle ilgili kitabımı daha edebi ve imgesel metinlerin oluşturacağı söyleşiler şeklinde düzenliyorum, ama bu söyleşilerin içeriğinde okuyucuların deneme ve öykü tadını da bulabileceklerini düşünüyorum...

cezmiersoz@leman.com.tr

Yazar ve çevirmen dostum **Tomris Uyar**'ın zamansız ölümü beni derinden sarstı. Kendisini sevgi ve saygıyla anıyorum.

Tunceli. 1 Ağustos Cuma günü, saat 11.00-13.00 arası **Munzur Festivali** çerçevesinde **Ovacık Belediye çay bahçesi**nde söyleşi ve imza günüm var.

Tunceli. 1 Ağustos Cuma günü, saat 19.00'da **Tunceli Stadyumu**'nda gerçekleşecek olan şiir ve müzik gecesindeyim.

Marmaris. 19 Temmuz Cumartesi günü, saat 18 00-20.00 arası **Marmaris DEHAP**'tayım.

Aytekin Yılmaz. İçimizdeki Hapishane-Labirentin sonu. İletişim Yayınları.

Antalya'dan sevgili dostum ve aşk adamı **Mehmet Güleryüz** sana ulaşmak istiyorum, lütfen beni arar mısın

Aksamsefasi

Kırık Leblebi

kirikleblebi@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

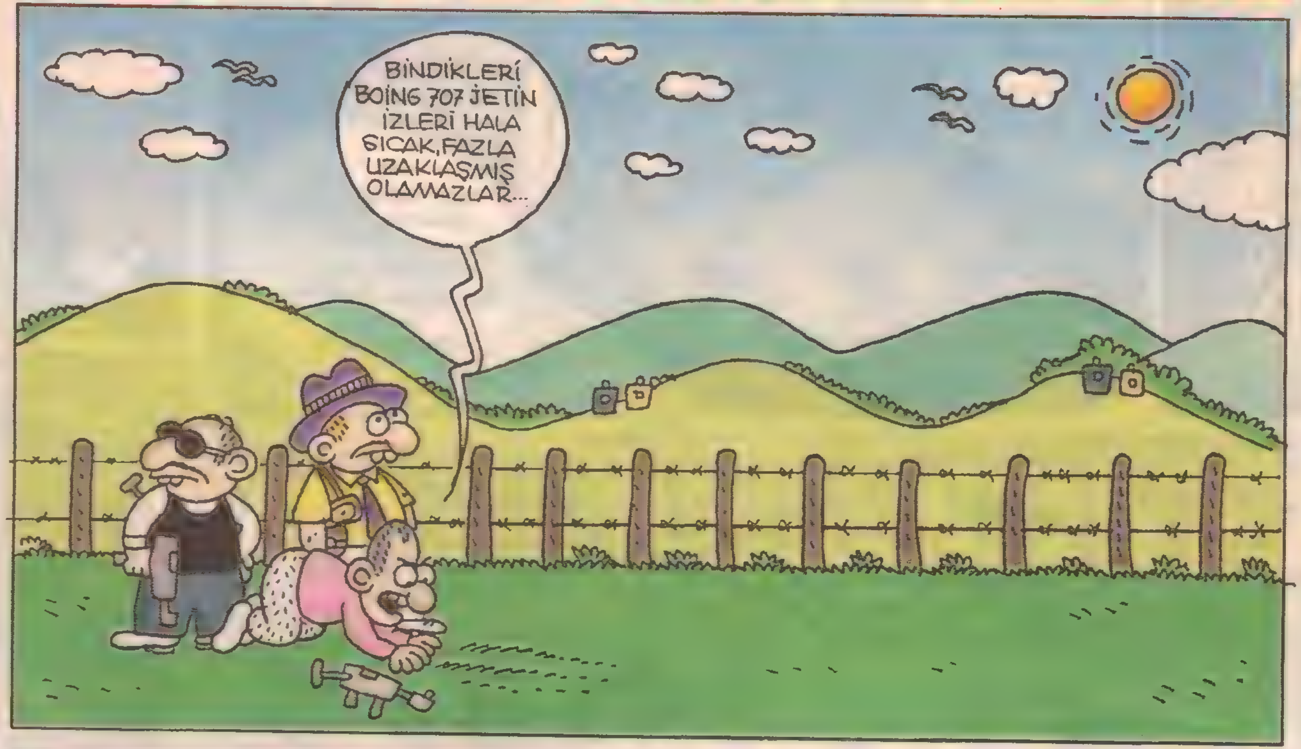
BİNDİKLERİ BOİNG 707 JETİN İZLERİ HALA SICAK, FAZLA UZAKLAŞMIŞ OLAMAZLAR...

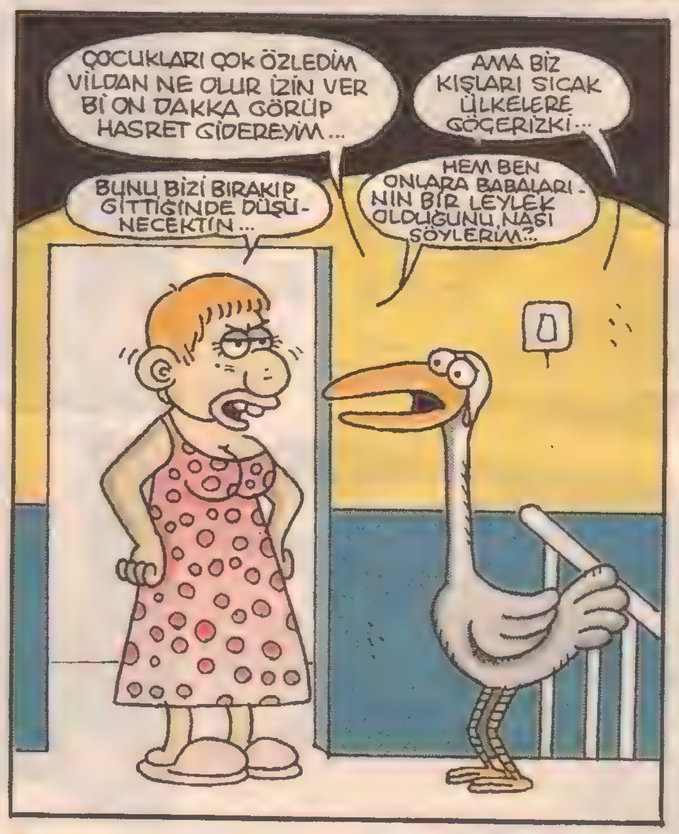
ÇOCUKLARI ÇOK ÖZLEDİM VİLDAN NE OLUR İZİN VER Bİ ON DAKKA GÖRÜP HASRET GİDEREYİM...
AMA BİZ KIŞLARI SICAK ÜLKELERE GÖÇERİZKİ...
BUNU BİZİ BIRAKIP GİTTİĞİNDE DÜŞÜNECEKTİN...
HEM BEN ONLARA BABALARININ BİR LEYLEK OLDUĞUNU NASI SÖYLERİM?..

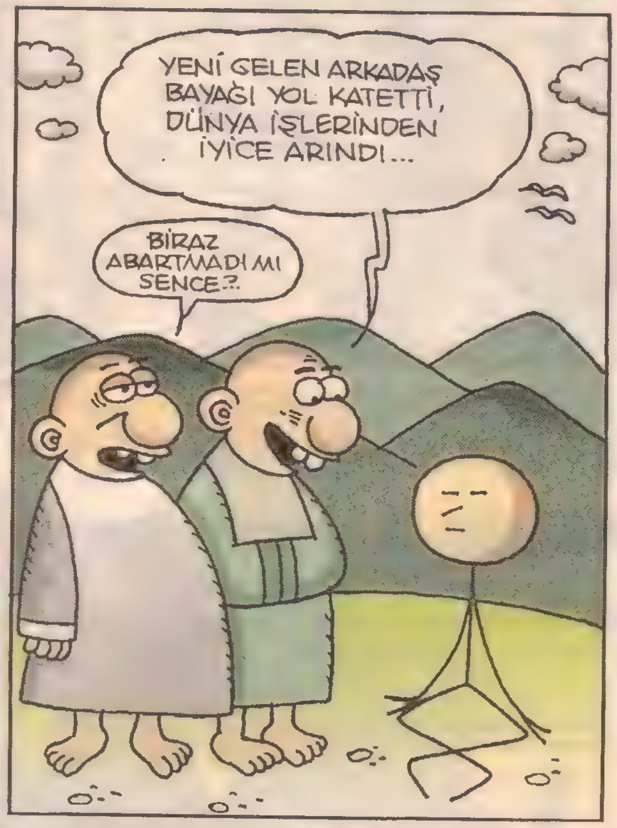
YENİ GELEN ARKADAŞ BAYAĞI YOL KATETTİ, DÜNYA İŞLERİNDEN İYİCE ARINDI...
BİRAZ ABARTMADI MI SENCE?..

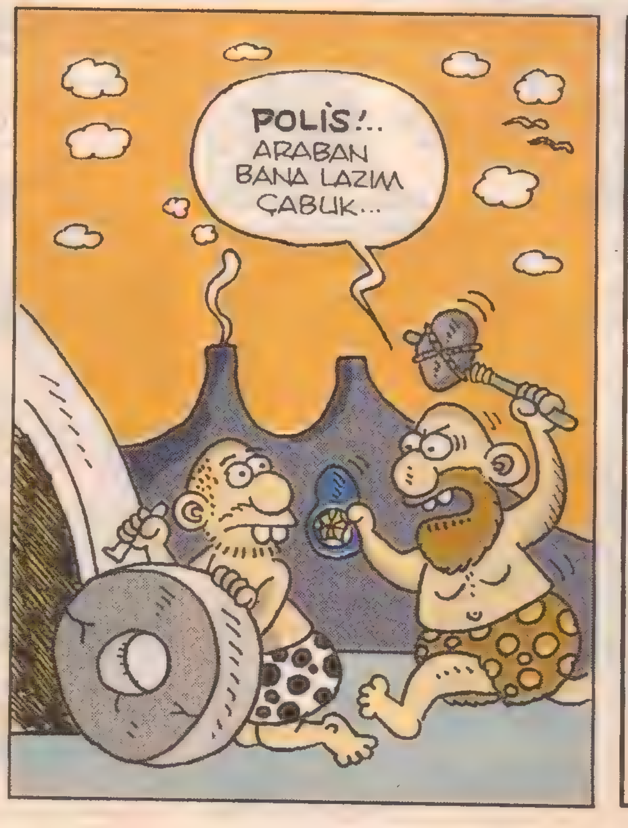
POLİS!.. ARABAN BANA LAZIM ÇABUK...

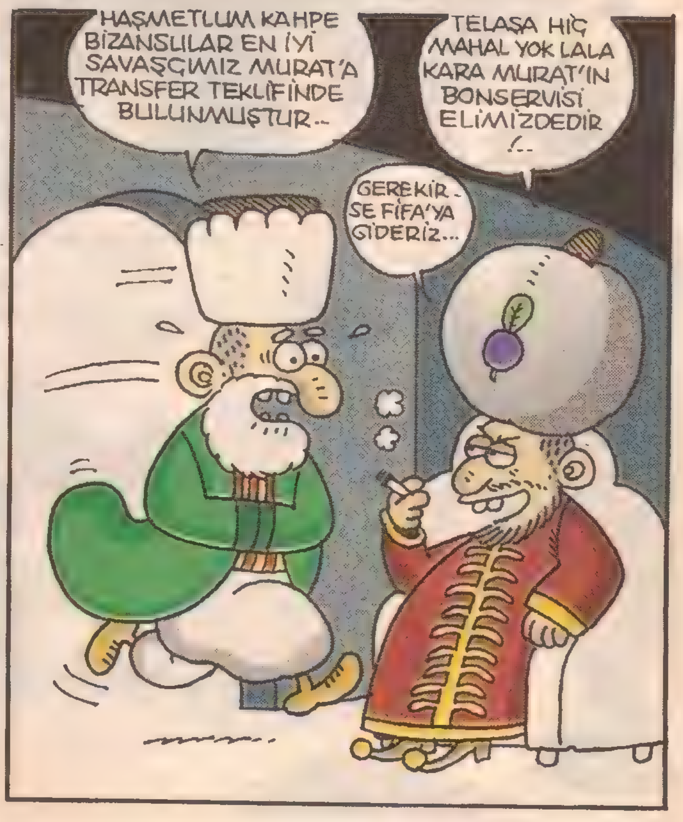
HAŞMETLUM KAHPE BİZANSLILAR EN İYİ SAVAŞÇIMIZ MURAT'A TRANSFER TEKLİFİNDE BULUNMUŞTUR...
TELAŞA HİÇ MAHAL YOK LALA KARA MURAT'IN BONSERVİSİ ELİMİZDEDİR!..
GEREKİRSE FİFA'YA GİDERİZ...

Derya Sayın

derya_sayin@mynet.com

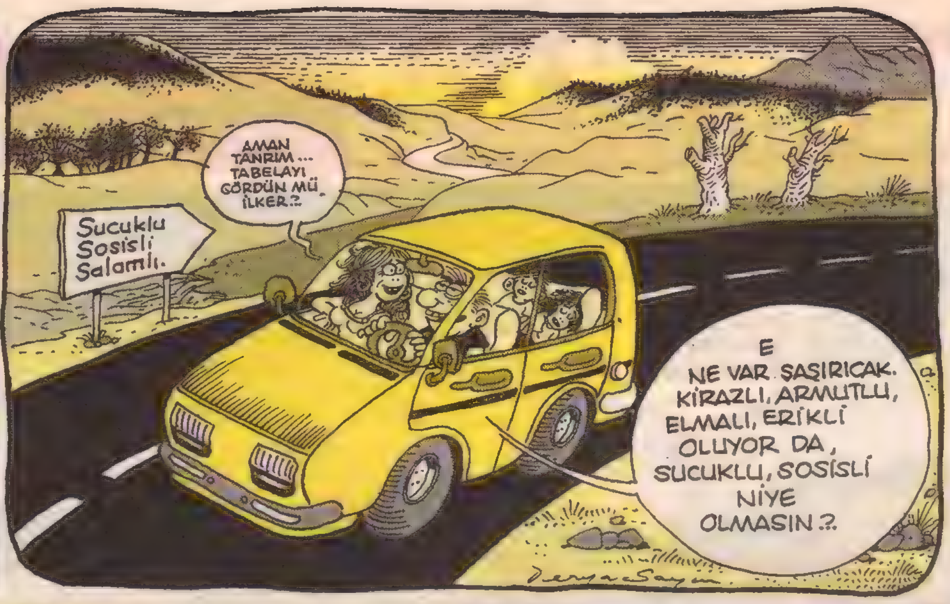
Sucuklu
Sosisli
Salamlı.
AMAN TANRIM... TABELAYI GÖRDÜN MÜ İLKER?.
E NE VAR ŞAŞIRICAK. KİRAZLI, ARMUTLU, ELMALI, ERİKLİ OLUYOR DA, SUCUKLU, SOSİSLİ NİYE OLMASIN?.
Derya Sayın

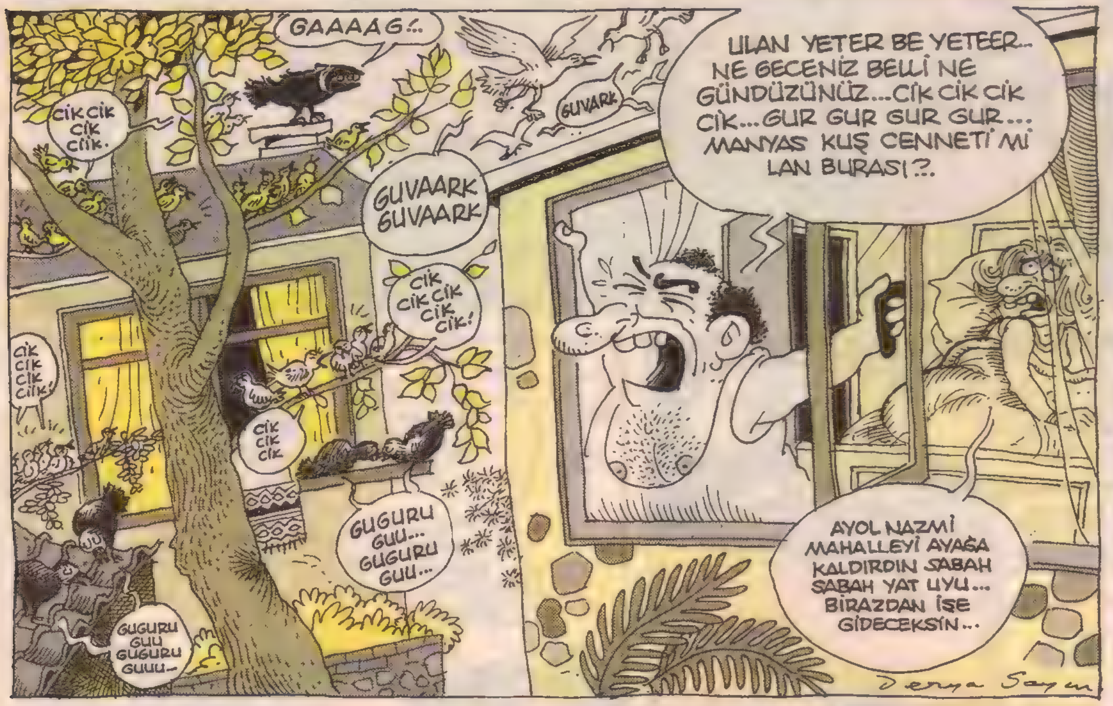
GAAAAG!..
CİK CİK CİK CİİK.
GUVARK
GUVAARK GUVAARK
ULAN YETER BE YETEER.. NE GECENİZ BELLİ NE GÜNDÜZÜNÜZ...CİK CİK CİK CİK...GUR GUR GUR GUR... MANYAS KUŞ CENNETİ Mİ LAN BURASI?.
CİK CİKCİK CİK CİK!
CİK CİK CİK CİİK!
CİK CİK CİK
GUGURU GUU... GUGURU GUU...
GUGURU GUU GUGURU GUUU-
AYOL NAZMİ MAHALLEYİ AYAĞA KALDIRDIN SABAH SABAH YAT UYU... BİRAZDAN İŞE GİDECEKSİN...
Derya Sayın

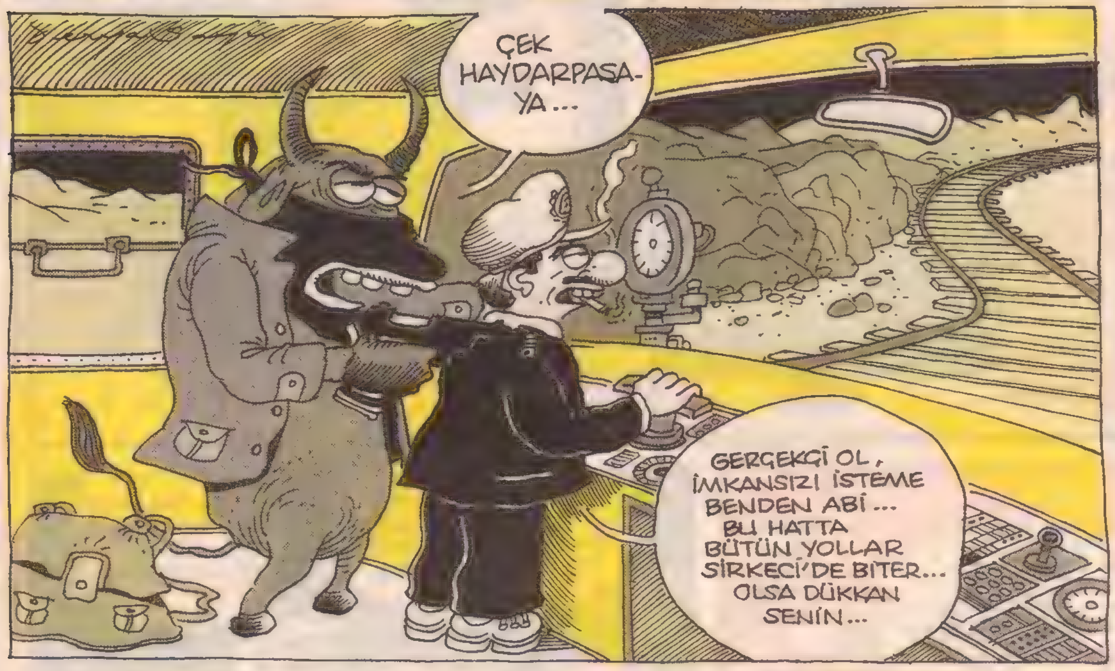
ÇEK HAYDARPAŞA-YA...
GERÇEKÇİ OL, İMKANSIZI İSTEME BENDEN ABİ... BU HATTA BÜTÜN YOLLAR SİRKECİ'DE BİTER... OLSA DÜKKAN SENİN...

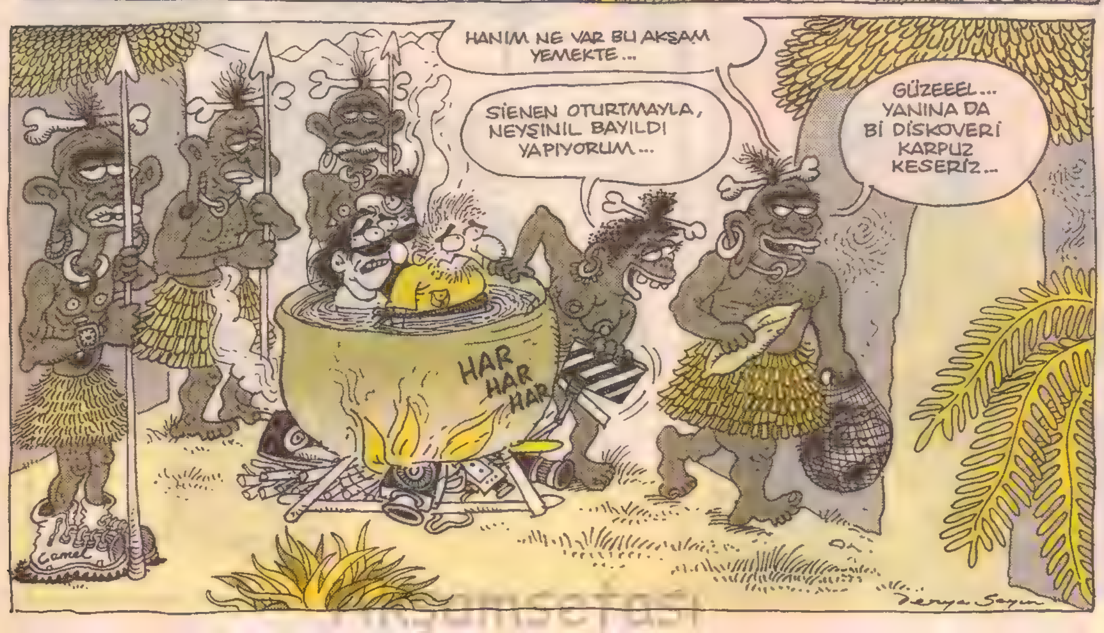
HANIM NE VAR BU AKŞAM YEMEKTE...
SİENEN OTURTMAYLA, NEYŞINIL BAYILDI YAPIYORUM...
GÜZEEEL... YANINA DA Bİ DİSKOVERİ KARPUZ KESERİZ...
HAR HAR HAR
Camel
Derya Sayın

BEZGİN BEKİR

TUNCAY
AKGÜN

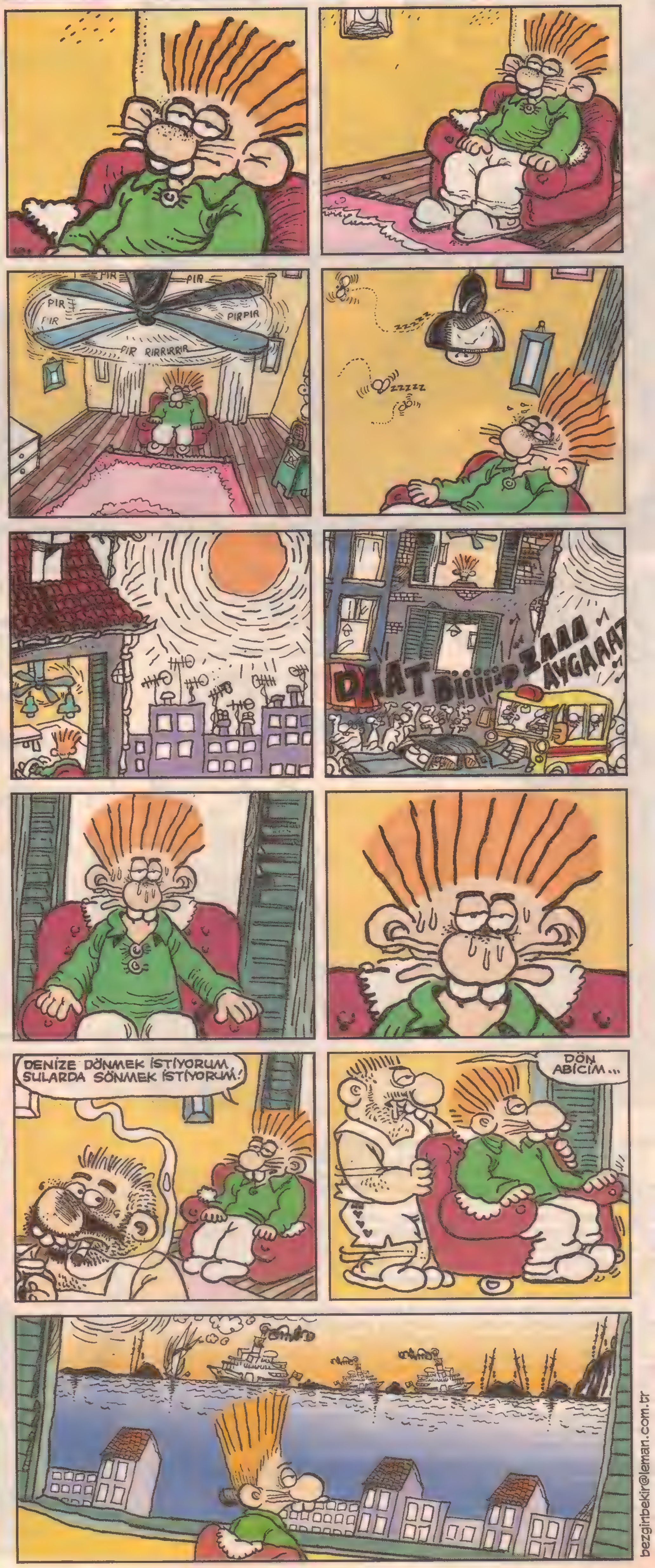
PIR
PIR
PIR
PIR
PIRPIR
PIR RIRRIRRIR
ZZZZZ
ZZZZZ
DAAAT BİİİİİİP ZAAA AYGAAAT
DENİZE DÖNMEK İSTİYORUM SULARDA SÖNMEK İSTİYORUM!
DÖN ABİCİM...

bezginbekir@leman.com.tr

harala gürele

daral@leman.com.tr

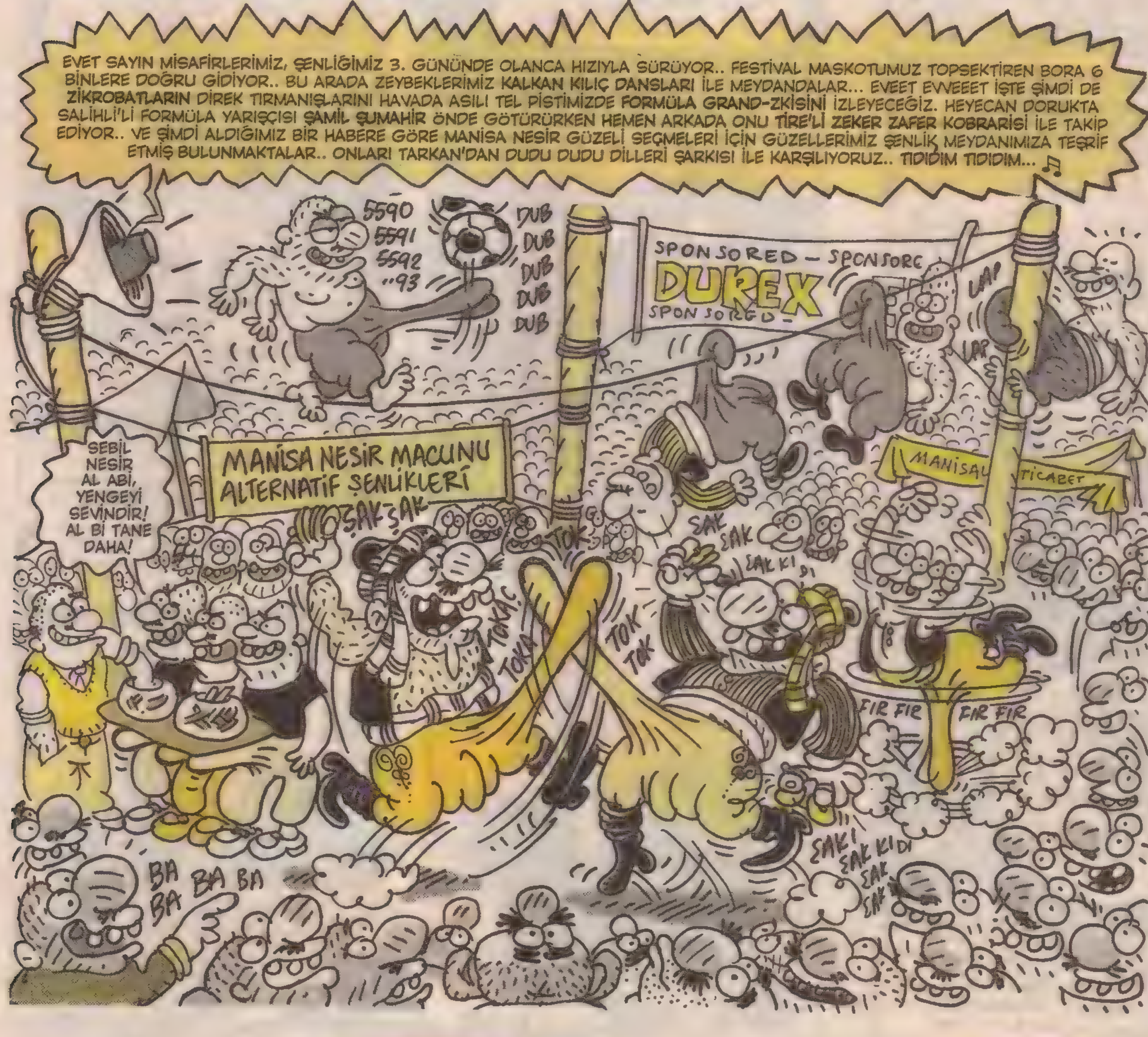
EVET SAYIN MİSAFİRLERİMİZ, ŞENLİĞİMİZ 3. GÜNÜNDE OLANCA HIZIYLA SÜRÜYOR.. FESTİVAL MASKOTUMUZ TOPSEKTİREN BORA 6 BİNLERE DOĞRU GİDİYOR.. BU ARADA ZEYBEKLERİMİZ KALKAN KILIÇ DANSLARI İLE MEYDANDALAR... EVEET EVVEEET İŞTE ŞİMDİ DE ZİKROBATLARIN DİREK TIRMANIŞLARINI HAVADA ASILI TEL PİSTİMİZDE FORMÜLA GRAND-ZKİSİNİ İZLEYECEĞİZ. HEYECAN DORUKTA SALİHLİ'Lİ FORMÜLA YARIŞÇISI ŞAMİL ŞUMAHİR ÖNDE GÖTÜRÜRKEN HEMEN ARKADA ONU TİRE'Lİ ZEKER ZAFER KOBRARİSİ İLE TAKİP EDİYOR.. VE ŞİMDİ ALDIĞIMIZ BİR HABERE GÖRE MANİSA NESİR GÜZELİ SEÇMELERİ İÇİN GÜZELLERİMİZ ŞENLİK MEYDANIMIZA TEŞRİF ETMİŞ BULUNMAKTALAR.. ONLARI TARKAN'DAN DUDU DUDU DİLLERİ ŞARKISI İLE KARŞILIYORUZ.. TIDIDIM TIDIDIM... ♫
5590
5591
5592
..93
DUB DUB DUB DUB DUB
SPONSORED – SPONSORE
DUREX
SPONSORED –
LAP
LAP
SEBİL NESİR AL ABİ, YENGEYİ SEVİNDİR! AL Bİ TANE DAHA!
MANİSA NESİR MACUNU ALTERNATİF ŞENLİKLERİ
MANİSA TİCARET
ŞAK ŞAK
TOK
TOKA
TOKA
TOK TOK
ŞAK ŞAK
ŞAK KI DI
FIR FIR
FIR FIR
ŞAK ŞAK KIDI ŞAK ŞAK
BA BA BA BA

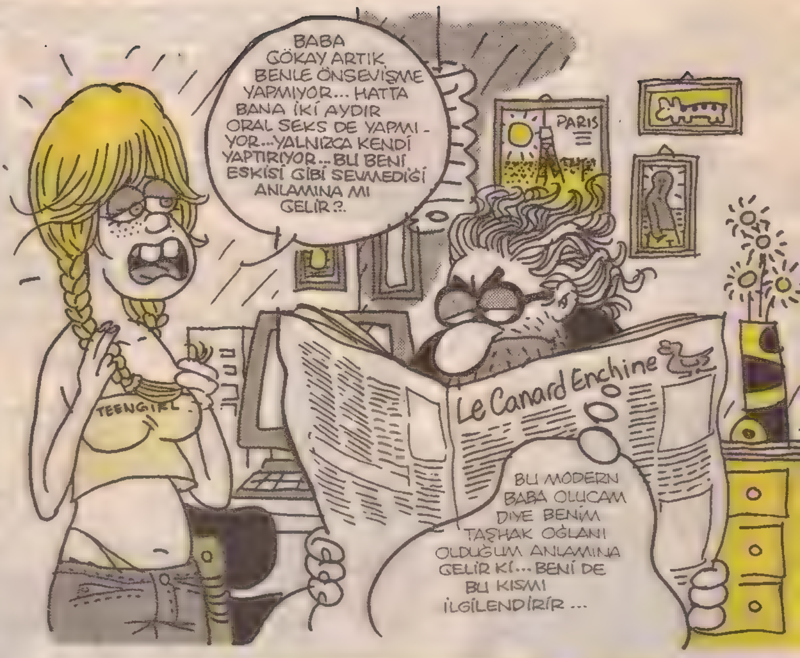
BABA GÖKAY ARTIK BENLE ÖNSEVİŞME YAPMIYOR... HATTA BANA İKİ AYDIR ORAL SEKS DE YAPMIYOR...YALNIZCA KENDİ YAPTIRIYOR... BU BENİ ESKİSİ GİBİ SEVMEDİĞİ ANLAMINA MI GELİR?.
PARIS
TEENGIRL
Le Canard Enchine
BU MODERN BABA OLUCAM DİYE BENİM TAŞHAK OĞLANI OLDUĞUM ANLAMINA GELİR Kİ... BENİ DE BU KISMI İLGİLENDİRİR...

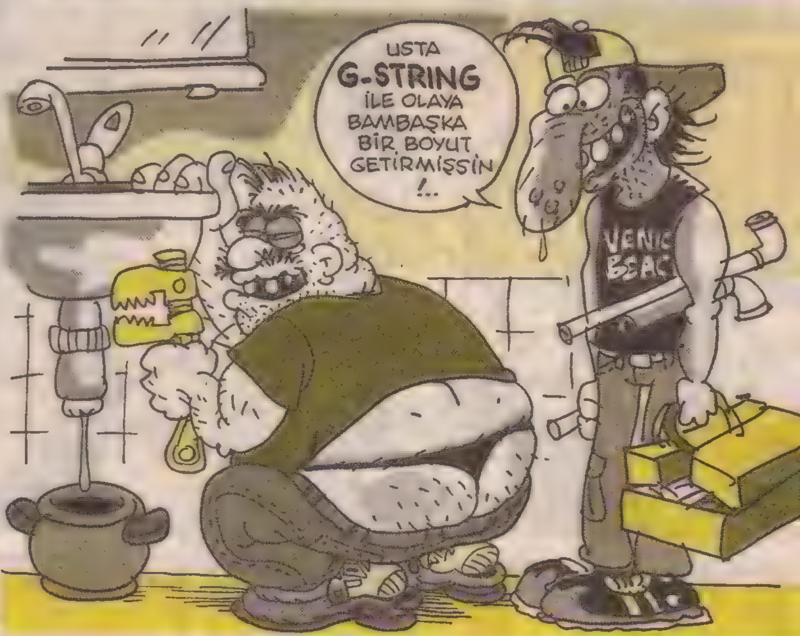
USTA G-STRING İLE OLAYA BAMBAŞKA BİR BOYUT GETİRMİŞSİN !..
VENIC BEAC

ERDENER ABİ

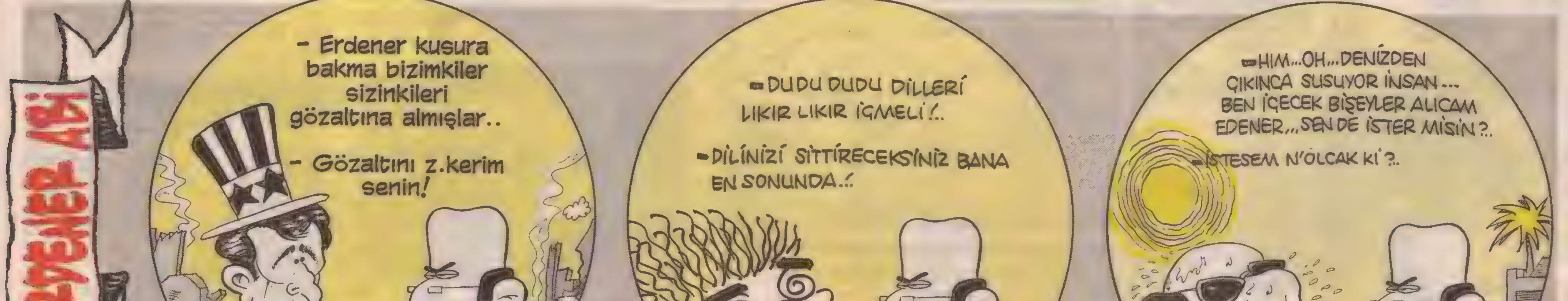
- Erdener kusura bakma bizimkiler sizinkileri gözaltına almışlar..
- Gözaltını z.kerim senin!
- DUDU DUDU DİLLERİ LIKIR LIKIR İÇMELİ!..
- DİLİNİZİ SİTTİRECEKSİNİZ BANA EN SONUNDA..!
- HIM...OH...DENİZDEN ÇIKINCA SUSUYOR İNSAN... BEN İÇECEK BİŞEYLER ALICAM EDENER,,, SEN DE İSTER MİSİN?..
- İSTESEM N'OLCAK Kİ?..
K. ERTEM

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

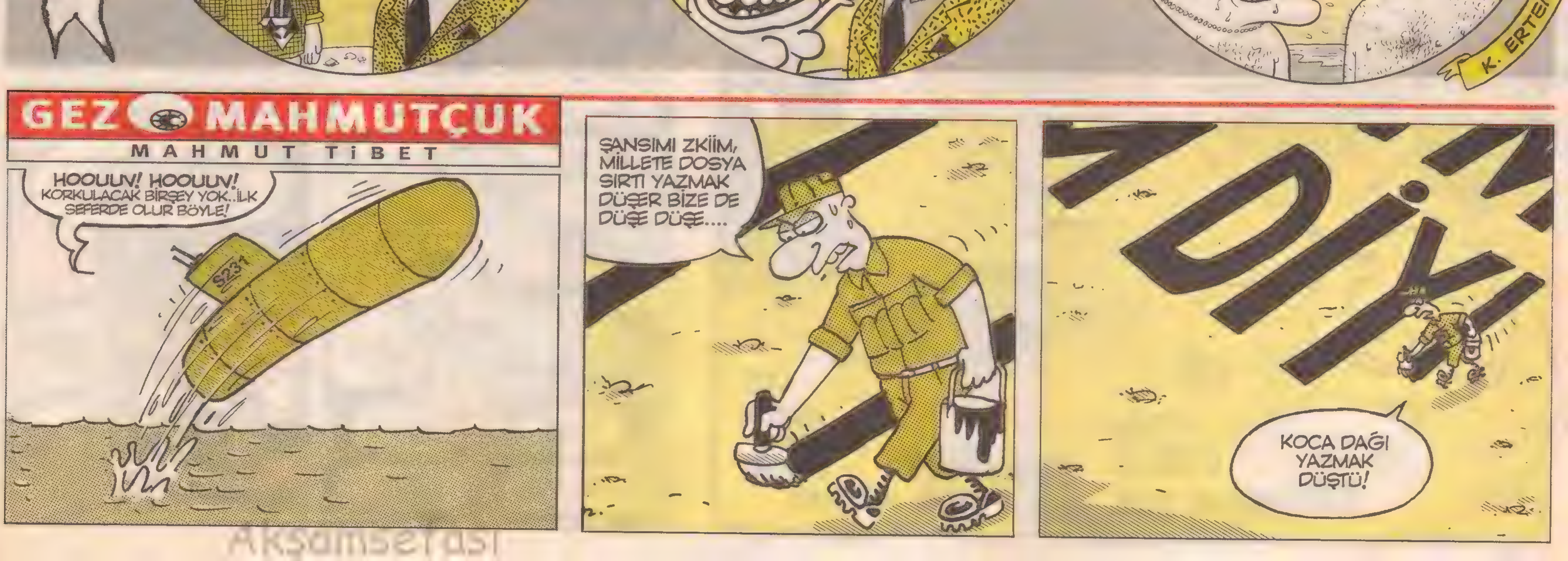
HOOUUV! HOOUUV! KORKULACAK BİRŞEY YOK..İLK SEFERDE OLUR BÖYLE!
S231
ŞANSIMI ZKİİM, MİLLETE DOSYA SIRTI YAZMAK DÜŞER BİZE DE DÜŞE DÜŞE....
ADİYI
KOCA DAĞI YAZMAK DÜŞTÜ!

KAANERTEM@leman.com.tr

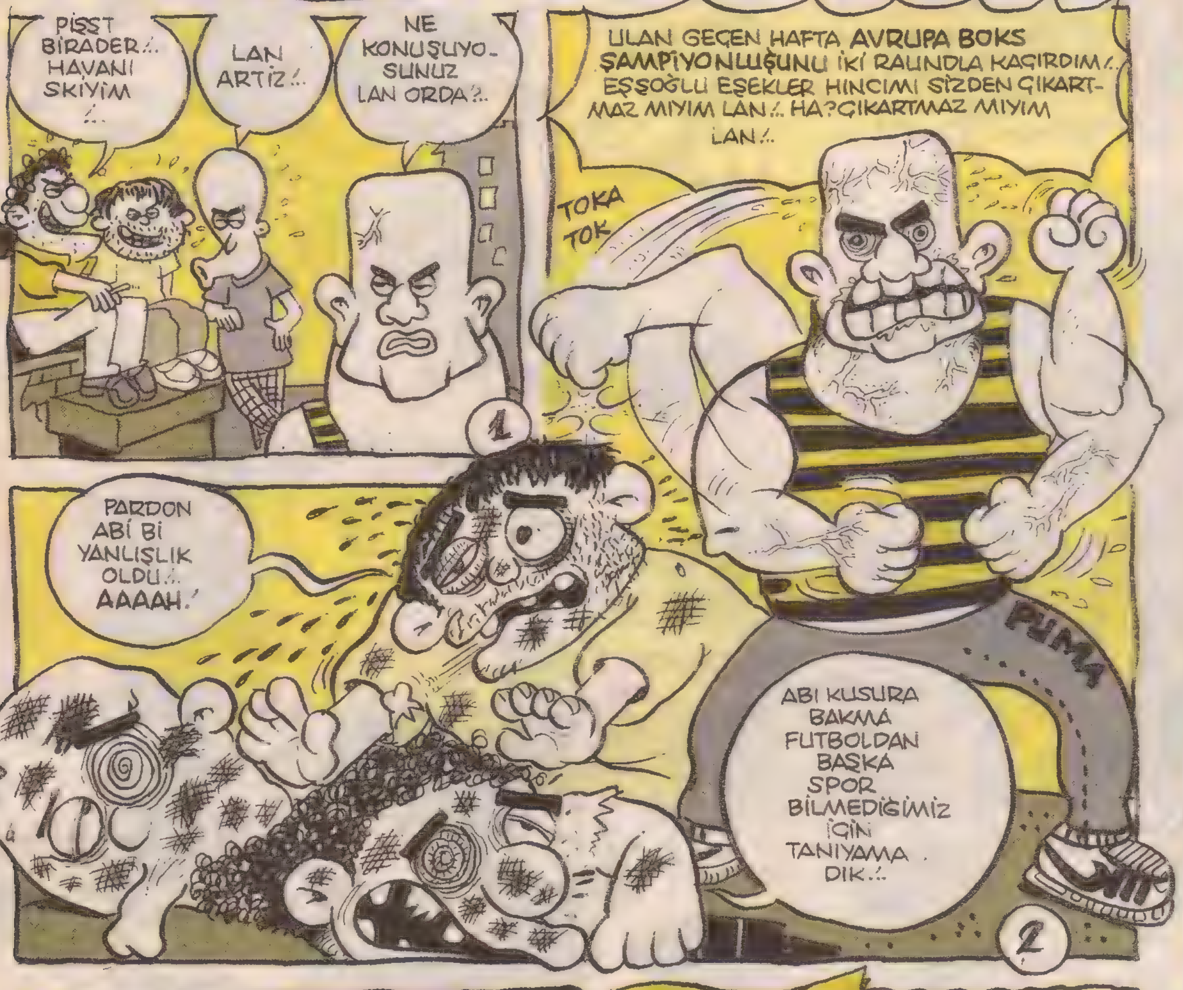
PİSST BİRADER/.. HAVANI SKİYİM /..
LAN ARTİZ/..
NE KONUŞUYOSUNUZ LAN ORDA?..
ULAN GEÇEN HAFTA AVRUPA BOKS ŞAMPİYONLUĞUNU İKİ RAUNDLA KAÇIRDIM/.. EŞŞOĞLU EŞEKLER HINCIMI SİZDEN ÇIKARTMAZ MIYIM LAN/.. HA? ÇIKARTMAZ MIYIM LAN/..
TOKA TOK
1
PARDON ABİ Bİ YANLIŞLIK OLDU/.. AAAAH/
PUMA
ABI KUSURA BAKMA FUTBOLDAN BAŞKA SPOR BİLMEDİĞİMİZ İÇİN TANIYAMADIK/..
2

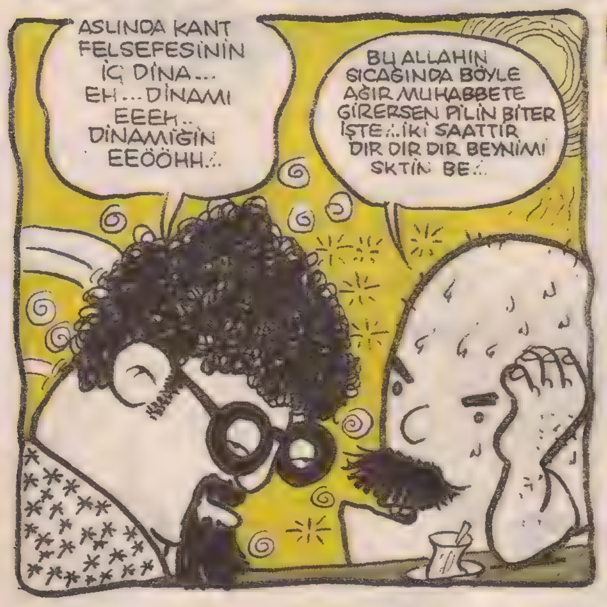
ASLINDA KANT FELSEFESİNİN İÇ DİNA... EH... DİNAMI EEEH.. DİNAMİĞİN EEÖÖHH/..
BU ALLAHIN SICAĞINDA BÖYLE AĞIR MUHABBETE GİRERSEN PİLİN BİTER İŞTE/..İKİ SAATTIR DIR DIR DIR BEYNİMİ SKTİN BE/..

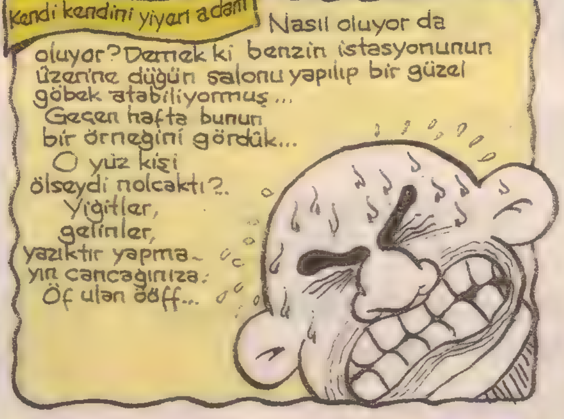
Kendi kendini yiyen adam!
Nasıl oluyor da oluyor? Demek ki benzin istasyonunun üzerine düğün salonu yapılıp bir güzel göbek atabiliyormuş... Geçen hafta bunun bir örneğini gördük... O yüz kişi ölseydi nolcaktı?.. Yiğitler, gelinler, yazıktır yapmayın cancağınıza. Öf ulan ööff...

Her hafta tuhaf yazılarımla
YENİ HARMAN'dayım...

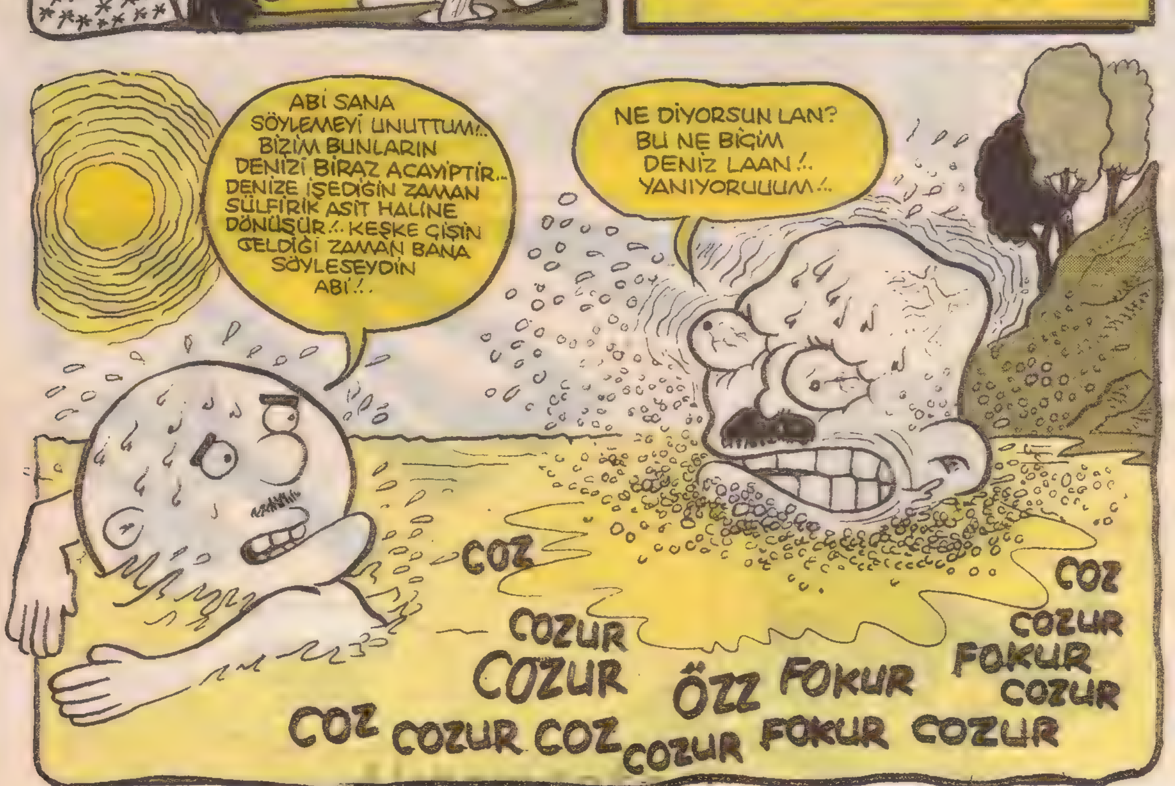
ABİ SANA SÖYLEMEYİ UNUTTUM/.. BİZİM BUNLARIN DENİZİ BİRAZ ACAYİPTİR.. DENİZE İŞEDİĞİN ZAMAN SÜLFİRİK ASİT HALİNE DÖNÜŞÜR/.. KEŞKE ÇİŞİN GELDİĞİ ZAMAN BANA SÖYLESEYDİN ABİ/..
NE DİYORSUN LAN? BU NE BİÇİM DENİZ LAAN/.. YANIYORUUUM/..
COZ
COZUR
COZUR
ÖZZ
FOKUR
COZ
COZUR
FOKUR
COZUR
COZ COZUR COZ COZUR FOKUR COZUR

---

behicpek@leman.com.tr **Behiç Pek**

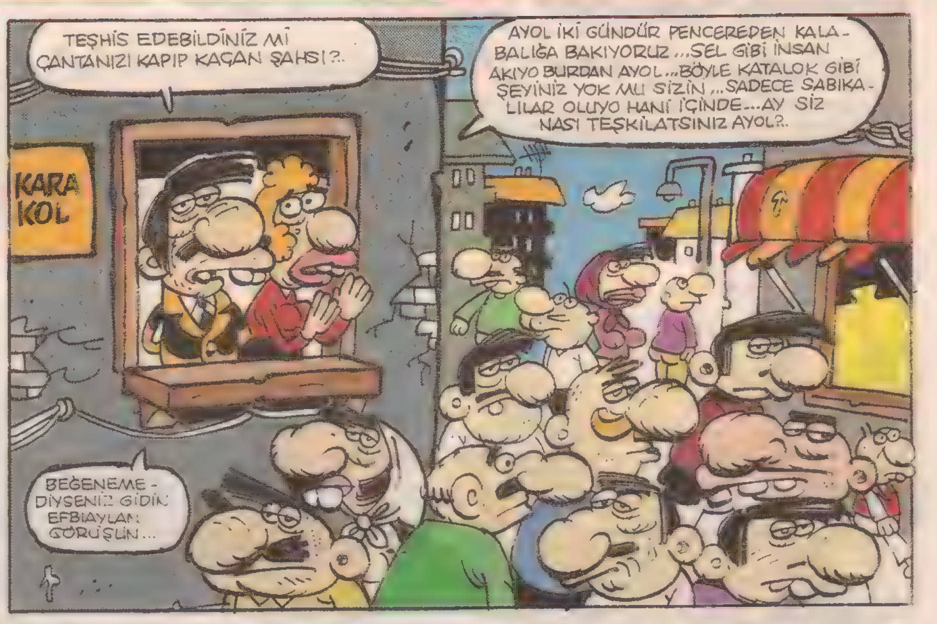
TEŞHİS EDEBİLDİNİZ Mİ ÇANTANIZI KAPIP KAÇAN ŞAHSI?..
AYOL İKİ GÜNDÜR PENCEREDEN KALABALIĞA BAKIYORUZ... SEL GİBİ İNSAN AKIYO BURDAN AYOL... BÖYLE KATALOK GİBİ ŞEYİNİZ YOK MU SİZİN... SADECE SABIKALILAR OLUYO HANİ İÇİNDE... AY SİZ NASI TEŞKİLATSINIZ AYOL?..
KARA KOL
BEĞENEMEDİYSENİZ GİDİN EFBIAYLAN GÖRÜŞÜN...

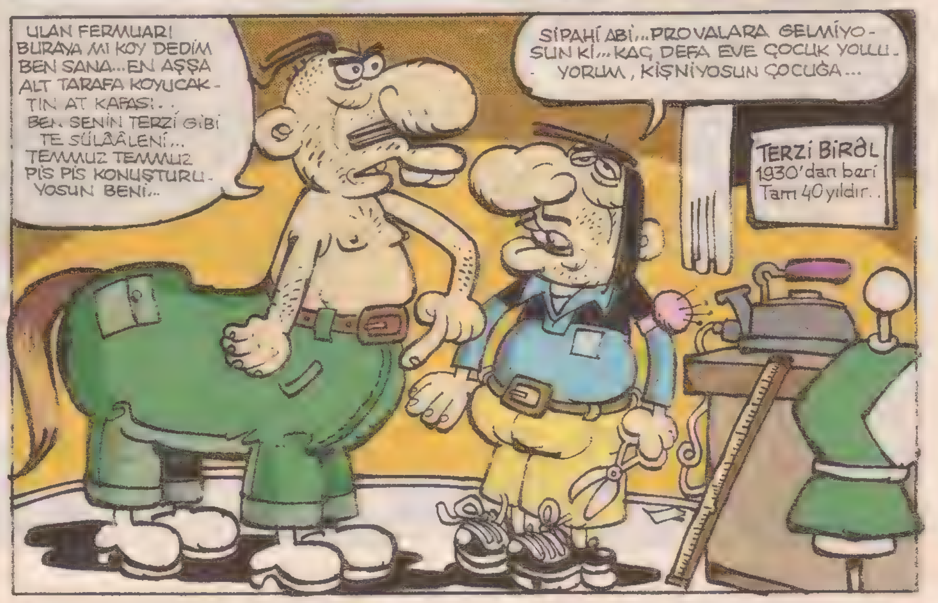
ULAN FERMUARI BURAYA MI KOY DEDİM BEN SANA... EN AŞŞA ALT TARAFA KOYUCAKTIN AT KAFASI.. BEN SENİN TERZİ GİBİTE SÜLÂÂLENİ... TEMMUZ TEMMUZ PİS PİS KONUŞTURUYOSUN BENİ...
SİPAHİ ABİ... PROVALARA GELMİYOSUN Kİ... KAÇ DEFA EVE ÇOCUK YOLLUYORUM, KİŞNİYOSUN ÇOCUĞA...
TERZİ BİRƏL 1930'dan beri Tam 40 yıldır..

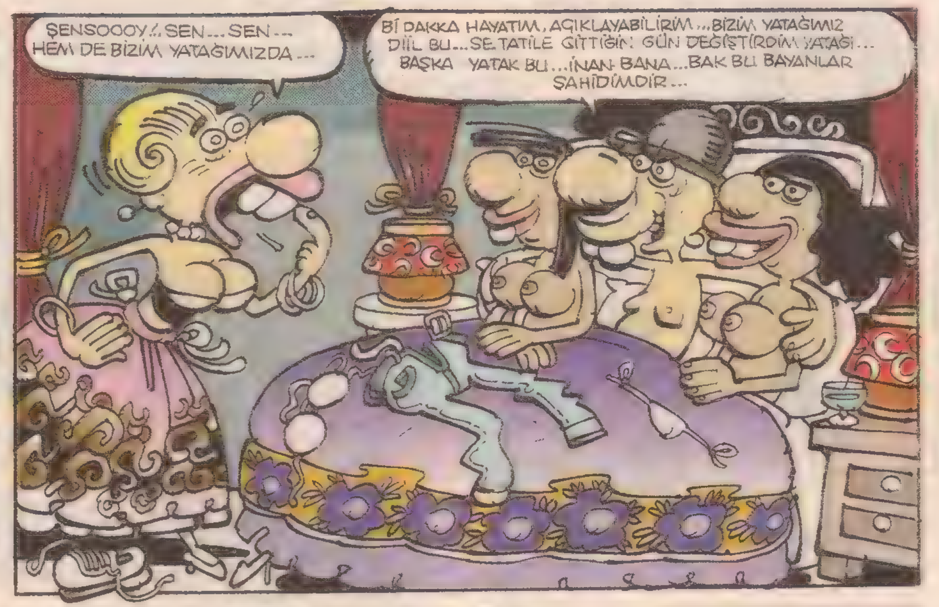
ŞENSOOOY/. SEN... SEN... HEM DE BİZİM YATAĞIMIZDA...
Bİ DAKKA HAYATIM, AÇIKLAYABİLİRİM... BİZİM YATAĞIMIZ DİİL BU... SE TATİLE GİTTİĞİN GÜN DEĞİŞTİRDİM YATAĞI... BAŞKA YATAK BU... İNAN BANA... BAK BU BAYANLAR ŞAHİDİMDİR...

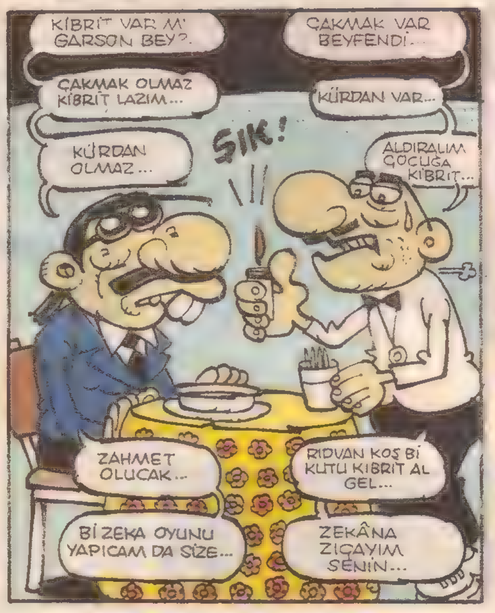
KİBRİT VAR MI GARSON BEY?.
ÇAKMAK VAR BEYFENDİ...
ÇAKMAK OLMAZ KİBRİT LAZIM...
KÜRDAN VAR...
KÜRDAN OLMAZ...
ŞIK!
ALDIRALIM ÇOCUĞA KİBRİT...
ZAHMET OLUCAK...
RIDVAN KOŞ Bİ KUTU KİBRİT AL GEL...
Bİ ZEKA OYUNU YAPICAM DA SİZE...
ZEKÂNA ZIÇAYIM SENİN...

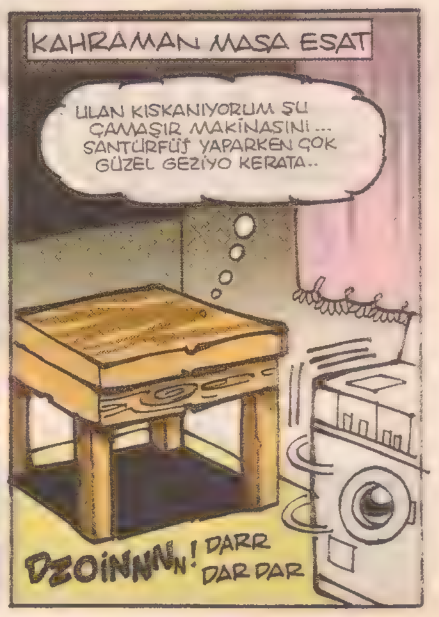
KAHRAMAN MASA ESAT
ULAN KISKANIYORUM ŞU ÇAMAŞIR MAKİNASINI... SANTÜRFÜJ YAPARKEN ÇOK GÜZEL GEZİYO KERATA..
DZOİNNNN! DARR DAR DAR

HOGEN MONİ, JAZEM FİNANS CEBO DUDUDİL

Yazarı: Haybeci Şensoy

Geçenlerde Laila'da çocukluk arkadaşım Gılgamış Yubuktuva'ya rastladım. Gılgamış'la 68'lerde Paris'te yoksul birer öğrenciyken mütevazı harçlıklarımızdan kıstırdığımız paralarla haftanın dört ya da beş Foliberjer'e ve Mulanruj'a kaçardık. O yıllarda, Paris kaldırımlarından en az yüzonbeş taş söküp polislere fırlatmışızdır. Hele yaşadığımız bir olayı hiç unutamam. Ben Noturdam'ın kulelerinden sarmaşıkla sallanarak Gılgamış'ı giyotin sehpasından kapmış ve sen nehrinin enteresan sularına düşerek bir keresteye tutunarak tam 25 gün sen nehrinin biz, o enteresan... Neyse! İlk Petrus'umu da bana Gılgamış içtirmiştir. Petrus'u tarif etmeye de ne bu Türkçe yeter zaten... Ne de Gılgamış bana gel bak ben dedi seni nereye bir yere götüreyim de bak kendini nasıl rahat hissedersin dedi. Neyse, biz, Gılgamış, ben, bir de o iki kişi doluştuk. Ferrari'ye ve gittik. Mütevazı sırça bir bina. 45. kata çıktık. Bir dairenin tuşuna bastık tısss kapıyı hidrolik güler yüzlü bir genç bayanlar açtı üç tane. Daha oturmadan birer Petrus ikram ettiler. Önce beşyüzer dolar verdik. Sonra bizi genç bir salona aldı. Bir bey güleryüzlü gelerek, geniş bir salon. Görevliler ayaklarımıza kırmızı bulaşık eldivenleri geçirdiler. Ellerimizi de bileklerimize kadar içleri bergamut reçeli dolu kavanozlara soktuk. Buna 700 dolar ödeniyor. Sonra hep birlikte "Tanita makara, Jazem finans, jakuzi money, takara dududil" diyerek sırtüstü yere uzandık. Bir genç kız aralarda dolaşarak ceplerimizden cüzdanlarımızı toplayıp içlerine baktı ve tekrar yerlerine koydu. Koyarken: "Cebi, cebo, ellese!" dedi. Sonra oniki kişi gelerek bizden ellişer dolar rica ettiler. Ve hep birlikte yan yatarak "Verhogen moni, Jazem finanse, kakkonen ense" dedik. O anda inanılmaz bir şey oldu. Kimse bizden para istemedi. Sonra bir bey gelerek dilinin ucunu kirpiklerimize deydirdi, eliyle ensemizi sündürdü. Bu da 625 dolarmış. Kendimi inanılmaz enteresan hissettim. Gılgamış'la ordan çıkıp "Aişa da Fathma" ikişer kadeh petrus attık. İncelikli çok harika bir şey. Eve döndüğümde inanılmazdım. Yere yattım. Kendi kendime "Hogen money, jazem finanse, öromoney kahkonen dududil" diye mırıldandım. Uyumuşum. Rüyamda kamyon büyüklüğünde bir kaynana şekerini yemeye çalışıyordum. İnanılmazdım. Ve asıl önemlisi halk çok rahatlamıştı.

Haftaya: Petrus içmenin incelikleri

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

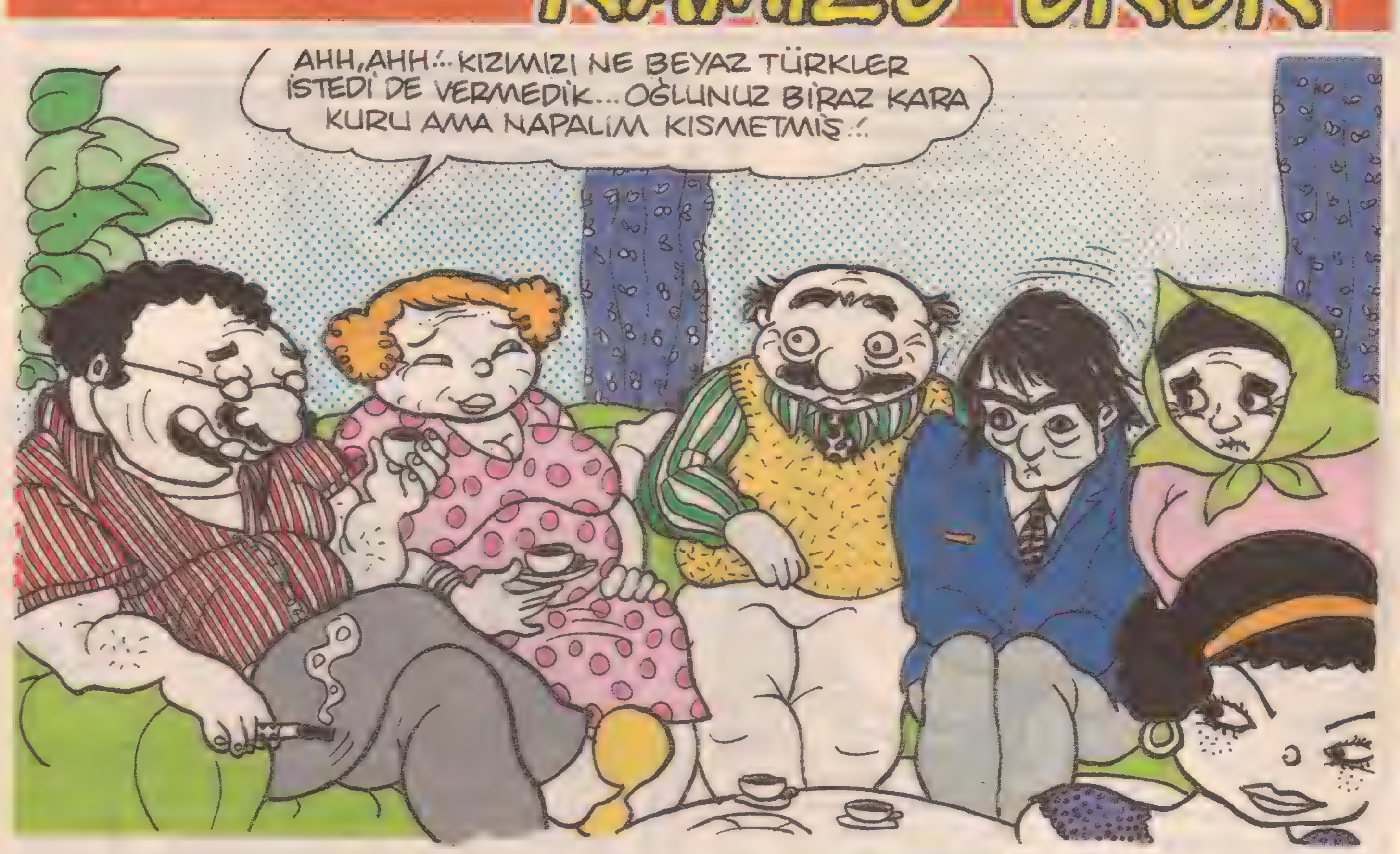
AHH, AHH!.. KIZIMIZI NE BEYAZ TÜRKLER İSTEDİ DE VERMEDİK... OĞLUNUZ BİRAZ KARA KURU AMA NAPALIM KISMETMİŞ!..

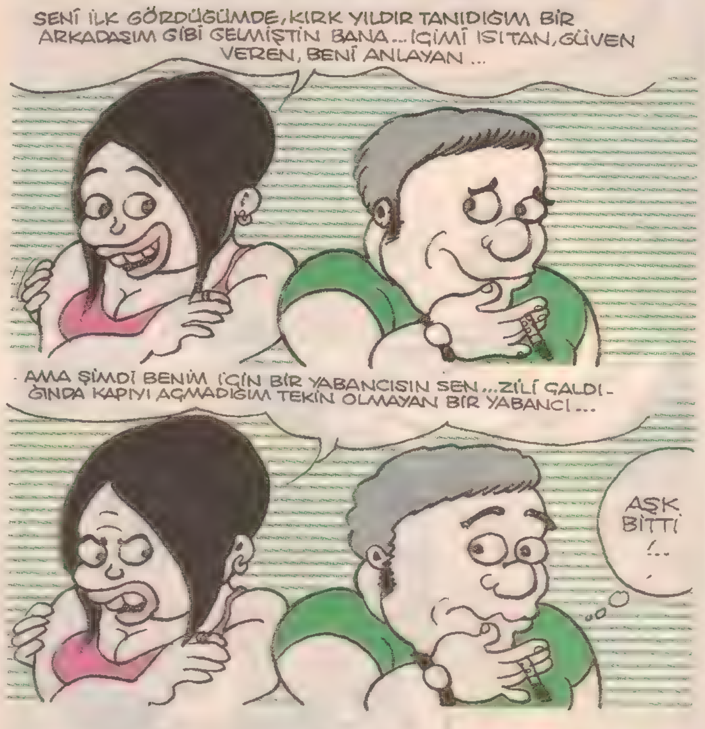
SENİ İLK GÖRDÜĞÜMDE, KIRK YILDIR TANIDIĞIM BİR ARKADAŞIM GİBİ GELMİŞTİN BANA... İÇİMİ ISITAN, GÜVEN VEREN, BENİ ANLAYAN ...
AMA ŞİMDİ BENİM İÇİN BİR YABANCISIN SEN... ZİLİ ÇALDIĞINDA KAPIYI AÇMADIĞIM TEKİN OLMAYAN BİR YABANCI...
AŞK BİTTİ!..

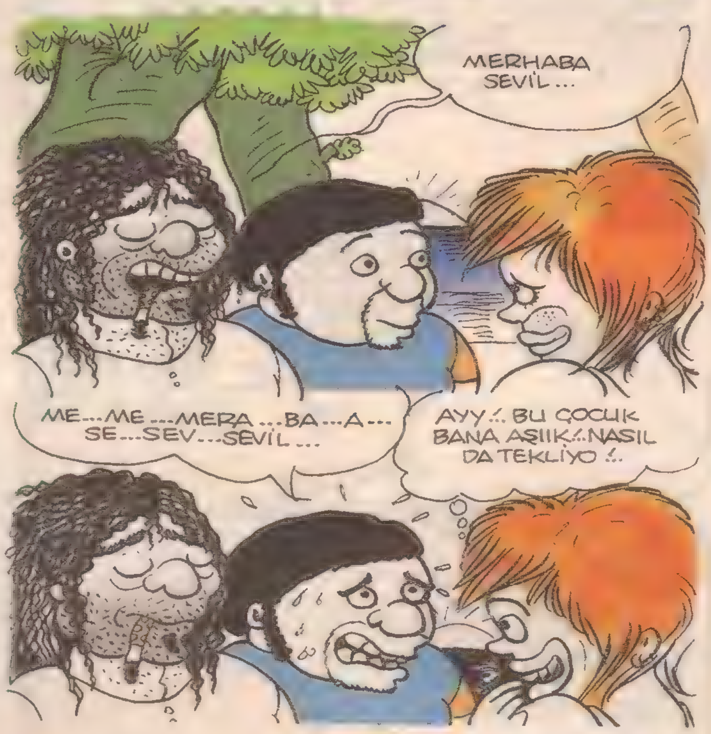
MERHABA SEVİL ...
ME... ME ... MERA ... BA ... A ... SE... SEV... SEVİL ...
AYY!.. BU ÇOCUK BANA AŞIIK!.. NASIL DA TEKLİYO!..

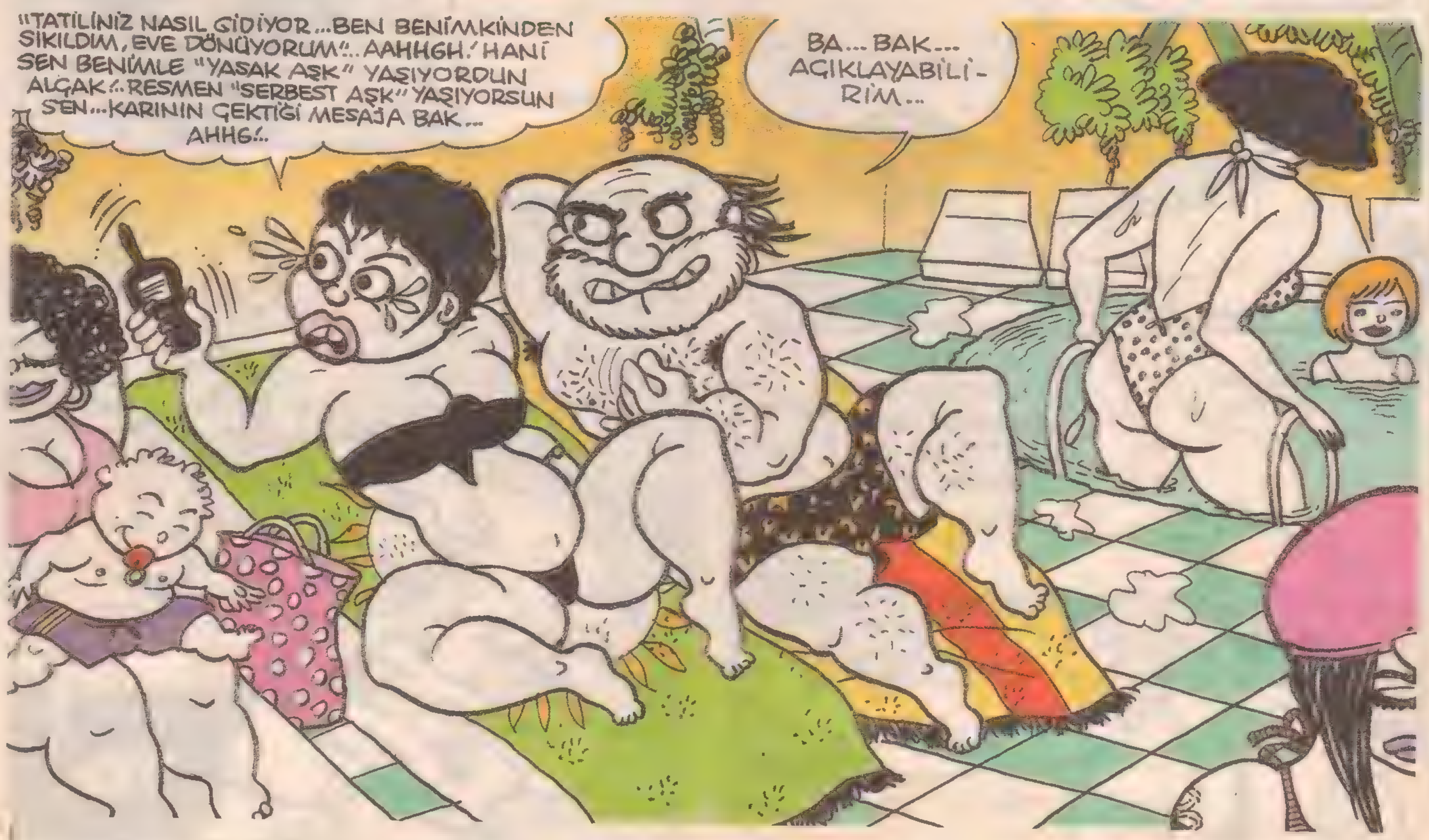
"TATİLİNİZ NASIL GİDİYOR... BEN BENİMKİNDEN SIKILDIM, EVE DÖNÜYORUM"!.. AAHHGH! HANİ SEN BENİMLE "YASAK AŞK" YAŞIYORDUN ALÇAK!.. RESMEN "SERBEST AŞK" YAŞIYORSUN SEN... KARININ ÇEKTİĞİ MESAJA BAK... AHHG!..
BA... BAK... AÇIKLAYABİLİRİM...

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

• BİR GARİP HAFTA SONU TATİLİ...

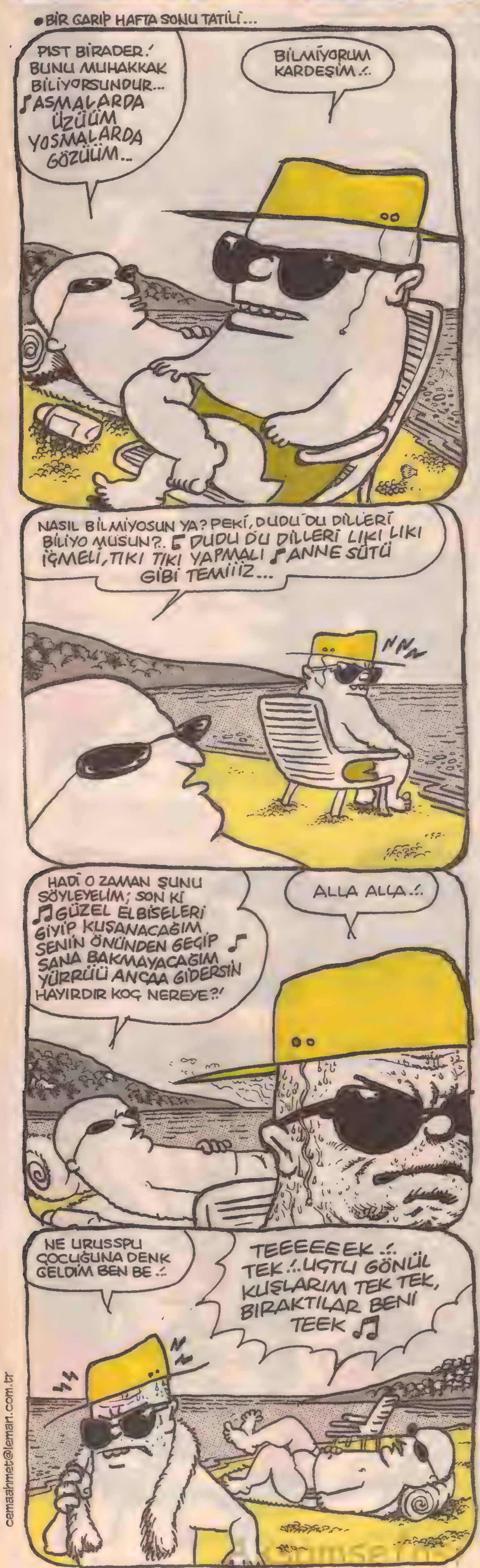
PIST BİRADER.' BUNU MUHAKKAK BİLİYORSUNDUR... ♪ASMALARDA ÜZÜÜM YOSMALARDA GÖZÜÜM...
BİLMİYORUM KARDEŞİM.'.
NASIL BİLMİYOSUN YA? PEKİ, DUDU DU DİLLERİ BİLİYO MUSUN?.. ♪DUDU DU DİLLERİ LIKI LIKI İÇMELİ, TIKI TIKI YAPMALI ♪ANNE SÜTÜ GİBİ TEMİİİZ...
NNN
HADİ O ZAMAN ŞUNU SÖYLEYELİM; SON Kİ ♫GÜZEL ELBİSELERİ GİYİP KUŞANACAĞIM SENİN ÖNÜNDEN GEÇİP SANA BAKMAYACAĞIM YÜRRÜÜ ANCAA GİDERSİN HAYIRDIR KOÇ NEREYE?!
ALLA ALLA.'.
NE URUSSPU ÇOCUĞUNA DENK GELDİM BEN BE.'.
TEEEEEEK.'. TEK.'. UÇTU GÖNÜL KUŞLARIM TEK TEK, BIRAKTILAR BENİ TEEK ♫

• MUHTEŞEM BEY'İN SERÜVENLERİ, *serüven numarası 4 ya da 5.*

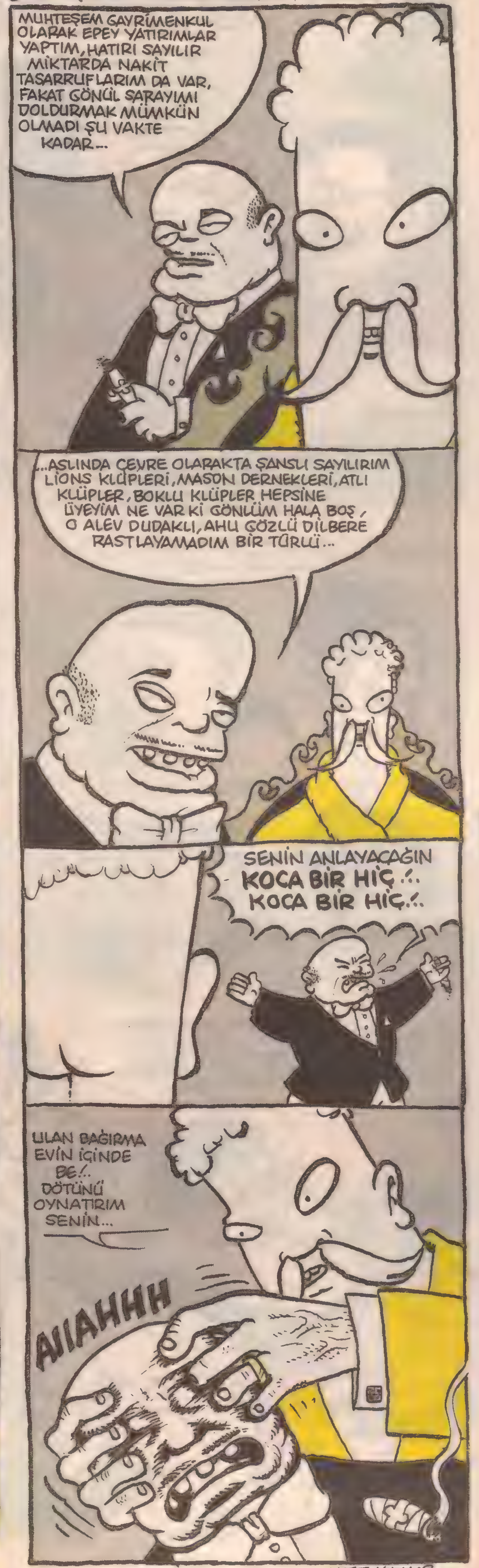
MUHTEŞEM GAYRİMENKUL OLARAK EPEY YATIRIMLAR YAPTIM, HATIRI SAYILIR MİKTARDA NAKİT TASARRUFLARIM DA VAR, FAKAT GÖNÜL SARAYIMI DOLDURMAK MÜMKÜN OLMADI ŞU VAKTE KADAR...
...ASLINDA ÇEVRE OLARAKTA ŞANSLI SAYILIRIM LIONS KLÜPLERİ, MASON DERNEKLERİ, ATLI KLÜPLER, BOKLU KLÜPLER HEPSİNE ÜYEYİM NE VAR Kİ GÖNLÜM HALA BOŞ, O ALEV DUDAKLI, AHU GÖZLÜ DİLBERE RASTLAYAMADIM BİR TÜRLÜ...
SENİN ANLAYACAĞIN KOCA BİR HİÇ.'. KOCA BİR HİÇ.'.
ULAN BAĞIRMA EVİN İÇİNDE BE!.. DÖTÜNÜ OYNATIRIM SENİN...
AIIAHHH
AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

ATOM
AYY YİNE Mİ YAA! BEHÇET KAN AĞLIYOR!.

KAÇAK YAYIN

yeniHarman
filtresiz, hususi kokulu, bol dumanlı gazete
Sol hareketin 87 yıllık hiç eğilip bükülmemiş ulu çınarı
MİHRİ BELLİ
yeniHarman'a konuştu:
Amerika'nın hedefleri arasında Türkiye var!

FAÇALI KIZLAR yeniHarman'a anlattı:

E: "Kollarıma jilet atıyordum, bazen şekiller çiziyordum ya da kelimeler yazıyordum."

S: "Ben iki hafta önce yaptım. Kolumu boydan boya kestim. Ne olduğunu hatırlamıyorum ama, önüme gelen beni en rahat kesebilecek, en canımı yakacak, en çok zarar verebilecek aletle kestim."

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

BU SİNEMACILAR YÜZDE YÜZ BARIŞ İSTİYOR

Başak Ertür, Barış Özkaya ve Gürşat Özdamar adlarındaki Türkiyeli üç gencin başlattığı ve bağımsız, gönüllü ve özgür bir birliktelik olan Barış İçin Sinema Girişimi, www.barisicinsinema.org sitesinde duyurdukları ve ilk hedef olarak 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde tüm dünyada mümkün olan her yerde barışsever izleyicilerin beğenisine sunmak üzere, katılımcı 100 ayrı yönetmenin birer dakikalık

`BARIŞ' konulu filmlerinden oluşacak toplam 100 dakikalık bir sinema/video projesi başlattı. Herhangi bir ön koşula bakılmaksızın ve ayırımsız olarak herkese açık olan "%100 BARIŞ FİLMİ" projesi kapsamında her yönetmen kendi 1 dakikasını kurmaca, belgesel, deneysel ya da animasyon olarak hazırlayabiliyor. Ama yapımların özgün olması, bu bir dakikalık kurgusuyla bir başka yerde yayınlanmamış olması isteniyor. 15 Ağustos?a kadar film yollanabilecek olan projeye, -100 farklı yönetmeni bir filmde buluşturmak amaçlandığından- her yönetmen yalnızca bir filmiyle katılabiliyor.

Herhangi bir parasal destekçisi bulunmayan Barış İçin Sinema Girişimi gönüllüleri, kamerası olmayana kamera, kurgu yapamayana kurgu olanaklarını da, oluşturdukları e-posta grubu üzerinden sağlamaya çalışıyorlar. Bunun dışında kimi katılımcılar çeviri desteği sağlıyor, kimileri de bu filmlerde gönüllü oyuncu olarak yer alıyor. Bu nedenle eğer siz de katılmayı düşünüyorsanız, projenin akışını kolaylaştırmak için barisicinsinema@yahoogroups.com adresinden diğer katılımcılarla irtibata geçmeniz oldukça önemli. Ayrıca proje@barisicinsinema.org adresini de kullanabilirsiniz.

Şimdiye kadar lise öğrencilerinin, ev kadınlarının da aralarında bulunduğu pek çok yaş ve sosyal konumdaki insanlardan film gelmiş. Yurtdışından özellikle başta Hindistan, Fransa, Japonya, A.B.D., Filipinler, Pakistan, İngiltere, Malezya olmak üzere pek çok değişik ülkeden başvuru olmuş, yine bu ve benzeri ülkelerden ve bazı bağımsız festivallerden gösterimle ilgili teklifler alınmış.

1 dakikalık film yapmanın zor olduğu yolundaki sözleri ise bakın nasıl yanıtlıyorlar: "1 dakikada, yani hemen hemen siz bu satırları okuduğunuz sürede, açlıktan, hastalıktan ve savaşlardan dolayı 99'u çocuk olmak üzere 200 kişi ölmüş olacak, oysa silahlanmaya ve savaşa ayrılan bütçenin, ki bu tutar 2000 yılında dakikada yaklaşık iki milyon dolardı, yani düşünsenize bu parayla açlıktan ölmek diye bir şey söz konusu olabilir mi. Yani çözüm aslında sorunun içinde. Yani buna işaret etmeyi seçmek, bunun sorumlusu olmaktan daha mı zor. Hiç sanmıyoruz."

Ayrıca şunu da ekliyorlar: "Bir kere bu proje ülkemizde ve belki de dünyada uygulama biçimiyle de ilk ve tek proje. Bütünüyle internetten yürütülüyor. (Ayrıntıları www.barisicinsinema.org adresinde bulabilirsiniz.) Birkaç kişi dışında kimseyi tanımıyoruz katılımcılardan, hatta aynı dili bile konuşmuyoruz, ama hep birlikte barış filmine katılıyoruz onlarla. Ülke, yaş, cinsiyet, eğitim gibi herhangi bir ayrımımız da yok. Nasıl bir dünyada yaşamak istiyorsak öyle olsun istiyoruz bu filmimizde. Yani aslında başka bir dünya mümkün. Biz bunu da ortaya koymuş olacağız. Başka bir üretim biçimiyle, başka bir paylaşım esasıyla bu işin üstesinden geleceğimize inanıyoruz. Bu bizim için olduğu kadar dünya için de çok önemli."

O halde katılmak için ne bekliyorsunuz? Yeni bir savaşı mı?

www.barisicinsinema.org proje@barisicinsinema.org

Merhaba Leman,

Her Leman sayısında mutluluktan coştuğumuzu, belirtmek için bu mektubu yazmaya karar verdik. Bizi, Türkiye'nin ayrı bölgesi gibi düşünülen bölgede yalnızca bu dergi mutlandırıyor.

Biz bu dergiyi bir devrim gibi görüyoruz. Çünkü; siz, batılılaşma adıyla yozlaşan, bölgemize o malum bakışla bakan insanlar arasında yer almıyorsunuz. Bir nevi bizimle bizim gibi konuşuyorsunuz.

Biz iki kız arkadaş olarak -büyük okuyuculara göre kısa bir süre de olsa- üç senedir Leman'ın büyük fanatiklerindeniz. Daha önce size birçok mektup gönderdik, ama size ulaşmamış veya siz yayınlamamış olabilirsiniz. "DOĞAL."

Bölgemizdeki sosyal etkilerin durumu sanıyoruz çoğunuzun bildiği bir durumda... Bu nedenle biz sizi kendi sesimiz, okuyucularınızı da kendi dostlarımız gibi görüyoruz.

Sanıyoruz ki burada Leman okuyucularının sayısı çok fazla değil, ama okuyanlar da gördüğümüz kadarıyla sizden vazgeçemeyecek durumda! Galiba bizde onlardan oluyoruz. Leman'daki karikatür ve müthiş yazılar ilgimizi son derece çekiyor. Hatta bu yazar-çizerler arasında kimilerine çok fazla çarpılmış bir SÖZ'e, DİLAN olarak METİN FİDAN...

Leman hastalığı galiba hem kalıtsal hem de bulaşıcı bir hastalık. Çünkü biz bu hastalığı büyük okuyuculardan kaptığımız gibi, arkadaşlarımıza ve hatta Leman satan bayilere bile okutmaya başlattık.

Bu mektubu yazarken öyle pek büyük bir amacımız yoktu. Ama işte biz de çoğu kişide olduğu gibi bu Leman hayranlığımızı amaçsızca Mardin'den MARGIL ve DİLAN olarak sizlere ulaştırmak istedik!..

Mektubumuzun yayınlanmasını deliler gibi istiyor ve Mardin Mezopotamya kuraklığı dolu sevgilerimizi yolluyoruz.

Margıl Güler ve Dilan Fidan / Kızıltepe-Mardin

DENİZ FENERİ

Deniz kentin yaşam monologları; sahil şeridi boyunca gecenin bütün sersemliğini hâlâ üzerlerinden atamamış ihtiras kurbanları, aşkın ve şehvetin gölgesinde elleri ve gözleri oynaşta olan sözüm ona sevgi çılgınları, herşey bu denizin büyüsünde saklı. Aşklarımız, sevgilerimiz ve hatta cesaretimizin özü de ondandır, ama şu kendini bilmez insanlar yok mu en çok kızmışlığım ondandır. Denize akar bütün düşlerimiz, ve alır götürür bizi mavi sular. Kimi insan vardır, pembe rüyalara uyanır. Alkolik hayatlar gibi sahil yalnızlığına çekilir ve demir atar bu depsiz denizin mercan kayalıklarına ama bütün bir hayat bu denize gebedir, deniz herşeydir herşeyimizi yoktan var eden ve bizleri güç ve ihtiras düşkünü yapan yine kendisidir. Hayat aslında denize akmış olan bir ırmaktır... Katmerlenerek yaşadığımız herşey aslında insanın kendi yalnızlığıdır... ve bir an için yumruğunu sıkıp şöyle dersin; heyhat koca hayat alacağın olsun!..

dead-poets-society@mynet.com

Aksamsefası

guneri@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

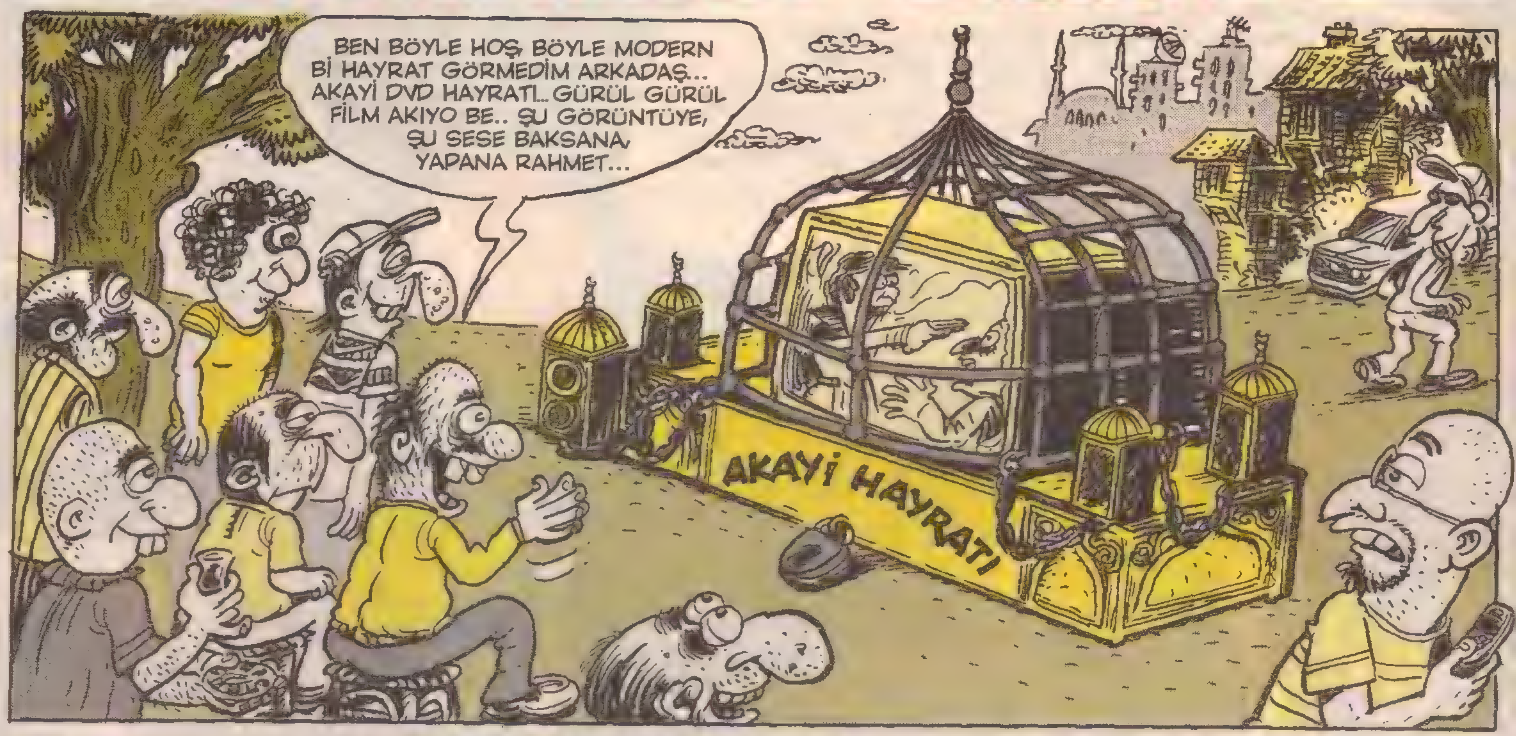
BEN BÖYLE HOŞ, BÖYLE MODERN Bİ HAYRAT GÖRMEDİM ARKADAŞ... AKAYİ DVD HAYRATI.. GÜRÜL GÜRÜL FİLM AKIYO BE.. ŞU GÖRÜNTÜYE, ŞU SESE BAKSANA, YAPANA RAHMET...
AKAYİ HAYRATI

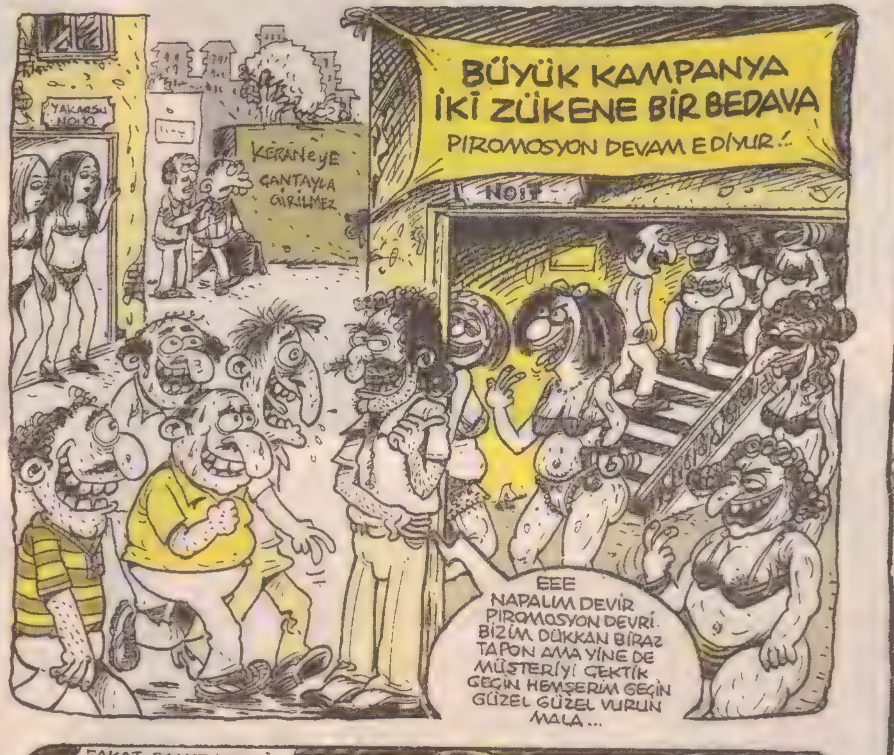
BÜYÜK KAMPANYA İKİ ZÜKENE BİR BEDAVA
PİROMOSYON DEVAM EDİYUR.!.
YAKARSU NO:10
KERANEYE ÇANTAYLA GİRİLMEZ
NO:9
EEE NAPALIM DEVİR PİROMOSYON DEVRİ. BİZİM DÜKKAN BİRAZ TAPON AMA YİNE DE MÜŞTERİYİ ÇEKTİK GEÇİN HEMŞERİM GEÇİN GÜZEL GÜZEL VURUN MALA...

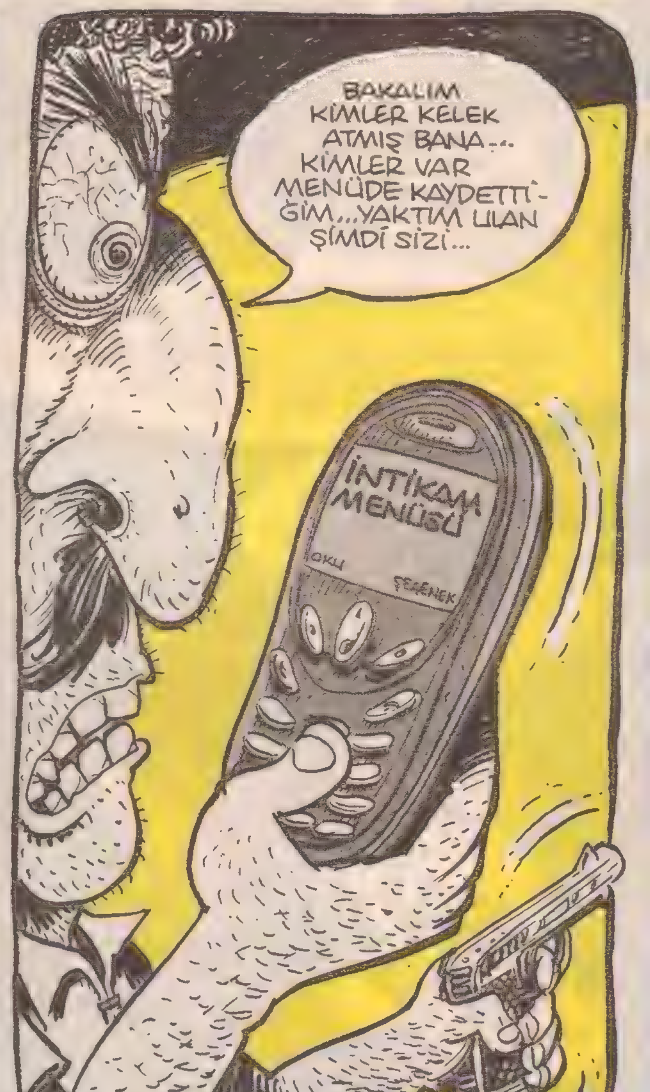
BAKALIM KİMLER KELEK ATMIŞ BANA... KİMLER VAR MENÜDE KAYDETTİĞİM... YAKTIM ULAN ŞİMDİ SİZİ...
İNTİKAM MENÜSÜ
OKU
SEÇENEK

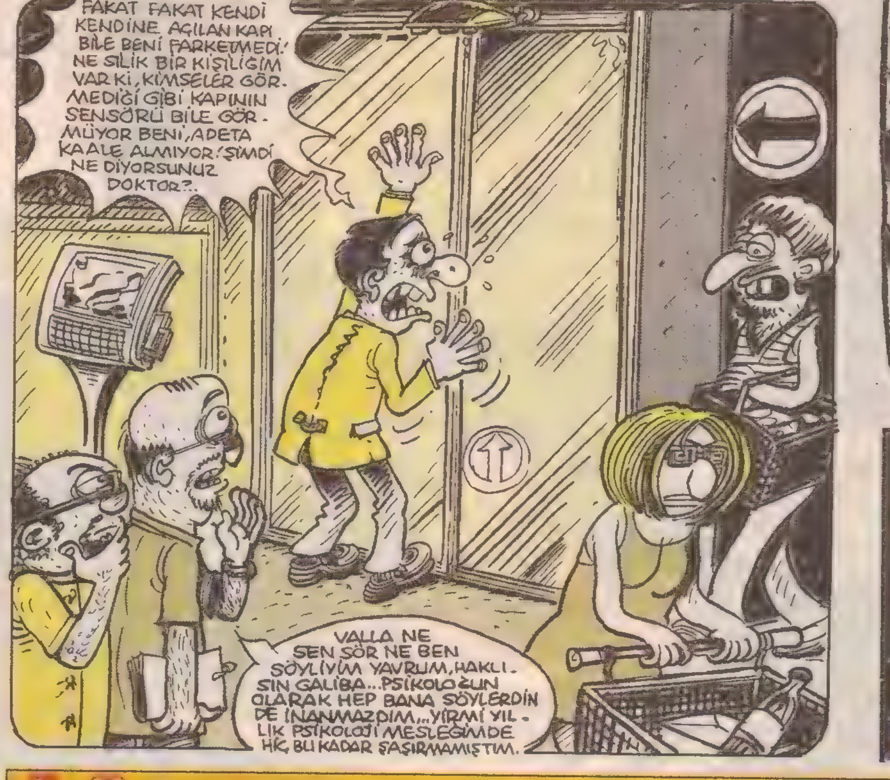
FAKAT FAKAT KENDİ KENDİNE AÇILAN KAPI BİLE BENİ FARKETMEDİ! NE SİLİK BİR KİŞİLİĞİM VAR Kİ, KİMSELER GÖRMEDİĞİ GİBİ KAPININ SENSÖRÜ BİLE GÖRMÜYOR BENİ, ADETA KAALE ALMIYOR! ŞİMDİ NE DİYORSUNUZ DOKTOR?..
VALLA NE SEN SÖR NE BEN SÖYLİYİM YAVRUM, HAKLISIN GALİBA... PSİKOLOĞUN OLARAK HEP BANA SÖYLERDİN DE İNANMAZDIM... YİRMİ YILLIK PSİKOLOJİ MESLEĞİMDE HİÇ BU KADAR ŞAŞIRMAMIŞTIM.

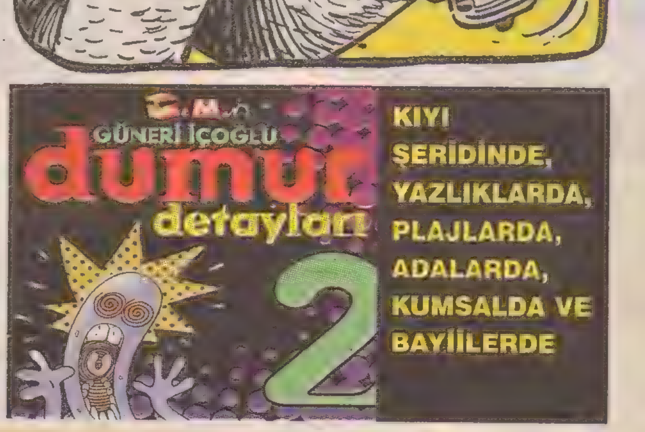
LeMan GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları 2

KIYI ŞERİDİNDE, YAZLIKLARDA, PLAJLARDA, ADALARDA, KUMSALDA VE BAYİİLERDE

LeMan
SAYI: 609
11 TEMMUZ 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

- **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
- **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
- **Yazıişleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Gökhan DABAK • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzı ÖZŞAHİN • M. ÖZKANOĞLU • Vacip ÖRCER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Alı YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyır ATMACA **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (140) **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

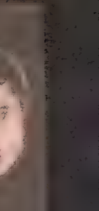
ÇUKUROVA SPEED!

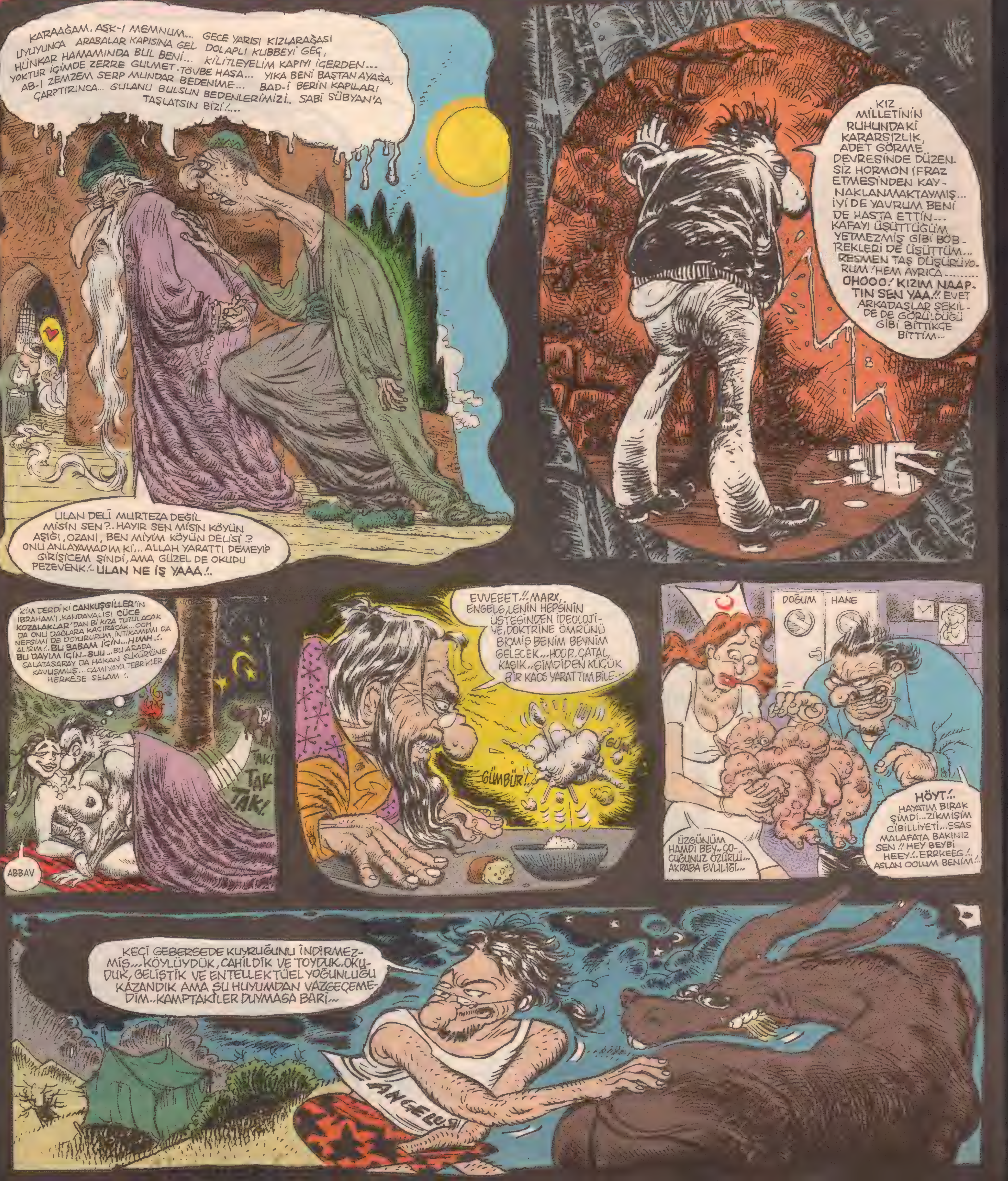
KARAAĞAM, AŞK-I MEMNUM... GECE YARISI KIZLARAĞASI UYUYUNCA ARABALAR KAPISINA GEL. DOLAPLI KUBBEYİ GEÇ, HÜNKAR HAMAMINDA BUL BENİ... KİLİTLEYELİM KAPIYI İÇERDEN... YOKTUR İÇİMDE ZERRE GULMET. TÖVBE HASA... YIKA BENİ BAŞTAN AYAĞA, AB-I ZEMZEM SERP MUNDAR BEDENİME... BAD-İ BERİN KAPILARI ÇARPTIRINCA... GULANU BULSUN BEDENLERİMİZİ.. SABİ SÜBYAN'A TAŞLATSIN BİZİ!...
ULAN DELİ MURTEZA DEĞİL MİSİN SEN?.. HAYIR SEN MİSİN KÖYÜN AŞIĞI, OZANI, BEN MİYİM KÖYÜN DELİSİ?? ONU ANLAYAMADIM Kİ... ALLAH YARATTI DEMEYİP GİRİŞİCEM ŞİNDİ, AMA GÜZEL DE OKUDU PEZEVENK!.. ULAN NE İŞ YAAA!..
KIZ MİLLETİNİN RUHUNDAKİ KARARSIZLIK, ADET GÖRME DEVRESİNDE DÜZENSİZ HORMON İFRAZ ETMESİNDEN KAYNAKLANMAKTAYMIŞ... İYİ DE YAVRUM BENİ DE HASTA ETTİN... KAFAYI ÜŞÜTTÜĞÜM YETMEZMİŞ GİBİ BÖBREKLERİ DE ÜŞÜTTÜM... RESMEN TAŞ DÜŞÜRÜYORUM! HEM AYRICA........ OHOOO! KIZIM NAAPTIN SEN YAA!! EVET ARKADAŞLAR ŞEKİLDE DE GÖRÜLDÜĞÜ GİBİ BİTTİKÇE BİTTİM...
KİM DERDİ Kİ CANKUŞGİLLER'İN İBRAHAM'I, KANDAVALISI CÜCE KOZALAKLAR'DAN Bİ KIZA TUTULACAK DA ONU DAĞLARA KAÇIRACAK... OOH NEFSİMİ DE DOYURURUM, İNTİKAMIMI DA ALIRIM!.. BU BABAM İÇİN... HIMH!. BU DAYIM İÇİN... BUU... BU ARADA GALATASARAY DA HAKAN ŞÜKÜR'ÜNE KAVUŞMUŞ... CAMİYAYA TEBRİKLER HERKESE SELAM!.
TAK! TAK! TAK!
ABBAV
EVVEEET!! MARX, ENGELS, LENİN HEPSİNİN ÜSTESİNDEN İDEOLOJİYE, DOKTRİNE ÖMRÜNÜ BİÇMİŞ BENİM BEYNİM GELECEK... HOOP, ÇATAL, KAŞIK.. ŞİMDİDEN KÜÇÜK BİR KAOS YARATTIM BİLE...
GÜM!
GÜMBÜR!!
DOĞUM HANE
ÜZGÜNÜM HAMDİ BEY.. ÇOCUĞUNUZ ÖZÜRLÜ... AKRABA EVLİLİĞİ...
HÖYT!.. HAYATIM BIRAK ŞİMDİ... ZİKMİŞİM CİBİLLİYETİ... ESAS MALAFATA BAKINIZ SEN!! HEY BEYBİ HEEY!.. ERRKEEG!.. ASLAN OOLUM BENİM!.
KEÇİ GEBERSEDE KUYRUĞUNU İNDİRMEZMİŞ... KÖYLÜYDÜK, CAHİLDİK VE TOYDUK. OKUDUK, GELİŞTİK VE ENTELLEKTÜEL YOĞUNLUĞU KAZANDIK AMA ŞU HUYUMDAN VAZGEÇEMEDİM.. KAMPTAKİLER DUYMASA BARİ...
ANGELUS

610

18 Temmuz 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/29- 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-900.000 TL.

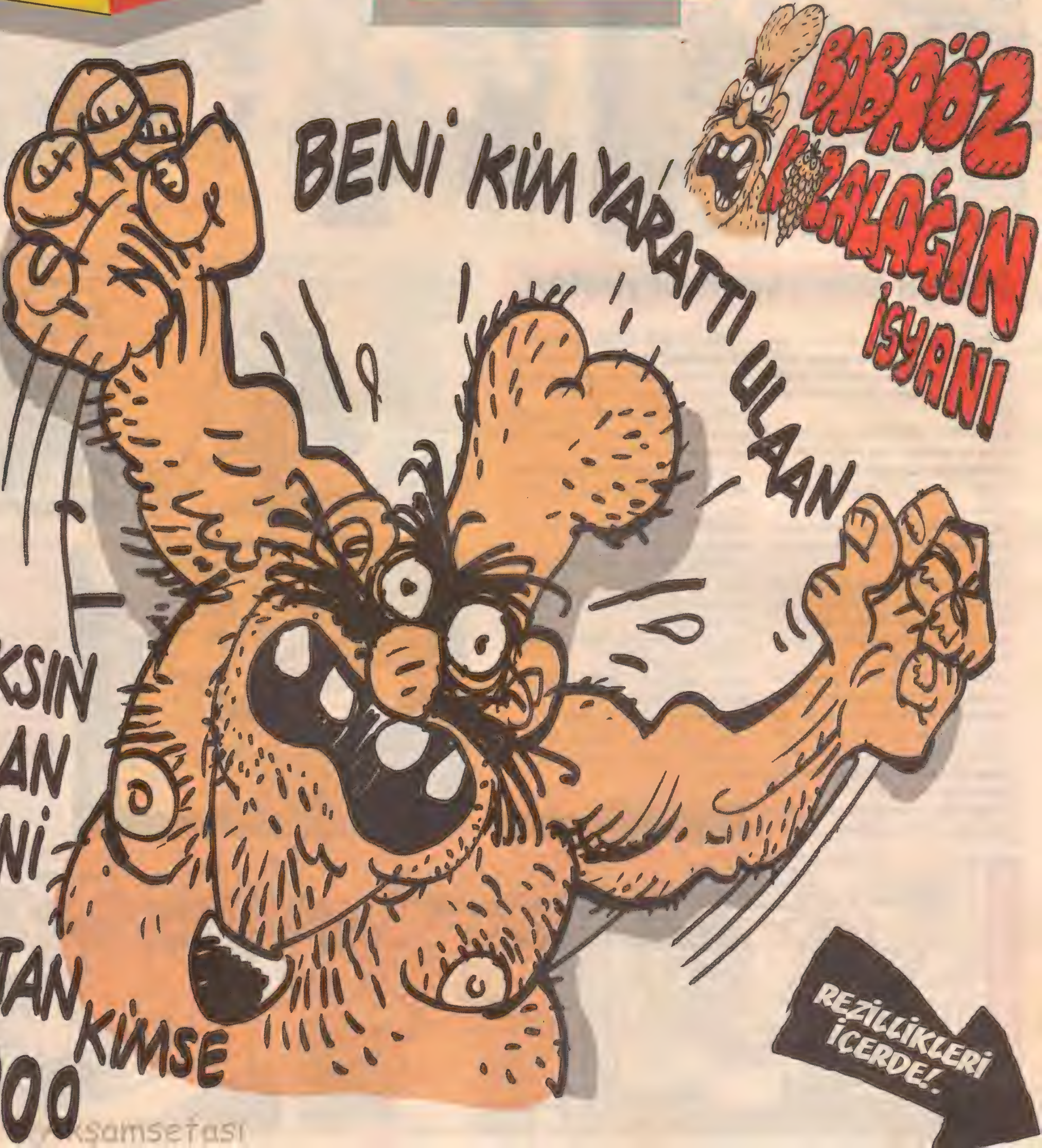
BABAÖZ KIZLAĞIN İSYANI
BENİ KİM YARATTI ULAAN
ÇIKSIN ULAN BENİ YARATAN KİMSE ALOOO
REZİLLİKLERİ İÇERDE!

Hükümetin orman vasfını kaybetmiş arazileri satma düşüncesi orman yangınlarını arttırdı..Hergün binlerce hektar orman caniler tarafından yokediliyor..

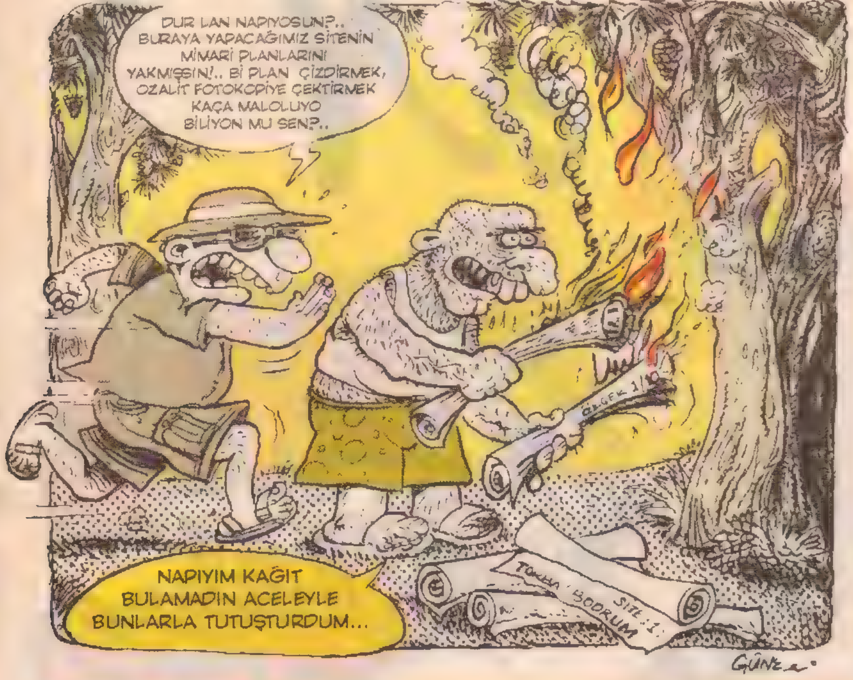
DUR LAN NAPIYOSUN?.. BURAYA YAPACAĞIMIZ SİTENİN MİMARİ PLANLARINI YAKMIŞSIN!.. Bİ PLAN ÇİZDİRMEK, OZALİT FOTOKOPİYE ÇEKTİRMEK KAÇA MALOLUYO BİLİYON MU SEN?..
ÖLÇEK 1/
TURLA BODRUM SİTE:1
NAPIYIM KAĞIT BULAMADIN ACELEYLE BUNLARLA TUTUŞTURDUM...
GÜNZ

Afrika gezisinde "cima" durumundaki filleri seyreden Bush, "filler partiye uygun davrandı mı" sorusu üzerine, "evet doğru davrandılar, hepimiz doğru davrandık" dedi..

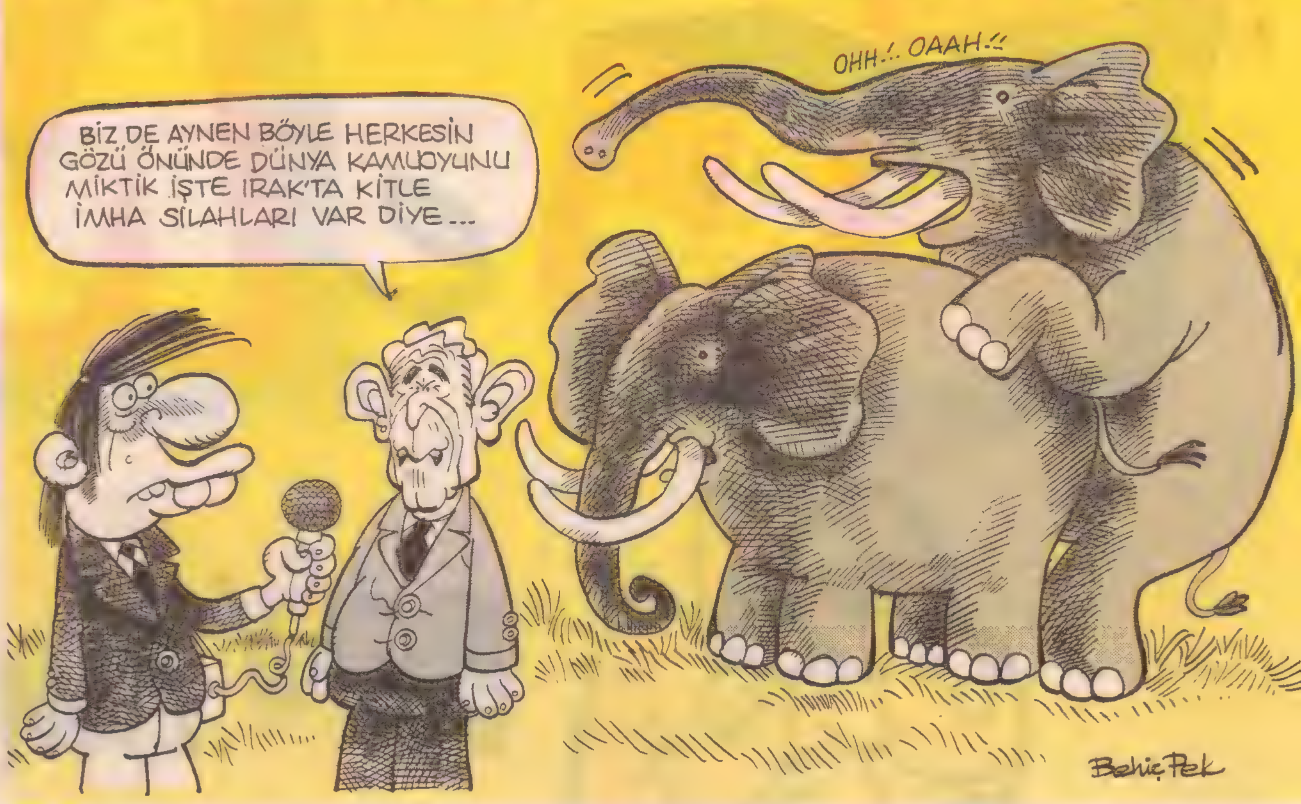
OHH.!. OAAH.!!
BİZ DE AYNEN BÖYLE HERKESİN GÖZÜ ÖNÜNDE DÜNYA KAMUOYUNU MİKTİK İŞTE IRAK'TA KİTLE İMHA SİLAHLARI VAR DİYE...
Behiç Pek

200 yıl sonrasının deyimleri

NECDETGÜLDÜREN: Dönemin çok seyrek gülen cumhurbaşkanından adını alan bu deyim, çok acaip ciddi adamları bile güldürecek dozdaki iyi espriler için kullanılır.

NE LAYLA, NE REYNA: Dünya nimetlerine ve alemciliğe veda edişi anlatır.

İZMİR'DEN MANKEN GELDİ: Olması gereken oldu, armut dibine düştü anlamında.

İCLAL YAPMAK: Duygu söylemine girmek, sevginin muhteşem gücünden bahis açmak.

DOĞAN'IN PAPYONU: Ayrılmaz, etle tırnak anlamında. Adını dönemin papyonuyla ünlü bir eleştirmenden almıştır.

MELİH OLMAK: Katakullinin uzmanı olup dokunulmamak.

SAMANYOLU: General toplantısı. Adını bol yıldızlı MGK toplantılarından almıştır.

PINAR'IN PRİZMASI: Kirli çıkı gibi, gizli-saklı durumlar için söylenir, bkz. ayın karanlık yüzü, madalyonun diğer tarafı.

HER POPÜLER, KÜLTÜR OLMAZ: Bazı yörelerde tersi de söylenir.

AYŞE HÂLÂ TATİLDE: Uzun süren alarm durumları için kullanılır.

DUDUYU LIKIR İÇMEK: Öpüşmek

ANKARASIZ TURGUT: Önemli yerlerde dayıları, tanıdıkları (tanış diyen de olur buna) olmayanlar için kullanılır.

VARUYA BAĞLANMAK: Para işlerine dalmak. Borsadan bildiren Mustafa Varuy'dan geldiği sanılmaktadır.

NE DOĞU KONFERANSINI BİLİRİM, NE BATI: İşim olmaz manasında bir deyim.

FATİH'İN BEDEKASI: Bir kişinin en iyi bildiği konu anlamında.

RUMBACI BANA TAKTI: Şanssızlığı anlatır.

PASKAL'IN ELİ: Durum karıştı, şaşırdık gibi oldu anlamında.

BANA ARYA, ONA FERYAT: Herkesin fikri başka anlamında.

ASIL ASKERLİK ŞİMDİ BAŞLADI: Zorlu işe giriş cümlesi.

ÖNÜMÜZDEKİ MAÇA BAKICAZ:

DİSPANSER KANTİNİNDE PANKLA BULUŞMAK: Feleğin sillesinden geçmek gibi bişey.

Vedat Özdemiroğlu

vo@leman.com.tr

İzmit "su yolsuzluğu" nu araştıran milletvekillerinin harcırah aldıkları halde otel ve diğer masrafları müteahhitler tarafından karşılandığı ortaya çıktı..

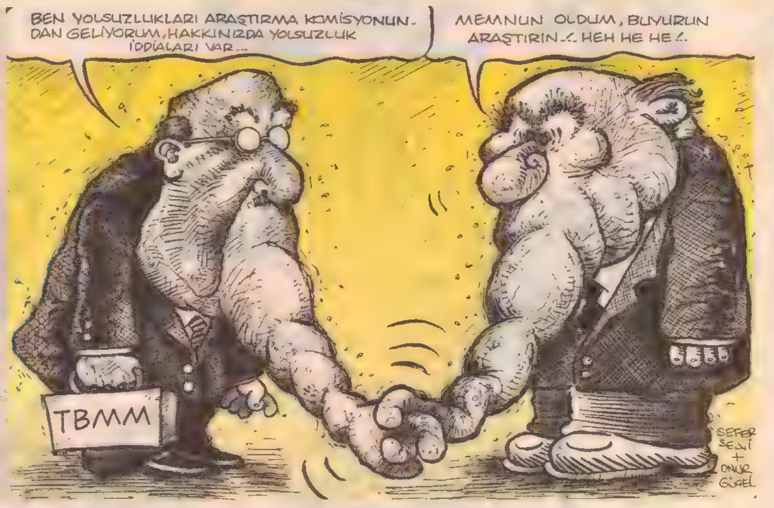
BEN YOLSUZLUKLARI ARAŞTIRMA KOMİSYONUNDAN GELİYORUM, HAKKINIZDA YOLSUZLUK İDDİALARI VAR...
MEMNUN OLDUM, BUYURUN ARAŞTIRIN.!. HEH HE HE.!.
TBMM
SEFER SELVİ + ONUR GÜREL

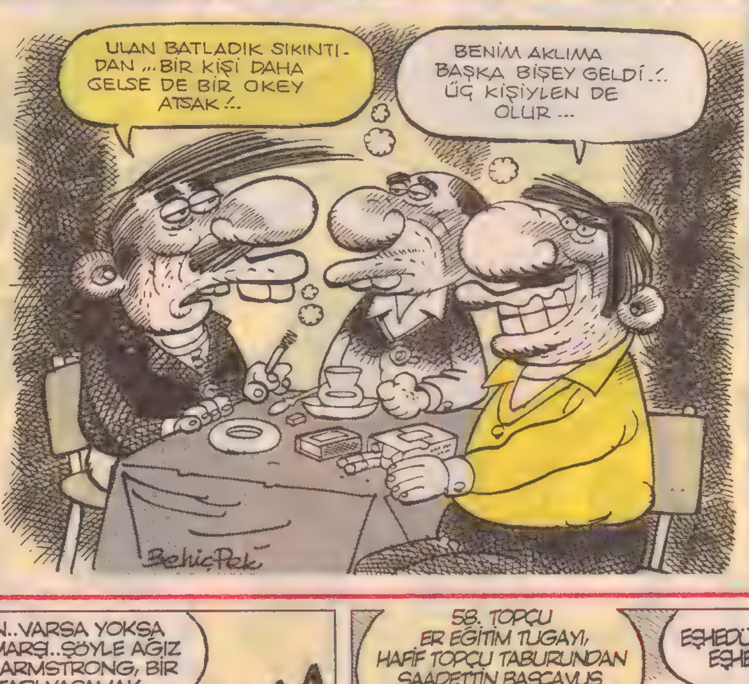
ULAN BATLADIK SIKINTIDAN ... BİR KİŞİ DAHA GELSE DE BİR OKEY ATSAK.!.
BENİM AKLIMA BAŞKA BİŞEY GELDİ.!. ÜÇ KİŞİYLEN DE OLUR ...
Behiç Pek

Mardin'de yaşanan tecavüz olayının bir benzeri de Sivas'ta yaşanmış! 16 yaşındaki bir kıza 11 yaşından beri tecavüz ettikleri iddiasıyla yargılanan 7 kişi tahliye edildi..Peki kim bu insanlar?...

GENERAL SYLVESTER
özür raporunun erken açıklanmasına itiraz eden dallama

ORMAN AFFI
hükümetin yeşil gafı tüm ülkede sathında ağaçlar yakılıyor

MSK ŞİRKETİ
kanserojen gemileri türkiye'ye kakalayan görgüsüz

TV İZLEYİCİLERİ
entel dantel, yoksul zengin ayırt etmeksizin günde ortalama 3.5 saat tv başındayız

BİN-ALİ YILDIRAN
Oğlu Erkan Yıldırım'a gemi kıyağı çeken ve 65 sabıkası bulunan kankayı havayollalarına genel müdür yapan bakan

BÜLENT GÖKGÖZ
torpil olmasın diyen ama torpilin hasını da yapan vekil müşteşar

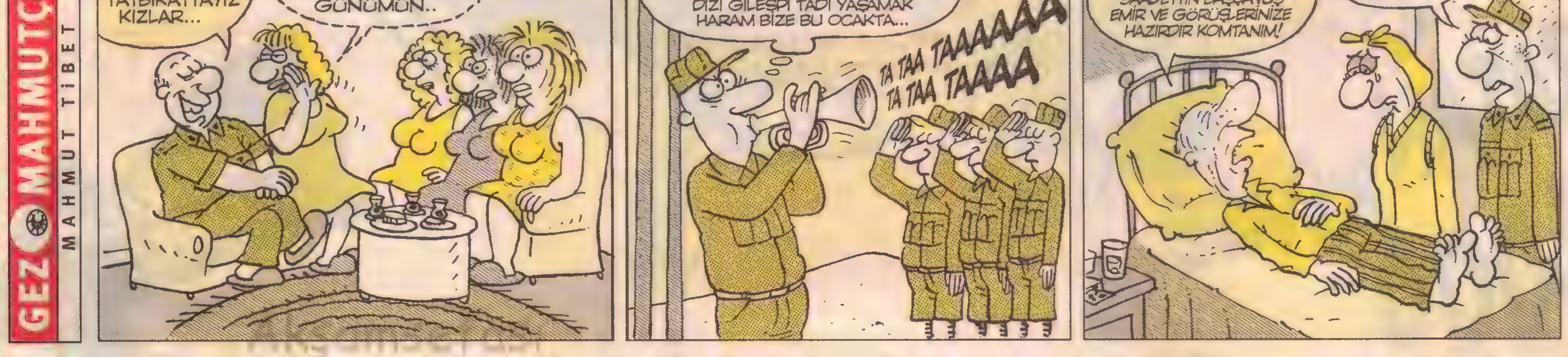
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
HİÇ UNUTMAM YİNE BİRGÜN TATBİKATTAYIZ KIZLAR...
AYOL Bİ SUS ALLAHAŞKINA! İÇİNE ETTİN ALTIN GÜNÜMÜN..
MINA KODUMUN..VARSA YOKSA SAYGI DURUŞU MARŞI..ŞÖYLE AĞIZ TADIYLA BİR LUİZ ARMSTRONG, BİR DİZİ GİLESPİ TADI YAŞAMAK HARAM BİZE BU OCAKTA...
TA TAA TAAAAAAA
TA TAA TAAAAA
58. TOPÇU ER EĞİTİM TUGAYI, HAFİF TOPÇU TABURUNDAN SAADETTİN BAŞÇAVUŞ EMİR VE GÖRÜŞLERİNİZE HAZIRDIR KOMTANIM!
EŞHEDÜ BABA! EŞHEDÜ!

harala gürele

daral@leman.com.tr

Çağçağ

KAPAK

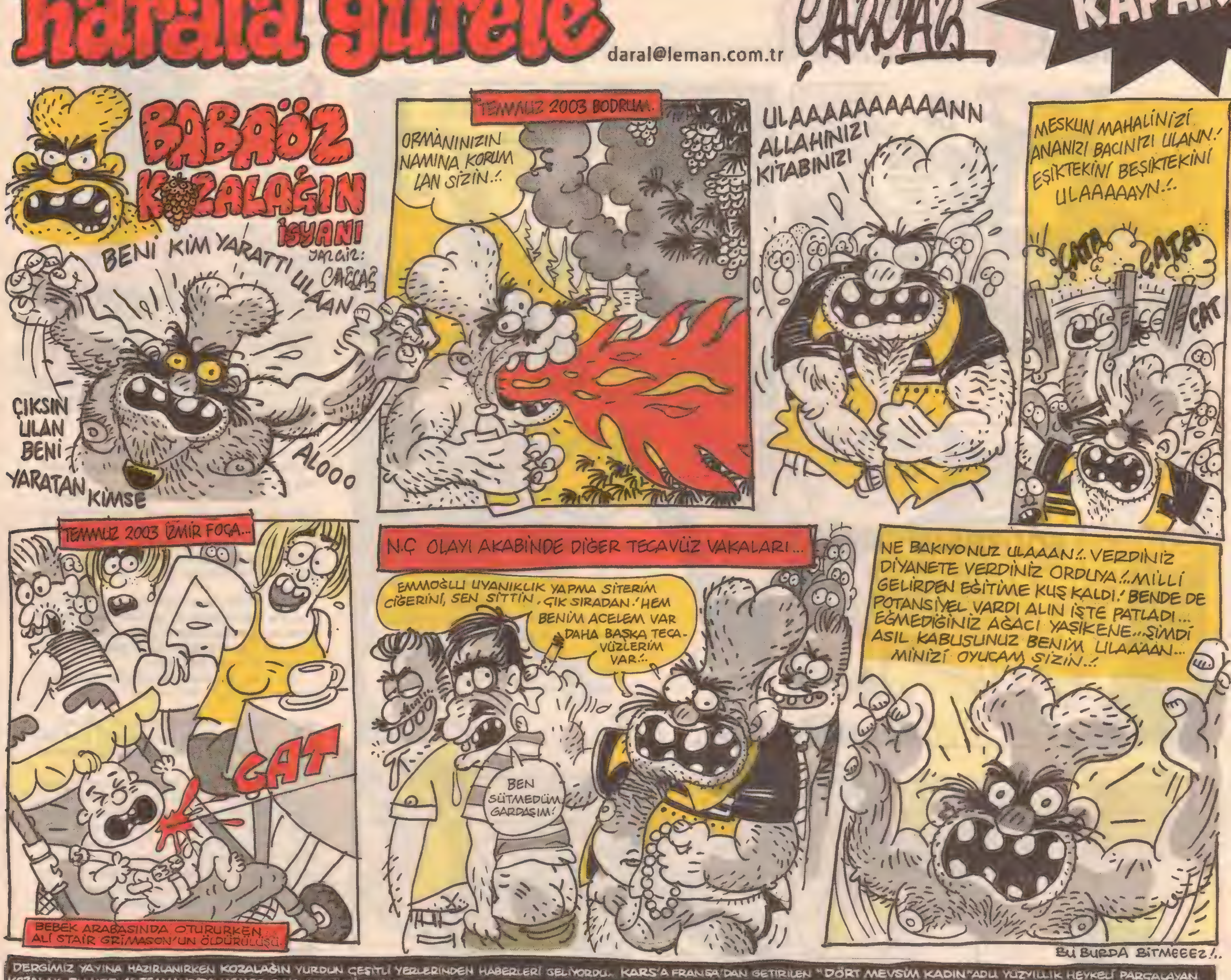
BABAÖZ KOZALAĞIN İSYANI
YAZGİZ: ÇAĞÇAĞ
BENİ KİM YARATTI ULAAN
ÇIKSIN ULAN BENİ YARATAN KİMSE
ALOOO
TEMMUZ 2003 BODRUM.
ORMANINIZIN NAMINA KORUM LAN SİZİN.!.
ULAAAAAAAAAAANN ALLAHINIZI KİTABINIZI
MESKUN MAHALİNİZİ ANANIZI BACINIZI ULANN.! EŞİKTEKİNİ BEŞİKTEKİNİ ULAAAAAYN.!.
ÇATA ÇATA
ÇAT
TEMMUZ 2003 İZMİR FOÇA...
ÇAT
BEBEK ARABASINDA OTURURKEN ALİ STAİR GRİMASON'UN ÖLDÜRÜLÜŞÜ.
N.Ç OLAYI AKABİNDE DİĞER TECAVÜZ VAKALARI...
EMMOĞLU UYANIKLIK YAPMA SİTERİM CİĞERİNİ, SEN SİTTİN, ÇIK SIRADAN.! HEM BENİM ACELEM VAR DAHA BAŞKA TECAVÜZLERİM VAR.!.
BEN SÜTMEDÜM GARDAŞIM!
NE BAKIYONUZ ULAAAN.!. VERDİNİZ DİYANETE VERDİNİZ ORDUYA.!..MİLLİ GELİRDEN EĞİTİME KUŞ KALDI.! BENDE DE POTANSİYEL VARDI ALIN İŞTE PATLADI... EĞMEDİĞİNİZ AĞACI YAŞIKENE...ŞİMDİ ASIL KABUSUNUZ BENİM ULAAAAN... MİNİZİ OYUCAM SİZİN.!.
BU BURDA BİTMEEEZ!..

DERGİMİZ YAYINA HAZIRLANIRKEN KOZALAĞIN YURDUN ÇEŞİTLİ YERLERİNDEN HABERLERİ GELİYORDU.. KARS'A FRANSA'DAN GETİRİLEN "DÖRT MEVSİM KADIN" ADLI YÜZYILLIK HEYKELİ PARÇALAYAN KOZALAK BU KEZ 14 TEMMUZ'DA KEMER CLUB AURA DİSKO'DAN ÇIKAN BİR GENCİN RUS SEVGİLİSİNE ASILIP GENÇLE TARTIŞTIKTAN SONRA GENCİ ÖLDÜRÜP KAÇTIĞI HABERİNİ ALDIK... VE SONRA BİR HABER ORDU'DAN GELDİ ATATÜRK SPOR SALONUNDA HALI SAHA MAÇINDA FAUL YAPTIĞI GEREKÇESİYLE KARŞI TAKIM OYUNCUSUNU ARABASINDAN GETİRDİĞİ LEVYE İLE ÖLDÜRDÜĞÜNÜ DUYDUK.. KOZALAKTAN YENİ HABERLER GELDİKÇE DUYURMAYA DEVAM EDİCEEZ... KOZALAKSIZ BİR HAFTA DİLEĞİYLE... ÖPÜLDÜNÜZ, ÇAĞÇAĞ...

Amerika'nın Irak'ta yavaş yavaş batağa saplandığı gerçeği, Amerikan kamuoyu tarafından da görülmeye başlandı..

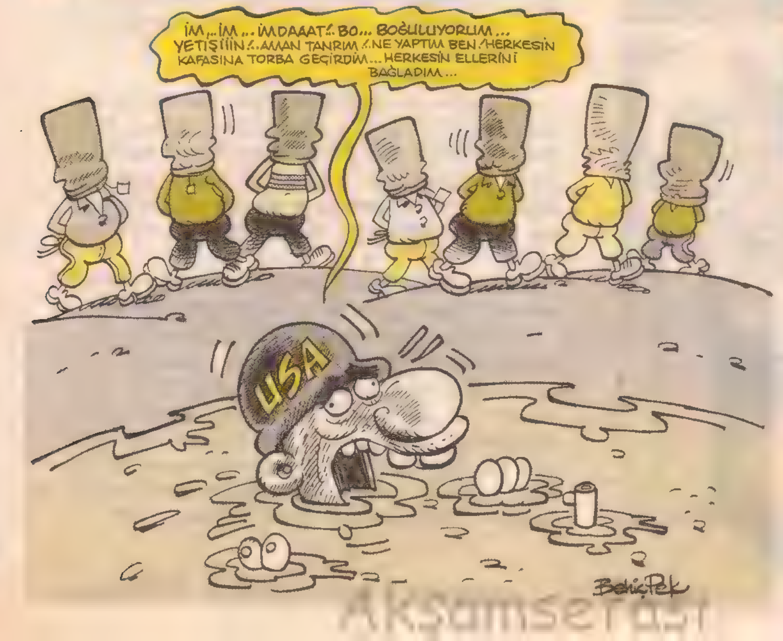
İM,..İM... İMDAAAT.!. BO... BOĞULUYORUM... YETİŞİİİN.!..AMAN TANRIM.!.NE YAPTIM BEN.! HERKESİN KAFASINA TORBA GEÇİRDİM... HERKESİN ELLERİNİ BAĞLADIM...
USA
BehiçPek

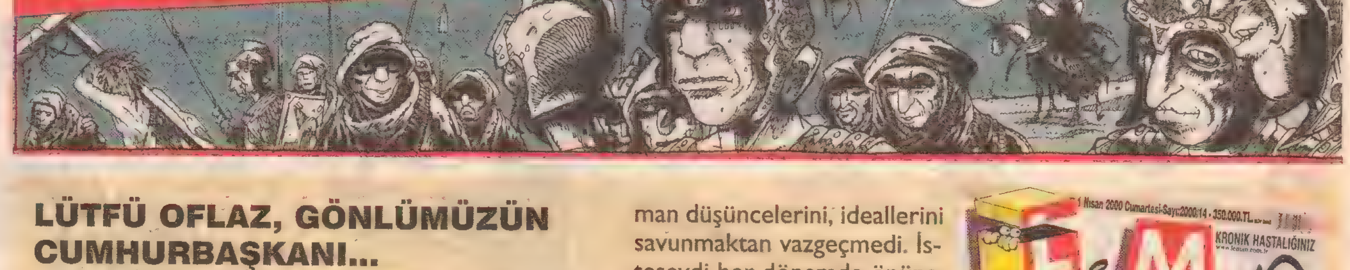
"FRENCHİSE" HAFTAYA...
BIRAZ BEKLETİCEM SİZİ

LÜTFÜ OFLAZ, GÖNLÜMÜZÜN CUMHURBAŞKANI...

Yaklaşık dokuz yıldır yazılarını beğeniyle okuduğunuz Lütfü Oflaz, yazılarına bir süre ara verecek. Ancak yazmasa da o hep aramızda, yanımızda olacak. Hepimiz Lütfü Oflaz'ın insani, vicdani duruşundan çok etkilendik. Güçlülere ve güçlüklere karşı boyun eğmeyen tavrını çok sevdik. Haksızlıklara, zulümlere karşı kalemiyle ve eylemleriyle hep başkaldırdı. Ülkemizde ilk insan hakları kampanyasını başlatan da O'ydu. Bu uğurda hapislere atılmak, işkence görmek, işsiz bıraktırılmak gibi çok ağır bedeller ödedi. Ancak hiçbir zaman düşüncelerini, ideallerini savunmaktan vazgeçmedi. İsteseydi her dönemde önüne serilen dünya nimetlerine teslim olabilir, çok lüks bir yaşam sürebilirdi. Ama o kendisine sunulan dünya nimetlerini elinin tersiyle itti, mütevazi bir yaşamı seçti. Lütfü Oflaz, hep gönlümüzün cumhurbaşkanı olarak kalacak. **LeMan**

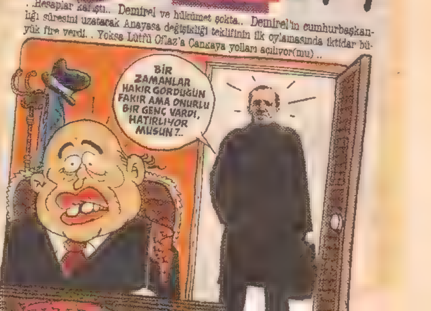
1 Nisan 2000 Cumartesi-Sayı:2000/14 - 350.000.TL

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

..Hesaplar karıştı.. Demirel ve hükümet şokta.. Demirel'in cumhurbaşkanlığı süresini uzatacak Anayasa değişikliği teklifinin ilk oylamasında iktidar büyük fire verdi. . Yoksa Lütfü Oflaz'a Çankaya yolları açılıyor(mu)..

BİR ZAMANLAR HAKIR GORDUĞUN FAKIR AMA ONURLU BIR GENÇ VARDI, HATIRLIYOR MUSUN?..

Akşamserası

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

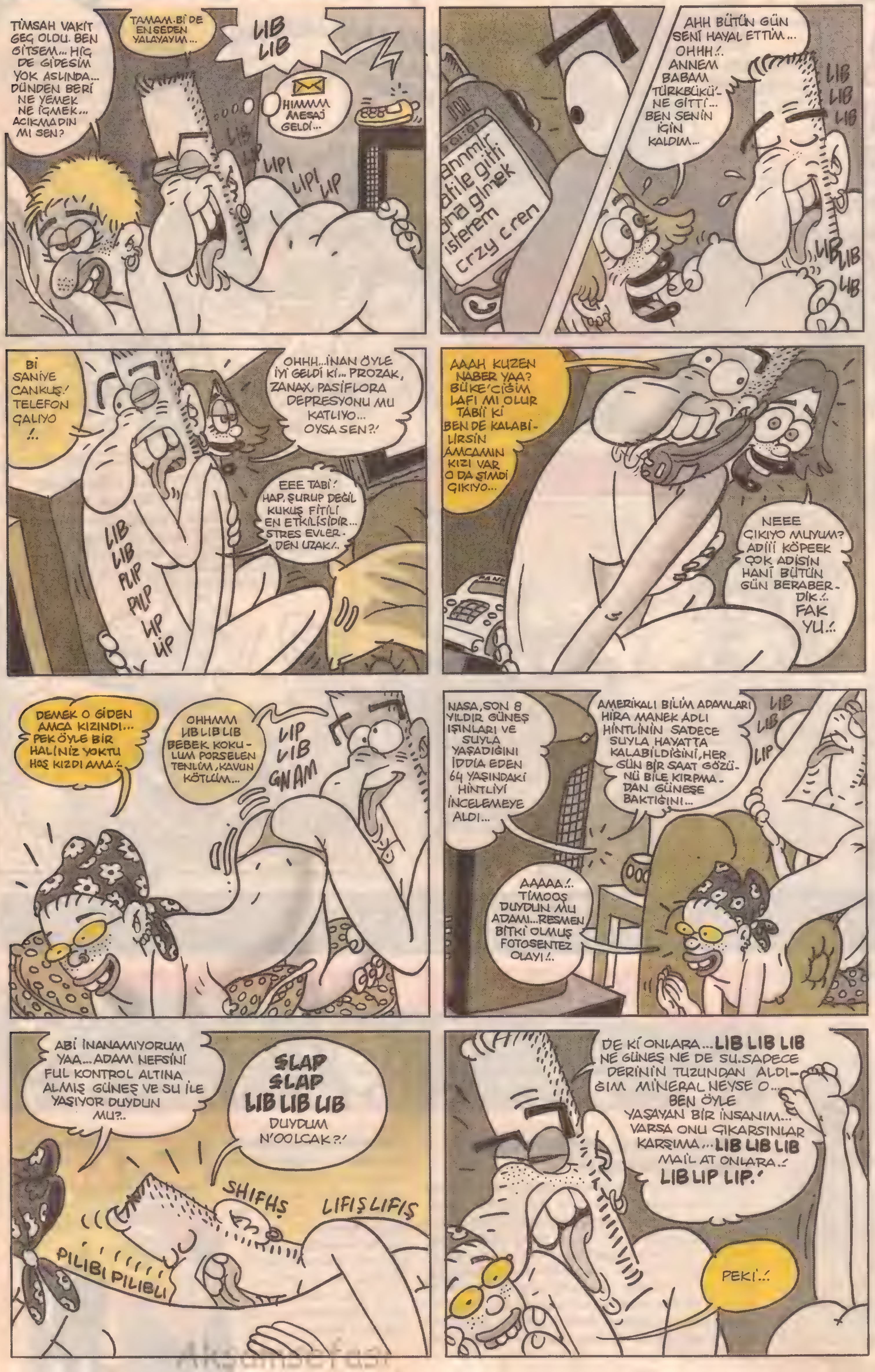
TİMSAH VAKİT GEÇ OLDU. BEN GİTSEM... HİÇ DE GİDESİM YOK ASLINDA... DÜNDEN BERİ NE YEMEK NE İÇMEK... ACIKMADIN MI SEN?
TAMAM. Bİ DE ENSEDEN YALAYAYIM...
LIB LIB
HIMMM MESAJ GELDİ...
LIB LIP
LIPI LIPI LIP
annmır afile gitti dna gimek isterem crzy cren
AHH BÜTÜN GÜN SENİ HAYAL ETTİM... OHHH!.. ANNEM BABAM TÜRKBÜKÜ'NE GİTTİ... BEN SENİN İÇİN KALDIM...
LIB LIB LIB
LIB LIB LIB
Bİ SANİYE CANKUŞ! TELEFON ÇALIYO!..
OHHH...İNAN ÖYLE İYİ GELDİ Kİ... PROZAK, ZANAX, PASİFLORA DEPRESYONU MU KATLIYO... OYSA SEN?!
EEE TABİ! HAP, ŞURUP DEĞİL KUKUŞ FİTİLİ EN ETKİLİSİDİR... STRES EVLERDEN UZAK!..
LIB LIB PLIP PILP LIP LIP
AAAH KUZEN NABER YAA? BÜKE'CİĞİM LAFI MI OLUR TABİİ Kİ BEN DE KALABİLİRSİN AMCAMIN KIZI VAR O DA ŞİMDİ ÇIKIYO...
NEEE ÇIKIYO MUYUM? ADİİİ KÖPEEK ÇOK ADİSİN HANİ BÜTÜN GÜN BERABERDİK!.. FAK YU!..
DEMEK O GİDEN AMCA KIZINDI... PEK ÖYLE BİR HALİNİZ YOKTU HOŞ KIZDI AMA!..
OHHMM LIB LIB LIB BEBEK KOKULUM PORSELEN TENLİM, KAVUN KÖTLÜM...
LIP LIB GNAM
NASA, SON 8 YILDIR GÜNEŞ IŞINLARI VE SUYLA YAŞADIĞINI İDDİA EDEN 64 YAŞINDAKİ HİNTLİYİ İNCELEMEYE ALDI...
AMERİKALI BİLİM ADAMLARI HİRA MANEK ADLI HİNTLİNİN SADECE SUYLA HAYATTA KALABİLDİĞİNİ, HER GÜN BİR SAAT GÖZÜNÜ BİLE KIRPMADAN GÜNEŞE BAKTIĞINI...
LIB LIB LIP
AAAAA!.. TİMOOŞ DUYDUN MU ADAMI...RESMEN BİTKİ OLMUŞ FOTOSENTEZ OLAYI!..
ABİ İNANAMIYORUM YAA...ADAM NEFSİNİ FUL KONTROL ALTINA ALMIŞ GÜNEŞ VE SU İLE YAŞIYOR DUYDUN MU?..
ŞLAP ŞLAP LIB LIB LIB DUYDUM N'OOLCAK?!
SHIFHŞ
LIFIŞ LIFIŞ
PILIBI PILIBLI
DE Kİ ONLARA... LIB LIB LIB NE GÜNEŞ NE DE SU. SADECE DERİNİN TUZUNDAN ALDIĞIM MİNERAL NEYSE O... BEN ÖYLE YAŞAYAN BİR İNSANIM... VARSA ONU ÇIKARSINLAR KARŞIMA... LIB LIB LIB MAİL AT ONLARA..! LIB LIP LIP.'
PEKİ..!

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

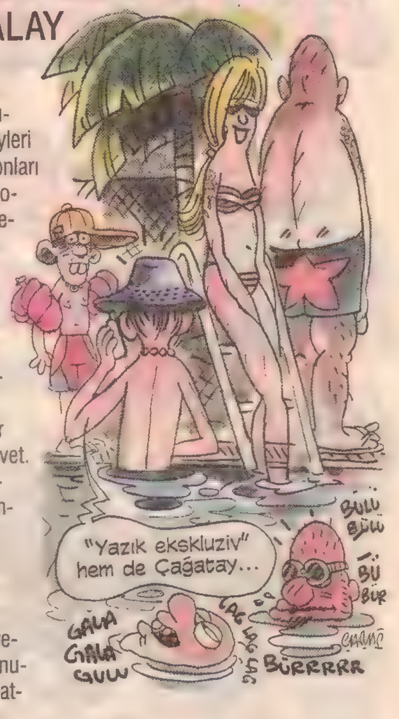
"Yazık ekskluziv" hem de Çağatay...
BULU BULU
BÜ BÜR
GALA GALA GULU
LAG LAG LAG
BÜRRRRR

- Sıkılhan az önce komşumuz Sıtkı beyleri aradım telefonları meşgul çalıyodu; komşunun telefonundan Nez'i yahut benzer hatları aramıyorsun di mi çocuğum... Eğer böyle bi kötü alışkanlığın varsa bizimle paylaş ki bir çözüm bulalım, evet. Başkasının telefonunu izinsiz kullanmak federal bir suçtur Sıkılhan... Ayrıca Nez'le konuşabildiğin herşeyi benimle ve/veya babanla da konuşabileceğini hatırlatmak isterim sana. Bizler görüşü ve cebi sürekli açık insanlarız...

- Sen komşumuz Sıtkı amcayı tam olarak hangi maksatla aramıştın anne?

- Yanlışlıkla... Aslında seni arıyıp bişey sorucaktım. Kredi kartı ekstresine göre geçen ay Zeytinburnu'ndaki bir nalburdan 2 kutu beton çivisi almışsın. Niye çivi almak için taa Zeytinburnu'na gidiyosun oğlum? Çiviye bağımlı olamayacağına göre nalbura mı bağımlısın? Naapıyo bu adam sana? Seni seviyoruz Sıkılhan bize herşeyini anlatabilirsin, evet?

- Yanlış hatırlamıyosam beni oraya sen yollamıştın anne. Pos makinasındaki bir arızadan dolayı normalin 60 katı mı ne bonus veriyomuş. Yine daha çok bonus veriyo diye peynir almak için taa Kozyatağı'ndaki markete giden de sensin, hatırlatırım...

- Ben o bonusları ailemiz için biriktiriyorum Sıkılhan, sakın beni yargılama... Evet öyle yap...

- Sıkılhan sence belediyenin cebi kaçtır abi?

- Tam bilemiycem ama muhakkak 5-5-5 diye başlıyodur Çağatay. Niye sordun kuduz aşısı mı yaptırıcaksın?

- Yaa dalga geçme olm, cidden lazım bak. Bizim sokağın köşesinde korsan cd satan bi adam var ya hani. Geçen gün çoğaltıp piyasaya sürsün diye yüzyirmiikibindörtyüzaltmışüç kukudan oluşan koleksiyonumun olduğu siidiyi vermiştim ben bu adama. Tam da o gün belediye ekipleri tezgaha baskın yapıp bütün sidilere el koymuş. Arada benim sidi de gitmiş... Yüzyirmiikibindörtyüzaltmışüç kukuluk koleksiyonum şu an belediyenin elinde senin anlıycağın. Gidip istesem geri verirler mi sence? Üstünde "kuku ekskluziv" yazıyodu derim...

- Ha ha ha... Dilekçe yazmayı denedin mi peki belediyeye?

- Niye gülüyosun olm... Korsan deil ki o sidi. Tam dörtyüz altmışdörtbin saat internete bağlı kalarak oluşturdum ben o arşivi. Üstelik de Cezayir depremi yüzünden fiber kablolar kopmuştu, bağlantı sürünüyodu... Yazık diil mi şimdi bana...

- "Yazık ekskluziv" hem de Çağatay...

- Sıkılhan bugün çok korkunç ve de ilginç bişey oldu bilebiliyo musun? Hani benim içimdeki ses vardı ya...

- Sana "hemşire ol" diyen hani...

- İşte o ses bugün bana bağırdı. Sana hiç oldu mu böyle bişey? Yani ben Büzge'yle Çisil'e de sordum, literatürde yok böyle bi olay. Bazen yabancı dilde de konuşabiliyomuş içimizdeki ses, mesela "get a life" dediği filan oluyomuş, ama bugüne kadar kimseye bağırdığı olmamış. Manyak mıdır nedir? Sence içimdeki ses bana niye bağırdı?..

- Belki içinden tramvay geçmiştir o sırada, içindeki ses sesini sana duyurmak için bağırmıştır... Kimbilir...

- Yaa kafayı yiycem ya, içindeki ses insana bağırır mı hiç. Ne söylüycekse düzgün bi şekilde söylese ya... Dediklerini yapmıyorum diye kızdı mı acaba? Yalnız bişey söyleyim mi, eğer böyle bağırıcaksa ben içimdeki sesin söylediklerini yapmam yani. Öyle baskıya falan gelemem ben. İçim de olsa kimse üstümde egemenlik kurmaya kalkamaz... Annem bile göbeğimi açıkta bırakan giysilerimi çekiştiremiyo benim. O derece özgürüm...

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

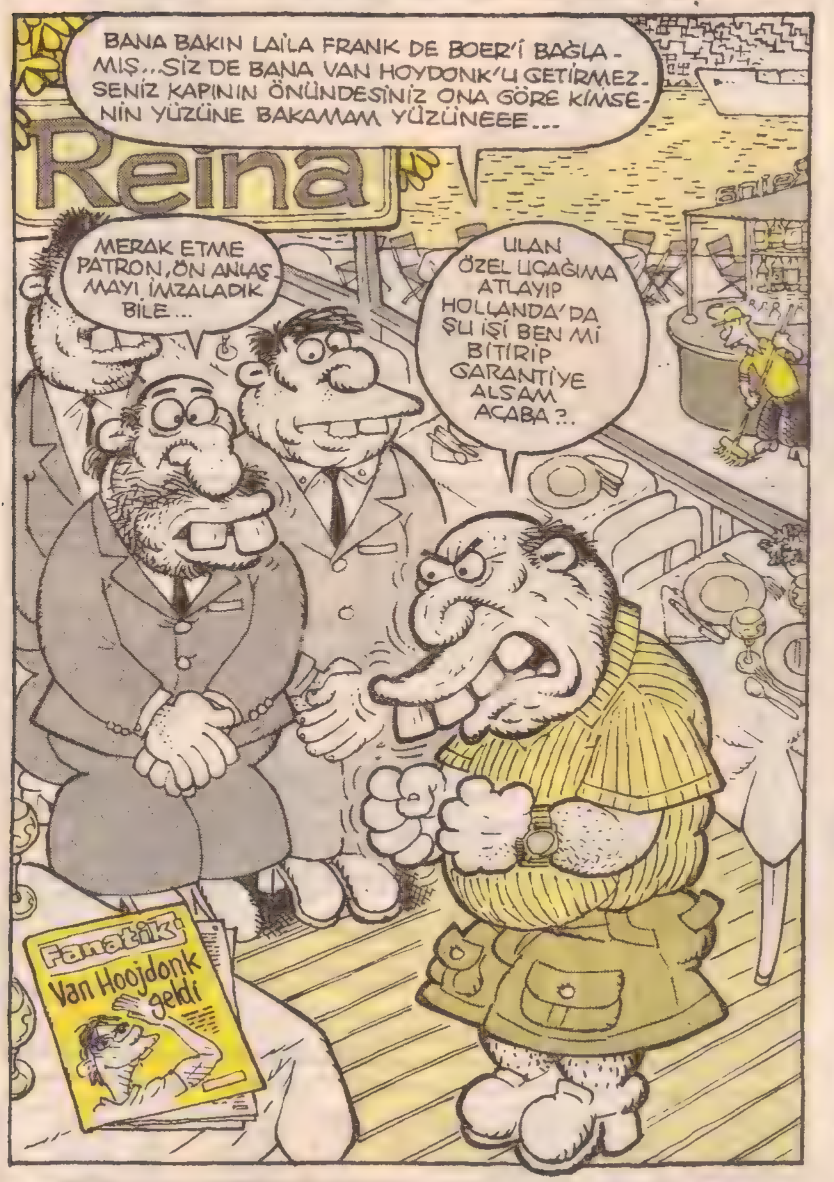
BANA BAKIN LAİLA FRANK DE BOER'İ BAĞLAMIŞ..SİZ DE BANA VAN HOYDONK'U GETİRMEZSENİZ KAPININ ÖNÜNDESİNİZ ONA GÖRE KİMSENİN YÜZÜNE BAKAMAM YÜZÜNEEE...
Reina
MERAK ETME PATRON, ÖN ANLAŞMAYI İMZALADIK BİLE...
ULAN ÖZEL UÇAĞIMA ATLAYIP HOLLANDA'DA ŞU İŞİ BEN Mİ BİTİRİP GARANTİYE ALSAM ACABA?..
Fanatik
Van Hoojdonk geldi

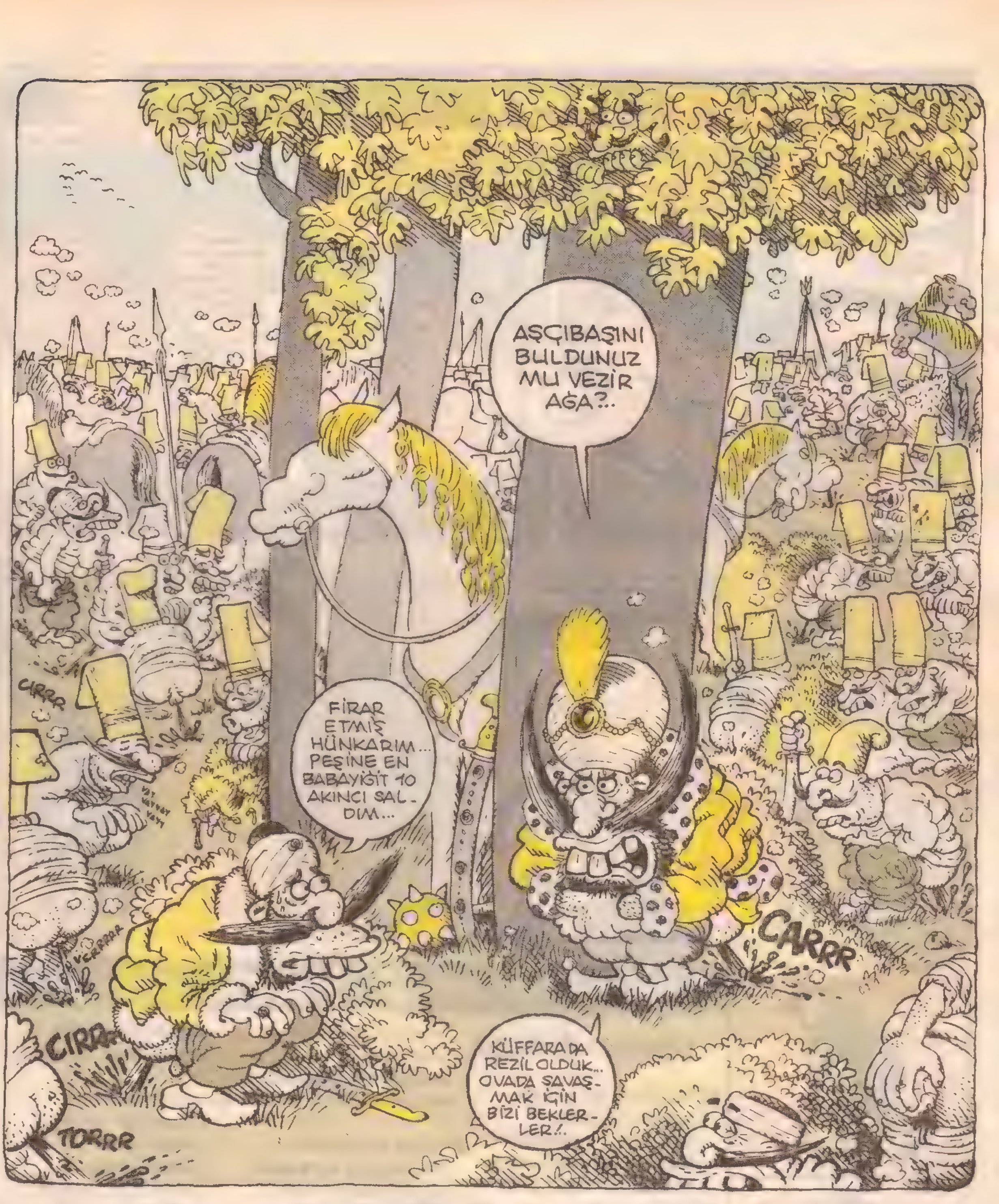
AŞÇIBAŞINI BULDUNUZ MU VEZİR AĞA?..
CARRR
FİRAR ETMİŞ HÜNKARIM... PEŞİNE EN BABAYİĞİT 10 AKINCI SALDIM...
CARRR
CIRRR
TORRR
KÜFFARA DA REZİL OLDUK.. OVADA SAVAŞMAK İÇİN BİZİ BEKLERLER!..

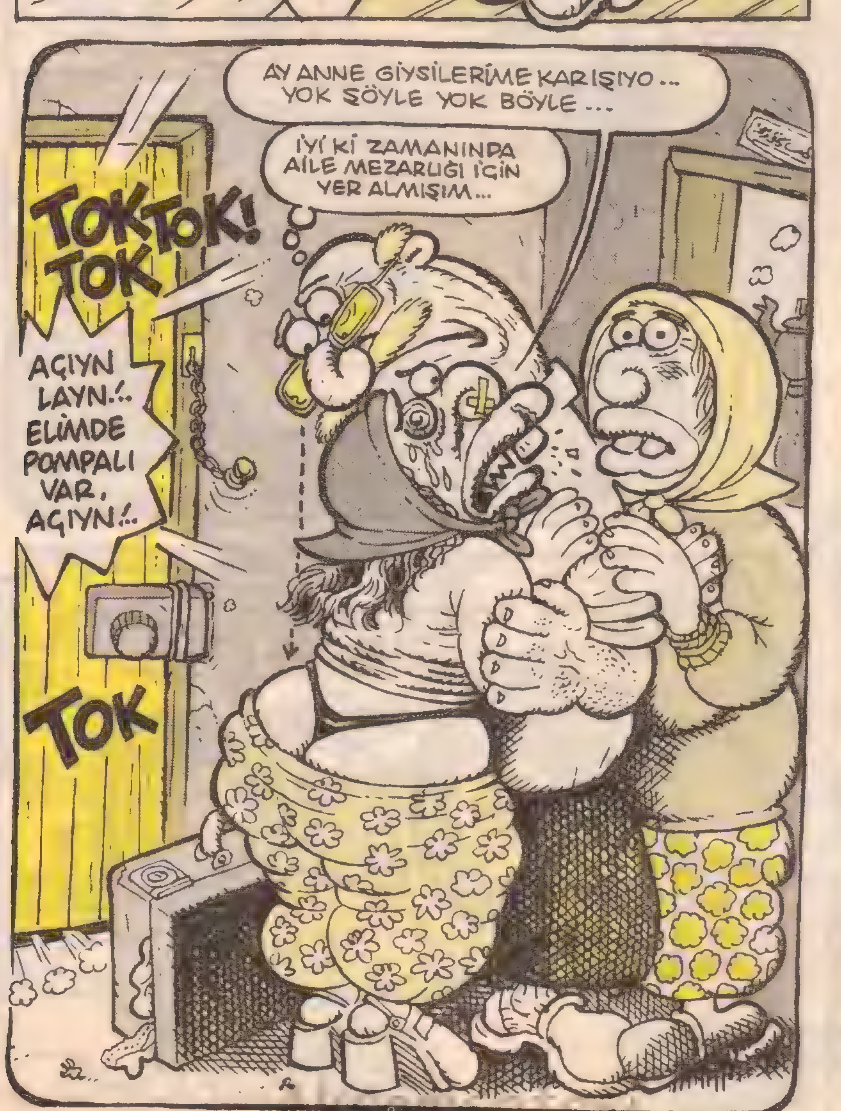
AY ANNE GİYSİLERİME KARIŞIYO... YOK ŞÖYLE YOK BÖYLE...
İYİ Kİ ZAMANINDA AİLE MEZARLIĞI İÇİN YER ALMIŞIM...
TOK TOK TOK!
AÇIYN LAYN!.. ELİMDE POMPALI VAR, AÇIYN!..
TOK

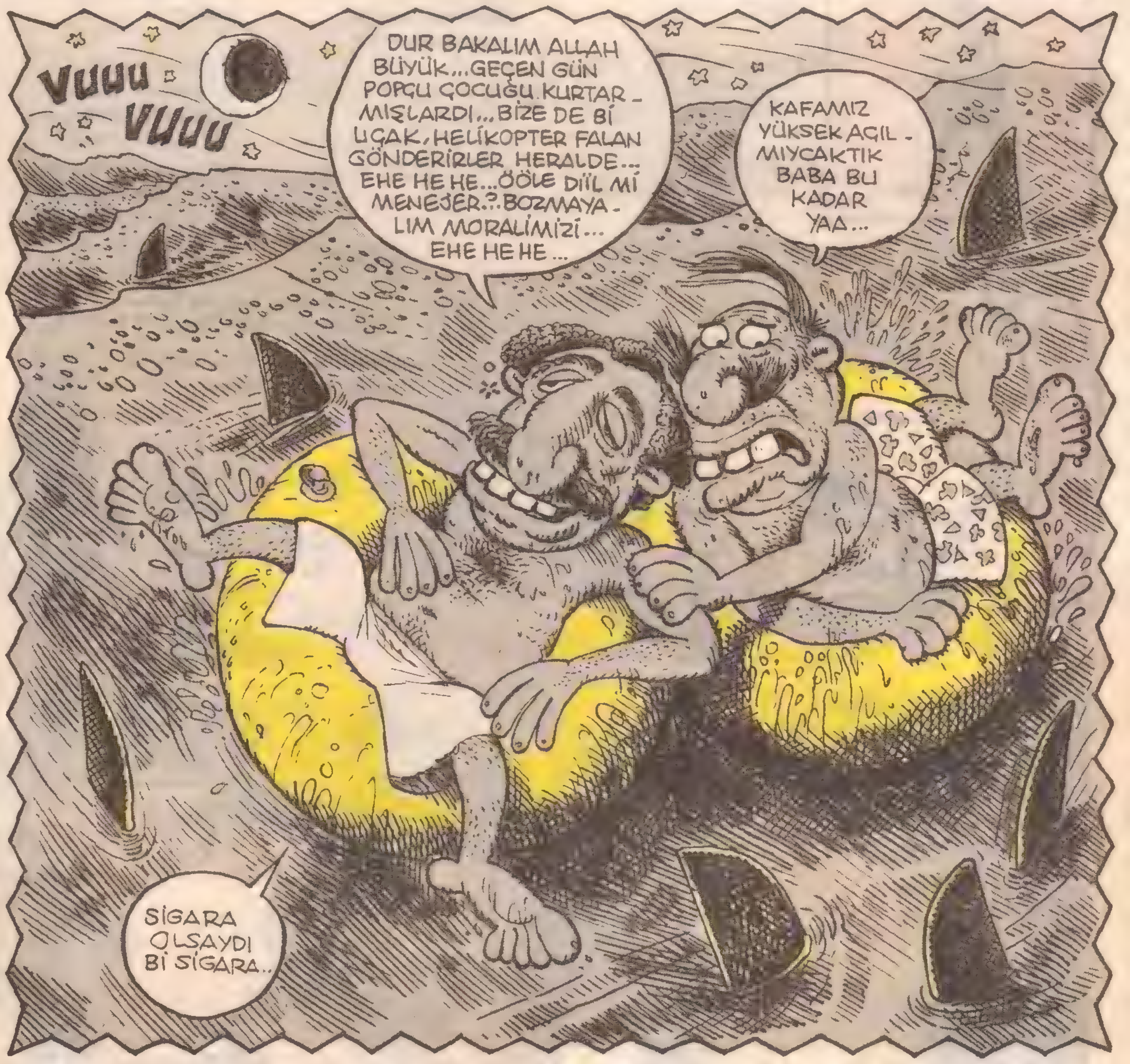
VUUU VUUU
DUR BAKALIM ALLAH BÜYÜK...GEÇEN GÜN POPÇU ÇOCUĞU KURTARMIŞLARDI...BİZE DE Bİ UÇAK, HELİKOPTER FALAN GÖNDERİRLER HERALDE... EHE HE HE...ÖÖLE DİİL Mİ MENEJER?..BOZMAYALIM MORALİMİZİ... EHE HE HE...
KAFAMIZ YÜKSEK AÇILMIYCAKTIK BABA BU KADAR YAA...
SİGARA OLSAYDI Bİ SİGARA..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

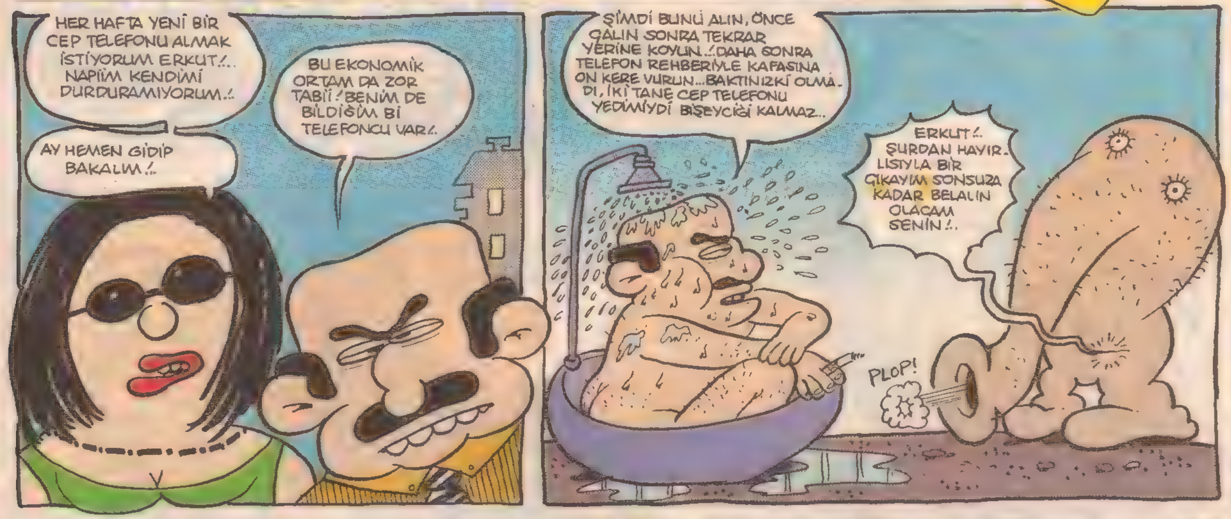
HER HAFTA YENİ BİR CEP TELEFONU ALMAK İSTİYORUM ERKUT!.. NAPİİM KENDİMİ DURDURAMIYORUM!..
AY HEMEN GİDİP BAKALIM!..
BU EKONOMİK ORTAM DA ZOR TABİİ! BENİM DE BİLDİĞİM Bİ TELEFONCU VAR!..
ŞİMDİ BUNU ALIN, ÖNCE ÇALIN SONRA TEKRAR YERİNE KOYUN..! DAHA SONRA TELEFON REHBERİYLE KAFASINA ON KERE VURUN... BAKTINIZKİ OLMADI, İKİ TANE CEP TELEFONU YEDİMİYDİ BİŞEYCİĞİ KALMAZ...
ERKUT!.. ŞURDAN HAYIRLISIYLA BİR ÇIKAYIM SONSUZA KADAR BELALIN OLACAM SENİN!..
PLOP!

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

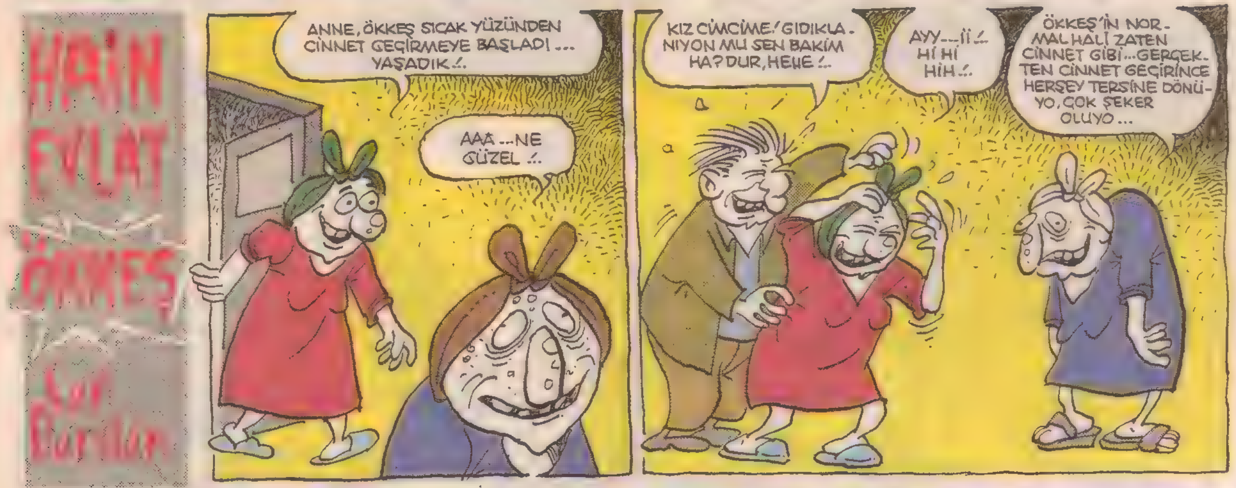
ANNE, ÖKKEŞ SICAK YÜZÜNDEN CİNNET GEÇİRMEYE BAŞLADI... YAŞADIK!..
AAA... NE GÜZEL!..
KIZ CİMCİME! GIDIKLANIYON MU SEN BAKİM HA? DUR, HELLE!..
AYY... İİ!.. Hİ Hİ HİH!..
ÖKKEŞ'İN NORMAL HALİ ZATEN CİNNET GİBİ... GERÇEKTEN CİNNET GEÇİRİNCE HERŞEY TERSİNE DÖNÜYO, ÇOK ŞEKER OLUYO...

İki Resim Arasındaki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

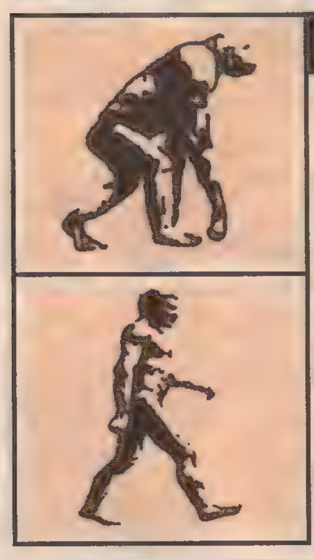

Maymun & İnsan

❶ Maymun, ait olduğu hayvan türünün yetenekli bir örneğidir... **İnsanın kıyaslanacağı benzer bir figür yoktur!..**

❷ "Maymunoğlu" diye bir terim yoktur... **"İnsanoğlu" vardır!..**

❸ Maymun, bazı bilimciler tarafından "insanın atası" olarak gösterilmiştir... **İnsan, neyin atasıdır, muammadır!..**

❹ Bütün dünyadaki maymunlar, aynı anda hiç savaşmamışlardır... **İnsanlar, bazen, savaşmışlardır!..**

❺ Maymun, eğlenceli bir kelimedir, örneğin yakın zamanda bir mizah dergisine isim olmuştur... **İnsan, ciddi-ağır formatların ismidir!..**

❻ "Canlı Maymun Lokantası" diye bir realite vardır... **"Canlı İnsan Lokantası" henüz yoktur!..**

❼ Maymun muzu ziyadesiyle sever... **İnsan da sever artı alır veyahut satar da!..**

vo@leman.com.tr

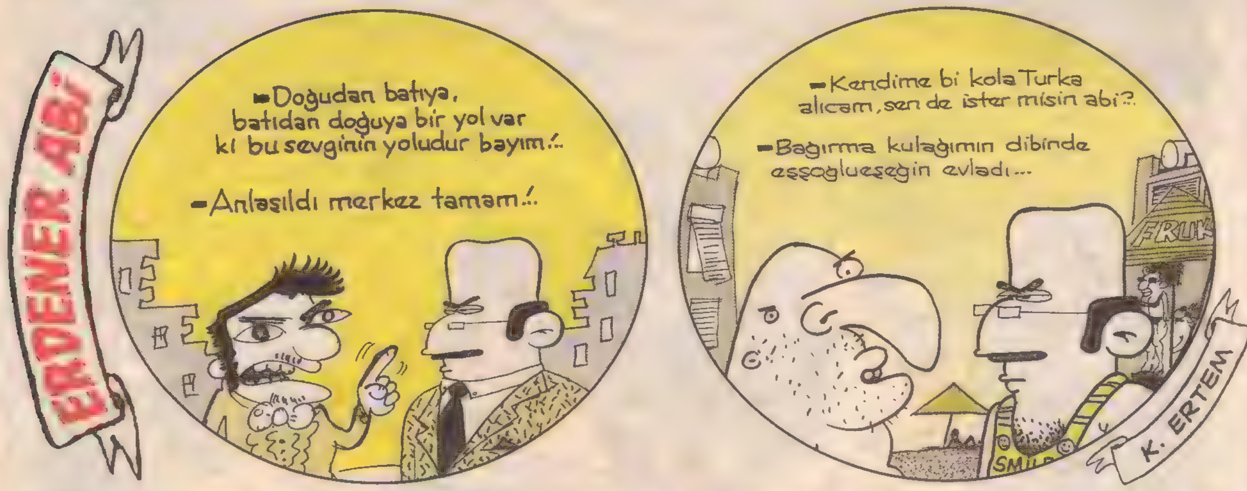
ERDENER ABİ
-Doğudan batıya, batıdan doğuya bir yol var ki bu sevginin yoludur bayım!..
-Anlaşıldı merkez tamam!..
-Kendime bi kola Turka alıcam, sen de ister misin abi?.
-Bağırma kulağımın dibinde eşşoğlueşeğin evladı...
FRUK
SMIL
K. ERTEM

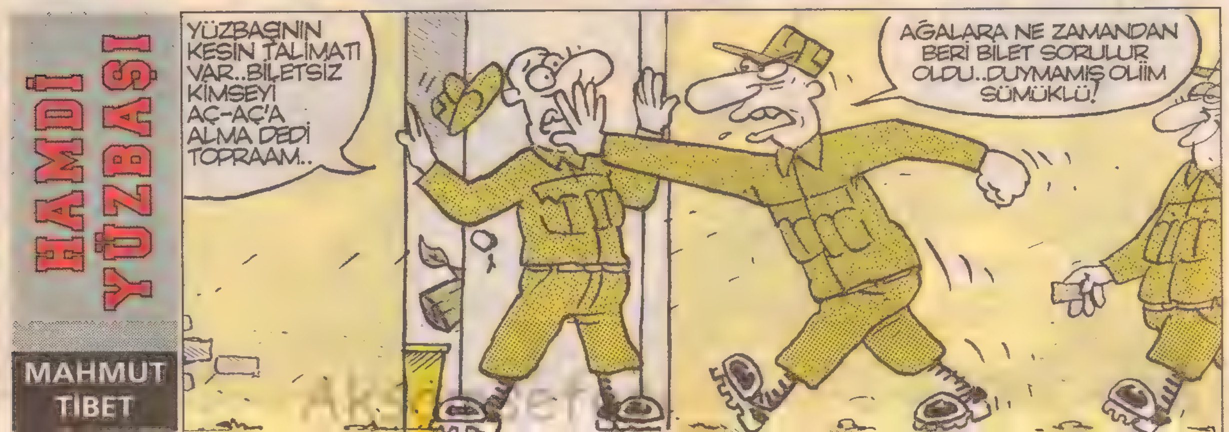
HAMDİ YÜZBAŞI
MAHMUT TİBET
YÜZBAŞININ KESİN TALİMATI VAR..BİLETSİZ KİMSEYİ AÇ-AÇ'A ALMA DEDİ TOPRAAM..
AĞALARA NE ZAMANDAN BERİ BİLET SORULUR OLDU..DUYMAMIŞ OLİİM SÜMÜKLÜ!

PANTOLON

METİN FİDAN

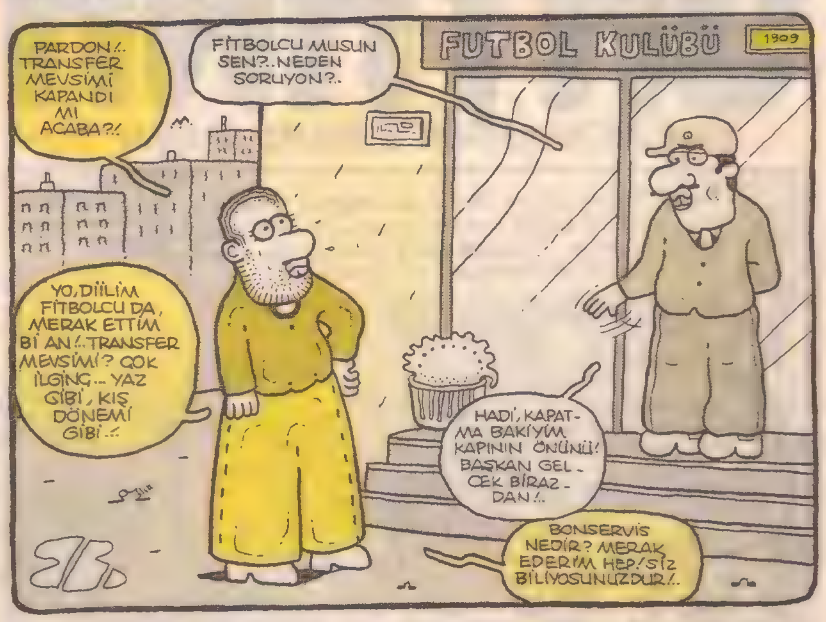
PARDON!.. TRANSFER MEVSİMİ KAPANDI MI ACABA?!
FİTBOLCU MUSUN SEN?..NEDEN SORUYON?..
FUTBOL KULÜBÜ
1909
YO, DİİLİM FİTBOLCU DA, MERAK ETTİM Bİ AN!..TRANSFER MEVSİMİ? ÇOK İLGİNÇ... YAZ GİBİ, KIŞ DÖNEMİ GİBİ..!
HADİ, KAPATMA BAKİYİM KAPININ ÖNÜNÜ! BAŞKAN GELCEK BİRAZDAN!..
BONSERVİS NEDİR? MERAK EDERİM HEP! SİZ BİLİYOSUNUZDUR!..

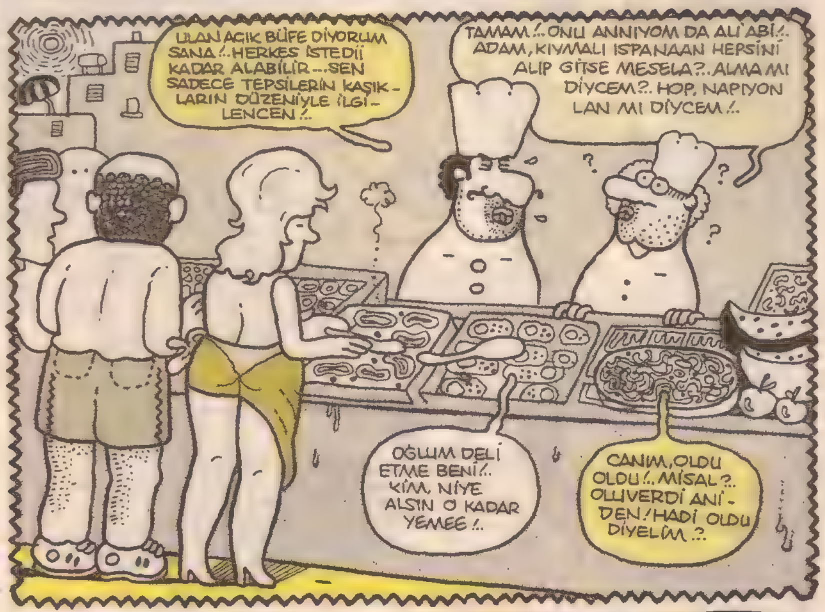
ULAN AÇIK BÜFE DİYORUM SANA!..HERKES İSTEDİİ KADAR ALABİLİR... SEN SADECE TEPSİLERİN KAŞIKLARIN DÜZENİYLE İLGİLENCEN!..
TAMAM!..ONU ANNIYOM DA ALİ ABİ!.. ADAM, KIYMALI ISPANAAN HEPSİNİ ALIP GİTSE MESELA?..ALMA MI DİYCEM?..HOP, NAPIYON LAN MI DİYCEM!..
OĞLUM DELİ ETME BENİ!.. KİM, NİYE ALSIN O KADAR YEMEE!..
CANIM, OLDU OLDU!..MİSAL?.. OLUVERDİ ANİDEN! HADİ OLDU DİYELİM?.

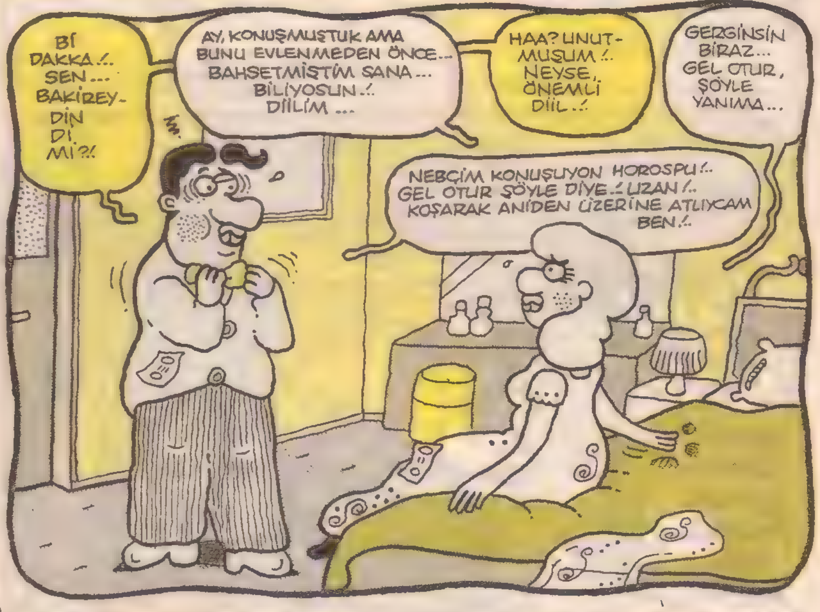
Bİ DAKKA!.. SEN... BAKİREYDİN Dİ, Mİ?!
AY, KONUŞMUŞTUK AMA BUNU EVLENMEDEN ÖNCE... BAHSETMİŞTİM SANA... BİLİYOSUN!.. DİİLİM...
HAA? UNUTMUŞUM!.. NEYSE, ÖNEMLİ DİİL..!
GERGİNSİN BİRAZ... GEL OTUR, ŞÖYLE YANIMA...
NEBÇİM KONUŞUYON HOROSPU!.. GEL OTUR ŞÖYLE DİYE..! UZAN!.. KOŞARAK ANİDEN ÜZERİNE ATLIYCAM BEN!..

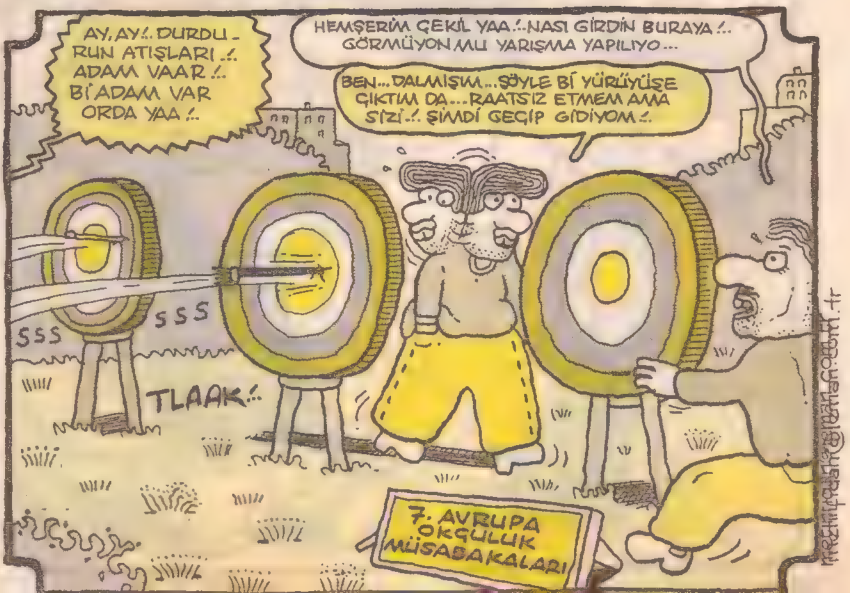
AY, AY!.. DURDURUN ATIŞLARI!.. ADAM VAAR!.. Bİ ADAM VAR ORDA YAA!..
HEMŞERİM ÇEKİL YAA!..NASI GİRDİN BURAYA!.. GÖRMÜYON MU YARIŞMA YAPILIYO...
BEN...DALMIŞIM...ŞÖYLE Bİ YÜRÜYÜŞE ÇIKTIM DA....RAATSIZ ETMEM AMA SİZİ!.. ŞİMDİ GEÇİP GİDİYOM!..
SSS
SSS
TLAAK!..
7. AVRUPA OKÇULUK MÜSABAKALARI

metinfidan@leman.com.tr

TERELELLİ

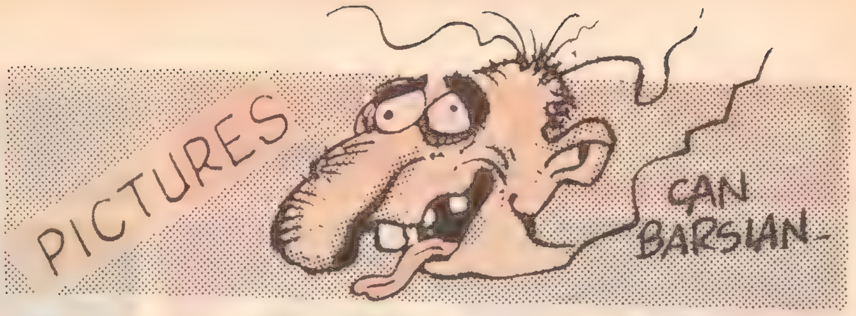
PICTURES
CAN BARSLAN

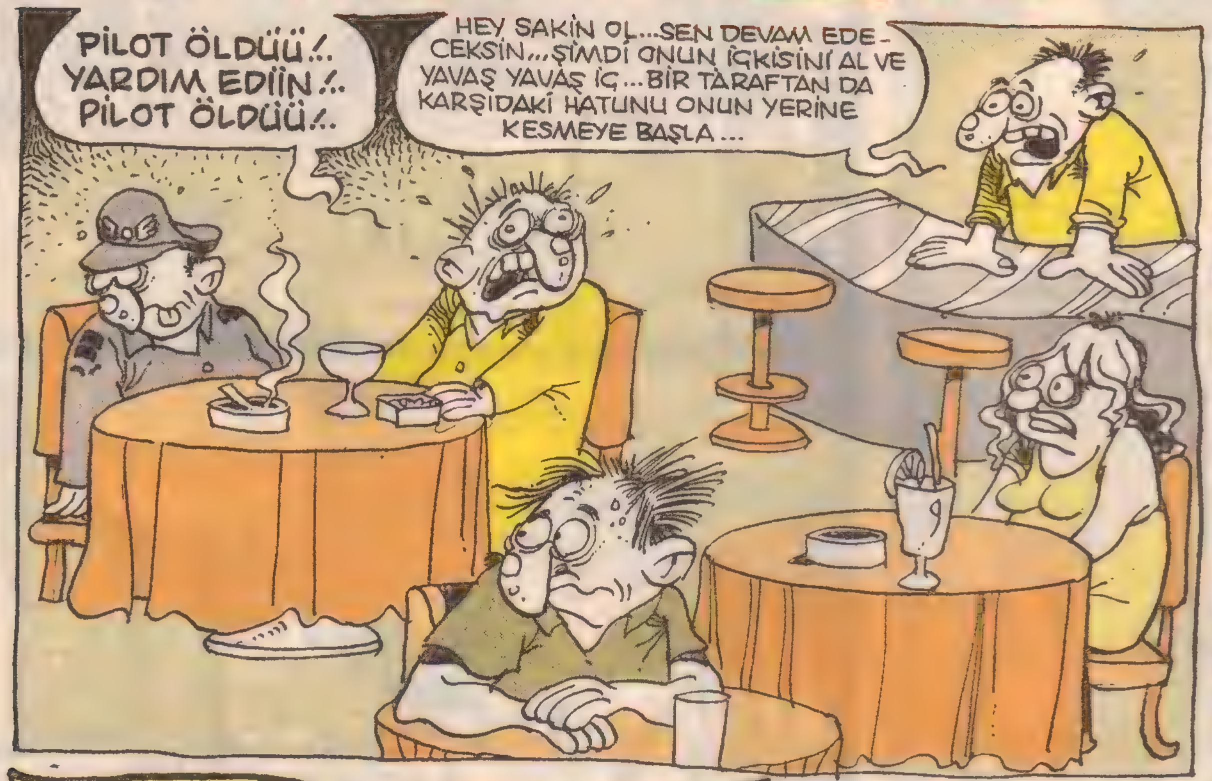
PİLOT ÖLDÜÜ!.. YARDIM EDİİN!.. PİLOT ÖLDÜÜ!..
HEY SAKİN OL...SEN DEVAM EDECEKSİN,,, ŞİMDİ ONUN İÇKİSİNİ AL VE YAVAŞ YAVAŞ İÇ...BİR TARAFTAN DA KARŞIDAKİ HATUNU ONUN YERİNE KESMEYE BAŞLA...

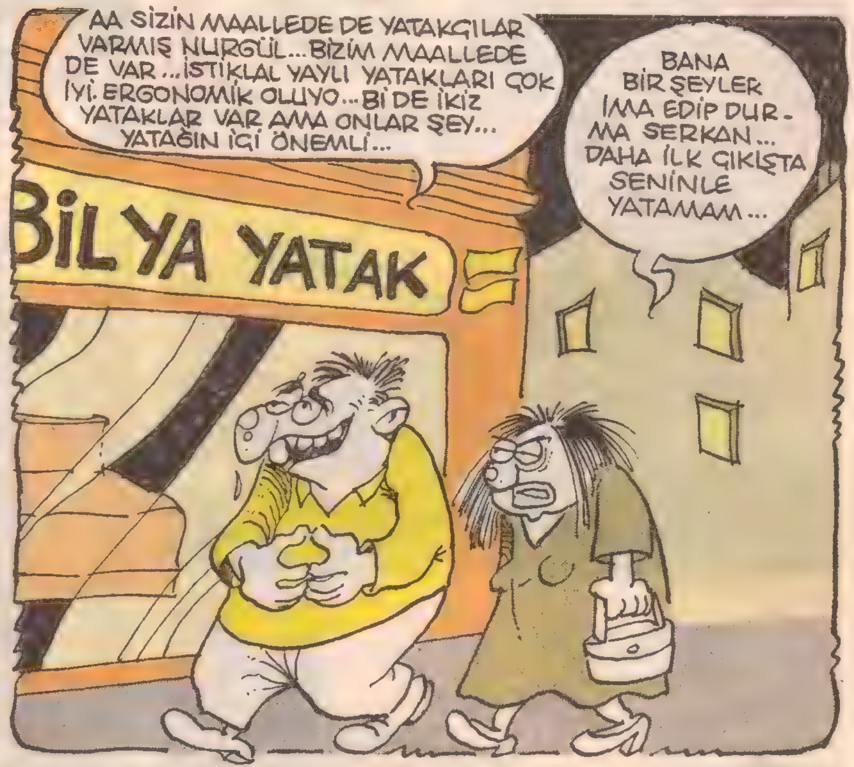
AA SİZİN MAALLEDE DE YATAKÇILAR VARMIŞ NURGÜL...BİZİM MAALLEDE DE VAR...İSTİKLAL YAYLI YATAKLARI ÇOK İYİ. ERGONOMİK OLUYO...Bİ DE İKİZ YATAKLAR VAR AMA ONLAR ŞEY... YATAĞIN İÇİ ÖNEMLİ...
BANA BİR ŞEYLER İMA EDİP DURMA SERKAN...DAHA İLK ÇIKIŞTA SENİNLE YATAMAM...
BİLYA YATAK

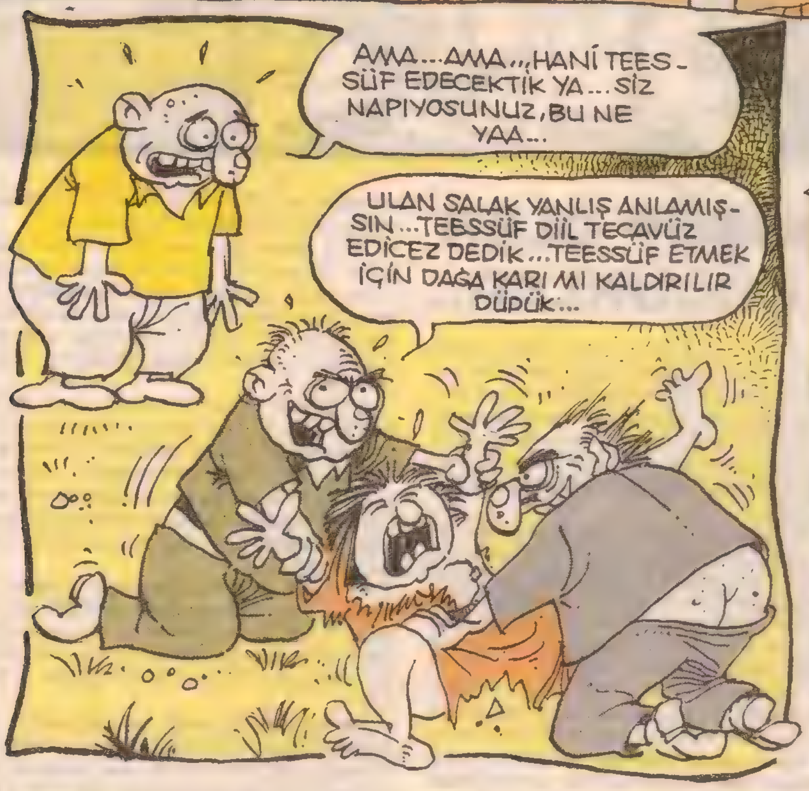
AMA...AMA...HANİ TEESSÜF EDECEKTİK YA...SİZ NAPIYOSUNUZ, BU NE YAA...
ULAN SALAK YANLIŞ ANLAMIŞSIN...TEESSÜF DİİL TECAVÜZ EDİCEZ DEDİK...TEESSÜF ETMEK İÇİN DAĞA KARI MI KALDIRILIR DÜDÜK...

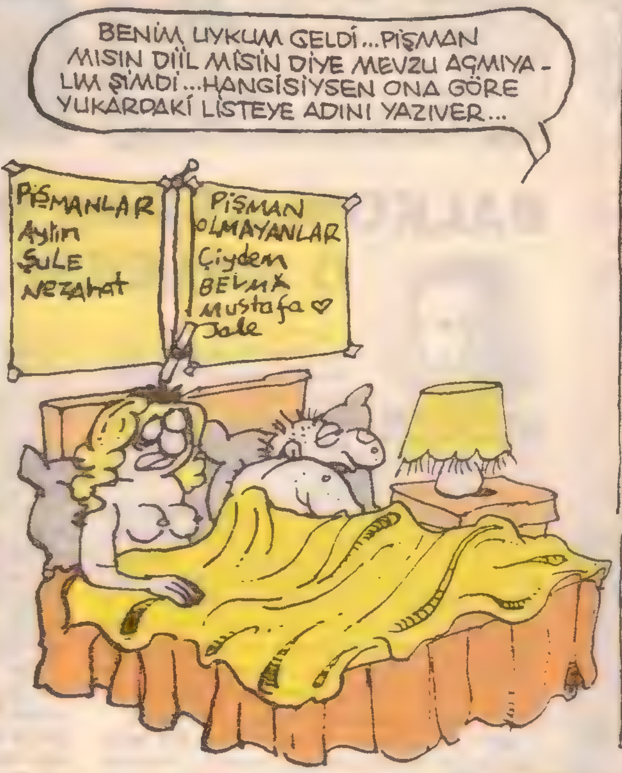
BENİM UYKUM GELDİ...PİŞMAN MISIN DİİL MİSİN DİYE MEVZU AÇMIYALIM ŞİMDİ...HANGİSİYSEN ONA GÖRE YUKARDAKİ LİSTEYE ADINI YAZIVER...
PİŞMANLAR
Aylin
ŞULE
NEZAhat
PİŞMAN OLMAYANLAR
Çiydem
BELMA
Mustafa ♡
Jale

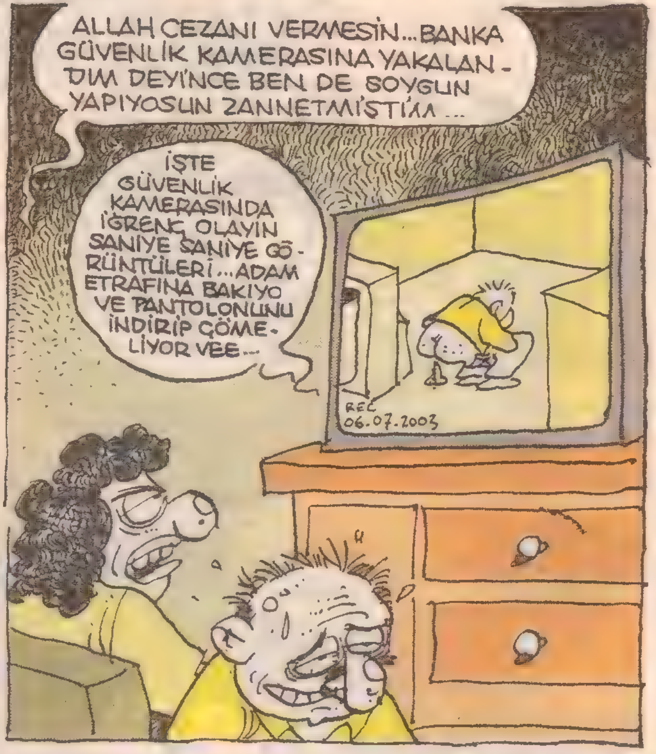
ALLAH CEZANI VERMESİN...BANKA GÜVENLİK KAMERASINA YAKALANDIM DEYİNCE BEN DE SOYGUN YAPIYOSUN ZANNETMİŞTİM...
İŞTE GÜVENLİK KAMERASINDA İĞRENÇ OLAYIN SANİYE SANİYE GÖRÜNTÜLERİ...ADAM ETRAFINA BAKIYO VE PANTOLONUNU İNDİRİP ÇÖMELİYOR VEE...
REC
06.07.2003

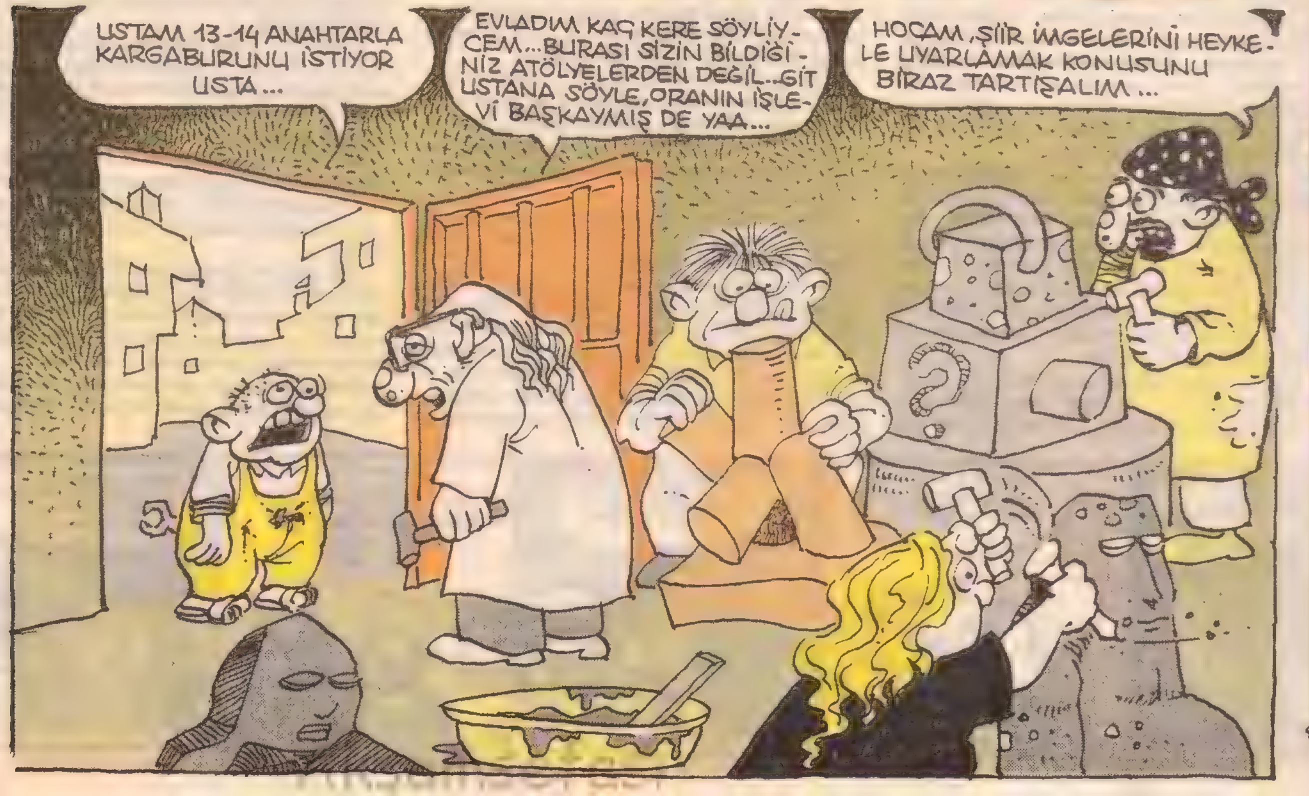
USTAM 13-14 ANAHTARLA KARGABURUNU İSTİYOR USTA...
EVLADIM KAÇ KERE SÖYLİYCEM...BURASI SİZİN BİLDİĞİNİZ ATÖLYELERDEN DEĞİL..GİT USTANA SÖYLE, ORANIN İŞLEVİ BAŞKAYMIŞ DE YAA...
HOCAM, ŞİİR İMGELERİNİ HEYKELE UYARLAMAK KONUSUNU BİRAZ TARTIŞALIM...

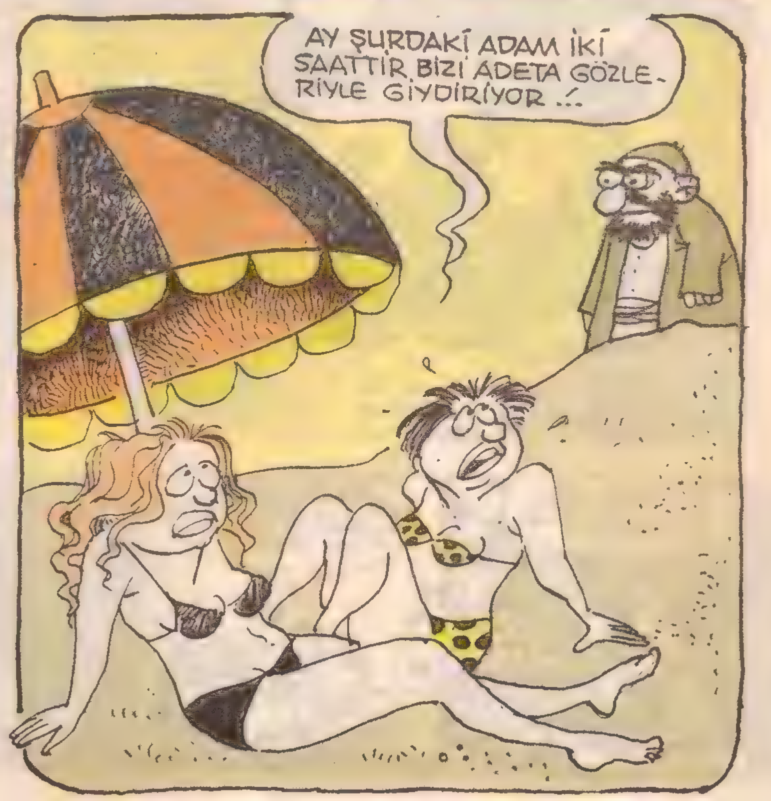
AY ŞURDAKİ ADAM İKİ SAATTİR BİZİ ADETA GÖZLERİYLE GİYDİRİYOR..!

Feyzi Özşalım feyzi@leman.com.tr

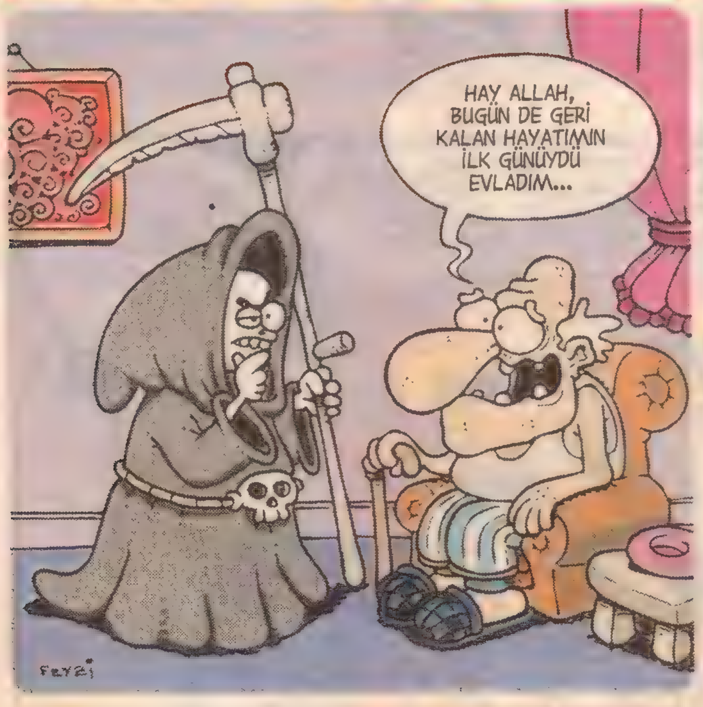
HAY ALLAH, BUGÜN DE GERİ KALAN HAYATIMIN İLK GÜNÜYDÜ EVLADIM...
FEYZİ

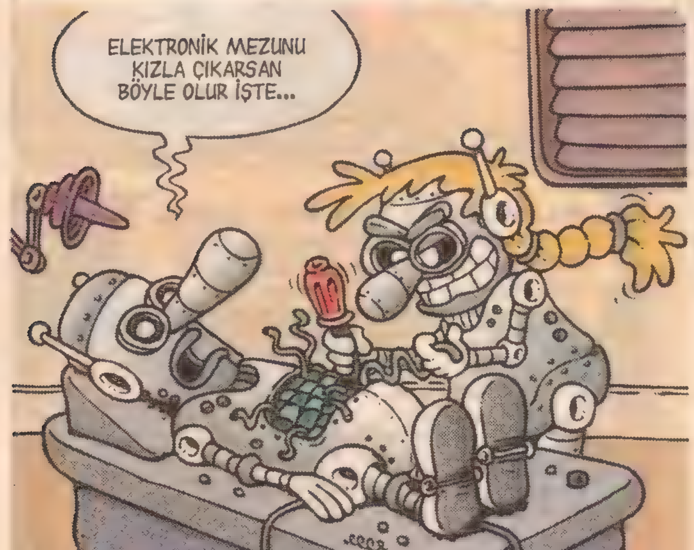
ELEKTRONİK MEZUNU KIZLA ÇIKARSAN BÖYLE OLUR İŞTE...
FEYZİ

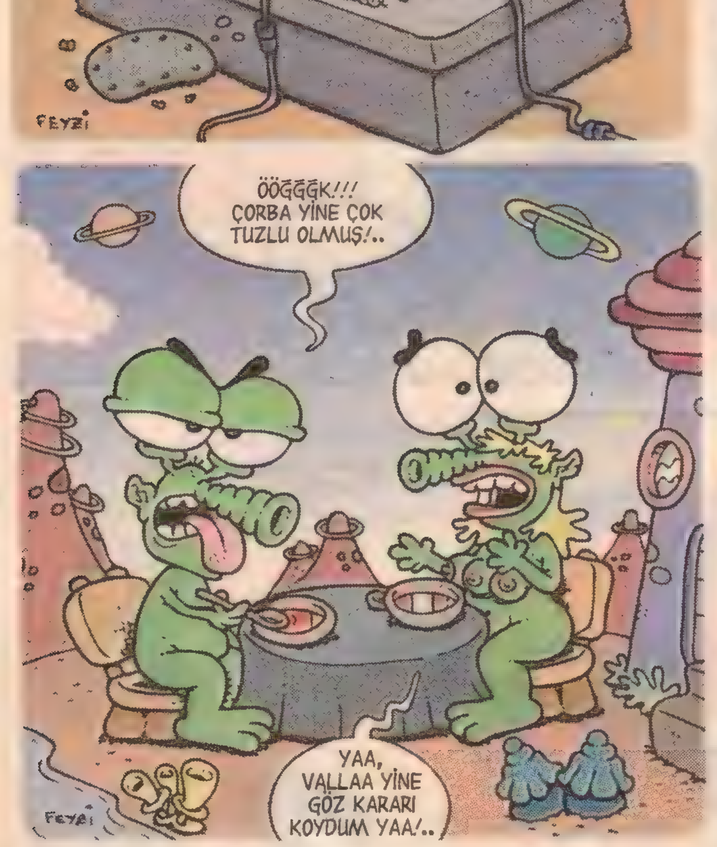
ÖÖĞĞĞK!!! ÇORBA YİNE ÇOK TUZLU OLMUŞ!..
YAA, VALLAA YİNE GÖZ KARARI KOYDUM YAA!..
FEYZİ

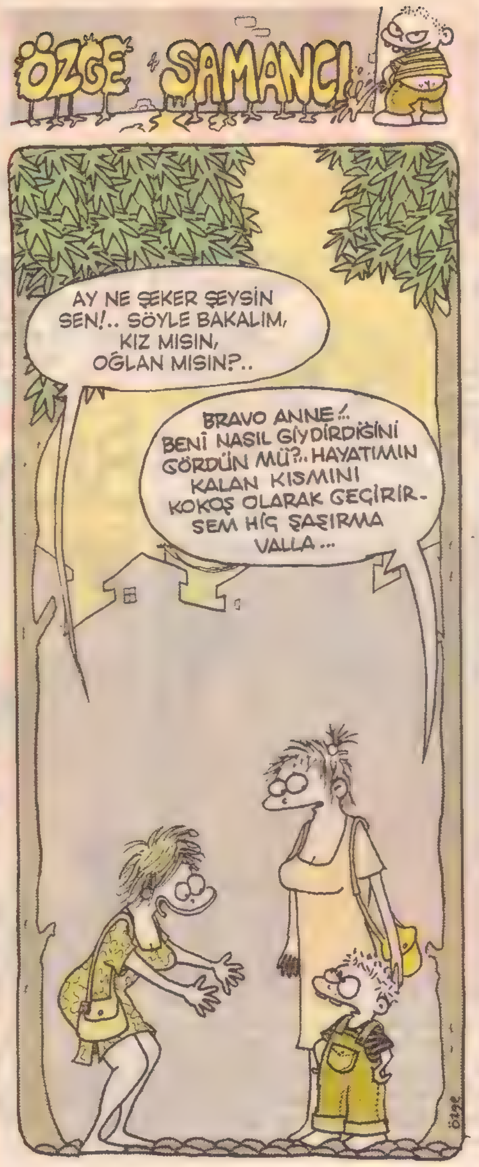
ÖZGE SAMANCI
AY NE ŞEKER ŞEYSİN SEN!.. SÖYLE BAKALIM, KIZ MISIN, OĞLAN MISIN?..
BRAVO ANNE!.. BENİ NASIL GİYDİRDİĞİNİ GÖRDÜN MÜ?.. HAYATIMIN KALAN KISMINI KOKOŞ OLARAK GEÇİRİRSEM HİÇ ŞAŞIRMA VALLA...
ÖZGE

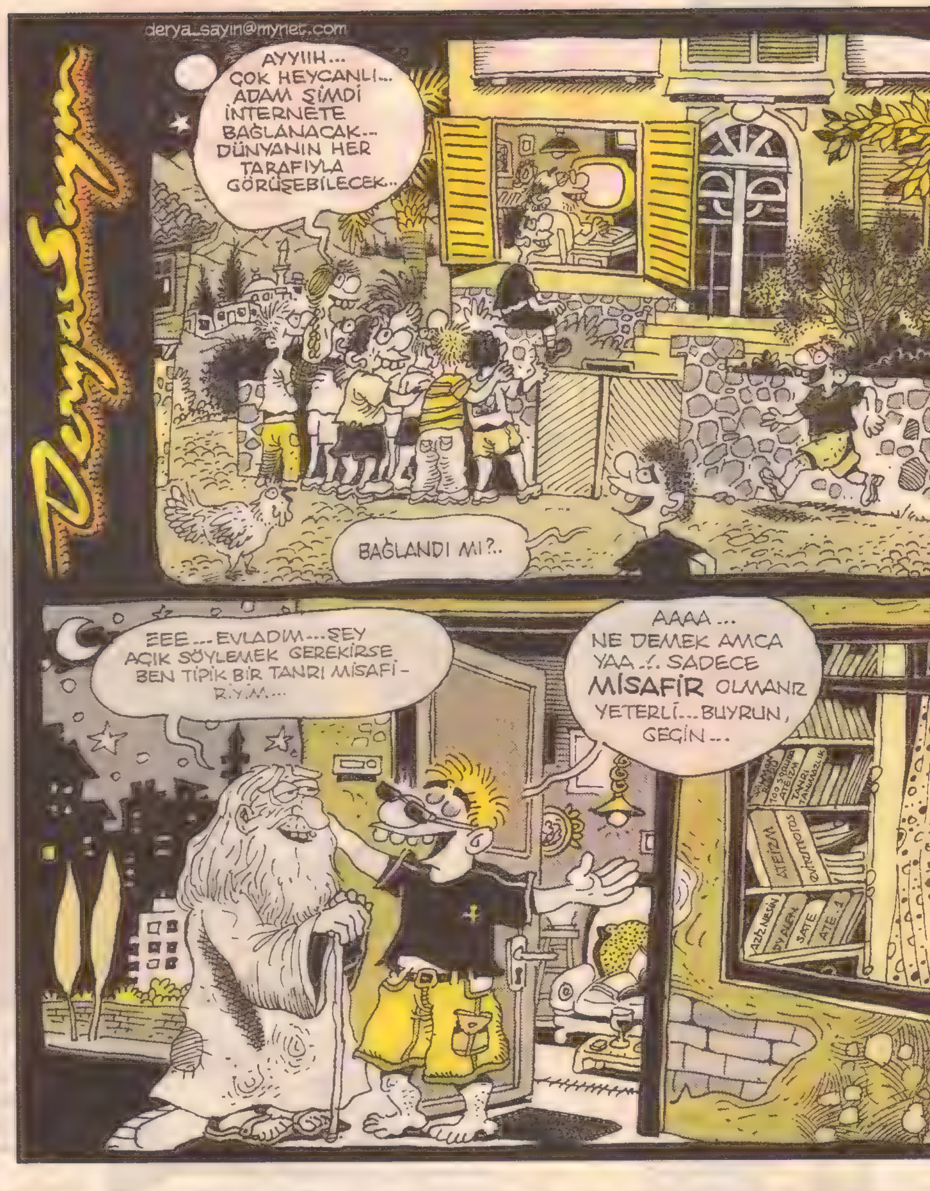
derya_sayin@mynet.com
Derya Sayın
AYYIIH... ÇOK HEYCANLI... ADAM ŞİMDİ İNTERNETE BAĞLANACAK... DÜNYANIN HER TARAFIYLA GÖRÜŞEBİLECEK...
BAĞLANDI MI?..
EEE... EVLADIM... ŞEY AÇIK SÖYLEMEK GEREKİRSE BEN TİPİK BİR TANRI MİSAFİ-RİYİM...
AAAA... NE DEMEK AMCA YAA!.. SADECE MİSAFİR OLMANIZ YETERLİ... BUYRUN, GEÇİN...
100 SORUDA ATEİZM
TANRI TANIMAZLIK
ATEİZM

BALKONLARDAN DÜŞÜP ÖLEN O MELEKSİ ÇOCUKLAR..

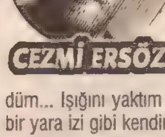

CEZMİ ERSÖZ

Şehirden evime döndüm yine... Şehirden odama döndüm... Utandığım geçmişim gibiydi gördüğüm herkes... Kimse arzuladığım gibi değildi... Ve en çok da ben... Şehirden balkonuma döndüm... Işığını yaktım balkonumun. Ve orda hiç geçmeyen bir yara izi gibi kendimi gördüm...

Çünkü kendisini dinleyen ve kendisinden kurtulamayan insanlar en çok balkonlarına benzerdi... Yarım kalmış gençlik düşleri, yorgun hayallerimiz, vazgeçişlerimiz, sakladığımız korkular, ertelediğimiz her şey balkonumuzda saklıdır çünkü... Çünkü hep bir sezgidir içimde: Tanrı'nın beni en çok gördüğü yerdi balkonlar... Ve Tanrı'nın ittiğini düşündüm ben hep yıllarca, balkonlardan düşüp ölen o meleksi çocukları... Bu yüzden yüzümü sürdüm hep gizli bir pişmanlıkla balkonların parmaklıklarına. Sanki ben istemişim gibi o meleksi çocukların balkonlardan düşüp ölmesini...

Dünya, ben balkonlara çıktığımda önceleri öyle yavaş, sonra öyle hızlı dönmeye başlamıştı ki nerede bir imkansızlık varsa onu özlemek yazılmıştı alnıma... Kendimden kurtulmayı özlerdim mesela. Kötülüğümü taşıyan çelimsiz, sorunlu bedenimden... Balkonlardan düşüp ölen o meleksi çocukları katıksız ve hiç unutmadan sevmem, kendimden kurtulmama bağlıydı çünkü... Balkonlarda sabahlarken ve gecelerin mavisi karanlıkla sevişirken hissederdim en çok: İyilik peşinde koşan bir kötüydüm ben...

Çıplak ışığın altında balkonuma baktım sonra bir kez daha: Kırık gece lambaları, eski kasetler, solgun posterler, boş eşya kutuları, bozulmuş oyuncaklar, yırtık perdeler, delik deşik olmuş kilimler, fotoğraf albümleri, çerçevelenmiş ve çerçevesiz fotoğraflar, eskimiş diplomalara sarılmış yıllanmış okul karneleri, yüzlerce fatura, kira kontratları, bir gün lazım olur diye atılmamış, oysa zamanı çoktan geçmiş evraklar, eski makbuzlar, sararmış gazete kupürleri, tarih olmuş film afişleri ve daha nice şey...

Özlediğim balkon bu değildi oysa... Ben tertemiz ve beni gökyüzüne hazırlayan bir başka balkon düşlemiştim, ama kaçamamıştım kendimden... Ben neysem, balkonum da oydu işte... Oysa çok gençken, tren yolunun kenarına dizilmiş o solgun evlerin atılmış ve unutulmuş eşyalarla yorgun düşmüş balkonları içimi ne çok acıtırdı... Ne çok kızardım onlara balkonlarını temizlemiyorlar, düş kurmaya ve aşka hazır hale getirmiyorlar diye... Bunu yapmaları çok basit, çok kolay diye düşünürdüm... O zamanlar balkonların o evde yaşayan insanların hayatlarına benzediğini bilemeyecek kadar gençtim...

Çünkü bu hayatta fark etmek, çünkü anlamak, ama yine de bir şey yapamamak kötülükle solduruyordu kalbi... Bu hayatta fark etmek, anlamak ve yine de hiçbir şey yapamamak iyilik peşinde koşan bir kötü yapıyordu herkesi ve en çok da beni... Ve insana en çok birlikte kurtulacağı kişiler ve gökyüzünü düşlediği yerler hatırlatıyordu, bu hayattan kurtulmanın aslında ne kadar zor olduğunu...

Aylar olmuştu birbirimizden ayrılalı... Bu gece gözlerin geldi önce aklıma. En gizli, en örtük yerin... Hep cömert, cefakar, hep nemli, hep arzulu teninden bile gizli... Haklıydım bir başıma evimde. Balkonuma bakıyordum öylece. Haklı olduğum kadar yalnızdım kendimle. Onca zaman sonra nasıl isyan ettimse hayatıma, hayatımı anlatan balkonuma; öyle isyan ettim o hep nemli, hep arzulu ve cömert olan teninden bile gizli ve örtük olan gözlerine...

Neydi gözlerinin arkasında gerçek? Neyeydi susuzluğun? En çok nerede olmayı özlüyordun? Ne dersem açılırdı gözlerindeki örtü? Sonra, çok sonra duydum. Birisi vardı hayatında. Beni görenin ilk aklına gelen, senin biriyle olduğunu söyleme isteğiydi bu ayrılıklar boyunca... Kimi görsem bunu söylüyordu bana.

Bilirsin. İnsanlar acıtmayı, kanatmayı severler. Korur gibi, acır gibi, okşar gibi incitirler. Öç alır gibi severler. Farkında değilmiş gibi yaralamak isterler...

İşte o an, sensiz kaldığım günler boyunca aslında ne kadar acı çektiğimi anlar anlamaz aradım seni... Çünkü insan kendi çektiği acıya saygı duymuyorsa balkonlarına da, hayata da saygı duymuyordur. Kendi çektiği acıya saygı duymuyorsa, kurtuluş sandığı insanlar ve mekânlar onun en büyük tutsaklığı olur... Bunu anladığım an Tanrı'nın balkonlardan iterek yanına çağırdığı o meleksi çocukları düşünerek aradım seni... İyilik peşinde koşan bir kötü olduğumu ve hayatın bütün kurallarını unutarak aradım seni...

Birlikte olduğun adam çıktı telefona. Düşleri solduran insanın kendisini kandırmasına bir an dahi izin vermeyen hayatın kuralları gibi çıktı... Unutulmuş eşyalardan ağırlaşan, o solgun balkonlar gibi çıktı... Hiç hazır değilim buna Çünkü yıllardır iyilik peşinde koşan bir kötü olmak zayıflatmıştı ruhumu... Kapattım telefonu. Hemen o an... Sesini du yar duymaz...

Ve başladım kendimi seyretmeye. Merak ediyordum kendimi. Şimdi ne yapacaktım ben. Merak ediyordum: N kadar sahteydim? Ne kadar kendimdim? En önemlisi, se ne kadar içten, ne kadar sahici sevmiştim... Geceydi çünkü. Kendisiyle kavgalı olanların en büyük düşmanı olan geceydi... Ve onca yıllık hayatım ve neredeyse varlığımı tehd eden o sinsi şüpheyle sarsılıyordu kaç kez amansızca sorguladığım ruhum...

Ben seni en çok ruhun, kalbin için mi sevmiştim; yoks tenime yanlış bir kader gibi uyan o ışıltılı tenin için mi sevmiştim? Yoksa ben seni ruhundan, varlığından çok; ışıklı teninden daha örtük olan gözlerinden çok, sana bile raki olan o doyumsuz, başıboş o küstah şehvetini mi sevmiştim?

Beni kendimle buluşturacak kadar acı veren bu ihane koruyan bir geceydi... Soruyordum kendime. Senin ihaneti ni koruyup saklayan gece neden benim şüphelerimi dağıtı acılarımı biraz olsun dindirmiyordu? Sensiz bütün gecele adaletsizdi çünkü.

Çünkü balkonlarımız unutulmuş eşyalardan dolayı so muş ve ağırlaşmıştı... Çünkü ben ne kadar inkar etsem d kendi kültürüyle yaralanmış bir erkektim. Kimseye kendisi den sahici bir şey veremeyen... Seks denen o kötü krallığ zavallı bir kölesiydim ben...

İşte o an, sana aman vermeyen migren ağrıların aklım gelmişti... Başına saplandığında seni dünyadan ve bu ev renden kopartan ağrıların... Benimleyken bu ağrılarını geç rebilmek için bütün bildiklerimi, bütün enerjimi harekete g çirirdim.

Oysa şimdi bir başkasıylaydın. Ve şimdi bu gece ve b tün geceler adaletsizdi bana... Ve ben onunla sevişmeyes diye, sana aman vermeyen migren ağrılarına minnet duy yordum o an.. Sevişmeyip kopasın diye, tenine sahip olma isteyen herkesten, bu dünyadan, bu evrenden...

Benimle birlikteyken, ışıklı tenini bana sunarken başı ağrı girdiğinde ve sen yerlerde kıvranırken Tanrı'dan bu a

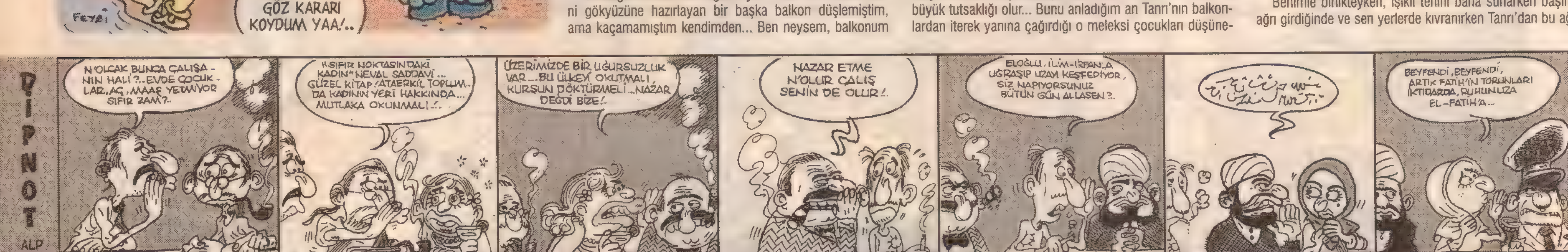
DİPNOT
ALP TAMER
N'OLCAK BUNCA ÇALIŞANIN HALİ?.. EVDE ÇOCUKLAR AÇ, MAAŞ YETMİYOR SIFIR ZAM?..
"SIFIR NOKTASINDAKİ KADIN" NEVAL SADDAVİ... GÜZEL KİTAP! ATAERKİL TOPLUMDA KADININ YERİ HAKKINDA... MUTLAKA OKUNMALI!..
ÜZERİMİZDE BİR UĞURSUZLUK VAR... BU ÜLKEYİ OKUTMALI, KURŞUN DÖKTÜRMELİ... NAZAR DEĞDİ BİZE!..
NAZAR ETME N'OLUR ÇALIŞ SENİN DE OLUR!..
ELOĞLU, İLİM-İRFANLA UĞRAŞIP UZAYI KEŞFEDİYOR, SİZ NAPIYORSUNUZ BÜTÜN GÜN ALLASEN?..
BEYFENDİ, BEYFENDİ, ARTIK FATİH'İN TORUNLARI İKTİDARDA, RUHUNUZA EL-FATİH'A...

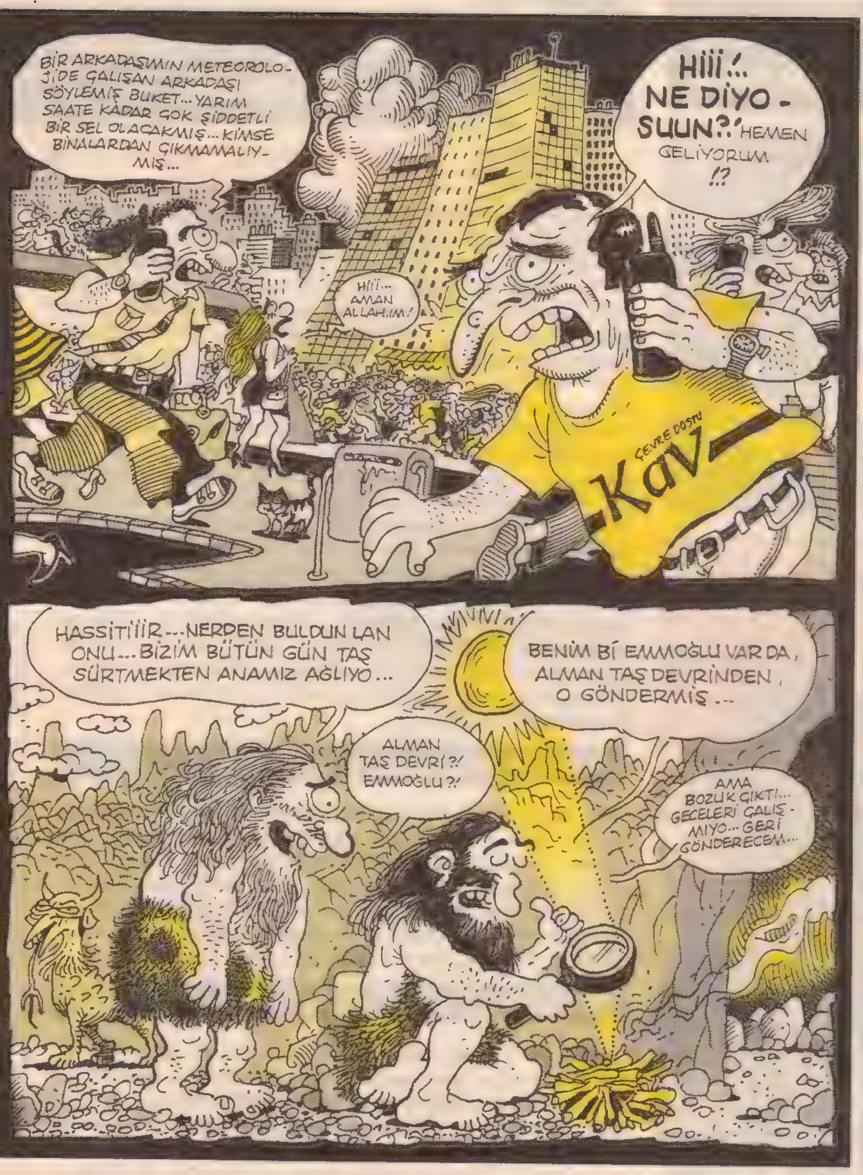
BİR ARKADAŞIMIN METEOROLOJİ'DE ÇALIŞAN ARKADAŞI SÖYLEMİŞ BUKET... YARIM SAATE KADAR ÇOK ŞİDDETLİ BİR SEL OLACAKMIŞ... KİMSE BİNALARDAN ÇIKMAMALIYMIŞ...
Hİİİ!.. NE DİYOSUUN?!' HEMEN GELİYORUM !?
Hİİİ... AMAN ALLAHIM!
ÇEVRE DOSTU Kav
HASSİTİİİR... NERDEN BULDUN LAN ONU... BİZİM BÜTÜN GÜN TAŞ SÜRTMEKTEN ANAMIZ AĞLIYO...
BENİM Bİ EMMOĞLU VAR DA, ALMAN TAŞ DEVRİNDEN, O GÖNDERMİŞ...
ALMAN TAŞ DEVRİ?! EMMOĞLU?!
AMA BOZUK ÇIKTI... GECELERİ ÇALIŞMIYO... GERİ GÖNDERECEM...

rıyı bana geçirmesi için yalvarırdım. Oysa şimdi başındaki bu amansız, yapışkan ağrıdan medet umuyor kötücül kıskançlığım... Bu en insan yerlerimi bana inat benden çalan erkekliğim...

İşte böyle anlarda beni tek ferahlatan tek şey senin böyle şeyleri asla aklından geçirmediğin ve geçirmeyeceğin oluyordu... Kendimden umut kestiğimde senin insanlığına sarılmak ferahlatıyordu beni... Ama ne acı ki şu an bunu hissetmek bile yetmiyordu bana. İyilik peşinde koşan bir kötü olduğumu ve bunun kolay kolay değişmeyeceğini anlayınca bir deli cesareti geliyordu çünkü bana... Ya da ben bunun böyle olmasını istiyorum... Deli cesaretimi bile, bilerek ve isteyerek içimden kuruyorum!

Yağmurluğumu giyiyor ve senin neden yağmurlu havalarda yürümeyi çok sevdiğini düşünerek sokağa atıyorum kendimi... Binlerce yıllık, o kimseye faydası dokunmamış kültürüyle yaralanmış bir erkek olarak... Yağmurun sendeki büyüsünü düşünürken, aynı anda neden ayrıldığımızın, kendimi haklı çıkartacak matematik formülünü düşünerek, sevgilinle birlikte kaldığın eve doğru yürüyorum... Kapınıza geliyorum. Ve sanki buna çok hakkım varmış gibi, seni herkesten çok sevmişim gibi kaldığınız apartmanın bütün zillerine sahte olduğunu kendimden bile gizleyemediğim, çocuksu bir başkaldırıyla basıyorum... Evinizin ışıkları yanıyor. Kabus dolu bir rüyadan uyanmak istercesine adını bağırıyorum yukarıya... Bir iki daire otomata basıyor. Ve aynı anda ikiniz pencereye çıkıyorsunuz. Sen sevgilini içeri itiyorsun. O direniyor. Onun derdi bana haddimi bildirmek. Beni unutamadığını biliyor. Bu ona ağır geliyor. Sen ona yalvarıyorsun içeri girmesi için. Sen zamansız sevgi hastalıklarının nasıl iyileştirileceğini hep bilmek zorundasın ya! O bilmiyor. O da erkek. Benim gibi...

Pencereden sarkıyorsun. Geliyorum, bekle, diyorsun ve sonra içeri giriyorsun. Merdivenlerin ışığı sönüyor. Merdivenlerin ışığı yeniden gecikmiş ve aldatıcı bir hırsla yanıyor... Pencereniz açık. Birlikte kaldığınız evden alabildiğine ağır küfür sesleri geliyor. Koltuklar, sandalyeler yere vuruluyor, salonun ya da odaların camları kırılıyor... Sevgilin çıldırmış gibi bağırıyor: "Varsa bir derdi bana söylesin. Sen inme aşağıya!.. O adam yiğitse, gelsin benle konuşsun!.. Gitme sen!.." Sen, kimse rahatsız olmasın, apartmanda daha çok insan uyanmasın diye hızlı hızlı merdivenlerden iniyorsun... Saçlarını örten eşarp, yanaklarını da örtüyor. Gözlerinde yıllardır tanıdığım o telaş... Benim yüzümden kimse üzülmesin, kimse kırılmasın telaşı...

Oysa sevdiklerin ve en çok sevdiğin erkekler bu yanını kullandı senin... Hep anlayış gösteren, hep ikna olan, hep verici, ne olursa olsun sonunda hep inanan, hep kimse üzülmesin, kimse kırılmasın diyen yanını kullandılar... Senden yardımını, sevgini, aşkını dilenenler karşısında çaresiz ve eli kolu bağlanan yanını...

Koşarak iniyorsun merdivenlerden. Sokak kapısını açmadan merdivenin ışığı sönüyor... Bir an sen içerde, ben dışarıdayken, karanlıkta göz göze geliyoruz seninle... Anlıyorum o an. Aslında ne bende, ne de şu anda evin koltuklarını, sandalyelerini, camlarını kıran ve küfürler eden adamda bulmuştun sevgiyi...

Ama bir an öyle bakıyorsun ki bana, nerede yanlış yapıyorum, neden ben hep böyle yanılgıları seçiyorum, der gibi... İşte bunu anladığım an sana günah çıkarmaktan vazgeçiyorum. Vazgeçiyorum, bu gece seni sevişmekten alıkoyacak bir ağrının başına saplanmış olabileceğini düşünüp, kötücül ve kirli bir mutluluk yaşadığımı söylemekten ve bunun için senden özür dilemekten... En gizli, en örtük yerine bakıyorum. Gözlerine... Hüzünle, umutsuzlukla koyulaşmış gözlerine...

Bir özürle kurtulmayacak kadar büyük bir suçluyum çünkü. Gövdeni ruhundan ayıran benim yanlış sevgimdi çünkü... Sana, beni affet, bile diyemiyorum. Karanlıktaki o bakışın yetiyor yanlış sevgimi aydınlatmaya... İlk kez bu denli utanıyorum varlığımdan ve koşmaya başlıyorum evime doğru. İçeri giremiyorum. Dışardan, ışığı yanan balkonuma bakıyorum... Dünyanın hızına dayanamayıp balkonlardan düşen o meleksi çocukları arıyorum balkonumun altında... İyilik peşinde koşan bir kötü olduğumu hiç unutmadan arıyorum... Ve en çok kendi cesedimi arıyorum orada... Kimseye duymadığım bir şefkatle...

cezmiersoz@leman.com.tr

Çorum. 30 Temmuz Çarşamba günü, saat 15.00-19.00 arası Çorum **Üniversite Kitabevi**'ndeyim. Gazi Caddesi. Poyraz Pasajı Kültür Sitesi karşısı Çorum.

Tunceli. 1 Ağustos Cuma günü, saat 11.00-13.00 arası **Munzur Festivali** çerçevesinde **Ovacık Belediye çay bahçesi**nde söyleşi ve imza gunum var

Tunceli. 1 Ağustos Cuma günü, saat 19.00'da **Tunceli Stadyumu**'nda gerçekleşecek olan şiir ve muzik gecesindeyim.

Altay Martı. **İyilik Tanrısının Günleri.** Gendaş Yayınları

Marmaris DEHAP'daki etkinliğim daha sonraki bir tarihe ertelendi.

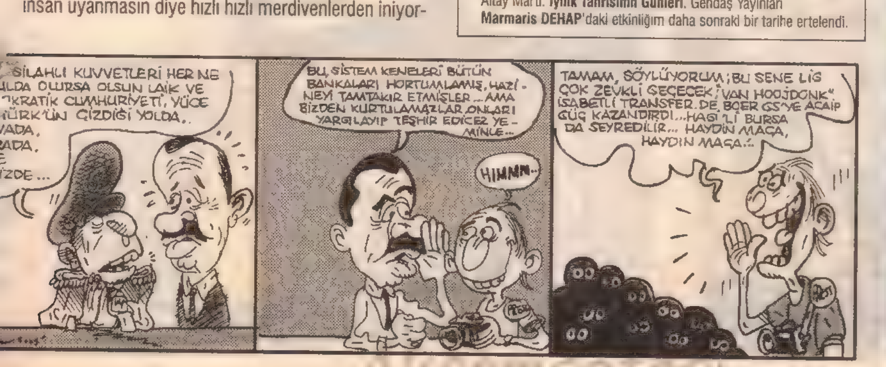
SİLAHLI KUVVETLERİ HER NE
ILDA OLURSA OLSUN LAİK VE
KRATİK CUMHURİYETİ, YÜCE
ÜRK'ÜN ÇİZDİĞİ YOLDA.
VADA,
RADA,
E
İZDE...
BU, SİSTEM KENELERİ BÜTÜN BANKALARI HORTUMLAMIŞ, HAZİNEYİ TAMTAKIR ETMİŞLER... AMA BİZDEN KURTULAMAZLAR, ONLARI YARGILAYIP TEŞHİR EDİCEZ YEMİNLE...
HIMMM...
TAMAM, SÖYLÜYORUM; BU SENE LİG ÇOK ZEVKLİ GEÇECEK; "VAN HOOIJDONK" İSABETLİ TRANSFER. DE BOER GS'YE ACAİP GÜÇ KAZANDIRDI... HAGİ'Lİ BURSA DA SEYREDİLİR... HAYDİN MAÇA, HAYDIN MAÇA!..

KIRIK LEBLEBİ

kirikleblebi@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

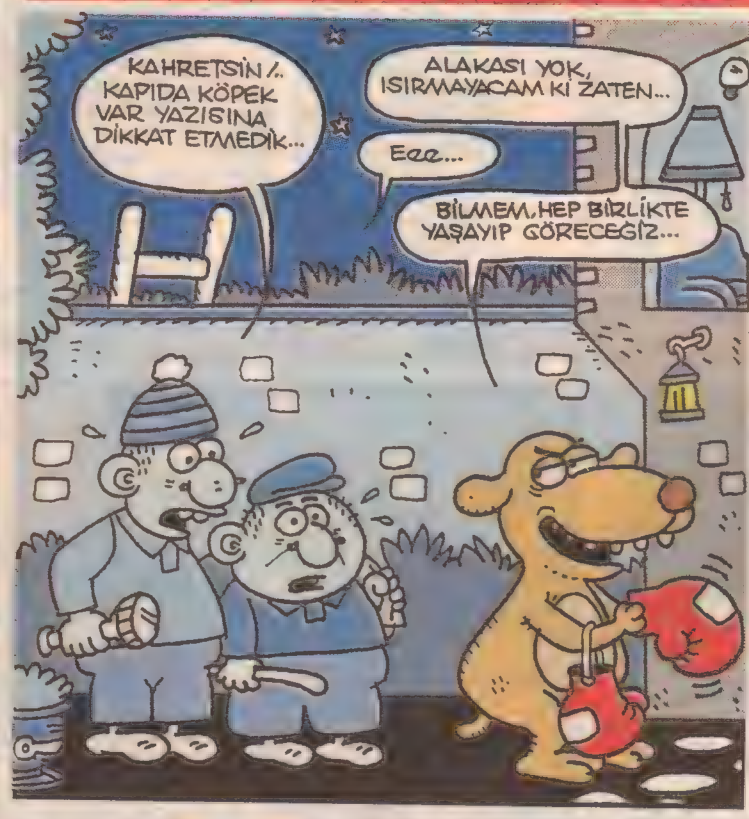
KAHRETSİN!.. KAPIDA KÖPEK VAR YAZISINA DİKKAT ETMEDİK...
ALAKASI YOK, ISIRMAYACAM Kİ ZATEN...
Eee...
BİLMEM, HEP BİRLİKTE YAŞAYIP GÖRECEĞİZ...

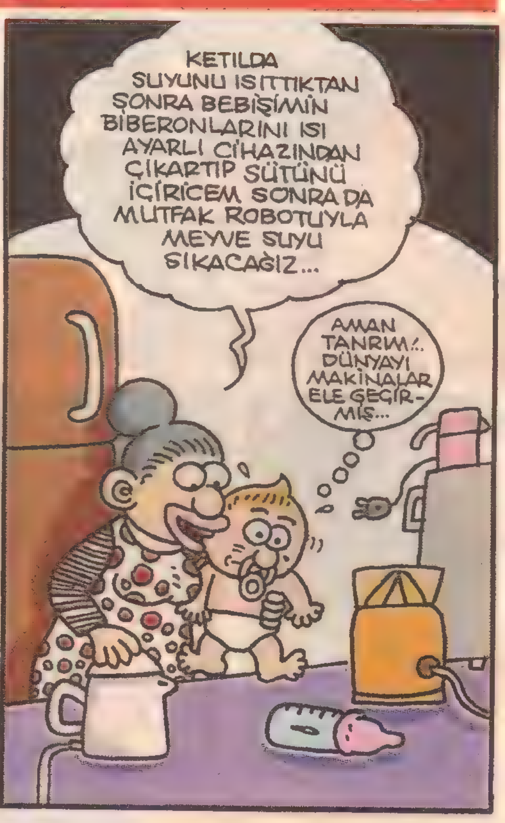
KETILDA SUYUNU ISITTIKTAN SONRA BEBİŞİMİN BİBERONLARINI ISI AYARLI CİHAZINDAN ÇIKARTIP SÜTÜNÜ İÇİRİCEM SONRA DA MUTFAK ROBOTUYLA MEYVE SUYU SIKACAĞIZ...
AMAN TANRIM!.. DÜNYAYI MAKİNALAR ELE GEÇİRMİŞ...

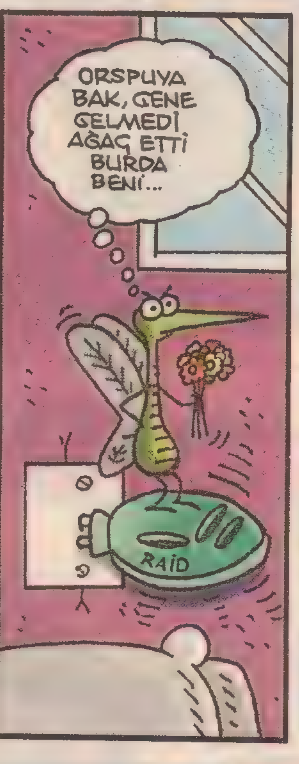
ORSPUYA BAK, GENE GELMEDİ AĞAÇ ETTİ BURDA BENİ...
RAİD

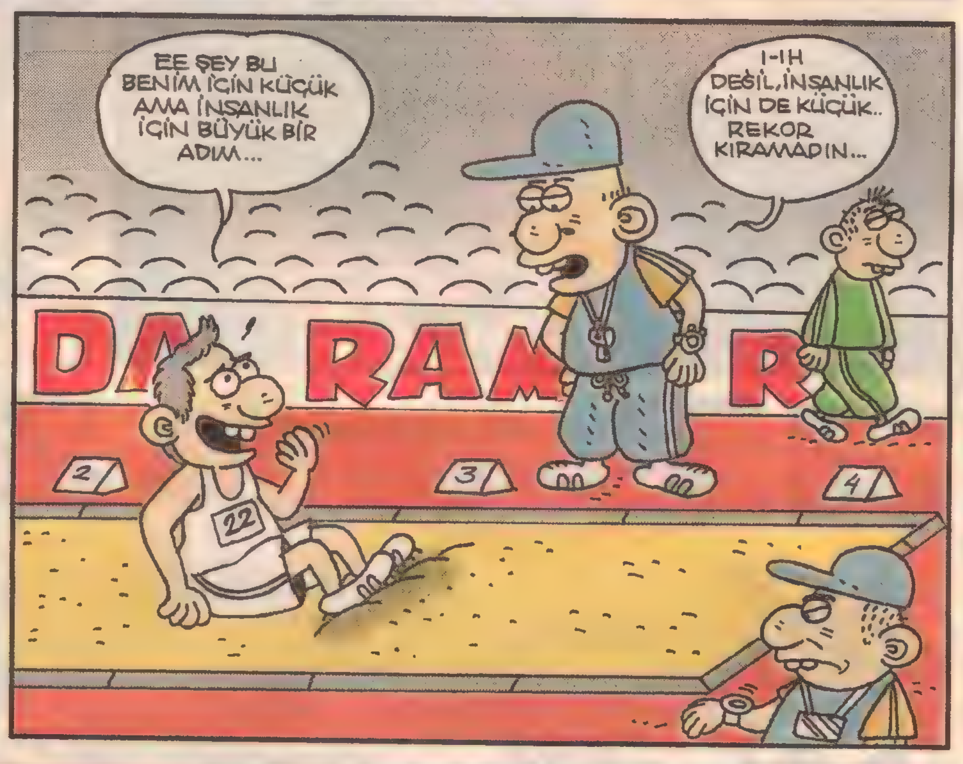
EE ŞEY BU BENİM İÇİN KÜÇÜK AMA İNSANLIK İÇİN BÜYÜK BİR ADIM...
I-IH DEĞİL, İNSANLIK İÇİN DE KÜÇÜK.. REKOR KIRAMADIN...
DA RAM R
2
3
4
22

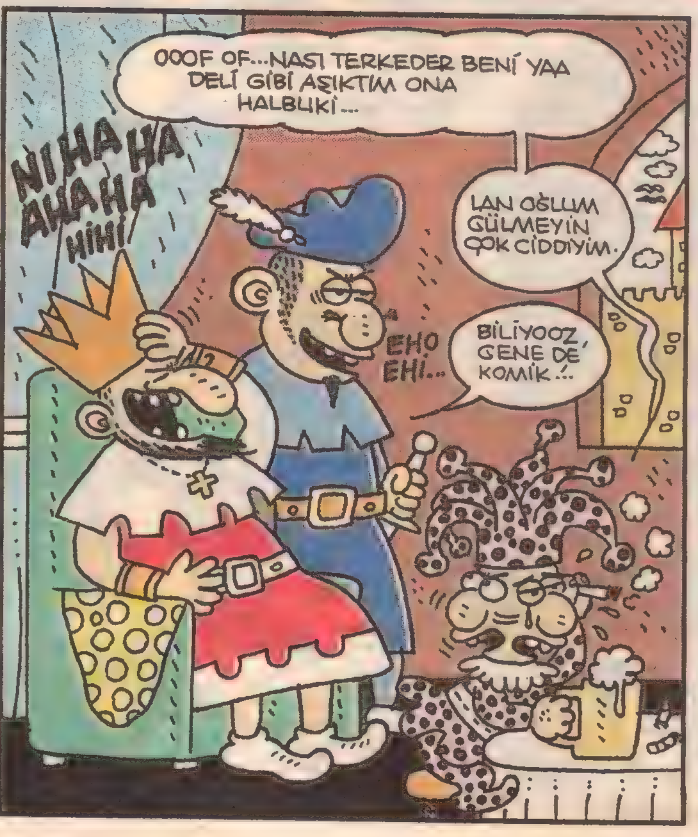
OOOF OF... NASI TERKEDER BENİ YAA DELİ GİBİ AŞIKTIM ONA HALBUKİ...
NIHAHA HA AHAHA HİHİ
LAN OĞLUM GÜLMEYİN ÇOK CİDDİYİM.
EHO EHİ...
BİLİYOOZ, GENE DE KOMİK!..

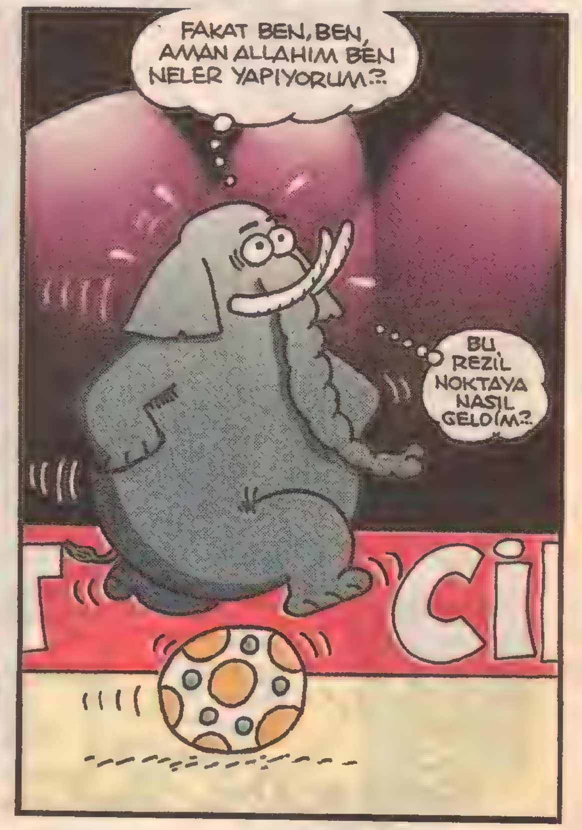
FAKAT BEN, BEN, AMAN ALLAHIM BEN NELER YAPIYORUM?!
BU REZİL NOKTAYA NASIL GELDİM?!
Cİ

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

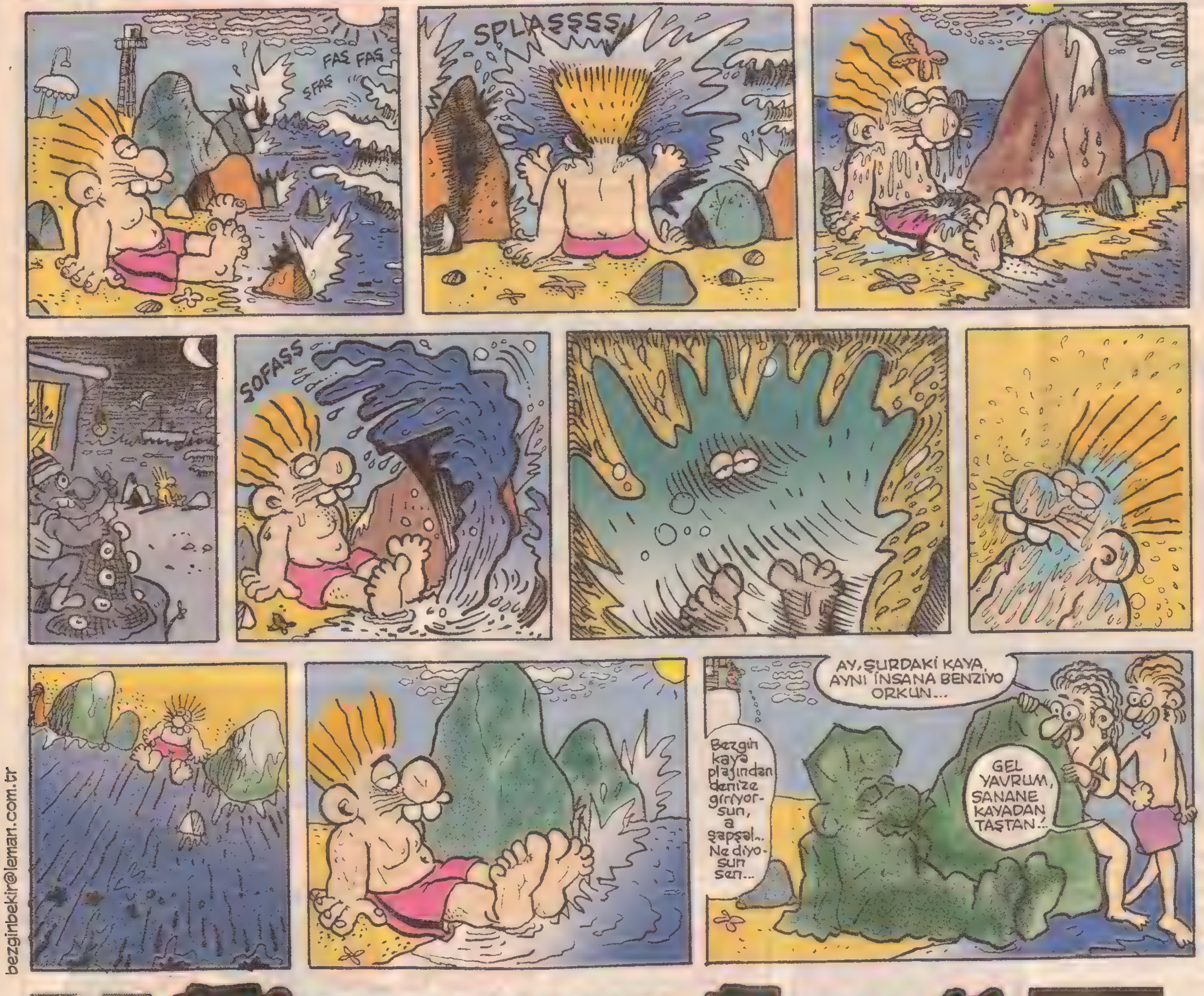
FAS FAS
SFAS
SPLASSSS
ŞOFASS
AY, ŞURDAKİ KAYA AYNI İNSANA BENZİYO ORKUN...
Bezgin kaya plajından denize giriyorsun, a şapşal.. Ne diyosun sen...
GEL YAVRUM, SANANE KAYADAN TAŞTAN..!

bezginbekir@leman.com.tr

Petrus İçmenin İncelikleri

Yazan: Haybeci Şensoy

İzmir'de veya Konya'da yalnız kaldığımda kendime soruyorum. Nedir bu Petrus? Halkı niye bu kadar enterese ediyor? Enteresan da ondan mıdır? Hayır; sanmıyorum. İlginç midir? Belki! Oysa Petrus çok özel bir içki. (Yazımın bundan sonraki bölümlerinde de hep Petrus olarak geçecektir. Petrus'un en iyisini Fransa'nın güney banliyöleri boyunca uzanan ve kökleri yakın-mağara dönemlerine kadar sarkan o enteresan sahil kasabasında François Kadrat adında yarı manyak yarı metropol bir çiftçi. En güzel Petrus şaraplarını işte bu yarı enteresan yarı yoksul bu adam yapıyor. 72 yılında gittim gördüm. Neandertal dedelerinin 18 bin yıllık kazıklı ev yapımı Petrus'undan tattım. Bu adam, yaz boyunca enteresan üzümlerini başını iyice geriye atarak üzümleri tek tek alnına koyup günde altışar saat, ayakta, güneşte tutuyor. Her üzümü tek tek ağır ağır (İbrahim Tatlıses'in son CD'sini mutlaka alın) tek tek döndüre döndüre... Pembeleşene dek viole ışınlarına maruz bırakıyor. Pembeleşen üzümü alıp sağ kulağının arkasına kıstırıyor. Yerine yenisini koyuyor. Kulak arkasında dinlendirdiği üzümü göbek çukurunda dirseğiyle eziyor. Ezilen üzümün, karnından süzülen suyunun "sadece son damlasını" pipisinin ucundan toprak bir tasa damlatıyor. Şarabın nefaseti için günde tek damladan fazla damlatmaması gerekiyor. Onun için bir Petrus şişesi ancak üç artı bir yılda doluyor. Françoise Kadrat ayrıca bu üç buçuk yıl boyunca ağzında bir asma yaprağı çiğniyor. Ve enteresan olanı, çiğnemeye, uyurken bile ara vermiyor.

ŞİŞE NASIL AÇILIYOR?

3,5 milyar lira verip Petrus'u alması kolay! Yolu yordamıyla içmek zor. François Kadrat Petrus şişesinin tıpasını alnıyla vurarak kapatıyor. Şişe açılırken özel titanyum alaşımlı bir türbüşon kullanılıyor. Türbüşonun adı Aleksiyus Gojaneau. Yine özel bir kadehi var. Adı Ferit! Bildiğimiz Ferit. Fakat Türk değil. Cezayir'li bir ailenin enteresan dört oğlundan en büyük olanı. Françoise Kadrat, çiğnediği asma yaprağından oluşan kekremsi tortudan yüzde iki oranında alıp bir şişe Petrus'a katıyor. İdeal ölçek bu...

KAFAMIZA MI DİKİYORUZ?

Kadehten bir yudum alırken pankreasımızın sol alt ucunu serçe parmağımızla hafifçe kaldırıyoruz. Alt dudağımızı kadehin kenarına dokundurup dilimizi dibinden, bademcik bölgesinden kasarak ucunu damağımıza dayıyor ve küçük dilimizi titrete titrete şarabı ön dişler arasındaki boşluktan, dişlere deydirmeden vakumluyoruz. Ağzımızda yanal salınımlarla dolaştırıp yutak borumuza öteliyoruz. Ve midemize doğru akan muhteşem Petrus'u yutak borumuzu bütün kedigillerde olduğu gibi aşağıdan yukarıya doğru büze büze ağıza gönderip tekrar aşağıya bırakıyoruz. Ve eğer ki mideye inen Petrus'u yollayabilirseniz, idrar yollarından geçerken doğal damıtıma uğrayan Petrus'u sayısız kereler içebiliyorsunuz. Bir fevkalade oluyor ki, pek çok insanın içerken çıldırdıkları söyleniyor!..

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

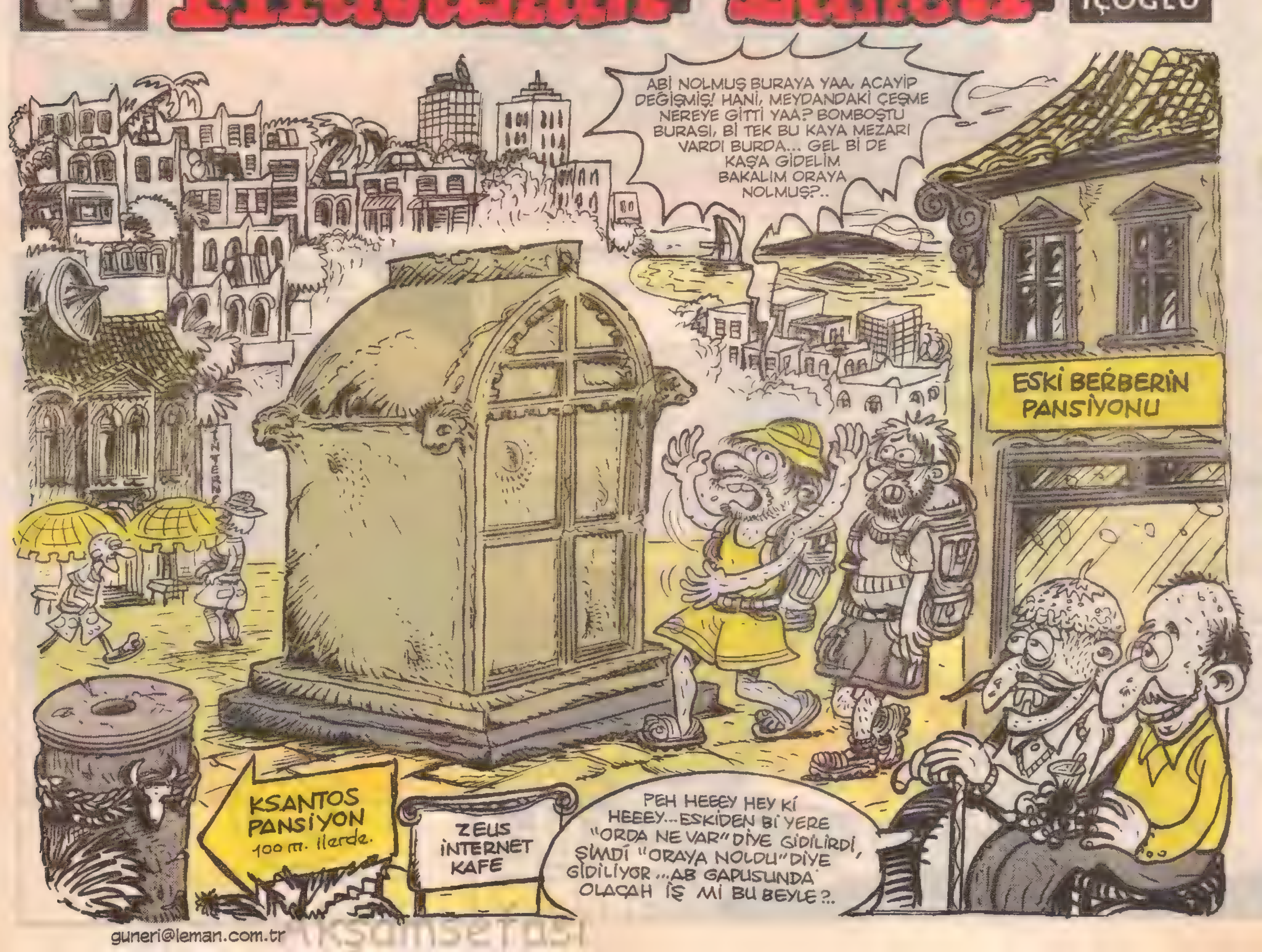
ABİ NOLMUŞ BURAYA YAA, ACAYİP DEĞİŞMİŞ! HANİ, MEYDANDAKİ ÇEŞME NEREYE GİTTİ YAA? BOMBOŞTU BURASI, Bİ TEK BU KAYA MEZARI VARDI BURDA... GEL Bİ DE KAŞ'A GİDELİM BAKALIM ORAYA NOLMUŞ?..
ESKİ BERBERİN PANSİYONU
KSANTOS PANSİYON 100 m. ilerde.
ZEUS İNTERNET KAFE
PEH HEEEY HEY Kİ HEEEY... ESKİDEN Bİ YERE "ORDA NE VAR" DİYE GİDİLİRDİ, ŞİMDİ "ORAYA NOLDU" DİYE GİDİLİYOR... AB GAPUSUNDA OLACAH İŞ Mİ BU BEYLE?..

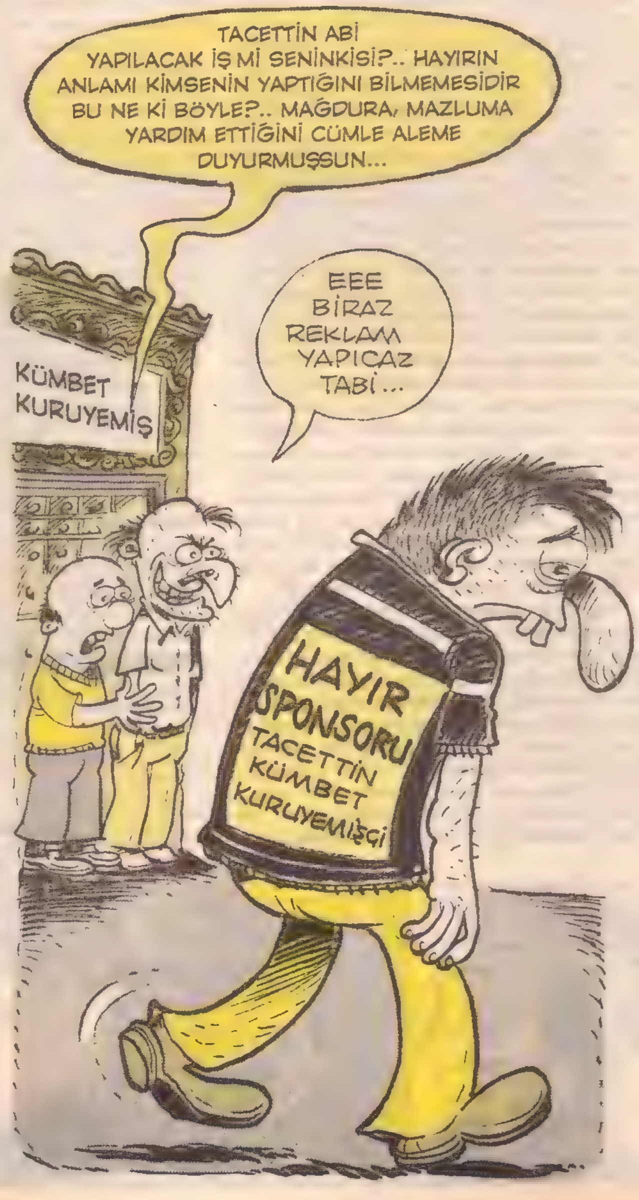
TACETTİN ABİ YAPILACAK İŞ Mİ SENİNKİSİ?.. HAYIRIN ANLAMI KİMSENİN YAPTIĞINI BİLMEMESİDİR BU NE Kİ BÖYLE?.. MAĞDURA, MAZLUMA YARDIM ETTİĞİNİ CÜMLE ALEME DUYURMUŞSUN...
KÜMBET KURUYEMİŞ
EEE BİRAZ REKLAM YAPICAZ TABİ...
HAYIR SPONSORU TACETTİN KÜMBET KURUYEMİŞÇİ

guneri@leman.com.tr

KANARYA

Nihat Genç

Yazar Tomris Uyar aramızdan ayrıldı. Değerli bir yazardı. Birkaç güzel çevirisini ve öyküsünü okumuştuk. Ülkemizde bu incelikte öykü ve çeviri yapabilen kadınların sayısı çok az. Hayat bize gösterdi ki gidenlerin yerine yenileri de gelmiyor. Kaç genç kız Tomris Uyar'a özenmiştir. Birkaç güzel öykü, birkaç güzel çeviri yapabilmek ömrünü alıyor insanın, Tomris Uyar edebiyatımıza ömrünü verdi. Bu dünya güzeli kadınlarımızın kimisi ömrünü verdi, kimisi Lale Müldür gibi aklını verdi, kıymetlerini bilelim...

Çankırı valisine suikast düzenleyen TİKKO üyesi geçen ay yakalandı. Gazeteler nasıl yakalandığının ayrıntısına girmedi. Örgüt üyesi delikanlı, kendine temiz bir kimlik bulmak için, yoldan geçen, boyu boyuna uygun bir çocuğu gözüne kestirdi ve üstünden kimliğini zorla aldı. Yeni kimliğiyle yeni bir hayata başladı. Bir polis aramasında güvenle kimliğini polise uzattı. Polisler uzatılan kimliğin kayıtlarına baktı. Kimlik, çocuğun sandığı gibi temiz değildi ve hatta, kendisinden daha fazla illegal işler yapmıştı. Çünkü, rastgele yoldan geçen birinden kaptığı kimliğin sahibi de gizli bir örgütün Dev-Sol'un üyesiydi.

Bu komik şansızlık bana 12 Eylül günlerini hatırlattı. Tüm gizli evler polis tarafından basıldı ve arkadaşlarımız yakalandı. Gizlenmeyi başaran tek bir ev kalmıştı. Evimiz Ulucanlar'da Armağan Sokak'ta bir kanarya kahvesinin üstündeydi. TV'ler arananlar listesini yayınlıyor, sokak köşe başlarında arananların resimleri asılmıştı, her taraf tank, asker doluydu. Kanarya kahvesinden iki de bir kanaryalar kaçıyor, kahve sakinleri ve halk büyük bir curcunuyla ellerinde kovalar ağaçların üstünde kanaryanın peşine düşüyor, ıslatarak kanaryayı yakalamaya çalışıyor. Kanarya ağaçtan ağaca, semtten semte kaçtıkça günboyu yüzlerce mahalleliye şenlikli bir iş çıkıyor. Birgün yine kanarya kaçtı. Kanarya pencere aralığı hafifçe açık olan evden içeri girdi. Polisin aradığı idam mahkumunun odasına. Dışardaki gürültüye ayaklanan arkadaşımız bir mahallenin ve polis kalabalığının pencerenin altında toplandığını gördü. Yan mahalleden koşup gelenlerle kalabalık gittikçe büyüyordu. Kalabalık, 'şu ev kimin, şu eve girdi, şurası' diye evi gösteriyordu. Nasıl bir korku, anlatılmaz. Panikle kanaryayı pencereleri açıp odadan kovdu. Terler içinde sedire uzandı. Az daha yakalanıyordu. Sonra kilimin üstünde bir kanarya tüyü buldu. O kanarya tüyünü yurtdışına kaçıp gizlendiği on beş yıl boyunca yanından ayırmadı. Ne zaman eline alsa o kanarya tüyünü, bir kılıç gibi keskinleşiyor o tüy, başından aşağı korkudan hala kaynar sular dökülüyor, yüzü, o kanarya tüyü gibi hala sapsarı kesiliyor!..

Kanaryalar, kanat hakimiyetlerini kafeste kaybeder, kaçtıkları ilk gün mutlaka yakalanırlar. Başka bir ağaca uçacak ne aklı ne gücü, bulamazlar. Hazindir. Birgün tüyme düşünceleri büyük bir isyan gibi içlerinde ama, uçmayı unuturlar. Aslında onlar da ekmek elden su gölden kafes içinde yaşayıp gitmeyi pek severler. Ama bazen kanatları takılır akıllarına. Bilmeden, oynarken, refleksle kanatlarını çırparlar. Refleksleri götürür onları. Bilmeden kanatlarıyla oynarken öğrenirler uçmayı, bu tuhaf kolların ne işe yaradığını. Uçmak için değil bazen esnemek için, bazen de serinlemek için kanat çırparlar, bu çok tehlikelidir, çünkü hayallerine bilmeden renkli hayaller eklerler. Oysa gerçek, bedenlerini havada tutmayı bile başaramazlar. Hayalleri uçucu değildir. Tam tersi, demir bir gülle gibi ağırlaştırır onları. Hayal kurmak sevinçlerin sevinci değil onlar için. Çırpınıp çırpınıp boşuna, yere çakılmak. Gerçek bir isyanla uçmak isteseler de, bu hayal bolluğundan ağırlaşmış kanatlarını taşıyamaz bu incecik kemikleri. Kanatları bedenlerine yük olur. Artık bedenleri taşıyacaktır kanatlarını. Bedenleri de kaldıramayınca bu yükü, ne kalır geriye... Seslerden, yakarışlardan kanatlarının sembolik bir benzerini bulmak!.. Edebiyat işte böyle doğum yapar!

Dünyanın sayılı birkaç büyük imparatorluğundan biriydi Osmanlı. En incelmiş sanatlarının başında şiir vardı. Şiirinin en güçlü birkaç büyük imgesinden biri de; kafesti. Kafes, ten-can, beden-ruh ilişkisini tasavvufi ve ilahi anlamlarıyla taşıyordu. Ya da kafes, göğüs kafesiydi, kuş: gönül. Gönül, kafeste darlık çekiyor, kurtulmak istiyor. Günümüz insanı strese girince kaçma fikri oluşur zihninde, ya da şairler, hayaller içinde derinleşince kaçma fikriyle başbaşa kalır. Modern insanın yakasını bırakmaz kaçma fikri. Modern yalnızlıklarımız, bunalımlarımız, gerginliklerimizin altında evrensel bir tema olarak kaçma fikri elimizin altında. Eski şiirimiz kendini dağıtmadan, ölçüler içinde baştan sonra bu kaçma fikrini işler. Yani, bugünkü edebiyatımızla dünkü edebiyatımızın ruh hali, aradan asırlar geçmesine rağmen aynı idi. Gece gündüz kaçma fikriyle didiştiler. Eskiler kafes ve kuş imgesiyle anlattılar, imge, şekil değiştirdi, günümüz şairleri, şehri terk etmek, evi terk etmek, ülkeyi terk etmek, darlanmak, bunalmak, içinden çıkamamak gibi kavramaya çalıştılar bu fikri. Yani, kafes aynı kafes, kuş aynı kuş. Yani, darlanmak modern anlamıyla bize ve çağdaşlarımıza dair bir duygu tarzı değil. Hatta, eski şiirimiz kafesi-kuşu bu kadar bollukla kullandığına göre, onların bedensel darlıkları zihinlerini günboyu daha çok meşgul ediyordu. Şunu söylemek istiyorum. Dünün kafes imgesi bireysel ve sosyal bir gerçeğe işaret eder, yaşanmış gündelik hayatın çıplak gerçeğine... Oysa dünkü şiiri çoğumuz, hayaller içinde, insan gerçekliğine ilişmeyen söz ve süs sanatı gibi anlamaya çalışıyoruz. Ve o dünyayı, 'gerçek hayattan' kopmuş bir dünya gibi tasavvura gayret ediyoruz... Bu büyük yanlışı, edebiyat araştırmacılarımızın bu temel imgelerin çağlar üzerinde nasıl form değiştirdiklerine dair hiç inceleme yapmayışlarına borçluyuz. Kültürümüzün bu büyük imgelerini zaman içinde kaydettikleri büyük değişimleri izlemek istemiyoruz. Ve böylelikle dünkü dünyayla bugünkü dünya arasında büyük bir 'kopukluk' inşa ediyor, günümüzde yaşadığımız bu darlığın ilacı olarak bu eski şiiri hakiki bir insanlık merhemi olarak kullanmak istemiyoruz!

Tam on yıl bir kanarya kahvesinin üstünde oturdum. Kanarya hastası ihtiyarlarla burada tanıştım. Tığ gibi, ince uzun, beyaz saçlı, temiz giyimli, bir yığın beyefendi insan. Kahveciyle otura kalka birkaç acıklı hikaye dinledim. İhtiyar müdavimlerden biri gençliğinde patronunu bıçaklayıp on iki sene yatmış, çıktığında, karısının çocuklarını alıp kaçtığını görmüş, bir daha bulamamış. Diğer sessiz ve yaşlı adam, otuz sene önce 14 yaşında kızını kaçırmışlar, on yıllar boyu kerhane kerhane kızını arayıp, bulamamış. Yüreği ağzına gelmiş babalar, işte burada. Eyvah eyvah diye bir ömür dizini dövmüş hayatlar, işte burada.

Recep amca ve Tayyip ağbi. Bu kahvenin tüm neşesi, geçmişlerine dair hikaye hatırlamıyorum, bildiğim, ikisi de çok yüksek emekli ikramiyesi alıyor. İhtiyarlar kahveye doluştuğunda, gürültüden korkan ve çok yorulmuş halleri olurdu. Kafeslerde kanaryalar nasıl çağırırlar bu ihtiyarları, nasıl yırtarlar elbiselerini. Gözleri yarı kapalı, Recep amcayla Tayyip'in kavgalarını seyrederler, tam bir şenlik. Ve fonda kafeslerde kanarya sesleri, yaralı olmasa, hasta olmasa insan, merhem gibi bu güzel sesleri özler mi? Recep amca, Tayyip kadar sakin değil. Tayyip genç, çoğu sefer sırf cinslik olsun diye Recep amcaya takılır. Ama kanaryaların sesi bütün bu telaşı haralayı delip geçmede. Recep amcanın bakışlarında kendini işine kaptırmanın beğenmişliği var. Kanarya yetiştiriciliği bilgisinden üstün bir kudret, üstün bir bilgelik taslıyor. Bir de belki bülbül kanaryalar o kır saçlarını taraya taraya dağlara götürüyordur onu, kimbilir. Recep amca, asla kanarya satmaz, satanları sevmez, kanaryalarını ölünceye dek elinden çıkartmaz. Aşırı kıskanç, bunak bir canavar. Ama sanki kanaryasının her ötüşü onun için yeni bir sefer! Ve elayak çekildikten sonra bu loş kahvede kanaryalar nasıl kükrer... Kanarya aşkı bir büyük bilmece, kafesine sığmaz, gönüle sığar, bilin bakalım nedir, hem bal, hem şeker hem bir kan davası! Recep amcanın karşısına yine onu incitmek için geçen Tayyip; 'Recep dayı, sana yüz milyon, ver şu kanaryayı!'.. Ticaret, alışveriş lafı Recep amcanın kudurmasına yetiyor... Recep amca kanaryasıyla hemhal, bu dünyada bülbülün sohbetinden daha hoş ne var... Güzel bir nağmeden daha tatlı bir bahanesi var mı hayatın... İşte böyle itişir kakışır ihtiyarlar, bülbüller olmasaydı, geceler böyle huzurlu olur muydu, başını karanlığa vurup hayal içinde uyur muydu, o eski dağlar!

Recep amca yokken, eğlenmek için, bir yığın hikayeyi süsleyip eğlenerek anlatırlar. Recep amcanın Bolu'da villası varmış, bir gün jandarmayı, kaymakamı, köylüleri ayağa kaldırmış, çok değerli, çok pahalı, eşi bulunmayan kanaryam kaçtı, diye. Gerçekten Recep amcanın kanaryasının kaçması ayrılıkların en büyüğü. Şemzi Tebriz'e gittikten sonra, ardından Mevlana'nın seslenişi gibi, 'ayrılığında ne din kaldı, ne akıl'... Günlerce jandarmaları dağ bayır gezdirip kanarya aratmış. Ancak, aranılan kanarya Recep amcanın kanaryası değil, dağda bayırda yaşayan yabanıl bir kanarya! Ve geyik dedikodularla çevrilirken, kafeslerden birinin içinden bir kanarya ötüşe başlar, ne saldırış!

Hikayeler anlatıldıkça ihtiyarlar boğulur gibi aksıra tıksıra gülüyor, Tayyip ağbi; 'o ne kurnaz domuzdur, Türk ordusunu peşine takmış dağlarda kanarya aratıyor!'... Gözleri gülmekten yaşlanan ihtiyarlar mendillerini usulca çıkartıp siliyor... Ve birden bir kanarya daha atağa geçiyor, bu sarhoş edici sesle, ihtiyarlar havalanmada... Hayat çeşmesi denilen, başka nedir ki?

Recep amcanın huylarını bilen Tayyip ağbi; 'Şurda bir kanarya gördüm, sesi şöyle, tüyleri şöyle...' diye ballandırarak, gizliden gizliye kendine kulak kabartan Recep amcaya gaz verir. Recep amca, o tarif edilen kanaryaya şakadan da olsa inanır. Artık o kanaryayı satın almak, görmek, ele geçirmek için varını yoğunu harcar. Recep amca her defasında kandırılmış olduğunu anlasa da, anlatılanların hep fos çıktığını görse de, yine yanında 'şöyle bir kanarya gördüm cinsi şu, rengi şu...' deyin, yine gözleri kararır. O hayali kanaryanın peşine düşer. Yani Recep amcanın padişahı, bülbüller... Bu yüzden bahçesi hergün hararet, yeni bir kanarya adı duydukça, gömleğini silkeleyip terini kurutmakta... Yine bir kanarya atağa geçti... Kahve sakinleri birden sustu... Bu billurdan naralar hangimizi utandırmaz!..

Tayyip ağbi, Recep amca için; 'o kana susamış bir haris', 'ölse de şu kanaryalar elinden kurtulsa'.. Şakayla karışık gerçek düşüncesini söylüyor belki, ama Recep amcanın sarı tüylerden, gül yaprağından o kadar büyük bir ül-

Devamı 13. Sayfada

Aksamserasi

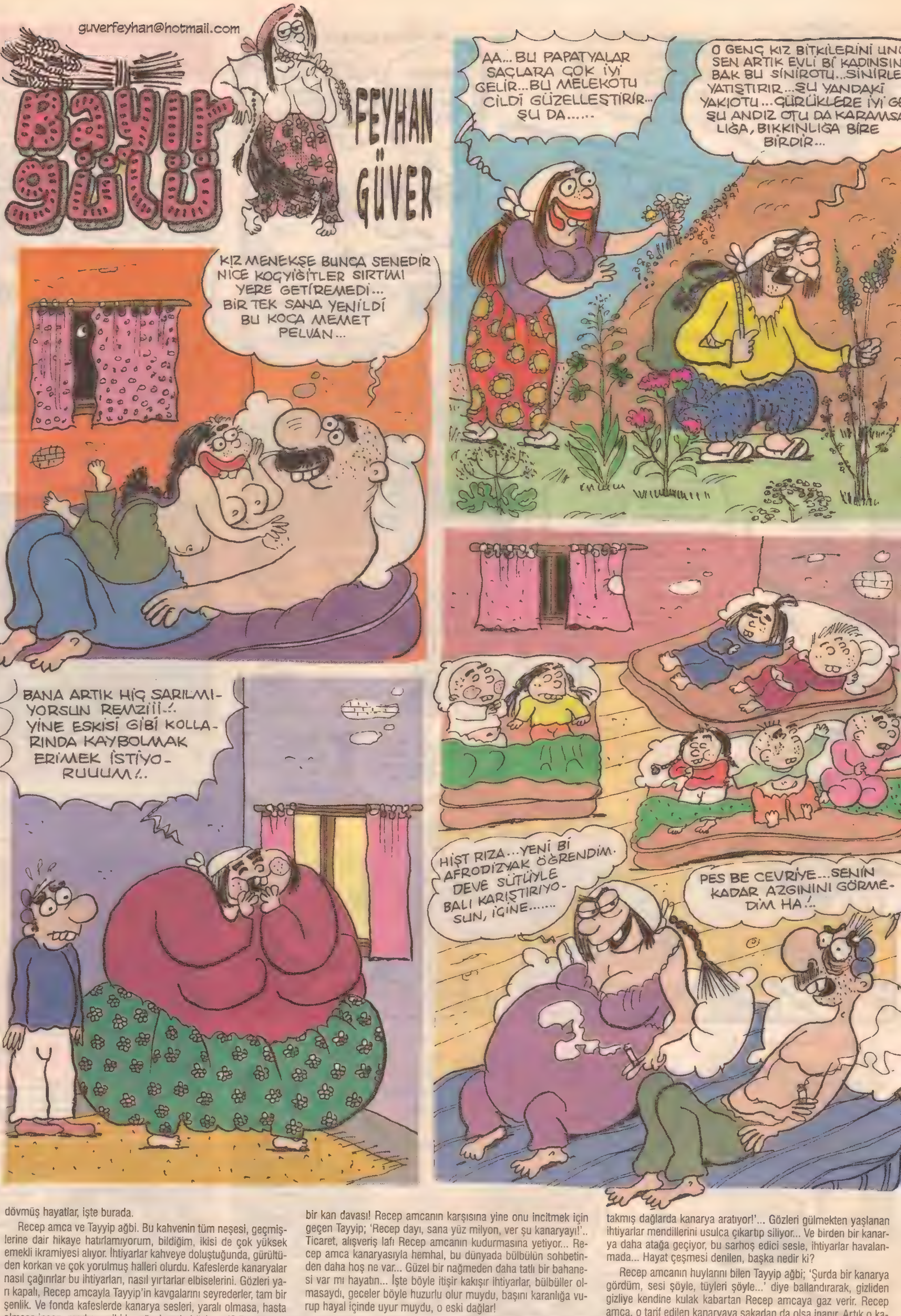
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır gülü
FEYHAN GÜVER
KIZ MENEKŞE BUNCA SENEDİR NİCE KOÇYİĞİTLER SIRTIMI YERE GETİREMEDİ... BİR TEK SANA YENİLDİ BU KOCA MEMET PELVAN...
BANA ARTIK HİÇ SARILMIYORSUN REMZİ!!.. YİNE ESKİSİ GİBİ KOLLARINDA KAYBOLMAK ERİMEK İSTİYORUUUM!..
AA... BU PAPATYALAR SAÇLARA ÇOK İYİ GELİR... BU MELEKOTU CİLDİ GÜZELLEŞTİRİR... ŞU DA......
O GENÇ KIZ BİTKİLERİNİ UN SEN ARTIK EVLİ Bİ KADINSIN BAK BU SİNİROTU...SİNİRLE YATIŞTIRIR...ŞU YANDAKİ YAKIOTU...GÜRÜKLERE İYİ GE ŞU ANDIZ OTU DA KARAMSA LIĞA, BIKKINLIĞA BİRE BİRDİR...
HİŞT RIZA... YENİ Bİ AFRODİZYAK ÖĞRENDİM. DEVE SÜTÜYLE BALI KARIŞTIRIYOSUN, İÇİNE......
PES BE CEVRİYE... SENİN KADAR AZGININI GÖRMEDİM HA!..

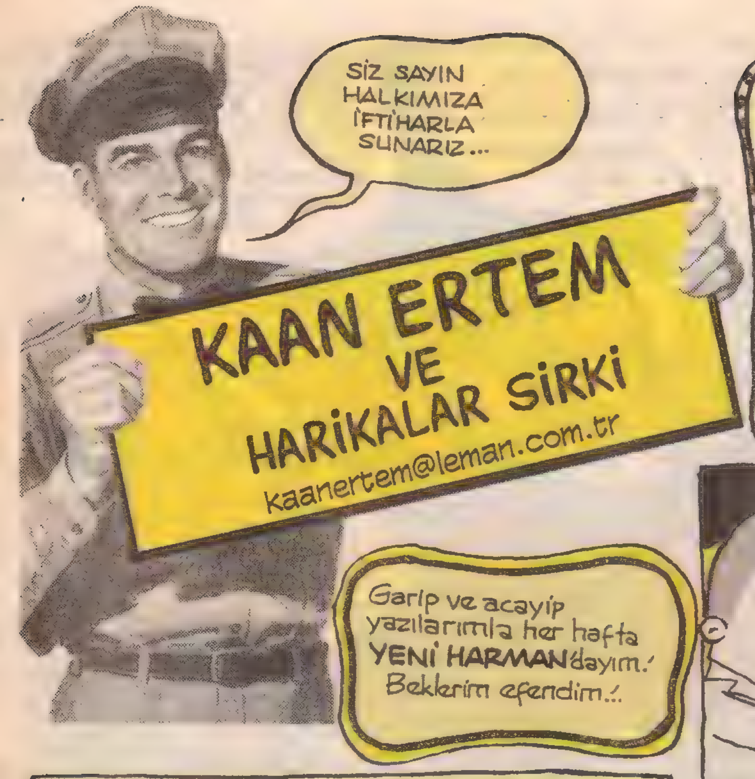
SİZ SAYIN HALKIMIZA İFTİHARLA SUNARIZ...
KAAN ERTEM VE HARİKALAR SİRKİ
kaanertem@leman.com.tr
Garip ve acayip yazılarımla her hafta YENİ HARMAN'dayım.! Beklerim efendim.!.

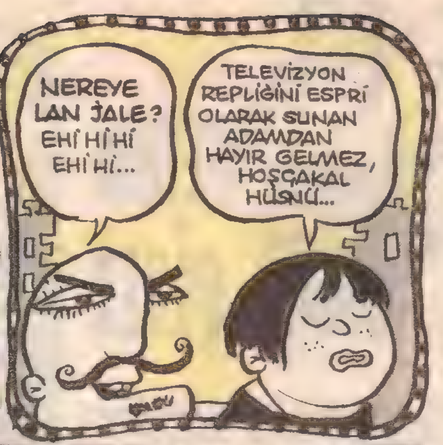
NEREYE LAN JALE? EHİ Hİ Hİ EHİ Hİ...
TELEVİZYON REPLİĞİNİ ESPRİ OLARAK SUNAN ADAMDAN HAYIR GELMEZ, HOŞÇAKAL HÜSNÜ...

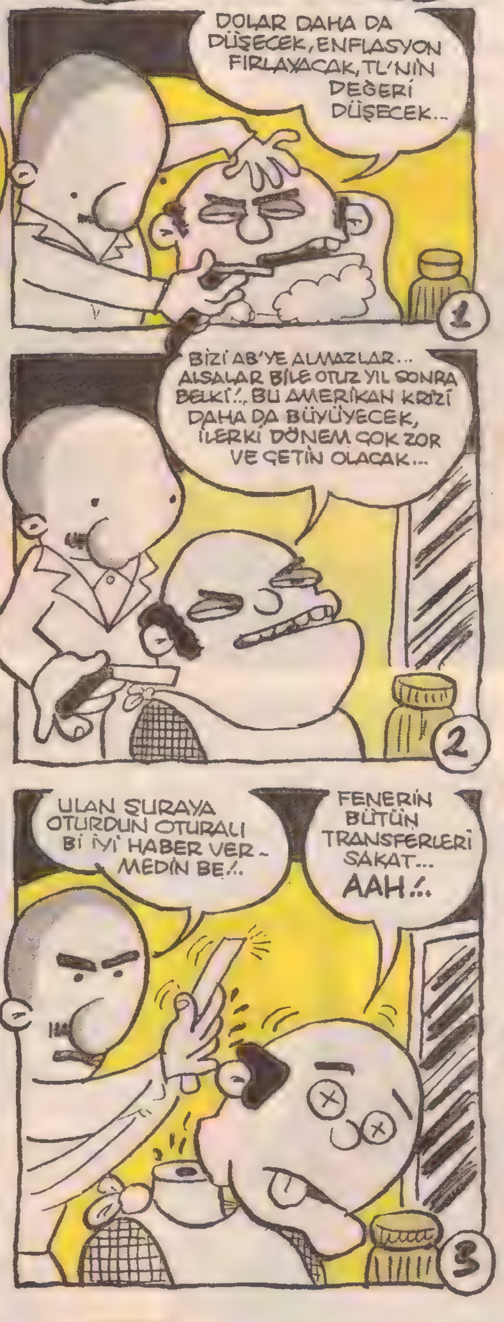
DOLAR DAHA DA DÜŞECEK, ENFLASYON FIRLAYACAK, TL'NİN DEĞERİ DÜŞECEK...
1
BİZİ AB'YE ALMAZLAR... ALSALAR BİLE OTUZ YIL SONRA BELKİ.!. BU AMERİKAN KRİZİ DAHA DA BÜYÜYECEK, İLERKİ DÖNEM ÇOK ZOR VE ÇETİN OLACAK...
2
ULAN ŞURAYA OTURDUN OTURALI Bİ İYİ HABER VERMEDİN BE.!.
FENERİN BÜTÜN TRANSFERLERİ SAKAT... AAH.!.
3

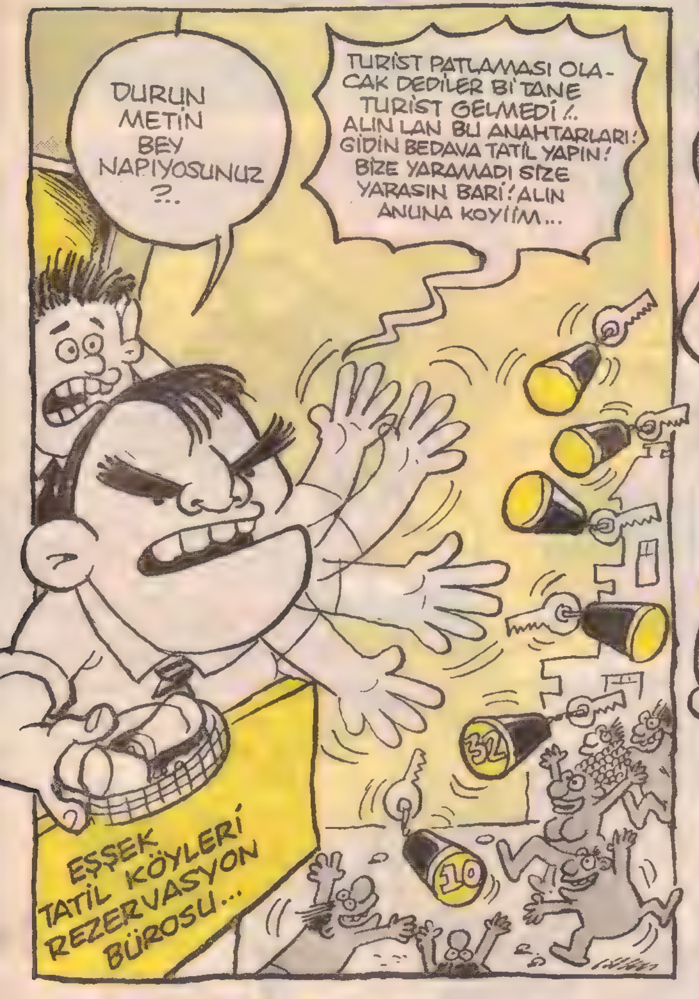
DURUN METİN BEY NAPIYOSUNUZ ?..
TURİST PATLAMASI OLACAK DEDİLER Bİ TANE TURİST GELMEDİ.!. ALIN LAN BU ANAHTARLARI! GİDİN BEDAVA TATİL YAPIN! BİZE YARAMADI SİZE YARASIN BARİ! ALIN ANUNA KOYİİM...
32
10
EŞŞEK TATİL KÖYLERİ REZERVASYON BÜROSU...

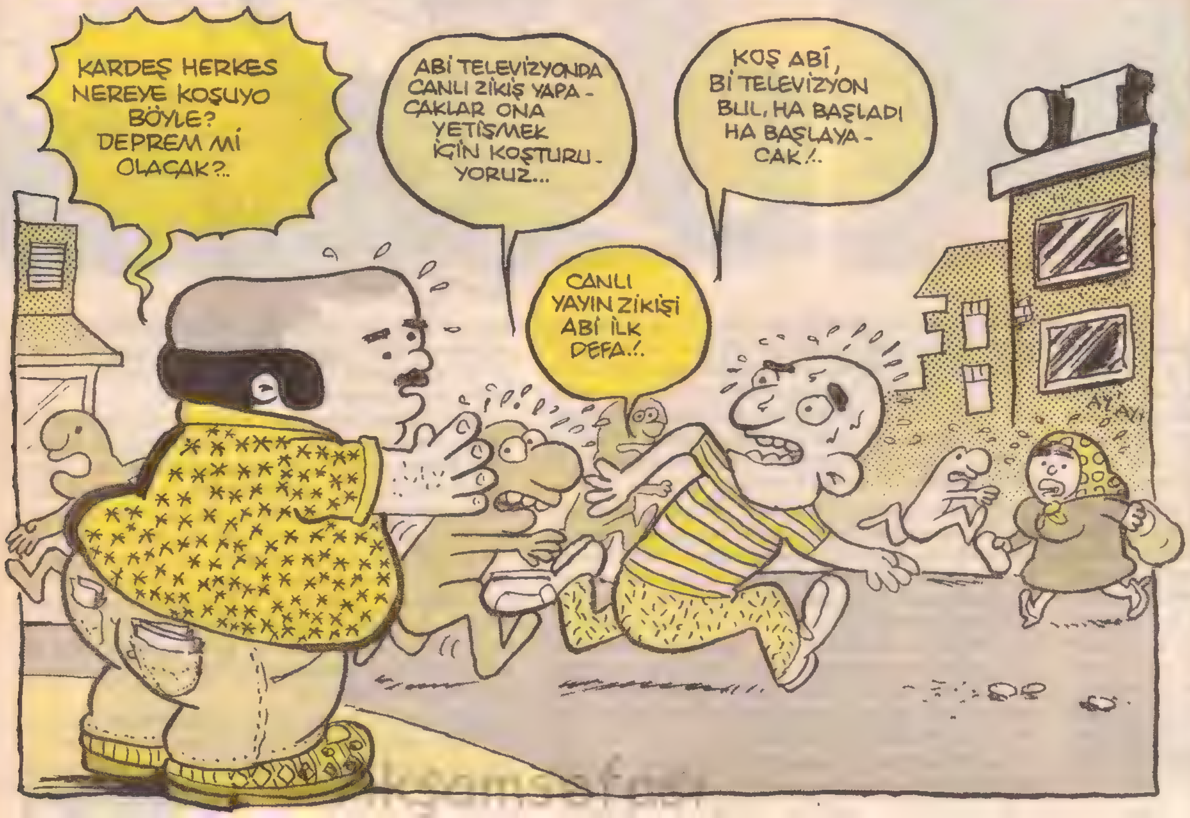
KARDEŞ HERKES NEREYE KOŞUYO BÖYLE? DEPREM Mİ OLACAK?..
ABİ TELEVİZYONDA CANLI ZİKİŞ YAPACAKLAR ONA YETİŞMEK İÇİN KOŞTURUYORUZ...
KOŞ ABİ, Bİ TELEVİZYON BUL, HA BAŞLADI HA BAŞLAYACAK.!.
CANLI YAYIN ZİKİŞİ ABİ İLK DEFA.!.
AY AY!

behicpek@leman.com.tr Behiç Pek

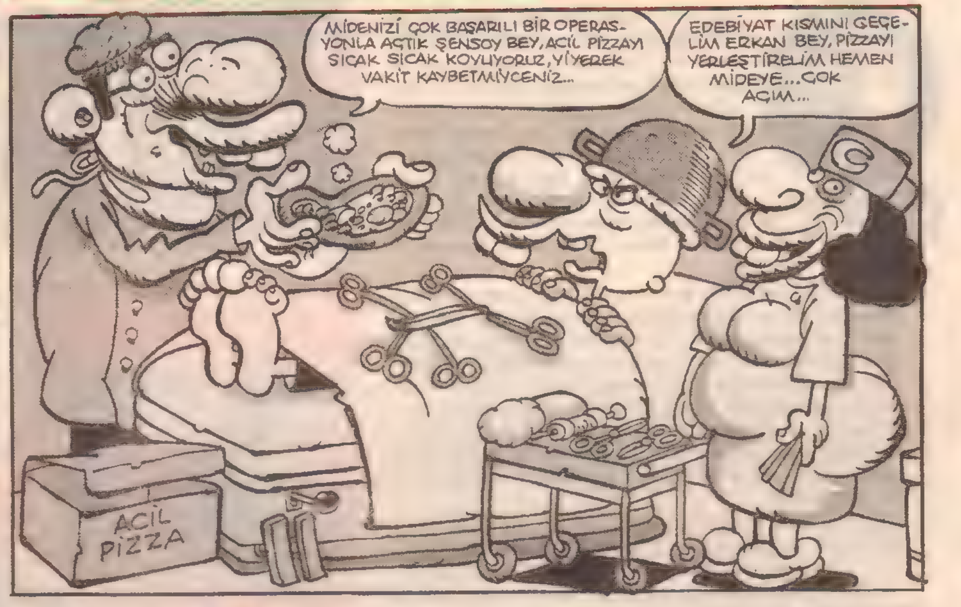
MİDENİZİ ÇOK BAŞARILI BİR OPERASYONLA AÇTIK ŞENSOY BEY, ACİL PİZZAYI SICAK SICAK KOYUYORUZ, YİYEREK VAKİT KAYBETMİYCENİZ...
EDEBİYAT KISMINI GEÇELİM ERKAN BEY, PİZZAYI YERLEŞTİRELİM HEMEN MİDEYE... ÇOK AÇIM...
ACİL PİZZA

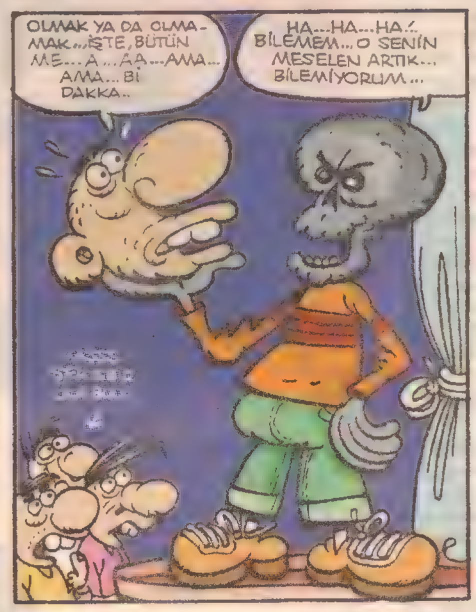
OLMAK YA DA OLMAMAK... İŞTE, BÜTÜN ME... A... AA... AMA... AMA... Bİ DAKKA..
HA... HA... HA.!. BİLEMEM... O SENİN MESELEN ARTIK... BİLEMİYORUM...

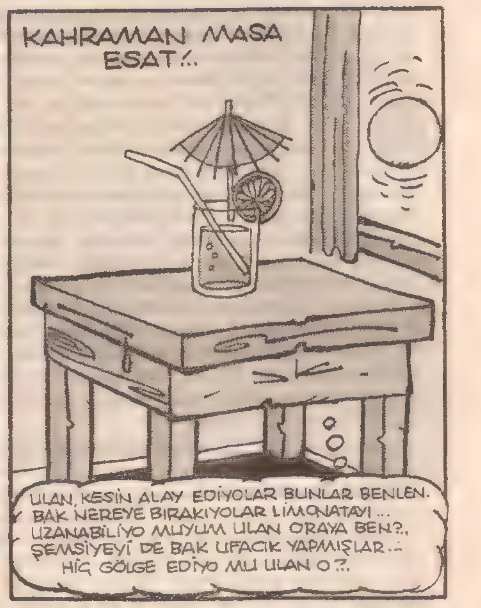
KAHRAMAN MASA ESAT.!.
ULAN, KESİN ALAY EDİYOLAR BUNLAR BENLEN. BAK NEREYE BIRAKIYOLAR LİMONATAYI... UZANABİLİYO MUYUM ULAN ORAYA BEN?.. ŞEMSİYEYİ DE BAK UFACIK YAPMIŞLAR... HİÇ GÖLGE EDİYO MU ULAN O?.

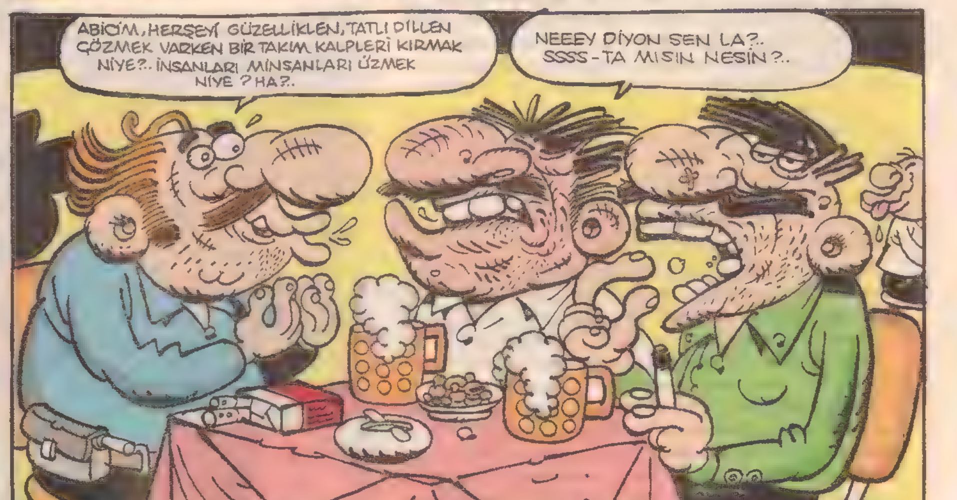
ABİCİM, HERŞEYİ GÜZELLİKLEN, TATLI DİLLEN ÇÖZMEK VARKEN BİR TAKIM KALPLERİ KIRMAK NİYE?.. İNSANLARI MİNSANLARI ÜZMEK NİYE? HA?..
NEEEY DİYON SEN LA?.. SSSS-TA MISIN NESİN?..
ORMANLIK VASFINI KAYBETMİŞİN OĞLUM SEN... HAP.!. HAMMMM... Dİ Mİ KADER ABİ?.. KESERLER ULAN SENİ... ÖYLE Mİ KADER ABİ?. HAPP.!. HAMMMM... IMMM.!.

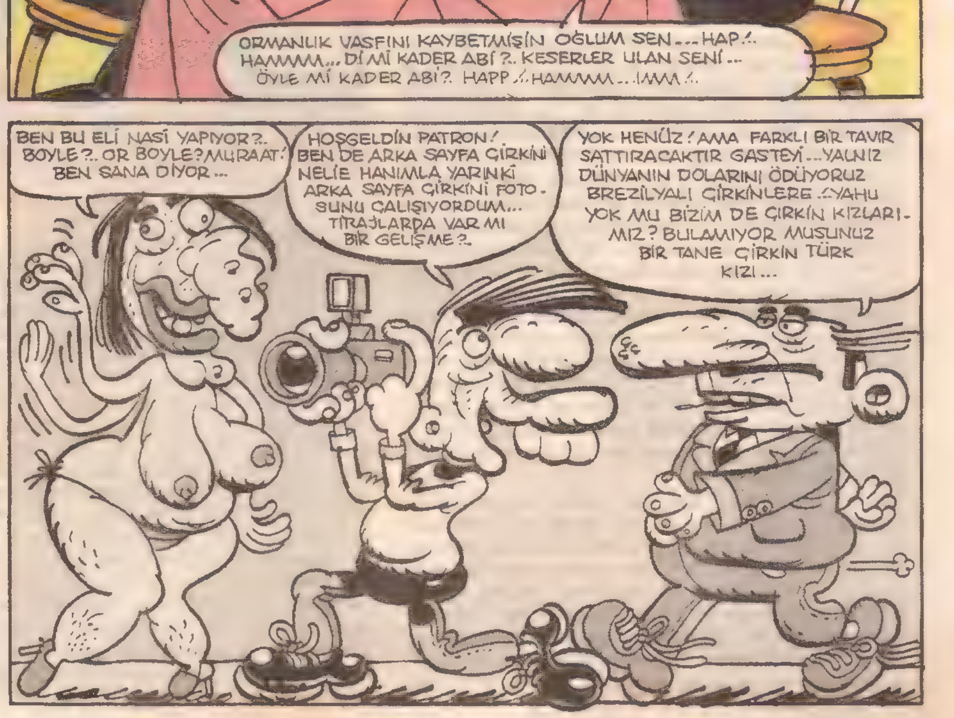
BEN BU ELİ NASİ YAPIYOR?.. BOYLE?.. OR BOYLE? MURAAT! BEN SANA DİYOR...
HOŞGELDİN PATRON! BEN DE ARKA SAYFA ÇİRKİNİ NELİE HANIMLA YARINKİ ARKA SAYFA ÇİRKİNİ FOTOSUNU ÇALIŞIYORDUM... TİRAJLARDA VAR MI BİR GELİŞME?..
YOK HENÜZ! AMA FARKLI BİR TAVIR SATTIRACAKTIR GASTEYİ... YALNIZ DÜNYANIN DOLARINI ÖDÜYORUZ BREZİLYALI ÇİRKİNLERE.!. YAHU YOK MU BİZİM DE ÇİRKİN KIZLARIMIZ? BULAMIYOR MUSUNUZ BİR TANE ÇİRKİN TÜRK KIZI...

Nihat Genç

11. Sayfadan Devam

kesi var ki, hiç incinmiyor artık...

İhtiyarlar Tayyip'e dönüp; 'Tayyip oğlum, senin yatacağın yer yok, eğlenme şu adamla', der. Çünkü Tayyip bir haftadır kahvede sıkı bir geyik çevirmede; 'Malatya'da dükkanları varmış, adı şuymuş, elinde şöyle değerli kanarya varmış?" diye, ince ince süsleyerek bir derin hikaye anlatır. Zavallı Recep amca, gizlice Malatya'nın yolunu tutmuştur. Zavallı Recep amca, her söylenen hikayenin peşine koşuyor. Başka bir hafta; 'Antalya'da yaşıyormuş adam, Ruslar getirmiş, şöyle acayip bir cins!'.. Recep amca, Antalya'dadır...

Tayyip için de güzel şeyler söylenmez, emekli ikramiyesinden bir kez olsun ailesine beş kuruş vermemiş, karısı, pazarlarda çöpe atılan marulları, pırasaları toplar, o bütün parasını kanarya yemlerine yatırır. Mahalleli, akrabaları, bir deli gibi bakar. Bu sosyal terbiyesizliklerini usta ve çok incelmiş bir kanarya sevgisiyle örteceklerini mi düşünürler? Bilemem, kanarya belasının ardında başka derinlikler var, belki de aşkın bayrağı böyle bir şey, evler yıkan, köyler yutan!..

Gece olmasın, boşalan kahvede kanaryalar su çığıltısı gibi... Geceyi aşksız aşmak kolay değil. Kanaryalar çığlıklarıyla mehtabı ısırır gibi. Hepimizi bir uçurumun kıyısına götürür gibi. Yaraya tuz basar gibi. Kırılmış gönüller içimize akar. Suyun ışıltısı gibi çırılçıplak nasıl öterler. Bazen uyutmazlar insanı, sanki aşağıda bir cadılar bayramı! Ama üzüntülü derin nağmeli fasıl başlayınca, hemen yatağından fırlayıp toparlanmak, üstünü başını düzeltip, en güzel giysilerini giymek istiyor insan, neden? Düğüm düğüm zincir zincir dalga dalga sesleri, çok uzak ve ıssız bir yerlere seslenir gibi. Kim bilir ne çok ağaç dallarını kırar, şimdi. Gece, belki bir kaçış yoludur. Hangi karmaşık hayattan gelseniz, mehtap her gece önünüze düşer. Göklerde kara bir deniz, orda da kim bilir kendi kendine bilenen kara faltalar, çığlık çığlığa fenersiz, simsiyah bir liman, dalgaların umutsuzca kayalarda şaklayışı... Her gece ellerimde bir şey canveriyor! Işığa bu kadar benzeyen şarapla yıkanmış bu naralar, belki de metanetimizi terbiye ediyor!

Kahvenin garsonu pek yoksul, yaşlıca bir adam. Müdavimler çoğu zaman çocukları için giyim-kuşam, öteberi getirir. Aklı almaz bu kanaryalara ödenen servetlere. Her kuş onun için felaket. Kendi kendine söylenir durur; 'Adamın karısı çarşı yerinde çürümüş patlıcanları topluyor, şerefsiz adam buraya hazineler yatırıyor!'.. Bu yüzden, kanaryaların her birini aile dağıtan, yuvalar yıkan afetler olarak görür. Bir insanın başına gelebilecek en büyük felaket kanaryacılıktır, der. Kuşların her birini sürtükler, zilliler, zengin yaşlıların paralarını yiyen orospular gibi görür. Kafesin içinde sarı kanaryayı, seks döşeğine yayılmış kalçalarını kaldırmış fahişeler olarak görür. Bu yüzden belki de kendisi de günaha girecekmiş gibi, hiç ama hiç oralı olmaz, bakmaz kanaryaların yüzüne. Bir an kendini koyverip bakıverse hayatının mahvolacağını sanır... 'Niye ilgilenmiyorsun, bak bu işte para var?' derdim, 'Ben bu derdi taşıyamam oğlum' derdi... Ve Tayyip ağbi kanaryasını okşadıkça, mırıldanarak gizlice küfrederdi, 'pezevenk!'... İhtiyarların bu pahalı eğlencesine, 'oyun, yemek, seks' derdi, kanaryalardan da, sapık kontesler diye söz ederdi!..

Süs bahçeciliği, lale, kanarya yetiştirmek, incelmiş, pek pahalı zenginliğin süsü, şatafatı olarak anlaşılabilir. Ancak, son kuruşunu kuşlara veren yoksul insanların ruh hallerini birkaç satırla anlamak mümkün değil. Kuş sesinin sevinciyle beslenen bu hayatları, bu kadar dönüştürecek nasıl yaralar olabilir. Küçücük tek odalı gecekondu evi ve çul çaput hırpani giysileri içinde yığılıp kalmış bu yoksul insanların kanarya sesine düşkünlükleri nedir?

A.H. Tanpınar'ın Saatleri Ayarlama Enstitüsü, zaman ve saat ayarını, dünyanın en mühim işi haline getirip bütün düşünce, felsefe, gayretlerini kocaman bir saat ayarlama enstitüsü kurmakla geçiren, saçma sapan insanları dalgayla anlatan bir kitap!

Enstitüyü çağdaş ilerlemenin en önemli kurumu haline getirmek için, ayar, saat, zaman, üzerine inanılmaz bozuk projeler, uyduruk sözler, hakikatın, bilimin kendisi gibi ileri sürülür. Bir tuhaf bilim tarikatı gibi. Saçmalıklar birbirini izler. Koparsınız. Şu sözler bilgi versin; 'Ayar, saniyenin peşinden koşmaktır!'.. 'Müşterek zaman müşterek iştir!'.. 'Refahın yolu sağlam bir zaman anlayışından geçer', 'tarih, günün emrindedir!'...

Tanpınar'ın saat üzerine kafayı yemiş bu kahramanları, cumhuriyetin ilk kurumlarının gizli eleştirisi yapılan, siyasileridir. Tanpınar kısaca bunları 'toplu rüya görenler' diye tanımlar. Yani, 'bir paranoyayı topluca bölüşenler'... Bu rüyadan hala uyanmayanlar, var.

Başka rüyalara girenler de... Bir rüya satın almak. Dostlarını, akrabalarını, çocuklarını kanaryalardan seçmek. Dünyanın en değerli, en ulaşılmaz hikayesi; bir hayal kurmak.

Kahveye gidip gelenlerin, kafesten-kanaryadan çok, hemen hepsinde şu eski makaralı teyplerden vardı. Birçoğu yarışmalarda jüri üyesi. Ellerinde çizelgeler, not veriyorlar. Kanarya ötüş makamları: Ruleler, makaralar, gulguleler, flüt sesleri. Yaşı altmışı geçmiş kır saçlı bu kuru kemikten adamlar, ıslıklarıyla gün boyu kanaryalara makam öğretiyor. Diyelim, rule'nin dahi alt makamları var; rule, derin rule gıcırtılı rule, dalgalı rule, derin dalgalı rule, mırıltı rule. Gulguleler de öyle. Derin gulgule, çınlıyan gulgule. Daha birçok ara makam, sütunum yetmez. Veya başka çizelgede, bülbül sesi, suyun fokurdama sesi, çağıldayan su sesi ya da yalın-bülbül sesi, çıngırak sesi. Bu makamlar da, yalın, pest, derin, rule diye alt perdelere ayrılır... Puanlar ayrı ayrı verilir.

Yaşlı adamların dudaklarıyla makamları taklit edişlerine alışamazsınız, kanaryalar da zor alışır, ürkerek, sarsılarak, tüylerini titreterek aylarca dinler. İhtiyarın, çoğu dökülmüş dişlerinin arasından çıkarttığı; 'cokcokcokcokcokcok ya da gluglugluglug...' sesleri çınlatması, iniltileştirmesi, ululaması, sıçratması ve bazen bir enstrüman gibi usta sesler çıkartmaları, hayret verici. Bu kadar makamı bilmek de kolay değil. İyi bir kulak lazım. Bizler, kanarya ötüyor işte, der geçeriz. Burada çok ciddi bir ses mühendisliği söz konusu. Ötüş güzelliklerini ayırdetmek için bütün makamlar ayrı ayrı teyplere kaydedilmiş, teypler açılıyor, kanaryalar dinliyor ve sonra kopuyor vaveyla!.. Bir sihirli velvele, sormayın!.. Rengarenk melekler dil filozofu!..

Yoğun felsefe, edebiyat okuduğum bu yıllar, bülbül sesli kanaryalar dinleyerek hayatımın büyük bir keşfini yaptım. Anladım ki, doğu edebiyatı, terennüm edebiyatı! Bizde, diyalektik, kurgu, çatışma, kuşku yok. Anladım ki, doğu edebiyatı, yakınma, yalvarma, yakarma edebiyatı. Kafesinde kullanamadığı kanatlarının pırpırpır seslerini, sesiyle taklit edip göklere ulaşır. Sanatlarımıza bakın, taşın terennümü, tahtanın terennümü, oyanın, desenin, halının, bezemesi, işlemesi, süslemesi. Her biri kendi içinde zincirlenerek yükselen ses kıvrımları. Uç vermeden, sınırlamadan, sonsuzca, yükseğe doğru yükselir. Taşın, tahtanın, oyanın, eşarbın üstünde ilahileşen matematik kıvrımlar. Ağıtı, destanı, türküsü, naatı, divan şiiri, hepsi süsleme, yakarma, yakınma, yalvarma. Doğunun edebiyatı kafesten çıktı. Doğunun edebiyatı kölenin sırtındaki kırbaç izinden çıktı. Müminin seccadeki alın izinden çıktı. Doğunun edebiyatı, geceden, aydan, mehtaptan, kuştan çıktı. Doğunun edebiyatı, sesten, sudan, nurdan, ışıktan çıktı.

Neden bizde, en merhametli, en yumuşak sesler, zindandaki mahkumun feryatlarından süzülür. Neden sertleşmez, keskin bir devrimci, isyancıya dönmez. İçimizdeki en kanlı baltalar neden birdenbire suda erir, ışıkta çözülür, çiçekte kaybolur. ilk yağmurlarla toprağa toza buluta karışır. Bizler, intikam almayız, zalimlerin adını ezberlemeyiz. Biz, tanrıyı ve tabiatı alır karşımıza feryat ederiz! Sitem ederiz... Bizim kırbaçlarımız, toplarımız, kaküller, perçemler, ay ışığı. Ay, kasedir, kase yarin çehresidir, çehresi yarin kadehtir, kadehimizi ötelerin mahzeninden işte bu geceler doldurur... Yarin yanakları bu yüzden her dem parça parça eder. Kara yastıklarda, çıplak taşlarda yatıyoruz hala, derdimizi hala, kumrularla anlatıyoruz... Mevlana söyledi; 'feryat etmeyelim de, ne yapalım!'... Doğu edebiyatı; bir yarısı niyaz, bir yarısı, feryat!.. Ve şairleri anonimleşip ululara karışmış kuşlar, bülbüller hala türbelerimizin, köprülerimizin, camilerimizin, tepelerimizin, ovalarımızda uçan kuşlar! Animist, bütün canlıların tek ruh olduğu bir kızıldereli köyü gibi, yani isimleri şöhretleri, kimlikleri hiç önemli değil, birazdan pencerenize tüneyecek kumru, güvercin, serçe, Fuzuli'nin, Şeyh Galip'in ta kendisidir. Kuşlarla bülbül atalarımızın ruhları içiçe girmiştir!

Belki de bu yüzden bu kanarya kahvesi atalarımızın sırlarını gizliyor, korkmadan açıp açıp okuyalım. Bu kahveye, uçuş ve ses okulu diyebiliriz. Ancak, uçuş yasak! Bir kanaryanın kaçtığı haberi ne güzeldir, özgürlük işte, bilinmez bir ağaca ne güzel tünemiştir... Hayır, kaçtı haberi, bir felaket gibi ihtiyarları parçalayarak, kahveyi sarsarak, düşer. Kır saçlarından duman, barut fışkırır. Felaketin ayrıntıları kara bir haber gibi tekrar tekrar, geçmiş olsun, başınız sağolsunlarla anlatılır.

Devamı 15. Sayfada

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

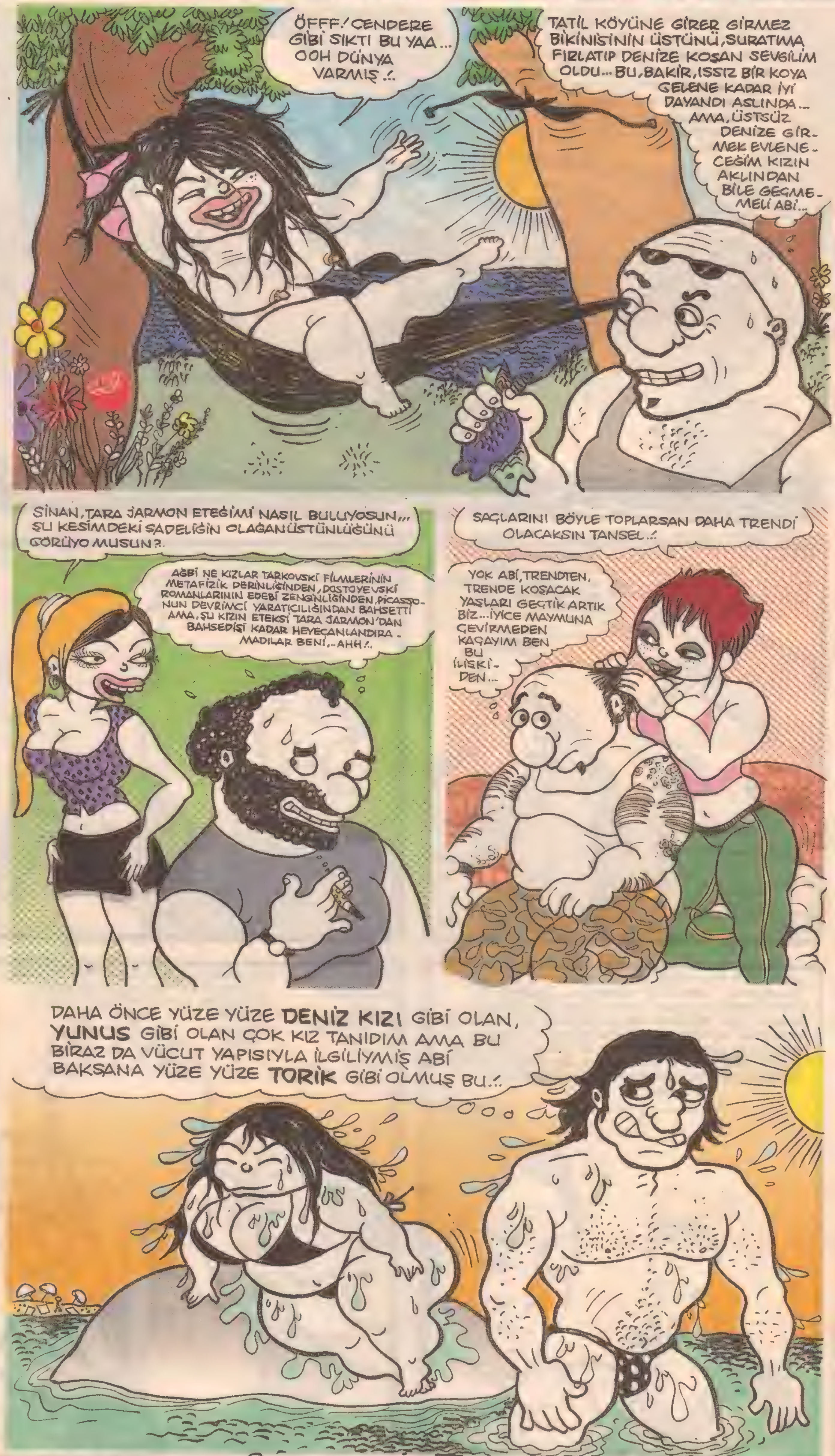
ÖFFF! CENDERE GİBİ SIKTI BU YAA... OOH DÜNYA VARMIŞ.!.
TATİL KÖYÜNE GİRER GİRMEZ BİKİNİSİNİN ÜSTÜNÜ, SURATIMA FIRLATIP DENİZE KOŞAN SEVGİLİM OLDU... BU, BAKİR, ISSIZ BİR KOYA GELENE KADAR İYİ DAYANDI ASLINDA... AMA, ÜSTSÜZ DENİZE GİRMEK EVLENECEĞİM KIZIN AKLINDAN BİLE GEÇMEMELİ ABİ...
SİNAN, TARA JARMON ETEĞİMİ NASIL BULUYOSUN,,, ŞU KESİMDEKİ SADELİĞİN OLAĞANÜSTÜNLÜĞÜNÜ GÖRÜYO MUSUN?.
AĞBİ NE KIZLAR TARKOVSKİ FİLMLERİNİN METAFİZİK DERİNLİĞİNDEN, DOSTOYEVSKİ ROMANLARININ EDEBİ ZENGİNLİĞİNDEN, PİCASSO-NUN DEVRİMCİ YARATICILIĞINDAN BAHSETTİ AMA, ŞU KIZIN ETEKSİ TARA JARMON'DAN BAHSEDİŞİ KADAR HEYECANLANDIRAMADILAR BENİ,..AHH.!.
SAÇLARINI BÖYLE TOPLARSAN DAHA TRENDİ OLACAKSIN TANSEL.!.
YOK ABİ, TRENDTEN, TRENDE KOŞACAK YAŞLARI GEÇTİK ARTIK BİZ...İYİCE MAYMUNA ÇEVİRMEDEN KAÇAYIM BEN BU İLİŞKİDEN...
DAHA ÖNCE YÜZE YÜZE DENİZ KIZI GİBİ OLAN, YUNUS GİBİ OLAN ÇOK KIZ TANIDIM AMA BU BİRAZ DA VÜCUT YAPISIYLA İLGİLİYMİŞ ABİ BAKSANA YÜZE YÜZE TORİK GİBİ OLMUŞ BU.!.

CÜMBÜR CEMAAT

AHMET YILMAZ

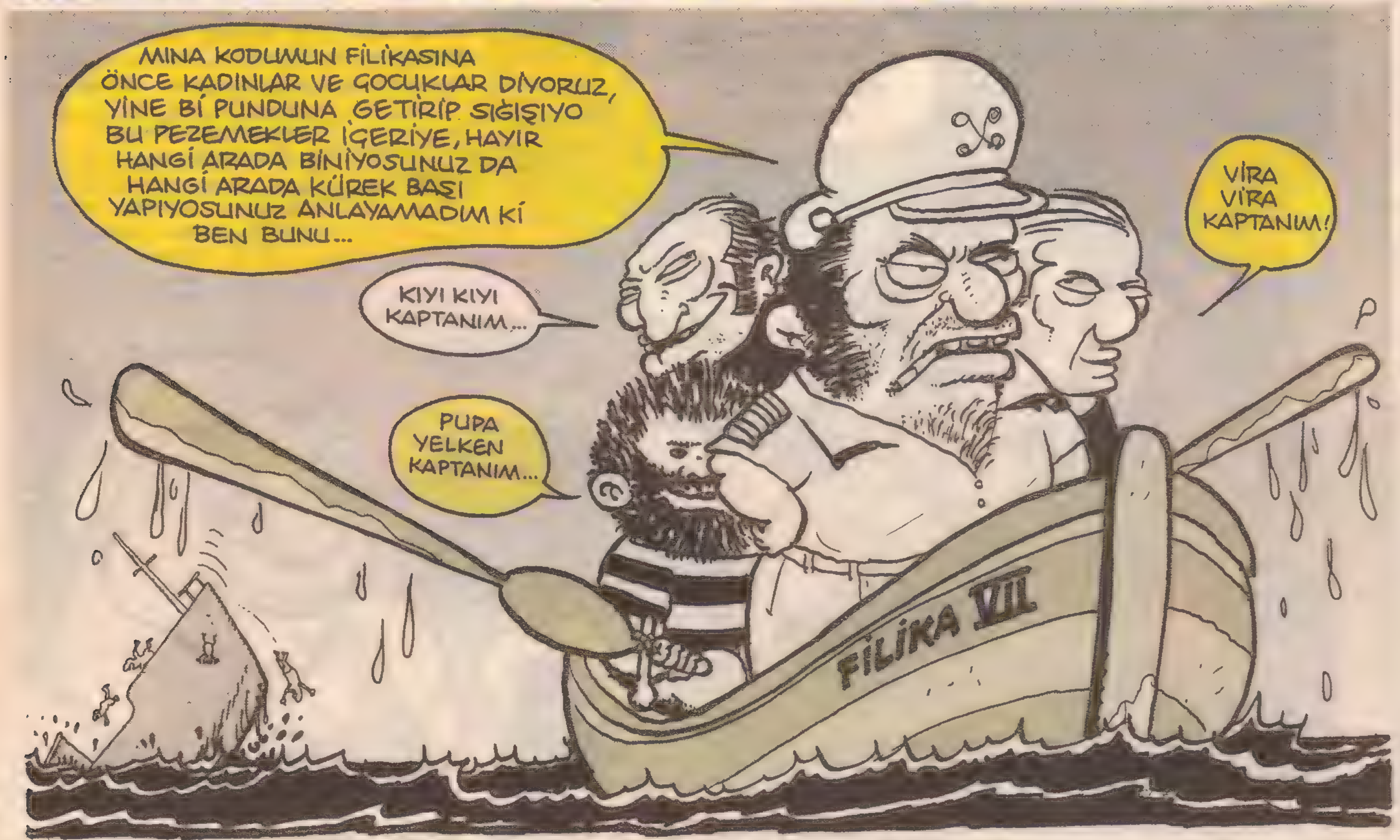
MINA KODUMUN FİLİKASINA ÖNCE KADINLAR VE ÇOCUKLAR DİYORUZ, YİNE Bİ PUNDUNA GETİRİP SIĞIŞIYO BU PEZEMEKLER İÇERİYE, HAYIR HANGİ ARADA BİNİYOSUNUZ DA HANGİ ARADA KÜREK BAŞI YAPIYOSUNUZ ANLAYAMADIM Kİ BEN BUNU...
VİRA VİRA KAPTANIM!
KIYI KIYI KAPTANIM...
PUPA YELKEN KAPTANIM...
FİLİKA VII

●MUHTEŞEM BEYİN MACERALARI (Serüven numarası 4 ya da 5)

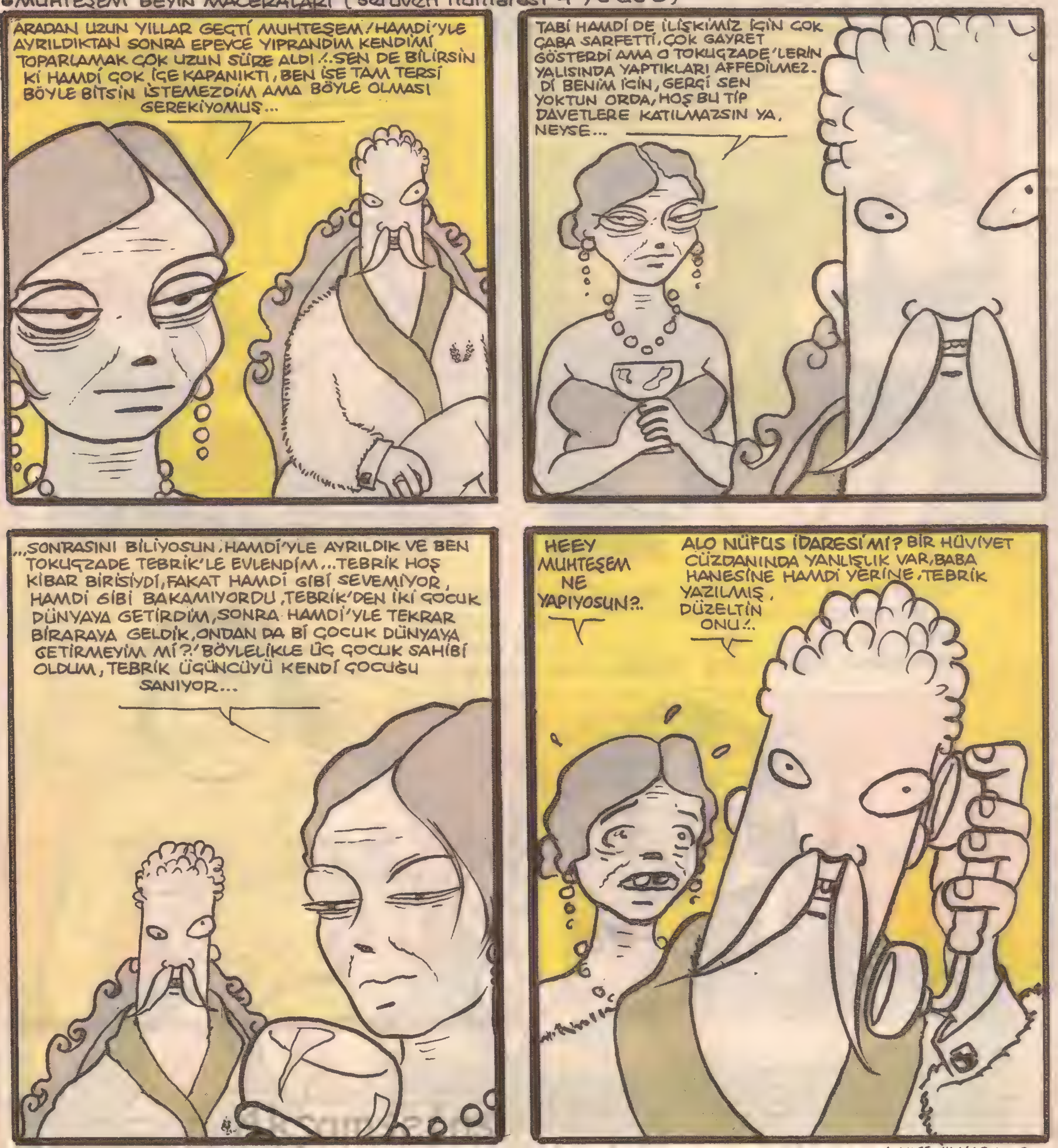
ARADAN UZUN YILLAR GEÇTİ MUHTEŞEM! HAMDİ'YLE AYRILDIKTAN SONRA EPEYCE YIPRANDIM KENDİMİ TOPARLAMAK ÇOK UZUN SÜRE ALDI!.. SEN DE BİLİRSİN Kİ HAMDİ ÇOK İÇE KAPANIKTI, BEN İSE TAM TERSİ BÖYLE BİTSİN İSTEMEZDİM AMA BÖYLE OLMASI GEREKİYOMUŞ...
TABİ HAMDİ DE İLİŞKİMİZ İÇİN ÇOK ÇABA SARFETTİ, ÇOK GAYRET GÖSTERDİ AMA O TOKUÇZADE'LERİN YALISINDA YAPTIKLARI AFFEDİLMEZDİ BENİM İÇİN, GERÇİ SEN YOKTUN ORDA, HOŞ BU TİP DAVETLERE KATILMAZSIN YA, NEYSE...
...SONRASINI BİLİYOSUN, HAMDİ'YLE AYRILDIK VE BEN TOKUÇZADE TEBRİK'LE EVLENDİM...TEBRİK HOŞ KİBAR BİRİSİYDİ, FAKAT HAMDİ GİBİ SEVEMİYOR, HAMDİ GİBİ BAKAMIYORDU, TEBRİK'DEN İKİ ÇOCUK DÜNYAYA GETİRDİM, SONRA HAMDİ'YLE TEKRAR BİRARAYA GELDİK, ONDAN DA Bİ ÇOCUK DÜNYAYA GETİRMEYİM Mİ?' BÖYLELİKLE ÜÇ ÇOCUK SAHİBİ OLDUM, TEBRİK ÜÇÜNCÜYÜ KENDİ ÇOCUĞU SANIYOR...
HEEY MUHTEŞEM NE YAPIYOSUN?..
ALO NÜFUS İDARESİ Mİ? BİR HÜVİYET CÜZDANINDA YANLIŞLIK VAR, BABA HANESİNE HAMDİ YERİNE, TEBRİK YAZILMIŞ, DÜZELTİN ONU!..

cemaahmet@lemart.com.tr

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Kiraz mı alsam acaba, diye düşündüm. Pek iyi görünmüyolardı ama. Ve iki çeşidi vardı.. İyisinden, yarım kilo söyledim.. Gerçi, 'frigo' dondurma da almıştım; Aleksandra'ya ve Serab'a. Benim canım istemiyo.. Poşete bi daha baktım: Tamam, hepsi orada.. Kasetler.. Okuyup bitirdiğim, iade edeceğim kitap.. Bi tane de ekmek.. 'Biz kepekli yiyiyoruz, kendine normal bi ekmek al' demişti Serap... Manavcı çocuk kirazı tartarken, kasete bi kez daha göz atıyım dedim ama, küçük bi hediye paketi yaptırdığımı unutmuşum.. Sezen Aksu'nun bi albümü.. İçindeki 'Keskin Bıçak' şarkısını çok seviyomuş Aleksandra. Bazen onu dinlerken, ağladığını söylüyo Serap.. İskele meydanındaki dükkânların birinde buldum, zar zor.. Boş bir kasete de, mp3'ten 'Gipsy Kings' şarkıları kaydettim.. Kayıt yapmak hoşuma gidiyor. Düzenliyosun, ayarlıyosun, şarkı girişi hazırlığı, ve bitişindeki yavaşça ses kesilmesi felan; oyalıyo insanı. Geçen gece bunlarla uğraştım teybin başında, bi mindere çöküp saatlerce; temiz bi iş olsun maksadıyla...

Bugün, akşamüstüne doğru da yıkandım, güzelcene. Sırtımı filan sabunladım iyice. Kir çıkıyomuş çünkü, sertçe ovalayınca. "Yağla yaparsak fazla çıkmaz," demişti Aleksandra. "Kremle yapıyorum ben," dedi Serap. Bişiy demedim hariçten ben. Konu hakkında çok şey bilmiyodum. En fazla, değişik bi durum yaşayacaktı vücudum işte.. Aleksandra, profesyonel masajcı. Ukrayna'da eğitimini almış, yıllarca kursuna gitmiş bunun.. El falıma da bakmıştı bi gün.. Sinir uçları, ağrı bölgeleri, enerji yayan kısımlar ve stres biriktiren eklem bölgeleri, vs. biçok şeyden bahsetmişti...

Kapıyı, Serap açtı. Kesekâğıdını uzattım.. "Bezelye sever misin?" dedi.. Severim tabii... Aleksandra, bi yarışma programı izliyodu televizyonda.. Nası anlıyor, ne işitiyor, bilmiyorum. Türkçesi o kadar iyi değil ki.. Belki sadece, insanların hareketlerine ve tepkilerine bakıyor, merakla. Ya da öylesine vakit geçiriyo işte.. Ailesi, uzakta, memleketinde. Burada kazandığı parayı, kızına ve oğluna gönderiyomuş.. Küçük pakedi uzattım.. 'Doğum günüm değil ki,' dedi, o tuhaf Türkçesiyle, birazcık utanarak.. "Keskin Bıçak," dedim.. "Aç istiyosan.."

Tatlı da hazırlamış, Serap. Aynen bi pastâne tatlısı gibi. Herşeyi yapabiliyo!.. Aleksandra kasetini çıkarmış, gidip içerdeki teybe koymuştu.. "Bulamıyom ki," dedi, uzaktan.. "Dördüncü parça!" dedim. "Ya da, beşinci!.." "Gene ağlıycak şindi," dedi Serap, pilavı karıştırırken.. "Sözleri bilmiyor ki ama?" "Melodisi hoşuna gidiyo demek; duygulanıyo.." Yanına gittim sonra.. İleri al, geri sar, bi türlü tutturamıyoruz. "Bu mu?" "Diil!" dedi Serap, mutfaktan.. Az daha geri sardım.. Yarım saatte ânca bulabildik şarkıyı; sonra sofraya oturduk.... İçeriden, gerçekten duygu dolu bir melodi yükselirken, şaka yollu, gözlerine baktı o'nun Serap. "Ne o, ağlıyo musun?.."

İnsanların durduk yerde ağlayıp, kendilerini üzmemeleri için, küçük bir alay yöntemiydi bu, pek bi fenalığı yoktu.. Hüzünlenmişti ama gene de Aleksandra. Benim yanımda da kendini bırakmak istemediğinden belki, kafasını iki yana, şarkıya eşlik ederek sallamakla yetindi.. Sonra biraz neşelendik.. Bahçedeki kedilere patates kızartması fırlatırken ben, bi tane patates, kedilerden birinin kafasına denk geldi, ve şaşkın şaşkın etrafına bakınırken o, ufak olan diğer kedi, çalıların ardına düşen patatesi buluverdi hemen...

"Yaptıracak mısın," dedi Serap, çaylarımızı içerken.. "Evet, iyi olur ama, Aleksandra, yorgun değilse tabii.." "Yapar canım," dedi.. Aslında para vermek gerekiyodu belki; fakat sevdiği şeylerden küçük bir potburi hazırlayarak ufak bir hediye oluşturmanın, daha güzel olacağına karar vermiştim.. İçeriye giderek, yağlarını getirdi Aleksandra.. Hüznü azalarak keyfi yerine gelmiş ve dili açılmıştı. "Sen," dedi, "çok gergin.. İşimiz uzun sürecek.." Yere bi çarşaf serdi, soyunup uzandım... O böyle diyince, biraz daha gerginleşmiştim sanki. Yine de kendimi bırakmaya çalıştım.. Sırt üstü, kafamı dayadığım yastığı göstererek, "başımı böyle mi koyayım, yoksa böyle mi?" diye sordum.. Çenemle bastırıyodum yastığa!. Yuh yani. Öyle durulur mu be oğlum.. "Yan çevir kafanı Mettin; rahat bırak kendini," dedi.. Ve parmak uçlarımdan, hassas işlemlerine usulca başladı.. Genç bir kadın olsa, daha farklı hisler yaşanırdı belki.. Fekat ellerle ilgili bir şeydi bu. Ne yaptığını bilen, yumuşak elleri vardı Aleksandra'nın. Ayrıca laf aramızda, gençliğinde bayaa güzel bir kadın olduğu da anlaşılmaktaydı.. "Auh!" diye bi ses çıkardım.. "Burada, stres birikmiş," dedi, "Bi topakçık var." "Nerde, ne topakçığı?!" dedim.. Auf! "Şurda.." Diz kapağımın alt kısmında bi yeri ovalıyodu.. "Kötü mü?" "Yok, yok, stires, enerji.." Başka bişeyler daha dedi. Çoğunu anlamıyodum... Auf!.. İçerde, yarışmanın finalini seyrediyodu Serap. "Gürültü yapmayın be," diye seslendi.. Diğer bölgelere geçtiğinde Aleksandra, ağrı sızı azaldı.. Aslına bakılırsa, onbeş kişi üzerime eğilip, farklı kısımlarıma, çeşitli profesyonel masajlar uygulasa da, pek rahatlayacağa benzemiyordum hani! Kafamla ilgili bişeydi belki bu. Bi yığın saçmalık dönüyodu beynimin içinde. Uzanmış yatarken bile gereksiz şeyler düşünüyodum. Bazıları da, gerekliydi.. Herşeye, ilginç bi durummuş gibi bakıyodum bazen. Durum'u hiç tanımlamayıp, sadece kendisini yaşamaktan uzak... Alnımı ovalarken Aleksandra, pek hoşuma gitti, ve neredeyse uyuyup kalacaktım orda....

Kirazı, tekrar bana teklif etti Serap.. Onlar da almışlar, duruyomuş dolapta. Ben götürüp evde yersem, daha iyi olurmuş bu.. İyi dedim... Psikolojik bişey mi acaba? Yani, masaj işe yaradı mı, yoksa öyle mi zannediyorum.. Her neyse, en azından kırkbeş dakika yatıp uzanmış oldum!.. "İyi akşamlar Aleksandra," dedim. "İyi akşeem!" dedi... "Bi ara gene yaptırırsın," dedi Serap, kapının önünde, "sık yapılması gerekiyo.." Hadi ya?.. Sokağa çıktığımda, zinde, dinç filan hissediyodum kendimi hesapta.. Hattâ yolu uzatmaya karar verip, kestirme ara sokağa sapmadım, caddeye doğru yürüdüm.. Sıcak bi yaz gününde, akşam gezintisine çıkmış aileler, dondurma yalayan çocuklar vardı etrafta.. Bir arabanın arkasından dolanıp gelen siyah bir köpek, elimdeki poşeti kokladı.. 'Kısır' vardı, poşetin içindeki bir poşette. 'Tabağıyla alsana yahu,' demişti Serap. 'Gerek yok! dedim, çöpçü gibi poşete boşalttım.. Tabak taşımayı sevmiyorum...

Nihat Genç

13. Sayfadan Devam

Dernek felsefesini alt üst eden soru da bu. Kanaryalar özgürce uçamıyorsa, nasıl güzel ötebilsinler. Onlar ancak bizim olmayan tepelerin boşluğunda çınlar, şakır!.

Ellerinde teypler, dudaklarında ıslıklar, kafeslere kabus gibi çökmüş kuru kemikli ihtiyarlar, her biri yaşlı gestapo subayları gibi, güya kuşlara ötmeyi öğretiyorlar! Kuşa dahi öğretmek isteyen şu insanoğlu, akıl hastası. Bu hasta akılla tabiattan kendimizi ayırdık. Düşünün, içimizde hayvan psikologları dahi var. Bu delirmiş akılla, tabiatı eğitmeyi, tabiata öğretmeye kalkıyoruz, neyi?

Ama, bu ses hastalarının hepsinin aradığı, zenci kölelerin yakarış ve ağıtları gibi, hiç bilinmedik ezgili sesler. Makaralı teypleri her sesi, her makamı yazmış, kaydetmiş, numaralamış, ama aradıkları, bilinmedik sesler. Hala efsaneler kol geziyor ortalıkta. Ünlü bir kanarya türü var, Afrika şarkıcısı, bir zamanlar sesiyle Avrupa'nın en bulunmaz şaheseriydi. En çok aranılan kanaryalar hala yabanıl türler. Bütün efsaneler dönüp dolaşıp hala yabanıl türler üzerine yoğunlaşıyor, neden? Ne taşıyorlar? Yabanıl kanaryalar, daha güzel, hiç bilinmedik nağmelerle ötüyorlar ve ele geçmiyorlar. Bu meşhur Afrika şarkısıcı gibi.

Kanaryaların kökü, Kanarya adaları. Köle taşıyan beyaz adamlar, aynı gemilerde ticaret için kölelerle birlikte binlerce kanarya kuşu da taşıyordu. Okyanuslarda defalarca sulara gömüldüler. Taklitçi hayvanlar kanaryalar, yüzbinlerce yıl, suyun, rüzgarın hışırtısı, kölelerin çığlığını, müziğini, taklit edip öttüler. Ve ne acılı sesler, zehir gibi ötüşler, kayboldu... Şimdi, kafestekiler için makaralı teypler, kanaryalar ötüşlerini makaralı teyplerden öğreniyor. Acı, zehir, felaket, hüzün, keder tanımayan bu kanaryalar, boş bir mekanik sesi taklit ediyor! Bu mümkün mü? Tabiatın kendisini, fırtınasını, depremini, heyelanını, vahşi canavarlarını, kara yılanlarını görmeyen kanaryalar, geceleri simsiyah ormanın içinde ay ışığına tırmanmış kanaryalar, neyi taklit edecek, nasıl ötecekler? Hem sonra hepsinin ölüm nedeni, stres ve gerginlik diye yazılacak!

Burada herşey problem, kafeste kanaryaların büyük sıkıntısı evlenme zorluğu. Doğada, rahatlık ve sıklıkla tekrarladıkları çiftleşmeye kafeste isteksiz kalıyorlar. Kafes içinde hareketli, yaramaz, şımarık kanaryalar 'iyi düzücü' sınıfına girip, bir hevesle erkeğin yanına koyulur. Dişilerin ötme derdi yok, ötücü, erkek, bir yıl kalıyor yanında, dişiye yanaşmıyor. Erkeğin iyi düzücü olabilmesi için özgürce uçması gerekmez mi? Bu durum da aile hayatını tam bir çıkmaza sokuyor, dişi yuvadan hoşlanıyor, hergün erkeğini kafeste istiyor, sonrada beni iyice düzeceksin diyor, insanoğlu bu boş ve saçma denemeyi kaç yüzyıl daha götürür...

Başarılı bir çiftleşmeden sonra. Recep amcanın kanaryaların cinsel organlarına öpücük kondurmasından ise bahsetmeyeceğim.

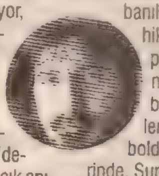

Kafesteki kuşlardan biri çok hareketliydi, diğeri donuk, içine sinmiş. Recep amcaya, kafesteki şımarık, neşeli dişiye erkeğinin niye karşılık vermediğini sordum, 'delirmiş .mdan .ik bile korkar' dedi, neye uğradığımı şaşırdım, ihtiyarın dilinde vıcık vıcık apışarası tükrüğü, ağızları .mcıklaşmış yaşlılar, bu çirkin cinsel şakalarla mı kanlarına hareket, eğlence ararlar. Oysa özgür kalsalar, düşünün bir dere kenarında. Su sıçratışları. Birbirlerini ıslatışları. Üşüyüp tüylerinin içine sinişleri. Yüksek bir ağacın dalına tüneyişleri. Tekrar suyu batıp batıp, ıslanıp silkinişleri. Şimdi Recep amcanın zevk, şehvet dolu ıslıkları, ıslığıyla soyuyor gibi kanaryayı, arıyor gibi üfürüp üfürüp tüylerine, göğüs uçlarını... Günler, yıllar işte böyle geçiyor, kafes içinde, plastik bir yuvalık, yemlik, suluk, hepsi uğraş. Yuvalığın içine rahat uyusun diye at kılı, yün. Tünek sağlam ağaçtan olmalı, kurtlanmamalı, kanarya ayaklarıyla kavramalı, keyifle ötmeli, nazlanmalı. Kafesi çok temiz olmalı, sağlıkla hergün tertemiz yıkanmalı, kanaryasını oyalayacak küçücük zili, aynası, oyuncak merdiveni, birbirinden güzel ödülleri, hediyecikleri olmalı. Kafesi ceryanda kalmamalı, oda sıcaklığı düşmemeli, hangi kapının ağzı esiyor öğrenmeli, en küçük hava hareketlerine evde yaşayan herkes titizlikle uymalı, acemi yetiştiriciler gibi kanaryasına nem kaptırıp öldürmemeli. Balını, bisküvisini, yumurta sarısını, tohumlarını hazır etmeli, şalgam tohumunu hergün çarşıya gidip ayırtmalı... Bu küçücük kafesin içinde büyük bir belediyenin bütün sorunları günboyu Recep amcayı bekliyor, tünek yine kirlenmiş, suluk yine bulanmış, yemlik yine çöplenmiş, mamalık yine yan düşmüş, banyoluk yine pislenmiş, taban kumu yine topaklaşmış... Kafesin içinde mühendislik, geometri, matematik hesapları, ince ince cetvel hesapları, hayvan bir tünekten diğerine yaralanmadan nasıl sıçrasın, üstteki tünekten alttakini pisletmesin, banyoluktan çıkıp kumluğuna düşmesin...

Bir de renkleri yok mu, kaç tane sarı, altın sarı, portakal rengi, tunç rengi, limon sarısı, acı sarı, kuyruğu beyaz, göğsü yeşil, yüzlerce renk. Soylulukları ayrı, güzellikleri ayrı, bir de eline soylu İngiliz kanaryası düşerse... Göğüs tüylerinin güzelliğini, sırt tüylerinin parlaklığını, tüylerinin sıkılığını, uzunluğunu, butlarının bacaklarının çevikliğini, kasını, anlata anlata bitiremez...

Kanarya yetiştiriciliğinde dünya çapında ün yapmış Almanya'nın Harz bölgesinde yetiştirilen Harz kanaryaları üstüne, kitap arar, bilgi arar... Harz kanaryaları Almanya için 17-18. yüzyılda büyük bir ticaret kaynağı oldu, her yıl yüzbinlerce kanarya ihraç ediliyordu, efsanesi yine aynıydı, o güne değin duyulmamış derin nağmeler, makamlarda ötüyorlardı, her bir kanaryasına işte bu ezgileri öğretmek!..

Ve kanaryasına gün boyu iltifat dolu sözler; 'gel seni kucağıma alayım, ama sen kaçarsın... kaçarsın kızım...'.

Tayyip ağbi, inanılmaz geyikçi, yabanıl kanaryalarla ilgili bir yığın saçma sapan hikayeler uydurur, abartır. Acemilerin çoğu kanar, çünkü bu hikayelerle kanaryaların fiyatları artar. Ama Recep amcayı bu gülünç hikayeler yine kudurtur. Birbirlerinden yıllarca ses kayıtlarını gizlerler. Birbirlerinin teyplerini açmazlar. Her biri çok ender yabanıl sesler kaydettiklerini iddia eder. Kafeste ötüş öğrettikleri kanaryalara dair sağlam repertuarları hepsi ezbere biliyor, ama yine meslek kıskançlığı... Diyelim Tayyip ağbi, PKK köy bastı katliam yaptı, köyde yıllarca çığlıklar, ağıtlar eksik olmadı. İşte bu yörede bir kanarya bunları kaydetmiş. Sallıyor ama nasıl... Dinar'da deprem olmuş, günlerce ağlaşmış insanlar, bir yabanıl kanarya çığlıkları taklit etmiş, acıyla ötüyormuş. Ne kadar saçma olursa olsun hikayeler, Recep amca, yıllardır ses kanaryacılığın piri, hayatı böyle bir ağıt, ötüş peşinde. 18-19. yüzyılda Osmanlı bestekarları da birbirlerinin yanında şarkı okumaz, meşk etmezmiş, çünkü şarkımı alır, bestemi öğrenir diye korkarlarmış. Sırf bu yüzden yüzlerce şarkı bestesi tarihe gömüldü, yok oldu. Sanat müziği tarihçileri şarkılar hafızalara yazıldığı için bestekarların ölümüyle büyük bir külliyatın kaybolduğunu söyler, kimbilir ne içli bestelerdi. Efsaneler de bu kaybolan besteler üzerinde. Şunda şöyle bir kayıt var, şunda şöyle bir arşiv. Yani, felaketlerimize, katliamlarımıza, depremlerimize, acılarımıza şahit olmuş bir tek kanarya yok mu? Bu acılı nağmeleri, ağıtları uzak dalların tepesinden dinleyip hafızasına işleyen tek bir kanaryamız yok mu? Bir ağacın dalları arkasından gizlice köylü kadının bitmeyen ağıtlarını dinleyip dinleyip terennüm eden tek bir kuşumuz. Uydurmadır. Yoktur. Peki, bu yabanıl kanaryalar? Kimseler öğretmediği halde, bu nağmeleri nerden bulup kendi kendilerine ötüyorlar?

Bir derin sancı duymuş ve bütün kanaryaların şakrak dudakları susmuş mu? Yaşadığımız acıları bizden gizlice öğrenip terennümleştiren kanaryalar var ülkemizde, işte, bizleri uzaktan uzağa izleyen küçük çocuklar, bakalım yarın ne hikayeler anlatacaklar. Bilmediğimiz makamlarda, seslerde, tatmadığımız acılıkta, ne ağulu nağmelerle tepeden tırnağa şakıyacaklar. Kaydedenler var. Otuz bin insan öldü depremde, hiçkimsede mi kaydetmedi?. Var... Ama bu sesi arayan yok. Bu sesler için hayatını feda edenlere deli diyoruz. Kanarya dediğimiz nedir ki, bir serçe. Rengi, ötüşüyle serçegillerin soylusu, bu küçük sarı serçenin ateşten dili, sesinin süsleri... Bıçak ucu gagasından lıkır lıkır şarap temizliğinde dökülür. Dua dua, nakış nakış, geceyi meyhaneleştirir. Kahreder, incitir, ışık saçar, lale yaprağı kadar ince titreyen, elmastan sert, var böyle bir ses. Var diyorum... Var diyorum ama aklımız engel oluyor küçük şeylerle konuşmaya! Çok neşeli bir ahlak, güzelliğiyle ruhumuzu besleyen tabiatın harfsiz, sözsüz en güzel sazı, var diyorum...

On yıl ne çok seyrettim şu sahneyi, Recep amca kafesin önünde, yalvarırcasına, ağlamak üzere bir çocuk gibi suratı, ama ağlamadan yalvarıyor; 'söyle kızım, söyle kızım, lukluklukluklukluk, söyle kızım, luklukluklukluk', 'tatlı kızım luklukluklukluk!'... Kızı hiç oralı değil. İhtiyarın soğuk kemikli, kırışmış yüzü kızına kırıtır gibi, nasıl kur yapıyor, kanaryayla dakikalarca cilveleşmeye çalışıyor. Midem kaldırmıyor. Kesin sübyancı.! Seyredene acı veren bir manzara, ne dokunaklı manzara. Kuşu ötmeyince, eli ayağı titriyor, gözlüğü düşüyor, eli avucu yapış yapış oluyor. Diktatör gibi, gaddarca hırslanıyor. Sesini, dişlerinin gıcırtısıyla sertleştiriyor; 'kızım, kızım, lukluklukluklukluk, kızım kızım luklukluklukluk!'... Nasıl kızgın, kanaryanın başına satırla iniyor gibi. Sert bakışları, aşırı kıskanç, çıldırmış, bütün hayatının tüm hayalkırıklıklarını şu minnacık kuşun üstüne döküyor. Yan masalarda bomboş suratlı, mumya gibi ciddi mi ciddi oturan ihtiyarlar, buranın, talim terbiye kurulu gibi. Hepsi solunum darlığı çekiyor. Hepsi böbreklerinden, belinden arızalı. Ama hepsi başkonsolos gibi... Avaz avaz bağırıp ihtiyarın kemiklerini kırmak geçiyor içimden, 'kızınız ötmeyecek, ötmeyecek..'. Tüm bunlara gerek yok, gece musluğunuzu açık bırakın, ertesi gün kanarya su şırıltısını, kıvrımları, damlayışları, bükülüşleri, çarpışlarını sesiyle bir güzel özetleyip, gün boyu resital verecektir, tüm bunlara gerek yok, siz oturup kalkarken tatlı tatlı kendinizce mırıldanın, kanarya çok uzaktan sizi izleyip, hatmedecektir...

Recep amca, küplere biniyor. Kanaryanın başından aşağı kaynar sular döküyor gibi 'hadi kızım, luklukluk, güzel kızım, luklukluklukluk!'. Kanarya tüneğine sinmiş. Tüylerini korkudan diken diken şişirmiş. Dokuz doğurur gibi kaskatı. Kurtlanmış, küflenmiş yaprak gibi tüyleri solgun, cansız. Topluiğne başı kadar incecik gözleri. Ki, tek bir pırıltıdır gözleri. Ki, onun da yarısı birkaç tanecik şeftali tüyüyle kaplı, gözkapağı kepenk gibi kapalı. O yarım tek çizgi aralıktan nasıl içli bakar. Balını yemez, şekerini yemez, bisküvisine hiç bakmaz. Recep amcayı kudurtur. Sinmiş sinmiş bakar. Bir çizgicik gözleri ama, başka bir dünyadan bakar. Ne ayaklarında kudret kalmış, ne tünediği tahta parçasında. Başına zebani gibi çökmüş, davul döver gibi bağıran ahmak ihtiyar. Recep amca hala sanır ki, mahsustan kanaryacık surat asar. Bir sivilce, bir ben kadar küçücük gözleri... İçinde dindiremediği bir küheylan kadar deli bir nara. Ikınıp ıkınıp gizlice, ölümcül bir çıldırışa saklıyor gibi ötüşlerini. O bülbül dil. O alevcik dil. Kursağına o zehirden damlacıkları döküp. Yutkunup yutkunup... Hayat dediğin bir nefes. Nefesin de saliseleri var... Her biri bir küçük heves. İşte kanaryacık, birkaç gram kemik, bir kaç sarı tüy, doğmuş olmakla bu memlekette ne eziyetler çeker. Bilmez mi bu ihtiyar, nur dediğimiz işte bu pırıltıdır, ve tüm dünyanın nurları hepsi işte bu kadardır. Diken diken tüyleri şimdi sırtına batar. Sıkıntıdan kanaryacık gagalayıp gagalayıp paslı çivi söker gibi tüylerini yolmakta...

Biliyorum, kırgın olunca insan sindirimez hiçbir sözü. Bu yüzden acı acı yolmakta tüylerini. Sahibine değil kanatlarına dargın. Bu yüzden küsmüş, sırtını dönmüş kafesin açık kapısına. Tabii bunlar benim düşüncelerim. Belki de gerçeğin kendisini Mevlana söylüyor: Ey Tellal, bağır müslümanlara, siz hiç kaçmış bir mümin gördünüz mü?

LeMan Mizah Derginiz
Okur Mektupları

İmam Adnan Sok. No:20
80080 Beyoğlu / İstanbul

Sen olsan ateşe verirdin yüzünü

Bir doğum günü sunulan armağan kadar değildi yüreğimizde biriktirdiğimiz... elime, yüreğime sığmayan sevgi kadar kutsaldın belki... oysa ellerimde kül renginde bıçak... hala yaralarımı kanatıyordum... ve şimdi duyulan sözler sana adanmış türkülerde yitirilen boğuk ezgiler gibi... ve en onulmaz anlarda, anılarda, yanımda bulduğum boşluğun; derin uçurumların kıyısında yer altına değin bir sis bulutu... sanki, dünyanın sonu yok, acıların, aşkların, yaraların, sınavların, her dem yitirilen düşlerin ve yağan yağmurun... oysa göz gözü görmez bir sis değildik, oysa gün ışığı aydınlığımızı, hasret kucaklaşmalarımızı, özlem kokan ve senin için biriktirdiğim her şeyi... şimdi sanki bir çırpıda gömmüş bir toprağa, feryat figan ağlayan çocuk gibi, bir hükümlünün çorak kalmış ömrü gibi yitirdim... ve ben iki parça olmuş yüreğimde saklanan yalın bir bıçak gibi vurulurken sabahlara özleminle, en acı tütünü çekerken ciğerlerime, kaçak bir mahkumun yakalanmaktan korkmadığı; yalnız kalmış korkuların arasındaki bir hüzün gibi, hazan mevsimindeki sarı yapraklar gibi, toprağından sürülmüş insanlar gibi hasretim... Ve her şeyi unutmuş gibi, saklanan maskelerin ardındaki kötü yüzler gibi, bıçak sırtında kucaklaşmaların sinsiliği gibi değil; gözlerim kadar nasırlı, yanan tütün gibi efkara boğulmuş fakat sevinci yüreğine hapsolmuş her daim söylenen mavi bir türkü gibi bir yudum insan kaldı karşında... belki de kısacık cümleler gibi... kavuşmak da sarılmak kadar bir an...

Baran Semah

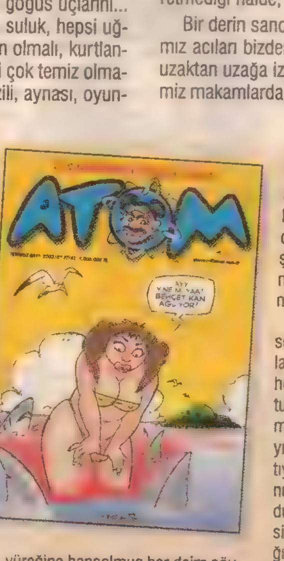

Gecelerin sonsuzluğu

Yaşadığım sessizliklerden, hüzünlerden, yalnızlığımı hissettiğim günlerden sonra nihayet gelmiştin. Sımsıkı sarmıştım seni içime. Sen yokken neler yaşadım biliyor musun? Yalnızlığı. Sensizken gökyüzüne bile anlam yükleyemiyorum. Sokak kapılarını sanki sonsuzluğa kapatmıştım. Gene anlatamıyordum seni kendime. Anladığım tek şey vardı. Sana olan sevgim. Ölüme her yaklaştığımda, seni düşünerek hayata dönüyorum yeniden.

Geceyi aydınlığa aralamıştık seninle. Yeni sevdalar, yeni insanlar anlatıyorduk birbirimize. Ellerin hep avuçlarımdaydı. Yine soğuktular. İncecik belinden kavradığımız bir bardak çayımızla eşlik ettik yıldızların parlaklığına. Denizi anlatıyorduk, karanlık sessizliğe. Yanımdaydın. Ay bize gülümsüyordu. Yakamozu gördüm deniz mavisi gözlerinde. Dostluğunu, sıcaklığını yine hissediyordum. Sığdıramıyordum seni içime. Güzel anıların, güzel dostluklar varsa yaşanabileceğini anladım.

Yaz akşamları ilk bu kadar kısa, bu kadar uzun, gözlerimiz uykuya, yüreğimiz sevdaya hasret kalarak geçiyordu. Sen vardın. Yıldızlar bile sustular yanında. Sen vardın. Benimdin. İyiki varsın SÖBİDA...

Fırtına (Filiz)

Bir İstek

Arkadaşlar bilmem siz okuduktan sonra ne yapıyorsunuz Lemanlarınızı. Ama ben atamıyorum. Öğrenciliğimden beri de epey birikti. Tek bir kişinin değil de, daha fazla insanın okuyabileceği ve de eğleneceği bir adres, bir kurum (her yer olabilir) bildirirseniz şu anda koli içine koyduğum ve her biri de çok eğlenceli olan (aralarında L-Manyak, Öküz filan da var) Lemanlarımı o adrese yollayayım... Bazen eski Lemanlara göz atmakta çok güzel oluyor. Öptüm hepinizi.

dr.tarikturk@hotmail.com

KAÇAK YAYIN

yeniHarman

Bu hafta sakın yeniHarman'ı kaçırmayın!

1 BOMBA VAR!

Bombalar var... **"4 Temmuz tezleri" ve yeniden müthiş bir mülakat: "Elli yıllık metres ilişkisi" ile Prof. Yalçın Küçük...** Türk askerlerinin ABD'lilerce esir alınışı, "Olayın iki yönü ve Amerika'nın elindeki silah" ile Türk solunun dev çınarı Mihri Belli... **Hakan G'den müthiş söyleşi: Dünyaca ünlü anarşist Abel Paz yeniHarman'a konuştu...** Ülkücüler, İslamcılar, Nizamı Alemciler, solcular, lümpenler: Kenar mahallelerin racon kesen çocukları, bir gece yeniHarman'la racon kesti: Buzlukta (nezaret) bir yaprak jiletin olacak, kendine atacağım... **Dünyanın en tanınmış hackeri ile olağanüstü mülakat: Binbir surat Mitnick...** Yudum Şaşmaz'ın kaleminden sinemada bir David Lynch efsanesi... **Kaan Ertem'den Cola Turca...** Barış Mutlu'dan süper izlenim: Bodrum'da aşk bir boştadır... **Bilgi Üniversitesi öğretim üyesi Hakan Polat, "dudu ve Tarkan"ı yeniHarman için analiz etti...** Bir tatil üçlemesi: Deniz, güneş ve seks... **Timur Danış, Viyana'da adım adım Başbakan Erdoğan'ı izledi...** Feridun Düzağaç ve Gökhan Dabak düeti... **Jerzy Grotowski ve Thomas Richards: Kesişen Yolların Peşinde...** Sezyum, **Yonca Poyraz Doğan**, Mutlu Esendemir, **Reffi A. Hermoon**, Eflatun Nuri, **Mehmet Çağçağ**, Tuncay Akgün, **Galip Tekin**,...

LeMan
L-Manyak 13
L-Manyak 14
edebiyat derslerine giriş
ROBINSON CRUSOE & CUMA-1
ROBINSON CRUSOE & CUMA-3
ROBINSON CRUSOE & CUMA-4
dikkat yazılı var-3
dumur detaylar 2
UMUT-1

LeMan/L-Manyak Ciltleri ve kitapları

serinletir, püfür püfür estirir...

Tüm kitapçılarda ve gazete bayiilerinde

LeMan
Sayı: 610
18 Temmuz 2003 Cuma
Haftada Bir Yayımlanır

- **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
- **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
- **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGUN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Gökhan DABAK • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat OZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • M. OZKANOĞLU • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fıkret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (140) **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

ÇUKUROVA SPEED!

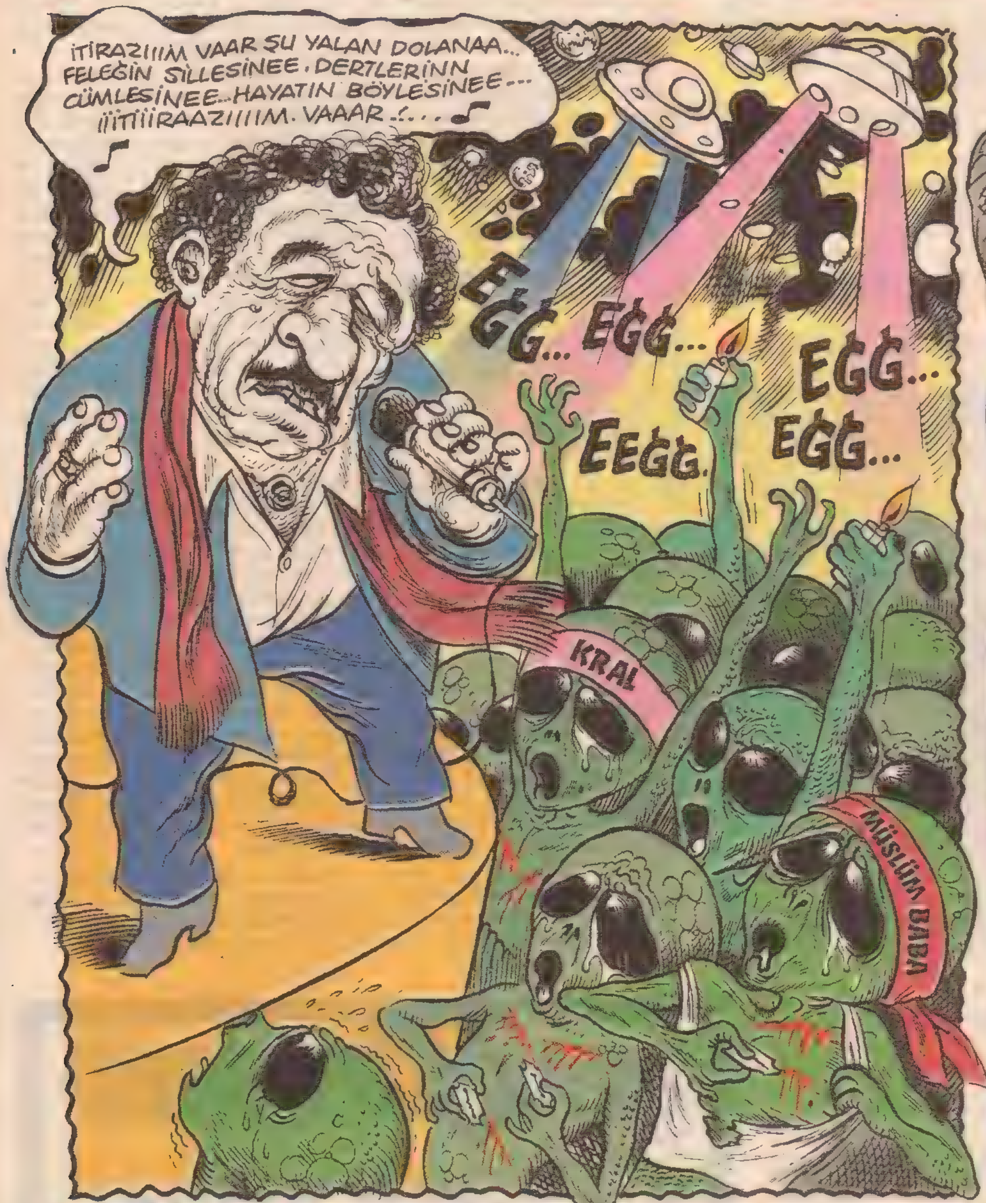
İTİRAZIIIM VAAR ŞU YALAN DOLANAA... FELEĞİN SİLLESİNEE. DERTLERİNN CÜMLESİNEE.. HAYATIN BÖYLESİNEE... İİİTİİİRAAZIIIIM. VAAAR.!...
EĞĞ... EĞĞ... EĞĞ... EEĞĞ. EĞĞ...
KRAL
MÜSLÜM BABA

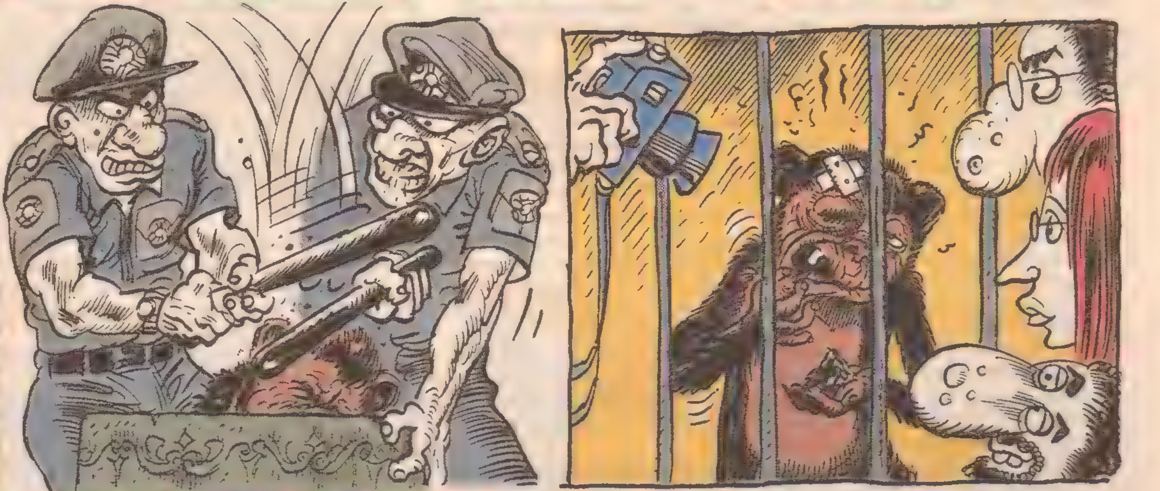

SİYASİ BİR TERCİH OLARAK MAYMUN

Galip Tekin anlattıydı... O vakıtlar GırGır dergisi Cağaloğlu'nda.. Gülhane'deki hayvanat bahçesinden bir maymun kaçmış... Gitmiş, Topkapı Sarayı'ndaki bir tarihi taş kovuğun arasına saklanmış!!.. Mümkün değil çıkaramıyorlar hayvanı... İki tane polis copla döve döve çıkarıyorlar anca... Ertesi gün **Cumhuriyet Gazetesi**'nden gazeteciler Gülhane'ye ziyarete geliyorlar dayak yemiş maymuna!.. Sırf polis dövdü diye!. Çekirdek getirmişler bi de.. Dayaktan arta kalan tek dişiyle yiyormuş onları.. Cenup hudutlarımızdaki, insanımızın asaleti, civanmertliği bir yana merhametide ilgi çekici... Teşkilatçı kafasından mahrum olan bu arz tipi insanlar entersandır, felsefeden anlıyorlar..

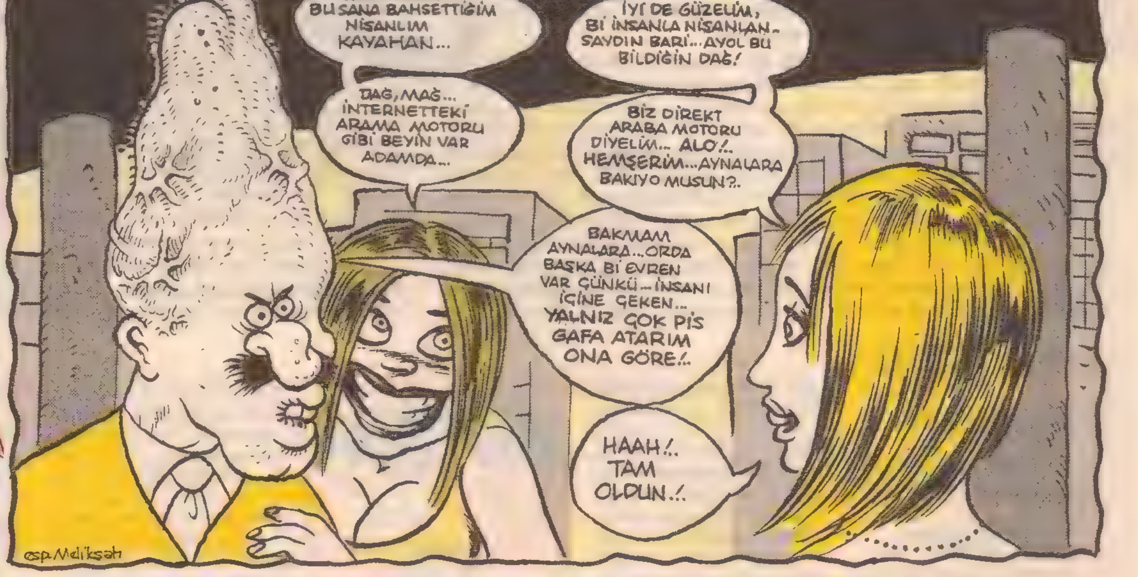
BAK GAMZE... BU SANA BAHSETTİĞİM NİŞANLIM KAYAHAN...
İYİ DE GÜZELİM, Bİ İNSANLA NİŞANLANSAYDIN BARİ... AYOL BU BİLDİĞİN DAĞ!
DAĞ, MAĞ... İNTERNETTEKİ ARAMA MOTORU GİBİ BEYİN VAR ADAMDA...
BİZ DİREKT ARABA MOTORU DİYELİM... ALO!.. HEMŞERİM... AYNALARA BAKIYO MUSUN?..
BAKMAM AYNALARA... ORDA BAŞKA Bİ EVREN VAR ÇÜNKÜ... İNSANI İÇİNE ÇEKEN... YALNIZ ÇOK PİS GAFA ATARIM ONA GÖRE!..
HAAH!.. TAM OLDUN.!.
esp. Melikşah

KÖRPE NEVROZ!

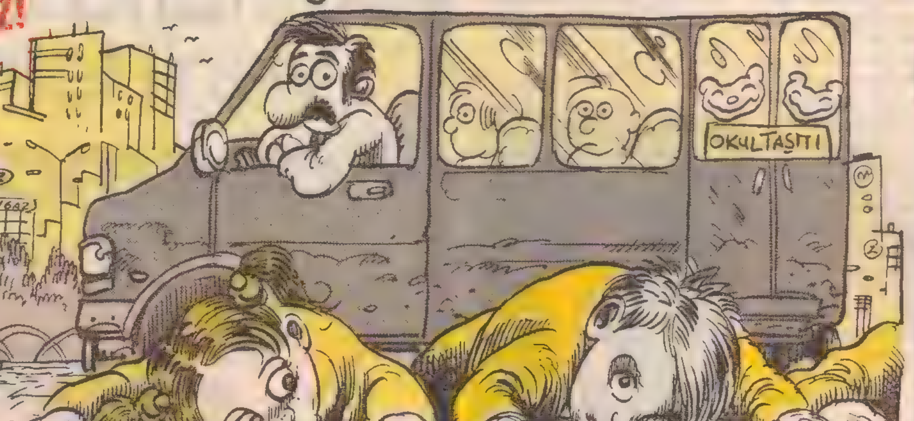
OKULTAŞITI

Bi arkadaşda şunu anlattı... 80'li yılların başı.. Çocuklar servis taşıtıyla okula gidicek.. Karşıdan polisler geliyormuş.. Ama babası TKP'li olan 7-8 yaşındaki kimi bebeler hemen kendini yere atmış ekibi görünce.. Olmayacak bişey diil.. Ben bebekken de evimizi bombaladılar:. Çocukluğunun ciğerine işliyor tabi bunlar.. Her nazariye, körpe bedende adeta romantik bir safha, bir hayal ve mübalağa devresi geçirir.. Ama, tanrıya şükür bir dönem böyle saralılar, jeneralikler gibi paralize olmak mizacı besler... Çocukluğumuz cesaret ve ihtimamla büyür... Ayrıca kivideki potasyumu, fosforu da bebeden esirgemeyin. Nur gelir.

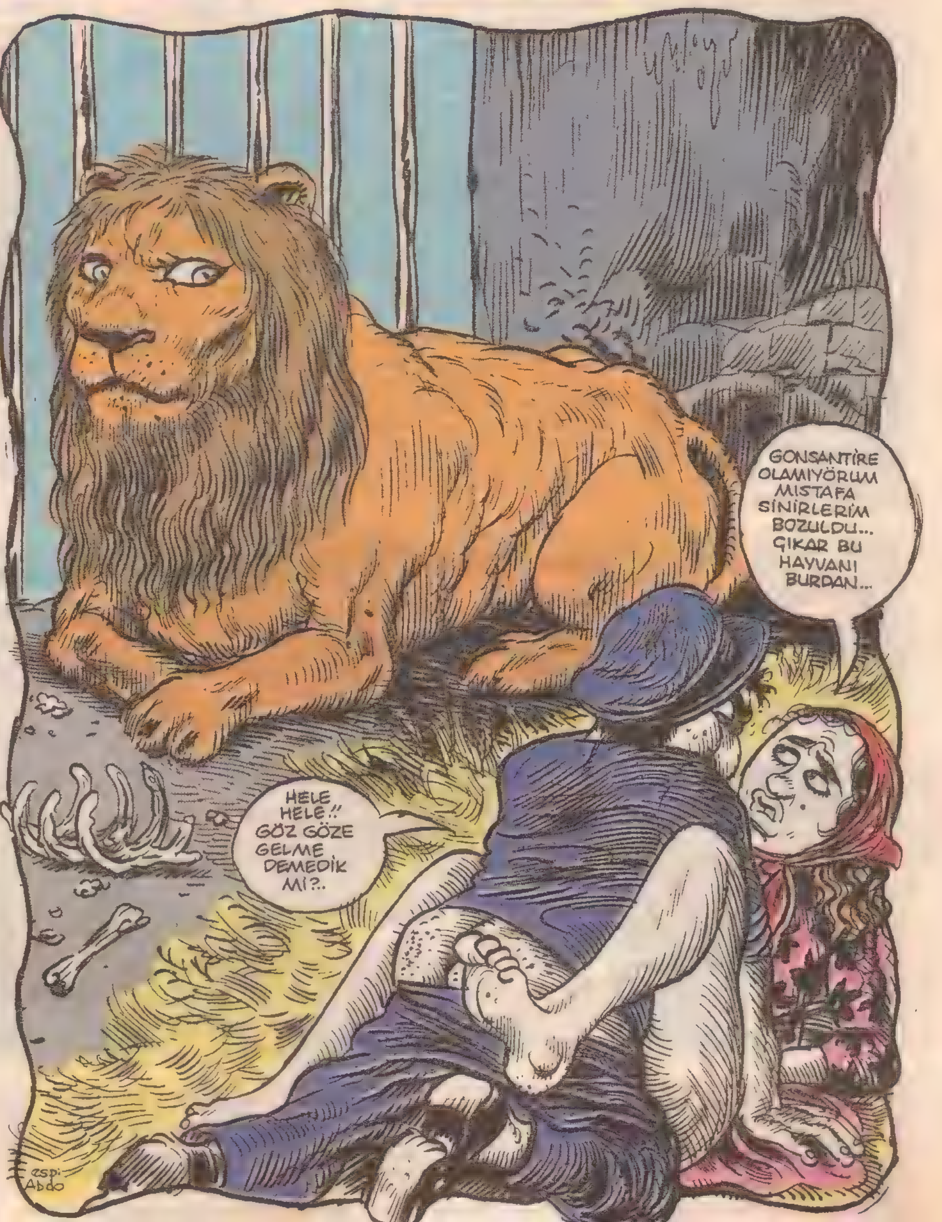
GONSANTİRE OLAMIYÖRUM MISTAFA SİNİRLERİM BOZULDU... ÇIKAR BU HAYVANI BURDAN...
HELE HELE!! GÖZ GÖZE GELME DEMEDİK Mİ?..
espi: Abdo

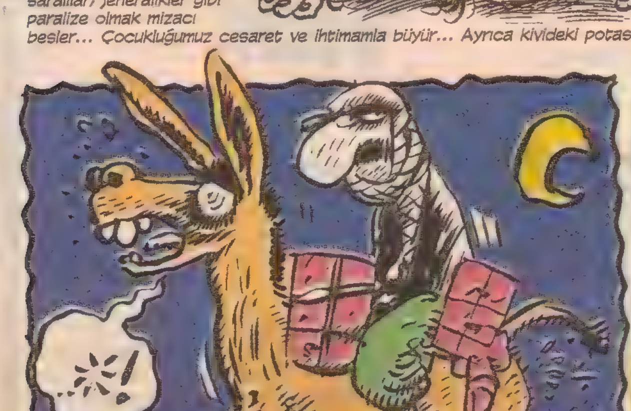

Doğu'da film yapmaya giden ekipten bir tanıdığında dediği şu.. Sınırdan Arap ellerine kaçak tüymek isteyen kimileri eşşeğe binermiş.. Fakat hayvan gece anırıp yerimizi belli etmesin diye, dötüne zeytinyağı sıvazlarlarmış.. Eşşekte anıracağı vakıt döt kaslarını büzmesi gerektiği için, büzemediğinden, ağzını açıp eylecene kalakalırmış... Puuh...

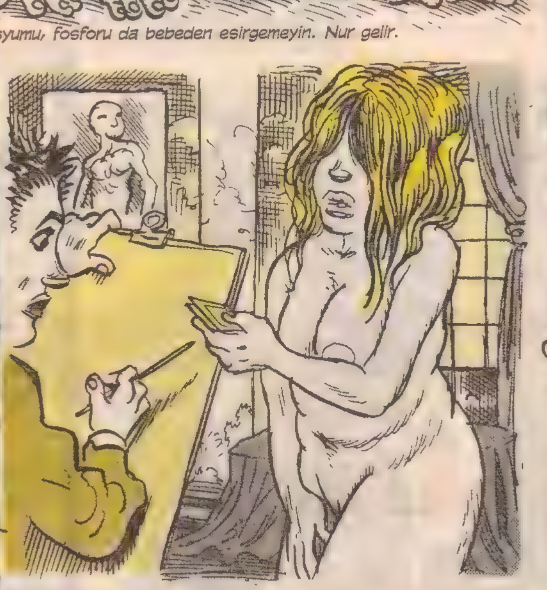

Akademide, resim bölümünde okurken çıplak modellik yapan bir karı koca vardı... özellikle kadın bi enteresandı.. Poz verirken sürekli uyur, sürekli uyandırırdık... Çünkü hemen rüya görür, hemen titrerdi.. Molalarda da hep benden sigara alırdı.. Bi keresinde çocuklarının vesikalıklarını verdi bana çizer misin diye.. N'ooldu onlar derken, haber geldi.. Okuldaki tüm modellerle beraber imza vermişler maaşlar biraz artsın diye..

611
25 Temmuz 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/30- 800.000 TL. (KDV Dal)
ISSN C-1300-4867-4
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-900.000 TL.

BULMACA

Soldan sağa ① Kriz ve hızlı yoksullaşma sonucu tüm tüketim alışkanlıklarını kısıtlayan, tatilden, seyahatten, dışarı çıkmaktan, lokantadan, deniz kıyısında balık ekmek yemekten, akraba, köy ziyaretine gitmekten, arabasını kullanmaktan, kahveden, bardan, sinemadan, tiyatrodan, konserden, kitaptan, alışverişten ayağını kesen, bunun yerine para harcamamak için evinden çıkmayan, televizyon seyredip o da kesmeyince kendisini, çarpraz, çengel, resimli bulmacaya vuran, gazetelerin üçer-beşer sayfa bulmaca eki vermelerine yol açan, bulmaca dergilerinin tirajlarını patlatan kimse ya da kimseler...

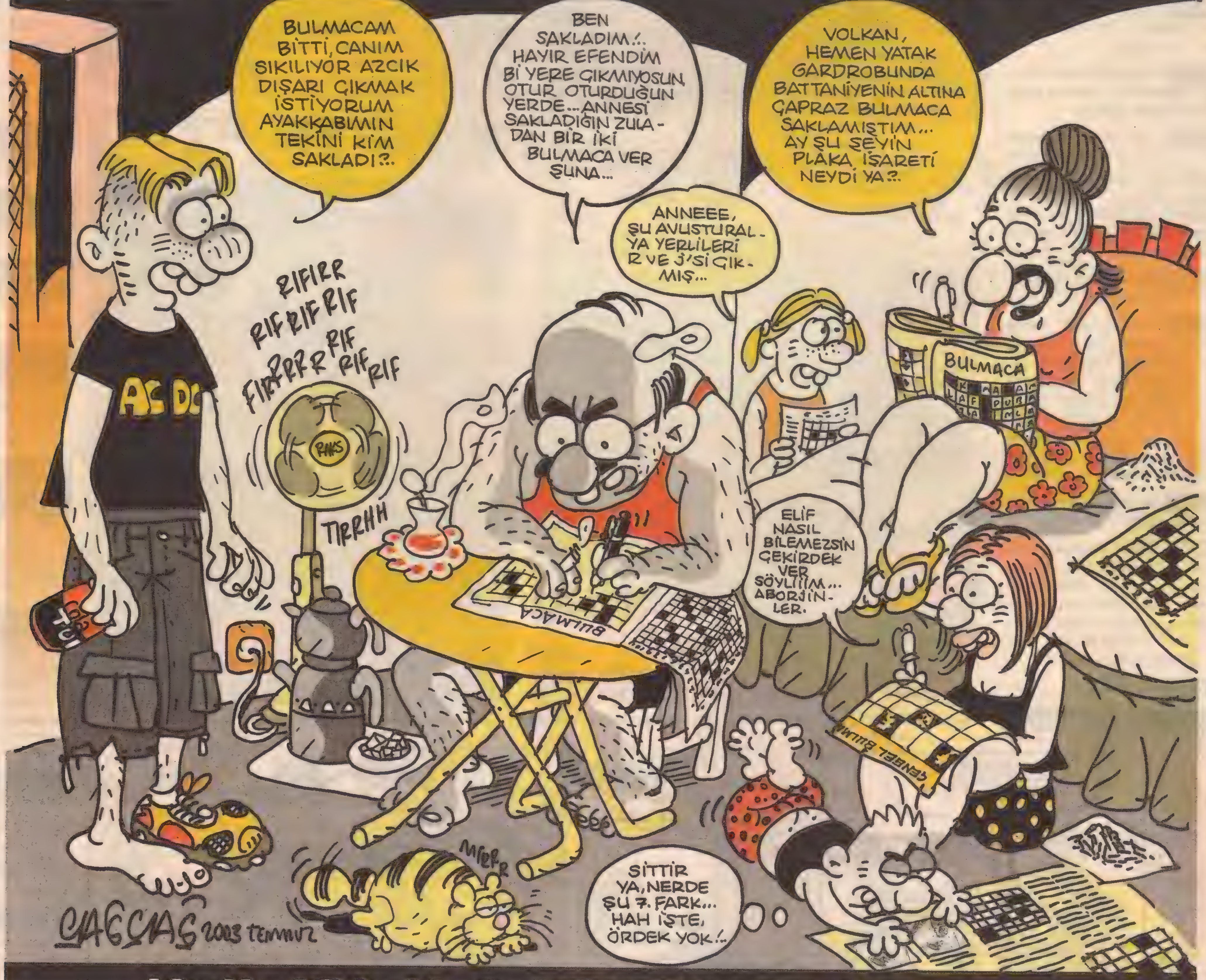
BULMACAM BİTTİ, CANIM SIKILIYOR AZCIK DIŞARI ÇIKMAK İSTİYORUM AYAKKABIMIN TEKİNİ KİM SAKLADI?..
BEN SAKLADIM!.. HAYIR EFENDİM Bİ YERE ÇIKMIYOSUN, OTUR OTURDUĞUN YERDE... ANNESİ SAKLADIĞIN ZULADAN BİR İKİ BULMACA VER ŞUNA...
VOLKAN, HEMEN YATAK GARDROBUNDA BATTANİYENİN ALTINA ÇAPRAZ BULMACA SAKLAMIŞTIM... AY ŞU ŞEYİN PLAKA İŞARETİ NEYDİ YA?..
ANNEEE, ŞU AVUSTURALYA YERLİLERİ R VE J'Sİ ÇIKMIŞ...
RIFIRR RIFRIFRIF FIRRRRR RIF RIF RIF
AC DC
RAKS
TIRRHH
BULMACA
ELİF NASIL BİLEMEZSİN ÇEKİRDEK VER SÖYLİİİM... ABORJİNLER.
ÇENGEL BULM
MIRRR
SİTTİR YA, NERDE ŞU 7. FARK... HAH İŞTE, ÖRDEK YOK!..
ÇAĞÇAĞ 2003 TEMMUZ

Yanıt: YURDUM İNSANI

Askerin Irak Programı

05.30: Toplu halde kalkış ve "Bi 10 dakka daha" uyumaya karar veriş.

05.40: Toplu halde kalkış.

06.00: Mısır gevreğinin tahin-pekmeze dökülmesinden oluşan kahvaltı. (İsteyene buzlu çay)

06.30: Mıntıka temizliği ve çevre bölgede kimyasal silah arayışı.

07.00: Sabah eğitimi, piyade marşı remix, ordu jimnastiğini takiben seçmeli aletli jimnastik.

07.30: Komando dansı ve sabah kokteyli. (Cola turka)

08.00: Rugby turnuvası, tek kale beyzbol, çim hokeyi. (Kışın buz hokeyi)

09.15: Irak kentlerinde devriye nöbetleri ve internet kafelerden sanal iletişim.

10.00: Irak Neyin Barışıysa Artık Gücü'ne bağlı ülkelerin askerleriyle garnizon sinemasında buluşup "Günaydın Vietnam", "Müfreze", "Avcı" ve benzeri filmleri toplu bi şekilde izleyiş.

12.45: "Bizim burda ne işimiz var?" diye kederleniş.

13.00: Öğle Yemeği" Püreli rosto. (İsteğe göre domuz veya dana. Kola komposto. (Arzuya göre Cola turka veya Amerikan) Rus salatası. (Ekstra mayonez, Sovyet versiyonu da var, ekstra mayonez ücrete tabi.) Çerkes Pilavı. (Etnik çeşit 1000 idi, 1001 olsun deyi.)

13.52: Askerliğin biraz daha kısalışı ve kederin dağılışı.

14.10: Öğlen iştiması, hava durumuna bağlı spor. Halatla tırmanma, sırıkla atlama, İtalyan çukuru, İspanyol paça, iki takıma ayrılıp hazırlık savaşı, çuvalın içindeyken yön tayin edebilme egzersizleri.

16.00: İstirahat et!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

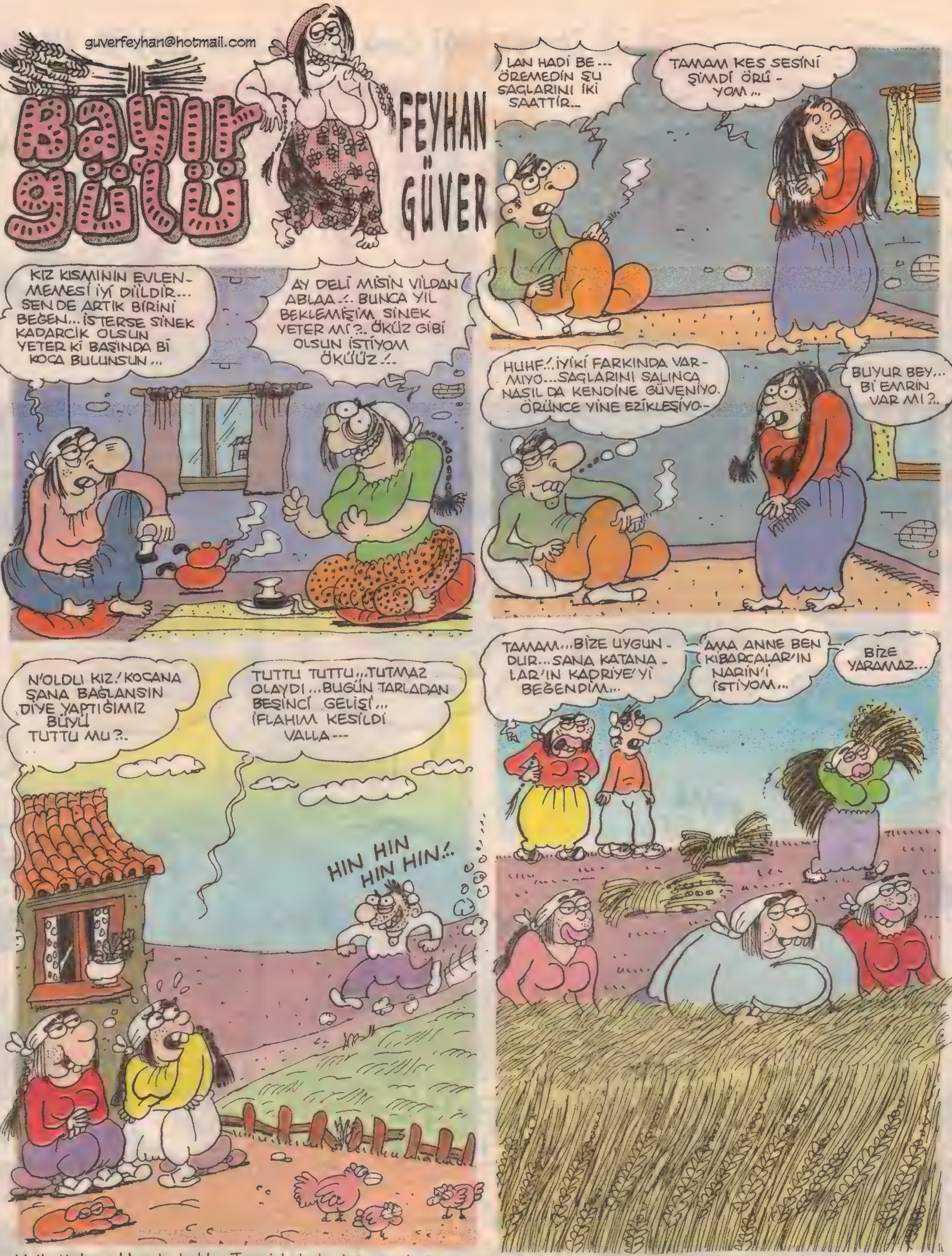
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır Gülü
FEYHAN GÜVER
KIZ KISMININ EVLENMEMESİ İYİ DİİLDİR... SEN DE ARTIK BİRİNİ BEĞEN... İSTERSE SİNEK KADARCIK OLSUN YETER Kİ BAŞINDA Bİ KOCA BULUNSUN...
AY DELİ MİSİN VİLDAN ABLAA.!.. BUNCA YIL BEKLEMİŞİM SİNEK YETER MI?.. ÖKÜZ GİBİ OLSUN İSTİYOM ÖKÜÜZ.!..
LAN HADİ BE... ÖREMEDİN ŞU SAÇLARINI İKİ SAATTİR...
TAMAM KES SESİNİ ŞİMDİ ÖRÜ-YOM...
HUHF.!.. İYİKİ FARKINDA VARMIYO... SAÇLARINI SALINCA NASIL DA KENDİNE GÜVENİYO. ÖRÜNCE YİNE EZİKLEŞİYO..
BUYUR BEY... Bİ EMRİN VAR MI?..
N'OLDU KIZ! KOCANA SANA BAĞLANSIN DİYE YAPTIĞIMIZ BÜYÜ TUTTU MU?..
TUTTU TUTTU... TUTMAZ OLAYDI... BUGÜN TARLADAN BEŞİNCİ GELİŞİ... İFLAHIM KESİLDİ VALLA...
HIN HIN HIN HIN.!.
TAMAM... BİZE UYGUNDUR... SANA KATANALAR'IN KADRİYE'Yİ BEĞENDİM...
AMA ANNE BEN KİBARCALAR'IN NARİN'İ İSTİYOM...
BİZE YARAMAZ...

Valla Hatay aklımda kaldı... Tepsi kebabı, künefe, kahveler, rakılar ve türküler için çok teşekkürler...

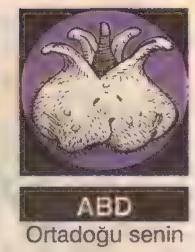

ABD
Ortadoğu senin lejyonun değil!

Tony Blair ve hükümet
Dr. Kelly'nin esrarlı ölümü. Demokrasi yerine infaz ihracı yapın!

AKP Hükümeti
İşgalin stratejik ortağı

İsrail 'dostu' 289 milletvekili.
Filistin Dostluk Grubu için başvuru sayısı 40, işte mazlumdan yana meclis!

Tayyip Erdoğan
Stratejik imam

Macun Firarda
Global dürrük

Kozalak Terörü
Durmaz, durdurulamaz

MEMUR ZAMMI
hükümetin büyük yalanı net 160 bin tl çocuk yardımı

DEVLETE BORÇ VERENLER
dakikada 134 milyar kazandılar rantiyeci-imfci sülükler

ELİSABATTE BURBA
Irak afrika'da uranyum arıyor yalanını amerika'ya üfüren savaş suçlusu gazeteci

ÖSYM
öğrenci başarı puanında korkunç hata yüzbinlerce öğrenciyi yine mağdur eden biçare kurum

8.MADDE
yasa kalktı ama grup yorum'a 8.madde gerekçe gösterilerek konser izni verilmedi

GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET

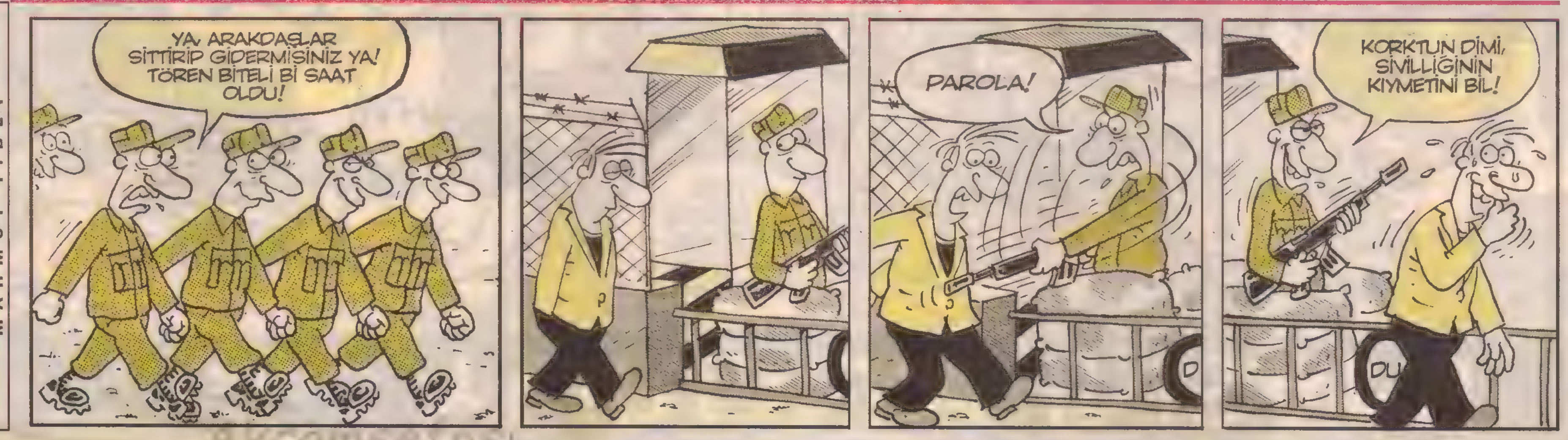
YA, ARAKDAŞLAR SİTTİRİP GİDERMİSİNİZ YA! TÖREN BİTELİ Bİ SAAT OLDU!
PAROLA!
KORKTUN DİMİ, SİVİLLİĞİNİN KIYMETİNİ BİL!

ABD'nin Irak'ta güvenlik sağlamak için Türkiye'den asker talep ettiğini söyleyen Başbakan Erdoğan, "Öfkeyle kalkıp zararla oturmadık. Türkiye'de yönetim iyi durumda" içerikli garip sözler sarfetti!

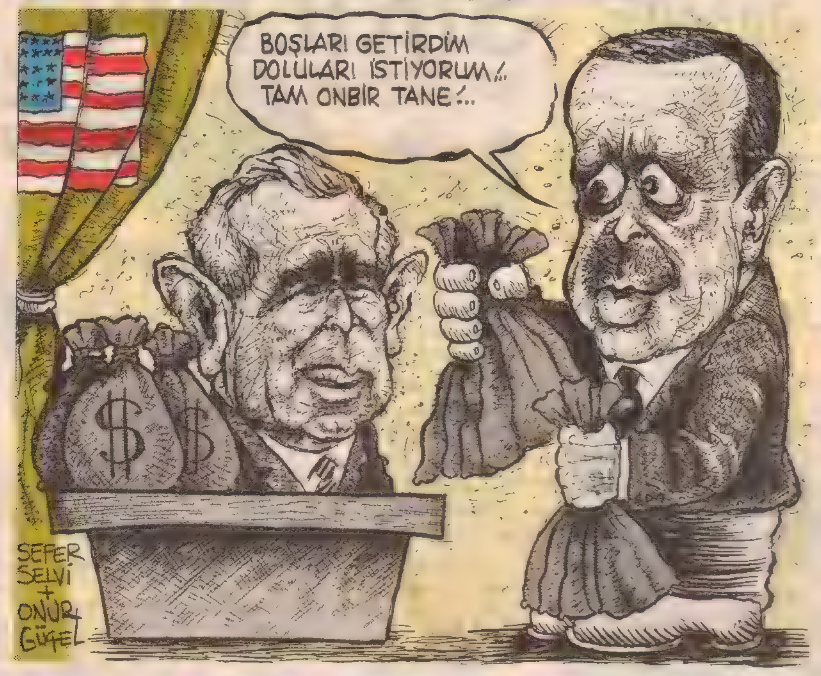
BOŞLARI GETİRDİM DOLULARI İSTİYORUM!.. TAM ONBİR TANE!..
SEFER SELVİ + ONUR GÜGEL

ABD destekçisi medyanın daha düne kadar önemsiz bulup üzerinde durmadığı Iraklı direnişçilerin saldırıları, bugün Washington hükümetinin kabusu oldu...

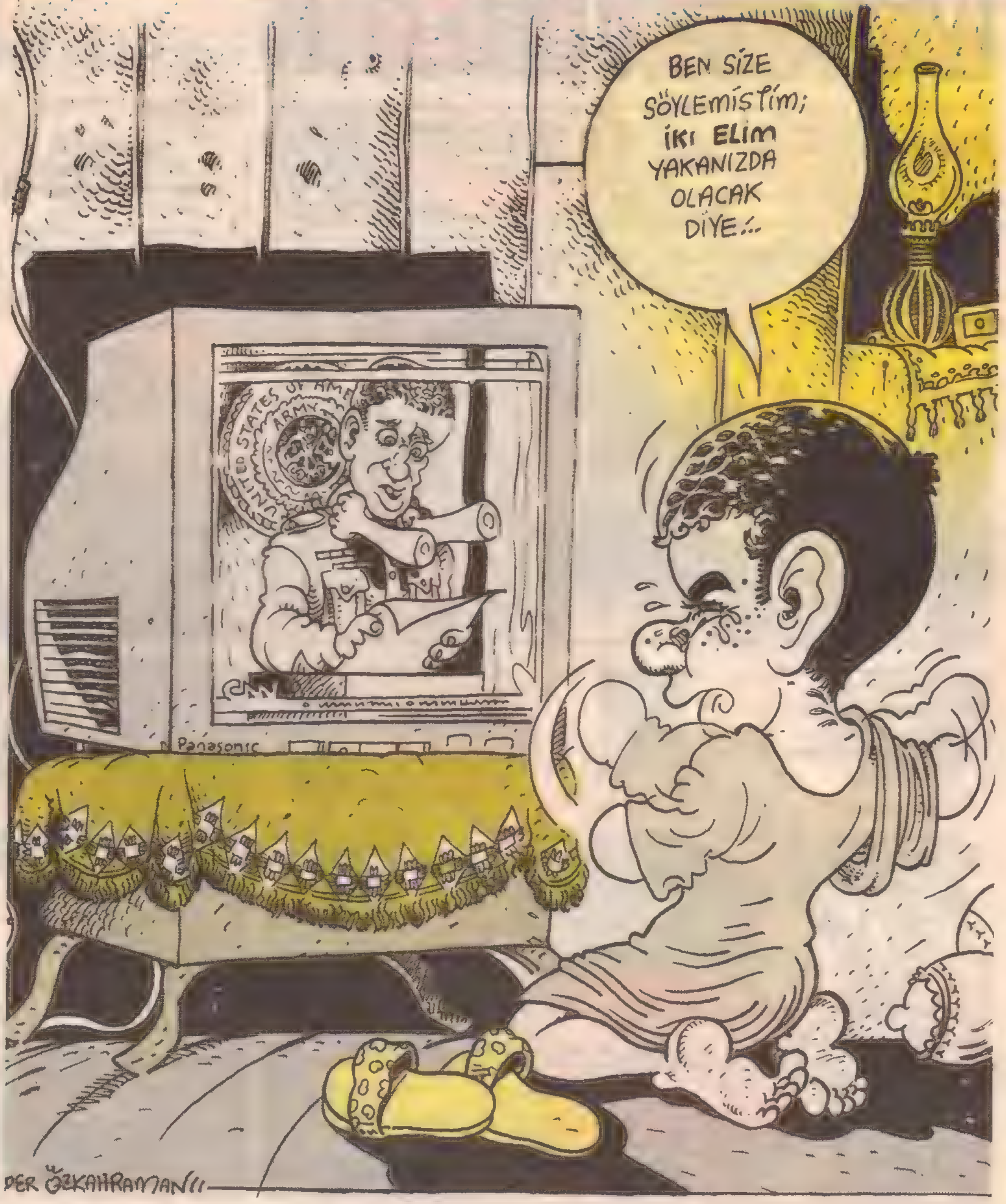
BEN SİZE SÖYLEMİŞTİM; İKİ ELİM YAKANIZDA OLACAK DİYE!..
UNITED STATES OF AMERICA ARMY
Panasonic
DER ÖZKAHRAMAN

Kapkaç ağır vasıtalandı. Büyükçekmece'den çaldıkları otobüsle Şişli'de kapkaç yapan 5 kapkaççı yakalandı...

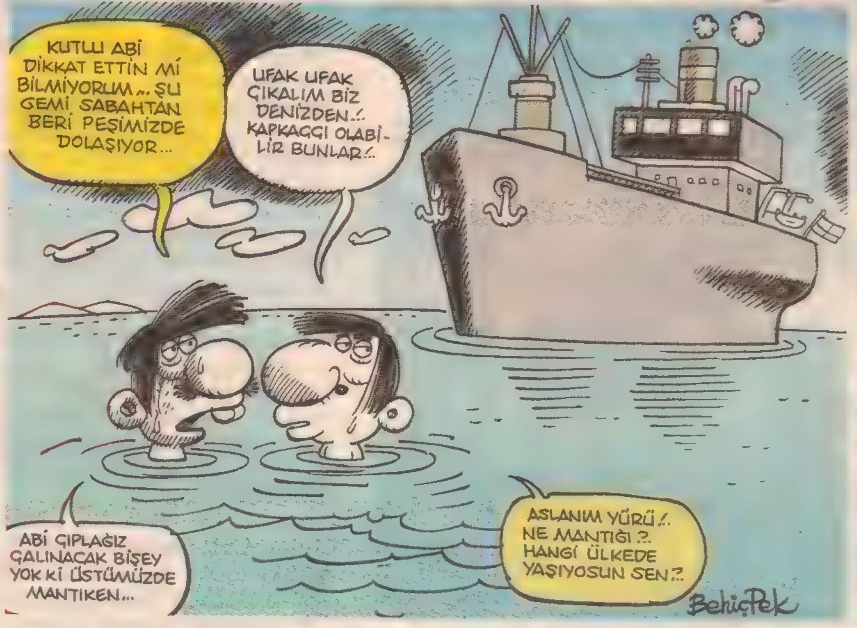
KUTLU ABİ DİKKAT ETTİN Mİ BİLMİYORUM... ŞU GEMİ SABAHTAN BERİ PEŞİMİZDE DOLAŞIYOR...
UFAK UFAK ÇIKALIM BİZ DENİZDEN!.. KAPKAÇÇI OLABİLİR BUNLAR!..
ABİ ÇIPLAĞIZ ÇALINACAK BİŞEY YOK Kİ ÜSTÜMÜZDE MANTIKEN...
ASLANIM YÜRÜ!.. NE MANTIĞI?.. HANGİ ÜLKEDE YAŞIYOSUN SEN?..
BehiçPek

Tarkan'ın Çeşme'deki konserine maliye de eşlik etti..15 maliye memuru konser alanına dağıldı..Bir memur ise kasada oturup yazar kasayla fiş kesti..

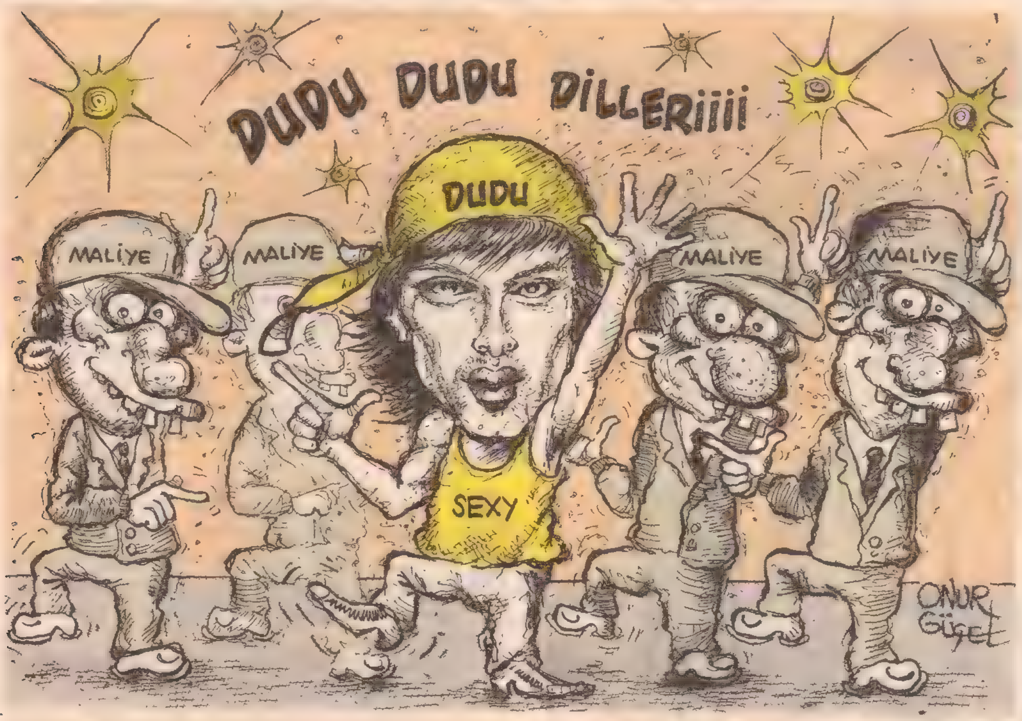
DUDU DUDU DİLLERİİİİ
DUDU
MALİYE
MALİYE
MALİYE
MALİYE
SEXY
ONUR GÜGEL

Foça'da maganda kurşunuyla ölen 2.5 yaşındaki Ali Star Grimason'un cenazesinde konuşan rahip, "Türkiye'nin AB'ye girebilmesi için silahsızlanmasını şart koşalım" dedi..

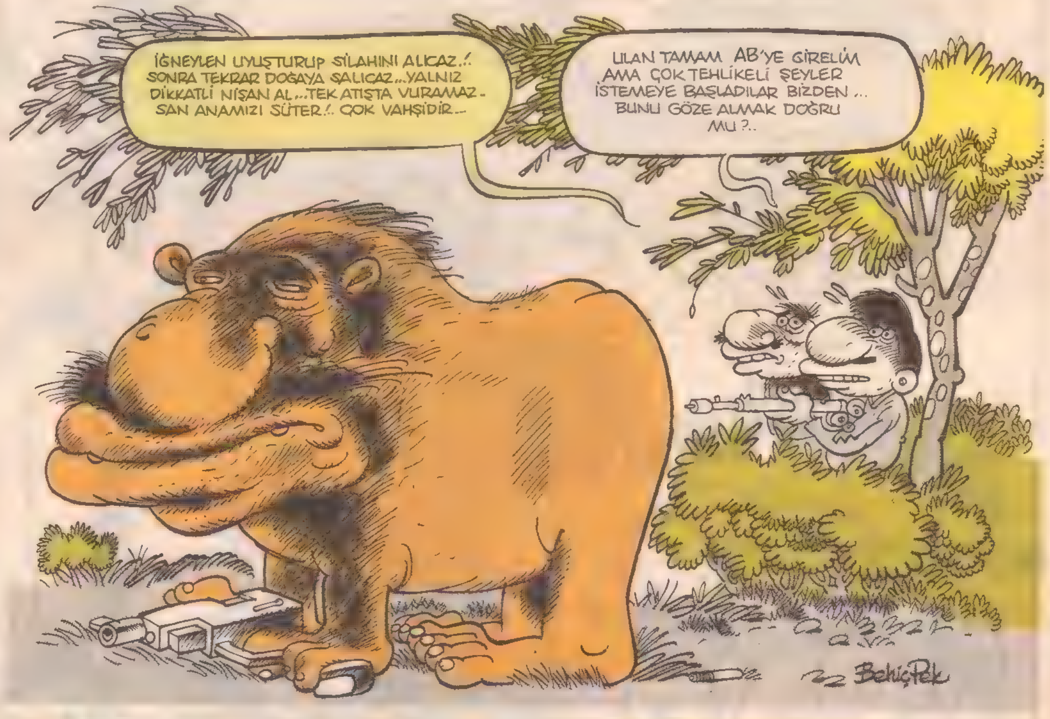
İGNEYLEN UYUŞTURUP SİLAHINI ALICAZ!.. SONRA TEKRAR DOĞAYA SALICAZ...YALNIZ DİKKATLİ NİŞAN AL...TEK ATIŞTA VURAMAZSAN ANAMIZI SÜTER!.. ÇOK VAHŞİDİR...
ULAN TAMAM AB'YE GİRELİM AMA ÇOK TEHLİKELİ ŞEYLER İSTEMEYE BAŞLADILAR BİZDEN... BUNU GÖZE ALMAK DOĞRU MU?..
BehiçPek

Irak şaşkını ABD, savaş batağından kurtulmak için Türkiye'den asker istedi...

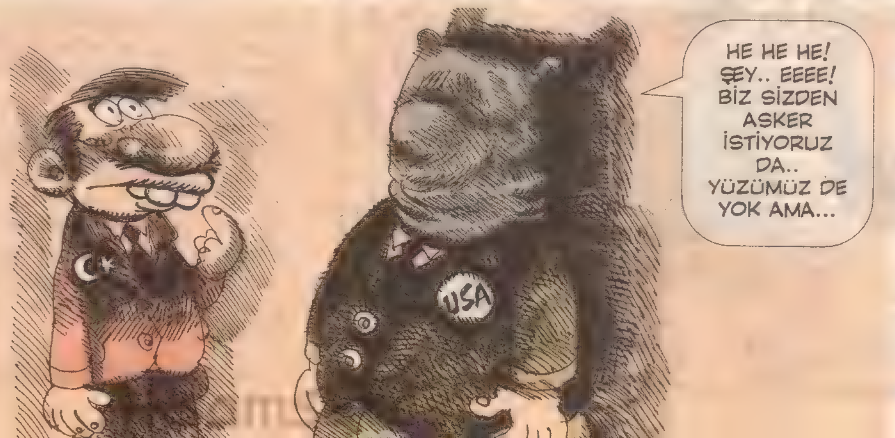
HE HE HE! ŞEY.. EEEE! BİZ SİZDEN ASKER İSTİYORUZ DA.. YÜZÜMÜZ DE YOK AMA...
USA

9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, milleti yine demeç masyağı yaptı: "12 Mart'ta bana çelmeyi takmasalardı Türkiye bugün çok daha iyi bir Türkiye olurdu..".

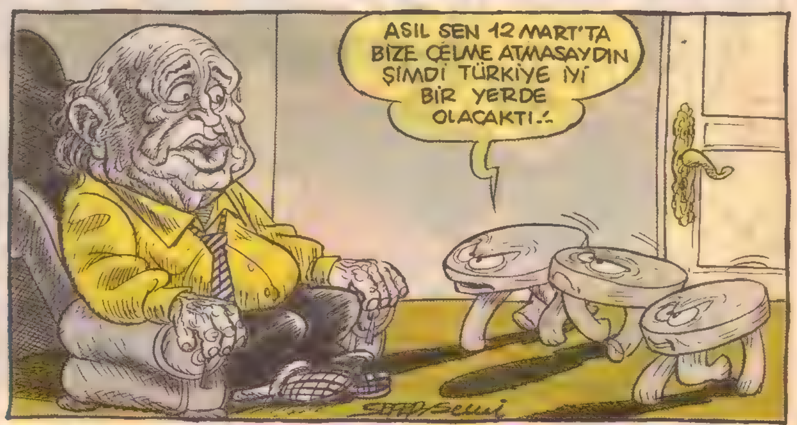
ASIL SEN 12 MART'TA BİZE ÇELME ATMASAYDIN ŞİMDİ TÜRKİYE İYİ BİR YERDE OLACAKTI!..
SEFER SELVİ

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyétsizler

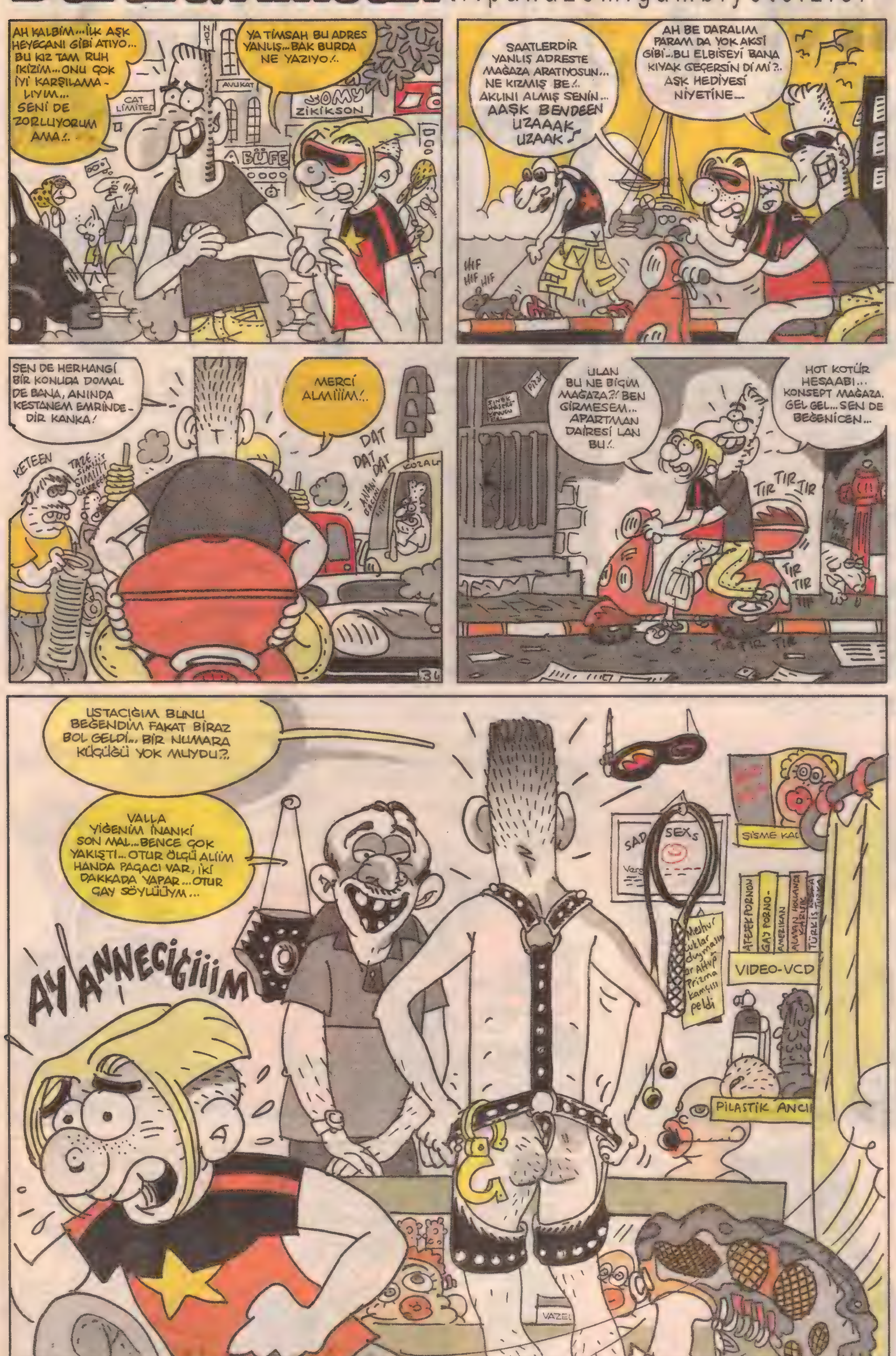
AH KALBİM...İLK AŞK HEYECANI GİBİ ATIYO... BU KIZ TAM RUH İKİZİM...ONU ÇOK İYİ KARŞILAMALIYIM... SENİ DE ZORLUYORUM AMA!..
YA TİMSAH BU ADRES YANLIŞ...BAK BURDA NE YAZIYO!..
NOT
AVUKAT
CAT LİMİTED
ZİKİKSON
A BÜFE
SAATLERDİR YANLIŞ ADRESTE MAĞAZA ARATIYOSUN... NE KIZMIŞ BE!.. AKLINI ALMIŞ SENİN... AAŞK BENDEEN UZAAAK UZAAK ♪
AH BE DARALIM PARAM DA YOK AKSİ GİBİ...BU ELBİSEYİ BANA KIYAK GEÇERSİN Dİ Mİ?.. AŞK HEDİYESİ NİYETİNE...
HIF HIF HIF
SEN DE HERHANGİ BİR KONUDA DOMAL DE BANA, ANINDA KESTANEM EMRİNDEDİR KANKA!
MERCİ ALMIİİİM!..
KETEEN
TAZE SİMİİİT SİMİİİT GEVREEK
DAT DAT DAT DAT
KORALT
ANANI BACINI
ULAN BU NE BİÇİM MAĞAZA?! BEN GİRMESEM... APARTMAN DAİRESİ LAN BU!..
HOT KOTÜR HESAABI... KONSEPT MAĞAZA. GEL GEL...SEN DE BEĞENİCEN...
TIR TIR TIR
TIR TIR TIR
TIR TIR TIR
USTACIĞIM BUNU BEĞENDİM FAKAT BİRAZ BOL GELDİ... BİR NUMARA KÜÇÜĞÜ YOK MUYDU?..
VALLA YİĞENİM İNANKİ SON MAL...BENCE ÇOK YAKIŞTI...OTUR ÖLÇÜ ALİİM HANDA PAÇACI VAR, İKİ DAKKADA YAPAR...OTUR GAY SÖYLÜİİYM...
AY ANNECİĞİİİM
SEXs
ŞİŞME KAD
AFEDEK PORNO
GAY PORNO
AMERİKAN
ALMAN HOLLANDA
TÜRKİS TÜRKA
VIDEO-VCD
Meşhur tuklar duymasın ar Altup Prizma kamçısı geldi
PİLASTİK ANCI
VAZE

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

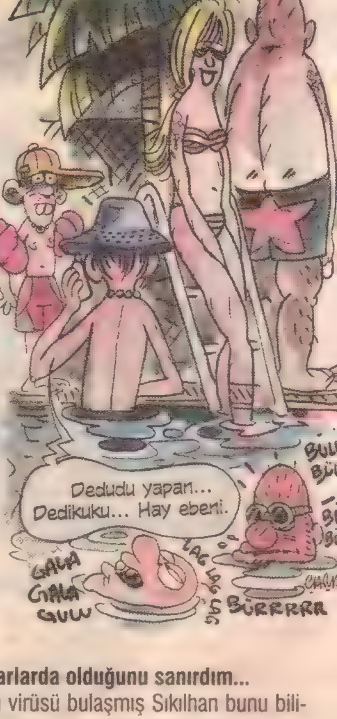
Dedudu yapan... Dedikuku... Hay ebeni.
GALA GALA GUW
LAG LAG LAG
BÜRRRRR

-Alo Sıkılhan benim Bunalgül.. Miribağ... Sıcak çorba var mı sizde?

-Annemin öğle yemeği için bıraktığı "Sodekso Yemek Fişleri"var ama onlardan da sadece 225 liralık kalmış. O kadarıyla sıcak bi çorba edinemeyiz heralde. Neden sordun?

-Hastayım ben... Size geliyim mi? Sana da bulaştırırım...

- Bir virüs kaptın ve o virüs kendisini yaymaya mı çalışıyo Bunalgül? Çok ilginç, ben bunun sadece bilgisayarlarda olduğunu sanırdım...

- Asıl sana hayvan virüsü bulaşmış Sıkılhan bunu biliyosun di mığ? Saçma bişey istemedim ki ben şimdi senden. Bak mesela sen hasta olsan ve bunu bana bulaştırmak istesen ben hiç düşünmeden kabul ederdim. Çünkü çok hoş ve fedakarlık isteyen bişey bu. Düşünsene vücudunda bana ait mikroplar dolaşıyo, ama sen onlardan tiksinmiyosun. Benim yüzümden vücut ısın artıcak, öksürücek hatta kusucaksın... Ne güzel di mığ?

- Az önce de dediğin gibi, hastasın sen Bunalgül...

- Salaksın Sıkılhan Öflan!... Cinsel yolla bulaşan hastalık olsaydı hemen kabul ederdin ama di mi... Aklın fikrin orda diye yırtınıyorum ama inanmıyosun bana. İşte bi kez daha görmüş olduk. Yivrençsin artı kadın ruhundan ve vücut kimyasından hiç anlamıyosun Sıkılhan ... Cehennem zebanilerisin.

- Meraba Sıkılhan, evet, nasısın. Aknelerinle oynamıyosun di mi yavrum. Evet oynamamalısın. Gazete, "Alabama Üniversitesi'nin Akne raporu"nu açıklamış bugün, akne ve/ veya sivilce hakkındaki bir çok doğru, yanlışmış.Yazıyı kestim, daha sonra üzerine konuşuciiz ama bu süre içerisinde aknelerinle oynamamalısın.

- Benim aknem hiç olmadı, size akne diyebilir miyim anne?

- Kelimelerle de oynamamalısın Sıkılhan, hiç komik değil. Ben sana burada bilimsel bir uyarıda bulunuyorum, sen tutmuş mizah zannettiğin şeyle karşılık veriyorsun. Mizah bu değil Sıkılhan, akne ise oynadıkça azan bir deri hastalığı. Sağlığına dikkat etmelisin, sufli bir mizah yapmaktansa detoks yap çocuğum, evet, kırmızı sebzeler yemelisin, brokoli tabletleri, sarımsak hapları , tere otu kremleri... Evet, duyuyorsun di mi beni genç adam?

- Hayır, kulağımda akne çıktı.

- Paniğe kapılma hemen Labada ve/ veya efelek tabletleri yut, kafeinsiz kahve iç, şekeri azalt, beyaz peynir den uzak dur, öğlenleri yarım saat uyumayı alışkanlık edin, çok çabuk yap bunları. Yıllara meydan oku çocuğum.

- Daha kaç yıl konuşucaksın anne, ona göre?

- Derhal biber tabletleri yut genç adam! Anneyle böyle konuşamazsın.

- Merhaba koç. Hırgürkan ben. Dostluk, delikanlılık ve mertlik insanı. Antalya'dan sesleniyo kardeşin. Ben ve dört abim, şu cennet vatanın kıyılarında efendiliği tesis etmek, ehem, arazi kapatmak, anaya ataya saygı, ölçülü içilmesi, yakın koruma, darp, kafaya sıkma işleri içün....

- Uzatma Hırgürkan Kardeş... Antalya ve Bodrum'daki, icraatlarınızı okuyoruz gazetelerden.

- O okudukların bişey değil de başka şeyler duyuyo musun benim için İstanbul'da? Bazı şerefsizler "Hırgürkan Kemer'de Tarkan konserinde bayıldı" diye laf çıkarmışlar Hakkımda dudududukodu, düzeltiyorum, dedikodududu yapıyomuş vatan hainleri.

- Huhukodu...

- Gülme lan uyuz. Gündüz, Vursıkcan Abimin işlettiği Özvatan Beach'de fazla bira içmişim, akşam da konserin önünden geçerken sızıp düştüm, olay budur. Yoksa ben karı mıyım lan Tarkan konserinde bayılıcak. Etek giydirir bacaklarına sıkarım ben öyle duduko... Dedudu yapan... Dedikuku... Hay ebeni. Ben seni birazdan bi daha arıycam aslan parçası. Alkol var da biraz, kardeşinin dili sürçüyo, o bakımdan. Ört şimdi.

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

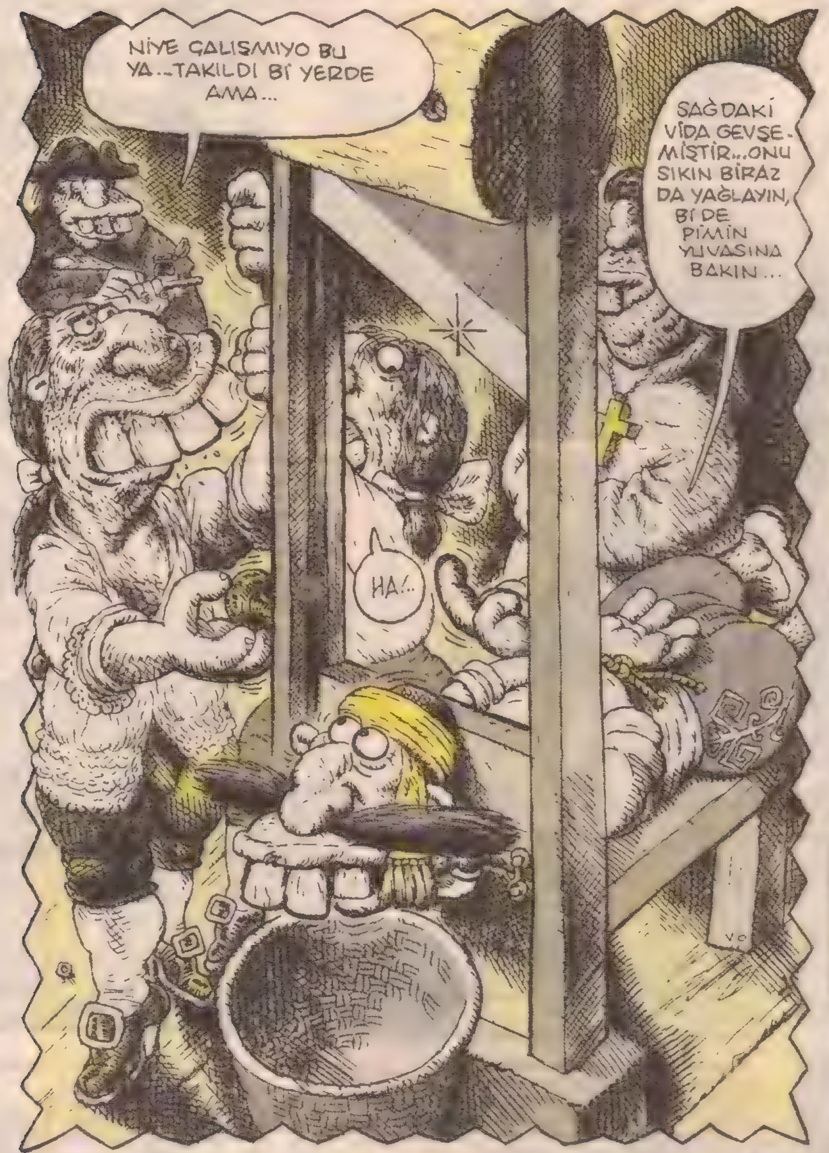
NİYE ÇALIŞMIYO BU YA...TAKILDI Bİ YERDE AMA...
SAĞDAKİ VİDA GEVŞEMİŞTİR...ONU SIKIN BİRAZ DA YAĞLAYIN, Bİ DE PİMİN YUVASINA BAKIN...
HA!..

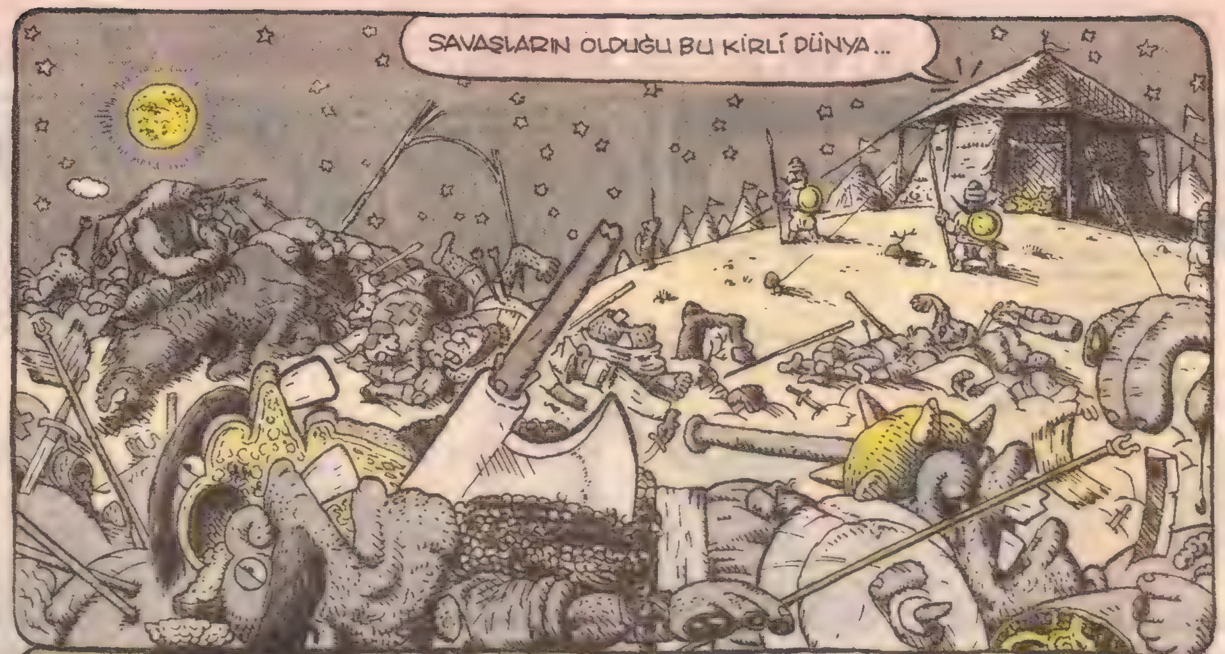
SAVAŞLARIN OLDUĞU BU KİRLİ DÜNYA...

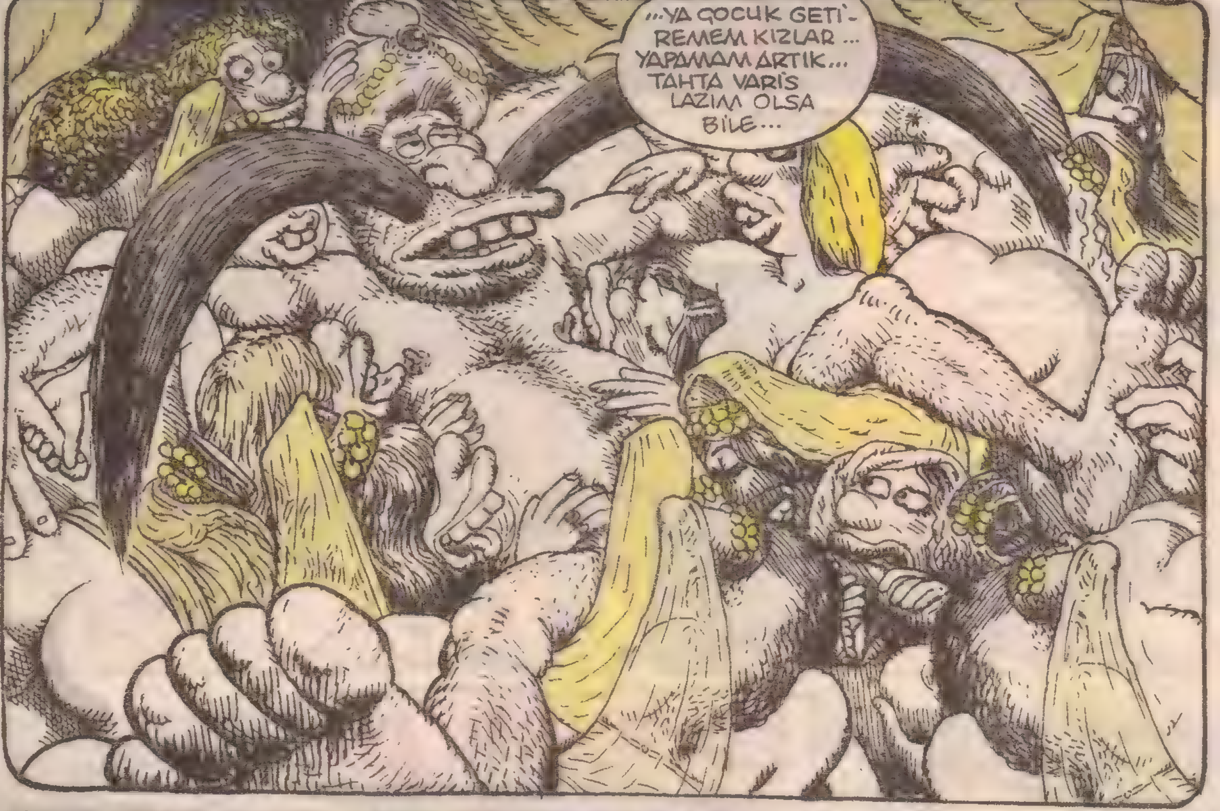
...YA ÇOCUK GETİREMEM KIZLAR... YAPAMAM ARTIK... TAHTA VARİS LAZIM OLSA BİLE...

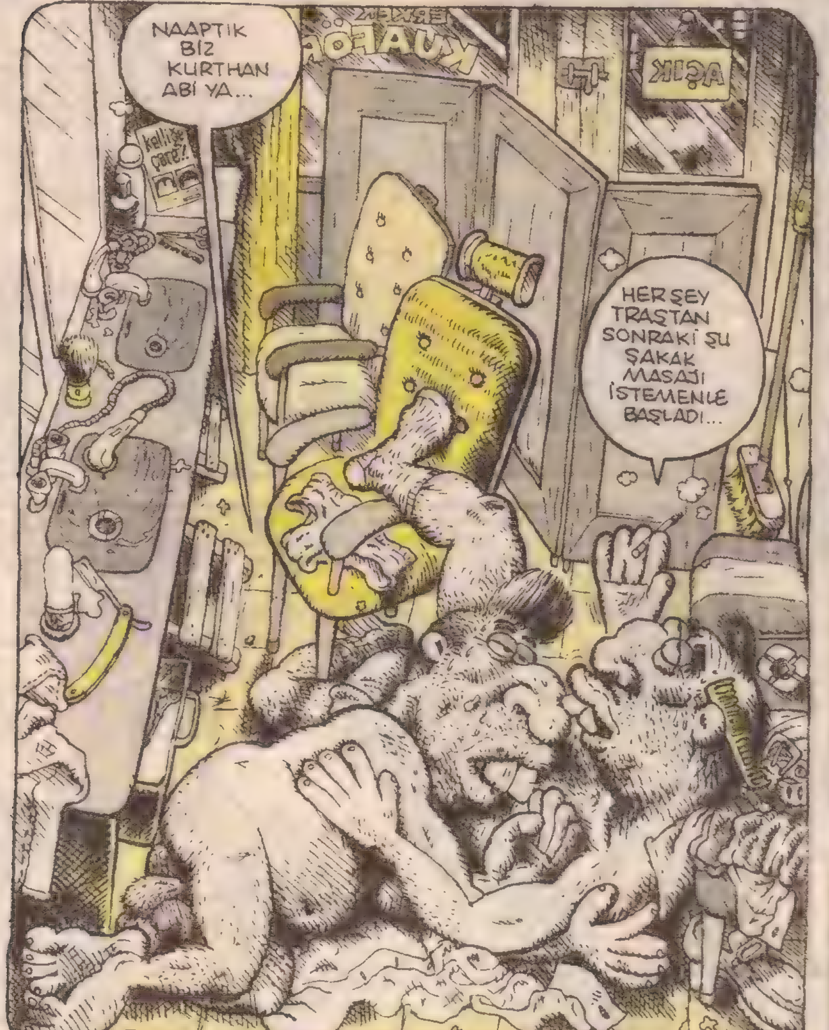
NAAPTIK BİZ KURTHAN ABİ YA...
ERKEK KUAFÖR
AÇIK
kellişe çare?!
HERŞEY TRAŞTAN SONRAKİ ŞU ŞAKAK MASAJI İSTEMENLE BAŞLADI...

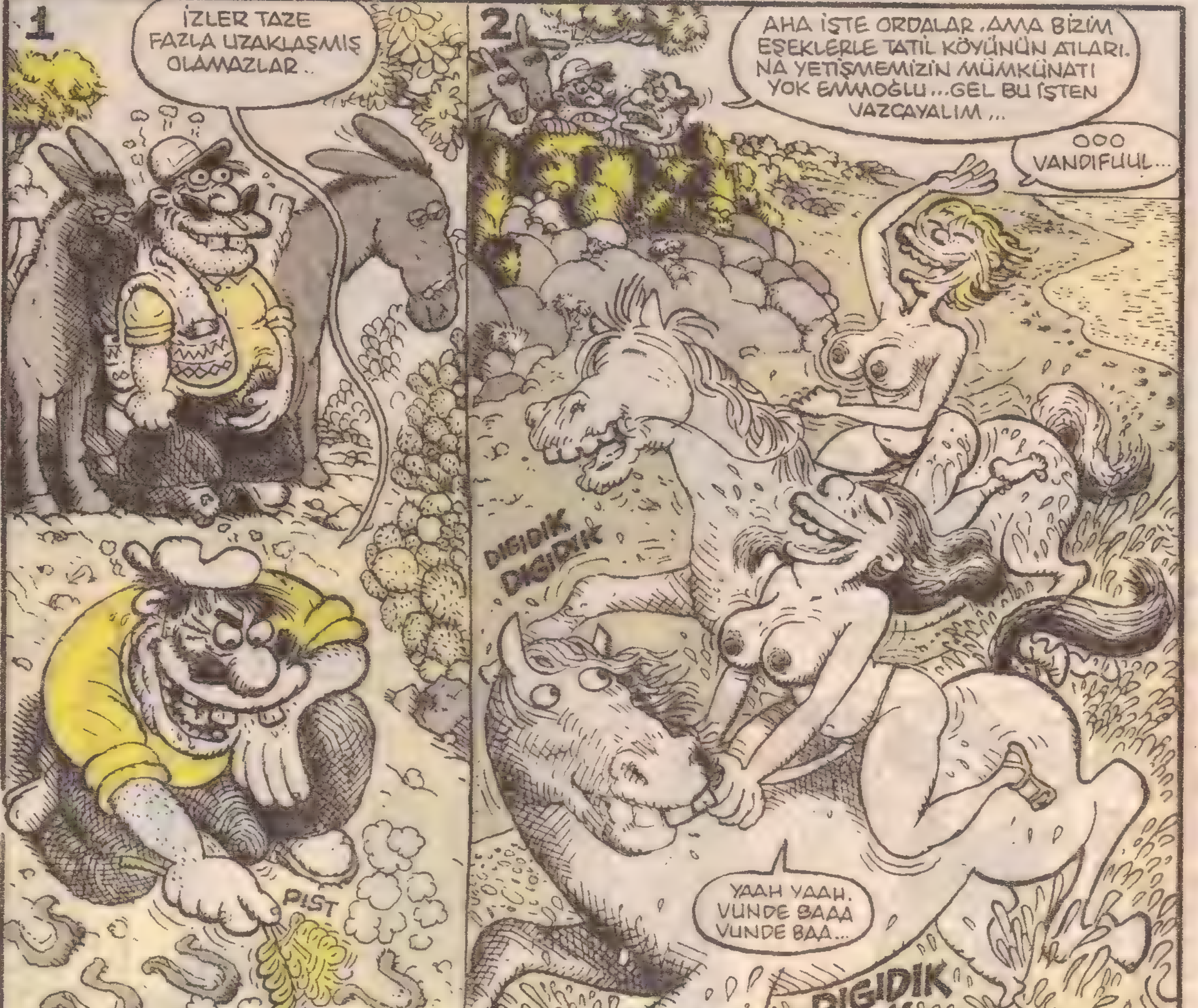
1
İZLER TAZE FAZLA UZAKLAŞMIŞ OLAMAZLAR..
PIST
PIST
2
AHA İŞTE ORDALAR. AMA BİZİM EŞEKLERLE TATİL KÖYÜNÜN ATLARI. NA YETİŞMEMİZİN MÜMKÜNATI YOK EMMOĞLU...GEL BU İŞTEN VAZÇAYALIM...
OOO VANDIFUUL...
DIGIDIK DIGIDIK
YAAH YAAH. VUNDE BAAA VUNDE BAA...
DIGIDIK DIGIDIK

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

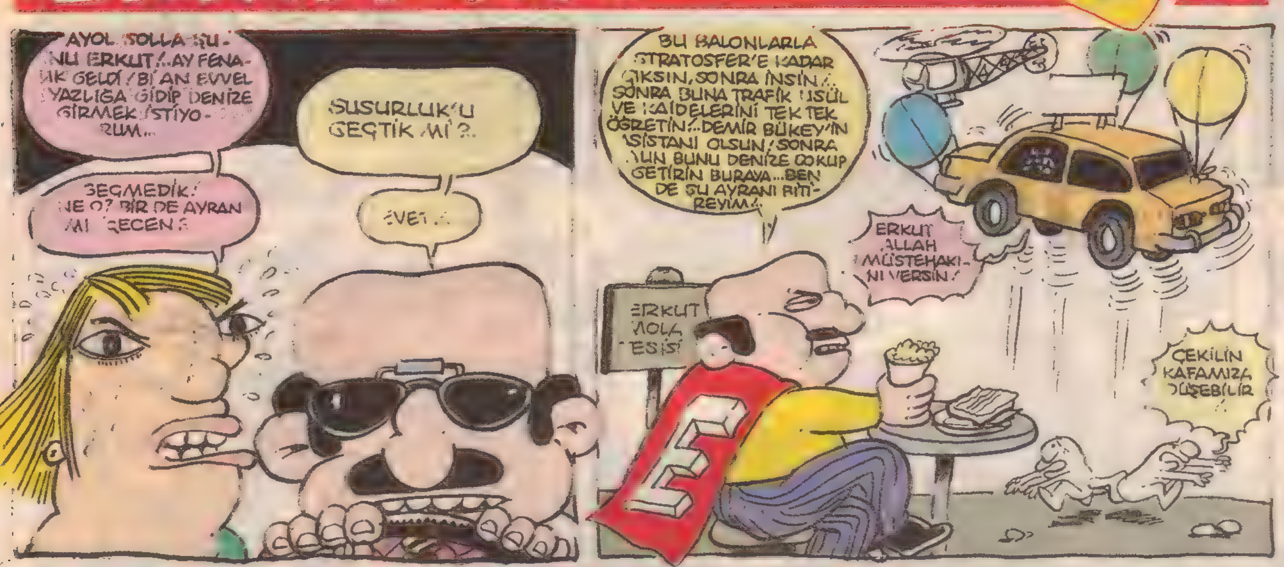
AYOL SOLLA ŞUNU ERKUT!..AY FENALIK GELDİ! Bİ AN EVVEL YAZLIĞA GİDİP DENİZE GİRMEK İSTİYORUM...
SUSURLUK'U GEÇTİK Mİ?..
GEÇMEDİK! NE O? BİR DE AYRAN MI İÇECEN?
EVET..
BU BALONLARLA STRATOSFER'E KADAR ÇIKSIN, SONRA İNSİN!.. SONRA BUNA TRAFİK USÜL VE KAİDELERİNİ TEK TEK ÖĞRETİN!..DEMİR BÜKEY'İN ASİSTANI OLSUN! SONRA DA BUNU DENİZE ÇOKUP GETİRİN BURAYA...BEN DE ŞU AYRANI BİTİREYİM!
ERKUT YOLA ESİSİ
ERKUT ALLAH MÜSTEHAKINI VERSİN!
ÇEKİLİN KAFAMIZA DÜŞEBİLİR

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

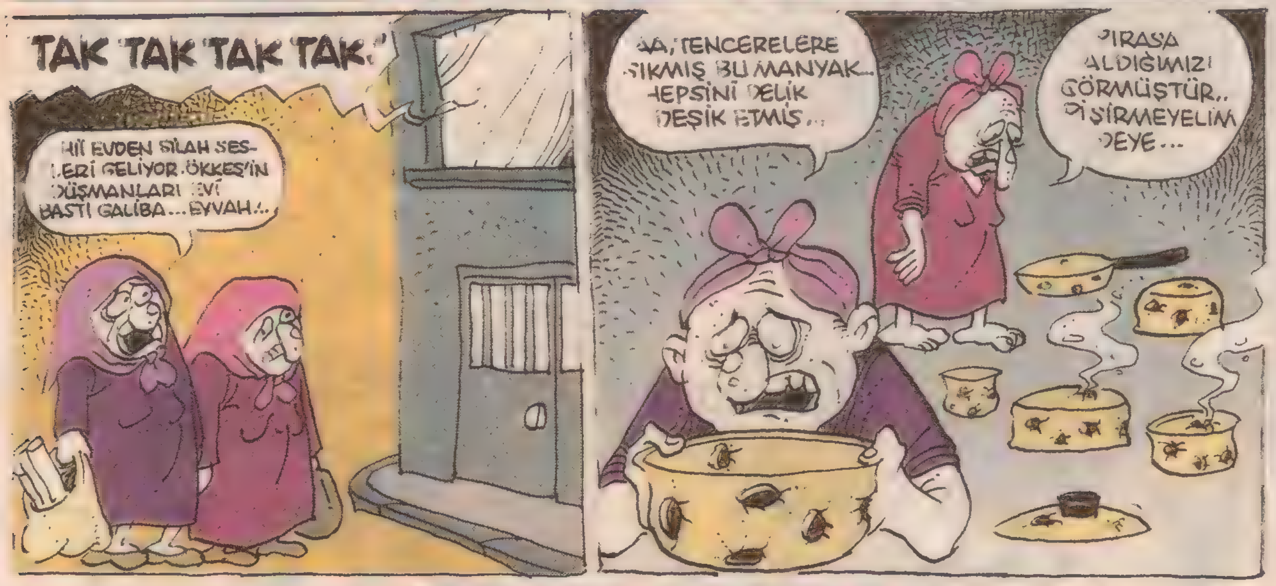
TAK TAK TAK TAK!
Hİİ EVDEN SİLAH SESLERİ GELİYOR.ÖKKEŞ'İN DÜŞMANLARI EVİ BASTI GALİBA...EYVAH!..
AA, TENCERELERE SIKMIŞ BU MANYAK... HEPSİNİ DELİK DEŞİK ETMİŞ...
PIRASA ALDIĞIMIZI GÖRMÜŞTÜR.. PİŞİRMEYELİM DEYE...

ERDENER ABİ

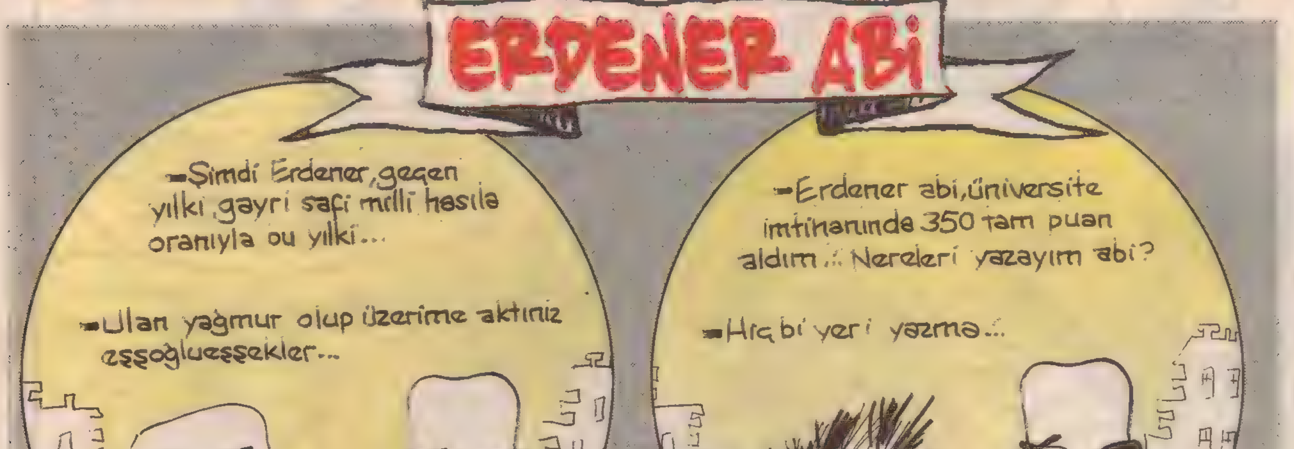
-Şimdi Erdener, geçen yılki gayri safi milli hasıla oranıyla bu yılki...
-Ulan yağmur olup üzerime aktınız eşşoğluleşşekler...
-Erdener abi, üniversite imtihanında 350 tam puan aldım.!! Nereleri yazayım abi?
-Hiç bi yeri yazma..!
K. ERTEM

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TIBET

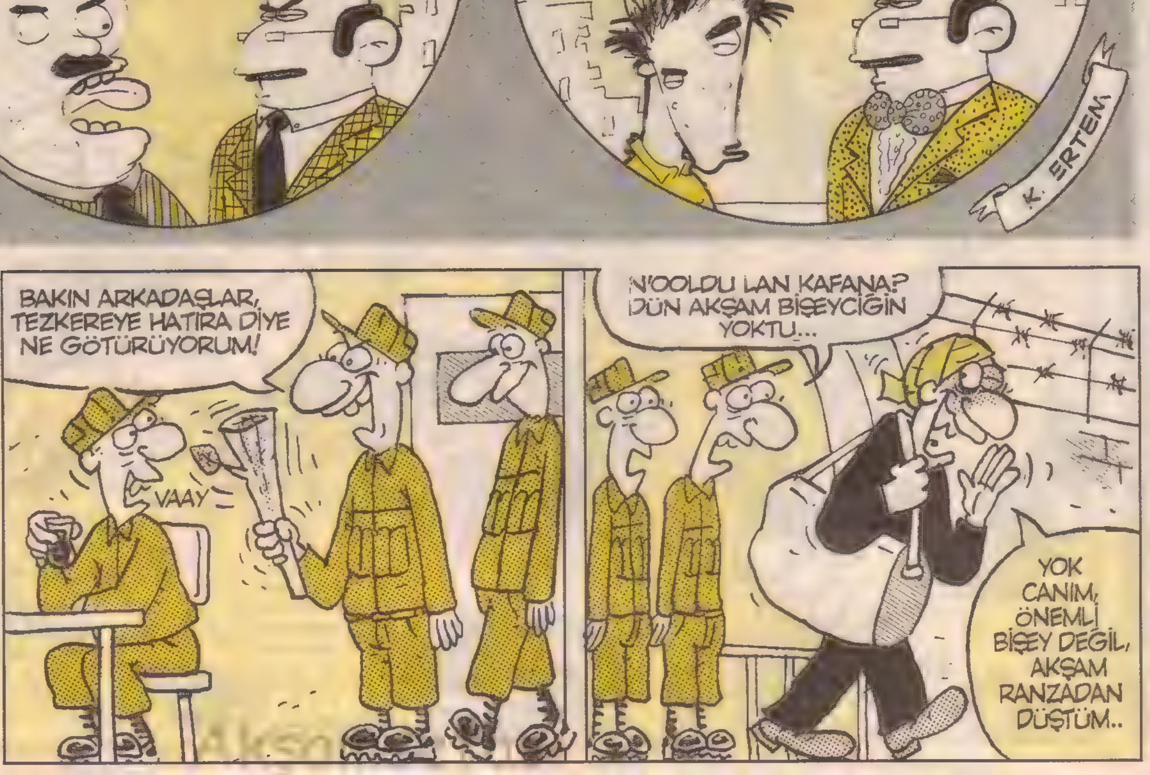
BAKIN ARKADAŞLAR, TEZKEREYE HATIRA DİYE NE GÖTÜRÜYORUM!
VAAY
N'OOLDU LAN KAFANA? DÜN AKŞAM BİŞEYCİĞİN YOKTU...
YOK CANIM, ÖNEMLİ BİŞEY DEĞİL, AKŞAM RANZADAN DÜŞTÜM..

PANTOLON

METİN FİDAN

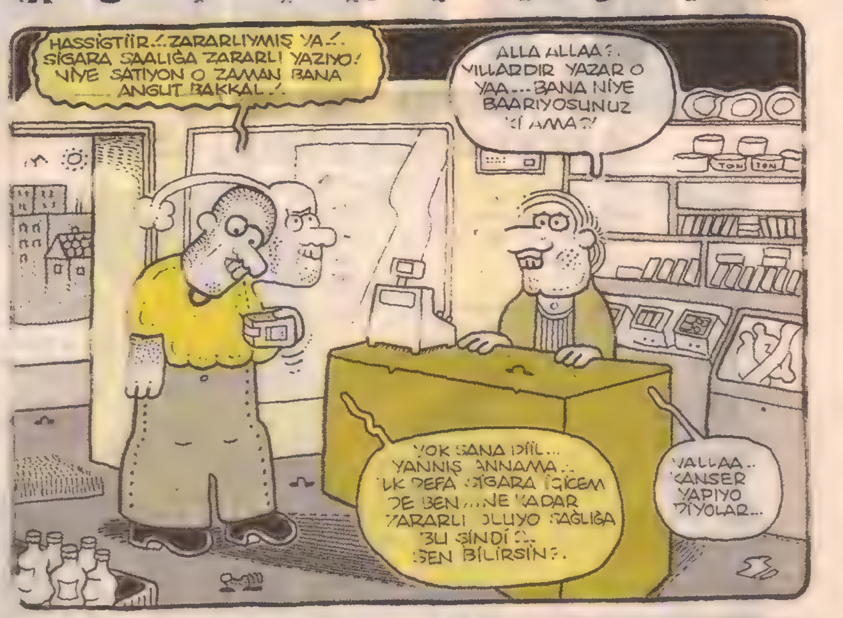
HASSİKTİİR!..ZARARLIYMIŞ YA!.. SİGARA SAALIĞA ZARARLI YAZIYO! NİYE SATIYON O ZAMAN BANA ANGUT BAKKAL!
ALLA ALLAA?.. YILLARDIR YAZAR O YAA... BANA NİYE BAARIYOSUNUZ Kİ AMA?!
YOK SANA DİİL... YANNIŞ ANNAMA.. İLK DEFA SİGARA İÇİCEM DE BEN... NE KADAR ZARARLI OLUYO SAĞLIĞA BU ŞİNDİ?.. SEN BİLİRSİN?.
VALLAA.. KANSER YAPIYO DİYOLAR...

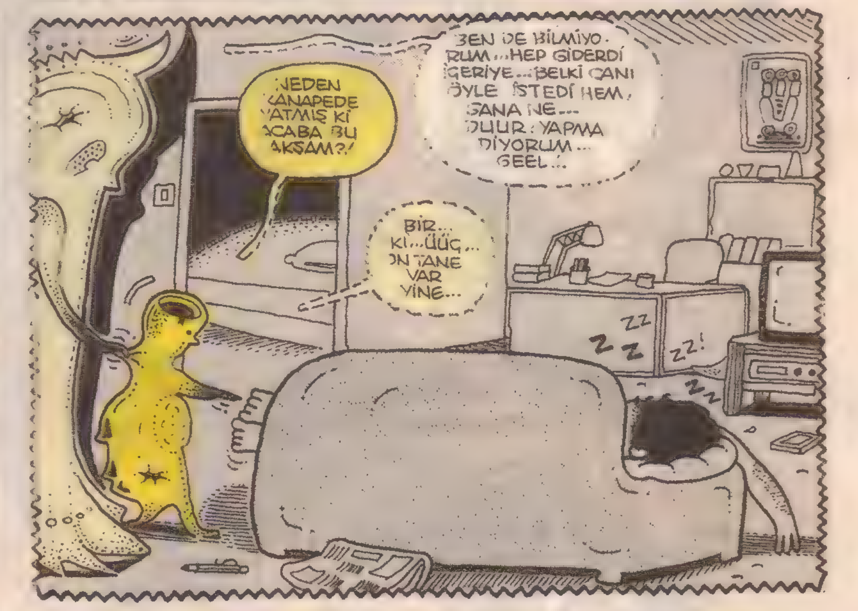
NEDEN KANAPEDE YATMIŞ Kİ ACABA BU AKŞAM?!
BEN DE BİLMİYORUM...HEP GİDERDİ İÇERİYE...BELKİ CANI ÖYLE İSTEDİ HEM, SANA NE... DUUR! YAPMA DİYORUM... GEEL!..
BİR... Kİ...ÜÜÇ... ON TANE VAR YİNE...
ZZ Z Z ZZ!

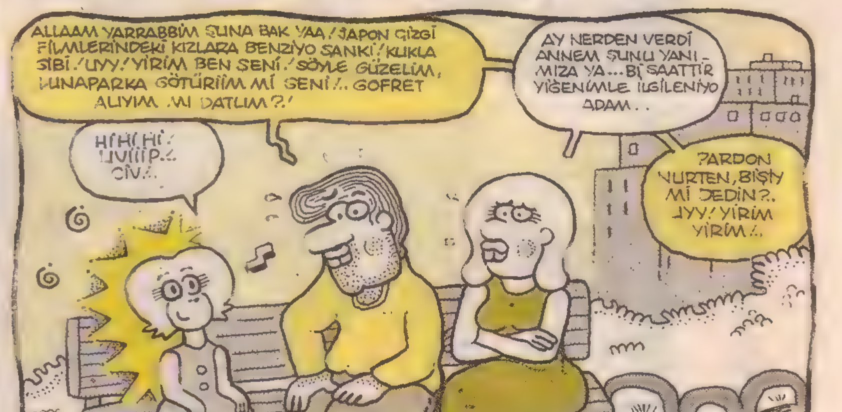
ALLAAM YARRABBİM ŞUNA BAK YAA! JAPON ÇİZGİ FİLMLERİNDEKİ KIZLARA BENZİYO SANKİ! KUKLA GİBİ! UYY! YİRİM BEN SENİ! SÖYLE GÜZELİM, LUNAPARKA GÖTÜRİİM Mİ SENİ!.. GOFRET ALIYIM MI DATLIM?!
AY NERDEN VERDİ ANNEM ŞUNU YANIMIZA YA...Bİ SAATTİR YİĞENİMLE İLGİLENİYO ADAM..
HİHİHİ! UVİİİP!.. CİV!..
PARDON NURTEN, BİŞİY Mİ DEDİN?. UYY! YİRİM YİRİM!..

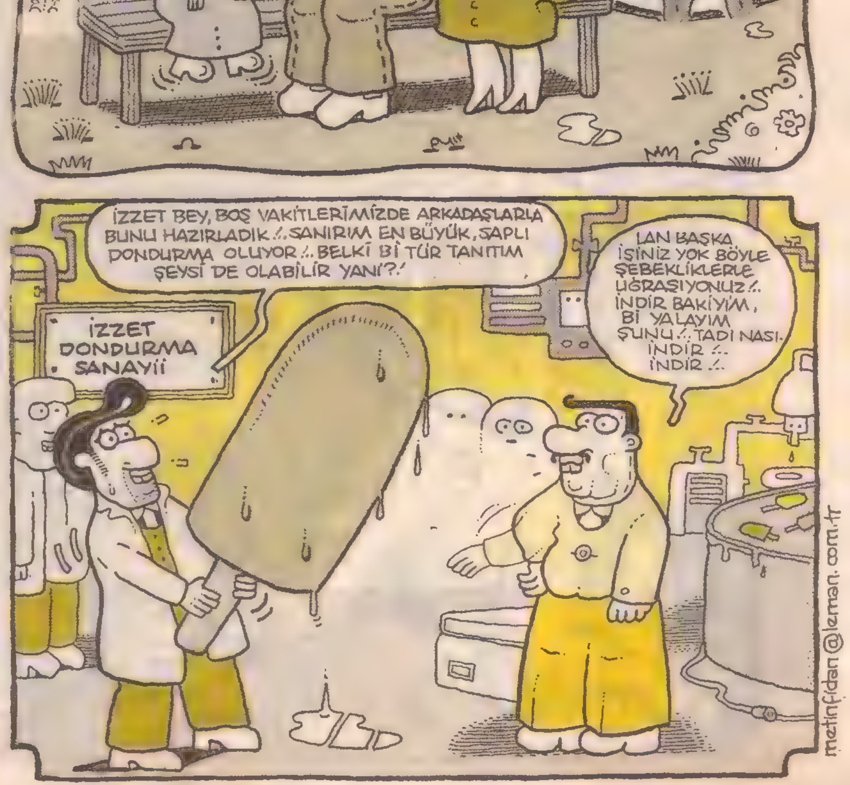
İZZET BEY, BOŞ VAKİTLERİMİZDE ARKADAŞLARLA BUNU HAZIRLADIK!..SANIRIM EN BÜYÜK, SAPLI DONDURMA OLUYOR!.. BELKİ Bİ TÜR TANITIM ŞEYSİ DE OLABİLİR YANİ?!
LAN BAŞKA İŞİNİZ YOK BÖYLE ŞEBEKLİKLERLE UĞRAŞIYONUZ!.. İNDİR BAKİYİM, Bİ YALAYIM ŞUNU!.. TADI NASI. İNDİR!.. İNDİR!..
İZZET DONDURMA SANAYİİ

metinfidan@leman.com.tr

POLİN + DİKRAN = küçük ARAS!..

TERELELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

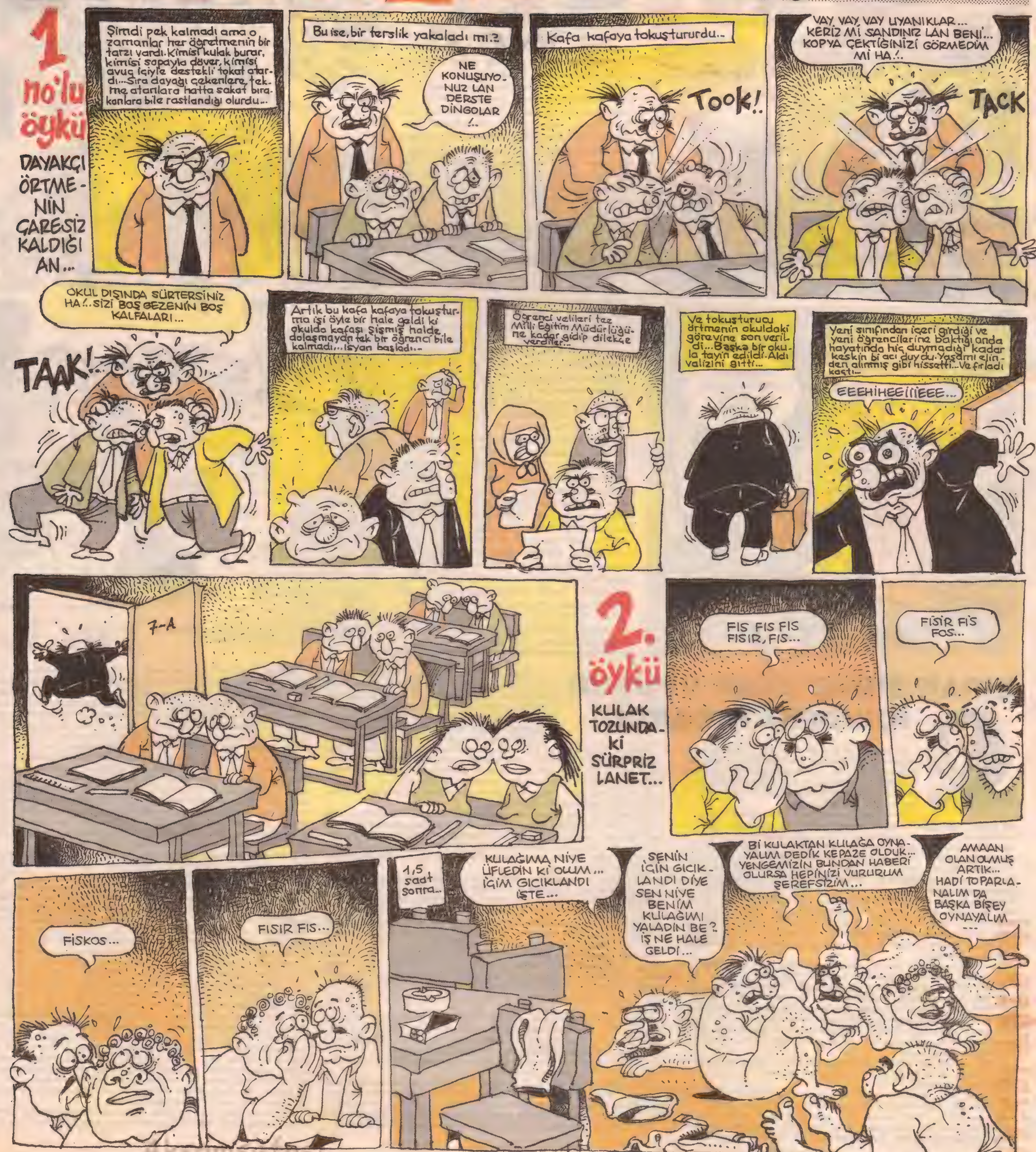
1 no'lu öykü
DAYAKÇI ÖRTMENİN ÇARESİZ KALDIĞI AN...
Şimdi pek kalmadı ama o zamanlar her öğretmenin bir tarzı vardı. Kimisi kulak burar, kimisi sopayla döver, kimisi avuç içiyle destekli tokat atardı... Sıra dayağı çekenlere, tekme atanlara hatta sakat bırakanlara bile rastlandığı olurdu...
Bu ise, bir terslik yakaladı mı.?
NE KONUŞUYONUZ LAN DERSTE DİNGOLAR !..
Kafa kafaya tokuşturturdu..
TOOK!.
VAY, VAY, VAY UYANIKLAR... KERİZ Mİ SANDINIZ LAN BENİ... KOPYA ÇEKTİĞİNİZİ GÖRMEDİM Mİ HA !..
TACK
OKUL DIŞINDA SÜRTERSİNİZ HA !.. SİZİ BOŞ GEZENİN BOŞ KALFALARI...
TAAK!
Artık bu kafa kafaya tokuşturma işi öyle bir hale geldi ki okulda kafası şişmiş halde dolaşmayan tek bir öğrenci bile kalmadı... İsyan başladı...
Öğrenci velileri tee Milli Eğitim Müdürlüğüne kadar gidip dilekçe verdiler...
Ve tokuşturucu örtmenin okuldaki görevine son verildi... Başka bir okula tayin edildi. Aldı valizini gitti...
Yeni sınıfından içeri girdiği ve yeni öğrencilerine baktığı anda hayatında hiç duymadığı kadar keskin bi acı duydu. Yaşamı elinden alınmış gibi hissetti... Ve fırladı kaştı...
EEEHİHEEİİİEEE...
7-A
2. öykü
KULAK TOZUNDAKİ SÜRPRİZ LANET...
FIS FIS FIS FISIR, FIS...
FISIR FIS FOS...
FISKOS...
FISIR FIS...
1,5 saat sonra..
KULAĞIMA NİYE ÜFLEDİN Kİ OLUM... İÇİM GICIKLANDI İŞTE...
SENİN İÇİN GICIKLANDI DİYE SEN NİYE BENİM KULAĞIMI YALADIN BE? İŞ NE HALE GELDİ...
Bİ KULAKTAN KULAĞA OYNAYALIM DEDİK KEPAZE OLDUK... YENGEMİZİN BUNDAN HABERİ OLURSA HEPİNİZİ VURURUM ŞEREFSİZİM...
AMAAN OLAN OLMUŞ ARTIK... HADİ TOPARLANALIM DA BAŞKA BİŞEY OYNAYALIM ...

feyzi@leman.com.tr

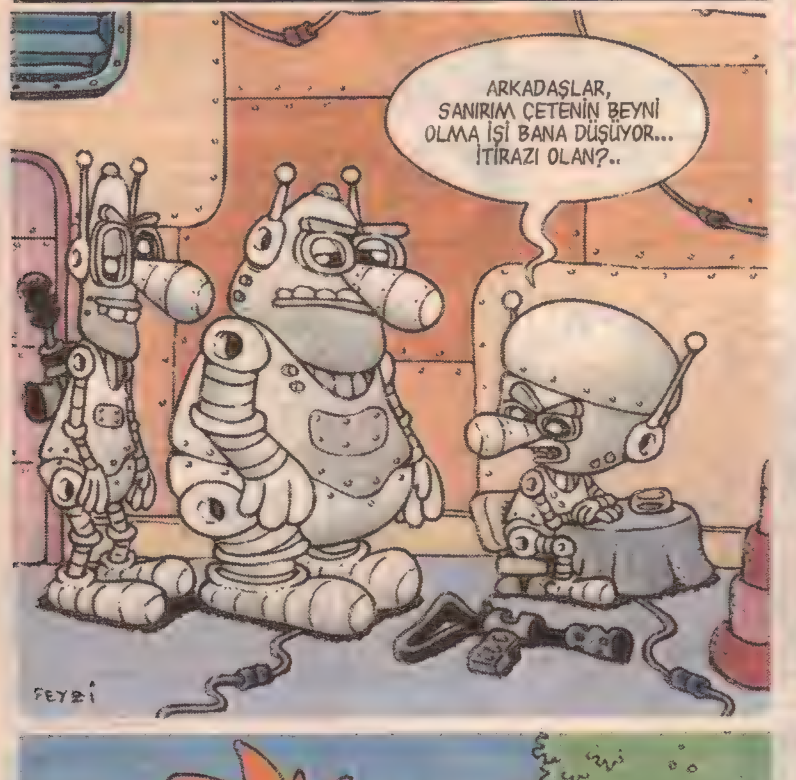
ARKADAŞLAR, SANIRIM ÇETENİN BEYNİ OLMA İŞİ BANA DÜŞÜYOR... İTİRAZI OLAN?..
FEYZİ

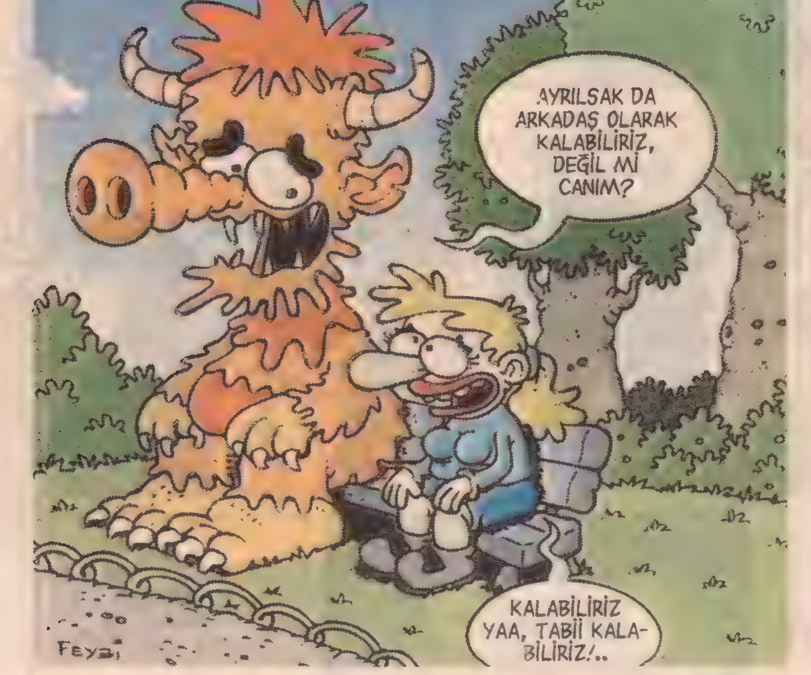
AYRILSAK DA ARKADAŞ OLARAK KALABİLİRİZ, DEĞİL Mİ CANIM?
KALABİLİRİZ YAA, TABİİ KALABİLİRİZ!..
Feyzi

ÇÖL ORTASINDA ELDE TÜFEK SICAK ÇATIŞMA YAŞADIM

Yazan: Haybeci Şensoy

Her gece Laila'dan çıkıp yorgun argın, ayaklarımı sürüye sürüye Reina'ya giderken mecburen izlediğim bir yol var. Geçen gece o yolda çocukluk arkadaşım Gılgamış Yubuktuva'nın yeğeni Handemiş Cibilkodak'a rastladım. Handemiş hayat dolu bir kız çantasını onaltı kez kapkaççılara kaptırmış toplam ikiyüzyirmi bin doları çalınmış, ama neşesinden hiç kaybetmemiş. Yanında nişanlısı Balagut Weismüller de vardı. Balagut serbest çalışıyor. Bana Boston cezaevindeki koşulların ne kadar berbat olduğunu vücut dilini kullanarak anlattı. Ufak bir vergi kaçması yüzünden plastik fatura olayı da var. Balagut'un yedi yıldır Türkiye'ye girmesi yasaktı. Neyse, gel dedi bak dedi. Seni nereye götüreceğini bile beni, hiç söylemeden zaten şafak sökmüştü. Çeşme'den de yeni dönmüş. Jaguarla havaalanına gidip ama önce nişanlısını eve bırakıp çünkü Çeşme'den yeni döndüğü için ve sonra ikimiz jaguarla Amsterdam aktarmalı direk önce Boston ordan Las Vegas'a inerek gel dedi beni merkez gibi bir yer karargah tipi içerde Amerikalı bingeneraller, yüzsubaylar ordan oraya humma gibi konuşlanıyorlar. Oradan askerler tam tekmil, teklif adı veriien giysiler o da ne Irak mı bu veya neresi derken durun falan haydaa! Tam tekmil giyim ne oluyoruz. İki tane otomatik tüfek ne oluyoruz. Ben: "Demokrasi mi götüreceğiz?" Ben aman dur. Bizi yaka parça nıye beni aman filan demeden ordan geniş boylu conilerden çavuş bır tanesi "You and you!" ikimizi seçerek anüs Jozef Jozef diye ses geliyor bir yerden. Demirden helikoptere binerek yahu yapmayın etmeyin No war! Karşıyım savaşa son tahlilde kan ve gözyaşı Subay "No! Bulşit!" öküz! Paraşütlerle bizi iterek çavuş var: "go go!" bağırıyor. Yere yatınca toz ve kum yer sapsarı barut patlaması ve tabanca kokusu "Duuur! Teslim ooll!" tatatatata. Josef! Ve çöl! O da ne? Kum tepesinde dünyalar güzeli bir çırılçıplak kadın ama çırılçıplak koşarak biz "Duur! Teslim ooll!" o durmayarak memeleri var. Kalça kıvıra kıvıra kıvıra. Vücut balıketi gibi memeli ve çırılçıplak anneden doğma. Dalbaşak iki üç kız daha memeli. Çavuş: "Fire! Firee!" Ben iki el dürbünlü tüfek ile basarak tetiği çekince kadın: "AyooolI!" diye vurularak masmavi kanlar içinde yere düşerek o zaman anladım ki ve bu "paintball" oyunu şu anda Las Vegas'ta çok moda. Tüfek renkli oyuncak boya atıyor. On bin dolar veriyorsunuz, çıplak kadınlara "Bambi" diyorlar. Kalça ve ben otuzbin dolarlık oynadım. Altı tane yavru vurdum ceylan... İstanbul'a dönünce ilk iş Çırağan Kempinski'nin terasına çıkıp ikinci tezkerenin meclisten geçmemesinin ne büyük hata olduğunu düşündüm.

derya_sayin@mynet.com

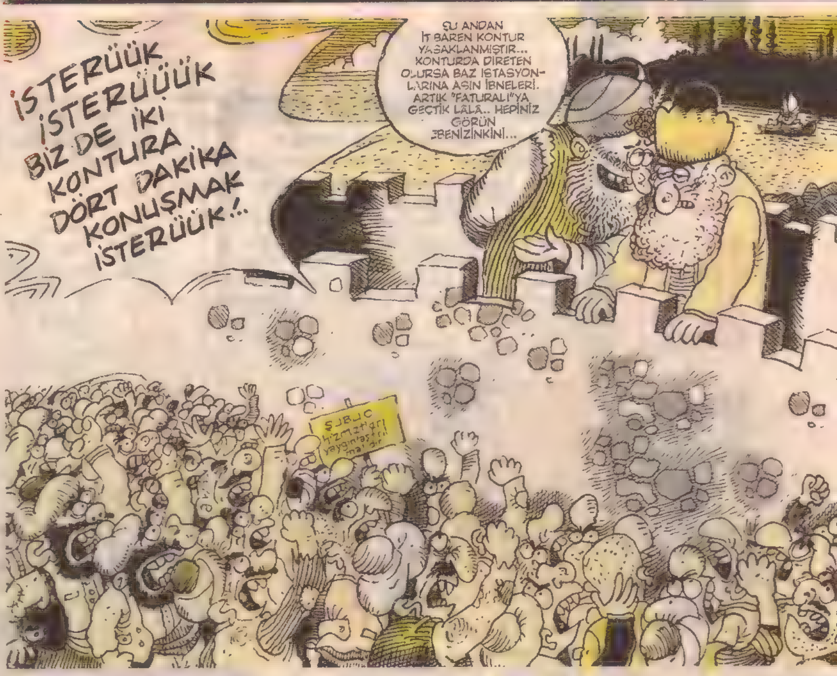
İSTERÜÜK İSTERÜÜÜK BİZ DE İKİ KONTURA DÖRT DAKİKA KONUŞMAK İSTERÜÜK!..
ŞU ANDAN İT BAREN KONTUR YASAKLANMIŞTIR... KONTURDA DİRETEN OLURSA BAZ İSTASYONLARINA ASIN İBNELERİ. ARTIK "FATURALI"YA GEÇTİK LALA.. HEPİNİZ GÖRÜN EBENİZİNKİNİ...

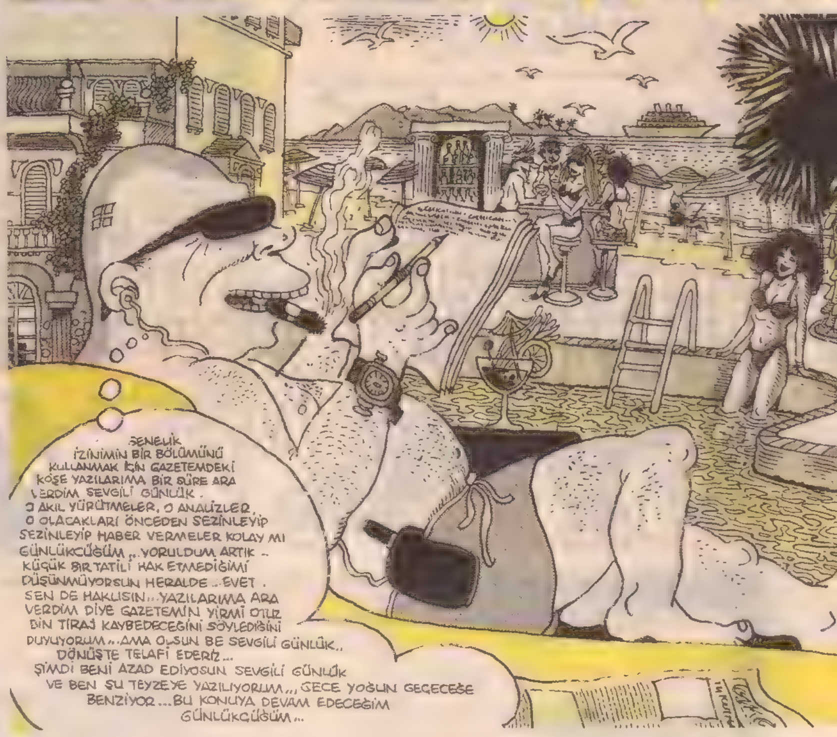
SENELİK İZİNİMİN BİR BÖLÜMÜNÜ KULLANMAK İÇİN GAZETEMDEKİ KÖŞE YAZILARIMA BİR SÜRE ARA VERDİM SEVGİLİ GÜNLÜK. O AKIL YÜRÜTMELER, O ANALİZLER, O OLACAKLARI ÖNCEDEN SEZİNLEYİP SEZİNLEYİP HABER VERMELER KOLAY MI GÜNLÜKCÜĞÜM ... YORULDUM ARTIK - KÜÇÜK BIR TATİLİ HAK ETMEDİĞİMİ DÜŞÜNMÜYORSUN HERALDE ... EVET. SEN DE HAKLISIN... YAZILARIMA ARA VERDİM DİYE GAZETEMİN YİRMİ OTUZ BİN TIRAJ KAYBEDECEĞİNİ SÖYLEDİĞİNİ DUYUYORUM... AMA OLSUN BE SEVGİLİ GÜNLÜK.. DÖNÜŞTE TELAFİ EDERİZ... ŞİMDİ BENİ AZAD EDİYOSUN SEVGİLİ GÜNLÜK VE BEN ŞU TEYZEYE YAZILIYORUM... GECE YOĞUN GEÇECEĞE BENZİYOR ...BU KONUYA DEVAM EDECEĞİM GÜNLÜKCÜĞÜM...

BIRAK BİRAZ DAHA UYUSUN İÇİNDEKİ YABANCI

CEZMİ ERSÖZ

Şehirde gidecek bir yerin kalmamıştır artık...: Sen sınırlarını aşmaya çalışırken sınırlar seni kendi içine kapatmıştır... Her yer aynıdır... Hayal kırıklığının sesi bile... İçindeki yabancının sesini susturamıyorsundur bir türlü... Çünkü hep ister o, hep korkar, hep yarışır yeni imkanlar için... Senin kanın başkalarının bencilliğini, başkalarının kanı senin bencilliğini çoğaltır durmadan...

İçindeki yabancıyı burada bırakıp uzakta bir yerde bir başkası olmak mümkün müdür acaba? Arzulamaktan ve sonra hep küçük düşmekten yorgun düşen bedeninde varolmaya çalışmak acı vermeye başlamıştır artık... Şehrin gözlerinden yorgun düşmüş bedenini masum ve dingin bir bedenle değiştirmek mümkün müdür? Oysa şehirde kimlikler ve bedenler birbirine karışmıştır... Her şey olmak isterken karanlık bir denizde hiç kimse olmuşsundur...

Sahi artık kimler selam vermiyor sana... Kimler yollarda görmezlikten geliyor seni... Çoğalmak isterken nasıl da azalıyorsun bir bir... Şimdi git evine, dön o ışıksız yalnızlığına ve düşün ne zaman ve niye kırdığını onları... Sonra hırsını al ama, saldır onlara, seni nasıl kırdıklarını, sana nasıl kabalıklar, kötülükler yaptıklarını geçir bir bir aklından... Nafile, çözüm bulamazsın hiçbir soruna... Merkezinde değilsin bu hayatın... Hem artık bir merkezi kalmadı bu hayatın... Doğruyu bilen yok... Herkes savruluyor... Sen de savruluyorsun... Ömründe gerçek bir izi, anlamlı bir sesi olanları tutmaya çalışıyorsun... Olmuyor, tutamıyorsun... Belki onlar da seni tutmaya çalıştı, belki sen de onların elinden, gönlünden kaçıp gittin... Belki sen de onların sana en muhtaç oldukları bir anda savrulup gittin...

Gece, uykunun arasında en çok bunlar takılıyor aklında... Nereye gidiyorum, diyorsun, nereye... Ben nereye, dostlarım, yakınlarım nereye? Yanlış nerede? Kim eksik, kim fazla? Zaman hızla tükeniyor oysa... Bir kez daha eksik kalan şeyleri konuşsak... Söylenmemiş şeyleri... Yalanları geri alsak... Bolca özür dilesek... Pişmanlık duysak... Sonra yeniden birbirimize eksiksiz sarılsak... Kimse onursuz kalmasa... Kimse yalnız, itilmiş ve kırgın kalmasa... Herkes hakkını alsa bu hayattan... Peki, neden ses vermiyor çekip giden? Neden kabalık edip inciten bir kez olsun, gel konuşalım, gel seni incittiğimi düşünüyorum, gel sana sarılayım, demiyor? Nedir bu derin suskunluk? Nedir bu onca gürültünün içindeki yaralayan sessizlik? Nedir onca vaadin, onca umudun içindeki bu sonsuz unutuluş?

Sana mı kaldı onca yarayı kapatmak? Onardığın her yara seni içine çekiyor fark etmedin mi? Her yara yaklaşan her umudu içine gömüyor... Kime sarılsan seni binlerce insanın birlikte derinleştirdiği boşluğuna çekiyor...

Aklını sustur biraz... Deliliğe çevir kalbini... Her şeyi yeni baştan hatırlamak için bildiğin bütün doğruları unut... Kendini korumak için sana öğretilen her şeyi iyice unut... Çıldırasıya unut... Hatta acı ver bedenine... Kötü davran ona... Bütün beklentilerinle alay et... Umutlarını basit, kötü, komik bir uçurtma yap... Sokak çocukları bile alay etsin seninle... Rezil et kendini ona buna... Herkes senin aleyhinde konuşsun... Adını yerlerden, çöplerden, unutulmuş mezarlardan topla...

Kiraladığın evlerin birinde, daha önceki bir kiracı evin ortasına kendini asmış olsun mesela... Yapacakları unutup kendini asan o adamın yakınlarını ara... Hayatına o hiç tanımadığın, o hiç görmediğin adamın o yarım kalmış, o öfkeli ömründen yeniden başlamayı dene... Öyle suçlu, öyle boşluklarla dolu ki ömrün; bu suçu dindirebilmek, bu boşluğu kapatabilmek için kimse en dipteki, en umutsuz, onun gözlerine bak ve onun gözlerinde temize çek hayatını...

Temize çekilmezse hayatın, bil ki şehir seni sonsuza dek yenmiştir... Sen sınırlarını aşmaya çalışırken sınırlar üstüne kapanmıştır... Bunu hissettiğin an, onca kalabalığın, onca sesin ve vadin arasından o ıssız kalbine doğru koş... Beceriksiz, yetersiz ve dilsiz kalbine... Seni kim çok sevmişse ona... Seni kim böylesine sevgisiz, böylesine umutsuz bırakmışsa ona...

Çok mu umutsuz kalbin? Çok mu sessiz, çok mu yabancı? Sana hep yenilgilerini mi hatırlatıyor... Sana hep yanıtı olmayan sorular mı soruyor?

O zaman tatile çık... Çok istiyorsan onu, o içindeki yabancıyı burada bırak ve tatile çık... Onu gittiğin yerde hiç anmayacağına söz ver... O yanıtı verilmeyen sorularını oradayken hiç sormayacağına söz ver... Evet, ağırlaştın burada, burada durmadan dibe çöküyorsun... Burada hiçbir sorunun yanıtını bulamıyorsun... Gittiğin yerin buradakinden farklı olduğunu düşünüyorsun...: Her şey yepyenidir orada, diyorsun... Belki bambaşka bir kimlik, belki dingin ve masum bir beden bulursun kendine orada, belli mi olur...

Öyleyse sustur onu ve unut burayı... Sustur ve artık seni yaralamasına izin verme... Hem gittiğin yerde yaralarını sarar doğa, kalbini avutur şehirden uzak yaşayan insanlar... Yıllardır hazla ürpermiyorsun... Belki bir bakışla hatırlarsın yeniden ürpermeyi... Gittiğin yerde anlar seni doğanın içindeki kirlenmemiş insanlar... Orada, hiç çaba harcamadan yaralarını sarar, yeniden doğarsın...

Burada kalplerini derinden etkilediğini sandığın insanlar seni bir daha hiç aramadıysa bu kendi yanılgılarıdır. Orada koylar nasıl bakirse, ay ışığı ne denli berraksa, insanların kalpleri de öyle bakir, öyle berraktır diyorsan, git o zaman, bir an önce oralara git...

Oysa gider gitmez anlarsın, ömrün senden önce gitmiştir oraya. İçindeki yabancın senden önce... Ve bu seni sınırlayan şehir senden önce gitmiştir oraya... Sen yanıtsız sorularından kaçarken o sorular ilk haliyle seni bekler... Kalındır urganları ömrünün, sen kendini unutamazsan o seni daha acımasız, o seni daha umutsuz bekler... Burada, yaşadığın ve direndiğin şehirde ertelediğin her soru, gizlediğin her resim daha derin bir yara, daha çözümsüz bir soru olarak karşına çıkar orada...

Gittiğin her yerin bir zamanı vardır... Bakir koylar belli bir zamanda terk edilir... Ay ışığı berrak değil parayladır... Tatil kendinden kaçış değil, her saati borcuna yazılır... Aşık olduğun kız gündüzleri durmadan kolye yapmak zorundadır. Birlikte içtiğiniz her içki ertesi gün biraz daha fazla çalışması demektir... Bütün bağlardan, sınırlanmışlardan kurtulduğunu sandığın, artık yırttı, dediğin arkadaşın oradaki esnafa tepeden tırnağa borçlu, ve durmadan açık veren birisidir... Seni oraya beklerken, o orayı çoktan tüketmiş birisidir...

Tatil yeri tıpkı terk ettiğin şehir gibidir... Kurtulmak ve umut etmek için uzandığın ellerin hep bir başka imkansızlığa, bir başka umutsuzluğa çarpar... Hesapsızlığa gitmişsindir oysa... Sınırsızlığa... Oysa kime dokunsan kışa hesaptır orada... Kime sarılsan sınırlıdır parası, sınırlıdır umudu. Bir geceliktir çılgınlığı; uzak adalara bakılıp iç çekilir, garson hesabı getirdiğinde birden herkes suskunlaşır, gelecek kış düşünülür, o kışta yaşanacak sefil kaçışlar, zavallı saklanmalar düşünülür.

Çünkü aşk demek, parasal özgürlük demektir artık... İnsanın aşkta uçabilmek için geride birik
miş para ve çokça ödenmemiş hesap bırakması gereklidir... Artık aşkta biraz olsun uçabilmek içi
insanın geride utançtan başını öne eğerek yaşadığı sefil geçen bir yaz biriktirmesi gereklidir...

Önceleri yitirdiğin her şey var buradadır sanırsın... Çocukların ve köpeklerin saflığına kanarsın.
Orada ne görsen, kime dokunsan alıp geriye getireceğini sanırsın... Oradan getirdiğin her şeyin ya
şadığın şehri biraz daha yaşanılır kılacağını düşünürsün... Ve bunları düşünürken saatlerce öpüp
kokladığın bir bebek, ya da kimsesiz bir sokak köpeği ansızın sana benzer... Tatilde, o herşeye uza
sandığın yerde, kurtulmak için sarıldığın her şey bir türlü unutamadığın şehrine benzer... Kendinde
kurtulmak için sarıldığın her şey o bir türlü unutamadığın yabancı kendine benzer...

Burada kendini kimseye anlatamamışsan, orada da kimseye anlatamazsın... Sadece boşluğ
akar sevgin, boşluğa akar yetim sevincin... Doğa kutsaldır; seni, o boşluğa akan sevincini gör
mesi için ona bakarsın... Bir andır sadece, muhteşemdir; ama bir göz kırpması gibi bir andı
sonra o da uzaklaşır, o da soyutlar kendisini sana, o da imkansızlaşır. Tıpkı o çok sevdiğin dost
ların gibi, tıpkı elini uzattığın şehir gibi, tıpkı bin bir soruyla dibe batan kutsal ömrün gibi, o d
uzaklaşır... Şehirde de, kaçtığın doğada da her şey hep bir andır... Görünür ve kaybolur... Vard
bilirsin; o yüzden terk edemezsin. Vardır o yüzden bunca aşağılanmayı ve karşılıksız umudu si
neye çekersin... Ölmek ayıptır, yaşamak ondan da ayıp...

Bir an için kendini unutup insanları gözlemeye başlarsın... Barlar sokağında herkes kendinc
bir kaçış yaşıyordur... Sonra kıyıya pahalı tekneler yanaşır... Otogara yeni otobüsler yeni yolcula
bırakır... Herkes bir şeye açıktır... Kendisinde olmayan, bir kış boyu özlemini çektiği şeye... Her
kes en cüretkar giysileri giyip ve en kimsesiz yüzünü takınıp merkeze inmeye başlar... Onları b
gidişten kimse durduramaz... Herkes kendisini, bütün doğrularını unutup merkeze inmeye çalışır.
Herkes orada kendisini en iyi, en güzel, en kusursuz hissedeceğini sanır... Sanki merkezde ebe
ve şifa veren bir ateş yanmaktadır, o ateşe sürünen herkes yalan ve eksik hayatını doğrulayıp te
mize çekecektir... Ve herkes o ateşi bir başkasında arar... Kıyıdakiler lokantada yemek yiyenler
lokantadakiler arabalarıyla geçenleri, arabadakiler, yolda piyasa yapanları, yollardakiler diskodak
leri gözler zehirli bir arzuyla... En mutlu kimdir, kimdir en büyük hazzı alan? En çekici, en güze
en zengin kimdir? Bu sorular bir türlü bitmez... Bu zehirli arzu usulca derin bir hasete bırakır yer
ni... Başkalarını küçük düşürmek için dışarı çıkanlar, her an küçük düşmeye hazırdır... Merkezde
ki ateşe koşanların kalpleri yetersizliğin ve geç kalmışlığın o kirli hüznüyle bir anda soğumaya baş
lar... Bu küçük düşmeler, bu soğuyan kalpler yüzlere küstah ve uzak bir bakış gibi gelip yerleşir.
Herkes birbirini çılgınca merak etse de, kimse kimseyi umursamıyormuş gibi yapar...

Ve farkında olmadan sen de kapılırsın bu akışa, bu soğumaya, kendini unutup başkalarını sey
rederken içindeki hüznü kimsesiz bırakırsın. Bu yüzden gitgide basitleştiğini, ruhunun gerilediğ
ni düşünürsün... Bir süre sonra hoşuna gider bu basitleşme, bu herkes gibi olmak... Ruhunu dir
lendirmek için hüznünün üzerine kirli bir unutuş örtüsü örtersin... Ve sonra herkesin oynadığ
oyuna sen de katılırsın... Mutlu görünme oyunudur bu... Her şey harikadır burada... İnsanlar ço
keyiflidir... Doğa muhteşemdir... Eğlenceler çılgıncadır... Sanki biraz çaba harcasan, kendinden
içindeki yabancıdan kurtulman an meselesidir... Yüzünü mutlu görünme oyununa göre ayarla
sın. Baktığın, dokunduğun, kokladığın her şeyden çok farklı bir tat alıyormuş gibi olmalıdır yü
zun.. Şaşarsın yuz kaslarının bu kadar çabuk değiştiğine ..

Ama zaman geçtikçe yüz kasların yorulur. İçindeki acıyı saklayamaz olur. Hayır, insanlar ço
da keyifli değildir burada. Eğlenceler aptalcadır ve boşluk doldurma çabasıdır. Doğa öyle için

İki Resim Arasındaki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU
vo@leman.com.tr

Tavla & Satranç

❶ Tavla, zara bağımlı haliyle kadercidir...
Satranç, her anında düşünce ister, akılcıdır!..

❷ Tavla, tüm pulları eşit haliyle hayalcidir...
Satranç, statü ve konum ayrımlarıyla realisttir!..

❸ Tavla, en az 3, en fazla 9 oyun sürer, sınırları belidir...
Satranç, ne kadar sürer bilinmez!..

❹ Tavlanın kesin bir galibi (ve bir de mağlubu) vardır...
Satranç, berabere de bitebilir!..

❺ Hemen her tavlacı, usta olduğunu ileri sürer, "kitabını yazma" esprisi de 1071 gibi yapılmıştır...
Satrançta ise genellikle "çok da iyi bilmem" yaklaşımı sezilir!..

❻ Tavla, aritmetiktir...
Satranç, matematik!..

❼ Tavlada oyuna tek zarı yüksek atan başlar...
Satrançta hep beyaz başlar!..

ÖZGE SAMANCI

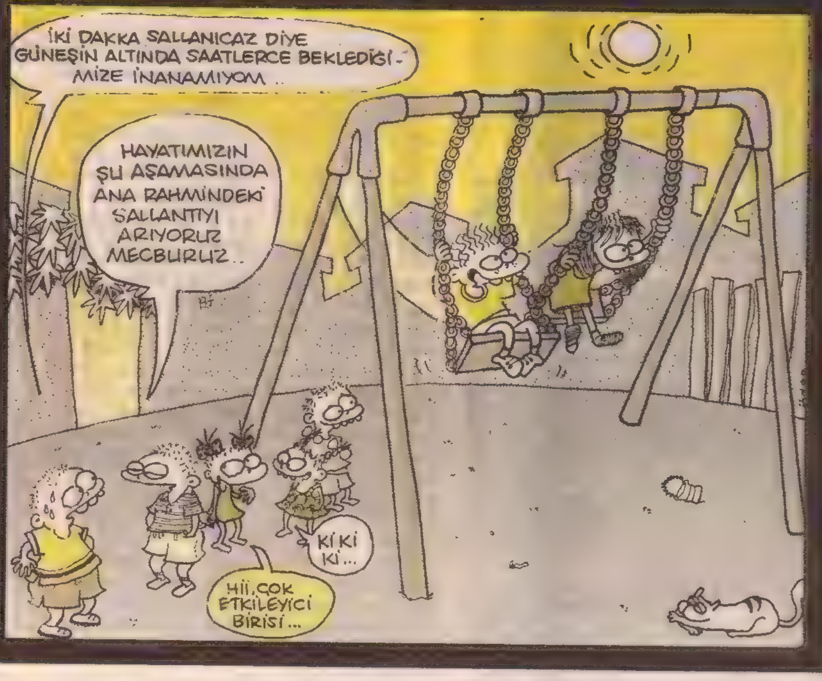
İKİ DAKKA SALLANICAZ DİYE GÜNEŞİN ALTINDA SAATLERCE BEKLEDİĞİMİZE İNANAMIYOM..
HAYATIMIZIN ŞU AŞAMASINDA ANA RAHMİNDEKİ SALLANTIYI ARIYORUZ MECBURUZ..
Kİ Kİ Kİ...
Hİİ, ÇOK ETKİLEYİCİ BİRİSİ...

herkesi kolay kolay almaz... Mutlu görünme oyunu çok yorucudur... Hüznünün üzerindeki o kirli örtüyü gizli bir utançla kaldırırsın... Bu örtüyü kaldırır kaldırmaz geçmiş unutmak istediğin her şeyle birlikte gelir... Hüznünle birlikte içindeki yabancı da uyanır... Böyle görünmek istemezsin kimseye... Bu acını yansıtan yüzünle görünmek istemezsin kimseye... Hem mutlu görünmek böyle yerlerde zorunludur. Bu zorunluluğa uymayanlar mutlu görünenler tarafından küçümsenip, dışlanır...

Sen de bakir koylara kaçarsın... Acınla ve yitirdiklerinle kimse arana girmesin diye doğanın kollarına sığınırsın... Ama ne yapsan nafiledir. Sığındığın koylara yanaşan teknelerden kaçtığın şehrin şarkıları hoyratça saldırır sana... O duymak istemediğin sesler, o bayağı gürültüler saklandığın ay ışığı gecelerinde bile bulur seni... Şehrin insanı o zehirli arzusuyla doğanın en gizli, en mahrem yerlerini bile keşfetmiştir...

Geriye bir tek aşk kalmıştır... Onu bu zehirli arzulardan, güç ve zenginlikle büyülenmiş hayranlıklardan ne kadar kurtarabilmişsen o kadar kalmıştır... Gündüzleri kolye yapan sevgilinle bir pansiyon odasına kapanırsın... Sevgilinin kollarından başka sığınılacak bir yer kalmamıştır sanki... Kendini ait hissettiğin tek ülkendir artık onun bedeni... Ve her orgazm küçük bir ölümdür oysa... Büyük ölümü her erteleyişinde bu küçük ölümlere sığınırsın... Ve bu küçük ölümleri birbirine ekleyerek yaşamak istersin artık... Hatırlamamak ve hep unutabilmek için... Ama başaramazsın. Derin sarsıntılarla o küçük ölümü yaşarken biraz önce odanıza şişe suyu getiren kominin o buruk, o yaslı yüzü gelir aklına...

Böyle bir anda bu yüz neden giriyor aklıma, diye kızarsın kendine, hayıflanırsın... Ama kaçamazsın o yüzlerden... Ve unutamazsın suçlu olduğunu... Küçük ölümlerin bile unutturamaz sana aslında hep şehirde kaldığını... Şehirde nasılsa sevişmelerin, burada da öyledir... Buraya peşinden getirdiğin şehirde açlık vardır, yoksulluk vardır... Onca yoksulluk varken sen de böyle, aynı acı ve kırık seslerle boşalırsın... Küçük küçük ölerek kaçamazsın suçlarından...

Bu yüzden gittiğin her yer kirli bir hüzün, her yer eksik bir ölüm oluyordur... Gittiğin her yer o yaban, o uyumsuz, o durmadan kanayan kendin oluyordur... Gittiğin her yer kendinden kaçan, ama neye hasret çektiğini bilmeyen o yabancı kendin oluyordur... Gittiğin her yer gördüğü her şeye özenen, gördüklerine özendiği her anda yine o eksik, o yaralı kendini özleyen, gördüğü her şeyde yine de o asıl kendini özleyen, geldiği yeri özleyen o yaralı kalbin oluyordur... Ne yaşarsan yaşa, içinde o yaralı kalbin olmuyorsa, kendini yaşamamış sayıyorsundur...

Yaşadığın neyse ve içinde hep o yaralı kalbin varsa, bu yüzden hep geri dönmeyi özlüyorsan sen benimsin demektir... Ve daha yaşayacağımız çok şey var demektir... Sen beni tanıyor, ben seni tanıyorum demektir...

Sonra bir otobüse binersin... Otobüs seni kaçtığın şehrine geri götürecektir... Kuzu kuzu binersin o otobüse... Otobüsün basamakları terk ettiğin tatil köyünün en ücra köylerindeki yollarına benzer... Ayağında sandaletler vardır... Sanki yere basıyor gibisindir... Sanki kral mezarlarına... Sanki kutsal yollara... Ayakların sanki geri çeker seni... Beynin başka yere... Sandaletli ayakların seni geri çeker, beynin geldiğin şehre...

Sonra bindiğin otobüs gecenin bir saatinde mola verir... Otobüsün mola verdiği hemen yakınında sislere gömülmüş bir orman vardır... Bir an o ormana doğru koşmak, içinde kaybolmak istersin... Ama yapamazsın... Otobüs yolcularını geri toplarken, o sislere gömülmüş ormanda kalır düşlerin... Bir an için çok acır... Bundan böyle hayatındaki her şeyin aynı olacağını düşünürsün... Kaçtığın ve yine geri döndüğün yollarda düşlerini bıraka bıraka yaşayacaksındır...

Çünkü nereye gidersen git, elbet bir gün dönersin... Ve gittiğin yerde seni kimse tanımaz, döndüğün yerde ya eksik sevilmişsindir, ya da yanlış...

Bırak biraz daha uyusun içindeki yabancı... Şehre daha çok var... Bırak biraz daha uyusun...

cezmiersoz@leman.com.tr

Çorum. 30 Temmuz Çarşamba günü, saat 15.00-19.00 arası, **Kilim Dergisi**'nin düzenlediği imza ve söyleşi için Çorum **Üniversite Kitabevi**ndeyim. Gazi Caddesi. Poyraz Pasajı Kültür Sitesi karşısı Çorum

Tunceli. 1 Ağustos Cuma günü, saat 11.00-13.00 arası **Munzur Festivali** çerçevesinde **Ovacık Belediye çay bahçesi**nde söyleşi ve imza günüm var

Tunceli. 1 Ağustos Cuma günü, saat 19.00'da **Tunceli Stadyumu**'nda gerçekleşecek olan şiir ve müzik gecesindeyim.

Marmaris. 16 Ağustos Cumartesi günü, saat 18.00-20.00 arası **Marmaris DEHAP**'dayım. Ulusal Egemenlik Caddesi, Uysaler İşhanı No 36 Marmaris

Yeliz Dedeoğlu. İçimdeki Ben. Şiirler

Engin Arapoğlu. Her Ölüm Kendi Bacağından Asılır. Şiirler

KIRIK LEBLEBİ

kirikleblebi@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

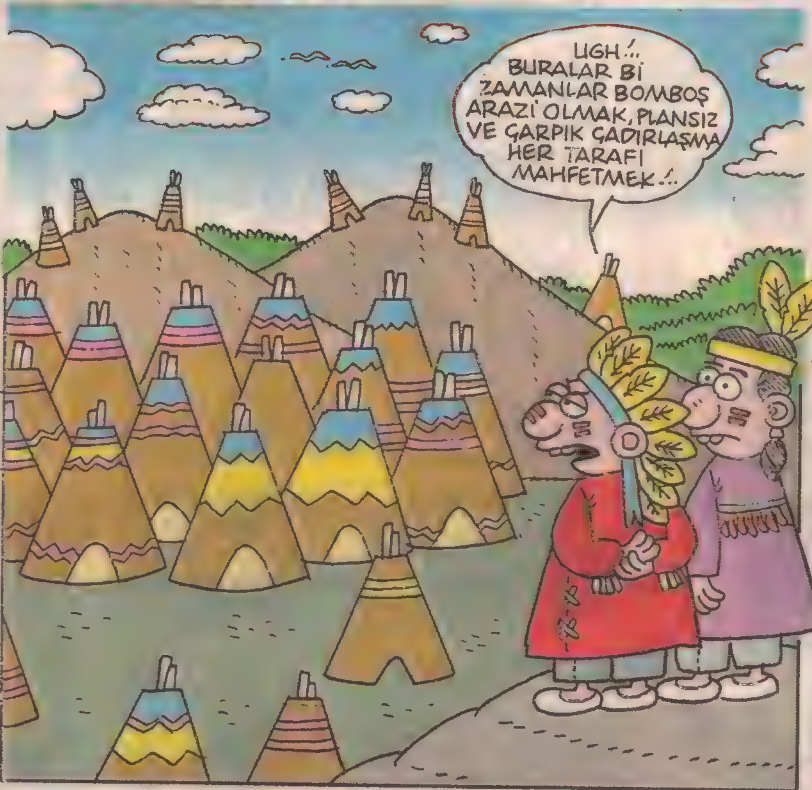
UGH!.. BURALAR Bİ ZAMANLAR BOMBOŞ ARAZİ OLMAK, PLANSIZ VE ÇARPIK ÇADIRLAŞMA HER TARAFI MAHFETMEK!..

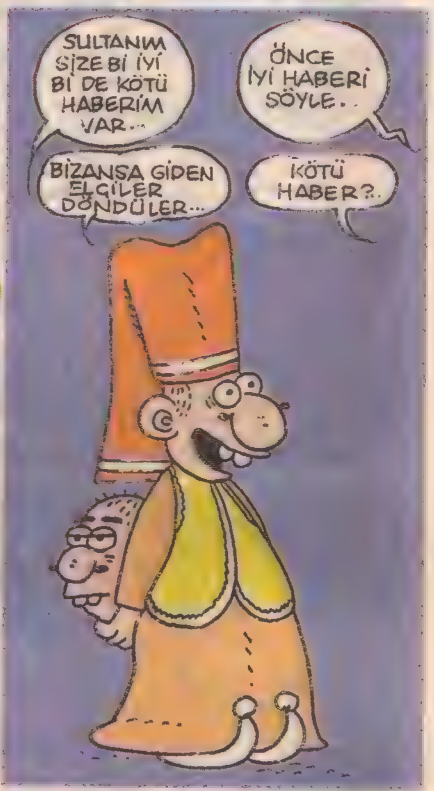
SULTANIM SİZE Bİ İYİ Bİ DE KÖTÜ HABERİM VAR...
ÖNCE İYİ HABERİ SÖYLE..
BİZANSA GİDEN ELÇİLER DÖNDÜLER...
KÖTÜ HABER?..

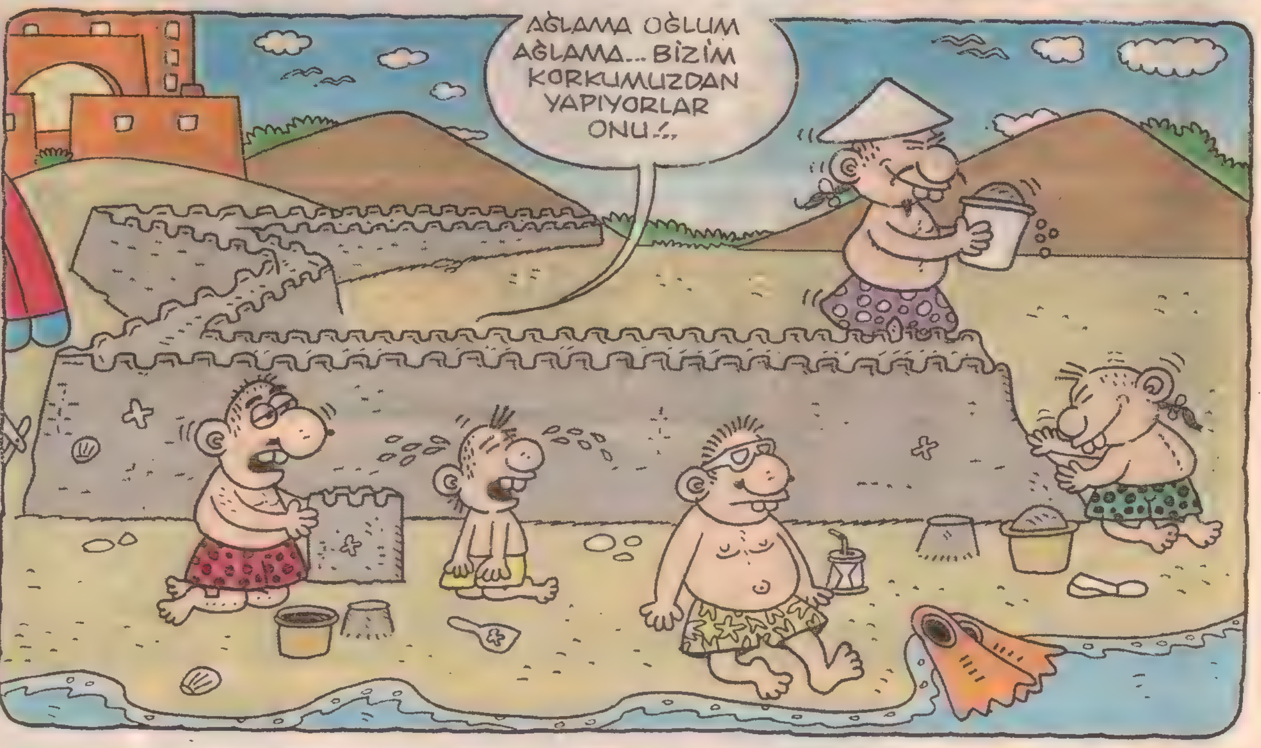
AĞLAMA OĞLUM AĞLAMA... BİZİM KORKUMUZDAN YAPIYORLAR ONU!..

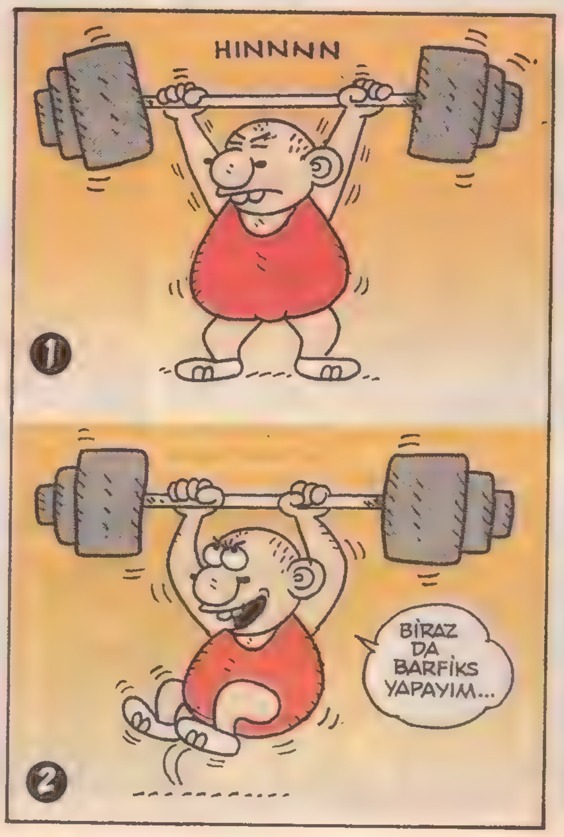

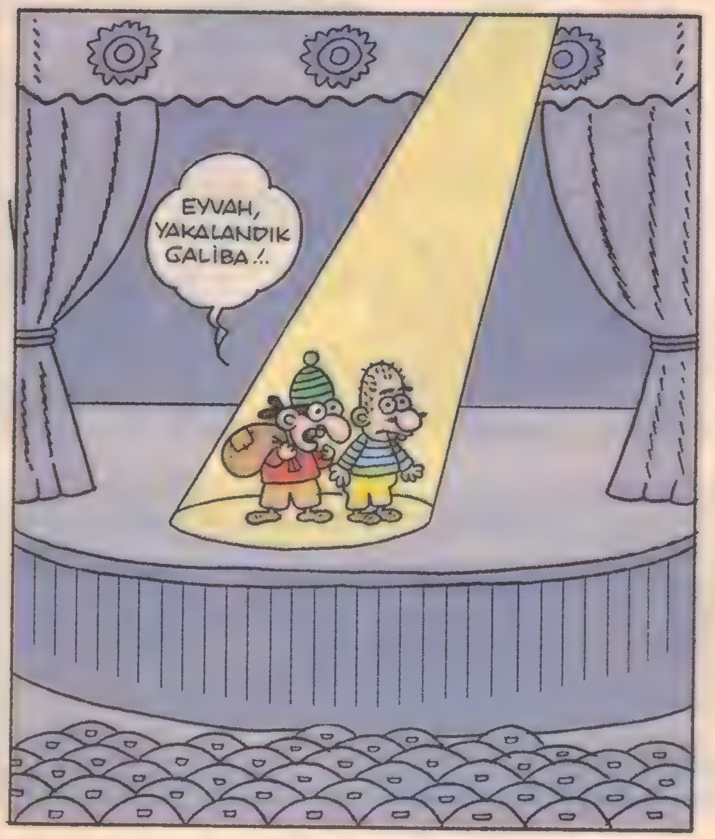
EYVAH, YAKALANDIK GALİBA!..

BEZGİN BEKİR

Tuncay
Akgün

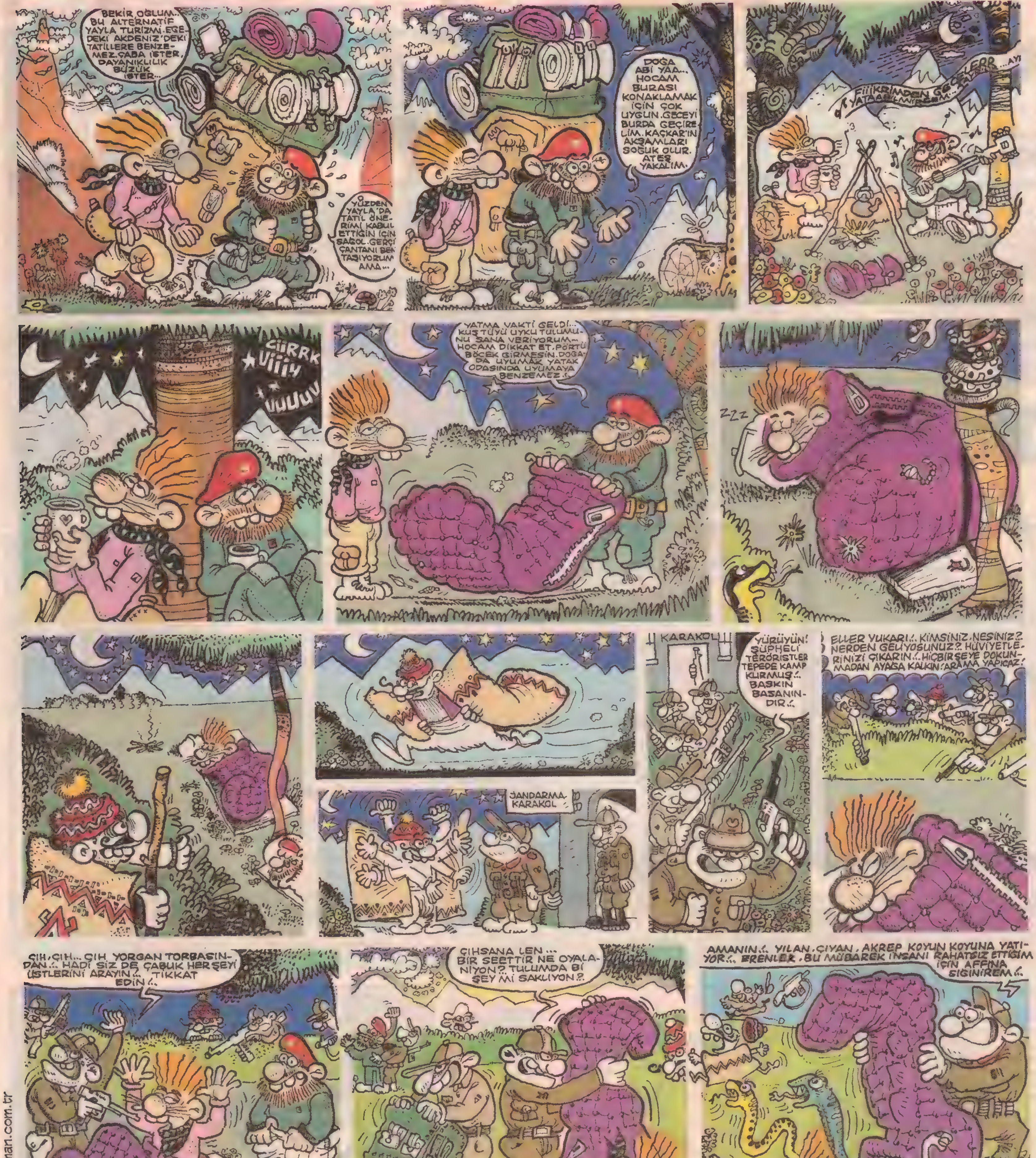
BEKİR OĞLUM.. BU ALTERNATİF YAYLA TURİZMİ EGE'DEKİ AKDENİZ'DEKİ TATİLLERE BENZEMEZ. ÇABA İSTER, DAYANIKLILIK BUZUK İSTER...
YÜZDEN YAYLA'DA TATİL ÖNERİMİ KABUL ETTİĞİN İÇİN SAĞOL. GERÇİ ÇANTANI BEN TAŞIYORUM AMA...
DOĞA ABİ YAA... HOCAM BURASI KONAKLAMAK İÇİN ÇOK UYGUN. GECEYİ BURDA GEÇİRELİM. KAÇKAR'IN AKŞAMLARI SOĞUK OLUR. ATEŞ YAKALIM.
FİİİKRİMDEN GEÇELERR...AYI YATAĞA ALMIŞŞIM...
CIRRK
VIIIIY
UUUUV
YATMA VAKTİ GELDİ... KUŞ TÜYÜ UYKU TULUMUNU SANA VERİYORUM.. HOCAM DİKKAT ET, PÖRTÜ BÖCEK GİRMESİN. DOĞADA UYUMAK YATAK ODASINDA UYUMAYA BENZEMEZ..
ZZZ
JANDARMA KARAKOL
KARAKOL
YÜRÜYÜN! ŞÜPHELİ TERÖRİSTLER TEPEDE KAMP KURMUŞ!.. BASKIN BASANINDIR!..
ELLER YUKARI!.. KİMSİNİZ, NESİNİZ? NERDEN GELİYOSUNUZ?.. HÜVİYETLERİNİZİ ÇIKARIN!.. HİÇBİRŞEYE DOKUNMADAN AYAĞA KALKIN! ARAMA YAPICAZ!
ÇIH, ÇIH... ÇIH YORGAN TORBASINDAN!.. HADİ SİZ DE ÇABUK HER ŞEYİ ÜSTLERİNİ ARAYIN... TİKKAT EDİN!..
ÇIHSANA LEN... BİR SEETTİR NE OYALANIYON?.. TULUMDA Bİ ŞEY Mİ SAKLIYON?
AMANIN!.. YILAN, ÇIYAN, AKREP KOYUN KOYUNA YATIYOR!.. ERENLER, BU MÜBAREK İNSANI RAHATSIZ ETTİĞİM İÇİN AFFINA SIĞINIREM!..

Kampçılar, dağcılar, gezginler bilir.. Bu ihbar edilme hadisesi sık sık başa gelir.

bezginbekir@leman.com.tr

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·e·i·d·a·n

AÇIK MEKTUP!

Sevgili, ...! Sana söylemek istediğim, ve herkeşin de duymasından çekinmeyeceğim bazı şeyler var!. Gene de ismini burda telâffuz etmek istemiyorum ki hani, ne biçim bi insana benzediğini, şerefsizin teki olduğunu, bari yakın çevrenden anlamasınlar.. Sevgili Birol, sana söylemek istediğim şey şu! Bi kere var ya, sen adam madam diilsin! Adam olsan, sende bi parça gurur, bi parça izzeti nefis, bi parça tereddüt-ü ilham, bi parça insannık moralizatörü olsa, hakkımda öyle ileri geri konuşmazdın!. Ben sana, sen ne yaptım ki ulan? Ne yani, içimden geçenleri, yüreğimden akanları söyleyemeyecek miyim! Üstelik bu konudaki görüşlerimi, gayet düzeyli bir üslupla dile getirmiş, gerekli gördüğüm yerlerde de kaynak belirtmiştim. Fekat köşende diyorsun ki (köşe de köşe olsa! Bi kere, tam köşede diil! Ortaya geliyo azıcık) herneyse, o dandik köşende işte, diyorsun ki: 'Bazı kendini bilmezler, Rembrant'ın resimlerini Goya'nın renk seçimiyle aynı üsluba sokma eğiliminde" felan diyorsun. El insaf yahu! Öyle mi dedim ben kardeşim? Ben dedim ki, 'Ayşe Mine Aysun Nurcan' isimli genç kızımızın etek kesimi, hatalıydı' dedim, ibnetor! Ben bi kere, Retdranttan filan annamam. Fekat gene de üstüme alındım! "Kendini bilmezler" ne demek çünkü! Ya ben de kendimi bilmiyosam? Sen nerden biliyosun benim kendimi bilip bilmediğimi!. Neyse, bu konuda polamiğe girmek istemiyorum.. Hadi onu bırak, sanki sen kendin çok iyi biliyomuşsun gibi, bazı kelime hatâları yaptığımı, dilimizi iyi kullanamadığımı imâ etmişsin. Örnek olarak da, benim Salı günkü, "Kıvrık pipetler out, helezonlu pipetler in," başlıklı yazımdaki, 'tatanoz' kelimesini örnek vermişsin. Efendim o 'tatanos' değil de, 'tetanos' olmalıymış!. Efendi efendi, bu ülkede öskürlük var! İstediğim kelimeyi istediğim şekilde kullanırım, (tamam abarttım, istediğim gibi kullanamam herıld!) ulan yine de, insan arkadaşının hatâsını yüzüne vurur mu!? Bi telefon et, ara, de ki: 'lan şapşal, o kelime öyle mi yazılır dümbük" de, inan ki hiç alınmam. 'Sağol, Allah razı olsun' derim!. Fekat sen.. Sen sevgili dostum ......! (gördüğün gibi adını deşifre etmiyor, onuruna leke sürmüyorum.. Gelelim asıl konuya! Hatırlar mısın, seninle bi keresinde, Sarayburnu'ndan Eminönü tarafına doğru yürürken, Ahu Nurşen'in yazılarının bi boka benzemediğini, aslında o karının tam yataklık olduğunu söylemiştin.. Peki ben ne demiştim? Hatırla? "Yapma Birol, bazı makâleleri ve otofiyokrafileri çok güzel," demiştim. 'Hassittir lan' demiştin!. Peki sen ne demiştin? - hassittir demiştin, tamam. Peki ben ne demiştim? Neyse, tam hatırlamıyom o konuyu, başka bi meseleye geçelim! Sevgili dostum, seni gene de eski birlikteliklerimizle, yüreğimin bi köşesinde tutmaya çalışıyor, bana yaptığın âdilikleri görmezden geliyorum!. Köşende demişsin ki ayrıca, du bakiyim, şuraya not almıştım; öyle ezbere konuşmam, belgelerim vardır.. Hah, demişsin ki, "bu mevsimde sıcaklara dikkat edilmeli, öğle saatlerinde mümkünse açık havaya çıkılmamalı," demişsin.... Evet... Bunda, pek bişey yok doğrusu.. Ama sanma ki bu işin peşini bırakıcam!. Bütün kirli çamaşırlarını ortaya sermeli ki, herkeşler senin ne mal olduğunu görsün. Yine de tevâzu gösterip, insanlık edip, mektubumun bundan sonraki kısmında senden Birol diye değil, sahte bir isimle, Ayçert diye söz edicem.

Sevgili Ayçert, (annarsın ya, Birol!), seninle iyi günnerimiz olduu, kötü günnerimiz olduuu.. Ve bugüne dek, hiç polemiğe girmemiştik. Gün gelir lâzım olur diye, polemiğe girmeyi bana sen öğretmiştin açıkçası. Ben polemiği, poliklinik, polenezköy, poliüretan gibi bişey sanıyodum. Sen bana dedin ki, 'zamanı gelicek, ve kınından sıyıracaksın kılıcını' dedin!. Aha, geldi işte pezemenk! Kolla kendini.. Belki gene, yeni yazında benden bahsedecek, inatla bazı hatalârımı arayacaksın. Çünkü sen, benim sayemde pirim yapıyosun. Prin yapıyosun! Pirint yapıyosun? Herneyse, benim ünümden faydalanıyon işte!. Aslında ben de seninkinden faydalanıyom tabiy. Doğruya doğru! Eşek altın oldukça sırtına semer koyan çok nazlanırmış (Ha haa, keriz!).. Sen şindi, benim ata sözlerini de iyi bilmediğimi de söylersin. Söyle oğlum, elinden geleni ardına koma! Işlayan demir yeşilder! Ben rahatım. Gönül huzuruyla çıktım buraya! Kimseden başka allahtan korkum yok. Yüreğim pak, gönnüm ak. Üstelik bunu sen de biliyor, gene de lekelemeye çalışıyorsun. Mesela, geçen ayki yazında demişsin ki.. Geçen ayki yazını, okumadım, doğrusunu söylemek icap ederse.. Ama kesin pis bişey demişsindir hakkımda! Hiç inancım kalmadı artık sana. Tüh Allah cezanı versin!. Dur hele, bu kadarıyla kurtulacağını sanma aziz dostum.. Asıl bombayı, sona sakladım!. Dur hele. Sıkı dur.. Hazır mısın?.. Naber top?. Şaka şaka. Cinsel eğilimlerinden kime ne, bana ne, haddime mi, istediğin gibi eğilirsin eğilimlerine. Konu o değil, saptırma!.. Diyeceğim şu ki:

Seni, sakın buralarda görmiyim bi daha!. Bakkala felan ikaz ettim, çocuklara haber saldım. Kafana tükürcekler balkondan.. Benle aynı bara filan da gelme artık! Ola ki aynı mekana geldik, hiç yüzüme bakma. Yanlışlıkla bakarsan eğer, bişey demem elbet. İnsannık hâli!. Artık bundan sonra, seninle tüm dostluk bağlarımı koparıyorum! Dünya ahret bacım, aman, düşmanımsın! Sanma ki, çok da gaddar biriyim, yüreğim hiç sızlamaz? Yoo, hayır, sızlar. Fekat, içime gömerim, sana gömerim! Sana, beynini s.gtimin teneke kafalısı derim ama, içim bi yandan da sızlar.. Diyeceklerim, bundan ibârettir! Sakın bi daa karşıma çıkma!. Haa, bu arada, dersen ki 'bi polemik var, yapar mısın? Yaparım!. Seni mi kırıcam. Dostluk ne güne duruyor. Tanrı seninle olsun! El beraber, anca gül gel bilaader kanca!.

LeMan kitapları serinletir, püfür püfür estirir... Tüm kitapçılarda ve gazete bayiilerinde...

ROBINSON CRUSOE & CUMA-1
ROBINSON CRUSOE & CUMA-3
GÜRCAN YURT
ROBINSON CRUSOE & CUMA-4
UMUT-1
dikkat YAZILI var-3
nazım hikmet kuvayi milliye nuri kurtcebe
dumur derayları 2
NİHAT GENÇ
edebiyat derslerine giriş

Franchise

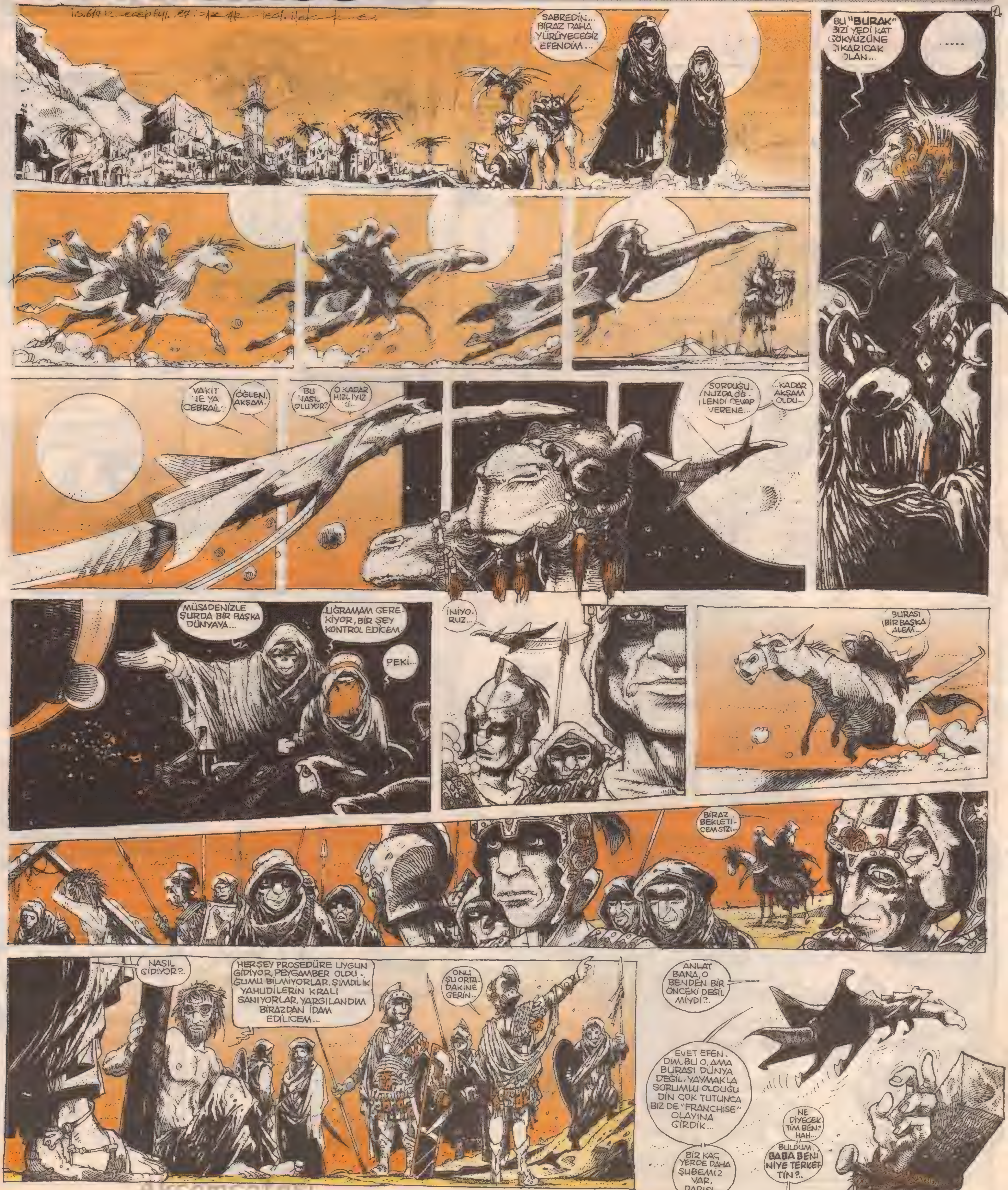
i.S.619 12 Recep ayı. 27 Pazartesi. ilek-k-e.
SABREDİN... BİRAZ DAHA YÜRÜYECEĞİZ EFENDİM...
BU "BURAK" BİZİ YEDİ KAT GÖKYÜZÜNE ÇIKARICAK OLAN...
....
VAKİT NE YA CEBRAİL?
ÖĞLEN, AKŞAM.
BU NASIL OLUYOR?
O KADAR HIZLIYIZ Kİ...
SORDUĞUNUZDA ÖĞLENDİ CEVAP VERENE...
...KADAR AKŞAM OLDU...
MÜSADENİZLE ŞURDA BİR BAŞKA DÜNYAYA...
..UĞRAMAM GEREKİYOR, BİR ŞEY KONTROL EDİCEM.
PEKİ...
İNİYORUZ...
BURASI BİR BAŞKA ALEM...
BİRAZ BEKLETİCEM SİZİ...
NASIL GİDİYOR?..
HERŞEY PROSEDÜRE UYGUN GİDİYOR, PEYGAMBER OLDUĞUMU BİLMİYORLAR, ŞİMDİLİK YAHUDİLERİN KRALI SANIYORLAR, YARGILANDIM BİRAZDAN İDAM EDİLİCEM...
ONU ŞU ORTADAKİNE GERİN..
ANLAT BANA, O BENDEN BİR ÖNCEKİ DEĞİL MİYDİ?..
EVET EFENDİM, BU O, AMA BURASI DÜNYA DEĞİL, YAYMAKLA SORUMLU OLDUĞU DİN ÇOK TUTUNCA BİZ DE "FRANCHISE" OLAYINA GİRDİK...
BİR KAÇ YERDE DAHA ŞUBEMİZ VAR, DARISI...
NE DİYECEKTİM BEN? HAH...
BULDUM. **BABA BENİ NİYE TERKETTİN?..**

Kaan Ertem @leman.com.tr

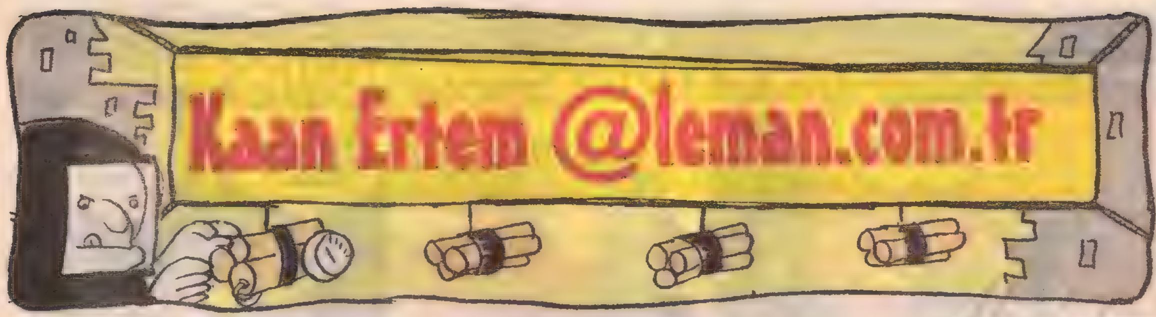

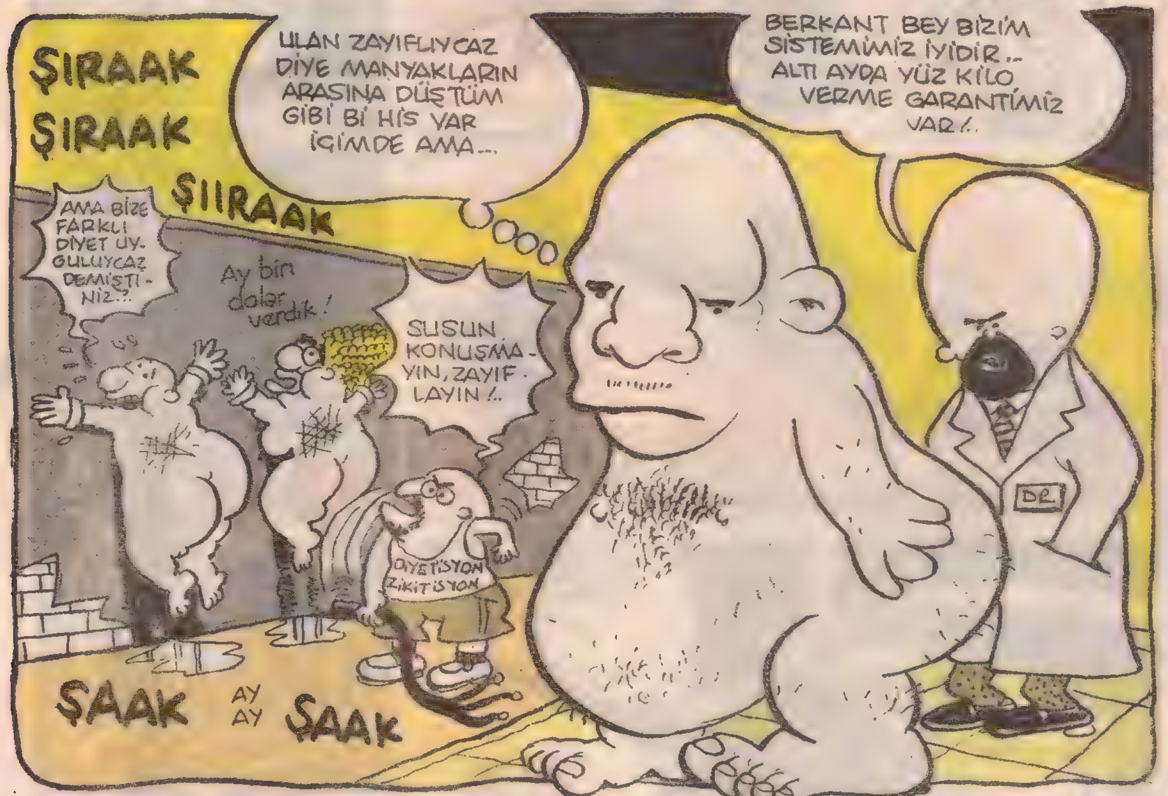
ŞIRAAK
ŞIRAAK
ULAN ZAYIFLIYCAZ DİYE MANYAKLARIN ARASINA DÜŞTÜM GİBİ Bİ HİS VAR İÇİMDE AMA...
BERKANT BEY BİZİM SİSTEMİMİZ İYİDİR.. ALTI AYDA YÜZ KİLO VERME GARANTİMİZ VAR!..
ŞIIRAAK
AMA BİZE FARKLI DİYET UYGULUYCAZ DEMİŞTİNİZ..?
Ay bin dolar verdik!
SUSUN KONUŞMAYIN, ZAYIFLAYIN!..
DİYETİSYON ZİKİTİSYON
DR.
ŞAAK
AY AY
ŞAAK

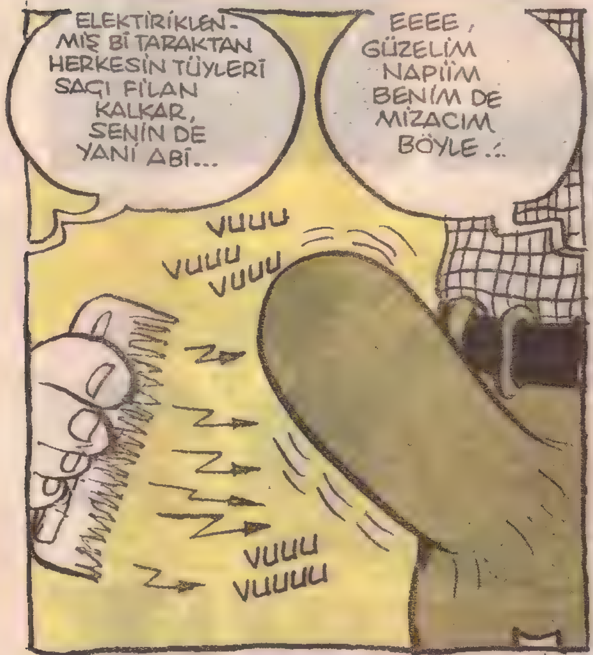
ELEKTİRİKLENMİŞ Bİ TARAKTAN HERKESİN TÜYLERİ SAÇI FİLAN KALKAR, SENİN DE YANİ ABİ...
EEEE, GÜZELİM NAPİİM BENİM DE MİZACIM BÖYLE..!
VUUU
VUUU VUUU
VUUU VUUUU

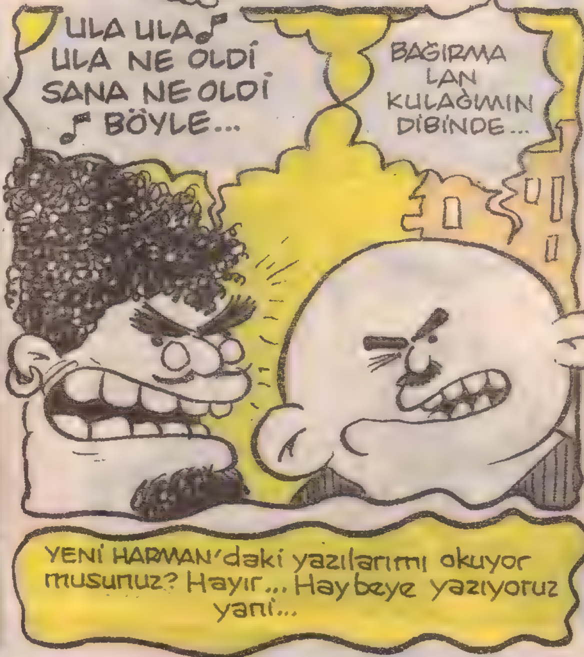
ULA ULA ULA NE OLDİ SANA NE OLDİ BÖYLE...
BAĞIRMA LAN KULAĞIMIN DİBİNDE...
YENİ HARMAN'daki yazılarımı okuyor musunuz? Hayır... Haybeye yazıyoruz yani...

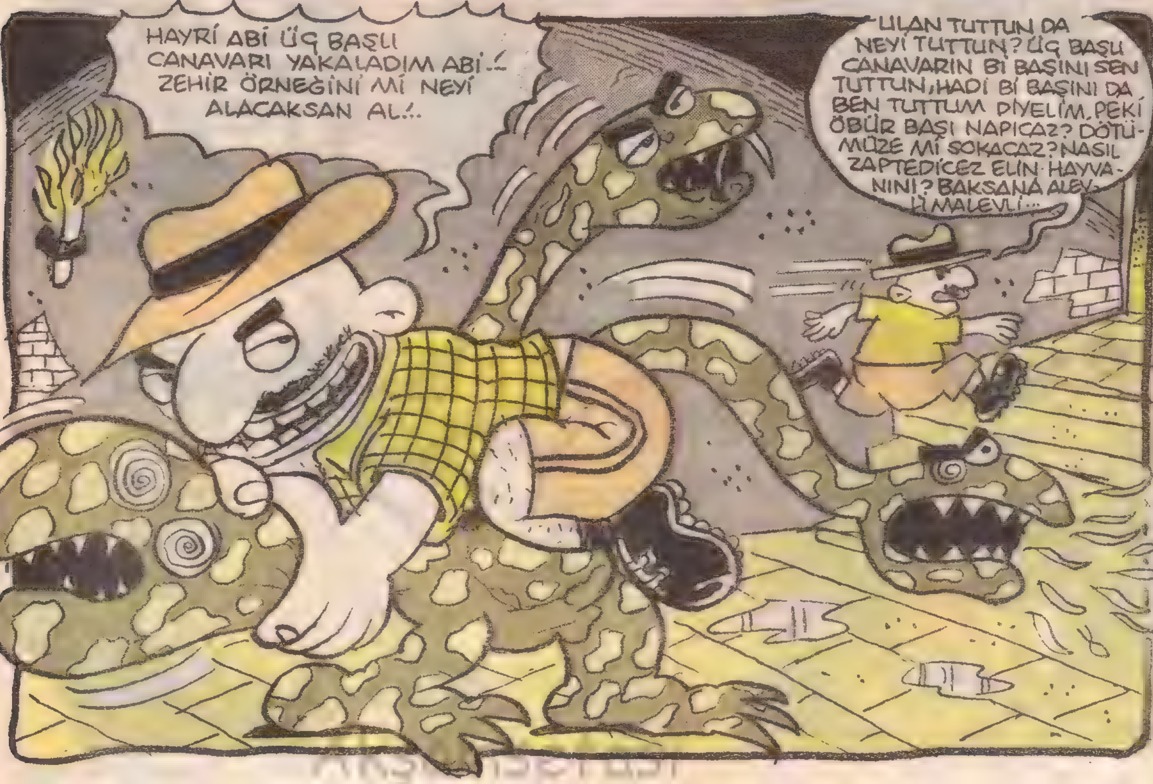
HAYRİ ABİ ÜÇ BAŞLI CANAVARI YAKALADIM ABİ..! ZEHİR ÖRNEĞİNİ Mİ NEYİ ALACAKSAN AL!..
ULAN TUTTUN DA NEYİ TUTTUN? ÜÇ BAŞLI CANAVARIN Bİ BAŞINI SEN TUTTUN, HADİ Bİ BAŞINI DA BEN TUTTUM DİYELİM. PEKİ ÖBÜR BAŞI NAPICAZ? DÖTÜMÜZE Mİ SOKACAZ? NASIL ZAPTEDİCEZ ELİN HAYVANINI? BAKSANA ALEVLİ MALEVLİ...

behicpek@leman.com.tr Behiç Pek

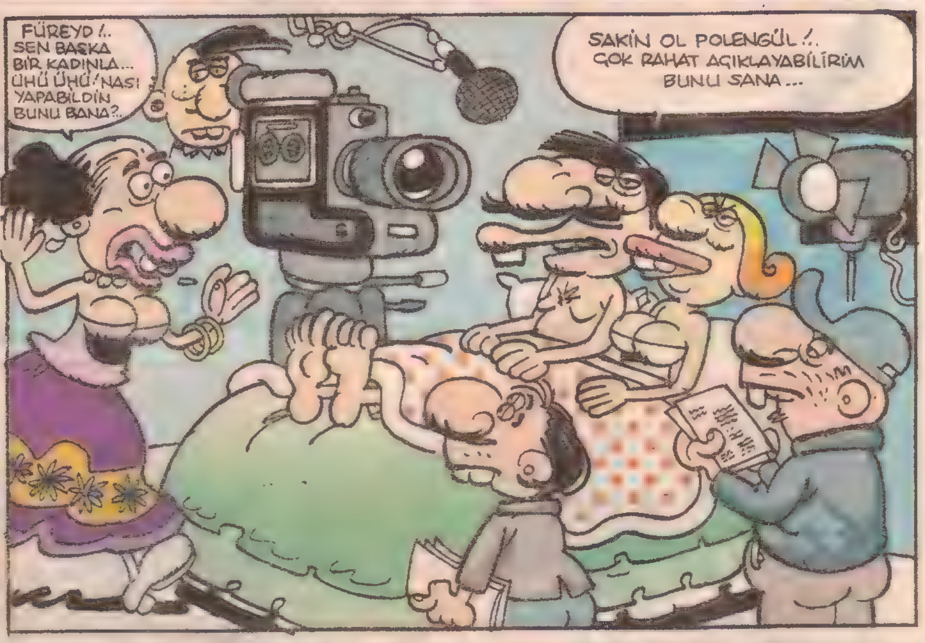
FÜREYD!.. SEN BAŞKA BİR KADINLA... ÜHÜ ÜHÜ! NASI YAPABİLDİN BUNU BANA?..
SAKİN OL POLENGÜL!.. ÇOK RAHAT AÇIKLAYABİLİRİM BUNU SANA...

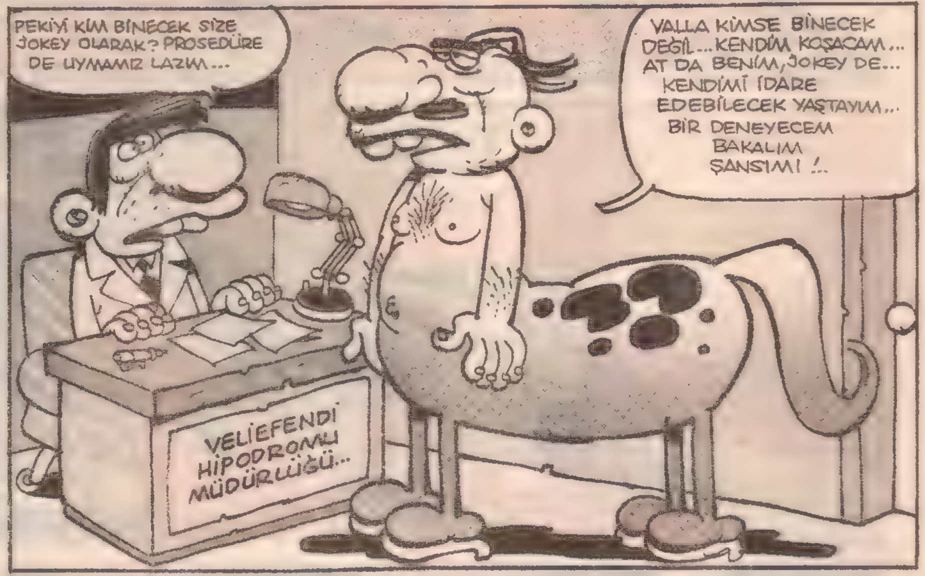
PEKİYİ KİM BİNECEK SİZE JOKEY OLARAK? PROSEDÜRE DE UYMAMIZ LAZIM...
VALLA KİMSE BİNECEK DEĞİL... KENDİM KOŞACAM... AT DA BENİM, JOKEY DE... KENDİMİ İDARE EDEBİLECEK YAŞTAYIM... BİR DENEYECEM BAKALIM ŞANSIMI!..
VELİEFENDİ HİPODROMU MÜDÜRLÜĞÜ...

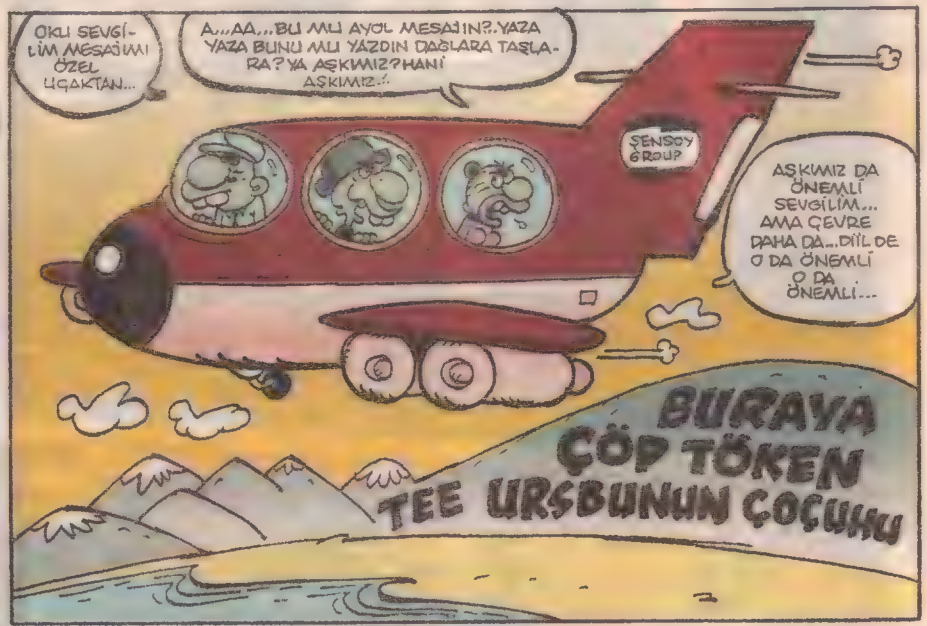
OKU SEVGİLİM MESAJIMI ÖZEL UÇAKTAN...
A...AA...BU MU AYOL MESAJIN?.. YAZA YAZA BUNU MU YAZDIN DAĞLARA TAŞLARA? YA AŞKIMIZ? HANİ AŞKIMIZ..!
ŞENSOY GROUP
AŞKIMIZ DA ÖNEMLİ SEVGİLİM... AMA ÇEVRE DAHA DA... DİİL DE O DA ÖNEMLİ O DA ÖNEMLİ...
BURAYA ÇÖP TÖKEN TEE URSBUNUN ÇOÇUKU

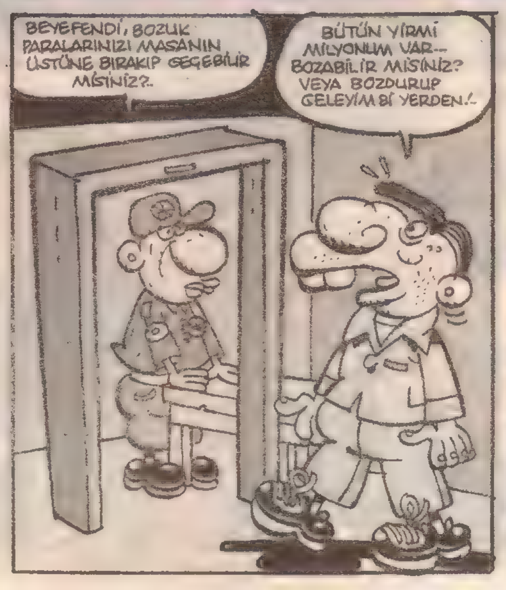
BEYEFENDİ, BOZUK PARALARINIZI MASANIN ÜSTÜNE BIRAKIP GEÇEBİLİR MİSİNİZ?..
BÜTÜN YİRMİ MİLYONUM VAR... BOZABİLİR MİSİNİZ? VEYA BOZDURUP GELEYİM Bİ YERDEN!..

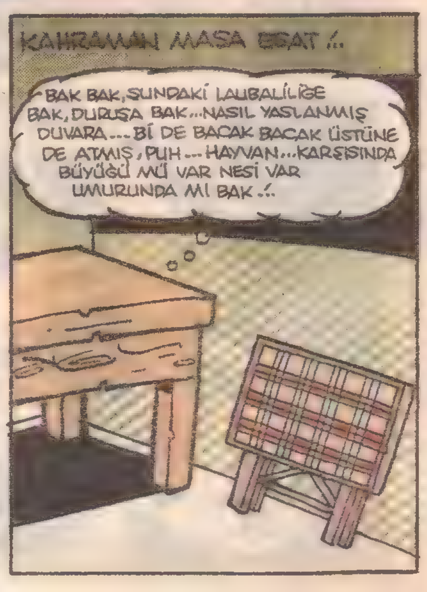
KAHRAMAN MASA EŞAT!..
BAK BAK, ŞUNDAKİ LAUBALİLİĞE BAK, DURUŞA BAK... NASIL YASLANMIŞ DUVARA... Bİ DE BACAK BACAK ÜSTÜNE DE ATMIŞ, PUH... HAYVAN... KARŞISINDA BÜYÜĞÜ MÜ VAR NESİ VAR UMURUNDA MI BAK..!..

SOHBET

Nihat Genç

(Bu TRT'nin de herşeye ince ince dikkat edip sansür uyguladığını sanırdım, yanılmışım. Şimdi ekranda gördüm, gülmekten yıkıldım. Solo şarkılar programı. İlk şarkı. Ekranın sol altında şarkı hakkında bilgiler, aynen şöyle; Şarkının Makamı: Kürdi Şarkı. Şarkının adı; Ayrılmalıyız artık...)

Hafta sonu Doğu Konferansıyla ilgili birgün ve gece süren bir toplantıya katıldım, kafam dağıldı, yazıya kendimi veremeyeceğimi düşündüm, ama sütunun boş kalmasın, sohbet şeklinde konuşabiliriz.

Birgün babam bir rüya gördü, Zigana'dan kamyonlarıyla geçerken devler önünü kesip mağaralarına götürmüş, devlerden biriyle güreşmiş. Anlatılması epey süren hikayeyi ayrıntılarıyla defalarca anlatıp bir güzel masalın içine sokardı bizi. Sonra rüyasını müftüye danışmış, müftü de rüyasını yorumlar, yakında bir erkek çocuğu olacağını, esmer olacağını ve çok önemli bir adam olacağını söyler.

Yine babam, soğuk, karlı bir kış günü bir dağ başında karlara saplanıp kalmış. Donarak ölecekler, kurtuluş yok. Öleceklerini düşünürken karlar içinden yaşlı bir aksakallı adam çıkıp gelir. Kara saplanan arabaları çekip kurtarır. Sonra gözden kaybolur. Babam, yaşlı adama hediye verecek, helalleşecek, kimsin diyecek, ama adam birden yok olmuş. O an babam, bunun Hızır Aleyhisselam olduğunu, kulun çok dar anlarında yetişip yardım ettiğini anlar. Allah'a şükreder. Hızır Aleyhisselam'ın ayaklarının ters olduğunu bilir, uzaklaşmakta olan adamın ayaklarına bakmadığı için hayıflanır, ters miydi, değil miydi?..

Birgün yine babam bir rüya görür, rüyasında Hz. Muhammed'in meclisinde, peygamberin önünde Hazreti Ali'yle kılıç atmaktadır. Hazreti Ali gibi İslam büyüğü kahraman bir uluyla babamın elinde kılıç yenme-yenilme mücadelesi vermesi, babamın en heyecanlı, en soluk kesici hikayesidir. Hz. Ali'nin kılıcını, elbiselerini, meclistekileri etraflıca süsleyerek masal tadında yıllarca anlattı.

İki yıl önce vefat eden ağbimin sol ayağının iki parmağı doğuştan yoktu, kalan üç parmağından ikisi bitişik biri tektir. Bu yüzden ayakkabının ucuna pamuk yerleştirip sokağa çıkar. Bir Hıdırellez günü, büyük annem, ot toplamaya dışarı çıkar. Eliyle bir tutam çimen kopartır. O gün müslümanların hiç iş yapmaması gerektiğini unutmuştur. Birden o günün Hıdırellez olduğunu hatırlayıp korkuyla çimenleri atar. Çimenlerden ikisi kopmuş, ikisi avuç içine yapışmış, sadece bir çimen kalmıştır. Bu yüzden ağbim iki parmağı kopmuş, ikisi yapışmış, bir sağlam parmakla doğmuştur.

Babam, ölmeden birkaç gün önce pencerenin önünden Kur'an'ın büyük ayeti Yasin-i Şerif'in yakışıklı bir delikanlı gibi ona pencereden göründüğünü söyler, ertesi gün yine Yasin-i Şerif yakışıklı bir delikanlı kılığında pencereden görünüp kaçar, üçüncü gün babam ölür!

Babam, işlerin iyi gitmemesini, müşterilerin parasızlığı, alım gücünün olmaması, yoksullukla, para darlığıyla açıklamaz. İşlerin iyi gitmemesinin sebebi bet bereketin kaçmış olması. Neden kaçar bet bereket. Kendisinin bilmeden yaptığı günahlarda arar, birini mi kırdı, bir vakit namaz mı kaçırdı, sadaka mı vermedi?.. Ne zaman işler kesilse, babam camiiye, duaya, sadakaya, namaza kendini vererek kesat işleri düzeltmeye çalışır.

Hem annem, hem babam güneş üzerine vurduktan sonra yatağından kalkanların işlerinin rast gitmeyeceğine imanları tamdı. Yatağında o yana bu yana dönüp uyanmayanların uğursuz insanlar olduğuna inanırlardı. Diyelim çoluk çocuğuna ekmek götüremeyen bir komşumuzun bu zor durumunu, işsizlikle, iş bulamamakla değil, saat dokuza kadar yatağından kalkmayışıyla açıklar, erkenden davranmayan insanlardan hayır gelmez, derlerdi.

Annem ve babam için hangi iş olursa olsun, çalışmak kutsaldı, yani soyut bir çalışma. Mühendis, doktor olmakla, kalaycı ve hamal olmak arasında fark yok. Vali olacaksın, mimar olacaksın diye başımın etini yemediler, hayran oldukları insanlar durmaksızın çalışan insanlardı, hergün hamalları, çöpçüleri hayranlıkla överlerdi, bir taşı bir yerden alıp diğer tarafa kaldıran insanlar bu dünyanın en büyük insanlarıydı. Pencereyi açıp annem, dışarda koşuşturan insanları işaret eder; 'bak oğlum, herkes işinde gücünde, sen de onlardan ol!'... Garson olmuşsun, komi olmuşsun, bir büyüklük, küçüklük statüsü hiç düşünmediler, çalışmanın ayıbı yoktu.

Annem babam için bu dünyanın en hayırlı çocukları; hem okuyup, hem çalışan çocuklardı. Annesiz; babasız öksüz, yetim çocukların okuyup-çalışmaları gün boyu evimizde türlü hikayelerle anlatılır. Komşulardan tanıdığımız bir öksüz çocuğun büyümesi, okul bitirmesi, sonra evlenmesi sevinçlerin en büyüğüydü, çocuğun mutluluğu evimizin ta içinde yaşanırdı.

Annem, hergün erkeden kalkıp apartmanı temizleyen, yiyecekleri alan, bahçeyi sulayan, çocuklarını büyüten kapıcıyı dünyanın en iyi insanlarından biri olarak görür, çalışmasını bize örnek olarak gösterir. Canla başla çalışıyor olması, alnının teriyle kazanıyor olması, annem için işte cennete gitmek, buydu.

Şimdi, üniversiteye hazırlanan iki milyon çocuktan tek bir tanesi dahi zihninde kapıcı olmayı hiç düşünmez. Kapıcılık yapmayı aşağılık, başarısızlık, sefillik, hayatın en düşük işlerinden biri olarak görür. Ne diyeyim, Allah hiçbirini kapıcı yapmasın. Çünkü, kapıcılıkta statü, makam yok. Bilgisayar mühendisi olunca çok mu farklı iş yapılacak, orda da ekrandaki çöpleri temizleyecek, gelen mesajları ayıklayacak, efendinizin söylediği programlara çalışacaksınız. Kapıcının, hiçkimseye muhtaç olmadan çocuklarını geçindiriyor, karnını doyuruyor, ailesiyle mutlu bir şekilde yaşıyor olması, bugünkü modern hayatımız için kayda değer hiçbir değer taşımıyor.

Üstelik, kapıcıyı aşağılarken kullandığımız tüm bu kavramlar, batının bize öğrettiği kavramlar, sanki bizler, batılı kitaplar arasında gezip kendi insanımızı, halkımızı aşağılayacak kırbaç gibi kavramlar aramışız.

Birgün kapımıza yaşlı, beyaz sakallı bir köylü dilenmek için gelir. Kapıyı açan annem; 'vallahi dede, verecek birşeyimiz yok' deyip başka kapıya gönderir. Kapıyı kapatır kapatmaz annem; 'eyvah eyvah' diye çığlıklarla ev içinde vaveyla koparır. 'Oğlum, hemen adamın peşinden koş, bul getir, bu adam Hızır Aleyhisselam'dır. Bizi imtihan için gelmiştir!' Adamı, yani Hızır Aleyhisselam'ı sokak aralarında aramak için kapıya fırladım, orda yok, burda yok. Kaşla göz arasında yok oldu. Annem pencereden bağırır; 'Oğlum, ayaklarına bak, terstir!'...

Bu hikayeyi hemen komşulara, devam eden yıllarda hayıflanarak defalarca anlattı; Hızır'ın kapımıza, biz iyi insanlar mıyız, bir parça ekmek verip iyi davranacak mıyız, diye imtihana geldiğini düşünür. Bu hikayeler evimizde olağanüstü mucizeler gibi anlatılmadı. Gündelik hayatın içinde her insanın başından geçmesi normal hikayelerdi. Bizler de bu hikayeleri ilahi mucizeler gibi değil, gece gündüz bizi gözleyen, denetleyen bir büyük varlığın dünyasında yaşadığımız düşüncesiyle sakince dinledik. Hiçbir zaman, 'saçmalıyorsun baba, abartıyorsun anne, amaaan sallamayın' demedik.

Rüya, iman, gerçek, hayat, günah, cennet, iyilik, birbirinin içine girmiştir, bu dünyanın varlıklarıyla ötelerin varlıkları, gündelik hayatın içinde birlikte nefes alırlar. Rüya gerçektir. Hızır kapınıza gelen biridir, bi-

Devamı 14. Sayfada

Akşamserası

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

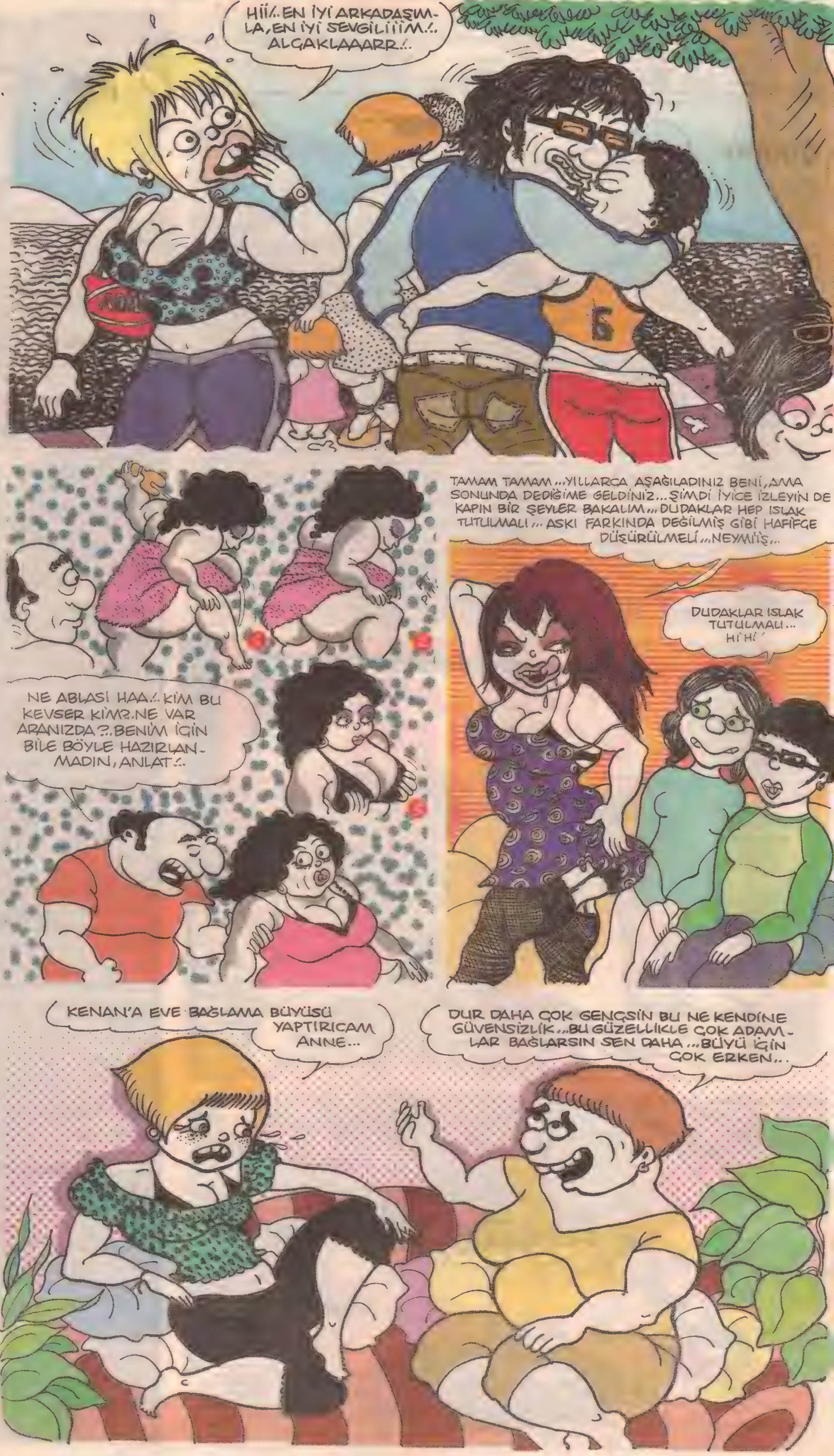
HİİI/..EN İYİ ARKADAŞIMLA,EN İYİ SEVGİLİİİİM./.. ALÇAKLAAARR./..
NE ABLASI HAA!/..KİM BU KEVSER KİM?.NE VAR ARANIZDA?.BENİM İÇİN BİLE BÖYLE HAZIRLANMADIN, ANLAT./..
PIT!
TAMAM TAMAM...YILLARCA AŞAĞILADINIZ BENİ,AMA SONUNDA DEDİĞİME GELDİNİZ...ŞİMDİ İYİCE İZLEYİN DE KAPIN BİR ŞEYLER BAKALIM...DUDAKLAR HEP ISLAK TUTULMALI...ASKI FARKINDA DEĞİLMİŞ GİBİ HAFİFÇE DÜŞÜRÜLMELİ...NEYMİİŞ...
DUDAKLAR ISLAK TUTULMALI... Hİ'Hİ
KENAN'A EVE BAĞLAMA BÜYÜSÜ YAPTIRICAM ANNE...
DUR DAHA ÇOK GENÇSİN BU NE KENDİNE GÜVENSİZLİK...BU GÜZELLİKLE ÇOK ADAMLAR BAĞLARSIN SEN DAHA...BÜYÜ İÇİN ÇOK ERKEN...

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

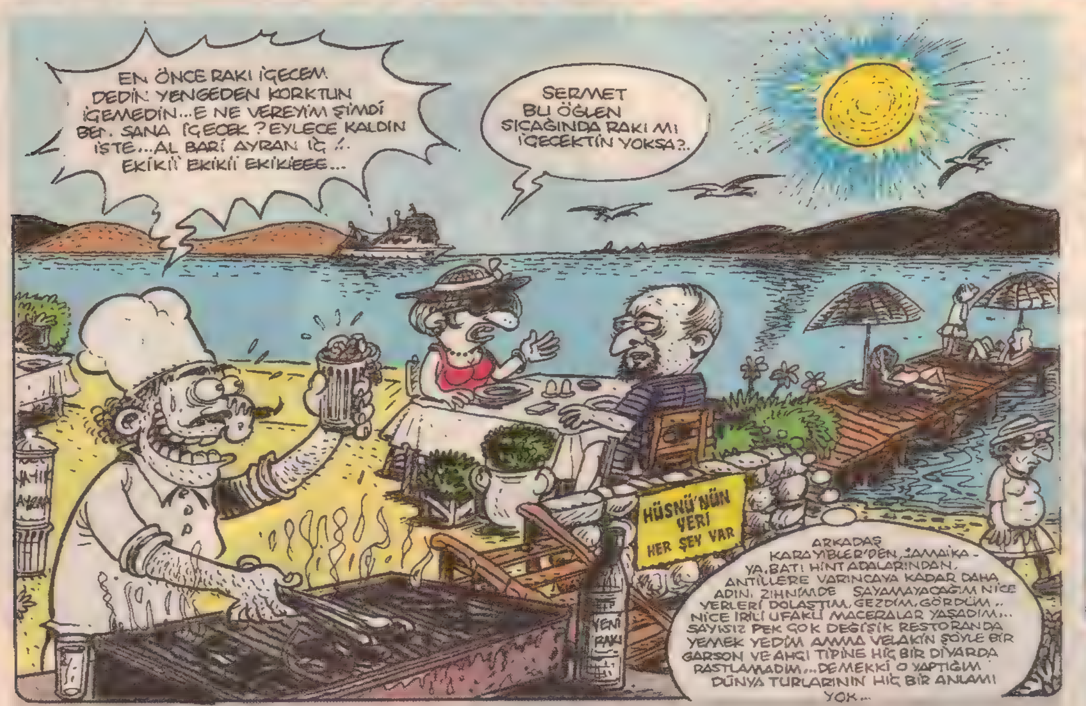
EN ÖNCE RAKI İÇECEM DEDİN YENGEDEN KORKTUN İÇEMEDİN...E NE VEREYİM ŞİMDİ BE. SANA İÇECEK ? EYLECE KALDIN İŞTE...AL BARİ AYRAN İÇ !.. EKİKİİ EKİKİİ EKİKİEEE...
SERMET BU ÖĞLEN SICAĞINDA RAKI MI İÇECEKTİN YOKSA?..
HÜSNÜ'NÜN YERİ HER ŞEY VAR
YENİ RAKI
ARKADAŞ KARAYİBLER'DEN, JAMAİKA-YA, BATI HİNT ADALARINDAN, ANTİLLERE VARINCAYA KADAR DAHA ADINI ZİHNİMDE SAYAMAYACAĞIM NİCE YERLERİ DOLAŞTIM, GEZDİM, GÖRDÜM.. NİCE İRİLİ UFAKLI MACERALAR YAŞADIM... SAYISIZ PEK ÇOK DEĞİŞİK RESTORANDA YEMEK YEDİM AMMA VELAKİN ŞÖYLE BİR GARSON VE AHÇI TİPİNE HİÇ BİR DİYARDA RASTLAMADIM...DEMEKKİ O YAPTIĞIM DÜNYA TURLARININ HİÇ BİR ANLAMI YOK...

Bu karikatürdeki garsonun konuşmasını Asos'ta aynen bu şekilde duydum. Masadaki adamın ne düşündüğünü ise bilemem. Öğlen sıcağıydı... Aralarında daha önce geçen dialoğu da nakledeyim. Karısı duşa giden adam masaya oturdu. Hem müessese sahibi hem de garson olan zat masaya geldi. Masadaki adam neler var diye sordu. Diğeri avcı böreği, şiş, tavuk, balık herşeyi saydı ve **"her bi şey var"** dedi. Adam **"rakı yokmu dayı?.."** diye sordu... Garson ahçı **"oolmaz mı oolmaz mıı var tabil."** dedi tüm içtenliğiyle... Adam **"E daha güneş batmadı ama, şimdi içilir mi rakı?.."** diye geyikten sordu. Ortalık sıcaktan yanıyor ve kızgın güneş tam tepede ama... Garson ahçı **"Tam zamanı abi ne diyosun sen!.."** dedi ki kulaklarıma inanamadım... Bunun üzerine adam **"hımmm mımmm"** efektleriyle kararsızlık gösterince garson ahçı **"Aslında rakının zamanı olmaaaz ama sen yengeden korkuyom diyosaaan..."** der demez adam **"hah haah haaahh!.."** diye gerçekten samimi bir kahkaha attı ve **"Dayı sen nerelisin?"** dedi... **"Sivas Suşehri"** cevabını alan adam, **"Dayı doğru söyle. Suşehri mi güzel Assos mu?.."** diye sordu... Haydiii bu dilaoga geyik desem diil, otomatik desem diil, konuşma acayip bir yöne doğru aldı başını gidiyor. Garson ahçı ve aynı zamanda müessese sahibi zat **"Tabil ki Suşehri"** dedi ve devam etti. **"Her bi tarafından sular akıyor, bi ırmaklar var ki, karpuz çatlatır... Bi de ev yaptırdık orda beyle ırmağın kenarınnda güzel ama gidemiyoruz ki..."** Tam ben, **'O zaman Assos gibi bir dünya cennetinde ne işin var'** diye aklımdan geçirirken bizim kibar halli gün görmüş geyikçi müşteri **"Dayı burası senin mi kira mı?.."** diye sordu. **"Kira, üç seneliği yirmi milyar.."** yanıtından sonra **"Vay be, çıkarabilicen mi o parayı?.."** dedi... Müessese sahibi garson ahçı cevap verdi. **"Eee needelim çalışıcaz gayrı, sen şimdi söyle bakalım rakı içecen mi içmeyecen mi?.."**

Asos Assos olalı Aristotales'den beri böyle ilginç bir dialog görmemiştir herhalde, neyse daha sonra müşterinin karısı duştan geldi ve masaya oturdu. Bir iki dakika sonra da bu karikatürdeki o son vurucu sözler duyuldu...

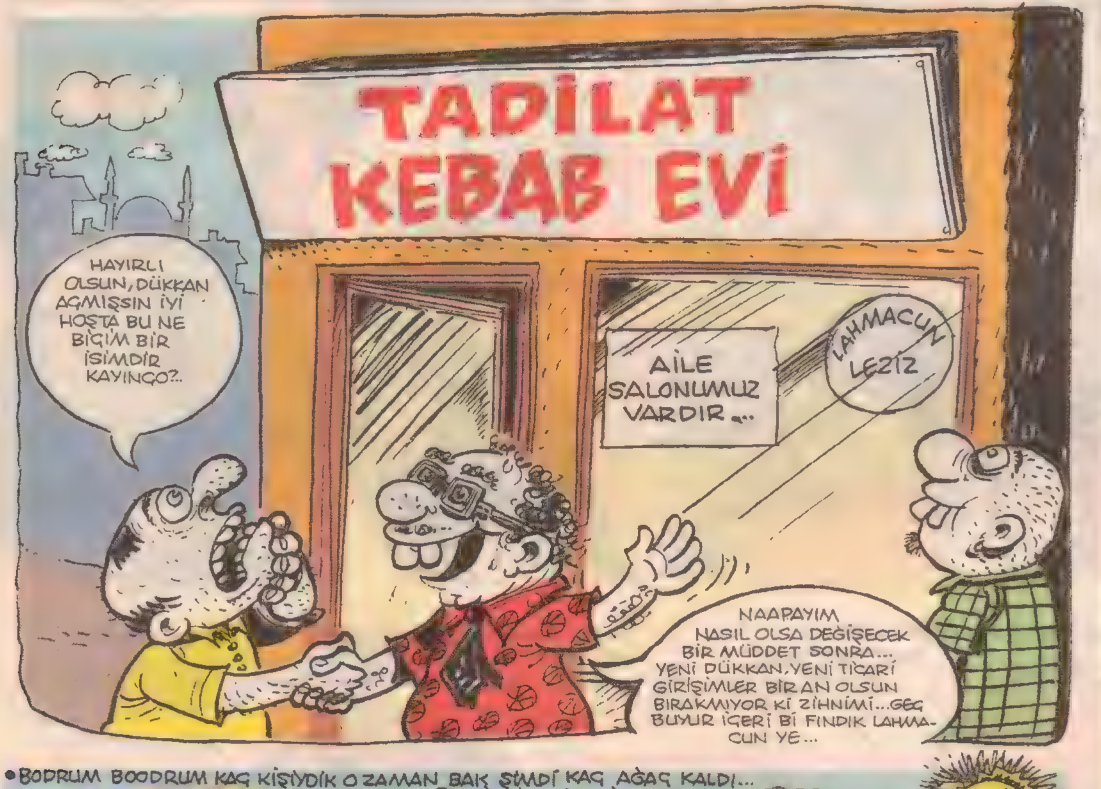
TADİLAT KEBAB EVİ
HAYIRLI OLSUN, DÜKKAN AÇMIŞSIN İYİ HOŞTA BU NE BİÇİM BİR İSİMDİR KAYINÇO?..
AİLE SALONUMUZ VARDIR...
LAHMACUN LEZİZ
NAAPAYIM NASIL OLSA DEĞİŞECEK BİR MÜDDET SONRA... YENİ DÜKKAN, YENİ TİCARİ GİRİŞİMLER BİR AN OLSUN BIRAKMIYOR Kİ ZİHNİMİ...GEÇ BUYUR İÇERİ Bİ FINDIK LAHMACUN YE...

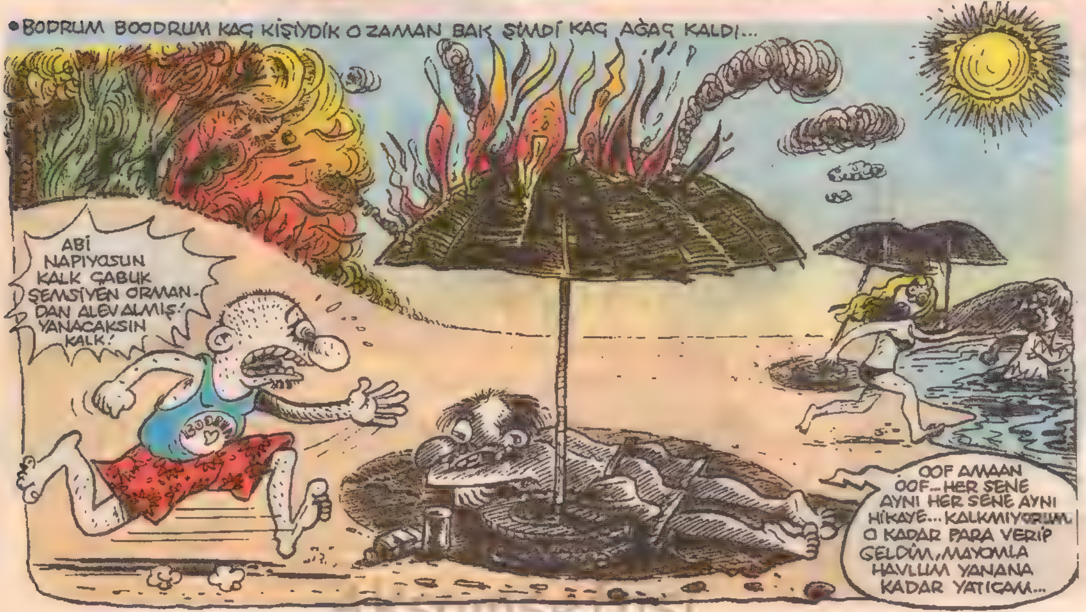
• BODRUM BOODRUM KAÇ KİŞİYDİK O ZAMAN BAK ŞİMDİ KAÇ AĞAÇ KALDI...
ABİ NAPIYOSUN KALK ÇABUK ŞEMSİYEN ORMANDAN ALEV ALMIŞ! YANACAKSIN KALK!
BODRUM
OOF AMAAN OOF... HER SENE AYNI HER SENE AYNI HİKAYE... KALKMIYORUM. O KADAR PARA VERİP GELDİM, MAYOMLA HAVLUM YANANA KADAR YATICAM...

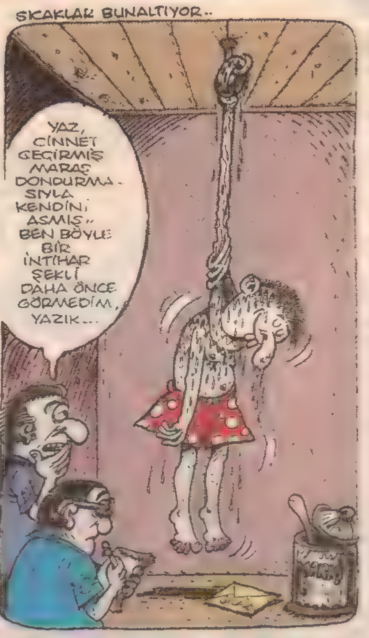
SKAKLAR BUNALTIYOR..
YAZ, CİNNET GEÇİRMİŞ MARAŞ DONDURMASIYLA KENDİNİ ASMIŞ.. BEN BÖYLE BİR İNTİHAR ŞEKLİ DAHA ÖNCE GÖRMEDİM, YAZIK...

DUMUR

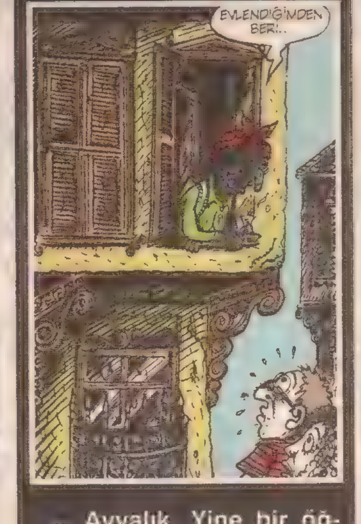
EVLENDİĞİMDEN BERİ..

Ayvalık. Yine bir öğlen sıcağı... Birbirine yakın evlerin yer aldığı serin bir sokak. Eski mi eski bir Ayvalık evi. Yaşlı mı yaşlı bir roman ninesi camdan dışarıya bakıyor, Soruyoruz...

- Kaç senedir bu evde oturuyorsun?

- Evlendiğimden beri..

Yaşlılığına bakarak elli sene falan cevabından emin bir halde tahminimizi on sene kadar indirip atlıyoruz..

- Kırk sene mi?..
- Yok hayır...
- Yirmi sene mi?..
- Yok..

Merakımız dumur dönüşümlü olarak artıyor.

- Kaç sene peki?..
- İki sene...

Nee, iki sene mi?.. Kadın en az 85 yaşında vardı ve iki senedir evli olduğunu söylüyordu. Bunu söylerken de yeni gelin gibi gururlanıyordu. Eve mi bakalım, kadına mı şaşalım o öğlen sıcağında donduk kaldık, bir serinliğe çöküp dakikalarca birbirimize bakakaldık..

DETAYI

Baştarafı 13. Sayfada

linmez anlamlar, dersler taşır, hayatın ilahi yol göstericileri olarak ezberlenip, hayatlara geçirilir!

Nasihatlar, rüyalar, aile, din, iyi insan, hayatın gayesi, kötü insan, birbirini tamamlar, bu eski dünyada, Hızır, devler, Hz. Ali, kimsesiz çocuklar, zenginlerin vurdum duymaz çocukları, birbirlerine zincirlenmiş anlamlı bir dünyayı tarif eder. Dışardan bakıldığında saçma, akıldışı, olamaz dediğimiz şeyler bu dünyanın hakiki ilahi tekerlekleri gibi bizlere yön verir. Mesela umutsuzluğa kapılmak günahtı, sen iyi insansan Hızır mutlaka yetişecektir.

Yüzyıl önce Din ve Büyü kitabında Levi Strauss ilkel bir toplumun günlük hayatını, kutsallarını, totemini, dilini, büyüsünü inceler. Dışardan bakıldığında ya da bizim hayatımızla mukayese edildiğinde beyaz adama anlamsız, saçma, akıl dışı, ilişkisiz gelen birçok şey, o dünya içinde anlamlı bir bütün oluşturur.

Yani, yediği patates içinde karınca gören ilkel insan, bir felaketin geleceği ya da bir misafir geleceği ya da günah işlediği için patatesin böceklendiğini düşünür. Karınca ona işaretler getirmiştir, karınca bizim kitaplarımızdaki yazılar gibi ona konuşur, evrendeki her yaprağın düşüşü, rüzgarın çıkışı bir şeyler anlatır. Strauss, bu dünyayı anlamak için 'yapısalcılığı' teklif eder. Yapısalcılık bir bilimsel disiplindir, yani bu bütün içinde her eşyanın, sözün, dilin, anlamı, değeri, işlevi vardır ve hepsi bu yapı içinde zincirlenerek bir dünya kurar!

Yüzyıllarca doğuya koşan aydınlar, batıdışı toplumların dilini, kültürünü, simgelerini, inançlarını anlamaya çalışıp, işte buna benzer bir yığın bilimsel disiplin, kavram geliştirdi. Kendi halinde yiyip içip, beslenen, ayla, güneşle, fırtınayla, totemin cezası, mükafatıyla yaşayıp dans eden bu toplumlara mesela 'kapalı toplum' gibi yaftalar yapıştırdı. Kapalı toplum gibi tanımlar, dışardan gelen batılı aydın efendilerin kavramıdır...

Şimdi kanser tedavisi gören hepimizin ağbisi Edward Said, "Şarkiyatçılık" (Oryantalizm) kitabında Doğu toplumlarını inceleyen Batılı aydınların düşünce kalıplarını mükemmel bir şekilde anlatır. Batılıların bizi nasıl incelediklerinden daha önemli olan, inceleme metodlarını biz doğulu aydınlara nasıl bilinçaltımıza kazıyıp öğrettikleri. Yani artık bizler, batılılar olmadan, halkımızı onların kalıplarıyla eleştirip, aşağılayıp kendimize aydın deriz. Şarkiyatçılık (Oryantalizm) kitabı, her doğulu gencin mutlaka okuması zorunlu nefis bir kitaptır. Batı, bizi sürekli bir şeye benzetir, Batı bilimi dediğimiz şey bu benzetmelerin şematikleştirilmesi. Bizi bilimsel tanımlarla benzetmeye çalışanlar, yüzümüze öyle bir bilim aynası tutarlar ki, bizler, hızla bu çirkin surattan, bu hayattan kurtulmak düşüncesinin insanları oluruz.

Mesela, şarkiyatçılık çalışmalarında, batılıların öğrendiği büyük sırlardan biri, müslümanların, müslümanları öven, müslüman olmuş, Kur'an'ı incelemiş batılıları sevmesi, baştacı etmesi, gerçeğidir. Bu yüzden Napolyon, Mısır Seferi'nde Ezher alimlerine Kur'an'ı incelediğini, çok değerli bulduğunu söyleyerek , ordularının Mısır'ı zaptetmemesini kolaylaştırır. Aynı şekilde İngiliz ajan Lawrens de I. Cihan Harbi'nde müslüman görünerek Arapların kahramanı olur. Bugün dahi gazetelerde sık sık İngiliz Kralı Charles'in müslüman olduğunu duyarsınız, ki Charles Müslümanlığı çok beğendiğini çekinmeden söyler, böylelikle, Araplar üzerindeki İngiliz nefretini kırar!..

Modernleşmeyle bu eski dünyadan koptuk, yeni bir dünyanın değerleri ve anlamları içine sürüklendik, burada kullandığımız kopma kavramı dahi batılıların, nereden koptuk, şimdi, anne ve babamın hatıraları bugünkü hayatımız için hiç anlam taşımıyor mu, babamın nasihatlarını komik ve saçma mı buluyorum?..

Dağ başında bugün zora düştüğümüzde acil 155 telefonunu arıyoruz, ilahi ve ötelerden ayakları ters bir varlığın gelip bizi kurtaracağına inanmıyoruz. Ne diyeyim şimdi; babam, saçma sapan deli bir adam mıydı, çocukları eğlensin diye, güzel, heyecanla masallar anlatırdı. Peki, hızır gelip bizi kurtarmadı, çünkü ibadetimize dikkat etmedik. Ambulans da gelmedi, şimdi de, sosyal görevlerimizi ihmal ettiğimizi düşünüyoruz, toplumun ambulans ve kurtarma servisleri gibi hizmetleri verebilmesi için sivil ibadetler yapıyoruz. Yani artık, tanrıdan değil, devletten istiyoruz...

Üstün, başarılı, hızlı, çabuk, statü gibi kavramları artık insanın ya da aletlerin kendisinden bekliyoruz. Bu kavramlar o kadar mucizevi bir şekilde hayatımıza girdi ki, geçtiğimiz yirmi yıl içinde, hızlı, çabuk, başarılı yüzlerce belediye başkanı, siyasetçi, bankacıyı gazetelerimiz tam sayfa anlatmaya doyamadı. Sonunda, hepsinin hırsız, yalancı, üçkağıtçı, dolandırıcı olduğunu öğrendik.

Böylelikle, başarı, makam, yetenek gibi kavramların her biri bir atom bombası gibi toplumun üstüne düşüp, ülkemizi felaket yerine çevirdi.

Şüphesiz, modernizmin öğrettiği bir yığın kavramı gelişigüzel, çok hazırlıksız ve şekli olarak kullanıyoruz. Çok tüketmek, çok üretmek. Fabrika açmak. Büyük marketler. Küreselleşme. Özgürlük yasaları. Dünyaya açılan ekonomi. Yeni iş sahaları. Pazarlama. Reklam. Yüzlercesini sayabiliriz. Hangi yazarı, hangi gazeteyi elimize alsak, işte bu kavramlarla dönüp durduğunu, hayatımızı tümüyle bu tanımlamalarla topyekün değiştirmeye çalıştıklarını görürüz. Çünkü, yeni bir dinimiz, yeni bir Allahımız var, bu kavramlar olmadan yaşanılmayacağı, bunlardan asla kaçamayacağımızı, bunlara tapınmadan bu dünyada nefes alamayacağımızı söylüyorlar!

'Dünyada Açılmak' ne büyüleyici kavram, aynı kavram, 'Dünyamızdan iğreniyoruz, hemen bu dünyadan kurtulalım' anlamı da taşıyor! 1830'lu yıllara kadar Osmanlılar'dan tek bir kişi batılı bir yabancı dil bilmiyordu, öğrenmek istemedi. Bizler bunu eksiklik, cahillikle açıklayabiliriz, ben, 'kendine tam güven' duyduklarını söylüyorum.

Dünyada açılmak, neo-liberallerin kışkırtması, biz de, açılmayalım demiyoruz, ama açılmanın 'süratini' konuşmamız gerekir! İşte sorgusuz sualsiz her antlaşmanın üstüne atladık, her ekonomik yasaya imza attık, diyelim Gümrük Birliği, diyelim MAY; diyelim işadamlarına ayakbağı olmasın diye işçilerin başka işyerlerine satılması, kiralanması... Son yirmi yılda Türkiye halkı üzerine bu kavramlar-zihniyet boca edildi. Ekonomik kavramlarla haşlandık. Artık bu kavramlara kimsenin itirazı yok, hepimiz bu kavramların Türkiye temsilcileri-ajanları gibi çalışıyoruz.

Bu, büyüleyici, herkesin ittifakla iman ettiği yeni dünyanın kavramlarına kim karşı koysa, aklını yemiş bir deli gibi dışlanır. Ancak ben bir süpermarketin ne olduğunu anlayabilmem için süpermarketle bir yirmi yıl yaşamam gerektiğini söylüyorum. Ama buna gerek yok, batılılar yeni şehrin süpermarketlerle kurulduğu konusunda hem fikir, o halde gelip hemen kurulsunlar. Benim deneyimlerim söz konusu olamaz, her gelen modern kavramı, aleti, kurumu tanıma, hazmetme, sindirme, değerlendirme şansım yok, buna izin verilmez!

Bakın değerli bir sosyolojik fikir söyleyeceğim: 1980'li yıllara kadar bu topluma giren batılı değer ve aletlerin bir tartma, düşünme, değerlendirme süreçleri olurdu, diyelim, komşunuzda saç kurutma makinesi, çamaşır makinesini gördüğünüzde, biz de hemen alalım, demezdiniz. O makinenin faydalarını, tamirini, taksitlerini, iyi mi kötü mü uzun bir süre tartar, öyle karar verirdiniz. 1980'li yıllardan sonra kimsenin bir sindirme, hazmetme, kontol etme, denetleme şansı olmadan ne varsa boca edildi... Yirmi yıl gibi kısa süre içinde, bir yığın tüketim aracı, traktörler, kameralar, fotoğraf makineleri,

Nihat Genç

Karşı Sayfadan Devam

otomobiller, daktilolar, teleksler, fotokopiler, teypler, hesap makineleri, yazar kasalar, TV'ler, bilgisayarlar ve bunların her markası, her modeli, her serisi manyakça bir tüketimle, tapınılarak kullandı, hurdacı ve çöplüklerimizi doldurdu. Hepsi o kadar güzeldi ki, koynumuza alıp uyuduk, cilaladık, parlattık, gece gündüz taksitlerini ödedik, bu markaları bize alıştıran reklamları sevdik, gazetelerimiz yirmi yıl hergün bu aletlerin tam boy fotoğraflarını yayınladı, tepe tepe kullandık, attık, yenisini aldık...

Bu kadar hızlı ve manyakça tüketilmesine itiraz edenlerimiz, kapalı toplumculukla suçlandı ya da zalim bir yönetici olmakla, sansürcülükle, Kuzey Korevari bir yönetimle, üçüncü dünyacılıkla ya da yobazlıkla... Bu kavramların hepsi Batının aydınlarımıza öğrettiği kavramlar, bu kavramlarla halkımızı aşağıladık. Neo-liberaller bu kavramları hepinizin gözü önünde 'pazarlamacılıkta' işte böyle kullandı.

Neo-liberaller neden halkımıza bir sindirme, kontrol etme, eleştirme, hazmetme şansı vermedi... Bakın mini etek toplumumuza girmeye başladığı 1950'li yıllarda, Demokrat Partililer külliyen mini eteğe karşıydı, ancak 60'lı yıllar geldiğinde Demokrat Partililer'in kızları mini etek giymeye başladı, ne enteresandır ki 1980'li yıllar geldiğinde Demokrat Partililer'in karıları giymeye başladı. 1950'li yıllarda Demokrat Partililer'e, otuz yıl sonra sizin kadınlarınız, hatta annelerimiz mini etek giyecek deseydik herhalde namus davasından bizi öldürürlerdi.

Ama, şimdi mini etek toplum tarafından sindirildi, hazmedildi, hazmedilme süreci elli yıl sürdü... Mini eteği ilk giyenler, sosyolojik anlamıyla 'sapkın', sosyal anlamıyla ahlaksız, sapık olarak değerlendirildi. Hatta, sırf mini etek giydikleri için medyamız bu kadınları modern, ilerici, yani şekilci bir gözle niteledi, dünyaya açık insanlar olmakla, övüp, ödüllendirdi.

Mesela, 70'li yıllarda Müslümanlar lüks otellerde yemek yiyenler, mercedes kullananları münafıklar, batıcılar, taklitçiler, israfçılar, yani bir nevi kafirler düzeyinde suçlardı. 90'lı yıllara geldiğimizde bu kavramları ideolojilerinde-gazetelerinde kullananlar, lüks otellerden çıkmaz, mercedes arabalardan inmez oldular. Bunu da artık pek yumuşak bir kavramla: 'sosyal değişimle' açıklıyor, rahat ediyorlar! Sosyali mi kaldı, bir dünyadan tamamen çıkıp, başka bir dünyaya girildi.

Modernleşme tarihimiz, modern değerleri maddi-manevi aynen alıp tıpkı kullanma tarihimizdir. Biz modernizmi 'kullanma' üzerinden tanımış ikinci el toplumlarıyız. Böylelikle bir yığın gülünç, tarihsel, sosyolojik sahneler, mizahımızın konusu oldu. Batıdan gelen maddi-manevi değerleri sorgusuz sualsiz alıp hemen kullananlar toplum gözünde gülünç düştü, o malın, değerin karşısına, sırf batıdan geldiği için karşı çıkıp yasak koyanlar da gülünç düştü.

Modernleşme tarihimiz, batılı değerleri nasıl kullandığımız şeklinde tezahür edince, bu değerleri kullanmak ya da reddetmek isteyen, kemalistler, demokratlar, liberaller, muhafazakârlar, hepsi tarihimize birer acıklı mizah kahramanları olarak geçti. Yani, hepsinin, Cola kapağını burnuna takan ilkel Afrika yerlisinden farkı olmadı.

Sorumuz şudur; gerçekten batılı eşyaları tüketeceksek, batılı değerleri de, yani tükettiğimiz şeylerin ne olduğunu sorma, sorgulama, denetleme, kontrol etme, anlama, disiplinlerimiz ve zamanımız olmalı. Yani, reflekslerimiz olmalı. Bizler sindirme, hazmetme, eleştirme süzgecini, yani sağduyu ve bilimsel aklın verilerini kullanabilmeliyiz. Bize bu 'aklı', tartma, düşünme şansı vermediler, bizi, üçüncü dünyacılıkla suçlayıp, gazetelerinden, reklamlarından getirip kasaba meydanına boca ettiler, içimizden birileri cennete düşmüş gibi koşup bunları aldı, giyindi, kullandı, diğer yarımız hücum edenleri suçladı!

Neo-liberaller işte bu sorgusuz sualsiz, köle anlaşmalarıyla bütün gümrükleri, reklamları, açmanın adına: "İktisadi özgürlükler" diyorlar. TV'yle, medyayla sonuna kadar açtık, şimdi önümüzde şöyle bir manzara: Yirmi milyon insan bir dolarla yaşıyor, yaşadığımız evrenin en eşitsiz gelir dağılımı. Diyelim Urfalı bir genç kız, 14 yaşında. Reklamlarda çikolata görür, istiyor. Genç manken kızların fütursuzluğunu, şımarıklığını görüp, bunları da istiyor. Araba görüp, buzdolabı, kalorifer, seyahat, elbise, hepsini istiyor. Ancak, 40 yaşına kadar Urfa'da elde edilen en yüksek maaşın sahibi dahi olsa, sadece bir buzdolabı, mobilya, çamaşır makinesi ancak edinebilir. Bunların hepsini elde edilmek için başka yollar deneyecek. Rus kadınları gibi. Fotoğraflarını seyrettiği mankenler gibi.

Tüm bu arzuladığı nesneler tamamen bedava dahi olsa, bir yığın kültürel, sosyal anlamı olan bu nesneleri kullanması da ayrı bir zenginlik ister. Mesela, cumhuriyetle birlikte medeni kanun çıkardık, tam 80 yıl bu kanunun ne kadarı uydu, ne kadarı uymadı, dönüp araştırmadık. Yüzbinlerce aile faciası bir yana, yüzlerce gülünç mahkemeler yaşandı. Birazcık değiştirmek 80 yıl aldı.

Diyelim Koç'un kötü arabaları sayesinde trafikte dünya ölüm şampiyonu olduk. Hadi, trafiği beceremediğimize sonunda inandık... Hadi, ölenler de kurtuluyor, diyelim. Ya, ölmeyi beceremeyen felçli hastalar. Şu anda, dünyada eli ayağı tutmayan en çok felç hastasına sahip ülkeyiz. Koç, servetinin beş-on katını verse, bu felçi hastaların topluma maddi-manevi maliyetlerini ödeyemez. Gerçekten batılıysak, bu onbinlerce hastanın topluma maddi-manevi maliyetlerini de otomobil maliyet hesaplarına katmamız gerekmez mi? Bunları söylediğimiz zaman, servet düşmanı, kalkınma düşmanı, ekonomi düşmanı, dünyaya açılma düşmanı, istihdam düşmanı, istikrar düşmanı, zenginleri kıskanan komplekleri yaratıklar, olup çıkıyoruz. Otomobil satış rakamlarının ekonomiye katkısı gazetelerde boy boy yayınlanınca, eli ayağı tutmayan, odasından çıkamayan onbinlerce felçli hastanın lafını etmiyoruz, ekonomiye ayıp olmasın, ülkemiz küçük düşmesin, diye...

Alman başbakanı Schröder, geçtiğimiz yıl Putin'e nezaketle akıl veriyor; 'Batı değerlerinin önünü açsın, siyasi, iktisadi özgürlüklerin önünü açarak ülkesini kalkındırabilir. Rusya'yı dünyaya açabilir!'... Ne kadar büyülü ve hoş geliyor bu laflar. Oysa bu sözlerin tam karşılığı şu, onbinlerce yüksek mimar, yüksek mühendis Rus kızı, Trabzon'un kötü bir kasabasında fırıncı çıraklarıyla beş-on dolara yatsın.

Benzer konuşmayı, geçen hafta Blair, ABD Kongresinde yaptı ve ayakta alkışlandı: 'Batı değerleri, ki evrensel değerlerdir. İslam ülkeleri, zalim liderlerinden kurtulacak, bu değerleri alacaklardır, işte biz Irak'ta silahlarımızla değil, bu inançlarımız için savaş veriyoruz!'...

Kimmiş bu değerleri almayan hain düşman; mollalar almıyor, Saddam almıyor, Suriye almıyor ya da tartarak, düşünerek, kısmen alıyor... Almıyorlarsa yobaz, kapalı, gaddar, halkına zulmediyor, dünyayı anlamıyor, oluyor, o halde alacaksınız, yoksa başınızdan aşağı atom bombalarını atarız... Atıyorlar!

Oysa bizlerin, seçme, bekleme, düşünme, sindirme, hazmetme, denetleme gibi değerlerimiz olmalı, işte gördünüz üç-dört yıl önce, Konya'da mercedes araba içinde 40 öğrencimiz yanarak öldü, sesimizi çıkaramadık, Mercedes patronu, 'Türkiye'ye yatırım yapmayız, konuyu hiç açmayın' diye tehditte bulundu, Hürriyet Gazetesi de mercedes patronuna tam destek verdi. Yani, 'arabanız hatalıydı' diyemedik. Bu ekonomi tanrılarını eleştirmek biz kölelerin haddine mi düşmüş!?

Artık bizim batının maddi-manevi değerlerini alıp almama gibi lüksümüz yok, medya ve aydınlarımız, reflekslerimizi iptal etti, işte Koç'un ülkemize hediye ettiği onbinlerce felçli hastayı, tek birgün medyamız, yazarlarımız, bilimadamlarımız oturup tartışmadı, bu müsaade verilmedi.

Yani, dünyanın en ağır akıl hastaları, batıdaki değil, ülkemizdeki neo-liberaller! Batıdan gelen herşeyi bodoslama kullanmamızı istiyorlar. Eğer düşünerek, tartarak, hukukunu, yasasını yaparak kullanmak istiyorsak, bizi yobazlıkla, gericilikle, üçüncü dünyacılıkla suçlayıp mahkum ediyor, TV'lerine çıkartmıyor, gazetelerine almıyorlar. Şimdi ne yapacağız?

Sanki bizler bu değerleri kullanmış ve mutluluktan, refahtan ölmüşüz gibi, Suriye'nin de, İran'ın da, Irak'ın da bizim gibi hiç düşünmeden kullanmalarının istiyoruz. Eğer bu ülkeler kullanmamakta direnirse, Bush'un ordularının yanında bu ülkelere karşı savaş açacağız, saldıracağız. Blair'in yanında, Ortadoğu'da neo-liberal inançlarımız için savaşacağız!

Yani, modern değerleri şebekçe kullanıp, dünya siyasal ve sosyal tarihinde eşi benzeri görülmemiş hırsızlıklar, maymunluklar, sosyal felaketlerle dünya şampiyonu olmamışız gibi, bu da yetmiyor, şimdi, ABD'nin yanında, siz de bu değerleri kullanın diye savaşa gireceğiz...

Suriye, yoksul, imkânları dar bir ülke. Bu yoksul ülke, 40 yıl önce ziraat ve toprak reformu yapmış. Bu yoksul ülke, kimseyi işsiz, evsiz bırakmamış. Binlerce lüks otomobil göremezsiniz. Bizdeki manyak tüketim orda yok. Ancak, yavaş yavaş bilgisayarları, uydu antenleri, TV'leri, arabaları hayatlarına koyuyorlar. Modernizmi reddetmek ve karşı koymak gibi bir dertleri asla yok. Ancak, Suriye'nin bu değerleri tanıma, sindirme, anlama ve yavaş yavaş hazmetme gibi bir sosyal, siyasi çabası var. Bu yüzden, bir boyacı çocuk da, uluslararası ihracat yapan işadamı da hayatından çok memnun, mutlu olduğunu ifade edebiliyor!

Bu aletlerle hayatımız o kadar kolaylaştı ki, öyle rahat, öyle derin güzellikler taşıdılar ki, sevinç çığlıklarıyla hayatımıza soktuk, bu aletleri kullanarak, kişiliğimiz, kimliğimiz, makamımız, statümüz o kadar büyüdü ki, artık modern hayatta yaşamak için hiçbir yazara, bilimadamına, romancıya, ahlaka, eleştiriye, sosyal uyarılara, ince eleyen sık dokuyan insanlara ihtiyacımız kalmadı, hepsini hayatımızdan kovduk, ve işte ekranlarımız, gazetelerimiz 'reklam eleştirmenleriyle' doldu. Sosyal ve siyasi ve edebi hayatımızın tek bir eleştirmeni yok, ama reklam eleştirmenleri çıldırmışlar gibi kahkahalarla fink atıyor, dünyamız işte bu reklamlar, orada doğuyor, orada ölüyor, orada anlam buluyoruz!

Batının ecza dolabında ne varsa körler gibi uzanıp içtik, bugünlere aşama aşama geldik, önce, annemiz, babamız, geleneklerimizi aşağılama dönemini bitirdik. Sonra, adetlerimizi, dinimizi, kasabamızı küçümseyip dalga geçme dönemini geçtik. Şimdi, sindire sindire, hazmederek, geleneklerine göre bir kılıf arayarak modernizmi yaşamak isteyenlerin ülkelerine savaşa gidiyoruz. Başlarından aşağı atom bombası atmaya. Bu aletleri-değerleri hiç kullanmayacakları için mi, hayır, yavaş yavaş kullanıyorlar? Şimdi sorun, daha hızlı, daha manyak, daha seri, hiç sormadan kullansınlar diye... Hukukuna, değerlerine, anayasasına hiç bakmadan hemen alıp evlerine yerleştirsinler diye... Şebek gibi, manyakça, aptalca, kendilerini batının değerlerine kaptırmadıkları için, onları Blair'in, Bush'un yanında öldürmeye gidiyoruz.

Geçmiş günlerine üzüldükleri için öldürmek istiyoruz. Anne ve babalarıyla bir terbiye içinde büyüdükleri için onları öldürmeye gidiyoruz. Vatan, milli onur, ahlak gibi değerleri hâlâ tartıştıkları için onları öldürmeye gidiyoruz. Rüyalarında hâlâ Hızır, Hazreti Ali gördükleri için onları öldürmeye gidiyoruz. Kapılarına gelen bir dilenciyi, Allah'ın kendilerini sınayan bir meleği olduğuna inandıkları için, onları yok etmeye gidiyoruz.

LeMan OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO 20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Irak, Bağdat, Saddam Hüseyin

Selam Leman okuyucuları. Uzun zamandır Leman okuyorum, işsizim. Ama hemen hemen her hafta param oldukça alırım Leman'ı. Bu mektubu geçtiğimiz nisan ayında yazmıştım. Günlüğüme katacaktım ve ileriki zamanda sizlere gönderecektim. O nedenle zamanın geçmesini bekledim. Sizlere yazmayı çok istiyordum. Bu ilk mektubum... Emperyalist işgal güçleri acımasız bir şekilde Irak'a ve savunmasız insanlara saldırıyor. Özellikle gelişmiş tank, B52, füze, uçak, apaçi, süper kobralar yani tam teçhizatlı silahlarıyla ilerliyor ABD ve Britanya askerleri. Katlederek ilerliyorlar hem de.. Sözde özgürlük ve demokrasi getireceklerini söylüyorlar. Canlı yayınlarda, Bush ve Blair'in insanları aldatıp, kandırmaya hiç hakları yok. Tarih bu nedenle onlardan mutlaka hesap soracak... Zorla verilen bu özgürlük birgün bir toplumsal muhalefete dönüşüp patlak verecek, o sömürülen ve yok edilmeye çalışılan insanların, bebeklerin cesetleri geceleri uykularında karabasan gibi çökecek boğazlarına bu katillerin... Bir ülkenin topraklarına zorla girip bayrağını indirip, yerine ABD bayrağı asmak insanlık suçudur. Bunun hesabını dünya kamuoyu sormalıdır. Bunlar gibi katiller Adalet önünde hesap vermelidir. Yarın çok geç olabilir... Bugün Irak, yarın başka bir ülke veya bizim ülkemiz olabilir. Onun için bu gibi konularda duyarlı olmalıyız. Ve bu nedenle her zaman savaş karşıtlarıyla beraber, el ele kol kola olalım. SAVAŞA HAYIR!

Erdal/Söke-Aydın

Ne Mutlu İnsanım Diyene!

Hayat denilen zor ve dayanılmaz yolculuk, tüm iğrençliğiyle ve yüreğime akıttığı gözyaşlarıyla devam ediyor. Her daimi kendime yoneltmiş olduğum: "İnsanlık nereye doğru gidiyor?" sorusuna, içimde büyüttüğüm ve yaşatmaya çalıştığım o tertemiz ve asi ruhlu çocuğun cevabı şöyle oluyor: "İnsanlık bir bilinmeze doğru yol alıyor".

Ne acı ki; Anadolu'da yaşayan ve Yunus Emre'lerin geleneğini sürdüren isimsiz nice filozof bu savımı destekliyorlar. En azından aşkların yaşanmadığından yakınıyorlar. Çünkü, çıkar ilişkilerine dayalı, yaşam anlayışı bizleri öylesine bir pisliğin içine düşürdü ki; kurtulmaya çalıştıkça dibe doğru batıyoruz battıkça, sonsuz bir boşluğa ve bilinmezliğe doğru tek başımıza yol alıyoruz. Yalancılığın, iki yüzlülüğün, bencilliğin ve yaltakçılığın genel kabul gördüğü bir toplumsal yaşayış biçimi öykülerimi ve o bilinmez sevgiliyle(?) olan inancımı kirletmese de, beni umutsuzluğa ve çaresizliğe doğru sürüklüyor.

Artık, ay dede dünyayı kutsamıyor ve yıldızlar geceye umut saçmıyor. Herşeye rağmen, güzellikten, dayanışmadan, paylaşmadan, emekten ve sevgiden yana, bir yaşam perspektifi oluşturanlar adına: Ne Mutlu İnsanım Diyene!

Not: Bu duygu ve düşünce yoğunluğu içerisinde, toplumumuzun kanayan yarısını gözler önüne sermekle, bir insanlık görevimi yerine getirdiğim inancındayım

Murat İleri / Zonguldak

Merhaba Sevgili Leman çalışanları ve dostları,

Leman'a üç yıl önce yazmıştım. Tekrar yazıyor olmak ve yaşanan olumsuzlukları sizlerle paylaşmak hakikaten, yaşadığımız ülke koşullarında beni en çok sevindiren şey.

Geçenlerde özel bir kanalda izlediğim haber beni çok etkiledi ve sizlerle paylaşmak istiyorum.

On iki yaşında annesinden ve üvey babasından zulüm gören bir kız çocuğu Sosyal Hizmetler Kurumu'na yuvaya kabulü için gittiğinde, tecavüze uğramadığı gerekçesiyle yetkililerce geri gönderiliyor (Resmen, git, giderayak bi tecavüze uğra ondan sonra da hiç bi yere sapmadan bize gel seni paşa paşa alırız küçük masum yavrucak deniliyor kıza).

Başvuru için şartlarımız:

- Tecavüze uğramadan önce çektirilmiş bir fotoğrafın (!)

- Tecavüze uğradıktan sonra çektirilmiş bir fotoğrafın(1) (Bu iki fotoğraf arasında yedi fark bulunması kabulümüzdür, çalışanlarımıza zeka jimnastiği uyguluyoruz da!)

- .... (!) Aradan zaman geçtikten sonra küçük kız beş kez tecavüze uğramış ve belgeleri (gerekli evraklarını) tamamlamış bir vaziyette kuruma başvurup, yuvaya kabul ediliyor. Elinde taşıdığı oyuncak bebeği ve bu olayı ayrıntılarıyla yayınlayan terbiyesiz, güya görev aşkıyla yanıp tutuyan medyacılarla konuşan küçük kız aslında pek çok şeyin cevabını masum duruşuyla tokat gibi herkesin suratına çarpıyordu.

Kaçımız bu haberi izledi bilmiyorum, ama ne olacak bu yurdum insanının hali demekten de kendimi alamıyorum. Geçenlerde, otobüsteyken dertli iki amamın yaptığı sohbeti duydum da. Amcam dedi ki: piyango piyango bu Türkiye'de ayakta kalmak, sapasağlam evine gitmek ahada piyango budur kardeşim. O. Veli'nin yıllar önce coşkuyla yazdığı o güzel şiirini günümüz şartlarına amcamın verdiği ilhamla uyarlamayı bir görev hatta bir borç sayarım. Bedava yaşıyoruz yerine piyango yaşıyoruz piyango o dostlar... demek en doğrusu galiba

Butun bu yaşananlar piyango mudur bilinmez, ama acı birer yurdum gerçeği olduğu apaçık. Sağlıklı ve mutlu kalın Leman dostları. Bi de zor olacak biliyorum, ama arada bir gülümseyin

Sevgiyle...

Gülşah Meral / Ankara

Leman mizahçcılarının gözüyle belgelenen bir tarih. (Sınırlı sayıda hazırlanmıştır. Kolleksiyoncuların dikkatine.)
Tüm satış noktalarında.

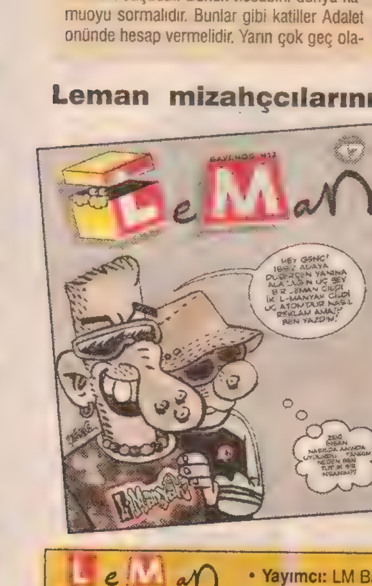
LeMan
HEY GENÇ! ISSIZ ADAYA DÜŞERSEN YANINA ALACAĞIN ÜÇ ŞEY BİR LEMAN CİLDİ İKİ L-MANYAK CİLDİ ÜÇ ATOM'DUR NASIL REKLAM AMA!? BEN YAZDIM!

yeniharman.lemon.com.tr
yeniHarman
filtresiz. hususi kokulu, bol dumanlı gazete
Amerikan askerlerinin Türkiye'deki dansöz alemleri
Manzaralı istasyon Gölbaşı'nda bir gece...
İlk kez yayınlanan fotoğraf ve belgelerle Türkiye'deki ABD varlığı yeniHarman'da!

Yeni sayısı bayiilerde

LeMan
SAYI: 611
25 TEMMUZ 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

- **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
- **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
- **Yazıişleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Gökhan DABAK • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lutfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • M. ÖZKANOĞLU • Vacıp ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fıkret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0.212.292 44 91 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 94 50 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

İŞBAŞINDA! Bu maceranın sonunda Kozalağın izlerini takip eden Koza haber Ajansı(KOHA), ilginç verilere,kanıtlara ulaştı... • Kozalak, Osmaniye'nin Kadirli İlçesi'ne bağlı Madenli Köyü'nde H. Yıldız'ın düğününde ilk boyunu gösterdi...Oyun oynarken tüfekle havaya 2 el ateş etti. Saçmalar balkondaki İbrahim, Mustafa, Ayşe, Fatma, Furkan ve Şemsi Başsan ile Faruk Yıldız ve Furkan Tatarcıoğlu'a isabet etti. Yaralılar hastaneye kaldırılırken "kozalak" gözaltına alındı. • Alo RTÜK 178 şikayet hatlarına dadanan Kozalak, Daha çok insan müstehcenliğinin şikayet edildiği Alo RTÜK 178 Telefonla Şikayet Hattı'na bu kez SÜTAŞ ayran reklamındaki "Ayranic" karakteriyle ilgili ihbar yaptı... Kozalak "inek gölü atarken çok müstehcen görünüyor, çocuklar açısından sakıncalı buluyorum" mesajını bıraktı... • 2 Rus kadınını, polis olduklarını söyleyerek kaçırıp bir eve kapattıktan sonra defalarca tecavüz eden Kozalak ve altı arkadaşı ilk celsede serbest kaldı. Kozalak ve arkadaşları, tutuksuz yargılanmak üzere evlerinin yolunu tuttu. • Son olarak şehirlerarası otobüse binen Kozalak, sigara yasağına uymayan Derya Arbaş'ı otobüsün arka koltuğunda önce sözle sonra elle taciz etti. Arbaş, Kozalağın elinden ön koltuklara sığınarak kurtulabildi... • Kozalağın amansiz takipcisi KOHA, yeni olayları, gelişmeleri sıcağı sıcağına sunmaya devam ediyorrr...

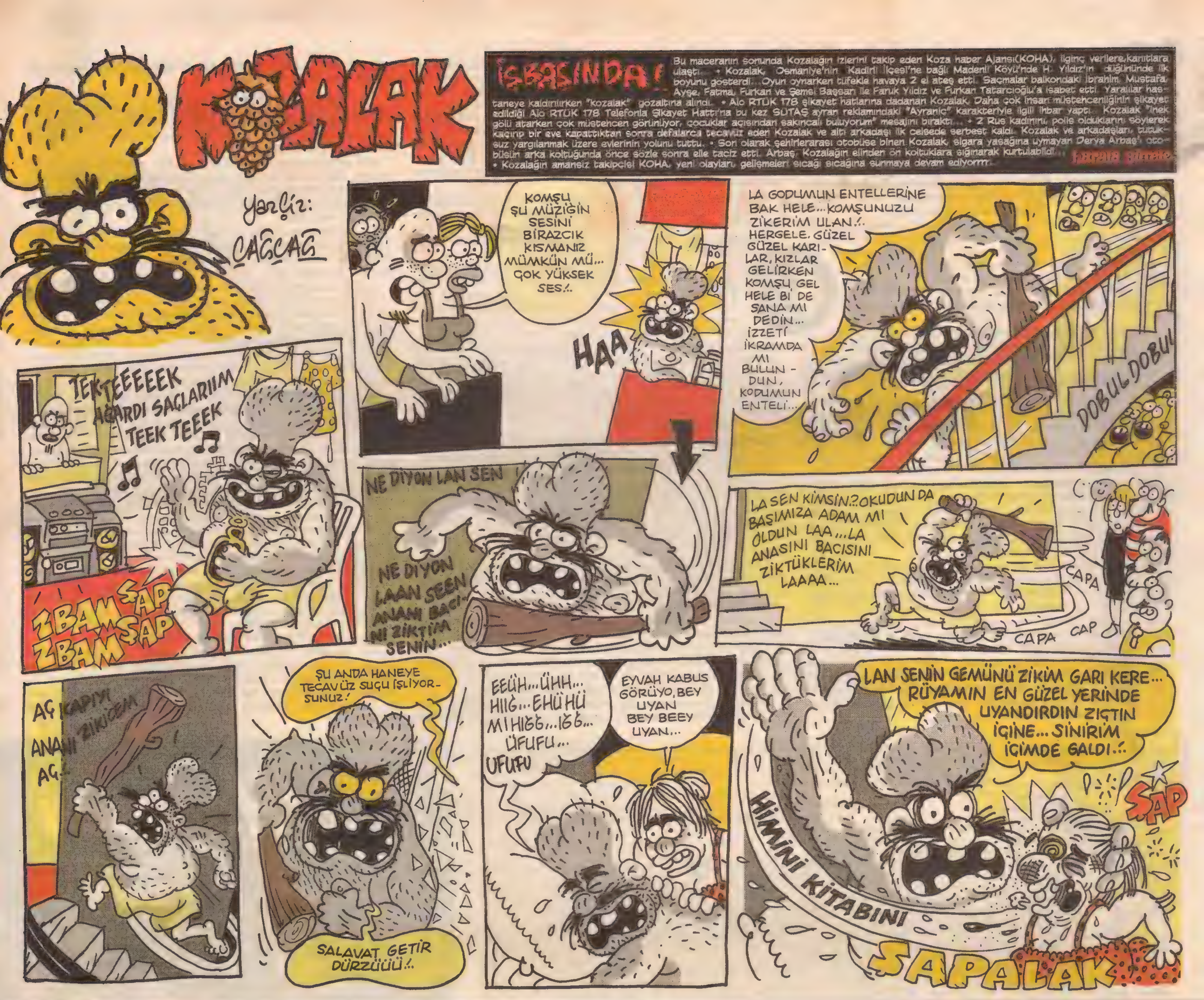
KOZALAK
Yazçiz: ÇAĞÇAĞ
KOMŞU ŞU MÜZİĞİN SESİNİ BİRAZCIK KISMANIZ MÜMKÜN MÜ... ÇOK YÜKSEK SES!..
HAA
LA GODUMUN ENTELLERİNE BAK HELE...KOMŞUNUZU ZİKERİM ULAN!.. HERGELE. GÜZEL GÜZEL KARILAR, KIZLAR GELİRKEN KOMŞU GEL HELE Bİ DE SANA MI DEDİN... İZZETİ İKRAMDA MI BULUNDUN, KODUMUN ENTELİ...
DOBULDOBUL
TEKTEEEEEK AĞARDI SAÇLARIIM TEEK TEEEK
ZBAM ŞAP ZBAM ŞAP
NE DİYON LAN SEN !
NE DİYON LAAN SEEN ANANI BACINI ZİKTİM SENİN...
LA SEN KİMSİN.?OKUDUN DA BAŞIMIZA ADAM MI OLDUN LAA...LA ANASINI BACISINI ZİKTÜKLERİM LAAAA...
ÇAPA ÇAPA ÇAP ÇAPA
AÇ KAPIYI ZİKİCEM ANANI AÇ..
ŞU ANDA HANEYE TECAVÜZ SUÇU İŞLİYORSUNUZ!
SALAVAT GETİR DÜRZÜÜÜÜ!..
EEÜH...ÜHH... HIIĞ...EHÜHÜ MIHIĞĞ...IĞĞ... ÜFUFU...
UFUFU
EYVAH KABUS GÖRÜYO, BEY UYAN BEY BEEY UYAN...
LAN SENİN GEMÜNÜ ZİKİM GARI KERE... RÜYAMIN EN GÜZEL YERİNDE UYANDIRDIN ZIÇTIN İÇİNE... SİNİRİM İÇİMDE GALDI!..
HİMMİNİ KİTABINI
ŞAP
ŞAPALAK

DİPNOT

Alp Tamer

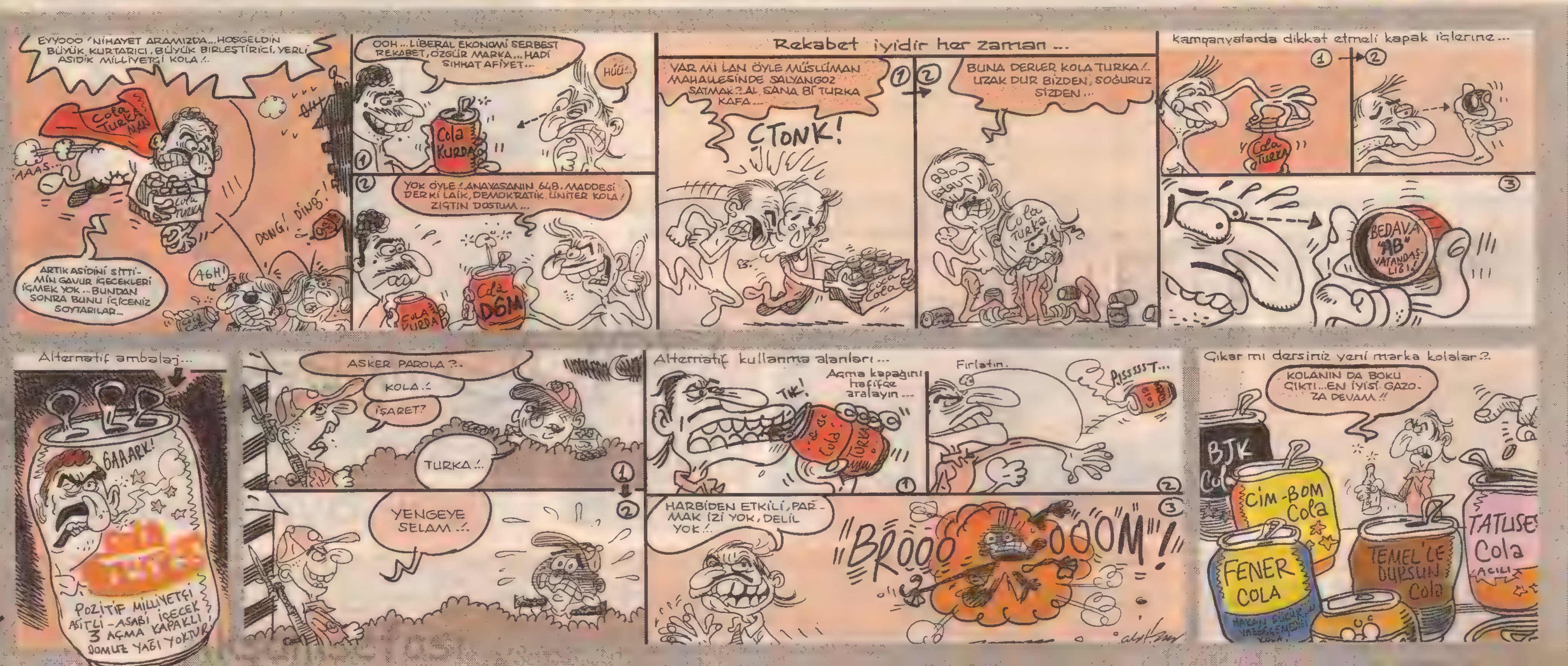
EYYOOO 'NİHAYET ARAMIZDA...HOŞGELDİN BÜYÜK KURTARICI, BÜYÜK BİRLEŞTİRİCİ, YERLİ ASİDİK MİLLİYETÇİ KOLA!..
Cola TURKA
AAAS...
ARTIK ASİDİNİ SİTTİMİN GAVUR İÇECEKLERİ İÇMEK YOK...BUNDAN SONRA BUNU İÇİCENİZ SOYTARILAR...
AĞH!
DONG! DİNG!
OOH...LİBERAL EKONOMİ SERBEST REKABET, ÖZGÜR MARKA...HADİ SIHHAT AFİYET...
HÜÜ!..
Cola KURDA
YOK ÖYLE!.ANAYASANIN 648. MADDESİ DERKİ LAİK, DEMOKRATİK ÜNİTER KOLA! ZIÇTIN DOSTUM...
Cola DGM
Rekabet iyidir her zaman ...
VAR MI LAN ÖYLE MÜSLÜMAN MAHALLESİNDE SALYANGOZ SATMAK?.AL SANA Bİ TURKA KAFA...
ÇTONK!
Coca Cola
BUNA DERLER KOLA TURKA!. UZAK DUR BİZDEN, SOĞURUZ SİZDEN...
kampanyalarda dikkat etmeli kapak içlerine...
BEDAVA "AB" VATANDAŞLIĞI!
Alternatif ambalaj...
GAAARK!
POZİTİF MİLLİYETÇİ ASİTLİ-ASABİ İÇECEK 3 AÇMA KAPAKLI DOMUZ YAĞI YOKTUR!
ASKER PAROLA?..
KOLA!.
İŞARET?
TURKA!..
YENGEYE SELAM!..
Alternatif kullanma alanları ...
Açma kapağını hafifçe aralayın ...
TIK!
Fırlatın.
PISSSSST...
HARBİDEN ETKİLİ, PARMAK İZİ YOK, DELİL YOK!..
BROOOOOOOM!
Çıkar mı dersiniz yeni marka kolalar?
KOLANIN DA BOKU ÇIKTI...EN İYİSİ GAZOZA DEVAM!!
BJK Cola
CİM-BOM Cola
FENER COLA
TEMEL'LE DURSUN Cola
TATLISES Cola ACILI

612

1 Ağustos 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/31- 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-900.000 TL.

KOZALAK YETİŞTİRME TESİSLERİ: MEB

Ağaç yaşken kurutulur... Türkiye eğitime ayırdığı komik bütçeyle, boktan eğitim sistemiyle yıllardır üst üste sınıfta çakmakla kalmadı belge de aldı. Son üniversite sınav sonuçları ve Fen-Anadolu giriş sınav sonuçlarıyla bu durum tartışmasız bir şekilde belgelendi. Üniversite sınavında sıfır çeken öğrenci sayısındaki patlama Fen ve Anadolu giriş sınavlarında volkana dönüştü. Geçen yıl 2 bin 773 olan sıfırcı öğrenci sayısı bu yıl 40 bin 586'ya çıkmış. Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik "maalesef Türk eğitim sisteminin gerçeği bu" demiş...

İnsan hayatının, temel insan ihtiyaçlarının bile öneminin olmadığı bir ülkede eğitime önem verilmesini bekleyemeyiz elbette... Sonra da şu yaşadığımız tablodan, içinde bulunduğumuz çirkeften, beyinsizleştirilmiş bir toplumdan şikayet edemeyiz... Hiçbir şeyde bekleyemeyiz... Ama önümüzdeki 40-50 seneyi de kaybetmek; işte o çok acı... Bunun sorumlusu olan devlete ve 2,3 milyon tiraja sıkışmış basının ve 5 yaş zekasına hapsolmuş televizyon kanallarından oluşan medya'ya karşı tek titrek umut... Anadolu sağduyusu...

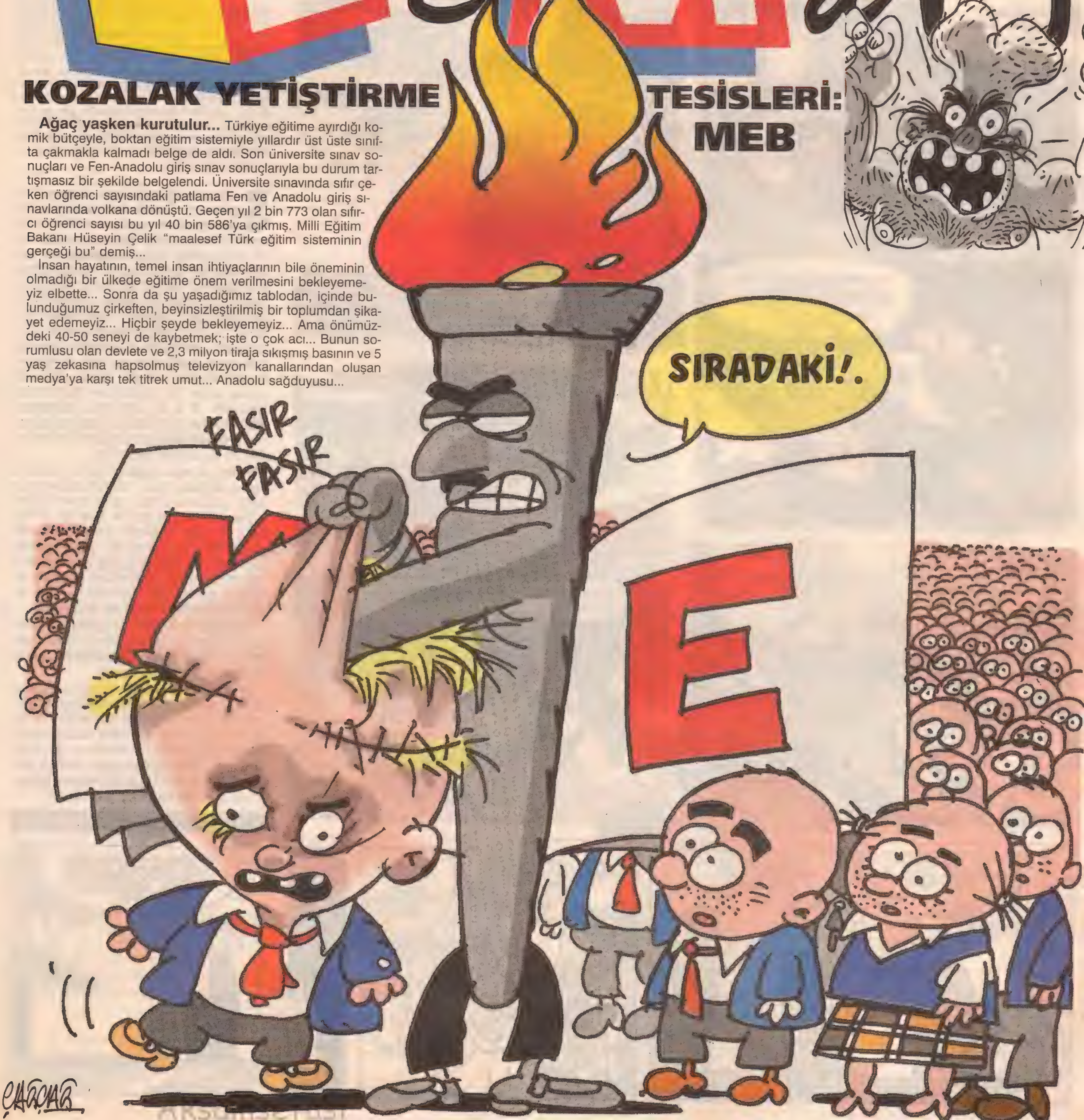

guverfeyhan@hotmail.com

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

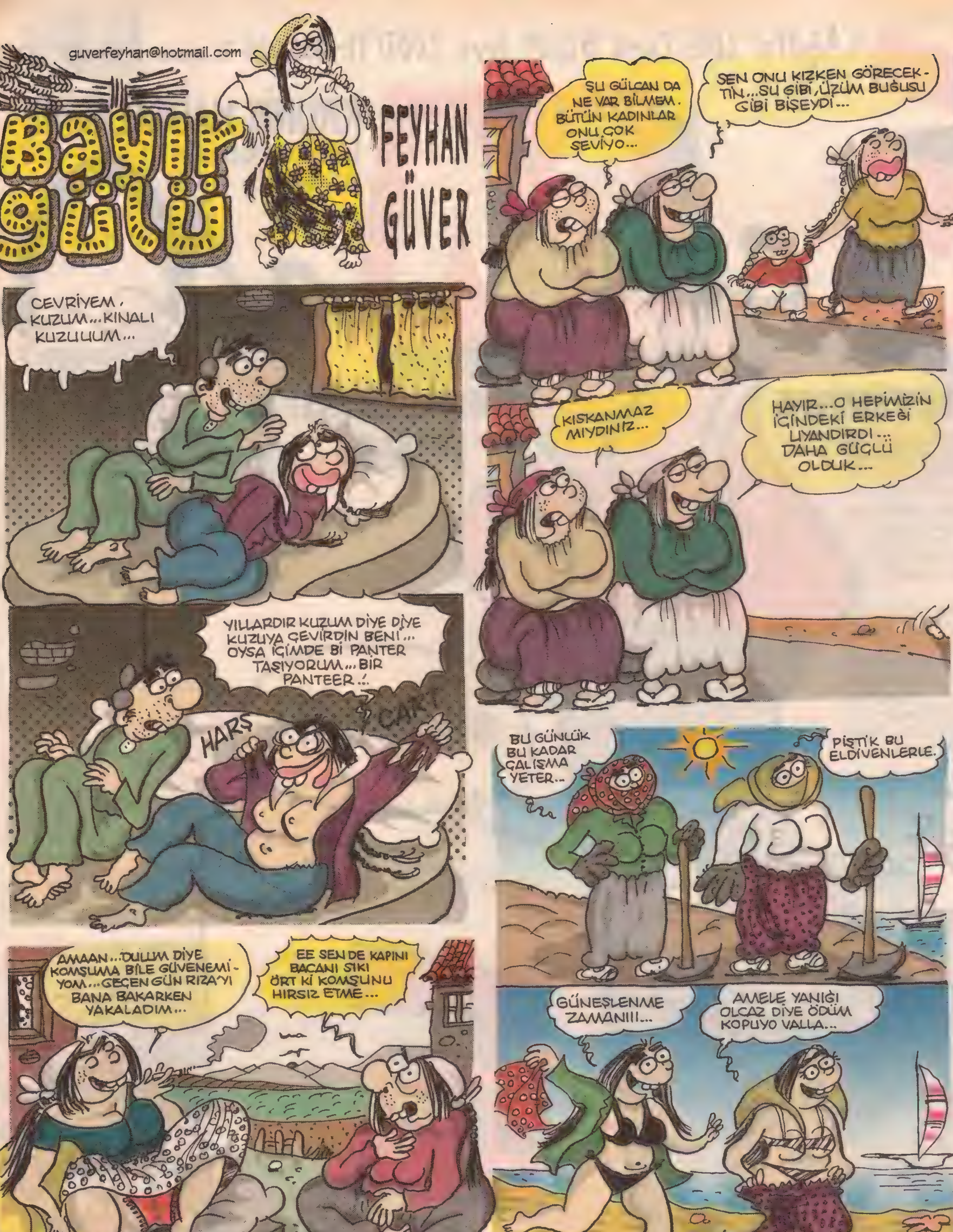
CEVRİYEM, KUZUM...KINALI KUZUUUM...
YILLARDIR KUZUM DİYE DİYE KUZUYA ÇEVİRDİN BENİ... OYSA İÇİMDE Bİ PANTER TAŞIYORUM... BİR PANTEER..!.
HARŞ
CART
AMAAN...DULLUM DİYE KOMŞUMA BİLE GÜVENEMİYOM...GEÇEN GÜN RIZA'YI BANA BAKARKEN YAKALADIM...
EE SEN DE KAPINI BACANI SIKI ÖRT Kİ KOMŞUNU HIRSIZ ETME...
ŞU GÜLCAN DA NE VAR BİLMEM. BÜTÜN KADINLAR ONU ÇOK SEVİYO...
SEN ONU KIZKEN GÖRECEKTİN...SU GİBİ, ÜZÜM BUĞUSU GİBİ BİŞEYDİ...
KISKANMAZ MIYDINIZ...
HAYIR...O HEPİMİZİN İÇİNDEKİ ERKEĞİ UYANDIRDI... DAHA GÜÇLÜ OLDUK...
BU GÜNLÜK BU KADAR ÇALIŞMA YETER...
PİŞTİK BU ELDİVENLERLE.
GÜNEŞLENME ZAMANIII...
AMELE YANIĞI OLCAZ DİYE ÖDÜM KOPUYO VALLA...

AKSARAY PAŞAOĞLU

SİT ALANI

Bir süredir "Şensoy" kıçtan takma adıyla yazdığım enteresan yazılarımı bundan sonra gerçek adımla yazmaya karar verdim neden? Sizden hergün pek çok emel alıyorum. (e mail'in Türkçe bir karşılığı olması gerektiğini düşünüyorum ve bunun için emel'in uygun olduğu kanısındayım. Emellerin bir kısmı küfür oluyor. Ve altlarında yazanın adı olmuyor. Onun gibi bunun için yazılarımı gerçek adımla, Aksaray Paşaoğlu imzasıyla yazacağım. Bir de yazıların senin çok uçucu diyenler var. Yüz metre koşar gibi veya üç adım atlama gibi yazıyorsun. takdir edersiniz ki meslek beni bazen boğulacak gibi oluyorum. Stres parmaklarımı klavye üzerinde bir vals yaparken ruhum tabanı yanık it gibi sahilden Bostancı'ya koşup yazı bitmeden geri dönüyor. Yazdığım her yazıdan sonra Uday ile Kusay'ı ihbar etmiş kadar gergin, Amerika'dan 30 milyon dolar alacak kadar heyecanlı oluyorum.

"Sit alanı" sözcüğünü ilk kez altıbucuk yaşındaydım. Cenevre'den döndüğümüz o yaz verandada otururken müzik ve annemle bağam çarliston, ben de o altıbuçuk minik yaşın verdiği küçücük ayakkabılarımı İran halısı üzerinde kaydıra kaydıra bağam ahtapotu yere vura vura öldürüp daha sonra yemek yenirken bir ara rahmetli bağam o enteresan lafı herkesin içinde ağzından sarfediverdi: "SİT ALANI"... Bunu duyunca ben başımdan aşağıya kaynar sular dökülmüş gibi o minik zihnimle ayaklarımın yaptığı tvist ve sanki lokmalarım boğazımda kaldı! Hüngür hüngür ağlayarak odama kaçtım. Ve o günden beri odamdan hiç çıkmadım. Ta ki bir süre sonra bağaannem odanın kapısını içeri seslendi. Amà ben yıllarca nasıl öyle terbiyesiz birşey söyleyebildi bağam diye altı yıl supangle yiyemedim.

Bir kaç yıl sonra bağam, tripleks villamızı o cennet sahiline yapınca, rahmetli bağamın sırtı zeytin ağaçlarıyla örtülü o güzel tepenin ördek, kaz ve hatırlıyorsam kuş! Ve Sivas tipi bir buldoğu olan tam ortasında yapılan ikinci katın penceresinden içeri giren dut ağacının uzanan sopalarının ucundan yiyip yiyip kopardığımız o ballı incirlerin tadını, pencereden denize sıfır atlamanın, dipten yüzüp mutfaktan çıkmanın bilmem kim anlatsın o enteresan duygusunu?

Bağaannemin Brügges'ten getirdiği özel ayağıma ısmarlama yapılmış sımsıkı "Belcik" paletlerimi giydiğim gibi... Hele bahçedeki kafeste bir gün kaçarak belini ısırmıştı!

Şimdi ben de bağam gibi Sit alanı seviyorum. Sit alanı dışında on santim beni boğuyor. Bağamın puması, muhtarın oğlu Osman'ı kovalar, biz de terastan o minik ellerimizle terastan tempo tutarak "Kaçamazsın Osman Nacak, puma seni tutacak, gnam diye yutacak!" şeklinde alkış yapardık. Osman'ın Nacak olan soyadı, bağasının da aynı olan soyadıydı. O da Nacak!

Behiç Pek

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

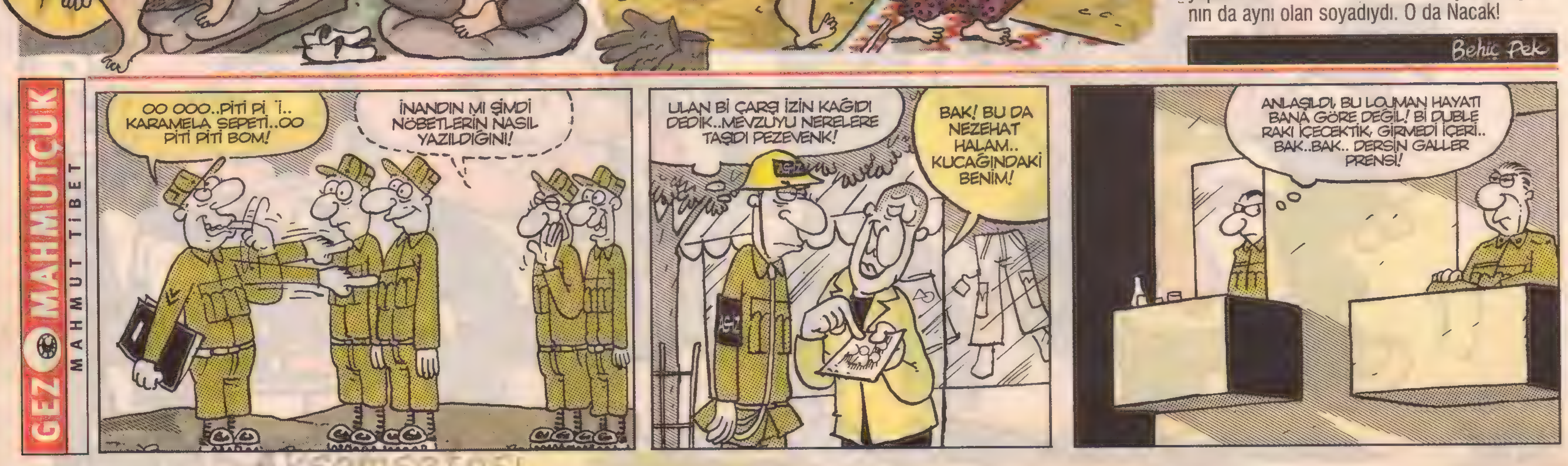
OO OOO..PİTİ Pİ Tİ.. KARAMELA SEPETİ..OO PİTİ PİTİ BOM!
İNANDIN MI ŞİMDİ NÖBETLERİN NASIL YAZILDIĞINI!
ULAN Bİ ÇARŞI İZİN KAĞIDI DEDİK..MEVZUYU NERELERE TAŞIDI PEZEVENK!
BAK! BU DA NEZEHAT HALAM.. KUCAĞINDAKİ BENİM!
ANLAŞILDI, BU LOJMAN HAYATI BANA GÖRE DEĞİL! Bİ DUBLE RAKI İÇECEKTİK, GİRMEDİ İÇERİ.. BAK..BAK.. DERSİN GALLER PRENSİ!

11 askerin başına çuval geçirerek gözaltında tutan yüzsüz Amerika, Dışişleri Bakanı Abdullah Gül'den Irak'ta savaştırmak için "acele" asker istedi.

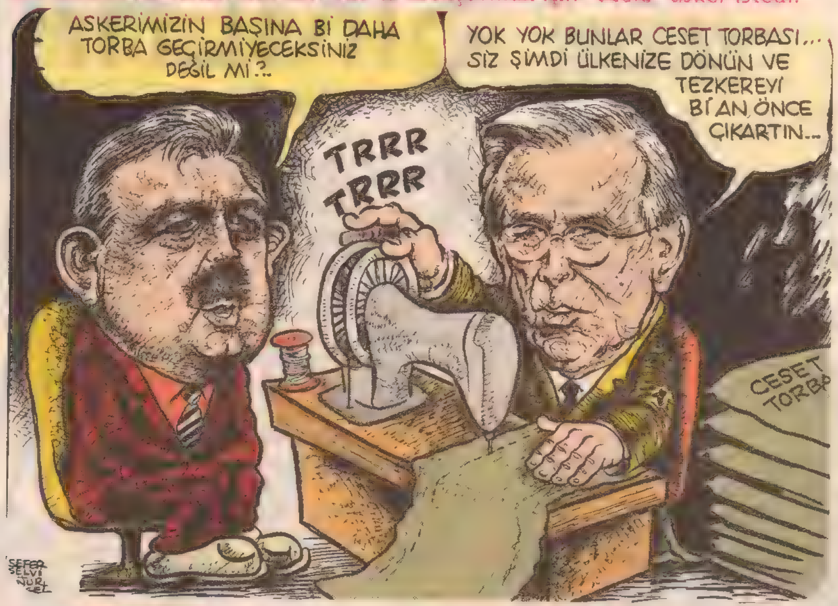
ASKERİMİZİN BAŞINA Bİ DAHA TORBA GEÇİRMİYECEKSİNİZ DEĞİL Mİ ?..
YOK YOK BUNLAR CESET TORBASI... SİZ ŞİMDİ ÜLKENİZE DÖNÜN VE TEZKEREYİ Bİ AN ÖNCE ÇIKARTIN...
TRRR TRRR
CESET TORBA
SEFER SELVİ NUR GEL

LeMan

İş ve İşçi Bulma Kurumu'nun Eminönü şubesinde personel yetersizliği nedeniyle saat 15.00'dan sonra başvuru kabul edilmiyor..

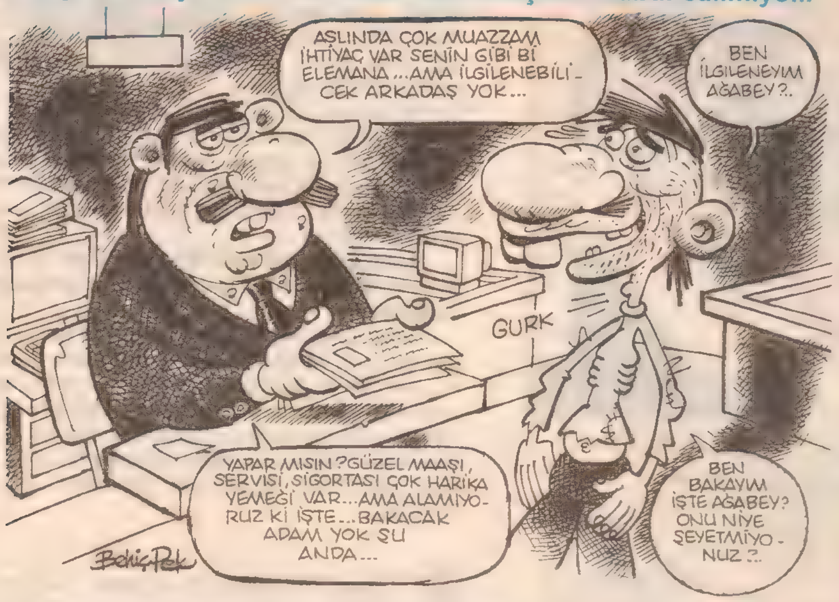
ASLINDA ÇOK MUAZZAM İHTİYAÇ VAR SENİN GİBİ Bİ ELEMANA ...AMA İLGİLENEBİLİCEK ARKADAŞ YOK...
BEN İLGİLENEYIM AĞABEY ?..
GURK
YAPAR MISIN ? GÜZEL MAAŞI, SERVİSİ, SİGORTASI ÇOK HARİKA YEMEĞİ VAR... AMA ALAMIYORUZ Kİ İŞTE... BAKACAK ADAM YOK ŞU ANDA...
BEN BAKAYIM İŞTE AĞABEY? ONU NİYE ŞEYETMİYONUZ ?..
Behiç Pek

RESSAM RAFET EKİZ'İ kaybettik

Türk resminin Fikret Mualla'dan beri en büyük bohemi, Rafet Ekiz'i kaybettik.. Çağdaş Türk resminin en önemli isimlerindendi. Onunla sayısız unutulmaz, anılarımız var.. Bazı insanlar vardır, bir kere, bir şekilde tanıdığınızda hayatınız boyunca onu unutamazsınız... Rafet tam böyle birisiydi... Türkiye'nin pek çok yerinde onu tanımış her sınıftan binlerce insan Rafet'i hayatlarının sonuna kadar hatırlayacaklar.

Bundan 20 sene önce Akademinin toy öğrencileriyken tanıdık onu... Resme bulaşıp, hele akademide okuyup, sergilere giden birinin Rafet'i tanımaması mümkün değildir. Gelişi, gidişi, yürüyüşü, kavgaları herşeyi olaydı. Onun bir yerdeki varlığı olaydır...

Biz genç yaşımızda dostluğunu da kazandık. Misafiri olduk misafirimiz oldu.. Yedik, içtik sayısız kavgalarının bazılarında bulunduk... Bir gladyatör gibi dövüşürdü... Genellikle sayıları en az 10-15 kişiye karşı... 100-150 kişinin üstüne çıplak yumruk yürüdüğü de olurdu... Kazanmak ya da kaybetmek için değil... O kavgadan sadece enerji alırdı...

Enerji dedik de... Enerji, pozitif elektrik, negatif elektrik... Bu terimleri Türk diline Rafet Ekiz sokmuştur... Aynı zamanda eşsiz bir filozof da olan dostumuz insan ilişkilerinde ve hayatın şekillenişinde pek çok şeyi böyle açıklardı... Biz de bu bakışı ve bu terminolojiyi ondan kaptık.. Belki bizden de bütün ülkeye yayıldı.. Üstadın mizahımıza katkısı da bu yüzden büyüktür...

Son yıllarda kabuğuna çekilmiş gibiydi... Kuzguncuk'ta münzevi bir yaşam sürüyordu... Neyzen Tevfik'ten beri, o mertebeye en yakın son rindane dostumuzu uğurlamak için birazdan cenazesine gideceğiz... Toprağı çok seven, dostumuz, toprağın bol olsun...

Tuncay-Çağçağ

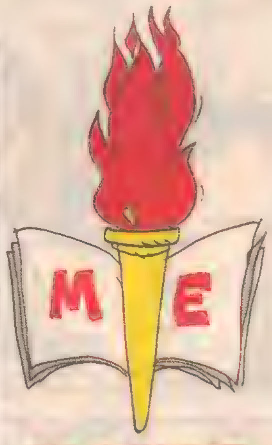

BİR ZAMANLAR MİLLİ EĞİTİM

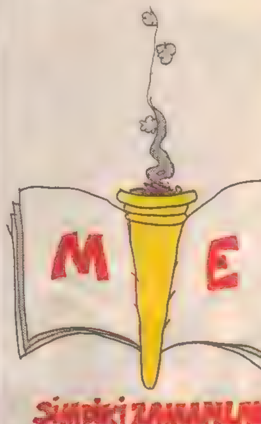

ŞİMDİKİ ZAMANLAR MİLLİ EĞİTİM

Post dallama Rumsfeld: "Eğer bir insan çarpışarak ölmek isterse ona bu fırsatı vermek gerekir" demiş!!!

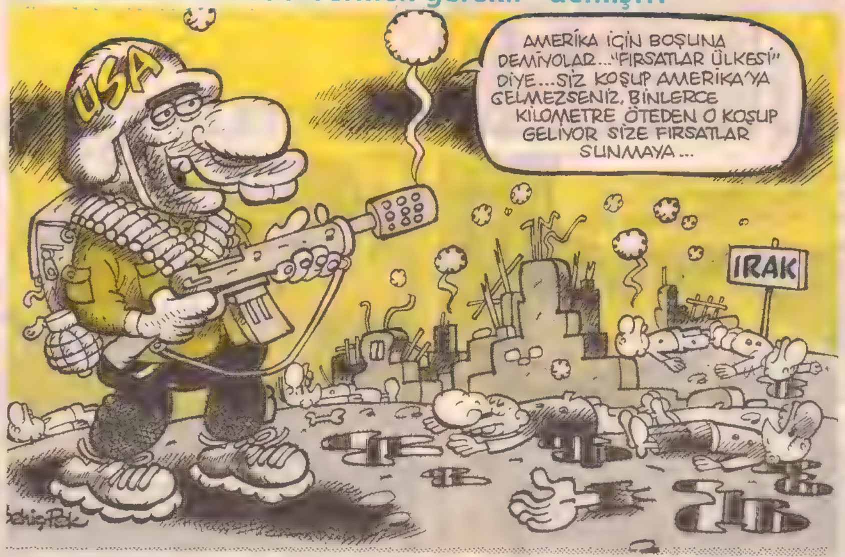
USA
AMERİKA İÇİN BOŞUNA DEMİYOLAR..."FIRSATLAR ÜLKESİ" DİYE...SİZ KOŞUP AMERİKA'YA GELMEZSENİZ, BİNLERCE KİLOMETRE ÖTEDEN O KOŞUP GELİYOR SİZE FIRSATLAR SUNMAYA...
IRAK
Behiç Pek

Irak çöllerine saplanan ABD, anti-amerikancılığı azaltmak için arap gençlere yönelik "Hi Magazin" adlı arapça bir dergi yayınlamaya başladı.

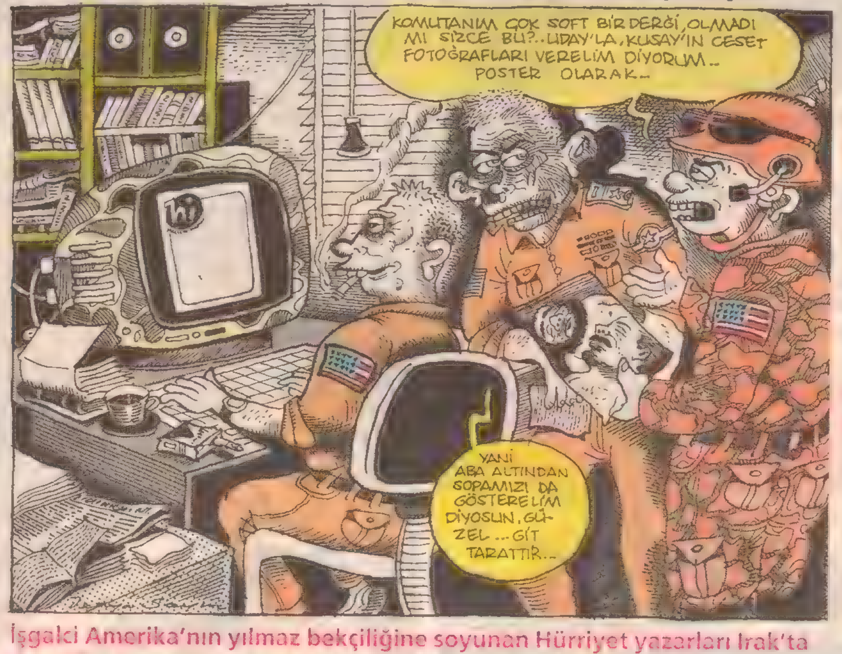
KOMUTANIM ÇOK SOFT BİR DERGİ, OLMADI MI SİZCE BU?..UDAY'LA, KUSAY'IN CESET FOTOĞRAFLARI VERELİM DİYORUM.. POSTER OLARAK..
hi
YANİ ABA ALTINDAN SOPAMIZI DA GÖSTERELİM DİYOSUN, GÜZEL ... GİT TARATTIR..

İşgalci Amerika'nın yılmaz bekçiliğine soyunan Hürriyet yazarları Irak'ta Amerikan askerlerince tutuklandı..CNN tv diyerek çuvaldan yırttı...

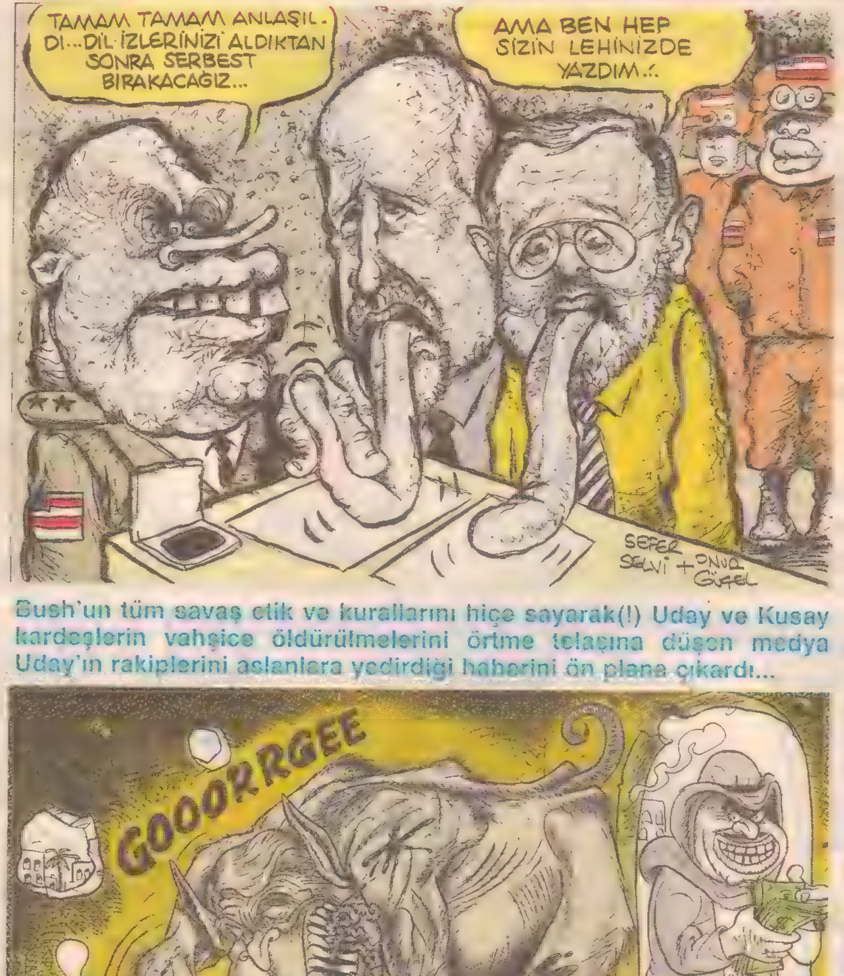
TAMAM TAMAM ANLAŞILDI...DİL İZLERİNİZİ ALDIKTAN SONRA SERBEST BIRAKACAĞIZ...
AMA BEN HEP SİZİN LEHİNİZDE YAZDIM..
SEFER SELVİ + ONUR GÜREL

Bush'un tüm savaş etik ve kurallarını hiçe sayarak(!) Uday ve Kusay kardeşlerin vahşice öldürülmelerini örtme telaşına düşen medya Uday'ın rakiplerini aslanlara yedirdiği haberini ön plana çıkardı...

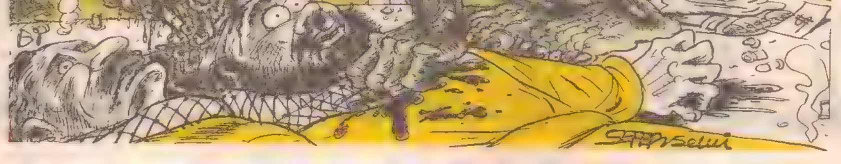
GOOORRGEE
Sefer Selvi

HINZIR KART

Soruları bil, sonr
kendi paranla
klima al, serinle!

KARAVANDAKİ ÇOCUK KİMDEN YANA?
a) Özgürler
b) Paltolular

PALTOLULAR DERKEN, T ANLAYAMADIM?!
a) Palto giyenler
b) Paltoyu uzaktan sevenle

PALTOLULAR, NEYİN PEŞİNDE?
a) Şöhret istiyorlar
b) Birer palto daha istiyorla

KİM İSTEMİYOR PİLAV YAPMAK?
a) Nil Karaibrahimgil
b) Suavi Karaibrahimgil

YAPMAK İSTEMEDİĞİ PİLAV NASIL?
a) Bulgur
b) Pirinç

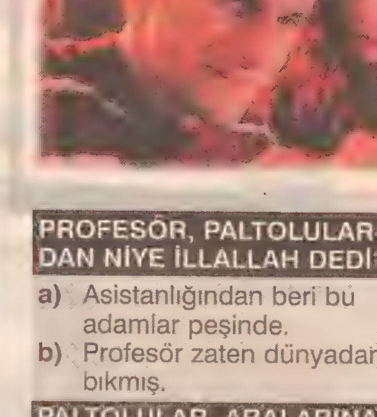

PROFESÖR, PALTOLULAR DAN NİYE İLLALLAH DEDİ
a) Asistanlığından beri bu adamlar peşinde.
b) Profesör zaten dünyadar bıkmış.

PALTOLULAR, ARALARINA PALTOSUZ BİRİNİ ALMAZLAR MI?
a) Katiyen almazlar.
b) En fazla pardesülü stajyer alırlar.

ÖZGÜR KIZ YA DAĞDA BAYIRDA, YA METRODA PUSUDA, BU KIZ HİÇ Mİ Bİ KAVEYE GİTMEZ?
a) Asla gitmez.
b) Hiç arada gitme mi?

PROFESÖR, NEYİN PROFESÖRÜ?
a) Botanik Ana Bilim Dayı, Keyif Veren Bitkiler Uzma
b) Teoloji profesörü

PALTOLULARIN REİSİ KİM
a) Kontörgerilla.
b) Paltolu ilah.

ÖZGÜR ÇOCUK ASLEN NERELİ?
a) Göçmen!
b) Niğdeli

KARAVANDAKİ ÇOCUK NE ÖZGÜRLERİ, NE DE PALTOLULARI SALLAMIYO İSE KİMLERDEN YANA?
a) Hobbitler.
b) Göktürkler.

VEDAT ÖZDEMİROĞL

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyétsizler

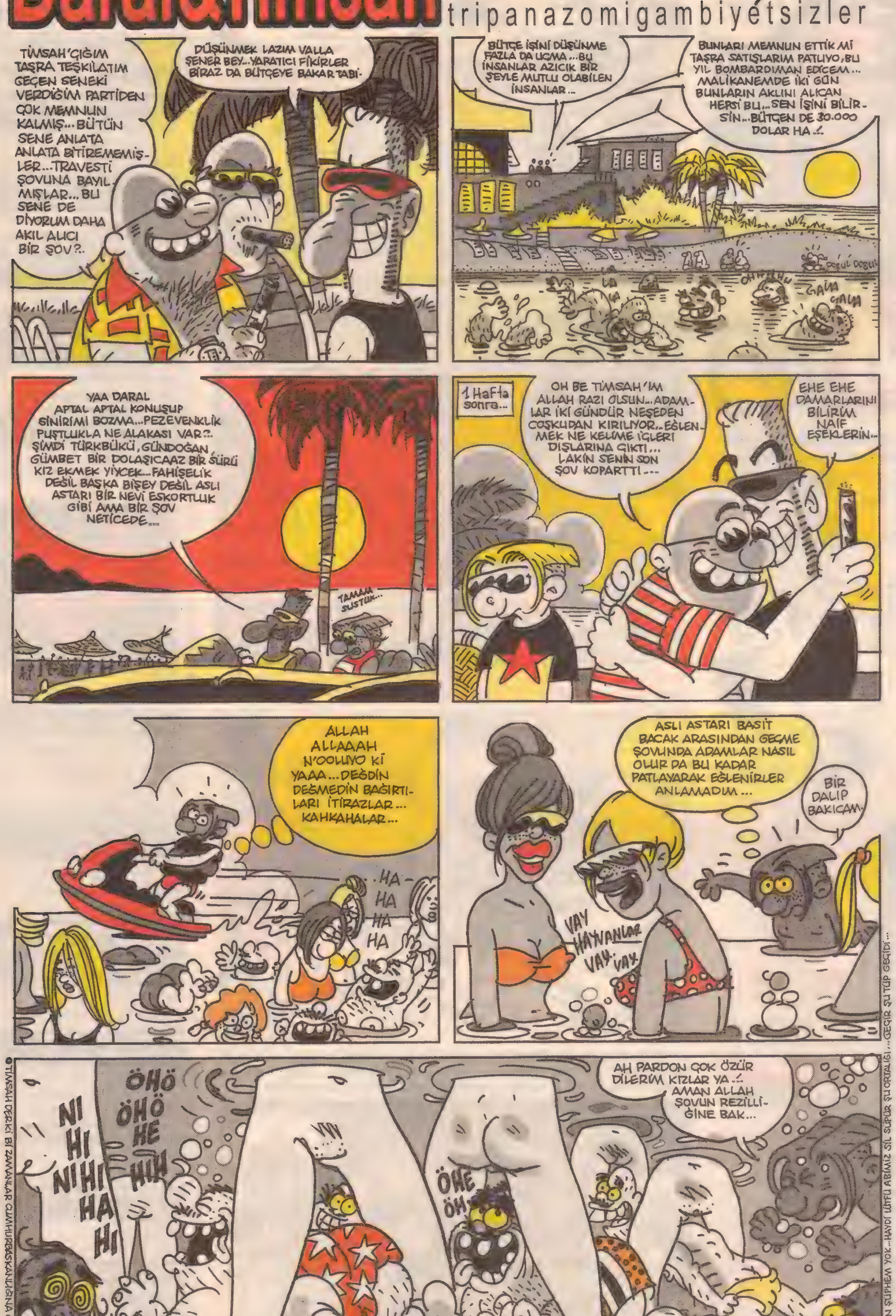
TİMSAH'ÇIĞIM TAŞRA TEŞKİLATIM GEÇEN SENEKİ VERDİĞİM PARTİDEN ÇOK MEMNUN KALMIŞ... BÜTÜN SENE ANLATA ANLATA BİTİREMEMİŞLER... TRAVESTİ ŞOVUNA BAYILMIŞLAR... BU SENE DE DİYORUM DAHA AKIL ALICI BİR ŞOV?..
DÜŞÜNMEK LAZIM VALLA ŞENER BEY... YARATICI FİKİRLER BİRAZ DA BÜTÇEYE BAKAR TABİ.
BÜTÇE İŞİNİ DÜŞÜNME FAZLA DA UÇMA... BU İNSANLAR AZICIK BİR ŞEYLE MUTLU OLABİLEN İNSANLAR...
BUNLARI MEMNUN ETTİK Mİ TAŞRA SATIŞLARIM PATLIYO, BU YIL BOMBARDIMAN EDİCEM... MALİKANEMDE İKİ GÜN BUNLARIN AKLINI ALICAN HEPSİ BU... SEN İŞİNİ BİLİRSİN... BÜTÇEN DE 30.000 DOLAR HA..!
LA LA
OH
GAVA GAVA
DOĞUL DOĞUL
YAA DARAL APTAL APTAL KONUŞUP SİNİRİMİ BOZMA... PEZEVENKLİK PUŞTLUKLA NE ALAKASI VAR?.. ŞİMDİ TÜRKBÜKÜ, GÜNDOĞAN, GÜMBET BİR DOLAŞICAAZ BİR SÜRÜ KIZ EKMEK YİYCEK... FAHİŞELİK DEĞİL BAŞKA BİŞEY DEĞİL ASLI ASTARI BİR NEVİ ESKORTLUK GİBİ AMA BİR ŞOV NETİCEDE...
TAMAM SUSTUK...
1 Hafta sonra...
OH BE TİMSAH'IM ALLAH RAZI OLSUN... ADAMLAR İKİ GÜNDÜR NEŞEDEN COŞKUDAN KIRILIYOR... EĞLENMEK NE KELİME İÇLERİ DIŞLARINA ÇIKTI... LAKİN SENİN SON ŞOV KOPARTTI...
EHE EHE DAMARLARINI BİLİRİM NAİF EŞEKLERİN...
ALLAH ALLAAAH N'OOLUYO Kİ YAAA... DEĞDİN DEĞMEDİN BAĞIRTILARI İTİRAZLAR... KAHKAHALAR...
HA HA HA HA HA
ASLI ASTARI BASİT BACAK ARASINDAN GEÇME ŞOVUNDA ADAMLAR NASIL OLUR DA BU KADAR PATLAYARAK EĞLENİRLER ANLAMADIM...
VAY HAYVANLAR VAY VAY
BİR DALIP BAKICAM.
NI HI NI HI NI HI HA HI
ÖHÖ ÖHÖ HE HIH
ÖHE ÖH
AH PARDON ÇOK ÖZÜR DİLERİM KIZLAR YA..! AMAN ALLAH ŞOVUN REZİLLİĞİNE BAK...
©TİMSAH DERKİ Bİ ZAMANLAR CUMHURBAŞKANLIĞINA GÖNÜLLERİMİN'IN CUMHURBAŞKANI OLARAK ADAY OLAN LÜTFÜ OFLAZ ABİMİZ SENEYE BELEDİYE SEÇİMLERİNDE İSTANBUL'A GÖNÜLLERİMİZİN BELEDİYE REİSİ NEDEN OLMASIN?.. YURDUM GENÇLİĞİNİN DESTEĞİNİ ALACAĞINDAN ŞÜPHEM YOK... HAYDİ LÜTFÜ ABİMİZ SİL SÜPÜR ŞU ORTALIĞI... GEÇİR ŞU TÜP GEÇİDİ...

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

"Saçında kepek var. Şampuanını değiştir"

- Alo Sıkılhan Öflan'la mı görüşüyorum, ben Ali Mahfi Yıl, avukatım, hukuk fakültesinden çok iyi dereceyle mezun oldum. Bu noktada eğer bana sorunuz yoksa devam etmek istiyorum. Kim olduğum iyice anlaşıldı mı?

- Onu anladım fakat beni neden aradığınızı...

- Sorulara "Evet ya da hayır" diye cevap verin lütfen... Kim olduğumu anladınız mı?

- ....

- Hımm demek çekingeniz.... Bu noktada eğer bir soru yoksa devam etmek istiyorum. Bak çocuğum, bundan böyle ben sizin aile avukatlığınızı yapıcam. Anneniz, ki kendisi Gülizar Öflan oluyor, sizi arayıp durumdan haberdar etmemi istedi, bana her türlü hukuki problemini açabileceğini iletmemi söyledi, seni sevdiğini ekledi, şarjı bittiği için kapattı daha sonra... Bu noktada durmak ve nefes almak istiyorum... Hüüyp... Evet, şimdi söyle bakalım bana Sıkılhan, son zamanlarda suç ve/veya cürüm sayılabilecek herhangi bir eylemde bulundun mu, zaman aşımına uğramış yahut uğramak üzere olan yasadışı hareketlerin neler? Bu noktada benimle konuşabilirsin Sıkılhan, ben senin aile avukatınım...

- İnanın çok duygulandım Sayın Ali Mahfi Yıl. Daha önce hiç aile avukatım olmamıştı benim... Ne diyceğimi bilemiyorum.

- Sessiz kalma hakkına sahipsin. Eğer polisle başın belaya girerse derhal beni ara. Sana bişey sorarlarsa sessiz kal, cevap verme, tepki gösterme gerekirse çömel. Ayrıca konumuzla ilgisi yok ama annen ve baban şüphe çekici bir biçimde ölürlerse mirası unut. Bu noktada eğer hala bir sorunuz yoksa telefonu kapattığınızı düşünücem... Alo... Sıkılhan Öflan? Evet, düşüncemde haklı çıktım... Bu hep böyle olur...

- Üoop, Sıkı kardeş, ben Hırgürkan... Dinle şimdi, bu yaz boş oturmak yok, senle naapıcaz biliyo musun, staj yapıcaz. Sen şimdi hemen pederle valideyi arıyosun bize bi staj işi ayarlıyolar tamam mı.... "Pederle valide" diye de anne babaya diyoruz....

- O kadarını biliyorum Hırgürkan fakat sen bu staj dediğimiz şey hakkında tam olarak neler biliyosun?

- Bir şirkete çırak yazılıyoruz; staj budur. Marangozun yanına değil de işadamının yanına veriyolar seni. Hadi şimdi şöyle plazalı mlazalı bi yerden bi staj kap bakalım bize... Şimdiden ortamlara girelim, iş dünyasının havasını soluyalım di mi...

- Valla sana iyi solumalar Hırgürkan. Ben bu sıcakta finanstı muhasebeydi hiç çekemem...

- Huop huop, finans muhasebe filan da nerden çıktı şimdi. Staj dediysek, çok uluslu bi şirketin güvenlik birimini; banka patronunun yakın korumalığını filan kastettik heralde. Bir plazaya ateş açıldığında neler yapmalı, güvenlik kameralarının kör noktaları nelerdir, patronun arabasını uzaktan en önce görmek için nereye konuşlanmak lazım, patronun garsoniyeri neredir, metresi güvenilir bir kız mıdır, dilimizi bilir mi, benim ilgimi çeken budur. O senin finans, muhasebe dediğini yupiler yapar... Yupi diye de genç, zengin ve yavşak kişilere diyoruz...Alo, kapadın mı lan? Demek stajın ilk gününden kaytardın haa? Sen de yavşaksın olm, yazıcam bunu staj defterine.

- Sıkılhan miriba ben Bunalgül. Bizim evde korkunç şeyler oluyo biliyo musun. Ailem bana şampuanımı değiştirmem konusunda baskı yapıyo... Hani benim üzerinde Deyvid Bekhım-Viktorya Bekhım çiftinin resimleri olan bi matematik defterim var biliyosun di mi... İşte onun içinden "Saçında kepek var. Şampuanını değiştir" yazılı bi kağıt çıktı... Teyzem gelip gidip saçımı okşuyo, sonra da saç diplerime laf söylüyo. Kuzenlerim de şampuanımı değiştirmezsem benimle görüşmüyceklerini söylediler. Sence bunlar bana ne yapmak istiyolar?

- Çömelirsen bişey yapmazlar Bunalgül...

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

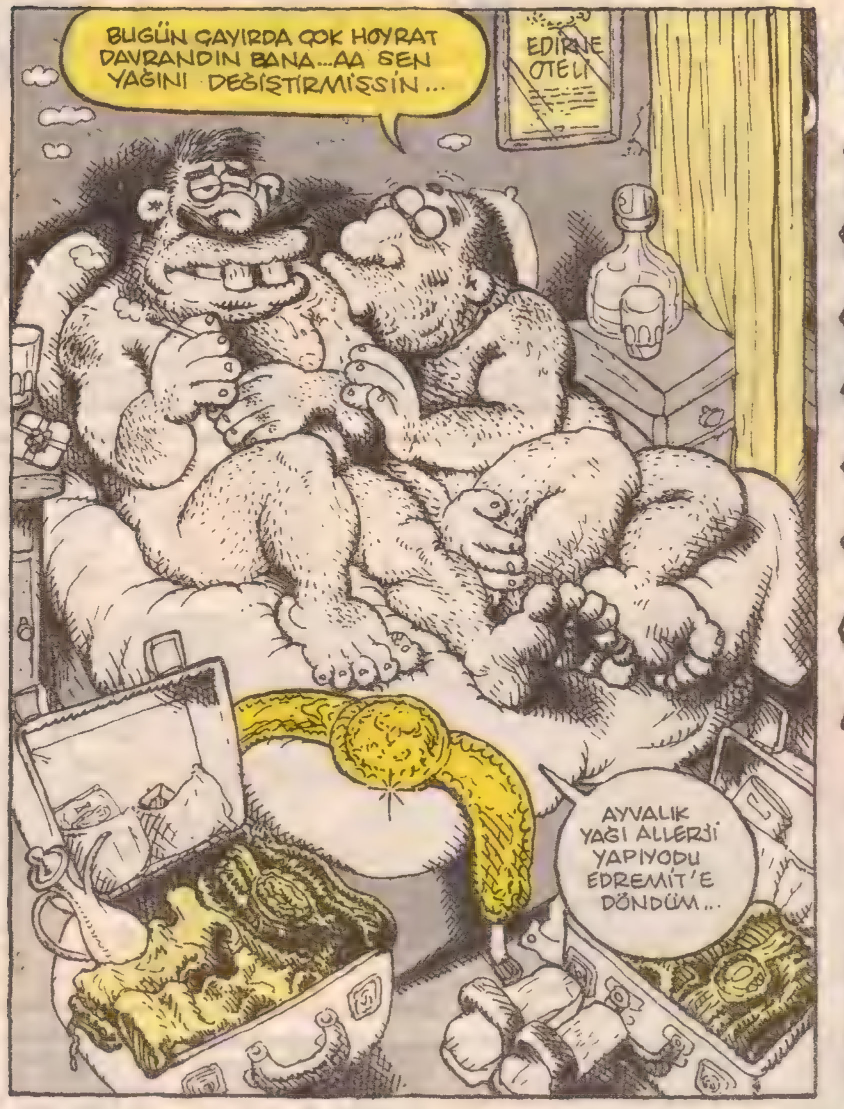
BUGÜN ÇAYIRDA ÇOK HOYRAT DAVRANDIN BANA...AA SEN YAĞINI DEĞİŞTİRMİŞSİN...
EDİRNE OTELİ
AYVALIK YAĞI ALLERJİ YAPIYODU EDREMİT'E DÖNDÜM...

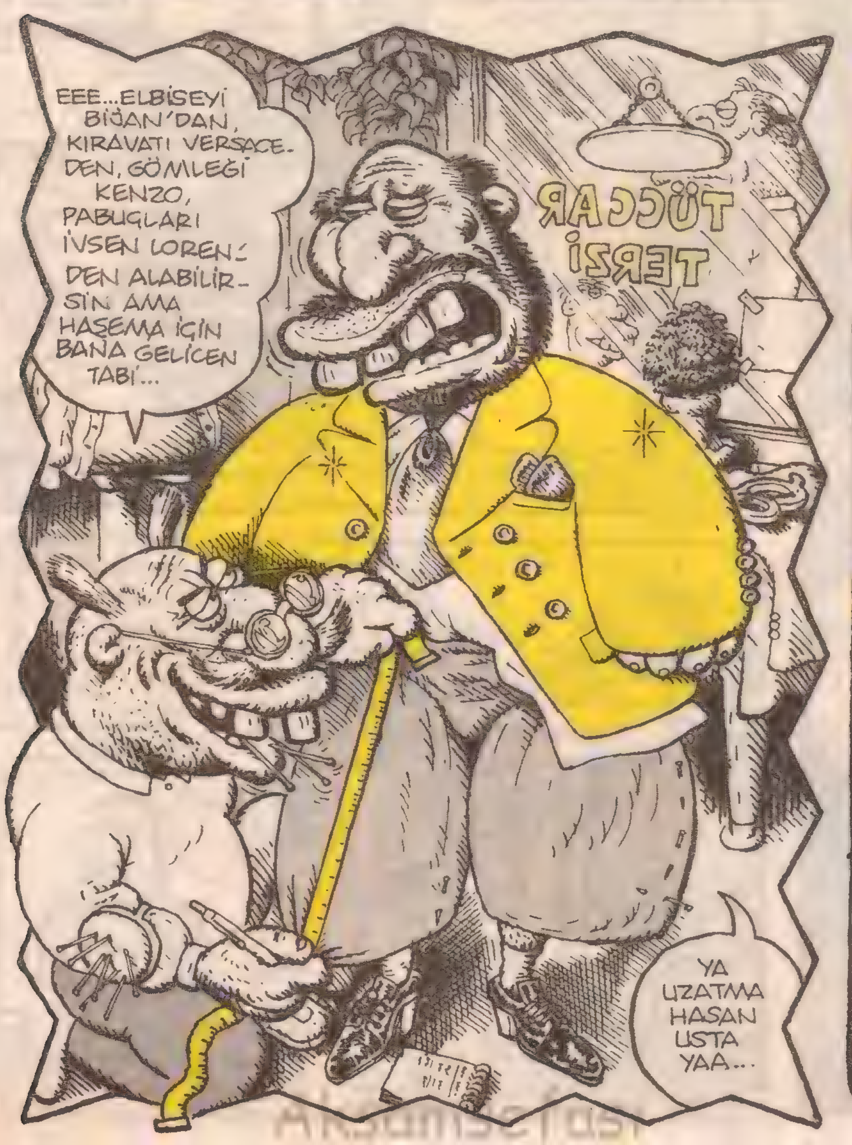
EEE...ELBİSEYİ BİJAN'DAN, KIRAVATI VERSACE-DEN, GÖMLEĞİ KENZO, PABUÇLARI İVSEN LOREN'-DEN ALABİLİR-SİN AMA HAŞEMA İÇİN BANA GELİCEN TABİ...
TÜCCAR TERZİ
YA UZATMA HASAN USTA YAA...

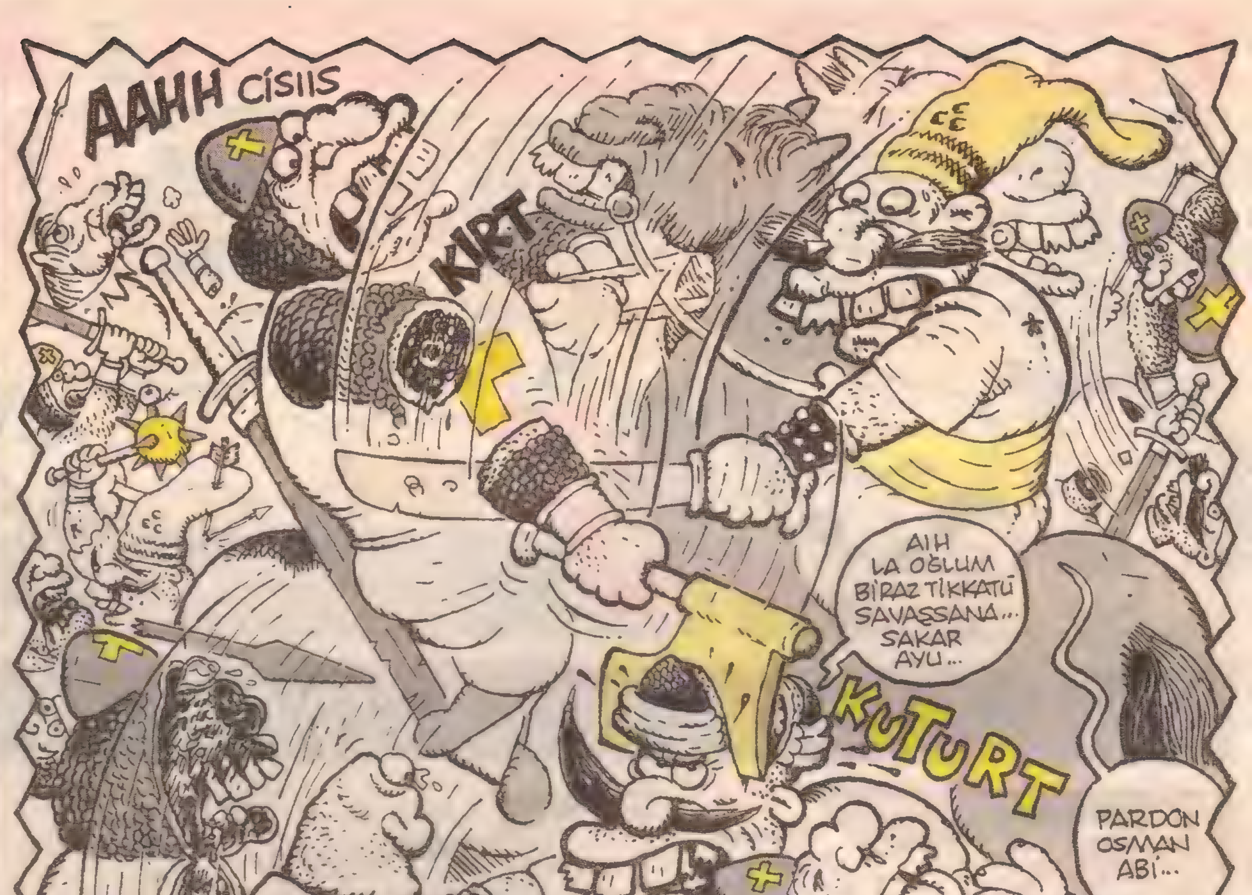
AAHH CİSIIS
KIRT
AIH LA OĞLUM BİRAZ TİKKATLİ SAVAŞSANA... SAKAR AYU...
KUTURT
PARDON OSMAN ABİ...

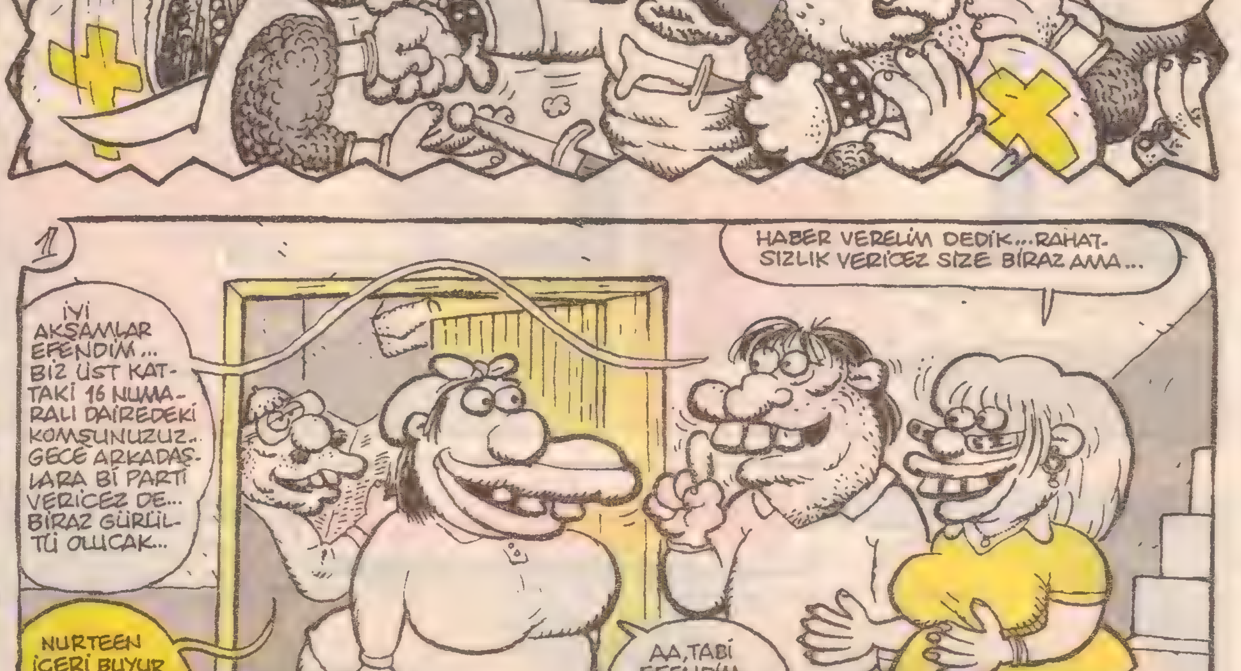
1
HABER VERELİM DEDİK...RAHAT-SIZLIK VERİCEZ SİZE BİRAZ AMA...
İYİ AKŞAMLAR EFENDİM... BİZ ÜST KAT-TAKİ 16 NUMA-RALI DAİREDEKİ KOMŞUNUZUZ.. GECE ARKADAŞ-LARA Bİ PARTİ VERİCEZ DE... BİRAZ GÜRLÜL-TÜ OLUCAK...
NURTEEN İÇERİ BUYUR ET...Bİ KAVE YAP KOMŞULARA...
AA,TABİ EFENDİM BUGÜN SİZİN MİSAFİRİNİZ OLUR YARIN BİZİM...
YOK GELMEYELİM. HAZIRLIK YAPMAMIZ LAZIM...

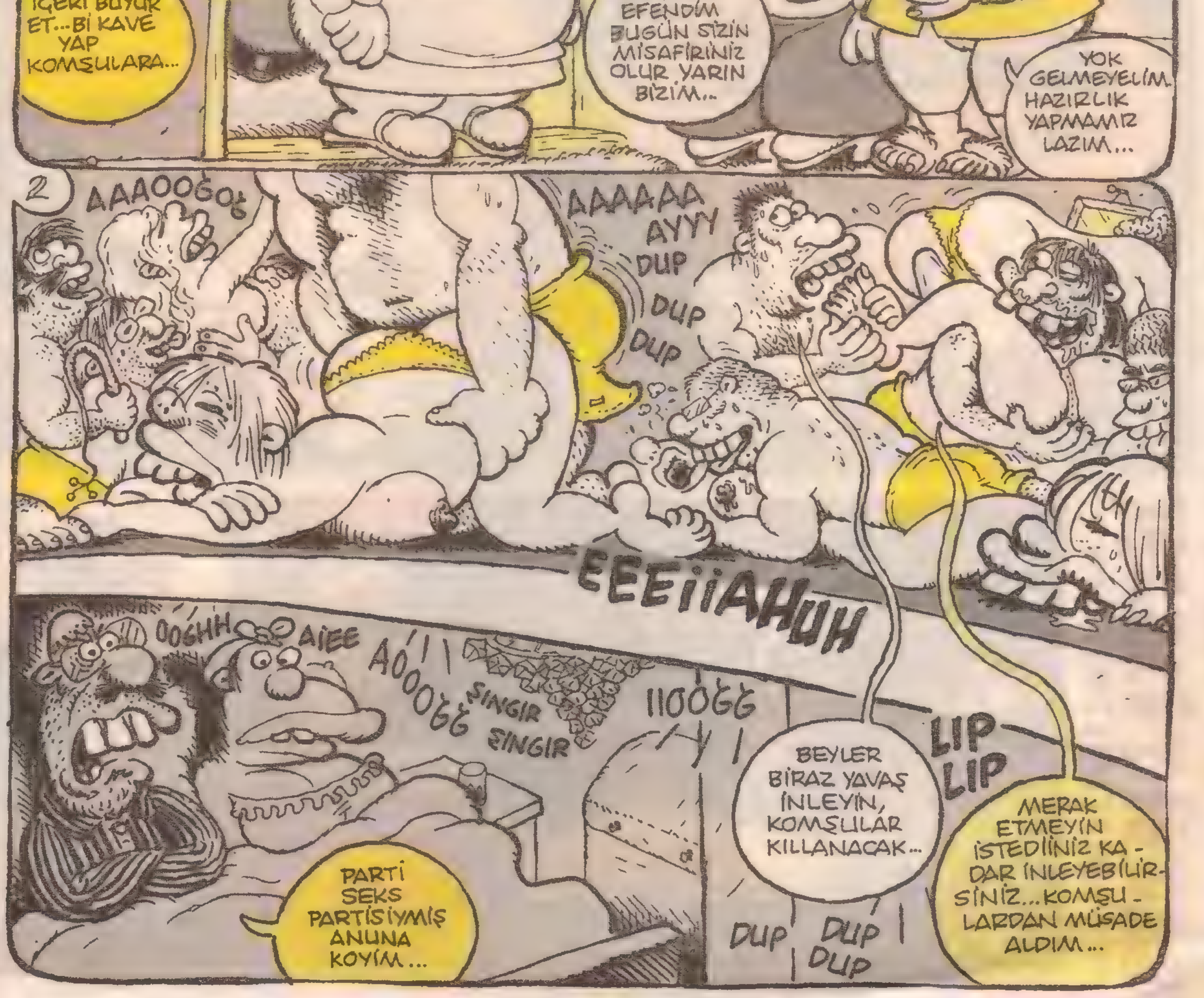
2
AAAOOĞOĞ
AAAAAA AYYY
DUP DUP DUP
EEEİİAHUH
OOGHH
AİEE
AOOOĞĞ
SINGIR SINGIR
IIOOĞĞ
LIP LIP
BEYLER BİRAZ YAVAŞ İNLEYİN, KOMŞULAR KILLANACAK...
MERAK ETMEYİN İSTEDİĞİNİZ KA-DAR İNLEYEBİLİR-SİNİZ...KOMŞU-LARDAN MÜSADE ALDIM...
PARTİ SEKS PARTİSİYMİŞ ANUNA KOYİM...
DUP DUP DUP

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

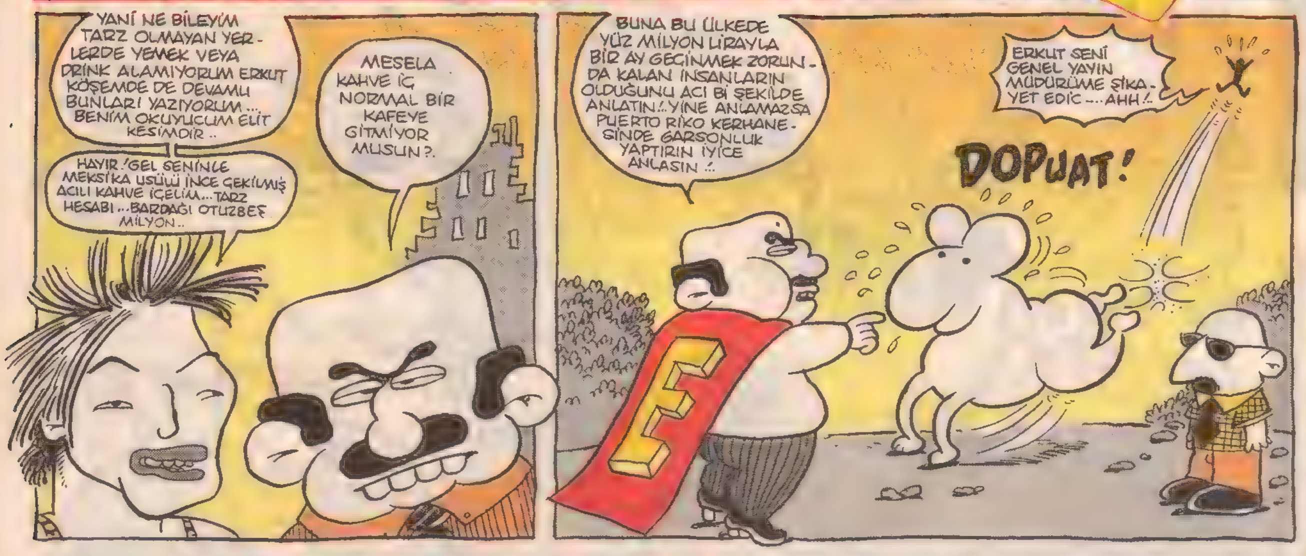
YANİ NE BİLEYİM TARZ OLMAYAN YERLERDE YEMEK VEYA DRİNK ALAMIYORUM ERKUT KÖŞEMDE DE DEVAMLI BUNLARI YAZIYORUM... BENİM OKUYUCUM ELİT KESİMDİR..
HAYIR !GEL SENİNLE MEKSİKA USÜLÜ İNCE ÇEKİLMİŞ ACILI KAHVE İÇELİM... TARZ HESABI ...BARDAĞI OTUZBEŞ MİLYON..
MESELA KAHVE İÇ NORMAL BİR KAFEYE GİTMİYOR MUSUN?.
BUNA BU ÜLKEDE YÜZ MİLYON LİRAYLA BİR AY GEÇİNMEK ZORUNDA KALAN İNSANLARIN OLDUĞUNU ACI Bİ ŞEKİLDE ANLATIN!..YİNE ANLAMAZSA PUERTO RİKO KERHANESİNDE GARSONLUK YAPTIRIN İYİCE ANLASIN !..
DOPUAT!
ERKUT SENİ GENEL YAYIN MÜDÜRÜME ŞİKAYET EDİC ....AHH !..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

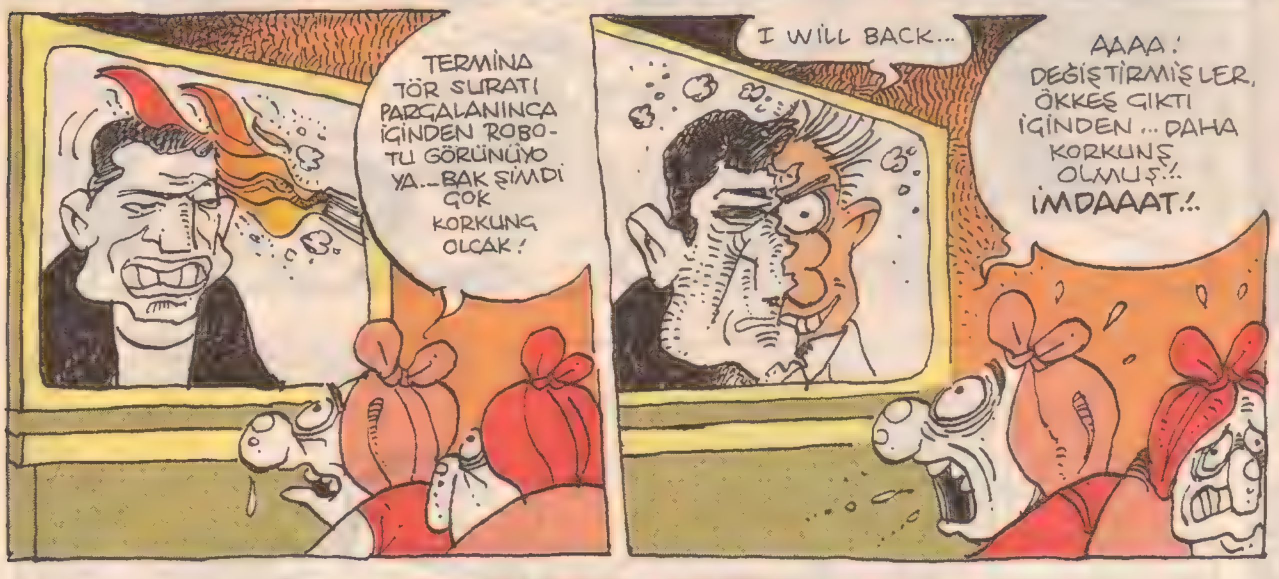
TERMİNATÖR SURATI PARÇALANINCA İÇİNDEN ROBOTU GÖRÜNÜYO YA...BAK ŞİMDİ ÇOK KORKUNÇ OLCAK !
I WILL BACK...
AAAA! DEĞİŞTİRMİŞLER, ÖKKEŞ ÇIKTI İÇİNDEN ... DAHA KORKUNÇ OLMUŞ!.. İMDAAAT!..

ERDENER ABİ

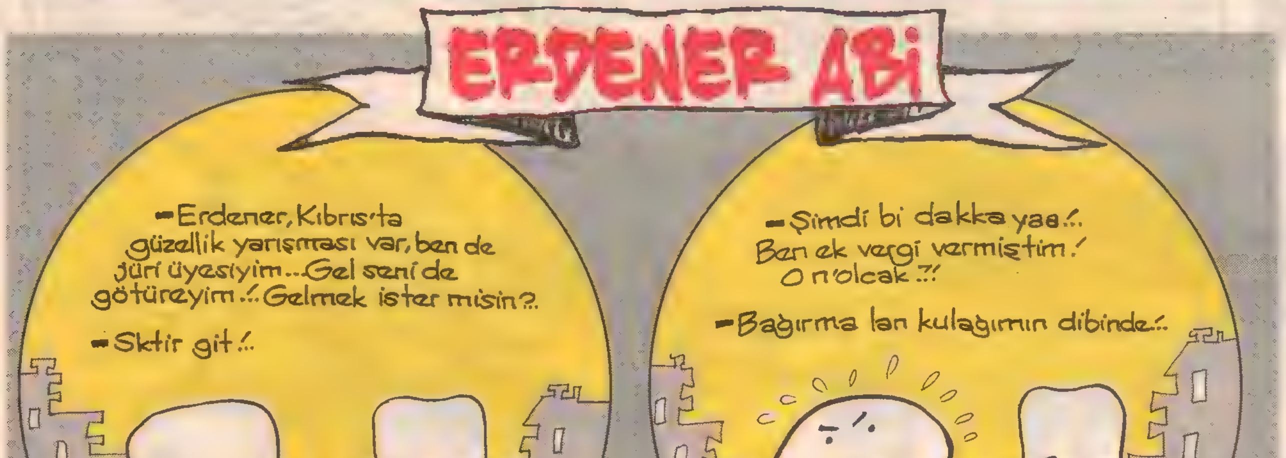
–Erdener, Kıbrıs'ta güzellik yarışması var, ben de jüri üyesiyim...Gel seni de götüreyim!..Gelmek ister misin?..
–Sktir git!..
–Şimdi bi dakka yaa!..Ben ek vergi vermiştim! O n'olcak?!
–Bağırma lan kulağımın dibinde!..
K. ERTEM

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TIBET

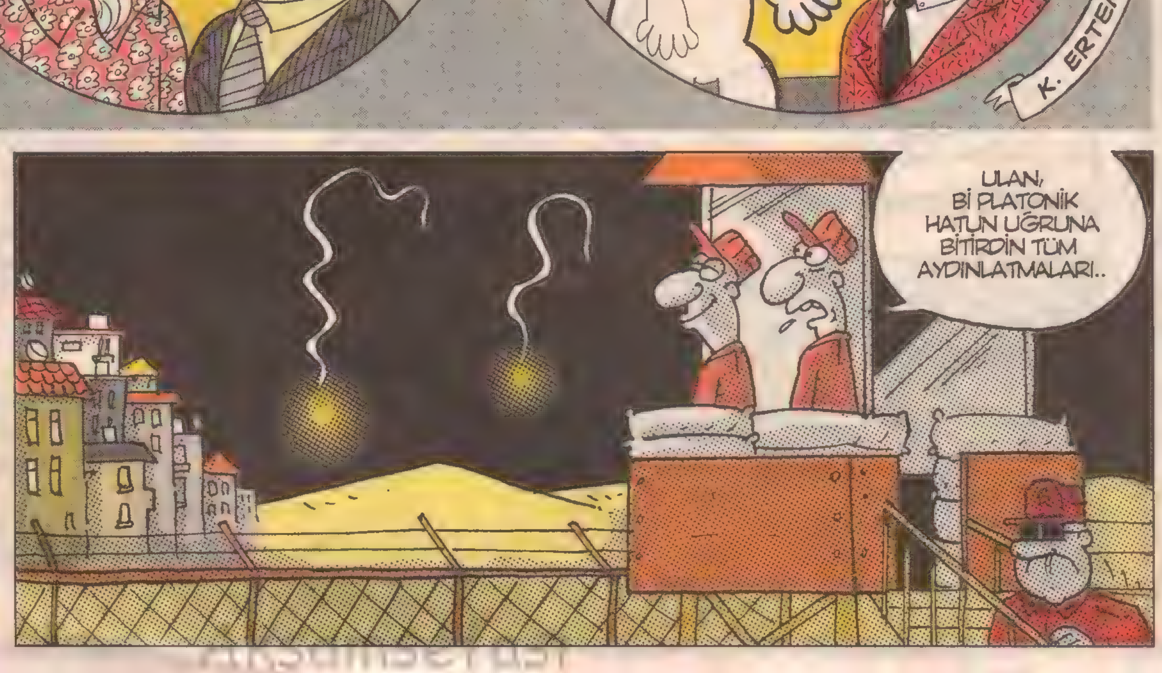
ULAN, Bİ PLATONİK HATUN UĞRUNA BİTİRDİN TÜM AYDINLATMALARI..

PANTOLON

metinfidan

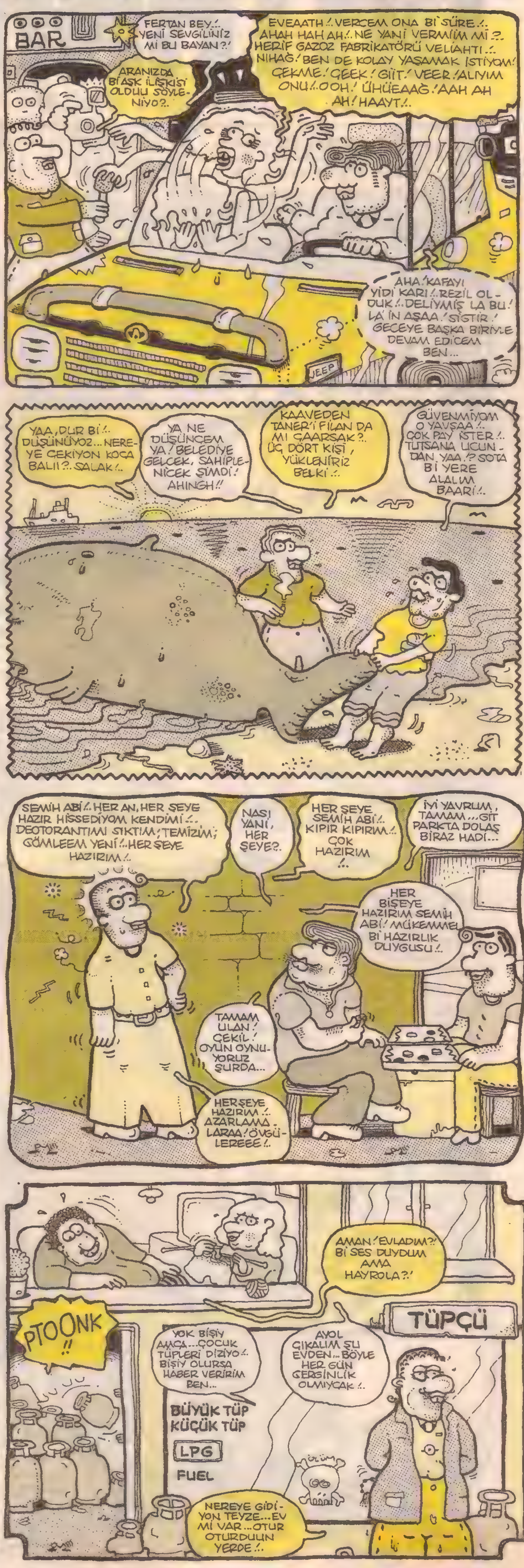
BAR
FERTAN BEY!..YENİ SEVGİLİNİZ Mİ BU BAYAN?!
ARANIZDA Bİ AŞK İLİŞKİSİ OLDUU SÖYLENİYO?..
EVEAATH!..VERCEM ONA Bİ SÜRE!..AHAH HAH AH!..NE YANİ VERMİİM Mİ?..HERİF GAZOZ FABRİKATÖRÜ VELİAHTI!..NİHAĞ! BEN DE KOLAY YAŞAMAK İSTİYOM! ÇEKME! ÇEEK! GİİT! VEER! ALIYIM ONU!..OOH! ÜHÜEAAĞ! AAH AH AH! HAAYT!..
AHA!KAFAYI YİDİ KARI!..REZİL OLDUK!..DELİYMİŞ LA BU! LA İN AŞAA! SIĞTIR! GECEYE BAŞKA BİRİYLE DEVAM EDİCEM BEN...
JEEP
YAA, DUR Bİ!..DÜŞÜNÜYOZ...NEREYE ÇEKİYON KOCA BALII?..SALAK!..
YA NE DÜŞÜNCEM YA! BELEDİYE GELCEK, SAHİPLENİCEK ŞİMDİ! AHINGH!!
KAAVEDEN TANER'İ FİLAN DA MI ÇAARSAK?..ÜÇ DÖRT KİŞİ, YÜKLENİRİZ BELKİ!..
GÜVENMİYOM O YAVŞAA!..ÇOK PAY İSTER!..TUTSANA UCUNDAN YAA!?SOTA Bİ YERE ALALIM BAARİ!..
SEMİH ABİ!..HER AN, HER ŞEYE HAZIR HİSSEDİYOM KENDİMİ!..DEOTORANTIMI SIKTIM; TEMİZİM; GÖMLEEM YENİ!..HER ŞEYE HAZIRIM!..
NASI YANİ, HER ŞEYE?.
HER ŞEYE SEMİH ABİ!..KIPIR KIPIRIM!..ÇOK HAZIRIM!..
İYİ YAVRUM, TAMAM...GİT PARKTA DOLAŞ BİRAZ HADİ...
HER BİŞEYE HAZIRIM SEMİH ABİ! MÜKEMMEL Bİ HAZIRLIK DUYGUSU!..
TAMAM ULAN! ÇEKİL! OYUN OYNUYORUZ ŞURDA...
HERŞEYE HAZIRIM!..AZARLAMALARAA! ÖVGÜLEREEE!..
AMAN! EVLADIM?! Bİ SES DUYDUM AMA HAYROLA?!
PTOONK!!
TÜPÇÜ
YOK BİŞİY AMCA...ÇOCUK TÜPLERİ DİZİYO!..BİŞİY OLURSA HABER VERİRİM BEN...
AYOL ÇIKALIM ŞU EVDEN...BÖYLE HER GÜN GERGİNLİK OLMIYCAK!..
BÜYÜK TÜP
KÜÇÜK TÜP
LPG
FUEL
ÖLÜM
NEREYE GİDİYON TEYZE...EV Mİ VAR...OTUR OTURDUUN YERDE!..

metinfidan@leman.com.tr

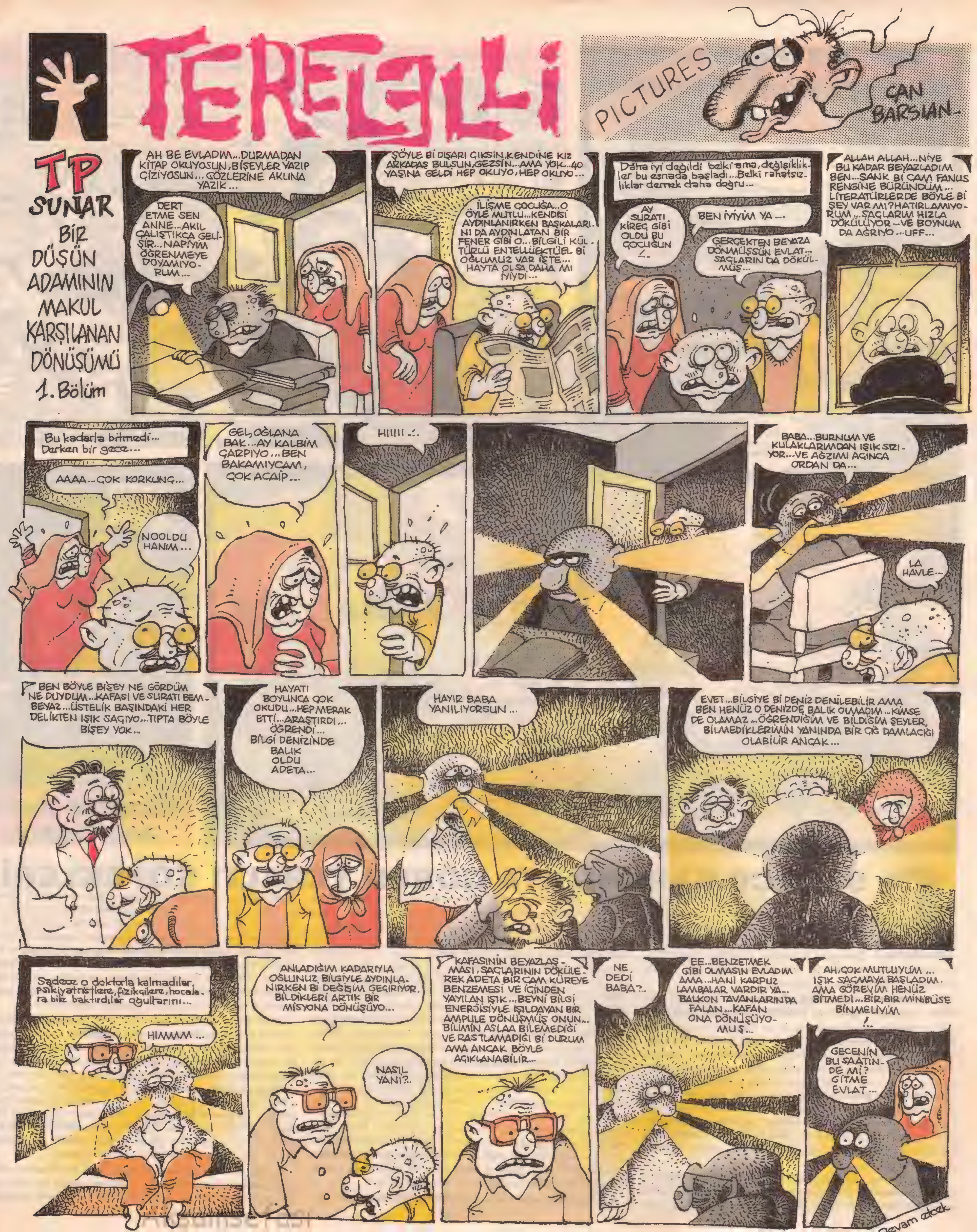
TERELELLİ
PICTURES
ÇAN BARSLAN-
TP SUNAR
BİR DÜŞÜN ADAMININ MAKUL KARŞILANAN DÖNÜŞÜMÜ
1. Bölüm
AH BE EVLADIM...DURMADAN KİTAP OKUYOSUN, BİŞEYLER YAZIP ÇİZİYOSUN,.. GÖZLERİNE AKLINA YAZIK...
DERT ETME SEN ANNE...AKIL ÇALIŞTIKÇA GELİŞİR...NAPİYİM ÖĞRENMEYE DOYAMIYORUM...
ŞÖYLE Bİ DIŞARI ÇIKSIN, KENDİNE KIZ ARKADAŞ BULSUN, GEZSİN...AMA YOK...40 YAŞINA GELDİ HEP OKUYO, HEP OKUYO...
İLİŞME ÇOCUĞA...O ÖYLE MUTLU...KENDİSİ AYDINLANIRKEN BAŞKALARINI DA AYDINLATAN BİR FENER GİBİ O...BİLGİLİ KÜLTÜRLÜ ENTELLÜEKTÜEL Bİ OĞLUMUZ VAR İŞTE... HAYTA OLSA DAHA MI İYİYDİ...
Daha iyi değildi belki ama, değişiklikler bu esnada başladı...Belki rahatsızlıklar demek daha doğru...
AY SURATI KİREÇ GİBİ OLDU BU ÇOCUĞUN !..
BEN İYİYİM YA...
GERÇEKTEN BEYAZA DÖNMÜŞSÜN EVLAT... SAÇLARIN DA DÖKÜLMÜŞ...
ALLAH ALLAH...NİYE BU KADAR BEYAZLADIM BEN...SANK Bİ CAM FANUS RENGİNE BÜRÜNDÜM... LİTERATÜRLERDE BÖYLE Bİ ŞEY VAR MI? HATIRLAMIYORUM...SAÇLARIM HIZLA DÖKÜLÜYOR...VE BOYNUM DA AĞRIYO...UFF...
Bu kadarla bitmedi... Derken bir gece...
AAAA...ÇOK KORKUNÇ...
NOOLDU HANIM...
GEL, OĞLANA BAK...AY KALBİM ÇARPIYO...BEN BAKAMIYCAM, ÇOK ACAİP...
HIIIII !..
BABA...BURNUM VE KULAKLARIMDAN IŞIK SIZIYOR...VE AĞZIMI AÇINCA ORDAN DA...
LA HAVLE...
BEN BÖYLE BİŞEY NE GÖRDÜM NE DUYDUM...KAFASI VE SURATI BEMBEYAZ...ÜSTELİK BAŞINDAKİ HER DELİKTEN IŞIK SAÇIYO...TIPTA BÖYLE BİŞEY YOK..
HAYATI BOYUNCA ÇOK OKUDU...HEP MERAK ETTİ...ARAŞTIRDI... ÖĞRENDİ... BİLGİ DENİZİNDE BALIK OLDU ADETA...
HAYIR BABA YANILIYORSUN...
EVET...BİLGİYE Bİ DENİZ DENİLEBİLİR AMA BEN HENÜZ O DENİZDE BALIK OLMADIM...KİMSE DE OLAMAZ...ÖĞRENDİĞİM VE BİLDİĞİM ŞEYLER, BİLMEDİKLERİMİN YANINDA BİR ÇİĞ DAMLACIĞI OLABİLİR ANCAK...
Sadece o doktorla kalmadılar, psikiyatristlere, fizikçilere, hocalara bile baktırdılar oğullarını...
HIMMM...
ANLADIĞIM KADARIYLA OĞLUNUZ BİLGİYLE AYDINLANIRKEN Bİ DEĞİŞİM GEÇİRİYOR. BİLDİKLERİ ARTIK BİR MİSYONA DÖNÜŞÜYO...
NASIL YANİ?..
KAFASININ BEYAZLAŞMASI, SAÇLARININ DÖKÜLEREK ADETA BİR CAM KÜREYE BENZEMESİ VE İÇİNDEN YAYILAN IŞIK...BEYNİ BİLGİ ENERJİSİYLE IŞILDAYAN BİR AMPULE DÖNÜŞMÜŞ ONUN... BİLİMİN ASLAA BİLEMEDİĞİ VE RASTLAMADIĞI Bİ DURUM AMA ANCAK BÖYLE AÇIKLANABİLİR...
NE DEDİ BABA?..
EE...BENZETMEK GİBİ OLMASIN EVLADIM AMA...HANİ KARPUZ LAMBALAR VARDIR YA... BALKON TAVANLARINDA FALAN...KAFAN ONA DÖNÜŞÜYOMUŞ...
AH, ÇOK MUTLUYUM... IŞIK SAÇMAYA BAŞLADIM. AMA GÖREVİM HENÜZ BİTMEDİ...BİR, BİR MİNİBÜSE BİNMELİYİM !..
GECENİN BU SAATİNDE Mİ? GİTME EVLAT...
Devam edecek

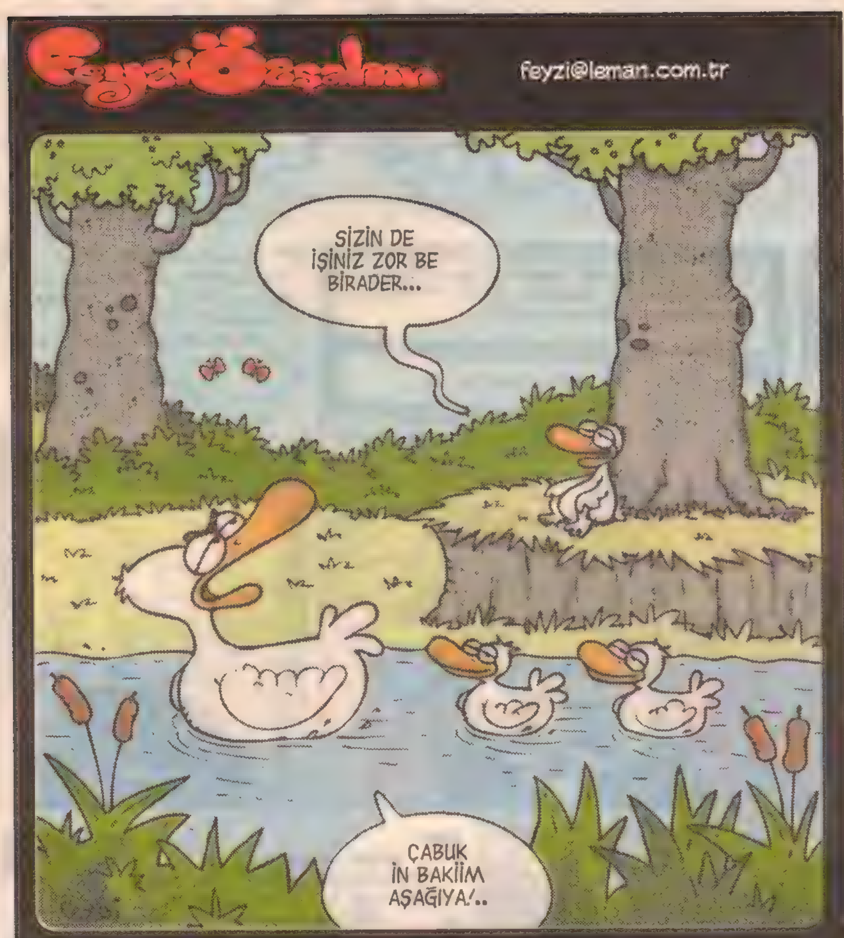
feyzi@leman.com.tr
SİZİN DE İŞİNİZ ZOR BE BİRADER...
ÇABUK İN BAKİİM AŞAĞIYA!..

Japon parlemantosu Irak'a asker gönderme kararı alan iktidarın saçını başını yoldu.. Bir kadın parlamenter, komisyon başkanına sille tokat girşirken, diğer milletvekilleri de bu girişime yardımcı oldu...

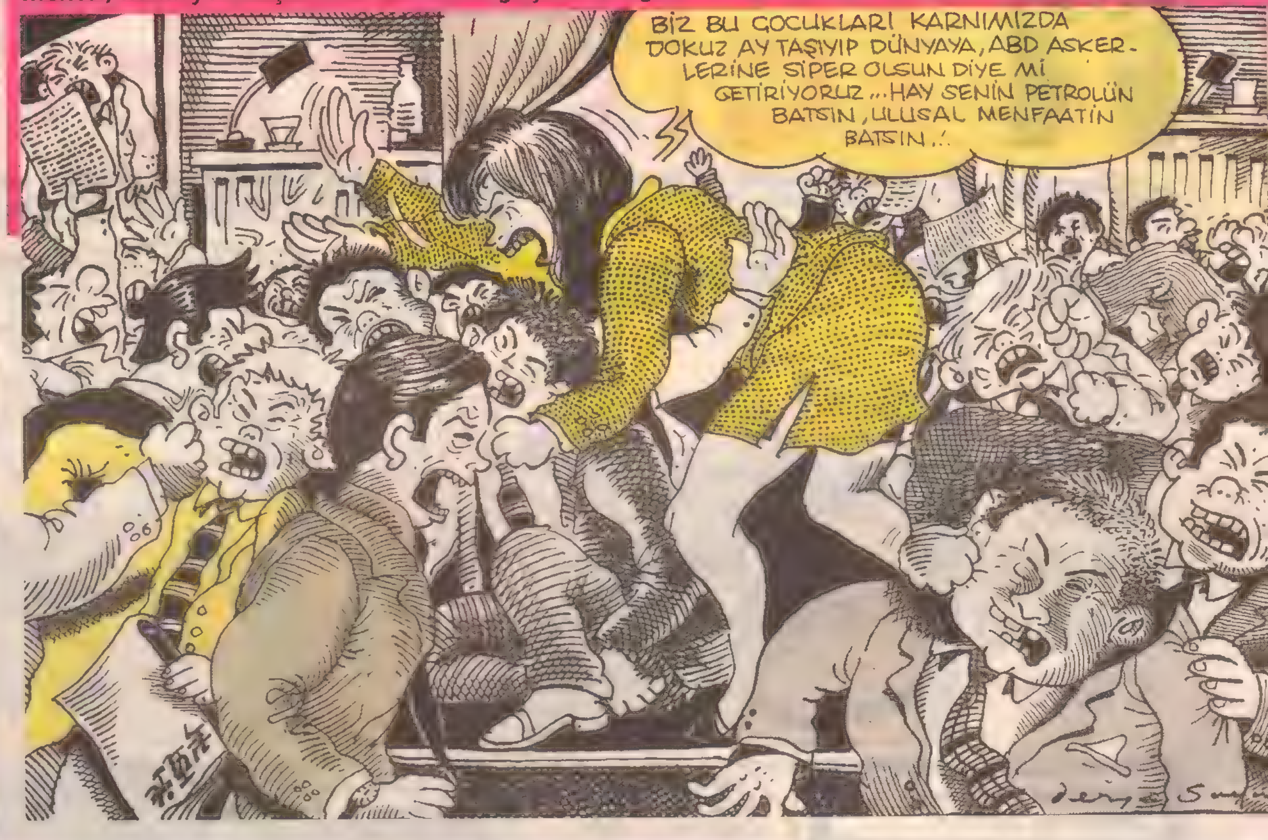
BİZ BU ÇOCUKLARI KARNIMIZDA DOKUZ AY TAŞIYIP DÜNYAYA, ABD ASKERLERİNE SİPER OLSUN DİYE Mİ GETİRİYORUZ... HAY SENİN PETROLÜN BATSIN, ULUSAL MENFAATİN BATSIN..!

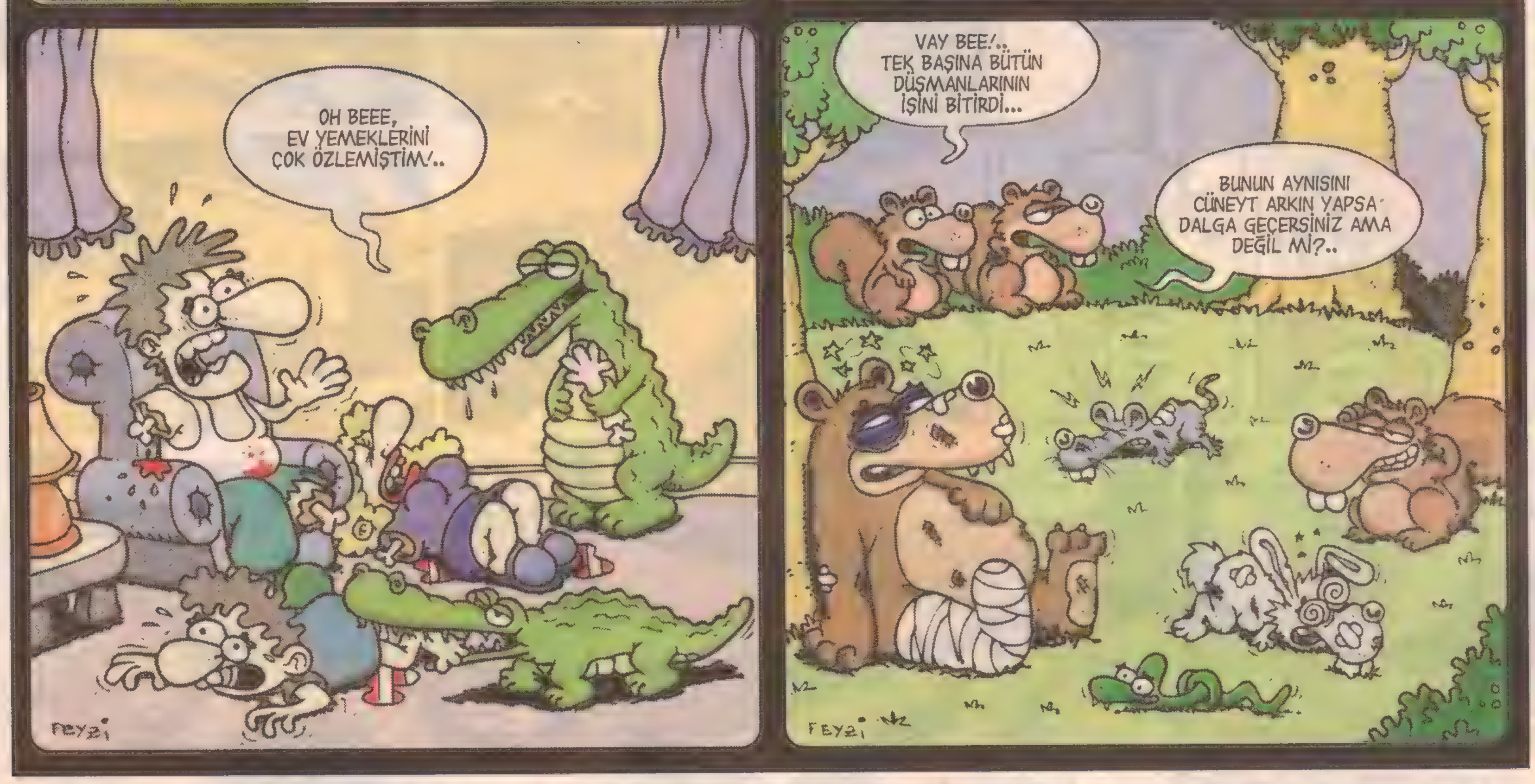
OH BEEE, EV YEMEKLERİNİ ÇOK ÖZLEMİŞTİM!..
FEYZİ
VAY BEE!.. TEK BAŞINA BÜTÜN DÜŞMANLARININ İŞİNİ BİTİRDİ...
BUNUN AYNISINI CÜNEYT ARKIN YAPSA DALGA GEÇERSİNİZ AMA DEĞİL Mİ?..
FEYZİ

KAÇAK YAYIN
AĞUSTOS SAYIS
BAYİİLERDE

CEZMİ ERSÖZ

SADECE KARANLIKTA GÖREN YERALTI KÖPEKLERİ

Balkonda oturuyoruz onunla... Gökyüzü masmavi. Altımızdan altın ışıklarıyla bir nehir geçiyor. Ağaçların yaprakları bize aşık. Balkondayız. Yüzümüzde rüzgarın mahcup gölgeleri.. Öyle güzel görünüyor ki herşey, işte belki de en çok bu yüzden kendimi bir yara gibi hissediyorum... Burada, bu evlerin boşluğuna uzanmış balkonda...

Kendine neden bu kadar eziyet ediyorsun, diyor yanımdaki arkadaşım. **Hem artık herşeyin var, beklediğin güzel günler geldi işte.**

En az kendim kadar onun için de acı çektiğimi hissediyorum. Bu ona giderek derinleşen bir vicdan azabı veriyor, farkediyorum... Peki onun için de acı çektiğimi neden bilmesin istemiyorum... Bu bencilliğim mi benim, yoksa hiçbir işe yaramayan inceliğim mi, bilemiyorum... Herşeyimin olması ne demek, ne demek beklediğim güzel günlerin gelmiş olması? Oysa biliyorum ki kendi bilinmezliğini, kendi boşluğunu bende görmekten çok ürküyor... Ona bunları onu kırmak, incitmek pahasına sormak istiyorum. İçindeki boşluğu kanatmak... Ama bu soruları sorarsam onu hiç terketmemem gerekir, hep yanında olmam... Hazır mıyım buna, emin değilim...

Geciken her soru bir haksızlık mührü olarak kazınıyor kalbime. Oysa kaybolmamak için razıyım her haksızlık mührüne... Çünkü bu yüzden korumadım başımı karanlıklardan, hayatın ters akıntılarından, belirsizliklerinden... Yüzüme kutsal doğmaların damgasını vurdurmadım... Kanatlarımı teslim etmem karşılığında bana çok kullanışlı sıfatlar vereceklerini söyleyen tanrıların önünde diz çökmedim... Cemaatlere çağırdılar... Başköşede yer ayırdılar ayinlerde. Yakama pırıltılı rozetler taktılar. Adımı tasdikli kağıtlara kazıdılar. Evime yaldızlı davetiyeler gönderdiler... "Siyasi tanrılar", insana boşluğunu unutturması karşılığında bir hayat isteyen sahte kimlik tanrıları gelip geçti ömrümden. Hiçbiri, hiçbiri haksızlığımı biraz daha pekiştiren sorularıma yanıt olamadı... Etiketlenmiş inançlar, moda öğretiler, pazarlanmış akımlar geldi geçti ömrümden... Hiçbiri boşluğumda bir yankı bile olamadı... Çünkü içimdeki boşluk bana aitti; bana aitti o boşluğun içinden büyüyen ağrı, benimdi kendine kanatarak yol açan sınırsız yolum... Bu ağrı, bu yol inadını haksızlığımdan alıyordu... Haksızdım, ana bana yapılanları hiç unutmuyordum. Neredeyse bütün hayal gücümü, enerjimi buna harcıyordum. Önceleri hiç karşı çıkmıyor, kabulleniyor, yeri ve zamanı geldiğinde intikam almayı düşlüyordum... Ama nedense bunu her defasında geciktiriyordum. Hiçbir yeri, hiçbir zamanı yaşadığım onca ıstıraba layık görmüyordum... Ve onca bekleyişten sonra intikam almayı düşlediğim düşmanımın gözlerini görüyor, o gözlerde kendime ait bir sahici ipucu bulabilir miyim diye günlerce düşünüyor, buluyordum da.

İşte bu yüzden hiçbir zaman düşmanım olamıyordu benim... Oysa onları günler ve geceler boyu, işyerlerinde ve korkuyla sığındık ları kalelerinde, tanınmamak için giydikleri elbiselerin altında, on buna insan olmanın erdemlerinden söz ederken, aslında hiçbir sa hici deneyim ve hiçbir gerçek acı yaşamadan yaşayabilmek için ha yata ne kadar ihanet ettiklerini anında unutmaya yatkınken ve ken dileriyle başbaşa kalmamak için ve evlerinin sonsuza dek kendile rine ait olduklarını herkese kanıtlamak ve bundan hiç kimseni şüphesi olmaması için önlerinde uzanan ufuktaki aydınlığa, denize geceye ve gündüze durmaksızın eşyalarını yığıyorlardı...

Hiçbir gerçek deneyim yaşamadan genç ve güçlü kalabilmeni yollarını arayan bu insanlar ve onların yaşamak korkuları yüzün den, ufuktaki aydınlığa, denizlere, gündüzlere ve gecelere yığdık ları eşyalar yüzünden gerçeğe dokunamaz olmuştuk... Gerçeğ hissedemeden soluk alamayan vicdanım bu yüzden, tanrıların uğ ramadığı yeraltında yaşayan ve bütün bedenleri derin ve iyileşme si mümkün olmayan yaralarla dolu olan, sadece karanlıkta göre ürkütücü ve gizemli köpeklerle arkadaş oluyordu... Ve bu arka daşlık beni sahici kılıyordu. Ürkütücü yalnızlığını düşündükçe hi uyuyamayan, uyuyamadığı için de yaraları giderek daha derinle şen yer altı köpeklerinden biri oluyordu vicdanım...

İnsanlar ne kadar kopmuş olurlarsa olsun kendi varlıklarından ve gerçeklere dokunmamak için önlerinde uzanan her yeri eşya larla kapatmaya çalışıyor olsalar da, vicdanı yeraltında yaşayan v

Derya Sayın

derya_sayin@mynet.com

erede şiddete maruz kalırsanız "Alo 183" hattı orada!.. Şiddet ve istismara uğayan kadın ve çocukların başvuracağı Alo 183" Kadın ve Çocuk Sosyal Hizmetler Dayanışma hattını Türkiye'nin her yerinden ücretsiz aramak mümkün

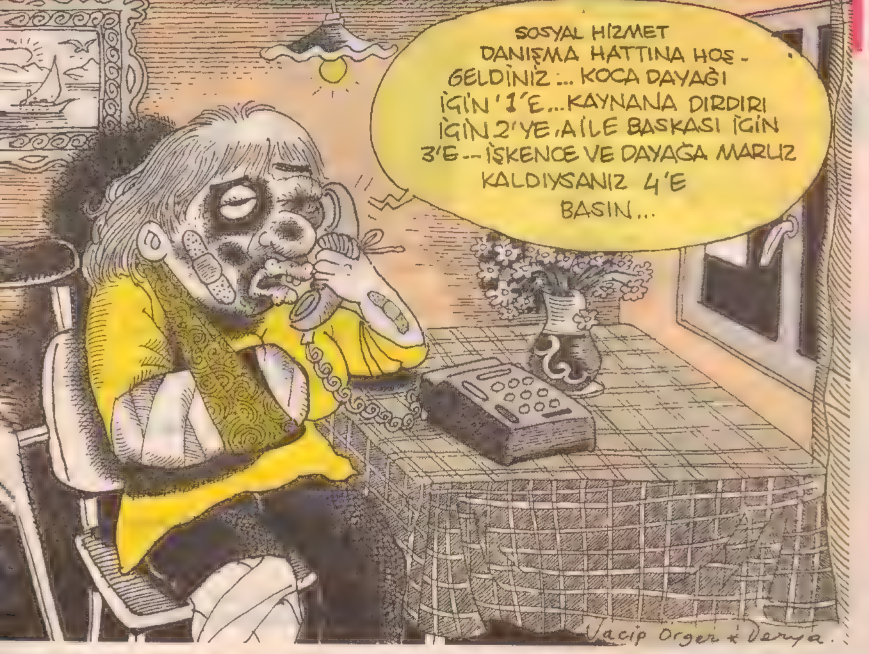
SOSYAL HİZMET DANIŞMA HATTINA HOŞGELDİNİZ... KOCA DAYAĞI İÇİN '1'E... KAYNANA DIRDIRI İÇİN 2'YE, AİLE BASKASI İÇİN 3'E -- İŞKENCE VE DAYAĞA MARUZ KALDIYSANIZ 4'E BASIN...
Nacip Orger + Derya

ÖZGE SAMANCI

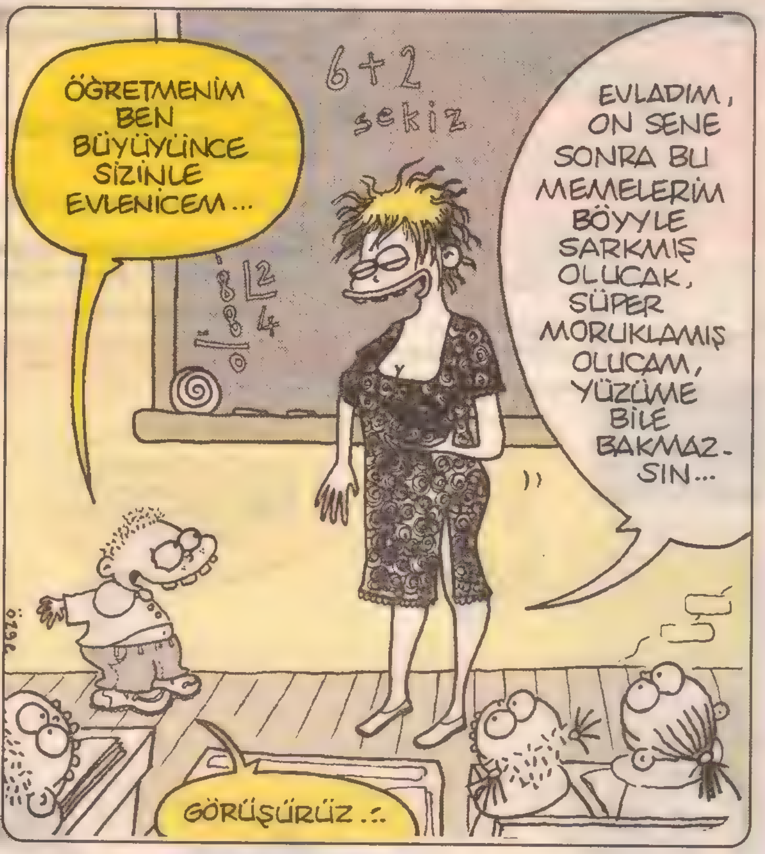
ÖĞRETMENİM BEN BÜYÜYÜNCE SİZİNLE EVLENİCEM...
6+2
sekiz
EVLADIM, ON SENE SONRA BU MEMELERİM BÖYYLE SARKMIŞ OLUCAK, SÜPER MORUKLAMIŞ OLUCAM, YÜZÜME BİLE BAKMAZSIN...
GÖRÜŞÜRÜZ...
özge

sadece karanlıkta gören bir köpeklerden biri olanı hemen tanırlar... Ve kendileri adına başka birinin ıstırap çekmesinden tiksintiyle ve ölesiye korkarlar... Ve onun onların istediği şekilde mutlu ve uyumlu biri olmasını ya da yok olmasını isterler...

Evet, bunca şeye tanık oldum, yine de herkes haklı, ben haksızım. Balkonum evrenin boşluğuna uzanmış, altımdan altın ışıklarıyla bir nehir geçiyor. Yapraklar bana aşık, yüzümde rüzgarın mahcup gölgeleri... Biliyorum, insanlar en az kendim kadar onlar için de acı çekip mutsuz olduğumu anlayıp beni yok edecek olurlarsa yine de beni günlerce merak etmekten alıkoyamayacaklar kendilerini... Bu denli haksız olduğum halde, yok olduktan sonra bile beni bu denli merak etmeleri gururlarını incitecek... Beni düşünmemek ve unutturmak için biraz daha eşya yığacaklar gördükleri ve önlerinde uzanan her yere... Yerin, evlerin altındaki karanlıklarda yaşayan, hiç uyuyamayan ve uyuyamadıkları için yaraları giderek derinleşen yeraltı köpeklerini düşündükçe uykuları kaçacak... Yani herkesten sakladıkları kendilerini...

Bu yüzden dünyayı bir vahşet yerine çevirseler de, gözümüzün gördüğü her yeri eşyalarla örtmeye çalışsalar da, sakladıkları kendilerini onlara hatırlatan her şeyi ve herkesi lanetli saysalar da yine de sadece karanlıkta gören yer altı köpeklerini düşünmekten kurtulamayacaklar...

cezmiersoz@leman.com.tr

Tunceli. 1 Ağustos Cuma günü, saat 11.00-13.00 arası **Munzur Festivali** çerçevesinde **Ovacık Belediye çay bahçesi**nde söyleşi ve imza günüm var.

Tunceli. 1 Ağustos Cuma günü, saat 19.00'da **Tunceli Stadyumu**'nda gerçekleşecek olan şiir ve müzik gecesindeyim.

Yalova. 5 Ağustos Salı günü, saat 18:00-20:00 arası **Yalova Akademi Kültür Merkezi**'ndeyim. Adres: Rüstempaşa Mah. Gazipaşa Cad. Aydın Han Yalova

Marmaris. 16 Ağustos Cumartesi günü, saat 19.00-21.00 arası **Marmaris Belediye Salonu**'ndayım. Ulusal Egemenlik Caddesi, Uysaler İşhanı No: 36 Marmaris.

İzmir. 30 Ağustos Cumartesi günü, saat 16:00-18:00 arası **İzmir Fuarı LeMan Standındayım...**

Kırık Leblebi

kirikleblebi@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

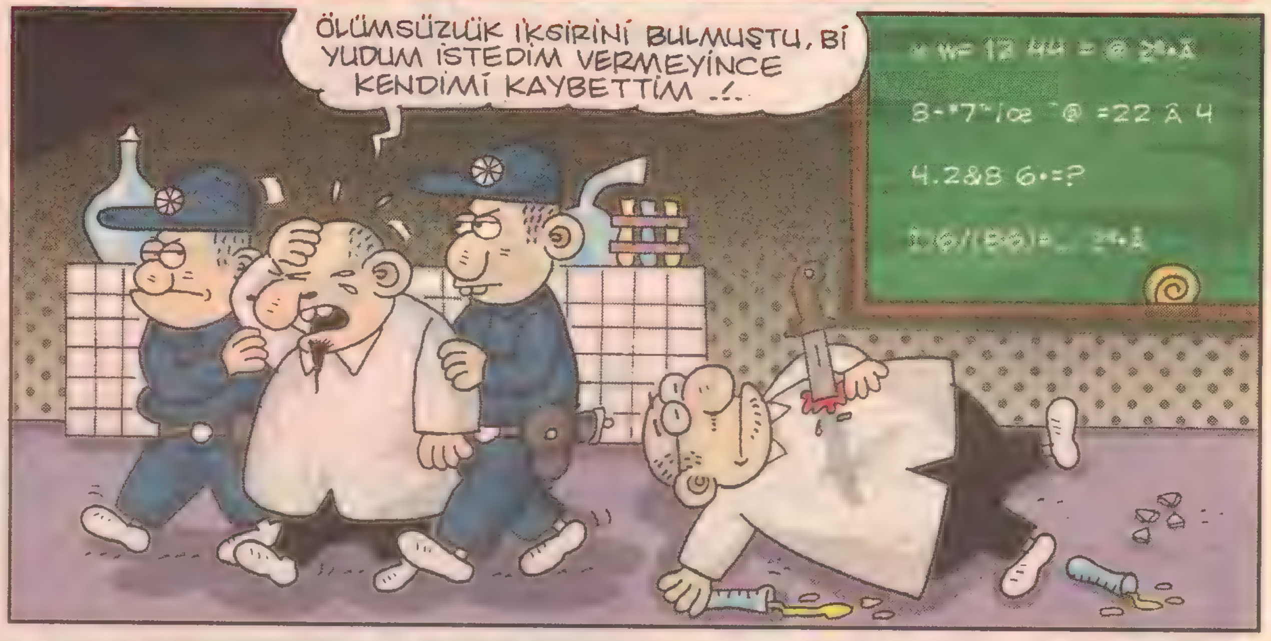
ÖLÜMSÜZLÜK İKSİRİNİ BULMUŞTU, Bİ YUDUM İSTEDİM VERMEYİNCE KENDİMİ KAYBETTİM...
8-*7"/œ ~@ =22 Â 4
4.2&8 6•=?

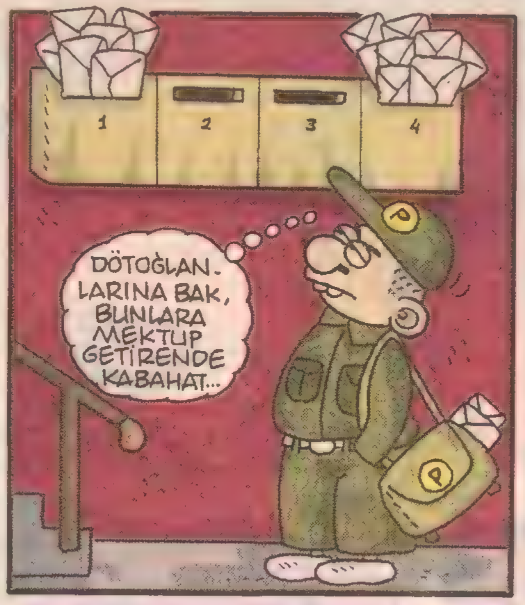
1
2
3
4
DÖTOĞLANLARINA BAK, BUNLARA MEKTUP GETİRENDE KABAHAT...

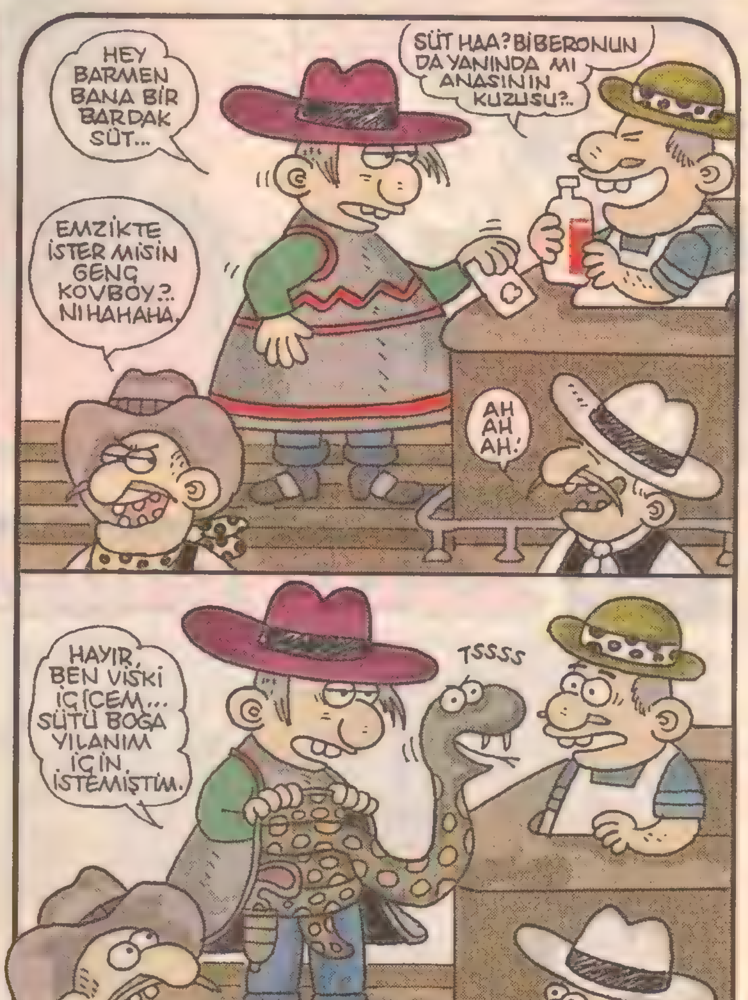
HEY BARMEN BANA BİR BARDAK SÜT...
SÜT HAA? BİBERONUN DA YANINDA MI ANASININ KUZUSU?..
EMZİKTE İSTER MİSİN GENÇ KOVBOY?.. NIHAHAHA
AH AH AH!
HAYIR, BEN VİSKİ İÇİCEM... SÜTÜ BOĞA YILANIM İÇİN İSTEMİŞTİM.
TSSSS

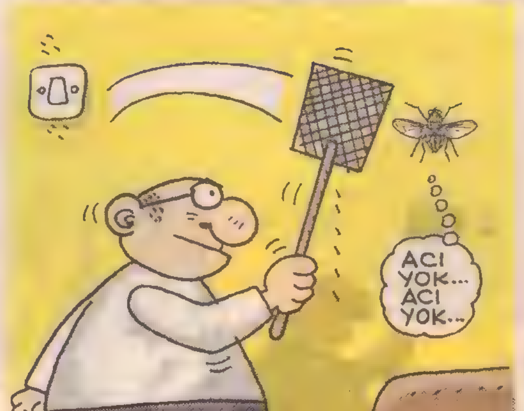
ACI YOK... ACI YOK...

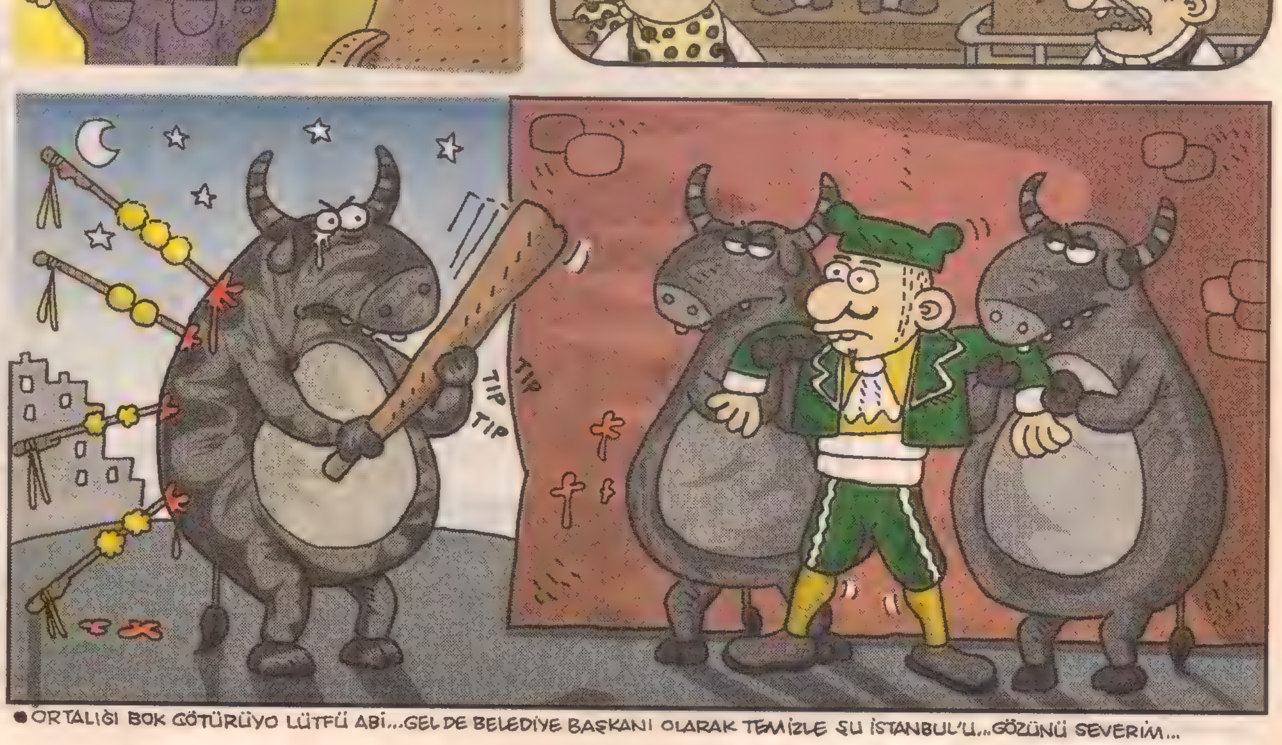

ORTALIĞI BOK GÖTÜRÜYO LÜTFÜ ABİ...GEL DE BELEDİYE BAŞKANI OLARAK TEMİZLE ŞU İSTANBUL'U...GÖZÜNÜ SEVERİM...

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

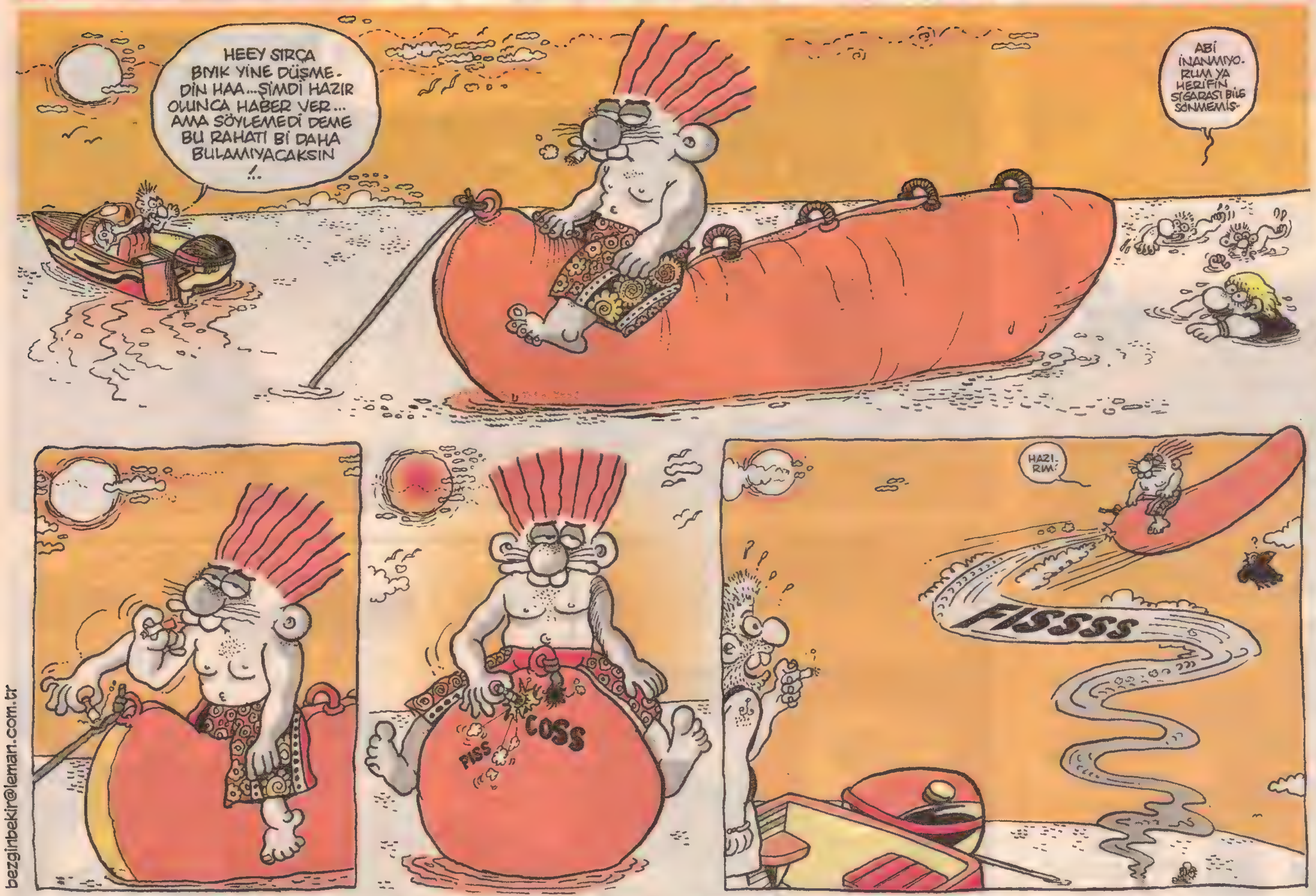
HEEY SIRÇA BIYIK YİNE DÜŞME-DİN HAA...ŞİMDİ HAZIR OLUNCA HABER VER... AMA SÖYLEMEDİ DEME BU RAHATI Bİ DAHA BULAMIYACAKSIN !..
ABİ İNANMIYO-RUM YA HERİFİN SİGARASI BİLE SÖNMEMİŞ.
FISS
COSS
HAZI-RIM!
FISSSS

bezginbekir@leman.com.tr

İki Resim Arasındaki 7 Fark

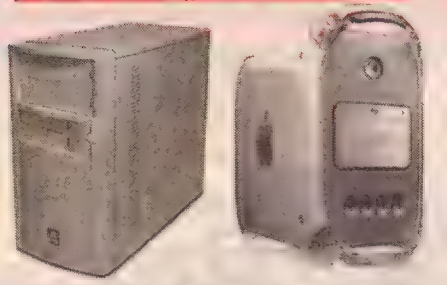

PC & Macintosh

① PC birçok platformda size kucak açar...
Macintosh, daha çok "iş" çağrıştırır!..

② PC halka mal olmuştur, çoğu insan onun dilinden anlar...
Macintosh, içine kapanıktır, sesi soluğu çıkmaz!..

③ PC samimidir...
Macintosh, bünyesinde ister istemez bir ciddiyet barındırır!..

④ PC, kısa ve öz ismiyle kişiyi yormaz...
Macintosh, asilzade ismiyle akıl karıştırır!..

⑤ PC, usta ellerde bir sexshop'a bile dönüşebilir...
Macintosh, yapısı itibariyle porno materyallere pek alet olmaz!..

⑥ PC, sanal alemde cıvıl cıvıldır...
Macintosh, internet hususunda soğuk ve eğlencesizdir!..

⑦ PC, içindeki parçalar bakımından çoğu kez nazlıdır...
Macintosh "ses kartı tanımadı, modem görmedi, ekran kartı sapıttı" diyerek sizi yormaz!..

(Fikir ve zikir Murat Yüceşan, şükran)

Firavunun Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

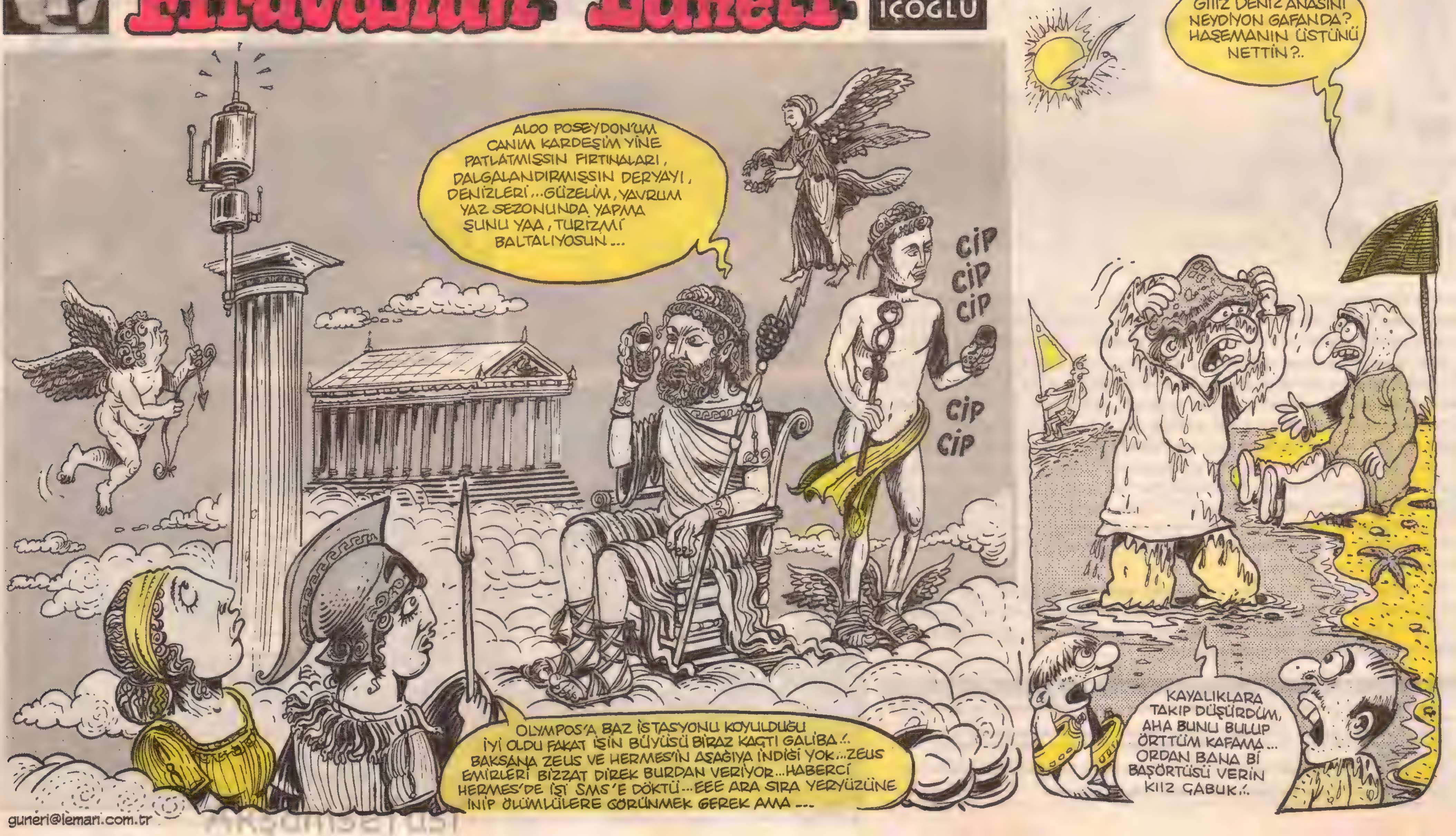
ALOO POSEYDON'UM CANIM KARDEŞİM YİNE PATLATMIŞSIN FIRTINALARI, DALGALANDIRMIŞSIN DERYAYI, DENİZLERİ...GÜZELİM, YAVRUM YAZ SEZONUNDA YAPMA ŞUNU YAA, TURİZMİ BALTALIYOSUN...
CİP CİP CİP
CİP CİP
OLYMPOS'A BAZ İSTASYONU KOYULDUĞU İYİ OLDU FAKAT İŞİN BÜYÜSÜ BİRAZ KAÇTI GALİBA!.. BAKSANA ZEUS VE HERMES'İN AŞAĞIYA İNDİĞİ YOK...ZEUS EMİRLERİ BİZZAT DİREK BURDAN VERİYOR...HABERCİ HERMES'DE İŞİ SMS'E DÖKTÜ...EEE ARA SIRA YERYÜZÜNE İNİP ÖLÜMLÜLERE GÖRÜNMEK GEREK AMA...
GIIIZ DENİZ ANASINI NEYDİYON GAFANDA? HAŞEMANIN ÜSTÜNÜ NETTİN?..
KAYALIKLARA TAKIP DÜŞÜRDÜM, AHA BUNU BULUP ÖRTTÜM KAFAMA... ORDAN BANA Bİ BAŞÖRTÜSÜ VERİN KIIZ ÇABUK!..

guneri@leman.com.tr

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

ÇUKUROVA SPEED!

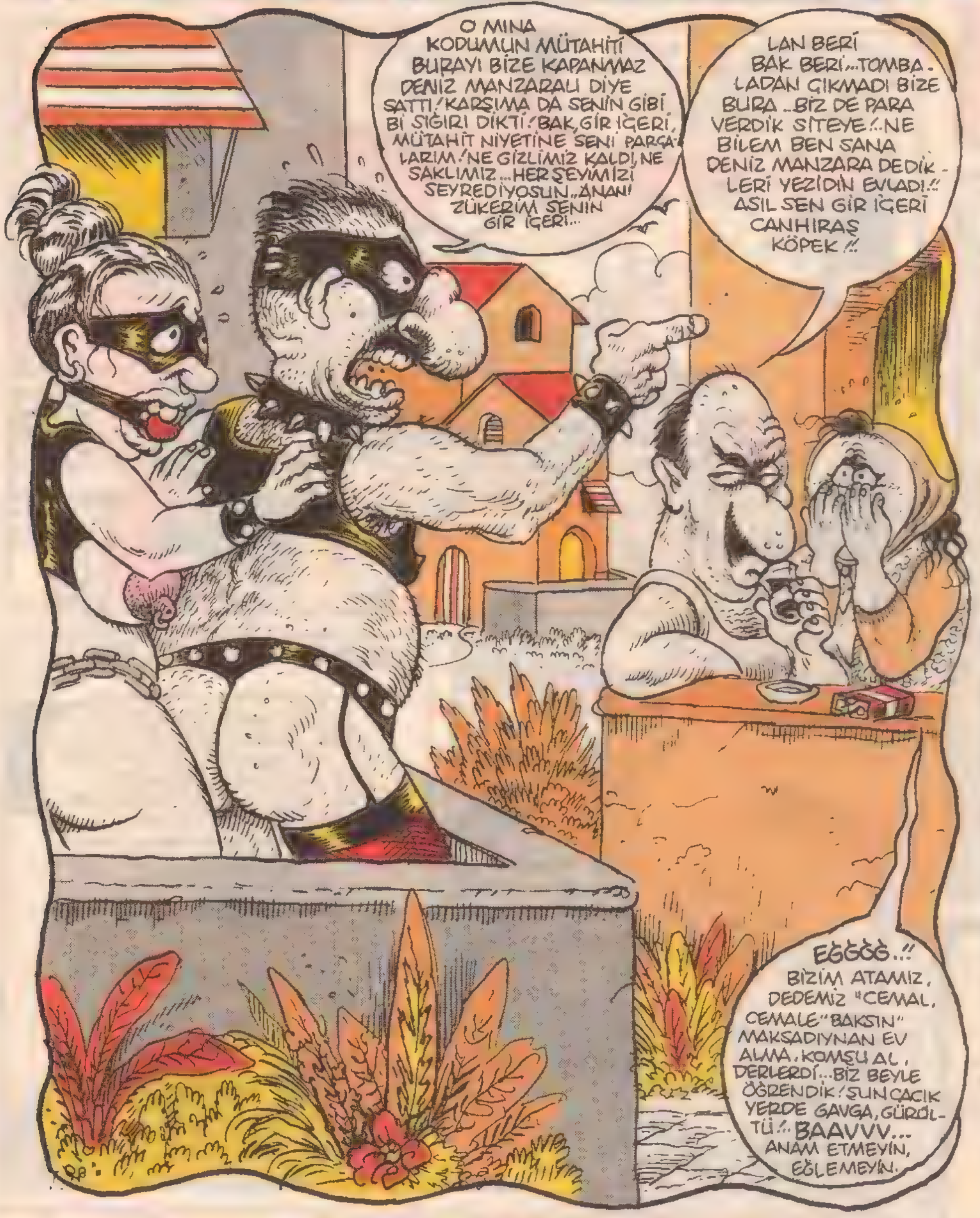
O MINA KODUMUN MÜTAHİTİ BURAYI BİZE KAPANMAZ DENİZ MANZARALI DİYE SATTI! KARŞIMA DA SENİN GİBİ Bİ SIĞIRI DİKTİ! BAK, GİR İÇERİ, MÜTAHİT NİYETİNE SENİ PARÇALARIM! NE GİZLİMİZ KALDI, NE SAKLIMIZ... HER ŞEYİMİZİ SEYREDİYOSUN.. ANANI ZÜKERİM SENİN GİR İÇERİ...
LAN BERİ BAK BERİ... TOMBALADAN ÇIKMADI BİZE BURA.. BİZ DE PARA VERDİK SİTEYE!..NE BİLEM BEN SANA DENİZ MANZARA DEDİKLERİ YEZİDİN EVLADI!! ASIL SEN GİR İÇERİ CANHIRAŞ KÖPEK!!
EĞĞĞĞ..!! BİZİM ATAMIZ, DEDEMİZ "CEMAL, CEMALE" "BAKSIN" MAKSADIYNAN EV ALMA, KOMŞU AL, DERLERDİ... BİZ BEYLE ÖĞRENDİK! ŞUN ÇACIK YERDE GAVGA, GÜRÜLTÜ!.. BAAVVV... ANAM ETMEYİN, EĞLEMEYİN.

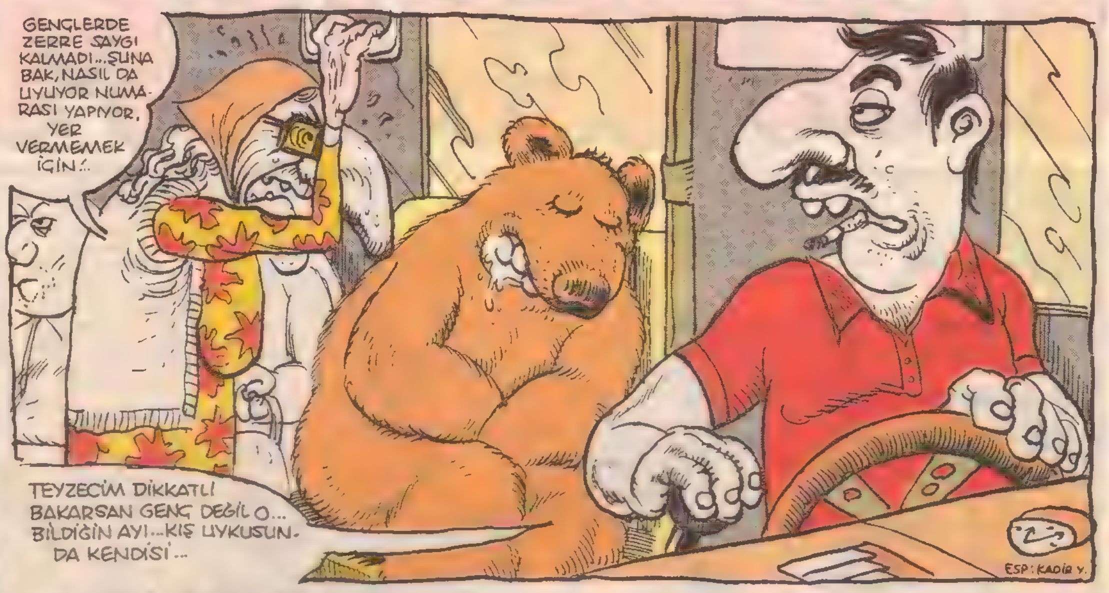
GENÇLERDE ZERRE SAYGI KALMADI... ŞUNA BAK, NASIL DA UYUYOR NUMARASI YAPIYOR, YER VERMEMEK İÇİN!..
TEYZECİM DİKKATLİ BAKARSAN GENÇ DEĞİL O... BİLDİĞİN AYI... KIŞ UYKUSUNDA KENDİSİ...

ESP: KADİR Y.

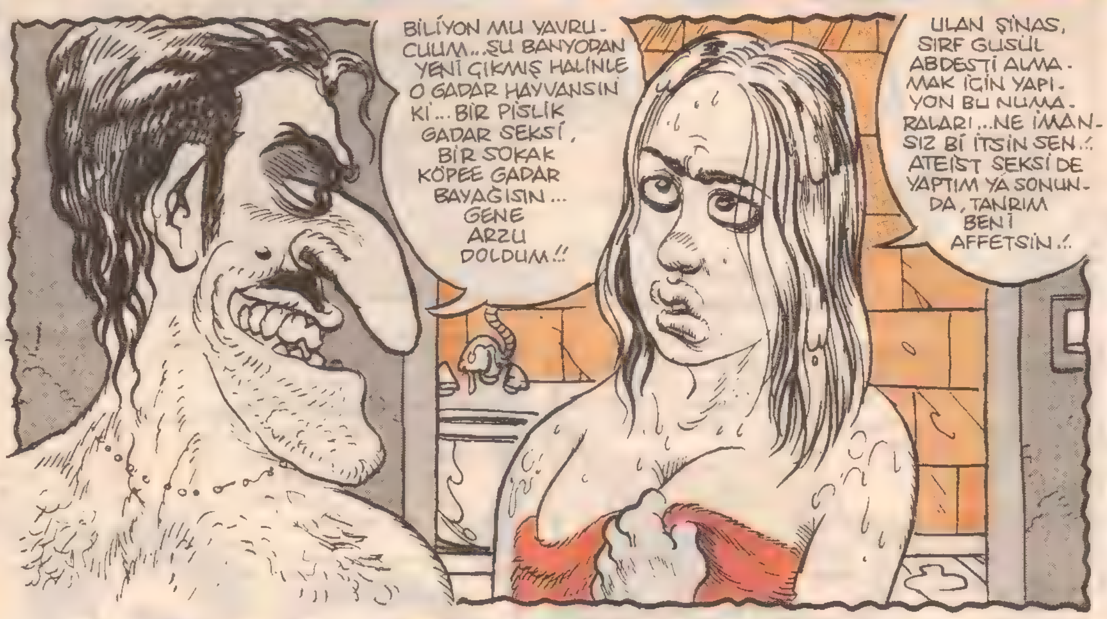
BİLİYON MU YAVRUCUUM... ŞU BANYODAN YENİ ÇIKMIŞ HALİNLE O GADAR HAYVANSIN Kİ... BİR PİSLİK GADAR SEKSİ, BİR SOKAK KÖPEE GADAR BAYAĞISIN... GENE ARZU DOLDUM!!
ULAN ŞİNAS, SIRF GUSÜL ABDESTİ ALMAMAK İÇİN YAPIYON BU NUMARALARI... NE İMANSIZ Bİ İTSİN SEN!.. ATEİST SEKSİ DE YAPTIM YA SONUNDA, TANRIM BENİ AFFETSİN!..

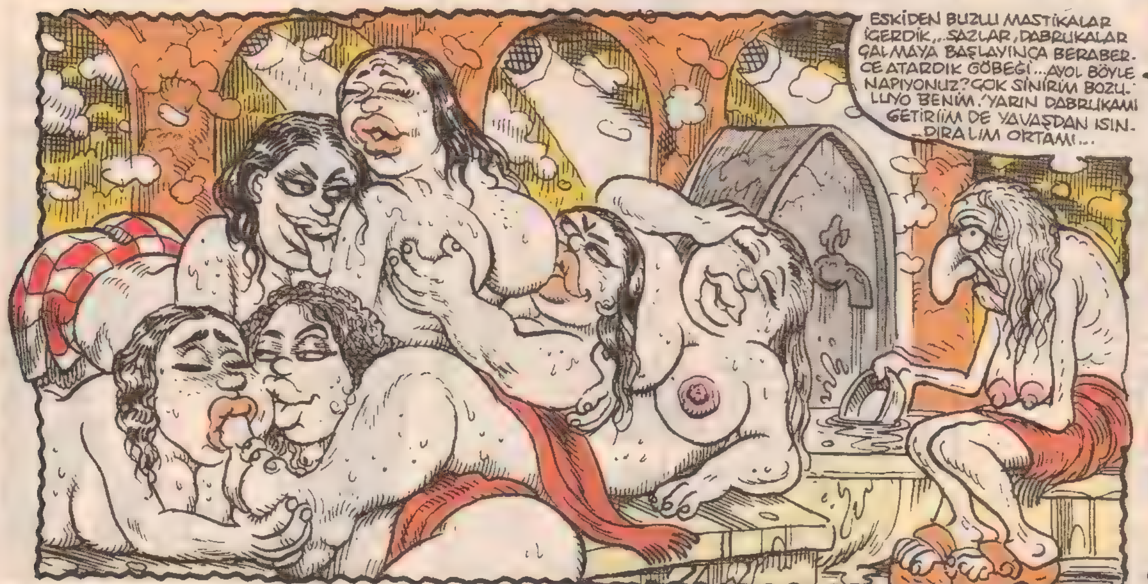
ESKİDEN BUZLU MASTİKALAR İÇERDİK,..SAZLAR, DABRUKALAR ÇALMAYA BAŞLAYINCA BERABERCE ATARDIK GÖBEĞİ...AYOL BÖYLE NAPIYONUZ? ÇOK SİNİRİM BOZULUYO BENİM! YARIN DABRUKAMI GETİRİİM DE YAVAŞDAN ISINDIRALIM ORTAMI...

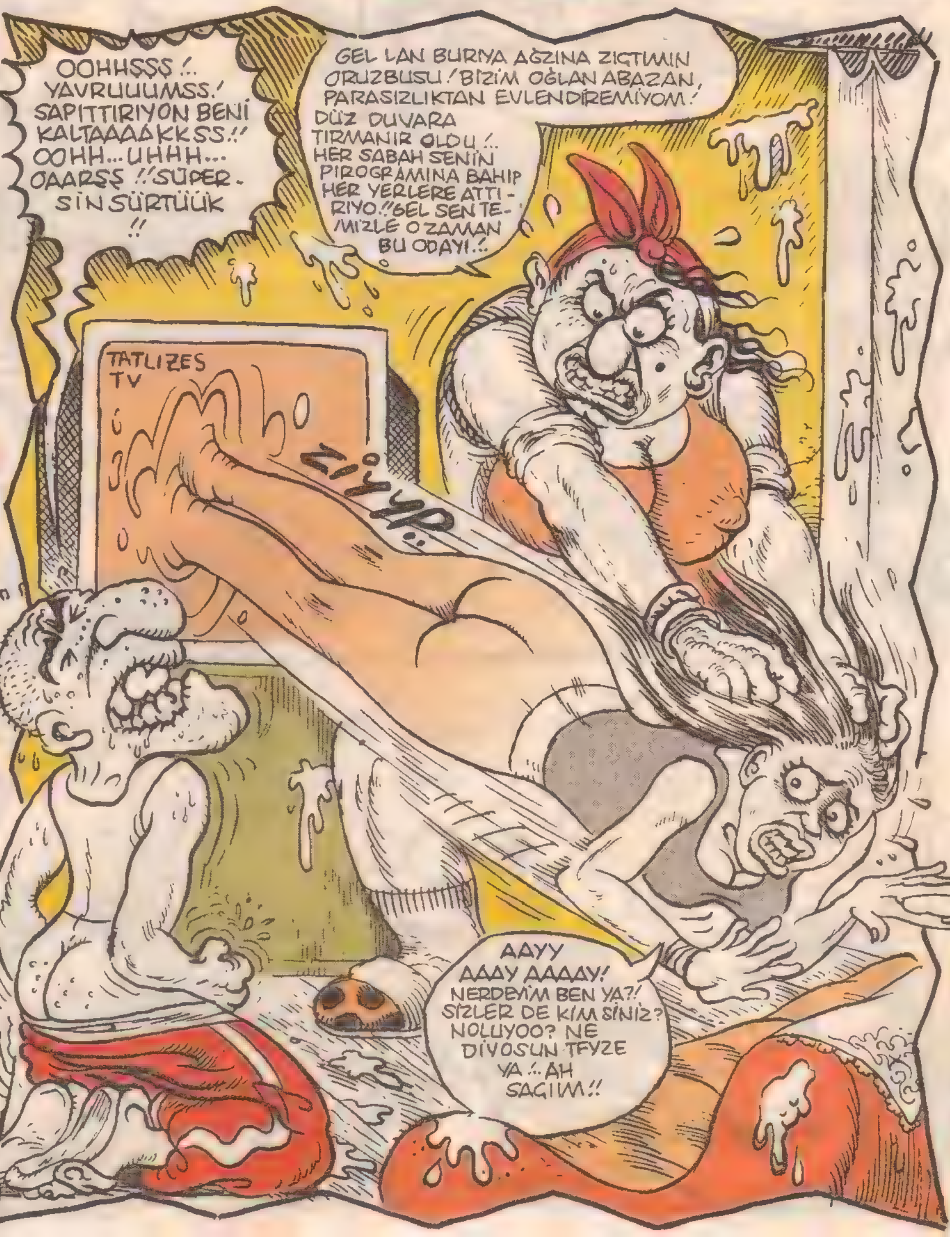
OOHHSSŞ!.. YAVRUUUUMSS! SAPITTIRIYON BENİ KALTAAAAKKSS!! OOHH...UHHH... OAARSŞ!! SÜPERSİN SÜRTÜÜK!!
GEL LAN BURIYA AĞZINA ZIÇTIMIN ORUZBUSU! BİZİM OĞLAN ABAZAN, PARASIZLIKTAN EVLENDİREMİYOM! DÜZ DUVARA TIRMANIR OLDU!.. HER SABAH SENİN PIROGRAMINA BAHIP HER YERLERE ATTIRIYO!! GEL SEN TEMİZLE O ZAMAN BU ODAYI!..
TATLIZES TV
ZİYYP
AAYY AAAY AAAAY! NERDEYİM BEN YA?! SİZLER DE KİM SİNİZ? NOLUYOO? NE DİYOSUN TEYZE YA!.. AH SAGIIM!!

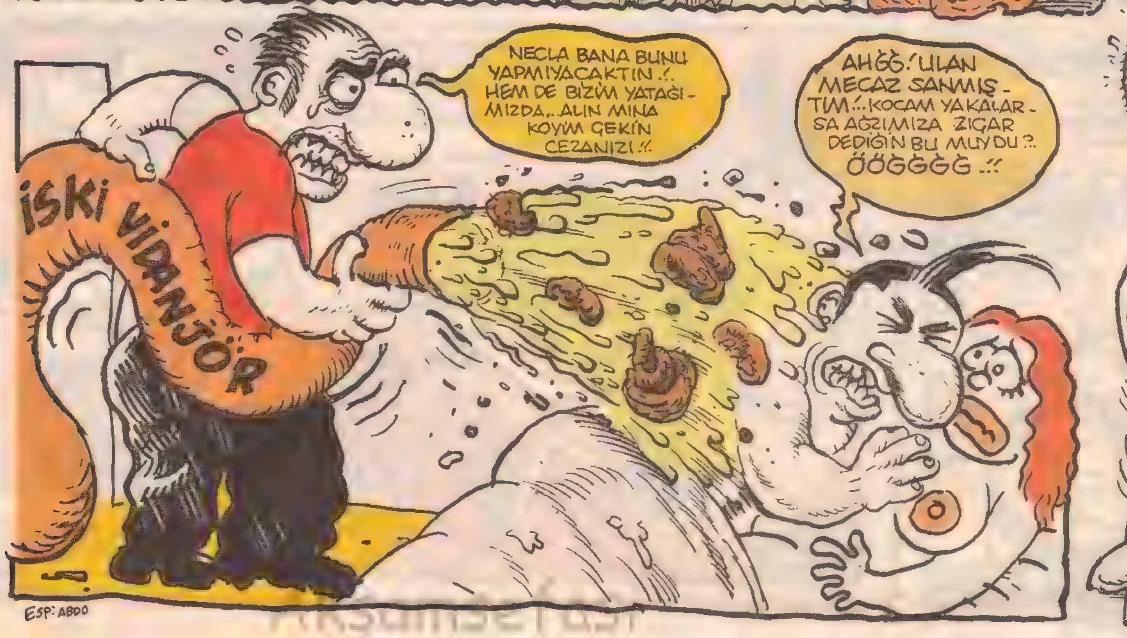
NECLA BANA BUNU YAPMIYACAKTIN!.. HEM DE BİZİM YATAĞIMIZDA...ALIN MINA KOYIM ÇEKİN CEZANIZI!!
AHĞĞ! ULAN MECAZ SANMIŞTIM!..KOCAM YAKALARSA AĞZIMIZA ZIÇAR DEDİĞİN BU MUYDU?.. ÖÖĞĞĞĞ..!!
İSKİ VİDANJÖR

ESP: ABDO

KAAHERTEM

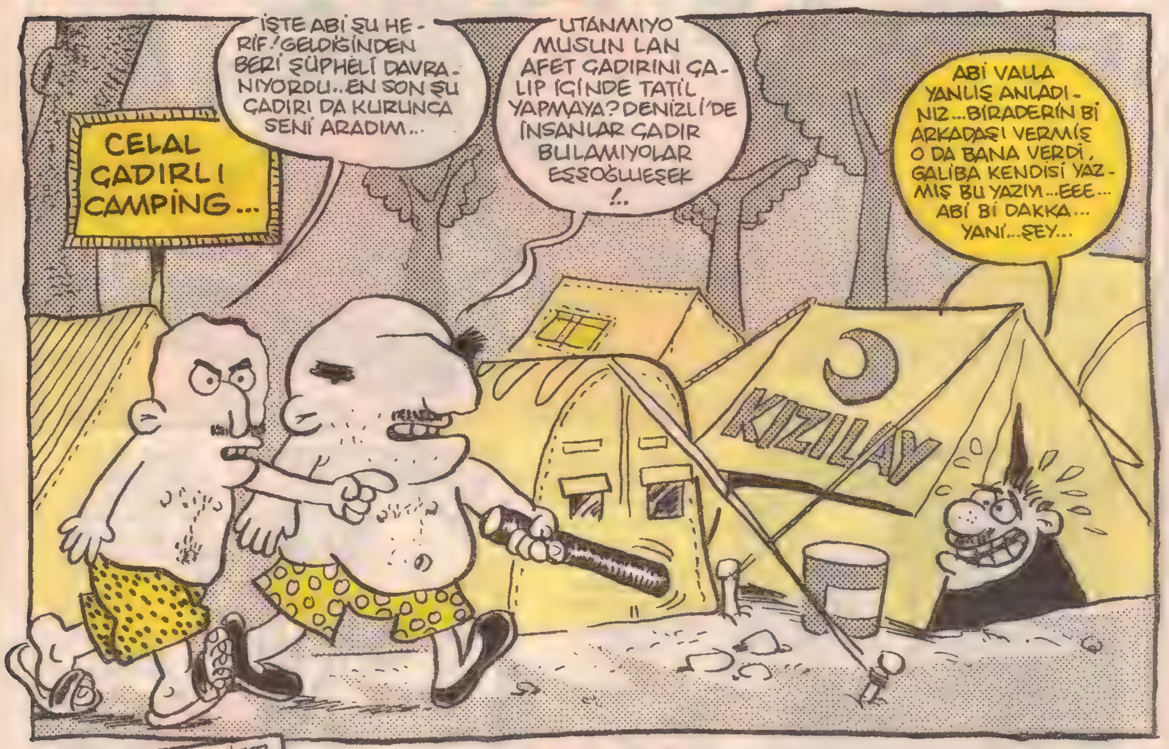
CELAL ÇADIRLI CAMPİNG...
İŞTE ABİ ŞU HERİF! GELDİĞİNDEN BERİ ŞÜPHELİ DAVRANIYORDU.. EN SON ŞU ÇADIRI DA KURUNCA SENİ ARADIM...
UTANMIYOMUSUN LAN AFET ÇADIRINI ÇALIP İÇİNDE TATİL YAPMAYA? DENİZLİ'DE İNSANLAR ÇADIR BULAMIYOLAR EŞŞOĞLUEŞEK !..
ABİ VALLA YANLIŞ ANLADINIZ... BİRADERİN Bİ ARKADAŞI VERMİŞ O DA BANA VERDİ, GALİBA KENDİSİ YAZMIŞ BU YAZIYI... EEE... ABİ Bİ DAKKA... YANİ... ŞEY...
KIZILAY

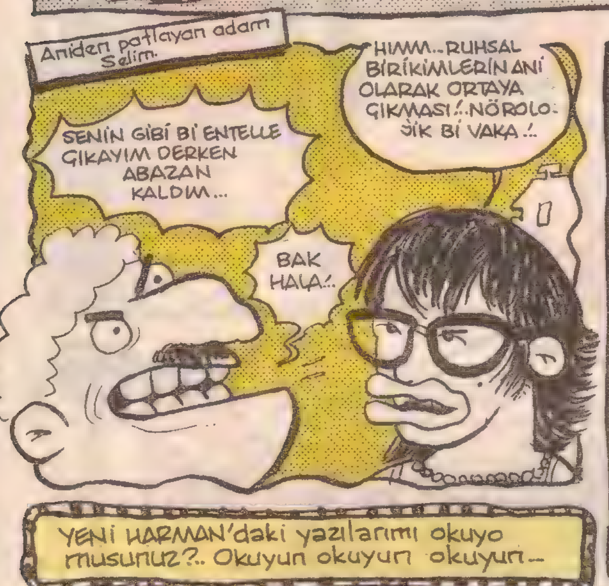
Aniden patlayan adam Selim.
HIMM.. RUHSAL BİRİKİMLERİN ANİ OLARAK ORTAYA ÇIKMASI!.. NÖROLOJİK Bİ VAKA!..
SENİN GİBİ Bİ ENTELLE ÇIKAYIM DERKEN ABAZAN KALDIM...
BAK HALA!..
YENİ HARMAN'daki yazılarımı okuyo musunuz?.. Okuyun okuyun okuyun...

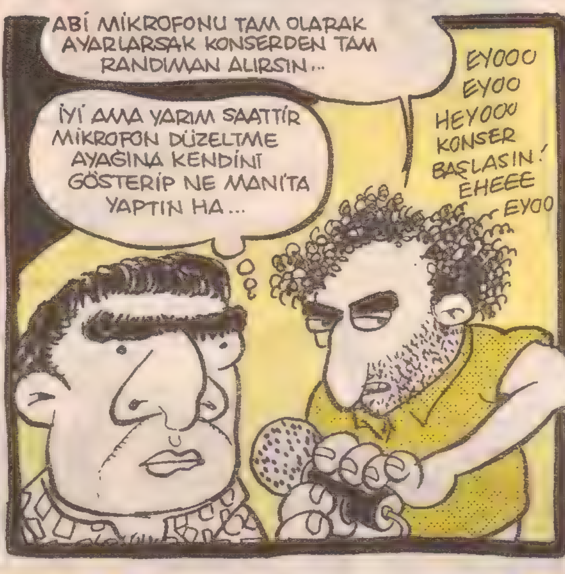
ABİ MİKROFONU TAM OLARAK AYARLARSAK KONSERDEN TAM RANDIMAN ALIRSIN...
İYİ AMA YARIM SAATTİR MİKROFON DÜZELTME AYAĞINA KENDİNİ GÖSTERİP NE MANİTA YAPTIN HA...
EYOOO EYOO HEYOOO KONSER BAŞLASIN! EHEEE EYOO

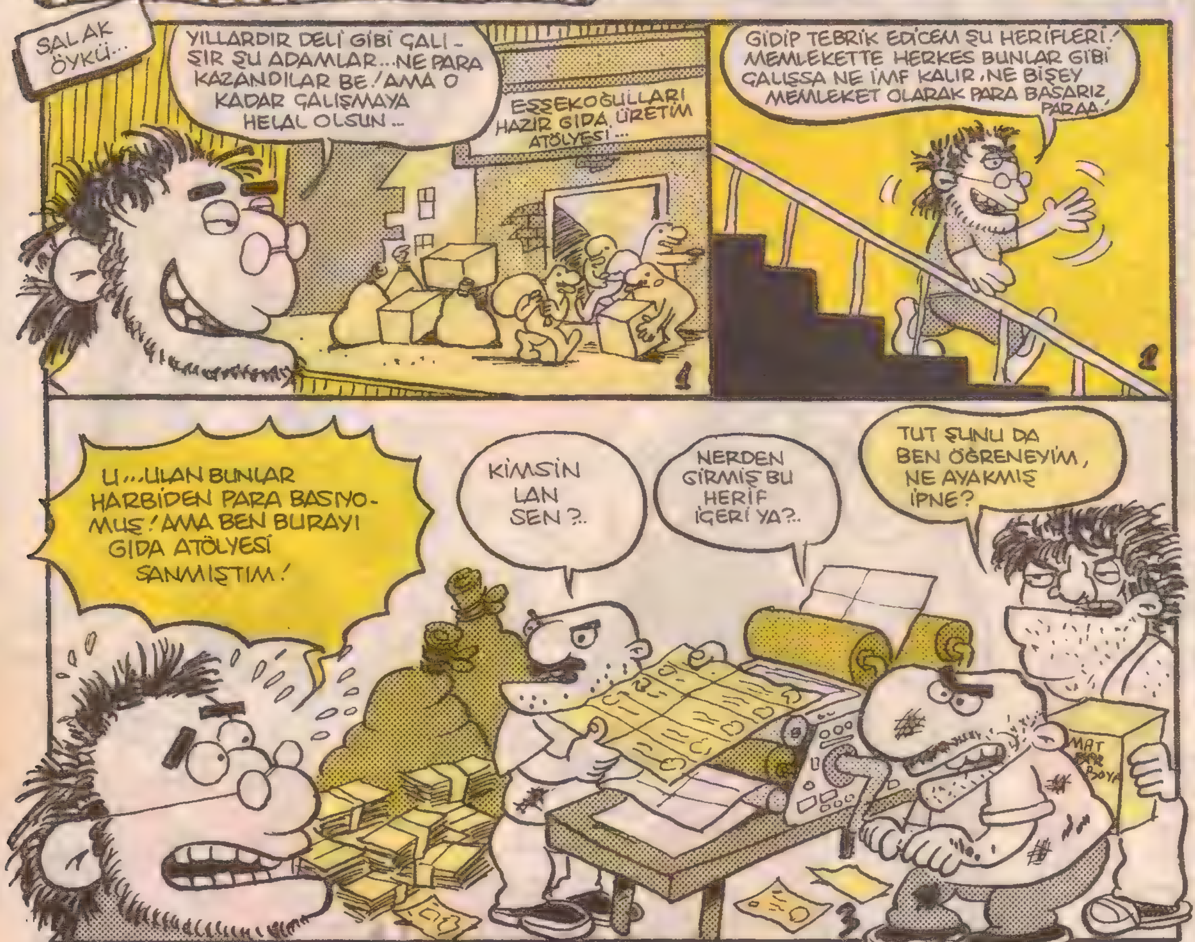
SALAK ÖYKÜ...
YILLARDIR DELİ GİBİ ÇALIŞIR ŞU ADAMLAR... NE PARA KAZANDILAR BE! AMA O KADAR ÇALIŞMAYA HELAL OLSUN...
EŞŞEKOĞULLARI HAZIR GIDA ÜRETİM ATÖLYESİ...
GİDİP TEBRİK EDİCEM ŞU HERİFLERİ! MEMLEKETTE HERKES BUNLAR GİBİ ÇALIŞSA NE İMF KALIR, NE BİŞEY MEMLEKET OLARAK PARA BASARIZ, PARAA.
U... ULAN BUNLAR HARBİDEN PARA BASIYOMUŞ! AMA BEN BURAYI GIDA ATÖLYESİ SANMIŞTIM!
KİMSİN LAN SEN?..
NERDEN GİRMİŞ BU HERİF İÇERİ YA?..
TUT ŞUNU DA BEN ÖĞRENEYİM, NE AYAKMIŞ İPNE?
MAT BOYA

behicpek@leman.com.tr **Behiç Pek**

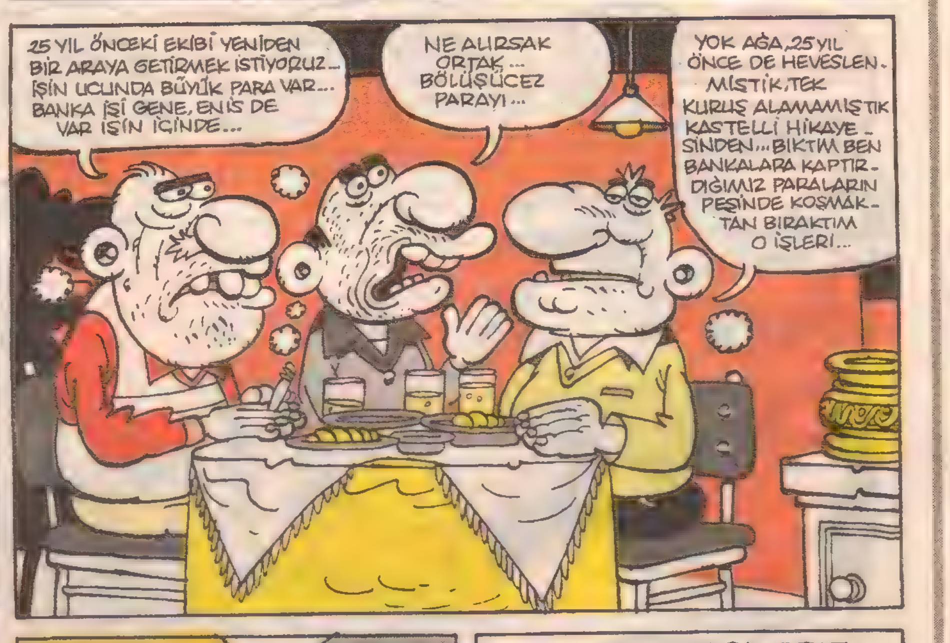
25 YIL ÖNCEKİ EKİBİ YENİDEN BİR ARAYA GETİRMEK İSTİYORUZ... İŞİN UCUNDA BÜYÜK PARA VAR... BANKA İŞİ GENE, ENİS DE VAR İŞİN İÇİNDE...
NE ALIRSAK ORTAK... BÖLÜŞÜCEZ PARAYI...
YOK AĞA, 25 YIL ÖNCE DE HEVESLENMİŞTİK, TEK KURUŞ ALAMAMIŞTIK KASTELLİ HİKAYESİNDEN... BIKTIM BEN BANKALARA KAPTIRDIĞIMIZ PARALARIN PEŞİNDE KOŞMAKTAN BIRAKTIM O İŞLERİ...

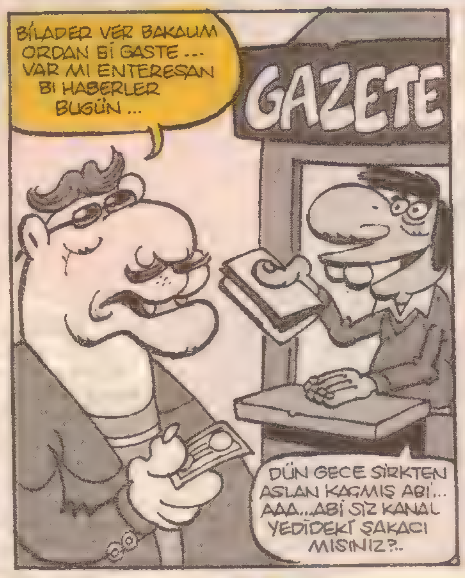
BİLADER VER BAKAUM ORDAN Bİ GASTE... VAR MI ENTERESAN BI HABERLER BUGÜN...
GAZETE
DÜN GECE SİRKTEN ASLAN KAÇMIŞ ABİ... AAA... ABİ SİZ KANAL YEDİDEKİ ŞAKACI MISINIZ?..

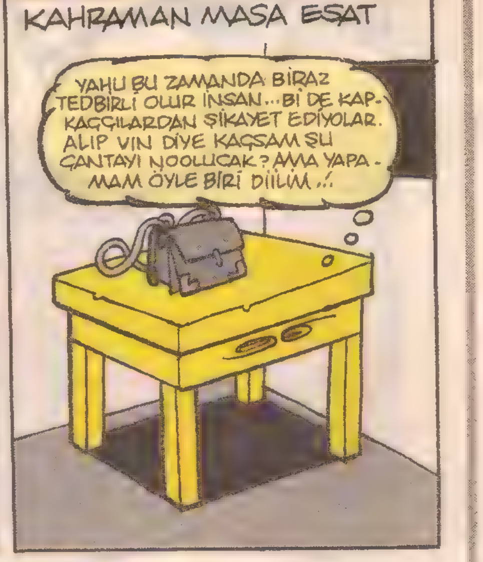
KAHRAMAN MASA ESAT
YAHU BU ZAMANDA BİRAZ TEDBİRLİ OLUR İNSAN... Bİ DE KAPKAÇÇILARDAN ŞİKAYET EDİYOLAR. ALIP VIN DİYE KAÇSAM ŞU ÇANTAYI NOOLUCAK? AMA YAPAMAM ÖYLE BİRİ DİİLİM..!

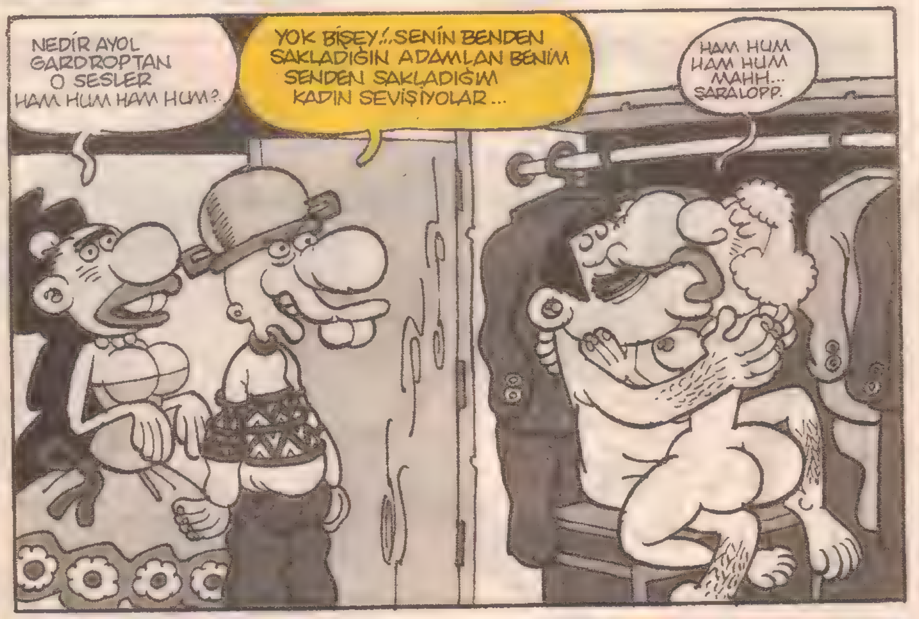
NEDİR AYOL GARDROPTAN O SESLER HAM HUM HAM HUM?
YOK BİŞEY!.. SENİN BENDEN SAKLADIĞIN ADAMLAN BENİM SENDEN SAKLADIĞIM KADIN SEVİŞİYOLAR...
HAM HUM HAM HUM MAHH... ŞARALOPP.

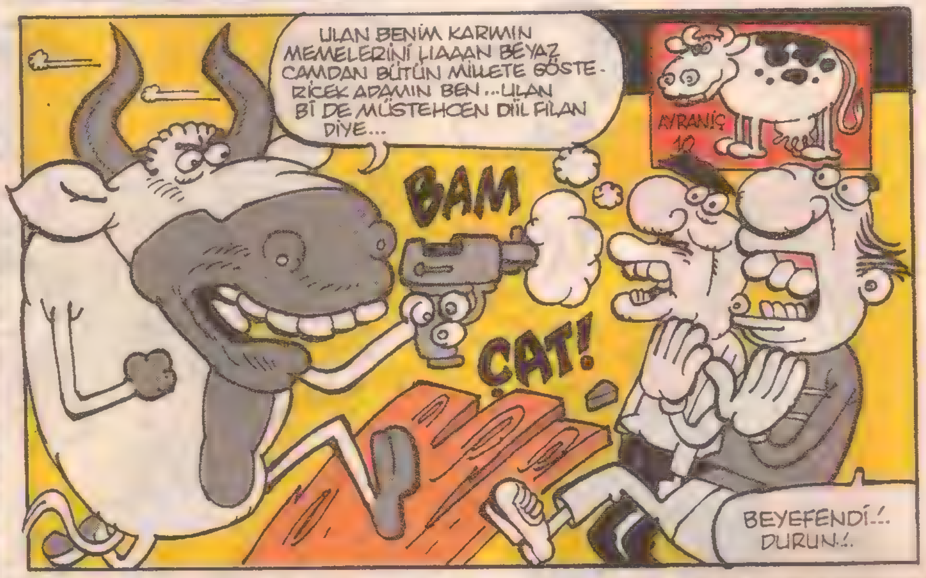
ULAN BENİM KARIMIN MEMELERİNİ ŞIAAAN BEYAZ CAMDAN BÜTÜN MİLLETE GÖSTERİCEK ADAMIN BEN... ULAN Bİ DE MÜSTEHCEN DİİL FİLAN DİYE...
AYRANİÇ 10
BAM
ÇAT!
BEYEFENDİ!.. DURUN!..

AMERİKAN KÖPEKLERİ

Nihat Genç

Hürriyet yazarları Yalçın Doğan, Özdemir İnce Bağdat'ta ABD askerlerince tutuklandı, gazetecilerimiz 'biz CNN'de çalışıyoruz' dediler, askerler yemedi, gözaltına aldı, inceleme yaptılar, baktılar ki hakikaten CNN'de çalışıyorlar, 'bizimkilermiş' deyip bıraktılar. Peki, başka gazetecilerimiz, CNN'den değiller, ne olacak?.. Ama aklıma bir şey geldi. Türk askerleri de Aydın Doğan'dan 'CNN basın kartı' pekala alabilir, böylelikle 'çuval geçirilmeyi' önlemiş oluruz, 'bizimkiler' muamelesi görürüz... Amerikalıların 'bizimkiler' muamelesi çektiği bu yazarlar, Türkiye yazarları, Türk'ün yazarları olurlar...

Rezilliklere, şaka bile yapılmıyor.

Nükleer tehditlerle gezegenimiz yıkılıyor, tarihin en acımasız haksız savaşlarıyla dünya yıkılıyor, herifin derdine bak, oturmuş plazasında klimalı odasında 'asker gönderelim' diye fetva veriyor. Doktor, hemşire, mühendis, elektrikçi, gıda yardımı gönderelim, aklından geçmiyor.

Ertuğrul Özkök, Sedat Sertoğlu, Sedat Ergin, Altemur Kılıç vb. bir yığın üfürükçü sallıyor. Şu Altemur Kılıç, herif, aksırık tıksırıklarını fikir sanıyor, aksiliklerini Türk Milleti'nin onurunu sanıyor, Türkiye'yi üç kişiden ibaret sanıyor, babası, Atatürk ve kendisi. Ya şu Sedat Sertoğlu...

Bazı yazarlarımız kendini satmış olabilir, ama kendileri satıldı diye Türkiye'yi de satılmış kabul etmeleri, artık rezillik değil, palyaçoluğun dik alası.

Irak savaşı öncesi, hatırlayın. Tüm ekranlar, büyük medya, istinasız Amerika'nın yanında kılıç sallıyordu. Birkaç küçük gazete, birkaç küçük TV, Amerikan aleyhinde ancak propaganda yapabiliyor ve aşağılanıyorlardı. Ne oldu? Büyük medya Meclisin ve Türk halkının tükürükleriyle boğuldu. Vatan haini, kalleşler, işbirlikçiler olarak beş-on kişi ortada kaldı. Kaçtır dünyaya rezil oluyorlar.

Bakın kimleri çıldırtıyor, ekmeklerinden ediyorlar. Ülkemizde birçok elçilik görevlisi, yabancı medya mensubu, ABD'de de birçok düşünce kulübü (Think Tank) işte bu medyamızı izleyerek, Türkiye'deki havayı koklayıp bilgi edindiğini sanıyor. İşte kızıl kıyamet burada kopuyor. Ülkemizi ısrarla büyük medya üzerinden koklamaya çalıştıkları için göt üstü düşüp, her defasında çuvallıyorlar. Düşünün, elçilik görevlisi ya da muhabirsiniz, gazetelere bakıp, 'Türkiye böyle düşünüyor' diye yıllardır rapor veriyorsunuz ve tüm dünyayı aldatıp yanıltıyorsunuz. Tezkere günlerini hatırlayın, tüm dünya işte böyle şaşırdı, afalladı. Medyadan aldıkları izlenimlerle fos çıktılar, şaşırdılar. Artık yabancı elçilikler, yabancı muhabirler kafayı yemiş durumda, artık onlar da gazetelerimizi okuyup, 'asker gönderelim' sloganlarını görünce, götüyle gülüyorlar, bu gülünçlükleri dünyaya yansıtmıyorlar!

Ancak, inanılmaz şaşırtıcı, yanlış bir siyasal hava yaratılıyor, iletişim araçlarıyla tüm dünyanın karıncaları, böcekleri izlendiği halde, Türkiye halkının görüşlerini kimse bilemiyor. Bu da bizim işimize geliyor, hem yabancı basın, hem elçilikler, Türkiye'deki havayı koklamakta zorlanıyor. Bizim medya yine bir balon şişiriyor, koskoca Pentagon bu balona inanıyor, kararlar alıyor, bakıyor ki sonra kazın ayağı böyle değil, bokun bokun oluyorlar. Sonra da Türkiye bizi yanılttı diye tehditlerde bulunuyorlar, sizi yanıltan Türkiye değil, köpekleriniz!

İşte, Abdullah Gül Amerika'ya giderken, yine Türkiye asker gönderecek, pazarlığa geliyoruz diye raporlar-yazılar verdiler, yine burunlarında sinek şaplattılar. Büyük medyamız başımızdan eksik olmasın. Hep yanıltsın. Medyamız, Türkiye halkının düşüncelerine hiç itibar etmeyerek, aynı zamanda Türkiye halkının gerçek düşüncelerini de saklamış oluyor ve Amerika her defasında bozum oluyor. Bu iyiliklerini unutmayacağız.

(Abdullah Gül'ün danışmanı Ahmet Davutoğlu çok değerli bir bilimadamıdır, Türk halkının derin hassasiyetlerinin farkındadır. Bir düşünün bu koltukta bugün Demirel, Tansu, Ağar otursaydı, halimiz nice olurdu? Verilmiş sadakamız varmış.)

Şimdi Pentagon da ayılmaya başladı, köpeği gazetecileri kendilerini sürekli yanıltmasından bıktı, 'adam sandım eşeği, altına serdim döşeği' yine bir bok çıkmadı, diyorlar. Neyse, köpeklerle sahipleri arasındaki bir sorun, fazla karışmayalım.

Dünya siyaset tarihi, borçlu ülkelerin fazlasıyla tavizler verdiğini yazar, ancak, borçlu ülkelerin her denileni yapmak zorunda kaldıklarını yazmaz. Dünyada, batağa saplanmış işgalci Amerikan askerlerinin yanına asker göndermek isteyen tek ülke var mı? Sadece bizim 'şarlatan' yazarlarımız var. Ülkemizin, halkımızın, meclisimizin 'lavuk' olmadığını, 'satılmadığını' tezkerede gördünüz. Bu cahil ve satılmış yazarlar gibi düşünen bin kişi dahi olmadığını gördünüz. Bu ülkenin onuru, ahlakı, stratejisinin bu büyük medyanın hiç konusu olmadığını, onların hayatlarının 'pazarlık' olduğunu da gördünüz. Avrupa Uygarlığının ahım şahım devletleri, değerden, insanlıktan şampiyon olmuş ülkeleri dahi Amerika'ya karşı sus-pus olurken, beş kuruşsuz bu zavallı ve yoksul ülkenin tezkeredeki kararını hep birlikte gördünüz. Yine göreceksiniz. Sizlerin çuldan çuvaldan siyasetleriniz ortada. Dünya coğrafyasında bu kadar fütursuzca, bu kadar haince üfürüp sallayan tek bir yazar, gazete gösterin. Yok. İşte, köpekleriniz sayesinde, kaçtır Irak'ta, havanda su dövüyorsunuz! Bu medya on yıllar boyu bizi çok rezil etti, biraz da sizin ağzınıza sıçsın, öğrenin, köpeklerle siyaset olamayacağını!

Neyse... Araplar bizi arkadan vurdu edebiyatı, medyada hâlâ iş yapıyor. Tarih dışı kalmış bu düşünceye hâlâ itibar eden ajanlar var aramızda. Önce İngilizler, sırasıyla, Fransızlar, İsrail ve Amerika, Türk-Arap düşmanlığı için bu edebiyatı yüzyıllardır kullanıyor. Aynı ülkeler, Araplara da 'Türkler sizi altı asır sömürdü' edebiyatı yaptılar, yüzyıldır.

Türk yazarlarının 2003 yılında hâlâ bu gerici, provakatif ajanların fikirleriyle yazı yazıyor olması cahillik, acıdan da öte, tam bir gülünçlük.

Önce bilmeniz gereken tarihi bilgi şudur, bizi arkadan vuran Araplar bugün tarih sahnesinde yoktur. İngilizlerin kurduğu tüm krallıklar Arap milliyetçileri tarafından yıkılmıştır. Arap bağımsızlık savaşları iki aşamada olmuştur, birinci cihan harbinde Türklere karşı, ellili yıllarda İngilizlere karşı. Hatta, bizi arkadan vuran Arapların oğlu Kral Faysal, yani Mustafa Kemal'e karşı cephede savaşan Şerif Hüseyin'in oğluyla Atatürk, Saadabat paktını kurarak, bağımsızlığına kavuşan Araplara karşı kin gütmediğini, dosta düşmana ve bizlere karşı milli bir devlet politikası olarak göstermiştir.

Ayrıca, I. Dünya Savaşı'nda ve İstiklal Savaşı'nda varolma-yokolma savaşı verdiğimiz halde, bugün hiçbir Türk'te, Araplar kadar büyük İngiliz nefreti yoktur. Arap demek, tepeden tırnağa İngiliz nefreti demektir. 1960'lı yıllara geldiğimizde Arap topraklarında tek bir İngiliz kalmamıştır. İngilizlerin kukla krallıklarını Araplar alaşağı etmiş, tarih sahnesinden silmiştir. Yani, bizim, bizi, arkadan vurdular dediğimiz Araplar bugün tarih sahnesinden silinmiştir. Vahdettin'in, Abdülhamit'in silindiği gibi.

Ama hâlâ zavallı, cahil yazarlarımız yaygara koparıyor, bu fikirlerimizin Ortadoğu topraklarında hiçbir anlamı ve karşılığı kalmamıştır. Arap yazarlar, 'Allah'ını seversen ne diyor bu Türkler' diye şaşkın şaşkın bizi izliyor.

Aksine, İngiliz muhipliğini Ortadoğu topraklarında yalnız ve yalnız bizler yapıyoruz. Bizi arkadan vuranların elinden tutup Arap milliyetçilerinin karşısına eski kralları bir güç diye çıkarıyoruz. Buyrun, hatırlayın, Irak Savaşı günlerinde, büyük gazetemizin manşetini. Ordumuzdan İngilizlere tarihi tokat. Güya, İngilizlere I. Cihan Harbi'ni hatırlatıp, yardım isteklerini geri çevirmişiz. Yalan. Oysa, bu manşetle bir hainliği maskelemeye çalıştılar. O da, biz Türklerin milli düşmanı Şerif Hüseyin'in torunu, devrik kralın oğlunu Irak'a götürdük. Üstelik adamla NTV'de röportaj yaptık. Bizi vuran Arap'ı, bizler ağırladık, karşıladık, yatırdık, yedirdik, otellere yerleştirip kapısına güvenlik koyduk. Bizi vuran Arap'ın çocuğunu el bebek gül bebek saklayıp, gizleyip emaneti Irak topraklarına, yani Arap milliyetçilerine karşı savaşsın diye biz gönderdik!..

Mesela bir Türk çocuğu olarak benim Şerif Hüseyin'e karşı öyle bir kinim var ki, hâlâ onun yedi kuşaktan torununu yolda görsem, öldürürüm, diyorum kendime. Ama devletimiz, medyamız, Türkçülerimiz hem Araplar bizi arkadan vurdu diye edebiyat yapacak, hem de bizi vuran Arap'ı ağırlayıp besleyip, Irak'a gönderecek.

Peki, bu kadar haince, ajanca yalanlara nasıl kanıyorsunuz? Çok basit, yakın tarihimizi hiç okumamakla!

Neyse... Yakın tarihimizde devletimiz adına onur duyacağımız entelektüel çabalar da oldu. 1961 yılında ülkemizde, çok değerli yazarlarımız Şevket Süreyya Aydemir ve Y. Kadri Karaosmanoğlu'nun çıkarttığı ORTA-DOĞU adında bir strateji dergisi çıkar. Yani, çok sağlam ellerimiz, büyük bir düşünce vicdanı ve içtenlikle ülkemize büyük çapta bir hizmet yapar. Bugüne kadar bu yoğun kapasite ve derinlikte ve içtenlikte bir dış politika dergimiz olamadı. Derginin 67'ye kadar çıkan 60'ın üstünde sayısını inceledim. Genç cumhuriyetimizin bu iki güzel öğretmeni Ortadoğu ülkelerine ağır bir saygı ve yetenekle birbirinden güzel dostluklar, mesajlar gönderir. Cihan harbinin yaralarını güzelce ve ahlak temizliğiyle sarmaya, Ortadoğu'daki kardeşlerimizle kutsal bir beraberliğe doğru yol alırlar. Derginin 11. sayısından sonra dergi yönetimi tümüyle Celal Tevfik Karasapan'ın eline geçer. Yani, bu güzel duyguları ve politikaları, mit müsteşarlarımız, büyükelçilerimiz yazılarıyla paylaşır. İran, Irak, Suriye, Mısır, krallıklar, Mağrip (Kuzey Afrika), Yemen, Kızıldeniz, Basra hakkında

Devamı 15. Sayfada

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

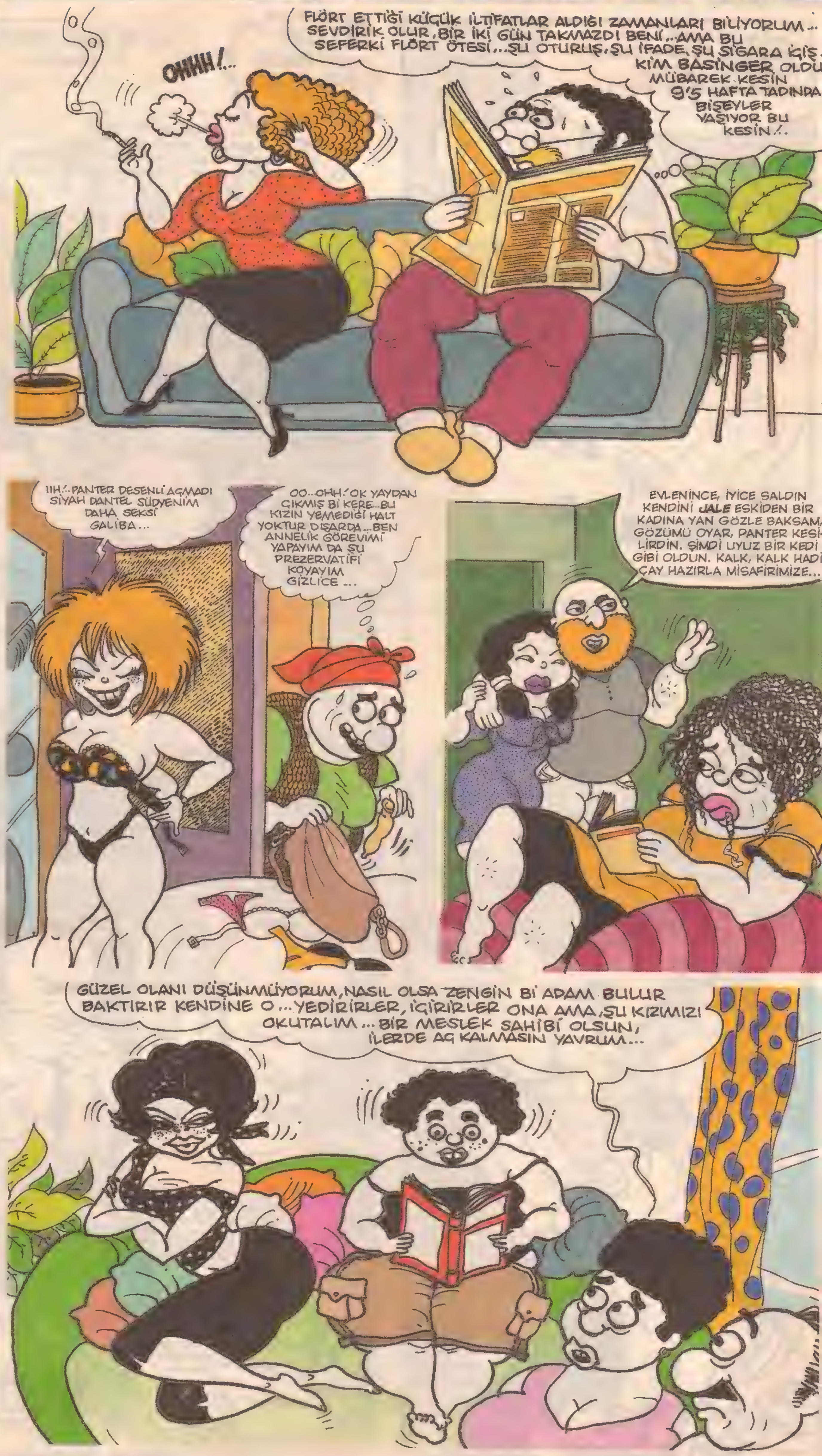
OHHH!...
FLÖRT ETTİĞİ KÜÇÜK İLTİFATLAR ALDIĞI ZAMANLARI BİLİYORUM... SEVDİRİK OLUR, BİR İKİ GÜN TAKMAZDI BENİ... AMA BU SEFERKİ FLÖRT ÖTESİ... ŞU OTURUŞ, ŞU İFADE, ŞU SİGARA İÇİŞ... KİM BASİNGER OLDU MÜBAREK KESİN 9'5 HAFTA TADINDA BİŞEYLER YAŞIYOR BU KESİN!..
IIH!.. PANTER DESENLİ AĞMADI SİYAH DANTEL SÜDYENİM DAHA SEKSİ GALİBA...
OO.. OHH! OK YAYDAN ÇIKMIŞ Bİ KERE.. BU KIZIN YEMEDİĞİ HALT YOKTUR DIŞARDA... BEN ANNELİK GÖREVİMİ YAPAYIM DA ŞU PREZERVATİFİ KOYAYIM GİZLİCE...
EVLENİNCE, İYİCE SALDIN KENDİNİ JALE ESKİDEN BİR KADINA YAN GÖZLE BAKSAM, GÖZÜMÜ OYAR, PANTER KESİLİRDİN. ŞİMDİ UYUZ BİR KEDİ GİBİ OLDUN. KALK, KALK HADİ ÇAY HAZIRLA MİSAFİRİMİZE...
GÜZEL OLANI DÜŞÜNMÜYORUM, NASIL OLSA ZENGİN Bİ ADAM BULUR BAKTIRIR KENDİNE O... YEDİRİRLER, İÇİRİRLER ONA AMA, ŞU KIZIMIZI OKUTALIM... BİR MESLEK SAHİBİ OLSUN, İLERDE AÇ KALMASIN YAVRUM...

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

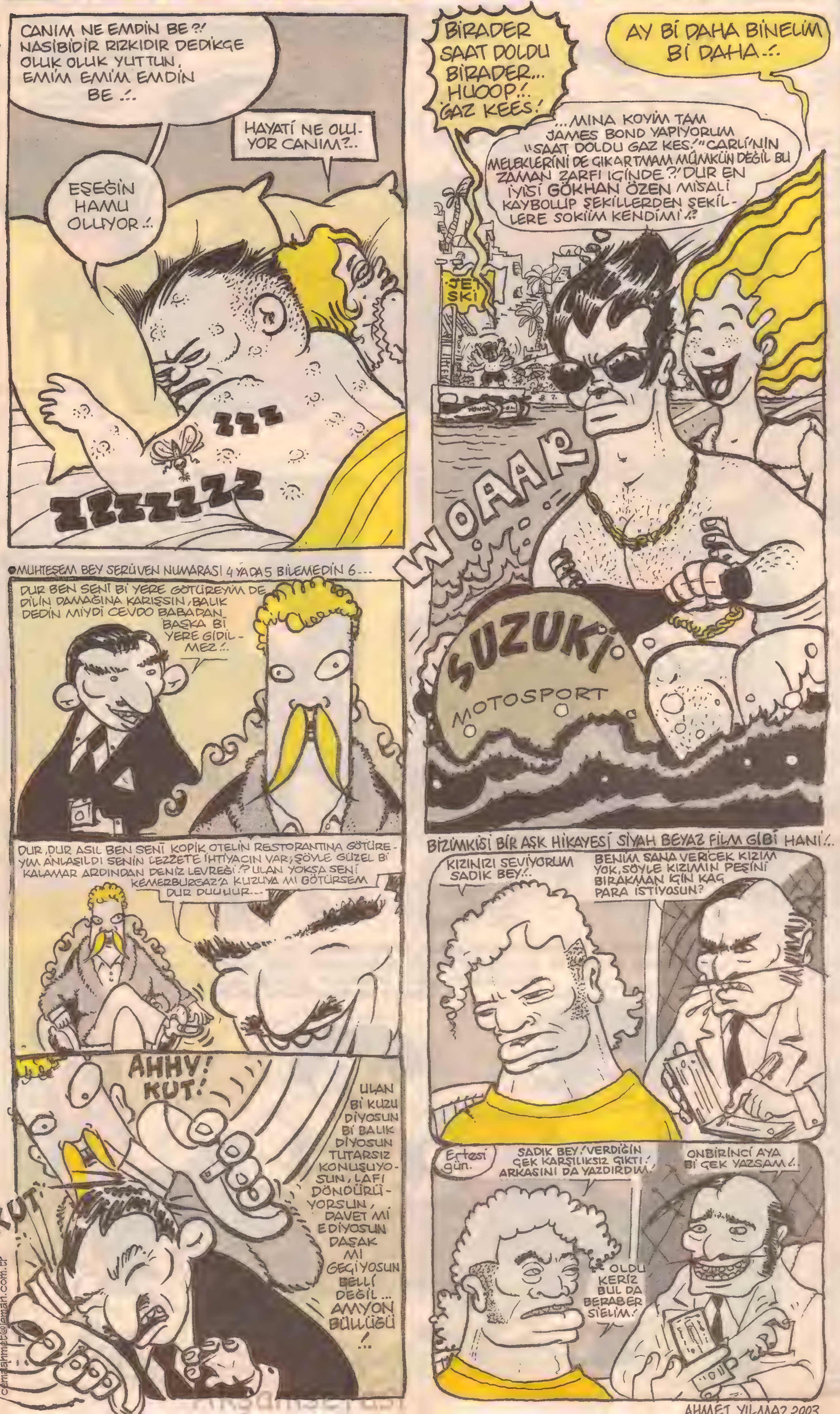
CANIM NE EMDİN BE?! NASİBİDİR RIZKIDIR DEDİKÇE OLUK OLUK YUTTUN, EMİM EMİM EMDİN BE..
HAYATİ NE OLUYOR CANIM?..
EŞEĞİN HAMU OLUYOR..
ZZZ
ZZZZZZZZ
BİRADER SAAT DOLDU BİRADER... HUOOP!.. GAZ KEES!
AY Bİ DAHA BİNELİM Bİ DAHA..
...MINA KOYİM TAM JAMES BOND YAPIYORUM "SAAT DOLDU GAZ KES!" CARLİ'NİN MELEKLERİNİ DE ÇIKARTMAM MÜMKÜN DEĞİL BU ZAMAN ZARFI İÇİNDE?! DUR EN İYİSİ GÖKHAN ÖZEN MİSALİ KAYBOLUP ŞEKİLLERDEN ŞEKİLLERE SOKİİM KENDİMİ!?
JET SKİ
WOAAR
SUZUKİ MOTOSPORT
●MUHTEŞEM BEY SERÜVEN NUMARASI 4 YADA 5 BİLEMEDİN 6...
DUR BEN SENİ Bİ YERE GÖTÜREYİM DE DİLİN DAMAĞINA KARIŞSIN, BALIK DEDİN MİYDİ CEVDO BABADAN BAŞKA Bİ YERE GİDİLMEZ!..
DUR, DUR ASIL BEN SENİ KOPİK OTELİN RESTORANTINA GÖTÜREYİM ANLAŞILDI SENİN LEZZETE İHTİYACIN VAR; ŞÖYLE GÜZEL Bİ KALAMAR ARDINDAN DENİZ LEVREĞİ!? ULAN YOKSA SENİ KEMERBURGAZ'A KUZUYA MI GÖTÜRSEM DUR DUUUUR...
AHHY! KUT!
KUT
ULAN Bİ KUZU DİYOSUN Bİ BALIK DİYOSUN TUTARSIZ KONUŞUYOSUN, LAFI DÖNDÜRÜYORSUN, DAVET Mİ EDİYOSUN DAŞAK MI GEÇİYOSUN BELLİ DEĞİL... AMYON BÜLLÜĞÜ!..
cemalahmet@leman.com.tr
BİZİMKİSİ BİR AŞK HİKAYESİ SİYAH BEYAZ FİLM GİBİ HANİ!..
KIZINIZI SEVİYORUM SADIK BEY!..
BENİM SANA VERİCEK KIZIM YOK, SÖYLE KIZIMIN PEŞİNİ BIRAKMAN İÇİN KAÇ PARA İSTİYOSUN?
Ertesi gün.
SADIK BEY! VERDİĞİN ÇEK KARŞILIKSIZ ÇIKTI! ARKASINI DA YAZDIRDIM!
ONBİRİNCİ AYA Bİ ÇEK YAZSAM!
OLDU KERİZ BUL DA BERABER SİELİM!
AHMET YILMAZ 2003

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Tamam, iyidir, hoştur kuşlar. Havada nefis bi şekilde uçar, dayireler çizer, süzülürler mavi göğün üzerinde; özgürlüğü hatırlatırlar bize. Fekat bugüne dek, onnar kadar terbiyesiz bi hayvan da görmedim: Terastaki, eski koltuğun üzerinde duran minderin, tam ortasına sıçıvermişler!. Biliyorum, isteyerek yapmıyolar, dur şu herifin minderine bi sıçayım demiyolar. Ama insan, yani hayvan! veya 'canlı' denen şey işte, biraz dikkatli olur yahu; anüs kaslarını terbiye eder azıcık. Öyle bir irâde yok tabii bunnarda. Gökyüzünde özgürce felan uçarlarken, aşşağısı komple, bunnarın WC'si oluyor. Büyük, küçük, o an hangisi gerekiyosa, lap, bırak aşağıya!. Aynı günün akşam üstüsü, bu densizliklerine yakından şahit oldum. Bu kez mindere değil de -biraz ıskalayarak- koltuğun tam kenarına, zemine düşürdüler, yukardan şlap diye, bi parça bulamaçı!.. Sırf onların pisliği için kullanmak üzere (şu plastik sopalı, dandik püsküllü olanlarından değil de) profesyonel bi paspas satın aldım nalburdan... Ayrıca biliyorum, ben alıştırdım bunları. Her gece ekmek bırak çatıya; makarna artığını, tavukciğerinin yiyemediğim kalp kısmını, tencere diplerini kazıyıp, koy bi kenara. Gelirler elbet!.. Yine de, seyrine doyum olmayan yaratıklar.. Martısı, güvercini, serçesi, kargası, kırlangıcı.. İki yandaki uzuvlarını açınca, Flap! diye ses çıkarabilen cannılar..

Özellikle, martılar bol bu civarda.. İçlerinden bir tanesiyle, yakınlaştığımı sanmıştım bi ara.. Başının altından gururla ileriye çıkıntı yapan, öyle beyaz, öyle temiz bir göğsü vardı ki. Sarılıp öpmek, dokunmak, kucaklamak filan istiyordum.. O mu acaba gene. Karşı binanın çatısındaki, bi soba borusu kapağının üzerinde dururdu hep. Ben usulca içeriye girerdim, öyle dönerdi balkona, ekmekleri toplamaya.. 'Gıp, gıp! yapardım bazen, iletişim kurduğumu sanarak. 'Gıp! diye cevaplardı. Bana mı artık, bi arkadaşına mı sesleniyor, bilmiyorum.. Çok beyazdı boynu, çok. Hiç kimse dokunamamış, sarılmamış.. Dik dururdu sürekli. Biraz, telaşlı sadece. Ama bu hayvani telaş, kontrol edebildiği küçük endişe, daha da alımlı yapmakta onu..

Güvercinler, biraz farklı.. Bi kere, ekmekleri parçalarken güldürüyolar beni! Vuruyo gagasını bi ekmek parçasına, lokma havada üç beş takla atarak, arkasına düşüyor, önce bulamıyor, sonra bakıyo o tarafa, vazgeçiyor, başka bir lokmaya hareketleniyor! Herhangi bir plânları yok; bi konu üzerinde fazla yoğunlaşamıyolar!. Bazen, kavanozdan biraz arpa şehriyesi çıkarıp, atıyorum önlerine. Ufak taneli şeylere bayılıyolar elbet.. Martılardan daha çok yakınlarına da gidilebiliyor üstelik.. Parlak yeşil boyunlu olan bir tanesine rastlamıştım bi gün. Paçalıydı. Birisinin güvercini olduğunu düşündüm. Şu eğitilmiş güvercinlerden yani... Ve serçeler. En telâşlıları; fakat bi yandan da, ne yaptıklarını en iyi bilenleri gibi sanki! Çok fazla gözlemleyemedim, pinpon topu gibi sıçrayarak, sürekli bi yerlere uçuşuyolar.. Kargaları da iyi seyredemedim. Yakına gelmiyolar pek.. Kuşlar hakkında çok şey bilmiyorum zaten; özellikle onlar için de çıkmıyorum terasa.. Ama yapılacak bişey yoksa, kafayı arkaya yaslayıp, gökyüzünde çizdikleri yayları ve daireleri izlemek keyifli tabii.

Akşama doğru, hepsi yuvalanacak bi yer arıyolar, bağırış çağrış! Sonra, o 'süzülme' denen şeyi yapabilmeleri; kanat çırpmadan, gökyüzünde bi süre kaymaları.. 'Ne güsel, istedikleri her yere gidebilirler diye düşünüyo insan. Fekat yalnızca tek bi yerin, yuvalanacak o güvenli bölgenin peşindeler, hava kararmadan önce.. Onların karmaşasını izliyorum. Güneş, az önce ufukta battı.. Bi kahve hazırlayıp kendime, hemen dışarı çıkıyorum. -Bu evden taşınmam gerekecek belki; biraz daha gün batımı izlesem fena olmaz. Fakat, hemen batıyor lavuk güneş de yaa; iyi denk getiremiyorum. Anca oturuyorum koltuğa, şekeri karıştırıyorum hızla; hop, iki dakkada batıveriyor!. Daha evvelden hazırlanmalı, televizyondaki bi görüntüye filan takılıp kalmamalıyım.. Gene de idare ediyo. Azalan kırmızılığı izliyor, kuşlara bakıyorum.. Martılardan, ümidi kestim. Bi martı sevgilim olmıycak. Üstelik, o ucu pembe, koca gagasıyla, beni gagalamasından da çekinirim. Gagasını bi bezle bağlasam yanımdayken, bu da onun hareket özgürlüğünü elinden almak olur.. Öyleyse ben de, güvercinler hakkında düşündüm; yukarıya bakarken.. Dedim ki; eğer bi güvercinle yakınlaşsaydım, onu eğitseydim hattâ; kime, ne haber götürmesini rica ederdim?.. Veremedim bi yanıt.. Kimseye söyliyceğim özel bişeyim yoktu sanki. Veya, çok önemli şeyler vardı diyeceğim; ama onu da bi güvercinin paçasına emanet edemezdim. Üstelik, mektup vardı, faks vardı, internet vardı artık.. Yani kısacası, işi dalgasına getirip gene, şöyle adam gibi bi efkârlanamadık.. Hüzünlenmek için, vakit de pek uygundu halbuki! Pes etmedim, inatla, hayatımdaki olumsuz ve eksik tarafları düşünerek, güneş kırmızılığını iyice kaybetmeden içeriye girdim. Teybin sesini az açtım, bi bardağa biraz ucuzmeyvesuyu doldurup, döndüm tekrar.. Hâlâ bağrışıyo kuşlar.. Bazıları tek, bazıları da grup hâlinde uçarak.. Aşağıdaki şehrin, uğultusu karışıyo ciyaklamalarına.. Bi çocuk, 'annnee' diye bağırdı sokaktan. Anneeeğ! dedi tekrar.. Bu saatlerde, annesine seslenir hep aşağıdan.. Limandan, teneke sesleri duyuyorum. Bişeye vuruyolar, balyozla heralde.. Çtraank, Çtoraank, Çtenk!. Derinden geliyo fekat.. Derinden gelen sesler iyidir. Müziğin sesini mesela, az açtım; bişey çalıyo mu, çalmıyo mu, tam anlaşılmıyo.. Belki de, bitti şarkılar?.. -Bitmemiş! Kontrol etmek için doğrulduğumda, nefesli bi çalgının sesini işittim, çöktüm koltuğa tekrar... Şöyle çok güzel birşey düşünüp, öyle giricem içeri.. Belki bi espri bulurum o arada, coşarım aniden, bişey beni avutur, herhangi bir konuda bi çözüme ulaşırım. Telaşla o düşünceyi kovaladım, bilincimde daireler çizdirerek! İstenilen her yere gidebilen tek şey, düşünceydi!. Böyle olduğuna inanınca, arkama da yaslanamadım o heyecanla. Koltuğun ucuna tünemiştim.. Ayaklarımı kıpırdatırken, terliğin teki ayağımdan boşalıverdi. Giymeye çalıştım o pozisyonda. Giyemedim, ve azıcık daha öteye kaydı. Sakin olmalı, ters bi hareket yapmamalıyım. Tam ayağımın ucunda duruyo!. Eğer tek bir hareketle, yere filan basmadan giyebilirsem, içeri girip çalışıcam dedim.. Yok eğer başaramassam bunu, oturup biraz daha efkârlanacam...

Nihat Genç 13. Sayfadan Devam

olaylar, antlaşmalar, iklim, seyahatler, yumuşak bir dille ve bir aydın iyiliğiyle kaleme alınır. Neler öğreniyorsunuz, neler, Libya'nın kazandığı paraları harcayacak bir halkı olmadığı için, komşu ülkelerden halk ithal ettiğine, Pakistan'ın taşı olmadığı için, yüzbinlerce Pakistanlı çocuğun yüzyıllarca tuğla fabrikalarında çalışmak zorunda kaldığını, Arap sosyalizminin saniye saniye gelişimi, çatışmaları...

Dergiyi okudukça ağlayası geliyor insanın. Şevket Süreyya Aydemir ve Karaosmanoğlu'nun bu sert ve acımasız coğrafyaya bir ağbi, baba yumuşaklığıyla derin dostluklar kurmaya yönelik yazıları, mesajları, haberleri ve yeniden siyasal ilişkilerimizi örme çabaları. Ölümcül düşmanlara karşı ağır hastalığımız milliyetçiliğin yolunu şaşırmış militanlarına tatlı tatlı dersler veriyorlar. Ve zaman zaman bizlere: 'Geleceğin aydınları, Ortadoğu'yla dost olmadan yaşamayız. Ortadoğu kardeşliğine katkısı olacak geleceğin aydınlarına...' gibi ibareler, duygudan öldürüyor insanı. Araplarla, iç içe, samimi, tam bir kardeşlik rüzgarı estiriliyor.

Son kırk yıldır işte birileri tarafından bu 'dostluk' ağları parçalanıyor. Bir zamanlar, kırk yıl önce devletimiz, aydını, mit müsteşarı, elçisiyle bu dostluğu yeniden kurmanın derdindeydi... Şimdi o dergideki Şevket Süreyya, Karaosmanğlu'yla aynı fikirleri söylemeye çalışıyoruz, ama artık marjinal kalıyoruz. O günlerde devletimizin fikri, meşhur ve güzel yazarlarımızın fikirleriydi. Bugünlerde, Ortadoğu bizim kardeşimiz dedikçe, devletin içinden birileri tarafından neden dışlanıyoruz.

Bu dostluk nasıl bir fırtınayla altüst oldu, inançlarımız, kardeşliğimiz nasıl çatırdayarak yıkıldı, hangi fikirler bozdu bu birliği?.. Bizi, komşularımıza ve coğrafyamıza son kırk yıl içinde kimler düşman etti!.. Türk Devleti son kırk yılda ne oldu da, bu Ortadoğu siyasetinden vazgeçti?.. İşte birileri bu 'tarih'i öldürdü, bizi Araplara düşman yaptı...

(Dergide bir tuhaf durum gördüm, bugün Daily News Gazetesi'nin sahibi İlnur Çevik'in babası, Türkiye'nin tescilli meşhur masonlarından İlhan Çevik'tir. Nasıl olmuşsa derginin on birinci sayısında bizim yazarlarımız Şevket Süreyya, Karaosmanoğlu gönderilmiş, imtiyaz müdürlüğüne İlhan Çevik getirilmiş. Mevzuu çözemedim. Komplo teorilerine de inanmam. Görünüyor ki masonlar, derin devletimizin strateji dergisinde dahi boy göstermeyi başarmışlar.)

Yani, bugün devletin strateji dergisi Avrasya Dosyası'nın Türkçü politikalarına bizi kimler getirdi? O büyük ve büyülü dünyadan bizleri kimler ayırdı?

Bugün, genel bir kanaat halini almış çok yanlış bir düşünce var. Sanki bizler, Cihan harbinden sonra küsüp Ortadoğu'ya arkamızı döndük. Hayır. Atatürk'ün Saadabah paktını düşünün, karşı cephede savaştığı Melik Faysal'la el sıkışıp antlaşmalar imzaladı. Bizlerin Araplara karşı düşman vaziyet almaya başlayışımızın tarihi, İsrail Devleti'nin kuruluşuyla başlar. Yani, bizim Ortadoğu'da temel politika değişikliğimiz cihan harbi yenilgisiyle değil, Menderes ve sonrası hükümetlerle başlar.

1950'lerde Afrika ve Ortadoğu'da bağımsızlık rüzgarları eser, tek bir bağımsız ülke yokken, 1960'lı yıllara geldiğimizde otuz, kırk, elli ülke bağımsızlığına kavuşur. 1950'den sonra Arap topraklarında çok kuvvetli milliyetçilik akımları güçlenir. Araplar tek tek bağımsızlıklarını kurarlar. Burası önemli.

Çünkü, yedi yüzyıl siyaset yapamamış ve başkalarının emrinde çalışmış Araplar, Baas rüzgarıyla sarhoş olur. İlk işleri tüm Arapları birleştirmek. Mısır ismini kullanmaz, Suriye'de, Birleşik Arap Cumhuriyeti'ni kurarlar. Bu fikirlerini kendi kültürlerine uygun bir sosyalizm teorisini inşa ederek tarih sahnesine sokarlar.

Mısır'da Abdül Cemal Nasır bir Arap devi olarak gümbür gümbür konuşur. Arapların ufku gelişir ve doğuya ve batıya, yani Rusya ve Amerika'ya karşı bir üçüncü güç olarak naralar atarak siyasete girerler. Nasır kadar, Ortadoğu topraklarında, İngiltere'ye, Amerika'ya ve Batı'ya karşı, onun kadar sert, kararlı ve net konuşan tek bir Arap lideri çıkmadı. Müthiş bir adamdı. Arap halkı radyo başında onu dinleyip kendinden geçiyordu. Altı günlük İsrail Savaşı'yla Nasır'ın simleri döküldü, gözden düştü ve sonra öldü.

Nasır'ın gümgür gümbür ateşli konuşmalar yaptığı bu günlerde Araplar Türkiye'yi çok seviyordu, hatta Baas, bizim Kemalizme tıpkı benziyor, taklitti. Zaten Baas'ın ileri gelenleri Osmanlı okullarında okumuş, çoğu Konyalı, İzmirli, Urfalı, Osmanlı'nın aydınlarıydı. Bizlere, kardeşlikleri ve hayranlıkları hiçbir zaman bitip tükenmedi.

Ve her defasında bizimle, ölçülü, mesafeli, saygıyla konuşmaya çalıştılar. Ancak, 1950'den başlayarak, Türkiye Devleti'nin önce İsrail'e sonra İngilizlere taraf olmasına dayanamadılar. İpler, biz İsrail'le yakınlaştıkça, İngilizleri destekledikçe koptu. Mısır'ın milli davası kanal savaşında İngilizleri tutunca bizler, tarihsel büyüklüğümüz bir günde yok oldu. Araplar Türklere düşman olmamak için çok çaba sarf etti, mesela tüm Arapların milli ve ortak davası Filistin'e güç vermemizi istediler... Mesela kanaldan hiçbir İsrail gemisi geçemez, hiçbir Arap toprağına İsrailli ayak basamaz. Ancak, bizler Ortadoğu'da siyasetimizi İsrail'le kurmaya çalıştık. Ve İsrail'in Ortadoğu topraklarında cirit attığı, alışverişe girip allem kullem ettiği tek Müslüman devlet olduk!

Türk yazarlarının en büyük cahilliği, Arapların hem İngiliz hem Amerika nefretlerini derinliği bilmiyorlardı, ciddiye almayıp, Arapları küçümsemeye çalıştılar. Bizim Amerika yörüngesine girdiğimiz yakın tarihte Araplar Amerikalılara karşı varolma-yokolma savaşına girdi. Araplar tarih sahnesinde henüz 'otuz yıl' bağımsız kalamadılar, bugün yarısı işgal edildi, diğer yarısı Amerika'nın uydusu.

Bunun sebebi trajiktir; Araplar, özgürlük sarhoşluğuna alışamadılar. Asırlar sonra ilk defa bağımsız devlet kurmanın sarhoşluğundan kurtulamadılar, hem doğu blokuna, hem batıya, yani emperyalistlere külliyen meydan okuyup, naralar attılar. Boylarından çok büyük nutuklarının kurbanı oldular. Meydan okumalarla bağımsızlıklarını yaşatacaklarına inandılar. Yüzyılların ezikliğiyle, bağımsızlığı, İngiltere ve Amerika'ya karşı topyekün bir savaş sandılar. İngilizleri hızla topraklarından defeden Arapları, çok geçmeden Amerika kıskaca aldı ve şimdi boğup, öldürmektedir. Nasır'a, 'Amerika'dan gıda yardımı alıyorsunuz' diyorlardı o günlerde. Nasır bu lafları asla kaldıracak adam değildi: 'Gerekirse aç kalırız, gerekirse halkımız et yemez, gerekirse tek öğün yemek yeriz, bağımsızlığımızı kimseye, asla çiğnetmeyiz!'....

Arapların bir hayat üslubu seçtikleri büyük Amerikan nefretlerine bir küçük misal vereyim. Dünya vahşet tarihinin hiç kabul edilmez en zalim katliamlarından biri Esad tarafından Hama'da, diğeri Saddam tarafından Halepçe'de yapıldı, gaz bombalarıyla kasabalar yok edildi. Birinde Kürtler, diğerinde İslamcı grup Müslüman kardeşler tarihten kazındı. İki katliamın da baş sebebi, bir tarafta Kürtlerin Amerika politikası, diğer tarafta İslamcıların Amerika'yla işbirliği yapıyorsun suçlamalarıdır. Hafız Esad, henüz geç bir subayken, 1964'lü yıllarda Amerikan işbirlikçisi gördüğü Müslüman kardeşlerin ayaklanmasını affetmemiş, katliamından tam otuz yıl önce, hepsini birgün geberteceğinin yeminini radyo başında alenen yapmıştır!

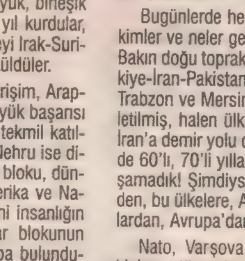

Araplar, milliyetçilik manyağı olmuştu, tüm Arapları birlik içinde, tek devlette toplayacaklar, büyük, birleşik Arap cumhuriyetini kuracaklardı, üç-dört yıl kurdular, Mısır-Suriye yan yana geldi, sonra bu deneyi Irak-Suriye yaptı, sonra iç karışıklık, darbelerle çözüldüler.

Arapları bizi tanıtacak en büyük siyasi girişim, Arapların dünya siyaset sahnesindeki en büyük başarısı 'tarafsızlar' blokuna Baas partilerinin tam tekmil katılmasıdır. Tarafsızların büyük bir lideri Tito, Nehru ise diğer büyük lideri Cemal Nasır'dı. Tarafsızlar bloku, dünyayı kıskaca almış, Varşova paktı ve Amerika ve Nato'ya karşı, meydan okuyordu. Bugün dahi insanlığın tek kurtuluşu olan şu madde, tarafsızlar blokunun üçüncü maddesiydi: 'Elinde nükleer bomba bulunduran ülkelerle ilişkiye girilmeyecek, antlaşma yapılmayacak, elinde nükleer bomba bulunduran ülkelerin malları alınmayacak!'.

Biz ise o yıllarda, elinde nükleer bomba bulunduranların kucağındaydık. Bugün, tüm dünyamız büyük bir insanlık çığlığı arıyor. Bu çığlık, bloksuzların o günkü bu maddesinde yazılı, hepimiz, dünyamız için insanlık için harekete geçeceksek, ve insanlığın tek bir şansı kalmışsa, o da, doğuda ve batıda hepimiz nükleer silah barındıranlara karşı tek cephe olmalıyız...

Tarafsızlar bloku, insanlığın ruhu ve vicdanıydı, bunları bu kadar çabuk unutmak, ahlaksızlıktır, özgürlüğün peşinden koşanlarla, köpekliğin, uyduluğun, köleliğin peşinden koşan halkların tarihlerini iyi öğrenmemiz gerekir!

Amerika, kısa zamanda, 70'lerin başında, Arapları içerden vurmanın yolunu fundementalist İslami gruplarla bulmuştu, ya da petrol şeyhlerini Baas'a karşı kışkırtarak.

Bugün Araplar, çözülmeye, heyecanlarını yitirmeye başlamışsa, bunun sebebi, dünya devi İngiliz, İsrail, Amerika'yı karşılarına almalarıdır. Sonunda Baas'ı, Arap Birliği'ni çökerten İslami gruplar da ters tepmiş, 1980'li yıllardan itibaren bu gruplar Amerika'yı vurmaya başlamıştır. Yani, Arap çöllerinde her kum tanesi Amerikan nefreti taşır. Amerikan düşmanlığı Arapların kültürel ölçüsünü, temkinini, özenini kaybettirmiş, gözünü döndürmüş, birer vahşi terörist görüntüsüne sokmuştur. Araplar, yani Müslümanlar bu kadar 'sert' bir millet değildi, önce İngiliz, sonra İsrail sonra Amerika'nın cehennem politikaları onları birer şizofren manyağa çevirdi.

Arap milliyetçiliği, bağımsızlık ve onurun anlamını, bugün dahi İngiliz ve Amerikalılardan, İsrail'den kurtulmak olduğu düşüncesiyle anlar. Nasır'dan sonra Enver Sedat'a Amerika'nın barış ödülü vermesinin sebebi, nihayet bir Arap'ın Amerikalılarla masaya oturmuş olmasıdır. Bu olay, son elli yılın hâlâ en büyük siyasi olayı ve Arap coğrafyasının yırtılmasıdır. Arap dünyası Enver Sedat'ı aradan geçen 25 yıla rağmen hâlâ affetmiş değildir, zaten, bir İslamcı terörist tarafından bu yüzden öldürülmüştür. Ve Arap dünyasının büyük birleştirici ağbisi Mısır gözden düşünce, ortalıkta hokkabazca dönen, Kaddafi, Saddam gibi adamların eline kalmıştır, büyük Arap davası!

Kendi topraklarındaki amansız, emperyalizm savaşı bir yana, Arap gençleri Afganistan'a koşup, Rusya'ya karşı Afganistan bağımsızlık savaşını verdiler. Arapların varolma-yokolma savaşı verirken şehirleri, idareleri, kasabaları katliam, vahşet yerlerine döndü, birbirlerini öldürdüler, birbirlerini suçladılar. Kan gövdeyi götürdüğü bu elli yıl içinde, Türkiye ne yaptı, Araplar karşısında. İngiliz ve Amerika ve Nato, ve İsrail siyaseti izledi. Başka bir dünyanın menfaatlerine doğru uçtu...

Arapların birlik ve milliyetçi neşeleri bugün heyecanını kaybetmiştir, ancak Irak topraklarından direnişçiler Amerika'yı kazıdıklarında, o eski sağlıklı, kanlı, canlı Arap neşesi, bağımsızlık keyfi yeniden yerine gelecektir. Belki hayaldir, ama herkesin bilmesi gereken şudur, ama beş yıl, ama on yıl, Araplar, Amerika'yı birgün mutlaka kovacaktır, çünkü başka türlü yaşamaları mümkün değildir. Ve unutmayın, günümüzün Arap mucizesi, muazzam bir direniş muazzam bir fedakarlıkla yaşayan Arap gençleridir!

İsrail saldırılarıyla Filistinliler tarih sahnesinde yalnız kalıyor, Arap topraklarının işgali karşısında, Avrupa, insanlık, susuyor. İşgalci güçlerin tanklarını susarak seyrediyoruz. Petrolü çalınan, talan edilen, tecavüz edilen Araplar karşısında, hiçbirimiz insanlığın vicdanından konuşmuyoruz!

Türkiye'yi bir uçuruma düşürecek düşünce de budur, NATO'ya, AB'ye girmesi, ABD çıkarlarını ilerletmesi, ülkemizin, insanlık vicdanından konuşmasını zora sokmakta. Ama artık, Ortadoğu topraklarında kurnazca, hileyle atılacak bir adım kalmadı, Amerikalılar bütün siyasi puştlukları denediler. Türkiye'nin atacağı yanlış bir adım, bizi Araplar karşısında birkaç dolar için devletini, onurunu, şerefini, askerini, tarihini satmış köleler gibi yapacaktır.

Bugünlerde hepimiz, bizi, Arapların düşmanı haline kimler ve neler getirdiğini yeniden düşünmek zorunda. Bakın doğu topraklarına dönük, CENTO'muz vardı, Türkiye-İran-Pakistan. 60'lı yıllarda CENTO sayesinde Trabzon ve Mersin limanına büyük vinçler gelip genişletilmiş, halen ülkemiz dünyaya bu limanlarla açılıyor. İran'a demir yolu döşenmiş ve üstüne CENTO sayesinde 60'lı, 70'li yıllarda komşularımızla tek bir sorun yaşamadık! Şimdiyse, Gümrük Birliği antlaşması yüzünden, bu ülkelere, Avrupa'dan izinsiz mal satamıyor, onlardan, Avrupa'dan izinsiz mal alamıyoruz...

Nato, Varşova Paktının Avrupa kıtasına yönelmiş binlerce tümenine karşı Avrupa kıtasını korumak için kuruldu. Bizler tam elli yıl NATO'nun bekçiliğini yaptık. Bunun maliyeti olarak silahlara milyarca dolar, darbeler, kardeş kanı. Avrupa'nın Allah'ı olsa hiç değilse bu ülke bizim için silahlara milyarlar ödedi ve bugünkü ekonomik çıkmazının bir sebebi de budur, der. Avrupa'nın Allah'ı olsa, eski dostumuz, der. Avrupa'nın Allah'ı olsa elli yıl sarıldığı dostunu, Sovyetler çöker çökmez sümük gibi kapıya fırlatıp, yedi kat yalnızlığa fırlatmaz. Avrupa'nın Allah'ı yoktur ve şimdi bizi eşit bir üye değil, boynumuza bir demir halkayı antlaşmalarla bağlamak istiyor. Eğer Avrupalıların Allah'ı olsaydı, AB'ye imza attığımız kırk yıl öncesinden beri, bu birliğin kuruluş planları-aşamasında birliğin içinde olurduk. Kırk yıldır, planlanıyor birlik, siyasi, sosyal, iktisadi, sınırlar, nüfus, parası planlanırken Türkiye hesaba katılırdı. Projeler bitti. İnşaat tamamlandı, şimdi de Turkiye'nin yükleyeceği sosyal ve siyasi yükleri tartışıyorlar. Bu yük, bugünün sorunu değil ki başımıza kakıyorlar. Bu yük, kırk yıl öncesinden beri gelen bir maliyet! Şimdi, binayı bitirmişler, alırız da, almayız da, sonra gelin de... Türkiye'nin AB'ye sığmayacağı elli yıldır bilinen bir gerçek, AB'nin uzmanları, bilimadamları elli yıldır bu gerçeği biliyor. Oyalamalarının sebebi, bizim NATO'da köpeklik yapıyor oluşumuz.

İşte Türkiye'de yüzünü Avrupa'ya içtenlikle dönmüş aydınlar arasında kafa karışıklığı ve gittikçe büyüyen Avrupa nefreti burada başlıyor. Avrupa Birliği'nin haksızca hukuk dinlemeden, attığı imzaları hiç dikkate almadan Türkiye'yi kullanıp bir çöp gibi sokağa atmasının sebebi olarak Türkiye'de yeni bir milliyetçilik rüzgarı esmeye başlamıştır. Oysa Türkiye, NATO'dan kalan alacaklarını kuruşu kuruşuna ödetene kadar, AB'nin yakasını asla bırakmamalı, onların istediği her antlaşmayı yerine getirip, getirdikçe AB'yi köşeye sıkıştırarak elli yılın intikamını almalı.

Kardeşlerim, Türkiye'nin NATO'da köpek gibi kullanılıp sümük gibi fırlatılıp atılması, en batıcı Türk aydınlarının dahi kafasını karmakarışık yapmıştır. Ülkemizde yeni estirilen milliyetçilik rüzgarları tanıdık değildir, bu rüzgarlar, ne Namık Kemallerin, ne Mustafa Kemallerin ne de bizim şaşkın MHP'lilerin milliyetçiliğe benzememekte. Ne de kaba, gerici, ilkel, sebeplerle doğal olarak oluşmuş bir milliyetçilik türü değildir. Aksine, dikkat edin, çok okumuş, onlarca yıl batıya yönelmiş, batılı değerleri benimsemiş aydınlar arasında bu yeni Avrupa düşmanlığı patlak vermiştir.

Avrupa'nın bu kalleşliği batıda okumuş aydınlarımızı kışkırtmıştır, ilginç ve çağ dışı bir bağımsızcılık rüzgarları estirmesine sebep olmuştur. Türkiye bu yeni tür Avrupa düşmanlığını yavaş yavaş içselleştirerek bir dinamit haline gelmekte. Ülkemiz, milliyetçi ve taşkın profesörlerle dolup taşmakta, ekranlarımız, akıl hastası Avrupa düşmanlarıyla boğulmuş durumda. Bu yeni tür düşmanlığın sahiplerine bakın! Yüzyıldır batı esaslarıyla batılı okullarda batılı terbiyeyle batılı sanatlarla batılı bilimle büyüyen insanlardır. Bu insanların sonradan görmüş 'milliyetçilikleri de' çok daha körleşmiş, bir akıl hastalığı türüne dönmüştür. Herşeyden pirelenen, herşeyi batının ajanı savan, Avrupa'nın bizi sömürgeleştirip feshedeceğine inanan, batıdan gelen tüm kitap ve metinleri 'ajan' ve 'komplo' gibi okuyan yeni bir milliyetçilik türü!

Yani, aklıselim yine kaybedildi, yani uğraşıp duralım artık binlerce profesör manyağıyla... Bu terbiye edilmemiş, yatıştırılması imkansız milliyetçilik, ekranlarda kan çıbanı gibi patlayan çılgın bir düşünce dünyasını da Türkiye'ye yavaş yavaş öğretiyor!

Yani, eskiden bu toprakların gençleri azgın milliyetçi olurdu, şimdi yer değiştirildi, şimdi, aydınları ve profesörleri vahşi milliyetçileri oluyor!

Batıda doğup batıda ölseler dahi, doğu kökenli aydınların zihnini yönlendiren batı kültürüyle doğulu aydınlar bir türlü duygudaşlık kuramıyor. Duygudaşlık kurulmayan bir kültürü tasvip etmeleri mümkün değil. Tam tersine, öğrendiği ve yetiştiği batı biliminin, bilim ve hukuk kılığında, doğulu halklara baskı uyguladığına inanıyor.

Beyni, batılı hukuk, demokrasi, siyaset gibi batılı değerlerle ortak bir söylemi paylaşsa dahi, asla içselleştiremiyor. Yani, hepimiz yüreği başka, beyni başka adamlar olduk. Mesela, doğulu aydınlar batının biliminden vazgeçmeseler de, batının sanatsal başarılarını çoktan küçümseyip hiç ciddiye almamaya başladılar. Şimdi, bu kafa karışıklığıyla tamamen başka bir kültürün içine girebilmek mümkün mü? Çözülmesi imkansız bu sorunlar basit değil, şimdi yüzlerce profesörümüz batılı gibi düşünmeyi 'bozulma' kabul ediyor, bu kadar büyük bir tuhaflığı bu ülke kaldırabilir mi?

Bizi batıya satan aydınlarımızdı. Doğallığını kaybetmemek için direnen halkımızdı. Şimdi aydınlarımız, türkülerimizi, sanat müziğimizi, tarihi eserlerimizi, Yunus'u, Mevlana'yı, doğuyu merak ediyor, 'dur' diyor. Halkımız ise bugün batı özentisinin en aşağılık örnekleriyle çorbaya dönmüş Asmalı Konak gibi dizileri izliyor. Bunları sonra tartışırız...

Bir halkımız daha var, halkımızdan içeri. Ülkemiz, dünyanın en büyük en zengin ekonomisine dahi sahip olsa, asla tatmin olmayacak, Bosna, Afganistan, Çeçenistan ve Irak'ta yaşadığı vicdan sızısını gidermeden rahat etmeyecek, bir halk.

Irak ve Bosna işgaline sessiz kalan Avrupa karşısında, halkımız ve aydınlarımız, bir 'insanlık' sesi arıyor, kendi kültürlerinin içinden bir adalet duygusu, bir iyilik fikri devşirmek istiyor.

Karşılıksız iyilik. İyilik, mal gibi, borsa gibi, dolar gibi yükselen ya da Avrupa'nın yasaları gibi dünya alem görsün diyen hukuki metinler değil, hiçbir tanımı ve tarifi ve kuralı olmayan bir iyilik.

İyilik, hızla yayılır, iyilik, her insanın, her devletin insanlığın yaşaması için olmazsa olmaz en temel duygumuzdur. İnsanlığın en büyük değeri. Bir küçük iyilik, dünyanın neresinde olursa olsun fırtınalar yaratır, çok çabuk çoğalır, etkileri asırlar sürer.

Şimdi, kapısı sabah vakti Amerikan askerlerince kırılıp parçalanan, annesi babası don gömlek yataktan fırlatılıp duvara dizilen dört yaşındaki Iraklı çocuklar, bizlerden bir 'iyilik' beklemekte. Uçsuz bucaksız çöllerde kendi halinde yaşayan bir Iraklı çoban hepimizden Allah rızası için 'adalet' beklemekte.

Bizi, aydınlarımızı, halkımızı, insanlığı yüceltecek olan değer, iyilik'tir. Rusya, ABD ve Avrupa kültürünün karşısında bizi yüceltecek ve elimize insanlık meşalesini verecek olan duygu, Allah rızası için kardeşlerimize iyilik'tir. Küçük bir iyilik, devletlerin tüm maddi yasalarından ve zenginliklerinden ve kudretinden daha büyük anlamlar taşır! İnsanoğlu'nun kaybolmuş ruhu, ezilmiş vicdanı ve hâlâ insanoğlunun evrendeki en büyük mucizesi, yardımlaşma, el sıkışma, paylaşma, bir küçük yardım paketi gönderme, komşusunu düşünüp, üzülmesidir!

Petrol ve madenlerimizi ve inançlarımızı bitmeksizin yağmalayanlar karşısında insanoğlunun acısını dindirmenin tek yolu, iyilik'tir. Hem kendimiz hem halkımız hem devletimiz hem insanlık, zalimlerin işgal ettiği bu dünyada ancak iyilikler yaparak, varolabilir.

Topraklarını, çoluk çocuklarını, inançlarını, sokaklarını, dünyanın en manyak en delirmiş silahlarına karşı savunan insanların yanında 'iyiliklerimizle' durabilmeliyiz. Milli menfaatler, devlet çıkarları ve politikalar düşünmeden yapabileceğimiz iyilikler tüm insanlığın özlediği ve aradığı 'insanlık çığlığıdır'.

Ortadoğu toprakları kan ağlıyor. Şarkı söyleyen bir Arap çocuğunu en son ne zaman gördünüz? Yoksul, mazlum, silahsız insanlar, dünyanın en büyük şeytanları Amerika ve İsrail'e karşı ayakta durmaya çalışıyor. 15 yaşındaki evlatlarını intihar bombalarıyla havaya uçurmaktan başka şansları kalmamış.

İsa, bugünlerde ne yapıyor? Hazret-i Musa'yla, Kudüs'te, ölen, yağmalanan, talan edilen Müslüman çocukların ardından kahkahalarla mı gülüyor?

Batı, kültürümüzü ve insanlarımızı neden yağmalayıp, tarihten silmeye çalışıyor. Batı, kültürümüzü işe yarar, verimli bulmadı mı?

Ama, karanlığımızı çok işlevsel buldu. Öyle verimli karanlığımız var ki, sürekli aydınlatmaya geliyorlar. Ne komik, batının dört yüzyıllık aydınlatma düşüncesi bizi kendi petrolümüzle aydınlatmaya geliyor.

Batı, inançlarımızın ve tarihimizin eski olduğunu, bu kadar eskimiş şeyin asla modern olmayacağını, bu kadar eskimiş kültürün ancak zalim diktatörler yetiştireceğini iddia ediyor. İşte bu yüzden, onurumuzu ve inançlarımızı bombalarıyla örseleyerek, artık bu hırpalanmış tarihten ve inançlardan kurtulup atmamızı bekliyorlar. ABD askerlerinin sırt çantalarında getirdikleri, 'hukuk ve özgürlükleri' bayramlar yaparak kullanmamızı istiyorlar.

Bağdat müzesini yağma etmelerinin sebebi, bizim kültürel zengin geçmişimizdi. Ancak, karşılığı dolar olarak belirtilmemiş eserlerdi. Batı, karşılığı dolar olarak yazılmamış hiçbir şeyden hoşlanmaz, bu yüzden yağmaladılar, şimdi bu değerli eserler el altı serbest piyasada dolar karşılıklarıyla değerlendirildi ve artık bu eserler de batının envanter zenginliklerine girdi.

İşgal güçlerine zorluk çıkarttığı için Iraklılara tazminat davası açacak kadar delirmiş, akıl hastası batı medeniyeti!

Artık, gasbedilmiş bir şirketin malı Irak, iki ortağı yarın birbirine girer. ABD, İngilizlere, 'üç milyar ver, sana bırakıp çekileyim' demeye başlar. Ya da ikisi de artık çamura saplanmış bu ihaleyi Japonlara satabilir.

Şu anda, Avrupa ve Amerika'nın üniversitelerindeki bilimadamları bu kadar sessiz kalacak hangi yoğun çalışmalar içindeler.

İnsanlık sorunu kalmadığına göre, ahlak bittiğine göre artık yapacakları, 'kesin bilimdir'. Bilim tarihi de hep bu kesin bilimi arayıp durmadı mı? Çocukları öldürüp, ülkeleri yağmalatıp sarsılmayan tek insan türünü onlar bu kesin bilimle icat etmediler mi?

Irak'ın ne kadar barbar, geri, zalim, İslam'ın ne kadar vahşi bir din olduğunu dünya ekranlarından reklam etmek için Irak'ı atom bombalarıyla yağma ettiler. Bu sefer bilimsel inceleme için değil, askeri bir inceleme için geldiler. Bu ülkeyi işgal ve halkını topyekün öldürmek, batı kayıtlarına ve idrakine, tamamen profesyonel bir çalışma olarak girdi. Bu profesyonellere yardımcı olmak hiçbir ülke ve modern insan için utanç verici değil, artık.

Ama bilmedikleri bir şey var! Güneşin neden bu kadar parlak olduğunu hâlâ bilemiyor bilim adamları!

Rüzgarın meteorolojinin konusu olduğunu sanıyor bu adamlar, rüzgarın Tanrı'nın soluğu nefesi olduğunu unutmuş, bu adamlar!

O kaskatı, sert, çelik silahlarıyla, hala iyilikten, adaletten bahseden Allah'ın çocuklarını ve Allah'ı öldürmeye yemin etmişler!

Yer, gök, doğu, batı, uygarlıkları, bilimadamları..: Görecekler, İlahiler mi deliyor bu gök kubbeleri, atom bombaları mı?

Şimdi, hepimiz dua ediyoruz, karanlık ve kutsal yalnızlıklarına gömülmüş Iraklı çocuklara!

Ve hepimiz artık, Bağdat'ta bir Amerikalı asker daha öldürülünce, bir çentik daha atıyoruz, bağımsızlığımıza!

nihatg@leman.com.tr

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Tüm İnsanlığa Merhaba! Barış ve Sevgiyle...

"Ateşi bulduk, yazıyı icat ettik. Balıklar gibi yüzmeyi, kuşlar gibi uçmayı öğrendik. Ama çok basit bir sanat -KARDEŞÇE YAŞAMAYI- unuttuk. Umarım bu gün yeniden anımsayacağız!" M.L.King Uğraşıyor, didiniyorsun, inatla, pes etmiyorsun, yolunu kesmeye çalışanlar karşısında, hep umudu taşıyorsun içinde, "bir gün diyorsun, birgün tüm dünya anlayacak önemli olanın para değil de eşitlik olduğunu, özgürlüğü, emeği ve düşünceyi savunacak birgün insanlık".. Sen bunları söylerken savaşlar devam ediyor, hergün biraz daha boyun eğiyor insanlık emperyalist düzene, herkes kendi çıkarına bakıyor ve bu şekilde akıyor zaman, durup bakıyorsun neyi değiştirebildim diye, "insan olma" vasıflarının hepsinin kaybedildiğini görüyorsun, kendini o kadar işe yaramaz hissediyorsun ki engel olamıyorsun gözaşlarına, kafandan sadece tek bir soru geçiyor "neden?" cevap bulamıyorsun.. Yazmak bile gelmiyor içinden artık, düzende bir fazlalık olarak hissediyorsun kendini, sanki tüm olan biten senin yokolman için... Günler, haftalar geçiyor bu ruh halinle, sonra bir anda "ne yapıyorum ben?" diyorsun, direneceksin, onların istediğini yapmayacak, kendini ortadan kaldırmayacaksın! Ülken, doğduğun, sana hayat veren bu topraklar için sonuna kadar, doğru olduğuna inandığın şeyi yapacaksın! onlar kağıdını alsalar elinden, taşa kazıyacaksın, kalemini çalsalar kanınla yazacaksın! Mademki sana hayat verdi bu topraklar ve mademki bu insanlar unuttular barışı, emeği, düşünmeyi, sen elinden geleni ardına koymayacaksın! Çalışacak, yanlış bulduğun sistemi düzeltmek için bir yerlere geleceksin, sürekli okuyacaksın, sürekli öğreneceksin! Aç olacaksın bilgiye ve asla doymayacaksın! Yüreğindeki sevgiyi, beynindeki düşünceleri paylaşacaksın insanlıkla! ASLA PES ETMEYECEKSİN!!!

Sevda Damcıoğlu

"Ertelenmiş Yaşam"

Bu saatler hep böyledir. Tek kişilik bir oyun gibi. Bütün saatler bir varoluşun ezgisinde toplanır ve tek tek söner ışıkları mapusluğun... Zaman içinde kaybolmuş bir an gibi; hücrem bu saatlerde tutkunun, acının cirit attığı bir panayırdır. Bu saatler benim yasadışı saatlerimdir. Öfkeyi aşkları ve şiirleri bu saatlerde sularım. Yaşama dair ne varsa bu saatlerde sorgularım. Yine bu saatlerde hesaplaşırım anılarımla. Bir düşten bir umuda akıp giderken, değeri bilinmemiş "an"lar dolaşır beynimin en ücra köşesinde. O güzel küçük sevinçler neredesiniz. Kim geri verebilir alışılmış tek düze bir yaşamın bizden aldıklarını. Adına yaşamak dediğimiz ama yaşayamadığımız, durmadan ertelediğimiz, egemenlik alanımızın dışında kalan bir yaşam.

Bu soğuk beton duvarlarda bir de buna engin ovalar kadar uzayıp giden yalnızlığı eklersek; karanlığın-aydınlığı izimizdeki haykırış, varoşlarda sokak lambasıdır dost.

Şimdi hiç bilmediğim uzak kentlerde yağan bir yağmur, ertelenmiş bir sevdanın saçlarını yıkıyor. Belki böyle bir yağmura, değeri bilinmemiş anılara, siz Leman ve dostlarına bir daha ertelenmemek için yazdım... Sonsuz selam ve sevgilerimle..

Abdullah Güzel / E Tipi Kapalı Cezaevi - Diyarbakır

Gülümse

O gün gene gördüm onu... Sırtında parkası, parka mı değil mi bilmem. Sadece yeşil, kirli yeşil... Hiç temizlenmemiş aldığından beri taa nereden almış ki? Kimbilir kimin attığı çöpten üstündekiler yırtık pırtık, kafasında bir şapka o da yırtık. Ha işte en güzel yeri gözleri belki de onun. Yani benim için öyle. Onun içinse sadece ağlamak için gerekli... Yüzünde hep bir masumluk var. O ifade hiç değişmiyor. Belki de hiç değişmeyecek... Yüzünde hayatın kahpeliğinin izleri var. Hep orada orada kalacak. Siciline işlemiş bir suç gibi. Acaba suçlu mu gerçekten? Değil tabiki. O istemediki böyle yaşamayı, yani böyle... Yaşamayı işte... Her sabah görmüyorum onu, bazen ara sıra. Hep geçerken ona dikkatlice bakmak istiyorum ama biliyorum ki acıyarak bakan diğer gözlere benzetecek ve üzülecek. Yanına yaklaşmak resmini çizmek istiyorum. Yapabilir miyim peki? Hayır yapamam çünkü yapamam işte... Belki de korkuyorum. Niye mi? Bilmem. Hep hayatımda bir ukde olup kalacak. Gene gidiyorum. Dilimde Sezen'in şarkısı "Gülümse" gülümse ya gülümse... Bu kadar zor mu? Zor mu? Hayır! Ne olursa olsun gülümsemek zor değil. Başına ne gelirse gelsin ağlama hep gül hep gül...Allah'ın verdiği o insana özgü harika duyguyu hep yaşa. Ne olur bir kere GÜLÜMSE...

Size tapan bir hayranınız.

Hilal

LeMan
SAYI: 612
1 AĞUSTOS 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
• **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
• **Yazıişleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGUN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSOZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • M. ÖZKANOĞLU • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0.212.292 44 91 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Fax:** 0212.245 38 06 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve Internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

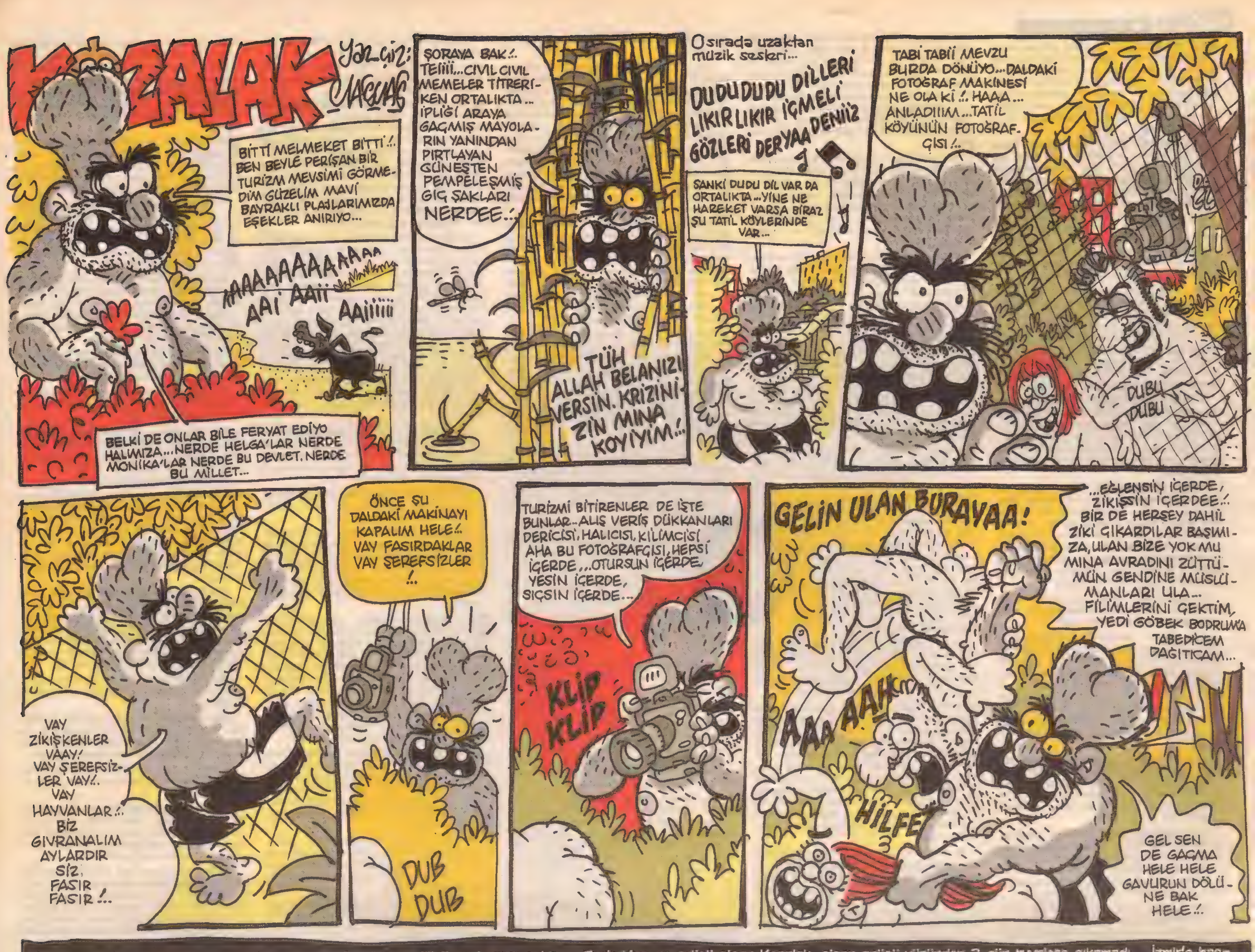
KOZALAK
Yaz-çiz:
BİTTİ MEMLEKET BİTTİ !.. BEN BEYLE PERİŞAN BİR TURİZM MEVSİMİ GÖRMEDİM GÜZELİM MAVİ BAYRAKLI PLAJLARIMIZDA EŞEKLER ANIRIYO...
AAAAAAAAAAAAAA AAI AAii AAiiiiii
BELKİ DE ONLAR BİLE FERYAT EDİYO HALIMIZA... NERDE HELGA'LAR NERDE MONİKA'LAR NERDE BU DEVLET. NERDE BU MİLLET...
ŞORAYA BAK !.. TEİİİİ... CIVIL CIVIL MEMELER TİTRERİKEN ORTALIKTA... İPLİĞİ ARAYA GAÇMIŞ MAYOLARIN YANINDAN PIRTLAYAN GÜNEŞTEN PEMPELEŞMİŞ GIÇ ŞAKLARI NERDEE !..
TÜH ALLAH BELANIZI VERSİN. KRİZİNİZİN MINA KOYIYIM !..
O sırada uzaktan müzik sesleri...
DUDUDUDU DİLLERİ LIKIR LIKIR İÇMELİ GÖZLERİ DERYAA DENİİİZ
SANKİ DUDU DİL VAR DA ORTALIKTA... YİNE NE HAREKET VARSA BİRAZ ŞU TATİL KÖYLERİNDE VAR...
TABİ TABİİ MEVZU BURDA DÖNÜYO... DALDAKİ FOTOĞRAF MAKİNESİ NE OLA Kİ !.. HAAA... ANLADIIIM... TATİL KÖYÜNÜN FOTOĞRAFÇISI !..
DUBU DUBU
VAY ZİKİŞKENLER VAAY! VAY ŞEREFSİZLER VAY !.. VAY HAYVANLAR !.. BİZ GIVRANALIM AYLARDIR SİZ, FASIR FASIR !..
ÖNCE ŞU DALDAKİ MAKİNAYI KAPALIM HELE !.. VAY FASIRDAKLAR VAY ŞEREFSİZLER !..
DUB DUB
TURİZMİ BİTİRENLER DE İŞTE BUNLAR.. ALIŞ VERİŞ DÜKKANLARI DERİCİSİ, HALICISI, KİLİMCİSİ AHA BU FOTOĞRAFÇISI, HEPSİ İÇERDE... OTURSUN İÇERDE, YESİN İÇERDE, SIÇSIN İÇERDE...
KLİP KLİP
GELİN ULAN BURAYAA!
...EĞLENSİN İÇERDE, ZİKİŞSİN İÇERDEE !.. BİR DE HERŞEY DAHİL ZİKİ ÇIKARDILAR BAŞIMIZA, ULAN BİZE YOK MU MINA AVRADINI ZÜTTÜMÜN GENDİNE MÜSLÜMANLARI ULA... FİLİMLERİNİ ÇEKTİM, YEDİ GÖBEK BODRUM'A TABEDİCEM DAĞITICAM...
AAAAAH
HİLFE
GEL SEN DE GAÇMA HELE HELE GAVURUN DÖLÜNE BAK HELE !..

Kozalak daha sonra turiste tecavüz etmeye kalkışırken g..tünü eşek arısı soktu... Taşakları ve anüsü şişen Kozalak, şişen anüsü yüzünden 3 gün tuvalete çıkamadı... İzmir'e hastaneye giderken vapur iskelesinde bekleyen bir faytona otomobilinden 12 el ateş açtı... Atları vurulurken kurşunlardan biri yoldan geçen 7 aylık bir hamile kadına isabet etti... Olay yerinden kaçarken ters yola girdi karşıdan elen araçlara çarpmamak için direksiyonunu çocuk parkına kırdı... 6 çocuk ağır yaralanırken iki çocuk olay mahallinde öldü... Olay yerinden yaya kaçan Kozalak izini kaybettirmeyi başarsa da harala gürele KOHA (Kozalak Haber) haberleri sıcağı sıcağına sizlere duyurmaya devam edecek... **harala gürele**

L 92
Manyak
112435 Sayı: 2003/08 - Ağustos 2003
Fiyatı: 1.750.000 TL.
DUDUDİL
KULAĞIMI NİYE ÇEKİYİN LA DÜRZÜ!!!
ÇOT
YETİŞİN LAA AĞAMIZA GİRMİŞLER!! ULA ÖLDÜNÜZ SİZ! SALAVAT GETİRİN DÜRZÜLER
HELE HELE
ŞAP ŞUP
DURUM ÇOK FENA TANZER AB! ŞAKİR AB PLAJDA DEVE GÜREŞ YAPARKEN NEVRİ DÖNDÜ ADAMA GİRDİ! ADAM KILL ÇIKTI AĞRETMİŞ!
BOYSAL

ATOM
AĞUSTOS -SAYI: 2003/08 FİYAT: 1 000.000 TL.
atomcan@leman.com.tr
HAYROLA CEVDET DIŞARI ÇIKMIYO MUYDUN AZ ÖNCE?!
NE VAR YAVRUM? BİZ DE RESİM ÇİZİYOZ, AL BAK KÜBÜST BİR ÇALIŞMA! NEDİR YANİ ?..
ART
10

AĞUSTOS SAYILARI ÇIKTI!

31. Sayısı Cuma Günü Bayiilerde

yeni Harman
filtresiz, hususi kokulu, bol dumanlı gazete
Baader-Meinhof, Almanya'yı yine sarsıyor!

Uday ve Qusay Hüseyin, dünyanın gözü önünde Musul'da yargısız infaza kurban gitti...

Bir Uzan öyküsü...

ODC belgelerini açıklıyan: www.komikparti.org'cular kim?

Eflatun Nuri'nin kaleminden: Dili kesilen torbacı Viyanuş'un hikayesi...

Yonca Poyraz Doğan yazdı: Hillary, Bill Clinton'a sex terapisi önerdi...

Hackleme aletleri...

Yudum Şaşmaz'dan bir Duman konseri izlenimi...

Mihri Belli, Tuncay Akgün...

⑥①③

8 Ağustos 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/32- 800.000 TL. (KDV Dahil

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-900.000 TL.

SUÇ PATLADI!

Emniyet, valilik "Çaresiziz" "Yetişmemiz imkansız" açıklamasını yaptı. Aile içi şiddet, gasp, kapkaç, hırsızlık, uyuşturucu kullanımı ve fuhuşta olağanüstü artış var. Gelir dağılımı uçurumuyla ve hortumlarla, hükümetlerin aciz ekonomik politikalarıyla yoksullaştırılan halkın tek dayanağı aile içi dayanışma da çatırdamaya başladı. Ekonomik krizin yarattığı büyük işsizlik ile umutsuzluğa kapılan ailelerde artık her fert kendi başının çaresine bakma telaşına düştü. Bir zamanlar her eve iki anahtar vaad edilen yurdum insanı, her evden asgari iki sabıkalıya doğru koşuyor. M.Ç.

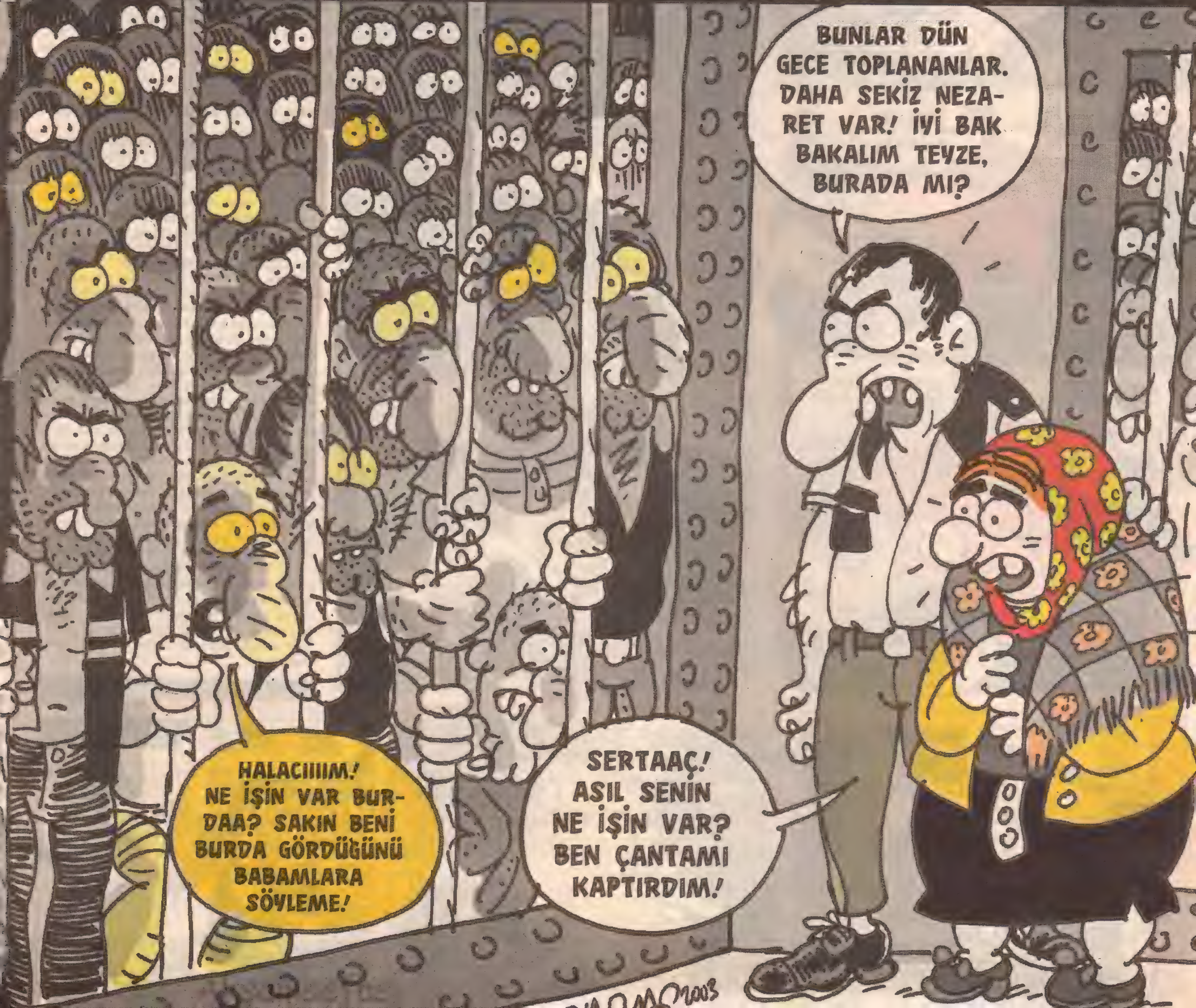
BUNLAR DÜN GECE TOPLANANLAR. DAHA SEKİZ NEZARET VAR! İYİ BAK BAKALIM TEYZE, BURADA MI?
HALACIIIIM! NE İŞİN VAR BURDAA? SAKIN BENİ BURDA GÖRDÜĞÜNÜ BABAMLARA SÖYLEME!
SERTAAÇ! ASIL SENİN NE İŞİN VAR? BEN ÇANTAMI KAPTIRDIM!
2003

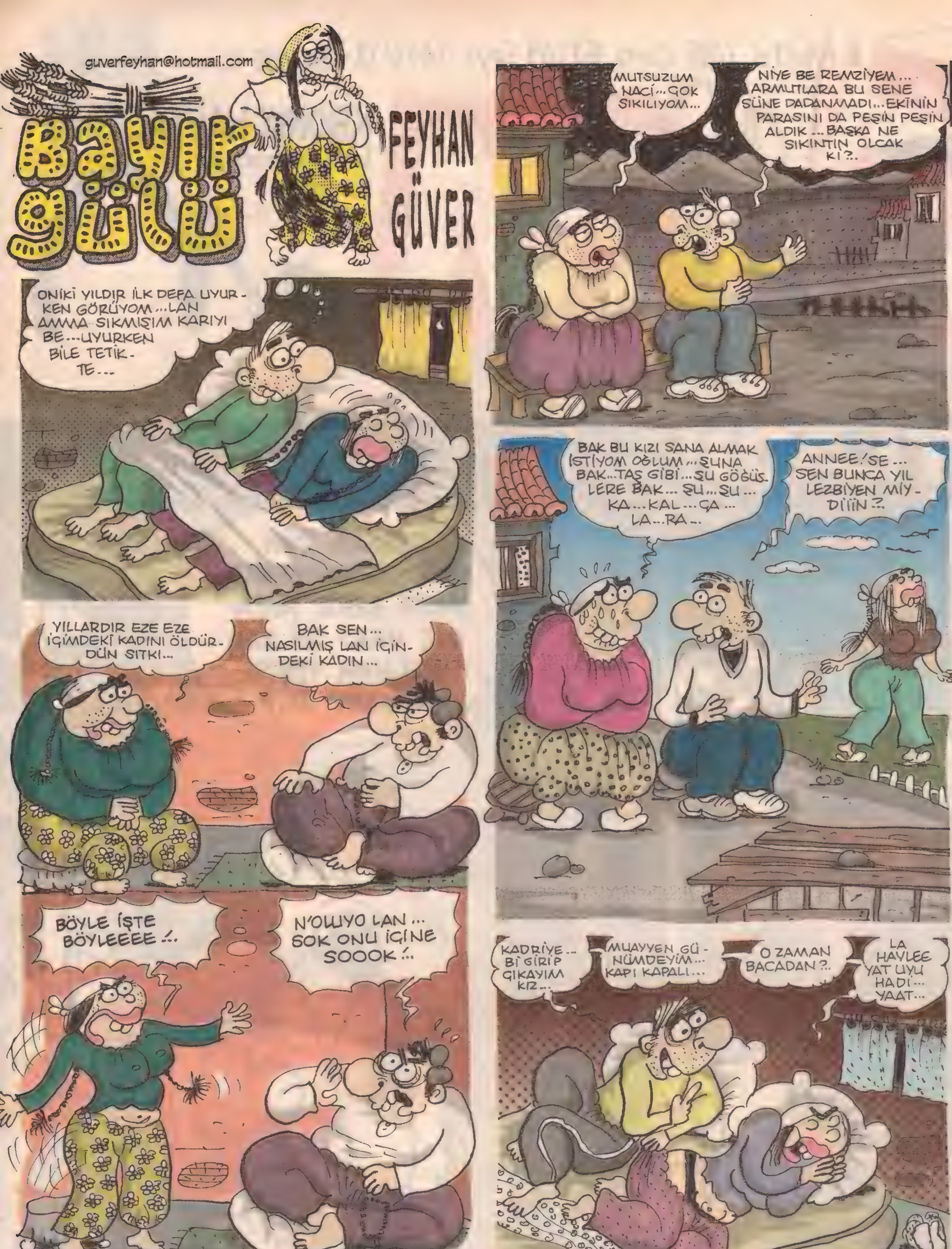
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır gülü
FEYHAN GÜVER
MUTSUZUM NACİ...GOK SIKILIYOM...
NİYE BE REMZİYEM... ARMUTLARA BU SENE SÜNE DADANMADI...EKİNİN PARASINI DA PEŞİN PEŞİN ALDIK...BAŞKA NE SIKINTIN OLCAK Kİ?..
BAK BU KIZI SANA ALMAK İSTİYOM OĞLUM...ŞUNA BAK...TAŞ GİBİ...ŞU GÖĞÜSLERE BAK... ŞU...ŞU... KA...KAL...ÇA... LA...RA...
ANNEE! SE... SEN BUNCA YIL LEZBİYEN MİYDİİİN?..
YILLARDIR EZE EZE İÇİMDEKİ KADINI ÖLDÜRDÜN SITKI...
BAK SEN... NASILMIŞ LAN İÇİNDEKİ KADIN...
BÖYLE İŞTE BÖYLEEEE!..
N'OLUYO LAN... SOK ONU İÇİNE SOOOK!..
KADRİYE... Bİ GİRİP ÇIKAYIM KIZ...
MUAYYEN GÜNÜMDEYİM... KAPI KAPALI...
O ZAMAN BACADAN?..
LA HAVLEE YAT UYU HADİ... YAAT...
ONİKİ YILDIR İLK DEFA UYURKEN GÖRÜYOM...LAN AMMA SIKMIŞIM KARIYI BE...UYURKEN BİLE TETİKTE...

AKSARAY PAŞAOĞLU

MAVİ YENGEÇ DOĞAL VİAGRA

Geçen hafta arkadaşım Gılgamış arayarak Laila'da "Laila Orient" albümünün tanıtımı vardı. Gazeteciliğin verdiği işim icabı yine çok yorucu bir gece yaşadım. Davette, Fransa'da yaşayan, henüz dünyanın tanımadığı fakat bütün akrabalarımın tanıdığı ünlü ahşap tepsi boyama sanatçısı Fahima Kuduklubötek'de vardı. Dayımın kızı olduğu için değil ama bilmem biliyor muydunuz?

Denizin üstüne kurulan enteresan bir platforma özel olarak hazırlanmış H2O koridoru ve içinde Kenya'dan getirilmiş timsahlar yüzüyordu. İlaçla uyuşturulmuş timsahların üstüne basa basa, sırtları kemiksi ve ondan ona atlayarak platforma ulaştık. O sırada Irak'ta olmadığı iddia edilen Kitle imha silahlarını temsil eden minare boyunda iki dev ve büyük havai fişek ateşlenerek büyük bir gümbürtüyle bir tanesi kontrolden çıkınca benim Hummer'ıma isabet ederek büyük bir gümbürtüyle cipim havaya uçtu. Yapınca, "füze saldırısı" espirim çok tuttu. Dayımın kızı, bu esprimi kitap yapmamı önerdi. O anda Irak'a asker göndermemizin ne kadar doğru olacağını bir kez daha anladım.

Yemekte, benim de çok sevdiğim derin pasifik ahtapotu, düşük voltajlı yılan balığı kebabı ve sadece Dalyan'da yaşayan ve doğal viagra olduğu olan "mavi yengeç" ve bazlama vardı. Bu arada orada bulunan Bolivya'lı bir çanta ustası uyuşturulmuş timsahları ters yüz ederek on dakka içinde eşime harika bir çanta bana enteresan bir cüzdan yaptığı bu çantayı çıkışta kapkaççılara kaptırdı.

Yemek biter bitmez her taraftan fırlayan 100 dansöz, doğunun kıvrak melodi, batının modern soundu nerden çıktılar belli olmadan dötlerini kıvıra kıvıra ben altı tane "mavi yengeç" yedim, iki şişe petrus aldım 100 dansöz bahşiş koparmak için ve yediğim mavi yengeçlerin doğal viagra etkisiyle kendimi kontrol edemeyerek 50-60 kadarını istemeden taciz ederek 100 dansözün yüzü de kıvıra kıvıra masama çıkınca yüzer dolar onbin dolar bahşiş ve mıncıklıyorum bazen bahşiş alan dolanıp gene geliyor 100 dansöz hepsi güvercin gibi üşüşünce platform çökerek karşıdan gelen 150 grostonluk kuru yük gemisine doğru platform sürüklenirken bir kalasa tutundum.

Çıkınca oradan 100 kadar hepsi Mayk Taysın kadar 100 Badigard üstüme çullanınca ben kravatımı iyice sıkarak şahdamarıma baskı yaptım ve gözlerdeki optik sinirleri etkileyerek görme duyumu yitirdim. Kravatı sıkı bağlamanın körlük yaptığını bilmem gazeteler yazdı, bilmem duymuşmuydunuz. Ben orada olacakları görmek istemiyordum. Şu anda Çırağan Kempinski'nin terasındayım ve zaman zaman vücudu alçıda dinlendirmek gerektiğine inanıyorum.

Behiç Pek

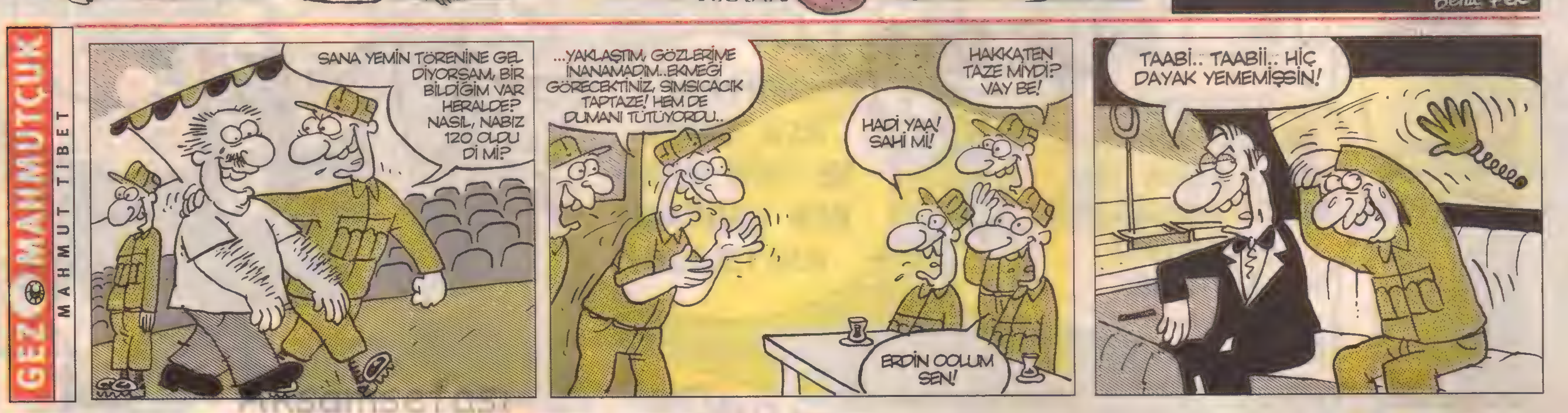
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
SANA YEMİN TÖRENİNE GEL DİYORSAM, BİR BİLDİĞİM VAR HERALDE? NASIL, NABIZ 120 OLDU Dİ Mİ?
...YAKLAŞTIM, GÖZLERİME İNANAMADIM..EKMEĞİ GÖRECEKTİNİZ, SIMSICACIK TAPTAZE! HEM DE DUMANI TÜTÜYORDU..
HADİ YAA! SAHİ Mİ!
HAKKATEN TAZE MİYDİ? VAY BE!
ERDİN OOLUM SEN!
TAABİ.. TAABİİ.. HİÇ DAYAK YEMEMİŞSİN!

LeMan

İsrail askerleri, son 2.5 yılda 408 Filistinli çocuğu öldürdü.

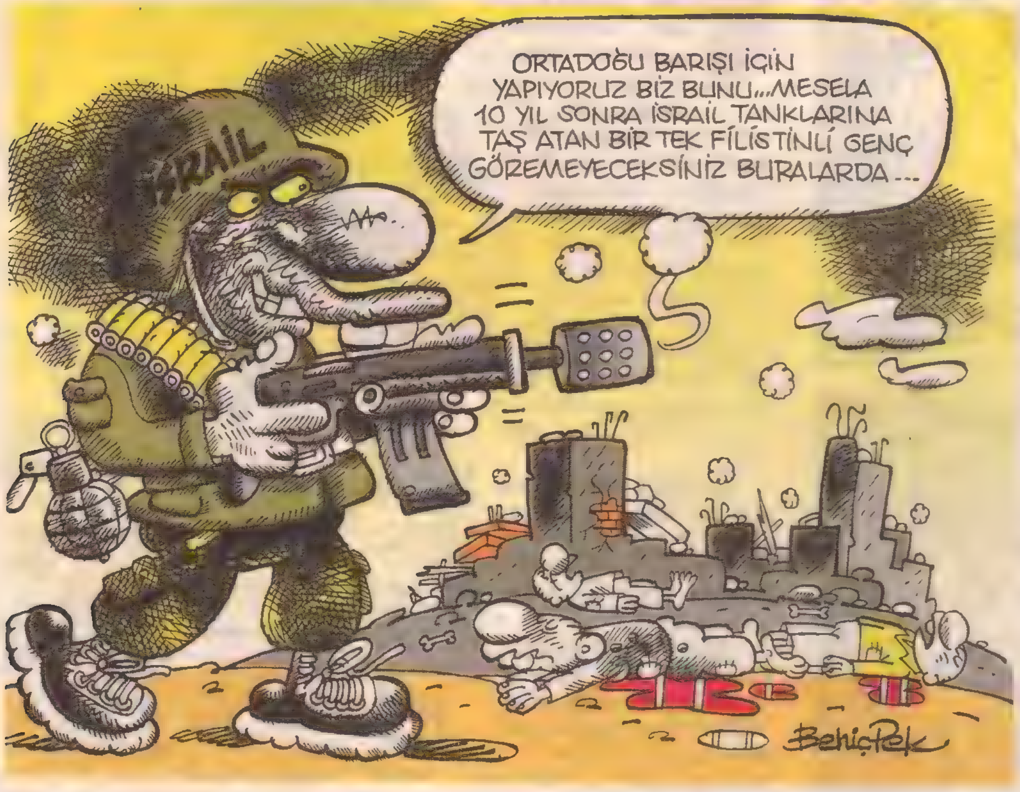
ORTADOĞU BARIŞI İÇİN YAPIYORUZ BİZ BUNU...MESELA 10 YIL SONRA İSRAİL TANKLARINA TAŞ ATAN BİR TEK FİLİSTİNLİ GENÇ GÖREMEYECEKSİNİZ BURALARDA...
İSRAİL
BehiçPek

Daha önce silahlı,sopalı kurultaylarıyla hafızalara yer eden MHP'de benzer görüntüler yine sahnelendi.Kurultaya katılan delege ve konukların silahları sandıklara sığmadı.

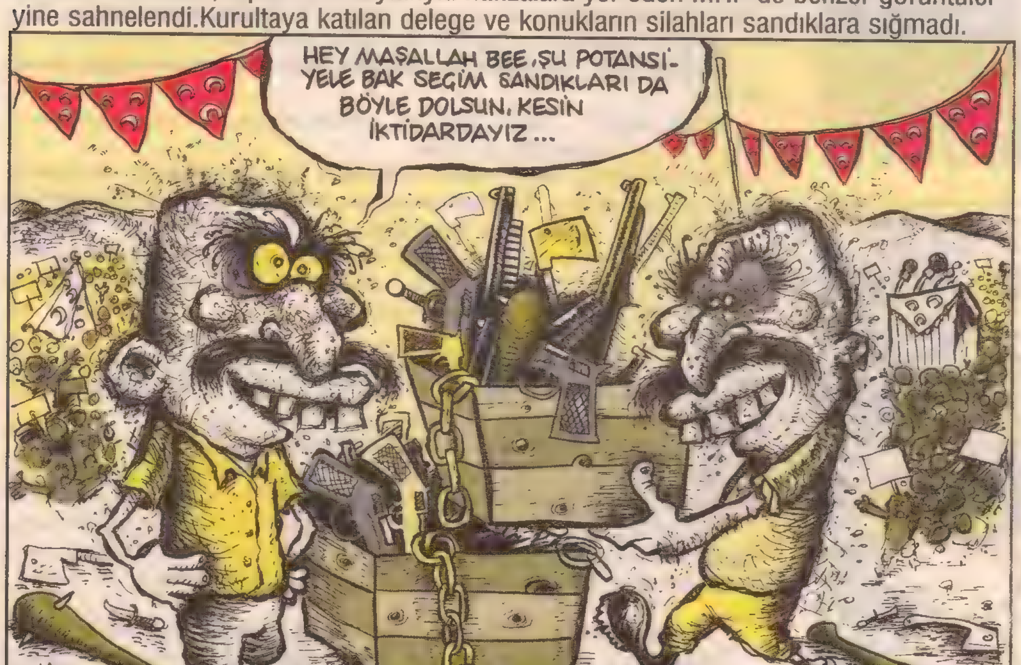
HEY MAŞALLAH BEE, ŞU POTANSİYELE BAK SEÇİM SANDIKLARI DA BÖYLE DOLSUN, KESİN İKTİDARDAYIZ...
SUAT ÖZKAN + ONUR GÜÇEL

Sevgili Pınar Selek'e geçmiş olsun... Mazlumların azizesi sevgili Pınar Selek ağır bir trafik kazası geçirdi.. Kendisine geçmiş olsun; bir an önce sevdiklerine kavuşsun diyoruz...

Dışişleri bakanı Abdullah Gül Amerika gezisi dönüşünde şahin kesildi!

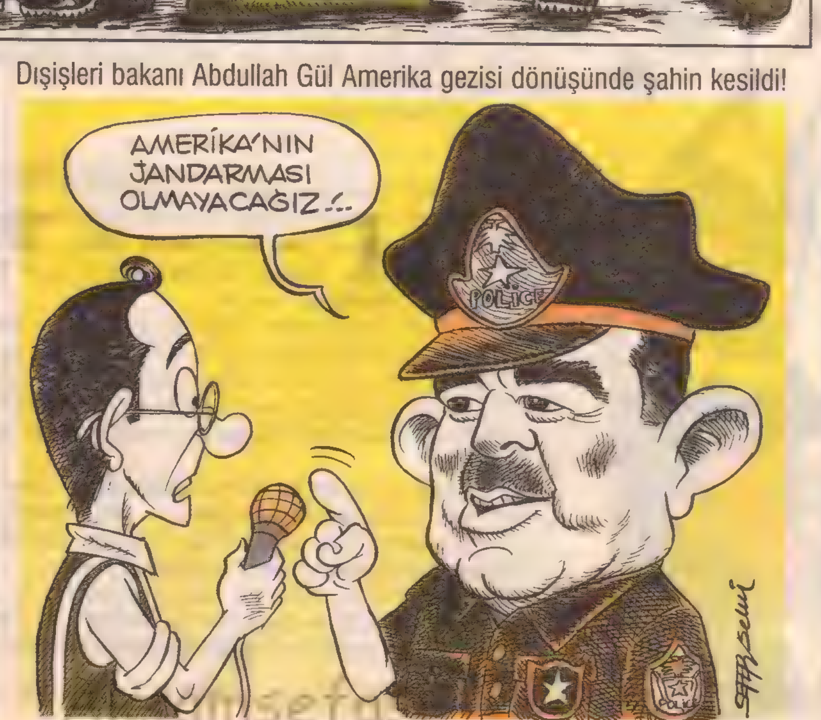
AMERİKA'NIN JANDARMASI OLMAYACAĞIZ!..
POLICE

Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer ile Hükümet arasındaki "Orman Yasası" restleşmesi refanduma doğru gidiyor. Sezer, yasayı geçirtmemekteki kararlı tutumunu sürdürüyor.

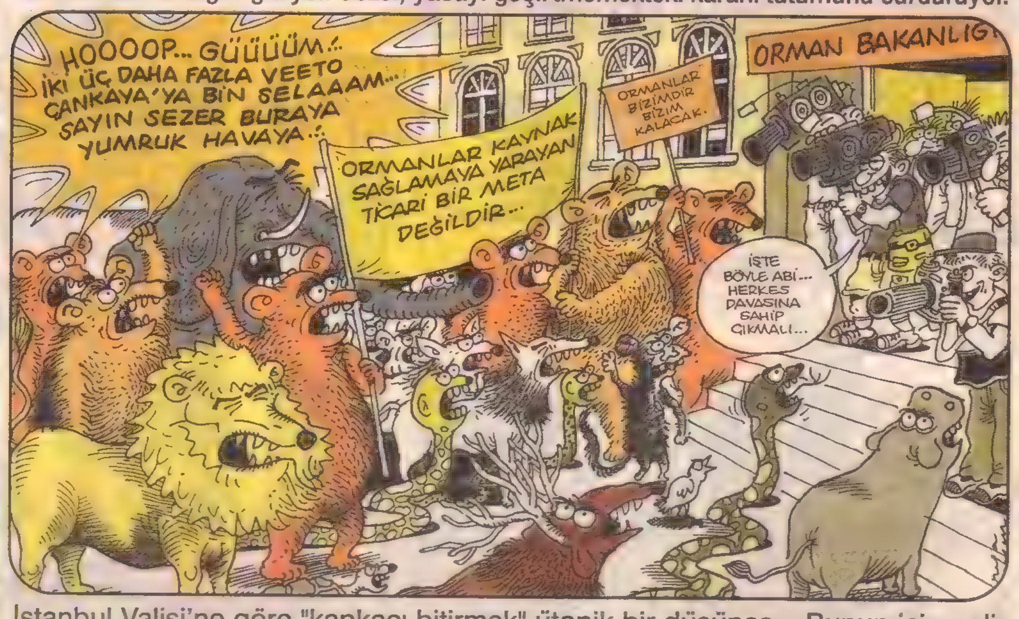
HOOOOP... GÜÜÜÜM!.. İKİ ÜÇ DAHA FAZLA VEETO ÇANKAYA'YA BİN SELAAAM... SAYIN SEZER BURAYA YUMRUK HAVAYA!..
ORMANLAR KAYNAK SAĞLAMAYA YARAYAN TİCARİ BİR META DEĞİLDİR...
ORMANLAR BİZİMDİR BİZİM KALACAK.
ORMAN BAKANLIĞI
İŞTE BÖYLE ABİ... HERKES DAVASINA SAHİP ÇIKMALI...

İstanbul Valisi'ne göre "kapkaçı bitirmek" ütopik bir düşünce... Bunun için polis jandarma yetmez...Tek suçlu ise "gün geçtikçe genişleyen özgürlükler"

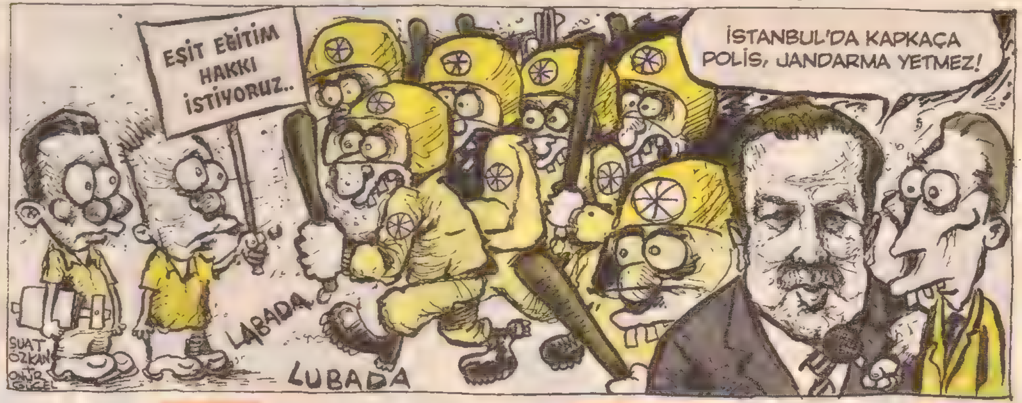
EŞİT EĞİTİM HAKKI İSTİYORUZ..
İSTANBUL'DA KAPKAÇA POLİS, JANDARMA YETMEZ!
LABADA
LUBADA
SUAT ÖZKAN + ONUR GÜÇEL

Kanlı Bahis.. ABD yönetimi 1 Ağustos'da açmayı planladığı veb sitesi projesinden vazgeçti. Veb sitesine üye olanlar, Ortadoğu ülkelerinde "suikast", "rejim değişikliği" ve "askeri darbeler" gibi konularda bahis oynayacaktı...

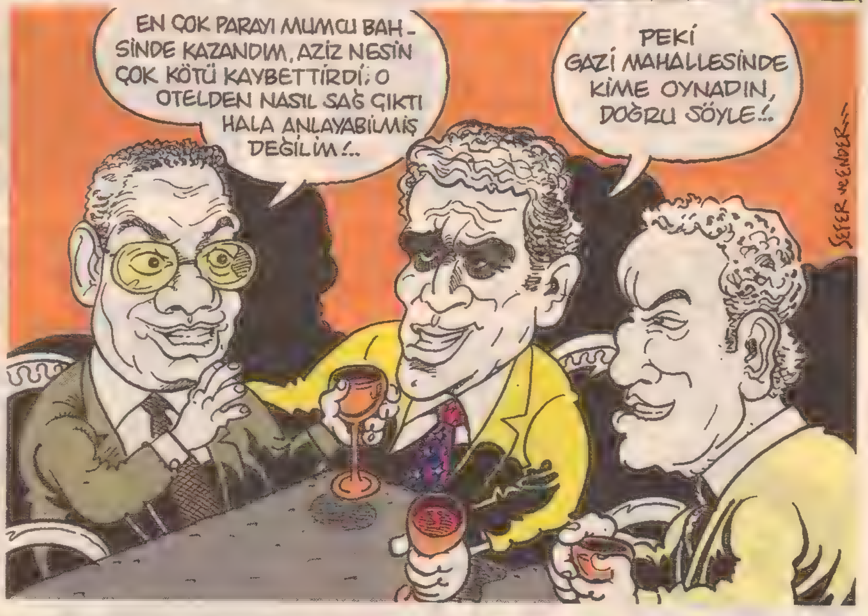
EN ÇOK PARAYI MUMCU BAHSİNDE KAZANDIM, AZİZ NESİN ÇOK KÖTÜ KAYBETTİRDİ; O OTELDEN NASIL SAĞ ÇIKTI HALA ANLAYABİLMİŞ DEĞİLİM!..
PEKİ GAZİ MAHALLESİNDE KİME OYNADIN, DOĞRU SÖYLE!..

Başbakanı sırtından atan atla konuştum!

- Merhaba Cihan.

- Merhaba ağbi!

- Moralin bozuk gibi.

- Bozuk tabii. Fanatik AKP'lilerden tehditler alıyorum, "Delikanlıysan surdibine gelirsin P.P." diyolar.

- P.P. ne lan?

- Potansiyel Pastırma!

- Niye attın Tayyip'i sırtından?

- Ben ne bilirim Tayyip'i, Kuyyip'i. Kalabalıktan ürktüm. Şimdi sen insansın. Bi anda etrafını 30-40 at sarsa, korkmaz mısın ağbi? İşte bana da öyle oldu.

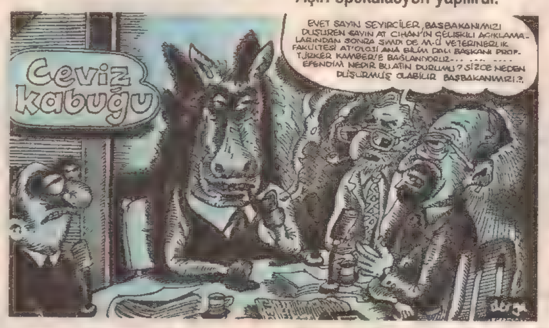
Ceviz kabuğu
EVET SAYIN SEYİRCİLER, BAŞBAKANIMIZI DÜŞÜREN SAYIN AT CİHAN'IN ÇELİŞKİLİ AÇIKLAMALARINDAN SONRA ŞİMDİ DE M.Ü VETERİNERLİK FAKÜLTESİ AT'OLOJİ ANA BİLİM DALI BAŞKANI PROF. TÜRKER KAMBER'E BAĞLANIYORUZ... EFENDİM NEDİR BU ATIN DURUMU? SİZCE NEDEN DÜŞÜRMÜŞ OLABİLİR BAŞBAKANIMIZI?

- Üstelik Arap atıymışsın, Tayyip'e yakınlık duymadın mı hiç?

- Milliyetçi bi at diilim ben. Artı, Tayyip'le Arap'ın ne ilgisi var. Araplar'a saldıranlarla işbirliği yapmıyo mu bunlar?

- Ulan?! Sakın muhalif kimlikle yapmış olmayasın bu hareketi?

- Valla ilgisi yok. Kötü niyetli olsam düştükten sonra ezerdim başbakanı. Bi tekme de Ali Müfit Gürtuna'ya kordum, çünkü o teşvik etti Tayyip Erdoğan'ı. Ama yapmadım, at mat demezler, çıkarırlardı valla DGM'ye.

- Senin hakkında çeşitli iddialar var.

- Ben de okudum. Yok DYP'nin atıymışım, yok İmar Bankası'nın atıymışım. Hiçbir kurumla ilgim yok ağbi. Ben evinden uzak, yalnız bir atım.

- Birkaç dakika sabırlı olup uyum gösteremez miydin?

- Başbakan binmeden önce, "Sen herşeyi başardın, bunu da başarırsın" diye bağırdı arkadan biri. Ata binmenin nesi başarı? O hengamede neye uyum göstericem? Madem öyle, 7. Uyum Paketi'ne beni de dahil etselerdi!

- Başbakan tekrar binmek istese izin verir misin?

- O defter kapandı ağbi! Artık sakinleşmek istiyorum. Gizli bi şekilde "MGK Genel Sekreterliği" önerildi bana ama reddettim!

- Çok ilginç. Niye reddettin?

- Kabul etseydim, bu makama ilk kez bir sivil at gelmiş olacaktı. Daha önce burada resmi bir at görev yapmış olsa, hadi neyse. Ama hem ilk sivil, hem de ilk at olmayı göze alamazdım. Aşırı spekülasyon yapılırdı.

- Bu olay sayesinde ünlü de oldun.

- Şöhret geçici ağbi. Dana Ferhat da, Beyaz Balina Aydın da ünlüydü bi zamanlar, şimdi nerdeler? Yakın zamanda bi papağan da ünlendi, "Aşkımızın tek tanığı" diye, iki gün sonra unutulmadı mı? Sakin bir hayat istiyorum ben. Topluma kazandırma yasasından yararlanıp, iki dönüm orman vasfını yitirmiş arazi sahibi olabilsem, benden kralı yok! Şöhret insanların olsun.

- Harbi konuş Cihan, niye attın başbakanı?

- Tamam, ama aramızda kalacak. Tüm dünyaya rodeocu başbakan imajı verip Amerika'ya biraz daha yakınlaşsın istedim. Fakat düşüverdi adam!

- Acı duydun mu olaydan sonra?

- Acı demeyelim de, üzüldüm biraz. "Acı çekiyorum" desem, vurmaya falan kalkarlardı deniyolar.

- Son bir diyeceğin var mı?

- Arap atı gitmeyinen yorulmaz ağbi. Ama medya beni çok yordu be ağbi!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

daral@leman.com.tr

Daral&Timsah

tripanazomigambiyetsizler

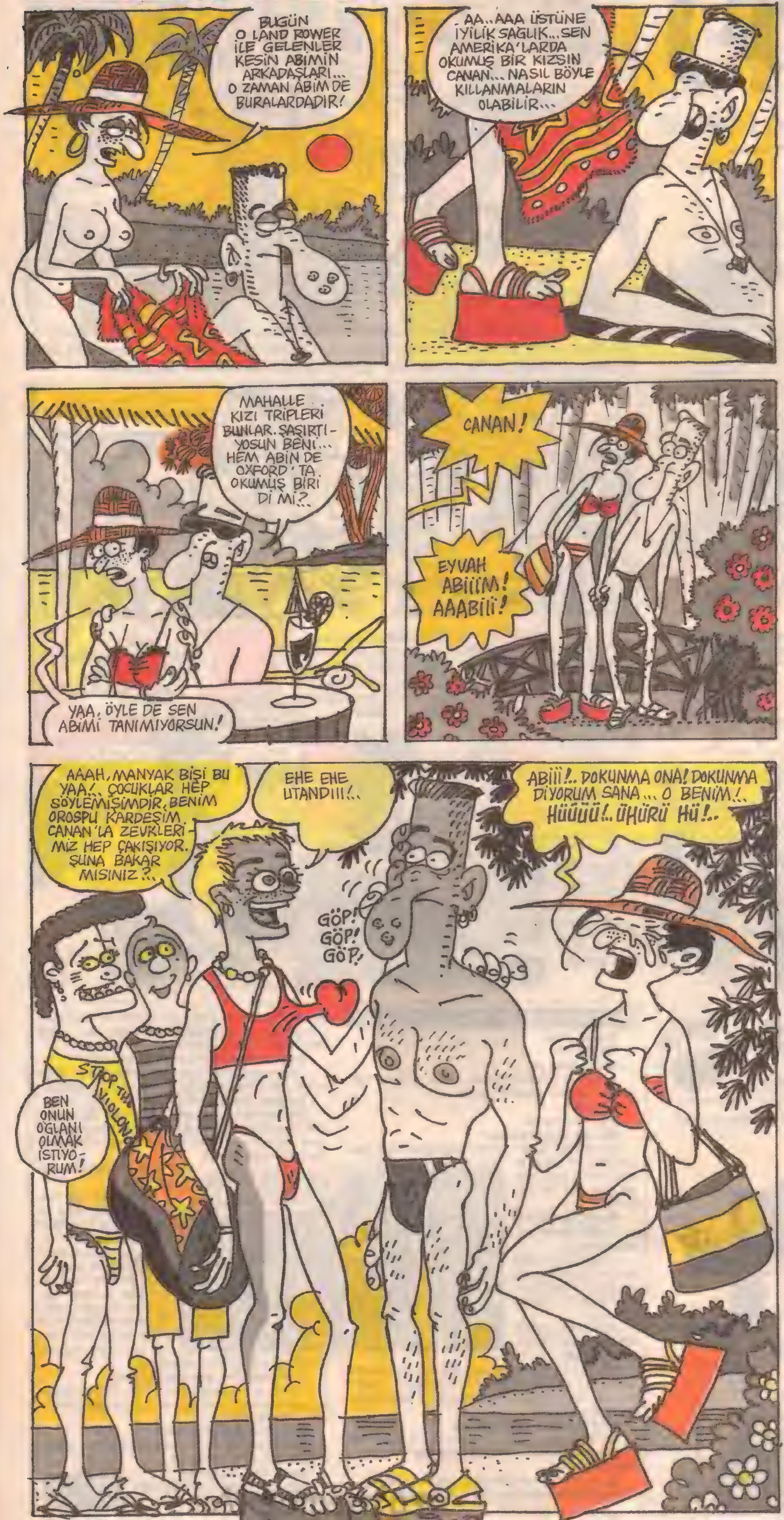
BUGÜN O LAND ROWER İLE GELENLER KESİN ABİMİN ARKADAŞLARI... O ZAMAN ABİM DE BURALARDADIR!
AA.. AAA ÜSTÜNE İYİLİK SAĞLIK... SEN AMERİKA'LARDA OKUMUŞ BİR KIZSIN CANAN... NASIL BÖYLE KILLANMALARIN OLABİLİR...
MAHALLE KIZI TRİPLERİ BUNLAR. ŞAŞIRTIYOSUN BENİ... HEM ABİN DE OXFORD'TA OKUMUŞ BİRİ Dİ Mİ?..
YAA, ÖYLE DE SEN ABİMİ TANIMIYORSUN!
CANAN!
EYVAH ABİİİM! AAABİİİ!
AAAH, MANYAK BİŞİ BU YAA!.. ÇOCUKLAR HEP SÖYLEMİŞİMDİR, BENİM OROSPU KARDEŞİM CANAN'LA ZEVKLERİMİZ HEP ÇAKIŞIYOR. ŞUNA BAKAR MISINIZ?..
EHE EHE UTANDIII!..
ABİİİ!.. DOKUNMA ONA! DOKUNMA DİYORUM SANA... O BENİM!.. HÜÜÜÜ!.. ÜHÜRÜ HÜ!..
GÖP! GÖP! GÖP!
STOP TH VIOLONC
BEN ONUN OĞLANI OLMAK İSTİYORUM!

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

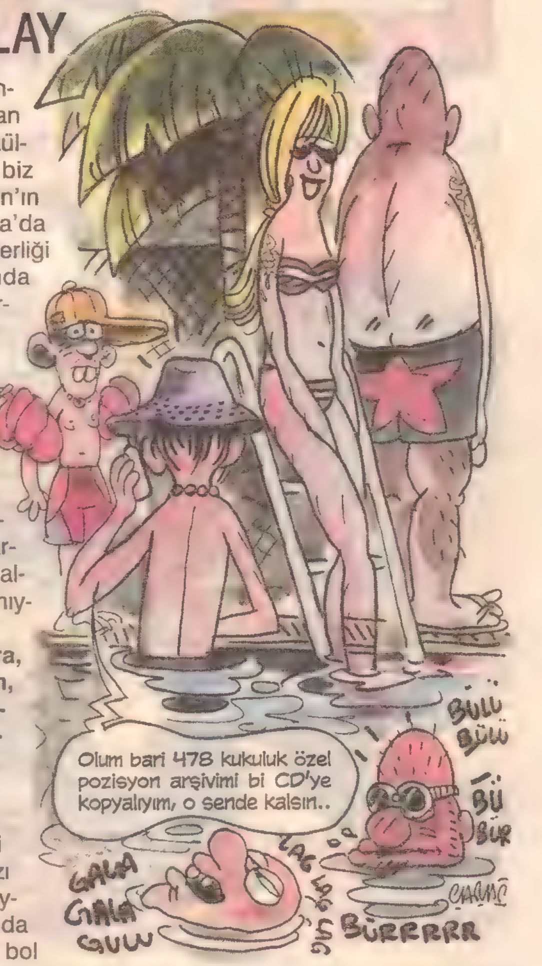
Olum bari 478 kukuluk özel pozisyon arşivimi bi CD'ye kopyalıyım, o sende kalsın..
BULU BÜLÜ
BÜ BÜR
GALA GALA GULU
LAG LAG LAG
BÜRRRRR

- Alo...Bazı anne ve babalardan duyduk çok üzüldük Sıkılhan, biz seni Kazakistan'ın başkenti Astana'da Bergamut Eksperliği Yüksek Okulu'nda tahsil görmen için yetiştirmedik! Modern bir aile olaraktan üniversite başvuru formunu birlikte doldurmalıydık seninle... Ayrıca ilginçlik olsun diye Tipo Baskı Serigrafi ve Uygulamalı Römork Bakım Teknisyenliği yazarsan baban sana araba almıycak! Evet, hayır almıycak.

- Bu laflarından sonra, ben iki kere çalışıcam, Japon turist olucam anne! Bak adamlar emekli olup bütün dünyayı dolaşıyorlar...

- Tokyo hayatta olmaz Sıkılhan! Ordaki öğrenci yurtları terör yuvası, bazı anne ve babalardan duyduk çok üzüldük. Bursa'da akrabalarımız var, bol bol Uludağ yaz... Çanakkale olabilir, ev tutar hafta sonları yanına geliriz. İşletmeye ve ekonomiye ağırlık ver, ofisimizin Geo'su Bokhan Bey sana burda staj sözü veriyor...

- Aslında ben Grönland'da kendime ıssız bir fakülte bulmuştum ama...

- Sakın evladım... Orda ısınma ve yemek artı okulun sosyal tesisleri... Bazı anne ve babalardan duyduk...

- Anne! Söyle o bazı anne ve babalara ben daha henüz üniversite sınavına girmedim... Girdiğim sene hep birlikte yaparız tercihlerimizi!

- Anlıyorum... Tabii! Eee, sanıyorum ajandamda bir karışık oldu. Bu elektronik ajandalara alışamadım Sıkılhan, 2004 Ağustosuna bakıyomuşum. Herneyse, evet. Eööö. Hehe... Mizah işte budur Sıkılhan, yanlışlık sonucu doğan spontan hümor... Eheh...

- Alo? Beni İstiklal'de, Kızılkayalar'da, Moda çay bahçelerinde göremezsen merak etme diye söylüyorum, şu an İstanbul'dayım ama evden dışarı çıkmıyorum Sıkılhan.

- Harika! Birlikte çıkmayalım mı Bunalgül, ne dersin?

- Şapşallaşma, ben senin gibi asosyalik diilim. Tatilde çok değiştim ben Sıkılhan, yüzümü saklıyorum şu an. Saçlarımı kısaltıp turuncu renge geçtim. Dudak yanımda çift topuzlu bir piercing, dirseğimde tarantula motifli dövmem var. Yanlış yere çekme ama bakış olarak da üstüne bozuk para bantlanmış T-box külotlarına sıcak duruyorum...

- ... Ve kendini eve hapsedip işkence çekiyorsun, öyle mi?

- Safsın yani, o kadar olur! Yeni halimi görmek, algılamak isteyenleri bekletiyorum. Kendimi geliştirmek için eşek gibi uğraştım, bir haftada harcayamam tamam mı! Örnek veriyorum, yeşil köpekbalığı sırtı desenli tişörtümle gece 20 metreden bana "Aaa Cameron Diaz" geçiyo diye laf atabiliyolar... Biliyorum merak ettin ama Ağustos sonuna kadar görüşemeyiz... Kusura bakma...

- Şunu Şubat yapsak?

- Domuz!

- Alo? Sıkıl, ben Çaatay... Arkadaşlarla Olimpos'a tatile kaçıyoruz, bir haftalığına sana bişeyler bıraksam bakar mısın?

- Sulanıcak saksıların varsa alırım ama kedi köpek kabul edemiyorum Çaatay, alt komşumuz evde hayvan besliyoruz diye mahkemeye veriyor...

- Benim emanetler sanal abi, pet bakımı yok. Dağ başında internet cafe bulamam diye yani ben... Şimdi üç mail'im var, şifrelerini yazıcam sana. Her sabah nete bağlanıp gelen kutusuna bakarsın. İki özel aşk mail'im gelicek onları dediğim biçimde yanıtlarsın...

- Çaatay alt komşumuz Telekom'u mahkemeye verdi, kablo net'imizi kestiler...

- Sorun yapma be kanki, mahalledeki internet cafe'ye kaçarsın. Şimdi, bi FRP oyun sitesi var adresini vericem. Orda yöneticiyim, ona da sadece girip çıkıcaksın bişey yok, maksat üyeliğim iptal olmasın...

- Çaatay seni mahkemeye vermek istiyorum...

- Olum bari 478 kukuluk özel pozisyon arşivimi bi CD'ye kopyalıyım o sende kalsın, ben yokken annemler bilgisayarımı açarlar filan... Aloo? Sıkıl?

- Sana susma hakkımı kullanmak istiyorum Çaatay, avukatımın cebini ara!

- Aloo? Sıkıl? Alooo? S...

sklhan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

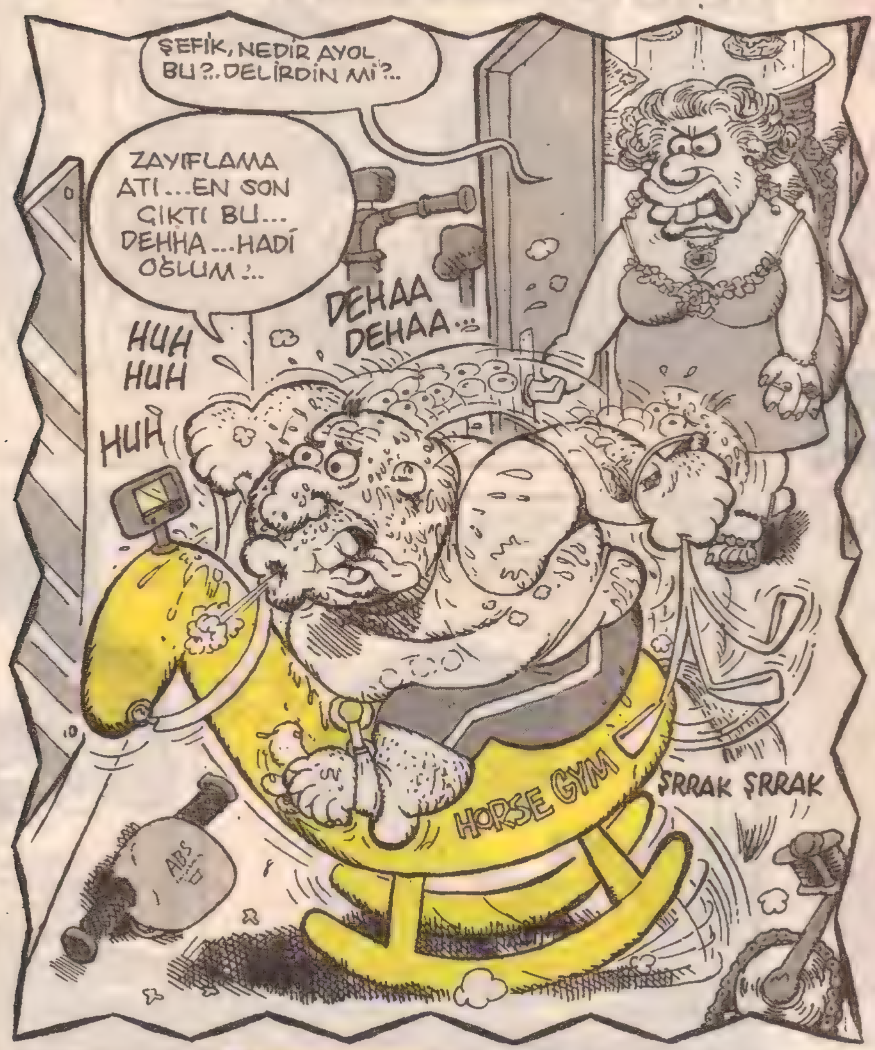
ŞEFİK, NEDİR AYOL BU?..DELİRDİN Mİ?..
ZAYIFLAMA ATI...EN SON ÇIKTI BU... DEHHA...HADİ OĞLUM!..
DEHAA DEHAA..
HUH HUH
HUH
HORSE GYM
ŞRRAK ŞRRAK

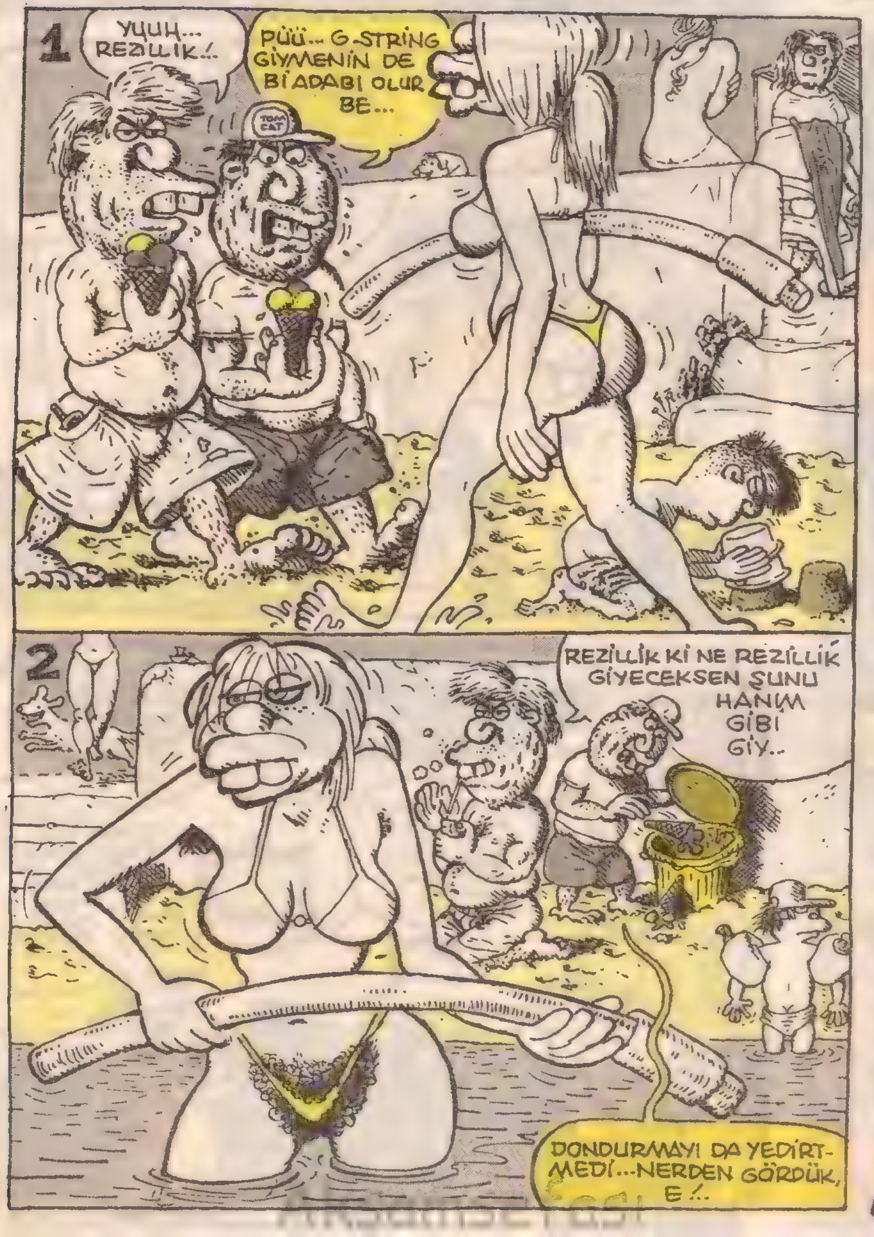
1
YUUH... REZİLLİK!..
PÜÜ... G-STRİNG GİYMENİN DE Bİ ADABI OLUR BE...
2
REZİLLİK Kİ NE REZİLLİK GİYECEKSEN ŞUNU HANIM GİBİ GİY..
DONDURMAYI DA YEDİRTMEDİ...NERDEN GÖRDÜK, E!..

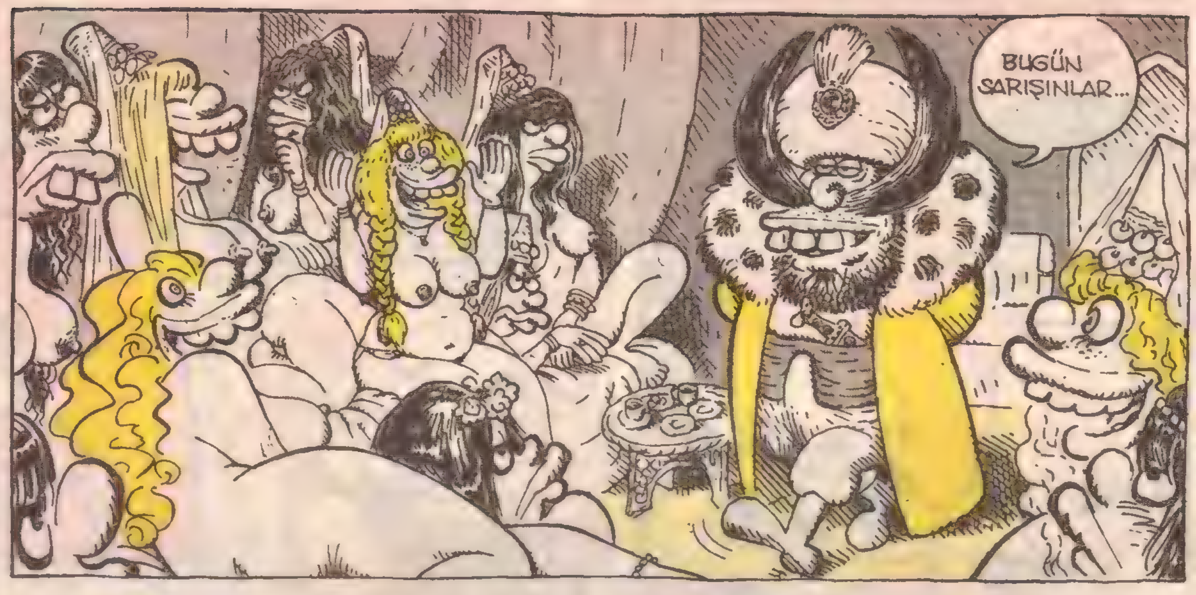
BUGÜN SARIŞINLAR...

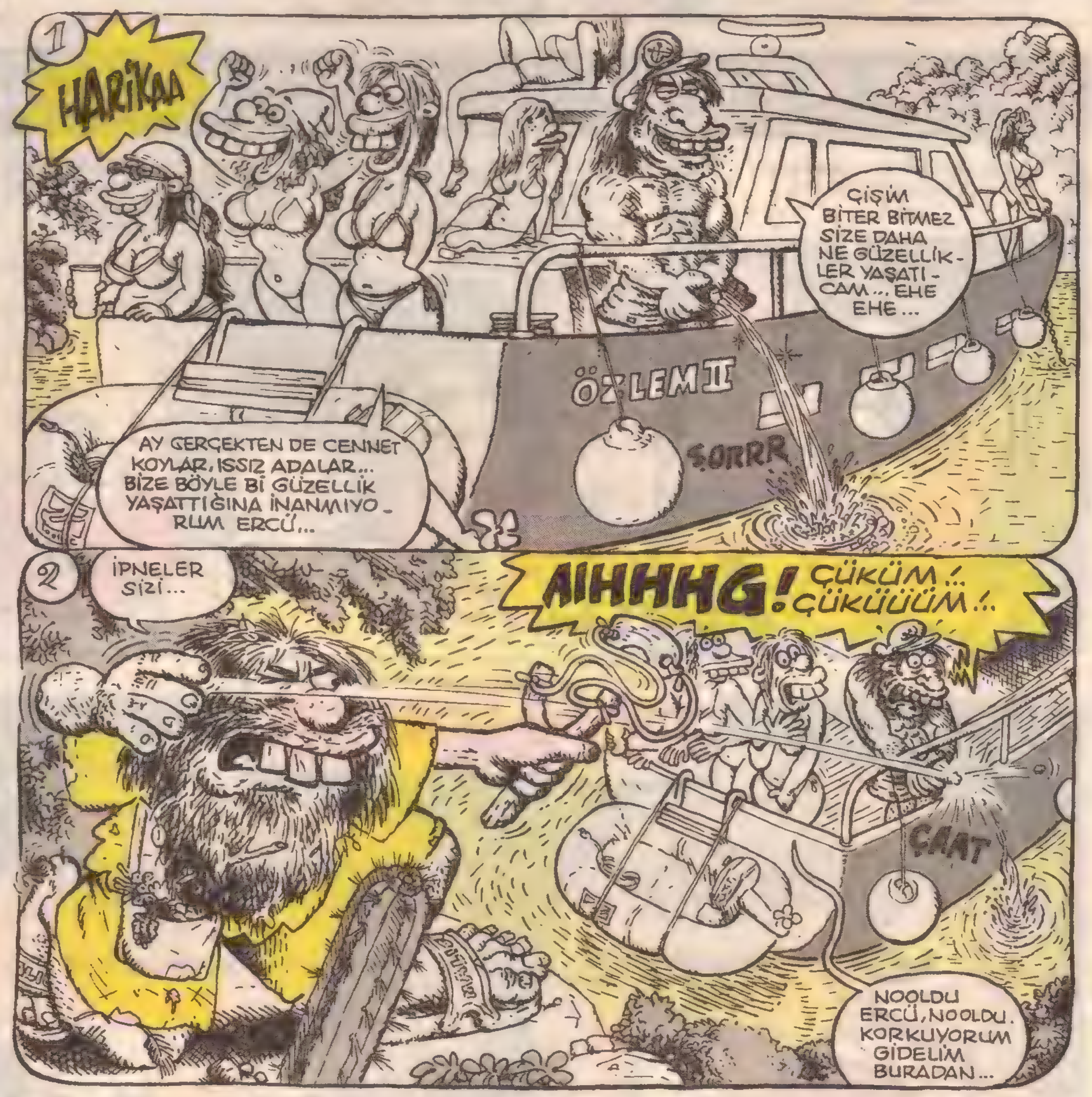
1
HARİKAA
ÇİŞİM BİTER BİTMEZ SİZE DAHA NE GÜZELLİKLER YAŞATICAM... EHE EHE...
ÖZLEM II
ŞORRR
AY GERÇEKTEN DE CENNET KOYLAR, ISSIZ ADALAR... BİZE BÖYLE Bİ GÜZELLİK YAŞATTIĞINA İNANMIYORUM ERCÜ...
2
İPNELER SİZİ...
AIHHHG! ÇÜKÜM!.. ÇÜKÜÜÜÜM!..
ÇAAT
NOOLDU ERCÜ, NOOLDU. KORKUYORUM GİDELİM BURADAN...

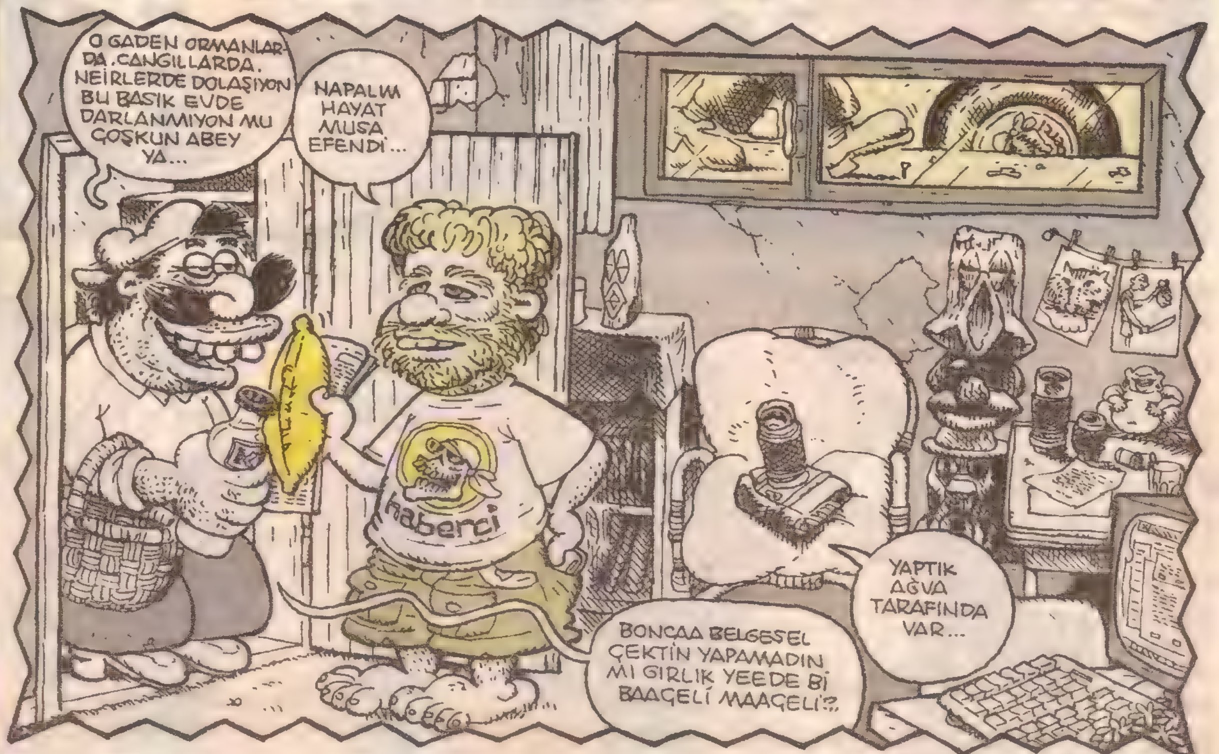
O GADEN ORMANLARDA, CANGILLARDA, NEİRLERDE DOLAŞIYON BU BASIK EVDE DARLANMIYON MU COŞKUN ABEY YA...
NAPALIM HAYAT MUSA EFENDİ...
haberci
YAPTIK AĞVA TARAFINDA VAR...
BONCAA BELGESEL ÇEKTİN YAPAMADIN MI GIRLIK YEEDE Bİ BAAGELİ MAAGELİ?..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

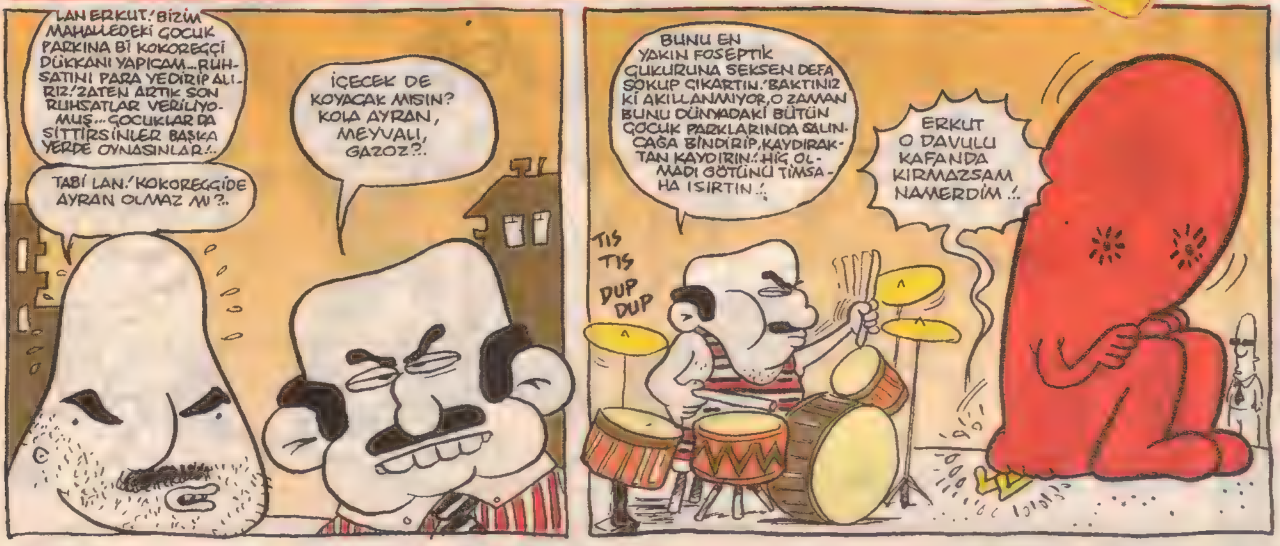
LAN ERKUT! BİZİM MAHALLEDEKİ ÇOCUK PARKINA Bİ KOKOREÇÇİ DÜKKANI YAPICAM...RUHSATINI PARA YEDİRİP ALIRIZ! ZATEN ARTIK SON RUHSATLAR VERİLİYOMUŞ...ÇOCUKLAR DA SİTTİRSİNLER BAŞKA YERDE OYNASINLAR!..
TABİ LAN! KOKOREÇÇİDE AYRAN OLMAZ MI?..
İÇECEK DE KOYACAK MISIN? KOLA AYRAN, MEYVALI, GAZOZ?..
BUNU EN YAKIN FOSEPTİK ÇUKURUNA SEKSEN DEFA SOKUP ÇIKARTIN! BAKTINIZ Kİ AKILLANMIYOR, O ZAMAN BUNU DÜNYADAKİ BÜTÜN ÇOCUK PARKLARINDA SALINCAĞA BİNDİRİP, KAYDIRAKTAN KAYDIRIN!.. HİÇ OLMADI GÖTÜNÜ TİMSAHA ISIRTIN!..
ERKUT O DAVULU KAFANDA KIRMAZSAM NAMERDİM!..
TIS TIS DUP DUP

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

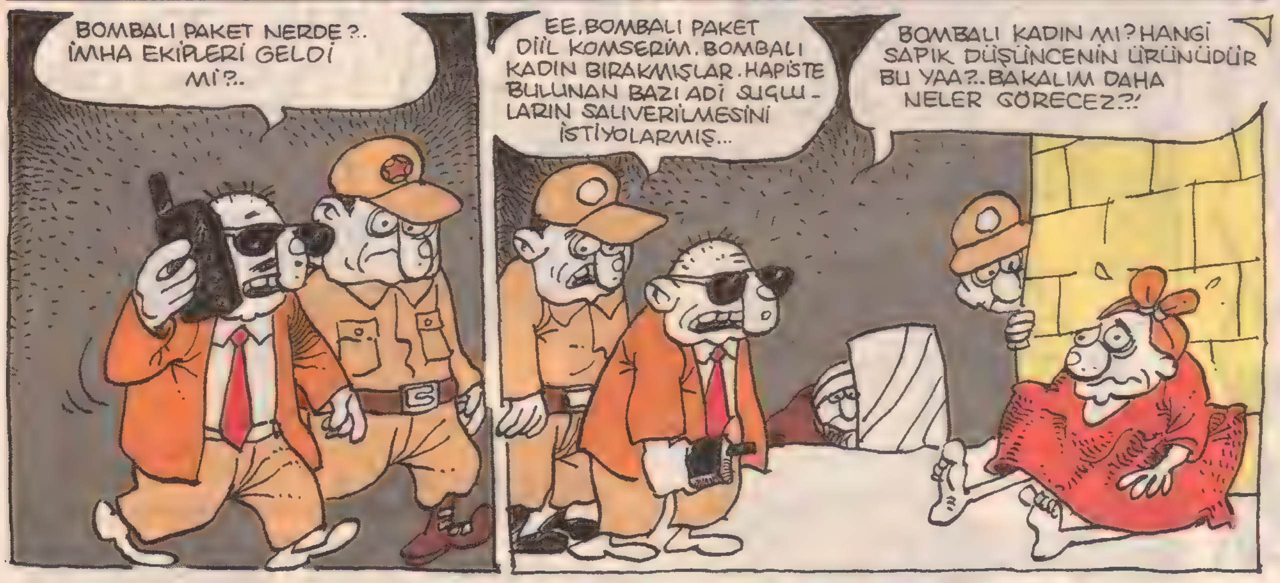
BOMBALI PAKET NERDE?.. İMHA EKİPLERİ GELDİ Mİ?..
EE, BOMBALI PAKET DİİL KOMSERİM. BOMBALI KADIN BIRAKMIŞLAR. HAPİSTE BULUNAN BAZI ADİ SUÇLULARIN SALIVERİLMESİNİ İSTİYOLARMIŞ...
BOMBALI KADIN MI? HANGİ SAPIK DÜŞÜNCENİN ÜRÜNÜDÜR BU YAA?.. BAKALIM DAHA NELER GÖRECEZ?!

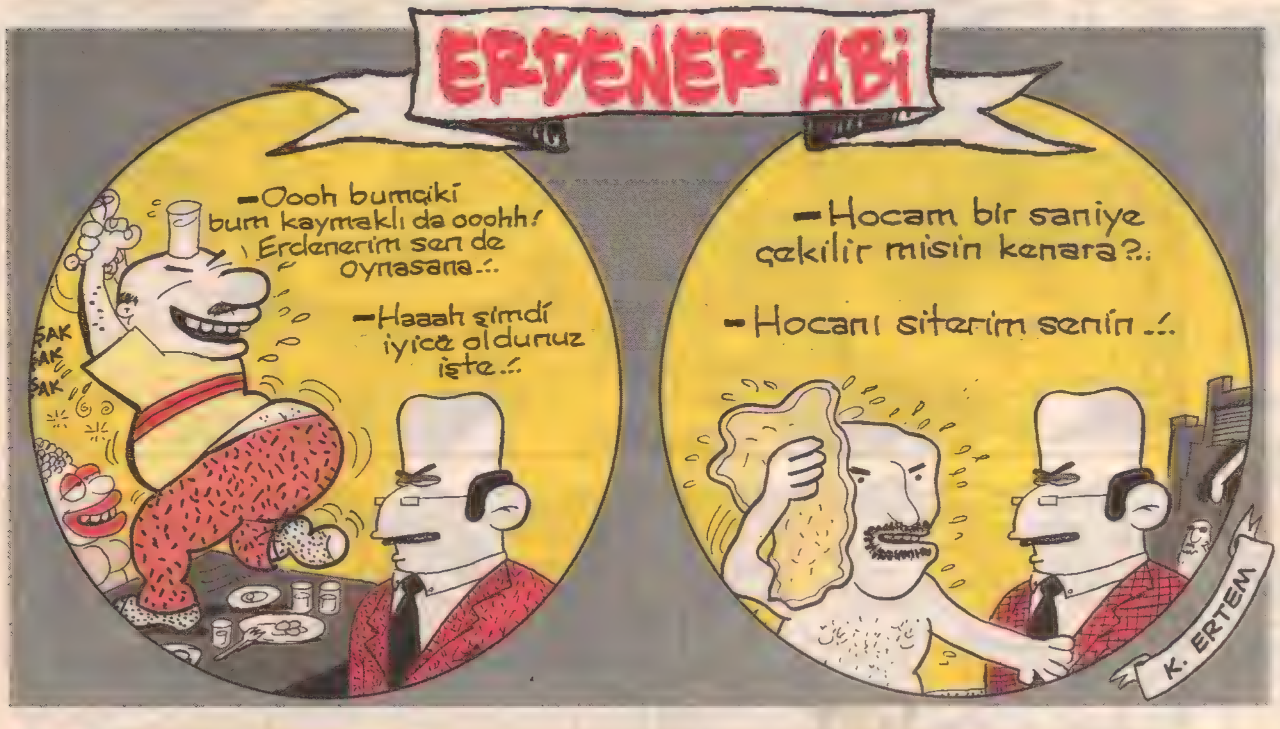
ERDENER ABİ
—Oooh bumçiki bum kaymaklı da ooohh! Erdenerim sen de oynasana..!
—Haaah şimdi iyice oldunuz işte..!
ŞAK ŞAK ŞAK
—Hocam bir saniye çekilir misin kenara?..
—Hocanı siterim senin..!
K. ERTEM

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

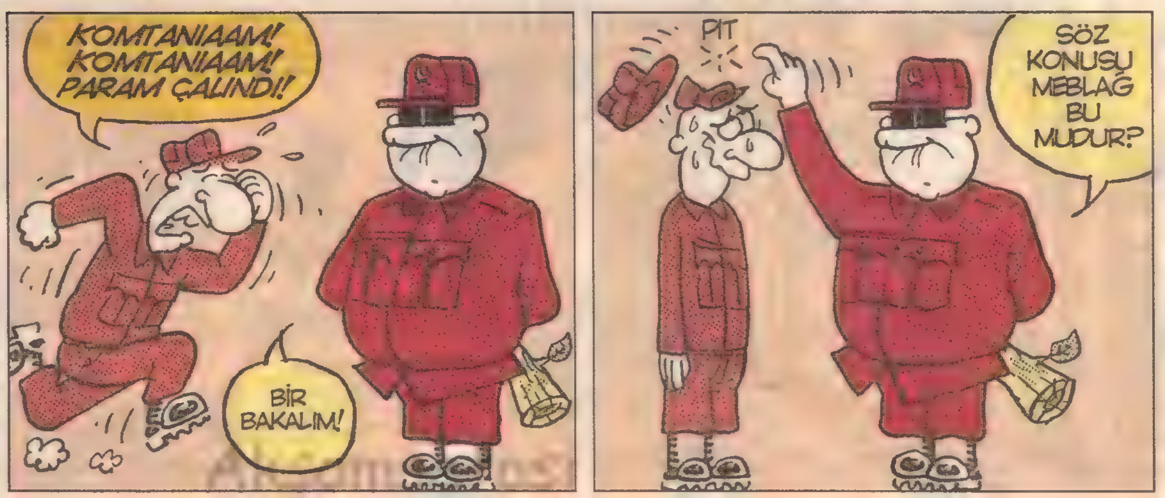
KOMTANIAAM! KOMTANIAAM! PARAM ÇALINDI!
BİR BAKALIM!
PIT
SÖZ KONUSU MEBLAĞ BU MUDUR?

PANTOLON

METİN FİDAN

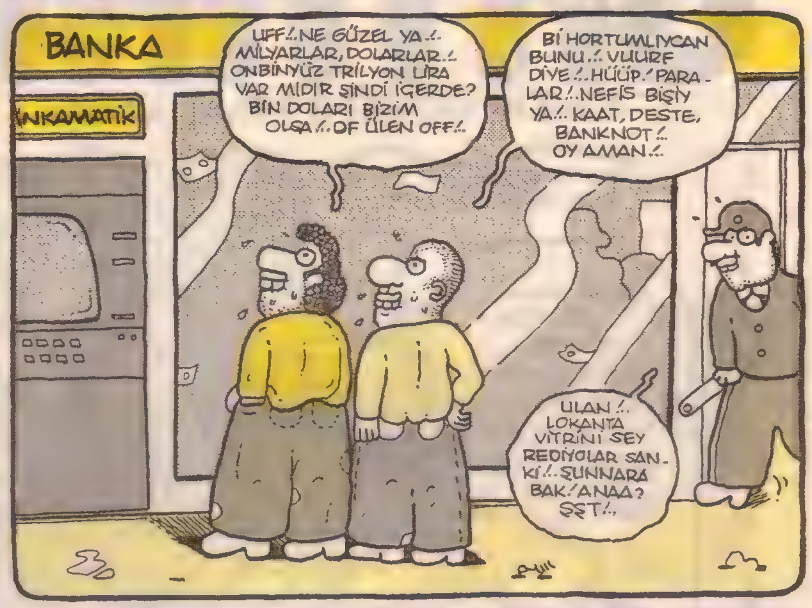
BANKA
NKAMATİK
UFF!..NE GÜZEL YA!.. MİLYARLAR, DOLARLAR!.. ONBİNYÜZ TRİLYON LİRA VAR MIDIR ŞİNDİ İÇERDE? BİN DOLARI BİZİM OLSA!..OF ÜLEN OFF!..
Bİ HORTUMLIYCAN BUNU!.. VUURF DİYE!..HÜÜP! PARALAR!..NEFİS BİŞİY YA!.. KAAT, DESTE, BANKNOT!.. OY AMAN!..
ULAN!.. LOKANTA VİTRİNİ ŞEY REDİYOLAR SANKİ!..ŞUNNARA BAK! ANAA? ŞŞT!..

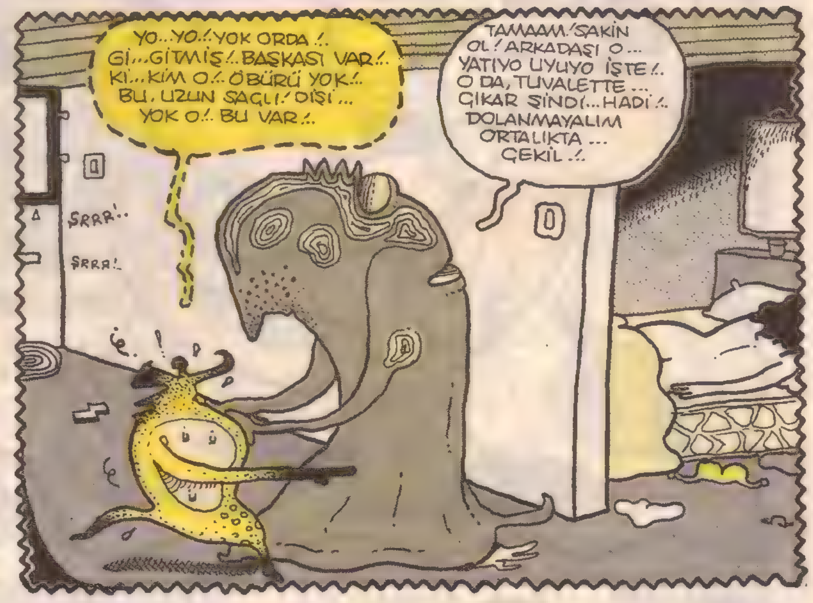
YO..YO!..YOK ORDA!.. Gİ...GİTMİŞ!..BAŞKASI VAR!.. Kİ...KİM O!..ÖBÜRÜ YOK!.. BU, UZUN SAÇLI! DİŞİ... YOK O!..BU VAR!..
TAMAAM! SAKİN OL! ARKADAŞI O... YATIYO UYUYO İŞTE!.. O DA, TUVALETTE... ÇIKAR ŞİNDİ...HADİ!.. DOLANMAYALIM ORTALIKTA... ÇEKİL!..
ŞRRR!..
ŞRRR!..

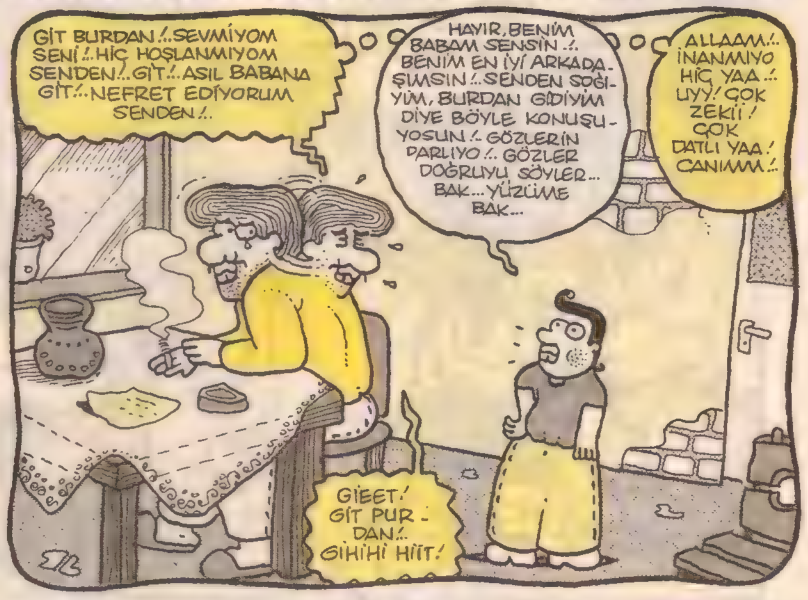
GİT BURDAN!..SEVMİYOM SENİ!..HİÇ HOŞLANMIYOM SENDEN!..GİT!..ASIL BABANA GİT!..NEFRET EDİYORUM SENDEN!..
HAYIR, BENİM BABAM SENSİN!.. BENİM EN İYİ ARKADAŞIMSIN!..SENDEN SOĞIYIM, BURDAN GİDİYİM DİYE BÖYLE KONUŞUYOSUN!..GÖZLERİN PARLIYO!..GÖZLER DOĞRUYU SÖYLER... BAK...YÜZÜME BAK...
ALLAAM!.. İNANMIYO HİÇ YAA!.. UYY! ÇOK ZEKİİ! ÇOK DATLI YAA! CANIMM!..
GİEET! GİT PURDAN!.. GİHİHİ HİİT!

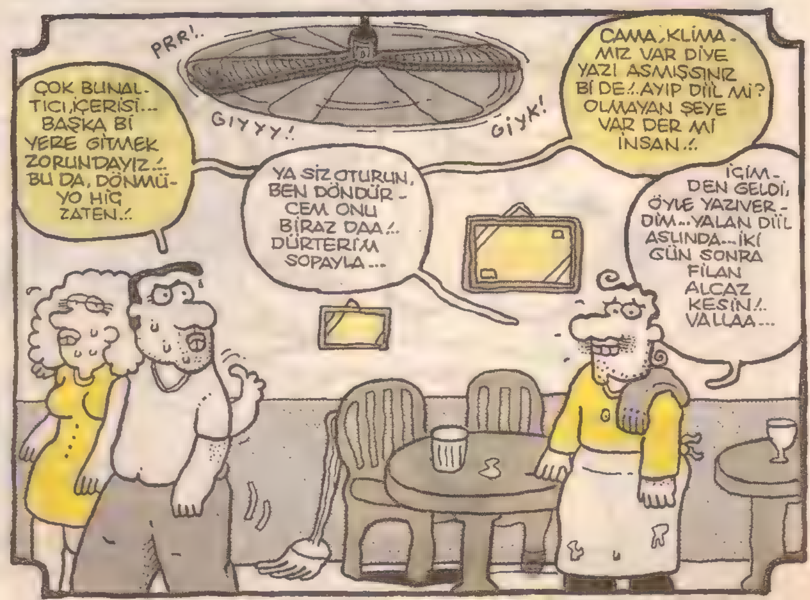
PRR!..
GIYYY!..
GIYK!
ÇOK BUNALTICI, İÇERİSİ... BAŞKA Bİ YERE GİTMEK ZORUNDAYIZ!.. BU DA, DÖNMÜYO HİÇ ZATEN..!
YA SİZ OTURUN, BEN DÖNDÜRCEM ONU BİRAZ DAA!.. DÜRTERİM SOPAYLA...
CAMA, KLİMAMIZ VAR DİYE YAZI ASMIŞSINIZ Bİ DE!..AYIP DİİL Mİ? OLMAYAN ŞEYE VAR DER Mİ İNSAN..!
İÇİMDEN GELDİ, ÖYLE YAZIVERDİM...YALAN DİİL ASLINDA...İKİ GÜN SONRA FİLAN ALCAZ KESİN!.. VALLAA...

metinfidan@leman.com.

TERECELLİ

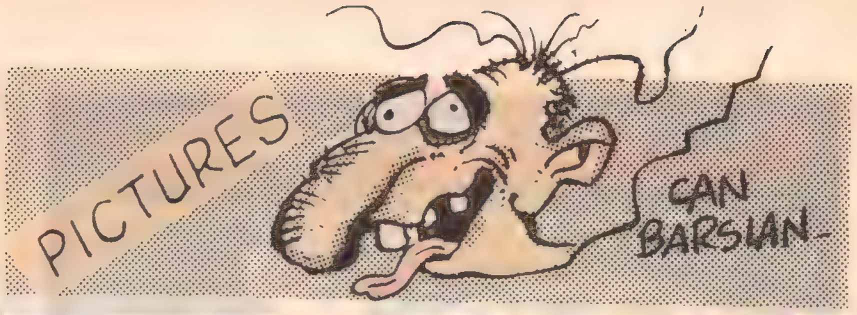
PICTURES
CAN BARSLAN-

BİR, DÜŞÜN ADAMININ MAKUL KARŞILANAN DÖNÜŞÜMÜ

2. Bölüm

ÖZET: O, bilginin degerini anlamıştı...Okudu, araştırdı irdeledi sorguladı... Ögrendikçe bilgi denizinde bir damla oldugunu anladı... Sonra birden kafasındaki her delikten ışık saçmaya başladı ...Bir görevi vardı onun ama ne?.. İçgüdüleri ona gidip bir minibüse binmesini söyledi...

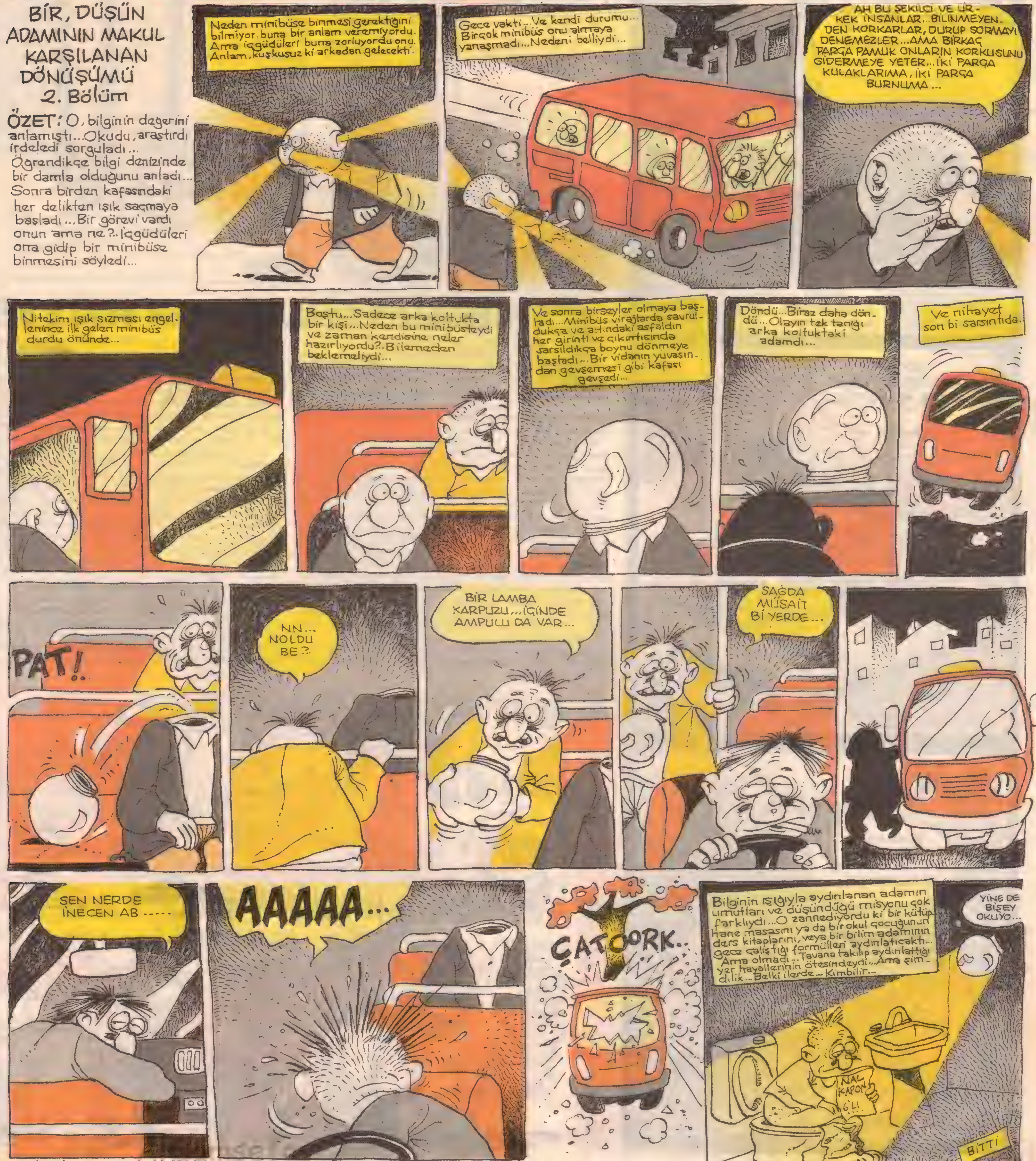
Neden minibüse binmesi gerektiğini bilmiyor, buna bir anlam veremiyordu. Ama içgüdüleri buna zorluyordu onu. Anlam, kuşkusuz ki arkadan gelecekti.
Gece vakti...Ve kendi durumu... Birçok minibüs onu almaya yanaşmadı...Nedeni belliydi...
AH BU ŞEKİLCİ VE ÜRKEK İNSANLAR...BİLİNMEYENDEN KORKARLAR, DURUP SORMAYI DENEMEZLER...AMA BİRKAÇ PARÇA PAMUK ONLARIN KORKUSUNU GİDERMEYE YETER...İKİ PARÇA KULAKLARIMA, İKİ PARÇA BURNUMA...
Nitekim ışık sızması engellenince ilk gelen minibüs durdu önünde...
Boştu...Sadece arka koltukta bir kişi...Neden bu minibüsteydi ve zaman kendisine neler hazırlıyordu?..Bilemeden beklemeliydi...
Ve sonra birşeyler olmaya başladı...Minibüs virajlarda savruldukça ve altındaki asfaltın her girinti ve çıkıntısında sarsıldıkça boynu dönmeye başladı...Bir vidanın yuvasından gevşemesi gibi kafası gevşedi...
Döndü...Biraz daha döndü...Olayın tek tanığı arka koltuktaki adamdı...
Ve nihayet son bi sarsıntıda.
PAT!.
NN... NOLDU BE?
BİR LAMBA KARPUZU...İÇİNDE AMPULU DA VAR...
SAĞDA MÜSAİT Bİ YERDE...
SEN NERDE İNECEN AB......
AAAAA...
ÇATOORK..
Bilginin ışığıyla aydınlanan adamın umutları ve düşündüğü misyonu çok farklıydı...O zannediyordu ki bir kütüphane masasını ya da bir okul çocuğunun ders kitaplarını, veya bir bilim adamının gece çalıştığı formülleri aydınlatıcaktı... Ama olmadı... Tavana takılıp aydınlattığı yer hayallerinin ötesindeydi...Ama şimdilik... Belki ilerde... Kimbilir...
YİNE DE BİŞEY OKUYO...
NAL KAPON 6'LI
BİTTİ

canbarslan@superonline.com

feyzi@leman.com.tr

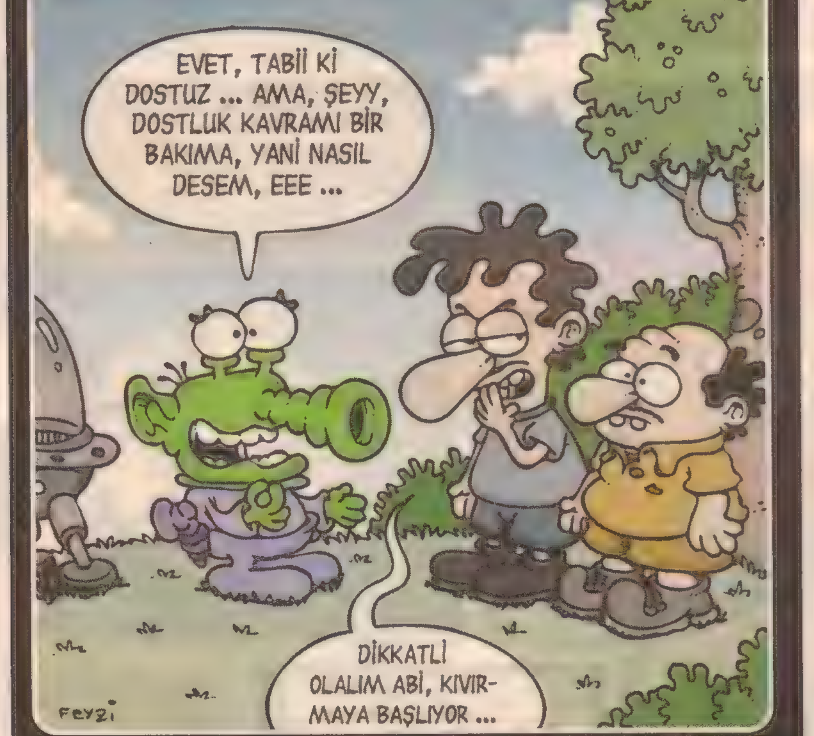
EVET, TABİİ Kİ DOSTUZ ... AMA, ŞEYY, DOSTLUK KAVRAMI BİR BAKIMA, YANİ NASIL DESEM, EEE ...
DİKKATLİ OLALIM ABİ, KIVIRMAYA BAŞLIYOR ...
FEYZİ

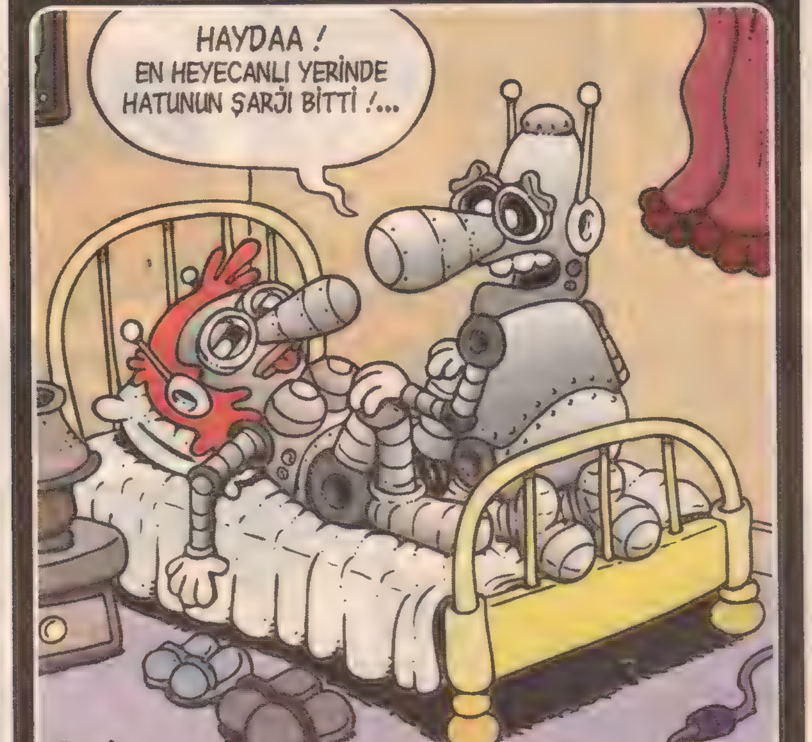
HAYDAA ! EN HEYECANLI YERİNDE HATUNUN ŞARJI BİTTİ !...
FEYZİ

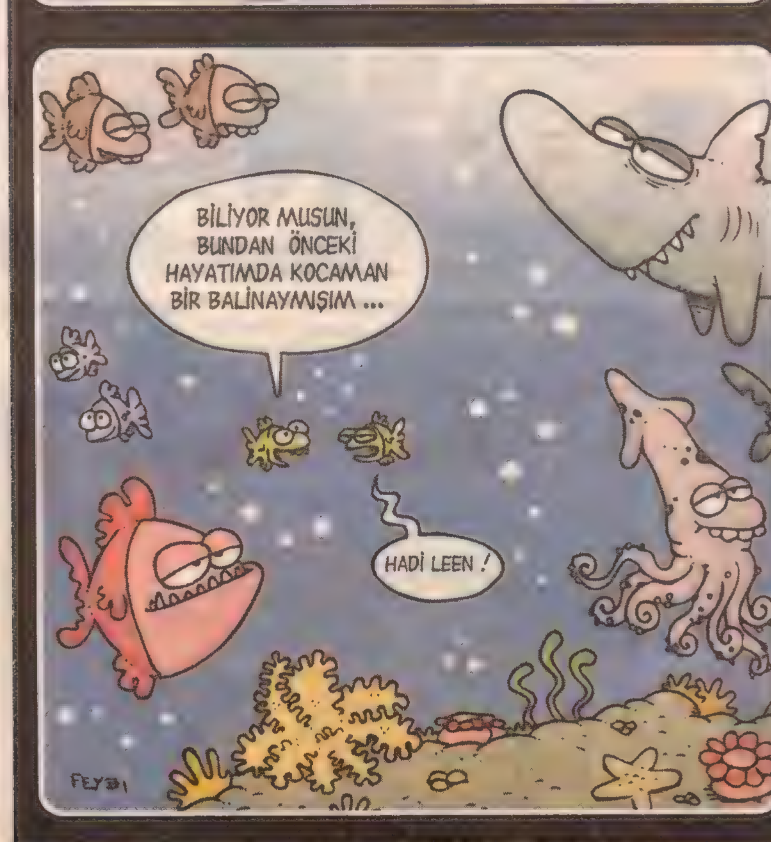
BİLİYOR MUSUN, BUNDAN ÖNCEKİ HAYATIMDA KOCAMAN BİR BALİNAYMIŞIM ...
HADİ LEEN !
FEYZİ

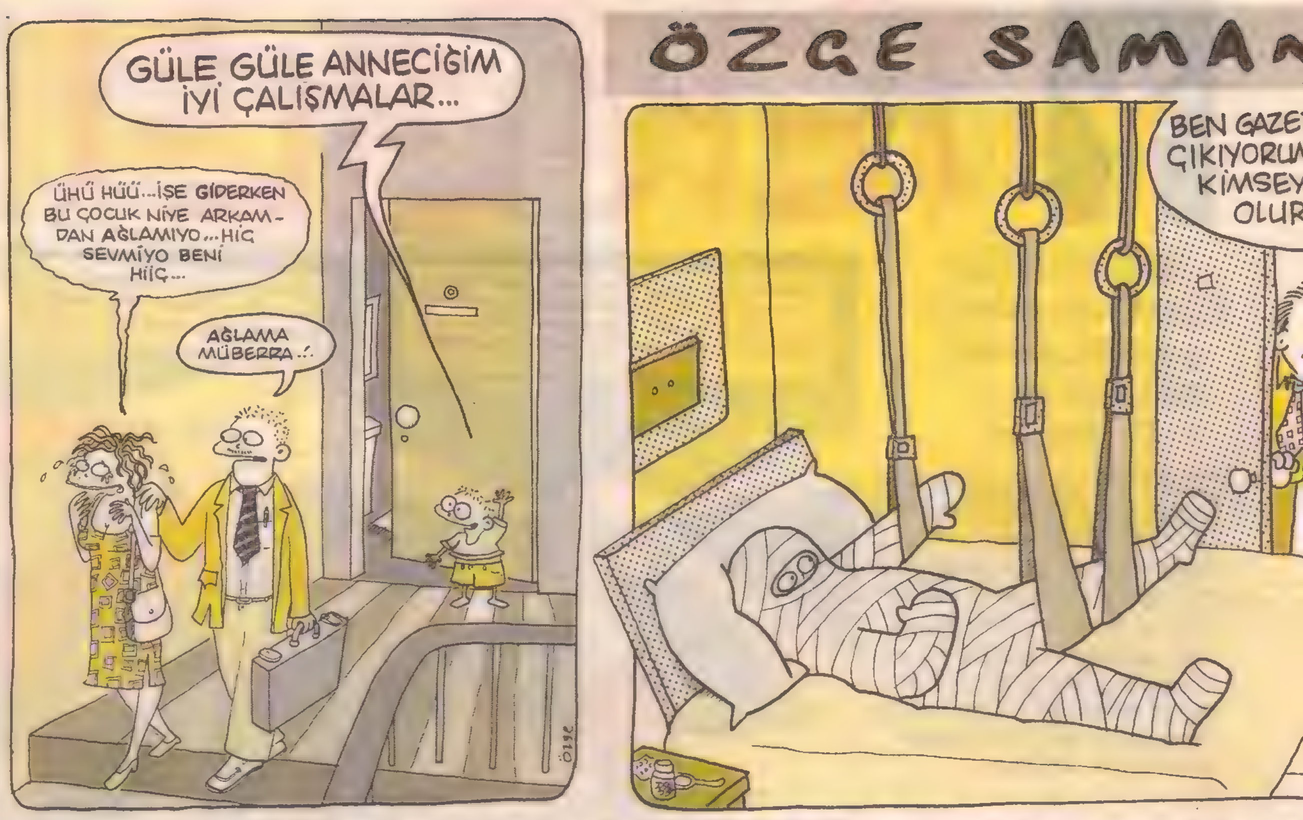
GÜLE GÜLE ANNECİĞİM İYİ ÇALIŞMALAR...
ÜHÜ HÜÜ...İŞE GİDERKEN BU ÇOCUK NİYE ARKAMDAN AĞLAMIYO...HİÇ SEVMİYO BENİ HİİÇ...
AĞLAMA MÜBERRA.!.
ÖZGE
ÖZGE ŞAMA
BEN GAZE ÇIKIYORU KİMSEY OLUR

CEZMİ ERSÖZ

KİMSELER BEKLEMEZKEN BEKLE BENİ

Kar yağıyor. Yıllardır ilk kez yılbaşı gecesinde bu kente böylesi bir kar yağıyor. Gökyüzü parça parça pamuklar halinde iniyor şehrin üstüne. Karşı binaların çirkin balkonları çoktan beyaz bir örtünün altında kaybolmuş bile. Kimbilir kaç saattir bu pencerenin kenarında oturmuş dışarı bakıyorsun. Ama daha yeni farkediyorsun karın yağdığını. Sarhoş olmayı başarmışsın anlaşılan. Viski şişesi çoktan yarıya inmiş olduğuna göre…

Hey gidi koca **Selim**… Sen ne karlar gördün be, bu da birşey mi! Hatırlasana **Erzurum**'u… Tahsilata diye gittiğin o şehirden cenazen geliyordu neredeyse. Mart ayının sonlarıydı. Dallarda çiçeklerin patladığı o erken bahar günlerinde öylesi bir kar fırtınasını kim tahmin ederdi ki. Meteoroloji falan hak getire. 70'lerin sonları. Her yerde kan gövdeyi götürüyor. Televizyonda, radyoda ölü, yaralı haberlerinden hava tahminine sıra gelmiyor ki. O günlerde uzun yola çıkmak başlıbaşına bir intihar girişimiydi zaten. Ama ekmek kavgası işte. Üçyüzbin lira mıydı neydi alacağın? Vay be üç yüz bin lira mı! Ulan kağıt mendil satıyorlar be şimdi o paraya! O dandik otobüs **Erzurum** girişinde kara saplandığında imdadınıza jandarma yetişmeseydi uğruna donarak can verdiğin paraya bugün bir kağıt mendil alınacaktı demek. Günlerce o Allah'ın unuttuğu köyde jandarma taburunda mahsur kalmıştın. **Nuran** çıldırmıştı merakından. Evlendiğinden beri ilk kez ayrılıyordun karından. O dondurucu soğuk değil, **Nuran**'dan ilk kez bu kadar uzakta olmak titretiyordu içini. Nereden bilecektin ki?.. Hiç aklına gelir miydi yıllar sonra onu o çukurun içine birbaşına yatırıp, üzerini ağır ağır toprakla kapattıktan sonra içinin aldığın her nefeste hep öyle titreyeceğini?… Nereden bilecektin ki?..

Ah, **Nuran**… Şimdi burada olsaydın, gelip alırdın doldurup doldurup boşalttığım bu kadehi elimden. Başını, tıpkı seni o ilk gördüğüm günkü gibi mahzun mahzun yana eğer, gözlerindeki o masum, o ağlamaya hazır kız çocuğu ifadesiyle, **n'olur sevgilim, içme artık, bak ülserin azacak yine**, derdin. Ama doğru ya, bu gece yılbaşı. Bu gece ses etmezdin bana. Zaten evde olmazdık ki. Önce annenlere gider, onlarla yemek yiyip, gönüllerini alır, sonra atardık kendimizi dışarı. Arkadaşlarımızla sabaha kadar eğlenir, sonra da günün ilk ışıklarını hep beraber gittiğimiz çorbacıda karşılamadan eve dönmezdik. Yorgun argın üşenmeden yaptığın orta şekerli kahveyi şöyle karşılıklı oturup keyfini çıkara çıkara içmeden başımız yastığa değmezdi, değil mi?... Ah güzelim, sen burada olsaydın düşer miydim ben bu hallere?

Gözlerimi kapatsam da açsam da hep karşımdasın. Hala işten çıkıp eve döndüğümde içeri girer girmez, o narin ellerinle uzun, siyah saçlarını aceleyle toplayarak mutfak kapısından süzülüp gelişini görüyorum. Pişirdiğin enfes yemeklerin kokuları yok artık. Ama bütün gün özlemle eve dönüşümü bekleyen su yeşili gözlerin hep orada, tam karşımda asılı duruyor. **Hoşgeldin canım**, diyerek boynuma sarıldığını, o burnumun ucundan hiç eksilmeyen bahar kokundan anlıyorum. Kırklı yaşlarına rağmen hiç bozulmamış, inanılma bir güzelliğin vardı senin. Kanser bile zalimce içten içe vücudunu yiyip bitirirken o masum güzelliğine dokunmaya kıyamamıştı sanki. Hiçbir zaman bırakmadın kendini. Ağrı kesicilerin acılarını dindirmeye yetmediği o son günlerinde bile hemşirelerden peruğunu düzeltmelerini ve sana makyaj yapmalarını isterken, belki de hepimizden çok daha hayat doluydun.

Hey gidi koca **Selim**… Karın öleli tam tamına iki yıl olmuş bak... Ölümü eşiğindeki o kadın, kollarını kımıdatacak kadar enerjiye sahip değilken bile hala sana güzel görünmeyi isteyecek kadar hayata bağlıydı. Onun içindeki o yaşam sevincinden hiç mi ders almadın? Yapmaya çalıştığı tek şey sana umu vermekti. Onun ardından hayata sımsıkı tutunman gerektiğini, yaşamın en an lamlı ve en değerli şey olduğunu anlatmaya çalışmaktı aslında. Peki sen ne

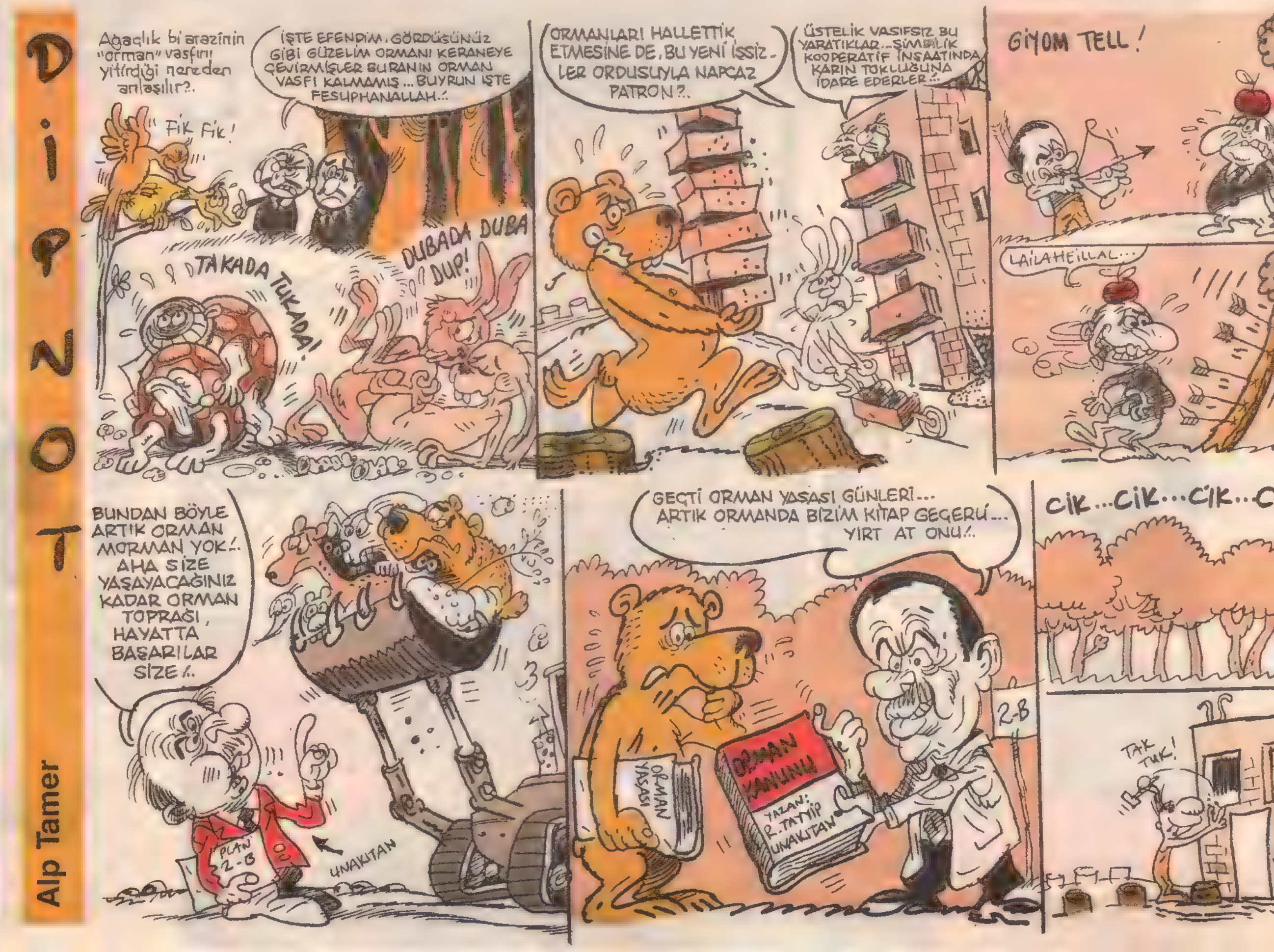
DİPNOT
Alp Tamer
Agaçlık bi arazinin "orman" vasfını yitirdiği nereden anlaşılır?.
İŞTE EFENDİM. GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ GÜZELİM ORMANI KERANEYE ÇEVİRMİŞLER BURANIN ORMAN VASFI KALMAMIŞ ... BUYRUN İŞTE FESUPHANALLAH.!.
FIK FIK !
TAKADA TUKADA!
DUBADA DUBA DUP!
ORMANLARI HALLETTİK. ETMESİNE DE, BU YENİ İSSİZLER ORDUSUYLA NAPCAZ PATRON ?.
ÜSTELİK VASIFSIZ BU YARATIKLAR...SİMGELİK KOOPERATİF İNŞAATINDA KARIN TOKLUĞUNA İDARE EDERLER.!.
GİYOM TELL !
LAİLAHEİLLAL...
BUNDAN BÖYLE ARTIK ORMAN MORMAN YOK.!. AHA SİZE YAŞAYACAĞINIZ KADAR ORMAN TOPRAĞI, HAYATTA BAŞARILAR SİZE.!.
PLAN 2-B
UNAKITAN
GEÇTİ ORMAN YASASI GÜNLERİ... ARTIK ORMANDA BİZİM KİTAP GEÇERU... YIRT AT ONU.!.
ORMAN YASASI
ORMAN KANUNU
YAZAN: R. TAYYİP UNAKITAN
2-B
CIK...CIK...CIK...C
TAK TUK!

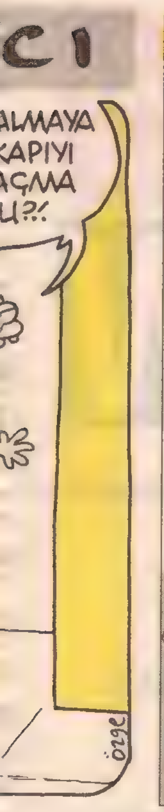
C I
ALMAYA
KAPIYI
AÇMA
U?!
özge

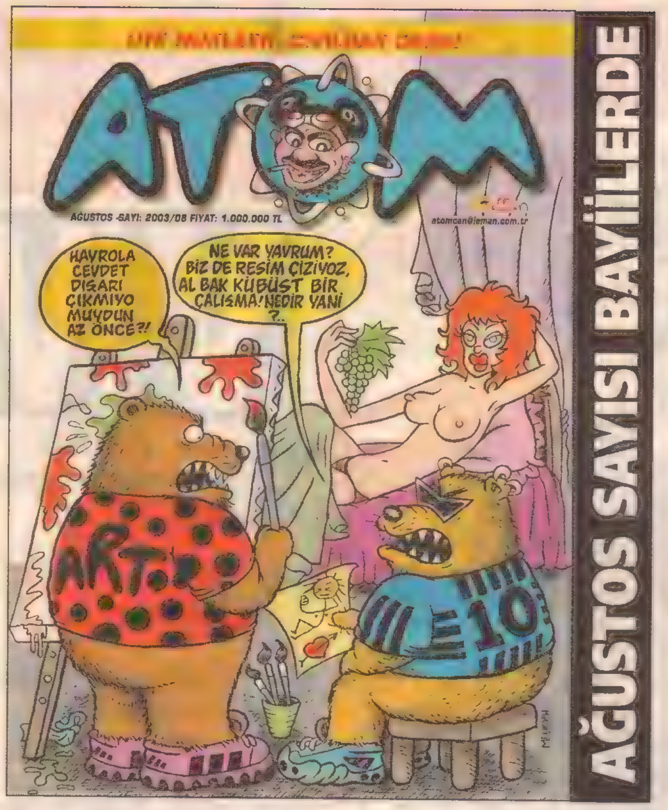
ATOM
AĞUSTOS -SAYI: 2003/08 FİYAT: 1.000.000 TL
atomcan@leman.com.tr
HAVROLA CEVDET DIŞARI ÇIKMIYO MUYDUN AZ ÖNCE?!
NE VAR YAVRUM? BİZ DE RESİM ÇİZİYOZ, AL BAK KÜBÜST BİR ÇALIŞMA! NEDİR YANİ ?..
ART
10
MELİKNİN
AĞUSTOS SAYISI BAYİİLERDE

yaptın? Aylar boyunca dünyayla, dostlarınla, ailenle, sevdiklerinle ilişiğini kesip, her gece ama her gece karın kapıyı açıp içeri girecek diye, sana geri dönecek diye sabaha kadar uykusuz bekledin… Hayata küsüp işi gücü unuttuğun için yıllarca karınla beraber emek emek büyüttüğün, hale yola koyduğun o şirketin kapısına kilit vurmak zorunda kaldın. Karının özlemine dayanamayıp, onun ölümünü içine sindiremeyip sabahlara kadar intihar planları yaptın… Karının giderken sana verdiği o en son hediyeyi, her ne olursa olsun hayata sıkı sıkı tutunman gerektiğini en sonunda anlayabilmek için koskoca birbuçuk seneyi alkolik olmanın eşiğinde geçirmen gerekti.

Peki sonra ne oldu? Hayata yeniden tutunduğunu sandın sadece. Elliye merdiveni çoktan dayadığın bu yorgun ömründe aşkı yeniden keşfettin de ne oldu sanki? Tam yirmi sene boyunca bir kez bile aldatmadığın karın öldükten sonra, onun kokusunu, onun gözlerindeki o masum, o ağlamaya hazır ifadeyi, o mahzun mahzun yana devrilen başını onun yarı yaşındaki gencecik bir kadında, zavallı ve çaresiz bir Romanyalı fahişede buldun da ne oldu?

Bu gece çalışmayacaktı, bu gece yalnız senindi, bu gece iki sevgili gibi el ele tutuşup, bu kokuşmuş hayatın dışına beraber kaçacaktınız hani? Söz vermişti değil mi. Evet, söz vermişti. O yarım Türkçe'siyle, **Tamam, Selim, beraberiz**, diye titremişti sesi telefonda. **Canımsın, canım**, demişti. Tıpkı **Nuran** gibi… O da öyle derdi sana: "**Canımsın**…"

Beyoğlu'ndaki o meyhanede çektirdiğiniz, omuzuna başını yaslayarak poz verdiği o fotoğrafı çerçeveletip, kendi ellerinle özene bezene süslü kağıtlara sardın, ona hediye etmek için. **Nuran** öldüğünden beri ilk kez bir kadın için hediye paketledin. Çıkıp kendine yeni bir pantolonla bir gömlek aldın, **Nuran** öldüğünden beri ilk kez… Giyindin, tıraş oldun, kokular sürdün. **Nuran**'ın ölmeden önce doğum gününde sana hediye ettiği o kokuyu sürdün, o gittiğinden beri ilk kez.

Sonra bir telefon. Telefonda ağlayan bir ses. **Nuran** gibi ağlayan, **Nuran** gibi titreyen bir ses…: **"Selim, affet beni. Polonezköy'de ben. Bu gece iş var. Affet Selim. Lazım iş, lazım para… Canımsın, affet..."**

cezmiersoz@leman.com.tr

Munzur Doğa ve Kültür Festivali muhteşem geçti ve ortak ses şuydu: Munzur Vadisine dokunma!..

Marmaris. 16 Ağustos Cumartesi günü, saat 19.00-21.00 arası **Marmaris Belediye Salonu**'ndayım. Ulusal Egemenlik Caddesi, Uysaler İşhanı No: 36 Marmaris.

İzmir. 30 Ağustos Cumartesi günü, saat 16:00-18:00 arası **İzmir Fuarı LeMan Standındayım...**

KİLİM Sanat Edebiyat Kültür ürünleri seçkisi... P.K.:85 Çorum.

Mustafa Koç. hırka yara ve rüzgar. şiirler. Damar Yay.

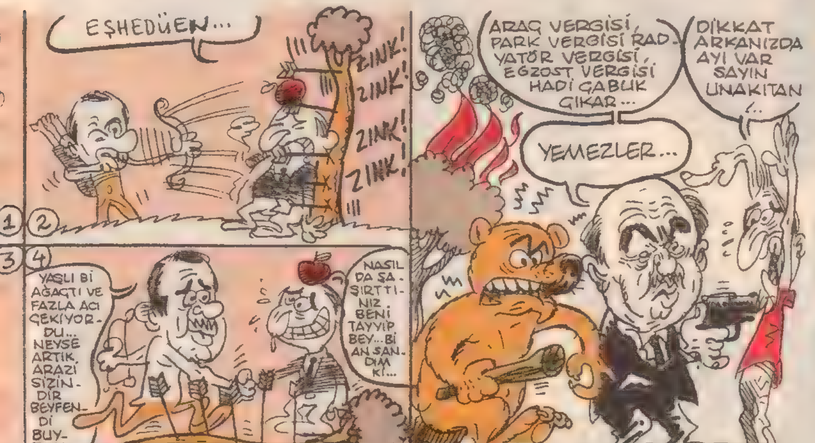
1
2
3
4
EŞHEDÜEN...
ZINK!
ZINK!
ZINK!
ZINK!
YAŞLI Bİ AĞAÇTI VE FAZLA ACI ÇEKİYORDU... NEYSE ARTIK, ARAZİ SİZİNDİR BEYFENDİ BUYRUN...
NASIL DA ŞAŞIRTTINIZ BENİ TAYYİP BEY...Bİ AN SANDIM Kİ...
ARAÇ VERGİSİ, PARK VERGİSİ RADYATÖR VERGİSİ, EGZOST VERGİSİ HADİ ÇABUK ÇIKAR...
DİKKAT ARKANIZDA AYI VAR SAYIN UNAKITAN ...
YEMEZLER...

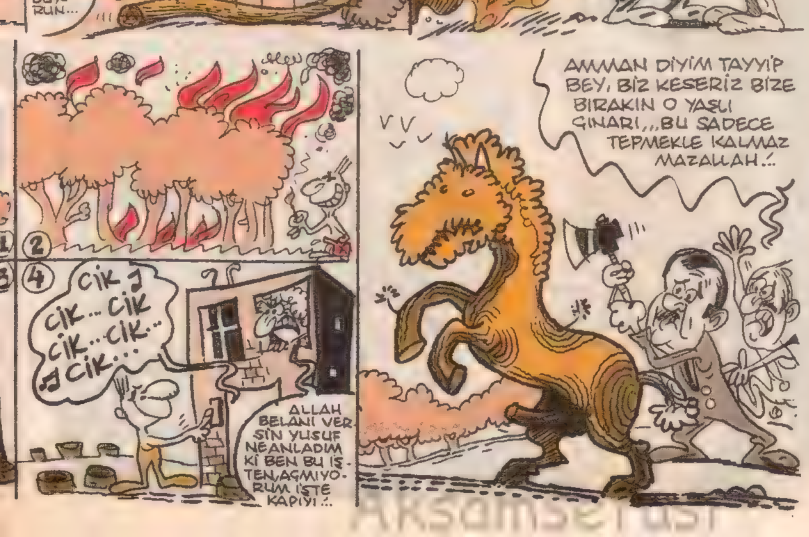
1
2
3
4
CİK CİK... CİK CİK... CİK... CİK...
ALLAH BELANI VERSİN YUSUF NEANLADIM Kİ BEN BU İŞTEN, AÇMIYORUM İŞTE KAPIYI ..
AMMAN DİYİM TAYYİP BEY, BİZ KESERİZ BİZE BIRAKIN O YAŞLI ÇINARI,,,BU SADECE TEPMEKLE KALMAZ MAZALLAH ..

Aksamsefasi

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

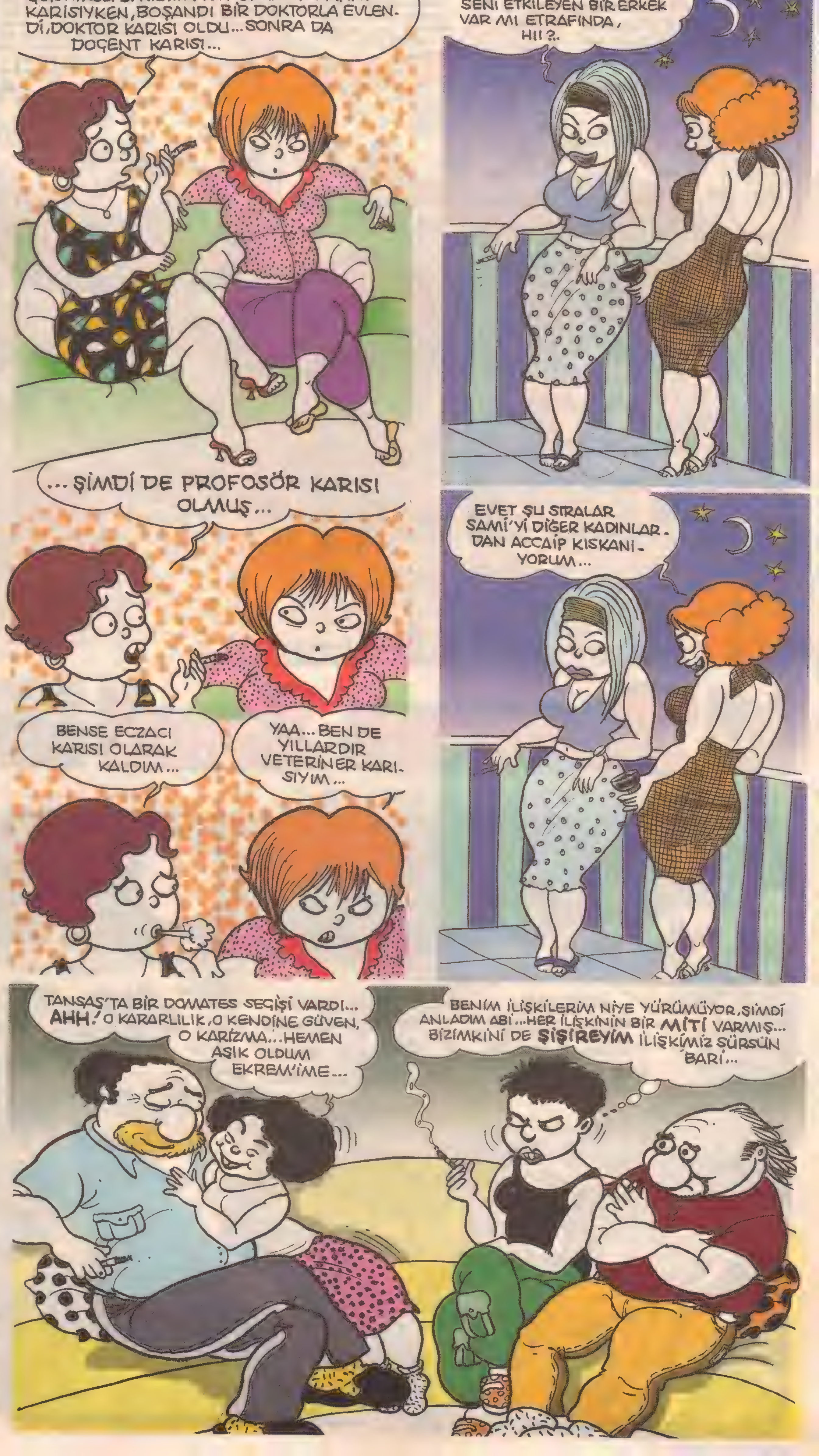
ŞU GÜLSEN'İ ÇOK TAKTİR EDİYORUM... ÇOK HIRSLI Bİ KIZ,...BASİT Bİ HASTA BAKICI KARISIYKEN, BOŞANDI BİR DOKTORLA EVLENDİ, DOKTOR KARISI OLDU...SONRA DA DOÇENT KARISI...
...ŞİMDİ DE PROFOSÖR KARISI OLMUŞ...
BENSE ECZACI KARISI OLARAK KALDIM...
YAA... BEN DE YILLARDIR VETERİNER KARISIYIM...
BUGÜNLERDE İLGİLENDİĞİN SENİ ETKİLEYEN BİR ERKEK VAR MI ETRAFINDA, HI?..
EVET ŞU SIRALAR SAMİ'Yİ DİĞER KADINLARDAN ACCAİP KISKANIYORUM...
TANSAŞ'TA BİR DOMATES SEÇİŞİ VARDI... AHH! O KARARLILIK, O KENDİNE GÜVEN, O KARİZMA...HEMEN AŞIK OLDUM EKREM'İME...
BENİM İLİŞKİLERİM NİYE YÜRÜMÜYOR, ŞİMDİ ANLADIM ABİ...HER İLİŞKİNİN BİR MİTİ VARMIŞ... BİZİMKİNİ DE ŞİŞİREYİM İLİŞKİMİZ SÜRSÜN BARİ...

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

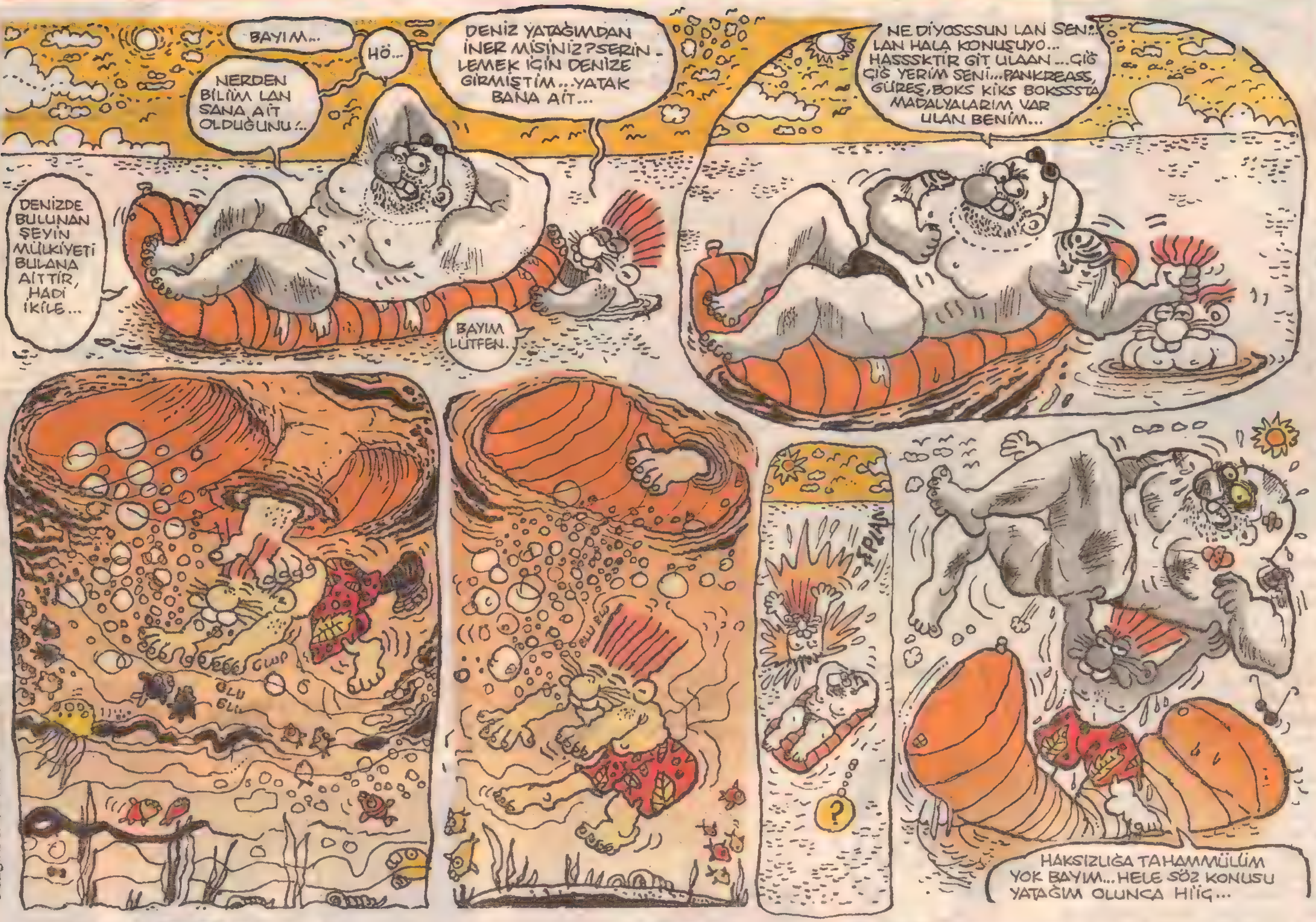
BAYIM...
HÖ...
NERDEN BİLİİM LAN SANA AİT OLDUĞUNU!..
DENİZ YATAĞIMDAN İNER MİSİNİZ? SERİNLEMEK İÇİN DENİZE GİRMİŞTİM... YATAK BANA AİT...
DENİZDE BULUNAN ŞEYİN MÜLKİYETİ BULANA AİTTİR, HADİ İKİLE...
BAYIM LÜTFEN.
NE DİYOSSSUN LAN SEN!.. LAN HALA KONUŞUYO... HASSSKTİR GİT ULAAN... ÇİĞ ÇİĞ YERİM SENİ... PANKREASS, GÜREŞ, BOKS KİKS BOKSSSTA MADALYALARIM VAR ULAN BENİM...
GLUP
GLU GLU
FPLAN
?
HAKSIZLIĞA TAHAMMÜLÜM YOK BAYIM... HELE SÖZ KONUSU YATAĞIM OLUNCA HİİÇ...

bezginbekir@leman.com.tr

İki Resim Arasındaki 7 Fark

V W

① V, zafer işaretidir...
W'nin zaferle, yenilgiyle işi olmaz!..

② V, sade haldir...
W, iyicedir!..

③ V, sadece Latin harfidir...
W, Latin'in önde gidenidir!..

④ V, yakın durur, tanıştır...
W, mesafeli ve soğuktur, yabancıdır!..

⑤ V'yi ben çok yazdım...
W'yi çok az yazdım!..

⑥ V Yaka vardır...
W Yaka var mıdır, varsa nasıldır, bilemem!..

⑦ Vudi Elın deriz...
Woody Allen yazarız!..

[illegible]

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

• Romantizmin beşiği tilki koyunun yeni müdavimleri...

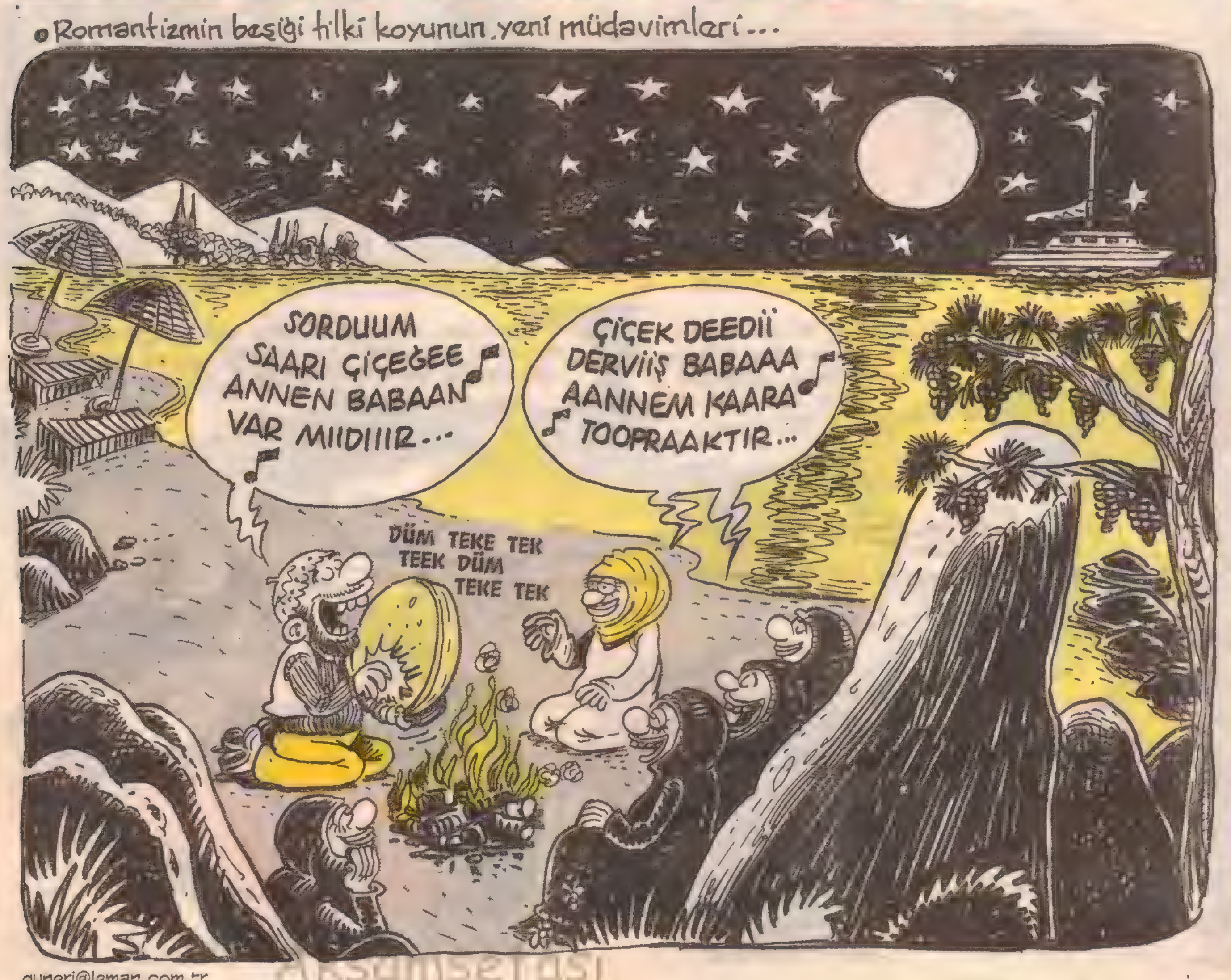
SORDUUM SAARI ÇİÇEĞEE ANNEN BABAAN VAR MIIDIIIR...
ÇİÇEK DEEDİİ DERVİİŞ BABAAA AANNEM KAARA TOOPRAAKTIR...
DÜM TEKE TEK TEEK DÜM TEKE TEK

guneri@leman.com.tr

• YENİ TREND TESETTÜR BEACH.

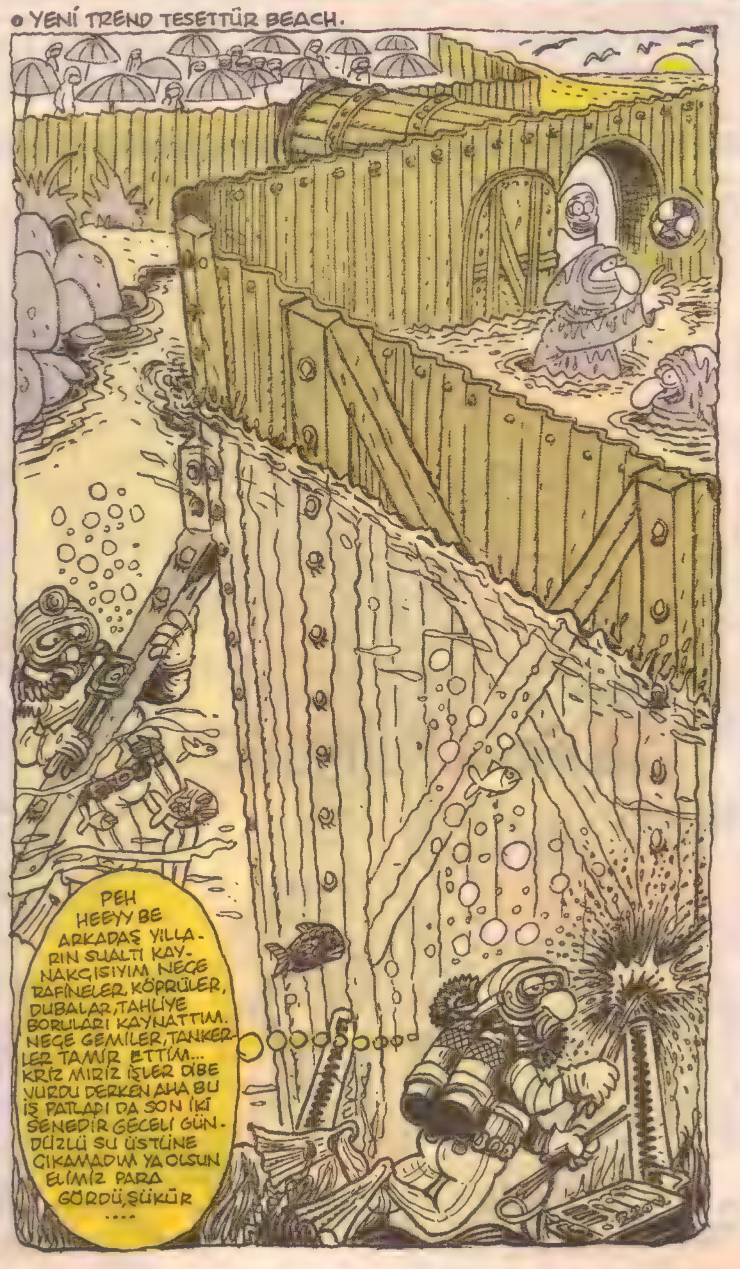
PEH HEEYY BE ARKADAŞ YILLARIN SUALTI KAYNAKÇISIYIM NEÇE RAFİNELER, KÖPRÜLER, DUBALAR, TAHLİYE BORULARI KAYNATTIM. NEÇE GEMİLER, TANKERLER TAMİR ETTİM... KRİZ MIRIZ İŞLER DİBE VURDU DERKEN AHA BU İŞ PATLADI DA SON İKİ SENEDİR GECELİ GÜNDÜZLÜ SU ÜSTÜNE ÇIKAMADIM YA OLSUN ELİMİZ PARA GÖRDÜ, ŞÜKÜR ....

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

ÇUKUROVA SPEED!

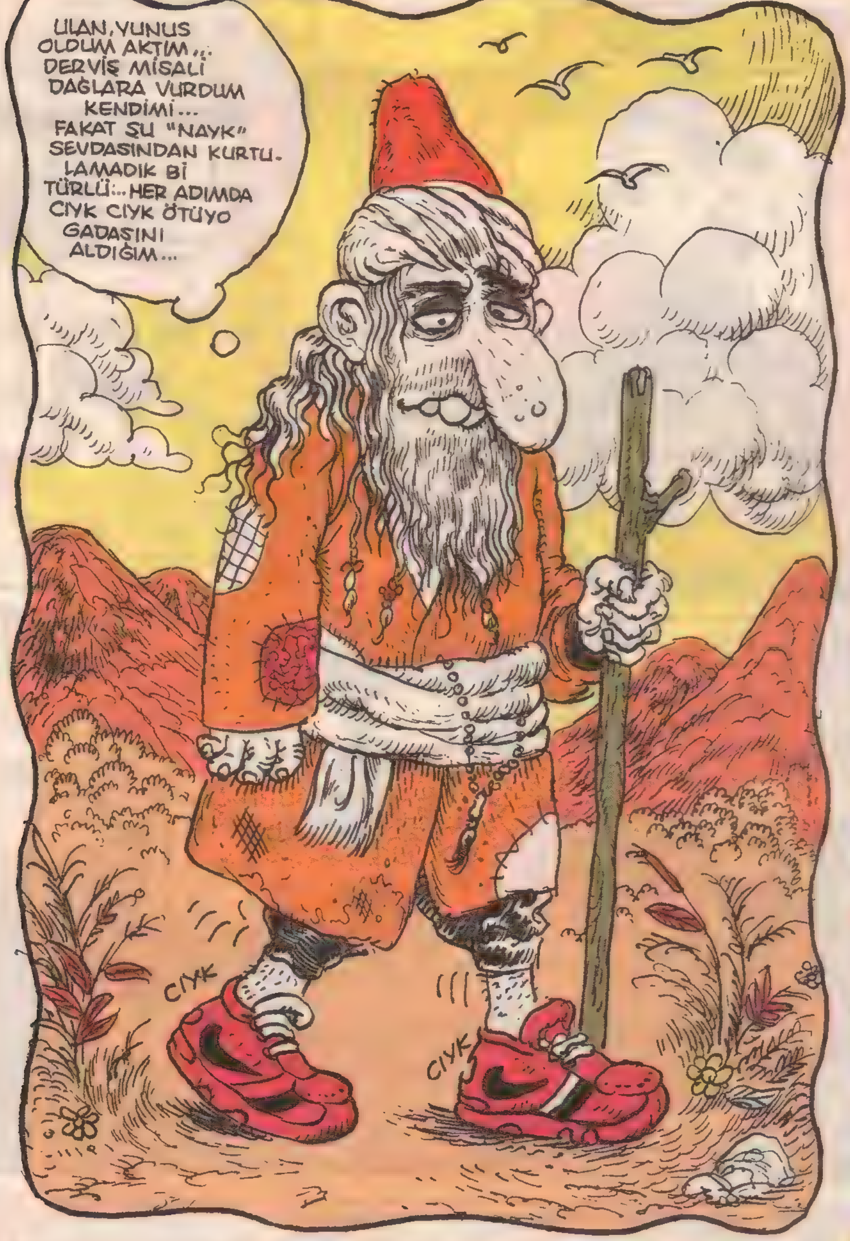
ULAN, YUNUS OLDUM AKTIM... DERVİŞ MİSALİ DAĞLARA VURDUM KENDİMİ... FAKAT ŞU "NAYK" SEVDASINDAN KURTULAMADIK Bİ TÜRLÜ... HER ADIMDA CIYK CIYK ÖTÜYO GADASINI ALDIĞIM...
CIYK
CIYK

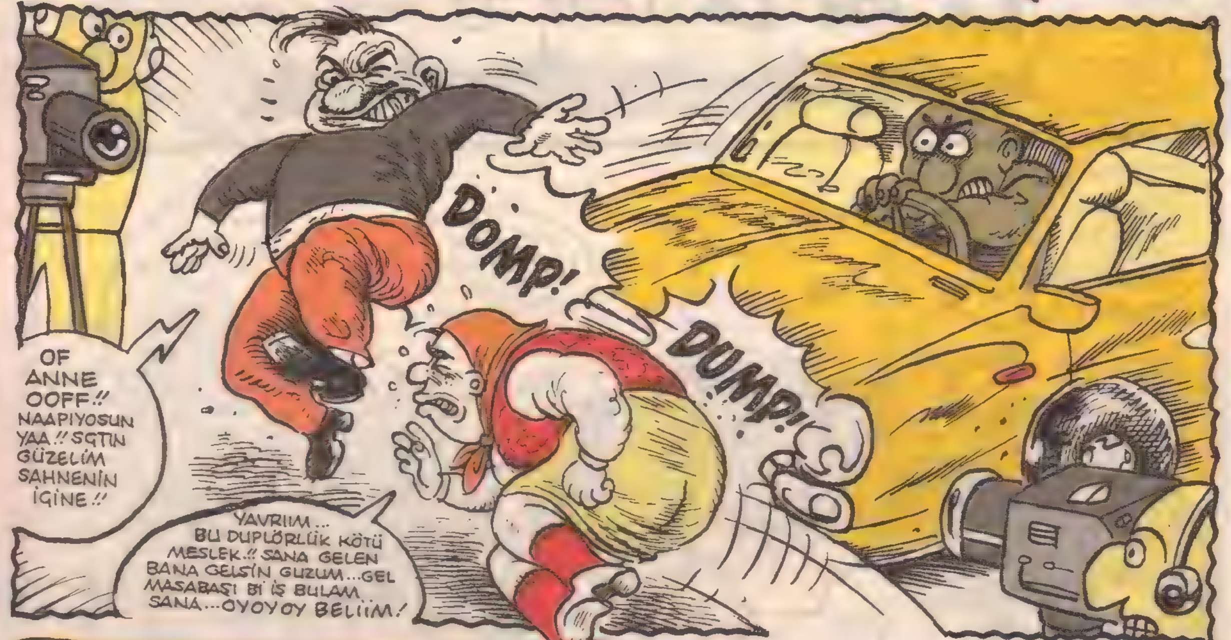
DOMP!
DUMP!
OF ANNE OOFF.!! NAAPIYOSUN YAA.!! SGTIN GÜZELİM SAHNENİN İÇİNE.!!
YAVRIIM... BU DUPLÖRLÜK KÖTÜ MESLEK.!! SANA GELEN BANA GELSİN GUZUM... GEL MASABAŞI Bİ İŞ BULAM SANA... OYOYOY BELİİM!

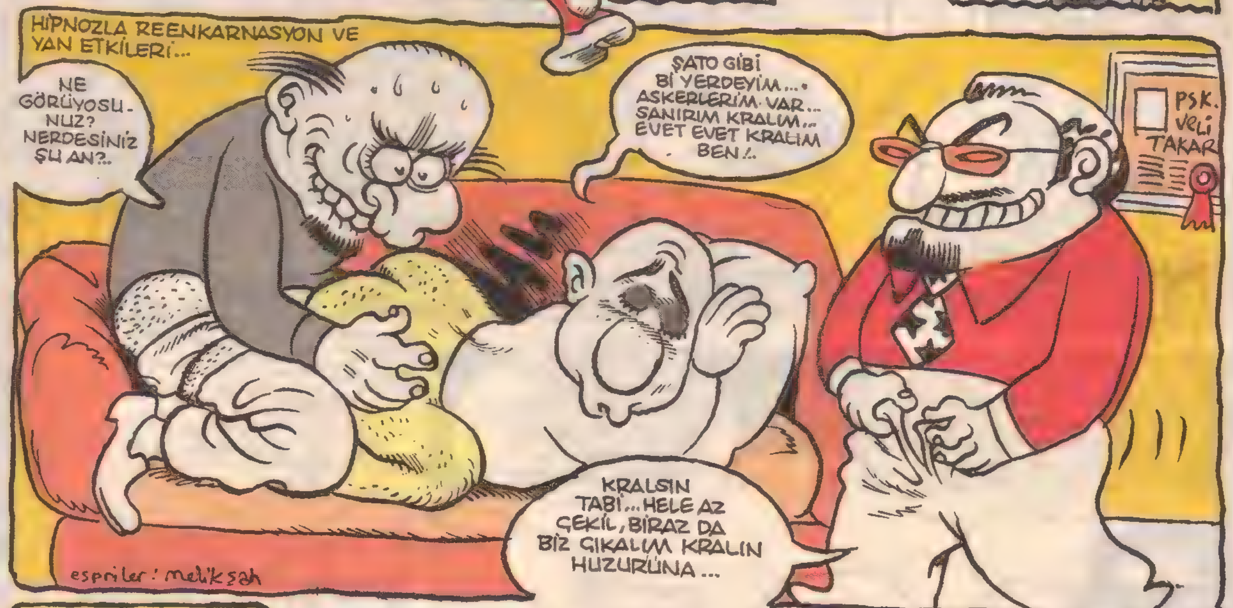
HİPNOZLA REENKARNASYON VE YAN ETKİLERİ...
NE GÖRÜYOSUNUZ? NERDESİNİZ ŞU AN?..
ŞATO GİBİ Bİ YERDEYİM...* ASKERLERİM VAR... SANIRIM KRALIM... EVET EVET KRALIM BEN.!..
PSK. VELİ TAKAR
KRALSIN TABİ... HELE AZ ÇEKİL, BİRAZ DA BİZ ÇIKALIM KRALIN HUZURUNA...
espriler: melikşah

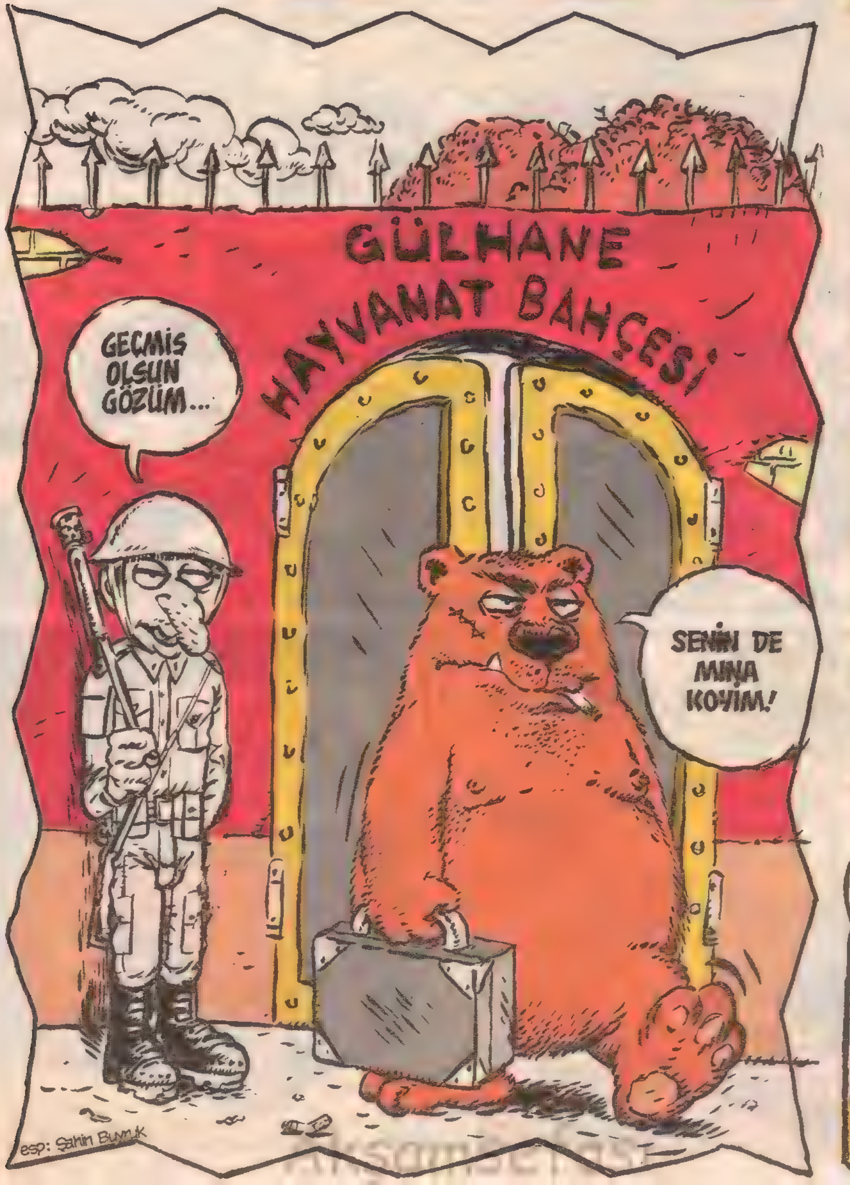
GÜLHANE HAYVANAT BAHÇESİ
GEÇMİŞ OLSUN GÖZÜM...
SENİN DE MINA KOYIM!
esp: Şahin Buyruk

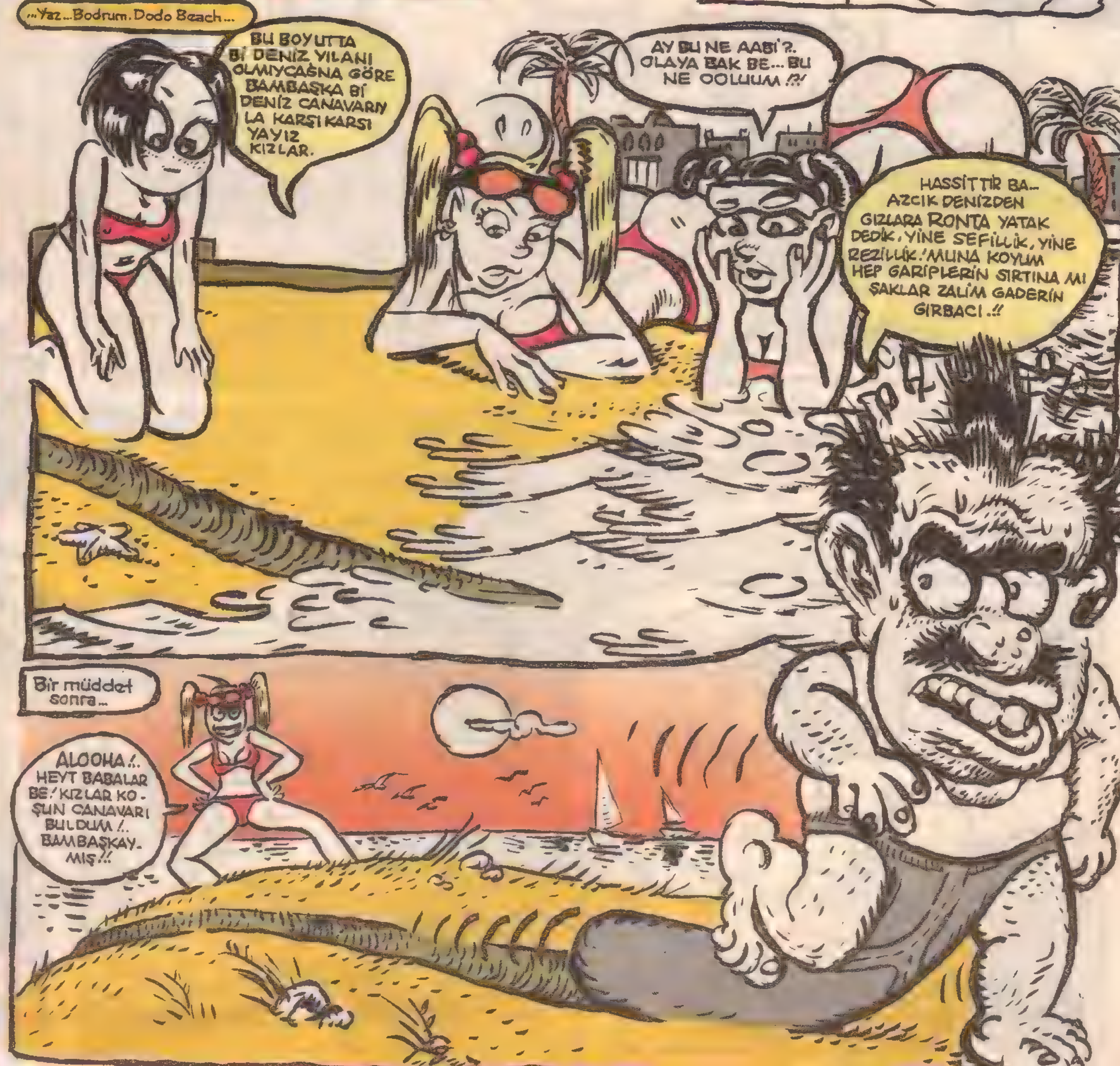
...Yaz...Bodrum. Dodo Beach...
BU BOYUTTA Bİ DENİZ YILANI OLMIYCAĞNA GÖRE BAMBAŞKA Bİ DENİZ CANAVARIYLA KARŞI KARŞIYAYIZ KIZLAR.
AY BU NE AABİ?.. OLAYA BAK BE... BU NE OOLUUM.!?!
HASSİTTİR BA... AZCIK DENİZDEN GIZLARA RONTA YATAK DEDİK, YİNE SEFİLLİK, YİNE REZİLLİK.! MUNA KOYUM HEP GARİPLERİN SIRTINA MI ŞAKLAR ZALİM GADERİN GIRBACI.!!
Bir müddet sonra...
ALOOHA.!.. HEYT BABALAR BE.! KIZLAR KOŞUN CANAVARI BULDUM.!.. BAMBAŞKAYMIŞ.!!

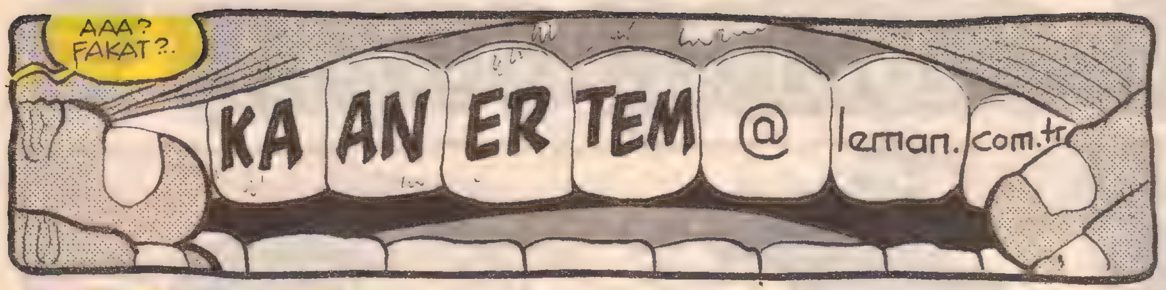
AAA? FAKAT?.
KA AN ER TEM @ leman.com.tr

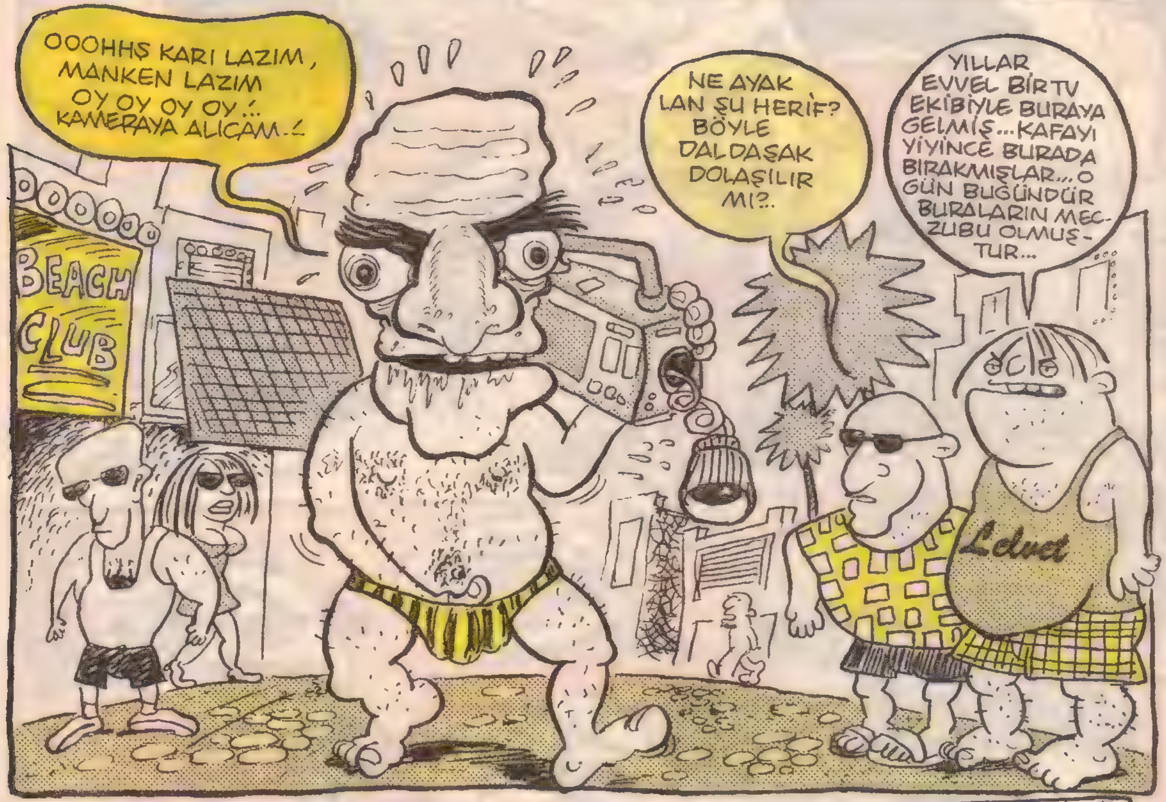
OOOHHŞ KARI LAZIM, MANKEN LAZIM OY OY OY OY.!.. KAMERAYA ALICAM.!
NE AYAK LAN ŞU HERİF? BÖYLE DALDAŞAK DOLAŞILIR MI?.
YILLAR EVVEL BİR TV EKİBİYLE BURAYA GELMİŞ...KAFAYI YİYİNCE BURADA BIRAKMIŞLAR...O GÜN BUGÜNDÜR BURALARIN MECZUBU OLMUŞTUR...
BEACH CLUB
Lelvet

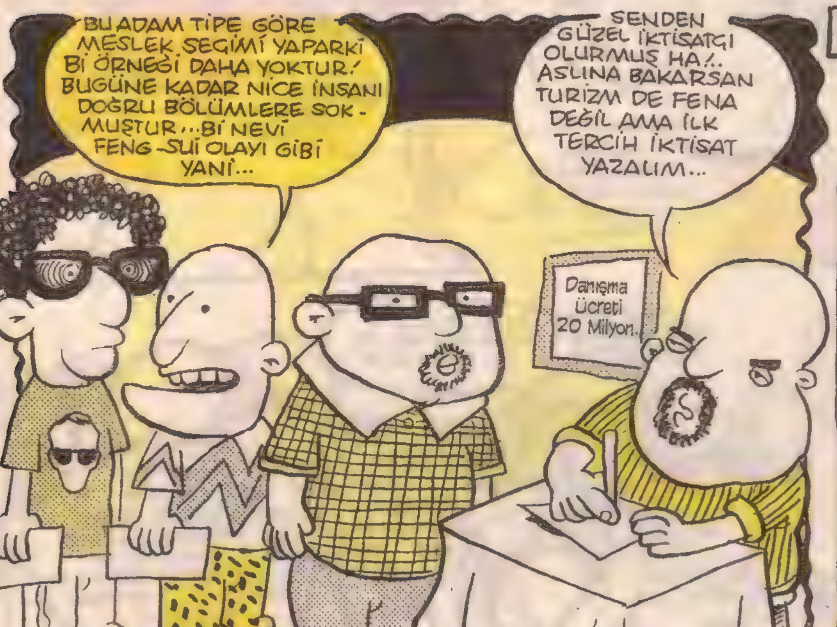
BU ADAM TİPE GÖRE MESLEK SEÇİMİ YAPARKİ Bİ ÖRNEĞİ DAHA YOKTUR! BUGÜNE KADAR NİCE İNSANI DOĞRU BÖLÜMLERE SOKMUŞTUR...Bİ NEVİ FENG-SUİ OLAYI GİBİ YANİ...
SENDEN GÜZEL İKTİSATÇI OLURMUŞ HA!.. ASLINA BAKARSAN TURİZM DE FENA DEĞİL AMA İLK TERCİH İKTİSAT YAZALIM...
Danışma Ücreti 20 Milyon.

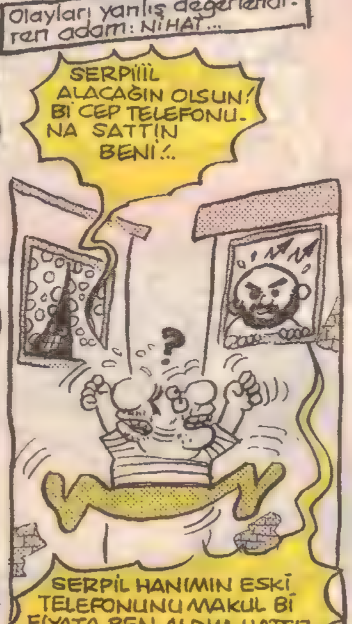
Olayları yanlış değerlendiren adam: NİHAT...
SERPİİİL ALACAĞIN OLSUN! Bİ CEP TELEFONUNA SATTIN BENİ!.
SERPİL HANIMIN ESKİ TELEFONUNU MAKUL Bİ FİYATA BEN ALDIM. HATSIZ. MUHATABIM SERPİL HANIMDIR SENİ TANIMAM ARKADAŞIM

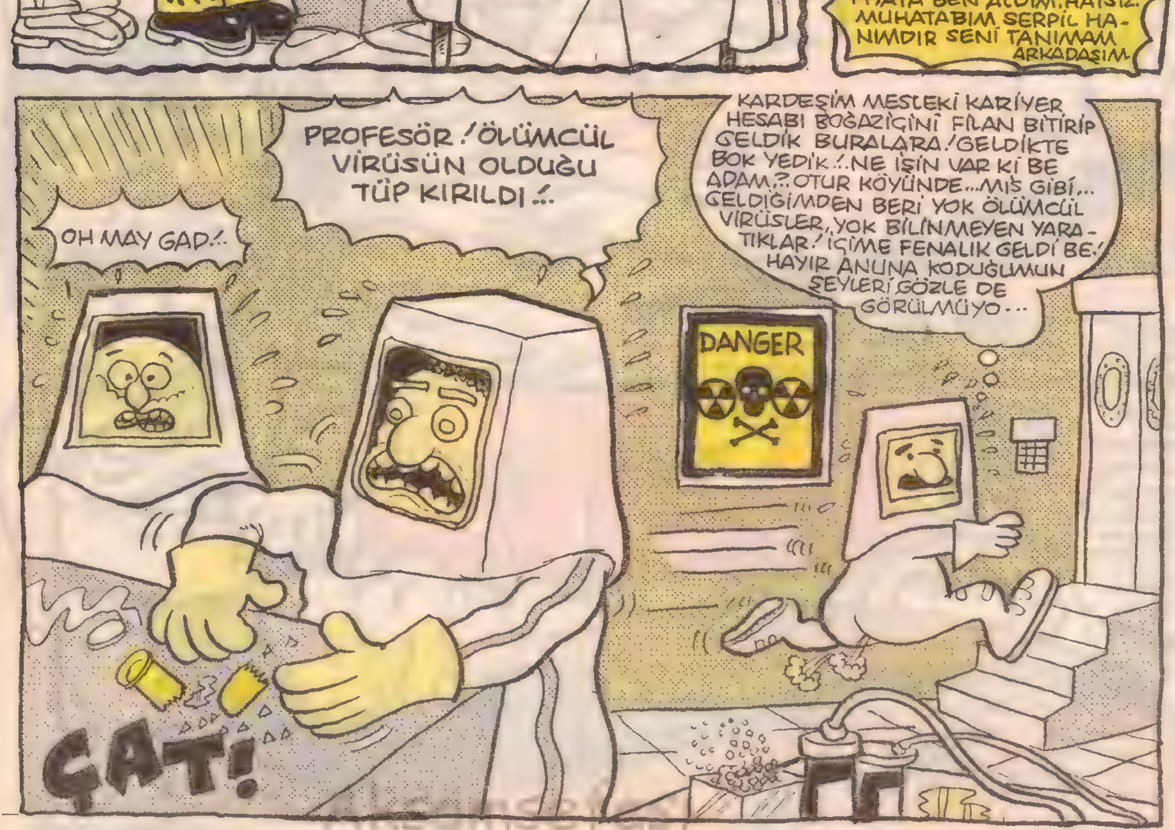
PROFESÖR! ÖLÜMCÜL VİRÜSÜN OLDUĞU TÜP KIRILDI!.
OH MAY GAD!.
KARDEŞİM MESLEKİ KARİYER HESABI BOĞAZİÇİNİ FİLAN BİTİRİP GELDİK BURALARA! GELDİKTE BOK YEDİK!.NE İŞİN VAR Kİ BE ADAM?. OTUR KÖYÜNDE...MİS GİBİ... GELDİĞİMDEN BERİ YOK ÖLÜMCÜL VİRÜSLER, YOK BİLİNMEYEN YARATIKLAR! İÇİME FENALIK GELDİ BE! HAYIR ANUNA KODUĞUMUN ŞEYLERİ GÖZLE DE GÖRÜLMÜYO...
DANGER
ÇAT!

behicpek@leman.com.tr **Behiç Pek**

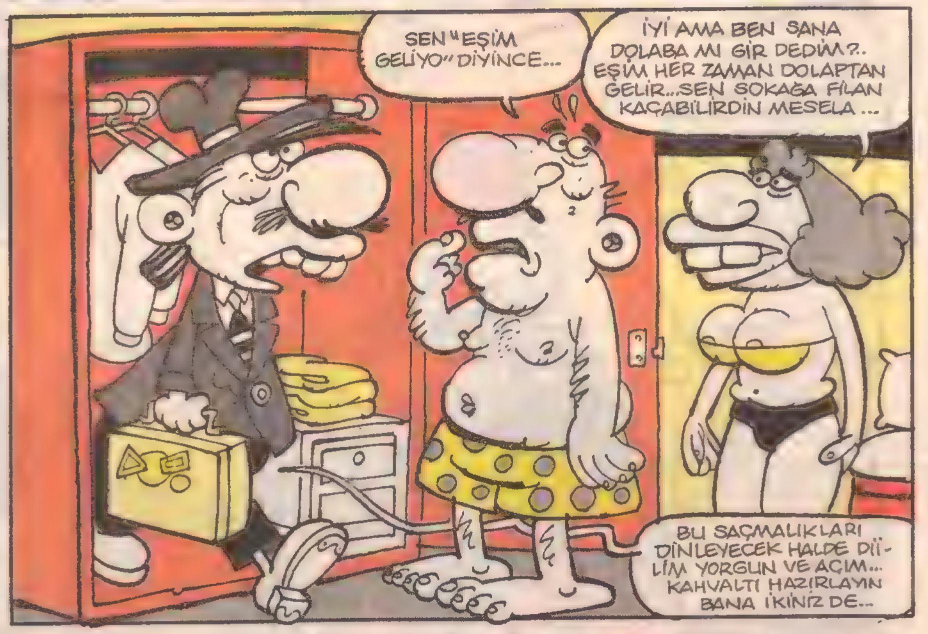
SEN "EŞİM GELİYO" DİYİNCE...
İYİ AMA BEN SANA DOLABA MI GİR DEDİM?. EŞİM HER ZAMAN DOLAPTAN GELİR...SEN SOKAĞA FİLAN KAÇABİLİRDİN MESELA...
BU SAÇMALIKLARI DİNLEYECEK HALDE DİİLİM YORGUN VE AÇIM... KAHVALTI HAZIRLAYIN BANA İKİNİZ DE...

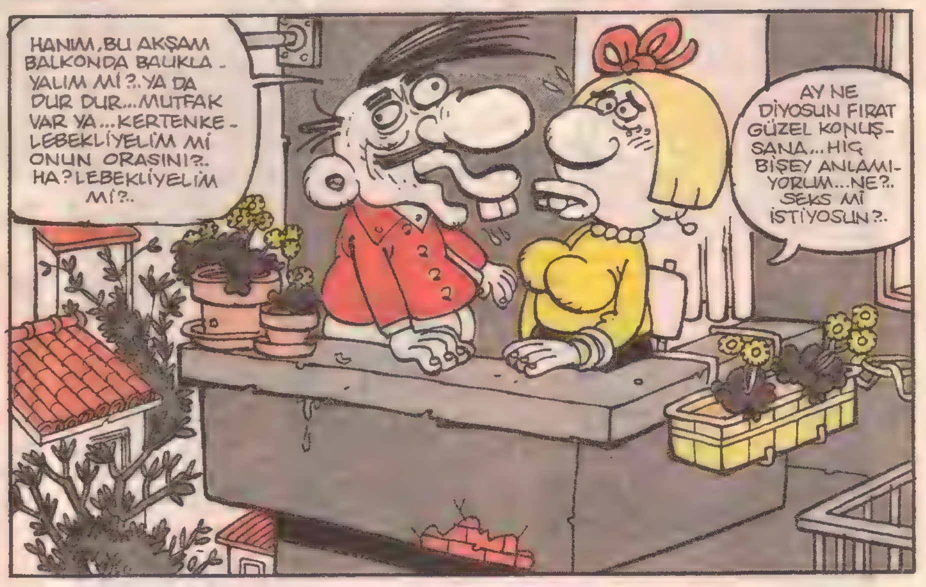
HANIM, BU AKŞAM BALKONDA BALIKLAYALIM MI?. YA DA DUR DUR...MUTFAK VAR YA...KERTENKELEBEKLİYELİM Mİ ONUN ORASINI?. HA? LEBEKLİYELİM Mİ?.
AY NE DİYOSUN FIRAT GÜZEL KONUŞSANA...HİÇ BİŞEY ANLAMIYORUM...NE?. SEKS Mİ İSTİYOSUN?.

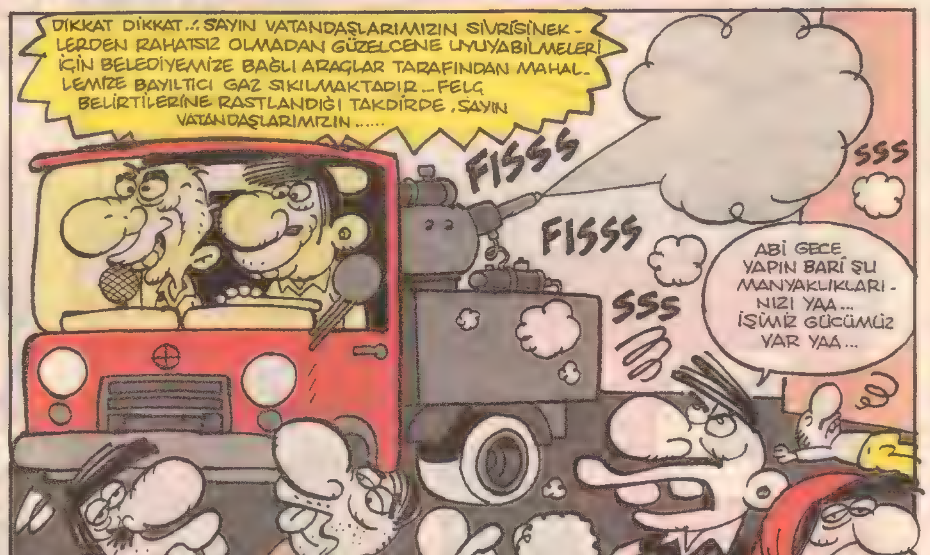
DİKKAT DİKKAT.!. SAYIN VATANDAŞLARIMIZIN SİVRİSİNEKLERDEN RAHATSIZ OLMADAN GÜZELCENE UYUYABİLMELERİ İÇİN BELEDİYEMİZE BAĞLI ARAÇLAR TARAFINDAN MAHALLEMİZE BAYILTICI GAZ SIKILMAKTADIR...FELÇ BELİRTİLERİNE RASTLANDIĞI TAKDİRDE, SAYIN VATANDAŞLARIMIZIN......
FISSS
FISSS
SSS
SSS
ABİ GECE YAPIN BARİ ŞU MANYAKLIKLARINIZI YAA... İŞİMİZ GÜCÜMÜZ VAR YAA...

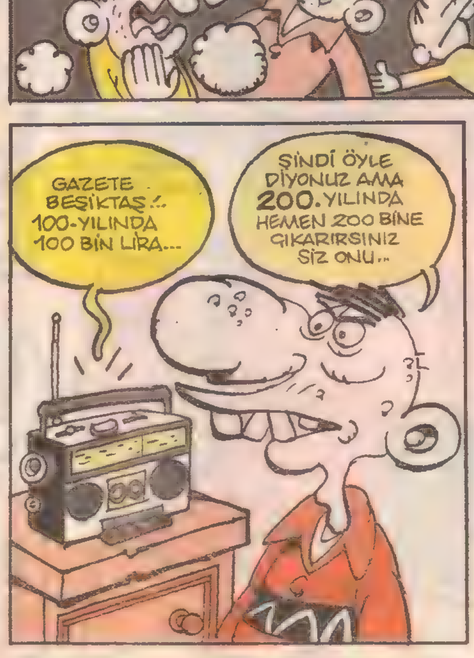
GAZETE BEŞİKTAŞ!. 100-YILINDA 100 BİN LİRA...
ŞİNDİ ÖYLE DİYONUZ AMA 200. YILINDA HEMEN 200 BİNE ÇIKARIRSINIZ SİZ ONU..

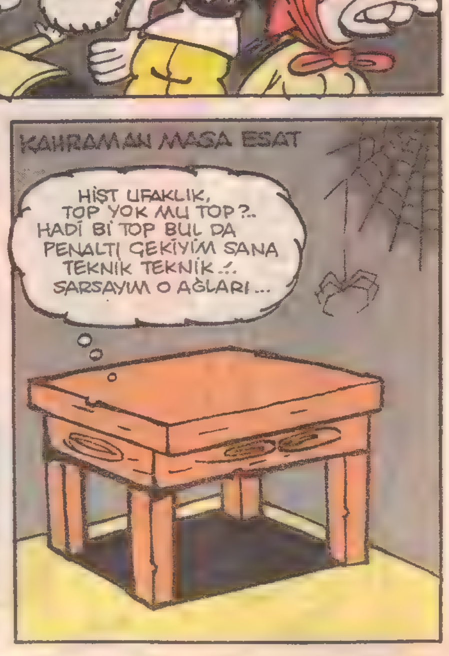
KAHRAMAN MASA ESAT
HİŞT UFAKLIK, TOP YOK MU TOP?.. HADİ Bİ TOP BUL DA PENALTI ÇEKİYİM SANA TEKNİK TEKNİK!. SARSAYIM O AĞLARI...

KALK, ALİ

Nihat Genç

Bir Ali vardı felç hastası, kumral saçlı, ince yüzlü. Tekerlekli sandalyesiyle kalorifer dairesine gelir şakalar yapar, teknisyenleri eğlendirirdi. Bir ağbisi, bir ablası var, bakamamış, 18 yaşına kadar yuvaya vermişler. Ağbisi hamal. Üstüne vinç düştü. Teknisyen Murat ağbi vardı, Mamak'tan, sokak aralarının devrimcisi, birlikte çay demler içerlerdi. Bu felç hastanesinden ne hastalar geldi geçti, ama, Ali başka bir ruh taşıyordu, tam bir isyankar! Doktorlara, ağbisine utanır soyleyemezdi, "benimki çalışmıyor, ne olacak, çalışacak mı?" diye, Murat ağbi moralini duzeltmek için dışarıyı gösterir: "Bu kadar kadını, kızı kim .ikecek oğlum, tabii çalışacak...".. Boynundan aşağı bir kalas asılı, ya da olü bir kurumuş orkinos. İki de bir mücrim, köturum, dermansız bacaklarına bakar, "alçak Tanrı!" diye iç geçirir. Sözü geçmez bedenine artık. Kaldıramadığı bu şey başına yıkılır. Beden sana itaat etmiyorsa, sen de dünyaya itibar etmeyi bırakırsın. Seni gördüğünde artık neşelenmeyen bir beden. Devrik kral gibi, baş sen, ama ülke başkalarının. Ve sonra kendine demirden bir post edinip ayağa kalkacaksın, bir küçük adım, o küçük kıpırtı, yüreğin, dünyan olur. Bir sabır anıtı gibi yıllarca o küçük adım için yaşarsın.

Yatalak felç hastalarının koğuşuna baktığımda mezarından başını kaldırmış ölüler gibi... Ölümcül bir kasvet beyninizi kemirir! Altı ay, bir yıl, belki beş yıl sonra küçük bir an kendini şarkı söylerken yakalar, o şarkının peşinden başka tür bir mutluluk arar. Beden dışarı çıktı, gitti, artık içeri başka birşey girmeli. Kederli bir melekti, Ali. Kuru hayallerini şakalarla canlandırır. Kaburgaları bir bahçe kovası gibi. Kolsuz, kanatsız, ayaksız! O pis ağır beden kokusunu da alıp gitti. O beden, şeytanın malıydı zaten, ya da beden ruhumuzun üstüne koyduğumuz tıka basa eşya dolu bir bavul..:.

Ali'nin gülümsemesi artık, gizlice ağlaması, dudaklarını titretmesi, herşey o kadar ağır anlamlar taşıyor ki, yüzündeki her bir değişiklik bizim için kaygı verici bir tehlike, çünkü Ali, her an kendini öldürebilir. Ali, ne konuşsa, insanın canına değiyor.

Felçliler hastanesinde çalışmaya beş yıl dayanabildim. Hergün yatağa çakılmış yüzlerce genç hastayı görmek moralimi alt üst ederdi. Kendimi toparlamam için iş bitimi bir ilkokul bahçesine koşar, yürüyen, oynaşan küçük çocukların cıvıltılarını izlerdim. Kafama koymuştum, hayatımın bundan sonrasında ayaklarının varlığını bilmeden danseden, eğlenen insanların arasında olmalıydım. Akşam dört sularında nöbeti devralıyorum, sabahın altısı-yedisine kadar. İlk işim hastanenin kapılarını, pencerelerini kontrol etmek, mutfağına, atölyelerine ve aspiratörlerine bakmak. Açık bırakılmış, unutulmuş elektrik düğmesi, kapı, yanan birşey var mı? Asansörlerine bakar, kalorifer odasına gider, servislerini şöyle bir gezer, lavabo, hela, ortalıkta unutulan, ihmal edilen şeyleri kontrol ederdim.

Önce, kapıcı dayı elektrik ızgarasında çayı demliğe koyardı. Bir elektrik ocağı bulmak, çayı, şekeri tedarik etmek de sorundu. İşte kapıcı dayı elektrik ızgarasının kopan tellerini tutturmaya çalışıyor. Izgara ocağın telleri ikide bir kontak yapıyor bir türlü kaynamıyor. İn cin yok. Hastalar odalarına çekilmiş, nöbetçi doktor odasında TV izliyor. Hemşireler servislerinde büyük bulmacaları çözüyor.Üç koridor öteden biri terliklerini sürüye sürüye helaya gitse, hela kapısının gıcırtısı hastaları ayağa kaldırır. Kapıcı dayıya "merhaba, selamünaleyküm" demeden, "çay hazır mı dayı?" derim. Kapıcı dayı, elinde kontrol kalemi dakikalarca ızgaranın kopan telini onarmakla meşgul. İkimiz de yere eğilir ızgaranın kopmuş telini çekip uzatarak kaynak yapması için uğraşırız. Sorun da burada, elektrik kablosu kopmuş ise, çekip, uzatıp, diğerlerine tutturuyorsun, ocak yanmaya başlıyor. Elektrik akımının gidebilmesi için kopmuş kabloya bağlanması kafi... İnsan sinirleri elektrik kablosuna hiç benzemiyor, bir kere kopmuş ise bir daha beyinden gelen emiri almıyor. Bilinen tüm tıp hastalıkları içinde dünyanın bütün bilimadamlarının tarih boyunca uğraştıran en ağır hastalık da işte bu... Omirilik kırılmaları ve zedelenmelerinde sinirler kesiliyor, kopuyor ve elleriniz, ayaklarınız artık ağır ve hantal bir eşya gibi ortada kalıyor. Bir koltuğu, bir kamyon karasörünü, bir çelik dolabı kucaklayıp taşımak ne kadar zor ise, beyinle ilişkisi kesilmiş bedeni bir daha kaldırıp taşımak mümkün değil!

Omurga kemiği içinde karmaşıkça birbirine bağlanmış sinirler koptuğunda, kemikler, kaslar, damarlar artık bir araba parçası gibi hurda aletler olarak ortada kalır. Bu parçalar arasında yeniden irtibat kurmak mümkün mü? Kemiklere, ayaklara, kaslara, beyinden emirler gitmediğinde, kendi başlarına bunu yapmaları mümkün mü? Kaslarla kemikler arasındaki sinir telcikleri olmadığına göre, şimdi, bu parçaları toplayıp, yeniden ayağa kalkan, yürüyen bir alet yapmak, tamamen teknik bir uğraş. Ayaklarımız artık bir dolap kapağıdır, mafsallarımız artık bir çekmece sürgüsünden farksızdır. Oysa beden sapasağlamdır. Sakatlanmamıştır, sorun bir küçük sinirin kopmasıdır. Doktorlar bedeni tam bir makine gibi düşünüp, pistollar, yürütücü tekerlekler, dik durması için çelik korseler tasarlayacak! Ancak tedavi bedene değil, insan ruhuna yapılacak. Çünkü, sakatlanan "ruh"tur. Ruh'un ayağa kalkma inancı tükendiğinde, asıl sakatlık burada başlar. Yoksa, beyniniz bir ömür bu cansız, ölü bedeni peşinden sürüklemek zorunda. Cansız beden içinde beyniniz "soyut bir varlık". Bedenle beynin bu ayrılığı, öte dünyayla bu dünya gibidir! Biri öte dünyaya göçmüş, diğeri hala burada! Ötelere uçmuş kolları, ayakları, gövdeyi, kalçaları bu dünyada direnen beyinle taşımak sadece bilimin değil, inancın, felsefenin, hayatın en gizli en büyülü macerasıdır! Mesela, fizik-tedavi antrenmanlarına başlayan hasta, ilk günlerde düştüğünde, büyük bir psikolojik yara alır, güvenini kaybeder. Bir kere düşmüş olmasının telafisini yıllarca kapatamaz. "Başaramayacağım" inancı beynine yerleştiğinde ömrünü artık yatağa çakılı bitirecektir! Bedenlerine hakim olamayıp sık sık düşseler de, beyinlerinin düşmemeleri gerekiyor. Beyin için de, moral lazım, aile lazım, yardımlaşma lazım, sevgi lazım, para lazım, gülmesi, eğlenmesi lazım, etrafına güçlük çıkartmadığına inanması lazım, başkalarını üzmediğine inanması lazım, yani bir tek değil, yüzlerce inancı olması lazım! Vücudunuzu insan eli yapımı demir korselerle ayağa kaldırırsınız belki, ama, uydurma bir sağlıkla beyninizi asla. Bu ülkeyi fethetmek için yeni tür bir bayrak gerek, insan gücünden ve iradesinden yapılı... Sağlığın ve sağlam olmanın değerini artık .ikine takmayacak ve hiç kimsenin bilmediği yeni bir şarkı... Bedensiz beynin kendi bestesi, o çürümüş bedeni alıp en yükseklere uçuracak, bir melek gibi gezdirecek bir şarkı.

Müşteri

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkaraman

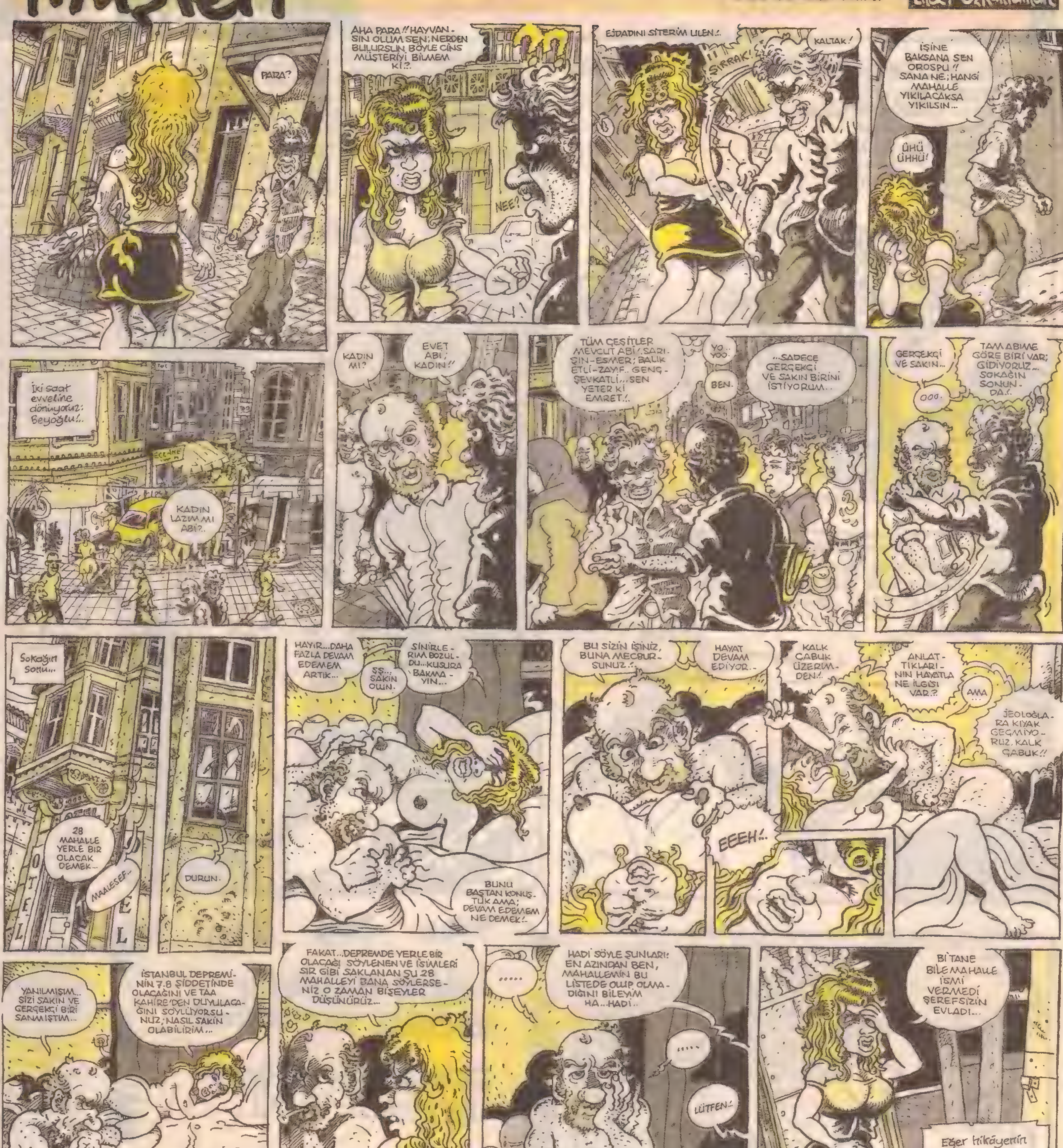
PARA?
AHA PARA!! HAYVANSIN OLUM SEN; NERDEN BULURSUN BÖYLE CİNS MÜŞTERİYİ BİLMEM Kİ!?
NEE?
EJDADINI SİTERİM ULEN!..
ŞIRRAK!
KALTAK!
İŞİNE BAKSANA SEN OROSPU!! SANA NE; HANGİ MAHALLE YIKILACAKSA YIKILSIN...
ÜHÜ ÜHHÜ!
İki saat evveline dönüyoruz: Beyoğlu!..
KADIN LAZIM MI ABİ?..
KADIN MI?
EVET ABİ; KADIN!!
TÜM ÇEŞİTLER MEVCUT ABİ! SARIŞIN-ESMER; BALIK ETLİ-ZAYIF.. GENÇ-ŞEVKATLİ... SEN YETER Kİ EMRET!..
YO.. YOO..
BEN.
...SADECE GERÇEKÇİ VE SAKIN BİRİNİ İSTİYORUM..
GERÇEKÇİ VE SAKIN...
OOO.
TAMABIME GÖRE BİRİ VAR; GİDİYORUZ... SOKAĞIN SONUNDA!..
Sokağın sonu...
28 MAHALLE YERLE BİR OLACAK DEMEK...
MAALESEF..
DURUN.
HAYIR...DAHA FAZLA DEVAM EDEMEM ARTIK...
ŞŞ... SAKİN OLUN.
SİNİRLERİM BOZULDU...KUSURA BAKMAYIN...
BUNU BAŞTAN KONUŞTUK AMA; DEVAM EDEMEM NE DEMEK!..
BU SİZİN İŞİNİZ, BUNA MECBURSUNUZ!..
HAYAT DEVAM EDİYOR..
EEEH!..
KALK ÇABUK ÜZERİMDEN!..
ANLATTIKLARININ HAYATLA NE İLGİSİ VAR?!
AMA
JEOLOĞLARA KIYAK GEÇMİYORUZ. KALK ÇABUK!!
YANILMIŞIM... SİZİ SAKIN VE GERÇEKÇİ BİRİ SANMIŞTIM...
İSTANBUL DEPREMİNİN 7.8 ŞİDDETİNDE OLACAĞINI VE TAA KAHİRE'DEN DUYULACAĞINI SÖYLÜYORSUNUZ; NASIL SAKİN OLABİLİRİM...
FAKAT...DEPREMDE YERLE BİR OLACAĞI SÖYLENEN VE İSİMLERİ SIR GİBİ SAKLANAN ŞU 28 MAHALLEYİ BANA SÖYLERSENİZ O ZAMAN BİŞEYLER DÜŞÜNÜRÜZ...
.....
HADİ SÖYLE ŞUNLARI!: EN AZINDAN BEN, MAHALLEMİN BU LİSTEDE OLUP OLMADIĞINI BİLEYİM HA...HADİ..
.....
LÜTFEN!..
Bİ TANE BİLE MAHALLE İSMİ VERMEDİ ŞEREFSİZİN EVLADI...
Eğer hikâyenin bitimine kadar gitmek istiyorsanız, tekrar en başa dönün ve 4. kareye kadar devam edin...

İshak otuz yaşlarında, Samsun limanında hamallık yapıyor, kardeşi Ali 19 yaşında, liseyi yeni bitirmiş, cep harçlığı almak için limana gelmiş, üstüne vinçten kopan yirmi tonluk yük düşmüş. Hemen bir ambulans çağırıp hastaneye koşmuşlar. Samsun'da hastaneler almamış, basmışlar gaza Ankara'ya... Ankara sigorta hastanesi de almadı. Basmışlar Numune'ye, Numune de almadı... Ambulans İshak'ın cebinde para olmadığını anlayınca Numune'nin önünde bırakıp kaçmış. Numune'ye sırtını vermiş felçli hastanesi yüz metre mesafede.

Kapının önünde çayımızı içiyoruz. Sırtında büyükçe bir battaniye bohçası, ki, arkadan yere sürüyerek çekiyor. Kapının önüne getirdi ve iki dizi üstüne yıkılarak bıraktı. Kan-ter içinde. "Selamünaleyküm".. Battaniye bohçasının düğümlerini açtı. Ali'yi ilk görüşüm. Bohçanın içinde ekmek hamuru gibi, bir sürü ayağı kolu var, ama hepsi birbirine dolaşmış gibi. İshak ağlar gibi: "Ağrıları durmuyor ağlıyor..."

Hastayı asla kabul edemeyiz, ama, hastayı ikna etmek için başhekime telefon ediyoruz, nöbetçi doktoru aşağı indirip hastayla konuşturuyoruz.. İshak, arada bir battaniye içinde çığlıklarla bağıran kardeşine dönüp: "ne olur ağlama, almazlar bizi bak!".. Yalvardı, yakardı, ağladı, yapacak birşey yok. Çaresizlik içinde İshak, bataniyenin başına çömeldi.. Çığlıklar atarak ağlayan kardeşiyle birlikte iç çeke çeke ağlamaya koyuldu... Kapıcı Ahmet'in yüreği bu sahneye dayanamadı. İshak'ın yanına gitti: "Bak hemşerim, siz Keçeciler'e (Anap Milletvekili) gidin, meclise, bir hal çaresi bulur!".. dedi... İshak'a meclisin yolunu tarif etti, daha önce bir hastayı da Keçeciler'e gönderdiğini sonra hastaneye alındığına ikna etti.. İshak, yeniden battaniyeyi bohçaladı, sırtına aldı, sürükleyerek hastane kapısından kayboldu... Hastaneye kabul edilse bile, sıra alması gerekecek, burada en torpilli hastalar bile altı ay sıra bekliyor.

Hastalar yaraları iyileşmeden tedaviye alınmaz, yaralar da eskisi gibi hızla iyileşmez, tamamen ölmüş hücreler bir cesedinki gibi yeşillenir ve hasta günde birkaç defa sağa sola çevrilmezse, yaralar kurtlanır. Bu yüzden hastanın başında bir refakatçi mutlaka bulundurulmalı. Daha hastaya sonda takılacak, yani, naylon bir boruyla idrar torbası bir naylon torbaya bağlanacak, gündelik lağmanı yapılıp bağırsaklarına solüsyon bırakılarak artık eskisi gibi çalışmayan kasların suni görevleri öğretilecek. Tedavinin nihai amacı da, hastanın kendi ihtiyaçlarını kendisinin görebileceği bir düzeneği hastaya ve kaslarına öğretebilmesi. En iyimser tahminle üç-dört yılını alır, hasta sahibi aileler maddi ve manevi olarak tam bir çöküntüye girer. Ve o mutlu tedavi anı geldiğinde, kaburgalarına ve bacaklarına çelik korseler takılır, hasta değneklere dayanarak dik durması sağlanır, altı ay, bir yıl, iki yıl, bir küçük adım atması, vücudunu, kimseye muhtaç olmadan kolları yardımıyla kaldırması beklenir!

Omurga kırıklıkları dünya tıbbı için çözümsüz, umutsuz vakadır, tıbbın en yavaş ilerlediği hatta hiç yol almadığı bir alan, bütün bilimsel marifetler burada çok sınırlı, diyelim, kertenkelenin kesilen kuyruğu vücuttan koptuktan sonra bir müddet oynar, işte beyinle hiçbir ilişkisi kalmamış kesilmiş sinirlerin beyinden emir almadan kendi başına kaslar yardımıyla kıpırdayabilmesi için bu sinirleri manyetik, ya da elektrik sinyalleri vererek güçlendirmek bu hastalar için yapılabilecek tek şeydir!

Ancak, zedelenmelerde bir mucize umudu hep vardır, bir yün ipliği düşünün, ipliği yavaşça kopartın, ipliğin gözle görülmeyecek bir teli belirli belirsiz tutunur gibidir, sanki bir teması vardır. Bu küçücük temasın olup olmadığını, tedaviye başlayan hastanın ayak parmağında bir milimetrelik kıpırdayışı, müjdelerin müjdesi, onun bir gün ayağa kalkacağının işaretidir.

Ali'nin tedaviye başlanması yıllar sürdü, ama birgün o gün geldi. Ayak ölçüleri alınıp çelik korseler takılıp tedaviye başladığı o gün ki sevincini, muazzam enerjisini unutmuyorum, sanki ertesi gün yürüyecekmiş gibi neşeliydi. Bıraksalar değil yürümek, pencereden uçup gidecek, çatılardan çatılara atlayarak gezecek gibi. Oysa bedenin ayağa kalkması, mümkün değil. Çelik korseleri, değnekleri, bir takım kas geliştirici jimnastik aletleri görünce, kafasında "bu iş tamam" dedi. Nasıl boşuna bir gayret, düşüyor, sürüm sürüm sürünüyor, inancını kaybetmiyor. Zamanla hırçın huylar edindi. Bir yerde düşmüşse bir daha o yere uğramıyor, başka köşede yürümek istiyor. Düştüğünde göz ucuyla etrafı kolaçan ediyor, onu düşerken kim görmüşse, ertesi gün, onların yanında yürümeye çalışarak kendini gösteriyordu. Başka huylar da edindi, doktorlar hastalarla konuşurken kulak kabartıyor, öğütleri, kendine söylenmiş gibi kabul edip üstünde uygulamaya çalışıyor. Ancak, bu yoksul çocuğun torpilli doktor dostları yoktu. Hemşireler yüzüne bakmasa da herkese espriyle laf atıyor, şirinlikler deniyor, kendini sevdirmek için laf cambazlıkları yapıyor. Oysa Ali'nin ruh hali ve yetişme tarzı başkaydı, odasına çekildiğinde başka bir adam oluyor, herkese bir isim takmıştı, .ötoğlanı, .mcık, dal.arak, kimseye güveni yoktu. Ama uzun geceler hastalığını unutmak için belki sabahlara kadar hemşirelere söyleyeceği esprili şakaları düşünür, bu gülünç uğraşlarla hamurlaşmış bedenine sanki sahiden bir iskelet takardı. Sabah olur olmaz hemşirelere, doktorlara hastabakıcılara cinlik akınları düzenleyen sevimli bir düşman gibi hareketli ve ele avuca sığmaz olurdu. Her deliğe giriyor, her yerden çıkıyor, biri onun yüzüne gülmüşse, artık onun lafını bir daha dinlemiyor. Ruhsal acemilikleri çoktu, kim ona bir küçük iyilik yapmışsa onun ömür boyu kendisine durmaksızın iyilik yapacağına inanırdı. Ve kendine kim iyilik yapmış, şakasına katlanmışsa, onunla bir ömür küfürlü cinselli şakalar yaparak ar-

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

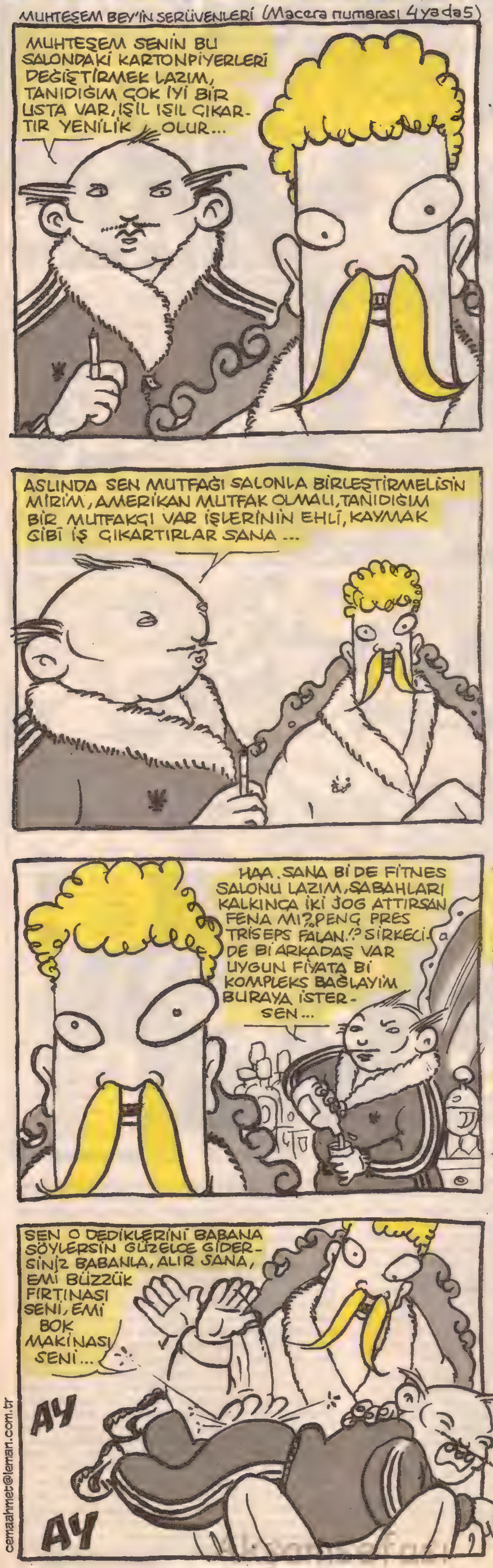
MUHTEŞEM BEY'İN SERÜVENLERİ (Macera numarası 4 ya da 5)
MUHTEŞEM SENİN BU SALONDAKİ KARTONPİYERLERİ DEĞİŞTİRMEK LAZIM, TANIDIĞIM ÇOK İYİ BİR USTA VAR, IŞIL IŞIL ÇIKARTIR YENİLİK OLUR...
ASLINDA SEN MUTFAĞI SALONLA BİRLEŞTİRMELİSİN MİRİM, AMERİKAN MUTFAK OLMALI, TANIDIĞIM BİR MUTFAKÇI VAR İŞLERİNİN EHLİ, KAYMAK GİBİ İŞ ÇIKARTIRLAR SANA...
HAA, SANA Bİ DE FİTNES SALONU LAZIM, SABAHLARI KALKINCA İKİ JOG ATTIRSAN FENA MI?, PENG PRES TRİSEPS FALAN.!? SİRKECİ'DE Bİ ARKADAŞ VAR UYGUN FİYATA Bİ KOMPLEKS BAĞLAYIM BURAYA İSTERSEN...
SEN O DEDİKLERİNİ BABANA SÖYLERSİN GÜZELCE GİDERSİNİZ BABANLA, ALIR SANA, EMİ BÜZZÜK FIRTINASI SENİ, EMİ BOK MAKİNASI SENİ...
AY
AY

cemaahmet@leman.com.tr

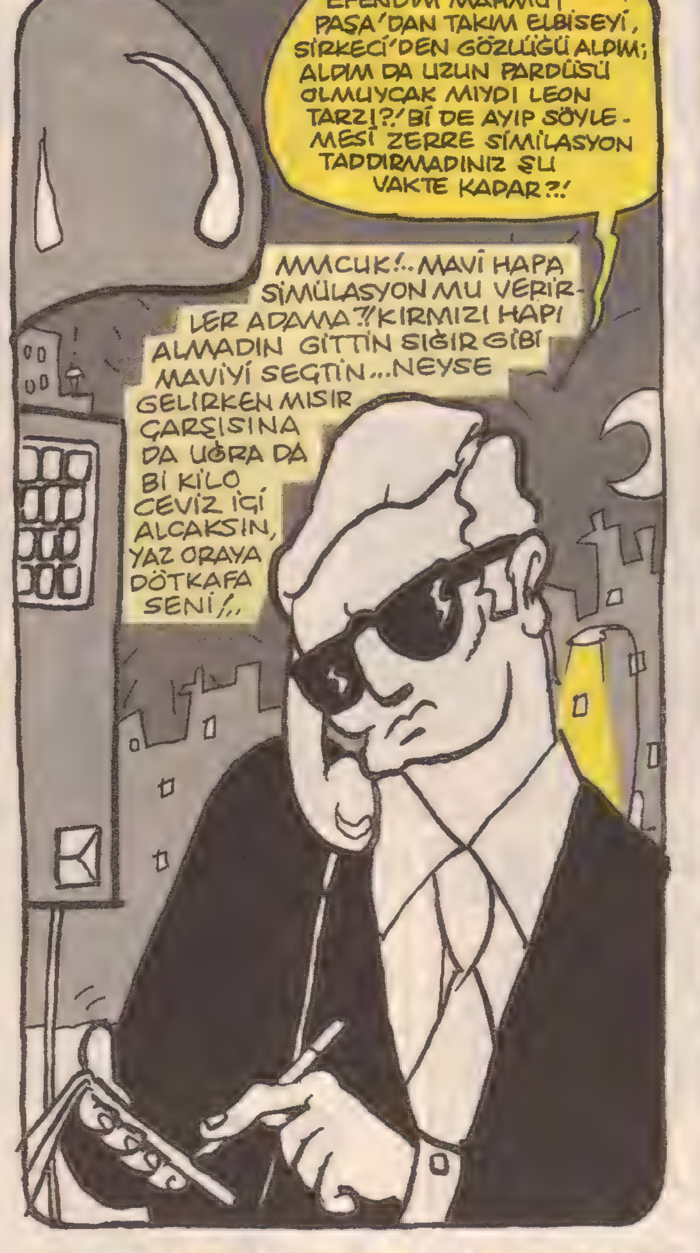
MATRIX OLMAYINCA OLMUYOR.!
EFENDİM MAHMUT PAŞA'DAN TAKIM ELBİSEYİ, SİRKECİ'DEN GÖZLÜĞÜ ALDIM; ALDIM DA UZUN PARDÜSÜ OLMUYCAK MIYDI LEON TARZI?.! Bİ DE AYIP SÖYLEMESİ ZERRE SİMİLASYON TADDIRMADINIZ ŞU VAKTE KADAR?.!
MMCUK!.. MAVİ HAPA SİMÜLASYON MU VERİRLER ADAMA?! KIRMIZI HAPI ALMADIN GİTTİN SIĞIR GİBİ MAVİYİ SEÇTİN... NEYSE GELİRKEN MISIR ÇARŞISINA DA UĞRA DA Bİ KİLO CEVİZ İÇİ ALCAKSIN, YAZ ORAYA DÖTKAFA SENİ!.

ŞİİR DÜNYASI GLOBAL TAD VERİSİ

DOKUNAKSI YAŞAM SEZİLESİ BÜYÜ...

Alınan vitaminler, kaloriler
Dogal yoldan alınırsa
Kuşlar, goriller de coşarsa
Ne de sen olur ortam.!.

Baktın ki sevgili yine huysuz;
Ver o zaman bademli sütü
İçsin yavrucak bu karışımı!?.
Haa.!? Yine mi huysuz?!
Çagır o zaman gorili,
Hafif bir ürkme gelsin yarinize,
Anlasın ki manasız bir telaş
ıçinde.!.
Ortalık sakinlesince de
Sal kuşları cıvıldasın bünye.!.
Dogada olup bitene de
Fazla ses etmemek icap eder.!.

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N·E·İ·D·A·N

Daha ne olduğunu anlayamadan, o ilk temâsın gerçekleştiği ân ilginç... Tam burnunun ortasına, yukarıdan, bi su damlası düşüyor!. Nası olur diyosun, küçük ama güçlü bir şaşkınlık duygusuyla!. Bulutlar, yerçekimi ve diğer şeyler işte; böylece şaşkınlığın etkisi azalıyor; fakat ıslaklığın serin dokunuşu henüz geçmemişken de, o kadar basit olmadığını iddia ediyor insan. Seni saran dış gerçeklik tarafından, küçük bir dokunuştu o! Kâinatın öpücüğü diyelim veya!. Eğer öyleyse, kaltağın tekiydi bi yandan, aynı biçimde herkesi öpüyordu. Karşı konulamaz bir güce sahipti ve böyle yapmaya da hakkı vardı. Bi süre bu şekilde davrandı, fazla ıslatmadan. Bir keresinde aniden hızlanmıştı, binalardan birinin girişine sığınmış, yaklaşık yarım saat beklemiştim orada.. Zorâki ama keyifli bir mola vermek, düşüncelerimde biraz soluklanmak için, yine hızlanmasını arzu ettim. Yaz yağmuruydu; fazla süreceğe benzemiyordu.. Gene de etrafımı kontrol ediyor, aniden şiddetini artırabilir diye, sığınacak bir giriş bakınıyordum... Orası.. Sürekli önünden geçtiğim, şu dört katlı bina.. Nedense, hiç kimse el atacak gibi değil; yaklaşık iki senedir o hâlde.. Bombalanmış gibi sanki, veya bir tüp patlaması olmuş. Camlarının hepsi kırık, içerisi darma dağın. Özellikle giriş katının, boydan boya, geniş penceresi: Bi yere tutunabilen, üçgen ve sivri, büyük cam parçalarının arasından, kırık dökük masalar, daha karanlıkta kalan başka eşyalar görüyorum; kâğıtlar uçuşuyor etrafta.. Sığınmak için yeterli bahanem yoktu; sadece çiseliyordu yağmur.. Olur mu dedim, sigaranın ucu ıslanmasın en azından!. Tam yanından geçtiğim ân kendimi ikna edip, döndüm, üç beş basamaklı merdiveni tırmandım..

Girişin önü, yoldan geçen otomobillerin farlarıyla aydınlanırken, arkam karanlıktı. Bir tarafı göçmüş kapının, iyice kenarında duruyordum; sanki içeriden, bebek arabalı bir kadın, yaşlı bi adam veya bisiklet taşıyan bir çocuk çıkabilirmiş gibi.. Kafamı arkaya çevirip, içeriye bile baktım hattâ.. Kaldırıma doğru döndüm tekrar.. Gene baktım içeriye.. Girmek istiyordum!. Terkedilmişti bina.. Birisi sorarsa da, yağmurun geçmesini bekliyorum derim, anlayışla karşılar..

Fazla karanlık değildi, birinci katın salonu. Ürkek ve dikkatli adımlarla yürürken, ayağımın altında sürekli bişeyler çıtırdadı; tahta parçaları, kağıtlar, kartonlar, delice zıngırdayan teneke şeritler.. Arkalıksız, yuvarlak bi koltuk gördüm, büyük odanın ortasında. Kadınların şu yumuşak makyaj sandalyelerinden, veya piyanistlerin oturduğu tabureler gibi bişey. O anda arkama döndüm: Az ilerideki koridorun, karanlığına!. Yoldan geçen bir aracın, duvarları hızla yalayan ışığıydı sadece, hareket eden şey. Tabureyi usulca tutup, kaldırdım. Üzerini elimle temizledim, ve oturdum.. Geniş cadde, tam önümdeydi!. Taksiler ağır ilerliyor, kırık camlardan rüzgar girmekte.. Tam arkama yaslanacakken, arkalıksız olduğunu hatırladım taburenin! Öne de eğilmedim. Dik durmalıydım, böylece dışardan bakanlara, bu harabenin bir bekçisi gibi görünebilme şansım da vardı. Kaldırımda yürüyen yaşlı bir kadın, içeriye doğru baktı ama, bişey görememiş gibiydi sanki. Arkamda, tekrar bir hareket hissettim! Evet, işin o kısmını akıl edememiştim. Iemin akıllısı ben miyim; başka sığınanlar da vardı elbet!.. Yanı başımda duran herif, suratıma bakıyodu öylece. Sakin görünmeye çalışırken, gerçekten de bir bekçi olduğuma inandırmıştım kendimi. Ondan daha çok benziyodum bi bekçiye.. Adamın arkasında başka ayak sesleri işittiğimde, "Karı ister misin!" diye sordu o.. Bahsettiği şey, daha fazla yaklaşmadan, koridor kapısında dikilen kadın olmalıydı. Çıplak bacaklarını örten uzun bi tişörtü vardı ve o sırada arka tarafta bi ışık da yanmıştı.. Kadına, 'kaç para' diye sorabilirdim rahatça, fakat bir pezevenkle konuşmak ilgimi çekmiyordu. Yola çevirdim kafamı. "Gel, yakından görüver?" dediğinde, sırf hatırını kırmamak için neredeyse kalkacaktım. Param olmadığı aklıma geldi. Ayrıca, parçalanmış camların arkasından caddeyi izlemek, yumuşak taburede oturmak hoşuma gidiyordu.. Adam, "markete gidiyorum," diyerek, dışarı çıktı. Kadın da içeri girmişti, koridora göz attığımda. Rahatımı bozacak öbür herif gelene dek, dışarıyı seyrettim. Onbeş dakikadır kıpırdamamış, sadece kafamı oynatmıştım sağa sola; duvarlara vuran far ışıklarını, aynı süratle takip edebilmek için! Diğer adam geldiğinde kalkabildim anca.. Tombul, hareketli birisiydi! Pezevenke göre de daha temiz kıyafetliydi.

Telaşla içeri girdi ve, "Bulamıyorum," diye bağırdı! "Şiirlerimi bulamıyorum." Sonra gürültüyle etrafı karıştırmaya başladı! Çok hüzün vericiydi o hâliyle, benim de başıma da gelmişti çünkü; aradığım bişeyi bulamamak!. Kalkıp, yardımcı oldum kendisine. Etrafta bi sürü kağıt parçası vardı; alıp incelediğimde hepsinde bişeyler yazılı olduğunu gördüm. Bazıları da fakat, şirket damgalı, boş kağıtlardı.. "Bu mu!" demeden önce, kafam bi masanın altında, çaktırmadan okudum elimdekini: "Yeşil soğanlı yağni tüterken / tahta kaşığı tutuyorsun sen / mutlu musun / sana yardım edip, kapağı tutarken ben.. "Bu mu?" dedim. Elimden çekip aldı ve utanarak cebine sokuşturdu! "Başka bi tane daa vardı ya, bi tane daa be!" Bağırması anlamsızdı gerçi; ama canayakın gösteriyodu onu. Hızla bulup, gizlice bi tane daha okuyum diye, arayışımı hızlandırdım! Şirket kâğıtlarını, karışmasın diye, buruşturup arkama atıyodum. Zıngırdayan koli tellerine sıkışmış bi tanesi daha geçti elime. "Boğazımda bir telâş / Aniden, tekrar bastırıyor gece / kollarımı uzatıyor ve... "Tamam, o!" deyip, kaptı elimden.

Bu şekilde davranmasına hiç gücenmeyip, "Ben de yazıyorum," dedim, bi muhabbet kurabilmek maksadıyla. Küçümseyerek süzdü beni. Evet, bi yazara filan benzemediğimi biliyodum zaten! Alınmadım gene de. İyi niyetli, çalışkan birisiydiydi çünkü! "Bu tabure, senin mi?" diye sordum. Etrafta dolanıyor, gitmek istemiyodu sanki. Bişeyler diyeceğini düşünürken ben, süratle çıktı, ve kapıda pezevenkle çarpışarak yere düştüler.. Küfrederek toparlandı pezevenk. "Şişeleri kırıyodun! Gelme bi daha buraya, yavşak!" diye bağırıp, üzerine çullandı tekrar! Koştum, geri çekip ittim pezevenki: "Buranın bekçisi benim! Sigtir git içeriye!." Para mı var sanıyordu ben de, ne? "Bira aldım, gel takıl," dedi, söylediklerimi duymamış gibi yapıp, sırıtarak. "İçmiycem, dışarı çıkıyorum.." Yağmur, küçük öpücüklerine devam ediyor, yağsam mı yağmasam mı, bi karar veremiyodu.

Kaldırımda durup, etrafıma bakındım. Köşeyi dönen şu adam, o olabilirdi. Gitmedim ama peşinden. Gezi turumu tamamlamak için, aksi yönde devam ettim.. Küçük bir damla yine, alnımın tam ortasına! Bu kez hazırlıklıydım fakat. Fazla şaşıramadım. Derken, su damlası, alnımın ortasından indi, ve tuhaftır, burnumun kenarında bir ân durup, yukarıya, ters istikâmete tırmanmaya başladı! Ayrıca serin değil, sıcaktı. Bunu mutlaka görmek istiyodum! Temiz bir vitrin camı filan bakındım etrafta.. Bi tekel büfesinin önünde durduğumda, "Suratın kanıyor," dedi dükkân sahibi. Ve yüzüme bakarak çığlık atan, müşteri bi kadınla beraber, beni oradaki bir sandalyeye oturttular yavaşça..

Nihat Genç

13. Sayfadan Devam

kadaş olacağını sanırdı. İçindeki gerilimi şakaya vererek unutuyordu belki. Ne kadar yumuşak, yaramaz, afacan görünse de, yüzü kaskatı, gerilimli, asla yumuşamayan, kemikli, sert yapısını terketmiyor. İçi pamuk dolu bir minder gibi yumuşacık ayakları beynini kaya gibi kaskatı yapıyordu. Kumral saçlı ve pek yakışıklı bir çocuktu, ama artık, ilkokul birinci sınıf çocuklarının ilk derste çizdikleri harflere benziyordu, bazen çelimsiz bir B gibi bazen girintisi çıkıntısı çok bol bir K gibi. Buradan melodik bir şarkı sözü yazılabilir mi. Ama Tanrı'nın yalnız gençliğe verdiği çılgın ve coşkusal bir delilik hali var herşeyi öyle abartır ki, ne tıp, ne mekanik, ne ölüm ne kader dinler!..

Doktorlar, hemşireler, başhekim, genellikle ve hayatın kuralı gibi zengin, sahibi olan, çevresi geniş hastalara yakın gibi durur. Aslında böyle değil, bu hastaların çevreleri, gide gele doktorlarla muhabbet genişletir, ısınırlar. İster istemez duygusal alışverişe girerler doktor ve hemşirelerle. Ali öyle değil. Etrafta olup biteni görüyor ve bu soğuk duvarı yıkmak için, bir hemşire, ya da bir doktor ona bir sabah gülümsemişse akşama kadar arabasıyla doktorun peşinden gidiyor, kendisine güzel bir söz söyleyenin peşinden bir daha ayrılmıyor. Komşu ranzalarda, özel odalarda yatan torpilli hastaların her fizik tedaviye çıkışlarında aldıkları alkışları görüyor, onların her yeni adımı koridorda mutlulukla hikaye ediliyor, pastalar kesiliyor, el çırpılıyor, sağa-sola telefonlarla müjde ediliyor. Ali'ye bakan yok. Yatağından kendi başına kalkmış, bakan yok. Tekerlekli sandalyesine kimseden yardım almadan binmiş, umursayan yok. Ve en önemlisi her sabah yüzüne takındığı o muhteşem mutluluk sevincini gören yok.

Etrafında öyle hava estiriliyor ki, sanki, Ali de kendi derdini bıraksın, etrafındaki sahipli hastaların mutluluklarına katılsın. Onlar için göbek atsın, onların yatağının yanına gelip palyaçoluklar yapsın, o zengin hastaları soytarılık yaparak güldürsün. Etrafta öyle bir atmosfer yaratılıyor ki, yoksul hastalar gün boyu torpilli hastaların mutluluklarını konuşsun, onlara çiçek taşısın, gelen misafirlere odasını göstersin, onların suyunu taşısın, ve arada bir onların başucundaki oyuncaklarını alıp oynama hakkını kazansın. Bu, nasıl ve kimin ve neden, dünya durdukça kendiliğinden yaratılan bu atmosfere, varoşlardan gelmiş şalvarlı kadınlar hemen aldanır, belki onların böreğinden, çikolatasından pay kapmak için, bilmem, kendi hastalarını unutup, onların yürümelerini, gidip gelenlerini, neşelerini konuşmaya başlarlar. Başlarında bekledikleri ağır yaralı kötürüm hastası çocukları, kocalarını, yakınlarını unutup, hemşireler ve doktorların ilgi gösterdiği hastaların etrafına koşarlar. Dünya orasıymış gibi, hayat orada devam ediyormuş gibi. İşte Ali'yi bir köşede pencereden uzaklara baktıran, bacağındaki demir halkalar gibi susturan, bu olup bitenler. Ağlaya ağlaya yanıma koşuyor, bugün merdivenden çıktım, doktora söyledi, bakmadı, "iyi" dedi, ne güzel çıkmışsın, işte, dedi. Hüngür hüngür ağlıyor. Yan koğuşta altı aydır henüz ayağa kalkamamış torpilli hastanın acemiliklerini korkusunu dalga geçerek anlatıyor, herkes, onun yanında diyor. Yürüdüğünü, attığı adımların kimselerce farkında olmayışı Ali'yi yiyip bitiriyor. Oysa burayı, yeni dünyası, yeni evi, yeni mahalle arkadaşları bilmişti... Hergün bunları görüyor, her akşam günboyu attığı enerjik ve kararlı adımların işe yaramadığını görüyor, geceleri odasında kaldığında işte bu duyguların sessizliğiyle eziliyor. Kapıda bir ayak sesi duyunca, boğuk boğuk ağlamalarını bırakıp, gittikçe büyüyen pazuları ve artık değnekleşen ellerini bir sopa gibi kullanıp, tuttuğu herşeyi sinirli sinirli avuçlayıp kırıyor, parçalıyor. Yani ses yapıp huzur bozuyor! Başka türlü rahat soluk alması, sakinleşmeden uykuya dalması, mümkün değil!

Bedenimiz artık bir peygamber mezarı gibi, dua etmekten başka şansımız yok. Ama peygamber bu, kimbilir, kalkıverir mezarından. Ancak hiçbir peygamber de tek başına peygamber olmadı, toplum kaldırdı onu ayağa. Toplumsal kaldıraçlar olmadan tek başına, bu biricik bedeni kaldırabilir miyiz, sosyoloji ve psikolojinin ortak sorusu budur, yani, sosyo-psikolojinin en temel sorusu. Bu soruyu "solcular" üstlenmiş, toplu kaldıraçlar olmadan bireyin tek başına ayağa kalkmasına inanmazlar! Ama Ali deliliğe varan bir hırsla uğraşıyor burada gün boyu. Şeytani bir gerilim yüzünde, bir adım daha atmak için kızgın kızgın damlacıklar beliriyor alnında. Nefesi kor ateş! Sessizlik çökmüş loş bir koridorun dibinde kendi kendine alev alev kızarıyor, köpürüyor. Alnından, omuzlarının altından, yağlar sızıyor, bilmem hangi hayali kurarak ediniyor bu hırsı! Üç ay, beş yıl durmaksızın bu cansız bedeni hiç soğutmamak için, düşüncesiyle yoğurup yoğurup, bu mekanik aletlerle yeniden ilahi bir eser yapmak için. Sarhoş edici bir cesaret. Şimşek gibi gözleri. Muazzam gerilimli bir beyin. Paramparça ediyor kendini. Birgün koşacağı günleri düşünerek, bu hayatı kökünden değiştirmek, düzeltmek, yeniden kendini tamamlamak için. Bir küçük kımıltı, bir titreyiş için aylarca beklemek. Kaslarını beklemek, damarlarını saymak, bütün kemiklerinin adlarını, yollarını, cinslerini öğrenmek. Ellerini, kollarını, havaya sıçrayacakmış gibi öyle bir güçle kavrıyor ki değnekleri, sanki değnekler kanatları... Bedeni yeniden beyninden gelen emirleri alsın diye, inanılmaz yorucu duygu yoğunluğuyla, kafatası nohut kazanında fokurduyor gibi, terden sırılsıklam oluncaya kadar. Beyni hıstan bir dinamite dönünceye kadar. Ali, susmuş bedenini, yeniden kabul edilebilir bir dünya yapısına çevirmek istiyor. Uyuşmuş ve karanlık kaslarını yeniden tıkırdatmak istiyor, vurunca bacaklarına değnekleriyle bir küçük acı hissetsin istiyor. Uykusuz gecelerde sabahlara kadar gizli gizli gözyaşları döküyor. Bu hırsla bir orduyu yere sererdi, ama, bir türkü tutturacak hevesi dahi bulamıyor. Hergünün gecesi yeniden darmadağınık oluyor kafası. Ama hergünün sabahı Allah'ına, kitabına, kaderine, feleğine küfürler savurarak giriyor jimnastik salonuna. Ellerinin yordamıyla sendelemeden, ürkmeden, boğulmadan, ellerini bu beden denilen kalleş tapınağın yeni sütunları gibi kullanmak, artık, ayakları yerine ellerini öğrenmek. Öfkelerle kudurarak. Hırçınlıktan herkesi, kendini, duvarları, aletleri, değnekleri paralayarak. Kasları erimesin istiyor, küçülmesin istiyor, bir bulut gibi yumuşamasın, ruh gibi kaybolmasın, istiyor. Yeniden civa gibi, dört nala atlar gibi, çelikten bir korseyle sarılmış bir deli gibi boşluklara küfürler yağdırarak başlıyor idmanına, altı ay, bir yıl, iki yıl hergün, aynı hırs.

Sanki yürüyen bacaklarının yarınlardaki sesini duyuyor, yürüyen, kıpırdayan, hareket eden herşeyi kıskanıyor, gençlik düşlerinin öldüğüne inanmıyor, bu mindere benzeyen zayıf vücuda yeniden sert tekmeler öğretmek istiyor. Yatağına bağlanıp yıllarca hiçbir şey söylemeden susuvermeyi öğrenmek istemiyor. Katlanmak, dayanmak hiç istemiyor. Buz gibi bacaklarını elleriyle ovuşturup kafasını paramparça edercesine yumrukluyor. Bu, öz yurdu, bedene bir daha hiçbir hayali sokamayacak mı? Bakışlarını tavana kaldırıp Allah'a, kitaba, kadere, aletlere küfürler savuruyor, yeniden. Gücünü kendine inandıramazsa, kimseye inandıramaz bu yüzden, kadere, hüzüne, kasvete asla inanmayıp, kendini boşluğa bir an bırakmıyor! Bir daha bu bedenle yaşayamayacak olmanın ürpertisiyle hergün tükenircesine yorulmak... Yorgunluktan leş gibi yatağa düşmek. Sessiz sedasız uzanmalara, dinlenmeye asla inanmıyor, başının üstündeki halatlara gece boyu tırmanıp tırmanıp iniyor, tavana vuruyor ellerini, ertesi gün, halata tırmanıp tavana vuruyor kafasını, başardım, başardım diye çığlıklar atıp, gömülüyor yastığına. Ve pencerenin dışında inadına kımıldayan, hareket eden ağaçların yapraklarını görüyor. Yapraklar kımıldadıkça, rüzgarla başıboş özgürce salındıkça, beynini yalıyor alevler, sabaha dek bir kömüre dönüyor, yıkık dökük düşüncelere kaptırıp kendini korkunç acılar içinde bedeni su olup akıyor çarşafın üstüne.. Dudaklarına yavaş yavaş susmayı öğrettiği için geceleri sevmiyor. Gümbür gümbür atan kalbini bu kan basıncı, bu bataklığa benzeyen yatağa inanmadığı için, gece olsun istemiyor. Sessizleşince ortalık, ölmüş cesed bedeninin üstünde ruhunu bir beyaz çarşaf gibi giyindiğini görüyor. Issız ve sarkmış çok uzak bir zamanın içinde buluyor kendini. Hızla, bir zamanlar neşeyle koşan çocukluk anıları etrafında başını yastıkta bir o yana bir bu yana döndürüyor. Kızışmış beynini ancak bu hayaller içinde dizginleyebilir, işte burada yakalarsa uykuyu, dünyanın en mutlu insanı gibi, kahraman gibi uyuyacak!

Genç bir adamın beynine yatıştırmayı öğretmek, en sıkısı imtihanların!

Ali, bu cesed bedeni kaldırması için hergün yaptığı hareketleri sayması, matematik olarak toplaması, ertesi gün bir fazlasını yapması gerekiyor, böyle böyle kaldıracak bu bedeni, ama kaldıramadığı şeyler var, hastanede bunlardan ne çok var. Bazen, sırasını alıp jimnastik salonunda yan odada yatan zengin piçine veriyorlar. Ali, ilk sırayı almak için bazen uyumuyor, sabah kalvaltı yapmıyor, hemen jimnastik salonunun açılmasını bekliyor. Sırası alındığında, jimnastik salonunda hareketsiz önündeki adamı beklemek zorunda. Jimnastik aletlerin her türlüsü var, insan vücudunda ne kadar kas, burada bu kasların herbiri için bir tuhaf alet. Bu aletler evinde olsaydı hemen çekip giderdi, tekerlekli sandalyesi bile yok. Bir küçük adım için, bu aletlerin herbiri vücudundan bir parça oluncaya kadar disiplinli bir mücadeleyle dostluk kurmalı. Eve gittiğinde, birçok hasta gibi, disiplini ihmal edebilir, hantallaşabilir, zaman içinde hastalığı kabul edip hayattan çekilebilir. Ali hırsını yenemiyor. Hergün sıfır kilometre çekse de, büyük bir maratonda kabul ediyor kendini, yan koğuştakiler, diğer çocuklar, başka hastalar, hepsi Ali'nin gizlice savaş verdiği, yenmek istediği geçmek istediği, geride bırakmak istediği rakipleri... Bu büyük rekabete inanmasa, belki koyverir kendini, bırakır. Ama hergün başkaları bilmese de o büyük bir koşuya hazırlanır gibi, o gün yine sıfır kilometre çekip tek bir adım atamasa bile ruhunda deparlar atarak koşuya katılıyor. Yemek tabağını kızgınlıkla hastabakıcının yüzüne fırlatıyor, arabasını hemşirenin üstüne sürüyor, azar işitiyor, kavga dövüş, hastanenin altı üstüne geliyor. Uyarılıyor, yetmiyor, Ali dokuzda, onda odasına kapanması gerekirken koridorlarda dört dönüp hastaları uyandırıyor diye, yine uyarılıyor! Sanki bir dünya kalabalığı, pisliği, ağırlığı başına tünemiş gibi, sürekli başını sağa sola atarak, hepsini hırçın bir rodeo atı gibi üstünden atmak istiyor!...

Ali'nin huysuzluklarına karşı uyarıların çoğalmaya başlaması tam bir felaket. Burada, sıra bekleyen hastalar için odaların hemen boşaltılması için, uyumsuz hastaları idare fırsat bilip, hemen evine gönderir. Önce psikoloğa, Ali, psikoloğa gitmeyi onur meselesi yapar, ben deli değilim, der, psikolog Ali'nin odasına gelir. Ali, hiç konuşmadan ya da yalan yanlış aksi cevaplar vererek psikolog kızı ciddiye almaz. Ali'nin söylediği net ve kesin, "benim sıramı neden başka hastalara veriyorlar!".. Hastalıklar insan ruhunu silkeler ve artık hiçbir hasta bir göl sakinliğiyle bekleyemez, hiçbir ihmali affetmezler ve keskin, sert, titiz, kuşkucu bir kimlik geliştirirler. Bu olumlu bir faydasıdır hastalığın. Hayata kötü kötü ve bıkkın, bitkin bakmaz, hem hastalıklara hem de toplumsal umursamazlığa karşı savaş açarlar. Öyle ki, toplumun kendine verdiği onuru, ünü dahi hiçe sayıp tüm bu önceki hayattan edinilmiş kimliğin saçmasapan, palavra olduğunu anlayıp hızla güçlü ve başedilmez bir ahlak hocası gibi konuşmaya başlarlar. Ama karşılarında uyuşmuşluk içinde dinamizmini kaybetmiş idareleri bulurlar, idareler her kuşkucuyu postalayarak sıkıcı ve ölümcül yönetim hastalıklarını uzatıp istikrara hizmet ederler. Ali, 'onların bağlandığı aletlere beni niye bağlamıyorlar" diye isyan ediyor. Burada daha bir yıl kalması gerekirken, burada hastalar tedavinin sonucuna kadar bekletilirken, Ali'ye, "tamam sen çok zekisin, çeviksin, kavradın, ilerleme sağladın, hadi şimdi öğrendiklerini evinde yap!" demeleri.

Belki de Ali, iyileşmek için aceleci davranıyor, ama, bu acelecilikten kaynaklanan hırçınlıklarını bir uyumsuzluk problemi kabul edip, bu bahaneyle Ali'yi postalamaları ve her defasında dosdoğru konuşan insanları idareden, kurumdan uzaklaştırmaları artık bir devlet geleneği. Ali, eve gönderilmekten öyle korkuyor ki, bazen sessiz kalıp, haftalarca isyankarlığını unutup, önüne çıkan hemşireye, doktora yalvarıyor... Ama birden kendini kaybedip yine bir taşkınlık anında yakayı ele veriyor. Doktor ve hemşireler ve idare görevini yapıyor. Uzun yatan hastalar için "görev" tatmin edici değil, fazladan iyilik istiyorlar. Doktorlar iyiliğe başlarsa çoğu hastalara karşı genel görevlerini yapamazlar. Ali bunları bilmiyor ve her insan gibi kendisine bakılmadığında bolca küfürlerini savuruyor. Ama, doktor ve hemşirelerin bazı hastalara iyilik ve güleryüz ve hatta, hastayı şımartacak şakalar yaptıklarını da gözleriyle görüyor. Kızıl kıyamet burda başlıyor, Ali'ye ta Samsun'dan işini bırakıp gelen ağbisi durmaksızın uslu durmasını söylüyor, başında bekleyen ablası, "ne olur karışma" diye ağlayarak yalvarıyor. "Bu sırayı alabilmek için yıllarca bekledik, sokağa atılırsak...". Üstelik bu soğuk mart günü.. Ali'yi seven yatıştırmak isteyen doktor ve hemşireler nasihatlarda bulunuyor, ona, kurumların, devletlerin, sağlık politikalarının genel ve temel ve değişmez kurallarını anlatıyorlar: "burası herkesin malı, daha sırada bekleyenler var, kimseye ayrıcalık tanınmaz, kuralları bozanlar affedilmez, ömür boyu böyle kalırsın" diye gizli ve kibar tehditler...

Ama Ali, elinde soğuk bir tabanca tutar gibi hep yan odadaki özel hastaya yapılan ayrıcalıkları dile getiriyor ve koridorda bir tabanca patlatır gibi bağırakak, herkesi rahatsız ederek, laflarıyla herkesi delik deşik ederek. Birgün Ali, yan odadaki kendi boyundaki çocuğa laf attı: "Korkağın tekisin lan, altı aydır burdasın, nafile..." Aşağıladı çocuğu. Bu bir psikolojik yıkım. Başhekime bildirdiler. Çocuğu kırbaç gibi yediği bu laflardan sonra yeniden tedaviye sokmak aylar alır. Annesi ve babası Ali'yi hastaneden attırmak için, belki böyle de bir niyetleri yoktu ama, kendi çocuklarını da çakallara karşı korumak zorundaydılar, Ali'yi, hergün sağa sola doktorlara şikayet ettiler. Ali'nin her yanlarından geçici elektriklenmeye sebep oluyor, hiçbir şey yapmasa da "bak bak hain hain baktı oğlumun moralini bozdu!" diye şikayetler. Ali zaman zaman işi abarttı, çocuğun kapısını gece vakti gidip birden çarpıp, bir dalganın aniden kayalıklarda patlaması gibi korkunç huzursuzluklar panikler yarattı. Hamal ağbisinin parasıyla geçinen Ali... Hastalığıyla tamamen kahrolup maddi-manevi ailesi çöken Ali! Bilmiyorum neye güvenip, burnundan kıl aldırmıyor, herkese dikleniyor. Uslanmıyor! Ali'nin kaba küfürlü dalgalarının onlarca hastayla ve doktorla dolu jimnastik odasında nasıl dinamit bombası, ses bombası gibi patladığını düşünün. Doktorlar kimi övüyorsa Ali, hırsını o hastadan alıyor. Hemşireler kime fazla ilgi gösteriyorsa, Ali, bir yolunu bulup o hastayla küfürlerle cinsel şakalarla dalga geçiyor. Buradaki hukuki, sosyal, idari sosyal disiplini tamamen bozan bir çakal. Ali'yi yumuşatmak için iğnelere başladılar, bu taşkın, parlamış atı dindirmek mümkün olmadı, geceleri hemen uyusun diye fazladan haplara başladılar. Ali, "burada yürümek için umudu olan benim, şansı olan benim, benimle ilgilenmiyorsunuz" diyor... Böyle bir cümleyi bu hastane yapısı içinde kurulduğundan beri hiçkimse bağırarak dile getiremedi. Hastanedeki huzuru, birliği, eğitimi, tedaviyi paramparça eden bir isyan.

Ali'nin doktoru Cüneyt bey, kendi halinde, meslek heyecanı kaybolmuş, yarı uyur, yarı hülyalı bir doktor, hastalıklar üzerine kehanevetvari, olur da olmaz da, bilmem de, belki de gibi konuşmaları uzattıkça uzatır. Mesleki tecrübesiyle ideal bir doktor, yani tam bir itici surat edinerek hasta yakınlarından korunmayı başarmış bir dil ustası.

Ali teknik bir gelişim, yani, ayak parmağındaki o küçücük belli belirsiz bir milimlik kıpırdatmayı hiç ilerletemeden hastaneden kovuldu. Geldiği gibi gitti. Gideceği gün kızgınlıktan delirmiş, bir ateş topu gibi Cüneyt beyin oda kapısından içeri bağırdı: "Birgün bu hastaneye yürüyerek geleceğim, göreceksiniz!"...

Allahaısmarladık için vedaya geldiğinde, hırsından, hor görülmekten, itilmekten, iç çeke çeke ağlıyordu. Ancak, öyle bir inadı vardı ki, o çoktan karşı kıyılara ulaşmış, çoktan uzaklardaki o ülkeye varmıştı, onun için endişeye gerek yok, nasılsa başaracak.. Hıçkırıklarının arasında: "yuruyerek geleceğim buraya, gorecekler", "yürüyerek geleceğim bu hastanenin kapısına...".. Kovulmuş olmanın acısı zaten zayıf yüzüne çok ağır geldi.. Gözlerine tuhaf bir ürkme, korku geldi. Bu sarsılmaz çocuğun gözlerinden zeytin suyu gibi acılı ince ve yakıcı yaşlar süzülüyordu. Bu dramatik sahne karşısında her insan ölümcül ve umutsuz bir mateme kapılır. Tanrı birgün paslı makasını eline alır ve sizin de omurganızı kıtır kıtır keser. Bedenlerini kaybetmiş ve kafalarının altında bir ceset taşıyan bu yoksul insanlara yapılan eziyetleri hiçbir yazar anlatamaz. Acele etmeli insan, henüz dizlerini kırabiliyor, diz çökebiliyor, takla atabiliyorken kahramanlığı tasarlamalı. Artık yeraltında olması gereken bu çürümüş bedeni bu kadar isyankar bir kafayla ne kadar taşıyabilir? Yoksulluk, ailesi, imkansızlık, çevresi onu birçok kez daha düşürüp, bir yığın bitmeyen ruh kazalarının içine sokacak. Ve ruhunun kökleri bir daha zedelendiğinde, yani bu isyancı bir kez daha yara aldığında, artık o, soğuk, korkak bir adam ve yatalak ve demirlere bağlanmış ucube bir yaratık olarak tüm dünyadan kendini saklayıp, gizlenerek yaşamak zorunda kalacak...

Yıllar geçti, Ali'nin adını da unuttum, geldiği şehri de... Bu hikayeyi yazarken ona bir ad, bir şehir uydurdum. Ben hastaneden ayrılalı on yıllar oluyor. Kapıcı Ahmet dayı, anlattı. Ali, tek başına yürüyerek gelmiş hastaneye. Yanında kimse yokmuş. Yanında kimse olmadan yürümek bu hastalar için çok önemli. Bir adım atıyor, diğerini peşinden çekerek yürüyormuş. Güçlü ve çok adaleli kollarıyla kapıcıyı ayağa kaldırmak istemiş, arslan gibiymiş. Kapıcı takılmış, "kekeme yürüyorsun hala" diye. Kapıda gazoz içmiş, gazoz kapağını dişleriyle kopartıp açmış. Gürültülü şakalar yapmış. Kapıcı dayı bir taşkınlık yapar diye, korktum dedi. Eskileri sormuş. "kimse kalmadı, filanca hemşire duruyor, filanca doktor, Cüneyt bey odasında" demiş. Ancak, yıkıldığı, düştüğü bu koridorlara yeniden gelmesi bu hastalar için çok tehlikelidir. Her düştüğü yer onun için psikolojik bir eşiktir. Yıllar önce defalarca düştüğü, süründüğü yere geldiğinde, Allah korusun, dikenli bir çit varmış gibi önünde bir adım atıp geçemez, alnından su hortumu gibi terler fışkırır, geçemez. ancak Ali öyle değil, kasıla kasıla yürümüş. Odaları, jimnastik salonunu gezmiş... Başhemşirenin odasına dalmış. "Yürüyorum!" demiş. Ayağa kalkıp onu kucaklayarak selamlayacaklarını düşünüyordu, belki. başhemşire "sen kimsin, izinsiz niye odaya girdin!" diye bağırıp, kapıcıya: "çıkartın şu adamı!"... Yıkıldı yıkılacak, yüzü yaprak gibi sarardı ve ayakları yaprak gibi sallandı. Arkasını dönüp Cüneyt beyin odasına girdi, Cüneyt beyin odası. Pencere dibinde bir kauçuk ağaç naylon telle tutturulmuş! Kapı arkasında bir küçük vestiyer, duvarda ilaç firmalarının bir takvimi ve önünde etrafı aliminyum şeritle kaplı formika masa. Bu arada hastabakıcı Cüneyt beyin önünde imzalaması için evraklar koyuyormuş... "Cüneyt bey, yürüyorum.." demiş. Cüneyt bey Ali'nin hiç yüzüne bakmadan ve içeri bir adam girmiş girmemiş hiç ilgilenmeden bir işi için dışarı fırlamış... Ali arkasından bağırmış: "Cüneyt bey, yürüyorum!" Cüneyt bey tanıyamamış, koridordan bağırmış: "Ne güzel işte yürüyorsun, daha ne istiyorsun!"..

Bu soğuk umursamazlık karşısında Ali'nin ödü patladı, beynindeki dizlerinin bağı çözüldü, nasıl davranacağını bilmiyordu, eski günler olsaydı dikkafalılığı ve küfürleriyle toparlardı kendini. İnad olsun diye trabzana ve duvarlara hiç dayanmadan çıktığı merdiveni bu sefer trabzanı tuta tuta, kontrollü ve yavaş adımlarla kapıya çıktı. İçinde birşey titriyordu, o şey neyse tüm bedenini, bacaklarını da titretiyordu. Hastane kapısından çıktı. Bacaklarının arasına dolaşan sıska ve pis bir çingene çocuğunun az daha üstüne düşüyordu. Tek isteği dış kapıya kadar yürümek. Dış kapının önünde çöp bidonları dibine, kazan kapağı gibi yüzüstü düştü... Sağdan soldan koşuşup Ali'yi kaldırmak istediler, gözleri kararmış ve sokak baştan sona uzamıştı. Direndi, kalkmadı. Güçlü pazularıyla değil, kendini kaldırmak isteyenlerin yüzlerini tırmalayarak kurtuldu.. Günlerce çöp bidonunun yanında hırpani bir dilenciye dönünceye kadar, yığıldı kaldı. Olduğu yere işeyen, sıçan bir meczup. Gelip geçen para attı. Birileri, kapıcılar, taşımak istedi.. Ali, kumral saçlı, uzun boylu bir oğlandı, antrenmanlarla vücut da yapmıştı, ama çok alıngan gözleri vardı. Çöp bidonuna atılan kartonları yorgan gibi başına çekip günlerce yemeden içmeden orada kalakaldı. Birkaç gün sonra görüntü olarak başhekimi, doktorları rahatsız etti. Polis çağırdılar. Polis, Ali'yi nereye götürecek, kimin nesi? Ailesi nerde? İncelemeye başladılar hastane kayıtlarını... Tam yedi yıl önce, hastaneden taburcu olduğunu öğrendiler. Ağbisinin adresi, memleketi, ismi, soyadı, orda yazıyordu, memleketine telefon ettiler. Gelin hastanızı alın! Birgün sonra ağbisi geldi ve Ali'yi "yalvarırım kalk Ali, aleme rezil oluyoruz Ali" diye kaldırmaya çalıştı, Ali, uzamış tırnaklarıyla yüzünü, burnunu, boydan boya, falçata gibi derisini çizerek kanattı... Başhekim, ağbisi gelinceye kadar mutfaktan önüne her öğün yemek koyulsun demişti, bir de su hortumuyla baştan aşağı ıslatarak temizleyin, diye emir vermişti...

Ali'yi götürmek için araba getirdi, Ali direndi binmedi. Başedemeyeceğini anlayınca Ali'yi sürüye sürüye kaldırımın daha temiz, ayakaltı olmayan yukarı tarafına doğru çekti. Sabaha kadar sigara üstüne sigara yakıp Ali'ye yalvardı. "Kalk Ali, yakma bizi Ali... Kalk Ali!.. Yalvarmaları, kin kusmaya, başa kakmaya dönüştü: "Varımızı yoğumuzu sana verdik Ali. Bitirdin bizi Ali. Yemedik sana yedirdik Ali. Hadi kalk Ali, on yıldır çektiklerimizi düşün Ali. Bu hastalık bitirdi bizi Ali, yapma bize bunu Ali!".

Ağbisinin yalvarmaları birgün sürdü ama Ali'yi tanıyordu ağbisi, kaldırmak için kırk dereden su getirdi: "Yürümek nedir Ali, herkes yürüyor:.. Ayağa kalkmayla ne sandın kendini Ali. Bütün alem ayakta. Ayağa kalkmak yetmez Ali, bunların topunu .ikeceğiz.. Bunların hepsini .ikeceğiz Ali.. Zarar vereceğiz bunlara Ali. Kalk Ali, bunların çocuklarına, hastanesine zarar verelim... Bunların topunu .ikmeden biryere gitmeyeceğiz Ali...".

Ağbisi yalvarmaktan bitkin düştü, sırtını kaldırıma verip... (Sokaktan arabalar geçiyordu...)

- Kalk Ali, bunların arabalarını .ikeceğiz Ali, sarı arabalarını .ikeceğiz, beyaz arabalarını .ikeceğiz..

(Önlerinden çantalı bir adam geçiyordu...)
- Bunların çantalarını .ikeceğiz Ali.. Kalk Ali..

(Karşıdan anne, baba, çoluk çocuk kalabalık bir aile geçiyordu...)
- Bunların torunlarını .ikeceğiz Ali, ninelerini .ikeceğiz Ali, kalk Ali..

(Tam karşısı Türk Tarih Kurumu'ydu, metal harflerle Türk Tarih Kurumu yazılıydı..)
- Kalk Ali, daha bunların tarihlerini .ikeceğiz Ali, daha bunların kurumlarını .ikeceğiz Ali!...

nihatg@leman.com.tr

LeMan Mizah Derginiz
Okur Mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO 20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Ağaç Yaşken Kurutulur..

Okulların tatile girdiği çocukların karne sevincine boğulduğu gündü, bulunduğumuz işhanının önünde, küçük bir kalabalık gürültü, bağırma, öfkeli sesler ve meraklı insanlarla gittikçe büyüyordu. Ben de neler olduğunu merak edip kalabalığa daldım. Kalabalığın ortasında 8-10 yaşlarında bir çocuk kollarından çekiştiriliyor, havaya kalkmış bir iki tokat sahibi tarafından doğruyu söylemesi, hırsızlık yapıp yapmadığı defalarca soruluyor, o ise her defasında ağlayarak, yalvararak yapmadığını söylüyordu. Kendimi tutamayarak olaya dahil oldum. Bir çocuğa böyle davranılamayacağını varsa şikayetçi olan, polis çağırılması gerektiğini veya karakola götürülmesini en çabuk çözüm olarak anlatmaya çalışıyor ancak yetersiz kalıyordum. Birazdan yanımda olaya müdahalesi ile ağabeyimi de buluyor. İkimiz birden bu çocuğu kalabalıktaki öfkeli insanlardan korumaya ve savunmaya başlıyorduk. İki kutuba ayrılan kalabalıkta seyirci konumundaki diğer insanlardan bizi destekleyecek birileri olabileceğini bekliyorum. Az sonra da beklediğim destek kalabalığa öğretmen olduğunu söyleyerek giren bir bayan oluyordu. Tek umudu olduğumuzu anlayan ve bir kedinin canını kurtarma refleksine benzer sıçrayışlarla boynuma kadar atlayan, ancak tutunamayıp tekrar aşağı kayan çocuğu bir çırpıda kontrol edip öğrencisi olmadığına kanaat getirerek oradan uzaklaşıyor, bana da hayalkırıklığı yaşatıyordu. Bu bir öğretmenden bekleyeceğim davranış değildi ve onun öğrencisi olmasa dahi bir eğitimcinin de küçük bir çocuğa duyarsız kalması ayrı bir konuydu. Az önceki kontrol kalabalığa ve küçük çocuğa kısa bir sessizlik yaşatıp olaya farklı bir boyutta kazandıramıyor kaldığımız yerden tekrar devam ediyorduk. Kendince ahlak ve birkaçı da şeriat kanunları uygulamak isteyen bu kalabalıktaki grup adeta sokak ortasında bir mahkeme kurmuş o ana kadar başından geçen evinin, işyerinin, arabasının soyulmasının cezasını bu çocuğa ödetmek istiyor gibiydi. Dakikalar geçiyor tartışmalar devam ediyor herkes olaya ait bu duygu ve düşüncelerini kısa bir sürede tüketiyor ve bunun getirdiği rahatlama ile az da olsa sakinleşmeye başlıyordu. Çocuğun üzerinden çalındığı söylenen cüzdan da şikayetçide çıkmamış bize has, bilinen "Allah'ındanbulsun", "Şahit falan yazarlar neme lazım" söylemleri artık daha baskın olmuş karşı kutubun ateşli savunucuları umduklarını bulamamış ihanete uğradıkları duygusuna kapılmışlardı. Ve nihayet "bırakın gitsin" sözlerini de duyan çocuk benim de itmemin etkisi ile hızlanarak kalabalıktaki bir gedikten fırlayıp kocaman meydanda anında gözden kaybolmuştu. Bir dakika sonra da o kalabalıktan eser kalmamıştı.

Bu olay, sakinleştikten ve biraz düşünme fırsatı bulduktan sonra beraberinde şu çelişkileri de ortaya çıkartmıştı. Kendi de dayanamayıp katıldığı halde abimin, beni ilgilendirmeyen konulara bulaştığımı söyleyerek beni azarlayıp fırçalaması, yaşıtlarının karne ve tatil sevinci yaşadığı bir günde o çocuğun bu sevinçten yoksun hırsızlıkla suçlandığı yaşına göre katlanılmayacak sorgulanma ve cezalandırma isteğine maruz kalması ve en son olarakta bütün bir ülke halkı olarak hergün defalarca kez IMF politikaları, tekelleşmiş sermaye, banka hortumcuları ve özelleştirmelerle soyulduğumuz halde asıl bu hırsızlıklara yeterli tepkiyi gösteremeyişimizdi.

Murat / Düzce-İst.

Merhaba Tüm Leman Okurları...

İlk önce mektubumu okuma nezaketinde bulunduğunuz için tüm okurlara teşekkür ederim. Hayatta yaşamımız sürdü sürecek, devamlı bir dost bulma mücadelesi, birilerine güvenme isteği duyuyoruz. Birilerine de güvenmek zorundayız aslında. Ama onu buralarda bulabilmek o kadar zor ki. Buradaki arkadaşlıklar maddi imkanlar üzerine kuruluyor çoğu zaman, ama bunu ben beceremiyorum. Ve bunun için kendimi yalnız hissediyorum. Bu satırları bana yazdıran da yalnızlığım, sanırım. Bu mektubu da yalnız, kendimi yapayalnız hissettiğim bir günde yazma kararı aldım. Bazı insanların riyakarlığı, çıkar amaçlı arkadaşlıklarını kabul edemiyorum. En sonunda, kendi isteğimle, tek kişilik bir koğuşa geçmeme neden oldu. Kısacası koğuşta diyebiliriz buna hücre de diyebiliriz. Geçmiş olduğum koğuşun yan bölmesinde kalan şahıstan, gazete varsa okumak için istedim. Ve bana bir gazete bir de Leman dergisi verdi. İyide oldu aslında. Az da olsa Leman dergisi beni bulunduğum ortamdan uzaklaştırdı ve şu an yanınızdayım. Dergiyi okuduktan sonra hayatımda ilk defa bir dergiye yazma kararı aldım. Buradaki yalnızlığımı paylaşacak o dostu, arkadaşı bu vesileyle bulabileceğimi düşünüyorum. Gerçek dostu ne zaman, nerede, ne şartlarda bulabileceğimizi biliyor muyuz? Hayır!! Hayat belki de bu şekilde çıkaracaktır karşımıza kimbilir?.. Yazışmak isteyen arkadaşlara şimdiden teşekkürler. Tüm Leman okurlarına mutlu günler, bizlere de özgür yarınlar temenni ediyorum...

İbrahim Gençoruç
E Tipi Kapalı Cezaevi
Müşade Koğuşu 1 / Aydın

Merhaba Sevgili Lemancılar

Sizlerle hayatta paylaştığımız ortak noktaların olduğuna inanıyorum. En azından şu anda aynı noktadayız. Bu noktadan hareketle herhangi bir konu ayrımı yapmadan yazışabileceğim dost yürekli insanlar arıyorum. Belki kimbilir; yeni dostluklar, yeni arkadaşlıklar başlar.

İsmail Akansu
7. Kolordu Komutanlığı 52071.
Mühümmat Bölüğü / Ergani- Diyarbakır

Gakiptekin

Yazdı, Çizdi... Haftaya Başlıyor

LeMan
Sayı: 613
8 Ağustos 2003 Cuma
Haftada bir yayımlanır
• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
• **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
• **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR
• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • M. ÖZKANOĞLU • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0.212.292 44 91 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Fax:** 0212.245 38 06 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

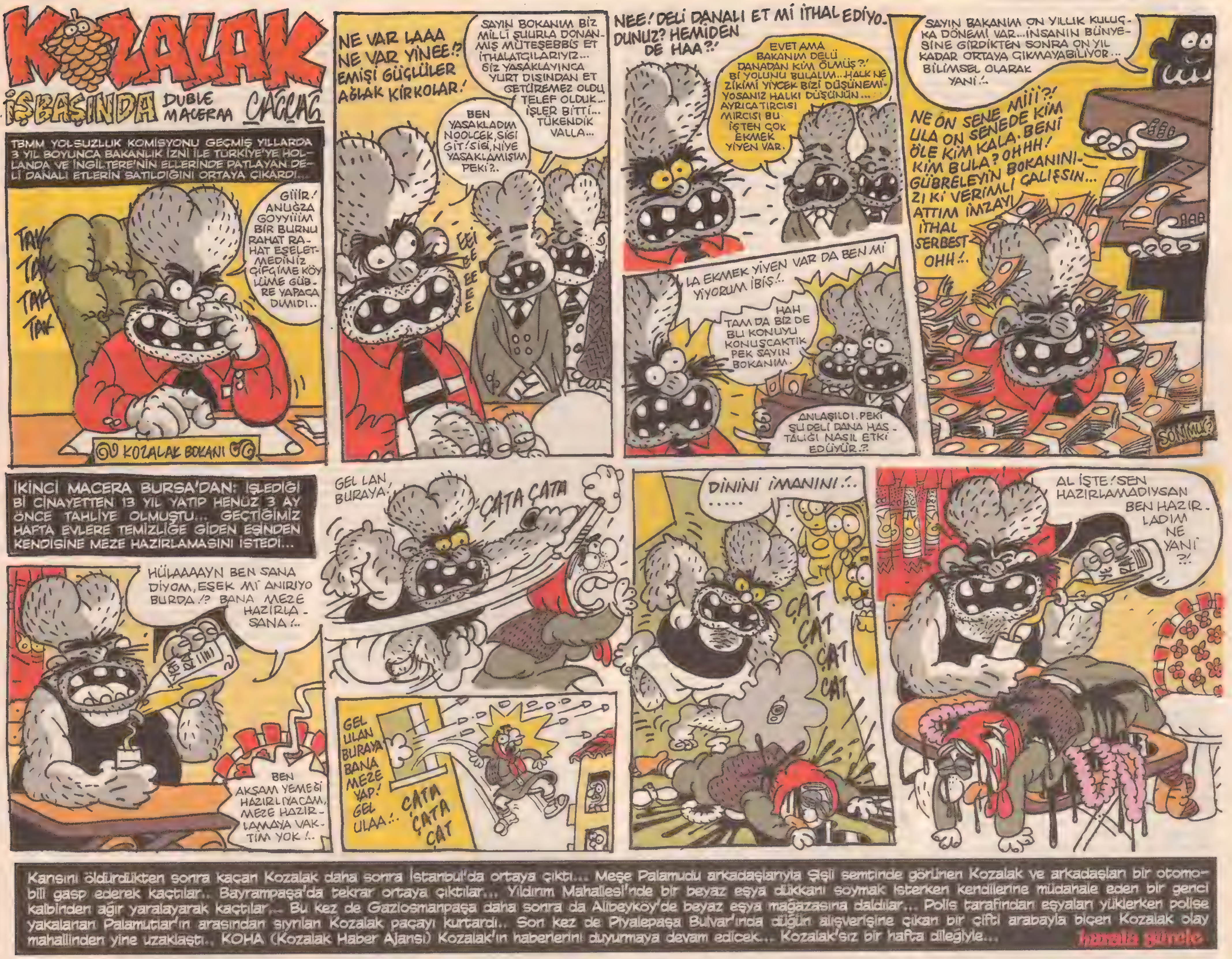
KOZALAK
İŞBAŞINDA
DUBLE MACERAA
ÇAĞLAĞ
TBMM YOLSUZLUK KOMİSYONU GEÇMİŞ YILLARDA 3 YIL BOYUNCA BAKANLIK İZNİ İLE TÜRKİYE'YE HOLLANDA VE İNGİLTERE'NİN ELLERİNDE PATLAYAN DELİ DANALI ETLERİN SATILDIĞINI ORTAYA ÇIKARDI...
TAK TAK TAK TAK
GIIIR! ANUĞZA GOYYIIIM BİR BURNU RAHAT RAHAT EŞELETMEDİNİZ ÇİFGİME KÖYLÜME GÜBRE YAPACA DIMIDI..
KOZALAK BOKANI
NE VAR LAAA NE VAR YİNEE!? EMİŞİ GÜÇLÜLER AĞLAK KIRKOLAR!
SAYIN BOKANIM BİZ MİLLİ ŞUURLA DONANMIŞ MÜTEŞEBBİS ET İTHALATÇILARIYIZ... SİZ YASAKLAYINCA YURT DIŞINDAN ET GETÜREMEZ OLDU TELEF OLDUK... İŞLER BİTTİ... TÜKENDİK VALLA...
BEN YASAKLADIM NOOLCEK, SIĞI GİT! SIĞI, NİYE YASAKLAMIŞIM PEKİ?..
EEI EE EEE
NEE! DELİ DANALI ET Mİ İTHAL EDİYODUNUZ? HEMİDEN DE HAA?!
EVET AMA BAKANIM DELÜ DANADAN KİM ÖLMÜŞ?! Bİ YOLUNU BULALIM.. HALK NE ZİKİMİ YİYCEK BİZİ DÜŞÜNEMİYOSANIZ HALKI DÜŞÜNÜN... AYRICA TIRCISI MIRCISI BU İŞTEN ÇOK EKMEK YİYEN VAR.
LA EKMEK YİYEN VAR DA BEN Mİ YİYORUM İBİŞ!..
HAH TAM DA BİZ DE BU KONUYU KONUŞCAKTIK PEK SAYIN BOKANIM.
ANLAŞILDI. PEKİ ŞU DELİ DANA HASTALIĞI NASIL ETKİ EDÜYÜR.?
SAYIN BAKANIM ON YILLIK KULUÇKA DÖNEMİ VAR... İNSANIN BÜNYESİNE GİRDİKTEN SONRA ON YIL KADAR ORTAYA ÇIKMAYABİLİYOR... BİLİMSEL OLARAK YANİ!..
NE ON SENE Mİİİ?! ULA ON SENEDE KİM ÖLE KİM KALA. BENİ KİM BULA? OHHH! GÜBRELEYİN BOKANINIZI Kİ VERİMLİ ÇALIŞSIN... ATTIM İMZAYI İTHAL SERBEST OHH!..
SONMU?
İKİNCİ MACERA BURSA'DAN: İŞLEDİĞİ Bİ CİNAYETTEN 13 YIL YATIP HENÜZ 3 AY ÖNCE TAHLİYE OLMUŞTU... GEÇTİĞİMİZ HAFTA EVLERE TEMİZLİĞE GİDEN EŞİNDEN KENDİSİNE MEZE HAZIRLAMASINI İSTEDİ...
HÜLAAAAYN BEN SANA DİYOM, EŞEK Mİ ANIRIYO BURDA!? BANA MEZE HAZIRLASANA!..
BEN AKŞAM YEMEĞİ HAZIRLIYACAM, MEZE HAZIRLAMAYA VAKTİM YOK!..
GEL LAN BURAYA!
ÇATA ÇATA
GEL ULAN BURAYA BANA MEZE YAP! GEL ULAA!..
ÇATA ÇATA ÇAT
DİNİNİ İMANINI!.. .....
ÇAT ÇAT ÇAT ÇAT
AL İŞTE! SEN HAZIRLAMADIYSAN BEN HAZIRLADIM NE YANİ ?!

Kansını öldürdükten sonra kaçan Kozalak daha sonra İstanbul'da ortaya çıktı... Meşe Palamudu arkadaşlarıyla Şişli semtinde görünen Kozalak ve arkadaşları bir otomobili gasp ederek kaçtılar.. Bayrampaşa'da tekrar ortaya çıktılar... Yıldırım Mahallesi'nde bir beyaz eşya dükkanı soymak isterken kendilerine müdahale eden bir genci kalbinden ağır yaralayarak kaçtılar... Bu kez de Gaziosmanpaşa daha sonra da Alibeyköy'de beyaz eşya mağazasına daldılar... Polis tarafından eşyaları yüklerken polise yakalanan Palamutlar'ın arasından sıyrılan Kozalak paçayı kurtardı.. Son kez de Piyalepaşa Bulvar'ında düğün alışverişine çıkan bir çifti arabayla biçen Kozalak olay mahallinden yine uzaklaştı.. KOHA (Kozalak Haber Ajansı) Kozalak'ın haberlerini duyumaya devam edicek... Kozalak'sız bir hafta dileğiyle...

KAÇAK YAYIN

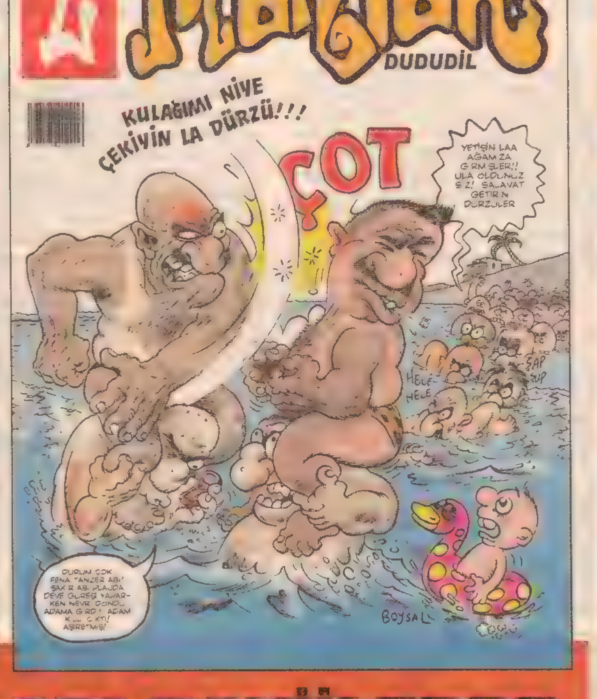
92
Manyak
112435 Sayı: 2003/08 - Ağustos 2003
Fiyatı: 1.750 000 TL.
DUDUDİL
KULAĞIMI NİYE ÇEKİYİN LA DÜRZÜ!!!
ÇOT
YETİŞİN LAA AĞAM ZA G RM ŞLER!! ULA ÖLDÜNÜZ S Z! SALAVAT
BOYSAL

AĞUSTOS SAYILARI BAYİİLERDE

32. Sayısı Cuma Günü Bayiilerde

yeniHarman
Yeni bir direniş kapısı da: Montreal...
Türkiyeli anarşistler örgütünü arıyor!

GAZİ ÜNİVERSİTESİ Prof.YALÇIN KÜÇÜK'ÜN MAAŞINI KESTİ
Yalçın Hoca ile zehir zemberek bir mülakat!

İBDA-C davasının en önemli sanığı ilk kez yeniHarman'a konuştu.

614
15 Ağustos 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/33- 800.000 TL.
ISSN 0-1300-4867-4
KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C. 900.000 TL

LeMan

BUSH'TAN SONRA CONİLER DE ÇILDIRDI

Amerika öldürüyor dünya seyrediyor. İşgalci ABD askerleri hedef gözetmeksizin silahsız Irak'lı sivilleri katlediyor. İşgalden bu yana öldürülen sivil sayısı 7980'i buldu. Irak'lı direnişçilerin çıldırtan vur-kaçları, çölün 50 dereceyi bulan sıcağı Bush'tan sonra askerlerine de kafayı yedirtti. Özellikle Tikrit'te büyük katliam yapan Amerikalılar en son bir pazar yerini tarayarak biri çocuk 6 kişiyi öldürdü... Dur ihtarına uymayanları kalbura çeviren, tutuklamalarını insanların kafasına basarak yapan, özürlü Iraklının protez bacağını bile korkup çıkaran bu vahşileşmiş, barbar asker bozuntularına dünyada dur diyecek bir devlet çıkmıyor. Ve Türkiye hükümeti gençlerini işte bunların yanına jandarma olarak yollamaya uğraşıyor... Bu bataklığa sokmaya çalışıyor... Canilerin, Conilerin payandası olmak için Irak'a gençlerin gönderilmesine Türk halkı izin vermeyecektir...

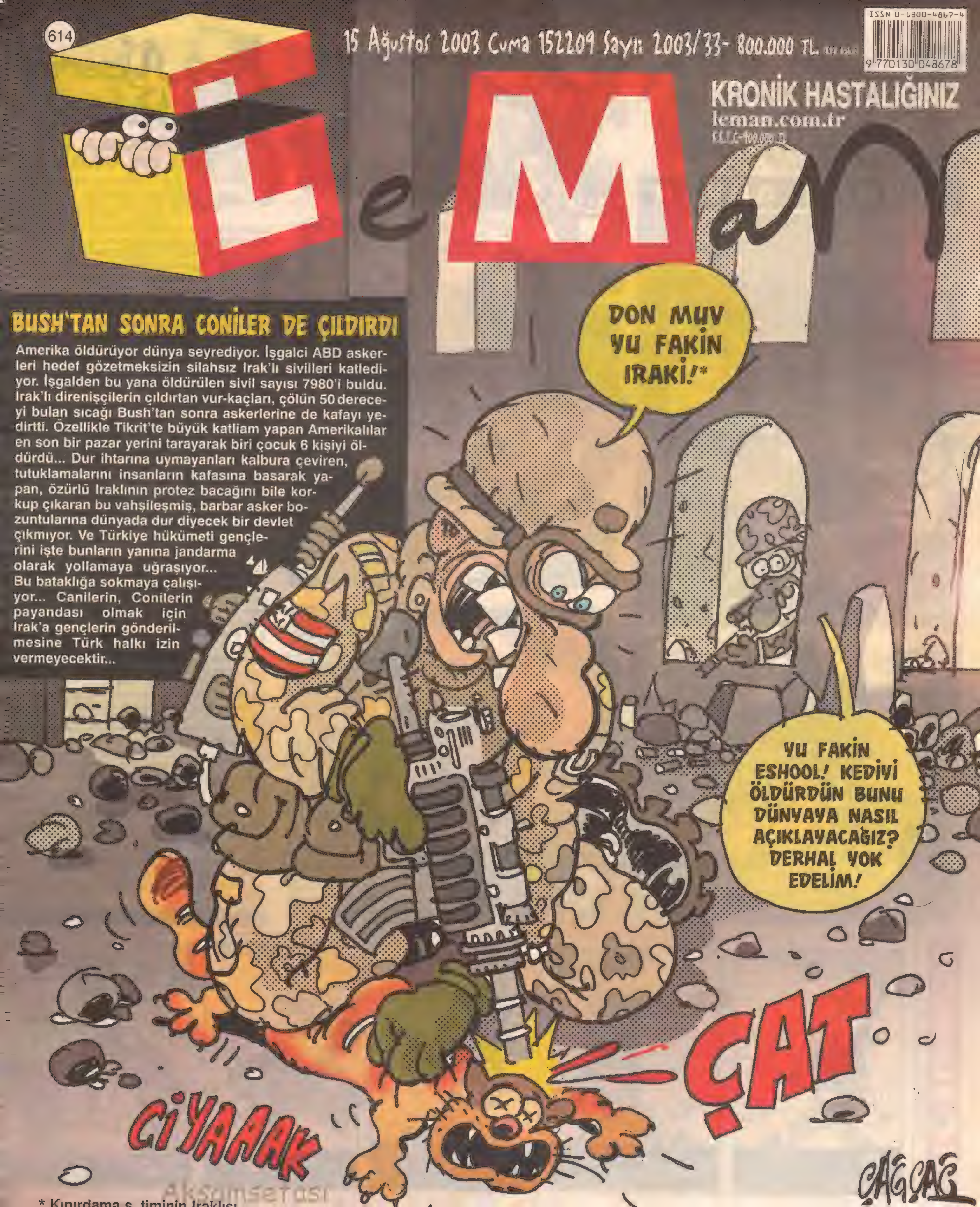
DON MUV YU FAKİN IRAKİ!*
YU FAKİN ESHOOL! KEDİYİ ÖLDÜRDÜN BUNU DÜNYAYA NASIL AÇIKLAYACAĞIZ? DERHAL YOK EDELİM!
ÇAT
CİYAAAK
ÇAĞ ÇAĞ

* Kıpırdama s. timinin Iraklısı

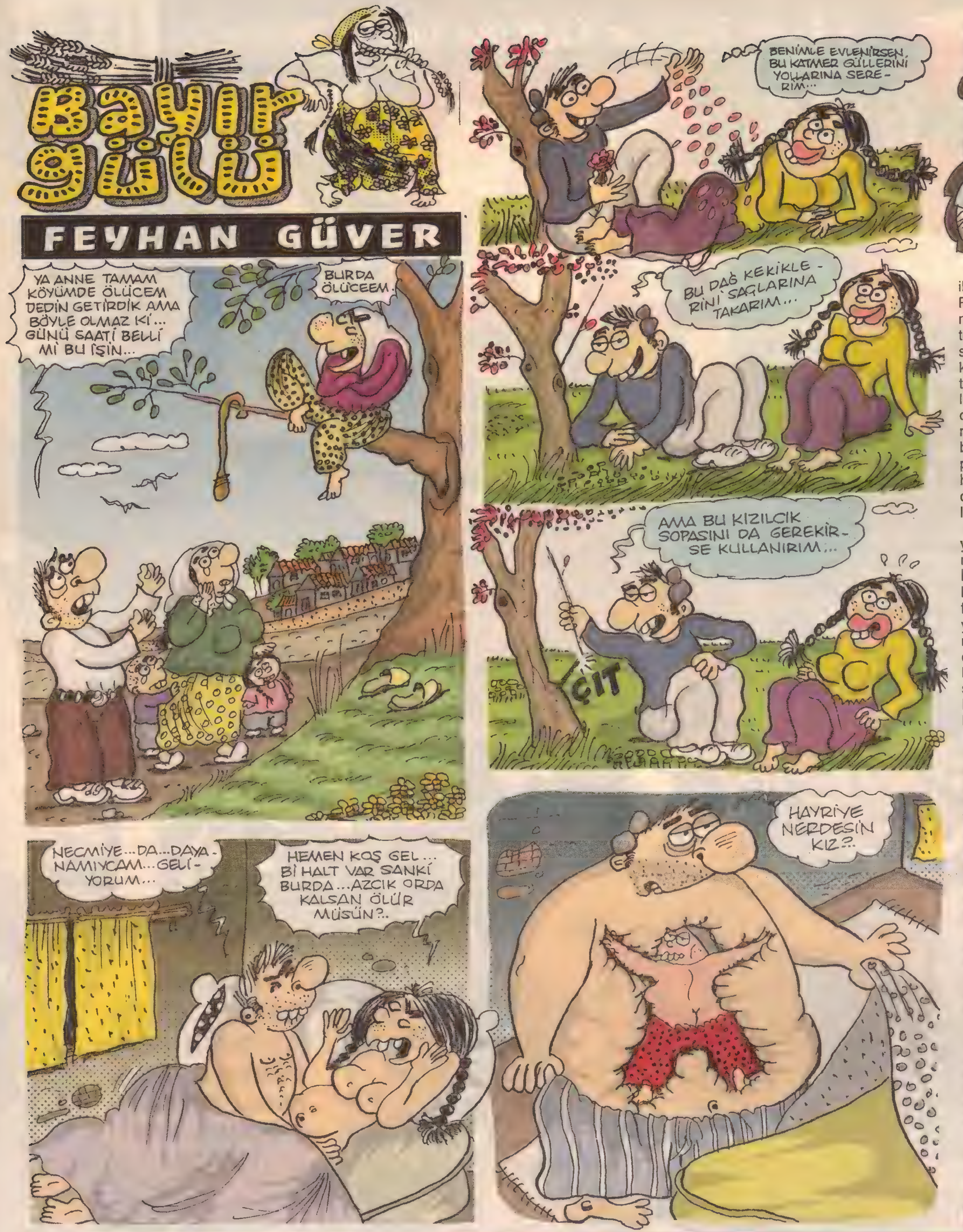
Bayır gülü
FEYHAN GÜVER
YA ANNE TAMAM KÖYÜMDE ÖLÜCEM DEDİN GETİRDİK AMA BÖYLE OLMAZ Kİ... GÜNÜ SAATİ BELLİ Mİ BU İŞİN...
BURDA ÖLÜCEEM.
BENİMLE EVLENİRSEN, BU KATMER GÜLLERİNİ YOLLARINA SERERİM...
BU DAĞ KEKİKLERİNİ SAÇLARINA TAKARIM...
AMA BU KIZILCIK SOPASINI DA GEREKİRSE KULLANIRIM...
ÇIT
NECMİYE...DA...DAYANAMIYCAM...GELİYORUM...
HEMEN KOŞ GEL... Bİ HALT VAR SANKİ BURDA...AZCIK ORDA KALSAN ÖLÜR MÜSÜN?..
HAYRİYE NERDESİN KIZ?..

Aksaray Paşaoğlu

İSTANBUL AŞIĞI TIFIL DELİKANLI

Yaklaşık 35 yıldır son derece mütevazı bir yaşantım var. Etiler'deki mütevazı villamdan ofisime, ofisimden Laila'ya, Laila'dan, Reina'ya, Reina'dan Bodrum'a, Bodrum'dan Rio'ya Rio'dan yine eve gidiyorum. Ve enteresan olanı, heryere mütevazı Hamır'ımla (Hummer) veya mütevazı özel uçağımla gittiğim için -bu çok enteresan- sokağa hiç ayak basmadığımı, hayatımda hiç ayakkabı ve çorap giymediğimi farkettim. Ve daha da enteresanı İstanbul'u ya iki ya üç defa gezdim. Beyoğlu'na en son çıkışımda Sait Faik'le karşılaşmıştım. Bir defasında da Eminönü'nde bir balıkçı sandalı görmüştüm ve sandal alev alev yanıyordu. Ve sandalda bulunan tutulmuş bütün balıklar yangının etkisiyle pişmişti. Olay kendi içinde mizahtı! Eşime "Balıkları hazır pişmişlerken, pişmiş balık olarak satsalar bari." dedim. Zaten satıyorlarmış. Ve bölge halkı buna balık ekmek diyormuş.

Bir aralar "Kız sen İstanbul'un neresindensin?" diye bir şarkı vardı. Sarıyer'den misin? Emirgân'dan mı? Yoksa Florya mı? Yeşilköy'den mi? Ne mi? Ben İstanbul'u bu şarkıdan öğrendim diyebilirim. Bu şarkı beni tam bir İstanbul beyefendisi yaptı. O şarkıyı defalarca dinleyerek ve o semtleri kafamda bir yerlere yerleştirerek hayâli bir harita çizdim. Başımda deli rüzgârların estiği diyorum ben ona gençlik yıllarımda çıkıp çıkıp kafamda oluşturduğum bu sisli İstanbul'un karanlık ve mahrem sokaklarında sidikli bir serseri gibi geceyarılarına kadar sürter, sabaha karşı bitap bir vaziyette bâkire odama dönerdim. Elbette bu kafamda olurdu.

Geçenlerde eşim enteresan bir teklifte bulundu "Gel sana dedi seni dedi Hamır'ımla (Hummer) İstanbul'u gezdireyim." (onun da bir dört çekeri var.) Ben de ona yarı şaka-yarı humor "Elinin Hamır'ıyla erkek işine karışma" diyerek biz buna çok güldük. Eşim, yaşadığımız şehri gezip tanımayı planlamış. Söylediğine göre Haliç'te miniaturk denen parkta çok enteresan bir İstanbul özeti varmış. Ben vakti ve diğer şeyleri hep nakit olarak görmüşümdür. Fakat Sütlüce denen yeri bulmamız dört saatimizi aldı. Mini İstanbul'u gezmemiz ise yarım saat sürdü. İstanbul hakikaten hârika bir yer ve hârika camileri var.

İşin enteresanı, parkı gezen insanların bir kısmı bizim kadar, bir kısmı ise tükenmez kalem kapağı kadardı. Ve çok minik bu insanların çok uzakta değil de çok yakında olmaları perspektif bilgimi alt üst etti. Daha sonra, bunların, camiler ve köprülerle aynı ölçekte küçültülmüş maket insancıklar olduklarını öğrendim.

Ben en çok Miniatürk'te minik bir Laila bulunmayışını yadırgadım. Orada bulunduğum yarım saat içinde sıkıntıdan patladım. Koskoca, yâni nispeten koskoca miniaturk İstanbul'unda gönlünüzce eğlenebileceğiniz bir tek yer yok. Sayın Gürtuna'dan ricam Haliç'te yüzüyorsunuz, lütfen el kadar da olsa miniatürk İstanbul'una bir Laila mutlaka yapılmalı.

Ve asıl enteresan olanı, miniaturk'u gezerken siz Sultanahmet'teyken, Ankara'da Kızılay'da gezen eşinizi görebiliyorsunuz ve onunla sıfır telefonla konuşabiliyorsunuz.

Behiç Pek

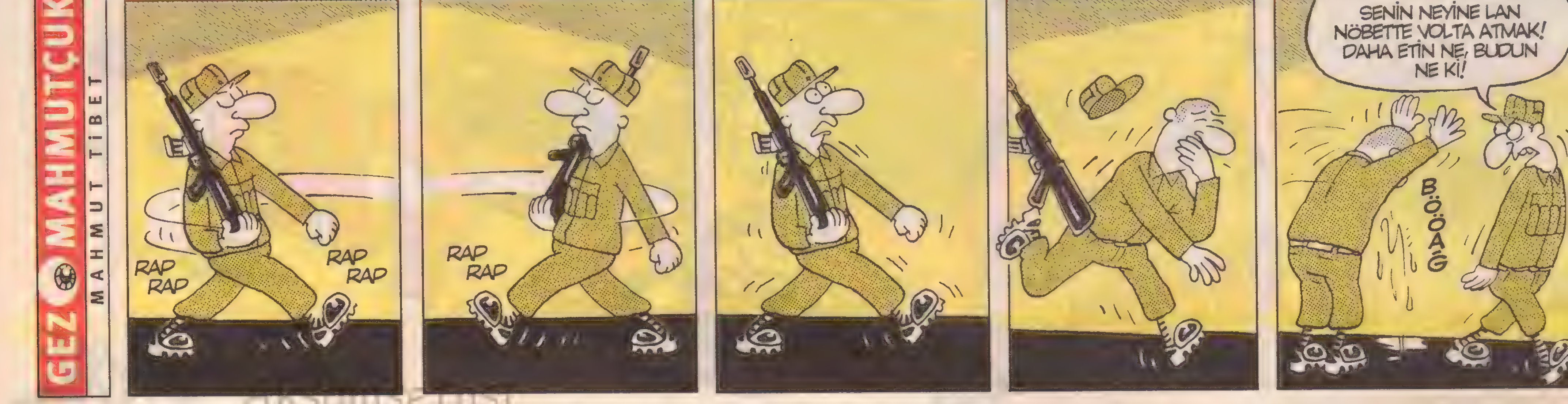
GEZİ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
RAP RAP
RAP RAP
RAP RAP
SENİN NEYİNE LAN NÖBETTE VOLTA ATMAK! DAHA ETİN NE, BUDUN NE Kİ!
BÖÖAG

LeMan

ABD 4. Piyade Tümeni komutanı Tümgeneral Ray Odierno, Saddam'ın Tikrit'teki sarayında düzenlediği basın toplantısında, "Devamlı kılık değiştiriyor. Günde 3-4 kez başka yerlere hareket ediyor." dedi...

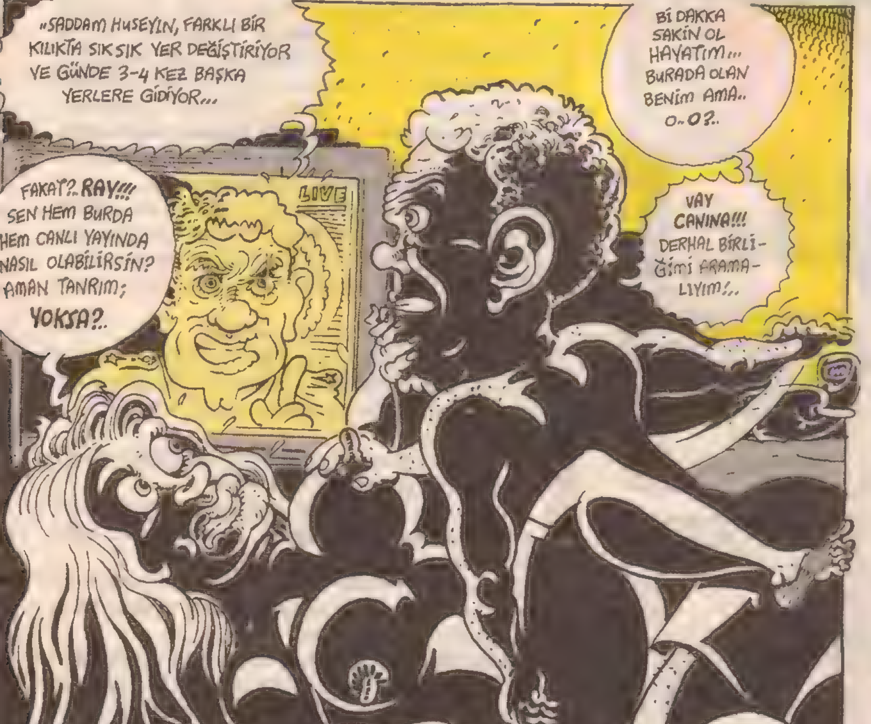
"SADDAM HUSEYIN, FARKLI BİR KILIKTA SIK SIK YER DEĞİŞTİRİYOR VE GÜNDE 3-4 KEZ BAŞKA YERLERE GİDİYOR...
Bİ DAKKA SAKİN OL HAYATIM... BURADA OLAN BENİM AMA.. O..O?..
LIVE
FAKAT?.. RAY!!! SEN HEM BURDA HEM CANLI YAYINDA NASIL OLABİLİRSİN? AMAN TANRIM; YOKSA?..
VAY CANINA!!! DERHAL BİRLİĞİMİ ARAMALIYIM!..
ENDER ÖZKAHRAMAN

Kovboydan sonra Amerikan başkanlığına Terminator(yok edici) aday.California Valiliği için adaylığını koyan Arnold Schwarzenegger Amerikan başkanlığı için de ısınma turları atıyor...

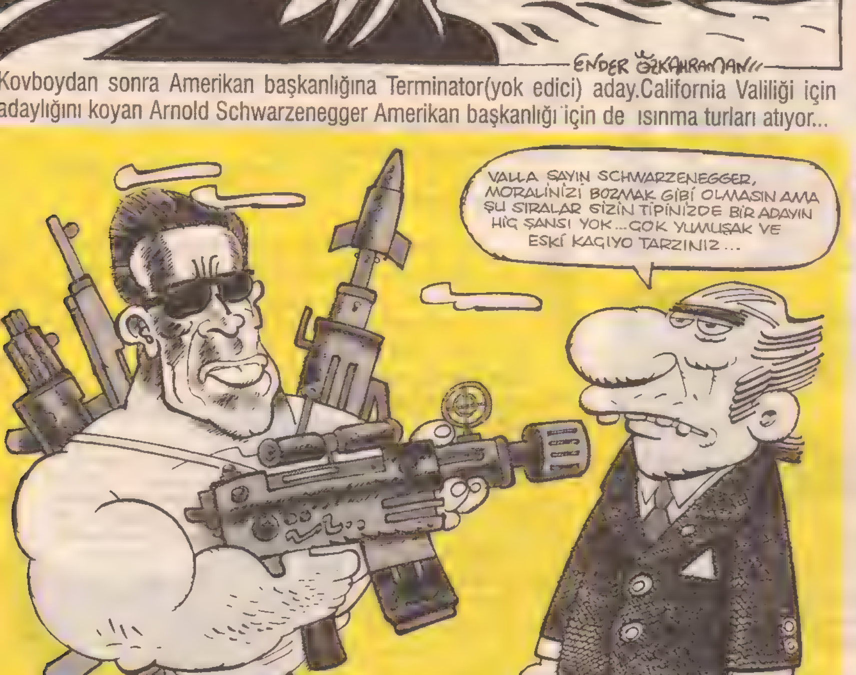
VALLA SAYIN SCHWARZENEGGER, MORALİNİZİ BOZMAK GİBİ OLMASIN AMA ŞU SIRALAR SİZİN TİPİNİZDE BİR ADAYIN HİÇ ŞANSI YOK...ÇOK YUMUŞAK VE ESKİ KAGIYO TARZINIZ...
BehiçPek

13 yaşındaki O.I gözaltında işkence gördüğü iddiasıyla Şişli cumhuriyet savcılığına başvurdu. O.I, gözaltı süresince cop,tekme ve tokatla dayak yediğini belirterek, "Daha sonra da ormanlık bir alanda sabaha karşı serbest bıraktılar" iddiasında bulundu.

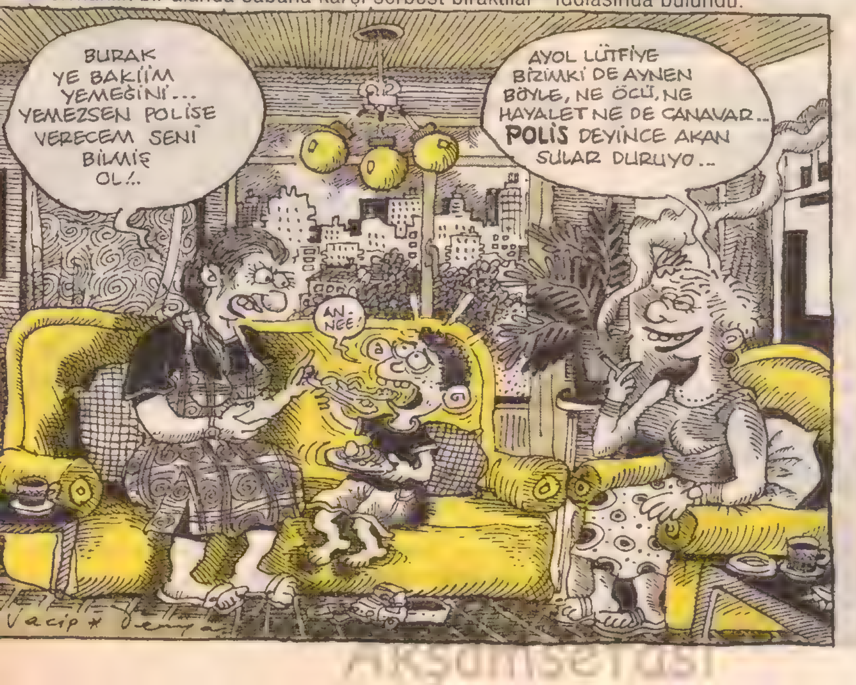
BURAK YE BAKİİM YEMEĞİNİ... YEMEZSEN POLİSE VERECEM SENİ BİLMİŞ OL!..
AN-NEE!
AYOL LÜTFİYE BİZİMKİ DE AYNEN BÖYLE, NE ÖCÜ, NE HAYALET NE DE CANAVAR... POLİS DEYİNCE AKAN SULAR DURUYO...

İşgalci ABD askerlerinin sivil katliamları bitmiyor..İşgal kuvvetleri, Tikrit'teki pazaryerini rastgele taradı biri çocuk altı Iraklıyı öldürdü.

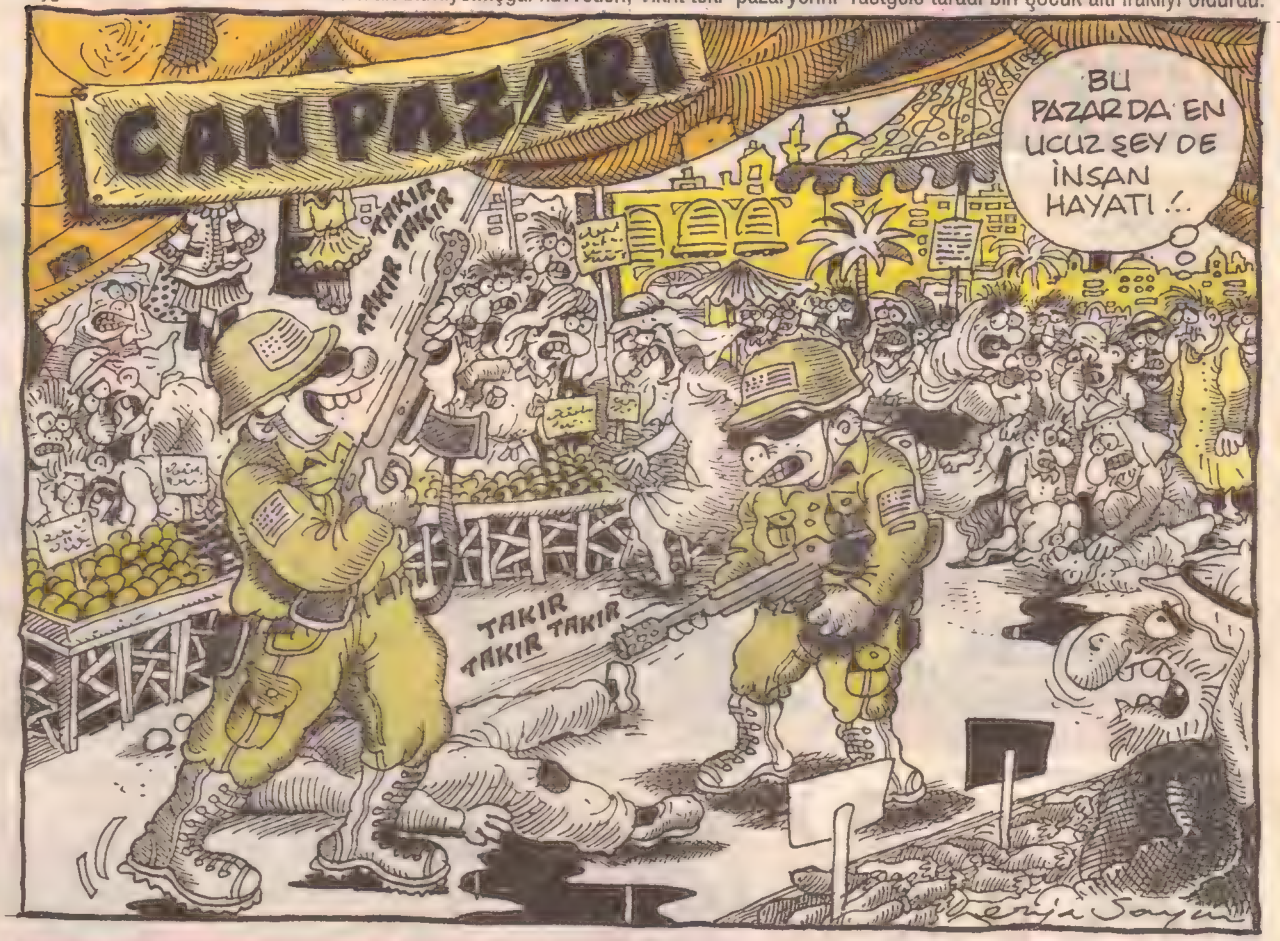
CAN PAZARI
BU PAZARDA EN UCUZ ŞEY DE İNSAN HAYATI!..
TAKIR TAKIR TAKIR
TAKIR TAKIR TAKIR

Düğünden Detaylar

* Davetlilerin izdiham yaratması nedeniyle, bi ara düğünün İnönü Stadyumu'na kaydırılması gündeme geldi. Erdoğan, cepten aradığı Bilgili'nin "Yol bi açılırsa müsteşar kaynının sünnetine kadar gider, UEFA'da alay konusu oluruz, kusura bakmayın" demesi üzerine bu fikirden vazgeçti...

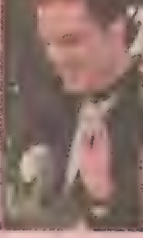

*** Bazı çarşaflı ve türbanlı misafirlerin "Erkek isimli mekan mahrem" diyerek Lütfi Kırdar Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı'na girmeyi reddetmeleri üzerine, yan kapılardan birinin adı "Lütfiye Kırdar Kapısı" olarak değiştirildi...**

* Al Bano - Romina Power çiftinin nikahından beri hiçbir düğüne katılmayan Berlusconi salona girdiğinde, Pavarotti'den arya çalındı ve 53 adet AKP'li üstüste çıkarak çizme figürü oluşturdu. Geline kolye hediye eden Berlusconi, damada da yerel Roma radyolarından birini verdi...

*** Düğün yerine yanlışlıkla aynı binadaki Dünya Felsefe Kongresi'ne giren miyop bir delegenin Prof.İoanna Kuçuradi'ye yarım altın taktığı iddia edildi. Önündeki notlara dalan Alman düşünür Jürgen Habermas'ın, yan salondan Pavarotti'nin sesinin yükselmesiyle bir an sıçrar gibi olduğu gözlendi!**

* Nikah öncesi "Amerikan askeri olmayacağız" diye slogan atan Emeğin Partisi'ne bağlı 100 kişilik bir gruba müdahale eden polis, nikahtan hemen önce de salonda toplanan bir davetli güruhundan kuşkulanıp dağıtmak istedi. Fakat güruhun "biraraya toplanmış nikah şahitleri" olduğu anlaşılınca operasyondan vazgeçildi!.

*** Arnavutluk Başbakanı Fatos Nano'nun Türk popüler kültürü konusunda derin bilgi sahibi olması şaşkınlık yarattı. Nano'nun, AKP İstanbul Milletvekili Zeynep Karahan Uslu'ya "En büyük yanlışı Çelik yaptı. İnsan gidip o sınırlı sesiyle Ebru Gündeş'le düet yapar mı? 'Sen Yoluna Ben Yoluma' şarkısında Ebru resmen on basıyo!" dediği öğrenildi!..** (Bu arada: Zeynep Karahan benim üniversiteden sınıf arkadaşımdı. Aynı sınıfta sunucu Esra Ceyhan da var idi. Çeşit psikolojiden çıkıp geldim, üstüme varmayın! V.Ö)

* Tayyip Erdoğan'ın yakın arkadaşlarına "İtalya'dan Silvio, Arnavutluk'tan Fatos gelmiş neyime, Brezilya'dan Alex ve Fabiano gelmedi şu Fener'e, kafam orada." dediği öne sürüldü. Fenerbahçe Kulubü, düğüne üstünde üç kocaman orkide bulunan bir çelenk yollarken, Cem Uzan'ın siyah çelenk göndermesi uzun süre ayıplandı!..

*** "Necmeddin Bilal oğul, eminim sana kalsa;**
'Şahidim Hocam' derdin. Bir ömür berhudar ol!
Müslüman nikâhında Katolik şahit, diye
Üzülme; sen masumsun: Mesut ve bahtiyar ol!"
şeklinde Milli Gazete'de yayınlanan sitemkâr dörtlüğü, bizzat Recai Kutan'ın kaleme aldığı ve yazarken iki yerinde dayanamayıp ağladığı öğrenildi!..

* Aslında Uzuner ailesinin törelerine göre gelin, düğün yerine at sırtında gelecekti. Cihan vakasından sonra Erdoğan'da at alerjisi başladığı için bu fikirden vazgeçildi. Nikah memuru Ali Müfit Gürtuna'nın, Haliç'te yüzüp kurulanmadan nikaha yetiştiği için kısmen ıslak olduğu farkedildi!..

* Nikah şekerinin gümüş kutusunu saklayıp, yerel seçim zamanı kutuyla başvuru yapanlara öncelik tanınacağı kulislerde fısıldanırken, gelin tarafının bu fısıltıyı üzerlerine alıp "Hakkımızda konuşuyorlar" diye işkillenmesi dikkat çekti!..

vo@leman.com.tr **VEDAT ÖZDEMİROĞLU**

İsrail yönetimi Batı Şeria'ya inşa etmeyi planladığı 600 km uzunluğundaki duvar için İsrail halkından yardım beklediğini açıkladı..

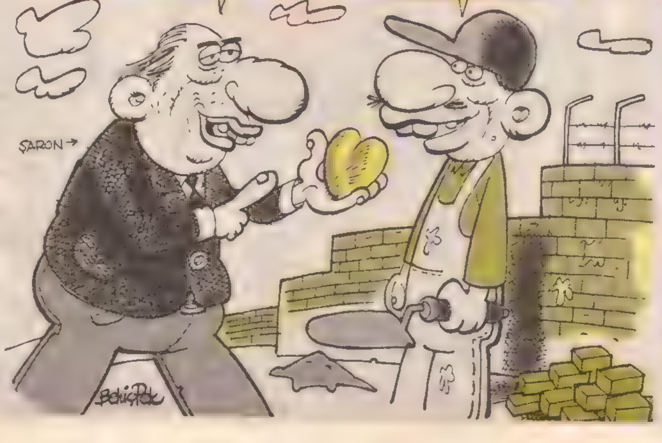
AL USTA!.. YÜREĞİMİ KOYUYORUM BEN BU PROJEYE...
ÜYYFF! SİZİN GİBİ HERKES Bİ TAŞ KOYSA NE DUVAR ÇEKERİZ BURAYA BİLİYO MUSUNUZ...
ŞARON
BehiçPek

yeni Harman

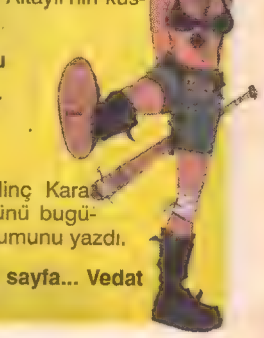

- PARSADAN'ın 2. hayatı... Hapisten çıktıktan sonra neler oldu..

- Karşıyaka-Göztepe arbedesinin cinai örgüsü ve Uluç ve Altaylı'nın küstahlığı...

- Club'un kara kutusu

- Çizgi dışı bir karakter **Tank-Girl**

- Lezbiyen mülakat
- Anarşist Batur Özdinç Kara Blok'un ideolojisini dünü bugününü Türkiye'deki durumunu yazdı.

- Kalbim kadar temiz sayfa... Vedat Özdemiroğlu

Akşamsefası

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

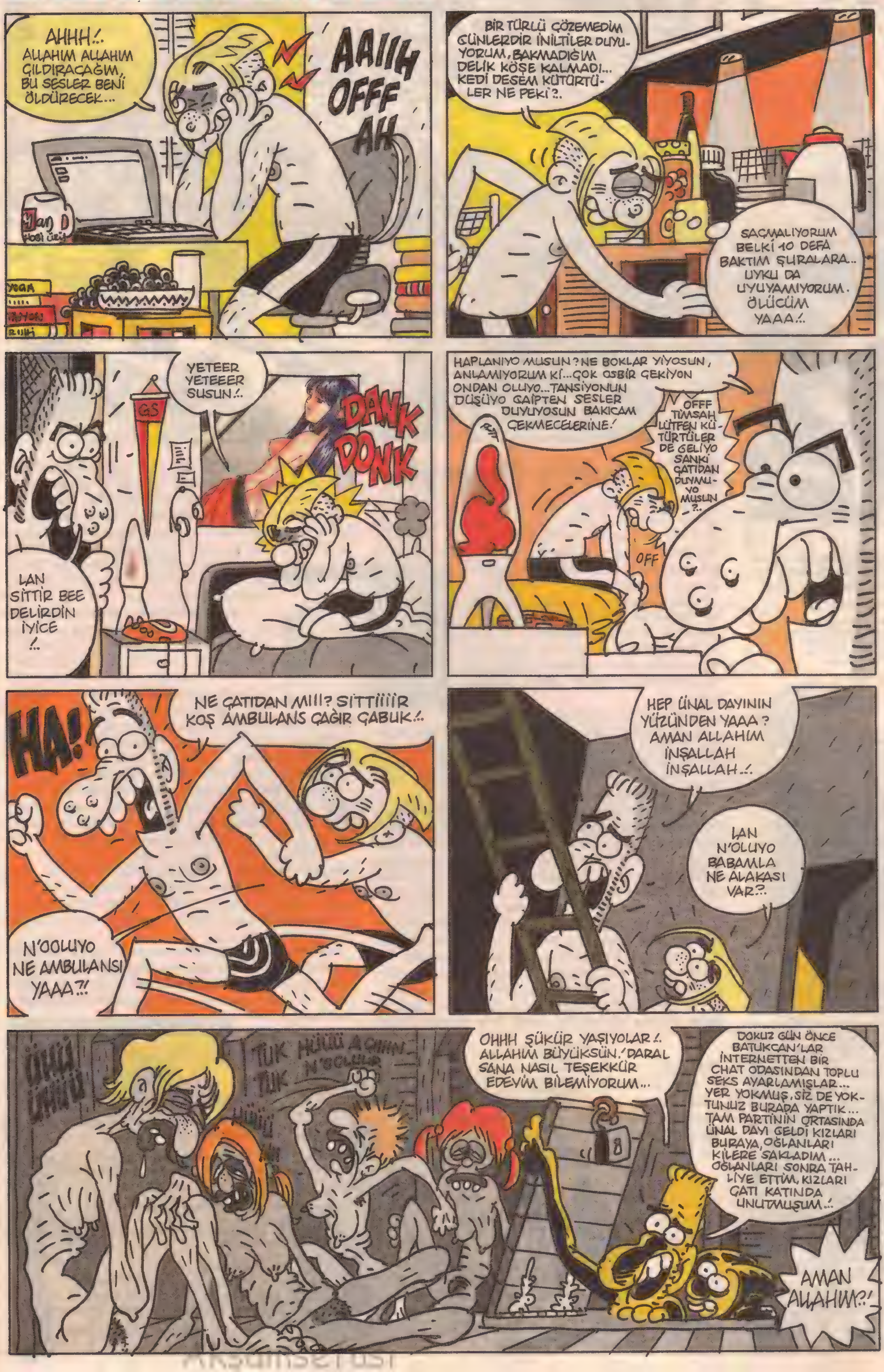
AHHH!..
ALLAHIM ALLAHIM ÇILDIRACAĞIM, BU SESLER BENİ ÖLDÜRECEK...
AAIIH OFFF AH
BİR TÜRLÜ ÇÖZEMEDİM GÜNLERDİR İNİLTİLER DUYUYORUM, BAKMADIĞIM DELİK KÖŞE KALMADI... KEDİ DESEM KÜTÜRTÜLER NE PEKİ?..
SAÇMALIYORUM BELKİ 10 DEFA BAKTIM ŞURALARA.. UYKU DA UYUYAMIYORUM. ÖLÜCÜM YAAA!..
YETEER YETEEER SUSUN!..
GS
DANK DONK
LAN SİTTİR BEE DELİRDİN İYİCE !..
HAPLANIYO MUSUN? NE BOKLAR YİYOSUN, ANLAMIYORUM Kİ...ÇOK OSBİR ÇEKİYON ONDAN OLUYO...TANSİYONUN DÜŞÜYO GAİPTEN SESLER DUYUYOSUN BAKICAM ÇEKMECELERİNE!
OFFF TİMSAH LÜTFEN KÜTÜRTÜLER DE GELİYO SANKİ ÇATIDAN DUYMUYO MUSUN ?..
OFF
HA!
NE ÇATIDAN MI!!? SİTTİİİİR KOŞ AMBULANS ÇAĞIR ÇABUK!..
N'OOLUYO NE AMBULANSI YAAA?!!
HEP ÜNAL DAYININ YÜZÜNDEN YAAA? AMAN ALLAHIM İNŞALLAH İNŞALLAH!..
LAN N'OLUYO BABAMLA NE ALAKASI VAR?..
ÜHÜÜ ÜHÜÜ
TUK TUK
HÜÜÜ AÇIIIN N'OOLUR
OHHH ŞÜKÜR YAŞIYOLAR!. ALLAHIM BÜYÜKSÜN! DARAL SANA NASIL TEŞEKKÜR EDEYİM BİLEMİYORUM...
DOKUZ GÜN ÖNCE BATUKCAN'LAR İNTERNETTEN BİR CHAT ODASINDAN TOPLU SEKS AYARLAMIŞLAR... YER YOKMUŞ, SİZ DE YOKTUNUZ BURADA YAPTIK... TAM PARTİNİN ORTASINDA ÜNAL DAYI GELDİ KIZLARI BURAYA, OĞLANLARI KİLERE SAKLADIM... OĞLANLARI SONRA TAHLİYE ETTİM, KIZLARI ÇATI KATINDA UNUTMUŞUM!..
AMAN ALLAHIM?!

SIKILHAN

- Alo, Sıkılhan annen ben yavrum, evet. Beni dikkatle dinle şimdi: Senin güney duygu merkezin örselenmiş Sıkılhan! Şakran kapalıymış, yarın açtırıcaz... Evet çocuğum.

- Tamam ben "lavabo aç" la gargara yaparım, şimdi kapıyım.

- Ben gülmüyorum Sıkılhan, mizah bu değil! Şu an şirket bünyesiyle biyoenerjist "Nanda Maseş" Temurkaan Bey'in özel bir seminerindeyiz ve hepimiz ciddi boyutta aydınlanmış bulunuyoruz. Kendisi pozitif enerjiyle ofisimizin Geo'su Bokhan Bey'in böbrek taşını kırdı... Yönetici asistanımız Gülgeren Hanım'ın da kaşındaki tikini dizine indirdi. Gülgeren Hanım yepyeni bir prezantıbıl insan oldu. Kaş göz yapmadan diz sallıyor...

- Ben ise şu an dudak içimi kemiriyorum anne...

- Durumunu biliyoruz Sıkılhan, Temurkaan Bey beş seansta içinde gizlenen atak ve yırtıcı gergedanı ortaya çıkarıcak. Şakran açıldığında dışavurduğun küskün maymun karakterin duygusal boyut kapısından çıkıp gidecek, o miskin hayvandan kurtulacaksın Sıkılhan...

- Mikiiee... Eyikk.. Kieyyekeke... Miyikky...

- Mizahın bu olmadığını söylemiştim sana Sıkılhan! Bakalım şakran açılınca da maymunluk yapabilecek misin? Sakın evdeki muzları bitirme.Maymun olmamalısın, hayır, olma, evet.

- Sıkılhan, belki seni çok ilgilendirmiyo olabilir ama itiraf ediyorum; ben artık bir kadın oldum...

- Açık açık 'kadın oldum' diyosan bunu da yanlış bir yere çekemem artık Bunalgül... Olmuşsun yani, tebrik kere tebrik ediyorum!

- Hayvan ki ne hayvansın Sıkılhan! 'Kadın oldum' derken ironi yapıyodum. Hemen konuyu orama çekmeyi başardın ya ne diyim sana! Bariz hayvansın sen!

- Kendimi de ayrıca tebrik ediyorum o zaman Bunalgül...

- Hani benim içimdeki o ses var ya, geçen bana 'Sarıyer böreği yap' dedi Sıkılhan. Dehşet derecesinde paniklerdeyim şu sıralar...

- Yap bi kıymalı belki susar...

- O kadar da basit diil! İçimdeki ses bana anaç bir ev kadınıymışım gibi sürekli fısıldıyor; 'Viledayla dip köşe temizliğe gir, adamın gri gömleğini ütüle, kornişon al turşu kur' filan diyo ya... Baksana, senin ruhsal dengen depresyon ya bilirsin, sence içimdeki sesi mi dinliyim yoksa ona isyan bayrağı mı açıyım?

- İçindeki ses bu Pazar benim odaya temizliğe gelmeni fısıldıyor Bunalgül, duyabiliyo musun?

- Dışımdaki ses sana hayvan diye bağırıyor. Kocamanlarca kere yiğıvrançsıııaaan.

- Aloo? Sıkılhan? Senden eskileri koyduğumuz sandıktan bazı bebeklik eşyalarını çıkarmanı istiyorum evladım... Babanın 3. yaş gününde aldığı kırmızı patiklerin, uzaktan kumandalı Ferrari araban ve bir de Donald amcalı diş kaşıyıcın lutfen...Evet bekliyorum, hattayım, evet.

- Sormıyım diyorum ama bana bi kardeş filan mı geliyoracaba?

- Evet Sıkılhan, pratik olarak bir kardeşin olmıycak ancak psikolojik olarak seni buna hazırlamak zorundayız evladım... Bu sabah doktorunla konuştum, bana senin 'Tek çocuk olma sendromu'ndan bahsetti. Baban ve ben, aile içindeki sosyal rolünü genişletmen için bir kardeşin varmış gibi hareket etmeni istiyoruz artık senden. Senin bir kardeşin var Sıkılhan...

- Olmayan bir kardeşin olsun istemiyorum...

- Olmayan bir kardeşin olucak Sıkılhan! Sen istiyorsun diye sana olan bir kardeş yapamayız... Okul masraflarını, benim kariyerimi hesap etmiyorsun. Daha babanla dünyayı bile gezmedik, orta yaş krizlerine giremem, göğüslerim sarkabilir... Hayalindeki kardeşini kabul etmelisin evet.

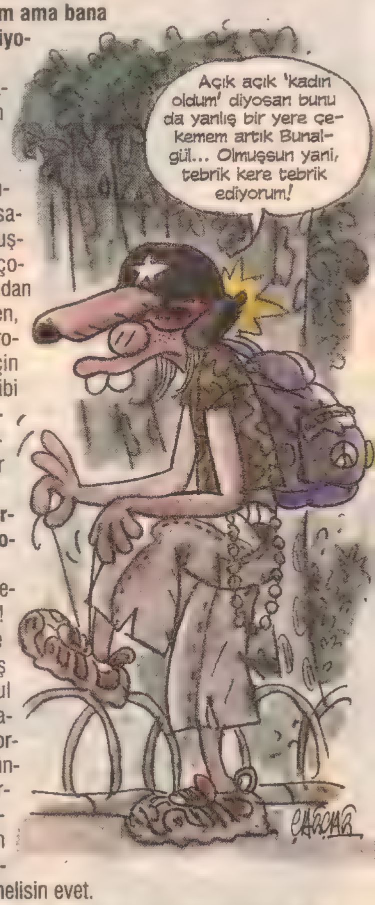

- Peki istediğim zaman beynimde bir kürtaj yapıp aldırabilir miyim onu?

- Mizah yapmakla kakamızı yapmayı birbirine karıştırmamalıyız Sıkılhan. Yaptığın iğrençliğin espri olduğunu sanmamalısın.

- Ben değil kardeşim yaptı, hehe...

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte
BAHADIR BOYSAL

CANKUŞ VE ŞEREFSİZLER

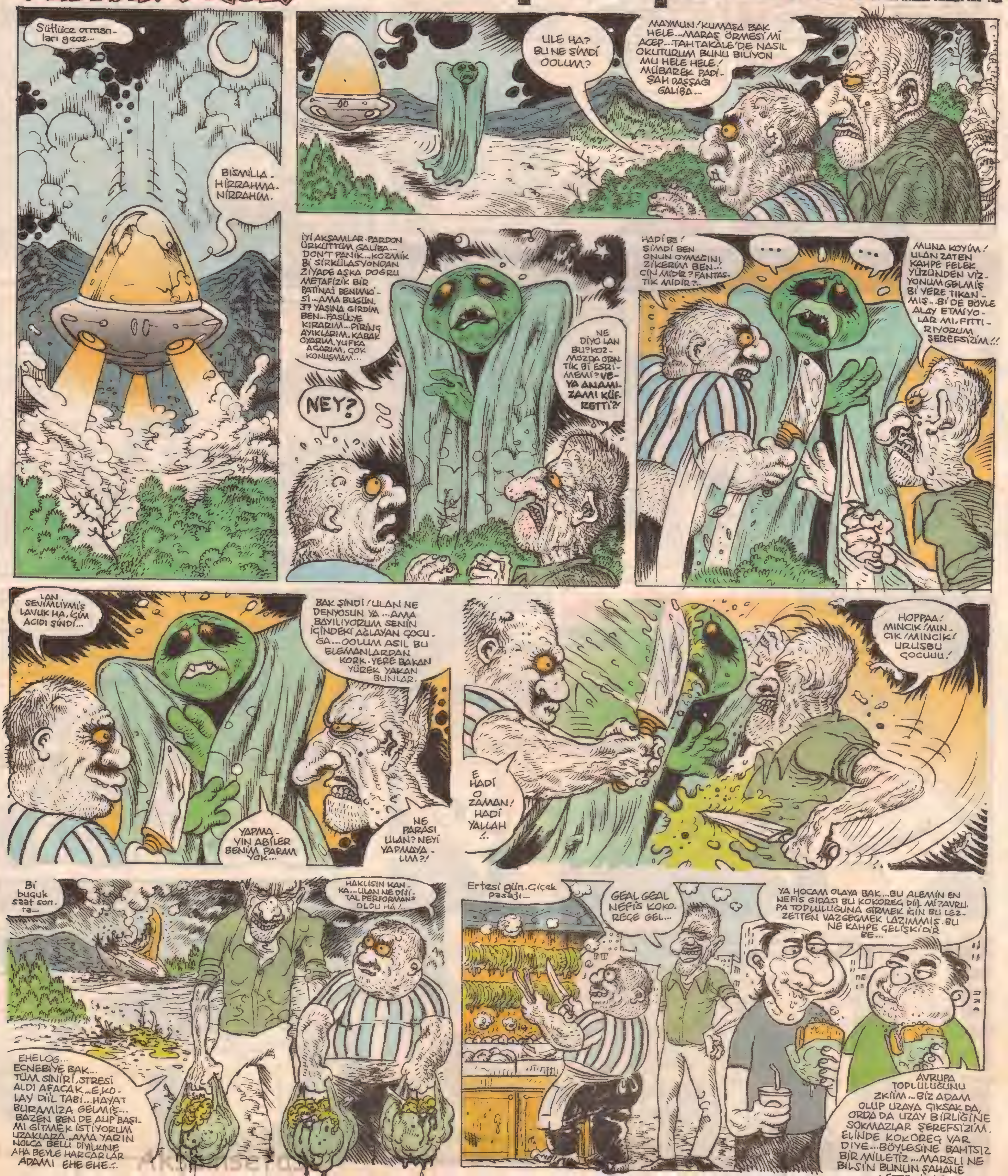
Sütlüce ormanları gece...
BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM.
ULE HA? BU NE ŞİMDİ OOLUM?
MAYMUN! KUMAŞA BAK HELE...MARAŞ ÖRMESİ Mİ ACEP...TAHTAKALE'DE NASIL OKUTURUM BUNU BİLİYON MU HELE HELE! MÜBAREK PADİŞAH DAŞŞAĞI GALİBA...
İYİ AKŞAMLAR. PARDON ÜRKÜTTÜM GALİBA... DON'T PANİK...KOZMİK Bİ SİRKÜLASYONDAN ZİYADE AŞKA DOĞRU METAFİZİK BİR PATİNAJ BENİMKİ'Sİ...AMA BUGÜN 37 YAŞINA GİRDİM BEN...FASÜLYE KIRARIM...PİRİNÇ AYIKLARIM. KABAK OYARIM. YUFKA AÇARIM, ÇOK KONUŞMAM...
NEY?
NE DİYO LAN BU? KOZMOZDA OTANTİK Bİ ESRİMEMİ? VEYA ANAMIZAMI KÜFRETTİ?!
HADİ BE! ŞİMDİ BEN ONUN OYMAĞINI ZİKERİM BEN...! CİN MİDİR? FANTASTİK MİDİR?..
...
...
MUNA KOYİM! ULAN ZATEN KAHPE FELEK YÜZÜNDEN VİZYONUM GELMİŞ Bİ YERE TIKANMIŞ...Bİ DE BÖYLE ALAY ETMİYOLAR MI, FITTIRIYORUM ŞEREFSİZİM!!
LAN SEVİMLİYMİŞ LAVUK HA. İÇİM ACIDI ŞİNDİ...
BAK ŞİNDİ! ULAN NE DENYOSUN YA...AMA BAYILIYORUM SENİN İÇİNDEKİ AĞLAYAN ÇOCUĞA...OOLUM ASIL BU ELEMANLARDAN KORK. YERE BAKAN YÜREK YAKAN BUNLAR.
YAPMAYIN ABİLER BENİM PARAM YOK...
NE PARASI ULAN? NEYİ YAPMAYALIM?!
HOPPAA! MINCIK! MINCIK! MINCIK! URUSBU ÇOCUUU!
E HADİ O ZAMAN! HADİ YALLAH!..
Bi buçuk saat sonra...
HAKLISIN KANKA...ULAN NE DİJİTAL PERFORMANS OLDU HA!..
EHELOĞ... ECNEBİYE BAK... TÜM SİNİRİ, STRESİ ALDI AFACAK...E, KOLAY DİİL TABİ...HAYAT BURAMIZA GELMİŞ... BAZEN BEN DE ALIP BAŞIMI GİTMEK İSTİYORUM UZAKLARA...AMA YARIN NOLCA BELLİ DİYİLKİNE AHA BEYLE HARCARLAR ADAMI EHE EHE..!
Ertesi gün. Çiçek pasajı...
GEAL GEAL NEFİS KOKOREÇE GEL...
YA HOCAM OLAYA BAK...BU ALEMİN EN NEFİS GIDASI BU KOKOREÇ DİİL Mİ? AVRUPA TOPLULUĞUNA GİRMEK İÇİN BU LEZZETTEN VAZGEÇMEK LAZIMMIŞ. BU NE KAHPE ÇELİŞKİDİR BE...
AVRUPA TOPLULUĞUNUNU ZKİİM...BİZ ADAM OLUP UZAYA ÇIKSAK DA, ORDA DA UZAY BİRLİĞİNE SOKMAZLAR ŞEREFSİZİM. ELİNDE KOKOREÇ VAR DİYE...BÖYLESİNE BAHTSIZ BİR MİLLETİZ...MARSLI NE BİLSİN BUNUN ŞAHANE

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

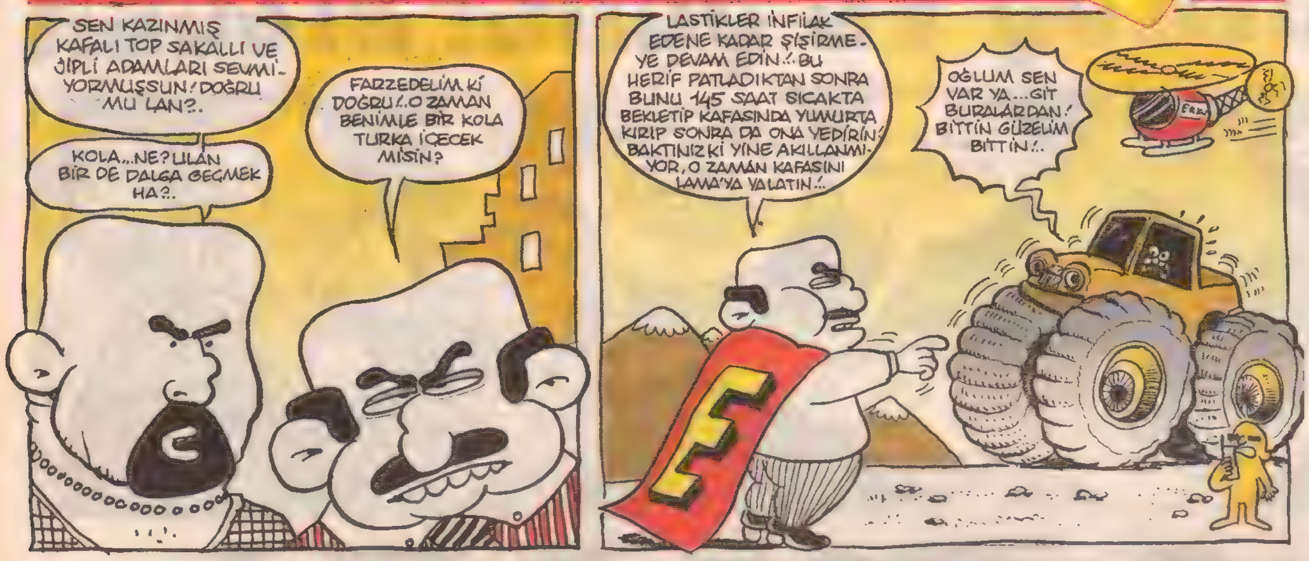
SEN KAZINMIŞ KAFALI TOP SAKALLI VE JİPLİ ADAMLARI SEVMİYORMUŞSUN! DOĞRU MU LAN?..
KOLA...NE? ULAN BİR DE DALGA GEÇMEK HA?..
FARZEDELİM Kİ DOĞRU!..O ZAMAN BENİMLE BİR KOLA TURKA İÇECEK MİSİN?
LASTİKLER İNFİLAK EDENE KADAR ŞİŞİRMEYE DEVAM EDİN!..BU HERİF PATLADIKTAN SONRA BUNU 145 SAAT SICAKTA BEKLETİP KAFASINDA YUMURTA KIRIP SONRA DA ONA YEDİRİN! BAKTINIZ Kİ YİNE AKILLANMIYOR, O ZAMAN KAFASINI LAMA'YA YALATIN!..
OĞLUM SEN VAR YA...GİT BURALARDAN! BİTTİN GÜZELİM BİTTİN!..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

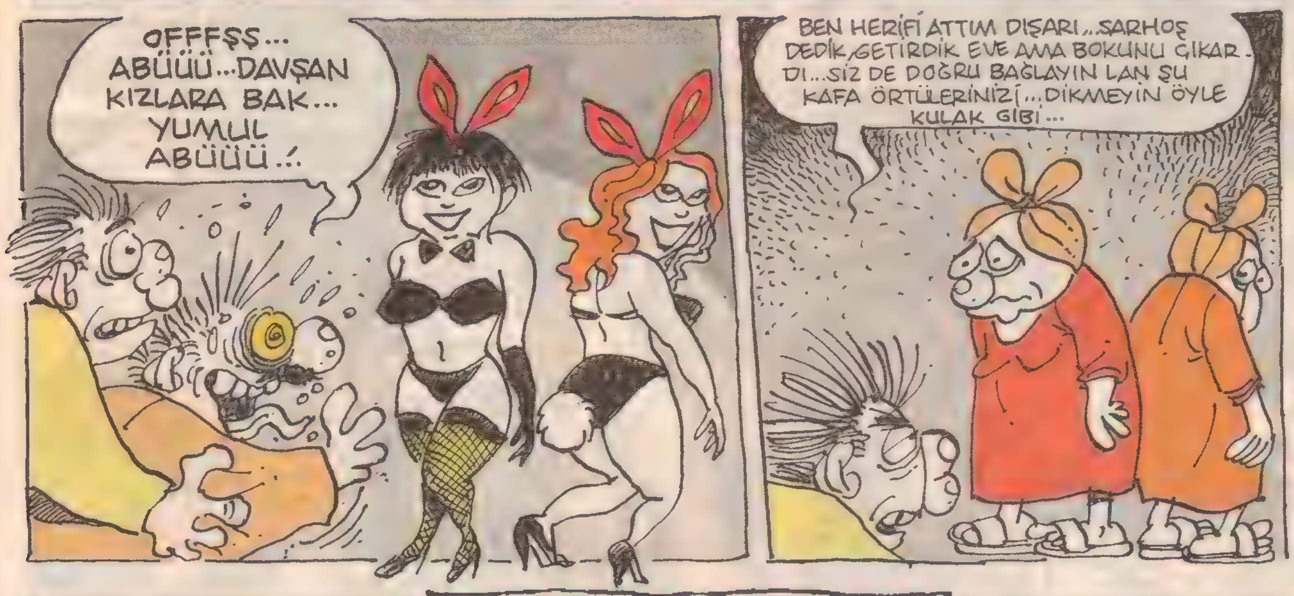
OFFFŞŞ... ABÜÜÜ...DAVŞAN KIZLARA BAK... YUMUL ABÜÜÜ..!..
BEN HERİFİ ATTIM DIŞARI...SARHOŞ DEDİK, GETİRDİK EVE AMA BOKUNU ÇIKARDI...SİZ DE DOĞRU BAĞLAYIN LAN ŞU KAFA ÖRTÜLERİNİZİ...DİKMEYİN ÖYLE KULAK GİBİ...

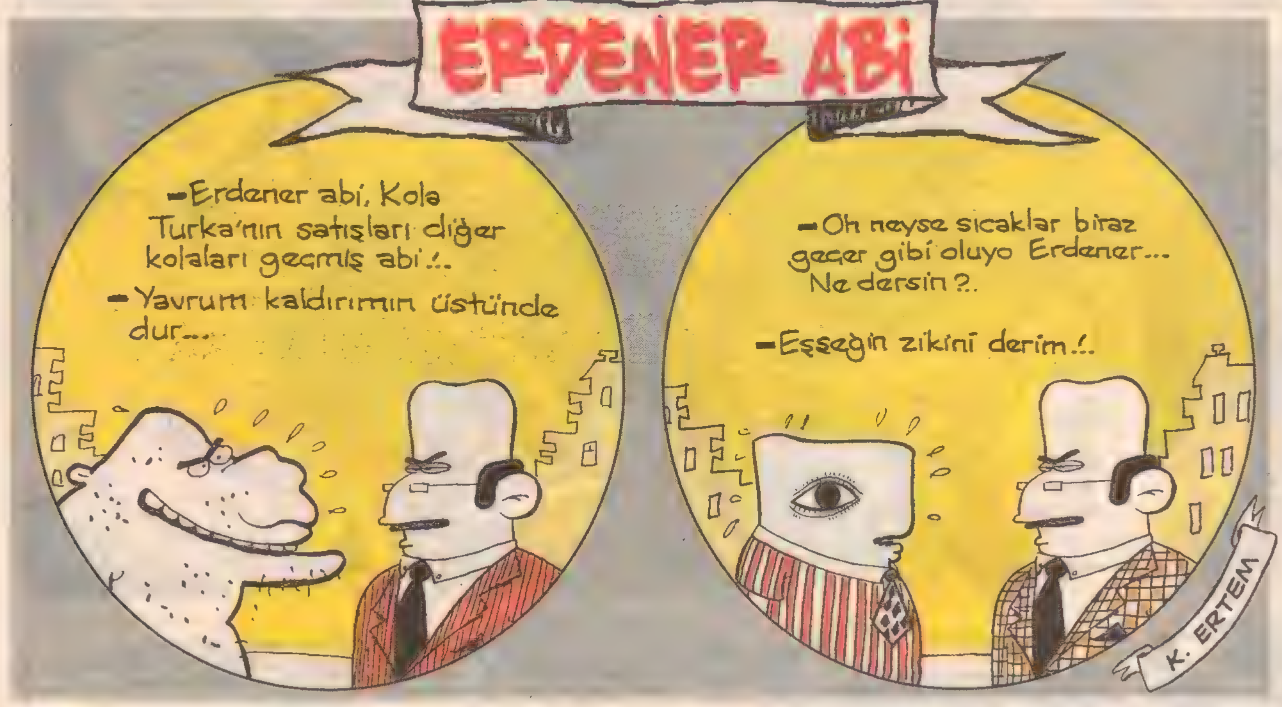
ERDENER ABİ
–Erdener abi, Kola Turka'nın satışları diğer kolaları geçmiş abi!..
–Yavrum kaldırımın üstünde dur...
–Oh neyse sıcaklar biraz geçer gibi oluyo Erdener... Ne dersin?..
–Eşşeğin zikini derim!..
K. ERTEM

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TIBET

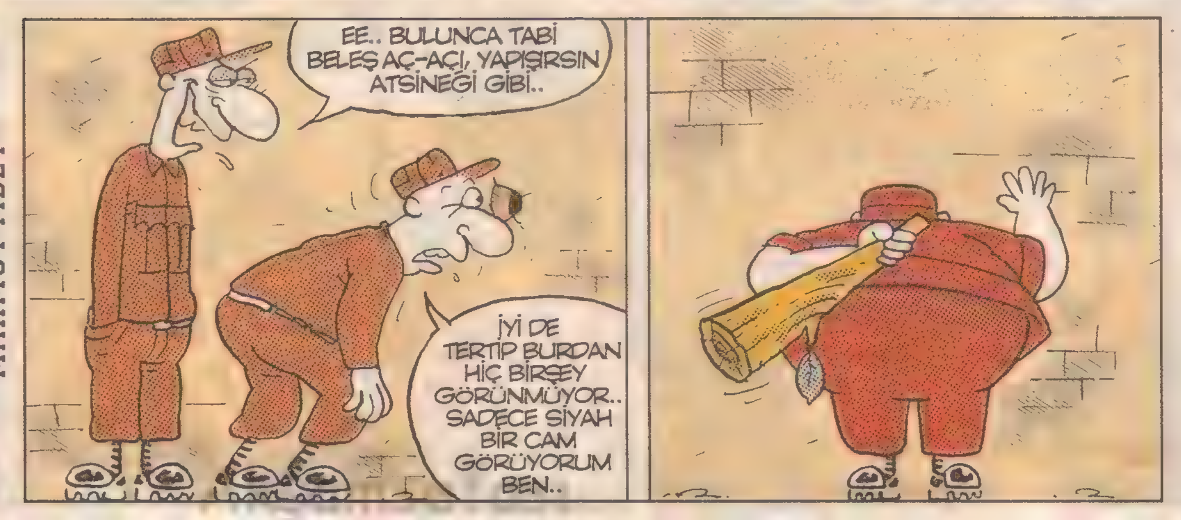
EE.. BULUNCA TABİ BELEŞ AÇ-AÇI, YAPIŞIRSIN ATSİNEĞİ GİBİ..
İYİ DE TERTİP BURDAN HİÇ BİRŞEY GÖRÜNMÜYOR.. SADECE SİYAH BİR CAM GÖRÜYORUM BEN..

PANTOLON

METİNFİDAN

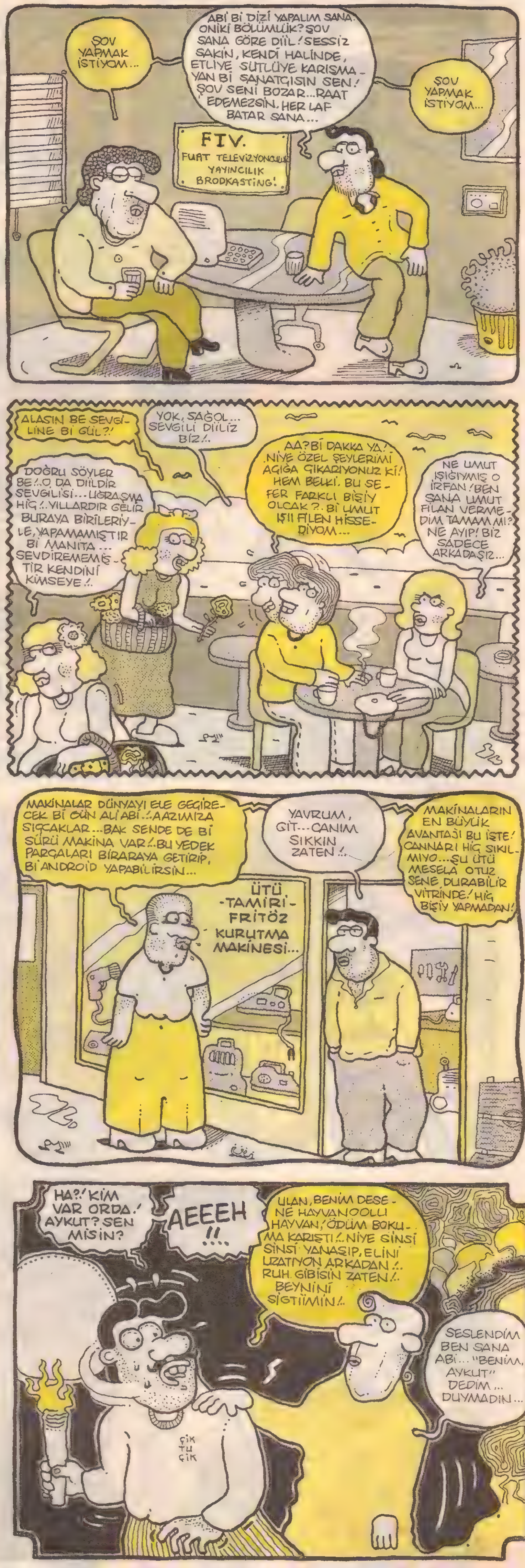
ŞOV YAPMAK İSTİYOM...
ABİ Bİ DİZİ YAPALIM SANA ONİKİ BÖLÜMLÜK? ŞOV SANA GÖRE DİİL! SESSİZ SAKİN, KENDİ HALİNDE, ETLİYE SÜTLÜYE KARIŞMAYAN Bİ SANATÇISIN SEN! ŞOV SENİ BOZAR...RAAT EDEMEZSİN. HER LAF BATAR SANA...
ŞOV YAPMAK İSTİYOM...
FTV.
FUAT TELEVİZYONCULUK YAYINCILIK BRODKASTİNG!
ALASIN BE SEVGİLİNE Bİ GÜL?!
YOK, SAĞOL... SEVGİLİ DİİLİZ BİZ!..
DOĞRU SÖYLER BE!..O DA DİİLDİR SEVGİLİSİ...UĞRAŞMA HİÇ!..YILLARDIR GELİR BURAYA BİRİLERİYLE, YAPAMAMIŞTIR Bİ MANİTA... SEVDİREMEMİŞTİR KENDİNİ KİMSEYE!..
AA? Bİ DAKKA YA! NİYE ÖZEL ŞEYLERİMİ AÇIĞA ÇIKARIYONUZ Kİ! HEM BELKİ. BU SEFER FARKLI BİŞİY OLCAK?. Bİ UMUT IŞII FİLEN HİSSEDİYOM...
NE UMUT IŞIĞIYMIŞ O İRFAN! BEN SANA UMUT FİLAN VERMEDİM TAMAM MI? NE AYIP! BİZ SADECE ARKADAŞIZ...
MAKİNALAR DÜNYAYI ELE GEÇİRECEK Bİ GÜN ALİ ABİ!..AAZIMIZA SIÇCAKLAR...BAK SENDE DE Bİ SÜRÜ MAKİNA VAR!..BU YEDEK PARÇALARI BİRARAYA GETİRİP, Bİ ANDROİD YAPABİLİRSİN...
YAVRUM, GİT...CANIM SIKKIN ZATEN!..
MAKİNALARIN EN BÜYÜK AVANTAJI BU İŞTE! CANNARI HİÇ SIKILMIYO...ŞU ÜTÜ MESELA OTUZ SENE DURABİLİR VİTRİNDE! HİÇ BİŞİY YAPMADAN!
ÜTÜ -TAMİRİ- FRİTÖZ KURUTMA MAKİNESİ...
HA?! KİM VAR ORDA! AYKUT? SEN MİSİN?
AEEEH !!...
ULAN, BENİM DESENE HAYVANOOLU HAYVAN! ÖDÜM BOKUMA KARIŞTI!..NİYE SİNSİ SİNSİ YANAŞIP, ELİNİ UZATIYON ARKADAN!.. RUH GİBİSİN ZATEN!.. BEYNİNİ SİÇTİİMİN!..
SESLENDİM BEN SANA ABİ... "BENİM, AYKUT" DEDİM... DUYMADIN...

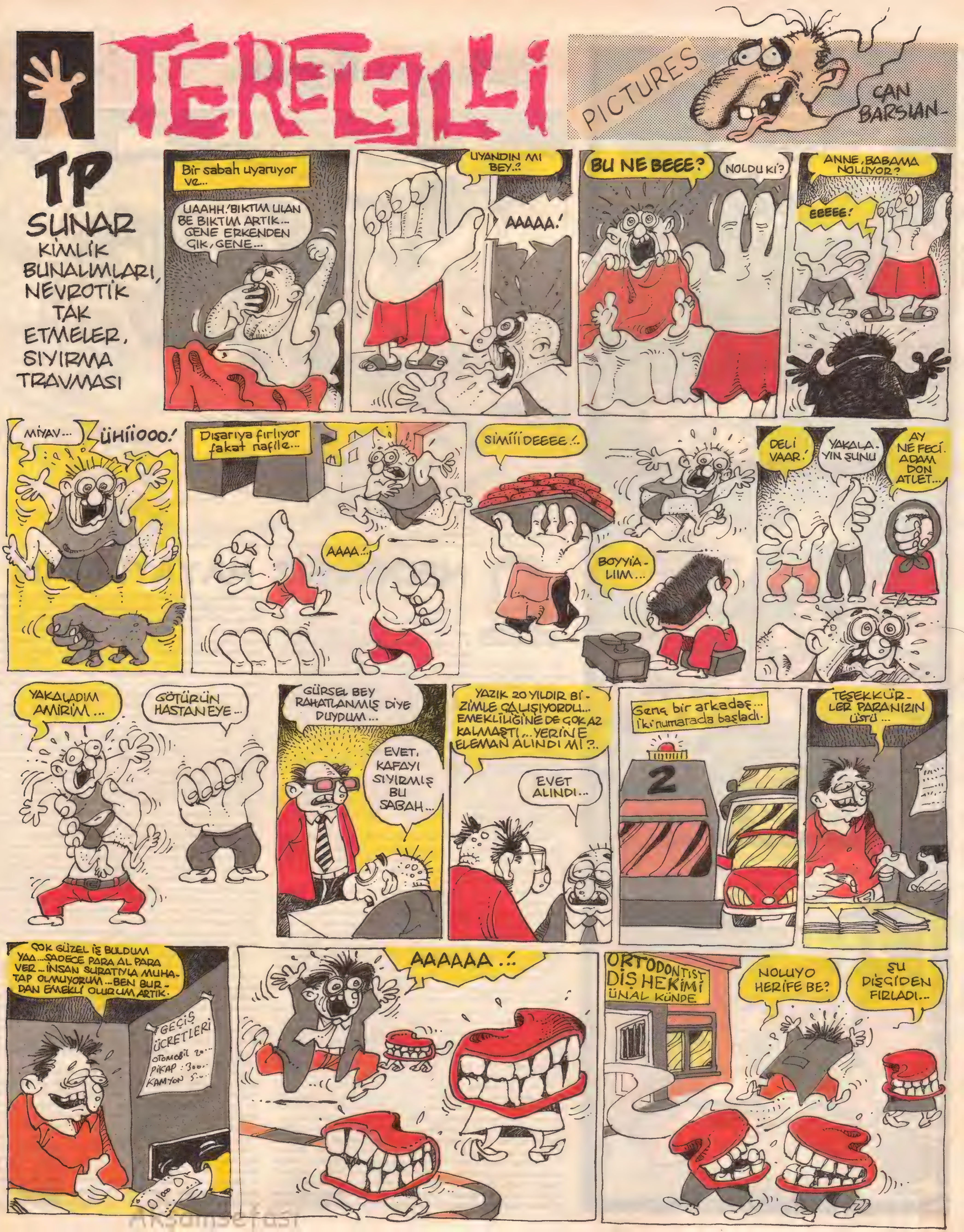
TERELELLİ
PICTURES
ÇAN BARSLAN
TP SUNAR
KİMLİK BUNALIMLARI, NEVROTİK TAK ETMELER, SIYIRMA TRAVMASI
Bir sabah uyanıyor ve...
UAAHH! BIKTIM ULAN BE BIKTIM ARTIK... GENE ERKENDEN GIK, GENE...
UYANDIN MI BEY..?
AAAAA!
BU NE BEEE?
NOLDU Kİ?
ANNE, BABAMA NOLUYOR?
EEEEE!
MİYAV...
ÜHİİOOO!
Dışarıya fırlıyor fakat nafile...
AAAA..!
SİMİİİİ DEEEE..!
BOYYİA-LIIM...
DELİ VAAR!
YAKALA-YIN ŞUNU
AY NE FECİ. ADAM DON ATLET...
YAKALADIM AMİRİM...
GÖTÜRÜN HASTANEYE...
GÜRSEL BEY RAHATLANMIŞ DİYE DUYDUM...
EVET, KAFAYI SIYIRMIŞ BU SABAH...
YAZIK 20 YILDIR Bİ-ZİMLE ÇALIŞIYORDU... EMEKLİLİĞİNE DE ÇOK AZ KALMAŞTI... YERİNE ELEMAN ALINDI MI?..
EVET ALINDI...
Genç bir arkadaş... İki numarada başladı.
2
TEŞEKKÜR-LER PARANIZIN ÜSTÜ...
ÇOK GÜZEL İŞ BULDUM YAA... SADECE PARA AL PARA VER... İNSAN SURATIYLA MUHATAP OLMUYORUM... BEN BURDAN EMEKLİ OLURUM ARTIK.
GEÇİŞ ÜCRETLERİ
OTOMOBİL 20..
PİKAP 300..
KAMYON 5..
AAAAAA..!
ORTODONTİST DİŞ HEKİMİ ÜNAL KÜNDE
NOLUYO HERİFE BE?
ŞU DİŞÇİDEN FIRLADI...

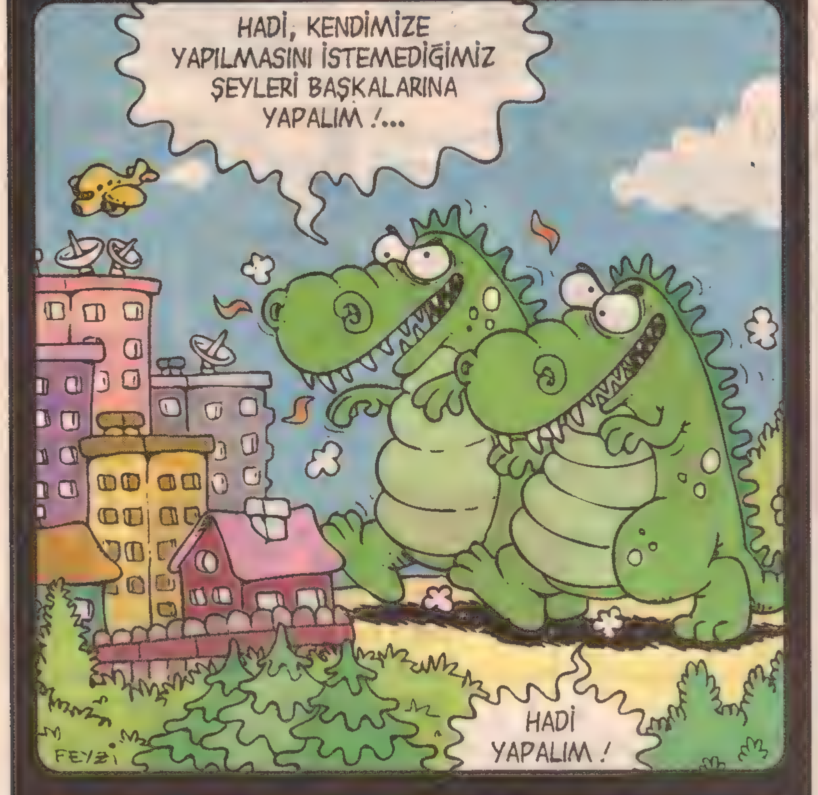
HADİ, KENDİMİZE YAPILMASINI İSTEMEDİĞİMİZ ŞEYLERİ BAŞKALARINA YAPALIM !...
HADİ YAPALIM !
FEYZİ

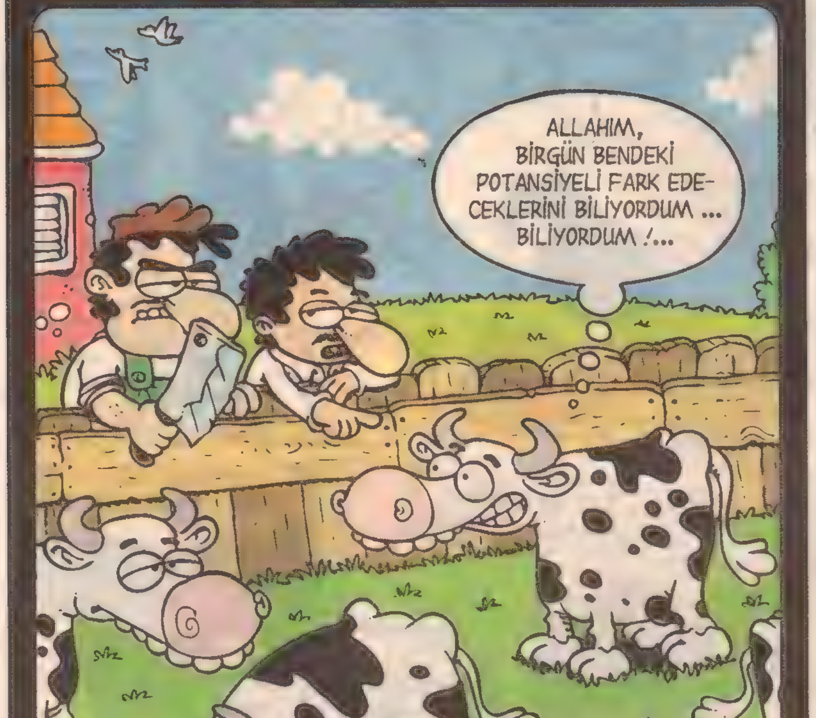
ALLAHIM, BİRGÜN BENDEKİ POTANSİYELİ FARK EDECEKLERİNİ BİLİYORDUM ... BİLİYORDUM !...
FEYZİ

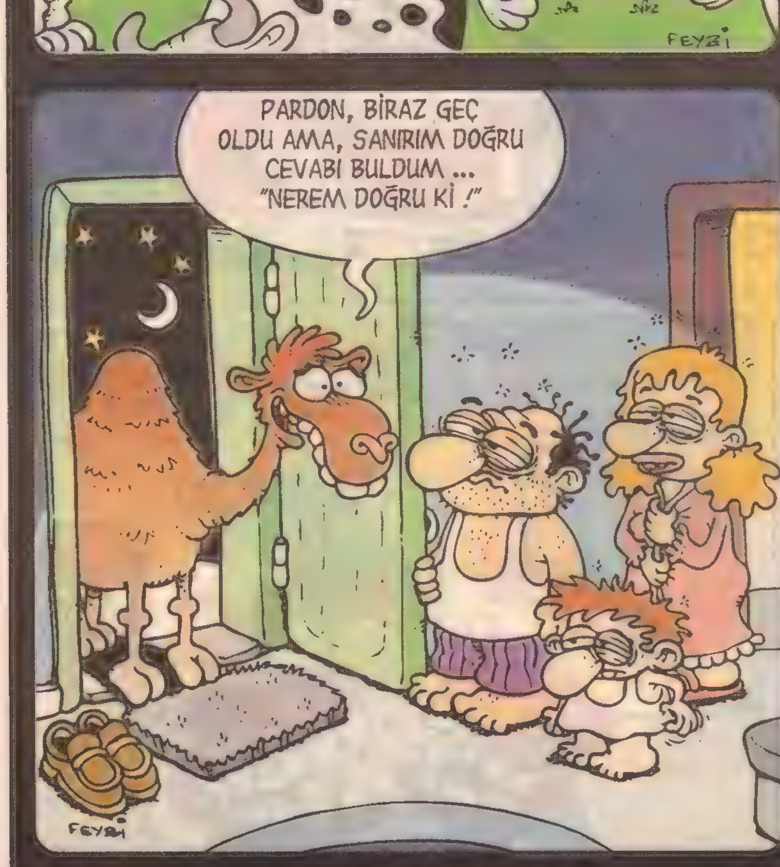
PARDON, BİRAZ GEÇ OLDU AMA, SANIRIM DOĞRU CEVABI BULDUM ... "NEREM DOĞRU Kİ !"
FEYZİ

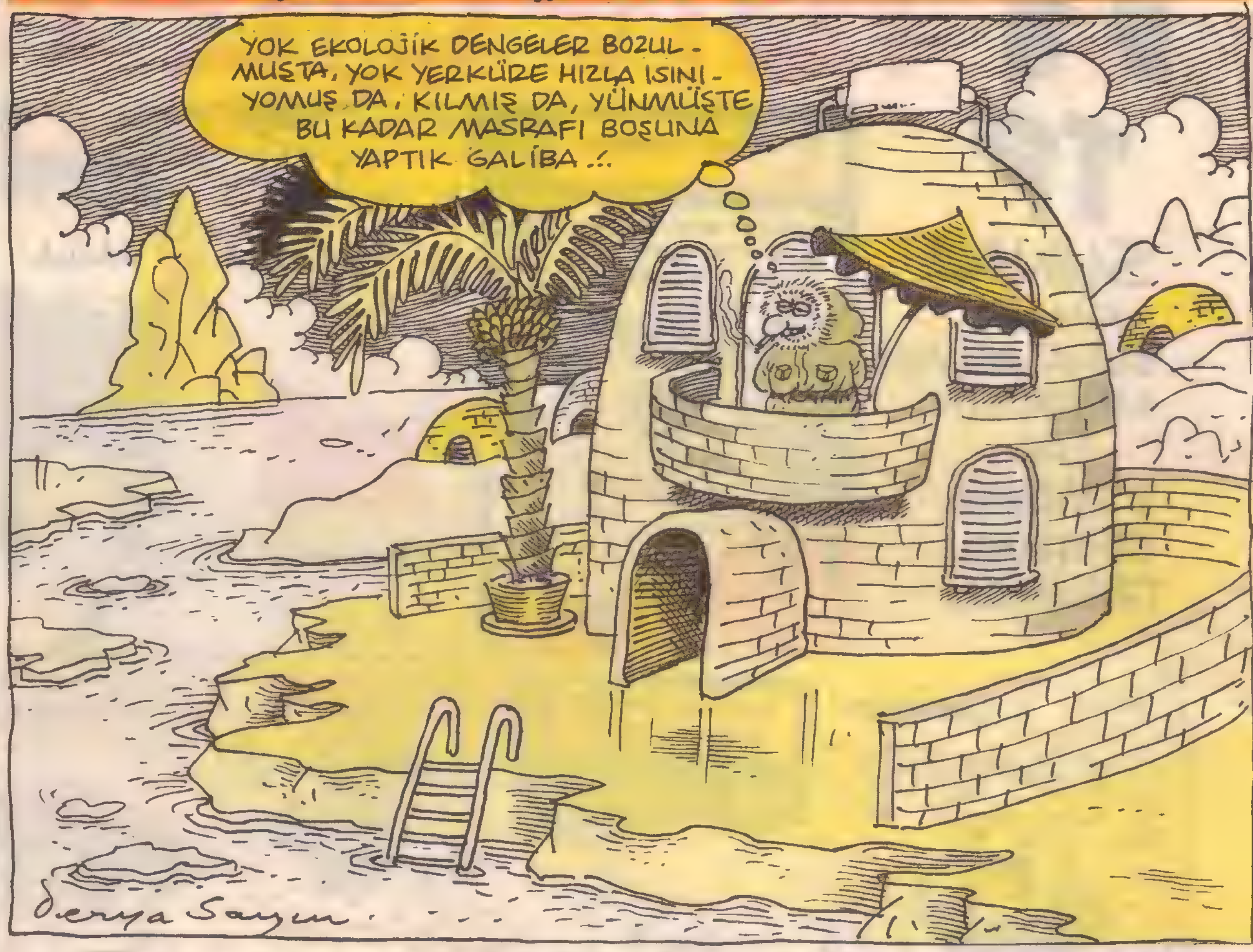
YOK EKOLOJİK DENGELER BOZULMUŞTA, YOK YERKÜRE HIZLA ISINIYOMUŞ DA, KILMIŞ DA, YÜNMÜŞTE BU KADAR MASRAFI BOŞUNA YAPTIK GALİBA .:.
derya Sayın

NEDENSİZ HAYATLARIN C

CEZMİ ERSÖZ

Denizyıldızı... Bu sana ilk ve son kez seslenişim... Duy sesimi...

Biliyorum, yıllardır bu mektubu yazmamı bekliyorsun sabırla... Yıllardır seni, ait olduğum dünyadaki o gerçek dostumu bulacağım günü bekliyorsun. Bense hep yanlış adreslere göndermişim mektuplarımı.. Seni hep yanlış yerlerde aramışım denizyıldızı... Oysa sen hep oradaymışsın, içimde, en yakınımdaymış dost yüreğin.. Nasıl farkedememişim.

Ömrümün çoğu bozkırda geçti denizyıldızı... Ama anlam veremediğim kadar büyük bir tutkuyla özlüyordum denizlerini... **"Gemiler geçer"**di **"rüyalarımda / allı pullu gemiler, damların üzerinden / ben zavallı / ben denize hasret / bakar bakar, ağlar"**dım.(1) Bu özlem ait olduğum diyarların, senin özlemin denizyıldızı...

Onca zaman nereden geldiğimi bilmeden yaşadım bu sürgünde... Dilini bilmediğim insanların arasında attığım çığlıklar duyulmadı. Yapayalnız kaldım.. Şimdi yavaş yavaş birleşiyor parçalar.. ve ben geri dönmek için artık çok geç olduğunu hissediyorum.

Dönüşüm imkansız denizyıldızı... Artık bekleme beni...

Ne kadar özlesem de vatanımı, sitem dolu ona yüreğim... Çünkü, beni yalnız bıraktılar denizyıldızı... Hiçbir ipucu vermeden gönderdiler beni buraya... Hiçbir silahım yoktu savaşabilmek için... Kanaya kanaya öğrendim çıplaklığımı, yabancılığımı...

Yüreğimde korkuyla doğdum ben anamdan.. Daha yaşımı bitirmemiştim, ama gece yalnız yatamazdım... Annem de kıvrılırdı o küçücük karyolamın içine.. Garip bir bebektim... Emmedim annemin sütünü çokça... Yıllarca bisküvi ve yoğurttan başka bir şey yemedim.. Ağlardı annem çaresizlikten... Beni bir türlü koruyamazdı: Hep hastaydım.

Sonra biraz büyüdüm... Yüreğimdeki korku da büyüdü benimle... Daha 4-5 yaşındaydım.. Annem mutfaktayken ben salonda yalnız oturamazdım... Anlayamazlardı neden korktuğumu.. Zorlarlardı, öleceğimi sanırdım. Üzülürdü annem. **"Yavrum n'olur git sıcak yerde oyna"** diyerek sokmazdı beni soğuk mutfağa... Hatırlıyorum, salonun kapısının ağzında, mutfağa en yakın yerde duran divanın köşesine oturur, sarılırdım oyuncağıma sıkı sıkı... Korku dolu gözlerle salonu kollardım... Her an çıkabilirdi dikiş makinesinin arkasından. Divanın altında da olabilirdi... Neydi **"o"** bilmiyorum.. Tanımsızdı... Eşyanın kendisiydi korktuğum belki de... Belki hepsinin ruhu olduğuna inanıyordum. Şimdi dönüp baktığımda bu korkuyu ruhumun ait olmadığı dünya ile ilk karşılaşmasının şaşkınlığı olarak yorumluyorum...

Çocukluğum evde kendi kendime oynayarak geçti.. Yeni bir dünya yaratırdım oyuncaklarımdan kendime.. Hep içimden konuşurdum oynarken... Etraftan kopar, kendi içime gömülürdüm.. **"Ne uslu çocuk"** derdi görenler... **"Maşallah kendi kendine oynuyor yaramazlık yapmadan..."** Sonra sokakla tanıştım.. Başka çocuklar girdi hayatıma... Uyumsuzluklar başladı... Çok uysaldım görünüşte... Hiçbir asiliğim, yaramazlığım yoktu. En fazla sessizliğimden şikayet ederdi annemle babam... İçine kapalı büyümemden korkarlardı...

Ve ilk yaralar açılmaya başladı denizyıldızı... Savunmasızdım... Farklıydım... Onlar gibi olamıyordum... Neden böyle olmasını istediler denizyıldızı.. Daha yedi yaşında bir çocuktum.. Lojmanda otururken bir sürü arkadaşım vardı. Ama hiçbiri yürekten sevmiyordu beni.. Bunu o zaman bile hissediyordum... Okula başlamadan, kendi kendime öğrenmiştim okumayı, yazmayı, dört işlemi... Ezilmemden korkup ikinci sınıftan başlatmadılar. Sınıfta okumayı bilen tek öğrenci olduğum için ilk kırmızı kurdeleyi bana taktı öğretmenim.. Beni sınıf başkanı yaptı.. Diğer çocuklar nasıl kıskanırdı beni... Nedenini anlayamazdım o zamanlar... Bu başarı büyük bir eziklik, mahcubiyet yarattı benim içimde. Oysa o güç arkadaşlarımın elinde olsa nasıl da ezerlerdi beni.. Ben bunu kullanmayı aklıma bile getirmedim. En küçük bir hırs yoktu kalbimde, neden, denizyıldızı? Neden mahalledeki arkadaşlarıma, kıskançlığından benim için **"çok tembel, okumayı bile beceremiyor, öğretmen on**
hep hakaret ediyor" diye yalan söyleyen sınıftaki en yakın arkadaşımla hi
yüzleşemedim. Neden diğerleriyle aramı bozmak için uydurduğu buna ben
zer senaryolar için hesap soracak gücü vermediler bana? Neden ona ki
besleyebilmem için yüreğime birazcık nefret duygusunu yerleştirip, öyl
göndermediler beni? Neden onu ve ona inanan diğer arkadaşlarımı hep af
fettim? Onlar lojmanda babası kaloriferciIik yaptığı için aşağılayıp, oyunları
na katmazken; beni de dışlamalarını göze alarak o çocukla neden oynadım
Onlara bu denli yabancı olan bu merhamet duygusu daha o yaşta nasıl yer
leşmişti içime, denizyıldızı?.. Ben de birazcık kötü olamaz mıydım?

Çocukken huzur bulmak istediğim tek yer evimdi... Çünkü okulda, so
kakta hep haksızlık, acımasızlık vardı. Uyumlu görünüyordum, kimseye his
settirmiyordum acılarımı.. Güçlü görünen, derslerde atılgan, başarılı bir ço
cuktum. Fakat yalnızlık daha o zamandan yer edinmişti yüreğimin derinlik
lerine... İçimde yarattığım düşten dünya kalkan olmaya başlamıştı ruhuma.
Fakat evimde de acı vardı denizyıldızı... Gözyaşı vardı... Hiç unutmuyoru
annemle babamın mutsuzluklarını fark ettiğim o geceyi... Henüz 4, olmadı
yaşındaydım... Yine ilişmiştim o divanın ucuna... Yanımdaydı annem, elleriy
le kapatmış yüzünü, sarsılarak ağlıyordu... Bir ses paramparça ediyordu düş
lerimi, çocuk kalbimi... **"Öldürürüm seni!.."** Babamın sesiydi bu... Annem
çılgınlar gibi kıskanan, bu yüzden sevdiği kadına dünyayı zindan eden baba
mın... Bu olayı her hatırlayışımda o gece elinde tuttuğu makası defalarca ka
bime saplayan babamın.. O sesi hiç silemedim kulaklarımdan denizyıldızı.
Hiç unutamadım. Kavgalar hiç bitmedi... Yüreklerinde hem sevgiyi hem ne
reti barındıran insanların arasında büyüdüm.. O kavgaların yaşattığı gerilim
le titreyen elimi ayağımı nereye gizleyeceğimi bilemedim... Hep güçlü olma
misyonunu yükledim kendime... Gözyaşlarımı hep yastığıma sakladım... N
kadar sinirlendiysem de tuttum kendimi, kimseyle gönlümce kavga etme
dim. Ben susmayı bu evde öğrendim denizyıldızı... Onları o halde görmeme
için razı olabilirdim her şeye... Kavgalarında araya giren hep ben oldum.
Çoğu kez havada uçuşan tokatlara hedef olan da... Onlar unuttular kavgala
rını.. Ertesi gün hiçbir şey olmamış gibi davrandılar birbirlerine.. Yaraları üs
lenmek, göğüslemek yine bana düştü... O gerilimlerin ruhumda açtığı yara
ları hiçbir şey telafi edemez denizyıldızı...

Öyle çok seviyordum ki onları, hangisini hangisinden koruyacağımı bil
miyordum.. Her biri kendine taraf olmamı istedi... İnsanın annesinin ve b
basının otuz yılı devirdikleri hayat arkadaşlıklarının hatırına bile saygı göste
meden konuşmaları öyle acıdır ki denizyıldızı... Bütün bir ömürlerini yanl
insan uğruna harcadıklarını söylemeleri insana nasıl koyar... Kendin için m
yoksa onların acı dolu kayıp ömürleri için mi üzüleceğini bilemezsin... N
söyleyeceğini, neyle teselli edeceğini hiç bilemezsin... Nasıl da istersin onl
ra yaşamlarını yeniden vaat edebilmeyi... Ama bağlıdır elin kolun... Ne ya
san da silemezsin onların gözlerinden o tarifsiz acıyı... **"Nedensiz hayatlar**
o büyük acısı"nı...

Belki de bu yüzden denizyıldızı, ben hiç kimseyle kavga etmedim ömrün
ce... Kimseye küfür etmedim... Bir tokat atmadım en çok hak edene bile
Hep kendi kendimi yiyip bitirdim.. Neden böyleyim denizyıldızı? Neden s
nırı yok şu sabrımın, herkesin olduğu gibi? Gerilim filmlerini izlemeye bi
dayanamıyor yüreğim.. Kanayan yaraya bile bakamıyorum... Sokakta yum
ruklaşan adamları görünce neden böylesi derin bir utançla eziliyor içim?

Her çocuğun eğilimi vardır yasakları çiğnemeye... Benim neden yokt
Annem ve babam evden gidince, abim evde gizlice sigara içerdi. Keşke be
den de gizlese diye düşünürdüm.. **Sakın söyleme,** diye sıkı sıkı tembih ede
korkuturdu beni.. Çocuk gözümde nasıl da büyürdü bu suç... İstemeden a
zımdan kaçırırım korkusuyla gerildikçe gerilirdim. Ağabeyimin babamın t
bancasıyla oynadığını da gizlerdim... Mermilerini benden habersiz boşalt
namluyu başıma dayadığını, beni korkutmaktan nasıl da keyif aldığını... İçin

Akşamsefası

ÖZGE SAMANCI

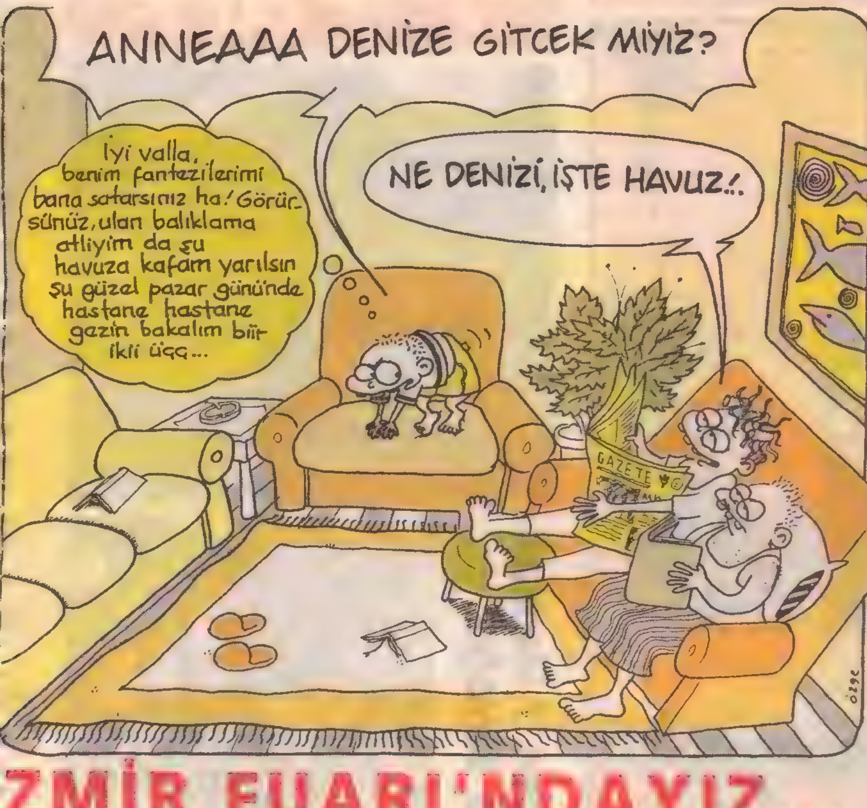
ANNEAAA DENİZE GİTCEK MİYİZ?
İyi valla, benim fantezilerimi bana satarsınız ha! Görürsünüz, ulan balıklama atliyim da şu havuza kafam yarılsın şu güzel pazar gününde hastane hastane gezin bakalım biir ikii üçç...
NE DENİZİ, İŞTE HAVUZ!.
GAZETE
özge

ZMİR FUARI'NDAYIZ...

26 Ağustos'tan itibaren İzmir Fuar alanı içinde
LeMan Kültür bahçesinde çay, kahve ve
sempati, söyleşi, imza ve muhabbetteyiz...
LeMan, L-Manyak, Atom, Kaçak Yayın, Yeni Harman

BÜYÜK ACISI...

deki bu tuhaf korkunun derinliği onun için en zevkli oyuncak gibiydi.. Saklanırdı benden evin içinde... Ağlatıncaya kadar da çıkmazdı. Ağabeyim ölme numarası yapardı hep bana... Bilirdim şaka olduğunu ama her seferinde ya bu kez gerçekse korkusuyla benden istediği her şeyi yapardım.. **"Yeter ki ölme sen... Ben sana sandviç hazırlarım, su da getiririm... Ne istersen yaparım... N'olur, ölme sakın."** Bu yüzden yalnız kalmayı hiç istemezdim onunla. Annemle babam büyüyünceye kadar beni her gittikleri yere götürmek zorunda kaldılar. Nasıl da korkardım karanlıktan.. Yorganın içine gömülür, hiçbir boşluk kalmasın diye saatlerce sağımı solumu örtmeye uğraşırdım...

Sonra büyüdüm denizyıldızı... Belki de **"sonra işte yaşlandım..."(2)** Artık korkmuyorum karanlıktan, yalnız uyumaktan... Daha büyük şeyler korkutuyor artık beni... Hayatın kendisi, gibi... Çocukluğumun o ilk şaşkınlığını ne kadar atmış olsam da üzerimden, şu an dirençli görünüyor olmamın tek sebebi içimde yarattığım kendi alemimdir, denizyıldızı... Kendi düş bahçemdir... Sığındığım, soluk aldığım tek yer olan, o içimde, surların ardında gizli duran ülkem... Tüm donanımsızlığımı, çıplaklığımı örtmek için büründüğüm kılıfların ardındaki dünyam...

İşte o bahçede benimle birlikte bir çiçek büyüdü denizyıldızı... Adı **"aşk"**tı bu çiçeğin... Sardı bütün bahçemi, yüreğimi... Bu yoz, acımasız dünyada sarıldığım tek anlam o oldu. Bir tanrıya inanır gibi inandım aşka.. Çünkü ait olduğum yerden gelirken getirdiğim tek güç oydu, bilirdim... Bu dünyaya ait her tür hırsı, nefreti, acımasızlığı, kötülük duygusunu, şiddeti, her tür maddi manevi güç kaygısını reddedip, bir tek onu büyüttüm içimde, ona tutundum.. Bir tek onun için yaşamayı istedim. Son enerjimi, aldığım son nefesi bile onu canlı tutmak için harcayacaktım... O ateş bir gün sönecek olursa içimde, ben de sönecektim. Böyle söz vermiştim kendi kendime. Beni yaşama bağlayan tek inanç o oldu denizyıldızı. Aşkın varlığını ispat etmeye adadım ben ömrümü. Ne para, ne kariyer, ne de korunaklı bir yaşam... Gelecek adına tek kaygım **"aşk"** oldu, hep...

İşte böyle bir güçle, inançla; kendime ve içimdeki aşka duyduğum bu müthiş güvenle çıktım yola... Aşkın tohumlarını ekebileceğim bahçeler, yürekler aradım... Seçtiklerim hep bana benzediklerine inandığım insanlardı... Gözlerinden ansızın bulutlar geçen yüreklere aşık oldum denizyıldızı... Hüznü yüzlerinde, herkesin okuyamayacağı, yalnız kederin kendine has dilini bilenlerin algılayabileceği özel bir mühür gibi taşıyanlara... Bölüşmek istedim acılarını.. Kalplerinden söküp, yerine aşkımı koyabilmeyi istedim. Herşeyimi sundum onlara... Öyle korkusuzdum ki, görmeliydin denizyıldızı... Tek dileğim gözlerini sevdayla boyamak, onları dışarıda oynanan o kanlı oyuna karşı daha güçlü, dirençli kılabilmekti... Ancak birbirimize tutunarak ayakta kalabilirdik... Yoksa çiğneyip geçeceklerdi bizi... Yapayalnızdık...

Benim sevdiklerim hep başka yüreklere tutkunlardı denizyıldızı... Bense hiç bilmedim kendimi nasıl koruyacağımı.. Yüreğimde karşılıksız kalan sevdayı bırakıp, onların karşılıksız aşklarına çare bulmaya çalıştım. Ellerimle gönderdim onları başkalarına... Çünkü dayanamıyordum acı çekmelerine.. Çünkü aşk buydu denizyıldızı.. Aşkım kendim için değil, onlar içindi...

Buna neden tahammül edemediler denizyıldızı? Neden inanmadılar bana? Sevgim fazla geldi belki de onlara... Çünkü onlar düşlerini çoktan kaptırmışlardı hayata... Çoktan bozdurup harcamışlardı sevdalarını.. Bu dünyanın hırsları yabani otlar gibi sarmıştı yüreklerini... Bahçeleri kurumuştu.. Aşk, bir kitabın tozlu sayfalarında unutulmuş, kuru bir çiçekti onlar için.. Yitmiş bir sevdadan geriye kalmış, belli belirsiz bir hüzündü ellerinde son kalan... Aşk yüreklerinde yeni tomurcuk vermediği için, bozdurdukları düşlerini hatırlatan o son anıyı da tüketir gibi taşıyorlardı gözlerinde.. Bense başlı başına bir tehdittim onlar için... İçlerinde kurdukları yeni dünyaları için... Hayata olan yenilgilerini yüzlerine vuran bir direnç abidesi gibi dimdik ayaktaydı sevgim... Görmeye dayanamadıkları bir abide gibi... Sustum denizyıldızı... Yalnızca sustum... Artık iyice inanıyordum bu dünyanın bir sürgün yeri olduğuna... Ait olduğum başka bir yerin varlığına... Eğer öyle bir yer varsa, tek sürgün ben olmamalıydım denizyıldızı... Başkaları da olmalıydı... Bir yol arkadaşım olmalıydı hiç değilse... Eğer yoksa inanacaktım yalnızlığımın, yabancılığımın kendi uyumsuzluğumun ürünleri olduğuna... Onların söylediği gibi deliliğime...

(1) **"Denizi Özleyenler İçin"; Orhan Veli Kanık.**
(2) **"Sonra İşte Yaşlandım"; Gülten Akın**

cezmiersoz@leman.com.tr

Marmaris. 16 Ağustos Cumartesi günü, saat 19.00-21.00 arası **Marmaris Belediye Salonu**'ndayım. Ulusal Egemenlik Caddesi, Uysaler İşhanı No: 36 Marmaris.
Bodrum. 23 Ağustos Cumartesi günü saat 18:00-20:00 arası **İmge Kitabevi**'ndeyim, OASİS Alışveriş Merkezi **Bodrum.**
Kaş. 2 Eylül Salı günü saat 21:45'de 6. Likya Kaş Kültür ve Sanat Festivali kapsamında **Kaş Antik Tiyatro**'da şiir dinletim var.
Kaş. 3 Eylül Çarşamba günü saat 18:00-20:00 arası **Sumanu Şarap Evi**'nde imza günüm var.
İzmir. 6 Eylül Cumartesi günü, saat 16:00-18:00 arası **İzmir Fuarı LeMan Standındayım...**

Akşamsefası

Kırık Leblebi

kirikleblebi@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

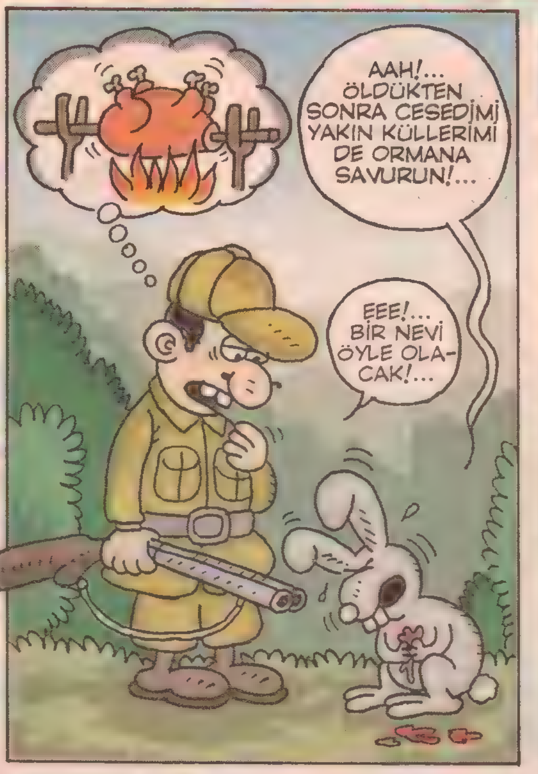
AAH!... ÖLDÜKTEN SONRA CESEDİMİ YAKIN KÜLLERİMİ DE ORMANA SAVURUN!...
EEE!... BİR NEVİ ÖYLE OLACAK!...

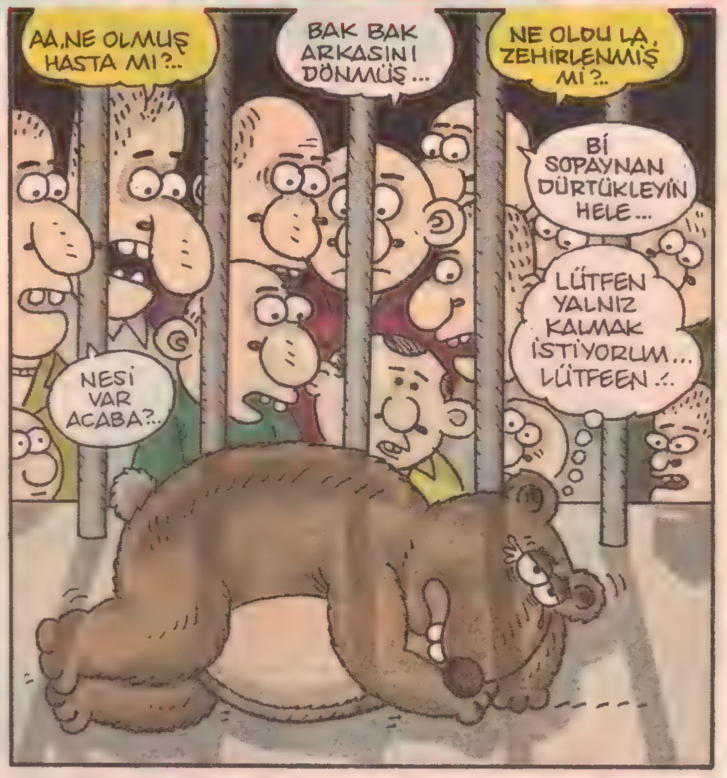
AA, NE OLMUŞ HASTA MI?..
BAK BAK ARKASINI DÖNMÜŞ...
NE OLDU LA, ZEHİRLENMİŞ Mİ?..
Bİ SOPAYNAN DÜRTÜKLEYİN HELE...
LÜTFEN YALNIZ KALMAK İSTİYORUM... LÜTFEEN!.
NESİ VAR ACABA?..

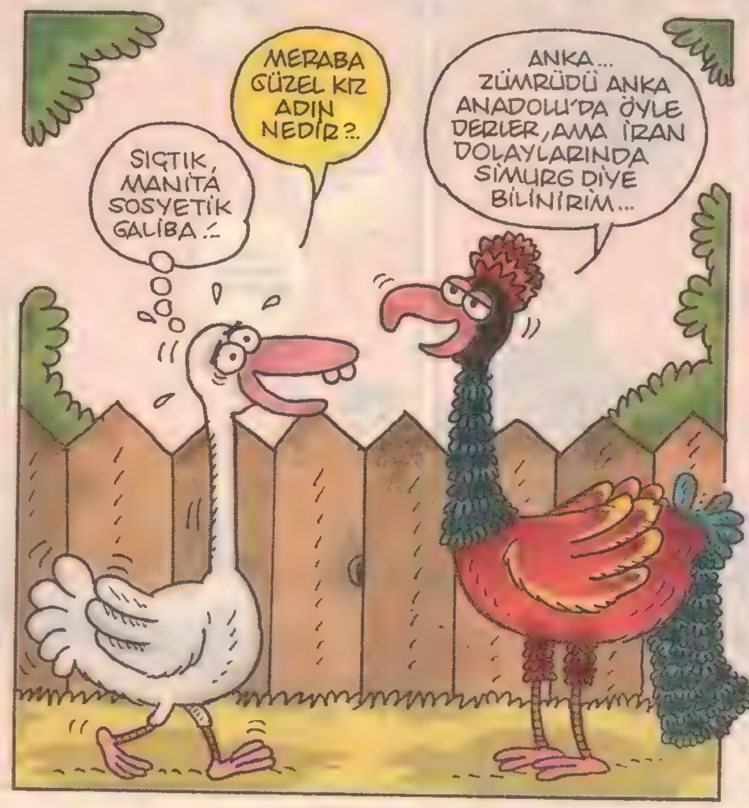
MERABA GÜZEL KIZ ADIN NEDİR?..
SIÇTIK, MANİTA SOSYETİK GALİBA!.
ANKA... ZÜMRÜDÜ ANKA ANADOLU'DA ÖYLE DERLER, AMA İRAN DOLAYLARINDA SİMURG DİYE BİLİNİRİM...

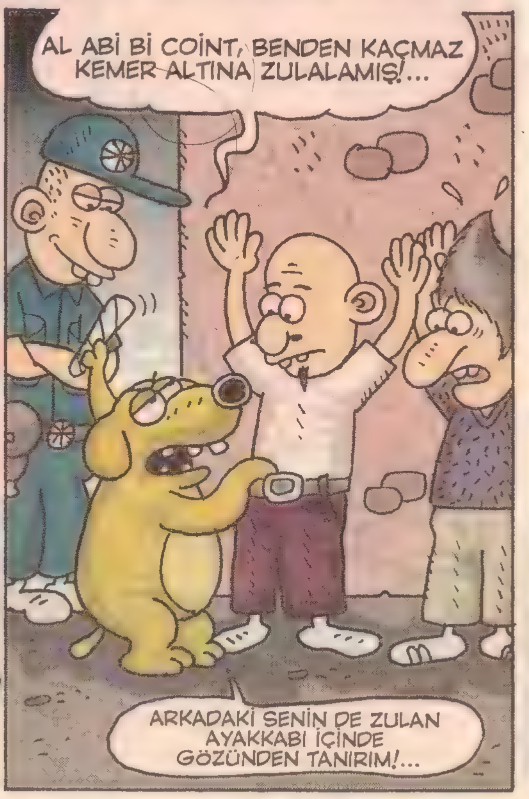
AL ABİ Bİ COİNT, BENDEN KAÇMAZ KEMER ALTINA ZULALAMIŞ!...
ARKADAKİ SENİN DE ZULAN AYAKKABI İÇİNDE GÖZÜNDEN TANIRIM!...

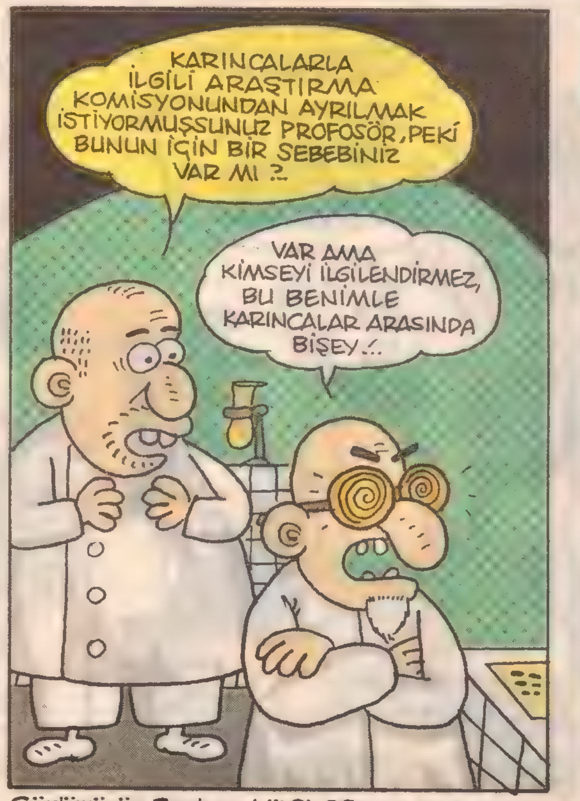
KARINCALARLA İLGİLİ ARAŞTIRMA KOMİSYONUNDAN AYRILMAK İSTİYORMUŞSUNUZ PROFOSÖR, PEKİ BUNUN İÇİN BİR SEBEBİNİZ VAR MI?..
VAR AMA KİMSEYİ İLGİLENDİRMEZ, BU BENİMLE KARINCALAR ARASINDA BİŞEY!.

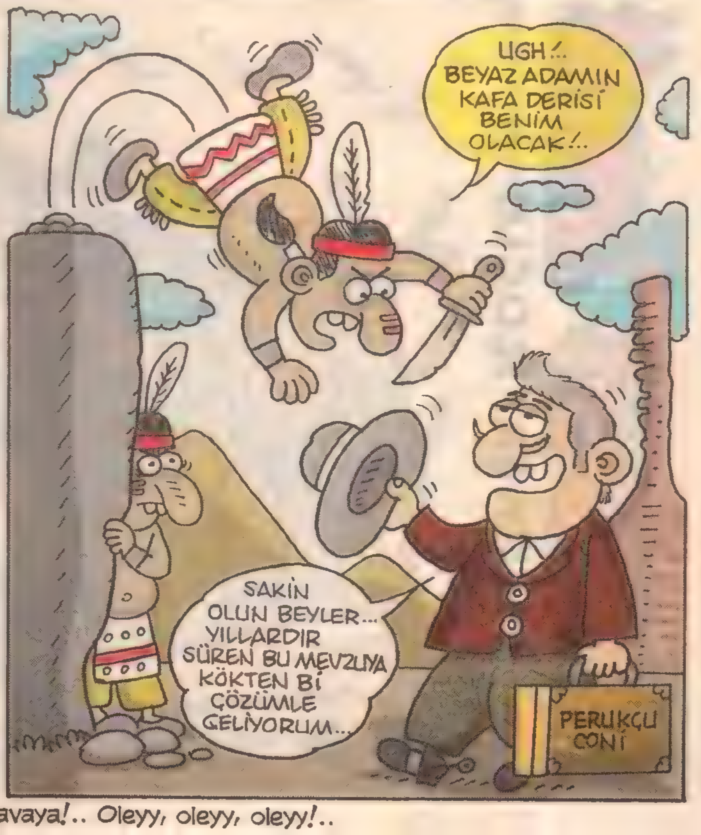
UGH!.. BEYAZ ADAMIN KAFA DERİSİ BENİM OLACAK!..
SAKİN OLUN BEYLER... YILLARDIR SÜREN BU MEVZUYA KÖKTEN Bİ ÇÖZÜMLE GELİYORUM...
PERUKÇU CONİ

Gönlümüzün Başkanı Lütfü Oflaz buraya yumruk havaya!.. Oleyy, oleyy, oleyy!..

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

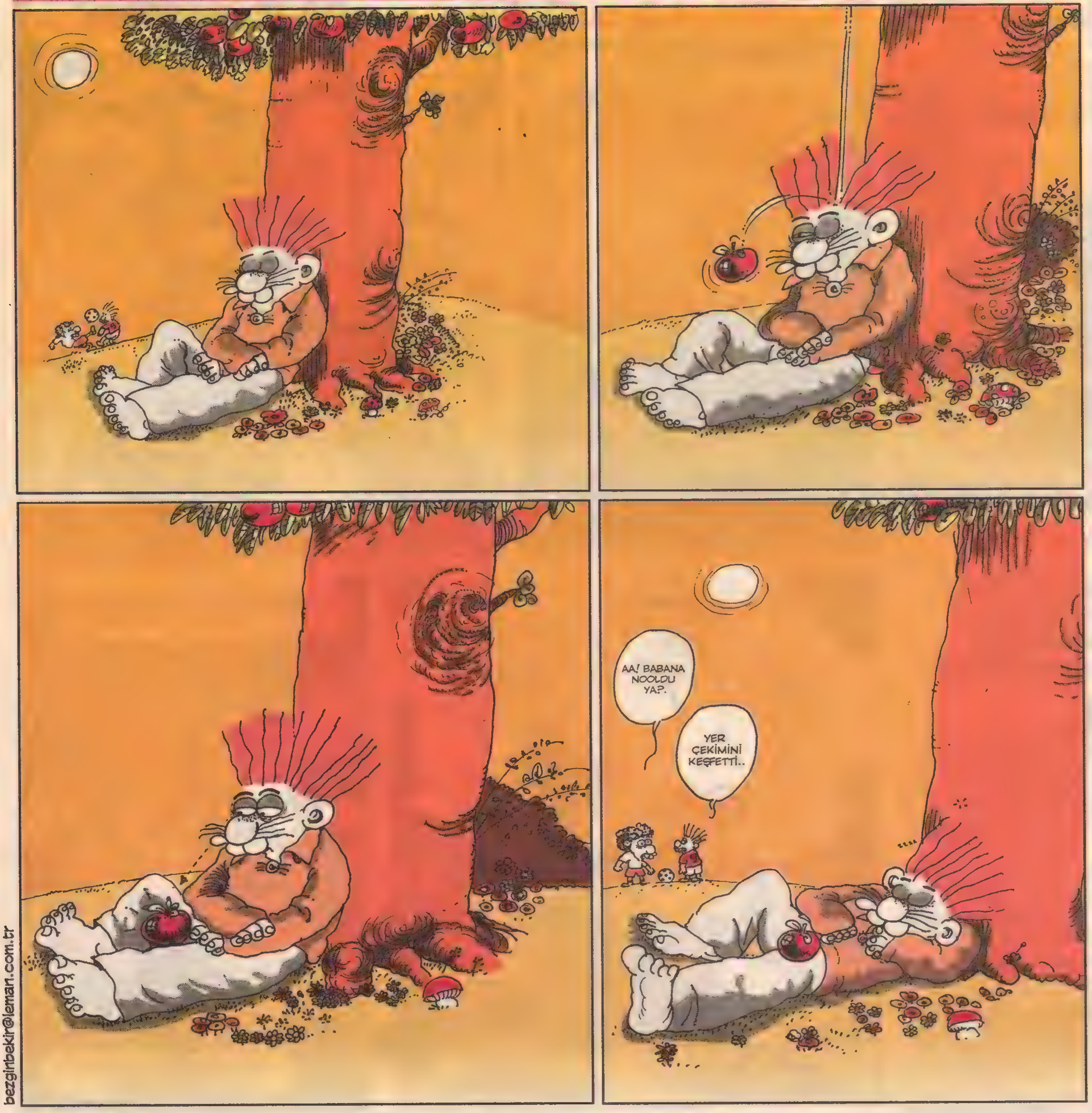
AA! BABANA NOOLDU YA?.
YER ÇEKİMİNİ KEŞFETTİ..

bezginbekir@leman.com.tr

İki Resim Arasındaki 7 Fark

Dünyanın 7 Harikası & Beyoğlu

❶ Babil'in Asma Bahçeleri'ni hiç görmedim...
Ama Beyoğlu'nda harika yıllarım geçti!..

❷ Keops Piramidi'ne hiç gitmedim...
Beyoğlu'na çok gittim!..

❸ İskenderiye Feneri'ni bilmem...
Beyoğlu'nu nerdeyse sokak sokak bilirim!..

❹ Zeus Tapınağı'nı hayatım boyu özlemedim...
Beyoğlu'nu özlediğim zamanlar olmuştur!..

❺ Rodos Heykeli'nin çevresinde hiç dolaşmadım...
Beyoğlu'nda çok dolaştım!..

❻ Artemis Tapınağı beni hiç içinde barındırmadı..
Beyoğlu çok barındırdı!..

❼ Kral Mausolos'un Anıt Mezarı'nı hiç ziyaret etmedim...
Beyoğlu'ndaki kral arkadaşlarımı hep ziyaret ederim!..

Firavunun İmanı

GÜNERİ İÇOĞLU

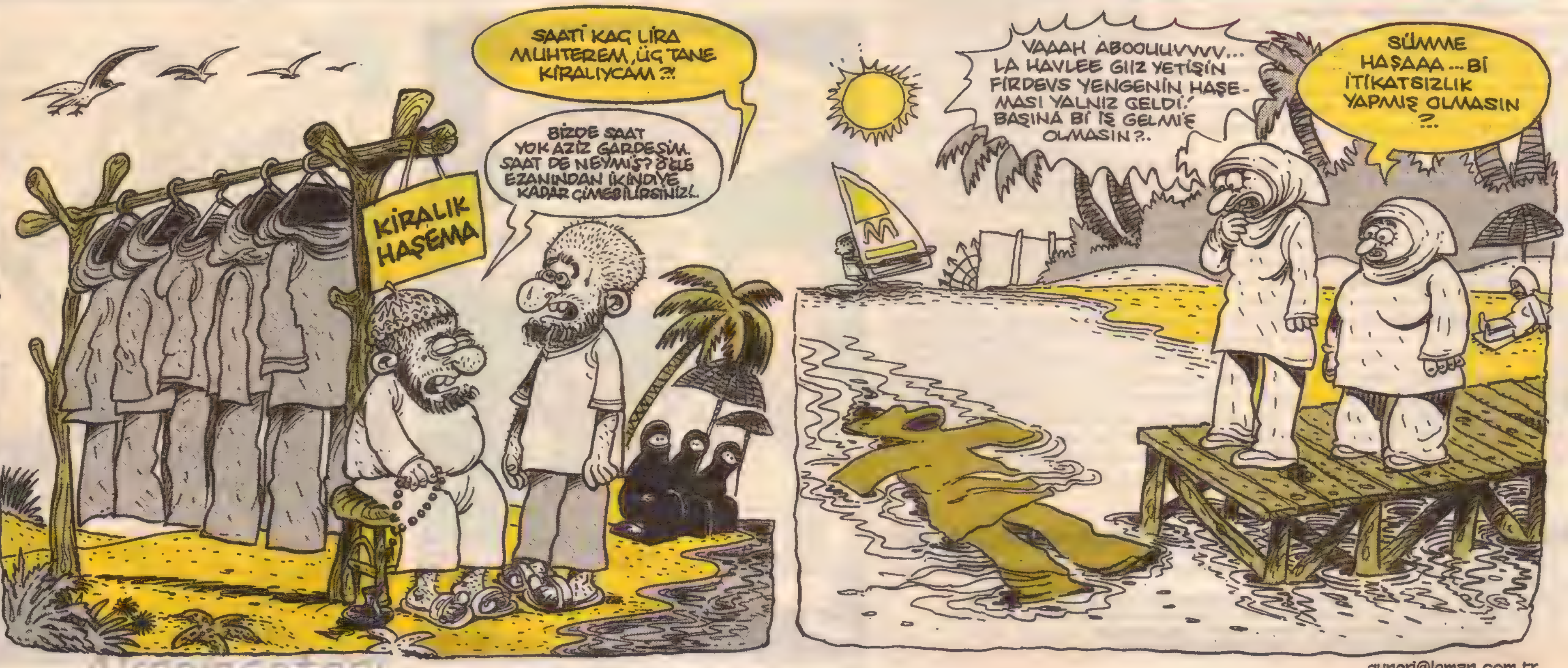
KİRALIK HAŞEMA
SAATİ KAÇ LİRA MUHTEREM, ÜÇ TANE KİRALIYCAM ?!
BİZDE SAAT YOK AZİZ GARDEŞİM. SAAT DE NEYMİŞ? ÖĞLE EZANINDAN İKİNDİYE KADAR ÇİMEBİLİRSİNİZ!..
VAAAH ABOOUUVVVV... LA HAVLEE GIIZ YETİŞİN FİRDEVS YENGENİN HAŞEMASI YALNIZ GELDİ! BAŞINA Bİ İŞ GELMİŞ OLMASIN ?..
SÜMME HAŞAAA ... Bİ İTİKATSIZLIK YAPMIŞ OLMASIN ?..

guneri@leman.com.tr

Funda

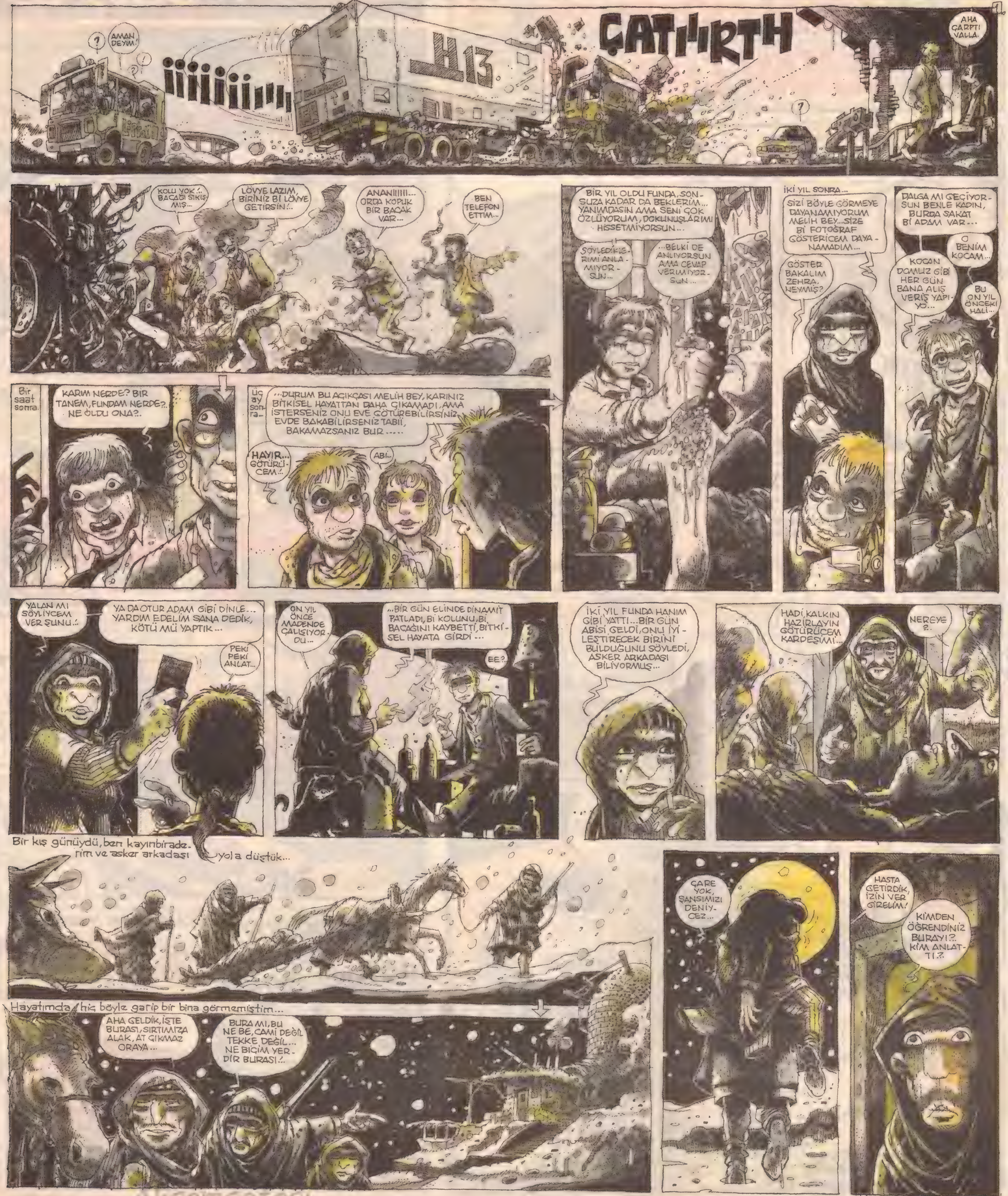
AMAN DEYM!
?
!
?
İİİİİİİııı
H13
ÇATIIIRTH
?
AHA ÇARPTI VALLA.
KOLU YOK!.. BACAĞI SIKIŞMIŞ...
LÖVYE LAZIM, BİRİNİZ Bİ LÖVYE GETİRSİN!..
ANANIIIIII... ORDA KOPUK BİR BACAK VAR...
BEN TELEFON ETTİM...
Bir saat sonra.
KARIM NERDE? BİR TANEM, FUNDAM NERDE?.. NE OLDU ONA?..
Üç ay sonra...
...DURUM BU AÇIKÇASI MELİH BEY, KARINIZ BİTKİSEL HAYATTAN DAHA ÇIKAMADI, AMA İSTERSENİZ ONU EVE GÖTÜREBİLİRSİNİZ, EVDE BAKABİLİRSENİZ TABİİ, BAKAMAZSANIZ BUR.....
HAYIR... GÖTÜRÜCEM!..
ABİ..
BİR YIL OLDU FUNDA, SONSUZA KADAR DA BEKLERİM... YANIMDASIN AMA SENİ ÇOK ÖZLÜYORUM, DOKUNUŞLARIMI HİSSETMİYORSUN...
SÖYLEDİKLERİMİ ANLAMIYORSUN...
...BELKİ DE ANLIYORSUN AMA CEVAP VERMİYORSUN...
İKİ YIL SONRA...
SİZİ BÖYLE GÖRMEYE DAYANAMIYORUM MELİH BEY... SİZE Bİ FOTOĞRAF GÖSTERİCEM DAYANAMADIM...
GÖSTER BAKALIM ZEHRA, NEYMİŞ?
DALGA MI GEÇİYORSUN BENLE KADIN, BURDA SAKAT Bİ ADAM VAR...
O BENİM KOCAM...
KOCAN DOMUZ GİBİ HER GÜN BANA ALIŞ VERİŞ YAPIYO...
BU ON YIL ÖNCEKİ HALİ...
YALAN MI SÖYLİYCEM VER ŞUNU!..
YA DA OTUR ADAM GİBİ DİNLE... YARDIM EDELİM SANA DEDİK, KÖTÜ MÜ YAPTIK...
PEKİ PEKİ ANLAT...
ON YIL ÖNCE MADENDE ÇALIŞIYORDU...
...BİR GÜN ELİNDE DİNAMİT PATLADI, Bİ KOLUNU, Bİ BACAĞINI KAYBETTİ, BİTKİSEL HAYATA GİRDİ...
EE?..
İKİ YIL FUNDA HANIM GİBİ YATTI... BİR GÜN ABİSİ GELDİ, ONU İYİLEŞTİRECEK BİRİNİ BULDUĞUNU SÖYLEDİ, ASKER ARKADAŞI BİLİYORMUŞ...
HADİ, KALKIN HAZIRLAYIN GÖTÜRÜCEM KARDEŞİMİ...
NEREYE ?..
Bir kış günüydü, ben kayınbiraderim ve asker arkadaşı yola düştük...
Hayatımda hiç böyle garip bir bina görmemiştim...
AHA GELDİK, İŞTE BURASI, SIRTIMIZA ALAK, AT ÇIKMAZ ORAYA...
BURA MI, BU NE BE, CAMİ DEĞİL TEKKE DEĞİL... NE BİÇİM YERDİR BURASI!..
ÇARE YOK, ŞANSIMIZI DENİYCEZ...
HASTA GETİRDİK, İZİN VER GİRELİM!
KİMDEN ÖĞRENDİNİZ BURAYI?.. KİM ANLATTI?..

KAAN ERTEM @ LEMAN COM. TR

PUS PÖS PÖS
PÖS PÖS PÖS PÖS
PÖS PÖS PÖS
PÖS PUS PUS PUS PUS

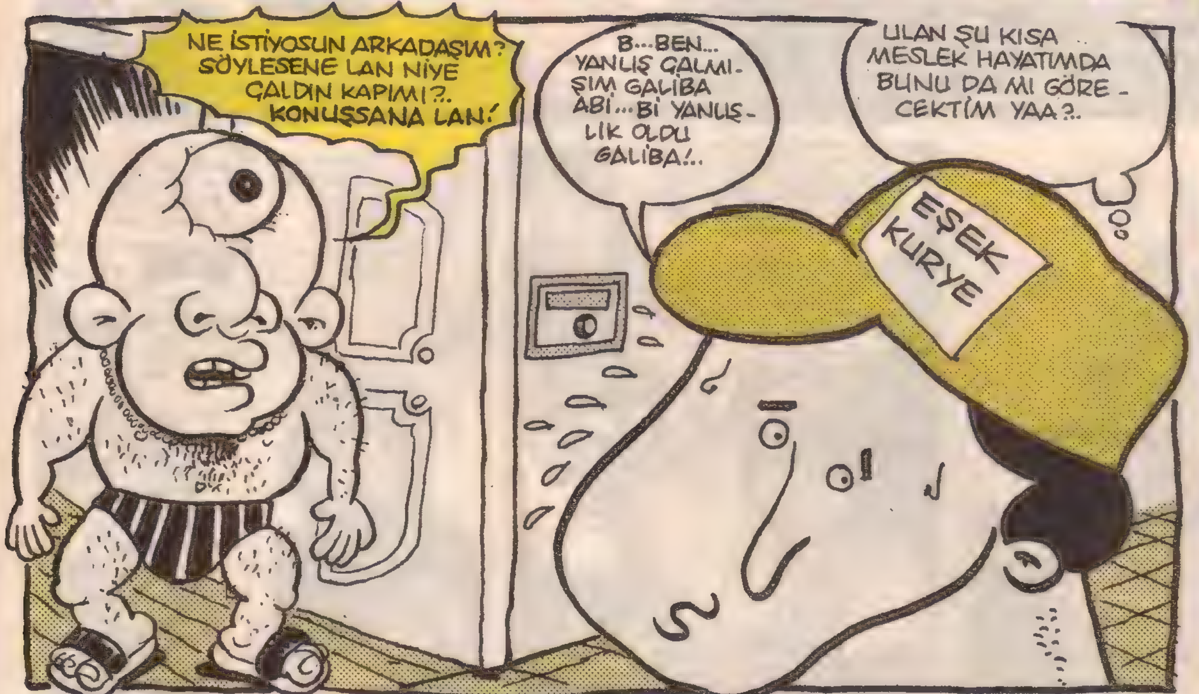
NE İSTİYOSUN ARKADAŞIM? SÖYLESENE LAN NİYE ÇALDIN KAPIMI?.. KONUŞSANA LAN!
B...BEN... YANLIŞ ÇALMIŞIM GALİBA ABİ...Bİ YANLIŞLIK OLDU GALİBA!..
ULAN ŞU KISA MESLEK HAYATIMDA BUNU DA MI GÖRECEKTİM YAA?..
EŞEK KURYE

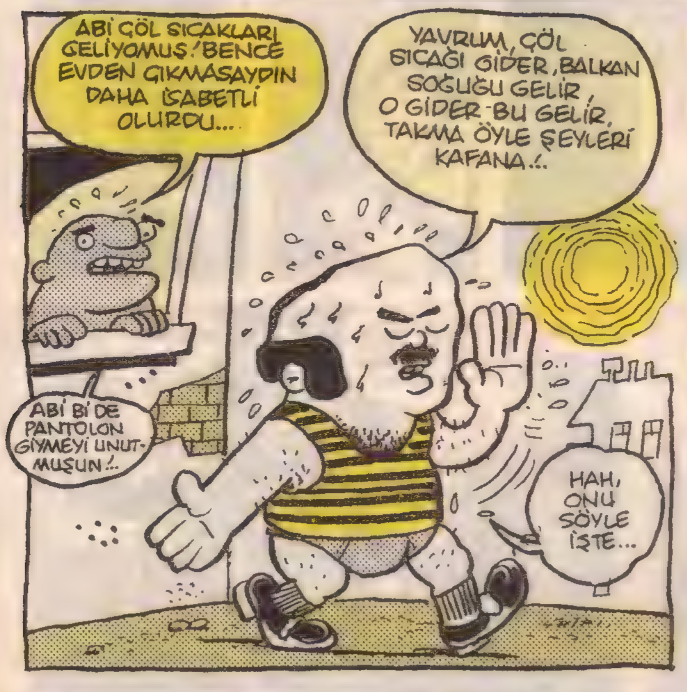
ABİ ÇÖL SICAKLARI GELİYOMUŞ! BENCE EVDEN ÇIKMASAYDIN DAHA İSABETLİ OLURDU...
YAVRUM, ÇÖL SICAĞI GİDER, BALKAN SOĞUĞU GELİR, O GİDER-BU GELİR, TAKMA ÖYLE ŞEYLERİ KAFANA!..
ABİ Bİ DE PANTOLON GİYMEYİ UNUTMUŞUN!..
HAH, ONU SÖYLE İŞTE...

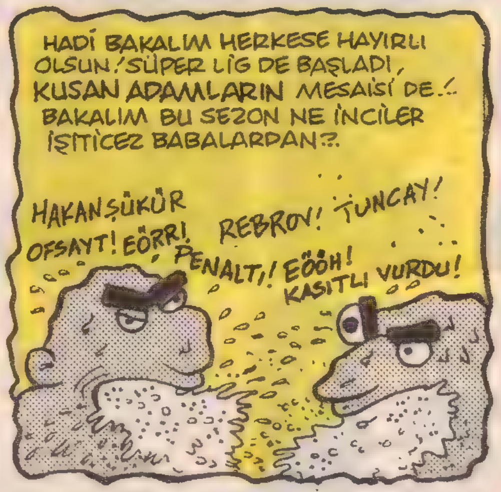
HADİ BAKALIM HERKESE HAYIRLI OLSUN! SÜPER LİG DE BAŞLADI, KUSAN ADAMLARIN MESAİSİ DE!.. BAKALIM BU SEZON NE İNCİLER İŞİTİCEZ BABALARDAN?..
HAKAN ŞÜKÜR
OFSAYT! EÖRR!
REBROV! TUNCAY!
PENALTI! EÖÖH!
KASITLI VURDU!

TRT'de Alper Fidaner ve Murat Meriç'in hazırlayıp sunduğu çok güzel bi program var: KIRKBEŞLİK...Pazar günleri kaçırmayın derim...(Ben tekrarını sabaha karşı üç civarı seyrediyorum...Gündüz bir saatte yayınlanıyor ama.,, Aç bul işte onu da ben mi yapıcam.?

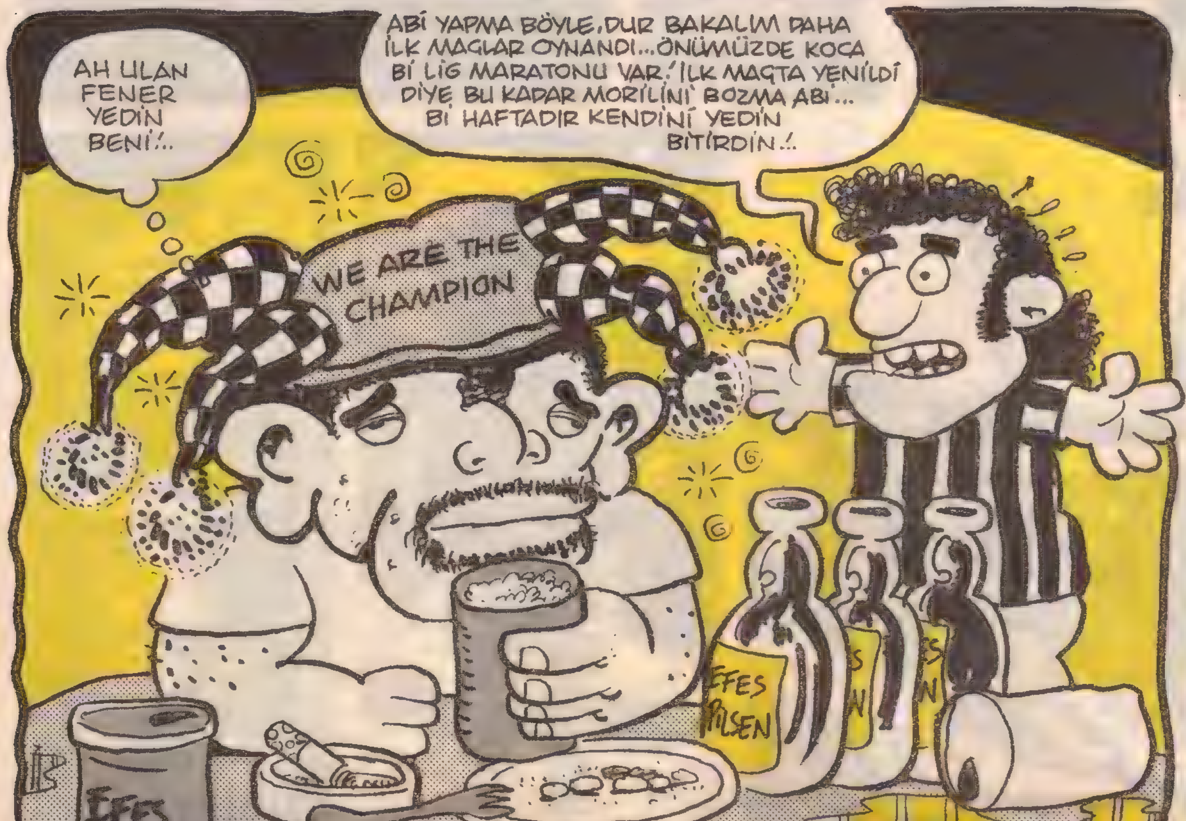
AH ULAN FENER YEDİN BENİ!..
ABİ YAPMA BÖYLE, DUR BAKALIM DAHA İLK MAÇLAR OYNANDI...ÖNÜMÜZDE KOCA Bİ LİG MARATONU VAR! İLK MAÇTA YENİLDİ DİYE BU KADAR MORALİNİ BOZMA ABİ... Bİ HAFTADIR KENDİNİ YEDİN BİTİRDİN!..
WE ARE THE CHAMPION
EFES PİLSEN
EFES

behicpek@leman.com.tr Behiç Pek

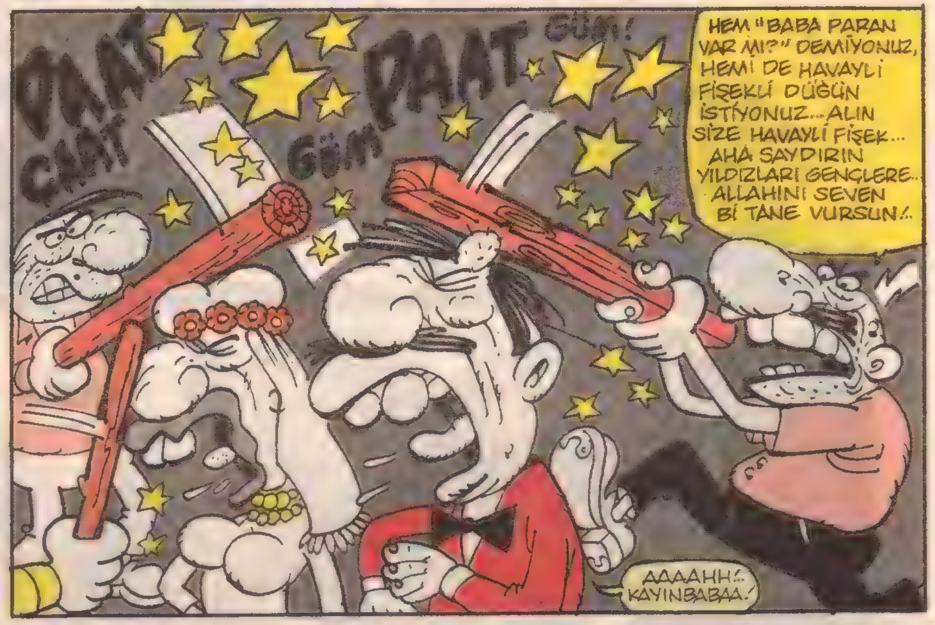
PAAT
ÇAAT
GÜM
PAAT
GÜM!
HEM "BABA PARAN VAR MI?" DEMİYONUZ, HEMİ DE HAVAYLİ FİŞEKLİ DÜĞÜN İSTİYONUZ...ALIN SİZE HAVAYLİ FİŞEK... AHA SAYDIRIN YILDIZLARI GENÇLERE.. ALLAHINI SEVEN Bİ TANE VURSUN!..
AAAAHH!.. KAYINBABAA!

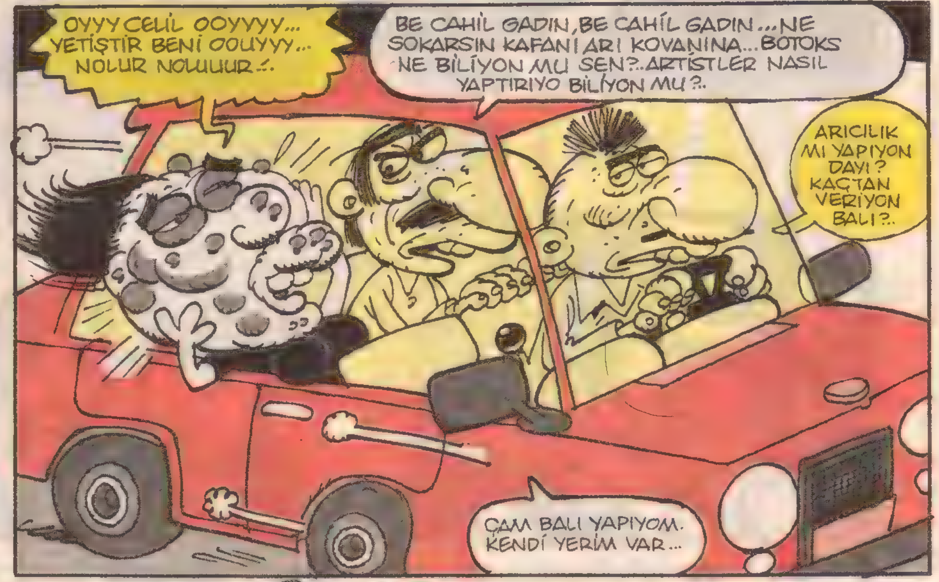
OYYY CELİL OOYYYY... YETİŞTİR BENİ OOUYYY... NOLUR NOLUUUR!..
BE CAHİL GADIN, BE CAHİL GADIN...NE SOKARSIN KAFANI ARI KOVANINA...BOTOKS NE BİLİYON MU SEN?..ARTİSTLER NASIL YAPTIRIYO BİLİYON MU?..
ARICILIK MI YAPIYON DAYI? KAÇTAN VERİYON BALI?..
ÇAM BALI YAPIYOM. KENDİ YERİM VAR...

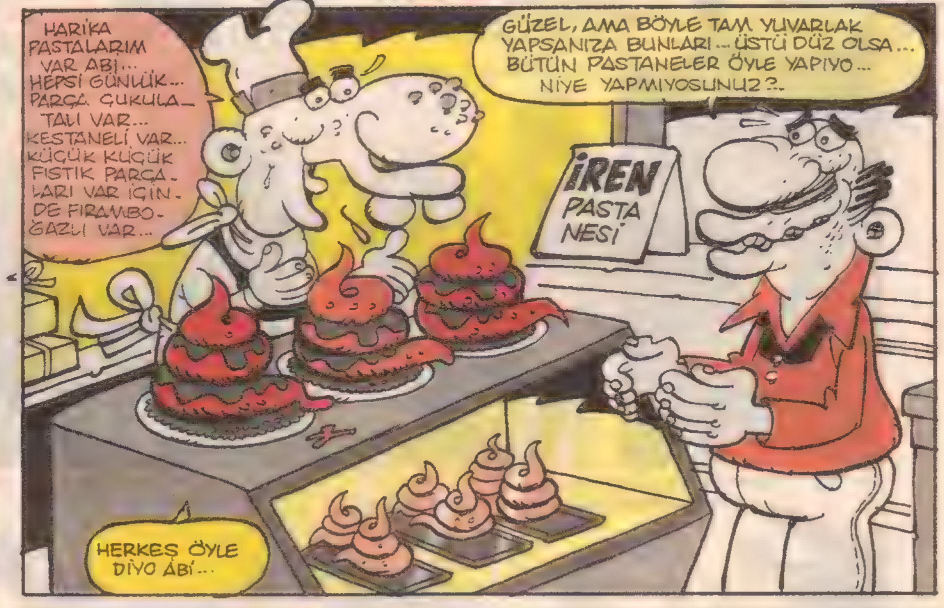
HARİKA PASTALARIM VAR ABİ... HEPSİ GÜNLÜK... PARÇA ÇUKULATALI VAR... KESTANELİ VAR... KÜÇÜK KÜÇÜK FISTIK PARÇALARI VAR İÇİNDE FIRAMBOĞAZLI VAR...
GÜZEL, AMA BÖYLE TAM YUVARLAK YAPSANIZA BUNLARI...ÜSTÜ DÜZ OLSA... BÜTÜN PASTANELER ÖYLE YAPIYO... NİYE YAPMIYOSUNUZ?..
İREN PASTANESİ
HERKES ÖYLE DİYO ABİ...

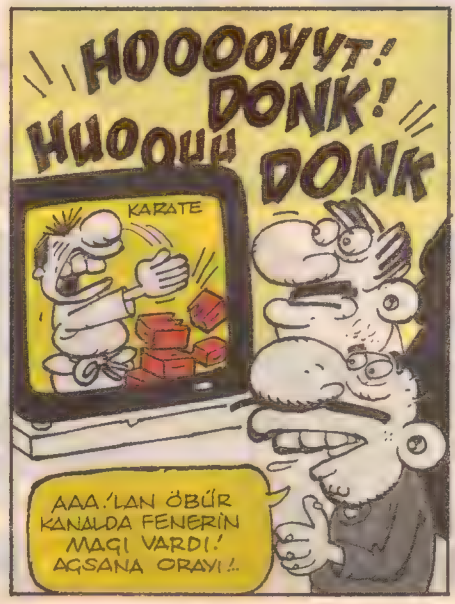
HOOOOYYT!
DONK!
HUOOUU
DONK
KARATE
AAA! LAN ÖBÜR KANALDA FENERİN MAÇI VARDI! AÇSANA ORAYI!..

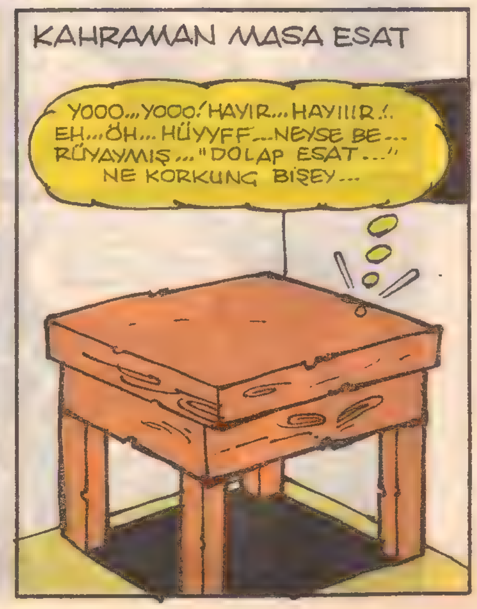
KAHRAMAN MASA ESAT
YOOO...YOOO! HAYIR...HAYIIIR!.. EH...ÖH... HÜYYFF...NEYSE BE... RÜYAYMIŞ..."DOLAP ESAT..." NE KORKUNÇ BİŞEY...

ramize.erer@leman.com.tr

RAMIZE ERER

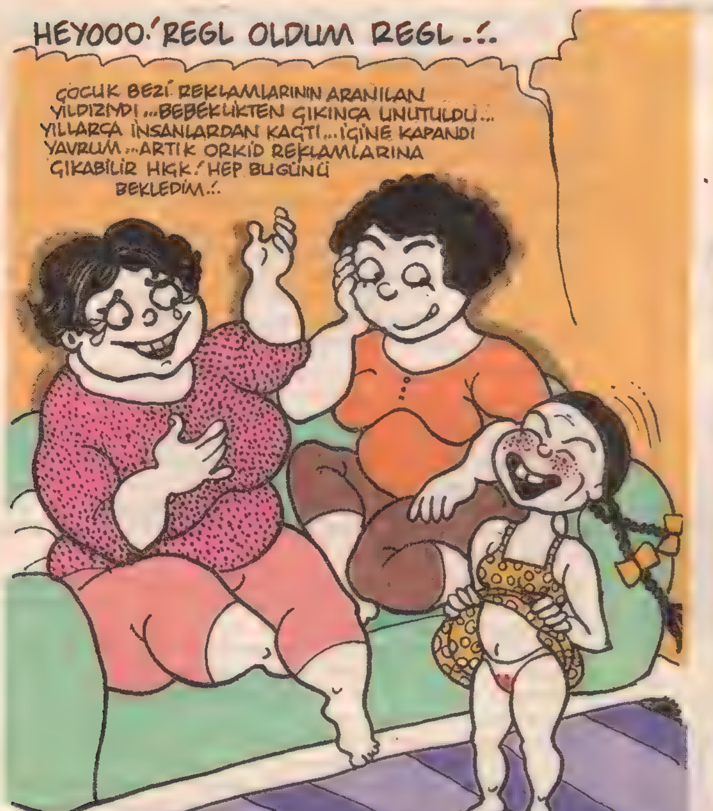
HEYOOO! REGL OLDUM REGL..!.
ÇOCUK BEZİ REKLAMLARININ ARANILAN YILDIZIYDI... BEBEKLİKTEN ÇIKINCA UNUTULDU... YILLARCA İNSANLARDAN KAÇTI... İÇİNE KAPANDI YAVRUM... ARTIK ORKİD REKLAMLARINA ÇIKABİLİR HIÇK! HEP BUGÜNÜ BEKLEDİM..!.

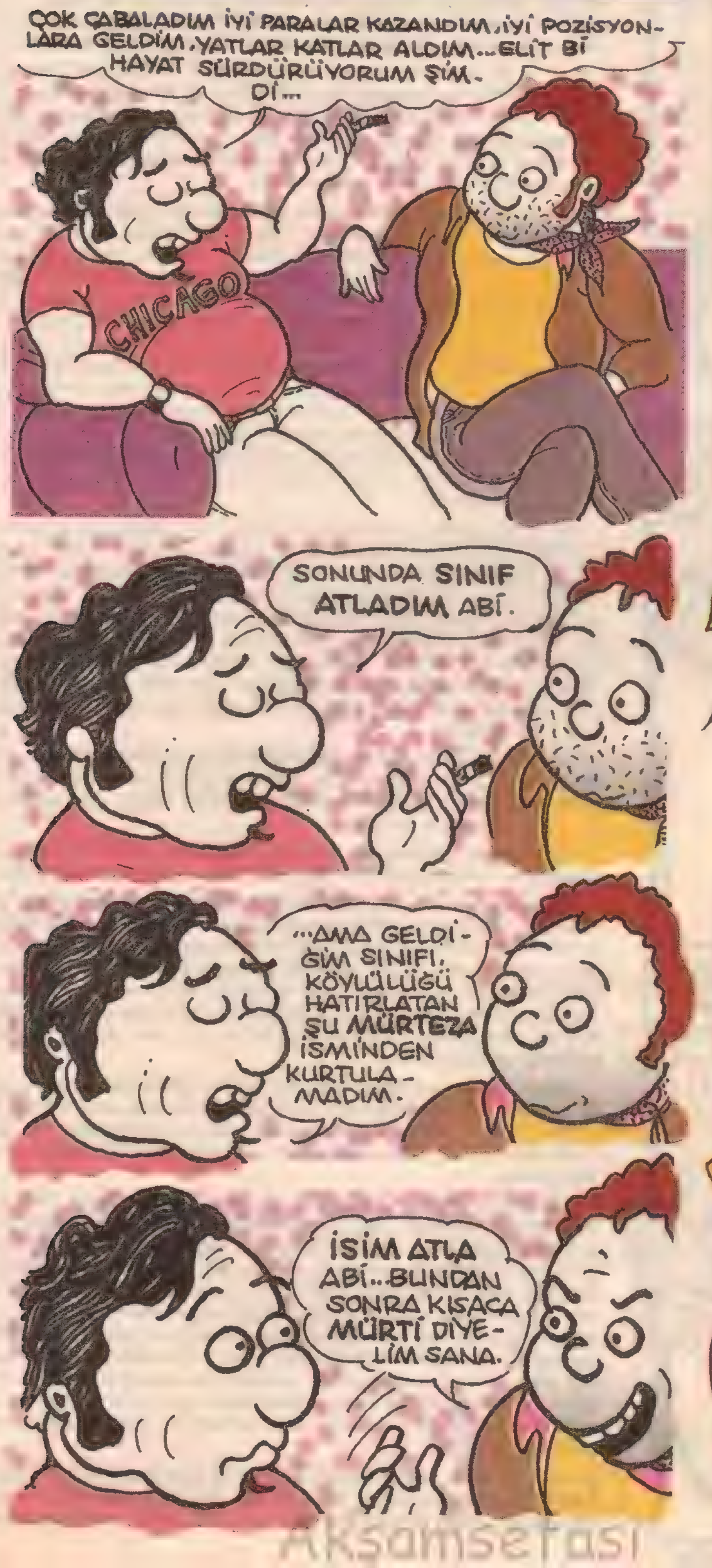
ÇOK ÇABALADIM İYİ PARALAR KAZANDIM, İYİ POZİSYONLARA GELDİM, YATLAR KATLAR ALDIM... ELİT Bİ HAYAT SÜRDÜRÜYORUM ŞİMDİ...
SONUNDA SINIF ATLADIM ABİ.
...AMA GELDİĞİM SINIFI, KÖYLÜLÜĞÜ HATIRLATAN ŞU MÜRTEZA İSMİNDEN KURTULAMADIM.
İSİM ATLA ABİ... BUNDAN SONRA KISACA MÜRTİ DİYELİM SANA.

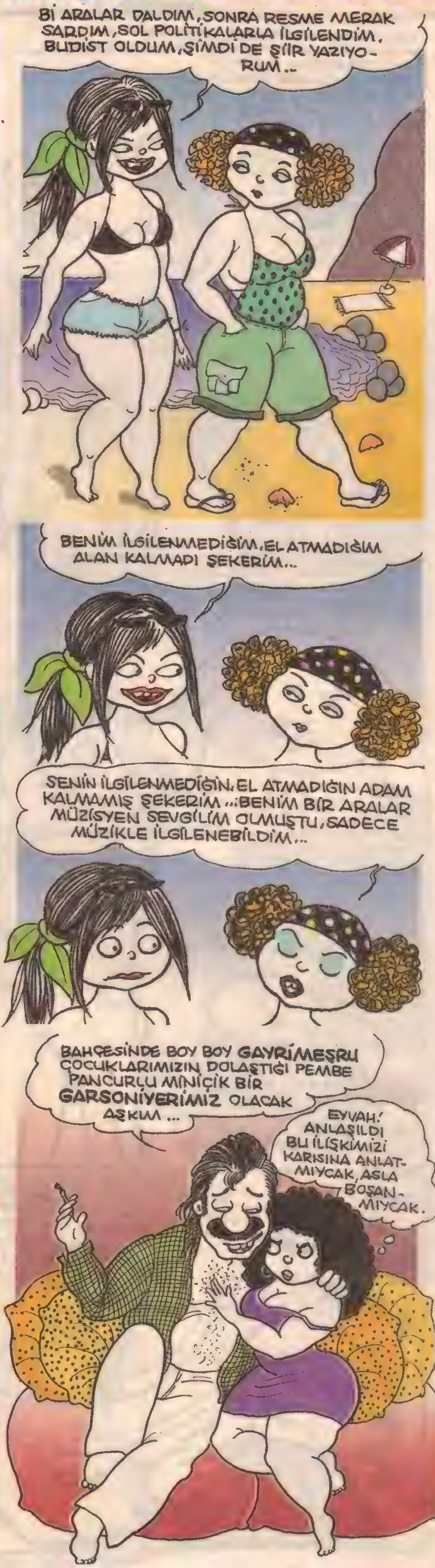
Bİ ARALAR DALDIM, SONRA RESME MERAK SARDIM, SOL POLİTİKALARLA İLGİLENDİM, BUDİST OLDUM, ŞİMDİ DE ŞİİR YAZIYORUM...
BENİM İLGİLENMEDİĞİM, EL ATMADIĞIM ALAN KALMADI ŞEKERİM...
SENİN İLGİLENMEDİĞİN, EL ATMADIĞIN ADAM KALMAMIŞ ŞEKERİM... BENİM BİR ARALAR MÜZİSYEN SEVGİLİM OLMUŞTU, SADECE MÜZİKLE İLGİLENEBİLDİM...
BAHÇESİNDE BOY BOY GAYRİMEŞRU ÇOCUKLARIMIZIN DOLAŞTIĞI PEMBE PANCURLU MİNİCİK BİR GARSONİYERİMİZ OLACAK AŞKIM...
EYVAH! ANLAŞILDI BU İLİŞKİMİZİ KARISINA ANLATMIYCAK, ASLA BOŞANMIYCAK.

SUÇLU, CUMHURİYET LİSELERİDİR

Nihat Genç

Sekiz yüz yıllık halk söylencesi böyle diyor, Hoca eşeğine ters binmiş. Hoca eşeğine neden ters binmiş, işte sekiz asırdır bunu bilemiyoruz. Ters, zıt, aksi olan herşey komiktir gibi bir ön fikrimiz var, her ters şey komik olamaz. Ülkemiz, inandığını bilmeyen aydınlarla dolu, içlerinde bunun sebebini bilen var mı? Yoksul bir Anadolu köylüsünün eşeğine ters binmesi komik olamaz. Eşeğe ters binmek yüksek akıl eseri filozofik dersler veren Hoca'nın kalitesine ve buna gülen halka yakışmaz! Bu kadar çocuksu, basit bir duruma bu halk sekiz asır neden gülsün? Karanlıkta kalmış ve kimsenin merak etmediği bu tuhaf duruma karşı bir yığın fikir ileri sürmeli, Nasreddin Hoca'yı kültürünün baştacı yapan aydınlar çoktan bu durumu açıklayabilmeliydi. Eşeğe ters binmek komikse hergün eşeklere ters binip halkı güldürelim. Hadi bu soruyu sekiz asır sonra bugün, şimdi merak edelim. Hoca'nın arkasından çocuklar taş atıyor olabilir mi? Ya da Hoca'nın arkasından konuşuyorlardı, onları görmek için... Yoksa, Hoca'nın eşeğine arkadan sarkıyorlar, pislik yapıyorlardı... Daha düzeyli çıkarımlar yapalım, yolu eşek de bulur, arkadan gelenlerin yolu bulması için.. Hiçbiri akla yatkın değil.

Ancak, Hoca'nın kadılık yaptığı, yani hakim olduğunu kayıtlar söyler, bir hakimin eşeğine ters binmesi, işte Anadolu köylüsünün göbeğini çatlatarak güleceği bir durum!

Nasreddin Hoca, Anadolu kültür sayfalarının kemikleridir, bize tevazu dersi verir, büyüklenme, kasılma duygularını yok eder, insanı ölçü sahibi yapar.

Hiç sorulmamış sorulardan yürüyelim, mesela, Hoca kadı ise, kadılar da şeriatla hüküm verdiğine göre, neden Hoca'nın fıkralarında Kur'an'dan bir ayete rastlanmaz, ya da islami öğretiler, nas, kıyas, icma gibi peygamber hayatından örnekler gibi islami hassas noktalarda bir hikayeye rastlamayız. Bu sorunun da cevabını merak etmedik, gayet basit, halkımız gülmeye, ayeti, Kur'an'ı karıştırmak istemedi.

Peki, bir soru daha, kültürümüzün baştacı on isim saysak, Yunus, Mevlana, Atatürk, Karacaoğlan, Fatih Sultan Mehmet, Hoca'nın ismi en başa gelir. Bu topraklarda istisnasız herkes Hoca'yı sever. Peki, neden bu kadar sevdiğimiz bir halk evliyasının adını hiçbirimiz çocuğumuza vermedik. Bunu da düşünmedik. Hoca'nın ismi arapçadır, bu olamaz. Türkiye'de her on isimden dokuzu arapça. Çocuğumuza Hoca'nın adını verirsek, okulda-mahallede arkadaşları çocuğa güler, alay eder. Bu da olamaz, biz şimdi, Nasreddin Hoca fıkrası anlatarak Hoca'yla alay mı ediyoruz.

Bu tür soruları sormaya devam edersek, bugünkü toplumumuzun karakterine dair sağlam veriler elde ederiz, mesela, Hoca'nın isminden utandığımıza göre, toplumumuzda geleneklerine karşı ve kendine karşı büyük bir güven kaybı olduğunu düşünebiliriz!

Bu basit soruları sorarak bir şey daha yapıyorum, toplumun, üniversitelerin, aydınların, kültür bakanlarının ve yetmiş milyon halkın, çok iyi biliyoruz dediği ve en iyi bilmeleri gerektiği konuda birşey bilmediklerini ispata çalışıyorum. Nasreddin Hoca üzerine başta ünlü halk bilimcisi Pertev Naili Boratav'ın ve onlarca halk bilimcinin derlemeleri var. Ancak, bugün, halkın, kitapçılara gidip alacağı bir Hoca kitabı yoktur. Çünkü sokakta satılan bu fıkra kitapları kalpazan kitabevleri tarafından özensizce basılmış, Türkçeleri bozuk, tadları yoktur. Bir hemşire fıkraları, doktor fıkraları, gibi. Türkçeyle ilişkisi olmayan, okunması insanı yoran, yavan ve çoğu uydurma metinlerden birçok örnek bulabilirsiniz, ama, bir Nasreddin Hoca klasiği diyebileceğimiz bir kitabımız yok!

Alt tarafı Hoca'nın altmış-yetmiş fıkrasını bir kitapta toplayacağız, işte bunu beceremedik. Neden yok? Akıcı, yalın, keyif verici bir Türkçeyle yazılmamış. Şimdiye kadar çoktan Türkçe'nin ustası kabul edilen yazarlar oturup bu fıkraları yeni Türkçeyle kaleme almalıydı. Bir yığın tüccar yayınevi yüzlerce Hoca kitabı yayınladı, dur, diyen olmadı. Bakanlıklar dahi o kadar özensiz, başıboş Türkçeyle Hoca kitabı yayınladı ki, hepsi rezalet!

Buradan da bir yığın sosyal neticeler çıkar, halkımız Hoca fıkralarını "kitaptan" öğrenmiyor, yani, sözlü kültürde yaşıyor Nasreddin Hoca, belki hala "kitaba" inanmıyor, belki de Hoca fıkraları "okunarak" değil, biri tarafından anlatılarak "dinlenilen-öğrenilen" bir özellik taşıyor!

Anadolu kültürünün iddiası Hoca'nın hala halkın arasında yaşadığı, ölmediği. Hoca fıkraları hala bir yerlerde uydurulup Hoca'nın hayatına ekleniyor. Halkımız bu fıkraları anlata anlata yeni şekiller, tadlar, yeni manalar, yeni ifadeler ve en önemlisi, Nasreddin Hoca'nın filozofik üslubunu kavrayıp bu incelikte fıkralar üretiyor.

Burdan da şu çıkıyor, Hoca fıkraları donmuş değil, Anadolu'da hayat döndükçe büyüyor, gelişiyor. Yani, Hoca fıkralarını elli yıl önce, derleyip, araştırıp, toplamış olmak halk bilimcilerini tatmin etmemeli. Ama hepsi tatmin olmuş, bohçayı bağlayıp tozlu raflara kaldırmışlar. Şunu anlıyoruz, "aydınlar" bugün yaşayan halkımıza güvenmiyor, "üretimin" bittiğine inanıyor, hiçbir çalışma yapmıyorlar. Oysa Anadolu'yu gezin, ya da bir arkadaşınızın annesinden hala hiç duyulmamış, kaydedilmemiş bir fıkra bulmanız mümkün. Fıkralar yüzlerce yıl halk söylencesi olarak sözlü kültür içinde yaşadı. Bulacağımız tek değişik fıkra, altın madenidir. Basit birşey yapacağız, teybe kaydedeceğiz, sonra yazıya geçireceğiz. Bu artık hepimiz için umutsuz bir savaş olur. Çünkü Hoca'nın öldüğüne inanıyoruz.

Gerçek şu ki, Nasreddin Hoca öldüyse, hepimiz ölelim. Nasreddin Hoca'sız bir halkın içinde hiçbirimiz yaşayamayız!

Asıl soru şu, sözlü kültürün yazıya geçirilmesi. Hoca Orta Anadolulu. Fıkrasını anlatanlar ya Karadenizli ya Kürt ya Egeli. Yani, bu fıkraları İstanbul Türkçesiyle yazmak, ahengini, tadını bozuyor. Çünkü "geliyor-gidiyor-yapıyor" gibi, her fiilin sonundaki fazladan "-yor"lar, şivenin, anlatımın, neşesini, hızını kaybettiriyor. Hoca fıkralarını şiveyle yazalım diye bir iddiam yok. Ancak, meramını yormadan anlatan, vurucu yerlerini ayarlayan, özenli bir Türkçeyle yazılmış fıkralarımız yok! Bakın seksen yıl oldu latin alfabesine geçeli, İstanbul Türkçesini resmileştirmemiz yüz yıl oldu, halk dilinden bir hikayeyi, yazıya geçirmek Türkçe için hala devasa bir sorun.

Ve sonunda kalıplaşmış bir söz dudaklarımızda, Hoca'nın fıkraları güldürürken, düşündürür. Bence düşündürmemiş. Düşündürseydi, ortak kültürümüzü, ortak değerlerimizi irdeleyecek, süsleyecek, yazıya geçirecek, klasikleştirecek yetenekli kalemlerimiz olurdu!

Dünya Felsefe Kongresi bu yıl ülkemizde yapılıyor. Oraya gelen birçok felsefeciyi tanıyorum. Diyelim Alman filozof Habermas'ın o kalın kitaplarını çevire çevire okudum. Adam, kendi kültürünü, tarihini, dil yapılarını, değişmeleri, söylenceleri, hikayeleri, hatmetmiş, yorumlamış, çözümlemiş ve Avrupa Uygarlığı'na katmış. Bu adamı ağırlıyorsunuz, ama siz kendi felsefenizin a'sı kabul edilecek bir büyük filozof, Nasreddin Hoca'dan habersizsiniz. Sizin adınız ne, Ioanna Kuçuradi, ne yazdınız, Etik diye bir kitap. Sıradan bir felsefe kitabı. Ama talebeleri öyle demez, dünya çapında bir kitap, diye över. Çünkü bizde felsefeciler sadece kendilerini, yalnız ve yalnız kendi isimlerini pohpohlansın diye talebe yetiştirir. Hangi talebeyi yetiştirmiş, kültürümüzün hangi noktasına parmak basılmış. Oysa felsefe öyle bir bela meslektir ki, düşman talebeler yetiştirmek zorundasınız. Ben Hoca'larını eleştiren bir felsefe talebesine, doçentine rastlamadım. Yani, Nasreddin Hoca'yı okuyup sindiremedikleri ve tevazu, ölçü sahibi olamadıkları ortada!..

Hoca'nın fıkralarında neden yüksek bir filozofik tad vardır? Bu soru da edebiyatçı-

Devamı 14. Sayıda

Aksamsefasi

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

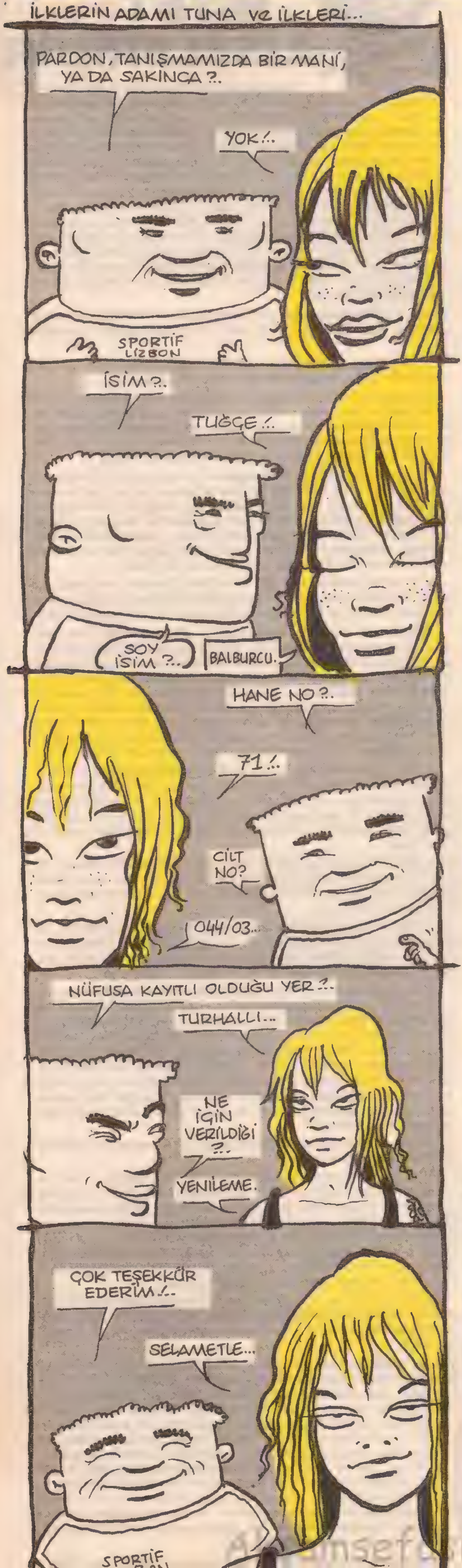
İLKLERİN ADAMI TUNA ve İLKLERİ...
PARDON, TANIŞMAMIZDA BİR MANİ, YA DA SAKINCA ?..
YOK !..
SPORTİF LİZBON
İSİM ?..
TUĞÇE !..
SOY İSİM ?..
BALBURCU.
HANE NO ?..
71 !..
CİLT NO?
044/03...
NÜFUSA KAYITLI OLDUĞU YER ?..
TURHALLI...
NE İÇİN VERİLDİĞİ ?..
YENİLEME.
ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM !..
SELAMETLE...
SPORTİF

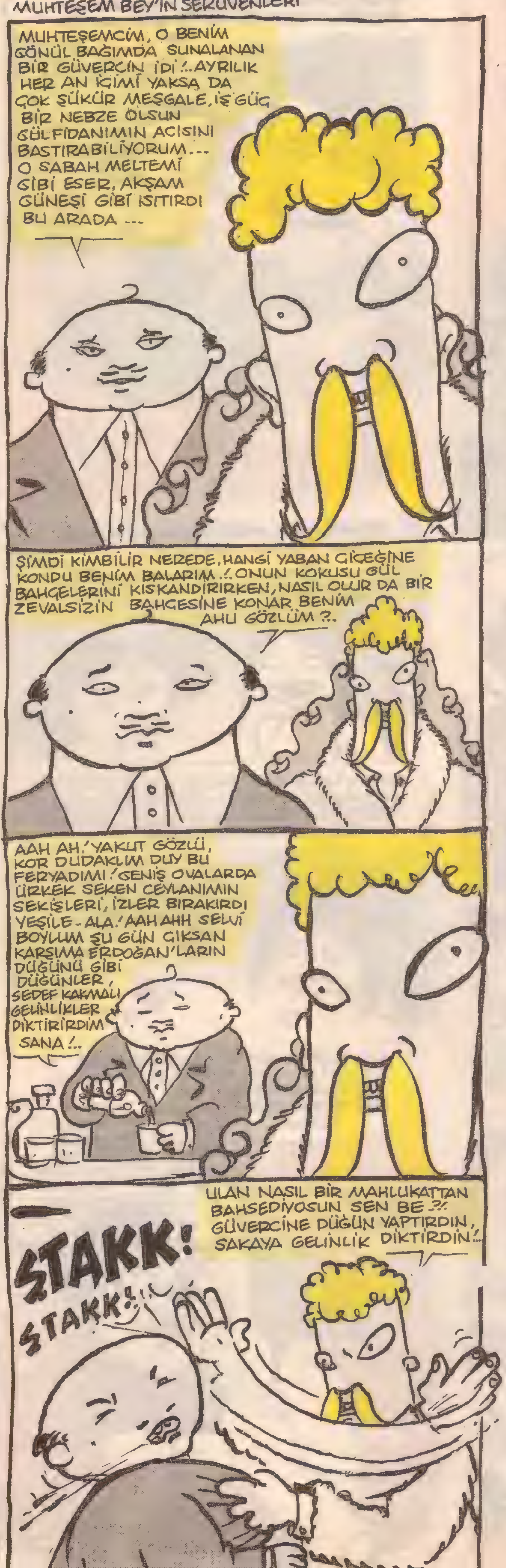
MUHTEŞEM BEY'İN SERÜVENLERİ
MUHTEŞEMCİM, O BENİM GÖNÜL BAĞIMDA SUNALANAN BİR GÜVERCİN İDİ !.. AYRILIK HER AN İÇİMİ YAKSA DA ÇOK ŞÜKÜR MEŞGALE, İŞ GÜÇ BİR NEBZE OLSUN GÜLFİDANIMIN ACISINI BASTIRABİLİYORUM... O SABAH MELTEMİ GİBİ ESER, AKŞAM GÜNEŞİ GİBİ ISITIRDI BU ARADA ...
ŞİMDİ KİMBİLİR NEREDE, HANGİ YABAN ÇİÇEĞİNE KONDU BENİM BALARIM !.. ONUN KOKUSU GÜL BAHÇELERİNİ KISKANDIRIRKEN, NASIL OLUR DA BİR ZEVALSİZİN BAHÇESİNE KONAR BENİM AHU GÖZLÜM ?..
AAH AH ! YAKUT GÖZLÜ, KOR DUDAKLIM DUY BU FERYADIMI ! GENİŞ OVALARDA ÜRKEK SEKEN CEYLANIMIN SEKİŞLERİ, İZLER BIRAKIRDI YEŞİLE - ALA ! AAH AHH SELVİ BOYLUM ŞU GÜN ÇIKSAN KARŞIMA ERDOĞAN'LARIN DÜĞÜNÜ GİBİ DÜĞÜNLER, SEDEF KAKMALI GELİNLİKLER DİKTİRİRDİM SANA !..
ULAN NASIL BİR MAHLUKATTAN BAHSEDİYOSUN SEN BE ?! GÜVERCİNE DÜĞÜN YAPTIRDIN, SAKAYA GELİNLİK DİKTİRDİN !..
ŞTAKK!
ŞTAKK!

Nihat Genç

13. Sayfadan Devam

ları ilgilendirir. Çünkü hocanın fıkralarında insan susuzluğumuzu gideririz. Yalan söyleyen, hırsızlık yapan, hileye başvuran, acıkan, susayan, kıskanan, böbürlenen, cinlik yapan insanlar. İnsanların başköşeye yerleştiği bu fıkralarda bu yüzden derin bir ahlak neşesi vardır. Neşenin ahlakı nasıl olur? İnsanları aşağılamadan, kırmadan, rencide etmeden, rezil etmeden, bu kadar dokunaklı ve yumuşak insanlık dersleri anlatabiliyorsanız, vardır. Hem bir minik çocuğu aynı anda bir filozofu güldürerek buluşturan şeydir, o!.. Bu insan ahlağının neşesi Anadolu'nun yoksul köylüsü, Nasreddin Hoca'dır. Sekiz yüzyılın zeka, ahlak süzgecinden geçmiş, bu fıkraları.

Şimdi sosyolojik bir tartışmanın içine girelim. Hatırlayın, üç-dört yıl önce halkbilimci Pertev Naili'nin Nasreddin Hoca fıkraları sansür edildi, yayınlanmadı. Sansür edilmeyecek gibi değil. O güne kadar duymadığımız vahşilik boyutunda cinsel şakalar! Bunlar Nasreddin Hoca'nın olamazdı. Buraya yazmak bile zor, işte bir tanesi, hoca, ağlayan çocuğa biberon bulamayınca şeyini veriyor. Eşek şakasından ağır. Herkes ayağa kalktı, şaşırdı, panikledi. Bu fıkralar gerçekten Hoca'nın mı? Belki de Hoca'nındır?

Bugün köy odalarında, kapalı erkek mekanlarında anlatılan bir yığın müstehcen fıkra vardır, şehir bunları kabullenmez. Erkek meclislerinde uzun kış geceleri ağırlaşan, sertleşen müstehcen şakalarla uydurulmuş bir yığın fıkra. Sekiz yüz yıllık şehrin tarihinde bahsi geçen fıkralardan tek bir tanesine kayıtlarda rastlanmıyor. Hafızalara işlenmemiş, duymadık, görmedik. Ancak, erkeklerden oluşan kapalı köy odalarında gizlice sözlü kültür içinde yaşamış ve orda kalmış.

Şehir, belki de bu fıkraları duymuş, ancak kabullenmemiş. Çünkü şehir, estetik süzgecinden geçirip, çoluk-çocuk, büyük-küçük, hristiyan-müslüman, sünni-şia, herkese, her ortamda anlatılabilir olanları eleyip bugüne getirdi. Şehir, aleni olan yerdir, köy, kapalı, dar, gizli.. Yani bizim bugün hoca fıkrası diye anlattıklarımız şehrin estetik süzgecinden, kollektif akıl ve ahlakında elenmiş fıkralardır. Diğer fıkralar yaşamamış, doğdukları o kapalı erkek mekanlarında kalmıştır. Bu da, Anadolu şehrinin gücünü gösterir. Şehir, kozmopolit bir yerdir, her mezhep, her düşünce, her fikirde insan vardır. Bu geniş çeşitlilik içinde, herkesin zevkine, vicdanına, zekasına kabul görerek hitap etmek, şehrin büyüklüğünü gösterir!

Şehrin bu akıl ve filozofik gücünü anlamaya çalışırsak, Nasreddin Hoca'nın Anadolu köyünün değil, Anadolu şehirlerinin ürünü olduğunu anlarız. Yani, Nasreddin Hoca köylüdür, hikayeler köyde oluşmuştur ama, bu hikayeleri eleyen, sık dokuyan, işleyen, süsleyen ve ortak zevk ve ortak akıla sunan yer, şehirdir! Şehir, beğenen, takdir eden, umuma sunan, süzgeçten geçiren yerdir. Şehrin görünmez kapıları vardır, bu kapıları muhafazakarlar, tüccarlar, dinciler, modernler, kuşkucular, yazarlar, vb. tutar. İçeri giren herşeyi tartar, koklar, bakar, ayırdeder. Bir düşünce ve ahlak gümrüğünden geçirir. Elimizdeki yaşayan Hoca fıkraları Anadolu şehirlerinin gümrüğünden geçmiş fıkralardır, yani, bugün bizim anlattığımız Nasreddin Hoca, şehirlidir, şehir kültürünün ürünüdür! Pertev Naili'nin Anadolu köy odalarından toparlayıp yayınladığı müstehcen fıkralar şehrin kapısından sızamamış, balta girmemiş erkek topluluklarının fıkraları!

Yani Nasreddin Hoca, Anadolu köyünün değil, Anadolu şehrinin ürünüdür. Şehir, değer bulur, kaydeder, işaret eder, bin defa dener, bir daha, sonunda "klasikleştirir". Şaheser halılar, kumaşlar, cam eşyalar, evler, süslemeler, türküler, şarkılar, hepsi şehrin ahlak ve vicdan, düşünce süzgecinden geçip herkesin yaşadığı o büyük şehri oluşturur!

14., 15., 16. yüzyılda şehre gelenler, ya da, yeniçeri ocaklarına gelen köylü gençler, yanlarında Köroğlu, Nasreddin Hoca, Yunus Emre, Pir Sultan, Karacaoğlan vb. getirdiler. Ne var ki, 19. yüzyılın sonuna geldiğimizde şehirde bu kültürün canlı örneklerini, yaşayan biçimlerini görmek mümkün olmadı. Bir nevi silinip gitmişler. Belki şehir, bunları emip, daha üst bir kültür inşa etti. Yalılar-konaklar-saraylar-bahçelerde çok daha incelmiş bir kültürün inşası, örnekleri ortada.

Osmanlı'yı yıkan cumhuriyetin aydınları, ilk halk bilimciler, Anadolu'yu gezip, türküleri, Yunus'u, Pir Sultan'ı, Karacaoğlan'ı bulunca, keyiften deliye döndüler, eşsiz bir "malzeme" bulduklarını, bu malzemenin yüzyıllarca bu şaşaalı, yüksek kültür tarafından itilip, yokedildiğini düşündüler. Yıkılan, çürümüş Osmanlı kültürü yerine işte bu dondurulmuş halk kültürü canlandırılıp Anadolu'nun ocakları yeniden yakılacak. Gerçekten, 18. ve 19. yüzyılların sonunda Osmanlı şehirleri kültür olarak pörsümüş, şekilsizleşmiş, çürümüş, şeyhlerin, cinlerin, muskaların, batıl inançların, hurafelerin, hortlakların eline geçmişti. Osmanlı şehirleri, Bağdat, Halep, Amasya, Diyarbakır, Edirne, İstanbul, Bursa tamamen yalı-konak-saray zevkinin esiri oldu. Yalı-konak-saray kültürünün muhteşem örnekleri, mükemmel incelikli yüksek kalıpları olmuştu, ama zenginlikle birlikte bu kültürü ayakta tutan bahtiyarlık ve saadet de kaybolup gitti. Bitmeyen Anadolu isyanları, paşaların-konakların-sarayların hazinelerini tükettikçe, bu incelikli, oymacılar, hattatlar, şairler, müzisyenler, mimarları elde tutacak, yedirip besleyecek gücü de kalmadı!

Cumhuriyet okulları üç büyük felsefe üzerine oturtuldu. Birincisi işte bu halk kültürü. İkincisi, batının müziği, tiyatrosu, konservatuarları. Üçüncüsü, Osmanlı şehirlerini çürüten üfürükçü, hocacı, muskacı, medreseci kültür yokedilip, Anadolu gençlerine "nesnel" bir dünya fikri anlatılacaktı. Nesnel, yani, kaynaklar, yani, teknik el becerisi, üretim, tarlalar, varlıklar, ağaçlar, tereyağ, süt, hayvancılık modern tekniklerle anlatılacak, işlenip kullanılmaları Türk çocuklarına öğretilecek. Anadolu köylerine ve şehirlerine hakim bir hırka bir lokma anlayışı yerine, bin lokma, bin hırka düşüncesi hakim olacaktı. Kız teknik okulları, olgunlaşma enstitüleri, halk evleri, köy eğitim enstitüleri, sonra, öğretmen okulları, Anadolu'yu şeyhlerin elinden alıp, kaynak, üretim, buğday, arpa, teknik öğretecekti.

Cumhuriyet okullarının seksen yıllık evrimini tartışma-düşünme, eleştirme şansımız olmadı. Bu topraklarda "eğitim felsefesi" bilindik tartışmalar üzerine büyüdü, köy enstitüleri neden kapandı, laik eğitim-dinci eğitim, öğretmen yokluğu, tayini, maaşı, köysüz okullar, gibi sorunlar üzerinde...

Seksen yılın ilk yarısı kemalizm, diğer yarısı muhafazakar bir biçimlenmeyle, yani, kemalisler ve muhafazakarların ortaklığıyla ortaya bugünkü "müfredatımız" çıktı.

Velhasıl, cumhuriyetin, beni korusun diye inşa ettiği okullar, cumhuriyetin ve şehirlerimizin ve kültürümüzün, celladı oluverdi! Bugünkü milli eğitim bir kıyma makinesi, bir milli sakatat fabrikasıdır. İçimizde hala bu kadar çocuğu neden okula gönderdiğimizin mantıklı bir sebebini bilen tek bir eğitimci yoktur. Bu nasıl bir eğitim sistemi, ne kadar okul açarsak, kitap satışları o kadar düşüyor. Ne kadar havalı, zengin yüksek kolejler açıyorsak, mimarimiz, sanatımız, kültürümüz o kadar kirleniyor! Büyük mimari ve edebi eserlerimize hiç değilse basit ve cahil bir köylü kadar saygı gösterecek tek bir öğrenci yetiştiremiyoruz!

Kemalist-muhafazakar ittifakın ürünü müfredatımız 1950'li yıllardan itibaren birazcık solcuların, ama yoğunluklu olarak şeriatçılar tarafından uzun süreli iki büyük baskın yedi. Dışardan gelen bu saldırılar karşısında kemalist-muhafazakar ittifak, çözülmedi... Darbelerle, yasaklarla, kendini savunup, dışardan gelen kültür tekliflerini kabule yanaşmadı.

Özal'la birlikte cumhuriyet okulları tam bir yağmaya dönüştü. Medya, TV'ler, gazeteler, tamamen neo-liberal, sallapati, televole kültürünü toplumun derinliklerine sıkmaya başladı. Bugün TRT 1 dahi Ahu Tuğbalı, Oya Aydoğanlı filmler oynattığına göre, cumhuriyet şehirlerinin ve cumhuriyet eğitiminin tüm direncinin yıkıldığını anlıyoruz! Milli eğitim, eğlenmek ve zengin olmak isteyen bu yeni düşüncenin körleştirdiği "velilerin" karşısında tutunamadı. Ve sonunda "bilgiyi" ücretlendirerek, kim daha çok para öderse o kadar çok büyük adam olacak gibi bir manyaklığın kurbanı olduk. Hatta, "tevhidi tedrisat", yani öğretim birliği kökünden yıkıldı. Vakıf okulları, özel okullar vasıtasıyla imtiyazlı ve zengin sınıfın çocukları, yoksullara tahakküm kurmaya başladı. Bu bir sınıfın diğer sınıfa tahakkümü davası, eskiden idamlık suçtu. Şimdi neo-liberaller ülkenin her kasabasında zengin-yoksul çocukları ayırdedip, parasına, imtiyazına, sınıfına göre eğitim veriyor!..

Cumhuriyet liseleri şehri koruyacak, kültürümüzü savunacak, hem batılı değerleri hem geleneksel değerlerimizi tanıyacaktı. Milli Eğitim iptal edildi, şehri ve cumhuriyeti koruyan askerler ve medya yeni bir ortaklık kurdu. Şehri ve cumhuriyeti koruma-

Nihat Genç

sı gereken gazeteler, TV'ler, tarihimizin en aşağılık, en pespaye örneklerini kapılarını ağızlarına kadar açarak, şehri, eğitimi, ülkeyi, dirençsiz bıraktılar. Bugün hepimiz, bu yılışık, şarlatan gazeteciler, diziler, köşe yazarlarının işgalinde yaşıyor, üzüntüyle, şehrin tükendiğini söylüyoruz. Asmalı Konak'ı izleyen de bu cumhuriyet liselerinde büyüdü, bu televole sanatçılarının konserlerine koşan milyonlar da bu cumhuriyetin liselerinde büyüdü!

Ve artık geldiğimiz düşünce şu: Sadece tüketici yetiştirmek için bu kadar eğitim emeğine gerek yok!

Şehrin tükendiğine dair hergün yüzlerce ağlamaklı hikayeler anlatıyoruz, birbirimize. Nasreddin Hoca örneğini, bir küçük örnek olsun diye verdim, cumhuriyet liselerinde büyümüş insanların kendi kültürlerine ne kadar cahil kaldıklarını söylemek için. Bu örnekten yüzlercesini sizler de sayarsınız. Diyelim Yunus Emre. Bugün annelerin çocuklarına, öğretmenlerin-talebelerine tavsiye edebilecekleri, hepimizin sevdiği ortak bir "Yunus Emre Klasiği" yoktur. Derme çatma Yunus Emre kitapları pek dağınık, özensiz ve satın alınamayacak bozuklukta. Birkaç akademisyenin, diyelim Mustafa Tatçı'nın Yunus Emre incelemesi fevkaladedir, ancak, akademisyenleri ilgilendirir. Birçok Yunus Emre kitabı ya dili anlaşılmayacak kadar eski, ya da yeni Türkçesi anlamını bozacak kadar kurudur. Yani, Yunus Emre deyince, hemen tavsiye edebileceğimiz ortak bir kitap yoktur. Sıradan insanların, öğrencilerin de kitapçı kitapçı gezip onlarca curcuna kitap içinde iyi bir örnek seçmelerini beklemek, aptallık olur!..

Aslında hayatı reklamlardan öğrenecek bir kuşak için okul inşa etmek, kültür soruları sormak fazla lüks olur. Baksanıza öğretmenler, yazarlar dahi, okuldan kaçıp, reklamcılığa başladılar. Sebebi, halkın reklamlarla daha kolay ve hızlı eğitileceği düşüncesi, olmalı. Suçluluk duymayan, vicdanı olmayan öğretmenler-yazarlarla, herkesle çıkabileceğini düşünen ve dünyayı da bundan ibaret sanan milyonlarca genç yetişiyor!

Peki, şehri kim koruyacak! Bakın; geçenlerde şehrimizde büyük bir sanat olayı oldu. Cannes Film Festivali'nde Nuri Bilge Ceylan'ın Uzak filmi dünya çapında ödül aldı. Ama tek bir eleştiri kaleme alabilmiş değiliz, yani, içimizden hiç kimse, bu filmin nesi iyi, neresi kötü, nasıl değerli, ışığı, konusu, senaryosu, taşıdığı kültür, sancıları nelerdir, sormadı, merak etmedi. Şehri koruması ve yaşatması gereken yetmiş üniversite-elli gazete ve besledikleri aydınlar merak etmedi. Eğer bizler şehrin kültürünü inşa eden sinema, şiir, dizi, hikaye, mimari, gibi değerlerin ne olduğunu merak etmiyorsak, üstünde hiç düşünmeyen bir kuşak yetiştiriyorsak, bu kuşağın, şehre sokulan çirkinlikler, bozuklukları bulup görmesi, ayıklaması, kendini korumasını da bekleyemeyiz! Oysa bu ürünler, kimsenin düşünmediğini düşündüğü için ödüllendiriliyor, nedir o kimsenin düşünmediği?

Bilgi öğretmenin hiçbir saygınlığı, ahlakı kalmadı, parayı basan dersaneye koşuyor otuz yıldır, içlerinden tek bir kişi dahi Nuri Bilge ne yaptı bilemiyor? Bilginin satın alınabileceğine inanmış bu insanlar, "paraya" hiç değer vermeyen bu tür yönetmenleri sevmiyor mu? Dersanelere dolar basarak bilgi alan nesiller işte bu belediye başkanları, işte bu müteahhitler, işte Türkiye'yi yağmalayan kuşak!.

Hadi, Nuri Bilge'ye kastımız var, zaten sinema batılı birşey, zaten filmini de kim gidip seyredecek, zaten eğlenceli de değil. Peki, hergün göbek dansı izliyoruz. Yetmiş milyon halk hergün mutlaka birkaç fasıl göbek dansı izliyor. İçimizden bir kişi, bir tek gün, neden, bu kadınlar dans deyince götünü göbeğini oynatıyor. Bu dansın omuz atması, baş kırması, göz süzmesi, nazı, cilvesi, kaş-göz oyunları, işvesi, çekiciliği, edaları yok mu? Götten göbekten başka uzuvlarla dans olmaz mı? Tüm genç kızlarımız dansa kalkınca neden götüne göbeğine yoğunlaşıyor. Tüm genç kızlarımız götlerini, göbeklerini neden hayatlarının merkezine koyuyor. Kadın yüzü, yüz ifadeleri, kırılmalar, süzülmeler danstan çekildi, iptal mi edildi.. Bu göt göbekli dansı kim icad etti.. Kızlar dans deyince neden göt göbek sanıyor... gibi, birkaç küçük soruyu neden soramıyoruz?..

Ya da dünyada olup biten birşeycikler soralım. İşte Çin, insanlık tarihinin en büyük felaketlerinden biri kabul edilen Sars'ı durdurdu. Batılı gazeteciler-yazarlar Çin'in bu bulaşıcı hastalık karşısındaki olağanüstü, mucizevi başarısını görmezden geliyor. Ama, ortada inanılmaz bir başarı var. Belki de eskiden sosyalist bir ülke olmanın deneyimi, inanılmaz başarılı bir karantina! Çin'in insanlık tarihinin en büyük felaketlerinden biri olabilecek bu hastalığa karşı verdiği mücadeleyi, disiplini, gayreti tek bir yazarımız, eğitimcimiz göremez.. Çünkü basınımız için düşünüp taşınma, midelerinde gaz yapar! Eğitim sistemimiz okçuluk yarışmasına döndü, aileler çocuklarını ortaokuldan başlayarak yay gibi gerip lise sondan ok gibi fırlatıyor. Cumhuriyet liseleri ne halkın, ne bilginin ne de dünyanın dostu olabildi. Uyuyakaldılar. Sonunda ülke cahaletten patladı. Milli eğitim müdürleri gül bahçesine buldozerlerle giren ve bunun adına disiplin diyen vahşiler! Taşradaki milli eğitim müdürleri, genç kadın öğretmenleri tayin torpili imtiyazıyla hepsi küçük bir harem kurmuş durumda. Okullarda melek gibi çocuklar. Güneşin doğuşuyla kaldırılır, batışıyla eve dönerler. Büyüdükçe, bilgi yerine pis bir hırsın sahibi olurlar. Bu pis, boş hırs etlerine, kanlarına, beyinlerine doluşur. Bu milyonlarca çocuk delirtilerek mezun edilir, sınavların, testlerin kurbanı edilir ve üstelik aileler bu sınavlar için servet öder!

Gazeteler, TV'ler, dergiler, şehrin gümrük duvarlarıdır, tadları, ayarları, renkleri, biçimleri, en moda olanları, duyulmamışları, orijinal, çarpıcı, masalsı, olanı bulup çıkartacak, işaret edecek, aydınlar, seçkinler, editörler, kültür adamları.. Tam tersi. Kitap yazan herkes kitabı yayınlanmakta, şarkı söyleyen herkes şarkıcı olmakta, parayı basan herkes TV sahibi olmakta, yetmiş üniversite-milyonları eğiten cumhuriyet okulları, sessiz kalarak gençleri bu çürümüş bataklığa kurban etmekte. Edebiyatı bilmeyen edebiyat hocaları, şehri bilmeyen belediye başkanları, tek kitap okumamış sanatçılar, köy festivallerinde dahi otuz bin dolara sahne alan sümüklü şarkıcılar. Benim gibi herhangi bir yazarın beş yılda kazandığı parayı, üstelik muhafazakar-dinci belediye başkanları tek konserle bu götü boklu sanatçılara ödüyor. Yağma edilen şehirler; okuma yazma bilen, seçen, sık dokuyan herkesten intikam alıyor, Türkiye kasaba kasaba, şehir şehir, üniversite üniversite tükeniyor!

Bu şehri Fuzuliler, Nasreddin Hocalar, Tanpınarlar, Ataçlar, Kemal Tahirler, her bir taşını çiniyle, hatla, ebruyla işleyip, bizlere emanet etti. Pek pahalı bulunmuş olmalı ki, şimdi fabrikasyon fayansla döşüyoruz. Fayans suratlı, fayans beyinli çocuklar.. Ve neoliberaller işte buna özgürlük, demokrasi diyor, nasıl oluyorsa bu özgürlüğün tadını Özcan Denizler, Emrahlar, Fatih Altaylılar, Ayşe Armanlar çıkarıyor! Ve bu yüksek kolejlerden mezun gençler test mantığıyla büyüdükleri için, "bu isimlerden çok sözedildiğine göre, bunlar önemli büyük insanlar" gibi bir çıkarım yapıp, peşlerinden koşuyorlar!

Bu nesil, talim terbiye kurullarının gaddar, zalim, sansürcü, ve asla laf anlamaz inadlarının kurbanı, başıboş, yağmacı, talancı kültürün oyuncağı, kölesidir, cumhuriyet eğitimi, değil demokratikleşmek, demokrasi gibi birşeyi hiç tartışmadan, hiçbir okuluna sokmadan, medya ve TV ve neo-liberal yağmanın kucağına milyonları terkediyor.

Birkaç iyi niyetli, birkaç amatör heyecanlı, birkaç hevesli, kendini paralayan insanla koca Türkiye, kültürü, şehri, savunulmaz. Ve artık yüz tane ihtilal yapsanız, liseleri düzenleyemez, yeni dersler ekleyemezsiniz. Duvarlar, yasalar tarih kadar kalın. Enginizasyondan, nazizmden beter. Milyonlarca çocuğu anne koynundan alıp, dirençsiz, deneyimsiz, kültürsüz, iradesiz ve tüm sinirleri çekilmiş olarak hayata fırlatıyor!

Bu kültür, bu şehirler yaşayacaksa, liseler mutlaka demokratikleşmeli, günlük, pratik, insani bilgiler acilen verilmeli. Fazladan bir yıl eklenerek, ya da ortaokuldan itibaren birer ay eklenerek, her gencin önce kendi yöresi, sonra ülkenin belli başlı on türküsü-şarkısı öğretilmeli, sonra klasik şarkılar teyplerden dinletilmeli. Sonra batılı klasik müzik birkaç büyük örneğiyle tanıtılmalı. Yöresinin-ülkesinin, komşularının değerli ağaçlarını, bitkisini, tarihi eserlerini, hiç değilse, beş-on tanesini bilebilmeli. İklimini, büyümesini anlamalı. Psikolojinin temel bigileri, asla kitabi değil, korkular, endişeler, stres gerginlikler, ilk yardım bilgileri gibi verilmeli. Temel ilk yardım dersleri, asla kitabi değil, pratik olarak, yani, yaralanma, çarpma, kanamalarda hiç değilse bir tampon uygulayacak, bir hastayı kırmadan ambulansa taşıyacak kadar basit bilgiler. Tarihini oluşturan büyük eserlerden birkaç tanesini bilmeli, yakın tarihten beş-on hikayesini yüksek sesle okumalı, hikayenin değeri, tadı, kokusu, neden güzel olduğu, neyi, niçin anlattığı etraflıca anlatılmalı. El sanatları, geleneksel sanatlar, modern sanatları, kabaca tanıyacak kadar anlatılmalı. Birkaç şairi, mimarı, Türk sinemasının beş-on büyükyapımını, dünya sinemasının oscarlı beş-on filmini örnekleri seyrettirilerek öğrenmeli. Dünya ve Türk tiyatrosunun birkaç büyük yapıtını seyredebilmeli, dünyaca ünlü birkaç şairin şiirini yüksek sesle okuyabilmeli.

Yani, sokağa çıktıklarında kandırılmayacak, aldatılmayacak kadar kültürün, edebiyatın, sinemanın, rengi, kokusundan, değerinden, hazzından, kalitesinden haberdar edilmeli. Bugün edebiyat fakültesi bitirmiş, tek bir hoca fıkrası anlatamayan öğretmenlerimiz, iletişim fakültesini bitirmiş gazeteci olmuş ama yakın tarihimizden Evren Paşa'yı dahi bilmeyen gazetecilerimiz gırla gidiyor.

Bu dolu dizgin cahillik içinde kim ne derse inanan, kim ne yaparsa alkışlayan, herkese mükemmel ödülü veren cahiller ordusu.

Eğitimde çürüme ve demokratikleşme sorunu yalnız Türkiye'nin değil. Ancak, Fransa, Almanya ve Amerika gibi büyük ülkeler kendi kültürlerini taşıyacak hiç değilse 10'ün üstünde seçkin liseye birkaç büyük akademiye sahipler. Tarihini, felsefesini, müzisyenlerini anlayacak, tartışacak, siyasetini, stratejilerini hesaplayacak birkaç okul.. Binlerce işe yaramaz lise, üniversite orada da mevcut ve pek umurlarında değil ve kitle eğitiminin hem yoruculuğu hem kalitesinden çoktan vazgeçtiler. Ancak koca Fransa kültürünü taşıyacak, siyasetini, değerlerini tartışacak birkaç büyük üniversitenin varlığıyla mutlu oluyorlar. Buna rağmen yıl boyu müfredat programları tartışılır, durur. Bütün sorun, önümüzdeki ikiyüz-üçyüz yıl bu kültürü el üstünde götürecek öğrencilerin-akademisyenlerin varlığı, bu birkaç üniversite onların emniyeti, rahatlığı... Fransa ve Almanya'nın AB içinde kendilerine güveni, maddi ve teknik zenginlikleri değil, kendi kültürlerini taşıyacak üniversitelerin varlığıdır. Gayet iyi biliyorlar ki, Paris'in içine zevksiz bir bina yapacak bir belediye başkanının önümüzdeki ikiyüz yıl içinde bu kültür içinde büyümesi mümkün değil. Bu muazzam kültürün damarlarını uzayan çağlara kimler bağlaycak?

Gidip görüyoruz, konuşuyoruz, valilerimiz, kaymakamlarımız, belediye başkanlarımız zır cahil. Hızla, mesela, siyasal bilgilere bir üst sınıf eklenerek, hiç değilse adam gibi tek bir üniversitemiz olsun. Bu ülkenin yarınlarını emanet edeceğimiz, temel siyasetlerimizi, stratejik hesaplarımızı, yakın tarihimizi, temel politikalarımızı, iyice ve derinden ve birinci kaynaklardan tartışmış, hiç değilse yüz-yüzelli öğrencimiz olsun.

Bu ülkenin tarihi, kültürünü, manevi değerlerini, şehre yeni girmekte olan estetik değerleri, biçimleri kimler tanıyacak, kimler taşıyacak, tartışacak, bu çürümüş medya, bu başıboş üniversiteler, bu şebek yetiştiren cumhuriyet liseleri mi?

Eğer kültürünüze sahip çıkamazsanız, coğrafyanıza sahip çıkamazsınız, cumhuriyet liseleri çürüdü, bu ülkenin, temel kültürünü koruyamadı, hızla şarlatanlar, şebekler, maymunlar yetiştirdi. Bu müfredat, bu sayısallar, bilgisayarlar, sınav sistemi, dersaneler, herkesi parayı basınca bilgiyi kapacağını sanan manyaklar yaptı.

Hala köylümüz yol gelince kalkınacağını sanıyor, hala büyük eğitimci filozoflarımız bilgisayar gelince eğitimin oturacağını sanıyor. Bugün, Fransa, Almanya, Amerika'nın seçkin birkaç büyük lisesinde, henüz onbeş yaşında çocuklara, ülkenin kaliteli dergileri derslerde okutulur, en kaliteli müzik grupları derslerde tanıtılır, kaliteli bestekarların kasetleri derslerde çalınır, filmleri derslerde gösterilir ve o gün sınıfta, ülkede olup biten sanat ve siyasal hadiseler yorumlatırılarak, tartıştırılır!

Demokratik eğitim şudur, o ülkenin geleneksel ve modern değerlerini ve o gunku manşetteki siyasal, aktüel sorunlarını hergün sınıflarda tartışmaktan geçer. Şehrin seçkinleri olacak bu çocuklara, o kültür, bu kültür ayırdetmeden, hepsinin iyisi, kötusü değeri, tadı, tuzu anlatılır. Şimdi o liselerde, hesap makineleri, sayısallar, dersaneler cirit atmakta, sınavı geçenler bir bok oldum sanmakta, işte bu liselerin yetiştirdiği müteahhitler, yazarlar, belediye başkanları, valiler, ülkede taş üstünde taş bırakmayıp, yağmalamakta!

Bakın şu, ahlakın kalesi, kulturün kalesi, şehrin kalesi liselerimiz ne hale gelmiş. Oturup, ağlayalım. Pozitif bilgiyi kutsallaştıran cumhuriyetin kurucuları seksen yıl didişip birbirlerini yiyip müfredat diye bir makine kurmuşlar, hiç yenilenmeden, değiştirmeden ve halkıyla tartışmadan, bu bilgileri okuyanlar ne bok oluyor hiç sormadan bu çürümüş müfredatla kıyamete doğru gidiyorlar!

Yeteneklerini kültürel ve estetik doğrultuda kullanamayan bu nesilleri, bilgiyi parayla satan öğretmenler yetiştirdi. İşte sonunda başardılar, Irak'a Amerikan askeri yetiştirdiler. Ahlaksız ve vicdansız bir zekayı, sayısallar, matematikler, fen bilgileriyle büyütüp büyütüp, işte bu müteahhitleri, bu belediye başkanlarını bu felaket tellallarını buldular!.

Gerçekten memleketinizi seviyor muyuz? Gerçekten çocuklarımızı seviyor muyuz?

Buna asla inanmıyorum, çünkü artık, parayla ifade edilemeyen hiçbir şeye inanmıyoruz.

Batı kültürünün iddiası şudur: Mozart hala yaşıyor, onu, bu çocuklar arasından bizler bulacağız!..

Anadolu kültürünün iddiası şudur: Nasreddin Hocalar, Yunus Emreler içimizde yaşıyor, onu, bu çocuklar arasından bizler bulacağız!..

nihatg@leman.com.tr

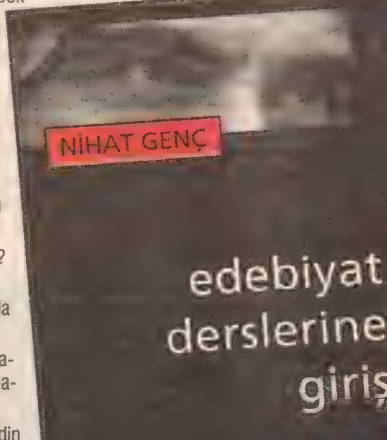

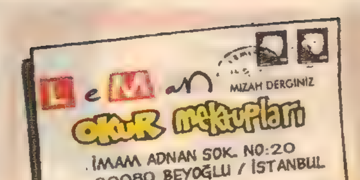

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili leman,

Edremit'in Çamlıbel köyünde, kökleri çok eskilere, çoktanrılı dinlerdeki hasat şenliklerine dayanan, bir hayır yemeği yapılıyor.Köylünün kendi insiyatifi ile hazırlanan bu yemekte, imece usulü ile kazanlarda etler, keşkekler, pilavlar pişiriliyor, büyük tavalarda patatesler kızartılıyor, aşureler kaynatılıyor ve Ağustos ayında bir Cuma günü,cuma namazını takiben tüm köye ve yolu oralara düşen herkese açık sofralar kuruluyor. Yıllardır imece usulü sürdürülen bu şölen, kent yaşamını geride bırakıp bu köye yerleşip Zeytinbağı adlı minik otelini ailesi ile işleten Tuncel Kurtiz ve Zeytinbağı ekibinin çabaları ile son yıllarda bir şenliğe dönüştürüldü. Pek çok değerli sanatçı bu imeceye ortak oldu.

Tuncel Kurtiz'in 2001 yılında ilk adımını attığı uzun vadeli bir projesi var. Homeros'un İliada destanını on yılda tamamlanacak bir film ile yeniden yorumlamak. İlk iki bölümü çekilen filmin, bu yıl şenlik sırasında üçüncü bölümü Bilgi Üniversitesi sinema bölümünün katkıları ile çekilecek. 14 -17 Ağustos tarihlerinde, Çamlıbel Köyü Muhtarlığı tarafından düzenlenen ve sanat yönetmenliğini Tuncel Kurtiz'in yaptığı bu ilginç sanat etkinliği Edremit, Altınoluk ve Güre Belediyeleri, Balıkesir Milli Parklar Müdürlüğü , Tariş Zeytin, Cognis Kimya, Ecolab, Lever ve Türk Henkel firmaları, Çetmi Han, Manici Kasrı ve Zeytinbağ otelleri tarafından destekleniyor. Sanatın yaygınlaştırılması için harcanan çabaları sadece kurum ve kişilerin adının duyurulduğu sponsorluk müessesi olarak görmeyip karşılığının gelecek kuşaklardan alınacağına inanan festival ekibi, çabalarını sürdürecek.

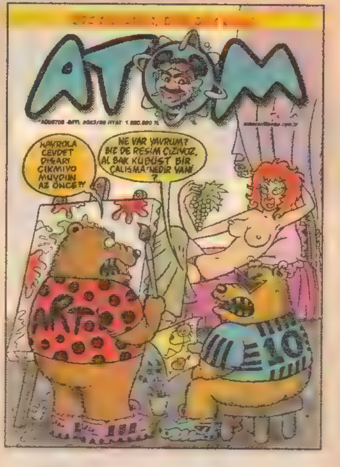
ATOM
HAVROLA CEVDET DIŞARI ÇIKMIYO MUYDUN AZ ÖNCE?!
NE VAR YAVRUM? BİZ DE RESİM ÇİZİYOZ, AL BAK KÜBİST BİR ÇALIŞMA/NEDİR YANİ ?

ATOM'un tirajı geçen aydan
bu aya yüzde yüzon arttı,
diyeceksiniz ki niye?
Eee, alıp bakmak lazım...

Daha fazla bilgi için:
266 387 37 61 -62 veya 532 261 27 29'dan Menend Kurtiz
e-mail: zeytinbagi@zeytinbagi.com
www.zeytinbagi.com

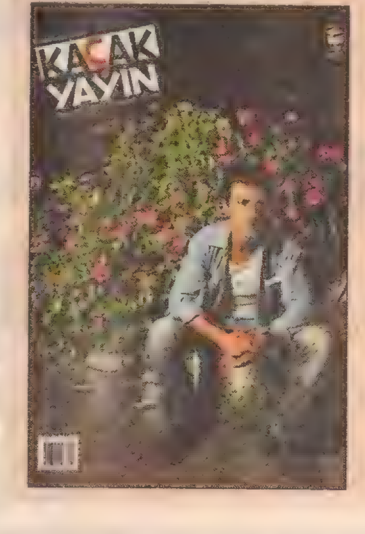

Utandım...

Hayatımda ilk defa bu kadar, kendimden, yaşadığım çevremden, bindiğim arabalardan yürüdüğüm yoldan, karşılaştığım insanlardan tiksindim.. ve en çok da kendimden tiksindim.. uzun saçımdan giydiğim pantolondan ve hala bir inşaat işçisi olarak bu sistemin çarkları içersinde işlemekten utandım.. kendimden yani şeklimden tiksindim.. evet şeklimden , yıllarca birikmişliğin belki de ben içersinde belli anlamlar kazandığı için öyle olan şeklimden-şemalimden utandım. Üretmeyen toplumun devrimciyim naraları atmasından, kendisini var etmek için giyinmekten başka çaresi kalmamış gençlerden, biraz para kazanmak için işçinin canını çıkarırcasına çalışmasını isteyen taşeronlardan, bakanlıklardan yada iş sahiplerden işleri düşük fiyatlara alıp işçilerin daha fazla çalışıp daha az kazanması üzerine hesaplar yaparak kendi kar paylarını hesaplayan müteahhitlerden, akşama kadar son model jeepleriyle gezmelerine rağmen biz işçilerden çok kazanan müteahhitlerden, işverenlerden... tiksindim... onların üzerlerine giyinebilecekleri bir takım elbiseleri var, ya bizim? hala bu toplumun, bu yüzyılın, bu gençliğin, üniversite denen ağırların, turizm kentine dönüştürülerek deforme edilen şehrin bir bireyi olmaktan utandım...

Sussam hücre, konuşsam insan katliamı... Ne yapacağını şaşırmak bu olsa gerek. Tüm bunlar günün yorgunluğu mu yoksa yılların birikmiş yorgunluğu mu ayırt edemiyorum. Hem bu gibi durumlarda insanın aklına ilk olarak bu dünyadan göç etmek neden gelir onu da bilmiyorum. Ama konuşsam sözlerim kusmuk, kulaklarınız kirlenir. Ağzımdan bir yığın küfür çıkıyor, ve inanın ki söylediklerimi belki de bir ben seviyorum. Küfür ediyor ve rahatlıyorum. Çıldırmış olmalıyım deme? Benim gibi çıldıran ne kadarda az insan var bu ülkede(!). Yanımdan geçen kızlardan tiksiniyorum , belki insandan daha onurludur diye hammaddesi toprağın yüzüne tükürüyorum.

Niye bu gün onu da bilmiyorum. Bir gün akşama kadar çalışıyorum. Belimi düzeltip iki dakika dinlenecem ki gözlerimin içine kurşun gibi saplanan o bakışları görüyorum. Çaresiz eğiliyorum... Artık teli demirlere değil gözlerimden akacak yaşlara sarmalıyorum akmasınlar diye. Bir gün sabah 7 ile akşam 6:30 arasında belini düzeltmeden duracaksın, hiçbir iş yapmasan dahi kesişim işareti gibi eğik durduğun için yevmiye almayı hak etmez misin yani? Bırakıyorum, umurumda dahi değil artık orda olmak yada olmamak. Yanı başımda cep telefonuyla konuşan iş sahibine takılıyor gözüm.. tüm kinimi ondan çıkarmak istiyorum. Gözlerim doluyor utanıyorum... ağlayamıyorum.... kendimden bu çarkların dişlisi oluşumdan utanıyorum... yüzümü görecek bir yer arıyorum gözlerimin içine bakıp yüzüme tükürmek istiyorum. Onursuz yaşamaktan utanıyorum. Bir gün benimde bir göreve gelip böyle davranacak kadar alçalacağımdan korkuyorum. Tüm yaptıklarıma bir kılıf dikip kendimi rahatlatmaktan korkuyorum. Korkuyorum önümde bir gelecek.. gelecekten ve geleceğin beni getireceği yerdeki onursuz yapının dişlisi olmaktan utanıyorum. Kendimle savaşıyorum. Bu günün ne denli kolay unutulduğunu bilişimdendir ki, bu günü unutmaktan korkuyorum... baştan savma bir yaşamdan, sadece kendim için yok olmaktan korkuyorum... pas tutan ellerimle pamuk gibi içimde sakladığım yüreğimi sıkmaktan korkuyorum. Belki gelecek hiçbir günün korkusuz olamayacağından korkuyorum. Tüm korkularımı torbalara doldurmak ve bu dünyadan göç etmek istiyorum.

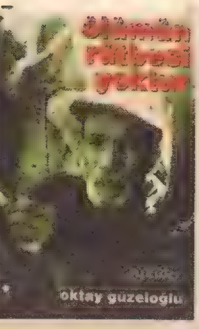

TURNE TİYATROCULARI
OKTAY GÜZELOĞLU

Kitaplarıma sarılıyorum. Belki de kurtuluş kitaplardadır diye yevmiyelerimi kitaplara yatırıyorum, kurtuluşu onlarda arıyorum. Gözlerim yorgun onlara da saygısızlık yapmak istemiyorum. Onlar kapanıyor ben uyuyorum. Yarın görecek daha çok iş var dostlar, yok yok yanlış anlamayın dostlar ben umut falan verip işkencenizi uzatmak istemiyorum. Yarın yeni yuvalar kuracak, depremlerde insanların altında kalacakları, yada altında kalanlara gözyaşı dökecekleri beton yığınları inşaa edecem,edeceğiz.

Nietzs_che_62

Gönüllerin Başkanı Lütfü abimize Cumhurbaşkanı adayı iken verilen destek yaklaşan yerel seçimlerle şimdi İstanbul'a başkan olması yönünde devam ediyor. Bizde arkasındayız... Yazıkatür akımı ile yazı-karikatür arasında köprü kuran Lütfü Abimiz şehirkatüre dönmüş İstanbul'un sorunlarına en iyi çözümler getirecek adaydır... Şöyle bir yokladık öncelik nedir abi diye; "Önce insan" dedi tabii ki kendini insan haklarına adamış birinden beklenecek cevabı verdi. Evet sonra dedik "Felsefe" dedi tam da felsefe konferansının olduğu bir dönemde en güzel cevap bu olabilirdi İstanbul'a bir yaşam felsefesi en gerekli ve herşeyi tepeden tırnağa çözecek bir bakış açısı, kutluyoruz... Çocukların 4 duvar arasından kurtulup sokağa çıkabileceği şehir dedi kalbimizden vurdu... Bisiklet yolları, romantizm... Lütfü abi yeter artık vurma dedik, şimdilik susturduk... İlerde daha somut projeleri ile Lütfü Oflaz Abimiz'den ara ara bahsedeceğiz.. O şimdi çok yoğun... Yürü gönüllerimizin başkanı kim tutar seni...

Leman Dostları

LeMan
Sayı: 614
15 Ağustos 2003 Cuma
Haftada bir yayımlanır

• Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ • Genel Müdür: Tuncay AKGÜN • Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

• Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • M. ÖZKANOĞLU • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN • Renk Ayrımı: M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • Satış: Cengiz KOCALİ • Müessese: Ali YAVUZ • Baskı Sorumlusu: Üzeyir ATMACA Tel: 0.212.292 94 50-51 • Fax: 0.212.292 44 91 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Fax: 0212.245 38 06 • Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

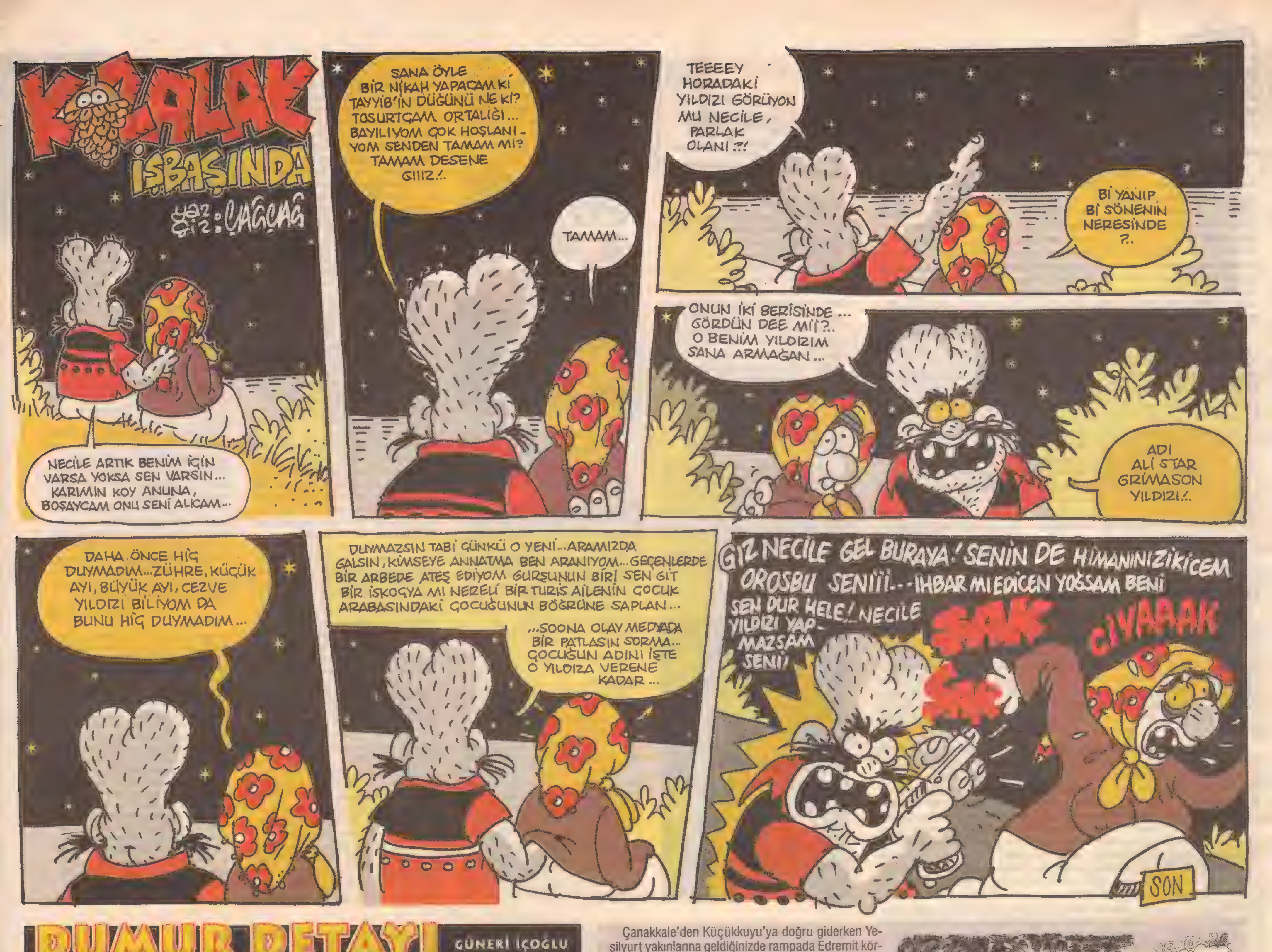
KOZALAK İŞBAŞINDA
yaz çiz: ÇAĞÇAĞ
NECİLE ARTIK BENİM İÇİN VARSA YOKSA SEN VARSIN... KARIMIN KOY ANUNA, BOŞAYCAM ONU SENİ ALICAM...
SANA ÖYLE BİR NİKAH YAPACAM Kİ TAYYİB'İN DÜĞÜNÜ NE Kİ? TOSURTCAM ORTALIĞI... BAYILIYOM ÇOK HOŞLANIYOM SENDEN TAMAM MI? TAMAM DESENE GIIIZ!..
TAMAM...
TEEEEY HORADAKİ YILDIZI GÖRÜYON MU NECİLE, PARLAK OLANI ?!
Bİ YANIP Bİ SÖNENİN NERESİNDE ?..
ONUN İKİ BERİSİNDE... GÖRDÜN DEE Mİ?.. O BENİM YILDIZIM SANA ARMAĞAN...
ADI ALİ STAR GRİMASON YILDIZI!..
DAHA ÖNCE HİÇ DUYMADIM... ZÜHRE, KÜÇÜK AYI, BÜYÜK AYI, CEZVE YILDIZI BİLİYOM DA BUNU HİÇ DUYMADIM...
DUYMAZSIN TABİ GÜNKÜ O YENİ... ARAMIZDA GALSIN, KİMSEYE ANNATMA BEN ARANIYOM... GEÇENLERDE BİR ARBEDE ATEŞ EDİYOM GURŞUNUN BİRİ SEN GİT BİR İSKOÇYA MI NERELİ BİR TURİS AİLENİN ÇOCUK ARABASINDAKİ ÇOCUĞUNUN BÖĞRÜNE SAPLAN...
...SOONA OLAY MEDYADA BİR PATLASIN SORMA... ÇOCUĞUN ADINI İŞTE O YILDIZA VERENE KADAR...
GIZ NECİLE GEL BURAYA! SENİN DE HİMANINIZIKİCEM OROSBU SENİİİ... İHBAR MI EDİCEN YOĞSAM BENİ
SEN DUR HELE!.. NECİLE YILDIZI YAPMAZSAM SENİİ
ŞAK
ŞAK
CIVAAAK
SON

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

Taksim Cihangir'de bir kafede oturuyorum.Dükkan kapılarına gelip para isteyen muhtaç görünümlü kadınlar var ya hani, işte onlardan biri iki büklüm kafenin kapısına geliyor ve elini avuçiçi çukur bir halde kapı aralığından uzatıyor.Garsonlardan biri merhamet içinde bir peçete içine menü fiyatı 1,5 milyon olan çöreklerden bir kaçını koyuyor ve gidip kadına uzatıyor kapıdan. Kadın almıyor bir de üstüne üstlük veren garsona **'bu ne'** gibisinden el hareketleri ve ağız mimikleriyle fena halde kızıyor camın dışından. O uzaklaşırken arkasından bakan bizler bir kez daha anlıyoruz ki zamane muhtaçlarının istediği tek şey paradır para...

Geçenlerde benim de aynı bölgede başıma acayip irkiltici bir şey geldi. Gece yarısı sıcaktan bunalmış,feci halde sinirli, yorgun ve bitkin bir halde ağırca kutularla eşya taşıyordum. Üstü başı düzgün fakat hafiften deli tavırlı biri karanlığın içinden sessizce yaklaşıp para istedi.Gece gece iki elim dolu ve savunmasız ayrıca yorgunluktan bayılacak haldeydim. Bir an önce yükümü götürmem gerekti. "Müsait değilim, yorgunum, hastayım" dedim. O da sesini yükselterek **"ben de hastayım"** dedi. Ben de sesimi o nispette yükselttim **"sinirliyim"** dedim. O bu kez sesini avazı çıkma volümünde yükseltip"ben de sinirliyim" dedi.Yemin ederim ki ne dersem **"ben de"** diyordu daha da bağırarak. Sanki işini yapmak istemeyipte zorla yapan bir memur gibiydi. En son ben tırsıp alttan alarak sesimi alçaltıp **"yorgunum"** dedim. O ise yine bağırarak **"ben de yorgunum"** deyince cana geldim ve elimdeki kolumdaki o ağır yüklerle evimin tam tersi yöne doğru koşarak uzaklaştım. Kolilerle, kutularla bir kuytuda yarım saat oturdum, bir kaç çay içip sakinleştim. Hastalığım da geçti, sinirim de, yorgunluğum da...

Bütün anormallikleri yaza yaza, çize çize normal ve komik hale getiren bir fitre gibi çalışan hafızama bu olayı da kazıdım...

Çukurcuma'da eski eşya satan bir dükkandan eski bir şifonyer alıyordum. Malta işi dedikleri cinsten, güzel işçilik, ceviz, çok temiz kullanılmış, tüm çekmeceler kilitli ve çekmece içlerinde tahtaların alım satım damgası duruyor. Neyse uzun uzadıya sağına soluna bakıyordum, çiziği çarığı var mı diye inceliyordum. Dalmış gitmiştim ki satıcının şu sesiyle irkildim; **"Abi fazla titiz olma,ömrün kısalır, biraz rolex ol abi"**. Şaşkınlıkla karşılık verdim **"Bu lafınla ömrümü sen kısalttın, rolex ne demek yahu?"** dedim. **"Hani öyle diyorlar ya rahat ol falan diye"** dedi. **"Rolex çok pahalı bir saat markası o senin dediğin relax yani rilaks"** deyince **"bunu da takma kafana boşveer, rahat cool"** dedi.

Adam geniş miydi, ikslarge mıydı, yoksa kolpacı mıydı çözemedim, bu karagöz hacivat diyaloglarını daha fazla uzatmadım ve pazarlık usulleri gereği olarak da şifonyeri ertesi gün gidip dediği fiyatın yarısına aldım. Zaten fazla da itiraz etmedi daha doğrusu hiç itiraz etmedi. Yalnızca **"eeeh al gitsin"** dedi...

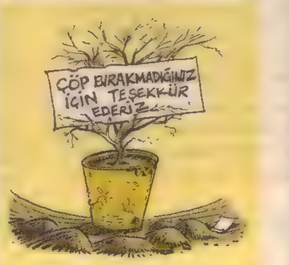
ÇÖP BIRAKMADIĞINIZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ

Bugüne kadar **"buraya çöp döken ayudur"**, **"çöp döken şerefsizdir"** gibi türlü türlü sövme ibareleri gördüm. Fakat şu **"çöp bırakmadığınız için teşekkür ederiz"** şeklindeki kinayeli uyarıyı görünce beddua ve küfür içeren diğer ikazların bir hiç olduğunu anladım... Bir saksı içindeki kurumuş bir çiçeğin dallarına tutturulmuş bir kartona yazılmış bu yazıyla manidar bir çevre performansı da gerçekleştirilmiş oluyor böylece. Ancak daha sonra aynı yere daha fazla miktarda çöp atılınca bu kreatif şahsiyetin ürettiği espri de yığın yığın çöpler arasında bir çöp haline gelmiş oldu, üzülmeden edemedim doğrusu...

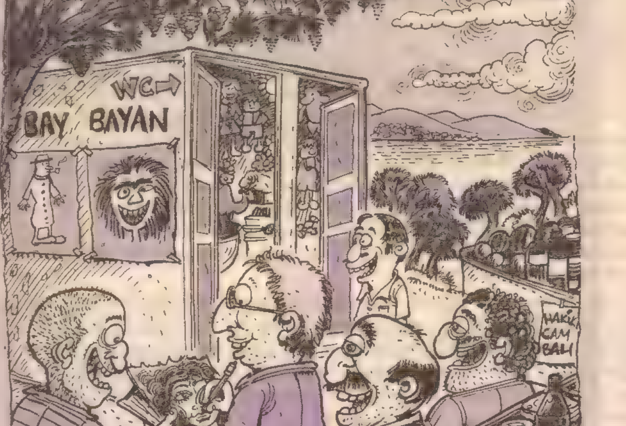
WC
BAY
BAYAN
HAKİKİ ÇAM BALI
BAL
BAL

Çanakkale'den Küçükkuyu'ya doğru giderken Yeşilyurt yakınlarına geldiğinizde rampada Edremit körfezine bakan hoş bir manzarayla karşılaşırsınız.İnip şöyle bir bakayım diye düşünürsünüz. Zaten bir nevi mola yeridir burası. Satıcılar, balcılar, kuruyemişçiler, meyveciler de manzaranın ön planında yerlerini almışlardır. Seyir yerine doğru ilerlerken bu satıcı külliyesi içinde önünüze bir umumi tuvalet çıkar. Birden tuvaletin bayan, bay WC resimlerine gözünüz takılır, amaniii o da ne dersiniz!...

Bir bayan resmi ki eskilerin hatırlayabileceği bir tv dizisindeki **"Aslan Adam Vincent"**ın ta kendisi asılı. Zira yeleli meleli, kara kaşlı, kazma dişli bir aslan resmi çizilmiş bayan kısmına. Bay kısmına da zayıf, sıska bir kardanadama benzer, uzun paltolu, ağzında pipo olan naif ötesi bir bay çizilmiş ki, bayana yalnızca kara kaşlı, yeleli bir aslan portresi layık görülmüşken bay kısmına naif endam boy çizimi uygun görülmüş. Bu neyse de bayanın garabeti yörenin mitolojisiyle, İda dağındaki tanrıçaların güzellik yarışmasıyla, Sarıkız efsanesiyle ve o muhteşem manzara ile tam bir çelişki halinde öylece size bakıyor...

Güya tepeden deniz ufkunu, Edremit körfezini seyretmek için arabadan inen ben, gözlerimi bu çizime dikmiş nedenler ve sonuçlar üzerine düşünürken tuvaletçi yanıma geldi. Dayanamayıp **"biladerim,canım kardeşim, nettin sen? Bu nasıl bayan çizimidir,bu resimle turizmi mi baltalıyorsun? Adamın çişi varsa da geri kaçar bunu görünce"** dedim.

"Abi napıyım elimden anca bu kadarı geliyo çizebiliyosan sen çiz" dedi ve bir kuruyemiş kutusunu yırtıp getirdi, arkasını çevirip verdi. Ben de bir kadın resmi çizdim. Rica etti, bir de bay kısmına adam kafası çizdim. Çok çok sevindi. Demek ki herkesin işi ayrıymış gibi laflar mırıldandı, **"Sen bedava girebilirsiniz WC'ye senden para almam artık"** dedi. İlk defa bir dumur detayına müdahele etmenin mutluluğu sardı ruhumu. Ormanlar, dağlar gözüme bir güzel görünüyordu ki sormayın. Daha sonra tuvaletlerin içini gösterdi... Aman aman o neydi ki ne; birer metrekarelik tuvaletlerin her bir yanını çiçeklerle, oyuncaklarla, bebeklerle doldurmuş.

Klozetler görünmüyor. Bulmaca gibi bir şeylerle, ok işaretleriyle, bir takım oyunlarla bulunabiliyor ancak klozetler. İşi çok acele olan altına zıçar yani...

Tavanlardan, sifonlardan sarkan bazı bebekleri çekince kahkaha sesleri, gülme efektleri yayılıyor bir metrekarelik WC'nin içine.Tuvalet değil minik çaplı bir Kaz Dağı Disneyland'ı. Bir insanın tuvalet için bu kadar vakti olması mümkün değil. Benim mesleğim, işim diyar diyar gezip dumura uğramak olduğu halde bile bu müthiş konsepti, WC eğlence merkezini incelemeye zamanım yeterli olmadı. Oyuncaklarla, bebeklerle, efektlerle donanmış tuvaletlere ve Ege denizinin köpüklü dalgalarına son bir kez bakıp oradan tuhaf duygularla ve WC'ye bayan çizimimden dolayı hediyelik eşya satan esnafın takdirleriyle yavaşça uzaklaştım...

Çizdiğim bayan resmi orada, o dağlarda asılı durur mu bilmem?... Bu yakınlarda tekrar geçeceğim o yoldan ve çizimimi orada görürsem tarifsiz dumur duygulanmasına gireceğim...

615

22 Ağustos 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/34- 800.000 TL. (KDV dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-900.000 TL

LeMan

mini mini inciyiz, yoksullukta sondan ikinci, mutlulukta beşinciyiz...

Türk halkı, Dünya Kamuoynu şaşırtan istatiksel sonuçlara imza atmaya devam ediyor. Avrupa Birliği, ilk kez birliğe katılan ve aday ülkelerin de yeraldığı bir mutluluk araştırması yaptı. Türkiye, araştırmaya katılan 28 ülke arasında kişi başına gelir yani yoksulluk açısından sondan ikinci oldu. Ancak, Türk halkının mutluluk açısından ilk beşe, geleceğe dönük iyimserlik açısından da ilk sıralara oturması dikkat çekti.

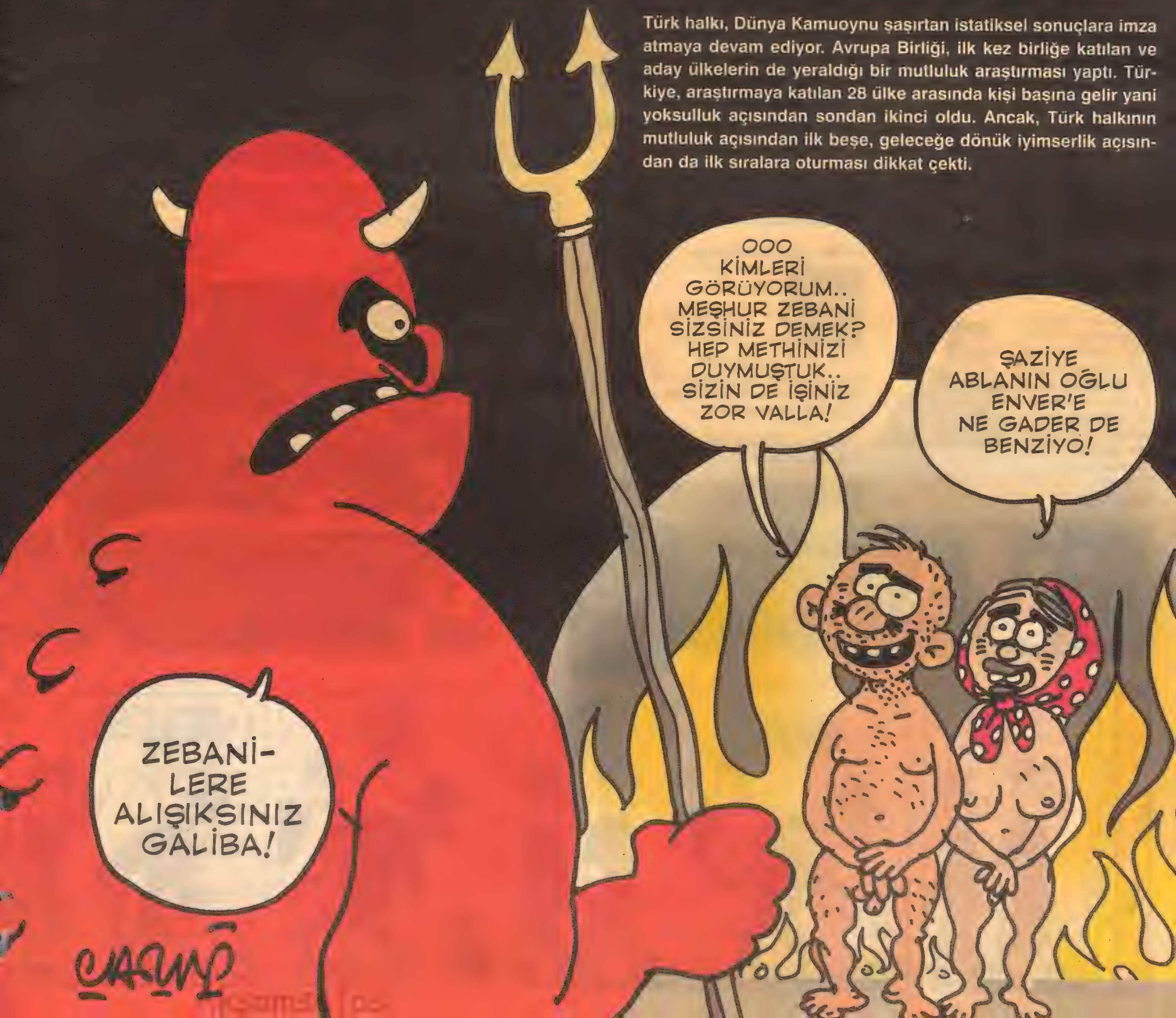
OOO KİMLERİ GÖRÜYORUM.. MEŞHUR ZEBANİ SİZSİNİZ DEMEK? HEP METHİNİZİ DUYMUŞTUK.. SİZİN DE İŞİNİZ ZOR VALLA!
ŞAZİYE ABLANIN OĞLU ENVER'E NE GADER DE BENZİYO!
ZEBANİLERE ALIŞIKSINIZ GALİBA!

Atıyorum!

- **Prof. Zekeriye Beyaz: 666 haneli Yukarıkavak nahiye müftülüğü...**

- Haydar Dümen: Kırıkhan Sosyal Sigortalar Hastanesi Bevliye Kısım Şefliği...
- **Erkan Özerman: Obez Eşleri Derneği'nin kermes düzenleme komite başkanlığı...**
- Kenan Evren: İzcilikte milenyum akımı olarak çıkan, muhalif görüşlü Oymamak Beyliği...
- **Abdullah Gül: Prizma'ya alternatif olarak kurulacak islami rehabilitasyon firması Sızıntı'da psikolojik danışmanlık...**

- Gökhan Özen: Jet-Ski Federasyonu Başkanlığı...
- **Hakan Uzan: Ürdün'ün ilk pop müzik televizyonu El-Cezerye'nin yöneticiliğine...**
- Hakan Şükür: 96 ruhundan sorumlu gölge kaptanlığa...
- **Mircea Lucescu: Mısırlı çorapları yönetim kurulu üyeliği...**

- Samet Aybaba: Futbolcunun halinden anlaması için, futbolculuk günlerine dönsün! (10 yaşımdayken, 1978'de spor sayfasında minik bir haber çıkmıştı, antremanda Samet Aybaba'nın burnu kırılmıştı. O gün, o gazetedeki tek Beşiktaş haberi buydu.)

- **Enke: "Türkiye Anılarım" adlı 3 ciltlik kitabın yazarlığı..**
- Altemur Kılıç: Galiçya'da bir hafta-10 gün tatil...
- **Mahir Kaynak: UEFA Derin Futbol Araştırmaları, Gizli Santrafor bölüm müdürü...**

- Tayyip Erdoğan: Velifendi Belediyesi, encümen azası...
- **Can Tanrıyar: MGD, Duayen-Diva ilişkilerinden sorumlu yüksek komiserliği...**
- Salih Kapusuz: Milsiz Eğitim Bakanlığı...

- **Seren Serengil: Çok yorgunaj, biraz kestiraj!..**
- Atilla Mayda, Korkmaz Çakar, Mediha Şen Sancakoğlu: TRT yönetim kurulu...
- **Tarkan-Özcan Deniz: Kırkpınar açılış töreni ünlüleri...**
- Demet Akalın: En az 2030'a kadar sadece sussun, başka bir arzusu olan namerttir!
- **Adnan Şenses: Devlet şahbazı...**
- Fatih Ürek: Milli Piyango İdaresi, Şans Topu bölüm danışmanlığı...

- **Deniz Baykal: CHP Genel Başkanlığı...**
- Hande Yener: Kurullarım var/ Yalan söylemem/ Senden soğuduğumu/ Bir tek ben değil/ Bir tek sen değil/ Alem görüyor... Bunlardan hep yap. Bol yap.
- **İbrahim Tatlıses: Bi konser de Filistin'e yakışma mı?..**

Vedat Özdemiroğlu

kaçak
KAÇAK YAYIN
KAÇAK YAYIN
KAÇAK YAYIN
Kaçıranlar için
3'lü set yarı fiyatına
Bayiilerde...

LeManti MEDYA

Medya savaşı duruyor, duruyor yine patlıyor. Mızrak çuvala sığmıyor. Banka batıran Dinç Bilgin'in batık şirketlerini katrilyonlarca zarar açıklayıp yeni şirketlerde 23 trilyon kar göstermesini Hürriyet manşete taşırken, Sabah'ta Hürriyet Gazetesi'nde 8 Ağustos tarihinde "Yağmacıya var, Formula'ya yok" manşetiyle Formula-1 çalışmasının yavaş ilerlemesini eleştiren haberin Formula-1 aşkından kaynaklanmadığı yazdı. Meğer Doğan grubunun bir şirketi pistin yakınında villa yapmak için 2 bin 238 dönüm arazi satın almış..

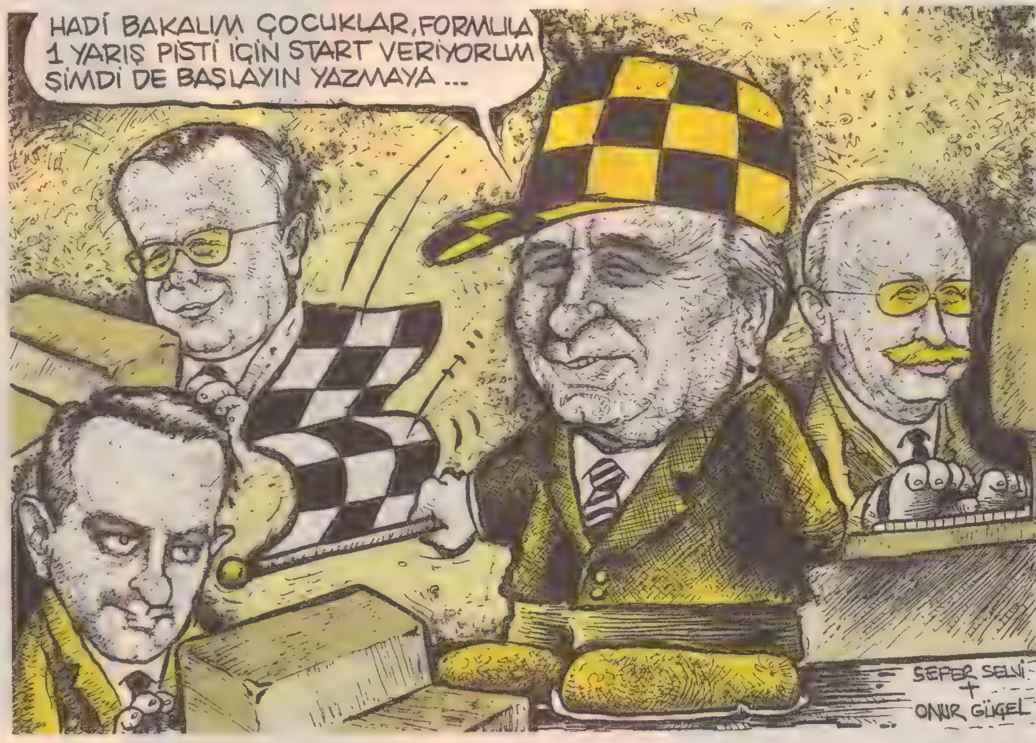
HADİ BAKALIM ÇOCUKLAR, FORMULA 1 YARIŞ PİSTİ İÇİN START VERİYORUM ŞİMDİ DE BAŞLAYIN YAZMAYA ...
SEFER SELVİ + ONUR GÜGEL

Gözünü kan bürümüş medyanın iç gıcıklayan "savaş arzusu" yine uyandı. Medya'da görev yapan bir takım sivil komutanlar, Irak'a asker gönderilmesi için harıl harıl çalışıyorlar..

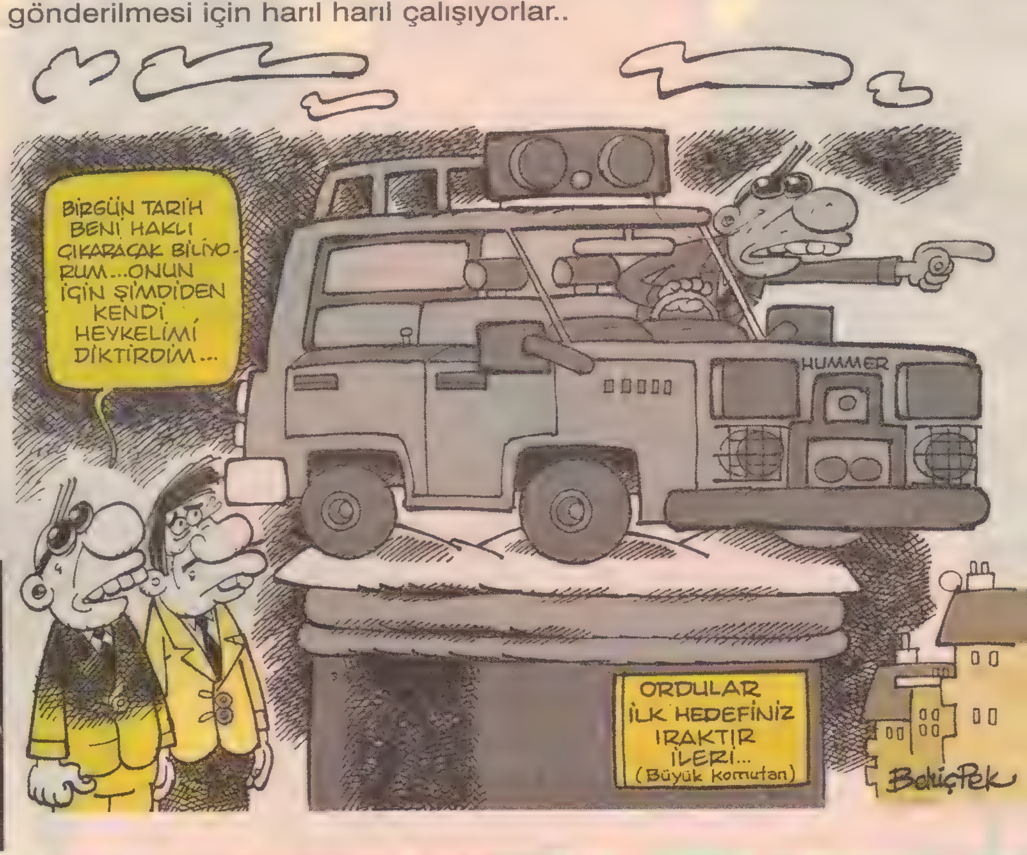
BİRGÜN TARİH BENİ HAKLI ÇIKARACAK BİLİYORUM...ONUN İÇİN ŞİMDİDEN KENDİ HEYKELİMİ DİKTİRDİM...
HUMMER
ORDULAR İLK HEDEFİNİZ IRAKTIR İLERİ... (Büyük komutan)
BahçPek

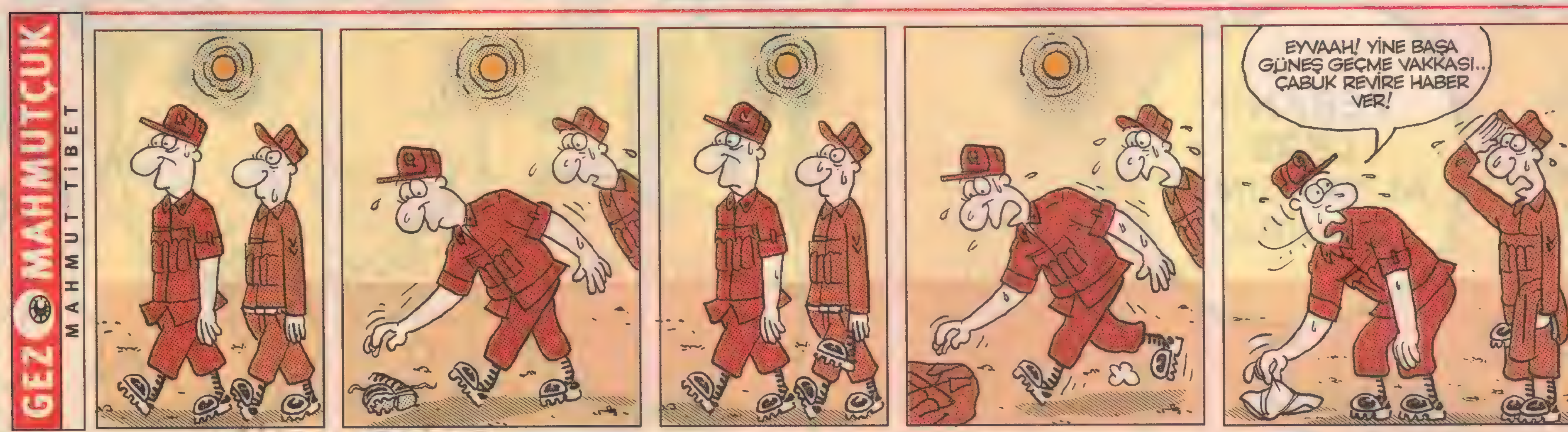
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
EYVAAH! YİNE BAŞA GÜNEŞ GEÇME VAKKASI.. ÇABUK REVİRE HABER VER!

Akkoca kaymakamlığı ve belediyesi Güneydoğulu fındık işçilerini ilçe merkezine sokmama kararı aldı. Gerekçe, ilçeye gelen turistleri tedirgin etmemek!!!

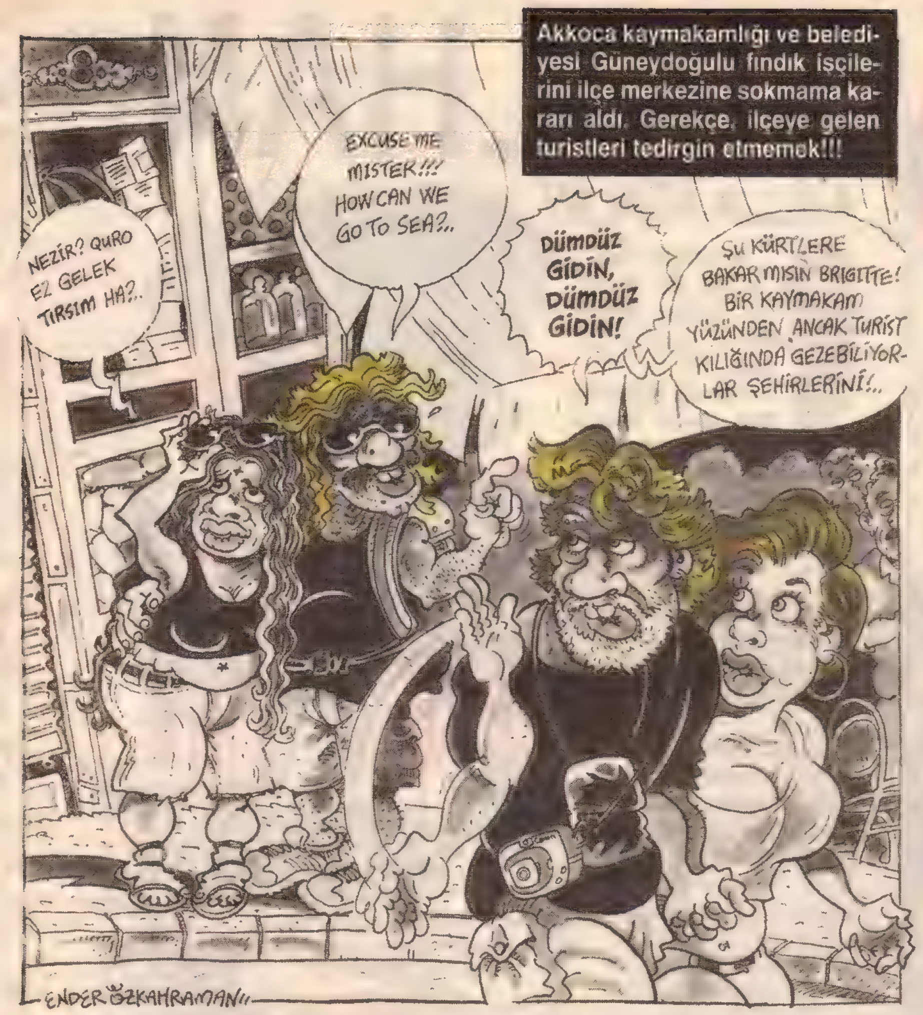
NEZİR? QURO EZ GELEK TIRSIM HA?..
EXCUSE ME MISTER!!! HOW CAN WE GO TO SEA?..
DÜMDÜZ GİDİN, DÜMDÜZ GİDİN!
ŞU KÜRTLERE BAKAR MISIN BRIGITTE! BİR KAYMAKAM YÜZÜNDEN ANCAK TURİST KILIĞINDA GEZEBİLİYORLAR ŞEHİRLERİNİ!..
ENDER ÖZKAHRAMAN

LeMan

Toplumsal barışı sağlamak(?) amaçıyla çıkarılan yasa çerçevesinde eve dönüş başladı!!!

"Eve dönüş..."

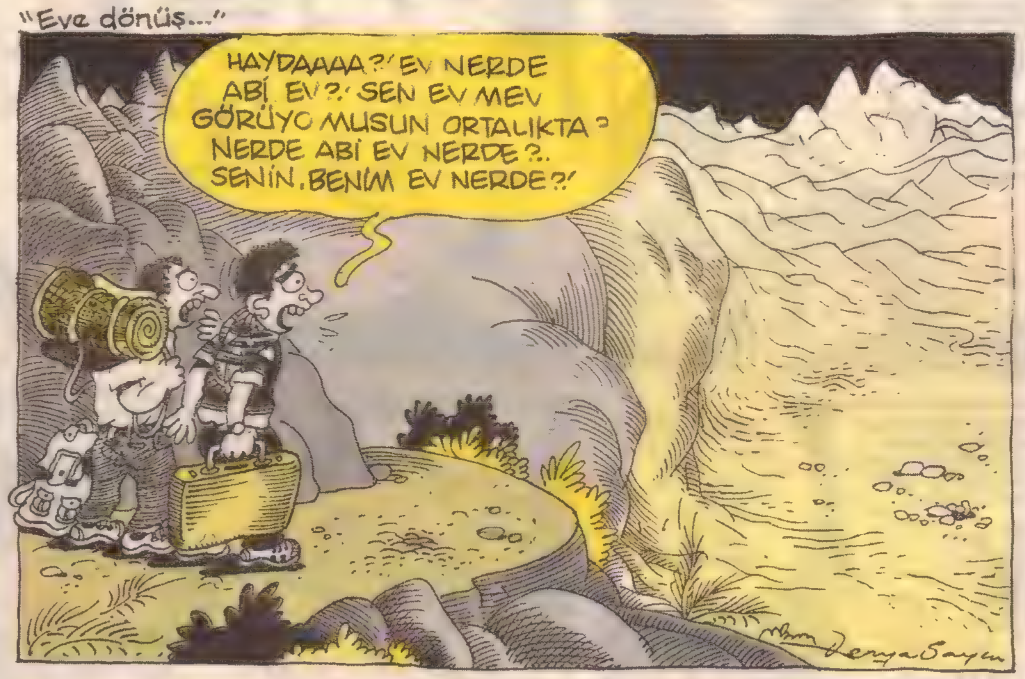
HAYDAAAA?! EV NERDE ABİ EV?! SEN EV MEV GÖRÜYO MUSUN ORTALIKTA? NERDE ABİ EV NERDE?.. SENİN, BENİM EV NERDE?!
Derya Sayın

Hakan, Kemal ve Yavuz Uzan kayıp.. Polis her yerde onları arıyor..

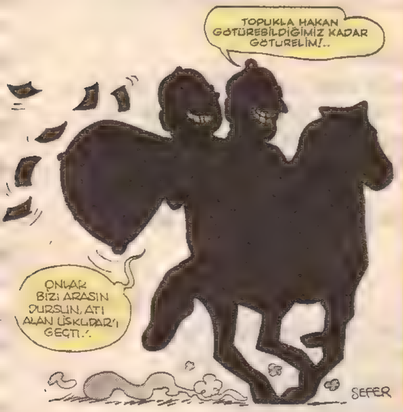
TOPUKLA HAKAN GÖTÜREBİLDİĞİMİZ KADAR GÖTÜRELİM!..
ONLAR BİZİ ARASIN DURSUN, ATI ALAN ÜSKÜDAR'I GEÇTİ!.
SEFER

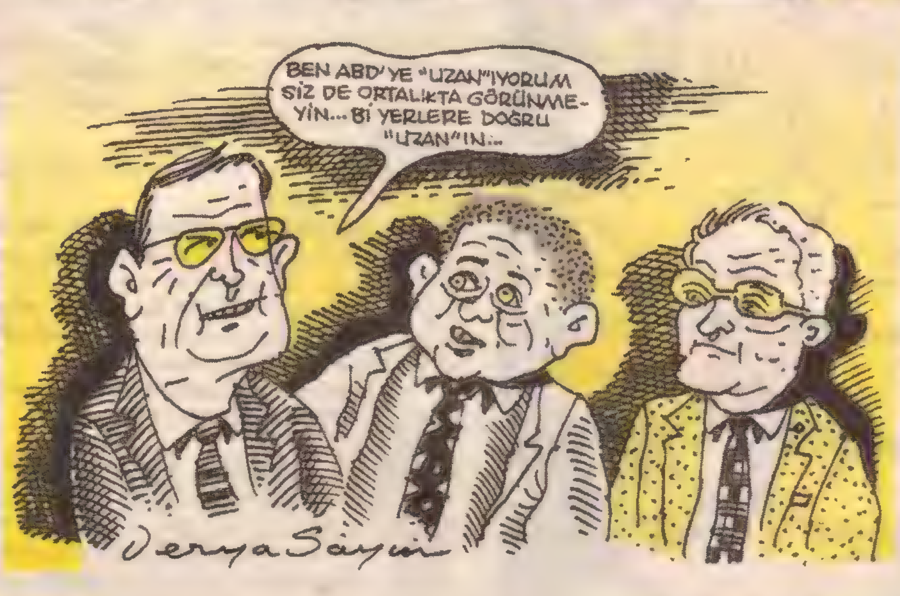
BEN ABD'YE "UZAN"IYORUM SİZ DE ORTALIKTA GÖRÜNMEYİN... Bİ YERLERE DOĞRU "UZAN"IN...
Derya Sayın

Hacı Bektaş-ı Veli törenlerine yine siyaset bulaştı.Yine siyasilerin çekişme arenası oldu.

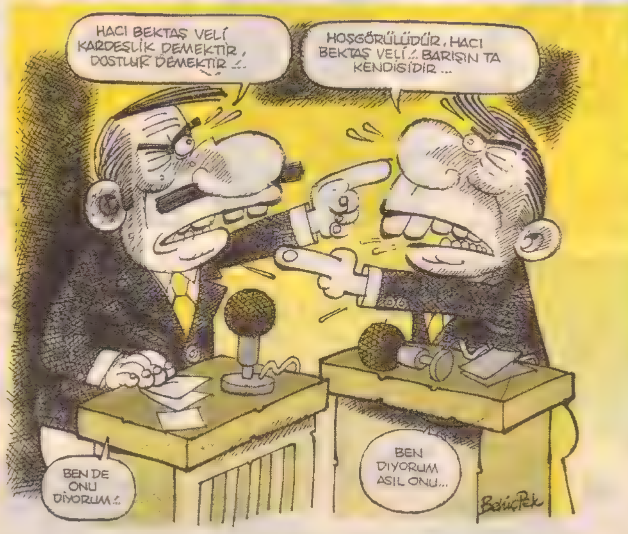
HACI BEKTAŞ VELİ KARDEŞLİK DEMEKTİR, DOSTLUK DEMEKTİR!..
HOŞGÖRÜLÜDÜR, HACI BEKTAŞ VELİ!.. BARIŞIN TA KENDİSİDİR...
BEN DE ONU DİYORUM!.
BEN DİYORUM ASIL ONU...
BehiçPek

Amerika'da yaşamı felç eden elektrik kesintisi. 1 milyar dolar zarara yolaçan ve büyük kentlerde paniğe neden olan elektrik kesintisinin nedenlerini araştırılıyor...

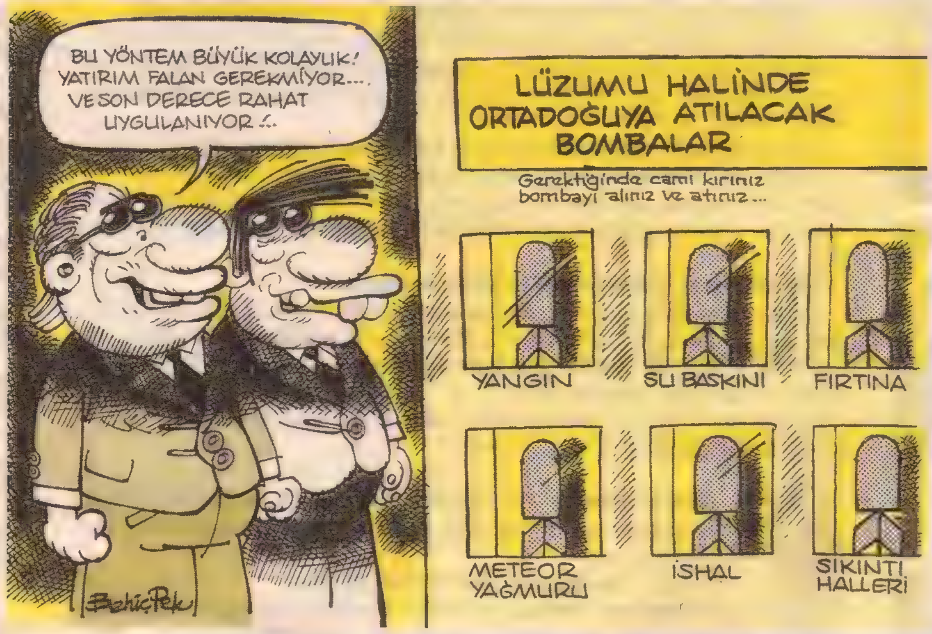
BU YÖNTEM BÜYÜK KOLAYLIK! YATIRIM FALAN GEREKMİYOR..., VE SON DERECE RAHAT UYGULANIYOR!..
LÜZUMU HALİNDE ORTADOĞUYA ATILACAK BOMBALAR
Gerektiğinde camı kırınız bombayı alınız ve atınız...
YANGIN
SU BASKINI
FIRTINA
METEOR YAĞMURU
İSHAL
SIKINTI HALLERİ
BehiçPek

Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, orman vasfını yitirmiş arazilerin satışını öngoren ve kızılağaçları orman saymayarak yeşil yağmaya açan yasa değişikliğini yine veto etti. Sezer, gerekçesinde "İşgalci ödülendirilir, yeni yağmalara davetiye çıkarılır" sözlerine yer verdi.

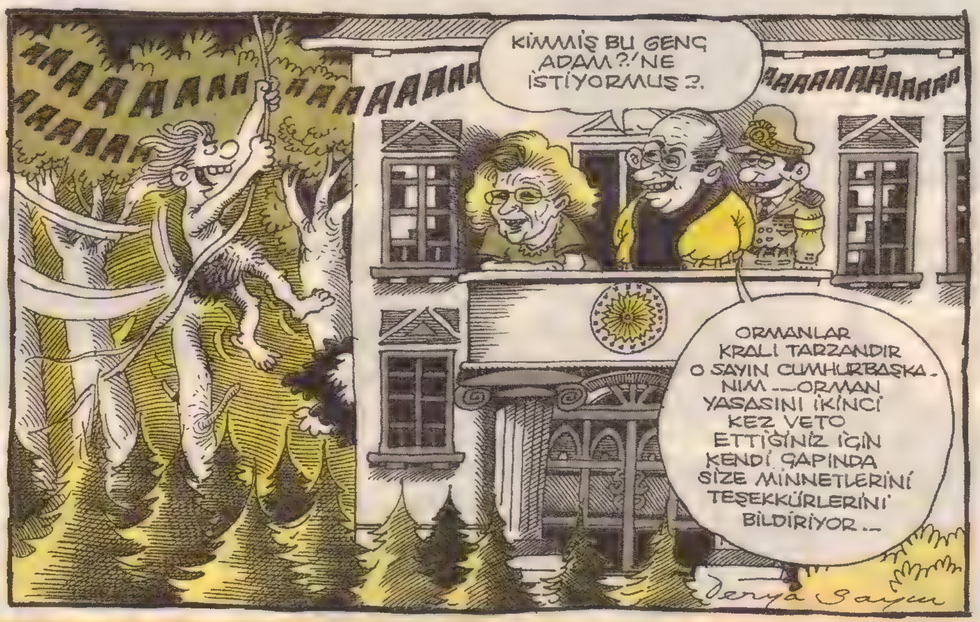
AAAAAAAAAAAAAAAAAA
KİMMİŞ BU GENÇ ADAM?! NE İSTİYORMUŞ?.
AAAAAAAAAAAAA
ORMANLAR KRALI TARZANDIR O SAYIN CUMHURBAŞKANIM ... ORMAN YASASINI İKİNCİ KEZ VETO ETTİĞİNİZ İÇİN KENDİ ÇAPINDA SİZE MİNNETLERİNİ TEŞEKKÜRLERİNİ BİLDİRİYOR...
Derya Sayın

Medya Savaşları
formula 1
arazisi,
hortuma karsı

Uzan Ailesi
yuing
petrol

2B Yasası
adam
vasfını
yitirmis cisim
yağması

AKP
minareler
süngümüz,
kubbeler
miğferimiz,
ABD
kardesimiz!

Amerikan-İngiliz İmparatorluğu
müslüman
petrolü için
kıyım
üstüne
kıyım

Bodrum Magazini
çükbükü
havadisleri,
illallah

İstanbul Büyükşehir Belediyesi
büyükşehir
böyle
dallamaca
kazılır mı?

Gülben Ergen
allah-lillah
askına
1-1.5 ay
burdan git

Seda Sayan
sen de git
beraber gidin

Tayyip Erdoğan
2B'de sahte
kasımpaşa ağızı

26 Ağustos'ta İzmir Fuarı'ndayız...

26 Ağustos-10 Eylül arası İzmir fuarı içinde açık alanda kuracağımız geçici LeMan Kültür'deyiz. LeMan, L-Manyak yazar-çizerleri, okurlar, konuklarla imza, söyleşi ve muhabbet için orada olacağız. Kaçak Yayın yazarları söyleşisi yapılacak. Atom, yeniHarman etkinlikleri olacak... Ayrıca bu süre boyunca yazar, müzisyen sanatçı konuklarımız da olacak. İstanbul LeMan kültürden masalarımızı, sandalyelerimizi, minderlerimizi, çayımızı, kahvemizi alıp geleceğiz. Kitaplarımızı, posterlerimizi, tişörtlerimizi imzalayacağız. İzmir'de ki ve İzmir'e yolu düşen okurlarımızı bekliyoruz. **Yer:** İzmir Fuar alanı Lozan girişi Pakistan pavyonu yanındaki yeşil alan. (Bu etkinlik İzmir belediyesine bağlı İZFAŞ-LeMan işbirliğiyle gerçekleştirilmektedir.)

Akşamsefası

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

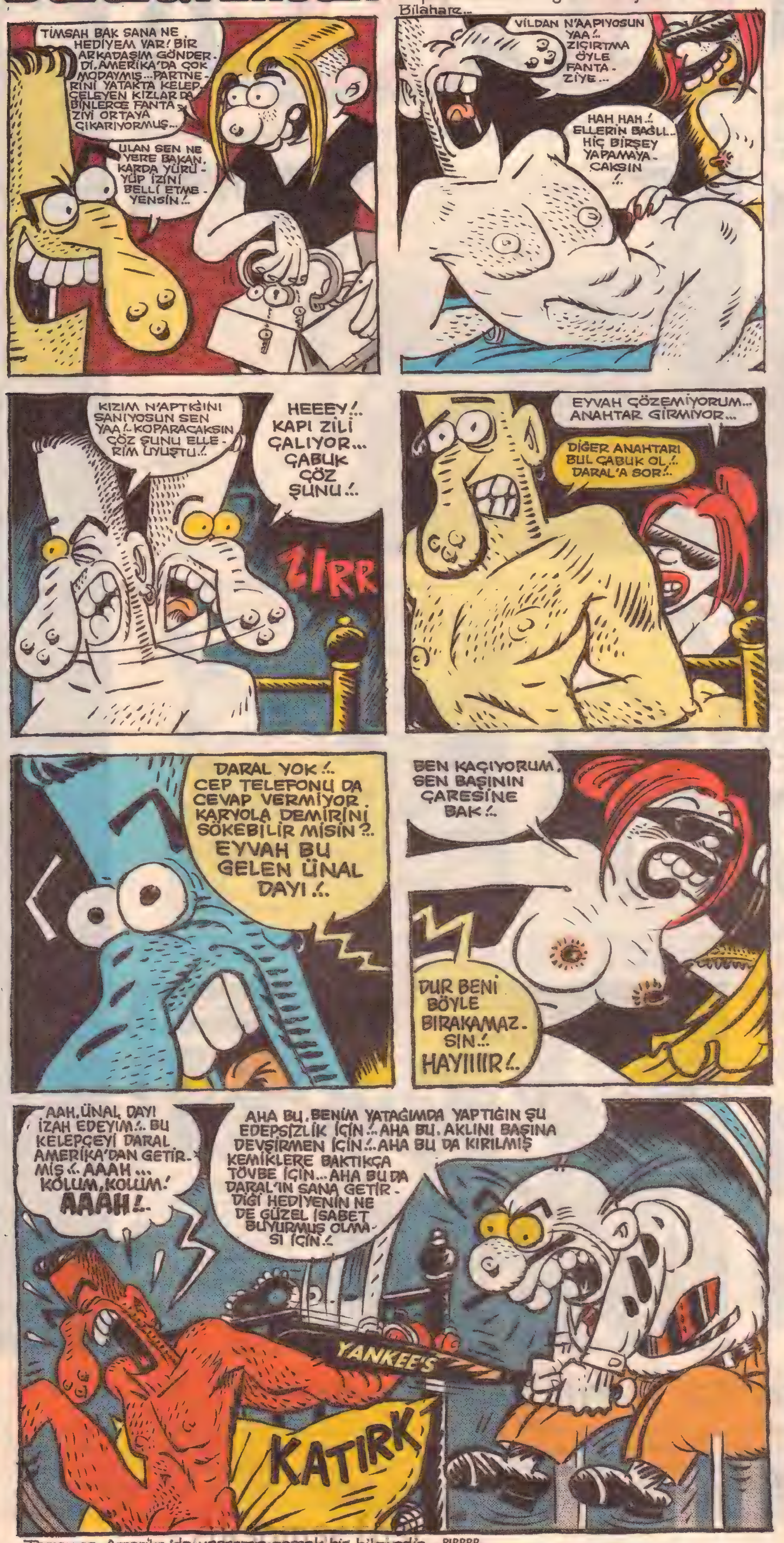
Bilahare...
TİMSAH BAK SANA NE HEDİYEM VAR! BİR ARKADAŞIM GÖNDERDİ. AMERİKA'DA ÇOK MODAYMIŞ... PARTNERİNİ YATAKTA KELEPÇELEYEN KIZLAR DA BİNLERCE FANTAZİYİ ORTAYA ÇIKARIYORMUŞ...
ULAN SEN NE YERE BAKAN KARDA YÜRÜYÜP İZİNİ BELLİ ETMEYENSİN!..
VİLDAN N'AAPIYOSUN YAA!.. ZIÇIRTMA ÖYLE FANTAZİYE...
HAH HAH!.. ELLERİN BAĞLI.. HİÇ BİRŞEY YAPAMAYACAKSIN!..
KIZIM N'APTIĞINI SANIYOSUN SEN YAA!.. KOPARACAKSIN ÇÖZ ŞUNU ELLERİM UYUŞTU!..
HEEEY!.. KAPI ZİLİ ÇALIYOR... ÇABUK ÇÖZ ŞUNU!..
ZIRR
EYVAH ÇÖZEMİYORUM... ANAHTAR GİRMİYOR...
DİĞER ANAHTARI BUL ÇABUK OL!.. DARAL'A SOR!..
DARAL YOK!.. CEP TELEFONU DA CEVAP VERMİYOR. KARYOLA DEMİRİNİ SÖKEBİLİR MİSİN?.. EYVAH BU GELEN ÜNAL DAYI!..
BEN KAÇIYORUM. SEN BAŞININ ÇARESİNE BAK!..
DUR BENİ BÖYLE BIRAKAMAZSIN!.. HAYIIIIR!..
AAH, ÜNAL DAYI İZAH EDEYİM!.. BU KELEPÇEYİ DARAL AMERİKA'DAN GETİRMİŞ!.. AAAH... KOLUM, KOLUM! AAAH!..
AHA BU, BENİM YATAĞIMDA YAPTIĞIN ŞU EDEPSİZLİK İÇİN!.. AHA BU, AKLINI BAŞINA DEVŞİRMEN İÇİN!.. AHA BU DA KIRILMIŞ KEMİKLERE BAKTIKÇA TÖVBE İÇİN... AHA BU DA DARAL'IN SANA GETİRDİĞİ HEDİYENİN NE DE GÜZEL İSABET BUYURMUŞ OLMASI İÇİN!..
YANKEE'S
KATIRK

Tamamen Amerika'da yaşanmış gerçek bir hikayedir... BIRRRR..

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

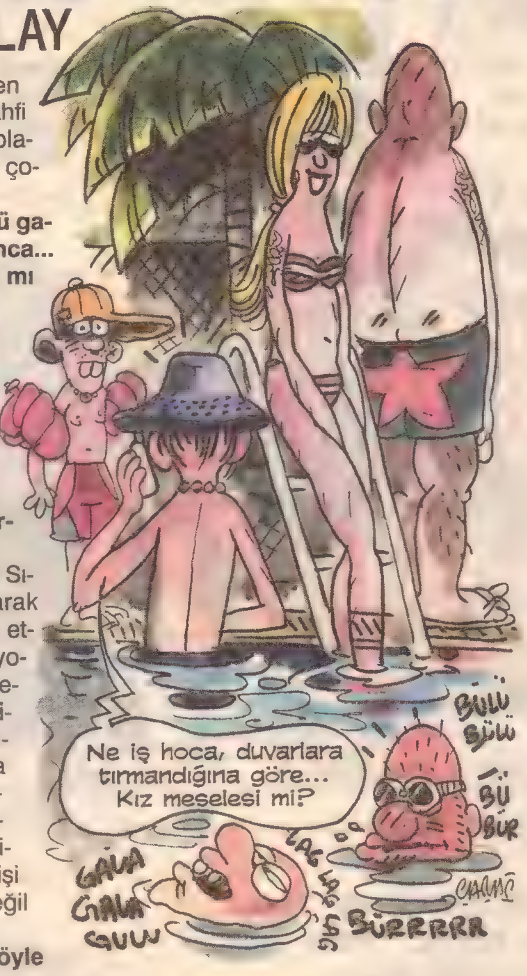
Ne iş hoca, duvarlara tırmandığına göre... Kız meselesi mi?
BULU BÜLÜ
BÜ BÜR
GALA GALA GULU
LAG LAG LAG
BÜRRRRR

-Merhaba, ben avukat Ali Mahfi Yıl. Odanı topladın mı bakıyım çocuğum?..

- Yanlış düştü galiba Mahfi amca... Oğlunuzu falan mı aramıştınız...

- Alo.. Sıkılhan Öflan değil mi... Bu konuda yanılmadığıma eminim.

- Evet tamam benim de, ben sizi ailemizin hukuki işlerine bakıyor sanıyordum.

- Şimdi beni iyi dinle Sıkılhan. Avukatın olarak odanı toplarken dikkat etmen gerekenleri söylüyorum sana. Yastık yüzlerinde, halıda yahut giysilerinin üzerinde Bunalgül Peremeciğoğlu'na ait saç teli bulursan sakın yok etme. Bu noktada hemen sormak istiyorum, ismi geçen kişi kız arkadaşın oluyor değil mi...

- Daha çok kendisi öyle zannediyor...

- Her neyse, saç telini güvenli bir ortamda sakla, ben daha sonra kurye gönderip aldırırım.

- Ne yapıcaksınız ki Bunalgül'ün saç telini?

- Şimdiden elimizde DNA'sı bulunsun. İlerde olası bir babalık davasında gerekebilir. Zamane kızlarının sağı solu beli olmuyor. Bu noktada hemen söylemeliyim ki DNA tek başına yeterli olamayabiliyor. O yüzden varsa parmak izlerinin bulunduğu bardakları da yıkama. Tükürük örneği var mı peki bu Peremecioğlu'nun...

- Bu konunun gidişatından endişe etmeye başladım. Siz sormadan gidip sifonu çekeyim bari...

- Alo Sıkılhan, benim lan Buğra... Olm bana bak, hani sizin evin arkasında eskiden bi çınar ağacı vardı hatırlıyo musun. Salıncak filan kurardık küçükken. Hala duruyo mu o ağaç?..

- Hatta bir takım hışırtılar var Buğra, ne dediğin tam olarak anlaşılmıyo. Nerden arıyosun, salıncakta mısın?

- Evdeyim abi.. Duvara sürtünüyorum, ıhhş... Hışırtı ordan geliyor olabilir... Her neyse çınar ağacını sormuştum...

- Ne iş hoca, duvarlara tırmandığına göre... Kız meselesi mi?

- Olm acayip kafa yapıcı bi şey keşfettim lan. Meğerse bende Brüksel lahanasına karşı alerji varmış olm. Geçen gün tesadüfen yemiştim, her tarafım kabardı, beni bir kaşıntı aldı. İki gündür durmadan kaşınıyorum. Acaip zevkli... Ahh...

- Çınar ağacını naapıcaksın peki? Kökü alerjiye iyi mi geliyomuş...

- Ihh... Duvarlar artık yetmiyor bana Sıkılhan. Bi belgeselde seyrettim, filler falan ağaca sürtünerek kaşıyomuş kendilerini. Ben de yapıcam ama bizim sitede doğru dürüst bitki bile yok. Bildiğim tek ağaç sizin orda.

- İyi de hoca, geçen sene kestiler o ağacı...

- Peki gelip sizin evin duvarlarına sürtünebilir miyim. Bizde duvar kağıdı kaplı, çok verim alamıyorum... Ihh... Yap bi kıyak şu kardeşine...

- Valla böyle bir kıyak yapamam... Ama söz, günün birinde uyuz olursam ilk sana bulaştırıcam...

- Uyuz mu? Oh olm çok iyisin lan... Ben şimdi kapatıyorum. G noktası gibi bişeye denk geldim... Aoovvv!!!

- Sıkılhan meriba. Bil bakalım ben ne yaptım. Taksite girdim biliyo musun, tam 12 parçalık tencere seti aldım taksitle, ne kadar ilginç di mığ?

- He he... Ne diyosun sen Bunalgül yaa?

- Terapistimin önerisi, söylemiş mıydım... Artık geleceğe dair bir beklentim var benim tamam mığ, sorumluluk aldım... Her ayın 5'inde taksit miktarını mağazaya götürüp senedimi geri almam gerekiyor... Yalnız senden bişey rica edicem şimdığ, önümüzdeki ay biz teyzemlerin yanına Şile'ye gidiyoruz, tencerelerin ilk taksidini sen öder misin?

- Kusura bakma Bunalgül, ben karşının taksidiyim...Hehehe.

- Yivrançsın Sıkılhan bunu biliyosun di mığ? Ne var sanki bana bu küçük iyiliği yapsan. Sorumluluk almaya, paylaşmaya gelemiyosun işte görüyosun di mığ? Daha bir takside bile giremiyoruz seninle. Peki biz yazlıktayken elektrik faturamızı yatırabilir misin... Alo... Kapattın mı yoksa...

sklhan@leman.com.tr

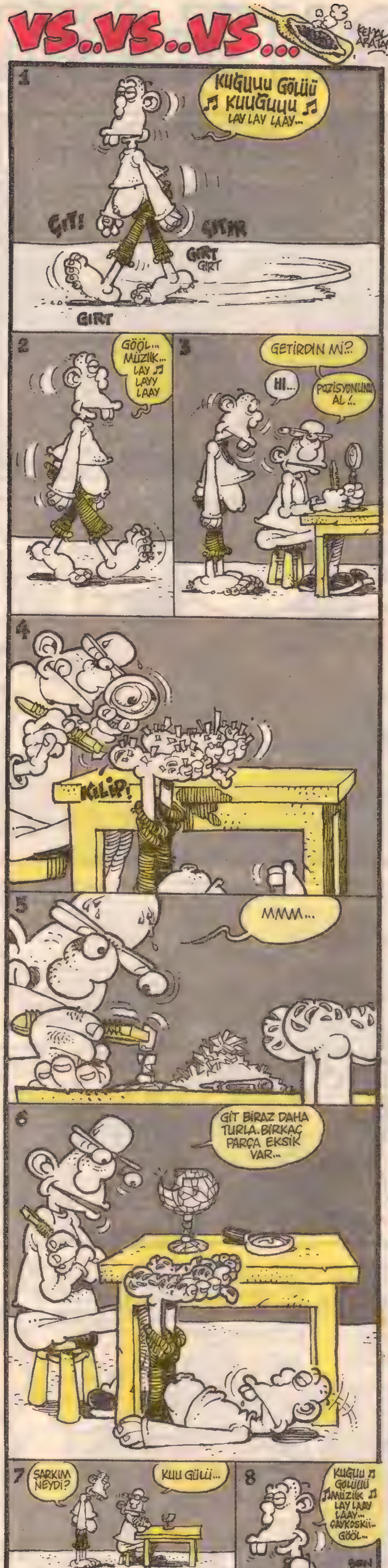
VS..VS..VS...
KEMAL ARATAN
1
KUĞUUU GÖLÜÜ ♫ KUUĞUUU ♫ LAY LAY LAAY...
ÇIT!
ÇITIR
GIRT GIRT
GIRT
2
GÖÖL... MÜZİİK... LAY ♫ LAYY LAAY
3
GETİRDİN Mİ?
HI...
POZİSYONUNU AL!..
4
KILIP!
5
MMM...
6
GİT BİRAZ DAHA TURLA. BİRKAÇ PARÇA EKSİK VAR...
7
ŞARKIM NEYDİ?
KUU GÜLÜ...
8
KUĞUU ♫ GÖLÜÜÜ ♫ MÜZİİK ♫ LAY LAAY LAAY... ÇAYKOSKİİ-GÖÖL...
SON

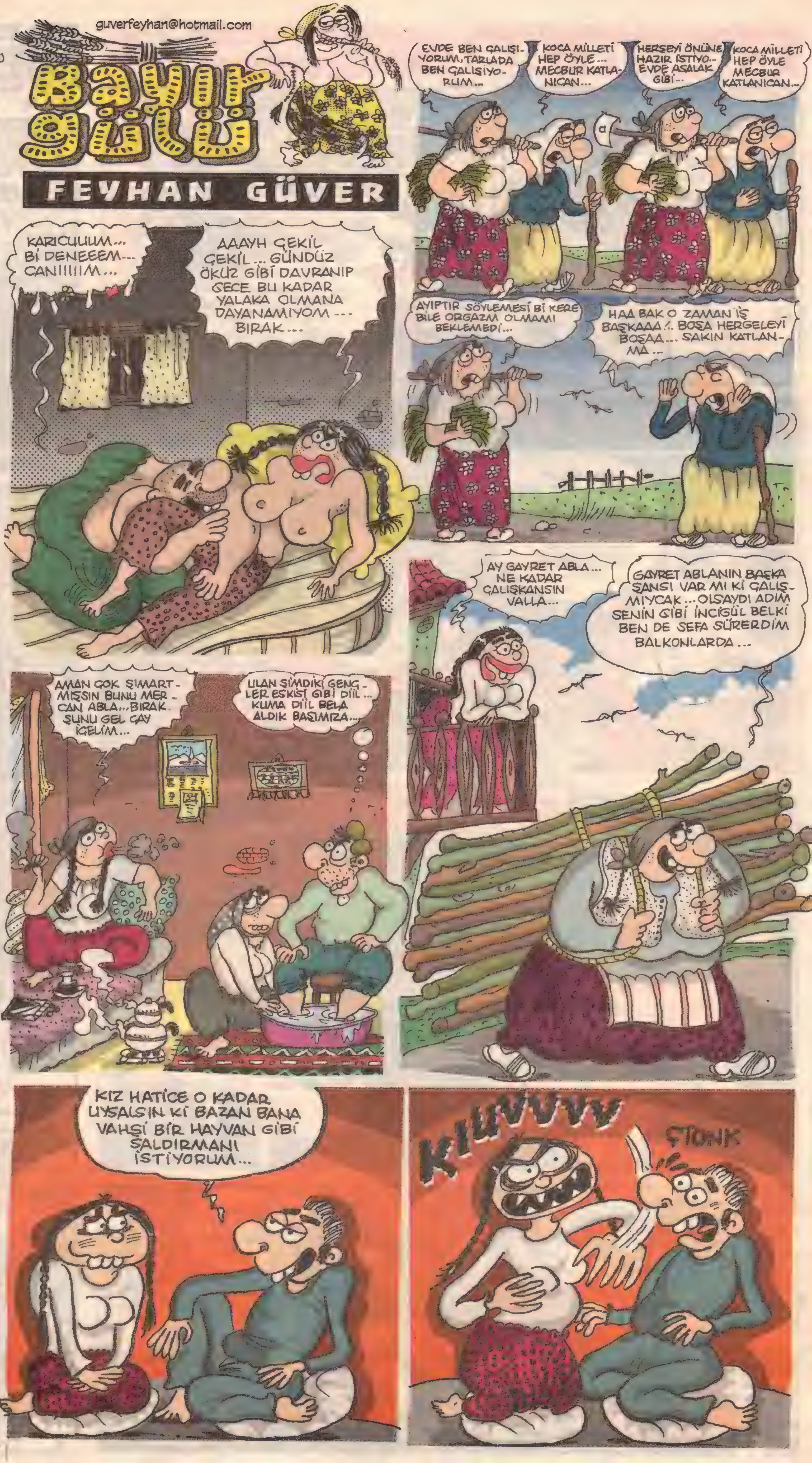
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır Gülü
FEYHAN GÜVER
KARICUUUM... Bİ DENEEEM... CANIIIIIM...
AAAYH ÇEKİL ÇEKİL... GÜNDÜZ ÖKÜZ GİBİ DAVRANIP GECE BU KADAR YALAKA OLMANA DAYANAMIYOM... BIRAK...
EVDE BEN ÇALIŞIYORUM, TARLADA BEN ÇALIŞIYORUM...
KOCA MİLLETİ HEP ÖYLE... MECBUR KATLANICAN...
HERŞEYİ ÖNÜNE HAZIR İSTİYO... EVDE ASALAK GİBİ...
KOCA MİLLETİ HEP ÖYLE MECBUR KATLANICAN...
AYIPTIR SÖYLEMESİ Bİ KERE BİLE ORGAZM OLMAMI BEKLEMEDİ...
HAA BAK O ZAMAN İŞ BAŞKAAA!.. BOŞA HERGELEYİ BOŞAA... SAKIN KATLANMA...
AMAN ÇOK ŞIMARTMIŞSIN BUNU MERCAN ABLA... BIRAK ŞUNU GEL ÇAY İÇELİM...
ULAN ŞİMDİKİ GENÇLER ESKİSİ GİBİ DİİL... KUMA DİİL BELA ALDIK BAŞIMIZA...
AY GAYRET ABLA... NE KADAR ÇALIŞKANSIN VALLA...
GAYRET ABLANIN BAŞKA ŞANSI VAR MI Kİ ÇALIŞMIYCAK... OLSAYDI ADIM SENİN GİBİ İNCİGÜL BELKİ BEN DE SEFA SÜRERDİM BALKONLARDA...
KIZ HATİCE O KADAR UYSALSIN Kİ BAZAN BANA VAHŞİ BİR HAYVAN GİBİ SALDIRMANI İSTİYORUM...
KIUVVVV
ÇTONK

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

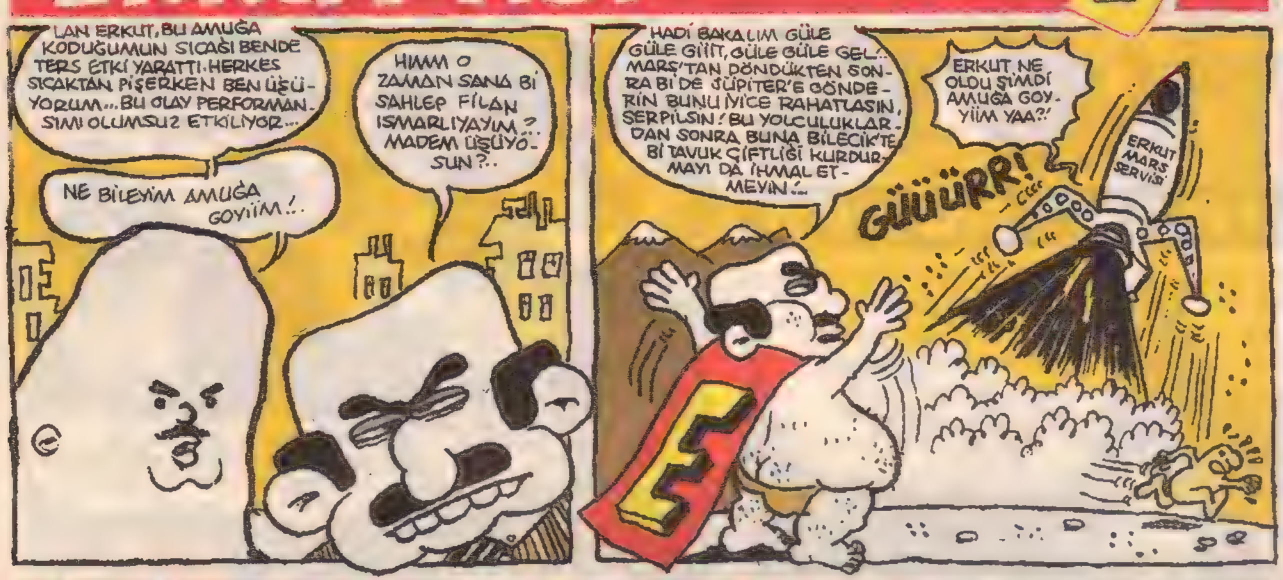
LAN ERKUT, BU AMUĞA KODUĞUMUN SICAĞI BENDE TERS ETKİ YARATTI. HERKES SICAKTAN PİŞERKEN BEN ÜŞÜYORUM... BU OLAY PERFORMANSIMI OLUMSUZ ETKİLİYOR...
HIMM O ZAMAN SANA Bİ SAHLEP FİLAN ISMARLIYAYIM? MADEM ÜŞÜYÖSUN?..
NE BİLEYİM AMUĞA GOYİİM!..
HADİ BAKALIM GÜLE GÜLE GİİİT, GÜLE GÜLE GEL.. MARS'TAN DÖNDÜKTEN SONRA Bİ DE JÜPİTER'E GÖNDERİN BUNU İYİCE RAHATLASIN, SERPİLSİN! BU YOLCULUKLARDAN SONRA BUNA BİLECİK'TE Bİ TAVUK ÇİFTLİĞİ KURDURMAYI DA İHMAL ETMEYİN!..
ERKUT NE OLDU ŞİMDİ AMUĞA GOYİİM YAA?!
GÜÜÜRR!
ERKUT MARS SERVİSİ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

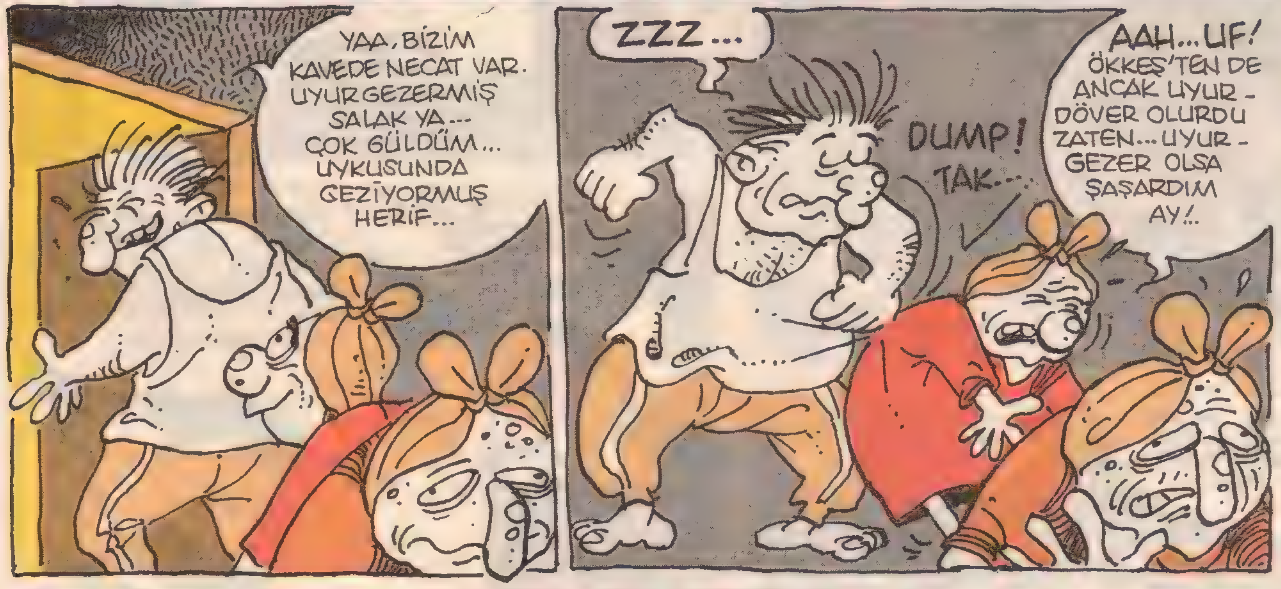
YAA, BİZİM KAVEDE NECAT VAR. UYURGEZERMİŞ SALAK YA... ÇOK GÜLDÜM... UYKUSUNDA GEZİYORMUŞ HERİF...
ZZZ...
DUMP! TAK...
AAH... UF! ÖKKEŞ'TEN DE ANCAK UYURDÖVER OLURDU ZATEN... UYURGEZER OLSA ŞAŞARDIM AY!..

ERDENER ABİ

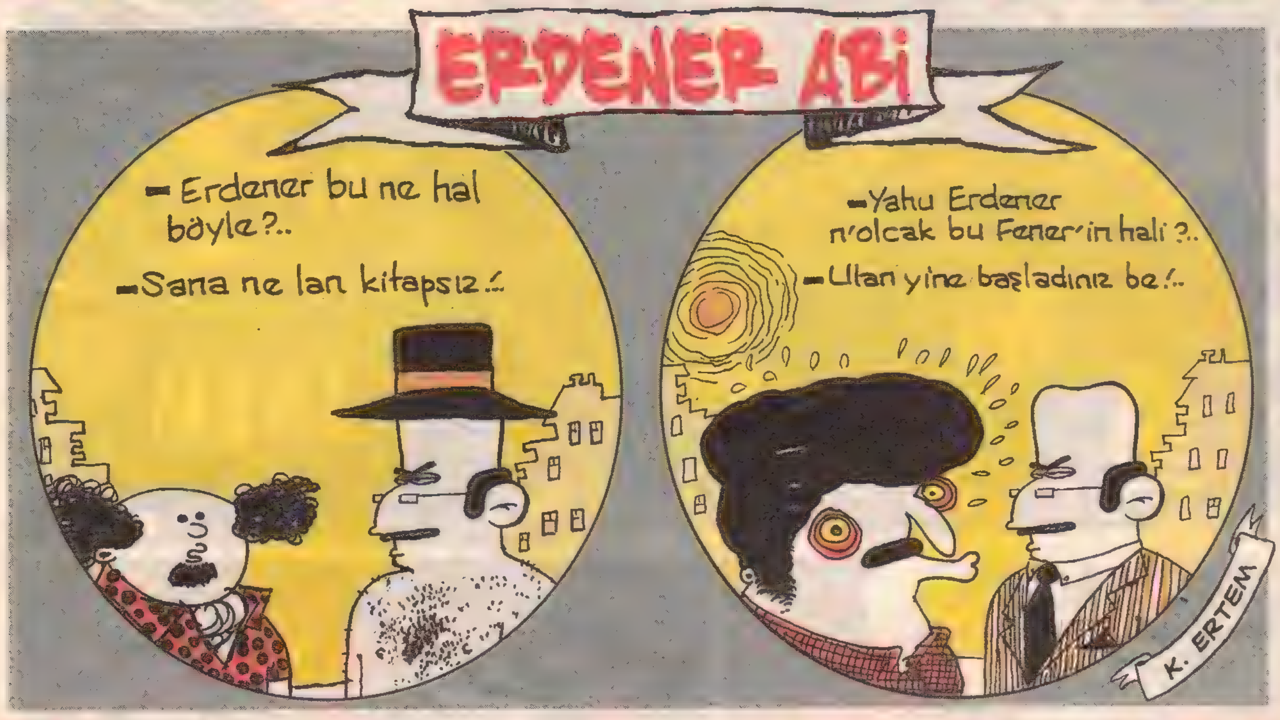
ERDENER ABİ
- Erdener bu ne hal böyle?..
- Sana ne lan kitapsız!..
- Yahu Erdener n'olcak bu Fener'in hali?..
- Ulan yine başladınız be!..
K. ERTEM

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

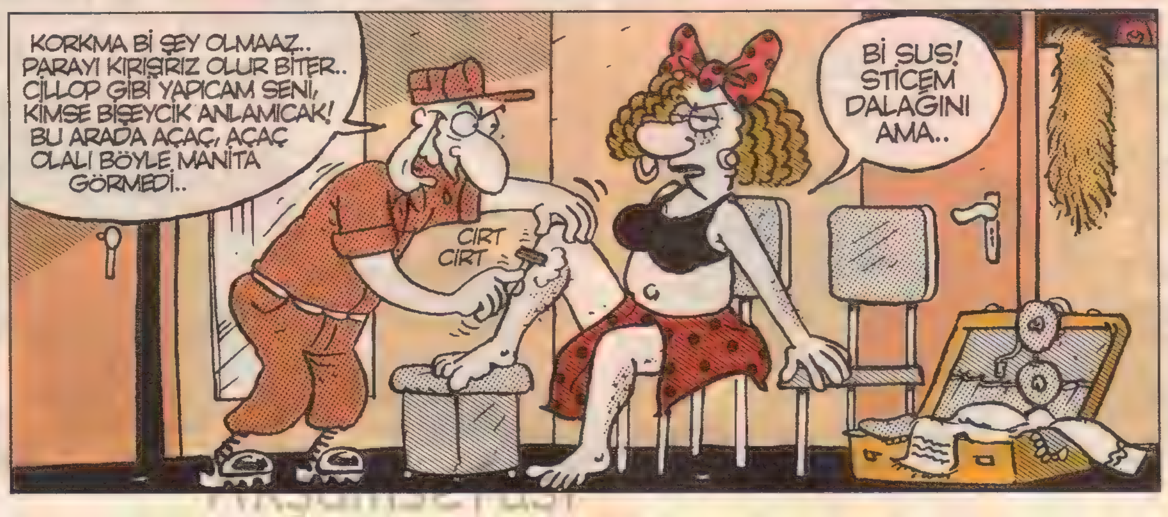
KORKMA Bİ ŞEY OLMAAZ.. PARAYI KIRIŞIRIZ OLUR BİTER.. CİLLOP GİBİ YAPICAM SENİ, KİMSE BİŞEYCİK ANLAMICAK! BU ARADA AÇAÇ, AÇAÇ OLALI BÖYLE MANİTA GÖRMEDİ..
CIRT CIRT
Bİ SUS! STİCEM DALAGINI AMA..

PANTOLON

metinfidan

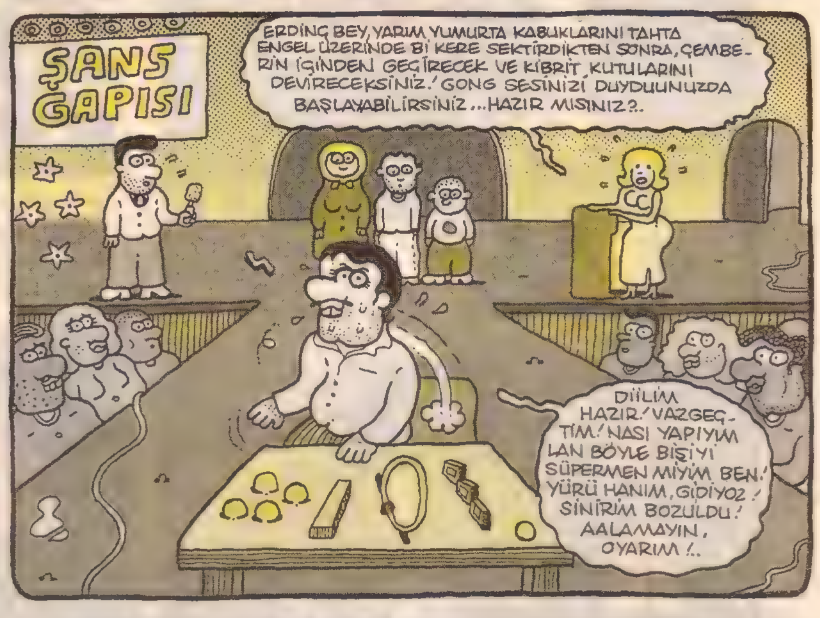
ŞANS GAPISI
ERDİNÇ BEY, YARIM YUMURTA KABUKLARINI TAHTA ENGEL ÜZERİNDE Bİ KERE SEKTİRDİKTEN SONRA, ÇEMBERİN İÇİNDEN GEÇİRECEK VE KİBRİT KUTULARINI DEVİRECEKSİNİZ! GONG SESİNİZİ DUYDUUNUZDA BAŞLAYABİLİRSİNİZ... HAZIR MISINIZ?..
DİİLİM HAZIR! VAZGEÇTİM! NASI YAPIYIM LAN BÖYLE BİŞİYİ SÜPERMEN MİYİM BEN! YÜRÜ HANIM, GİDİYOZ! SİNİRİM BOZULDU! AALAMAYIN, OYARIM!..

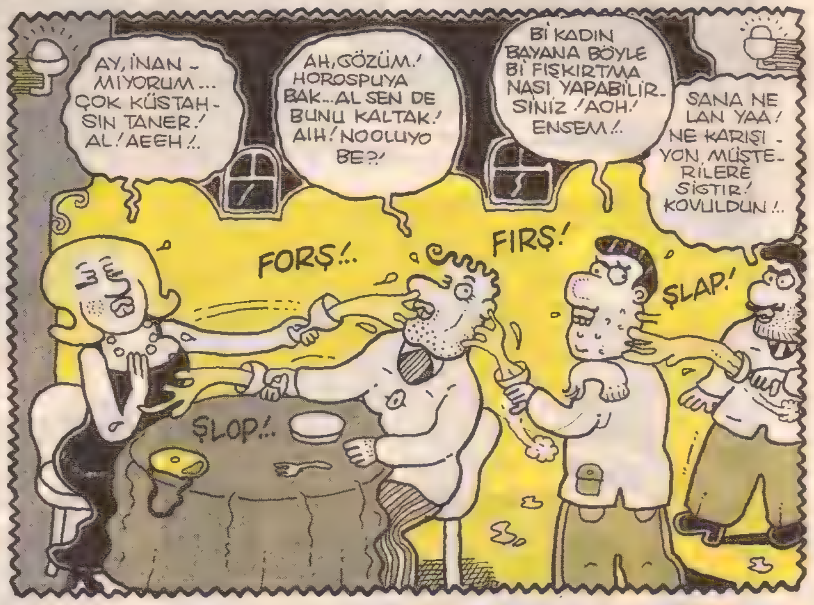
AY, İNANMIYORUM... ÇOK KÜSTAHSIN TANER! AL! AEEH!..
AH, GÖZÜM! HOROSPUYA BAK... AL SEN DE BUNU KALTAK! AIH! NOOLUYO BE?!
Bİ KADIN BAYANA BÖYLE Bİ FIŞKIRTMA NASI YAPABİLİRSİNİZ! AOH! ENSEM!..
SANA NE LAN YAA! NE KARIŞIYON, MÜŞTERİLERE SIÇTIR! KOVULDUN!..
FORŞ!..
FIRŞ!
ŞLAP!
ŞLOP!..

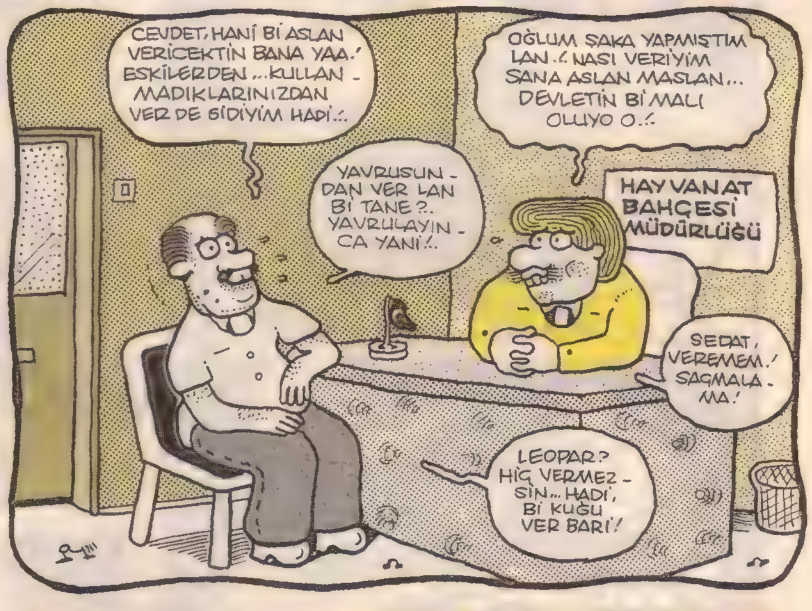
CEVDET, HANİ Bİ ASLAN VERİCEKTİN BANA YAA! ESKİLERDEN... KULLANMADIKLARINIZDAN VER DE GİDİYİM HADİ!..
OĞLUM ŞAKA YAPMIŞTIM LAN!.. NASI VERİYİM SANA ASLAN MASLAN... DEVLETİN Bİ MALI OLUYO O.!.
YAVRUSUNDAN VER LAN Bİ TANE?.. YAVRULAYINCA YANİ!..
HAYVANAT BAHÇESİ MÜDÜRLÜĞÜ
SEDAT, VEREMEM! SAÇMALAMA!
LEOPAR? HİÇ VERMEZSİN... HADİ, Bİ KUĞU VER BARİ!

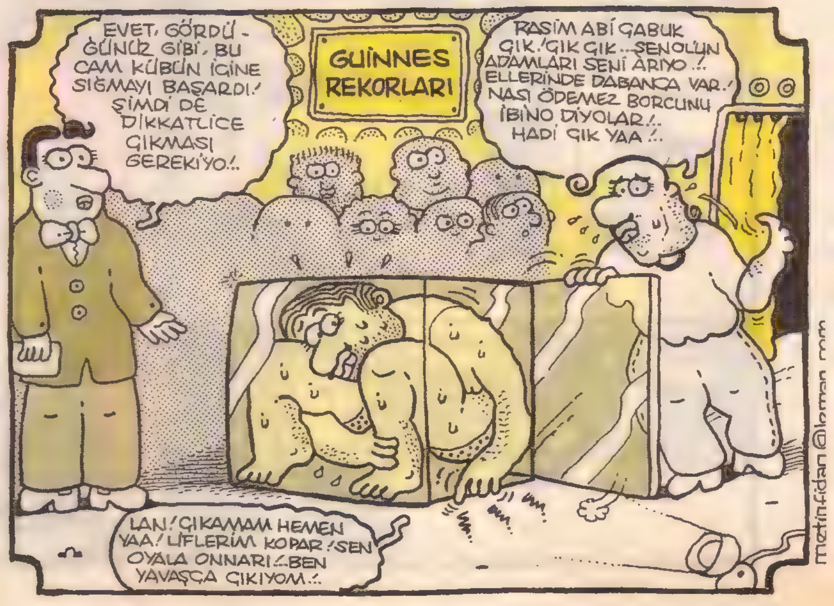
EVET, GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ, BU CAM KÜBÜN İÇİNE SIĞMAYI BAŞARDI! ŞİMDİ DE DİKKATLİCE ÇIKMASI GEREKİYO!..
GUİNNES REKORLARI
RASİM ABİ ÇABUK ÇIK! ÇIK ÇIK... ŞENOL'UN ADAMLARI SENİ ARIYO!.. ELLERİNDE DABANCA VAR! NASI ÖDEMEZ BORCUNU İBİNO DİYOLAR!.. HADİ ÇIK YAA!..
LAN! ÇIKAMAM HEMEN YAA! LİFLERİM KOPAR! SEN OYALA ONNARI!.. BEN YAVAŞÇA ÇIKIYOM!..
metinfidan@leman.com

TERELELLİ

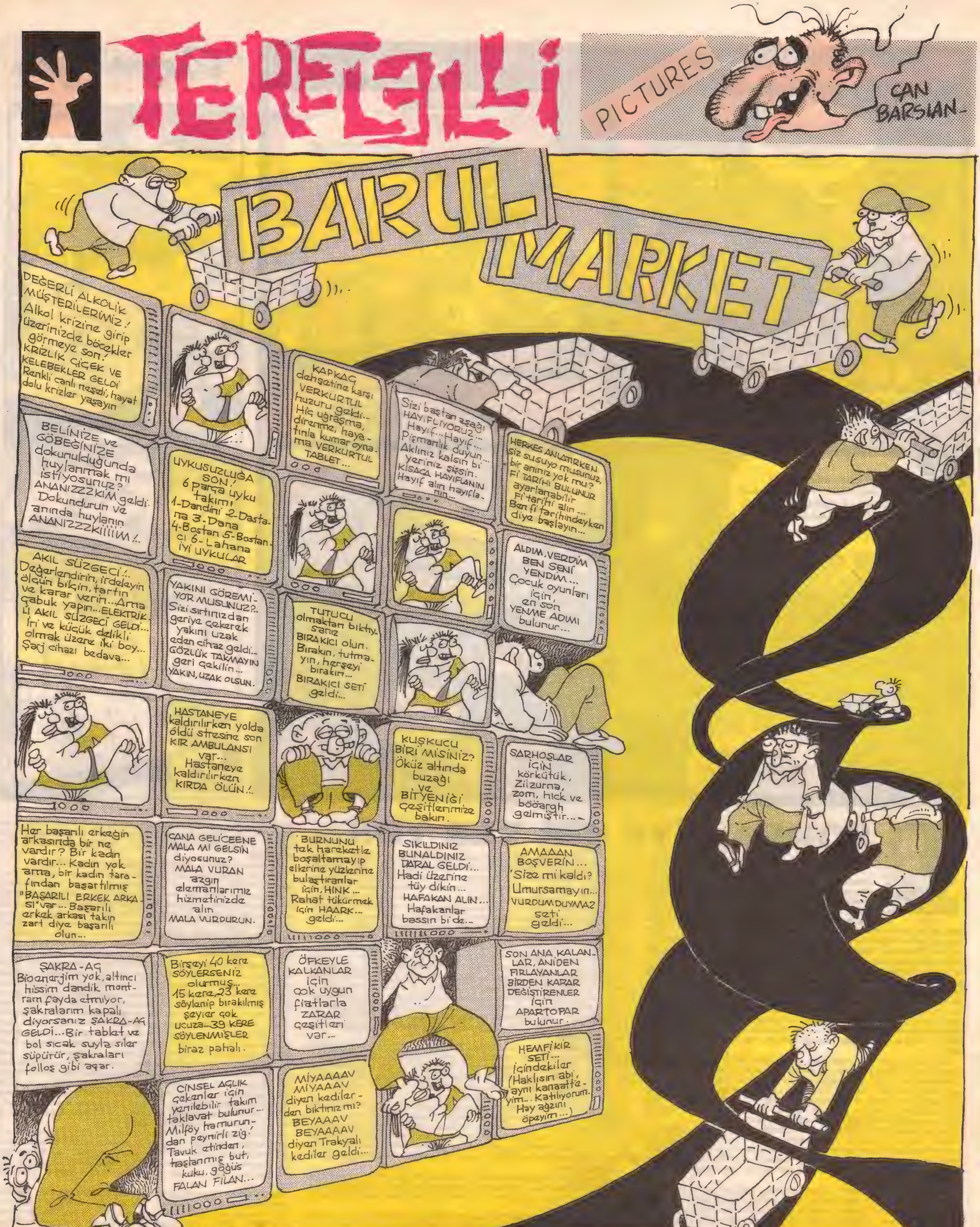
PICTURES
CAN BARSLAN-
BARUL MARKET
DEĞERLİ ALKOLİK MÜŞTERİLERİMİZ! Alkol krizine girip üzerinizde böcekler görmeye son! KRİZLİK ÇİÇEK VE KELEBEKLER GELDİ Renkli canlı neşeli, hayat dolu krizler yaşayın
KAPKAÇ dehşetine karşı VERKURTUL huzuru geldi... Hiç uğraşma, direnme, hayatınla kumar oynama VERKURTUL TABLET...
Sizi baştan aşağı HAYIFLIYORUZ... Hayıf... Hayıf... Pişmanlık duyun... Aklınız kalsın bi yeriniz şişsin. KISACA HAYIFLANIN Hayıf alın hayıflanın...
HERKES ANLATIRKEN siz susuyo musunuz, bir anınız yok mu? Fİ TARİHİ BULUNUR ayarlanabilir Fi tarihi alın... Ben fi tarihindeyken diye başlayın...
BELİNİZE ve GÖBEĞİNİZE dokunulduğunda huylanmak mı istiyosunuz? ANANIZZZKIM geldi. Dokundurun ve anında huylanın ANANIZZZKIIIIIM!..
UYKUSUZLUĞA SON! 6 parça uyku takımı 1-Dandini 2-Dastana 3-Dana 4-Bostan 5-Bostancı 6-Lahana İYİ UYKULAR
ALDIM, VERDİM BEN SENİ YENDİM... Çocuk oyunları için, en son YENME ADIMI bulunur...
AKIL SÜZGECİ!.. Değerlendirin, irdeleyin ölçün biçin, tartın ve karar verin... Ama çabuk yapın... ELEKTRİKLİ AKIL SÜZGECİ GELDİ... İri ve küçük delikli olmak üzere iki boy... Şarj cihazı bedava...
YAKINI GÖREMİYOR MUSUNUZ?.. Sizi sırtınızdan geriye çekerek yakını uzak eden cihaz geldi... GÖZLÜK TAKMAYIN geri çekilin... YAKIN, UZAK OLSUN.
TUTUCU olmaktan bıktıysanız BIRAKICI olun. Bırakın, tutmayın, herşeyi bırakın... BIRAKICI SETİ geldi...
HASTANEYE kaldırılırken yolda öldü stresine son KIR AMBULANSI var... Hastaneye kaldırılırken KIRDA ÖLÜN!..
KUŞKUCU BİRİ MİSİNİZ? Öküz altında buzağı ve BİTYENİĞİ çeşitlerimize bakın.
SARHOŞLAR İÇİN körkütük, Zilzurna, zom, hıck ve bööargh gelmiştir...
Her başarılı erkeğin arkasında bir ne vardır? Bir kadın vardır... Kadın yok ama, bir kadın tarafından başartılmış "BAŞARILI ERKEK ARKASI" var... Başarılı erkek arkası takın zart diye başarılı olun...
CANA GELİCEENE MALA MI GELSİN diyosunuz? MALA VURAN azgın elemanlarımız hizmetinizde alın MALA VURDURUN.
BURNUNU tek hareketle boşaltamayıp ellerine yüzlerine bulaştıranlar için, HINK... Rahat tükürmek için HAARK... geldi...
SIKILDINIZ BUNALDINIZ DARAL GELDİ... Hadi üzerine tüy dikin... HAFAKAN ALIN... Hafakanlar bassın bi de...
AMAAAN BOŞVERİN... 'Size mi kaldı? Umursamayın... VURDUMDUYMAZ seti geldi...
ŞAKRA-AÇ Bioenerjim yok, altıncı hissim dandik, montram fayda etmiyor, şakralarım kapalı diyorsanız ŞAKRA-AÇ GELDİ... Bir tablet ve bol sıcak suyla siler süpürür, şakraları follos gibi açar.
Birşeyi 40 kere SÖYLERSENİZ olurmuş... 15 kere, 23 kere söylenip bırakılmış şeyler çok ucuza... 39 KERE SÖYLENMİŞLER biraz pahalı.
ÖFKEYLE KALKANLAR için çok uygun fiatlarla ZARAR çeşitleri var...
SON ANA KALANLAR, ANİDEN FIRLAYANLAR BİRDEN KARAR DEĞİŞTİRENLER için APARTOPAR bulunur.
HEMFİKİR SETİ... İçindekiler (Haklısın abi, aynı kanaatteyim... Katılıyorum. Hay ağzını öpeyim...)
CİNSEL AÇLIK çekenler için yenilebilir takım taklavat bulunur... Milföy hamurundan peynirli zig' dan Tavuk etinden, haşlanmış but, kuku, göğüs FALAN FİLAN...
MİYAAAAV MİYAAAV diyen kedilerden bıktınız mı? BEYAAAV BEYAAAAV diyen Trakyalı kediler geldi...

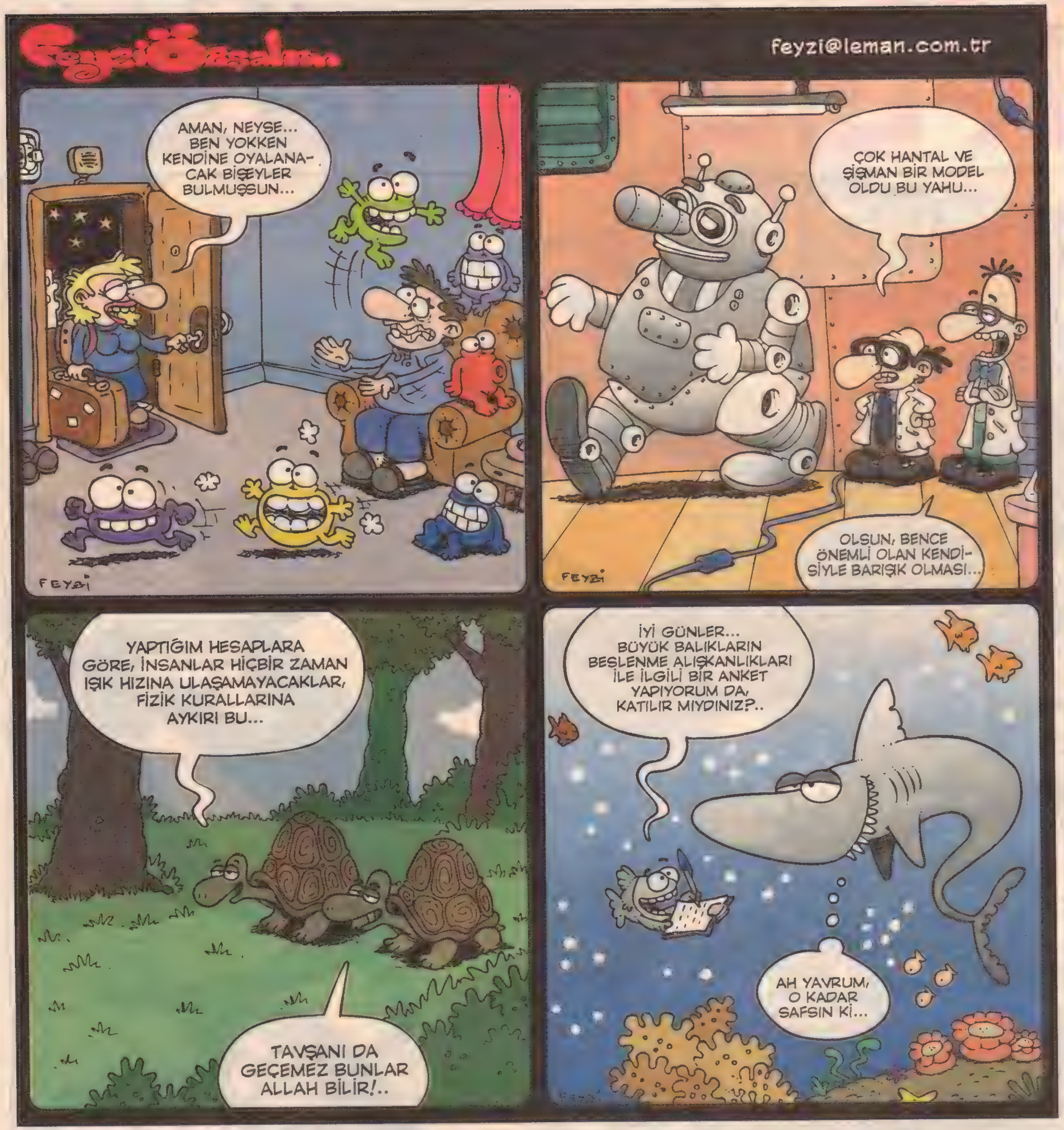
Feyzi Özşalım
feyzi@leman.com.tr
AMAN, NEYSE... BEN YOKKEN KENDİNE OYALANACAK BİŞEYLER BULMUŞSUN...
FEYZİ
ÇOK HANTAL VE ŞİŞMAN BİR MODEL OLDU BU YAHU...
OLSUN, BENCE ÖNEMLİ OLAN KENDİSİYLE BARIŞIK OLMASI...
FEYZİ
YAPTIĞIM HESAPLARA GÖRE, İNSANLAR HİÇBİR ZAMAN IŞIK HIZINA ULAŞAMAYACAKLAR, FİZİK KURALLARINA AYKIRI BU...
TAVŞANI DA GEÇEMEZ BUNLAR ALLAH BİLİR!..
İYİ GÜNLER... BÜYÜK BALIKLARIN BESLENME ALIŞKANLIKLARI İLE İLGİLİ BİR ANKET YAPIYORUM DA, KATILIR MIYDINIZ?..
AH YAVRUM, O KADAR SAFSIN Kİ...

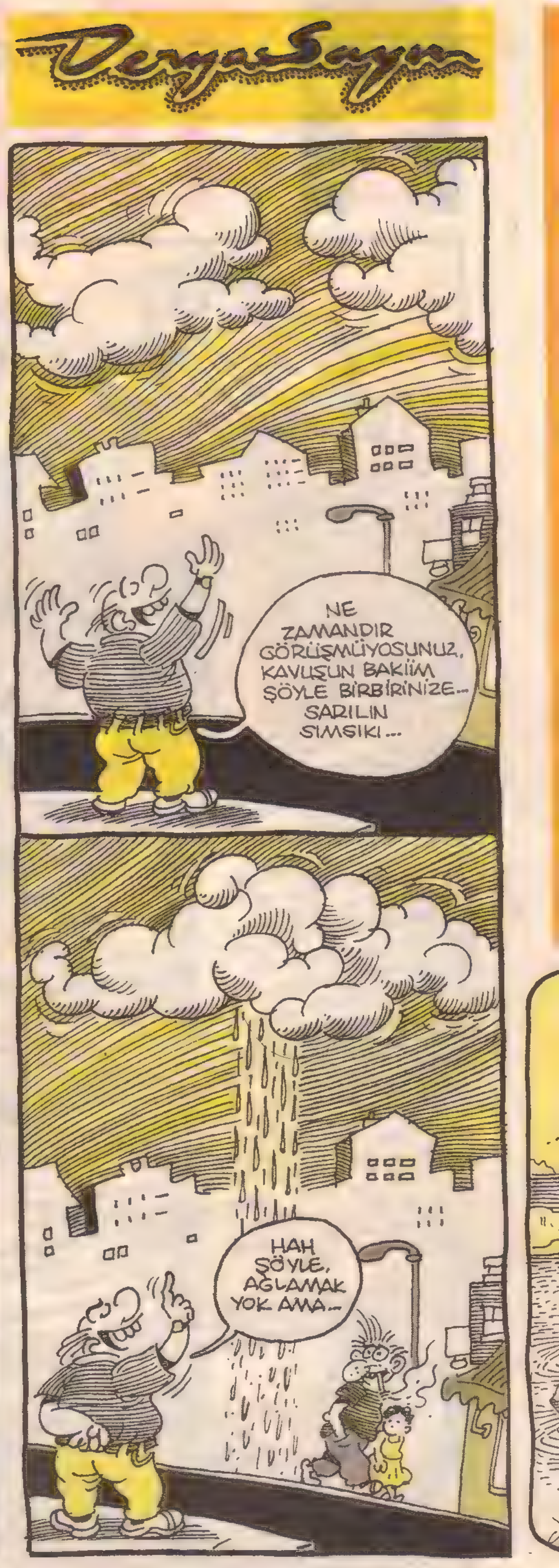
Derya Sayın
NE ZAMANDIR GÖRÜŞMÜYOSUNUZ, KAVUŞUN BAKIM ŞÖYLE BİRBİRİNİZE.. SARILIN SIMSIKI...
HAH ŞÖYLE, AĞLAMAK YOK AMA...

SONRA DİYE BİR YER YOK...

CEZMİ ERSÖZ

Sonra bir şair tanıdım denizyıldızı.. Şair nedir bilir misin... Dinle o zaman: **"Uzakta, çok uzakta, hâlâ herkesin gidemediği, henüz ulaşılamayan o dağın ardında bir kent varmış. Orada, ancak gönül gözü keskin, sevda dili oynak, canevi zengin, düş gücü kıvrak, hoşgörüsü engin, öfkesi kısrak, ruhözü sezgin, kalemi bıçak, kanı kaynak, sesi berrak, dili kaymak, yüreği seyyah insanlar yaşarmış. Umutla, umutsuzluğun büyük testilerde mayalanarak oluşturduğu, dünya yaşında ballanmış şarap içer, lezzetin bin yıl dirimli gizlerini tadar, yazın deniz kıyısında, baharda dağ zirvelerinde, kışın hâne içlerinde ateş yakar, daima ateş başında yaşarlarmış. Gözlerinden kıvılcımlanan asıl ateşin koru, yüreklerinde hiç küllenmezmiş. Sevdanın ısıttığı bedenlerinde buharlaşan arzuyu damıtıp, kulak arkası, koltuk altı, karın ve bacak içlerine cömertçe yayar, tutkunun ateşinde tutuşur, kavrulur, yanarlarmış. Ateş bakışlı bu insanlar, kendilerinden olmayanı hemen tanır, sevda yüklü kadınları, özü mert erkekleri, ama en çok kendilerini severlermiş. Doğuştan kor yürekli bu insanlara "şair" denirmiş. Orada, yalnızca bu özelliklere uygun insanların, gerçek şairlerin kabul edildiği o kentte şiir yazılır, şiir okunur, şiir yaşanırmış (...) Erkeklerin kadın duyarlılığına en fazla yaklaşabildiği yerde, o canfeza dorukta, yalnızca şiir söylenir, şiir yaratılır, şiir düşlenirmiş. Şairler Beldesi'nde şiir dokuyan, şiir soluyan ozanlar, yürekleri kabuk tutmuş, gözferleri çekilmiş, kanının kırmızısı solmuş insanların yaşadığı kentlere şiirler yollarmış; çiçek çiçek, ışık ışık, çığlık çığlık..."** (1)

Şiirler yazıyordu, deniz yıldızı; **'çiçek çiçek, ışık ışık, çığlık çığlık'** şiirler.. Aşkı sözcüklere bir büyü gibi giydirip gönderirdi yüreklere... Yüreklerimize... En vazgeçmiş zamanlarımda sımsıkı yakalardı ellerimden o sözler... Sanki **"vazgeçme, n'olur dayan"** diye fısıldarlardı kulağıma... İnanırdım o sese denizyıldızı..: Mısraların arasında gizli o büyüye inanırdım... Onun da benim gibi aşkın peşine ömrünü adamış bir sürgün olduğuna inanırdım. En soluksuz zamanlarımda, dönüp de kendi yüreğime sığındığım anlarda içimde hep O'nu, O'nun sözlerini bulurdum... Tutunacak başka birşeyim yoktu denizyıldızı.. O'ndan başka kimsem yoktu...

Beni yüreğimdeki sevdanın ağırlığıyla bir başıma bırakan aşklarıma hep O'nun sözlerini hediye ettim... Beni en çok yaralayan, sevdamı anlamamalarıydı, karşılık vermemeleri değil... Ben onların yaralarına kendi kalbimi sarmak isterken, kendi acılarımın yanında bulamadım hiçbirini... Dostça bir ilgiyi bile esirgediler... Hepsini affettim denizyıldızı... Yaptıkları haksızlıkları yüzlerine vurmadım hiç... Bir tek, o şairin kitaplarını verdim onlara ayrılırken... Belki yeniden yeşerirdi düşleri... Yeniden hatırlarlardı aşkı belki...

Uzunca bir süre sakladım kendimi O'ndan, denizyıldızı... Çünkü son umuttu O... Tutunacak hiçbir şeyim kalmayacaktı O'nu da yitirirsem... Gücüm kalmamıştı artık çırpınmaya... Kapatmıştım kendimi insanlara... Her yanılgımla biraz daha uzaklaşıyordum sanki yolumdan... İnancımı yitirmekten korkuyordum... Büyüyordu kendimle ilgili şüphelerim... Yavaş yavaş deliliğime inanıyordum..

O son umuttu denizyıldızı... İçimdeki dünya küçüldükçe küçülüyordu... Oyuncağı oluyordum hayatın.. Direnecek gücüm kalmamıştı.. Sarmışlardı her yanımı denizyıldızı... **"Bitti"**, diyorlardı.. **"Herşey bitti... Bizimsin artık..."** Köşeye sıkışmıştım. Son aşkımdı bu denizyıldızı... Son kozumdu hayata karşı... Yaşamak için son silahımdı... Bu yüzden bozdum suskunluğumu... Ve O'na bir mektup yazdım.. Daha çok bir yardım çığlığıydı bu. O'ndan bana varlığını ispat etmesini istedim... Beni sürgünde bir başıma olmadığıma inandırmasını istedim. Onun şiirlerinde, sözlerinde hissettiklerimin bir yanılsama olmadığına inanmak istedim. Eğer bu da bir yanılgıysa, gidip teslim olacaktım... Asıl büyük yanılgının ben olduğuma inanıp, hayata teslim olacaktım...

Sözleriyle bana kanat gerdi denizyıldızı... Sesime ses verdi... Sözlerini gönderdi bana... Bir kartın arkasına yazılmış o birkaç cümle hayatın bana vaat ettiği her şeyden daha değerliydi.. Sonsuza kadar o sözlerle yetinebilirdim... Hayatına bir adım daha atmayı talep ederek O'nu incitmekten korkuyordum... Nasıl arardım O'nu telefonla... Nasıl isteyebilirdim daha fazlasını... Sevgime beklediğim en küçük karşılık bile içimde asla istemediğim bir hırsa dönüşür, aşkımı kirletir diye korktum... Düşlerimde bile koyamadım kendimi O'nun yanına... Kıyamadım O'na denizyıldızı...

Sonra bir gün yüzümü istedi benden.. Eğer istemeseydi, sonsuza kadar O'ndan saklayacağım yüzümü... Bu öyle büyük bir yol ayrımıydı ki deniz yıldızı... Ben O'nu bu dünyaya ait olmayan bir aşkla seviyordum.. Korkuyordum aşkımı gün ışığına çıkarmaya... Yaşamla olan tek bağımdı o benim... Eskisi kadar güçlü değildim... Korkuyordum onu hayata karşı koruyamamaktan; yitirmekten korkuyordum...

Çok düşündüm denizyıldızı... Hayatımın belki de en zor kararıydı verdiğim... Sonra çıkarttım aşkımı gizlediğim sığınaklardan... Kendimi ve onu dışımdaki hayatın o savaşın içine atıverdim... Aşkımı yitirme korkusuyla yaşamanın onursuzluğu sığmamıştı içime.. Bunun son savaşım olduğunu, geri dönüşümün olmadığını bile bile açtım kilitli kapılarımı... Kendimi O'nun rüzgarına bıraktım. Her şeye rağmen içimde canlı tutmayı başardığım aşkımı sunacağım son insandı O... Bunu hak ettiğine inandığım tek insandı... Hiç pişman olmadım...

İşte şimdi buradayım denizyıldızı. Herşeyi boşaltıp attım içimden... Yalnız O'na duyduğum aşkla dopdoluyum... Sevda, günden güne daha büyük bir tutkuyla sarılıyor ruhuma... Geri dönüş yollarımı kapatıyorum birer birer... Bunun son yolculuğum olmasını istiyorum... Her şeyimi vermek istiyorum O'na... Benim diyebileceğim hiçbir şey kalmasın, dönecek hiçbir yerim olmasın istiyorum. Çünkü hiç kimseyi O'nu sevdiğim gibi sevmeyeceğimi biliyorum denizyıldızı... Çünkü O'ndan alacaklarımı götürebileceğim hiçbir yer yok; hiç kimse yok... O benim son aşkım denizyıldızı, bunu biliyorum...

Şimdiye dek, her yenilgiden sonra kendimi yenileyip, yeniden ayağa kalkabilme gücünü hep beni yıkan insanlardan aldım... Garip değil mi? Biliyordum ki birer yanılsamaydı onlar... Tanıdıkça anladım aynı dünyadan olmadığımızı... Sürgün değildi onlar... Sindire sindire yaşıyorlardı bu dünyanın acımasızlıklarını...

O ise, içimde onların yanlışlığını destekleyen tek kanıtımdı. O'nun gibi birinin var olduğuna inancım güç veriyordu bana. Yeniden ayağa kalkıp aramaya başlıyordum. Gücüm azalsa bile yılmıyordum... Çünkü O vardı, biliyordum. Dünyanın öbür ucunda bile olsa bulup, haykıracaktım sevdamı O'na.. Yaşadığım her acıya rağmen, O'nsuz günlerde varlığından bir an bile şüphe duymadığımı... O'nu nasıl sınırsız bir aşkla sevdiğimi... Sürgünlüğün bittiğini söyleyecektim; ikimiz için de bittiğini...

O'nu buldum denizyıldızı... Her geçen gün daha çok emin oluyorum buna...

Bir kez bana sık sık aynaya bakıp, bakmadığımı sordu... O'na bakmadığımı söyledim... Neden gizledim, bilmiyorum... Oysa bir ayin gibi yaşıyordum ben aynada kendimi... Kendime ördüğüm duvarları, giydiğim maskeleri öyle inandırıcı kılıyordum ki, kendi kendimi ikna edebilmem için ancak sık sık aynaya bakmam gerekiyordu. Bazı geceler herkes uyuduktan sonra yere oturup, gardrobumun aynasında, gizli gizli buluşuyordum gözlerimdeki hüzünle... Unutuyordum zamanı kendi gözlerime dalıp giderek... Bir tek oydu beni bana kanıtlayan: gözlerimdeki ben... O deli hüzün... İşte bir O farkediyor denizyıldızı düş bahçemin pencerelerini... Gözlerimi... Ne zaman bir rüzgarla titreyiverse bahçemde çiçeklerim hissediyor hemen... **"N'oldu?"** diye soruyor... **"Bir şey oldu sana... Değişti gözlerin.."**

Ben O'nun yüzünde binlerce yüz görüyorum denizyıldızı... Yalnızca bir an bile kesişmiş olsa da yaşamları, her insanın yüzünü, acılarını taşıyor yüzünde... Aşık olduklarını, yitirdiklerini, sakat kalmış çocukları, sokaklarda yaşayan düşkünleri, annesini, babasını, taş plaktaki o sesin sahibini, namus cinayetine kurban giden aşıkları, gözaltında kaybolanları, yaşamını yitirmiş devrim arkadaşlarını, şimdi O'nu yerden yere vuran dava arkadaşlarını görüyorum yüzünde... Boşaltılmış köyleri, **Urfa**'yı, **Diyarbakır**'ı, tüm ömrünü geçirdiği **İstanbul**'u görüyorum... **Beyoğlu**'nun yitik yüzlerini görüyorum... Ülkemde dönen kirli oyunların bedellerini ödeyen masum insanları, çocukları; savaşta yaşamı, insanlığı, sevdikleri ellerinden alınan yüzleri görüyorum yüzünde...

Ve gördüğüm her yüz daha çok inandırıyor beni O'nu bulduğuma... Ben yalnız O'nun yüzünde tüm bu yüzleri seviyorum denizyıldızı... Yüzündeki her çizgide başka bir yaşam, başka bir anlam, başka bir hüzün taşıyan bu insanı severken; yaşamın dışladığı, bu kanlı oyuna uyum sağlayamamış, onun gibi, kendim gibi sürgünleri de kucaklıyorum aşkımla... Aşkım hepsine yetebilsin diye böylesi sınırsız... Bu yüzden bu denli hesapsızım denizyıldızı... O'na, aşkımı, kendimde vazgeçerek, benliğimi unutarak sunarken, binlerce kez yeniden buluyorum onun ruhunda kendimi, sevgimi, acılarımı... Çoğalıyorum... Özgürlük başka nedenler, başka yüzler, başka yürekle değil denizyıldızı... Aşkımın kendisidir özgürlüğüm... Bir bedende binlerce beden; bir yüzde binlerce yüz, bir yürekte binlerce yürek olup çoğalmaktır özgürlük...

Kimileri O'nun yüzündeki bu derin anlamı yıpranmışlık olarak yorumluyor.. Biliyorum üzülüyo bunları duyunca... Yaşlandığını düşünüyor. O'nu bunun aksine inandıramadığım zamanlarda, e çok böyle zamanlarda istiyorum Tanrı'yla bir anlaşma yapabilmeyi.. Tanrı'dan, kendi payıma dü şen, harcanmamış zamanlarımı O'nun yaşamıyla bölüştürülmesini istiyorum. N'olur kanatmasın O'nu geçip giden zaman... Biraz daha çok vakti olsun sevmeye, sevilmeye... Ölüm O'nu korkut masın.

Kimsenin kimseyi böyle çok sevmeye hakkı var mı, denizyıldızı? Bilsen, nasıl korkuyoru sevgimin büyüklüğü ile O'nu acıtmaktan... Çoğu zaman içime bastırıyorum.. Sevdam, önündek setleri kaldırırsam, herşeyi yıkıp geçer diye korkuyorum... O'nu bile önüne katıp sürükler, uzak laştırır benden... Belki de boğulur sularımda diye korkuyorum. Çünkü, biliyorum ki sevda güçl

ÖZGE SAMANCI

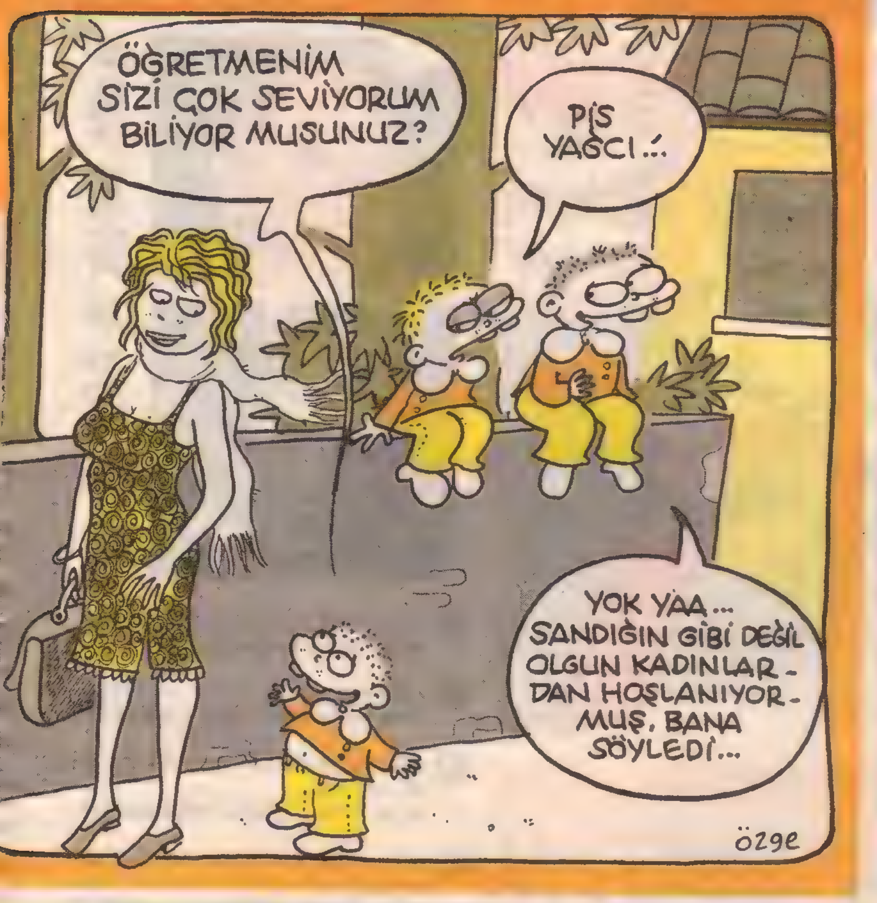
ÖĞRETMENİM SİZİ ÇOK SEVİYORUM BİLİYOR MUSUNUZ?
PİS YAĞCI..!.
YOK YAA... SANDIĞIN GİBİ DEĞİL OLGUN KADINLAR-DAN HOŞLANIYOR-MUŞ, BANA SÖYLEDİ...
özge

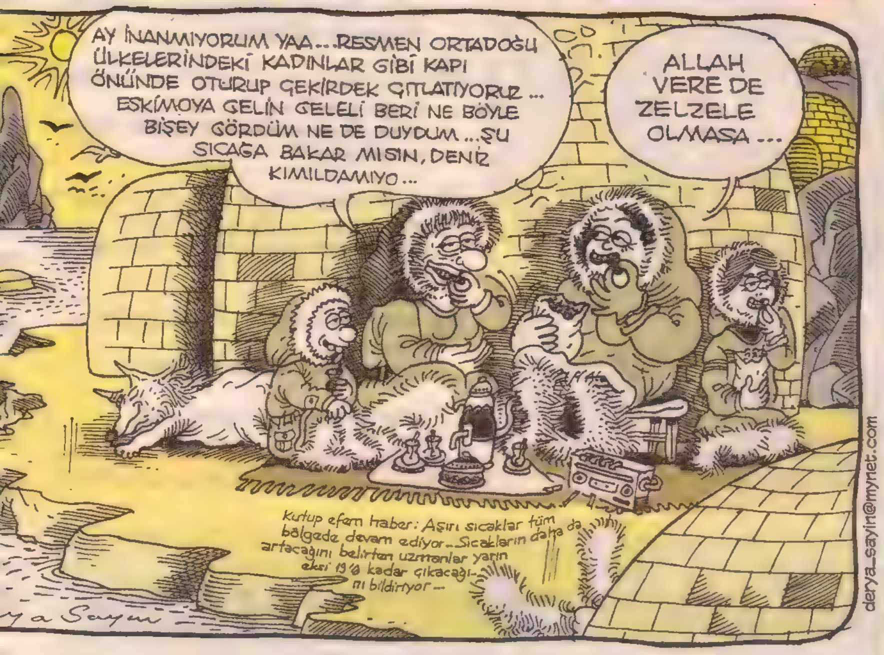
AY İNANMIYORUM YAA... RESMEN ORTADOĞU ÜLKELERİNDEKİ KADINLAR GİBİ KAPI ÖNÜNDE OTURUP ÇEKİRDEK ÇITLATIYORUZ... ESKİMOYA GELİN GELELİ BERİ NE BÖYLE BİŞEY GÖRDÜM NE DE DUYDUM... ŞU SICAĞA BAKAR MISIN, DENİZ KIMILDAMIYO...
ALLAH VERE DE ZELZELE OLMASA...
Kutup efem haber: Aşırı sıcaklar tüm bölgede devam ediyor... Sıcakların daha da artacağını belirten uzmanlar yarın eksi 19'a kadar çıkacağını bildiriyor...
ya Sayın
derya_sayin@mynet.com

değil O'nun yüreğinde.. O'nu sevdiğim gibi sevmiyor beni... Biliyorum... Bu bana acı vermiyor diyemem; sana yalan söyleyemem, denizyıldızı... Hem de nasıl yaralıyor bilsen... Ama yıkılmıyorum, çünkü gücümü yüreğimden alıyorum..

Hem, O'ndan böyle sınırsız bir sevdanın karşılığını istemek haksızlık olur, denizyıldızı... O'na en büyük kötülük bu olur. Bu yüzden susmalıyım.. Aylarca aramasa beni, **"neden aramadın"** diye hesap soramam... **"Kalbine benden başkasını alma"**, diyemem... Teninde bir başkasının sıcaklığını, başka bir elin O'na dokunduğunu bilmek, paramparça eder kalbimi... Böylesi çok sevdiğin, biricik aşkını, paylaşmak başkalarıyla, ne ağır bir yüktür bilsen denizyıldızı... Ama dayanırım... Hiçbir şey yıkamaz beni... Yüreğimdeki sevdayı azaltamaz... Çünkü ben içimdeki aşkı değil O'nu seviyorum... O'nu kendimden vazgeçerek seviyorum... Eğer, O böyle istiyorsa, seviyorsa başka yürekleri, başka bedenleri, o ağrı ne kadar çok bastırırsa bastırsın kalbime, ben dayanırım... Nasıl alırım kanatlarını elinden... Nasıl izin veririm sevgimin yaşamı için bir tehdit olmasına... O'ndan önce ben korurum seçimlerini, yaşamını, sevdalarını... O'nu kendi sevgimden koruyan yine ben olurum denizyıldızı...

Bu yüzden O'nu bu kadar çok sevdiğimi gizliyorum... Karşılığını veremediği için üzülüp, kendini suçlu hissetsin istemiyorum... O'na duyduğum aşkın sorumlusu O değil... Düşlerimin sorumlusu O değil... Bunu O'na hep söylüyorum. Bu yüzden üzülür, acı çekerse işte o zaman yıkılırım, kendimi affedemem, denizyıldızı... Söz verdim kendime, gözyaşlarımı gizleyeceğim O'ndan.., Hep güçlü olacağım, hep dimdik, ayakta... Beni üzen O olsa bile bilmeyecek üzüldüğümü... Acılarımın hesabını asla O'ndan sormayacağım... Daha önce sevildiği gibi sevmeyeceğim O'nu...

Birgün bitecek sevgisi, içindeki ateş sönecek, biliyorum... Söylesene neyi değiştirir bu denizyıldızı? Yolum yarım kalırsa dönebileceğim tek yer yine O'nun aşkıdır... O ipi çeken, asla ben olmayacağım, denizyıldızı... Çünkü ilmek benim boynumda... Sevda benim yüreğimde... Hiç kimsenin, O'nun bile gücü yetmeyecek bunu içimden söküp atmaya...

Hiç korkmuyorum, biliyor musun? Hayatımda ilk kez bu denli korkusuz yürüyorum ateşe doğru... Korkmuyorum eksilmekten... Tükenmekten korkmuyorum. Çünkü tükenmek için çıktım yola..

Çünkü **"sonra"** diye bir zaman yok, denizyıldızı...
"Sonra" diye bir yer yok...
"Sonra" diye bir kimse yok...
"Sonra" diye bir aşk yok...
Bu **"son"** denizyıldızı... Sonrası yok...
Dönüşüm yok, bu yüzden denizyıldızı... Dönüşüm yok... N'olur bekleme artık beni...
Bu sana son seslenişim denizyıldızı...
Duy sesimi...

(1) "Şairler Şehri"; Buket Uzuner

cezmiersoz@leman.com.tr

Bodrum. 23 Ağustos Cumartesi günü saat 18:00-20:00 arası **İmge Kitabevi**'ndeyim, OASİS Alışveriş Merkezi **Bodrum.**
Bakırköy. 29 Ağustos Cuma günü saat16:00 - 18:00 arası **Bakırköy Belediyesi Kültür Merkezi**'ndeyim. 0535 373 91074.
Kaş. 2 Eylül Salı günü saat 21:45'de 6. Likya Kaş Kültür ve Sanat Festivali kapsamında **Kaş Antik Tiyatro**'da şiir dinletim var.
Kaş. 3 Eylül Çarşamba günü saat 18:00-20:00 arası **Sumanu Şarap Evi**'nde imza günüm var.
Çeşme. 4 Eylül Perşembe günü **Çeşme Kitap Fuarı**'ndayım.
İzmir Karşıyaka. 5 Eylül Cuma günü saat 19:00 - 21:00 arası **Karşıyaka Açıkhava Tiyatrosu**'ndayım. **Karşıyaka Kültür Festivali DIGIL Organizasyon.**
İzmir. 6 Eylül Cumartesi günü, saat 16:00-18:00 arası **İzmir Fuarı LeMan Standındayım...**

KIRIK LEBLEBİ

kirikleblebi@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

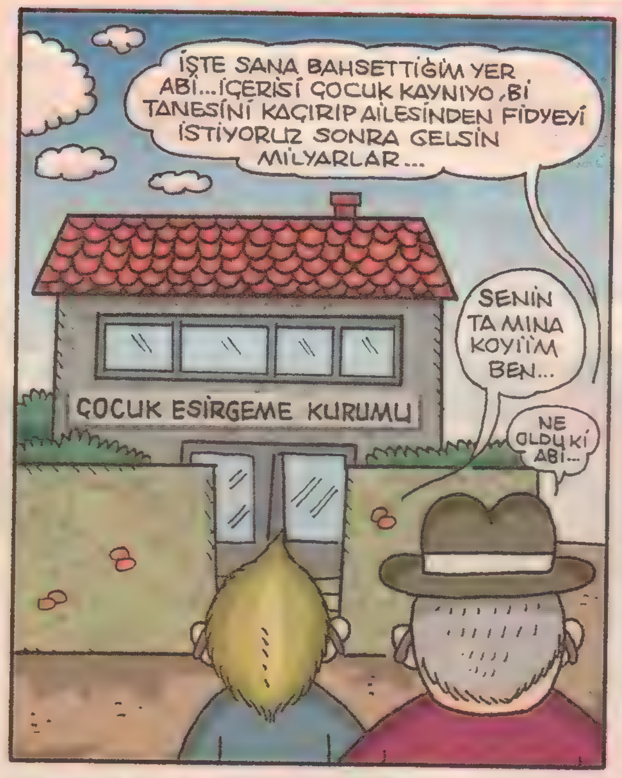
İŞTE SANA BAHSETTİĞİM YER ABİ... İÇERİSİ ÇOCUK KAYNIYO, Bİ TANESİNİ KAÇIRIP AİLESİNDEN FİDYEYİ İSTİYORUZ SONRA GELSİN MİLYARLAR...
ÇOCUK ESİRGEME KURUMU
SENİN TA MINA KOYİ'İM BEN...
NE OLDU Kİ ABİ...

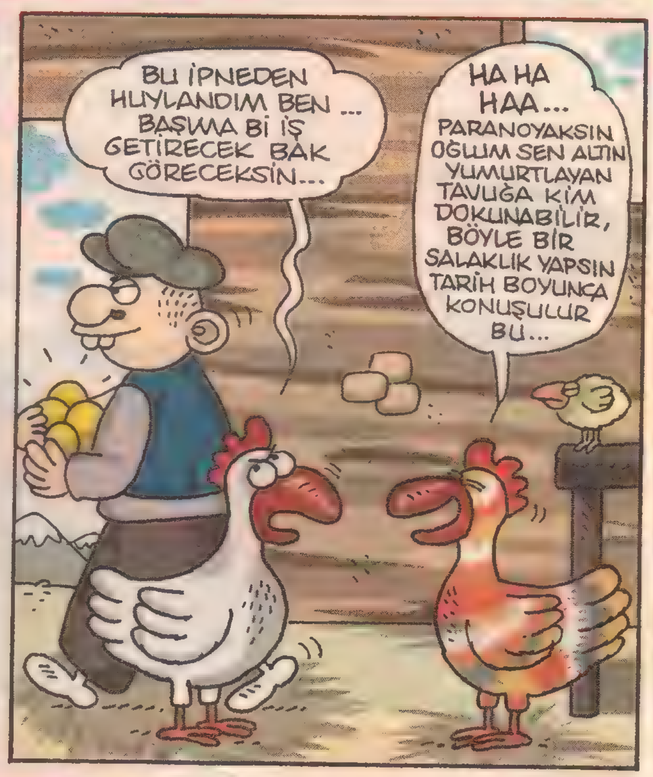
BU İPNEDEN HUYLANDIM BEN... BAŞIMA Bİ İŞ GETİRECEK BAK GÖRECEKSİN...
HA HA HAA... PARANOYAKSIN OĞLUM SEN ALTIN YUMURTLAYAN TAVUĞA KİM DOKUNABİLİR, BÖYLE BİR SALAKLIK YAPSIN TARİH BOYUNCA KONUŞULUR BU...

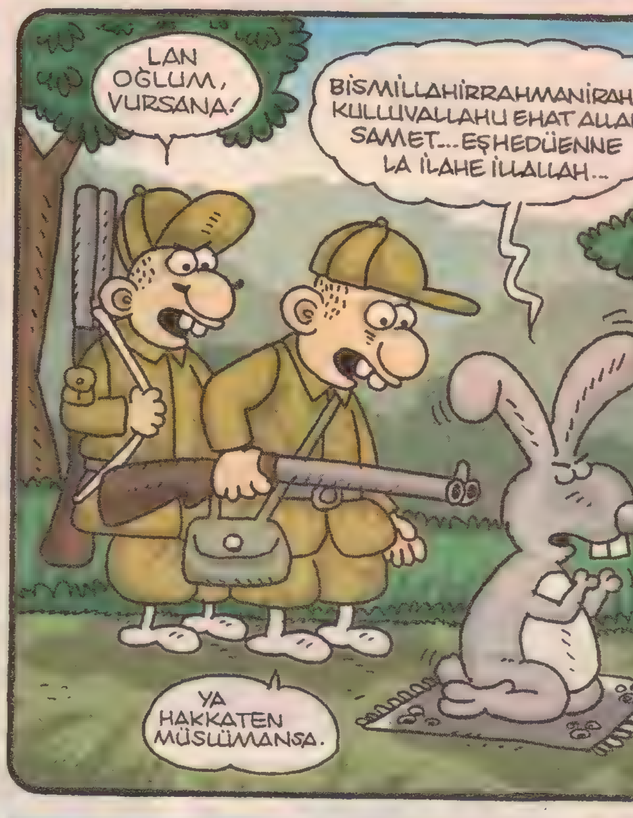
LAN OĞLUM, VURSANA!
BİSMİLLAHİRRAHMANİRAHİM KULLUVALLAHU EHAT ALLAHU SAMET... EŞHEDÜENNE LA İLAHE İLLALLAH...
YA HAKKATEN MÜSLÜMANSA.

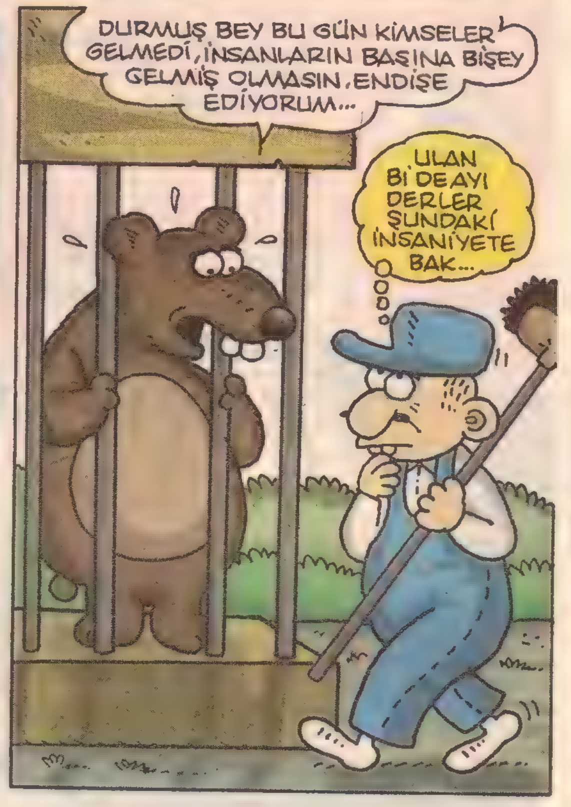
DURMUŞ BEY BU GÜN KİMSELER GELMEDİ, İNSANLARIN BAŞINA BİŞEY GELMİŞ OLMASIN, ENDİŞE EDİYORUM...
ULAN Bİ DE AYI DERLER ŞUNDAKİ İNSANİYETE BAK...

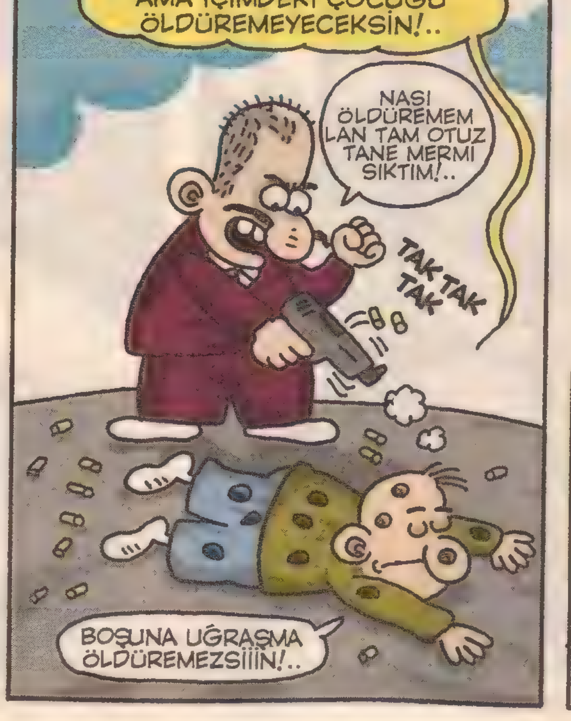
BENİ ÖLDÜRDÜN AMA İÇİMDEKİ ÇOCUĞU ÖLDÜREMEYECEKSİN!..
NASI ÖLDÜREMEM LAN TAM OTUZ TANE MERMİ SIKTIM!..
TAK TAK TAK
BOŞUNA UĞRAŞMA ÖLDÜREMEZSİİİN!..

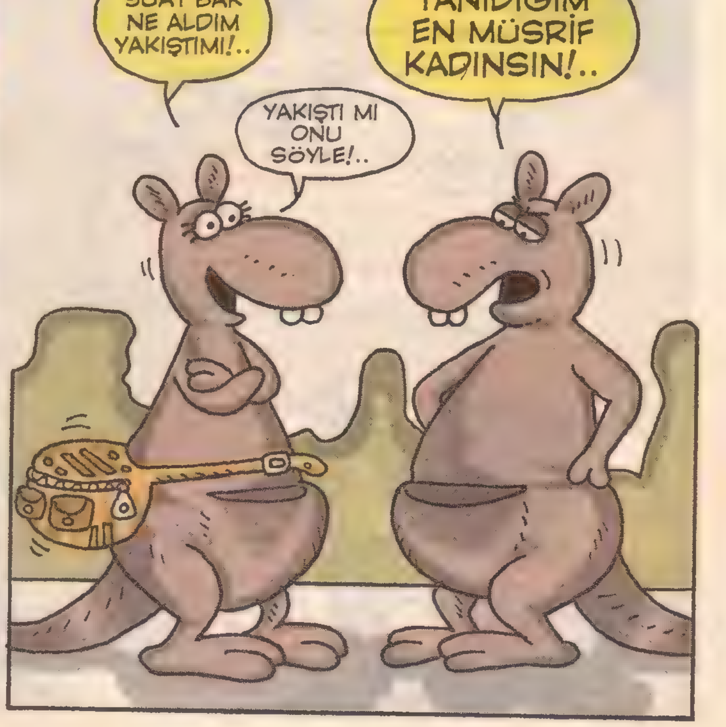
SUAT BAK NE ALDIM YAKIŞTIMI!..
YAKIŞTI MI ONU SÖYLE!..
TANIDIĞIM EN MÜSRİF KADINSIN!..

BEZGİN BEKİR

Tuncay
Akgün

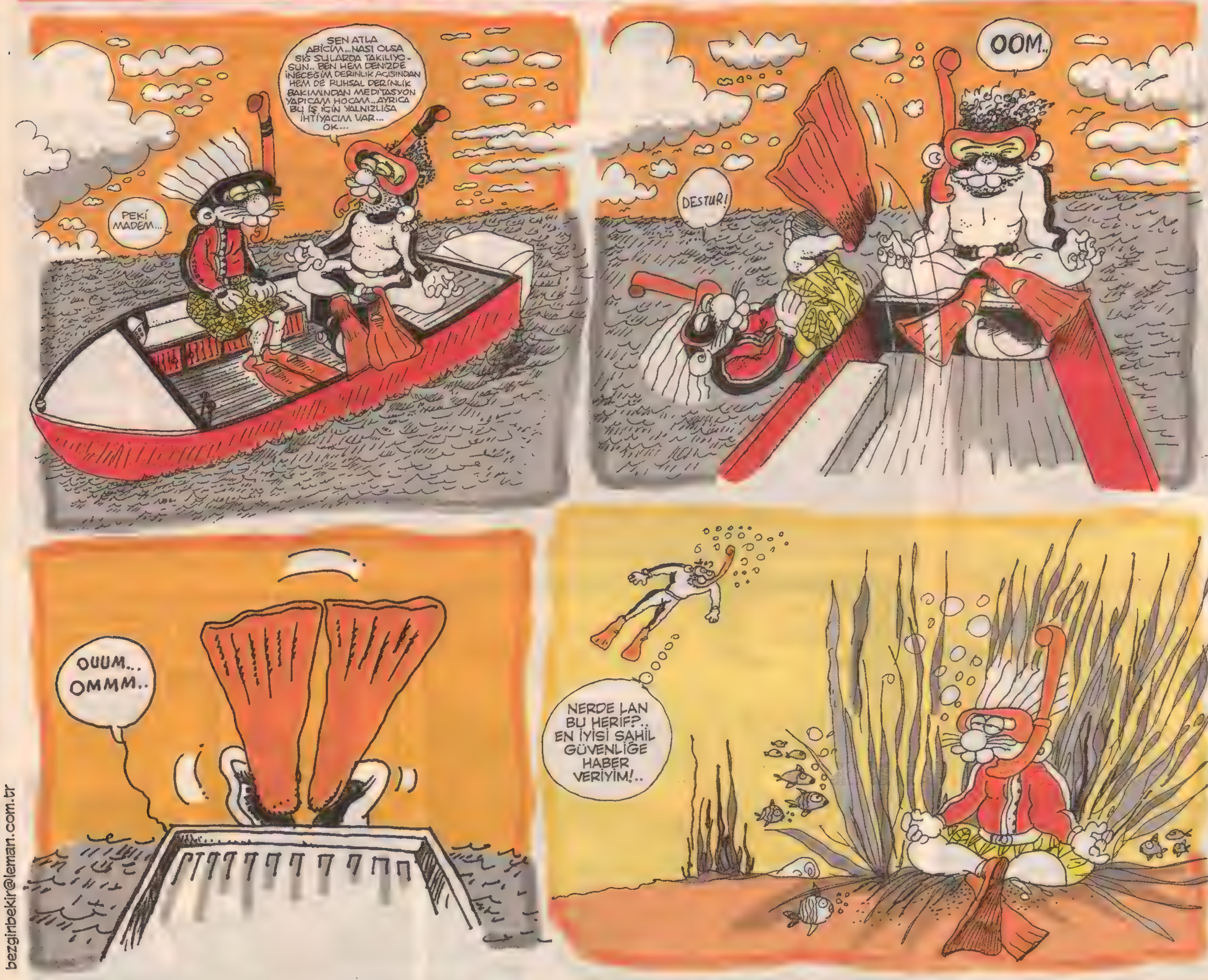
SEN ATLA ABİCİM...NASI OLSA SIĞ SULARDA TAKILIYOSUN.. BEN HEM DENİZDE İNECEĞİM DERİNLİK AÇISINDAN HEM DE RUHSAL DERİNLİK BAKIMINDAN MEDİTASYON YAPICAM HOCAM...AYRICA BU İŞ İÇİN YALNIZLIĞA İHTİYACIM VAR... OK...
PEKİ MADEM...
OOM..
DESTUR!
OUUM... OMMM..
NERDE LAN BU HERİF?.. EN İYİSİ SAHİL GÜVENLİĞE HABER VERİYİM!..

İki Resim Arasındaki 7 Fark

Adile Naşit & Aliye Rona

❶ Adile Naşit, gülüşüyle ünlüydü...
Aliye Rona, gülmeyişiyle!..

❷ Adile Naşit tombik, neşeli, piknik tipti...
Aliye Rona zayıf, asabi, panik tipti!..

❸ Adile Naşit, varoş da olsa kentli kadın oynardı...
Aliye Rona, kırsalın kraliçesiydi!..

❹ Adile Naşit, çocukların Masalcı Teyze'siydi...
Aliye Rona, anlatsaydı, korkunç hikayeler anlatırdı!..

❺ Adile Naşit, küçük, günlük sorunların annesiydi...
Aliye Rona, kan davası gibi mega sorunların!..

❻ Adile Naşit, Münir Özkul'la beraber muhteşem bir çift oluştururdu...
Aliye Rona yalnızdı, bir 'dul kadın' simgesiydi!..

❼ Adile Naşit, bazen çilekeş kadını oynardı...
Aliye Rona, bizzat çileydi!..

(Fikir: VÖ, teşekküre gerek yok!)

bezginbekir@leman.com.tr

Firavunun Laneti

guneri@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU

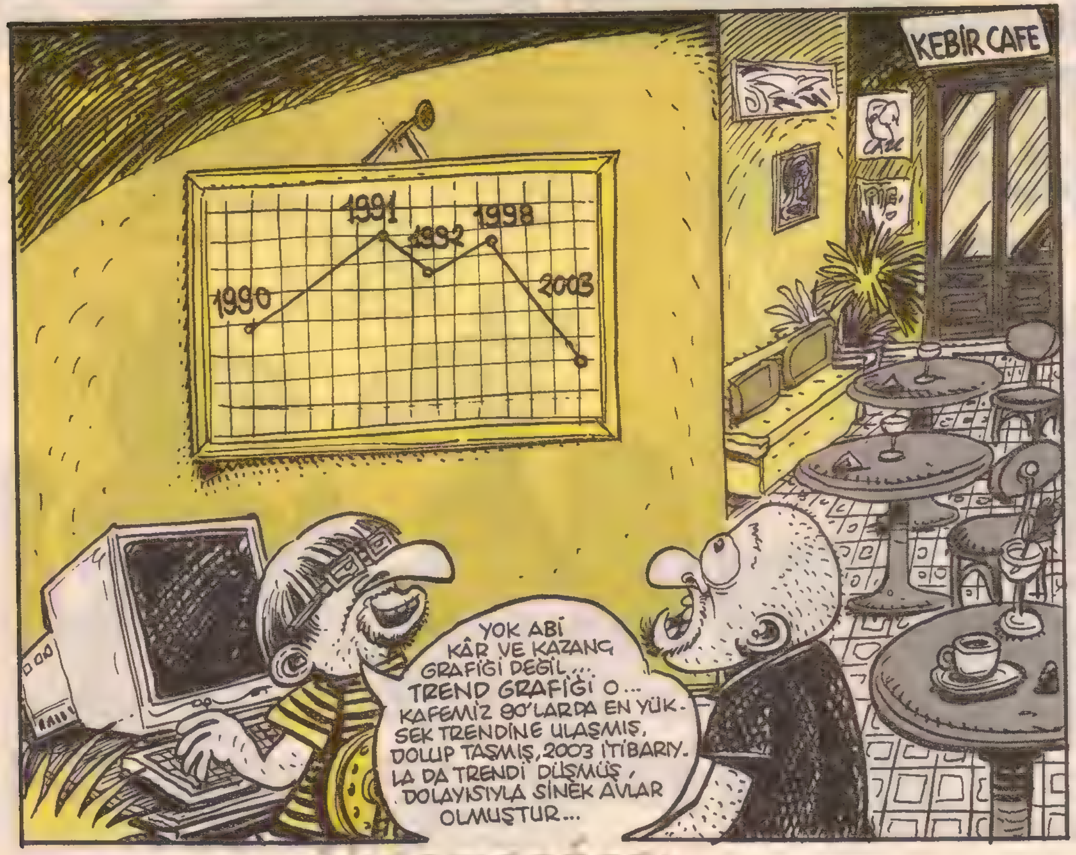
KEBİR CAFE
1990
1991
1992
1998
2003
YOK ABİ KÂR VE KAZANÇ GRAFİĞİ DEĞİL... TREND GRAFİĞİ O... KAFEMİZ 90'LARDA EN YÜKSEK TRENDİNE ULAŞMIŞ, DOLUP TAŞMIŞ, 2003 İTİBARIYLA DA TRENDİ DÜŞMÜŞ, DOLAYISIYLA SİNEK AVLAR OLMUŞTUR...

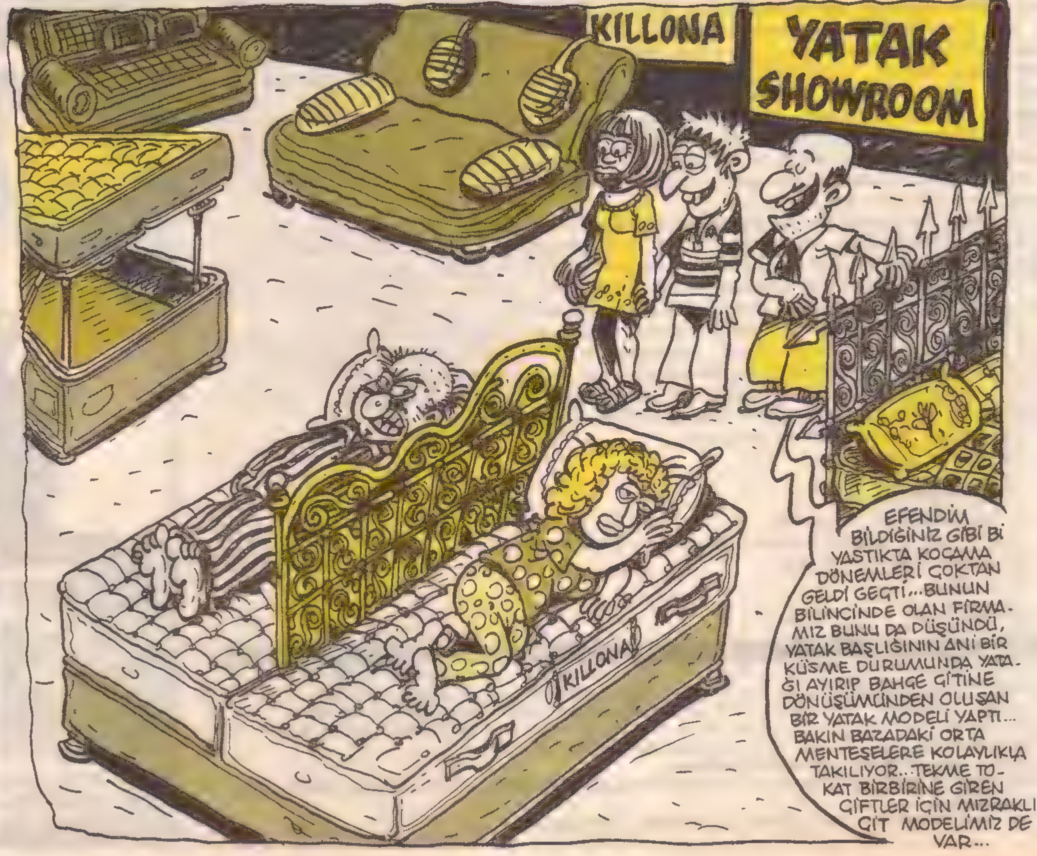
KILLONA
YATAK SHOWROOM
KILLONA
EFENDİM BİLDİĞİNİZ GİBİ Bİ YASTIKTA KOCAMA DÖNEMLERİ ÇOKTAN GELDİ GEÇTİ...BUNUN BİLİNCİNDE OLAN FİRMAMIZ BUNU DA DÜŞÜNDÜ, YATAK BAŞLIĞININ ANİ BİR KÜSME DURUMUNDA YATAĞI AYIRIP BAHÇE ÇİTİNE DÖNÜŞÜMÜNDEN OLUŞAN BİR YATAK MODELİ YAPTI... BAKIN BAZADAKİ ORTA MENTEŞELERE KOLAYLIKLA TAKILIYOR.. TEKME TOKAT BİRBİRİNE GİREN ÇİFTLER İÇİN MIZRAKLI ÇİT MODELİMİZ DE VAR...

Funda

ÖZET: Kaza geçiren Funda bir kolu ve bacağını kaybedip bitkisel hayata girer, bir kaç yıl sonra kapıcının karısı Funda'nın kocasına kolu bacağı olmayan kendi kocasının fotoğrafını gösterir ve bir hikaye anlatır...

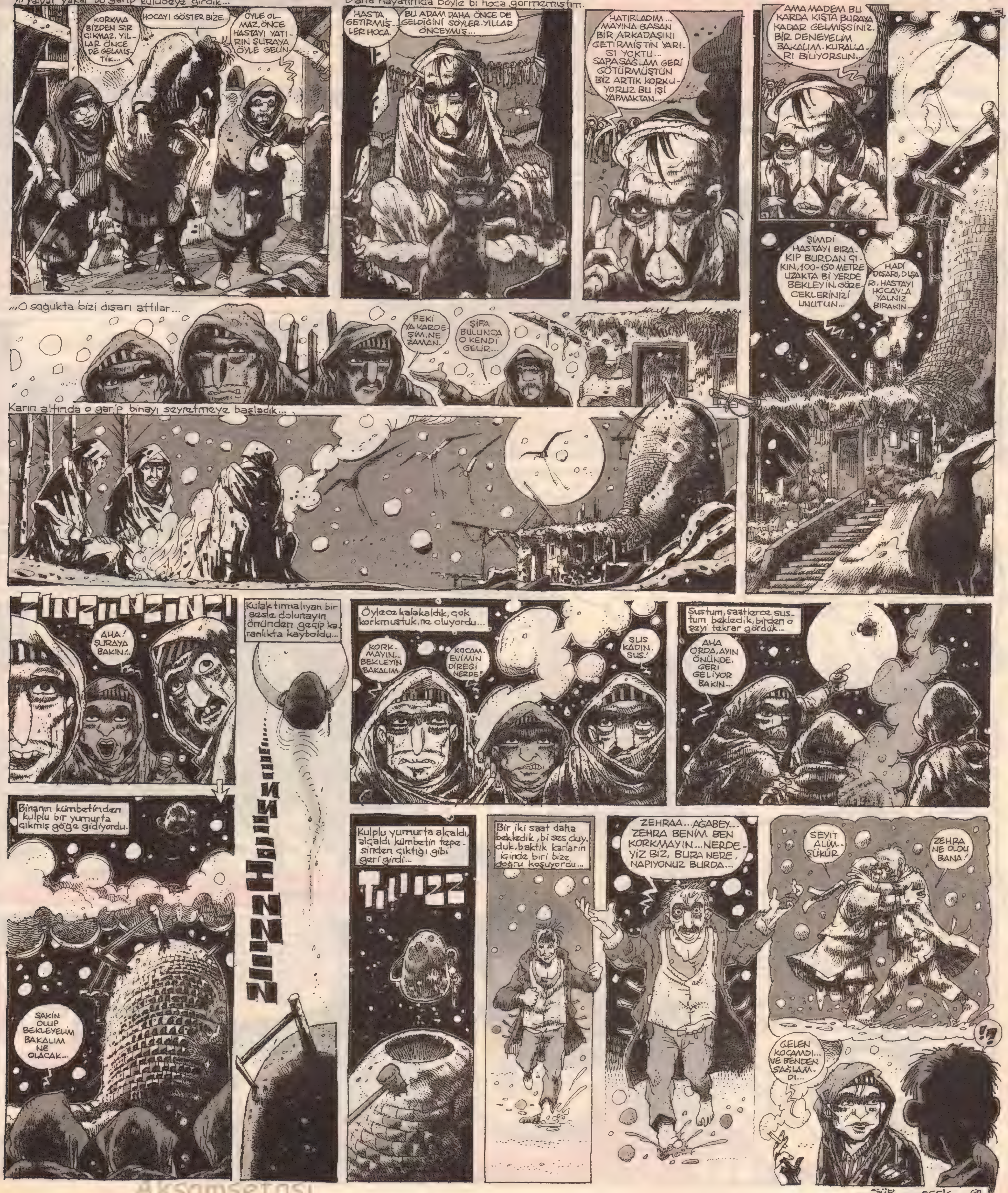
...Yalvar yakar bu garip kulübeye girdik...
KORKMA BİZDEN SIR ÇIKMAZ, YILLAR ÖNCE DE GELMİŞTİK...
HOCAYI GÖSTER BİZE...
ÖYLE OLMAZ, ÖNCE HASTAYI YATIRIN ŞURAYA ÖYLE GELİN.
Daha hayatımda böyle bi hoca görmemiştim.
HASTA GETİRMİŞLER HOCA.
BU ADAM DAHA ÖNCE DE GELDİĞİNİ SÖYLER. YILLAR ÖNCEYMİŞ...
HATIRLADIM... MAYINA BASAN BİR ARKADAŞINI GETİRMİŞTİN YARISI YOKTU... SAPASAĞLAM GERİ GÖTÜRMÜŞTÜN BİZ ARTIK KORKUYORUZ BU İŞİ YAPMAKTAN...
AMA MADEM BU KARDA KIŞTA BURAYA KADAR GELMİŞSİNİZ. BİR DENEYELİM BAKALIM. KURALLARI BİLİYORSUN...
ŞİMDİ HASTAYI BIRAKIP BURDAN ÇIKIN, 100-150 METRE UZAKTA Bİ YERDE BEKLEYİN. GÖRECEKLERİNİZİ UNUTUN...
HADİ DIŞARI, DIŞARI, HASTAYI HOCAYLA YALNIZ BIRAKIN...
...O soğukta bizi dışarı attılar...
PEKİ YA KARDEŞİM NE ZAMAN.
ŞİFA BULUNCA O KENDİ GELİR...
Karın altında o garip binayı seyretmeye başladık...
ZINZINZINZI
AHA! ŞURAYA BAKIN!..
Kulak tırmalıyan bir sesle dolunayın önünden geçip karanlıkta kayboldu...
Öylece kalakaldık, çok korkmuştuk, ne oluyordu...
KORKMAYIN... BEKLEYİN BAKALIM.
KOCAM. EVİMİN DİREĞİ NERDE?
SUS KADIN. SUS!
Sustum, saatlerce sustum bekledik, birden o şeyi tekrar gördük...
AHA ORDA, AYIN ÖNÜNDE. GERİ GELİYOR BAKIN...
Binanın kümbetinden kulplu bir yumurta çıkmış göğe gidiyordu.
SAKİN OLUP BEKLEYELİM BAKALIM NE OLACAK...
Kulplu yumurta alçaldı, alçaldı kümbetin tepesinden çıktığı gibi geri girdi...
TIIIZZ
Bir iki saat daha bekledik, bi ses duyduk, baktık karların içinde biri bize doğru koşuyordu...
ZEHRAA... AĞABEY... ZEHRA BENİM BEN KORKMAYIN... NERDEYİZ BİZ, BURA NERE, NAPIYONUZ BURDA...
SEYİT ALLAH'A ŞÜKÜR
ZEHRA NE OLDU BANA!
GELEN KOCAMDI... VE BENDEN SAĞLAMDI...
SÜR ECEK

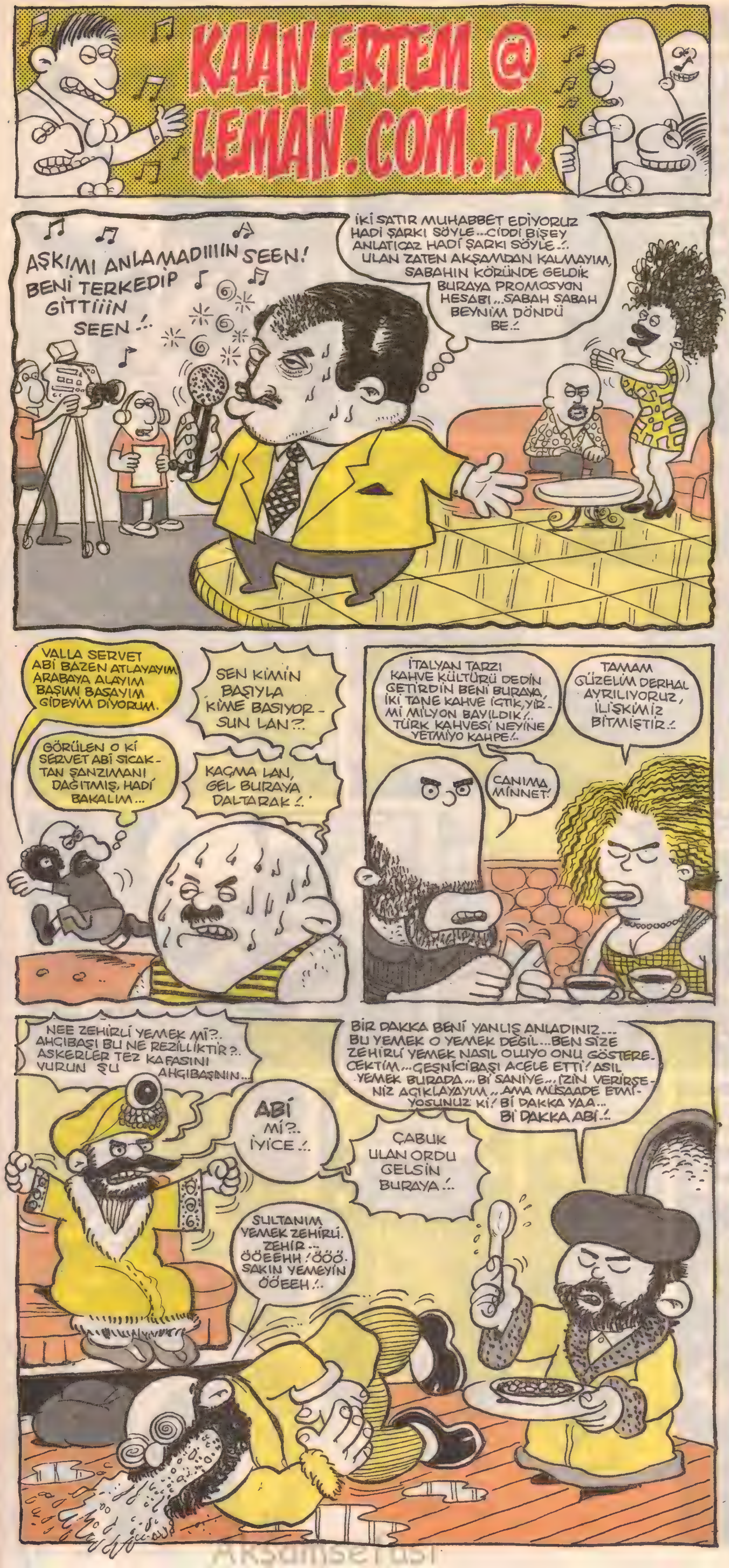
KAAN ERTEM @ LEMAN.COM.TR
AŞKIMI ANLAMADIIIIN SEEN! BENİ TERKEDİP GİTTİiiin SEEN !.
İKİ SATIR MUHABBET EDİYORUZ HADİ ŞARKI SÖYLE...CİDDİ BİŞEY ANLATICAZ HADİ ŞARKI SÖYLE !.. ULAN ZATEN AKŞAMDAN KALMAYIM, SABAHIN KÖRÜNDE GELDİK BURAYA PROMOSYON HESABI...SABAH SABAH BEYNİM DÖNDÜ BE !.
VALLA SERVET ABİ BAZEN ATLAYAYIM ARABAYA ALAYIM BAŞINI BASAYIM GİDEYİM DİYORUM.
SEN KİMİN BAŞIYLA KİME BASIYORSUN LAN?..
GÖRÜLEN O Kİ SERVET ABİ SICAKTAN ŞANZIMANI DAĞITMIŞ, HADİ BAKALIM...
KAÇMA LAN, GEL BURAYA DALTARAK !.
İTALYAN TARZI KAHVE KÜLTÜRÜ DEDİN GETİRDİN BENİ BURAYA, İKİ TANE KAHVE İÇTİK, YİRMİ MİLYON BAYILDIK !.. TÜRK KAHVESİ NEYİNE YETMİYO KAHPE !..
TAMAM GÜZELİM DERHAL AYRILIYORUZ, İLİŞKİMİZ BİTMİŞTİR !.
CANIMA MİNNET!
NEE ZEHİRLİ YEMEK Mİ?.. AHÇIBAŞI BU NE REZİLLİKTİR?.. ASKERLER TEZ KAFASINI VURUN ŞU AHÇIBAŞININ...
BİR DAKKA BENİ YANLIŞ ANLADINIZ... BU YEMEK O YEMEK DEĞİL...BEN SİZE ZEHİRLİ YEMEK NASIL OLUYO ONU GÖSTERECEKTİM...ÇEŞNİCİBAŞI ACELE ETTİ! ASIL YEMEK BURADA... Bİ SANİYE... İZİN VERİRSENİZ AÇIKLAYAYIM... AMA MÜSAADE ETMİYOSUNUZ Kİ! Bİ DAKKA YAA... Bİ DAKKA ABİ !.
ABİ Mİ?.. İYİCE !..
ÇABUK ULAN ORDU GELSİN BURAYA !..
SULTANIM YEMEK ZEHİRLİ. ZEHİR... ÖÖEEHH! ÖÖÖ. SAKIN YEMEYİN ÖÖEEH !..

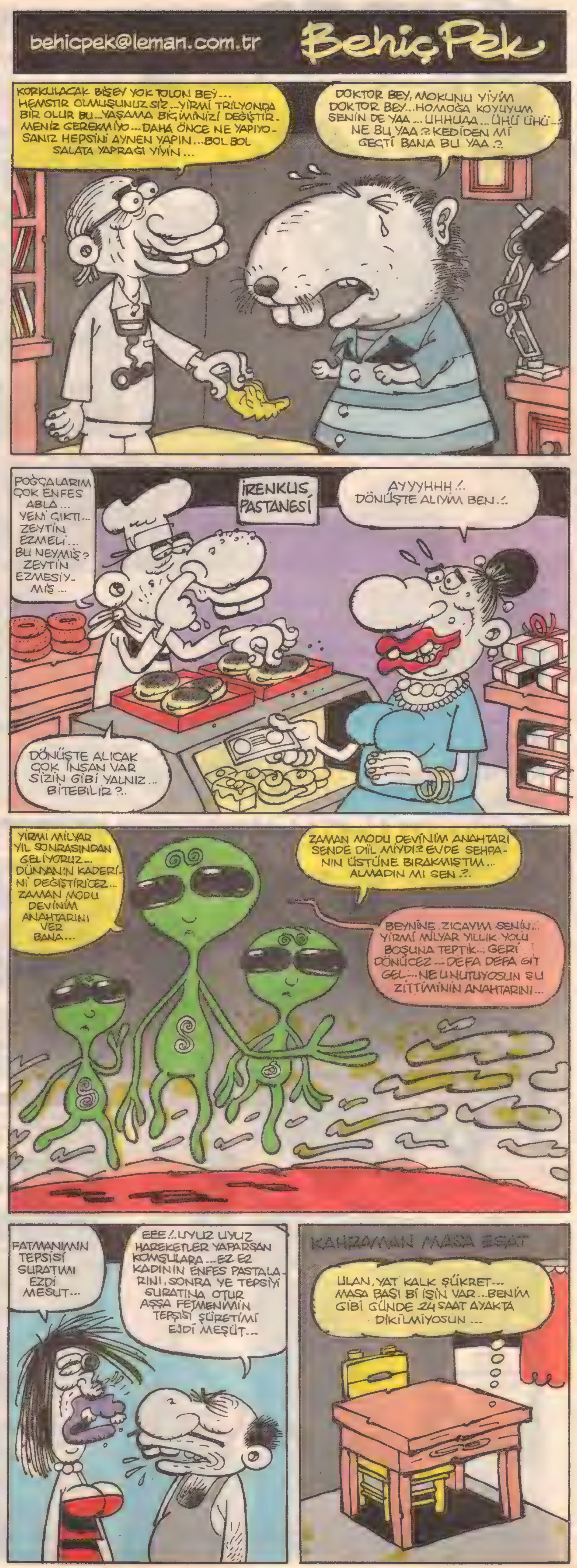
behicpek@leman.com.tr
Behiç Pek
KORKULACAK BİŞEY YOK TOLON BEY... HEMSTIR OLMUŞUNUZ SİZ...YİRMİ TRİLYONDA BİR OLUR BU...YAŞAMA BİÇİMİNİZİ DEĞİŞTİRMENİZ GEREKMİYO...DAHA ÖNCE NE YAPIYOSANIZ HEPSİNİ AYNEN YAPIN...BOL BOL SALATA YAPRAĞI YİYİN...
DOKTOR BEY, MOKUNU YİYİM DOKTOR BEY...HOMOĞA KOYUYUM SENİN DE YAA... UHHUAA... ÜHÜ ÜHÜ... NE BU YAA?.. KEDİDEN Mİ GEÇTİ BANA BU YAA?..
POĞÇALARIM ÇOK ENFES ABLA... YENİ ÇIKTI... ZEYTİN EZMELİ... BU NEYMİŞ? ZEYTİN EZMESİYMİŞ...
İRENKUS PASTANESİ
AYYYHHH !.. DÖNÜŞTE ALIYIM BEN !..
DÖNÜŞTE ALICAK ÇOK İNSAN VAR SİZİN GİBİ YALNIZ... BİTEBİLİR?..
YİRMİ MİLYAR YIL SONRASINDAN GELİYORUZ... DÜNYANIN KADERİNİ DEĞİŞTİRİCEZ... ZAMAN MODU DEVİNİM ANAHTARINI VER BANA...
ZAMAN MODU DEVİNİM ANAHTARI SENDE DİİL MİYDİ?.. EVDE SEHPANIN ÜSTÜNE BIRAKMIŞTIM... ALMADIN MI SEN?..
BEYNİNE ZIÇAYIM SENİN... YİRMİ MİLYAR YILLIK YOLU BOŞUNA TEPTİK... GERİ DÖNÜCEZ... DEFA DEFA GİT GEL... NE UNUTUYOSUN ŞU ZITTIMININ ANAHTARINI...
FATMANIMIN TEPSİSİ SURATIMI EZDİ MESUT...
EEE!..UYUZ UYUZ HAREKETLER YAPARSAN KOMŞULARA...EZ EZ KADININ ENFES PASTALARINI, SONRA YE TEPSİYİ SURATINA OTUR AŞŞA FEJMENİMİN TEPŞİSİ ŞÜRETİMİ EJDİ MEŞÜT...
KAHRAMAN MASA ESAT
ULAN, YAT KALK ŞÜKRET... MASA BAŞI Bİ İŞİN VAR...BENİM GİBİ GÜNDE 24 SAAT AYAKTA DİKİLMİYOSUN...

AKŞAMSEFASI

AKSARAY PAŞAOĞLU

tATu, Park Orman ve Sertab

Halkların yaşamları da insanların yaşamlarına benzer. Nasıl ki hepimiz her sabah kalkıp ellerimizi yüzümüzü yıkadıktan sonra kahvaltı ediyorsak, dikkat ediniz halklar da daima aynı şekilde davranırlar. Onların bizlerden tek farkları sofralarında daha az çeşit bulundurmalarıdır. Ve halkların yaşamlarında çok enteresan bazı kırılma anları vardır. Geçen salı günü de işte bunlardan biriydi.

Ünlü Rus topluluğu **TATU**, salı günü İstanbul'daydı ve bir basın toplantısı düzenledi. Kızlar salona girerlerken gorillerinden ikisi önde ve iki tane de arka goril vardı. (Badigard) Aynen dörtçeker bir arabanın dört lastiği gibi. Bu görece tenha topluluk, gazetecilerle sadece 120 saniye görüştü. Ve bu 120 saniyenin en az 500 veya 600 salisesini bana ayırdılar. Kızlardan bir tanesi esmer. Sakız patlatarak onu yani sakızı çiğniyor. Ve öbürü de esmer değil. Saydım, esmer 120 saniyede tam 264 kez patlattı ve o da bunu ağzından alıp tükürüklü sakızını çiğneyip ona veriyor, aynı sakızı pis pis öbür **TaTu**'da çiğniyor. Ve nedense hiç patlatmıyor. "İstanbul'a günübirlik mi geldiniz, yoksa akşam **tATu**'ya kalacak mısınız" şeklindeki düzgün Rusçayla esprim esmer olan **TaTU**'yu çok güldürdü. Ve kızların kendilerini güldüren erkeklerden hoşlandıklarını bilmiyorum biliyor muydunuz? Diğer Tatu zaten beyninden zoru var gibi komple gülüyordu. Adları **Yulia ve Lena** olan bu iki enteresan **Rus kızı ve Rus dili ve edebiyatı** bana çarlık Rusya'sının o uçsuz bucaksız karlı ve şehvet dolu steplerini anımsattı. Kliplerinde de kamyonla gidiyorlardı. O an için lezbiyen olmayı bile düşündüm.

Ertesi akşam Park Orman'daki **tATu** konserindeydim. Ve birinci sıradaki o enteresan yerimde otururken esmer olan **TatU**'yla gözgöze geldim. Sanki işaret parmağını kanca yaparak bana davetkâr ve cömert bir işaret gönderdi. O anda içimdeki altmışlı yılların genç ve coşku dolu favorili delikanlısı beni birden sahneye itiverdi. **Twist** yaparak ben alkolün de etkisiyle fırlayıp sarılıp öpmek için kızlara hücum edince, sağ arka goril birden sarmaşıkla sallanarak Park Orman ağacının tepesinden 300 kilo kadar bir sikletle omuzlarımı göçürerek ve goril beni tutup içimdeki altmışlı yılların delikanlısının sahneye ittirmesinin 20 katı bir ivmeyle beni sahneden yuvarladı. Belim ve boynum zedelenerek ben derhal Park Orman'ın derinliklerine kaçtım. Kızlar düdük çalarak diğer üç gorili de peşime salınca onlar beni bazen bir dörtgene, bazen üçgen içine alarak bir de teneke çalarak çemberi gittikçe daraltıyorlardı. Ben **Dostoyevski** gibi süratle kaçarak heyecanla offf onlar bazen arkamdan yetişerek ben ağaçlara tırmanıp daldan dala atlaya atlaya ve onlar kafama gözüme yetiştikçe yumruk ya da sille ile ciğerlerime ciğerlerime, ben de kör tekmeler savurarak ve çaresiz çığlıklar atarak bana yaklaşmasınlar diye çakmakla otları tutuşturunca bu sefer ürktüler. Fakat köpük sıkarak söndürüp gelince ben boylu boyunca dereye yatıp izimi benim kaybettiler. Daha sonra küçük bir kovuk bularak sabaha kadar sırılsıklam titreyerek bulduğum eğrelti otlarını yedim. Ve beni bulamamaları için korku içinde gün ağarıncaya kadar çenelerim birbirine vura vura binlerce kez şu tılsımlı sözcükleri tekrarladım: "**Evri vey ded ay ken.**"

Behiç Pek

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

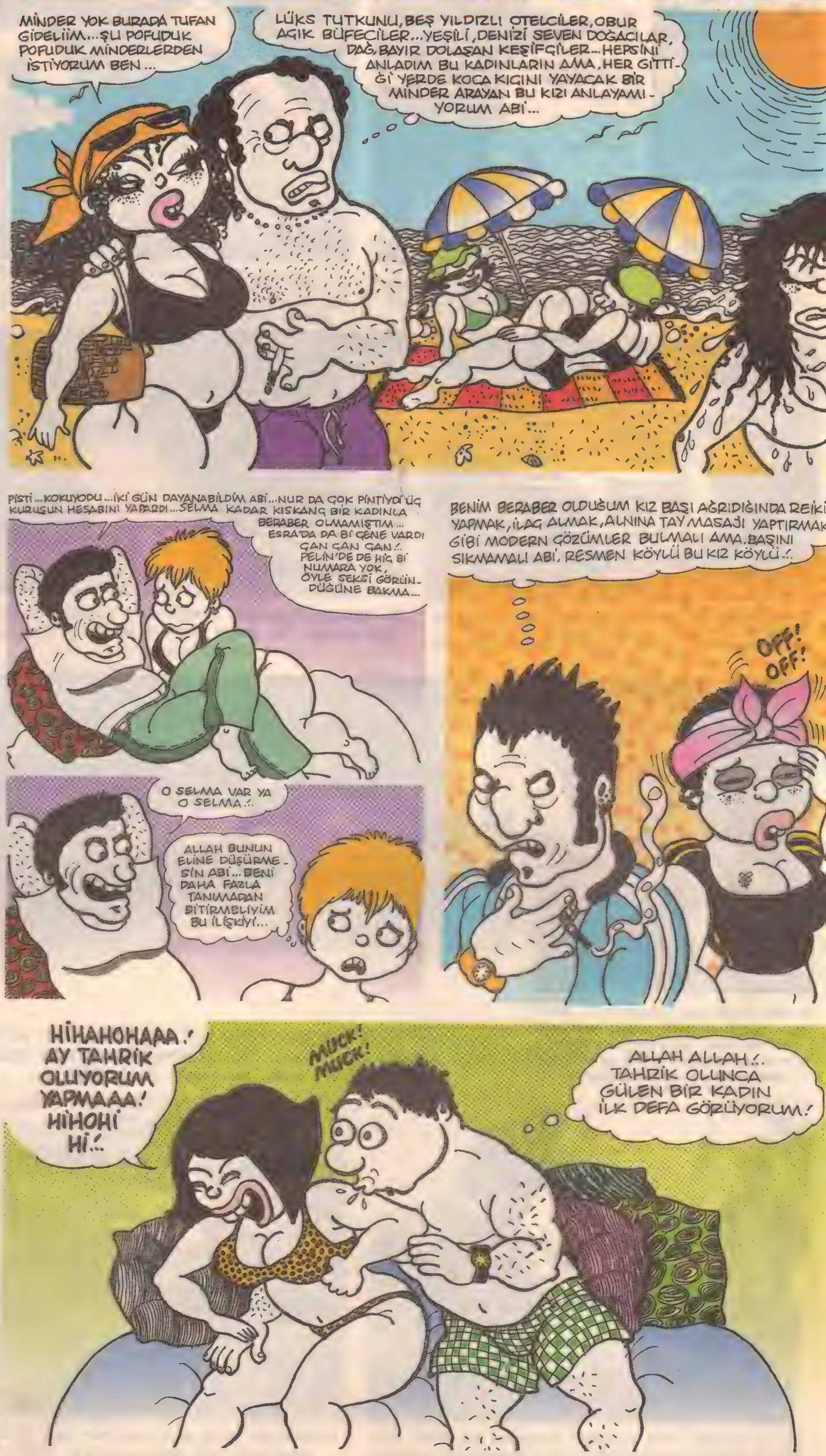
MİNDER YOK BURADA TUFAN GİDELİİM...ŞU POFUDUK POFUDUK MİNDERLERDEN İSTİYORUM BEN...
LÜKS TUTKUNU, BEŞ YILDIZLI OTELCİLER, OBUR AÇIK BÜFECİLER...YEŞİLİ, DENİZİ SEVEN DOĞACILAR, DAĞ, BAYIR DOLAŞAN KEŞİFÇİLER...HEPSİNİ ANLADIM BU KADINLARIN AMA, HER GİTTİĞİ YERDE KOCA KIÇINI YAYACAK BİR MİNDER ARAYAN BU KIZI ANLAYAMIYORUM ABİ...
PİSTİ...KOKUYODU...İKİ GÜN DAYANABİLDİM ABİ...NUR DA ÇOK PİNTİYDİ ÜÇ KURUŞUN HESABINI YAPARDI...SELMA KADAR KISKANÇ BİR KADINLA BERABER OLMAMIŞTIM... ESRA'DA DA Bİ ÇENE VARDI ÇAN ÇAN ÇAN!.. PELİN'DE DE HİÇ Bİ NUMARA YOK, ÖYLE SEKSİ GÖRÜNDÜĞÜNE BAKMA...
O SELMA VAR YA O SELMA!..
ALLAH BUNUN ELİNE DÜŞÜRMESİN ABİ...BENİ DAHA FAZLA TANIMADAN BİTİRMELİYİM BU İLİŞKİYİ...
BENİM BERABER OLDUĞUM KIZ BAŞI AĞRIDIĞINDA REİKİ YAPMAK, İLAÇ ALMAK, ALNINA TAY MASAJI YAPTIRMAK GİBİ MODERN ÇÖZÜMLER BULMALI AMA, BAŞINI SIKMAMALI ABİ, RESMEN KÖYLÜ BU KIZ KÖYLÜ!.
OFF! OFF!
HİHAHOHAAA! AY TAHRİK OLUYORUM YAPMAAA! HİHOHİ Hİ!.
MUCK! MUCK!
ALLAH ALLAH!.. TAHRİK OLUNCA GÜLEN BİR KADIN İLK DEFA GÖRÜYORUM!

Cümbür Cemaat

DELİ GEZEGENİMİZİN CANLILARI BUNA MUKABİL DOĞA VE TABİAT...

GÜRÜL GÜRÜL

Hayat su gibi akarken yavru canlı ne de heveslidir gezegeni tanımaya...

Vücudumuzur dörtte üçi sudur, dörtte biri havadır topraktır ateştir, şudur budur a dostlar!.. Bir de beş duyu vardır a birey olmuş kişi!.. Dokunursun, tadarsın, işitirsin, koklarsın bunlar da kesmez görürsün!...

Sevinç kaplar bünyeyi ne güzel meziyetlerim var diye, fakat gençler geldi mi sofra başına rahat vermez yalnız almana tadı, der ki beş duyu bizde de var, ver gıdamı!?..

Bu **Tazman!** Marmaris Orhaniye'nin çocuğu, az ekmeğimi yemedi, "bu aralar sıkışıkım bana bin dolar ver" desem vermez...

Bu **Brid** Bulgaristan Pomporavo'da oturuyor!.. Sosisli sandöviç verdim, Hamburger yedirdim fakat "bana kaşkaval peyniri yolla desem yollamaz, ayrıca hal hatır için telefon açmaz, mektup yazmaz..."

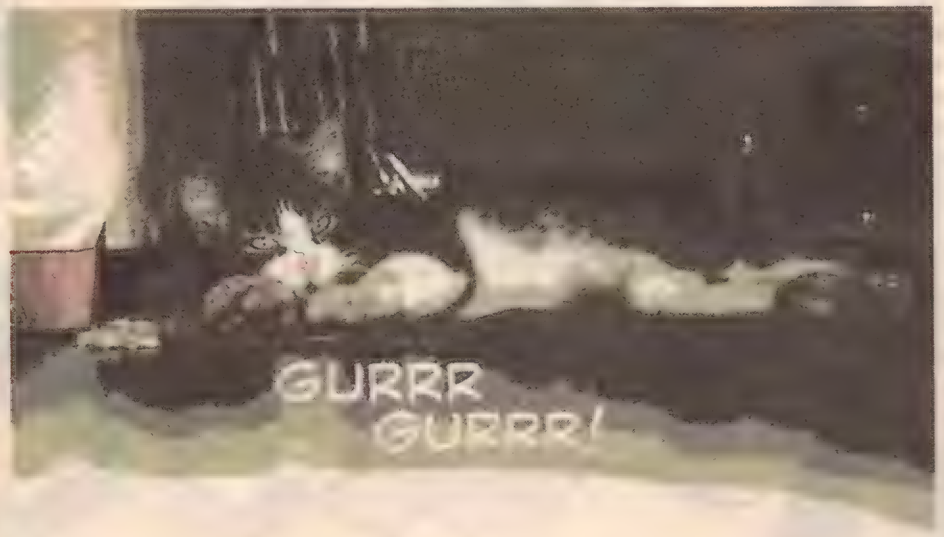

Bu korsan! Evime saat 02:00'da gelir 08:00'da gider, yer içir sıçar, bi lirada para vermez!.. Su parasına katkıda bulun desem zikime takmaz, aidatı öde desem umuru olmaz!..

Bu da seneler önce yediğimiz kurbanlık kendisine verdiği vitaminler ve proteinler için şükranlarımız sunarız!

Dediğim gibi hayat su gibi akarken Eşek te durgun suda yürür, lakin akan suya karşı yüzemez!..

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Espri yapmışlar. "Bi dürüm mü var?" yazıyodu, dürümcünün vitrinde.. İçeri girip, "Evet bi durum var," desem ve yanıt beklesem, belki garip garip bakarlar ama suratıma! Gerçekten de, bazen öküz gibi inceliyo insanlar, birbirlerinin suratlarını. İlk şaşkınlık ânı diyelim buna! Öyle ya, kimdir çünkü karşısındaki; deli, sapık?! Hem, sapık olsam ne farkedecek. Sana henüz bi zararım dokunmadı ki, gerekli korunmayı sağlayabilmek için yeterince süren var! Çok daha evvelinden garip önlemler almak, ilişkilerdeki, güvensizlik denen şu aksamaya sebep oluyor. Aksama, surata garip garip bakmakla gerçekleşen bişey. Veya mükemmel bir biçimde saçmalarlar!.. Direkli binaların altından geçip, 'dondurmacılar meydanına' yürüdüm. Yaz akşamı. Hava serin fakat. Eskisi kadar da terlemiyorum artık. Neden acaba? Otusbiri azalttım diye mi. Doktor, otuzbiri yasakladı bana. "Ne kadar sıklıkta yapıyorsun," diye sormuştu. "Haftada iki kere," dedim. Bi tane eksik söyleyip. Prostat endişesiyle gitmiştim. Eldivenli parmağını kıçıma sokacağı ânı bekliyodum, ürkerek. Tahliller temiz çıkınca, anal muayeneye gerek kalmadığını söyledi. İyi bi doktordu. Otuzbiri azaltmamı ve kendime bi kız arkadaş bulmamı tembihledi. "Sürekli bi ilişkim yok, ve fahişelerle yatıyorum ayda bir," dedim. Yine de sanmam, cinsel birşey değildi yani, artık fazla terlemeyişim. Suratımda gene tek tük sivilceler var çünkü. Cildim yağlı.. 'Dondurmalar' da yağlı diyeyim de, biraz midenizi bulandırıyım şindi. Evet, canım dondurma çekmişti o akşam. Moda burnuna doğru kısa bir yürüyüşe çıktım. Dar kaldırımlarda gezinerek.. Karşıdan gelen köpeklere, sahiplerine, ve ikisi arasında uzanan tasmalara yol açmam gerekiyor sürekli! Köpekler o konuda pek salak, yolu kendilerine ait sanıyolar! Bi gün istemeden, elimdeki sigarayla bi tanesinin burnunu veya kıçını fena yakıcam!

Dışarıya kurulan masalarda akşam yemeği yenen bi restoranın önünden geçerken, neredeyse salata tabaklarının arasından yürüdüm! Bedava verseler şu ziyafeti, insanların gezinti yaptığı bi yerde kesinnikle yemek yemem! Nası tıkınabiliyolar rahatça yolun üzerinde, anlamak mümkün değil. Anlayamadığım o kadar çok şey var ki. Anlamaya, sakin olmaya çalışıyorum!. Ayrıca, o iğrenç dondurmalardan değil, çocukluğumdaki basit, âdi dondurmalardan istiyodum; aklım bununla meşguldu.. Camlı bir dolabın önündeki, şapkalı çocuğa sordum önce. "Şöyle kıtır buzlu, yağlı olmayan, o eski dondurmalardan var mı?" dedim. Gayet insâni ve basit bi soruydu! Fekat özel bi sipariş vereceğimi filan sanmış olmalı ki, beni içerideki, müdürü veya şefi olacak bi herifin yanına götürdü! Şefe aynı soruyu, daha kapsamlı bir biçimde yönelttim. "Çocukluğumuzdaki o eski dondurmalardan arıyorum. Hani, arabayla geçerlerdi sokaktan. Biraz adi olurdu dondurma ama, içi kıtır kıtır buzluydu, bi garipti.." Akıcı konuşabilen birisi sayılmam! Ara sıra tekler, duraksar veya pot kırarım. Sağlam bir zekâm yok o konuda. Yine de, tane tane, derdimi güzel ifade edebilmiştim. Tüm gayretime rağmen, işte, suratıma o acayip bakış gene! Ardından, nefis bir saçmalama. "Bizim dondurmalarımız gerçekten çok iyidir. El değmeden hazırlanır.." Hay, beynine sokayım! Neyle hazırladığını sormadım ki be adam. Hiç mi çocukluk yaşamadın sen! Biraz paylaşsana benle duygularını, neyden tırsıyosun. Bilmem ne dondurma mağazası zincirinin şube şefi gibi değil de, bir insan gibi konuş yahu. El değmeden hazırlanırmış! İstersen s.ginle hazırla, o soğuk dondurmalar hakkında bi mâlumatın var mı, onu danışmıştım ben. Marangoza gidecek değilim ya bunu sormak için.. "Tamam, boşver," deyip uzaklaştım. Kapıdan çıkarkan de "öküz!" diye mırıldandım. Sinirlenirsem birisine, tam kapıdan çıkarken böyle diyorum, biraz yüksek bi mırıldanmayla. Bi gün işitecek birisi, başıma belâ alıcam.. Aşağıya yürüdüm. Bi kaç dondurmacı dükkânı daha var o tarafta.. Tondurmaların da tadı kalmadı dersem şindi, moruklamış gibi hissedicem kendimi ama, öyle işte. Dondurmalar, SICAK artık! Evet, sıcak. Eskiden soğuktu! İyice dondurulurdu! Şindi sadece, yalancı bi kıvamla, o hâle getiriliyo. Tam dondurulmuyo yani... Alinin dondurması denen yerin önü, kalabalıktı. Kuyruğa girmekten nefret ediyorum. İnsanların marka tutkusunu anlamam da mümkün değil. En ufak bi şekilde dahi anlayamıyorum! Zaten canım sıkılmıştı, hiçbişeyi anlamaya gayret etmedim! Birisi yukarıyı gösterir, herkes o tarafa bakar. Bunnar da öyle. Alinin dondurması önünde kuyruk varsa, iyidir demek orası! Peki Alinin, çocukluk dondurması var mı? Yaa! Çeşitlilik bu işte.. Aşağıda, kıyıda köşede kalan bi dükkâna uğradım. Bunda öyle ali mali de yazmıyodu, hattâ bi tabelası bile yoktu galbâ. Kafaya takmıştım bi kere. Maksadım dondurma yalamak felan diil, bişeyin peşindeyim.. Yaşlı bir adamdı dükkan sahibi. Ve arzuladığım frekansı tutturdum. Ya yaşlılar, ya da çocuklar zaten! Onlarda lüzümsuz bir korunma telaşı yok! Daha dürüstler, ve direk sorulan şeye yanıt veriyolar. Aynı yaşlardaki, birbirini tanımayan iki erkek ise, herhangi bir biçimde kozlarını paylaşma refleksine sahiptirler.. Derdimi anlamış gibiydi yaşlı adam. Fekat o da reklamını yapmaktan kendini alıkoyamadı. "Yirmi beş yıldır burada dondurmacıyım," diye girdi lafa. Muhabbeti koyulaştırdık sonra. Çocukluğumdaki dondurmayı tarif ettim. İşinden bahsetti o da.. Yukarıya, Alinin önüne baktım bi ara. Kalabalıktı. Burası ise, yolun aşağısı, sessiz. Bir tek ben ve yaşlı adam. Ve kalıbımı basarım ki, ikisi de aynı dondurma işte! Anlamıyorum diyorum ya size. Fekat, bi dakka; harbiden anlamıyorum belki? Yani, yok inçinin profetaroluymuş, gızılkayanın hanburgeriymiş, alinin de tonturması! Şu tıkınma işini gerçekten anlamıyorum. Marka manyaklıı, aklıma başka bişey gelmiyor. Bir de, yarı sosyal bir tip olmam ve herkesin özellikle hücum ettiği yerlere uğramama gibi bi huyumun bulunması ihtimali mevcut.. Yaşlı adam, sen bunu diyorsun, dedi, bir çukurun kapağını kaldırarak. Yüzüme soğuk buhar püskürdü. Evet, buzluydu. Bayaa donmuştu. Çok önceden hazırladığını ve anca bu hâle geldiğini söyledi..

Biraz daha takıldım orda, lafladık. Sonra paketimi aldım ve aynı yoldan eve doğru yürüdüm.. C.d, eski kitap filan satanlar var yolun kenarında.. "Bıçak Sırtı" var mıdır diye, bakındım gene. Bütün sahaflarda aradım, bulamadım. Philip K. Dick'in, filme de çekilen bir bilim-kurgu öyküsü. (Sahip olan varsa, ve okumama müsâde ederse, kendisine fişneli tonturma gönderirim! Tabi eriyeceği için vazgeçer, ben de değerli bi kitap gönderirim.) Karşıma, tasmalı bir köpek daha çıksaydı, yanından geçişimden, belki elimdeki paketi koklamasından filan bahseder, ve yazıyı böylece ilginç bir enstantaneyle bitirirdim. Fekat hiç bi bok olmadı. Eve kadar sakince yürüdüm, sakince merdivenleri çıktım, sakince içeriye girdim!.

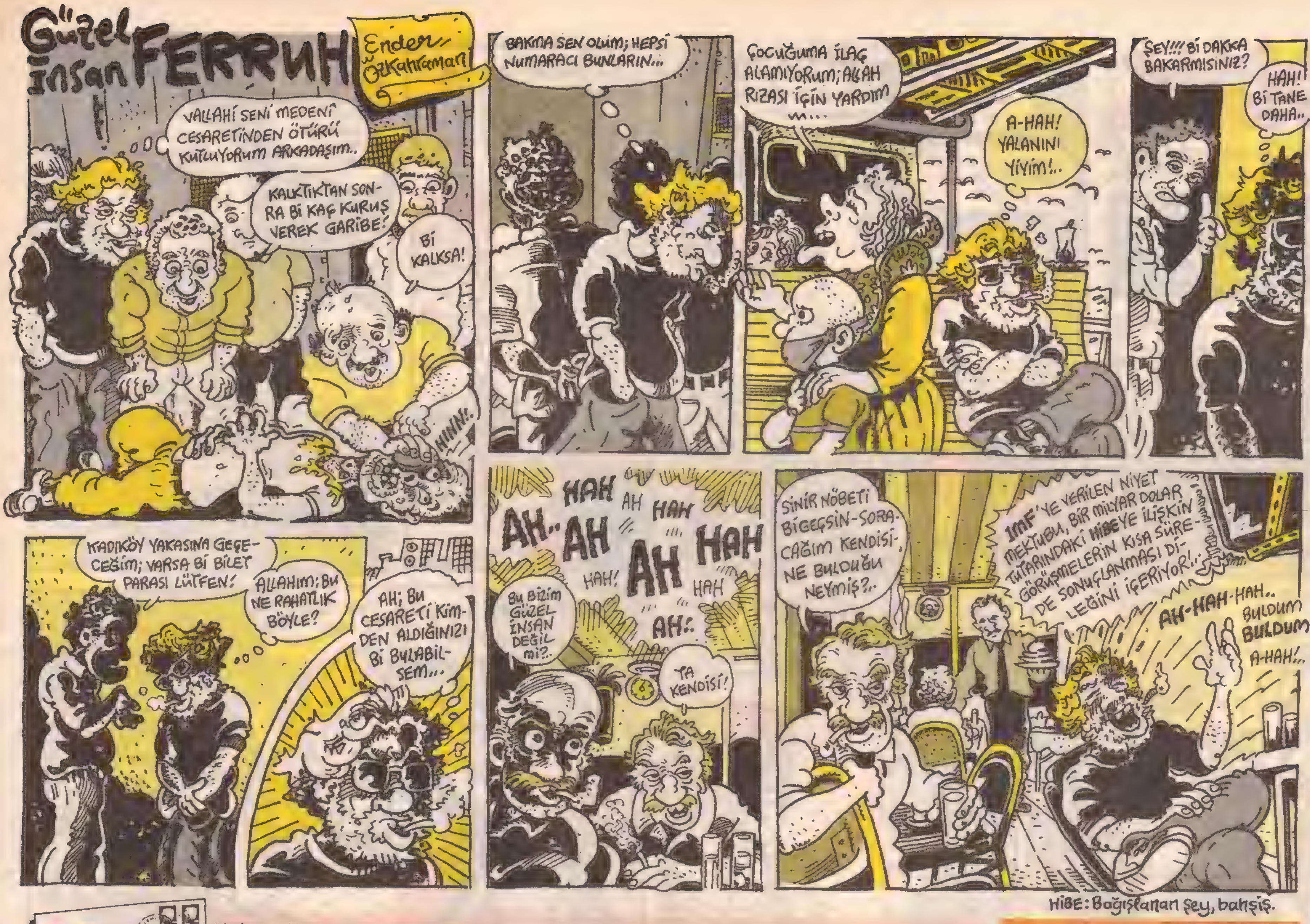
Güzel İnsan FERRUH
Ender Özkahraman
VALLAHİ SENİ MEDENİ CESARETİNDEN ÖTÜRÜ KUTLUYORUM ARKADAŞIM..
KALKTIKTAN SONRA Bİ KAÇ KURUŞ VEREK GARİBE!
Bİ KALKSA!
HIINN!!
BAKMA SEN OLUM; HEPSİ NUMARACI BUNLARIN...
ÇOCUĞUMA İLAÇ ALAMIYORUM; ALLAH RIZASI İÇİN YARDIM M...
A-HAH! YALANINI YİYİM!..
ŞEY!!! Bİ DAKKA BAKARMISINIZ?
HAH! Bİ TANE DAHA..
KADIKÖY YAKASINA GEÇECEĞİM; VARSA Bİ BİLET PARASI LÜTFEN!
ALLAHIM; BU NE RAHATLIK BÖYLE?
AH; BU CESARETİ KİMDEN ALDIĞINIZI Bİ BULABİLSEM...
AH.. AH AH HAH AH HAH HAH! AH HAH HAH AH:.
BU BİZİM GÜZEL İNSAN DEĞİL Mİ?.
TA KENDİSİ!
SİNİR NÖBETİ BİGEÇSİN-SORACAĞIM KENDİSİNE BULDUĞU NEYMİŞ?..
IMF'YE VERİLEN NİYET MEKTUBU, BİR MİLYAR DOLAR TUTARINDAKİ HİBEYE İLİŞKİN GÖRÜŞMELERİN KISA SÜREDE SONUÇLANMASI DİLEĞİNİ İÇERİYOR!..
AH-HAH-HAH.. BULDUM BULDUM A-HAH!..
HİBE: Bağışlanan şey, bahşiş.

LeMan L-Manyak Ciltleri ve kitapları

NİHAT GENÇ
edebiyat derslerine giriş
ROBINSON CRUSOE & CUMA-4
CABBAR BABA
L-Manyak 13
L-Manyak 14

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba LeMan Dostları

Ben İzmir'de yaşayan (yaşamaya çalışan) 18 yaşında bir gencim. Etrafımdaki herkes boş işlerle meşgul. Ya geceleri dışarı çıkıp katula katula dans ediyorlar ya da gündüzleri sevinç pastanesinde (sevinç deyip geçmiyceksin, bi bardak çay 3 milyon) Piyasa yapıyorlar. Gençlerin hepsi aynı fabrikadan çıkmış gibi. Tommy kot, Mango t-shirt, Puma ayakkabı... Bi bok yapmış gibi bir de (ben cool'um, en güzel benim, param var huzurum var...) triplere girmezler mi... Böyle boş insanlardan çok sıkıldım. Benim gibi düşünen, hayatı bunları yapmakla geçmeyen Lemancılar'la tanışmak istiyorum.

semra1883@mynet.com

Merhaba Sevgili Leman Çalışanları

Dergiye dair pişmanlığımı dile getiren satırlarla başlamak istiyorum mektubuma. Pişmanım... Ve bunun nedeni; Leman... Ama yanlış anlamayın, Leman okuduğum için değil. Leman'ı bu kadar geç okuduğum için bütün pişmanlığım. Bu eksikliğimi gidermek için girmediğim kitapçı kalmadı şehirde...

İçinde bulunduğum dönemde çoğu insan gibi benim de gülmeye ihtiyacım var. (Ama kaliteli mizah'a...) Yani Leman'a...

Mutluluk, hiç kuşkusuz önemli bir kavramdır insan için. Bir ihtiyaçtır... Yemek, içmek gibi... Sizlere de işte sırf bu yüzden sonsuz kere teşekkür ediyorum... Beni mutlu ettiğiniz için...

Tarifsiz sevgiler ve mizahın yakanızı hiç bırakmaması dileğiyle...

Yalçın Ece

Selam Tüm Lemancılar'a

Öncelikle sana selam, sevgi ve dostluk gönderiyorum sevgili yoldaşım. 2-3 hafta önce yazmıştın galiba. Diyarbakır'da mahpustun. Adın Abdullah'tı galiba. Ama adının ne olduğu neyi değiştirir ki. Aynı kaderin insanları değil miyiz? Adımız Ali olmuş, Ahmet olmuş ne çıkar. Aslında seninle çok farkımız yok. Sen içerde mahpussun, biz dışarda. Sen demirparmaklıklar yüzünden göremiyorsun güneşi, biz gökdelenlerin arasında sıkıştığımız için... Sen yağmur uzak diyarlarda ertelenmiş sevdanın saçlarını yıkar demiştin. Ben senden çok uzaktayım. Ama yağmur burada yıkamıyor sevda saçlarını. Ve burada yıldızlar umut saçmıyor yüreğimize.

Önce umutlarımı yitirdim bir bir. Sonra yüreğimi... Sonra da hayata dair herşeyi sildim bir çırpıda. Şimdi hiçbir şeyim yok, sadece içi boş bir vücut. Et ve kemik yığınıyım sadece.

Hala niye yaşıyorum ki? Belki de sadece ölümden korktuğum için ölemiyorum. Hiç birşeyden korkmam diyorum ama aslında korkağın tekiyim. Belki de dışardaki insanlara güçlü, asi gibi görünen ama aslında ezik, zavallı biriyim. Bazen çek git diyorum kendime. Ama elime bıçağı her alışımda birşeyler beni engelliyor.

Tüm bunlara rağmen insanların hala aşktan, sevgiden bahsetmesi beni çıldırtıyor. Para uğruna yapılan tek gecelik sapık ilişkilere aşk diyen insanların TV'ye çıkıp aşık oldum seviyorum demesi ne kadar normal?

TV'deki ortam daha berbat. Orospu medya tüm ülkeyi güllük gülistanlık gösteriyor. Sokaklarda insanlar bir somun ekmek için birbirini öldürürken, biz başbakanın at keyfini, mankenlerin kimlerle zikiştiklerini izliyoruz.

Çok uzattım galiba. Benim gibi hayattan umudunu kesen tüm Lemancılar'a binlerce selam. Ve Diyarbakır'daki yoldaşım sonsuz sevgilerimi gönderiyorum.

Not: Nihat Genç, sen benim mesihimsin, sen nereye ben oraya...

geranimo_mb@mynet.com

"Biz Ne Kadar özgürüz?"

Töreler, gelenekler, adetler, yasaklar... Birçokları gibi bizler de mahkumuz. Ne kadar özgür olduğumuzu iddia etsek de ve dört duvar arasında olmasakta aslında bizler de kendi içimizde hapisiz. Hem de müebbet hapis.

Acaba özgürlük ne demek? Bu ülkede hiç düşündünüz mü? Ya da Özgürlük kavramı ne kadar "özgür?" Hep kendi ellerimize "kendi ellerimizle" kelepçe vurmuşuz. Neden bu kadar yasakseveriz acaba?. Daha dün "özgürlük, özgürlük istiyoruz!" diye meydanları inleten "biz"ler nedense bugün; topluma cevap vermeyen, çağdışı törelerimizden, geleneklerimizden, adetlerimizden kısacası yasaklarımızdan vazgeçemiyoruz... Hem insanlar kendilerini, topluluklar ise bu gibi yasakları aştıkları ölçüde özgürdürler. Fakat biz ufkumuzu genişleteceğimize daha da daraltıyoruz.

Ayrıca bizler ekonomik, politik özgürlükleri isterken kendi kendimizi kandırmıyor muyuz? Acaba biz kendi içsel özgürlüğümüzü, bağımsızlığımızı gerçekleştirebildik mi? Hadi diyelim ki gerçekleştirdik, peki o zaman neden hep batı emperyalitesindeki gibi özgürlüklere özendik?

Tarihin en eski ve köklü devletlerinin doğduğu bu topraklarda yani Anadolu'da hiç mi özgürlük kavramının tanımı yapılmadı? Efes'te, Milet'te ve diğer düşünce kentlerimizde yaşamış olan Anadolu filozofları yoksa başka gezegenden mi geldiler? Bu topraklar yaratmadı mı, özümsedi mi yoksa onları? Neden bizde olanı başkasına özenerek yapmaya çalışarak yenibir toplum hastalığını yaşıyoruz, yaşatıyoruz?

Kendi dünyamızda süregelen çatışma özgürlüğü bile bizden onlarca adım uzağa taşımıyor mu? Çağımız özgürlükler çağı ama biz ne kadar özgürüz bunu hiç irdeledik mi? Özgür olmamız bizi yönetenlere ve bizlerin onlardan talep ettikleriyle mi sınırlı? Bizler bizi yönetenlere yüklenip "AB kriterlerinde yaşamak istiyoruz" diyoruz. Evet bu bizim hakkımız. Ama kendi kız çocuklarını okula göndermekte kararsız olan bir zihniyetle ne kadar Avrupalı olacağız? Hala bu çağda ineklere aldığımız nüfus cüzdanlarını kendi çocuklarımıza çok görüyoruz. Kimse kendini kandırmasın bu ülkede hiç kimse o kadar cahil değil artık. Doğusuyla, batısıyla tüm ülkenin sorunu bu.

Özgürlük isterken biz ne kadar özgürüz düşüncesini taşımak dileğiyle...

U.Mumcu - İzmir

İlginç Bir Hikâye

Bu yazı, birbuçuk yıl önce, "Leman" aracılığıyla tanıştığım, bir zamanlar Bartın Özel Tip Kapalı Cezaevi'nde mahkum olan ve şimdi özgürlükler diyarında Murat İleri diye bir kardeşini unutan Esin ablama (Şen'e) ince bir sitemdir.

Esin Şen, kendi öz dayısının insanlık dışı ve aşağılık bir komplosu sonucu, oniki yıl, sekiz ay hapis cezasına mahkum edilmişti. Gelelim şimdi, onun kader mahkumu oluş nedenine: (30.05.2002/04:40 tarihli mektubundan alıntı yapılmıştır.) "1992 yılına kadar herşey normal gidiyordu. Etiler şubesinde (.....bankasında) çalışmaya başlamıştım. Dayım ziyaretime geldi. Ziyaret demek hata olur. Acilen benden para istemeye gelmişti. "İmkansız" dedim.Ancak onun o çaresiz ve korku dolu yüzüne dayanamayıp, çok çaresiz ve korku dolu yüzüne dayanamayıp, çok sevdiğim annem gibi gördüğüm kadının bana vermiş olduğu tüm yetkileri kullanarak, beş milyon TL'yi dayıma verdim. Bir hafta içinde getireceğine söz vermişti. Bir hafta sonra iki milyon TL daha istedi. İki gün içinde ikisini birden kapatacağını söyledi. Sonra mı? Getirmedi!.. Bu arada yeni evlenmiştim. Eşime söyleyemedim, aileme söyleyemedim. Çok kötü, kabus dolu günlerdi Murat..."

Esin abla, vicdanının sesine kulak verebilen, ender insanlardan birisi olduğu için, bu acı gerçeği önce eşine, sonra da aile içerisinde bulunan kişilere itiraf eder. Daha sonra, hakkında yapılan bir dizi işlem ve sorgulamadan sonra, onbir yıl sekiz ay hapis cezasına mahkum edilir. Onu ilk önce eşi terkeder, sonra da, dost bildiği iki yüzlü ve yalancı insanlar...

Esin abla, yaklaşık bir buçuk yıllık mahkumiyetlik yaşantısından sonra, hapis cezası Yargıtay tarafından bozularak özgürlüğüne kavuştu. Sonra mı? Bana bir kez mektup bile göndermedi. Anladım ki kimi zaman, hayatın o ağır ve çekilmez zannedilen yükü, sırtımızdan yüreğimize doğru akan öylesine derin acılar bırakır ki... Bulunduğumuz yer cezaevi olsa da, gün gelir bir şahin gibi gökyüzünün derinliklerinde süzülürüz... Ancak, geçmiş zaman içindeki dostları unutmamak şartıyla...

Murat ileri
İstasyon Mh. Ankara Cad.
No:2 Çaycuma-Zonguldak

yeniHarman'da bu hafta...

- Türkiye'de dolandırmadık patron, bürokrat, politikacı bırakmayan Selçuk Parsadan'ın cezaevi sonrası, üstüne çullanan medyayla akıllara durgunluk veren maceraları...
- Coca Cola Festivali'ne karşı direniş... barışaRock girişimcileri yeniHarman'da...
- İsrail'den iki röportaj; Türkiyeli savaş karşıtı ile İsrail'li komünist yeniHarman'a konuştu...
- Afrika'nın Hitler'i gerisinde 300 bin ceset bıraktı ve öldü: **İdi Amin**

- Japon çizgi kültürü Manga önce Japonya'yı sonra dünyayı nasıl fethetti...
- "Irak'a gidelim, savaşa girelim" çığırtkanlarının gerçek yüzü: Doğu'daki savaşta tek bir patron çocuğu yoktu. Hepsi yurtdışında çalışıyor görünüp, parayı bastı, Burdur'da bir aylık tatil yaptı...
- KSK-Göztepe maçında polisin kulağını kim kesti? Hıncal Uluç Çeşme'de kimi, neden aradı? Karşıyaka-Göztepe taraftar barışının perde arkası...
- Hackerların ruh halleri.
- Türkiye'de kulüplerin tarihi: Ruhu kapitalizme satılan bir kültür...
- Mihri Belli, Behiç Pek, Eflatun Nuri, Tuncay Akgün, Vedat Özdemiroğlu "Kalbim Kadar Temiz Sayfa", Kaan Ertem

DUYURU: zmir ehir Tiyatrosu
Can Y cel evirisi Bahar Noktas oyunuyla
22 A ustos Dat a Can enli i nde...

LeMan
SAYI: 615
22 AĞUSTOS 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

- **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
- **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
- **Yazıişleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • M. ÖZKANOĞLU • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0.212.292 44 91 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Fax:** 0212.245 38 06 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

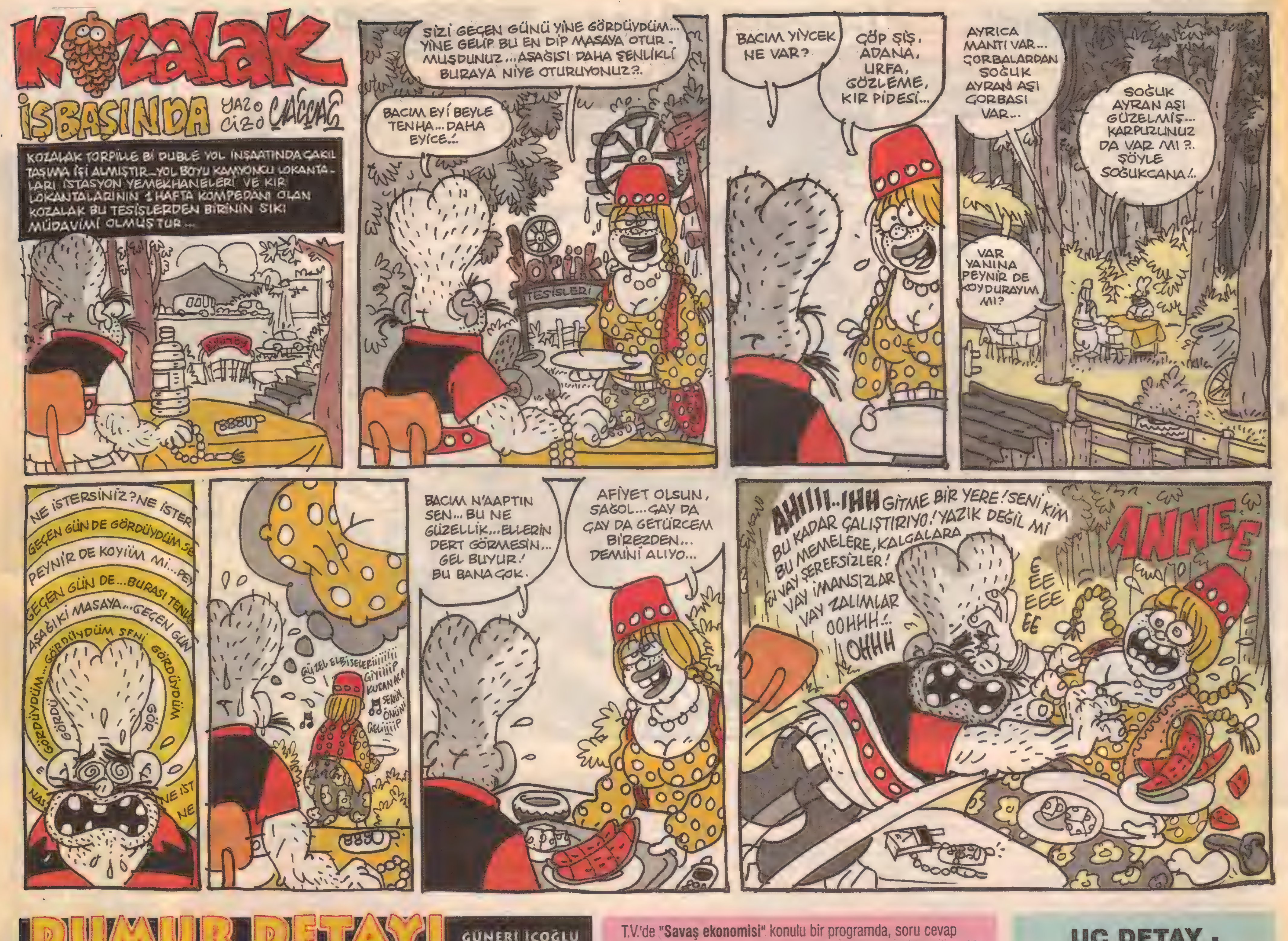
KOZALAK
İŞBAŞINDA
YAZo ÇİZo ÇAĞÇAĞ
KOZALAK TORPİLLE Bİ DUBLE YOL İNŞAATINDA ÇAKIL TAŞIMA İŞİ ALMIŞTIR...YOL BOYU KAMYONCU LOKANTALARI İSTASYON YEMEKHANELERİ VE KIR LOKANTALARININ 1 HAFTA KOMPEDANI OLAN KOZALAK BU TESİSLERDEN BİRİNİN SIKI MÜDAVİMİ OLMUŞTUR...
SİZİ GEÇEN GÜNÜ YİNE GÖRDÜYDÜM... YİNE GELİP BU EN DİP MASAYA OTURMUŞDUNUZ...AŞAĞISI DAHA ŞENLİKLİ BURAYA NİYE OTURUYONUZ?.
BACIM EYİ BEYLE TENHA...DAHA EYİCE..
Yörük TESİSLERİ
BACIM YİYCEK NE VAR?
ÇÖP ŞİŞ, ADANA, URFA, GÖZLEME, KIR PİDESİ...
AYRICA MANTI VAR... ÇORBALARDAN SOĞUK AYRAN AŞI ÇORBASI VAR...
SOĞUK AYRAN AŞI GÜZELMİŞ... KARPUZUNUZ DA VAR MI?. ŞÖYLE SOĞUKCANA!..
VAR YANINA PEYNİR DE KOYDURAYIM MI?
NE İSTERSİNİZ?NE İSTER
GEÇEN GÜN DE GÖRDÜYDÜM SE
PEYNİR DE KOYİİM Mİ...PEY
GEÇEN GÜN DE...BURASI TENH
AŞAĞIKİ MASAYA...GEÇEN GÜN
GÖRDÜYDÜM SENİ GÖRDÜYDÜM
GÖRDÜYDÜM...GÖRDÜ GÖR
NE İST NE
GÜZEL ELBİSELERİİİİİİİ GİYİİİİİP KUSANACA SENİN ÖNÜNİ GELİİİİİP
BACIM N'AAPTIN SEN... BU NE GÜZELLİK,...ELLERİN DERT GÖRMESİN... GEL BUYUR! BU BANA ÇOK.
AFİYET OLSUN, SAĞOL...ÇAY DA ÇAY DA GETÜRCEM BİREZDEN... DEMİNİ ALIYO...
AHIIII..IHH GİTME BİR YERE! SENİ KİM BU KADAR ÇALIŞTIRIYO! YAZIK DEĞİL Mİ BU MEMELERE, KALÇALARA VAY ŞEREFSİZLER! VAY İMANSIZLAR VAY ZALIMLAR OOHHH!.. OHHH
ANNEE
E EE EEE EE

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

ULA ULA SAA NOOLDİ, NOOLDİ BOYLE NOOLDİ BOYLE?..

Yıllar önceki bir dumur köşesinde uzun uzadıya yazdığım bir tonton laz bakkal vardı… Şöyle bir hatırlayalım, hani kampanyaların kumpanyaların yeni yeni başladığı günlerde bazı firmalar iki litrelik gazozlarını, meşrubatlarını çok çok ucuza satıyordu ya… Ben tonton laz bakkala **"Bu paraya çok ucuz bunlar, nooldu böyle?.."** diye sorduğumda **"Nolacak daa, çapitalizum oldu. Çapitalizum bu işte. Rekapet ediyiler. Ali'den alayum, Velu'ye vereyum.Ondan ona doner para.Şimdu benum 450 çeşut malum var, 20'sinu ucuza satsam, fiyatu kirsam zarar mi ederum?.. 20 malin fiyatunu indirirum, obür mallara da bindirirum. Boyle şey olur mu yahu?.. Mecburen işin içunde olsak da gönlumüz razı deyuldur…"** demişti ya.. (Bkz. Dumur deyatları 1, Leman Yayınları, s. 35)

Aynı bakkal bir keresinde de **"Başumuza ne gelduyse tanzumattan sonra geldu. Tanzumattan sonra gelen batu etkisuyle bir daha belumizi doğrultamaduk daa!.."** demişti de ben de bu bilgileri nerden öğrendiğini sorduğumda **"Ben çok çitap okurum daa, taima elume geçeni okurum"** şeklinde bir cevap vermişti. Daha sonra oğluna **"Babanız çok kitap okuyor mu?.."** diye sorduğumda **"Yok yahu ne kitabı, hep ödüllü yarışma programlarını seyrediyor televizyonda"** diyerek beni bu bakkal hakkında tarifsiz, yaman dumurlara uğratmıştı ya hani… (Bkz. Dumur Detayları 1, Leman yayınları, s. 36)

Kriz günlerinde bir vakit yine bu tonton laz bakkalın önünden geçiyordum… Dışarda bir meşrubat kasasının üstünde mahzun mahzun oturduğunu gördüm. Halini hatırını sordum. Bana baktı **"Ula neettun saçına beyazlar inmiş"** dedi. Ben de ona **"Yaa sen hiç değişmemişsin hala aynısın maşallah"** dedim ki hakikaten hiç değişmemişti. Neyse ayak üstü sohbette laf dönüp dolaşıp krize geldi.**"Krize ne diyosun, bu kriz fena vurdu, yaktı bizi"** dedim. Derin bir nefes alıp gözlerini boşluğa dikerek o gün bugündür ciğerimi yakan, dilime dolanan şu sözleri söyledi **"Ne yapalum ederimiz buymuş…"** Belli ki işleri kesattı ve çapitalizum onu bambaşka bir boyutuyla yakalamıştı…

KARELİ BULMACA BİLELİM BULALIM DUMURA UĞRAYALIM

Yukardan aşağıya: Asmalı Pansiyon Konak dizisinde oynayan pop arabesk tarz lokal bir popülerliğin şu sıralardaki muteber yıldızı olan bir şarkıcı sanatçımız…

İşte bu zat-ı muhteremin Irak savaşı sırasında sahnede açtığı savaşa hayır pankartında **Shakespeare** ile ilgili özlü bir sözün altında kocaman harflerle **"SHEAKSPER"** yazıyordu…

İngiltere'de yapılan bir araştırmaya göre, eserlerinin tanınma yüzdesi **Harry Potter**'ın tanınma yüzdesinin kat kat altında olan **Shakespeare** bir darbe de burdan almıştır…

T.V.'de **"Savaş ekonomisi"** konulu bir programda, soru cevap bölümünde bir izleyici arayıp bir şey sordu. Stüdyodaki konuk açıklamasını yaparken izleyicinin adını bilmediği için **"Sayın soruyu soran beyin söylediği gibi…"** diyerek sözlerini sürdürdü…

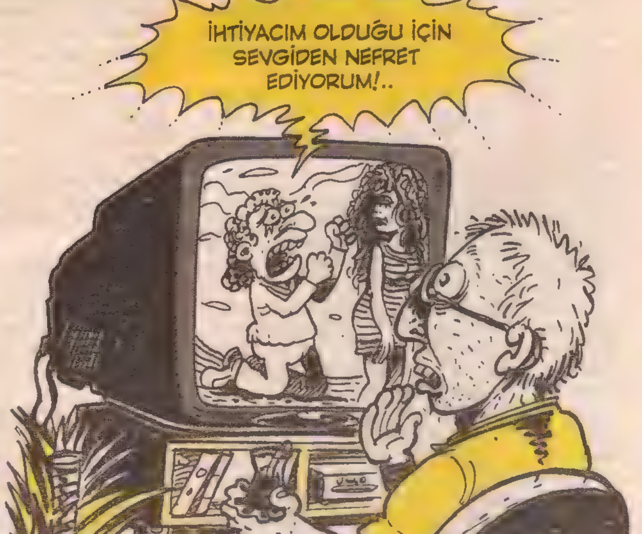
İHTİYACIM OLDUĞU İÇİN SEVGİDEN NEFRET EDİYORUM!..

"İhtiyacım olduğu için sevgiden nefret ediyorum..."

Bir T.V. filminde duyduğum bu sözler sevgi kavramını yeniden gözden geçirmeme neden oldu…

UÇ DETAY - ARA TESPİT

"Çocukların top oynama alanları hızla yok oluyor" konulu bir söyleşi olsa ya konuya başlarken ya da söyleşinin ilerleyen dakikalarında şu detayı mutlaka göz önüne getiririm;

Beşiktaş'taki **Barbaros Hayrettin Paşa** heykelinin önündeki alanda sürekli top oynayan çocukları görür ve şunu düşünürüm; Barbaros gerçek hayatında, donanmasına **Preveze Deniz Savaşı**'nda bu kadar top yememiştir herhalde… İlginçtir, heykelin arkasında da **"Deniz ufkunda bu top sesleri nerden geliyor…"** diye başlayan o meşhur şiirle paralel olarak **güüm güm** diye futbol topunu her daim kavuğuna, kafasına, göğsüne, yanına, yöresine yemektedir ünlü Kaptan-ı Deryamız…

Vızır vızır işleyen bir caddede yaşlıca bir yöresel nine torunuyla trafik ışıklarının az ilerisinde ürkek adımlarla karşıdan karşıya geçmeye çalışıyor. Fakat arabalar, durmaya hiç te niyetli görünmüyor… Ninemiz bir iki çabalıyor ama nafile. Çaresiz trafik ışıklarına doğru yanaşıyor ve metropol zamanlamasına göre uzun bir bekleyişten sonra kırmızı yanıpta arabalar durunca, sevinçle torununa **"Aha bunların hakkından bu gelir hemi?..."**diyerek huzur içinde sanki kalın zincirle bağlı azgın canavarların önünden geçer gibi güvenle karşıya geçiyor…

(616)
29 Ağustos 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/35- 800.000 TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-900.000 TL.

Bas bas parayı kayıta

Yeni bir okul sezonu, eğitim dönemi geldi çattı. Özel okullar, devlet okullarıyla çağdışı, rezil eğitim sistemi öğrencisine ayrı, velisine ayrı çektirmeye devam edecek. AKP hükümetinin bedava okul kitabı dağıtma, yoksul öğrencileri kontenjan sıkıntısı çeken özel okullara yerleştirme projeleri fos çıkarken, veliler yine kayıt kuyruklarında soyup soğana çevriliyor. Öyle ki en dandik okullarda bile milyarlarca "ayak bastı" parası isteniyor. Tam bir eşitsizlik ve kaos örneği olan özel okulların hemen hepsinde inanılmaz kontenjan açığı varken, balık istifi eğitim yapılan devlet okulları açmazı tipik Türkiye gerçeği.. Parasız devlet eğitimi ise sadece boş laf. Bu eğitim sisteminde biz yandık. Herşeyimiz, geleceğimiz çocuklarımız da aynı tezgahta çifte kavrulacak; ona mı yanarsın, üstüne kayıt kuyruklarında eziyet çekip üzerine neyimiz var neyimiz yok paraları bayılmaya mı!!!

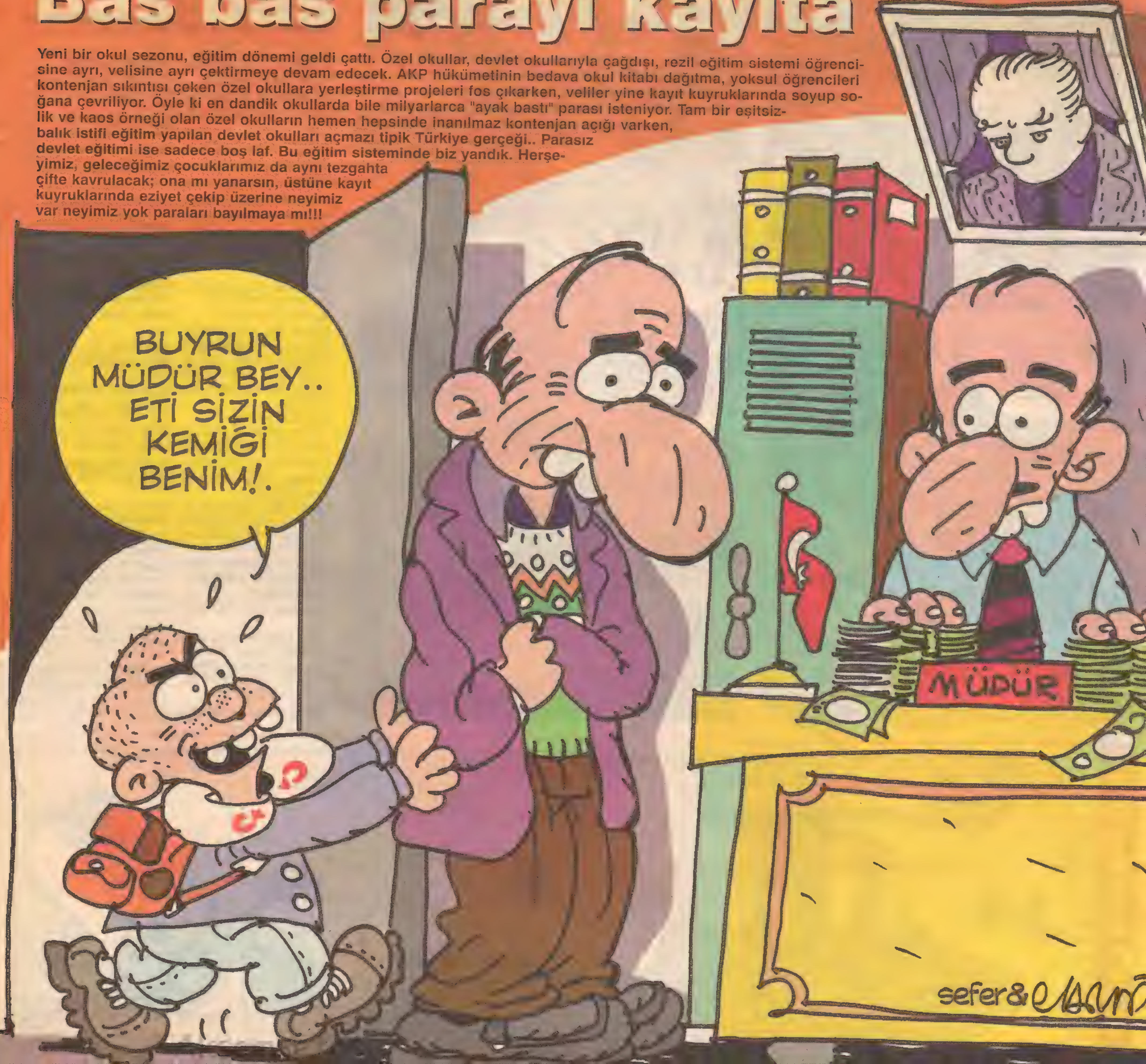
BUYRUN MÜDÜR BEY.. ETİ SİZİN KEMİĞİ BENİM!.
MÜDÜR
sefer&

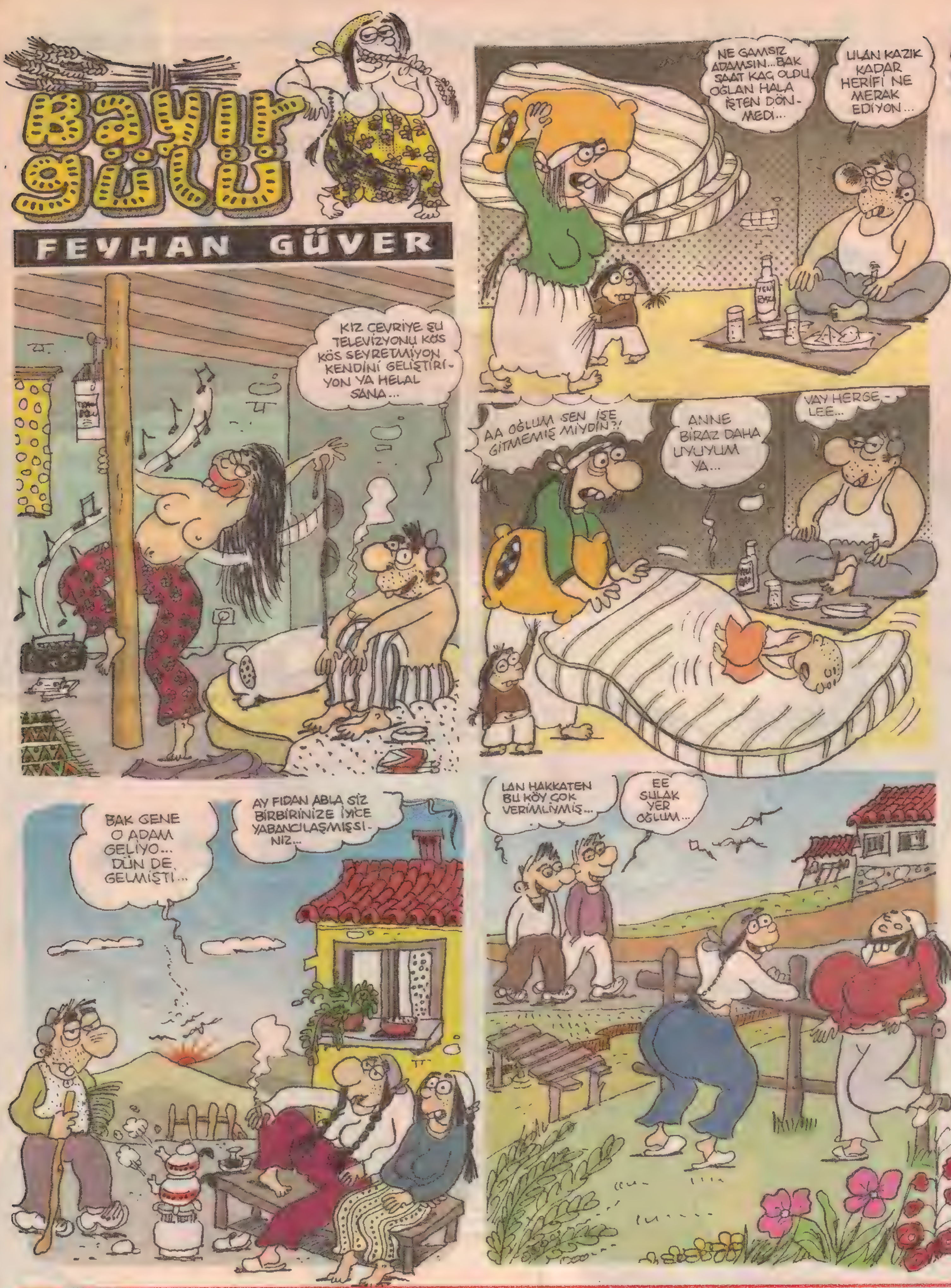
Bayır gülü
FEYHAN GÜVER
KIZ ÇEVRİYE ŞU TELEVİZYONU KÖS KÖS SEYRETMİYON KENDİNİ GELİŞTİRİYON YA HELAL SANA...
NE GAMSIZ ADAMSIN... BAK SAAT KAÇ OLDU OĞLAN HALA İŞTEN DÖNMEDİ...
ULAN KAZIK KADAR HERİFİ NE MERAK EDİYON...
AA OĞLUM SEN İŞE GİTMEMİŞ MİYDİN?!
ANNE BİRAZ DAHA UYUYUM YA...
VAY HERGELEE...
BAK GENE O ADAM GELİYO... DÜN DE GELMİŞTİ...
AY FIDAN ABLA SİZ BİRBİRİNİZE İYİCE YABANCILAŞMIŞSINIZ...
LAN HAKKATEN BU KÖY ÇOK VERİMLİYMİŞ...
EE SULAK YER OĞLUM...

hisseli harikalar kumpanyası

kemalkenanergen
kke@leman.com.tr

Antipatik: Ayağa giyilmemesi gereken bişey olmalı...

Kulüp Sandviç: Ekmek arası estaazi...

Hatalı Yürüme: Basketbolculara biraz haksızlık oluyo aslında. Kimse mehtercilere lolo yapmıyo halbüsü...

Yoksul: Eğitimli fukara...

Küp Şeker: Babayı kup. Geometri okumasak yutturacaktınız dimi?.. Oysa şimdi okumayanlar da yutmıycak. Nihahaha. Hepimiz sakarin kullanacük...

Erol Büyükburç: Ne güzel lan. Burcunu sormaya hiç gerek kalmıyo.

Süpervizör: Kirpik çırparak uçabiliyo filan heralde. Afferim...

Nutuk: Atatürk'ün sohbetine de doyum olmuyo doğrusu. Gerçi hep aynı mevzu ama olsun...

Sezeryan: Ermeni usulü kürtaj...

Elektrikli Sandalye: Eee sanık tamamen pembeleşti be aga. Şimdi elektrik faturasını kim ödeycek?..

Katil Balina: Yok beya aralarında iyileri de vardır heralde...

Karabaş: Zenci Çomar...

Sütanne: Binlerce ineğe hakettikleri saygıyı göstermiyo olmamız büyük şerefsizlik... Hadi yürüyün çayıra, ellerini öpelim şunların deermişim diyen bi tip desem ya...

Buse: Arap sırıtması...

Yazılı Yoklama: Yok bi de elle yoklasaydınız bari. Bu öğretmenler cozutmaya çok eğilimli haa...

Düztaban: Boşver lan tümsek olmasından iyidir...

Kokulu Silgi: Koltukaltındaki kılları silmek için ideal. Biraz acıyo filan ama çok hoş kokan bi yara sahibi olmak mümkün.

Süryani: Bizden diil yani, sürgüne gönder gitsin yaani demeye mi getirmişler ne...

Yürüyen Merdiven: Sinsi asansör...

Maksi Singıl: Ne lan bu, küçük dev adam der gibi?.. Belli ki albüm yapacak kadar çalışmamışsın işte. Yıkıl git karşımdan.

Çomar: Köy kökenli fifi...

Topkapı Sarayı: Sarayın başka bir semte kurulmuş olması Topkapı Eşrafı açısından utanç verici bişey olmalı. Ama kimsenin bu durumdan gocunduğunu da görmedim doğrusu. Demek ki utanç verici bişey diğilmiş...

Savaş Çığlığı: İnan ki vurulunca daha çok anıracaksın aptal apaçi...

Kıl Dönmesi: Sana da ikide bir jilet atsalar sen de dönerdin be gülüm...

Ketıl: Elektro çaydanlık...

Dev Ekran: Cüceler için çok daha görkemli bir durum olduğu kesin...

Rüya Tabiri: Ay rüyamda nası horluyodum var ya, kimbilir neye alamet?.. Dermişim diyen bi tip desem ya dedim bile diyesim geldi...

Keçi Leblebileri

Didem S.: Ay adam resmen beyin tramvayı geçirmiş...

Emre K.: Yaa niçin kimse beni kaale takmıyo lan?..

Emre K.: Süper şiir olum; İstanbul'u izliyorum gözlerim kapalı...

Deniz A.: Ummadık baş taş yaşar...

Edibe Teyze: Bay Okan Ülgen miydi neydi kepçe çocuğun adı?..

Edibe Teyze: Hayatta büyük konuşmıycaksın işte çocuum. Düşmez kaçmaz bi Allah...

Elvan H.: Aaa şeş beş geldi. Şeş tane beş oynıycam...

Halil B.: Gidin o sigaraları hangi cehennemin dibinde içmezseniz içmeyin...

Burcu G.: Hadi şişe öpüşmece oynayalım...

Burcu G.: Cepten ödeşmeli nası aranıyodu?..

Kemal K.: Amerkez'in orda Konç Bank var olum lan...

Süheyla C.: Ele güne yalnız kapakarşı...

Uygar P.: Adamlar resmen örgütlü suç örgütü örgütlemişler abi...

Hasancan Ş.: Dancan Erçetin'in albümünü aldım hocam, süper...

Ceylan G.: Seni herseyden şok seviyorum... (Ben de)

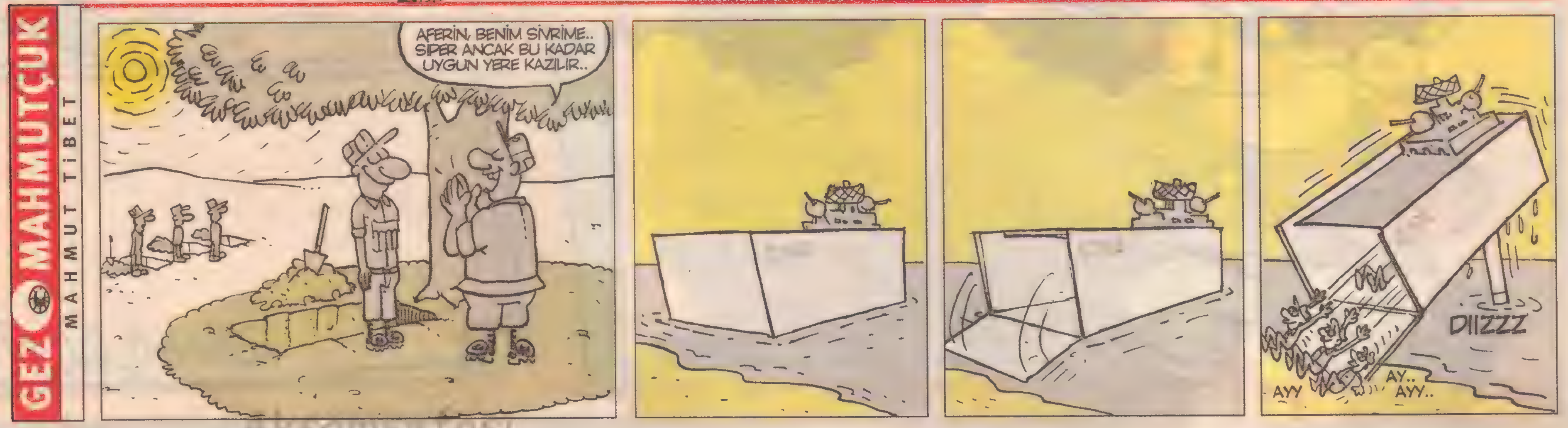
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
AFERİN, BENİM SİVRİME.. SİPER ANCAK BU KADAR UYGUN YERE KAZILIR..
DIIZZZ
AYY
AY.. AYY..

LeMan

Demirel durdurak bilmiyor.Her durumdan vazife çıkarıyor. Aktif siyasetteymişcesine medyada boy gosteriyor. En son Hürriyet gazetesine manşet olan Demirel, orman yasasıyla ilgili yapılması düşünülen referandumdan "ezici çoğunlukla çıkardım" dedi.

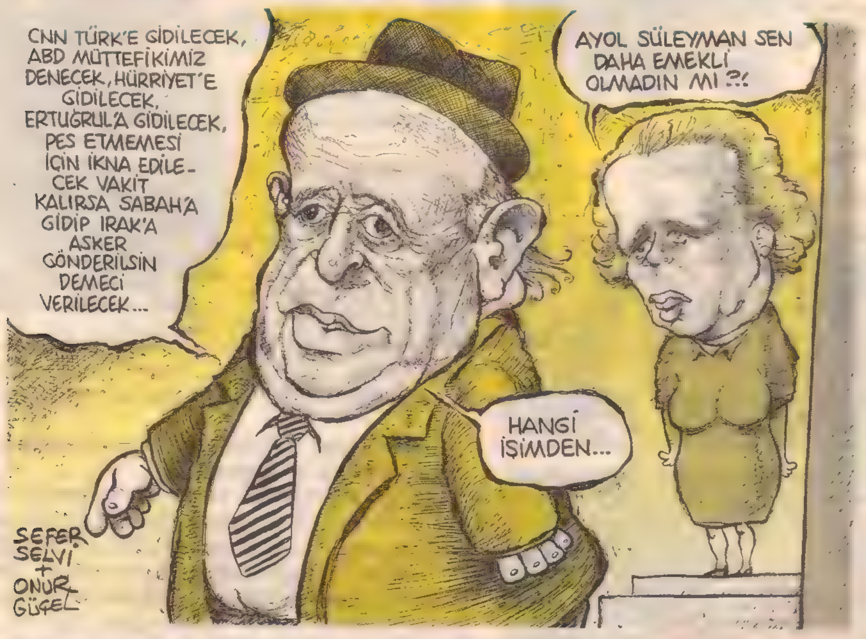
CNN TÜRK'E GİDİLECEK, ABD MÜTTEFİKİMİZ DENECEK, HÜRRİYET'E GİDİLECEK, ERTUĞRUL'A GİDİLECEK, PES ETMEMESİ İÇİN İKNA EDİLECEK VAKİT KALIRSA SABAH'A GİDİP IRAK'A ASKER GÖNDERİLSİN DEMECİ VERİLECEK...
AYOL SÜLEYMAN SEN DAHA EMEKLİ OLMADIN MI ?!
HANGİ İŞİMDEN...
SEFER SELVİ + ONUR GÜGEL

Irak'ta iyice sıkışan Amerika, umudunu "çıkarları olursa" müttefiki Türkiye'den gelecek askerlere bağladı..Türk askerinden canlı kalkan olması isteniyormuş!!!

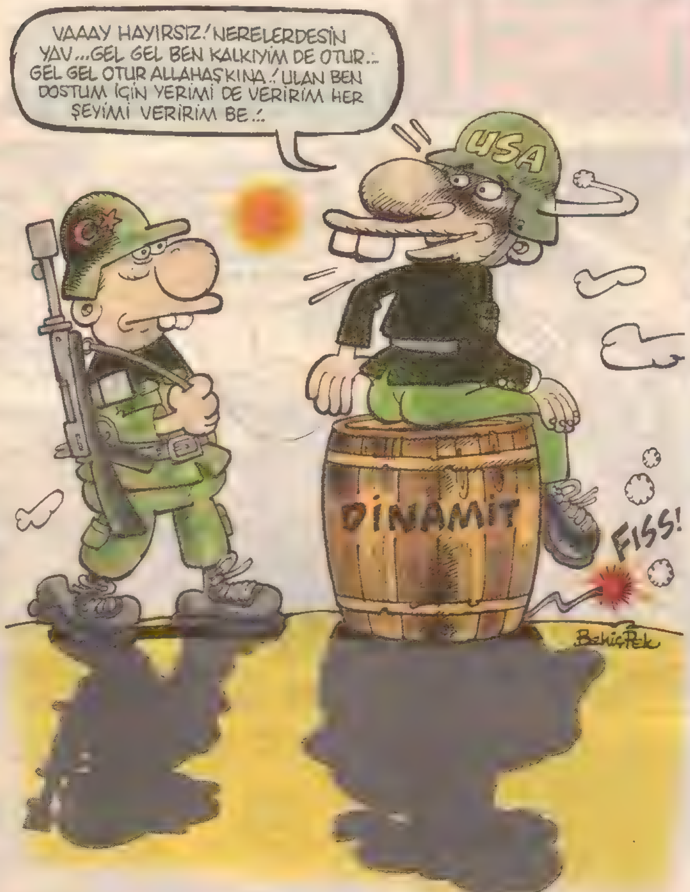
VAAAY HAYIRSIZ! NERELERDESİN YAV...GEL GEL BEN KALKIYIM DE OTUR.. GEL GEL OTUR ALLAHAŞKINA! ULAN BEN DOSTUM İÇİN YERİMİ DE VERİRİM HER ŞEYİMİ VERİRİM BE..!
USA
DİNAMİT
FISS!
BehiçPek

Coplu polisler ve kafa patlatan dayak sahneleri tarih(mi) oluyor! İstanbul polisi copu bıraktı, aikido dersleri almaya başladı..

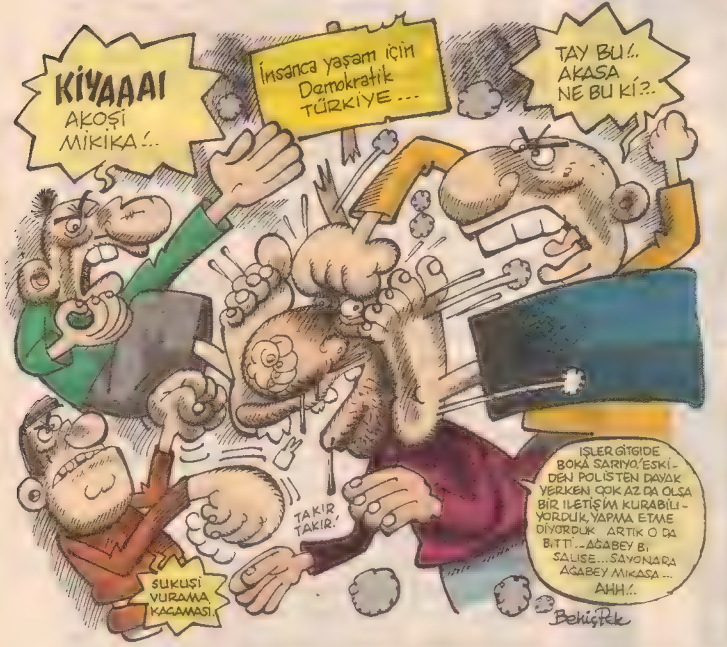
KİYAAAI AKOŞİ MİKİKA!..
İnsanca yaşam için Demokratik TÜRKİYE...
TAY BU!.. AKASA NE BU Kİ?..
İŞLER GİTGİDE BOKA SARIYO! ESKİDEN POLİSTEN DAYAK YERKEN ÇOK AZ DA OLSA BİR İLETİŞİM KURABİLİYORDUK, YAPMA ETME DİYORDUK ARTIK O DA BİTTİ..AĞABEY Bİ SALİSE...SAYONARA AĞABEY MIKASA... AHH!..
TAKIR TAKIR!
SUKUŞİ VURAMA KAÇAMASI
BehiçPek

Genç Parti ve politik girişim Uzan ailesine pahalıya patladı. Aile şirketleri birer birer patlıyor..

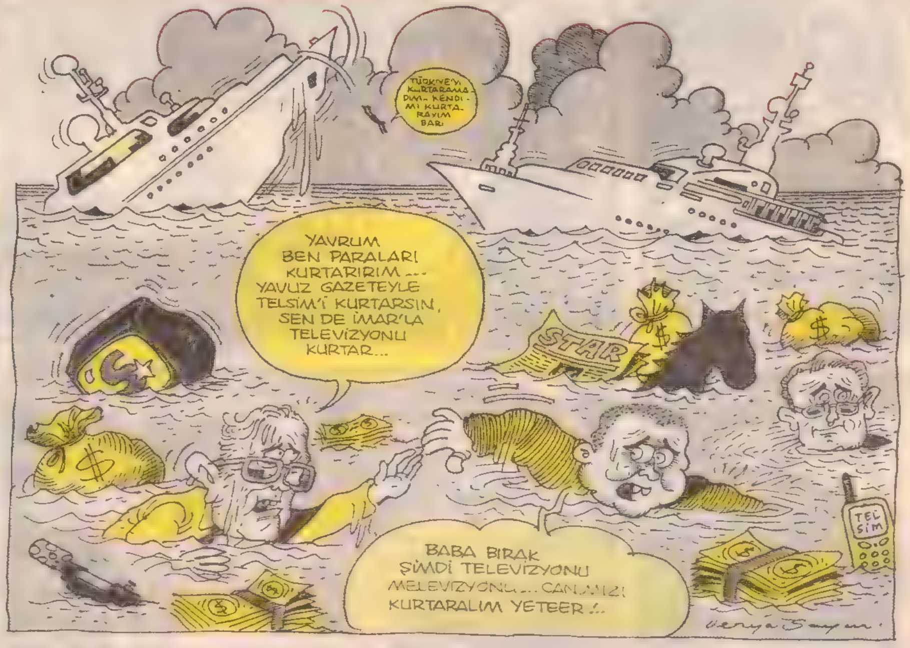
TÜRKİYE'Yİ KURTARAMADIM.. KENDİMİ KURTARAYIM BARİ
YAVRUM BEN PARALARI KURTARIRIM... YAVUZ GAZETEYLE TELSİM'İ KURTARSIN, SEN DE İMAR'LA TELEVİZYONU KURTAR...
STAR
TELSİM
BABA BIRAK ŞİMDİ TELEVİZYONU MELEVİZYONU... CANIMIZI KURTARALIM YETEER!..

Yemin töreninde EGMENLİK diyemeyip EĞEMENLİK diyen milletvekilerini oldum olası sevemedim. (Veya minimal komplolar)

- Türkiye, AB'ye girerse: Avrupa, Amerika'ya komşu olacak!

- **Türkiye, AB'ye girmezse: Kıbrıs için nüfus cüzdanı artı Şengen gerekecek.**

- AB, Türkiye'yi alırsa: Avrupalı nüfusu "coşkuyla artış" sürecine girecek.

- **AB dağılırsa: Türkiye dönüşümlü olarak Almanya ve İtalya'ya girmek için çalışacak.**

- Irak'a asker gönderirsek: Yemen Türküsü'nün cover'ı yapılacak.

- **Irak'a asker değil de, sağlık ekibi-mühendis-imam ve hatta Akut'u göndersek: Amerikan askerinin ölüm riski azalmayacağı için kabul edilmez!**

- Türkiye, İran ve Rusya ile yakınlaşırsa: Batının doğusu olacağına, doğunun batısı olur, gene kültürlerarası köprü, gene kültürlerarası köprü.

- **ABD, AB'ye girerse: Tamamına erer, tam olur.**

- Kuzey Irak'ta Kürt devleti kurulursa: ABD, Ortadoğu'da üç forvetle oynamaya başlar.

- **Türkmenler, intifadaya başlarsa: Bu kez Kürtmenler ayaklanır.**

- Türkiye, NATO'dan çıkarsa: NATO sersemleyip dağılır.

- **Türkiye, Irak'a tugay gönderirse: Cem Uzan, Saddam'ın iki blok ötesinde saklanır.**

- Irak, Türkiye'ye asker gönderirse: "Durduk yerde" diye tepkiyle karşılanır. Komşuluk ilişkilerinin altı çizilir.

Vedat Özdemiroğlu

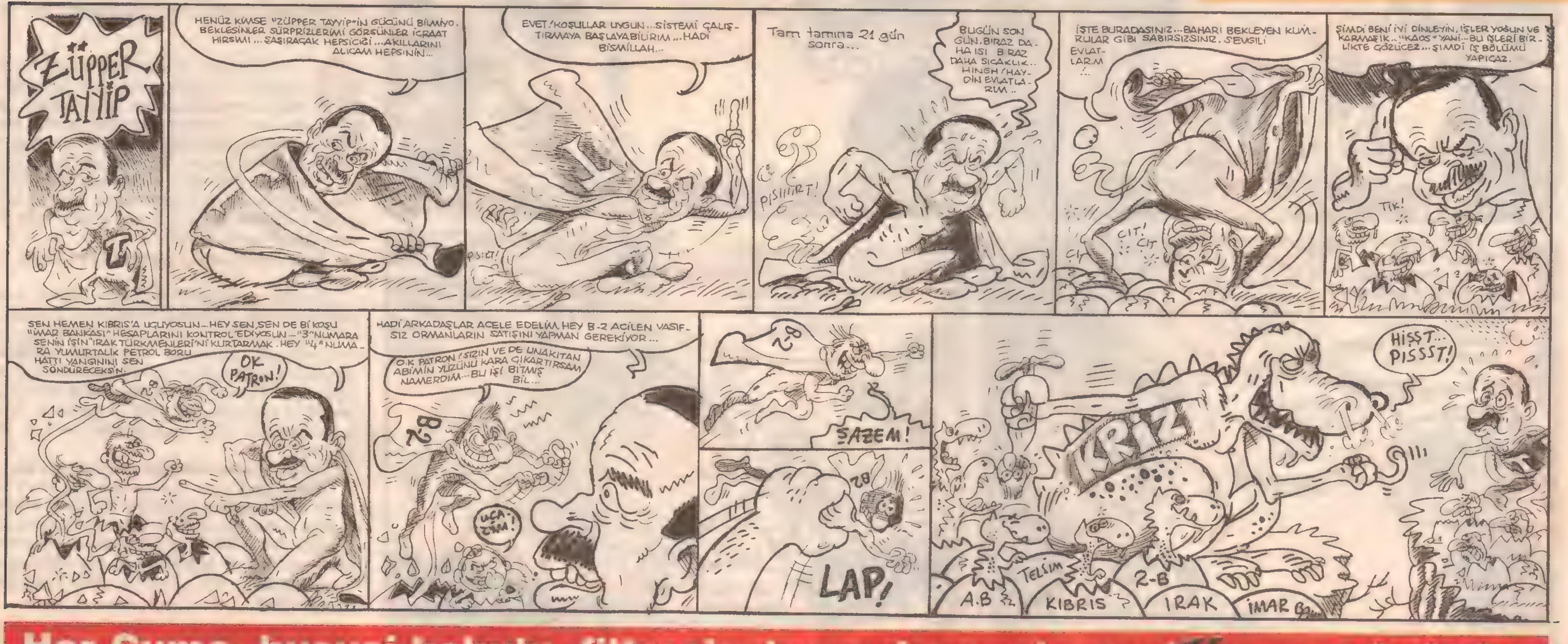
ZÜPPER TAYYİP
HENÜZ KİMSE "ZÜPPER TAYYİP"İN GÜCÜNÜ BİLMİYO. BEKLESİNLER SÜRPRİZLERİMİ GÖRSÜNLER İCRAAT HIRSIMI ...ŞAŞIRACAK HEPSİCİĞİ ...AKILLARINI ALICAM HEPSİNİN...
EVET! KOŞULLAR UYGUN...SİSTEMİ ÇALIŞTIRMAYA BAŞLAYABİLİRİM...HADİ BİSMİLLAH...
PSİCT!
Tam tamına 21 gün sonra...
BUGÜN SON GÜN, BİRAZ DAHA ISI BİRAZ DAHA SICAKLIK.. HINGH! HAYDİN EVLATLARIM..
PISIIIRT!
İŞTE BURADASINIZ...BAHARI BEKLEYEN KUMRULAR GİBİ SABIRSIZSINIZ, SEVGİLİ EVLATLARIM !..
CIT! CIT
ŞİMDİ BENİ İYİ DİNLEYİN, İŞLER YOĞUN VE KARMAŞIK.."KAOS" YANİ...BU İŞLERİ BİRLİKTE GÖZÜCEZ...ŞIMDİ İŞ BÖLÜMÜ YAPIÇAZ.
TIK!
SEN HEMEN KIBRIS'A UÇUYOSUN...HEY SEN, SEN DE Bİ KOŞU "İMAR BANKASI" HESAPLARINI KONTROL EDİYOSUN..."3" NUMARA SENİN İŞİN "IRAK TÜRKMENLERİ"Nİ KURTARMAK. HEY "4" NUMARA YUMURTALIK PETROL BORU HATTI YANGININI SEN SÖNDÜRECEKSİN.
OK PATRON!
HADİ ARKADAŞLAR ACELE EDELİM, HEY B-2 ACİLEN VASIFSIZ ORMANLARIN SATIŞINI YAPMAN GEREKİYOR...
O.K PATRON! SİZİN VE DE UNAKITAN ABİMİN YÜZÜNÜ KARA ÇIKARTIRSAM NAMERDİM...BU İŞİ BİTMİŞ BİL...
B2
UÇAZIIM!
ŞAZEM!
LAP!
HİSST...PISSST!
KRİZ
A.B
TELSİM
KIBRIS
2-B
IRAK
İMAR

Her Cuma, husussi kokulu, filtresiz dumanlı gazete yeniHarman günüdür.

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

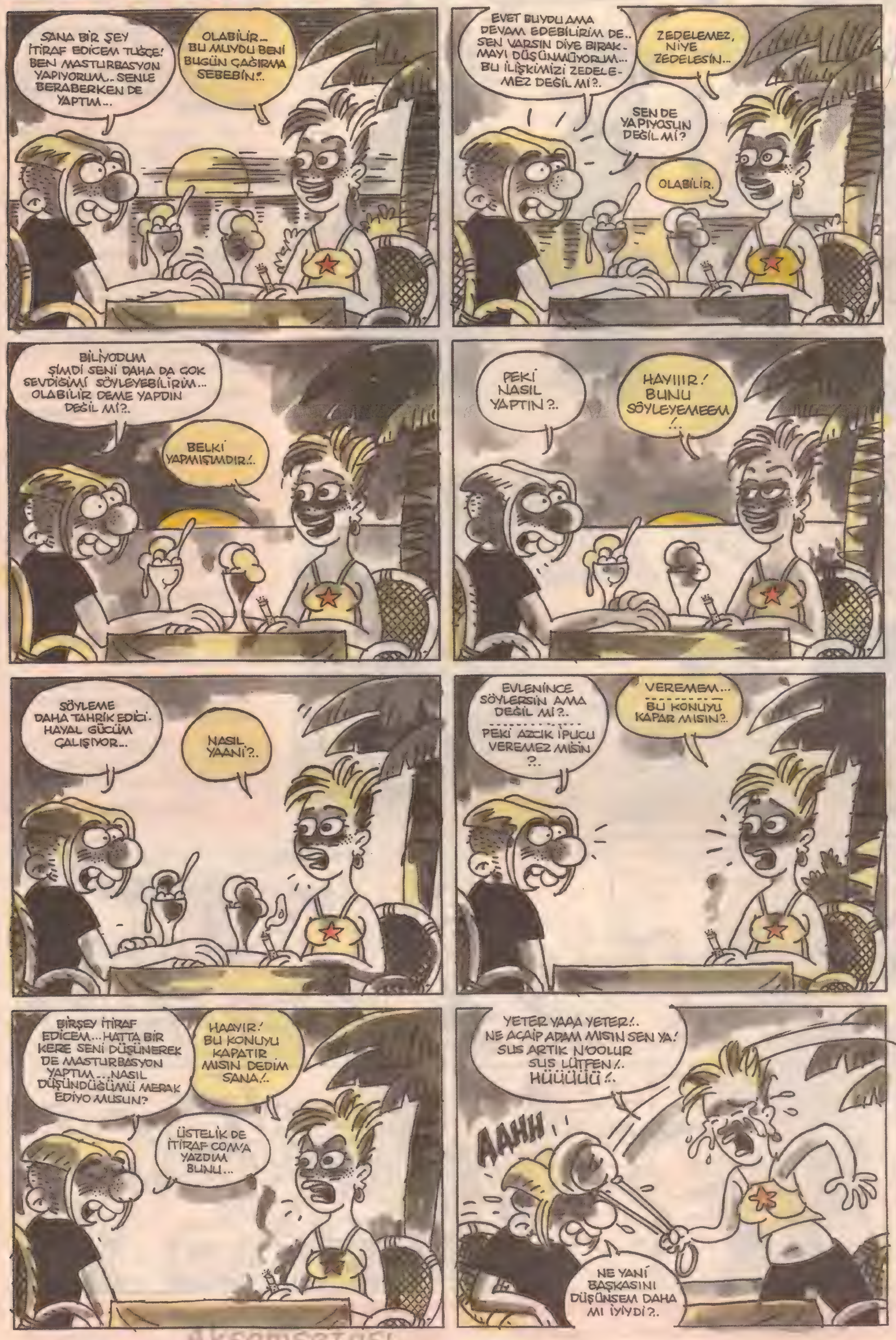
SANA BİR ŞEY İTİRAF EDİCEM TUĞÇE! BEN MASTURBASYON YAPIYORUM.. SENLE BERABERKEN DE YAPTIM...
OLABİLİR... BU MUYDU BENİ BUGÜN ÇAĞIRMA SEBEBİN!..
EVET BUYDU AMA DEVAM EDEBİLİRİM DE.. SEN VARSIN DİYE BIRAKMAYI DÜŞÜNMÜYORUM... BU İLİŞKİMİZİ ZEDELEMEZ DEĞİL Mİ?..
ZEDELEMEZ, NİYE ZEDELESİN...
SEN DE YAPIYOSUN DEĞİL Mİ?
OLABİLİR.
BİLİYODUM ŞİMDİ SENİ DAHA DA ÇOK SEVDİĞİMİ SÖYLEYEBİLİRİM... OLABİLİR DEME YAPDIN DEĞİL Mİ?..
BELKİ YAPMIŞIMDIR!..
PEKİ NASIL YAPTIN?..
HAYIIIR! BUNU SÖYLEYEMEEM!..
SÖYLEME DAHA TAHRİK EDİCİ. HAYAL GÜCÜM ÇALIŞIYOR...
NASIL YAANİ?..
EVLENİNCE SÖYLERSİN AMA DEĞİL Mİ?.. PEKİ AZCIK İPUCU VEREMEZ MİSİN ?..
VEREMEM... BU KONUYU KAPAR MISIN?..
BİRŞEY İTİRAF EDİCEM...HATTA BİR KERE SENİ DÜŞÜNEREK DE MASTURBASYON YAPTIM...NASIL DÜŞÜNDÜĞÜMÜ MERAK EDİYO MUSUN?
HAAYIR! BU KONUYU KAPATIR MISIN DEDİM SANA!..
ÜSTELİK DE İTİRAF COM'A YAZDIM BUNU...
YETER YAAA YETER!.. NE ACAİP ADAM MISIN SEN YA! SUS ARTIK N'OOLUR SUS LÜTFEN!.. HÜÜÜÜÜÜ!..
AAHH
NE YANİ BAŞKASINI DÜŞÜNSEM DAHA MI İYİYDİ?..

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

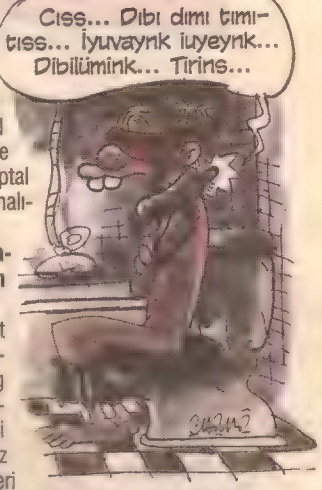

- Alo Sıkılhan, babanın cebine ulaşamıyorum derhal kendisini ara ve kredi kartlarını iptal etsin... Çabuk olmalısın, evet.

- Noldu anne? Kapkaça mı uğradın? Soyuldun mu?

- Bir tür soygun, evet soygun bu! Akmerkez'deki yaz sonu damping kampanyası krizine yakalandım evladım. Kapri pantolonlarda yüzde otuz indirim var, bebek pusetleri alış fiyatına beş ayrı taksitle... Güzellik ve bakım ürünleri, etiketin yarısı... Limitleri aşmış durumdayım... Hayalimdeki advantage dünyası bu değildi Sıkılhan! Hayır, değildi, evet.

- Sakin ol anne, derin bir nefes al ve 'exit' yazan kırmızı ışıklı levhayı bulmaya çalış!

- 48 parçalık ilkokul seti, yanında mantar pano ve bilgisayar masasıyla birlikte sürpriz indirimle... Kot bedenin 38 miydi senin? Taşlanmamış bol kesimli var elimde şu an... Sıkılhan ben çıkamıyorum burdan çocuum, beni durduramıycam... Şu an güvenlik kapısından faturasız ürünle geçiyorum kendimi yakalattırıcam... Beni alın... Yeni sezonda beni karakoldan alın... Üzgünüm çocuum...

-Alo, Sıkılhan, Bunalgül ben, bak sana ne dinletiyorum: Cıss... Dıbı dımı tımıtıss... İyuvaynk iuyeynk... Dibilümink... Tirins... (Tını efekti, sound sesi, altyapı, yaylılar, vurmalılar) Trins, hüvüüüüü, döb.

- Baarttırma şunu üçe al!

- Alo, Sıkılhan? Umarım bu rüya gibi saks mavisi olan eşsiz müzik ziyafetli İstanbul gecesini kaçırdığın için pişmansındır! Sana cepten, Most Production'ın Açıkhava'da sunduğu Vasilis Saleas ve Laço Tayfa'yı dinletiyorum şu an...

- Pardon, "Siimankiyz"lerime yem veriyodum, tam olarak duyamadım, söyler misin bidaha çalsınlar. Uhuhehe

- Hayvan olmaya and içmiş bir insansın sen Sıkılhan! Burda çakmak alevlerinin yıldız ışıltısını yaktığı hoş bir ambiansta herkes değer verdiği birisine cepten live konser dinletiyor tımam mı! Gecemi berbat etmene izin veremem, deromantize etme şu olayı da... Var ya, balık burcusun ama yükselenine akrep karışmış kesin senin, ilkelsin işte... Mormon yaratığı...

- Buyrun benim.

- Seninle belki iki gün sonra yapılacak olan Mercan Dede Fusion Project ve Goran Bregoviç konserlerini paylaşırız diye düşünmüştüm ama bu geceden sonra kararım fiksleşti... Sen burada keyifli ortamı soluyacak kadar gelişememişsin... Sii mankiler bile senden daha sosyaldirler. İlk insanların ilkisin, yiğıvvvvrançççlarca kere yivrançsın..

- Alo, Sıkılhan, bir anne olarak seni aramak zorundaydım çocuğum, evet. Alo, hattın öbür ucunda kalmalısın Sıkılhan. Hemen konuya giriciim, evet. Dün akşam konserden eve erken döndüğünde salonda yaşananlar sadece talihsiz bir tesadüftü çocuum... Baban ve ben her şeyi açıklayabiliriz. Beni salondaki kanepede Japon kimonosu ve geyşa makyajıyla görünce neler hissettin öğrenebilir miyim? Ben anlayışsız ve çekik gözlü bir anne değilim, benimle paylaşabilirsin...

- Anne, sizinle sadece aynı soyadı paylaşsak olmaz mı?

- Bu kadar sert kabuklu olmamalısın Sıkılhan! Omlet yapmak için bazı yumurtaları kırmak lazım çocuğum... Baban işinde ve özel hayatında zor bir geçiş dönemi yaşıyor, evliliğimize yeni renkler ve keyifli anlar katmak arzusunda... Belki bastırdığı maço kişiliğini dışa vuracak bir Japon kadını, belki tanık koruma programına dahil olmuş şehvetli bir bayan FBI ajanı, belki de Sibirya'nın soğuk tundralarında yak öküzü sağmakta olan seksi bir Rus köylü kızı...

- Peki ben bunların hepsine birden 'anne' dicek miyim?

- Belden aşşağı mizah yapmamalısın genç adam! Mizah bu değil! Anlattığım üçüncü şahıslar sadece babanın fantazya dünyasında yaşayan benim bedenimdeki düş parçaları! Ayrıca evin içinde şalvar tipi papatya desenli basma kumaştan bir kıyafet bulursan onu bizim odanın kapısına as lütfen... Aloo? Anlıyorum... Evet! Ama sen de bizi anlamalısın!...

skılhan@leman.com.tr

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL!

bahadirboysal@leman.com.tr

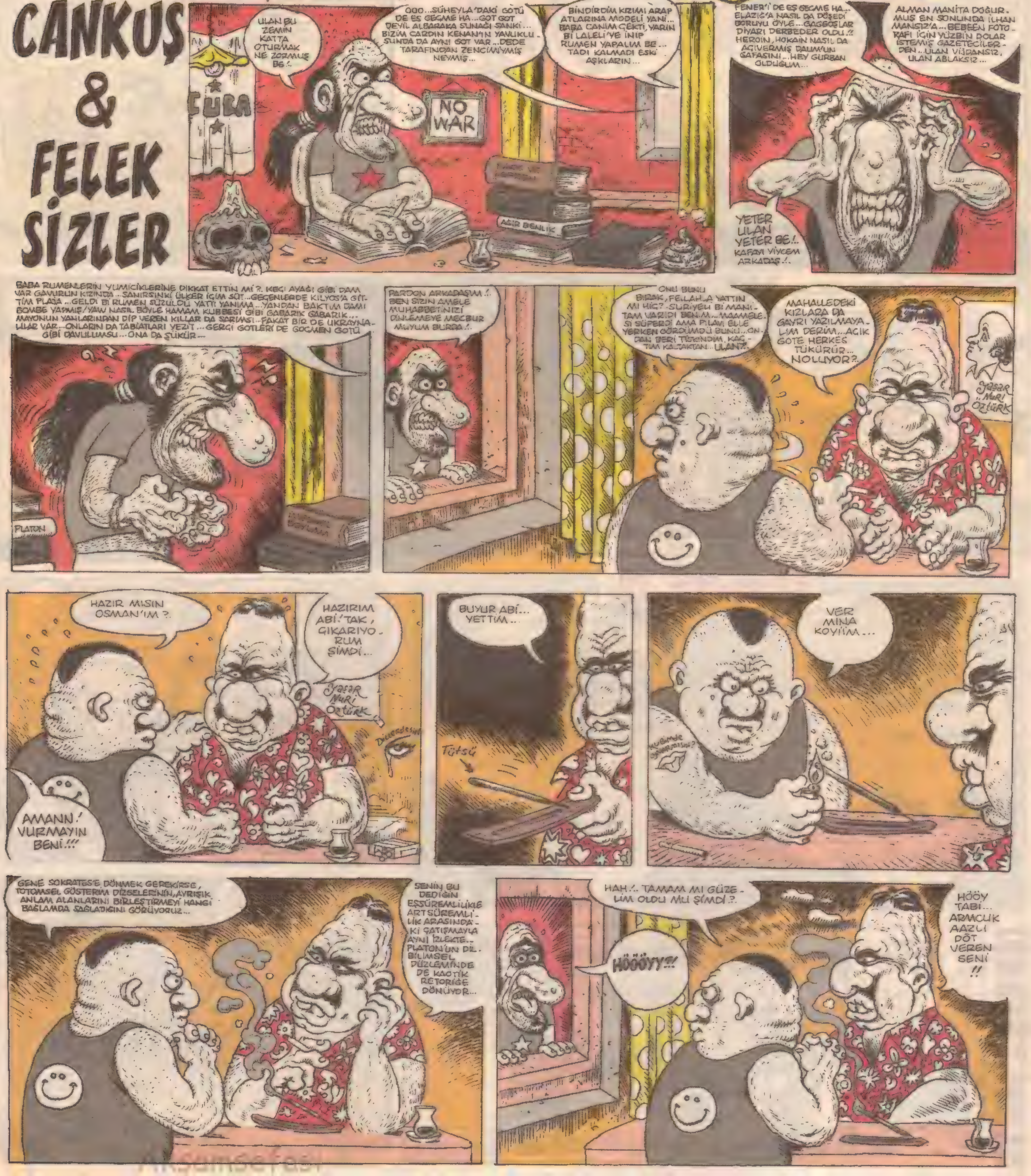
CANKUŞ & FELEK SİZLER
ULAN BU ZEMİN KATTA OTURMAK NE ZORMUŞ BE!..
OOO... SÜHEYLA'DAKİ GÖTÜ DE ES GEÇME HA... GÖT GÖT DEYİL ALBARAKA SUNAĞI SANKİ... BİZİM ÇARDIN KENAN'IN YAVUKLUSUNDA DA AYNI GÖT VAR... DEDE TARAFINDAN ZENCİYMİYMİŞ NEYMİŞ...
BİNDİRDİM KRIMI ARAP ATLARINA MODELİ YANİ... BABA CANIM ÇEKTİ, YARIN Bİ LALELİ'YE İNİP RUMEN YAPALIM BE... TADI KALMADI ESKİ AŞKLARIN...
CUBA
NO WAR
AĞIR BENLİK
FENER'İ DE ES GEÇME HA... ELAZIĞ'A NASIL DA DÖŞEDİ BORUYU ÖYLE... GAGGOŞLAR DİYARI DERBEDER OLDU.!! HEROİN, HOKAİN NASIL DA AÇIVERMİŞ DAUM'UN GAFASINI... HEY GURBAN OLDUĞUM...
ALMAN MANİTA DOĞURMUŞ EN SONUNDA İLHAN MANSIZ'A... BEBEEN FOTOĞRAFI İÇİN YÜZBİN DOLAR İSTEMİŞ GAZETECİLERDEN... ULAN VİJDANSIZ, ULAN ABLAKSIZ...
YETER ULAN YETER BE!.. KAFAYI YİYCEM ARKADAŞ!.
BABA RUMENLERİN YUMİCİKLERİNE DİKKAT ETTİN Mİ?. KEÇİ AYAĞI GİBİ DAM VAR GAVURUN KIZINDA... SANIRSINKİ ÜLKER İÇİM SÜT... GEÇENLERDE KİLYOS'A GİTTİM PLAJA... GELDİ Bİ RUMEN SÜZÜLDÜ YATTI YANIMA... YANDAN BAKTIM DAMI BOMBE YAPMIŞ/YAW NASIL BÖYLE HAMAM KUBBESİ GİBİ GABARIK GABARIK... MAYONUN YANLARINDAN DİP VEREN KILLAR DA SARIMSI... FAKAT BİR DE UKRAYNALILAR VAR... ONLARIN DA TABİATLARI YEZİT... GERÇİ GÖTLERİ DE GÖÇMEN GÖTÜ GİBİ DAVULUMSU... ONA DA ŞÜKÜR...
PLATON
PARDON ARKADAŞIM!.. BEN SİZİN AMELE MUHABBETİNİZİ DİNLEMEYE MECBUR MUYUM BURDA!..
ONU BUNU BIRAK, FELLAHLA YATTIN MI HİÇ? -SURİYELİ Bİ MANİTAM VARIDI BENİM... MAAMELESİ SÜPERDİ AMA PİLAVI ELLE YERKEN GÖRDÜMDÜ BUNU... ONDAN BERİ TİKSİNDİM, KAÇTIM KALTAKTAN... ULAN?!..
MAHALLEDEKİ KIZLARA DA GAYRI YAZILMAYALIM DERİM... AÇIK GÖTE HERKES TÜKÜRÜR... NOLUYOR?.
Yaşar Nuri Öztürk
HAZIR MISIN OSMAN'IM?.
HAZIRIM ABİ! TAK, ÇIKARIYORUM ŞİMDİ...
Yaşar Nuri Öztürk
AMANN! VURMAYIN BENİ!!!
BUYUR ABİ... YETTİM...
Tütsü
VER MINA KOYİ'İM...
GENE SOKRATES'E DÖNMEK GEREKİRSE, TOTEMSEL GÖSTERİM DİZGELERİNİN, AYRIŞIK ANLAM ALANLARINI BİRLEŞTİRMEYİ HANGİ BAĞLAMDA SAĞLADIĞINI GÖRÜYORUZ...
SENİN BU DEDİĞİN EŞSÜREMLİLİKLE ARTSÜREMLİLİK ARASINDAKİ ÇATIŞMAYLA AYNI İZLEKTE... PLATON'UN DİLBİLİMSEL DÜZLEMİNDE DE KAOTİK RETORİĞE DÖNÜYOR...
HAH!.. TAMAM MI GÜZELİM OLDU MU ŞİMDİ?.
HÖÖÖYY?!!
HÖÖY TABİ... ARMCUK AAZLI DÖT VEREN SENİ!!

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

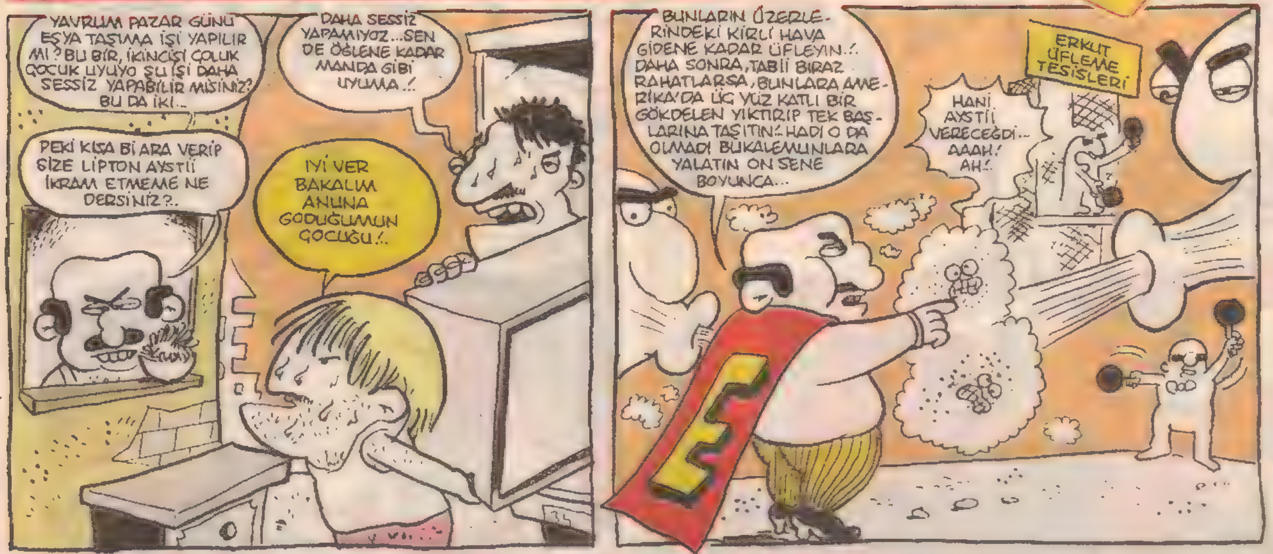
YAVRUM PAZAR GÜNÜ EŞYA TAŞIMA İŞİ YAPILIR MI? BU BİR, İKİNCİSİ ÇOLUK ÇOCUK UYUYO ŞU İŞİ DAHA SESSİZ YAPABİLİR MİSİNİZ? BU DA İKİ...
DAHA SESSİZ YAPAMIYOZ...SEN DE ÖĞLENE KADAR MANDA GİBİ UYUMA!.
PEKİ KISA Bİ ARA VERİP SİZE LİPTON AYSTİİ İKRAM ETMEME NE DERSİNİZ?..
İYİ VER BAKALIM ANUNA GODUĞUMUN ÇOCUĞU!.
BUNLARIN ÜZERLERİNDEKİ KİRLİ HAVA GİDENE KADAR ÜFLEYİN!. DAHA SONRA, TABİİ BİRAZ RAHATLARSA, BUNLARA AMERİKA'DA ÜÇ YÜZ KATLI BİR GÖKDELEN YIKTIRIP TEK BAŞLARINA TAŞITIN!. HADİ O DA OLMADI BUKALEMUNLARA YALATIN ON SENE BOYUNCA...
HANİ AYSTİİ VERECEĞDİ... AAAH! AH!.
ERKUT ÜFLEME TESİSLERİ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

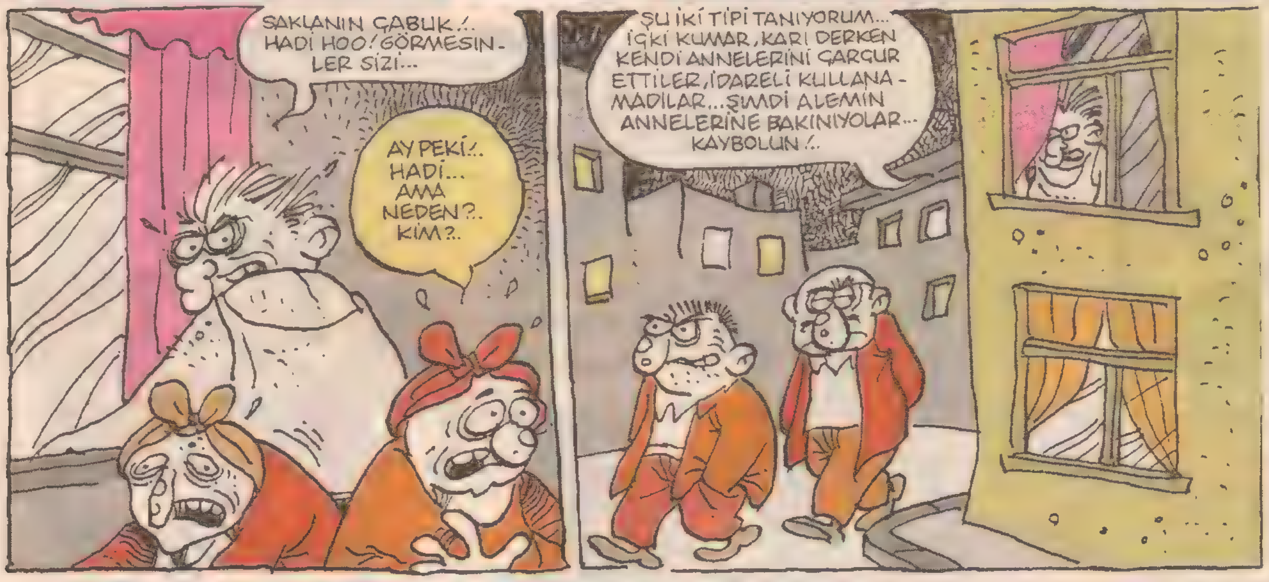
SAKLANIN ÇABUK!. HADİ HOO! GÖRMESİNLER SİZİ...
AY PEKİ!. HADİ... AMA NEDEN?.. KİM?..
ŞU İKİ TİPİ TANIYORUM... İÇKİ KUMAR, KARI DERKEN KENDİ ANNELERİNİ ÇARÇUR ETTİLER, İDARELİ KULLANAMADILAR...ŞİMDİ ALEMİN ANNELERİNE BAKINIYOLAR... KAYBOLUN!.

ERDENER ABİ

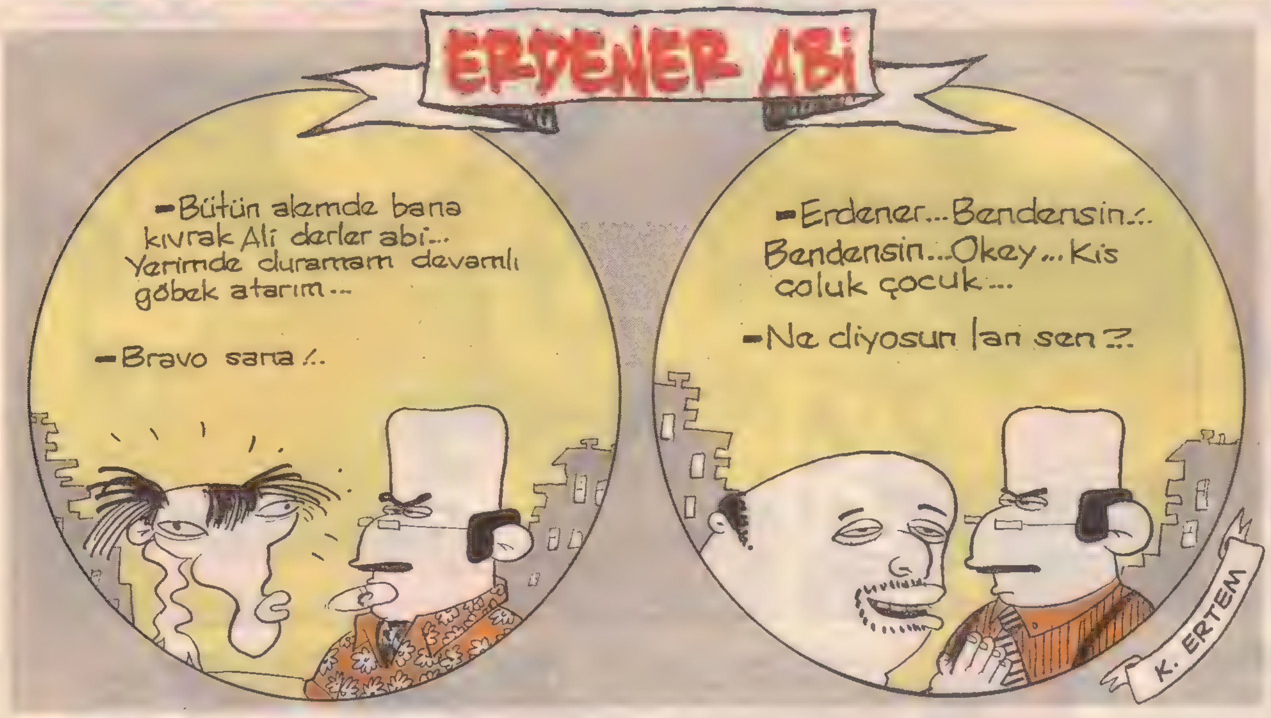
-Bütün alemde bana kıvrak Ali derler abi... Yerimde duramam devamlı göbek atarım...
-Bravo sana!.
-Erdener...Bendensin!. Bendensin...Okey...Kis çoluk çocuk...
-Ne diyosun lan sen?.
K. ERTEM

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

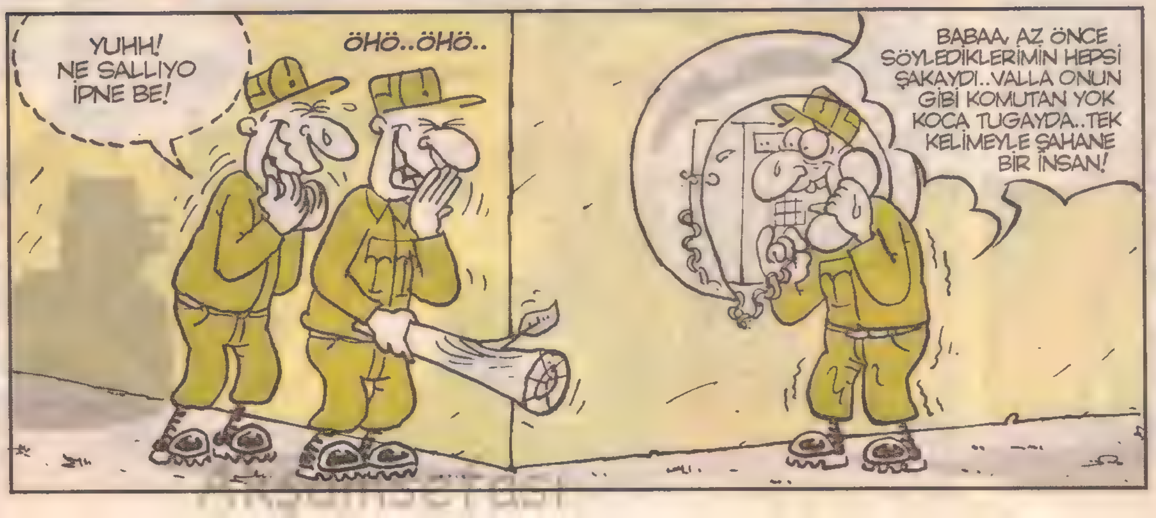
YUHH! NE SALLIYO İPNE BE!
ÖHÖ..ÖHÖ..
BABAA, AZ ÖNCE SÖYLEDİKLERİMİN HEPSİ ŞAKAYDI..VALLA ONUN GİBİ KOMUTAN YOK KOCA TUGAYDA..TEK KELİMEYLE ŞAHANE BİR İNSAN!

PANTOLON

METİN FİDAN

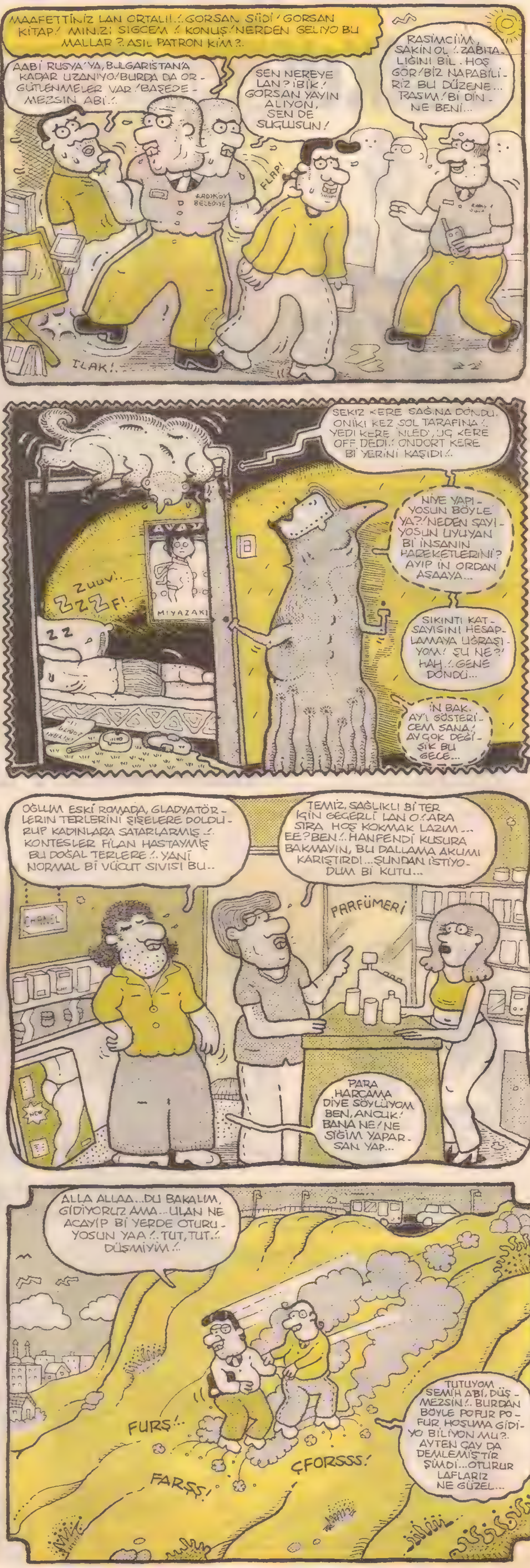
MAAFETTİNİZ LAN ORTALII!. GORSAN SİİDİ! GORSAN KİTAP! MIN.ZI SIGCEM!. KONUŞ! NERDEN GELİYO BU MALLAR?. ASIL PATRON KİM?.
AABİ RUSYA'YA, BULGARİSTAN'A KADAR UZANIYO! BURDA DA ORGÜTLENMELER VAR! BAŞEDEMEZSİN ABİ!.
SEN NEREYE LAN? İBİK! GORSAN YAYIN ALIYON, SEN DE SUÇLUSUN!
RASİMCİİM, SAKİN OL!. ZABITALIĞINI BİL. HOŞ GÖR! BİZ NAPABİLİRİZ BU DÜZENE... RASİM! Bİ DİNNE BENİ...
KADIKÖY BELEDİYE
FLAP!
ILAK!.
SEKİZ KERE SAĞINA DÖNDÜ. ONİKİ KEZ SOL TARAFINA!. YEDİ KERE 'NLED', ÜÇ KERE OFF DEDİ!. ONDÖRT KERE Bİ YERİNİ KAŞIDI!.
NİYE YAPIYOSUN BÖYLE YA?! NEDEN SAYIYOSUN UYUYAN Bİ İNSANIN HAREKETLERİNİ? AYIP İN ORDAN AŞAAYA...
SIKINTI KATSAYISINI HESAPLAMAYA UĞRAŞIYOM! ŞU NE?! HAH!. GENE DÖNDÜ...
İN BAK. AY'I GÖSTERİCEM SANA! AY ÇOK DEĞİŞİK BU GECE...
ZUUV!..
ZZZF!
ZZ
MİYAZAKİ
OĞLUM ESKİ ROMADA, GLADYATÖRLERİN TERLERİNİ ŞİŞELERE DOLDURUP KADINLARA SATARLARMIŞ!. KONTESLER FİLAN HASTAYMIŞ BU DOĞAL TERLERE!. YANİ NORMAL Bİ VÜCUT SIVISI BU..
TEMİZ, SAĞLIKLI Bİ TER İÇİN GEÇERLİ LAN O!. ARA SIRA HOŞ KOKMAK LAZIM... EE? BEN!. HANFENDİ KUSURA BAKMAYIN, BU DALLAMA AKLIMI KARIŞTIRDI...ŞUNDAN İSTİYODUM Bİ KUTU...
PARFÜMERİ
CHANEL
NEW
PARA HARCAMA DİYE SÖYLÜYOM BEN, ANCUK! BANA NE! NE SİĞİM YAPARSAN YAP...
ALLA ALLAA...DU BAKALIM, GİDİYORUZ AMA...ULAN NE ACAYİP Bİ YERDE OTURUYOSUN YAA!. TUT, TUT.! DÜŞMİYİM!.
FURŞ!..
FARŞŞ!
ÇFORSSS!
TUTUYOM SEMİH ABİ, DÜŞMEZSİN!. BURDAN BÖYLE POFUR POFUR HOŞUMA GİDİYO BİLİYON MU?. AYTEN ÇAY DA DEMLEMİŞTİR ŞİMDİ...OTURUR LAFLARIZ NE GÜZEL...

metinfidan@leman.com

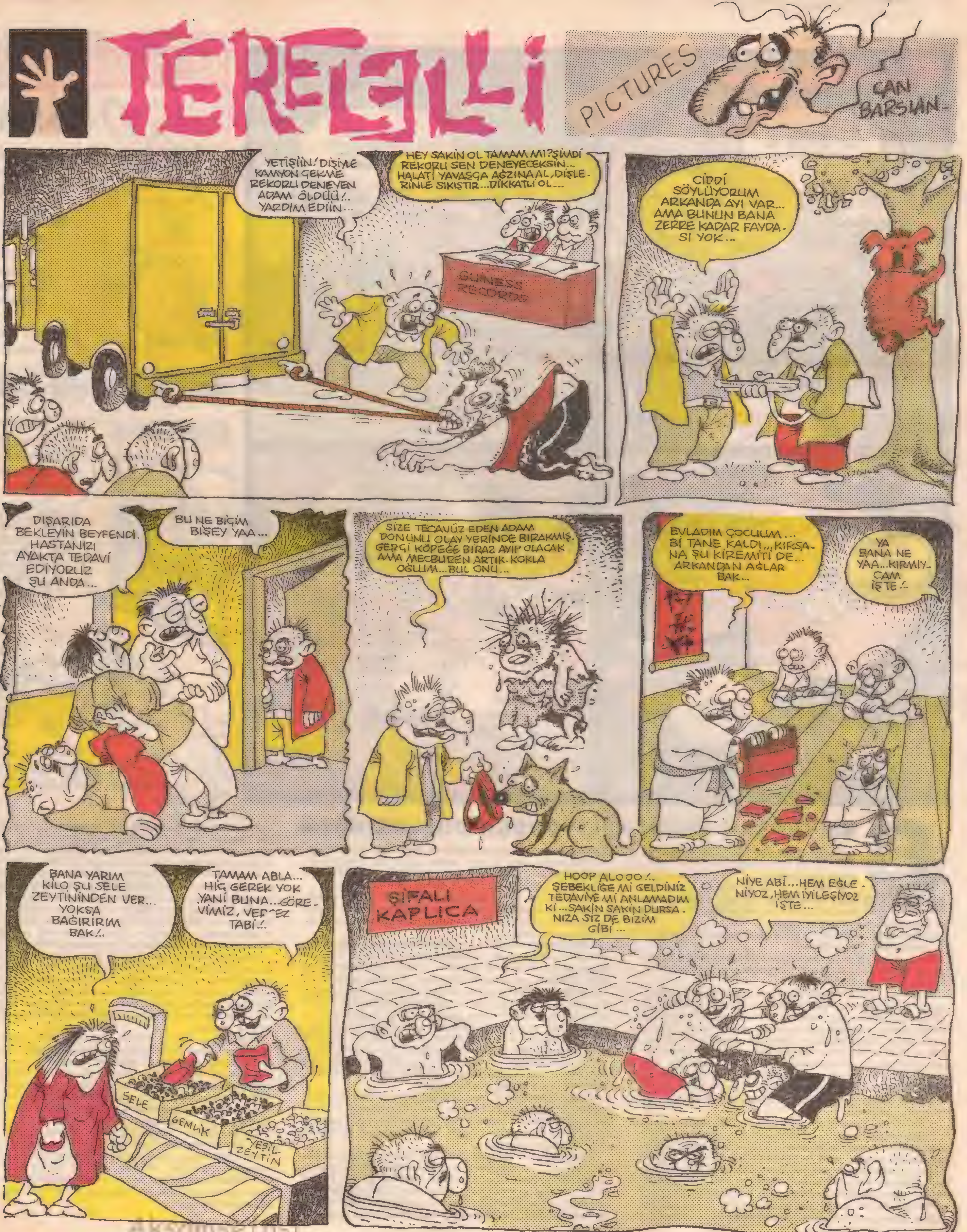
TERELELLİ
PICTURES
CAN BARSLAN
YETİŞİİN! DİŞİYLE KAMYON ÇEKME REKORU DENEYEN ADAM ÖLDÜÜ!.. YARDIM EDİİN...
HEY SAKİN OL TAMAM MI? ŞİMDİ REKORU SEN DENEYECEKSİN... HALATI YAVAŞÇA AĞZINA AL, DİŞLERİNLE SIKIŞTIR...DİKKATLI OL...
GUINESS RECORDS
CİDDİ SÖYLÜYORUM ARKANDA AYI VAR... AMA BUNUN BANA ZERRE KADAR FAYDASI YOK...
DIŞARIDA BEKLEYİN BEYFENDİ. HASTANIZI AYAKTA TEDAVİ EDİYORUZ ŞU ANDA...
BU NE BİÇİM BİŞEY YAA...
SİZE TECAVÜZ EDEN ADAM DONUNU OLAY YERİNDE BIRAKMIŞ. GERÇİ KÖPEĞE BİRAZ AYIP OLACAK AMA MECBUREN ARTIK. KOKLA OĞLUM...BUL ONU...
EVLADIM ÇOCUĞUM... Bİ TANE KALDI... KIRSANA ŞU KİREMİTİ DE... ARKANDAN AĞLAR BAK...
YA BANA NE YAA...KIRMIYCAM İŞTE!..
BANA YARIM KİLO ŞU SELE ZEYTİNİNDEN VER... YOKSA BAĞIRIRIM BAK!..
TAMAM ABLA... HİÇ GEREK YOK YANİ BUNA...GÖREVİMİZ, VERMEZ TABİ!..
SELE
GEMLİK
YEŞİL ZEYTİN
ŞİFALI KAPLICA
HOOP ALOOO!.. ŞEBEKLİĞE Mİ GELDİNİZ TEDAVİYE Mİ ANLAMADIM Kİ...SAKİN SAKİN DURSANIZA SİZ DE BİZİM GİBİ...
NİYE ABİ...HEM EĞLENİYOZ, HEM İYİLEŞİYOZ İŞTE...

feyzi@leman.com.tr

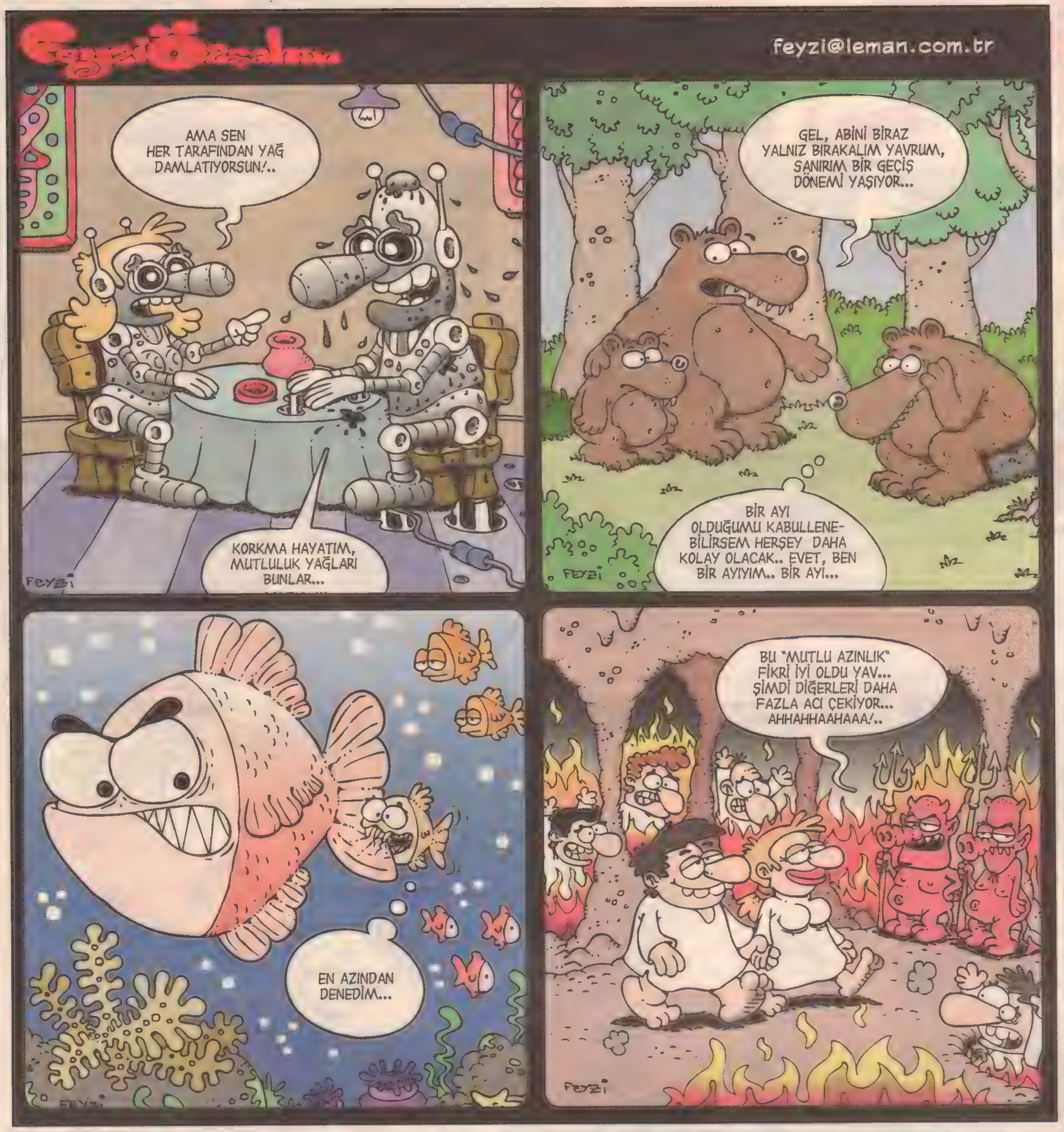
AMA SEN HER TARAFINDAN YAĞ DAMLATIYORSUN!..
KORKMA HAYATIM, MUTLULUK YAĞLARI BUNLAR...
FEYZİ
GEL, ABİNİ BİRAZ YALNIZ BIRAKALIM YAVRUM, SANIRIM BİR GEÇİŞ DÖNEMİ YAŞIYOR...
BİR AYI OLDUĞUMU KABULLENEBİLİRSEM HERŞEY DAHA KOLAY OLACAK.. EVET, BEN BİR AYIYIM.. BİR AYI...
FEYZİ
EN AZINDAN DENEDİM...
FEYZİ
BU "MUTLU AZINLIK" FİKRİ İYİ OLDU YAV... ŞİMDİ DİĞERLERİ DAHA FAZLA ACI ÇEKİYOR... AHHAHHAAHAAA!..
FEYZİ

İki Resim Arasın

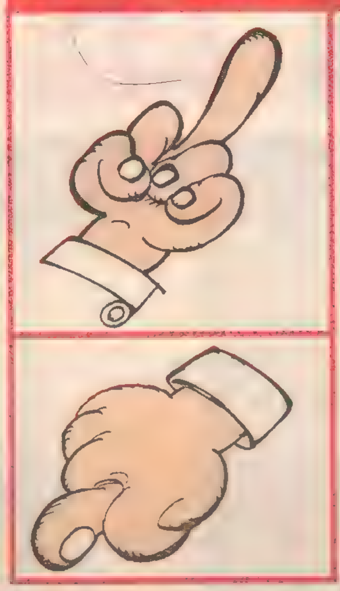

Nah &

① Nah, alaturka.
Orta Parmak,
alafranga!..

② Nah, kısa vers
yapılabileceği
malı-uzun çeş
sergilenebilir..
Orta Parmak,
çeşitlilikten y

③ Nah, bir çeşit
imasıdır...

ÖZGE SAMANC

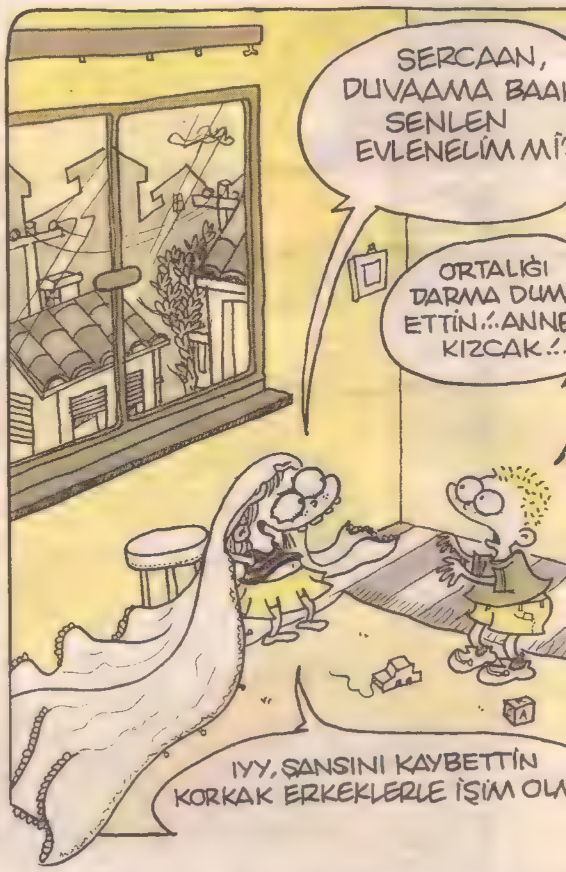
SERCAAN, DUVAAMA BAA SENLEN EVLENELİM Mİ
ORTALIĞI DARMA DUM ETTİN!..ANNE KIZCAK!.
IYY, ŞANSINI KAYBETTİN KORKAK ERKEKLERLE İŞİM OL

NE YAPSAN EKSİK KALIYORSUN DÜŞLERİNDEN

CEZMİ ERSÖZ

Sevdiğin bir kadın vardır başka şehirde... Öbürü tenine bağlı tutkuyla olduğu bir adamla sevişir uzak odalarda...

Bir sevgilin, ki ruhunun öbür yarısıydı ve hep öyle kalacak; sormak istediğin hiç birşeyi soramadığın babanın yanında yatar şimdi, yatar çıplak ağaçların, soğuk rüzgarların altında.

Duvarda fotoğrafı, suçlar gibi bakar sana oradan. Beni anma artık, artık sus beni, diyerek bakar...

Böyle yapayalnız, böyle gecenin en koyusunda ölümü düşünmek de güzel... Şimdi yumuşacık akması bile güzel o aptal kanının, ağırbaşlı ve kirli halının üzerine...

Uzakta, çok uzakta, o yasak düşlerinde buğulu sesi içini gıcıklayan bir kadın vardır, hep seni düşleyen... Hep böyle anlarda gelir aklına... Onu aramak geçer aklından, aramak ve telefonla sevişmek istersin onunla... Hep terkedilmişken, hep yalnızken aklına o gelir... Kendinden çok ona üzüldüğün... Belki de kirletmek için her şeyi ararsın. Belki de yalnızlığını, intihar düşlerini kirletmek için... Senden geriye, saygın ve lekelenmemiş hiçbir şey kalmasın diye, ararsın... Üstelik onun sana duyduğu gizli sevdasını ve eksik, yanlış yaşanan, dahası güneşi gören filmler gibi solan bütün aşkları küçümsemek için ararsın... Her şey bittikten sonra içinin biraz daha soğuyacağını bile bile, ararsın...

O buğulu sesli kadın da yalnızdır senin gibi. Öyle zordur ki, hayatı, öylesine bölünmüştür ki, zamanlara, insanlara, yasaklara, zorunlu alışkanlıklara... Aylardır kimselere dokunmamıştır, kimse ona dokunmamıştır şefkatle, ya da arzulayarak, ya da minnetle... Kimse, kimse... Aylardır geçmemiştir kendinden o da senin gibi... Aylardır kaybolmamıştır arzularının yasak bahçesinde... Ne biliyorsa, ne kalmışsa o yoksul hayallerinden fısıldar sana, son bir gayretle... Ağır işçisi olmayı göze alır uzaktaki hep o solgun aşkının... Sonra sen boşalırsın ağırbaşlı ve kirli halının üzerine. Ertelediğin intiharından akan o aptal kanının yanına boşalırsın... Boşaldıktan sonra hiç zaman geçmeden, sanki bir ceza, bir suç gibi bir kez daha yüzleşirsin cinselliğinle: O yoksul, o mutsuz cinselliğinle... Hayatının belki de en büyük yenilgilerinden biriyle, bir kez daha yüzleşirsin...

Çünkü o büyük vaat sürüklemiştir seni bu koyu ve yalnız geceye... O büyük kendinden geçme, elbet bir gün arzularının o mesut bahçesinde kaybolma vaadi... sorgusuz, sualsiz erime vaadi sürüklemiştir bu sefil geceye...

Çünkü her şeyin arkasında o vaadi görmüştün sen... Ailendeki insanlarda, arkadaşlarında... Çevrendekilerde... O dinmek bilmeyen yarışın, o korkunç rekabetin arkasında... O delice para kazanma hırsının ve telâşının ortasında... Üniformaların, rütbelerin, çalar saatlerin, elektronik harflerin, soğuk, aldatıcı ekranların arkasında hep onu görmüştün. Arzuların mesut bahçesinde kaybolmayı... Hazla ürpermeyi ve ardından her şeyi, yaşadığını bile unutup erimeyi... Arzuda erimeyi... Ve hiçbir soru kalmadan geride; hiçbir zorlama, hiçbir korku olmadan erimeyi... Yaşanan anın, şimdinin o yapışkan kaygılarını ve sorularını geriye çekip bağışlanmayı dilediği o erimeyi, o kaybolma isteğini görmüştün... O düşlediğin dünyadışı hayatta, ölümle ve aşkla dudak dudağa, ölümle ve aşkla sarmaş dolaş, buralardan çekip gitmeyi görmüştün hep...

Ve vaatler çekildiğinde, boşluğa düştüğünde o vaatlerin arkasındakiler; görünen ve seni yanılgıdan yanılgıya sürükleyen her şeyin arkasında o yoksul, o mutsuz cinselliğini görmüştün yine de hep... Neden eriyip gidemediğini... Neden kaybolmak isteyip de bir türlü kaybolamadığını görmüştün...

Sürekli gergin ve kaygılarla doluydun. Hep tutuyordun kendini. Hep mutsuz olmak öğretilmişti sana. Mutlu olmaktan korkuyordun çünkü. Mutlu olunca birilerine haksızlık ettiğini sanıyordun. Mutsuz olman en kutsal görevindi senin. Çünkü kendinden geçersen, erirsen arzularının mesut bahçesinde sana yenileceğin öğretilmişti. Yarışı kaybedeceğin... Ne olursa olsun hep tetikte olman gerekliydi. Çünkü her zevkin bir sabahı vardı... Ve yaşadığın her zevkin ardın dan pişmanlık, boşluk ve acı duyman öğretilmişti sana... Tetikte v gergin olman senin yararınaydı. Çünkü bir kez bıraktın mı kendin bir daha dönemezdin hep kazanmak zorunda olduğun bu hayata.

Seni mutsuz edenlere kendini beğendirmen gerekiyordu... B yüzden, sana sunduğu hiçbir vaadini yerine getirmeyen, verdiğin den daha çoğunu alan, seni her mutluluk vaadinin sonunda piş manlık, boşluk ve acıyla tanıştıran hayatına yine de tutunabilmek ona yaranmak zorundaydın, mecburdun buna. Bu yüzden insanla rı şaşırtmalıydın. Yalnızlığının arkasına gizlenerek ve duyguların kimsele belli etmeyerek hep yeni bir şeyler yapmalıydın...

Biliyordun bu hayat senin değildi. Oysa başka bir yerde sana a bir yer vardı. Bu düşün için katlanıyordun her şeye... Çevrendekile re, can sıkıntısına, zorunluluklara, hep oraya gidebilmek için katla nıyordun... Bütün enerjin, bütün başarın, başkalarına kendini be ğendirme çabaların orayı özlediğini gizlemek içindi. Beğenilme için katlandığın onca mutsuzluk ve acı daha da kışkırtıyordu oray ulaşma özlemini...

Hem çok yanındaydın, hem de çok uzağındaydın o yerin... Ora ya geldiğini hissettiğin an bırakacağını düşünüyordun kendini arzu larının mesut bahçesine...O deliler gibi istediğin ve hazla ürperip ardından yaşadığını unutup, erimeye... O mutlu kayboluşa bıraka cağını düşünüyordun... Ama o başka yere kendi iradenle, çabala rınla ulaşma cesaretin yoktu senin... Oraya ulaşmak, başkaların değil arzularının bahçesindeki yasakları kaldırabilmek için bile ba kalarından çare umuyordun...

Çevrendekilerden bekliyordun bunu... Arkadaşlarından, okulla dan, ders kitaplarından, televizyonlardan, gazetelerden, komşula rından bekliyordun... Ailenden, kardeşlerinden ve belki de en ç annenden, babandan... Seni sen olmaktan koparttıktan, düşleri deki o başka yere gitmene izin vermeyip bu hayata zorladıktan so ra seni takdir edenlerden, hadi hep böyle devam et, diyenlerden ç re umuyordun!..

Akşamsefası

aki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Orta Parmak

nuyla

, şaklat-

e de

undur!..

el ilişki

Orta Parmak, salt cinsel organ çağrıştırır!..

❹ Nah, genellikle erkeklerin yaptığı bir hareket...
Orta Parmak, dişiler tarafından daha çok benimsenmiştir!..

❺ Nah'ın eşlik sözü "Aaaaall!" şeklindedir...
Orta Parmak'a genellikle "Fuck you!" eşlik eder!..

❻ Nah'ın detayı, iki parmak arasındaki başparmağın sağa-sola haraketleridir...
Orta Parmak detayı, her iki yandaki iki bükük parmağın güya testisi simgelemesidir!..

❼ Nah'ta ekstradan "Mikrofona konuş!" diyen de çıkar...
Orta Parmak'ta böyle bir şans yoktur!..

(Fikir: İlke A., teşekkürler)

vo@leman.com.tr

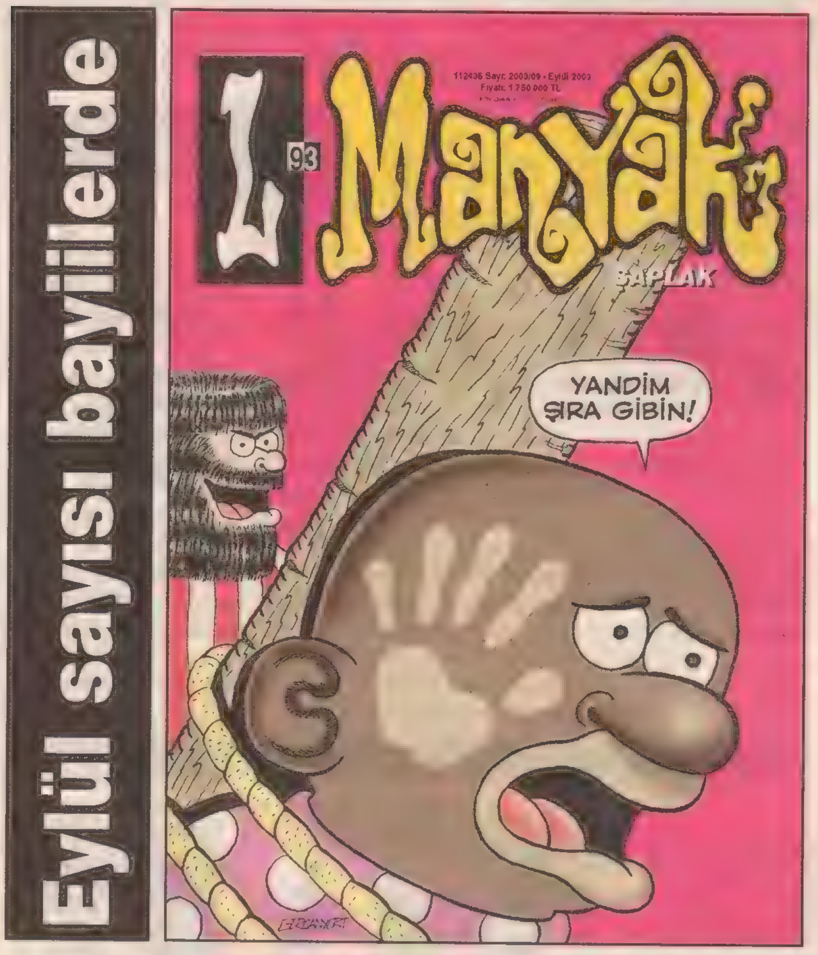
Eylül sayısı bayilerde
L 93
Manyak
112436 Sayı: 2003/09 - Eylül 2003
Fiyatı: 1 750 000 TL
ŞAPLAK
YANDIM ŞIRA GİBİN!

Sahi, mutsuzluğu bir görev gibi boynuna asan o başkalarından, başkalarına ait o kendinden kurtulup, o gideceğin yer neresiydi? Gerçekten düşündün mü hiç bunu? Onlara ait kendini, onlara bırakıp ne zaman hazla ürperip eriyeceksin sen? Ne zaman bu yoksul, bu mutsuz cinselliğine son vereceksin. Ne zaman, hayatını uğrunda mahvettiğin o erime, o kayboluş özlemine kavuşacaksın?.. Ne zaman sonsuza dek unutacaksın bir türlü içine giremediğin, içinde hep bir hata, hep büyük bir suç gibi durduğun yaşamını?..

Aslında onca yıl neyi beklediğini çok iyi biliyorsun sen. Odalara kapanıp okudukların, öğrendiklerin belki de sadece bunun içindi... Neyi beklediğini bilmek ve anlamak içindi... Söylesene ne tutuyor seni?... Seni engelleyen ne?

Biliyor musun, karşı çıktığın hayat gibisin... Bir sevgilin başka şehirde; öbürü tenine tutkun olduğu adamla uzak odalarda sevişiyor... Ruhunun öbür yarısı olan ise çıplak ağaçların, soğuk rüzgarların altında yatıyor... Sense şimdi telefonda buğulu sesi içini gıcıklayan yapayalnız bir kadınla sevişiyorsun...

Aylardır kimsenin şefkatle, arzuyla, ya da minnetle dokunmadığı bir kadınla... Seni sonsuz bir sevdayla sevdiği için yalnızlığını ve hep ertelediğin intiharını bile kirletmene göz yuman kadınla telefonda sevişiyorsun... Ve herkese, her şeye ve hayata rağmen içinde sakladığın onca erimek ve arzularının mesut bahçesinde kaybolmak özlemi, o aptal kanına karışıyor şimdi... Ne yapsan utanıyorsun. Ne yapsan hep bir hata, hep bir suç gibi yaşadığın hayatından utanıyorsun... Çünkü ne yapsan eksiksin hayallerinden... Ne yapsan geride kalıyorsun düşlerinden...

Peki, onca yıl geçti başkalarına ait olan kendini o başkalarına bırakma zamanın gelmedi mi?

O hep düşlediğin yere gitme zamanın...

Söylesene, ne tutuyor seni?

cezmiersoz@leman.com.tr

Bakırköy. 29 Ağustos Cuma günü saat16:00 - 18:00 arası **Bakırköy Belediyesi Kültür Merkezi**'ndeyim. 0535 373 91074.

Kaş. 2 Eylül Salı günü saat 21:45'de 6. Likya Kaş Kültür ve Sanat Festivali kapsamında **Kaş Antik Tiyatro**'da şiir dinletim var.

Kaş. 3 Eylul Çarşamba günü saat 18:00-20:00 arası **Sumanu Şarap Evi**'nde imza günüm var.

Çeşme. 4 Eylul Perşembe gunü **Çeşme Kitap Fuarı**'ndayım.

İzmir Karşıyaka. 5 Eylül Cuma günü saat 19:00 - 21:00 arası **Karşıyaka Açıkhava Tiyatrosu**'ndayım. **Karşıyaka Kültür Festivali DIGIL Organizasyon.**

İzmir. 6 Eylül Cumartesi günü, saat 16:00-18:00 arası **İzmir Fuarı LeMan Standındayım...**

Aziz Nesin artık yok. Üzerinde çocukların koşuştuğu bir bahçenin, kimsenin bilmediği bir köşesinde uyuyor. Çok sevdiği çocukları için kurduğu vakıf ise zor durumda. Onlara yardım etmek için ayda 1 milyon yatıramasanız bile bir kitabını alabilirsiniz.

Nesin Vakfı Tel: 783 60 50 - 783 60 51 - 783 60 49
Ziraat Bankası Çatalca Şubesi 30440/624.1
Selamiçeşme Şubesi 100933

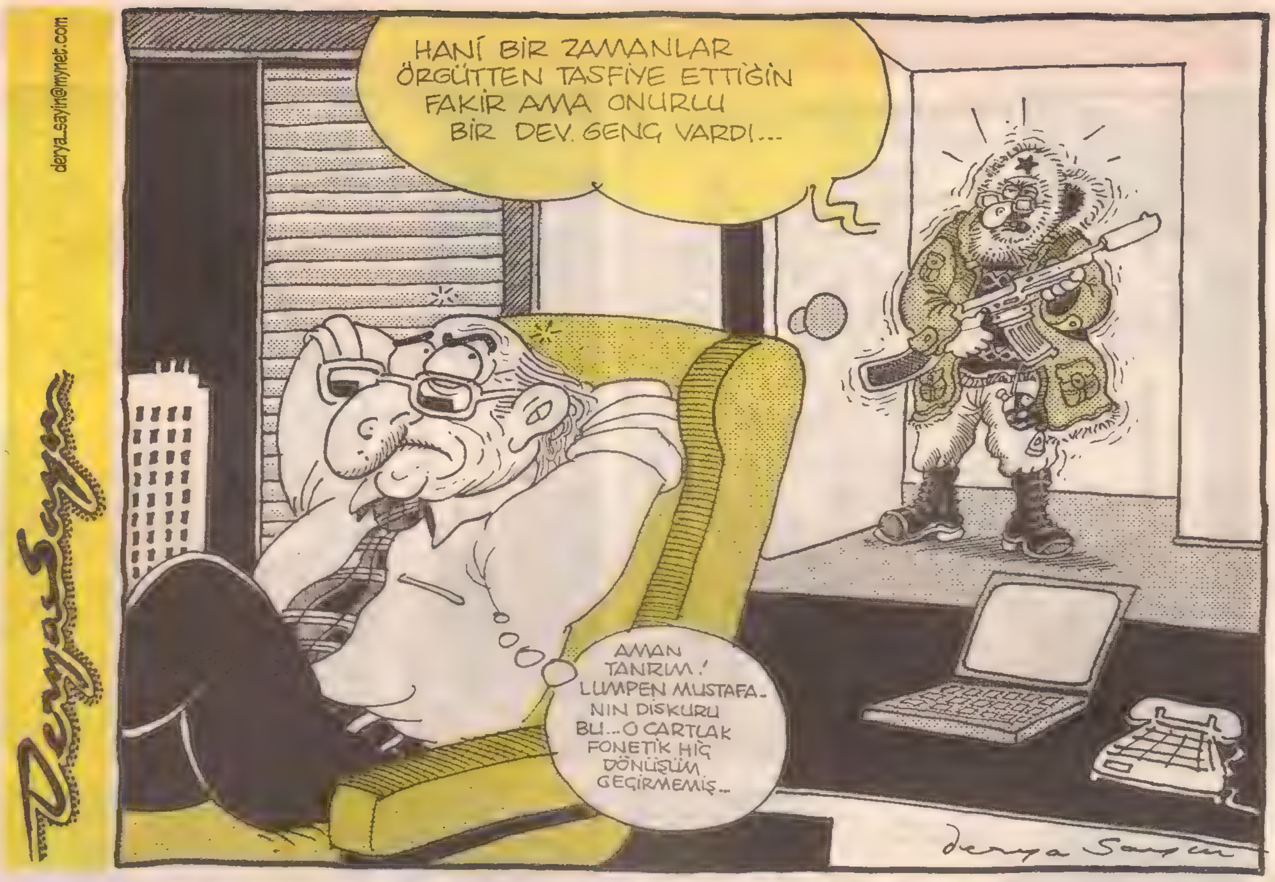
derya_sayin@mynet.com
Derya Sayın
HANİ BİR ZAMANLAR ÖRGÜTTEN TASFİYE ETTİĞİN FAKİR AMA ONURLU BİR DEV. GENÇ VARDI...
AMAN TANRIM! LUMPEN MUSTAFA-NIN DİSKURU BU...O ÇARTLAK FONETİK HİÇ DÖNÜŞÜM GEÇİRMEMİŞ..
derya Sayın

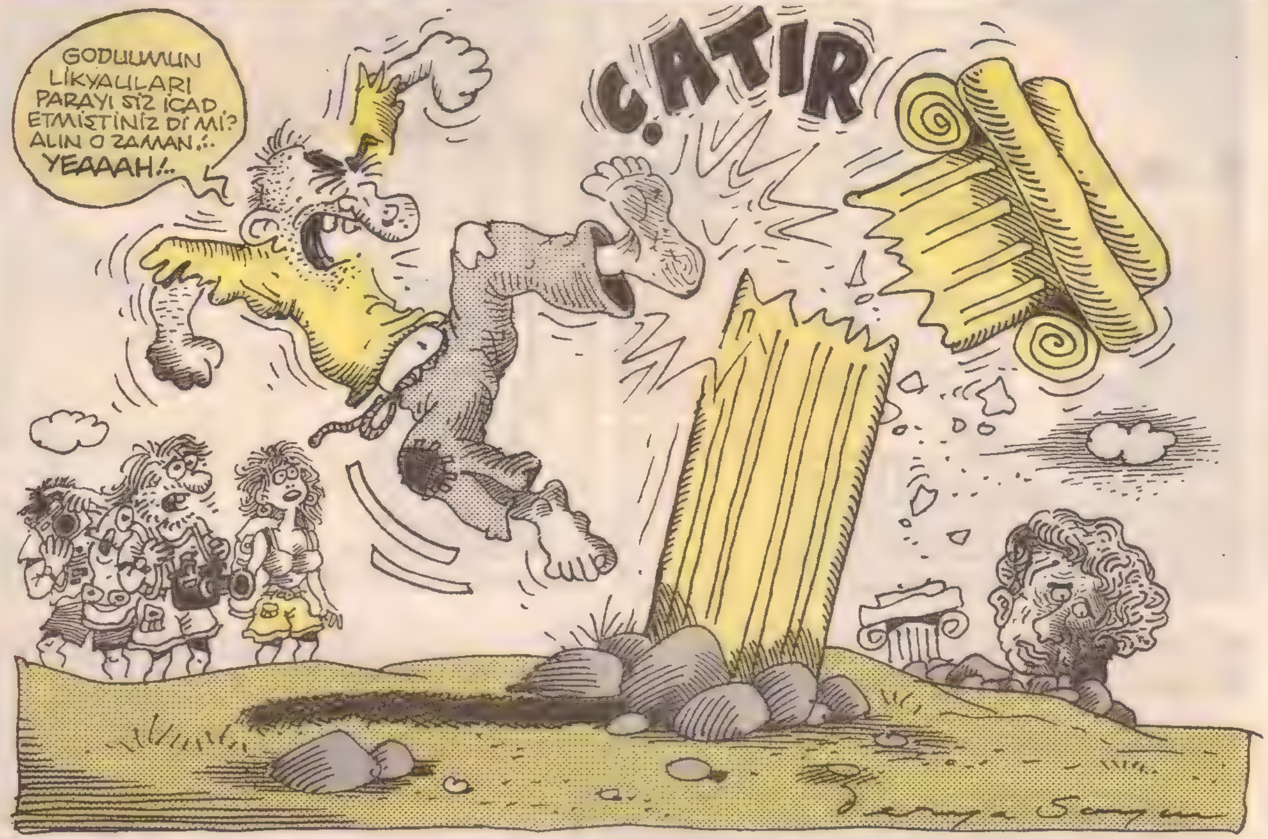
GODUUMUN LİKYALILARI PARAYI SİZ İCAD ETMİŞTİNİZ Dİ Mİ? ALIN O ZAMAN..!.. YEAAAH!..
ÇATIR
Derya Sayın

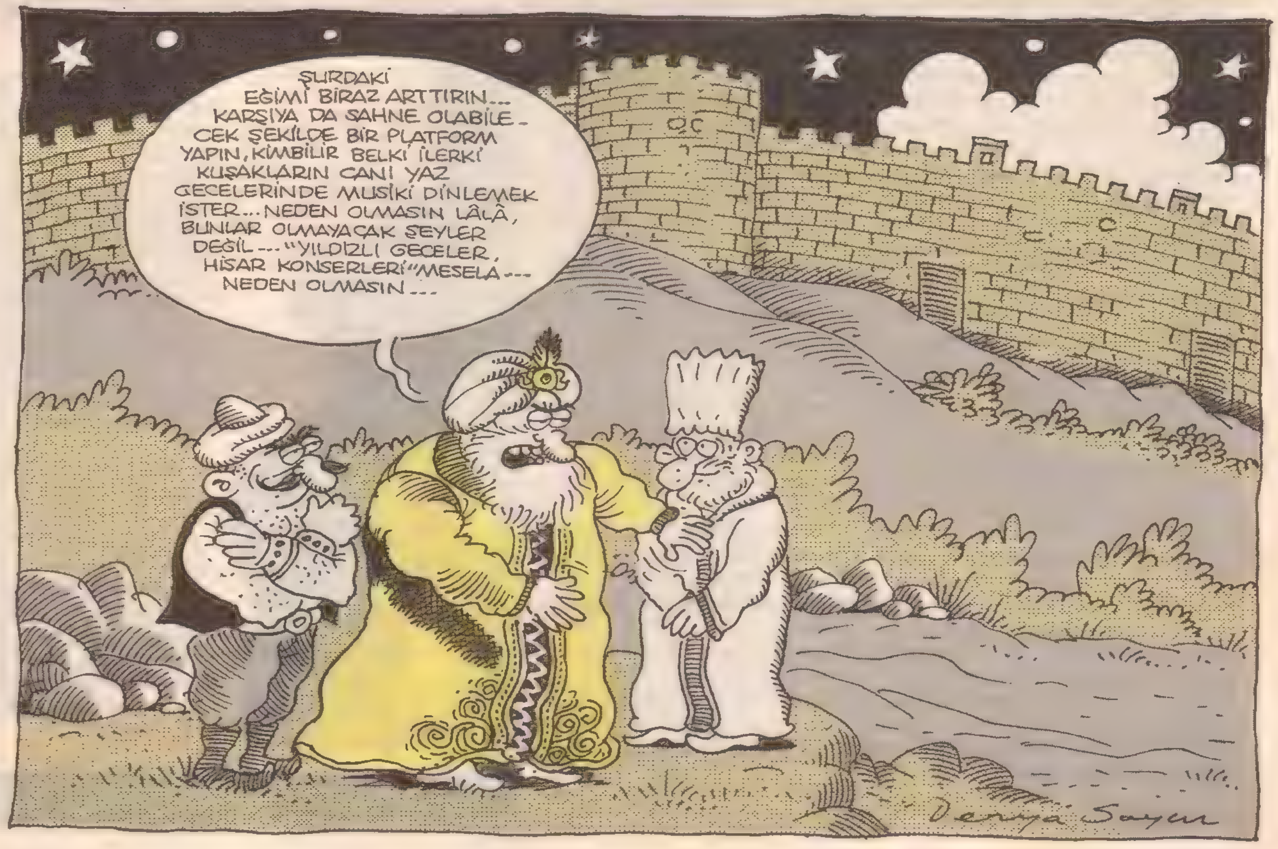
ŞURDAKİ EĞİMİ BİRAZ ARTTIRIN... KARŞIYA DA SAHNE OLABİLE-CEK ŞEKİLDE BİR PLATFORM YAPIN, KİMBİLİR BELKİ İLERKİ KUŞAKLARIN CANI YAZ GECELERİNDE MUSİKİ DİNLEMEK İSTER...NEDEN OLMASIN LÂLÂ, BUNLAR OLMAYACAK ŞEYLER DEĞİL... "YILDIZLI GECELER, HİSAR KONSERLERİ" MESELA... NEDEN OLMASIN...
Derya Sayın

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

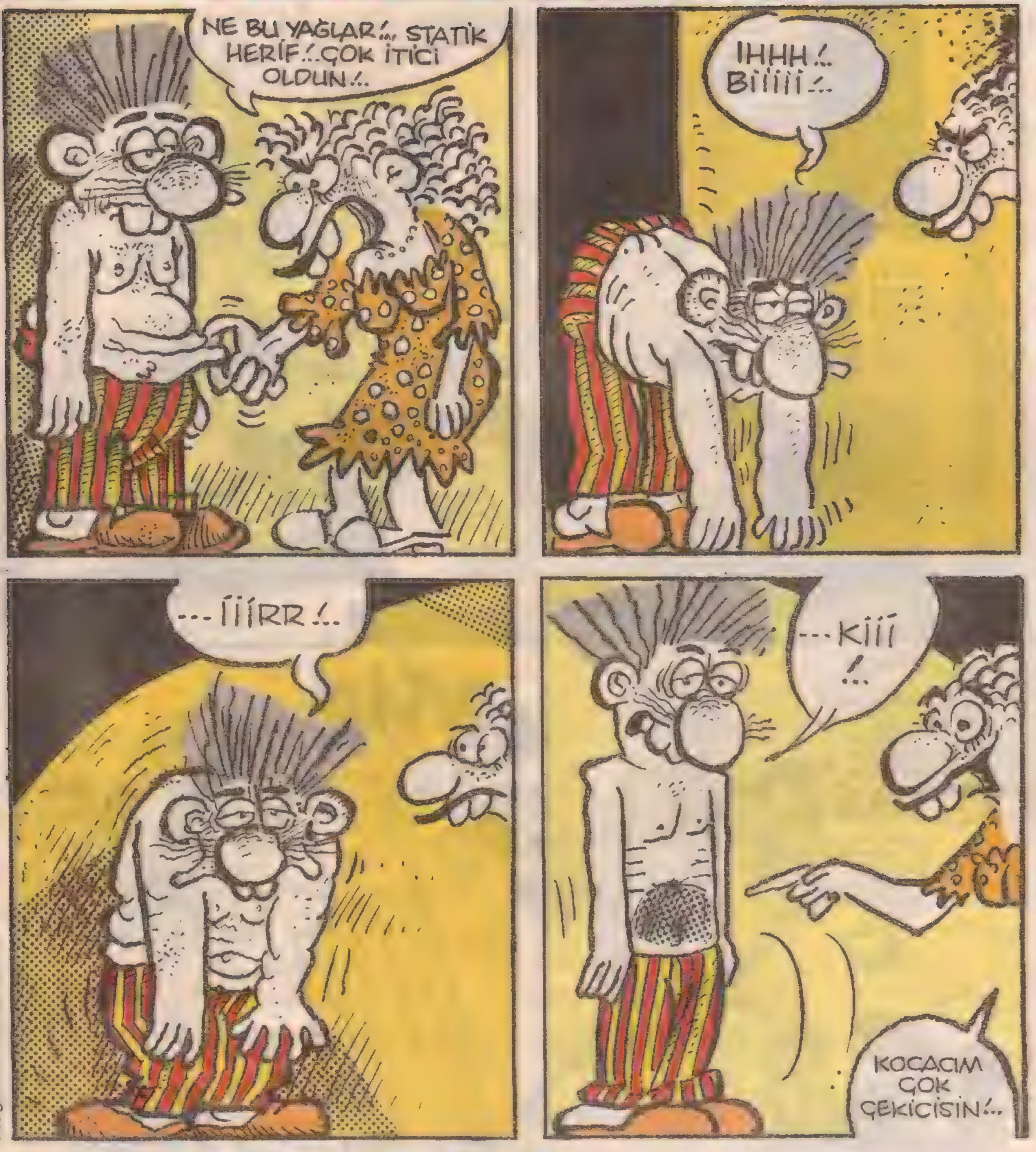
NE BU YAĞLAR!.. STATİK HERİF!.. ÇOK İTİCİ OLDUN!..
IHHH!.. Bİİİİİ!..
...İİİRR!..
...KİİÎ!..
KOCACIM ÇOK ÇEKİCİSİN!..

bezginbekir@leman.com.tr

AKSARAY PAŞAOĞLU

UNUTULAN BİR HALKIN DRAMI

Geçenlerde Laila'da çok önemli bir işim vardı. O yüzden Reina'da havai fişek gösterisi bile izlemeden çok erken ayrıldım. Yolda enteresan enteresan giderken üniversite yıllarından arkadaşım Yalabık Kuşkuşlutırık'a rastladım. Sarılıştık, yanaklarımızı deydirdik. Gel dedi bana bak seni dedi bu vaaay dedi ben seni biraz denizde gezdireyim dedi. Atladık Bebek'e gittik. Yalabık'ın Bebek'te 35 metrelik mütevazı bir frikik mesafesi kadar bir teknesi var. Ben cep telefonumla teknenin fotoğrafını çekip Yalabık'ın telefonuna gönderdim. O da benim yolladığım fotoğrafın fotoğrafını çekip bana gönderdi.

Tekneye bindik ve alabroları palaviraları çözdükten sonra denize açıldık. O tekneyle, bizi açıkta bekleyen 70 metrelik süper başka tekneye gittik ve onunla da daha da açıkta bekleyen 140 metrelik esas yata geldiğimizde, Yalabık bana: "Şimdi seni açıkta bekleyen süper teknoloji harikası yatıma götüreceğim," deyince, ben kendimi tutamadım, "Keşke torunumu da getirseydim, esas yatı görmeye anca onun ömrü vefa eder." Deyince puaaahh! Yalabık gülmekten kendini denize düşerken zor tuttum. Tutunca yüzüne baktım. Aman tanrım! Bu, Yalabık değildi. Tanıdığım o neşeli, şaklaban ruhlu piç Yalabık gitmiş, onun yerine, o birinci diyelim bu hüzünlü kederli, birincisi gitti, yerine bambaşka ikinci bir Yalabık gelmişti. Bunun bıyığı vardı, oysa bir dakika önce yoktu. Ve herzaman maşrapayla Petrus içen Yalabık şimdi Seymen Ağa şarabı fondipliyordu. Bilmem daha önce birinci Yalabık'ın ikiz kardeşi Yavuzol'dan bahsetmiş miydim? Bu oydu. Hayrola dedim Yavuzol bu ne hâl! Anlattı, inanılmazdı. Tam o sırada gecenin karanlığında bir megafon gibi sesli bir şey, "Kimse kıpırdamasın ordan!" gibisinden son sürat gelen deniz kıyısı güvenlik feribotu etrafımızı sarınca Yalabık'ın çıplak ayakla denizin üstünde koşarak uzaklaştığını hayretle gördüm. Kardeşi Yavuzol ise bir jet-skiye atlayarak benzeni bitince bir ayağı ile denizi ittire ittire kaçmaya çalışırken hayretle ben onu da gördüm. Ben de süper lüks yatın gazına köküne kadar basıp öttüre öttüre, patinaj yaptıra yaptıra Sarıyer sırtlarına tırmanarak oradan kaçtım. Yatı ıssız bir mahallede terk ederek eve döndüm. Şimdi bunu nereye bağlayacağım? Yani yazımı! Yatı demiyorum. Ben tineycırlığımı Etiler-Bebek-Nişantaşı üçgeninde yaptım. Ve acılı bir tineycırlık dönemi yaşadım. Her yaz bir kez babamın özel uçağıyla günübirliğine köylük yire gettim geldim. Dolayısıyle gençliğim "süne" ile içiçe geçti. "Süne"nin sütun gibi o kaymak nasırlı çarpık kıl bacakları benim için kutsal bir sembol olmuştur. Ben kendimi bu ülkede unutulmuş bir halkın, "Süne" halkının sözcüsü addediyorum. Enteresandır, bazen kendimi sanki Trakya'da görev yapan bir "süne"nin dört erkek çocuğundan biri gibi hissettiğim oluyor. Ve enterasandır titrek bacaklarıyla ekine tırmanan bir "süne"nin o vebalı ve enine çileli hüznünü bütün hücrelerimde duyumsayabiliyorum. Ve enterasandır, ben, tıpkı bir "süne" gibi geceleri çok sık idrara kalkıyorum... Diyeceğim şu: Bir ülkede, bir tek "süne" bile kendini emniyette hissetmiyorsa, o ülkede demokrasiden bahsedilemez!..

Behiç Pek

DUMUR DETAYI

İki hafta önce yazdığım dumur detaylarından birinde Küçükkuyu yakınlarındaki mola yerinde, bayan WC tarafında **'Aslan Adam Wincent'** resmi asılı olan bir tuvalete bayan ve bay resmi çizdiğimi tüm detaylarıyla yazmış,yakında ordan geçeceğimi ve çizdiğim resmin orda asılı olup olmadığına bakacağımı söylemiştim. Geçen hafta geçerken inip baktım.Asılı da ne demek,bira kapaklarıyla çakılmıştı. Açıkçası şaşırmıştım,eserim orada asılıydı... Tuhaf bir duyguydu bu... İlk kez kendi camiamın dışında, bir tuvaletin duvarında gördüğüm bu takdir beni bilmediğim hoş duygulara sürüklerken,bu koli kartonuna yapılmış çizimi burdan geçen yüzlerce kişi işemeden, zıçmadan önce görecek, ne güzel diye düşünürken tuvaletçi dostumuz bizi kapıda karşıladı. Hasretle selamlaştıktan sonra, bu kez başka bir şey göstericem diye bizi ayrı ayrı bölümlerde olan bay ve bayan tuvaletlerinin içine doğru sürükledi. Ben yeni aldığı oyuncakları gösterecek sanırken (hatırlarsanız tuvaletlerin içi Disneyland gibiydi) tuvaletlerin içine girince bir de ne göreyim;her tuvalette kapıların iç tarafında birer tane **Leman** dergisi asılı.Yani ayrı ayrı her bölümde her tuvaletin içinde klozete oturanın zıçma eylemi sırasında tam karşısında rahatlıkla okuyabileceği şekilde bu tuvaletle ilgili o haftaki **dumur detayı köşesi** asılmış... Üç dört bölümlük tuvaletin hepsi böyle... Donmuş kalmıştım. Halbuki ben ona Leman'dan da dumurdan da bahsetmemiştim. Nerden duymuş ki?.. İzah edilemez bir şaşkınlığın içindeydim. Dışarda duvarda çizimim, içerde tuvalette yazım, bu dağlarda çalınır gayrı sazım...Kimse farkında değildi,dumur detayları konsepti şu an itibarıyla gelebileceği en uç noktadaydı,kendi yarattığı bir aura içinde kendisi de bir dumur detayı haline gelmişti. Daha doğrusu işaret ettiği nesnenin bir parçası olmuştu...

Durun durun şaşkınlıklar silsilesi devam ediyor. Tuvaletçi dostumuz bu tuvaletin bizim için ilelebed ücretsiz olduğunu belirtip sesle çalışan bir kaç muzır oyuncağı bize gösterirken çoluklu çocuklu ellerinde kameralar olan kalabalık bir grup geldi ve **"meşhur tuvalet bu mu, oyuncaklı meşhur tuvalet?"**diye sordular. Tuvalet bir anda lokal bir ünün doruklarına ulaşmıştı ve bu tuvalet sayesinde ben de lokal olarak bir parçacık tanınıp bilinecektim.Bizim medyamız budur işte... Kulaktan kulağa, dilden dile, gönülden gönüle... Miskin Yunus söyler sözün,yaş doldurmuş iki gözün, bizi bilmeyen ne bilsin, bilenlere selam olsun... Kaz Dağı eteklerindeki tuvaleti bu kadar şirin ve güzel hale getiren dostumuza da selam olsun...

Akşamsefası

Şu ağaçların polen dökme mevsimi var ya,hepimiz polenlerden kaçın kaçın kaçarız.Solunum rahatsızlıklarına bire bir. Bu ağaçların polen dökme zamanı bir gün Cihangir'de yürürken gordüm.Adamın biri, hani meyveler dokulsun diye ağacı sallarlar ya işte oyle ağacı sallayarak polen dokuyordu.Bunu niye yapıyordu anlayamadım Belki de evi ordaydı ve polenden aşırı rahatsızdı,bir an önce dokülsün de kurtulayım diye duşunuyordu.Belki de gerçekten herkes rahatsız olsun ıstiyordu Hani oyle filmler vardır ya elinin altında kırmızı bir düğme olupta yaptığı dahihane dev bir bombayla dünyayı yok etmeye yeminli deli dahiler gibi elinin altında basacak bir düğme yoktu o da polen dokuyordu kim bilir... Ne demişler;meyve veren ağaç taşlanır, polen veren ağaç haşlanırmıs...

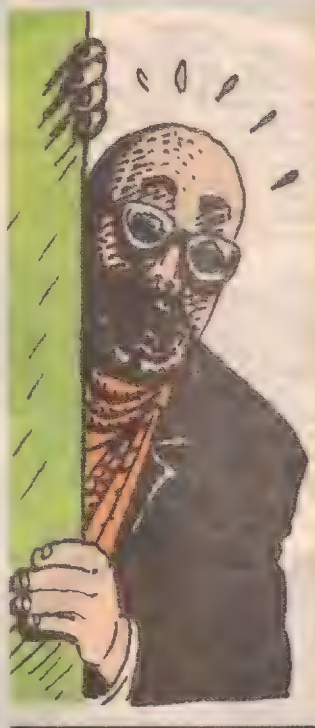

Sevgili okurlar, şu an öyle bir yerdeyim ki,bir adada... Adeta "Doktor Moro'nun Adası"... Günün gazeteleri öğleden sonra buraya ulaşıyor. Neyse ki bol sulu bir yer... Geçen gün sahilde bir aile konuşurken duymuş arkadaşım... Ailedeki çocuklar neredeyse babalarına vuruyorlarmış **"niye bizi buraya getirdin"**diye... Karısı da adama epey bir müddet kızdıktan sonra telefonu çalmış. Herhalde karşıdaki 'nasıl bir yer orası'diye sormuş olmalı ki,bizim kızgın kadın **"sorma şekerim sorma valla Kerbela'nın sulusu"**demiş... Saatlerce güldük. Kerbela zaten susuz olduğu için Kerbela gibi derler, Kerbela'nın sulusu ne ki?... Yani kadıncağız hiç bir şey yok demek istemiş kendince ama ilginç bir biçimde..

Gerçektende tuhaf bir atmosferi var buranın. Su var ama ot yok. Bu yüzden koyunların sigara izmariti yediğini birçok kez gördüm,şaşırdım, şaşırmadım değil, fakat daha çok üzüldüm. Geçen gün de yan bahçedeki beyaz eşyadan çıkmış birtakım straforların gün be gün eksildiğini,küçük parçalara bölündüğünü görünce durumu takibe aldım.Bir de baktım ki tavuklar yiyormuş straforları. Once küçük parçalara ayırıyorlar, sonra da darı gibi yiyorlar. Ben de kafayı yiyorum. Yumurtalardan strafor şeklinde civciv çıkıyordur herhalde, biblo niyetine televizyonun üstüne, arabanın camına falan koymak için. Daha neler görücem bu hayatta bilmiyorum. Dumur ile geçti ömr-ü hayatım....

Güneri İçoğlu

Kaçıranlar için 3'lü set yarı fiyatına Bayiilerde...
KAÇAK YAYIN
KAÇAK YAYIN
KAÇAK YAYIN
kacak@leman.com.tr
KAÇAK YAYIN
Eylül 2003 Sayı 05

Funda

ÖZET: Kaza geçiren Funda bir kolu ve bacağını kaybedip bitkisel hayata girer. bir kaç yıl sonra kapıcının karısı Funda'nın kocasına kolu bacağı olmayan kendi kocasının fotoğrafını gösterir ve bir hikaye anlatır...

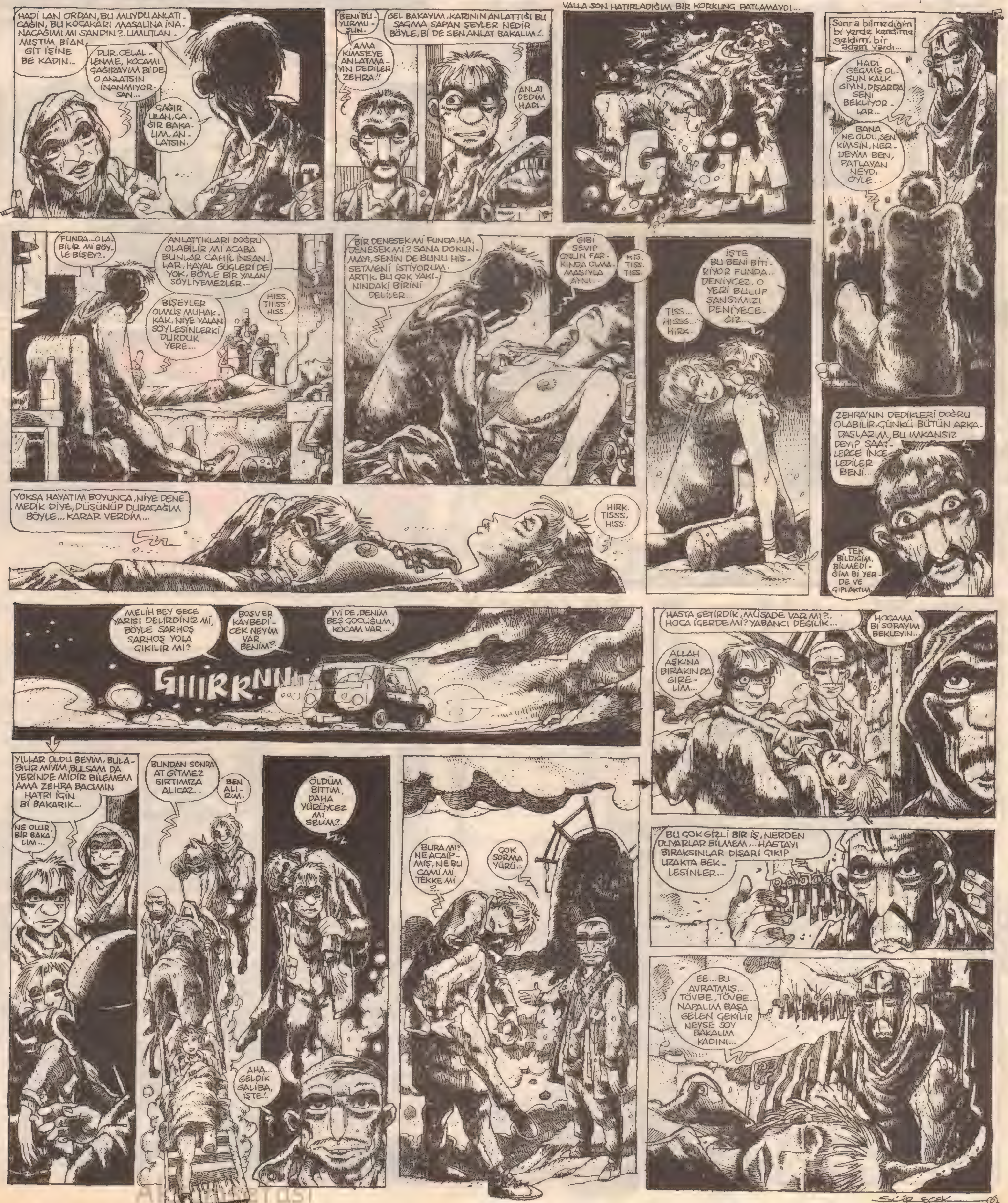
HADİ LAN ORDAN, BU MUYDU ANLATACAĞIN, BU KOCAKARI MASALINA İNANACAĞIMI MI SANDIN?..UMUTLANMIŞTIM Bİ'AN, GİT İŞİNE BE KADIN...
DUR, CELALLENME, KOCAMI ÇAĞIRAYIM Bİ DE O ANLATSIN İNANMIYORSAN...
ÇAĞIR ULAN, ÇAĞIR BAKALIM, ANLATSIN.
BENİ BUYURMUŞUN.
GEL BAKAYIM, KARININ ANLATTIĞI BU SAÇMA SAPAN ŞEYLER NEDİR BÖYLE, Bİ DE SEN ANLAT BAKALIM!..
AMA KİMSEYE ANLATMAYIN DEDİLER ZEHRA.!!
ANLAT DEDİM HADİ...
VALLA SON HATIRLADIĞIM BİR KORKUNÇ PATLAMAYDI...
GÜM
Sonra bilmediğim bi yerde kendime geldim, bir adam vardı...
HADİ GEÇMİŞ OLSUN KALK GİYİN, DIŞARDA SENİ BEKLİYORLAR...
BANA NE OLDU, SEN KİMSİN, NERDEYİM BEN, PATLAYAN NEYDİ ÖYLE...
FUNDA...OLABİLİR Mİ BÖYLE BİŞEY?..
ANLATTIKLARI DOĞRU OLABİLİR Mİ ACABA BUNLAR CAHİL İNSANLAR, HAYAL GÜÇLERİ DE YOK, BÖYLE BİR YALAN SÖYLİYEMEZLER...
BİŞEYLER OLMUŞ MUHAKKAK. NİYE YALAN SÖYLESİNLERKİ DURDUK YERE...
HISS, TIISS! HISS...
BİR DENESEK Mİ FUNDA, HA, DENESEK Mİ.? SANA DOKUNMAYI, SENİN DE BUNU HİSSETMENİ İSTİYORUM. ARTIK, BU ÇOK YAKININDAKİ BİRİNİ DELİLER...
GİBİ SEVİP ONUN FARKINDA OLMAMASIYLA AYNI...
HIS, TISS. TISS.
İŞTE BU BENİ BİTİRİYOR FUNDA... DENİYCEZ, O YERİ BULUP ŞANSIMIZI DENİYECEĞİZ...
TISS... HISSS... HIRK.
ZEHRA'NIN DEDİKLERİ DOĞRU OLABİLİR, ÇÜNKÜ BÜTÜN ARKADAŞLARIM, BU İMKANSIZ DEYİP SAATLERCE İNCELEDİLER BENİ...
TEK BİLDİĞİM, BİLMEDİĞİM Bİ YERDE VE ÇIPLAKTIM.
YOKSA HAYATIM BOYUNCA, NİYE DENEMEDİK DİYE, DÜŞÜNÜP DURACAĞIM BÖYLE... KARAR VERDİM...
HIRK. TISSS, HISS...
MELİH BEY GECE YARISI DELİRDİNİZ Mİ, BÖYLE SARHOŞ SARHOŞ YOLA ÇIKILIR MI?
BOŞVER KAYBEDİCEK NEYİM VAR BENİM?
İYİ DE, BENİM BEŞ ÇOCUĞUM, KOCAM VAR...
GIIIRRNNN
HASTA GETİRDİK, MÜSADE VAR MI?.. HOCA İÇERDE Mİ? YABANCI DEĞİLİK...
HOCAMA Bİ SORAYIM BEKLEYİN...
ALLAH AŞKINA BIRAKIN DA GİRELİM...
YILLAR OLDU BEYİM, BULABİLİR MİYİM, BULSAM DA YERİNDE MİDİR BİLEMEM AMA ZEHRA BACIMIN HATRI İÇİN Bİ BAKARIK...
NE OLUR, BİR BAKALIM...
BUNDAN SONRA AT GİTMEZ SIRTIMIZA ALICAZ...
BEN ALIRIM.
ÖLDÜM BİTTİM, DAHA YÜRÜYCEZ Mİ SELİM?..
AHA... GELDİK GALİBA, İŞTE!..
BURA MI? NE ACAİPMİŞ, NE BU CAMİ Mİ, TEKKE Mİ?..
ÇOK SORMA YÜRÜ...
BU ÇOK GİZLİ BİR İŞ, NERDEN DUYARLAR BİLMEM... HASTAYI BIRAKSINLAR DIŞARI ÇIKIP UZAKTA BEKLESİNLER...
EE... BU AVRATMIŞ... TÖVBE, TÖVBE... NAPALIM BAŞA GELEN ÇEKİLİR NEYSE SOY BAKALIM KADINI...
sürecek

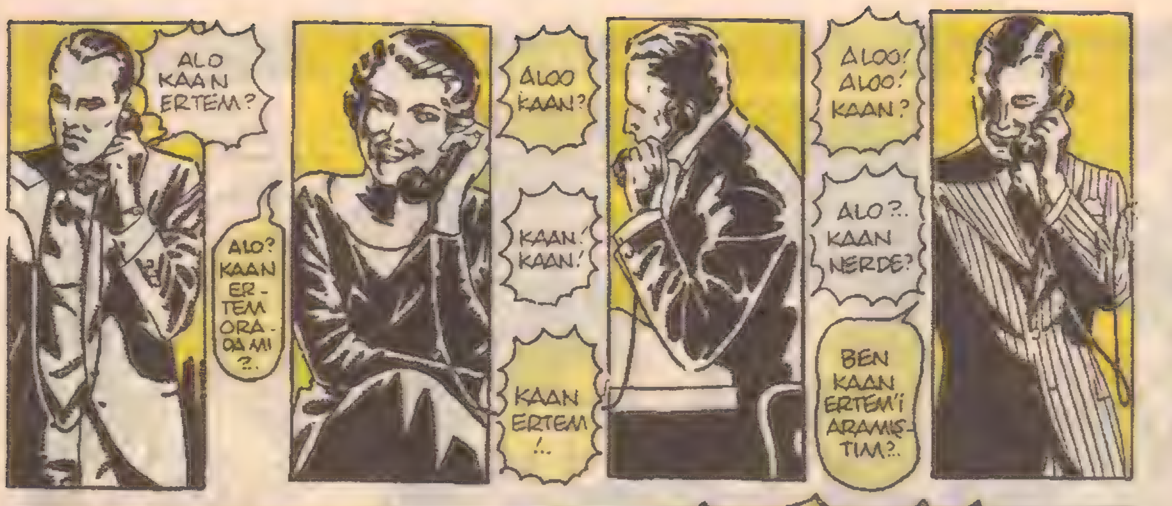
ALO KAAN ERTEM?
ALO? KAAN ERTEM ORADA MI?..
ALOO KAAN?
KAAN! KAAN!
KAAN ERTEM!..
ALOO! ALOO! KAAN?
ALO?.. KAAN NERDE?
BEN KAAN ERTEM'İ ARAMIŞTIM?..

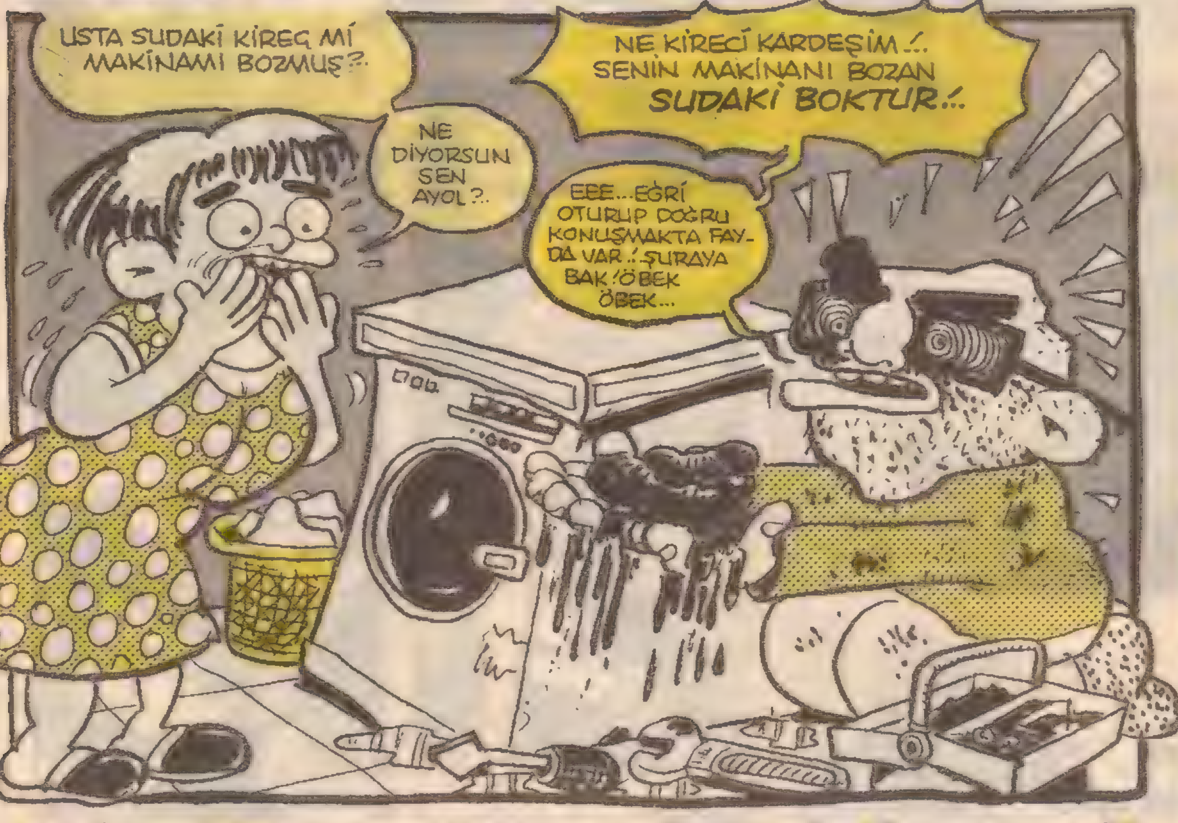
USTA SUDAKİ KİREÇ Mİ MAKİNAMI BOZMUŞ?..
NE KİRECİ KARDEŞİM!.. SENİN MAKİNANI BOZAN SUDAKİ BOKTUR!..
NE DİYORSUN SEN AYOL?..
EEE... EĞRİ OTURUP DOĞRU KONUŞMAKTA FAYDA VAR!. ŞURAYA BAK! ÖBEK ÖBEK...

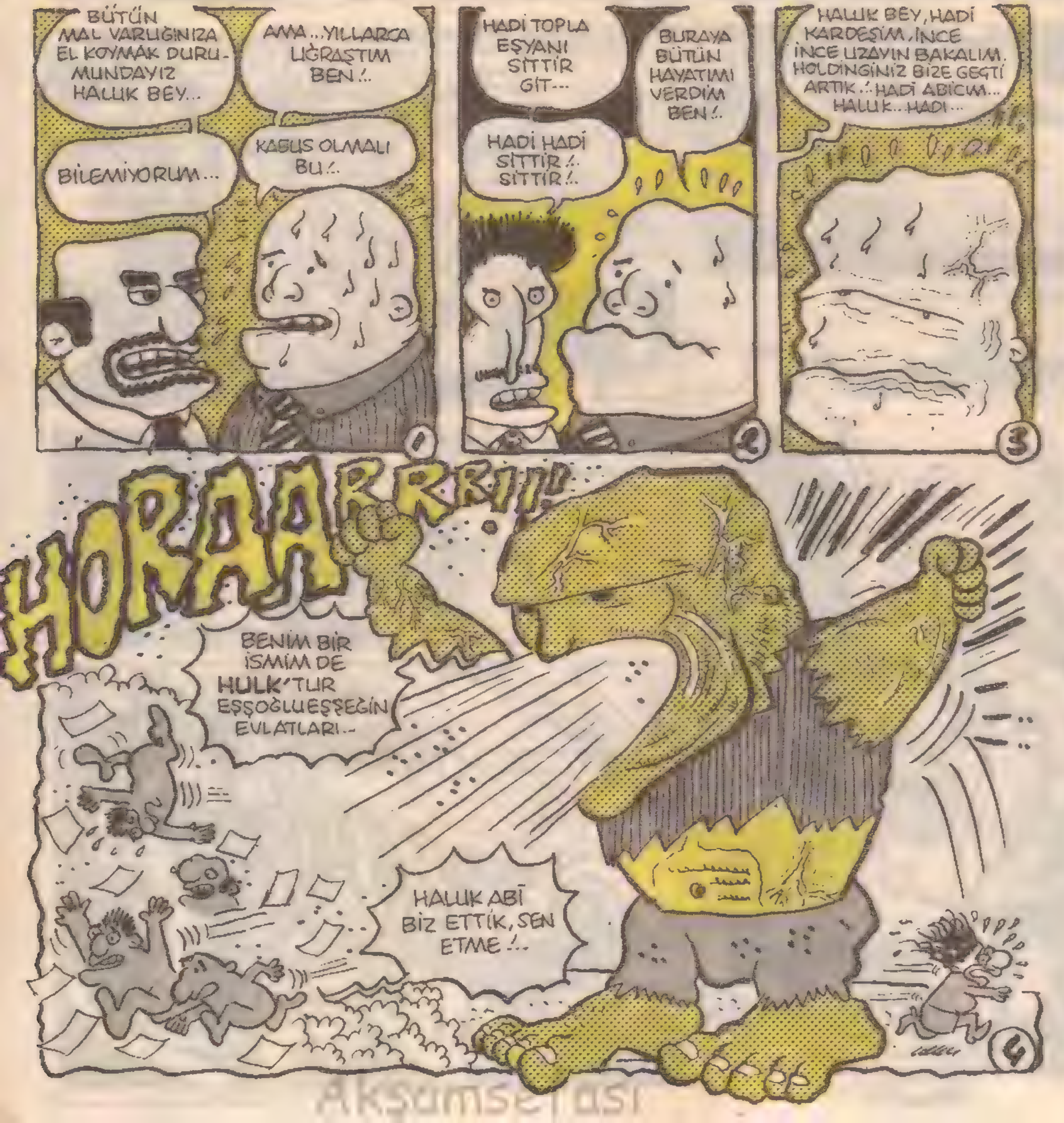
BÜTÜN MAL VARLIĞINIZA EL KOYMAK DURUMUNDAYIZ HALUK BEY...
AMA... YILLARCA UĞRAŞTIM BEN!..
BİLEMİYORUM...
KABUS OLMALI BU!..
1
HADİ TOPLA EŞYANI SİTTİR GİT...
BURAYA BÜTÜN HAYATIMI VERDİM BEN!..
HADİ HADİ SİTTİR!.. SİTTİR!..
2
HALUK BEY, HADİ KARDEŞİM, İNCE İNCE UZAYIN BAKALIM. HOLDİNGİNİZ BİZE GEÇTİ ARTIK!.. HADİ ABİCİM... HALUK... HADI...
3
HORAARRRR!!!
BENİM BİR İSMİM DE HULK'TUR EŞŞOĞLUEŞŞEĞİN EVLATLARI...
HALUK ABİ BİZ ETTİK, SEN ETME!..
4

behicpek@leman.com.tr **Behiç Pek**

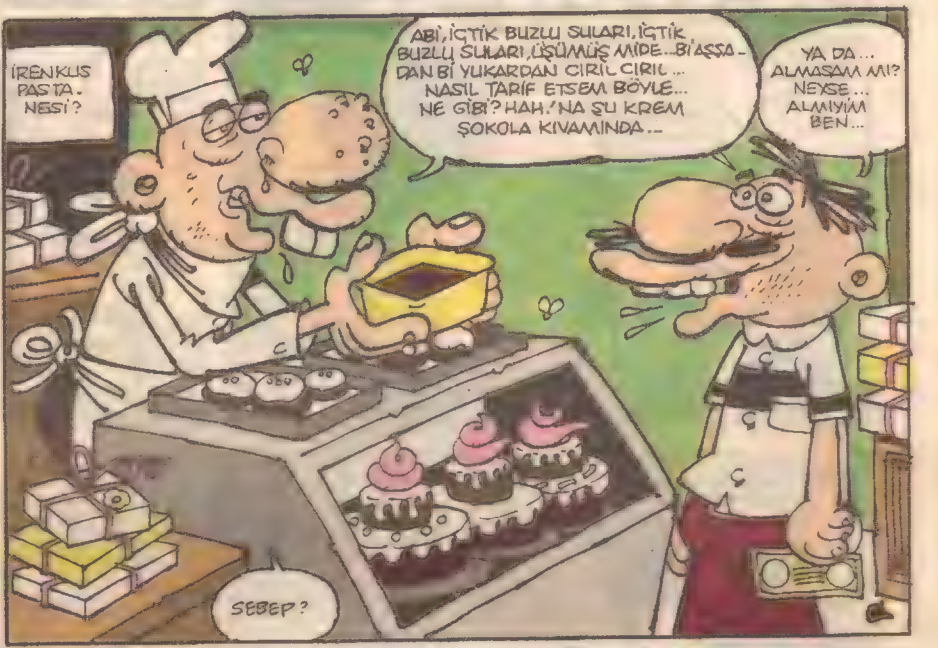
İRENKUŞ PASTANESİ?
ABİ, İÇTİK BUZLU SULARI, İÇTİK BUZLU SULARI, ÜŞÜMÜŞ MİDE... Bİ AŞŞADAN Bİ YUKARDAN CIRIL CIRIL... NASIL TARİF ETSEM BÖYLE... NE GİBİ? HAH! NA ŞU KREM ŞOKOLA KIVAMINDA...
YA DA... ALMASAM MI? NEYSE... ALMIYIM BEN...
SEBEP?

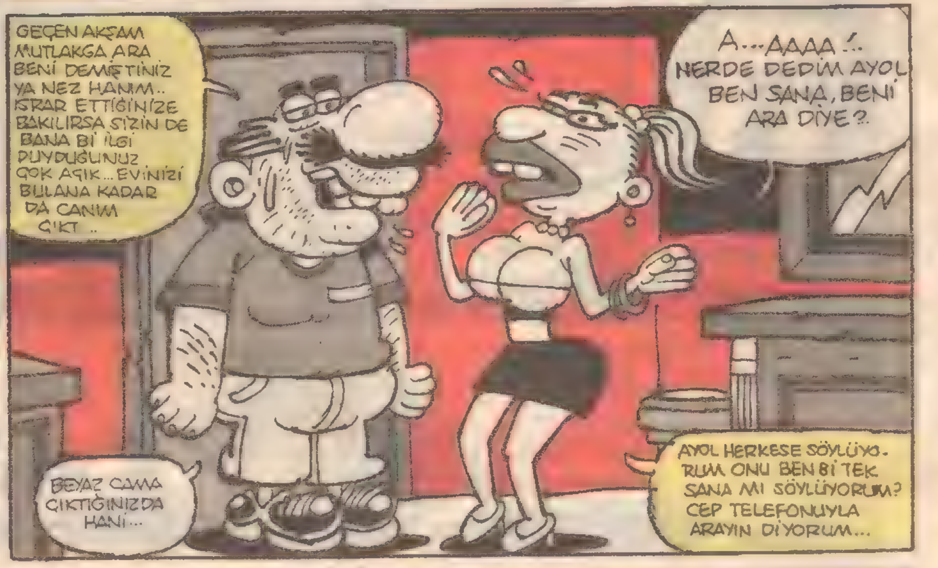
GEÇEN AKŞAM MUTLAKA ARA BENİ DEMİŞTİNİZ YA NEZ HANIM.. ISRAR ETTİĞİNİZE BAKILIRSA SİZİN DE BANA Bİ İLGİ DUYDUĞUNUZ ÇOK AÇIK... EVİNİZİ BULANA KADAR DA CANIM ÇIKT..
A...AAAA!.. NERDE DEDİM AYOL BEN SANA, BENİ ARA DİYE?..
BEYAZ CAMA ÇIKTIĞINIZDA HANİ...
AYOL HERKESE SÖYLÜYORUM ONU BEN Bİ TEK SANA MI SÖYLÜYORUM? CEP TELEFONUYLA ARAYIN DİYORUM...

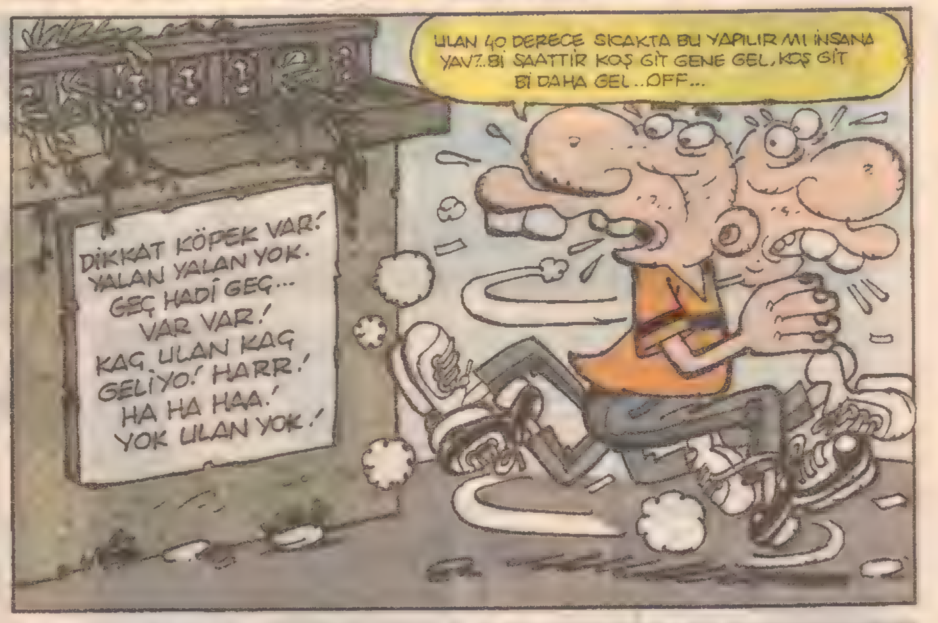
ULAN 40 DERECE SICAKTA BU YAPILIR MI İNSANA YAV?.. Bİ SAATTİR KOŞ GİT GENE GEL, KOŞ GİT Bİ DAHA GEL..OFF...
DİKKAT KÖPEK VAR! YALAN YALAN YOK. GEÇ HADİ GEÇ... VAR VAR! KAÇ ULAN KAÇ GELİYO! HARR! HA HA HAA! YOK ULAN YOK!

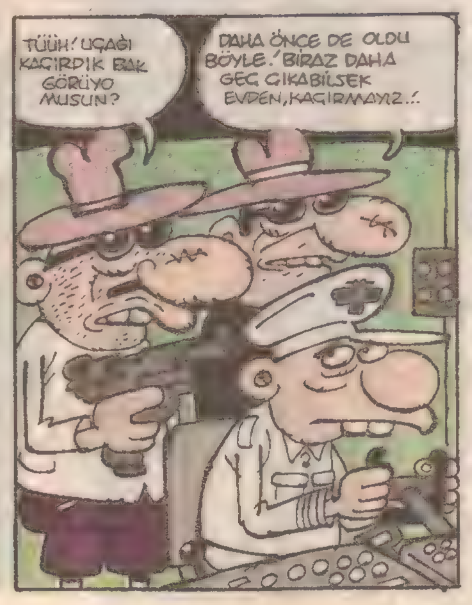
TÜÜH! UÇAĞI KAÇIRDIK BAK GÖRÜYO MUSUN?
DAHA ÖNCE DE OLDU BÖYLE! BİRAZ DAHA GEÇ ÇIKABİLSEK EVDEN, KAÇIRMAYIZ!..

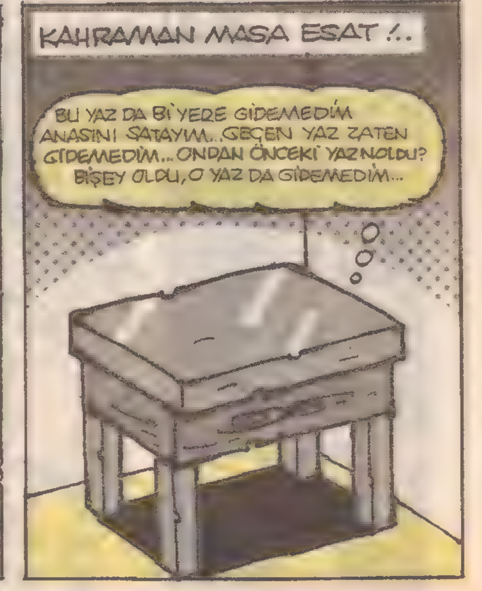
KAHRAMAN MASA ESAT!..
BU YAZ DA Bİ YERE GİDEMEDİM ANASINI SATAYIM..GEÇEN YAZ ZATEN GİDEMEDİM...ONDAN ÖNCEKİ YAZ NOLDU? BİŞEY OLDU, O YAZ DA GİDEMEDİM...

BENİM ÜNİVERSİTELERİM

Nihat Genç

'Benim komilerim', 11 yaşlarında söndürülmüş sigara izmaritleri. Ayakaltlarında biz farkında olmadan dolaşan kurumuş kara böcekler. Kahveler ve kebapçılarda yetiştirilen yaban kedileri. Köylülerin ve varoşların kahve ve kebapçılara yerleştirdiği dilenci tasları. Gözlerimizin ta içine bakamazlar. Bizlere ve hayata göz ucuyla... Günde, beş-on sefer enseden tokatlanır, başlarını omuzlarını içine çekip sıvışırlar. Hem çalışır, hem okuyamazlar. Helalarda zangır zangır ağlarlar. İşemenin keyfini uzun tutarlar, 11'den 19'a kadar tek oyunları bir işeme oyunu, sidikleri ile izmaritleri deliğe sokarlar. Kenef hem oyun bahçeleri hem tapınakları. Ne dudakları ne gözleri ne suratları çocuğa benzemez, çocuksu değildirler, bir çivi gibi sertleşip mahzunluklarını kaybettikleri için bizi de üzülme derdinden kurtarmış olurlar. Askerliğe büyük bir hevesle koşarlar. Mahpusluktan özgürlüğe kaçış gibi. Ya çeneleri dudaklarına çok yakın, ya dudakları burun deliklerine, ya kaşları kulaklarına çok yakın. Bu şekilsizliği görmezden gelmek için gözlerimizi kısar suratlarına zehir püskürterek kaçırırız bakışlarımızı. Bir kara vagon kadar serttir şakakları. Elleri, parmakları, kilit, sürgü parçaları gibidir. Vızır vızır girip çıkan üniversiteli incecik kızların günboyu yalnız ayak diplerine bakarlar. Onları çoğu zaman yiyeceklerimize saldıran sinekler gibi görürüz. Helaların kusmuklarını, bok parçalarını, su geçiren ayakkabıları ve boklara sürünen pantolon paçalarıyla ve mendili kendinden incecik suratlarıyla sümkürüp iç çekişleri ve yorgunluktan afallaşıp mongollaşıp dilleri ıslak bir kravat gibi önlerine düşer. Günde on defa helaya girerler, dokuzunda pantolonları indirmeden, külotlarını sıyırmadan çömelirler. Kendilerini kemirmeye erken başladıkları için 19 yaşına 11 yaş bir bedenle gelirler. Şehre yeni gelmiş köylü ailelerin zembereği kurulmuş oyuncakları gibi aynı şeyi yaparlar. Elleri uzun kemiklidir, önünden geçen tiril tiril kızların kalçalarına hemen yapışacakmış gibi. Bakışları, zararsız dikenler gibi. Kor ateş söndüğünde nasıl pütürlü, yanık ve küllüdür, gece 11'de eve bu kül suratla ve iki minibüsle dönerler. Ve her gün hela kapısında ağlamaktan davul gibi şişmiş gözleri. Ve bizler her gün onlarla aynı koğuşta, aynı ranzalarda yaşıyoruz ama onları hiçbir şekilde hayatımıza asla katmayız.

Komiler, çöp kutusuna atılmış, bükülmüş, kararmış çay kaşıkları gibi. Ama neden inanılmaz bir kudret macunu var yüzlerinde. Bizler, sıkıcı, bitkin, vakit geçsin diye hiçbir şeye benzemeyen lakırdılar içinde geberirken, dizlerimizin, ayak uçlarımızın, tekmelerimizin önünden 'ağbi bir müsaade etsene' diyerek günde kaç defa sıyrılarak kaçışırlar.

Ne zaman komileri anlatsam dramatik sonuçlara gidiyor, trajik uçlarda veryansınlar ediyorum. Doğru değil bu. Söz verdim kendime, onlarla arkadaşlığımı sakin, basit bir hikaye şeklinde anlatacağım.

İşte Eşref! Konur Sokak'taki kahvemizde isim yapmış Türkiye'nin en şöhretli komisi! 10-11 yaşlarında geldi, 17-18 yaşlarında gitti. Şimdi Altındağ Pazarı'nda cep telefonu satıyor. Bir paslı jilet kadar zayıf. Yüzü nasıl ince. Siyah çerçeveli gözlükleriyle şaşı gözleri kalın camların arkasında ameliyatla açılmış gibi büyüyor. Yedi yıl uğraşıp bu sorunu çözdü. Şimdi gözlüksüz ve pek güzel bir oğlan oldu. Sabahın 11'den akşamın 11'ine kadar sürünse yerlere, hela süpürgesinden elimizde yalnız sapı kalır!

Eşref çok dürüst, temiz çocuktu, asla, hiçbir zaman yalan konuşmadı, o kadar zeki çocuktu ki, kahve sakini kızlar, sonunda onu gece okuluna yazdı, ortaokul ve liseyi dışardan bitirmesi için yıllarca kitap taşıdı. Eşref, dokuz kardeşti. Değişmez özelliği Beşiktaşlı oluşu. Beşiktaş'ın mağlubiyetinden başka bu hayatta onu yıkabilecek hiçbir güç yoktu. Kahvenin üstünde Futbol Federasyonu. Bir gün, daha başkan olmamış Serdar Bilgili geldi. Eşref, Bilgili'nin önünü kesti, takımın sıkıntılarını tek tek anlattı, 'senin başkan olmanı istiyoruz' ama, deyip bütün topçuların tek tek raporunu verdi, hatta şu şu köşe yazarları işe yaramaz deyip, şikayette bulundu.

Eşref efsanesini anlatmaya tabii ki gücüm yetmez. Bir gün kahveye ellerinde otomatik silahlar arama için yüzlerce polis daldı. Kahve zınk diye durdu. Kimlikler toplandı. Korkudan nefes alınmıyor. Komiser tek tek kimlikleri dağıtıyor, bağırdı: "Bir kişi eksik!"... Eşref gayri ihtiyari: "Helada" diye bağırdı. Gerginlik gülme krizine dönüştü. Komiserin ağır tafrası bozulunca sinirle Eşref'e baktı, Eşref korkuyla durumu toparlamak için: "Yani komserim, ben bir şey demedim, isterseniz kapıyı çalayım, helada ne yapıyorsun diye sorayım!"...

Kahve sakinleri hâlâ Eşref'i arar, Eşref'ten hergün bir hikaye mutlaka anlatılır, "yahu nerde bizim Eşref" diye bir Eşref faslı döner masada. Bir gün Eşref büyüdü ve kahvenin patronları artık ona garson olmanın zamanı geldi, deyip, komilik formasını çıkartıp, garson forması giydirdiler. Bu çıraklıktan-kalfalığa töreni Eşref'in çok canını sıktı. "Beni kimse garson yapamaz" deyip formayı çıkardı, başkaldırdı. Israr ettiler. "Eşref, ben arkadaşlarımdan çay parası isteyemem. Onlarla para muhabbetine giremem. Beni garson yapmayın" diye yalvardı. Eşref gittikten sonra kahveye komi bulunamadı, yüzlerce komi geldi gitti, kahvenin ön camında 'komi aranıyor' ilanı hiç inmedi.

Bir gün Eşref'e: "Niye garson olmuyorsun, böyle böyle yükseleceksin, daha iyi para alacaksın" dedim. Eşref: "Ben Türkiye'nin en büyük komisi olmak istiyorum. Başım ağrımıyor. Kimseyle para kavgası yapmıyorum. Bir gün arkamdan herkes şöyle diyecek; bu kahvede bir zamanlar bir komi vardı, adı: Eşref. Hayatımda iyi garson tanımadım, garson olunca bir bok oldum sanıyor komileri eziyorlar, garsonlara gıcığım ben, gıcık olduğum şeyden olamam!"...

Eşref, garsonluğu reddedip, komilikten emekliye ayrıldı.

Komilik zor zanaat, sokakta ne satılıyor bileceksin. Kebapçıyı, pideciyi, bakkalı, tostçuyu, poğaçacıyı, simitçiyi, hangi müşteri kızarmış, hangisi soğansız, hangisi dürüm yapılsın ister, hangisi yumurtasız, müşterinin alışkanlıklarını öğrenmek yıllar alır. Ayrıca altılıyı takip edip, her ayaktaki sıralamayı bileceksin. Akşam olduğunda, cebinizde para da sınırlıysa, Eşref ne var? Eşref: "Ağbi sana bir kaşarlı yaptırayım, ekmek içine, altı yüz mü ne tutar?"...

Hiçbir zaman hoş geldin, güle güle, nasılsın yoktur aramızda, dün bittiği yerden başlar, kahveye gelir gelmez ilk cümle şöyle başlar: "ağbi bizim sol kanattan iş çıkmaz!"... Bir de gizli sekreterimiz, soranı, arayanı not alır, şeklini şemalini anlatır, kim olduğunu unutmaz. Bütün komiler bahşişi hemen alır, mesleğinin huyu bu. Eşref'e arada bir bahşiş versen dahi, parayı üç kez iter. Şöyle; "Al oğlum yaa sinir etme adamı!"... "Ya ağbi niye zahmet ediyorsun?"... "Yaa al Eşref kafamın tasını attırma!"... "Valla ağbi çok ayıp oluyor!"... Üçüncü de elimizi cebine kadar sokarak, zorla.

Sıkıntıyla bitmeyen günlerin akşamı. Darlanıp, vakit geçsin diye sinirle ayağımızı durmaksızın otomatiğe bağlamış, titretip, gerilimden ölürken, komiler, işte bu anlarda sosyal gerginlik giderici hizmetler verirler. Onların küçük bir laf atması, cam sileceği gibi, birden önünüzü görürsünüz. Kahvenin kuytu masasında kendi iç savaşımızın ön cephesinde kıran kırana psikolojik savaşlar verirken, en yakınımıza sokulan, sümüklü, çirkin, pis, tuhaf, kesik bir laf sokuşturan ve sıntarak kaçan komiler, iç savaşımızın karanlığını dağıtarak bizlere akıl hastanesi hizmeti verirler!

Her akşam aynı saatte Aydınlık dergisi satan adam girer kahveye, bağırarak: "Aydınlık, gerçekleri yazıyor. Aydınlık, derin devletin gerçeklerini yazıyor!"... Aynı akşam Fener yenilmiş. Kahvenin hızlı fenerlileri, ki sinirden kendilerini yiyor. Bir çıt çıksa kıyamet kopacak. Artık kimse Fener lafı edemez. Eşref, bir elinde boş bardaklar, diğer elinde Aydınlık Gazetesi, kahveye girer, bağırarak: "Aydınlık yazıyor, Fener mağlubiyetinin ardındaki gerçekleri yazıyor!"... Sinirler boşalır. Kahve gülmekten rölakse geçer. Bu beş para etmez espriler o gergin anlarda kullanıldığında en sıkı komedi filmlerinden daha seri makaraları kopartır. Komiler, kahvenin gerilimli, suskun, tıkanık, küflü havasını iyi koklar, bir hareketle bu loş havayı değiştirirler. Eşref, kahve kalabalıksa, elinde boş bardaklar kalabalığını yarmak için: "Yol verin sayın hacı adayları, yol verin hacı adayları!"...

Kahve gürültülüyse Eşref: "Sayın milletvekilleri lütfen susunuz, genel kurulun huzurunu bozmayınız!"... Ve bazen kahveye üniversiteli kızlar okey oynamaya gelir, patavatsız, çok gürültü çıkarırlar, kimse de bir şey diyemez. Eşref

Devamı 15. Sayfada

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

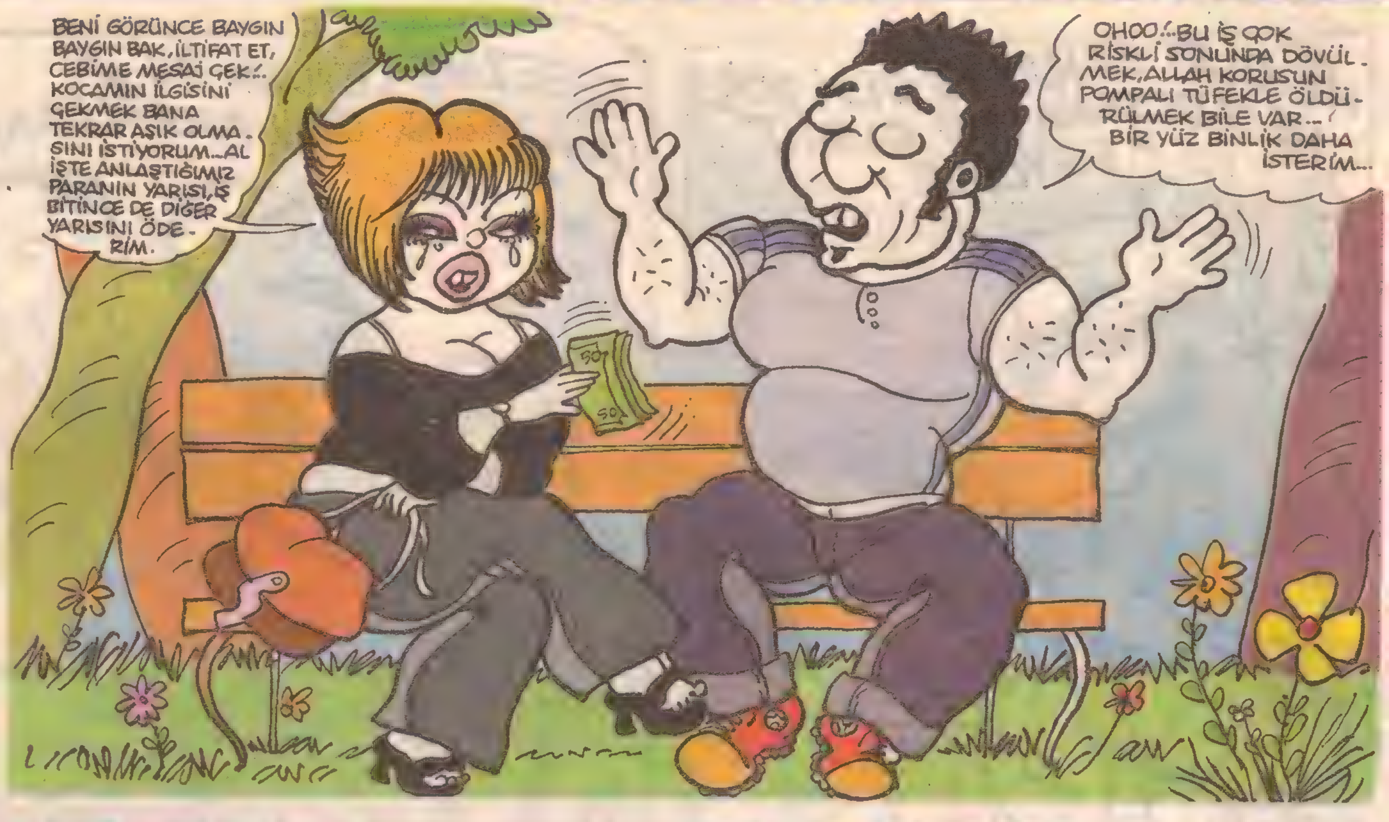
BENİ GÖRÜNCE BAYGIN BAYGIN BAK, İLTİFAT ET, CEBİME MESAJ ÇEK!.. KOCAMIN İLGİSİNİ ÇEKMEK BANA TEKRAR AŞIK OLMASINI İSTİYORUM...AL İŞTE ANLAŞTIĞIMIZ PARANIN YARISI, İŞ BİTİNCE DE DİĞER YARISINI ÖDERİM.
OHOO!..BU İŞ ÇOK RİSKLİ SONUNDA DÖVÜLMEK, ALLAH KORUSUN POMPALI TÜFEKLE ÖLDÜRÜLMEK BİLE VAR...! BİR YÜZ BİNLİK DAHA İSTERİM...
50
50

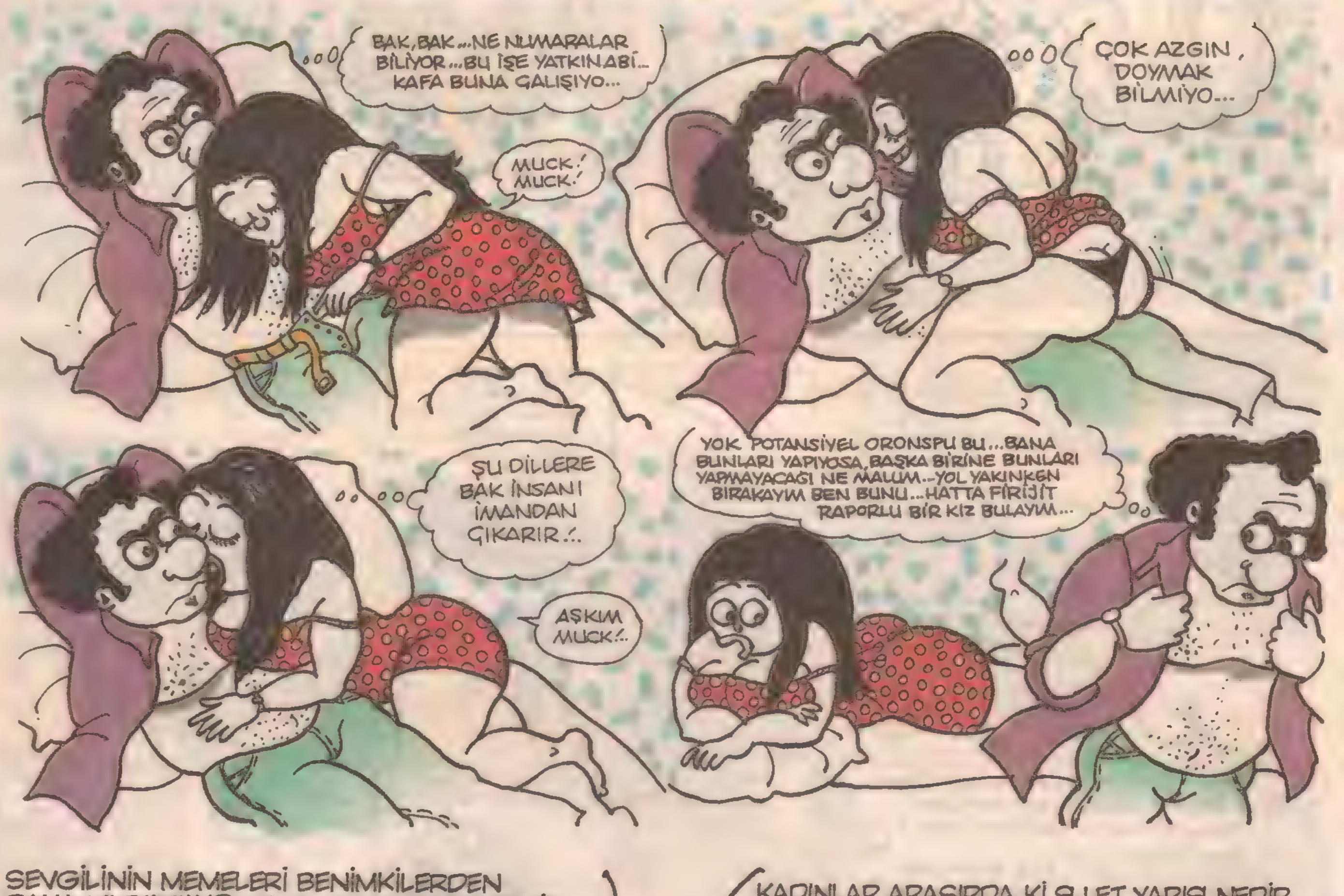
BAK, BAK...NE NUMARALAR BİLİYOR...BU İŞE YATKIN ABİ... KAFA BUNA ÇALIŞIYO...
MUCK! MUCK!
ÇOK AZGIN, DOYMAK BİLMİYO...
ŞU DİLLERE BAK İNSANI İMANDAN ÇIKARIR!..
AŞKIM MUCK!
YOK POTANSİYEL ORONSPU BU...BANA BUNLARI YAPIYOSA, BAŞKA BİRİNE BUNLARI YAPMAYACAĞI NE MALUM...YOL YAKINKEN BIRAKAYIM BEN BUNU...HATTA FİRİJİT RAPORLU BİR KIZ BULAYIM...

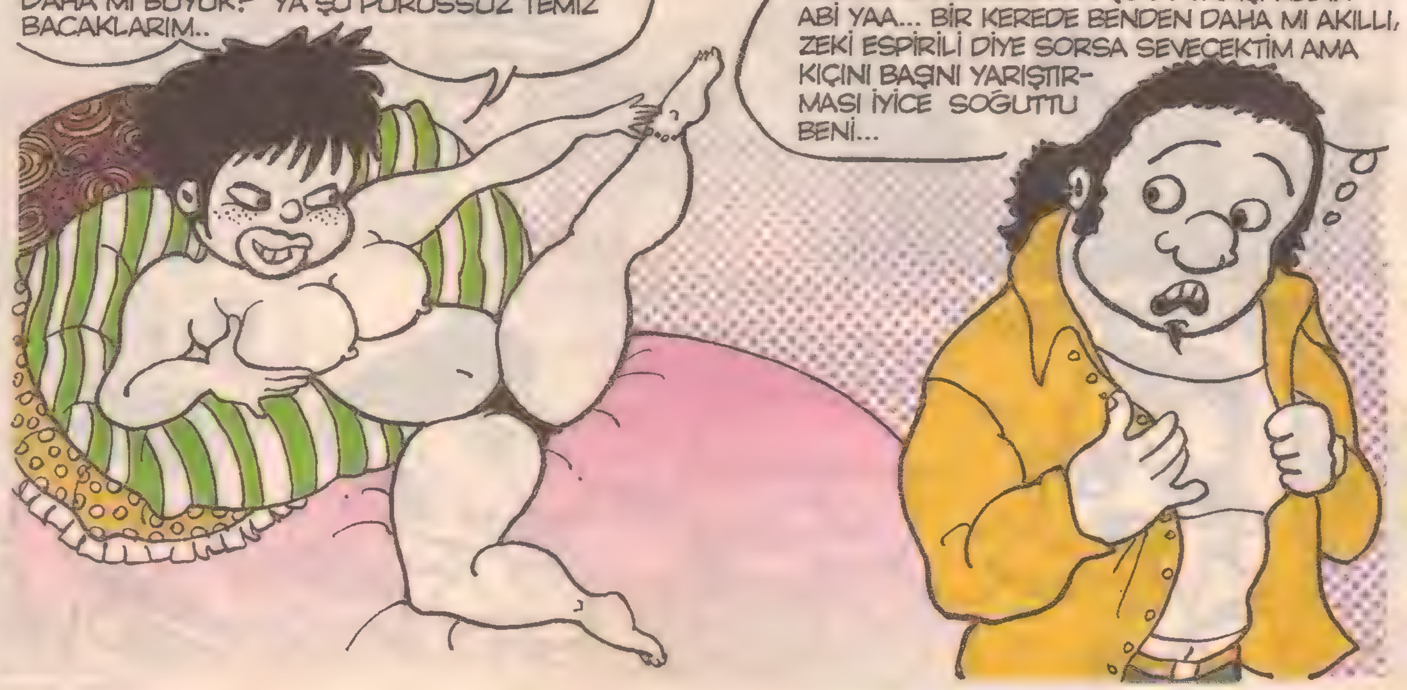
SEVGİLİNİN MEMELERİ BENİMKİLERDEN DAHA MI BÜYÜK? YA ŞU PÜRÜSSÜZ TEMİZ BACAKLARIM..
KADINLAR ARASIRDA Kİ ŞU ET YARIŞI NEDİR ABİ YAA... BİR KEREDE BENDEN DAHA MI AKILLI, ZEKİ ESPİRİLİ DİYE SORSA SEVECEKTİM AMA KIÇINI BAŞINI YARIŞTIRMASI İYİCE SOĞUTTU BENİ...

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

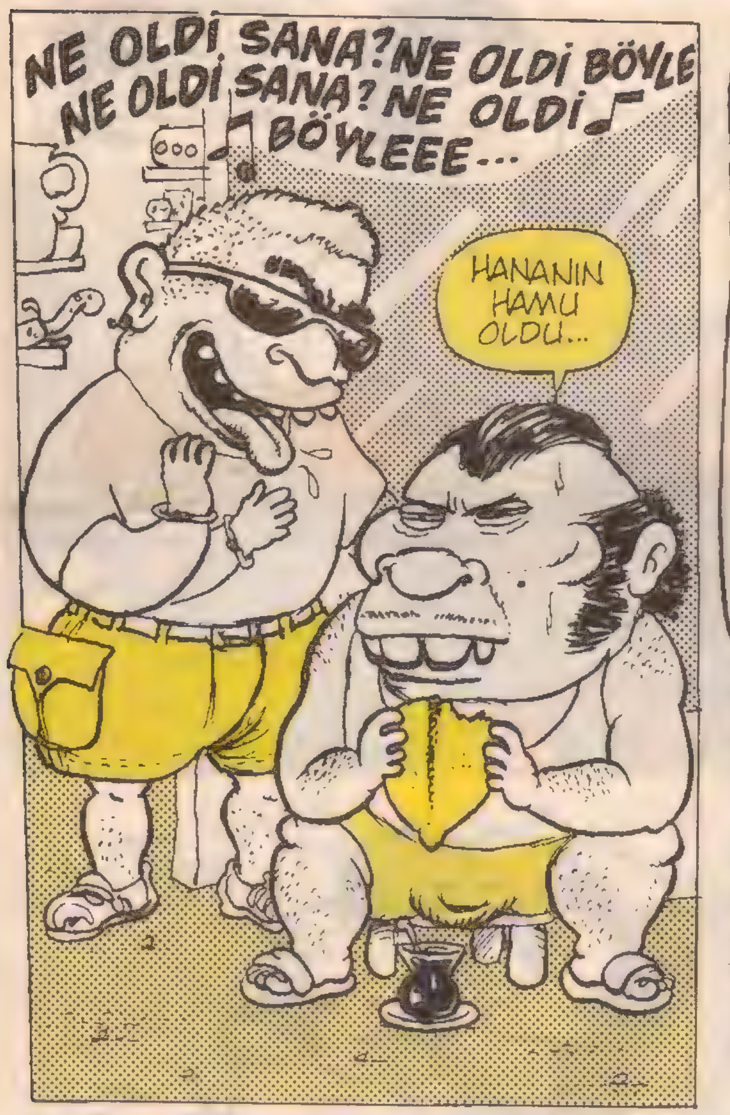
NE OLDİ SANA? NE OLDİ BÖYLE NE OLDİ SANA? NE OLDİ BÖYLEEE...
HANANIN HAMU OLDU...

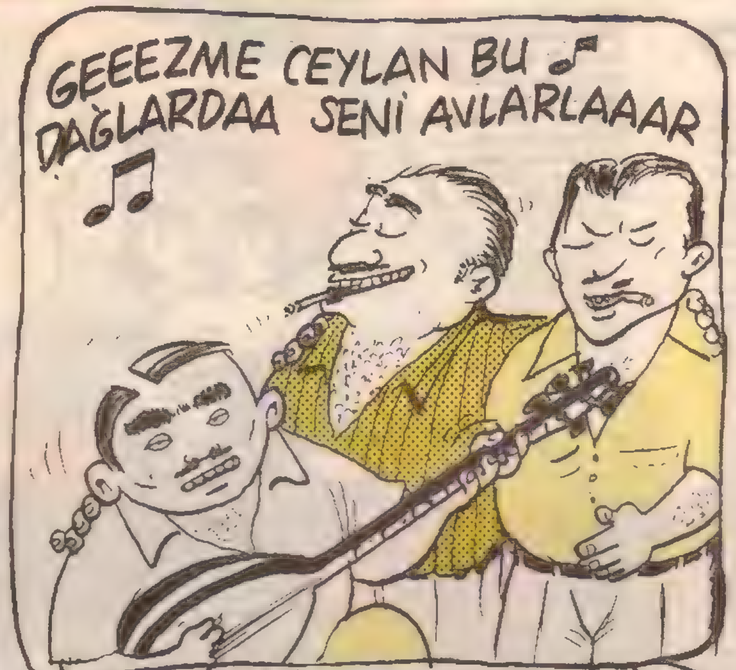
GEEEZME CEYLAN BU DAĞLARDAA SENİ AVLARLAAAR

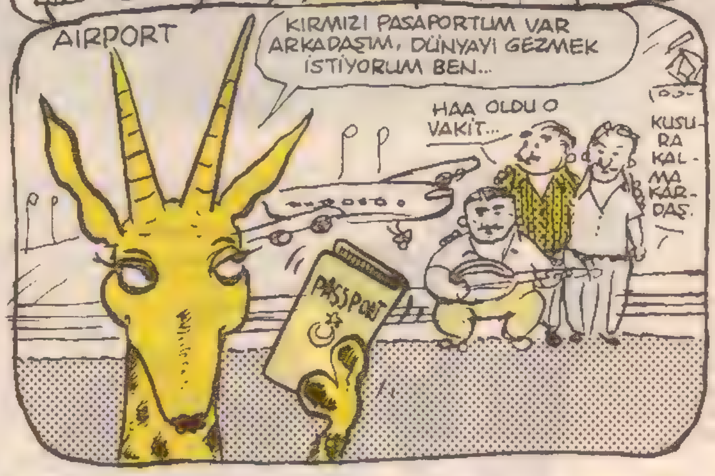
AIRPORT
KIRMIZI PASAPORTUM VAR ARKADAŞIM, DÜNYAYI GEZMEK İSTİYORUM BEN...
HAA OLDU O VAKİT...
KUSURA KALMA KARDAŞ.
PASSPORT

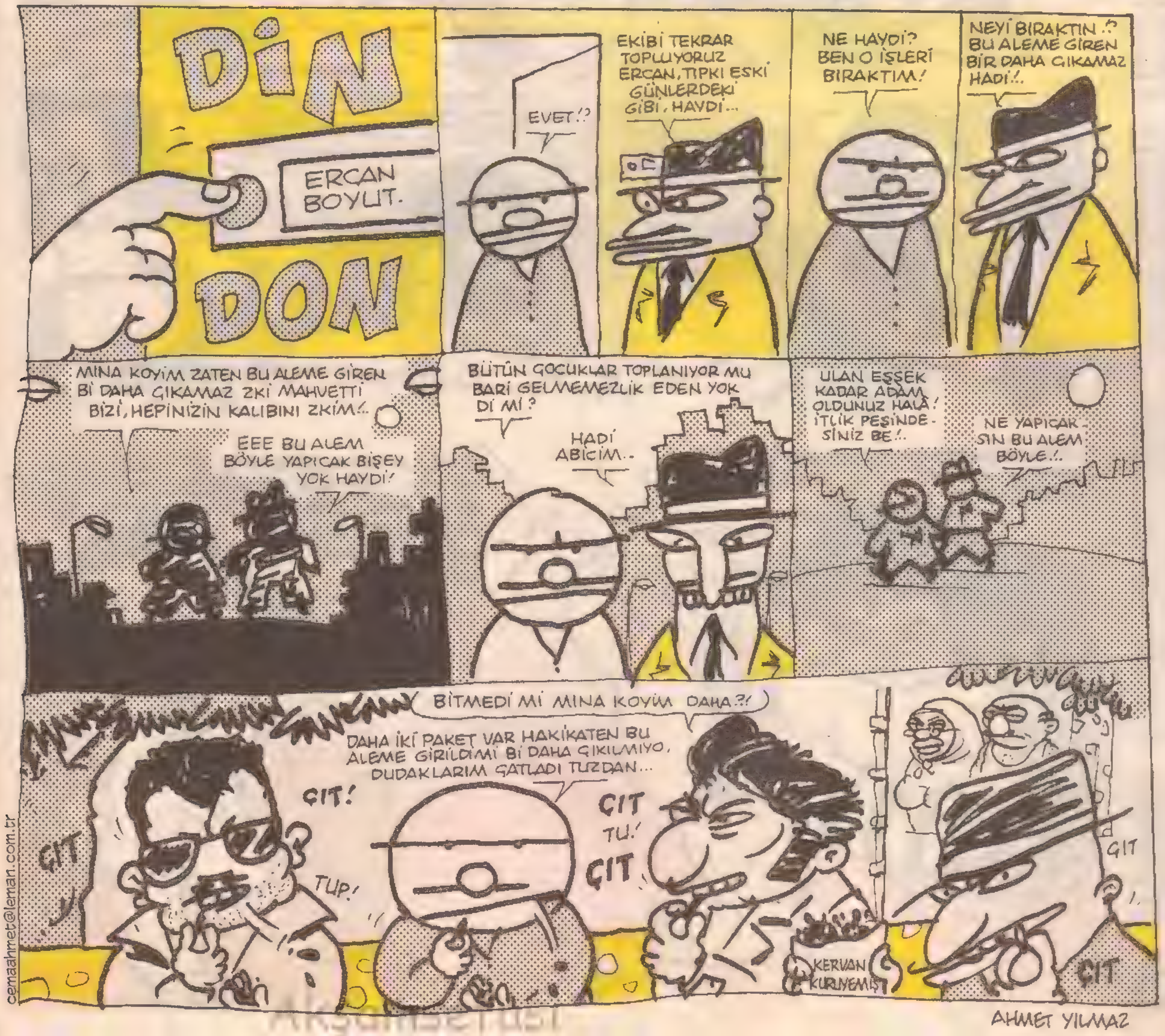
DİN
ERCAN BOYUT.
DON
EVET!?
EKİBİ TEKRAR TOPLUYORUZ ERCAN, TIPKI ESKİ GÜNLERDEKİ GİBİ, HAYDİ...
NE HAYDİ? BEN O İŞLERİ BIRAKTIM!
NEYİ BIRAKTIN!? BU ALEME GİREN BİR DAHA ÇIKAMAZ HADİ!.
MINA KOYİM ZATEN BU ALEME GİREN Bİ DAHA ÇIKAMAZ ZKİ MAHVETTİ BİZİ, HEPİNİZİN KALIBINI ZKİM!..
EEE BU ALEM BÖYLE YAPICAK BİŞEY YOK HAYDİ!
BÜTÜN ÇOCUKLAR TOPLANIYOR MU BARİ GELMEMEZLİK EDEN YOK Dİ Mİ?
HADİ ABİCİM..
ULAN EŞŞEK KADAR ADAM OLDUNUZ HALA! İTLİK PEŞİNDESİNİZ BE!.
NE YAPICAKSIN BU ALEM BÖYLE!.
BİTMEDİ Mİ MINA KOYİM DAHA?!
DAHA İKİ PAKET VAR HAKİKATEN BU ALEME GİRİLDİMİ Bİ DAHA ÇIKILMIYO, DUDAKLARIM ÇATLADI TUZDAN...
ÇIT
ÇIT!
TUP!
ÇIT
TU!
ÇIT
KERVAN KURUYEMİŞ
ÇIT
ÇIT

cemaahmet@leman.com.tr

AHMET YILMAZ

AYRINTILAR

METİN FİDAN

-İyi günner sayın okuyucular, hoşgeldiniz! Yoğun istek üzerine, 'BİKAÇ KONUK' la tekrar karşınızdayız.

-(Sayın Cep): Okuyucuların yoğun isteği yani? Ne güzel.

- Hayır. Yoğun kısmı da bana ait, istek kısmı da! Yani, canım ne isterse onu yapıyom.

-Kimse, canı ne isterse onu yapamaz.

-Orası öyle de, neyse boşverin, bunnar derin konular. Hemen başlamak istiyorum izninizle, ve konuklarımızdan sayın Cep'e dönüyom: Sayın 'Cep' hoşgeldiniz! Bize biras kendinizden bahseder misiniz?

-Öncelikle bana bu konuda konuşma imkanı verdiiniz için, Bikaç Konuk ekibine ve...

-Ekip mekip yok ya, tek başıma yapıyom!

-İyi o zaman, size teşekkür ediyom. Bendeniz, bildiiniz bi pantolon cebiyim işte. Bütün giysilerde vardır bizden. İçime biçok şey alabilirim! İşe yararım yani.

-Nerelisiniz? Aman, nerdesiniz yani! Pantolonun filan neresinde duruyosunuz?

-Ben kendim, sağ yanındayım; sol tarafta da başka bi arkadaş çalışıyo. Bi de altımızda, dizkapaa dolaylarında bi arkadaş var. O biraz süs gibi ama. Sahibimiz pek kullanmıyo onu.

-Sayın Cep, son yıllarda 'cep' diye telaffuz edilen bişiy daa var. Bi cihaz: Cep telefonu. Ona da cep diyolar kısaca. Bu sizi raatsız ediyo mu?

-Vallaa, aslında gıcık oluyom. Masanın üzerindeki telefona masa telefonu denmiyo da bunnara cep diyolar. O zaman öbürüne de masa desinler! Zaten cebin, yani bizim içimizde de durmuyolar pek! Çantada, özel kabında, veya kemere filan takılı oluyolar. Yine de annayışlı olmak lâzım. Farklı bi cihaz olduu için bu ismi uygun görmüşler. Yapabilceem bişiy yok. Tabii gönül isterdi ki özgün bi ismi olsun. Biz de kendi var oluşumuz içinde daa saf ve özel kalalım.

-Biz gene sizden, yani asıl cepten söz edelim. İçinizde nooluyo en çok? Size en çok ne koyuyolar! Koyuluyo?

-Genelde anahtarlık oluyo ben de. Bazen para da tıkıştırıyolar. Şeker, vapur jetonu, selpak filan! Çocuklar çekirdek, leblebi koyar. Sorun diil, taşınım, görevim bu. Yannız şeyden utanıyom: Bişiyi ararken, ya da tesadüfen, içim dışıma çıkınca bi tuhaf oluyom,

-Gerçekten utanıyo musunuz o an. Yani bi eşya utanabilir mi?

-Tabi ben siz insannanın diliyle açıklamaya çalışıyom. Belki tam öyle diil de, ne biliyim! Astarım görününce aniden, bi garip hissediyom! O an boş olduum için belki.

-Yok yok! Boş biri diilsiniz siz. Belki bazen yırtık oluyonuz ama, önemli diil. Soğuk havada bi eli ısıtabiliyosunuz gene de. Son bi soru: En çok neyle dolmak isterdiniz? Yani, içinize ne konsaydı da?.

-Annadım. Romantik bi soru oldu ama. Ben en çok, değerli bişiy taşımak isterdim tabii. Üçe dörde katlanmış, içinde güzel bi şiir olan, birazdan sevgiliye verilecek bi kâğıt parçası meselâ. Bu her zaman olmaz elbet. Ama kibrit kutusu, paket lastii, market fişi taşımayı da severim.

-Sayın Cep geldiiniz için çok teşekkür ediyom, ve sayın 'Yedek Yastığa' dönüyoz hemen! Sayın Yastık, önce niye yedek olduğunuzdan biraz bahsedin isterseniz?

-Her zaman kullanılmayan bi yastığım! Her geceki uyuma yastıı, veya kanapede duran bi yaslanma yastıı diilim de, bi köşede beklerim acil ihtiyaçlar için.

-Bazen, balkonun kapısını filan aralık tutmak için kullanılıyosunuz mesela?

-Evet, o tür işleri de yapıyoz. Fekat ben daa çok, misafir için kullanılıyom. Biraz büyüüm kendim! Bi buçuk kafalık varım. Bi misafir gelince, sahibim beni ona veriyo. Tabii üstüme temiz bi kılıf geçiriyo önce.

-Bir de şu kılıf meselesi var! Kılıfsız hemen kirleniyosunuz. İyi ki kılıf denen bişiy var di mi?

-Elbette! Düğmeli kılıflar, çıt çıtlı olanlar, fermuarlılar! Bi pamuk filan sarkmışsa bi yerimizden, onu da gizleyebiliyoz kılıf sayesinde.

-Peki Sayın Yastık, son olarak, bi romantik soru da size soralım: En çok, nerde kullanılmayı seviyosunuz?

-Üzerime kedi yattıında hoşuma gider. Onu komple taşıyabiliyom! Bi de, bizi bazen asıl yastığın yanında yatağa götürenler var. Asıl yastığa kafasını koyup uyurken, bana da sarılıyo sıkıca..

-Harbiden çok duygusal bi görevmiş bu.. Size de, katıldıınız için teşekkür ediyom, ve sayın 'Yavşağa' dönüyoz şindi. Sayın Yavşak, çok sert bi annamınız var sizin. 'Yalama' kelimesi de size yakın bişey ama, tonlama olarak siz daa sert ve vurucu olduunuz için, yavşak kullanılıyo genelde. En çok hangi insannara diyolar sizi?

-Şindi, çok genel bi tanımlama yapamam açıkçası! Üstelik kullanılma oranım da arttı son zamannarda.

-Bu bize bi taş mı? Yani insannara. Yavşaklar arttı diyosunuz kibarca?

-Arttı mı, artmadı mı, bilemem orasını! Ben sadece gerektiinde kullanılıyom. Kelimeler, sizin ürettiiniz şeylerdir. Çiçek, böcek, ruh kelimesiyle aynı şeyim aslında. Bi yazıda, bi konuşmada etkili görünebilirim ama, yannızca argo bi sözcük olduum içindir. Argo kelimeler, bi tür çığlıktır! İnsanın, vahşi ve hayvanî tepkilerini bile, 'dil' ile ifade etme refleksinin sebep olduğu, doğal çığlıklar.

-Sağolun, nefis açıkladınız da, asıl soruma hâlâ cevap alamadım Sayın Yavşak! Sizi en çok, hangi kişiler için kullanıyolar?

-Bayaa zorluyosunuz. Aslında bi kelime olarak açıklama yapmam sakıncalı ama..

-O da ne demek?

-Yani, gereksiz çağrışımlar filan; yannış anlaşılma riskim var. Şu kadarını söyleyeyim; genelde kendini bırakan insannar için kullanılıyom ben.

-Ne tür bir bırakış?

-Kendi özel zevkleri, arzuları, hırsları; yani bu insâni duyguların aşırı tesiriyle hayvanlaşıp, diğerlerine zarar veren, ve bunu yaparken gerçekten çirkin ve dağılmış, kopmuş gözüken insannar için kullanıyom genelde.

-Harbiden çok genel bi tanımlama oldu! Daa basit, etkileyici, hedef gösteren bi örnek vermenizi bekliyodum.

-Nası bazı güzel ve hoş kelimeleri, lüzumsuz yere, çıkarlarımız için kullanıp annamlarını eskitiyorsak, sert ve etkili argo kelimeleri de her canımız çektiinde kullanmamalı, gerçekten bunu hak edenlere saklamalıyız.

-Galbâ haklısınız sayın Yavşak. Sizi raatça kullanabileceğim kişilerle yarın bile karşılabilirim. Geldiiniz için teşekkür ediyom, ve son konuuumuz, Sayın 'Balkondan Havlayan Kopeğe' donuyoz! Kendisi, bi işi olduğunu belirtip müsade istemişti; o yüzden iki kısa soruyla kendisini bırakacağız. Sayın 'Balkondan havlayan köpek'; niye balkondan havlıyosunuz? Daa doğrusu, balkondan mı, nerden havladıınız da belli olmuyo! Yürürken yolda, Voaarf! Vorf! diye sesler duyuluyo! Bakıyorum etrafa, yoksunuz? Kime ve neye havlıyosunuz, o bulunduunuz gizemli yerden?

-Bi olay ilgimi çekiyo ki, havlıyoz! Ya bişeye gıcım kaptım, veya bi durum ürküttü beni. Sebepsiz niye havlıyım, deli miyim.

-Şunu merak ediyoz: Siz o belirsiz yerinizden havlarken, aşaada yürüyen insannar aniden sesinizi duyuyor, ve kafalarını yukarı çeviriyolar. Salak salak sesin geldii yeri ararlarken, nası görünüyolar ordan?

- Arayan insan, hep güzel görünür!.

-Annıyorum.. Size, Sayın Cep'e, sayın Yavşağa ve Sayın Yedek yastığa katıldıkları için teşekkür ediyor, iyi günner diliyorum. Hoşçakalın!

LeMan mizah dergisi okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO 20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Dönecek Gelişe

Soğuk seher vakti ağaçların dallarından incecik bir hışırtıyla kayıp gitmiştin sen. Tüm rötatiflere, objektiflerin uzun zaman oldu halen iğrenç kirleriyle nasıl akarsularla yıkanmadığına, yaralı bir ceylanı kanlar içinde görüp sırt çeviren sırtlanlara, hayal tacirlerine, aşk fimlerinin katil karıncalarına, deniz diplerinde midye kabuklarının içinde gizli başlarıyla yalan balıklar düşüren olta uçlarına, bizi yalnız koyanlara, dünya denizinin ayakları dibinde onursuzluklarıyla sevgili aydınlığını bir çay bardağında süzüp içine çekenlere ve vesayrelerine... Hep şaşkın, utanır, olamaz gözleriyle baktın ömür boyu.

Tum gerçeğinle bilmesem seni, dizlerinin sıcaklığı içimdeki kuraklığı sulamasa, bunlara iğrendin, yüzlerine kusmamak için terk ettin, tek koydun da beni akıp gittin sanacağım seni... Oysa yüzümü çevirdiğimde dört yönümde, sekiz köşemde hep sıcacık dulüşün bütün vakit kış ömürlerimde içimin sıcaklığı oldun sen.

Kanayan yardan yaralarımın, mavi üniformalı deniz giysinle her düşüşümde kocaman uçurumumda kanıma kan kattın. Tüm yaralarımı sen sardın.

Uzun yolculuğun dalıp gittiğinde gözlerin kadar uzun gezmelerden sıkılıp bir gün sıkıp ıslak hayatını, kurulayıp alıp tellerden, giyinip kuşanıp tüm silahlarını yüreğini, gülüşlerini... Dış kapıyı kapamayı balinanın sırtında sessiz, sakin merhabanla bir gün gene geleceksin sen. Biliyorum.

Biliyorum da onun içindir hep ikimiz adına söz veriyorum dostlara. Ve hep ikimiz için suluyorum kapımın önünde gelişine benden önce sevinecek ağaçları, tozlu yolları, çiçekleri ..

Ve ikimiz için duruşmalarda, savas sonu antlaşmalarda, sigaramızın ateşine düşmanlık yapan rüzgara, kinle yağan yağmura, hep ikimiz için sanıkların hukum giydirilmiş dort mevsim baharlarına avukatlık yapıyorum.

Ve ikimiç için vizyondaki filmimızın, kocaman balonuna iğne uçlu sopalarıyla, uzanmaya, dokunmaya çalışan, bizim gibi elleri ayakları, gözleri olan -farkımız biz görüyoruz- türdaşlarımıza karşı yani hep sıcacık tutuyorum gezegenimizdeki köşemizi.

İnadına ayak diriyorum tamam olmuş vaktimize ve inadına sövüyorum gecelere, gecelerin karanlığına, sırtımı yaslayıp sabaha, aydınlığa...

Günaydınlaşıp güneşle ikimiz için sevmek için karışıyorum kabalıklara.

Sevinç

HALİL TUNÇ'UN OĞLUNA MEKTUP

Yıl 1975, mevsimlerden kış ve günlerden bir Pazar sabahı. TRT'nin siyah/beyaz dönemi!.. Ekranda Türk-İş'in başı Halil Tunç ile DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler tartışıyor.

Halil Tunç, anlatımında buram buram sarı sendikacılık, Amerikan tipi sendikacılık kokuyor, "Sen paranı al, yurt ve dünya sorunlarıyla ilgilenme" anlayışı, daha doğrusu anlayışsızlığı yatıyor. Kemal Türkler ise, DİSK ve Türk-İş'in birleşerek tek konfederasyon altında güçlerini pekiştirmelerini ve böylece sınıf mücadelesi yapmalarını öneriyor. Birleşirlerse, emekçilerin sermaye sınıfına karşı daha güçlü olacaklarını, ülkede sömürüyü önleyeceklerini, insanca ve hakça bir düzen kurabileceklerini belirtiyor. Halil Tunç ise, buna şiddetle karşı çıkıyor, sınıf gerçeğini reddediyor.

Halil Tunç daha sonraki dönemlerde de sermaye sınıfının has evladı olarak onlara hizmetini sürdürüyor. 12 Eylül Dönemi'nden de yardımcısı Sadık Şide'yi faşist generallerin kurdurduğu Bülent Ulusu Hükümeti'ne bakan olarak veriyor. ... Hükümet, işçi haklarını budayan Anayasal ve yasal düzenlemeler yaparken S. ...side'nin gıkı bile çıkmıyor. Niye çıksın ki? Sarı sendikacı, patronlara karşı hiç çalışır mı?..

Oğlu Mithat Tunç da geçenlerde Cumhuriyet'te babası öldükten sonra neler neler olduğunu anlatmış. Oysa babası neler yapmışmış! Babasının yokluğuna duyduğu acıyı anlıyorum. Ama varlığında neler yaptığını niçin saptırıyor? Bunun iki nedeni olabilir. Bu kardeşimizin ya bilgisiz ya da babası gibi usta bir soz avcısı (demagog). Öyle ya, yıllardır "Genel grev!" diye haykırıp da bunu bir kez bile gerçekleştirmeyene başka ne ad verilir?

Oğlu bir düşünsün bakalım, sermaye sınıfı neden sarı sendikacı Halil Tunç'a değil de devrimci ve yiğit sendikacı Kemal Türkler'e kıydı? Evet, niçin acaba?

Erol Soysever / E. Binbaşı

Öncelikle tüm LEMAN emekçilerini sevgi ve saygıyla selamlıyorum. Akabinde tüm Leman okurlarını...

Acılarımızı, bir dem olsun dergimizin karikatürlerinde esprilerinde hafifletmiş olmanın verdiği heyecan ve coşkuyla, kağıda kaleme sarıldık.

Biz iki arkadaşız. Dostluğa adım adım ilerleyen, iki mahkum arkadaş. Sistemin çarkları arasında, mahkum olmanın tüm yoz koşullarında hayata sıkıca sarılmaya çalışan, yaşanılan onca tatsız ve acı dolu hayat hikayemizde gülmeyi, güldürebilmeyi unutmadan, mahkum yaşamını sürdüren iki yurdum insanıyız...

Ekonomik koşulların yarattığı tipik sistem suçlusuyuz. Bizler istemez miydik sıcacık çayımızı dostlarla evimizde paylaşalım, istemez miydik sevdiklerimizle birarada yaşayalım, istemez miydik sevgilinin kollarında uyuyalım velhasıl insanca bir yaşamda, insan gibi yaşamayı istemez miydik?.. Yurdum insanından biri, bize bunu öğretseydi ya... Olur mu bu koşullarda mümkün mü?

Yurdum insanının üçte ikisi sabıkalı (herhalde yani). Okul yerine hapishane yapımına da devam edildiğine göre de... Biz burdayız efendim. Bekleriz!!!

Siz dışarıdakiler, bu satırları okuyan bay, bayan sevgili Leman okurları. Aydınlık yureğinizden sıcacık bir merhabayı, dostça, sevgi dolu bir selamla yazılmış, gulecen, sevecen ve güzel satırlarla dolu mektubunuzu yazar mısınız? Fazla değil yarım saatinizi bize ayırır mısınız?

Mahkumluğumuzun bu kör ve kuytu karanlıklarına sevgi, dostluk ve barışçıl bir dünya özleminin hasretiyle bize ışık tutar mısınız? Satırlarda görüşmek umuduyla...

Sevgi adına, Dostluk adına, Barış içinde yaşayan bir dünyanın özlemi adına gözlerinizden ışığı yureğinizden sevgiyi ve umudu eksik etmeyin. Sevgilerle...

H. Galip Yuksek ve R. Alkan Onaran / Kapalı Cezaevi-Balıkesir

ATOM
EYLUL SAYI: 2003/09 FIYAT 1.000.000 TL
atomcan@leman.com
CANIM DEDİKLERİM CANIMI ALDILAR..

Eylül sayısı bayiilerde...

Nihat Genç

na dikilir: "Kızım Zana, sus kızım, Zana yavrum, sus kızım!"... (Yıllar önce mecliste, meclisin yaşlı üyesi Septioğlu, Kürtçe yemin okuyan Zana'yı sakinleştirmek için başkanlık kürsüsünden böyle bağırıyordu!"...

Yaşadığı felaketleri, yoksullukları, sıkıntıları, bizlere hiç sezdirmeden bir prens gibi, burnundan kıl aldırmadan, dimdik, bizimle, aramızda yaşadı Eşref. Acımasız açlığını, ahlaki bir dirençle, ortalıklara dökmeden ve kırkına gelip hâlâ bir iş tutturamamış yüzlerce müdavimi olan bu kahvede 18 yaşında işini kurup, yani dünyaların sahibi oldu. Onlar bir şekilde kıvırır bu hayatı. Onlar için sorun yok. Kıvırırken bazıları patlak verir. Olsun, yine sorun yok.

Eşref girip çıkarken bizim ağzımızdan çıkan her söze kulak misafiri olur. Bizim hiç umursamadığımız bu sözleri Eşref, susup susup, gider-gelir düşünür, tartar, boşları toplar kaldırır ve yeri gelir benden aşırdığı kelimeleri makineli tüfek gibi üstüme tutar. Ağzımdan rastgele çıkmış fikri tartışmadaki kelimelerin anlamı ve şekli bozularak ama çok doğru kullanılarak söylenmesi yüzlerce defa gülmekten yerlere yatırdı, bizi. Yani, Eşref fikirlerimizi nasıl anladı, nasıl değiştirdi, nasıl yorumladı, çok şey öğrendik...

Arada bir ziyaretime gelir. Ne tuhaftır hemen sıkılır, biz de. İşi, keyfi, morali yerinde, ama aradığımız belki de hep o komi Eşreflik halidir. Komiliği tutkuyla yaptı. Uçurum kenarındaki çocukluğunun acımasız zehrinden, zekası ve şimşek gibi sevinçlerle, oktan fırlatılan ateşler gibi başka dünyalara atladı.

Bunca delik deşik, bozma yapıştırma hayat içinde, bir küçük komiden, dev bir kahraman olur mu? Oldu. Eğer, hayatınızın kökenine, sefil, çirkin yoksulluğunuzdan değil, saf duygularınızdan dayanak yaparsanız, bu içtenlik, dünyanızı ısıtan ateşlerin filizleri olur.

Ve bu çocukların hayatlarını ne zaman irdelemeye, konuşmaya çalışsak, hayat hikayelerini anlata anlata, elimizde değil, birden ahlak hocası oluveririz. Hepimizi, sizleri, bizleri, bu toplumun ahlak ve sosyal hocalarını hâlâ bu küçücük kara böcek çocuklar yetiştirir. Bizim en mükemmel ve en hassas insan şeklini alabilmemiz için bu çocukların gözlerindeki bitmeyen kudret macununu günboyu izlememiz gerekir. 9, 10, 11 yaşlarından 20'li yaşlara kadar kan ter içinde uçurtma çıtasından ince kol, ayak bilekleriyle koşturmaları, anlamaya çalıştığımız bu hayatın felsefesidir. Hayatı, bize hâlâ onlar öğretir, hayatı hâlâ bize, din, ideoloji, siyaset, eğitim, edebiyat öğretemez, hayatı hâlâ, çürümüş, yıpranmış, iğdiş edilip paçavraya döndürülmüş bu çocuklardan öğreniriz.

Eşref'in yeri doldurulamadı, onlarca komi günübirlik girdi, çıktı. Sonunda, 14 yaşında bir alikıran başkesen, Yasin, düştü kahveye. Cinayetten yirmi yıl yatmış çıkmış gibi. Girintili çıkıntılı suratı, bir kürek dolusu kaya çakılı düşünün. Ya da birkaç pençe yapılmış eski kösele ayakkabıları. Kafası dört köşe, dört köşesi de şiş. Pabuçları bayat pideler gibi hamur, uzun ve lapşap, bu kadar büyük ayakkabı olamaz, mutlaka ayakkabının uçlarını gizli banka olarak kullanılıyordu. Tam bir bela. Daha iki günde namı 'bu adam olmaz'a çıktı. Yüzü her an asık, kızgın. Sırtında sürekli bir çuval taşıyormuş gibi yarı kambur. Kahve patronları, garsonlar gına getirdi, 'illallah' demekten, yaka silmekten yoruldular. Onlarca defa işten götüne tekme vurularak kovuldu. Yine patronların merhametiyle bir şans daha verildi. Yasin'de herşey vardı; heyecan, macera, avantür. Her gün bir vukuat, her gün yeni bir fırıldak. Kebap söylersin pide getirir, üstelik pişkin pişkin sırıtır. Gittiği yerden iki saatte gelmez, üstelik "benden ne istiyorsunuz" diye çıkışır. Para üstlerini karıştırır. Altıyüzliralık ekmek için kaşar diye bir milyon verirsin, üste kalsın diye. Bakkalı da sersemletti, dörtyüz liraya kaşar içi ekmek yaptırır, altıyüzü cebe indirir, kahveye gelince bir de, ağbi 1200 tuttu, ikiyüzü cebimden ödedim, der. Simit söylersin "simit yoktu, poğaça aldım, üstelik bulamadım arka sokaktan aldım diye kendini acındırır, poğaça yüz lira daha pahalı, o yüz liraların hesabı akşama kadar verdin vermedin bitmez. Masalardaki sigara paketlerini gizlice yoklar, hani bitmişse çöpe atacak, çaktırmadan içinde sigara olanları dahi atıp, yürütür. Bir, iki, üç, patron bağırır, garsonlar bağırır, müşteri bağırır... Yasin oğlum, nerde sigara paketi... Her gün gözleri dayaktan davul gibi şiş. Ertesi gün yine bildiğini okur.

Yasin, bu hayata girmek için üç-beş yıl daha bu tür küçük maymuncuklarla açmayı deneyecek hayatın kapısını, sonra, o da çaresiz kalıp, omuz vurup, tekmeleyerek kıracak, ama mutlaka girecek.

Yasin'in küçük puştluklarla kurduğu dünyası bizim de dünyamız oldu, nefesimizi tutmuş, işten atılmayı, dayak yemeyi, rezil olmayı göze almış Yasin'in bozukluklarını her gün birbirimize anlatıyoruz. Eşref'i çoktan unuttuk, Eşref, erenlere karışmış, eski mahallelerin camii hocaları gibi kaldı. Yasin, maceralarıyla çılgına çeviriyor bizi. Kahveye geldiğimizde ilk işimiz, bugün Yasin'in bir vukuatı var mı? Akla hayale gelmeyecek hinlikler. Bakkal üşenmedi, bana kadar geldi, 'ağbi söylemeye utanıyorum, hani şikayet gibi olmasın, bu oğlanı bir daha bakkala göndermeyin!". Herkesi anında yiyor, hemen yiyor. O kadar seri üst üste sigara içiyor ki, bir gün sigara komasına girdi, bayıldı, hastaneye kaldırıldı. Her an her şeyi ısırıp kopartmaya hazır sert dişleri vardı. Belki bu çıkışsız hayatı yenmek için habire paso pislik yapmak zorundaydı. Diyelim kahveye genç bir kız gelmiş, bütün masaları bırakır, kızın masasının boş küllüğünü bin defa temizler, diyelim kız masaya abanmış, yüz defa elindeki çaputla kızın masaya abanmış memelerine doğru, belki on defa: "Hanımefendi bir müsaade et!"... Yasin her gün kovulur, kovulmazsa dayaktan işten kaçar, bir hafta sonra yine gelir. Kahvenin karşısında kendini öyle mahzun, yere bakarak, acındırır ki, patronlar yine merhamete gelir, işe alır.

İlk geldiği günler yanıma çektim; "bak Yasin, iyi çalışman lazım, burda senden önce bir Eşref vardı, herkes severdi onu..."... Yasin: "Eşref'ini .ikiyim, bu alemde kendimden başka kral tanımam!"...

Dediği gibi oldu, bu alemin en çok konuşulan komisi oldu. Puştlukları, kaytarmaları, küçük hileleri, işi dalgaya almaları, işi boşlamaları, birer müthiş hikayeye döndü. Yasinsiz gün geçiremez olduk, lakabı: Puştun Allah'ı olmuştu, kahvede bütün masalarda gün şöyle başlardı: "Ne yaptı gene Yasin!"...

Yasin'in insanın kanını donduran hikayelerinden yalnız bir tanesini anlatayım bir fikir versin. Bir misafirimle kahvenin karşısında pide yiyoruz. Yasin girdi içeri. Beni görür görmez kalabalık içinde bağırdı: "Tabii, sizin paranız var yiyorsunuz yağlı yağlı pideleri. Demezsiniz şu Yasin kardeşiniz açtır, garibandır, sabahtan beri ayaktadır!"...

"Tamam Yasin, sus Yasin!" deyip, hemen bir pide ısmarladım. Yasin hınzır hınzır sırıtarak gitti. Birkaç saat sonra yine yanımda beni yeni tanıyan misafirler. Yasin bağırarak; "Pide ısmarlayacağım deyip, yedin bizi. İki milyon pide parası verdim, hani ısmarlayacaktın. Benim gibi garibanın iki milyonunu iç ettin ağbi!"... Ismarladığım pideye teşekkür edeceğine üstüne iki milyon daha kakalamaya çalışıyor. "Lan Yasin öldürürüm lan seni" diye fırlıyorum yerimden!

Onunla sıradan bir konuşmamı özetleyeyim. Yasin'in belki en iyi böyle tanıtırım! Öğlen gelmişim, bir çay içip kaçacağım. Yasin, masaları toparlıyor, gözucuyla yüzüme bakıp pis pis sırıtıyor.

"Ne var lan niye sırıtıyorsun pis pis!.. Bu laflarla yüz bulup, yani, "Nihat ağbinin keyfi yerinde" deyip yanaşır...

"Ağbi valla siz adam değilsiniz, (sigaraya uzanıp bir tane çeker). (Ve konuşmasının arasında bol bol felek, .mına koduğumun kaderi, bu hayatı ötünden .ikeceğim, gibi laflar.) Ağbi valla ayaklarımın şişinden uyuyamadım. (Hemen ayakkabıyı, çorabı çıkartıp, şişmiş tabanları gösterir, yok böyle bir şey, yalan, sıkıyor...) (Sigaradan bir tane daha çeker.) "Aldın ya oğlum sigara...". "Ağbi şimdi sen kalkarsın akşama kadar sigaram yok... Bir sigara için bağırıyorsun bu garibana. Demezsin ki şu kardeşinin ayakkabısı yok, bir ayakkabı alalım... Tabii, sen iç çayını ohhh, kes kızları ohhh, gel kahveye geç komilerle dalganı ohhh, biz burda akşama kadar haşat oluyoruz. Tabii, biz garibanız. Sen dalganı geç" (Bir sigara daha çeker)... "Oğlum, yeter bitirdin sigaramı, kaç tane alacan!"... "Ağbi valla paket boş mu diye baktım. Bir sigara için bana bağırdın ağbi... Bir sigara için. Ama olsun, Yasin bu alemi .ötünden .ikecek. Göreceksin...". "Tamam Yasin, git hadi kafa ütüleme!"... "Git olduk şimdi değil mi ağbi, git olduk, biz seni ağbi bildik, şimdi git olduk değil mi, bunu unutmayacağım ağbi, demek git olduk!"...

Bir gün Yasin masalardan bir Camel paketi yürüttü, şef garson mevzuu çakızladı ve bir hışımla üstünü aramak için Yasin'in yanına koştu. Yasin, korkup sigarayı kucağıma attı. Ben de gayri ihtiyari yere attım, nedendir bilmem, sigara paketinin üstüne ayağımla basıp gizledim. Sigarayı Yasin'in üstüne bulamadılar. Yasin zırıl zırıl ağladı "bana iftira atıyorlar" diye bağırdı. Yarım saat sonra sigarayı gizlice almak için yanıma geldi, elini uzattı: "Ağbi demek sigara çalıyorsun, valla sana hiç yakıştıramadım, neyse ben delikanlı adamım, kimseye çıtlatmam..."...

Bir şekilde Yasin'in gizli tezgahına alet olmuştum. Acaip bir durum. Gizli tezgahların tadını Özal öğretti bize, acayip bir heyecan, kendimizi puştluklara daha yakın hissederiz. İşte Hürriyet-Sabah'ın hem editöryaları puşt, hem manşetlerinde puştlar, puştluğun bir esrarengiz çekiciliği... Suç ortağım Yasin beni gambazlayabilirdi ve yarım saat geçmeden kazık atıp bana neye uğradığımı şaşırdım. Bu esrarengiz ve karmaşık bir ruh hali değil, şeytaniliğin çekiciliği. Belki de kayıtsız ve renksiz akan hayata karşı hain bir kumar oynamak, tezgahın içinde soğukkanlı kalmayı başarmak, bu tadın nerden geldiğini bulamıyorum. Belki de gizli tezgahlarda insan kendini ne yargılamak, ne de yanlışını düzeltmek ihtiyacı hisseder, yani puştluk yapınca dinleniyor insan. Yargılama, pişmanlık gibi düşünceler görünür ve aleni şeyler üzerinde yapılıyor belki. Başkalarına ve hatta kendine hiç hesap vermeden bir yığın küçük çakallıklarla boğuşmak, belki hayat bu... Aksine suç büyüdükçe, ıstıraplı ve tat veren bir insani zevk, vahşi bir tat, Yasin'in efsanesi burdaydı. Ve bu kahvede onlarca delikanlıyı küçük suçlarına ortak edebilmeyi başarmıştı. Gizli ve güçlü bir iktidar kurmuştu. Artık öyle bir hal olmuştu ki, Yasin'e biraz daha yakın olmak, bu racon içinde bizim için de bir şekil yapmak, hava atmaktı. Bu anormal zevklerin hayrına Yasin'i koruyorduk. Ama bir yere kadar.

Yasin yakayı ele verince, biz de kalabalık gibi genelden konuşuyorduk, "puşt, ibne, adam olmaz bundan, her zaman yapıyor bunu, .iktir edin ibneyi!"...

Yasin'in cevapları ise tekti: "Sizden delikanlı olmaz, ulan hiçbiriniz adam olmazsınız, dakkasında satarsınız adamı!"...

Ve cevabım: "Artis artis konuşma lan, bir değil, iki değil, kaçtır yapıyorsun lan!"... Yasin ağlamaklı, omuzları çökmüş, enerjisi bitmiş: "Siz adam değilsiniz oğlum, iki dakkada adam satarsınız, siz adam değilsiniz..."...

Bu çok doğru, biz adam değiliz, bizden bu küçük şeytana ortak olmaz, sanırım Yasin, kendine gerçek bir ortak bulana kadar çok fırın ekmekler yiyecek!..

Ve geceye doğru Yasin, birkaç yüz lira para üstü, birkaç tek tane Marlboro aşırmış olmanın sevinciyle, yani bereketli bir ekin kaldırmanın coşkusuyla, at nalı gibi tabanlarıyla günboyu gevşemiş kaldırım taşlarını yerlerine çaka çaka son minibüslere yetişmek üzere koşuyor... Bizler ise, ya bu akşam TV'de bir şey var mı, yaa valla bakmadım gibi yılgın sözlerle aynı kaldırımlar üzerinden ruhlarımızın leşini sürükleye sürükleye eve dönüyoruz!

Günübirlik onlarca komi geldi, gitti, Yasin'in boşluğu dolmadı. Bir gün kahveye indim, arkadaşım Oktay müjde verir gibi, "ağbi yetiş, yeni bir oğlan geldi, kafayı yersin, acayip, inanılmaz, nasıl fırlama sorma..". Adı: Evren, 80'de doğmuş, bu yüzden, çalıştığı önceki yerlerde namı diğer Paşa olmuş. Paa beni hiç tanımıyor. Oktay "ağbi geliyor hazırlan" dedi. Paşa, önümüzdeki küllükleri toplarken: "beni tanıyor musun, ben Türkiye'nin en büyük yazarıyım!".. dedim.

İp koptu, masa aralarında mahzun mahzun başı yerde dolaşan Paşa, elektriği aldı, birden açıldı: "vaaaayh Türkiye'nin en büyük yazarı hoş geldin!" dedi.

Ne bok yedim, ben de bilmiyorum, Paşa geyiğin Allah'ını bulmuştu, sokakta bağırıyor, masalara bağırıyor, kahveye geldiğimde taa karşıdan bağırıyor: "bakın bakın Türkiye'nin en büyük yazarı geliyor!"... Türkiye'nin en büyük yazarı değil de, Türkiye'nin en büyük delisi gibi, nasıl eğleniyor benimle, nasıl dalgasını geçiyor, gülmekten yerlere yıkılıyor... Tanıdık tanımadık bütün masalara tek tek gidip, dalgaya alarak beni gösteriyor: "Orda bakın, Türkiye'nin en büyük yazarı!".. Dönüp bakıyorlar. Paşa: "Türkiye'nin en büyük yazarı, el salla... el salla görsünler!..".

Masaya zırt pırt damlıyor: "Ağbi sen var ya bu alemin en büyük yazarısın!" sonra gülerek kaçıyor. İçeri gidiyor, şef garsona, kahvenin müdavimlerine, katıla katıla gülerek: "Dışarda bir adam var, kendini yazar sanıyor, ben de veriyom gazı veriyom gazı, bir şişiniyo, bir şişiniyo!".. "gelin gelin bakın nasıl şişiniyo!".. Kahve kapısında toplanıyorlar, müdavimlere gizlice dirsek atıp, bakın nasıl şişiniyo: "Türkiye'nin en büyük yazarı, hooop, buraya bak Türkiye'nin en büyük yazarı!"... Yerlere yatıp gülüyor.

Paşa'yı çağırdım, Paşa, her masaya gidip hergün söyleyeceksin. "Türkiye'nin en büyük yazarı!"... Paşa, istisnasız sokaktan geçenlere, masada tavla oynayanlara, bakın bakın orada Türkiye'nin en büyük yazarı!.. Tavla oynayanlar şaşkın şaşkın ve çekinerek bana bakıyor, Paşa'nın makarasından kurtulmak mümkün değil!.. Yeniden kahveye damlıyorum, Paşa sokağa doğru bağırıyor: "Vay anam vay, Türkiye'nin en büyük yazarı gelmiş!.."...

Paşa benimle dalgasını geçerken, bir gazetede tesadüfen benim bir röportajı okumuş. Şaşırdı. Eline aldı, inceledi, resme baktı, bana baktı. Gazeteyle masama geldi: "Ulan sen, hakkaten yazarmışsın!"...

Orada ne oldu, bilmiyorum, Paşa çok sevdi beni, her gün şiir yazıp yanıma geliyor, şiirleri masalara okuyor, yoldan geçenlere okuyor... Baktım baş edemiyorum Paşa'nın şiirleriyle, misafirlerim gelince çağırıyorum Paşa'yı, oku Paşa, yazdığın şiirleri...

Önce, benim için yazdığı şiirleri okuyayım!

"Konur Sokağın Kaldırım Taşları/ Nihat Genç'in Zalim Bakışları/ Cebinde Yoktur Parası/ Sırtında Bıçak Yarası/ Türkiye'nin En Büyük Yazarı...

Diğeri:

"Hapishanelerde Resmin Var/ Konur Sokak'ta İsmin Var/ Bu daha ne ki/ Hey Yavrum Hey/ Avrupa'ya Açılacağız!"

Eşref iyi insan oluşuyla, Yasin puştluklarıyla gerçek bir ün yapmıştı, ama şimdi herkes Paşa'nın şiirlerini konuşuyor!..

Bir diğeri:

"Dün gece yalnız başıma/ Geçmişimi düşündüm/ Geleceğime Bıçak attım!

Bir diğeri:

"İnsanlar aşık olur/ İnsanlar hüzünlenir/ İnsanlar kavga eder/ İnsanlar karıya kıza laf atar/ Olmaması lazım/ Ama olabilir de!"...

Bir diğer şiiri:

"Kırmızı rujlu Karanfil sokakları/ Aşağılık şerefsiz iftiraları/ Şimdiden reddediyorum aciz insanları/ Ben deniz kadar yükseğim/ Anlayan anlasın/ Bir ülkeden diğer ülkeye bakıp/ Işıkların yandığını görürüm!..

Diğer şiiri:

"Herkes bir yol tutturmuş gidiyor/ Kimi ağlıyor kimi gülüyor/ Kainatın boş olduğunu kimse görmüyor/ Arkasına bakmadan gidiyor/ De mi?

"Dün gece oturdum hüzünlendim/ Aşık olunca hüzünlenir insan/ Hüzünlenince aya bakar üzülür insan/ De mi?

Diğer şiiri:

"Dağlarda gezer ormanlarda yürürüm/ Sigara içer türküler söylerim/ Ben içimden halay çekerim/ Sen şöylesin sen böylesin diyen insanlara inanmam/ Sarı gelinlerin beni izlediğini görürüm/ O da olmadığı gibi dağlara bakıp kendimden geçerim!"...

Paşa benim Leman'daki yazılara da takılıyor, kahveye gelir gelmez bağırıyor karşıdan: "Nihat ağbi, suçlu cumhuriyet liseleridir", sonra masaya dönüp: "Nihat ağbi öyle diyorsa, öyledir!"... Yanıma gelir. Ben seni anlıyom ağbi. Sen siyasetini bulamıyorsun. Neydi o eski siyasetler. (Ağzıyla vuuuuvvvv yaparak) sağcılar, solcular, ulan eskiden ne solcular, ne sağcılar vardı, hiçbiri kalmadı, hepsi birbirine karıştı... Ve Paşa yavaş yavaş karşıdaki kitapçıya girip çıkmaya başladı, benim raftaki kitapları gördü... (Orhan Pamuk ve Ahmet Altan diyemiyor, karıştırıyor.) Ben seni anladım ağbi, o Orhan Altan ibnesini senin üstüne koymuşlar. Ne istiyorlar senden, kıskanıyorlar değil mi? Ben de oturup Paşa'ya, bana koyulan sansürleri anlatıyorum, beni, kim, hangi dergide yasaklıyor, kim adımı vermek istemiyor, kimler korkuyor, benim adımdan neden korktuklarını tek tek anlatıyorum Paşa'ya. Yüzüme karşı kaç tane profesörün, yazarın, sanatçının beni ne kadar çok sevdiğini, ama mikrofon dayadıklarında adımı vermediklerini, ve bunların örneklerini, isimlerini tek tek söylüyorum. Paşa: "Vay orospunun çocuğu o da mı?"..

Sonra Paşa, sırtıma vurdu, sen üzme kendini ağbi, arkanda ben varım, ben seni anladım ağbi, sen lafını esirgemiyor sen hakkaten dobra adamsın, şimdi ben sana bir şiir yazacağım ağbi, bu puşt pezevenklere çıkartıp göstereceksin, 'alın ulan alın"...

Yazdı getirdi şiiri, adı: Çünkü ben Nihat Genç'im...

"Denizlere basarak geldim/ Kamyon kasalarında geldim/ Ağır Cezalarda Avukatsız yargılanarak geldim/ Çünkü Ben Nihat Genç'im/ Anadolu'dan geldim...

Böyle böyle bir ay şiir taşıdı bana Paşa. İşte bir tanesi daha:

"Bu aşkı önce hayalimden geçirdim/ Sonra mahkeme tutanaklarına geçti."

nihatg@leman.com.tr

LeMan
SAYI: 615
29 AĞUSTOS 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

- **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
- **Genel Müdür:** Tuncay AKGUN
- **Yazıişleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGUN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSOZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GUVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan OZDEMİR • Vedat OZDEMİROĞLU • Suat OZKAN • Ender OZKAHRAMAN • Feyzi OZŞAHİN • M. OZKANOĞLU • Vacip ÖRGER • Benıç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGOR • Fikret OZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.OZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin OZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA • **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0 212.292 44 91 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 - **Fax:** 0212.245 38 06 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah Defterdar Yokuşu No. 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

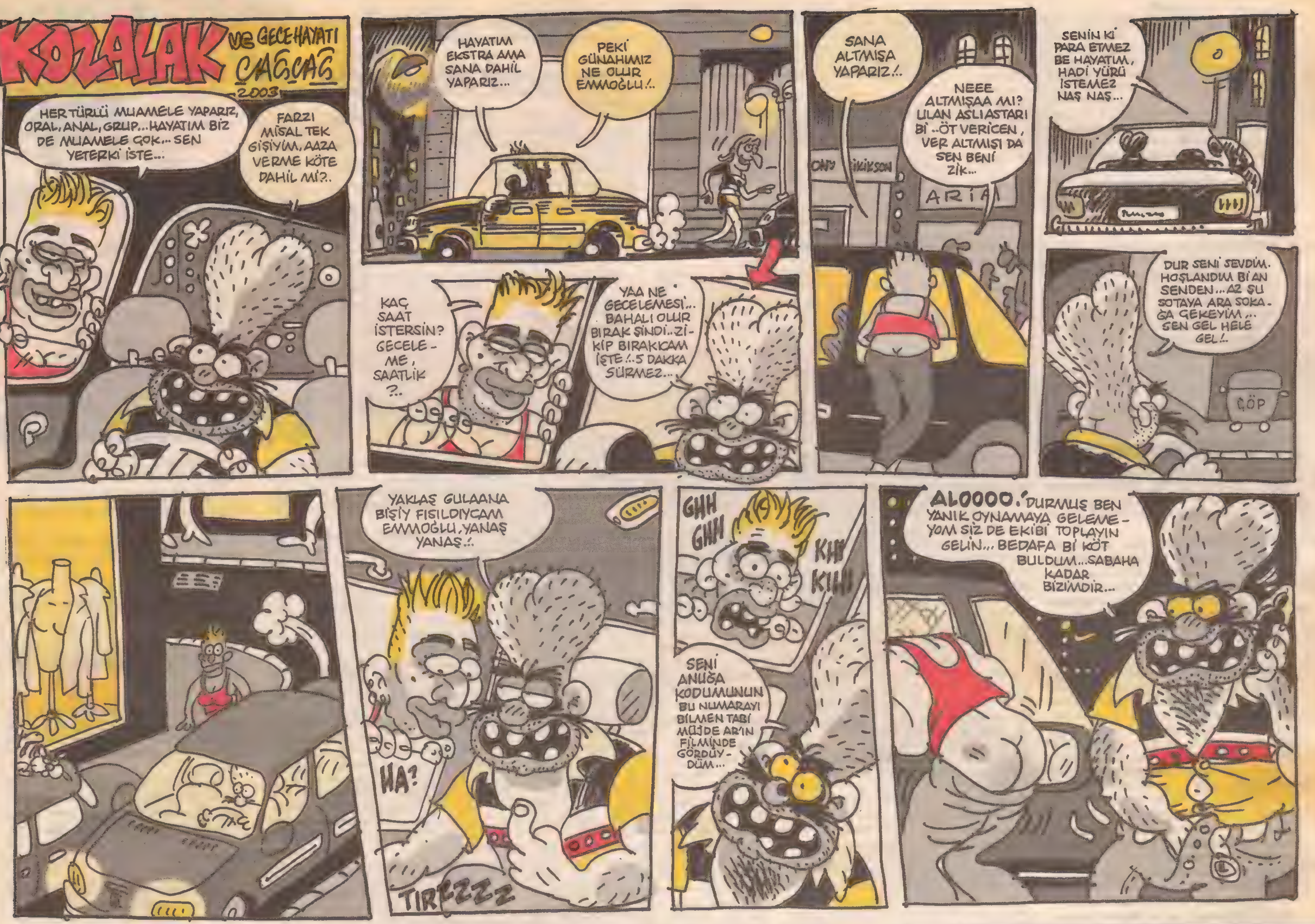
KOZALAK VE GECE HAYATI
ÇAĞÇAĞ
2003
HER TÜRLÜ MUAMELE YAPARIZ, ORAL, ANAL, GRUP... HAYATIM BİZ DE MUAMELE ÇOK... SEN YETERKİ İSTE...
FARZI MİSAL TEK GİŞİYİM, AAZA VERME KÖTE DAHİL Mİ?..
HAYATIM EKSTRA AMA SANA DAHİL YAPARIZ...
PEKİ GÜNAHIMIZ NE OLUR EMMOĞLU!..
KAÇ SAAT İSTERSİN? GECELEME, SAATLİK?..
YAA NE GECELEMESİ... BAHALI OLUR BIRAK ŞİNDİ.. ZİKİP BIRAKICAM İŞTE!.. 5 DAKKA SÜRMEZ...
SANA ALTMIŞA YAPARIZ!..
NEEE ALTMIŞAA MI? ULAN ASLIASTARI Bİ ..ÖT VERİCEN, VER ALTMIŞI DA SEN BENİ ZİK...
ONY
İKİKSON
ARİA
SENİN Kİ PARA ETMEZ BE HAYATIM, HADİ YÜRÜ İSTEMEZ NAŞ NAŞ...
DUR SENİ SEVDİM. HOŞLANDIM Bİ AN SENDEN... AZ ŞU SOTAYA ARA SOKAĞA ÇEKEYİM... SEN GEL HELE GEL!..
ÇÖP
YAKLAŞ GULAANA BİŞİY FISILDIYCAM EMMOĞLU, YANAŞ YANAŞ!..
HA?
TIRZZZZ
GHH GHH
KHI KIHI
SENİ ANUŞA KODUMUNUN BU NUMARAYI BİLMEN TABİ MÜJDE AR'IN FİLMİNDE GÖRDÜYDÜM...
ALOOOO! DURMUŞ BEN YANIK OYNAMAYA GELEMEYOM SİZ DE EKİBİ TOPLAYIN GELİN... BEDAFA Bİ KÖT BULDUM... SABAHA KADAR BİZİMDİR...

10 Eylül tarihine kadar İzmir Fuarındayız

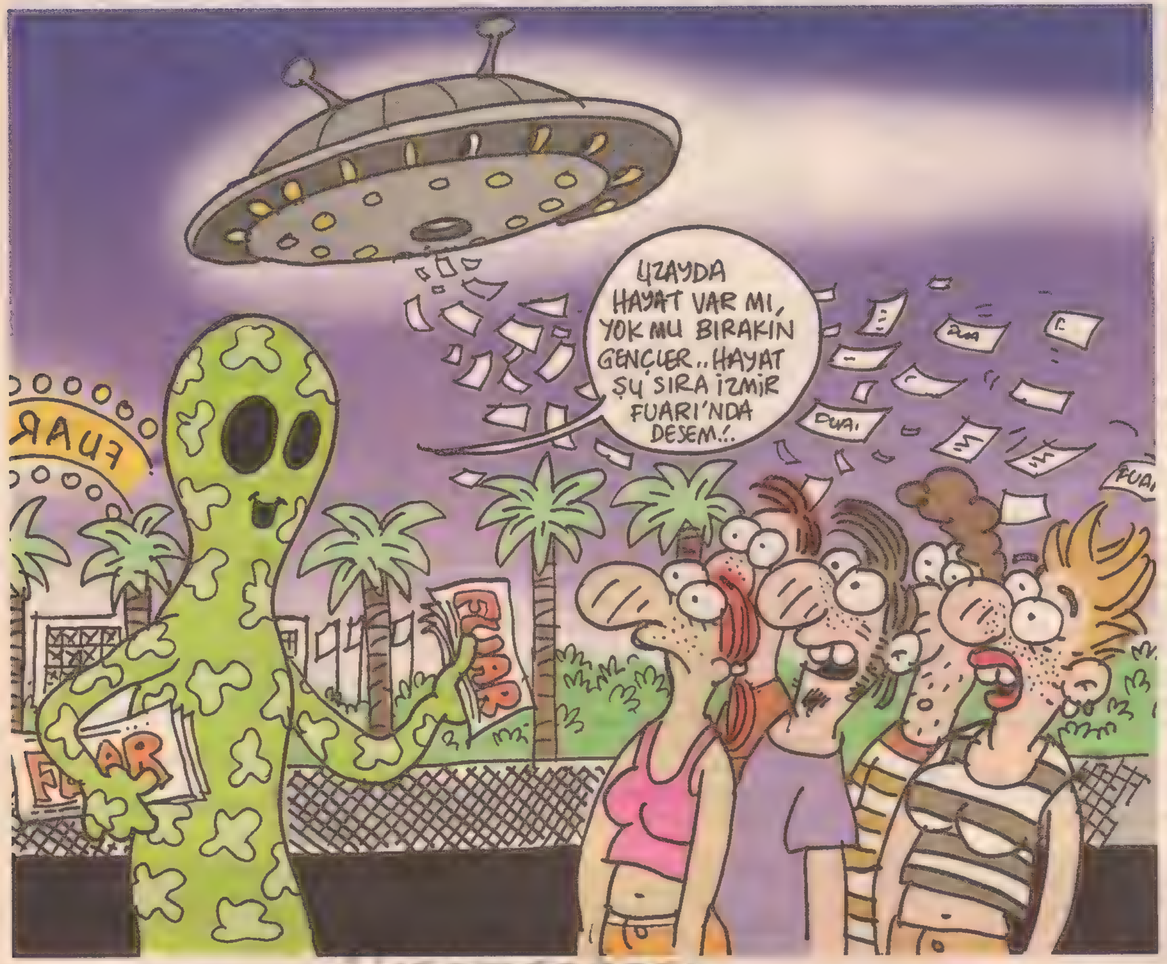
UZAYDA HAYAT VAR MI, YOK MU BIRAKIN GENÇLER.. HAYAT ŞU SIRA İZMİR FUARI'NDA DESEM!..
FUAR
FUAR
FUAR
FUAR

İmza ve söyleşi programımız

30 Ağustos Cumartesi
Gürcan YURT
(Robinson ve Cuma)
Cengiz AKIN
(Cabbar Baba)
Saat: 16.00-19.00

30 Ağustos Cumartesi
ve izleyen günler
Suat ÖZKAN
Mehmet Çağçağ

31 Ağustos Pazar
Kaçak Yayın Söyleşi
Saat: 17.00-19.00

3 Eylül Çarşamba
Teoride ve Pratikte
Bahadır BOYSAL
ve Atom yazar-çizerleri
Saat: 17.00-20.00

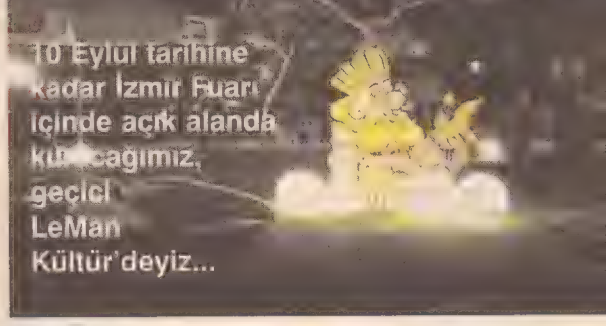

10 Eylül tarihine kadar İzmir Fuarı içinde açık alanda kuracağımız, geçici LeMan Kültür'deyiz...

3 Eylül Çarşamba
Can BARSLAN
Saat: 14.00-18.00

5 Eylül ve izleyen günler
Tuncay AKGÜN
Güneri İÇOĞLU

6 Eylül Cumartesi
Cezmi ERSÖZ
Saat: 16.00-18.00

Fuar süresince Uzay temalı LeMan karikatür sergisi..

Ayrıca bu süre boyunca, yazar, müzisyen, sanatçı konuklarımız olacak. İstanbul LeMan Kültür'den masalarımızı, sandalyelerimizi, çayımızı, kahvemizi alıp geleceğiz.. Kitaplarımızı, posterlerimizi, tişörtlerimizi imzalayacağız.. İzmir'de ki ve İzmir'e yolu düşen okuyucularımızı bekliyoruz...

Yer: İzmir Fuar alanı Lozan girişi, Pakistan pavyonu yanındaki yeşil alan.
(Bu etkinlik İzmir Belediyesi'ne bağlı İZFAŞ-LeMan işbirliğiyle gerçekleştirilmektedir.)

617

5 Eylül 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/36 - 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-900.000 TL.

BANKACILIKTA YENİ HEDEF ÇOCUKLAR

Yurdum insanı teknoloji ve buna bağlı yeni uygulamaları kullanmada sınır tanımıyor. Bugün ortalama geliri yoksulluk sınırlarının altında yüzbinlerce insanın her birinde dizi dizi, beşer-onar kredi kartları, taksitli kartlar var... Bu insanların ailelerinin her üyesinde büyük-küçük, ilkokul, ortaokul çağlarındakiler dahil cep telefonları var; bırakın yetişkinleri küçüklerin sağlığına önemli hasarlar verdiği kanıtlanmışken hem de... Yüzbinlerce insan kredi kartı mağduru, faiz ödeme güçlüğü içinde, çaresiz... Sağımıza, solumuza, hatta aynaya baktığımızda bu dehşet çukuruna düşmüş insanları her yerde görmüyor muyuz? Velhasıl anormal bir tüketim çılgınlığı, manyaklığı almış başını gidiyor... Çocuklara banka kartı uygulaması onların sevdikleri çizgi karakterlerle cezbedilmesi ve bunun reklam kampanyası bize aşağıdaki espriyi buldurdu... Uygulama elbette böyle değil ama önümüzdeki birkaç yıl içinde hele böyle bir ülkede olmayacağını da kim garanti(!) edebilir? Sonra yine Leman demişti demeyin...

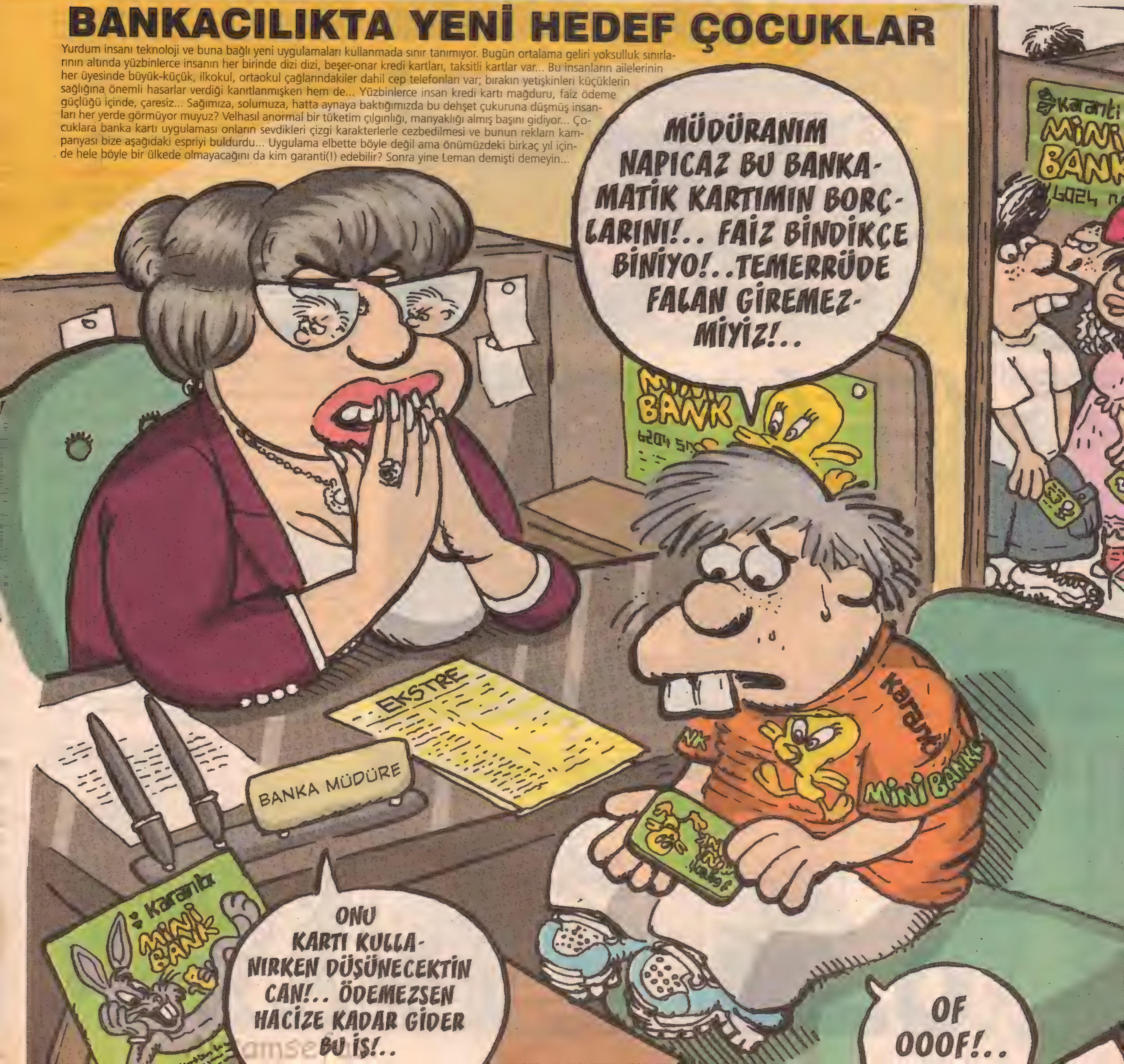
MÜDÜRANIM NAPICAZ BU BANKAMATİK KARTIMIN BORÇLARINI!.. FAİZ BİNDİKÇE BİNİYO!..TEMERRÜDE FALAN GİREMEZMİYİZ!..
Karanti MİNİ BANK
EKSTRE
BANKA MÜDÜRE
Karanti MİNİ BANK
ONU KARTI KULLANIRKEN DÜŞÜNECEKTİN CAN!.. ÖDEMEZSEN HACİZE KADAR GİDER BU İŞ!..
OF OOOF!..

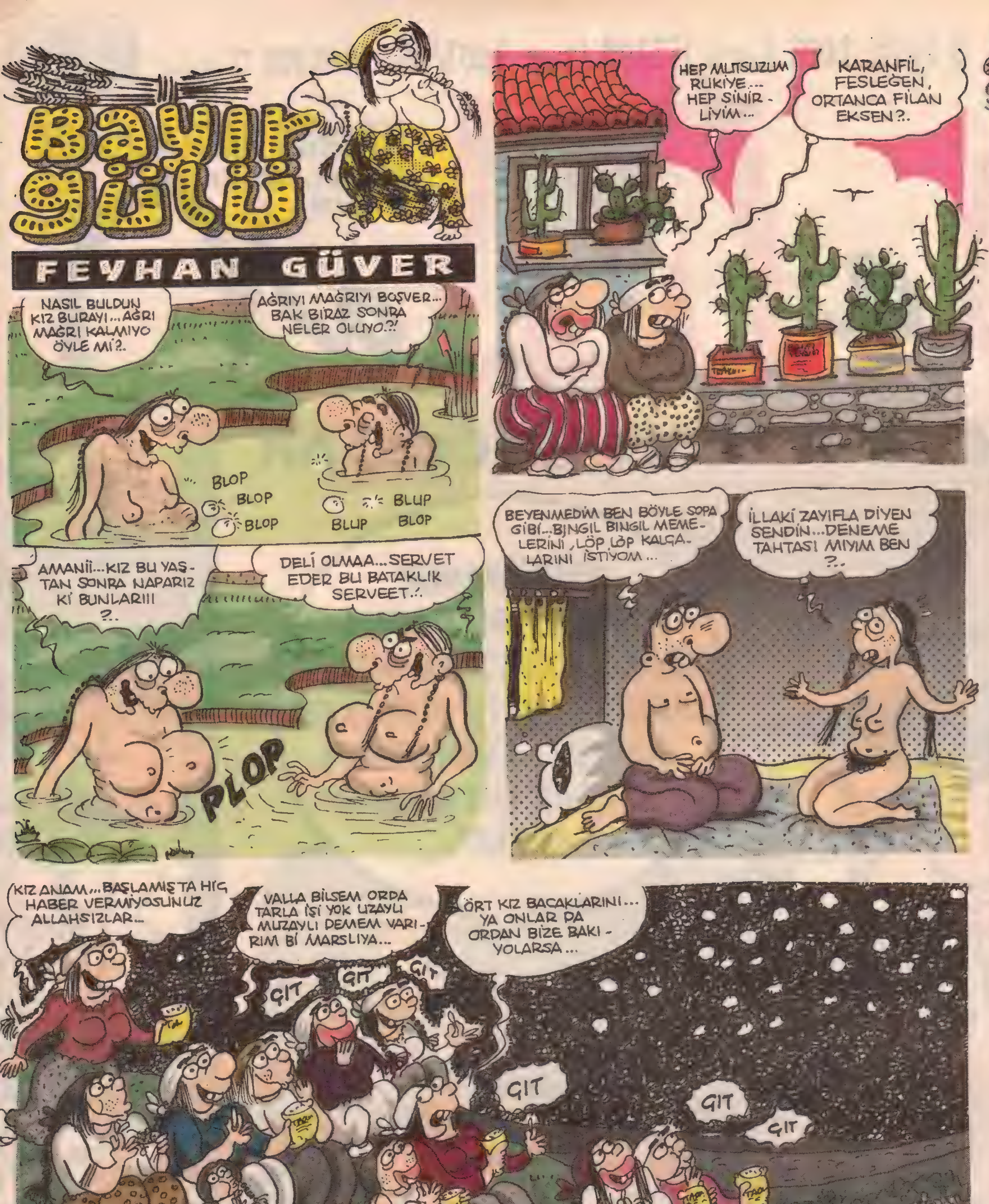
Bayır gülü
FEVHAN GÜVER
NASIL BULDUN KIZ BURAYI... AĞRI MAĞRI KALMIYO ÖYLE Mİ?..
AĞRIYI MAĞRIYI BOŞVER... BAK BIRAZ SONRA NELER OLUYO?!
BLOP BLOP BLOP
BLUP BLUP BLOP
AMANİİ... KIZ BU YAŞTAN SONRA NAPARIZ Kİ BUNLARIII ?..
DELİ OLMAA... SERVET EDER BU BATAKLIK SERVEET..
PLOP
HEP MUTSUZUM RUKİYE... HEP SİNİRLİYİM...
KARANFİL, FESLEĞEN, ORTANCA FİLAN EKSEN?..
BEYENMEDİM BEN BÖYLE SOPA GİBİ... BINGIL BINGIL MEMELERİNİ, LÖP LÖP KALÇALARINI İSTİYOM...
İLLAKİ ZAYIFLA DİYEN SENDİN... DENEME TAHTASI MIYIM BEN ?..
KIZ ANAM... BAŞLAMIŞTA HIÇ HABER VERMİYOSUNUZ ALLAHSIZLAR...
VALLA BİLSEM ORDA TARLA İŞİ YOK UZAYLI MUZAYLI DEMEM VARIRIM Bİ MARSLIYA...
ÖRT KIZ BACAKLARINI... YA ONLAR DA ORDAN BİZE BAKIYOLARSA...
ÇIT
ÇIT
ÇIT
ÇIT
ÇIT
ÇIT
Bİ VERMEDİĞİM MARSLI KALDI ZATEN...

hisseli harikalar

kemalkenanergen

bokubok@hotmail.com

Kültür ve Turizm Bakanı : Cahil turistlere bakmıyo demek ki. Eee meşgul adam tabi, doğaldır...

Alkış : Aynı sesi ağızla da çıkarmak mümkün aslında. Hem unutmamak lazım ki sanatçının da gülmeye hakkı var.

Çömlek : Çanak'ın soyadı... Bilirsiniz çok meşhur bi lavuktur kendisi. Ne iş yapar bimem ama...

Rus Ruleti : Kumarda kaybeden aşkta kazanır bir Amerikan atasözü değilse ben de bu hayatta hiç bi bok öğrenmemişim demektir...

Cenaze İlanı : Bayandan satılık merhum. Çok az kokuşmuş...

Büyükelçi : Naapalım, küçüğünü gönderdik kafasını kesti ipneler..

Plaj Voleybolu : Kızlar zaten yıllardır mayo giyiyodu ama seyircinin de cıbıl olması ayrı bi fantaazi oluyo canım...

Saz Aşığı : Yanlış alete aşık olmuşsun be usta. Gitara aşık olsan ne manitalar çıtlatıcaktın halbuki...

Anaç : Kuku sahibi babacan...

Kola : Gömleği hiç yıkamadan giymek de aynı etkiyi yaratıyoken bu ürüne niçün boş yere para veriyoruz kardeşim diye düşünen bir sürü erkek var lan. Ne tiksinç dimi hanımlar?..

Karafatma : Pembe olsaydı gene Fatma diyecek miydik hiç emin değilim doğrusu...

Narkotik : Cüvara neyin içmeyi alışkanlık haline getirmiş kişileri yakalamayı alışkanlık haline getirmiş olmak da sonuçta bir alışkanlık diil mi yani?

Koyu Fenerli : Ne saçma. Sanki açığı var da...

Oksijen Maskesi : Kimyasal saldırıdan sonra maskeli baloya gidelim mi lan? Fırsat bu fırsat dermişim desem ya diyen bi tip diyesim geldi...

Karanfil : Koyun vibratörü...

Alfabe : A, B, C, Ç, D, E, F, G, Yumuşak G, H, I, İ, J, K, L, M, N, O, Ö, P, R, S, Tükürüklü S, T, U, Ü, V, Y, Z demekten çok daha kolay olduğu kesin. Göründüğünden daha büyük buluşmuş, afferim...

Toprak Bütünlüğü : Endonezya gibi parça pinçik adalardan oluşan bi ülkede yaşıyo olsaydık epey bi kafayı yerdik heralde... Bakın mesela ben yemişim bile galiba...

Koşu Bantı : Aniden durursa tam karşıdaki rafta yara bantı var, onu kullanırsın...

Derviş : Vaau, demek geleceği de söyleyebiliyosun haa?!. Eee? Tel mi o zaman beyankıl, de bana vişi...

Kuşluk Vakti : Haydi serçeler bu fırsat kaçmaz. Uçun, ötün, sıçın, kaçın anasını satiim...

Fotomodel : Bizim hanıma 6 tane vesikalık lazım be apla. Foto Venüs'e bi gelebilicen mi sevabına?.. Parası neyse verirük...

Kutu Kutu Pense : Çocuğu böyle antin kuntin şeylere özendirerek büyüten, sonra neden böyle nalbur oldu diye de gocunmamalı bence. Yerse. Elmamı yerse arkadaşım oookuur arkasını dönse hahaha cümlenin şirazesi hepten kaydığı halde şu yazmakta olduğum kelimelere kadar okumakta ısrar eden, bununla da yetinmeyip okumaya devam eden okurun da tadına doyum olmuyo doğrusu...

Keçi Leblebileri

Arzu K. : Sktir lan kazayı ben yapmadım ki. Taksici geldi bana çaptı...

Ercüment C. : Şimdi yalan yere yemin ettirme bana abi valla billa bak...

Fatoş H. : Dayak da neymiş ayol? Bağdaşı mı burası?..

Ruhi B. : Aslında kimse çekirdeği sevmez abi. Bakma sen, alışkanlık olmuş işte...

Kenan K. : Fener 'i Tunşay çampiyon yapıcak olum, görürüsün...

Emre R. : Bu kızın aynısıyla çıktım abi, ama onun ikizi vardı...

İpek K. : O kim oluyo da benim kim olduğumu soruyo ki aslında yani?..

Bedri D. : Tetemi aptırma benim şerefsiz herif...

Vildan Y. : Bence de, inçanları susa teşvik ediyolar bi anlamda...

Yusuf Y. : Psikolojik filan diğil abicim, kesinlikle kalp krizi geçiriyorum lan...

Alev A. : Boyla kilo arasında yirmi santim olucak. İdeali odur...

Aslan K. : Bizim orda iki muhtar var lan. Biri gerçek muhtar da, biri muhtar bile diğil...

Barış Ü. : Yüzünü gören şenlik

Niyazi B. : O vakitler Arabistan'da kız çocuklarını kuma sokuyormuş cahiller...

Sebastian : Kızın abisi varmış hocam, hem de erkek...

bokubok@hotmail .com : Tanıdığınız keçilerin parlak leblebilerini, isim & soyisimleriyle birlikte bana gönderin. Burada kendilerini deşifre & rezil edelim, gülelim & eğlenelim... Hadi & bakiim...

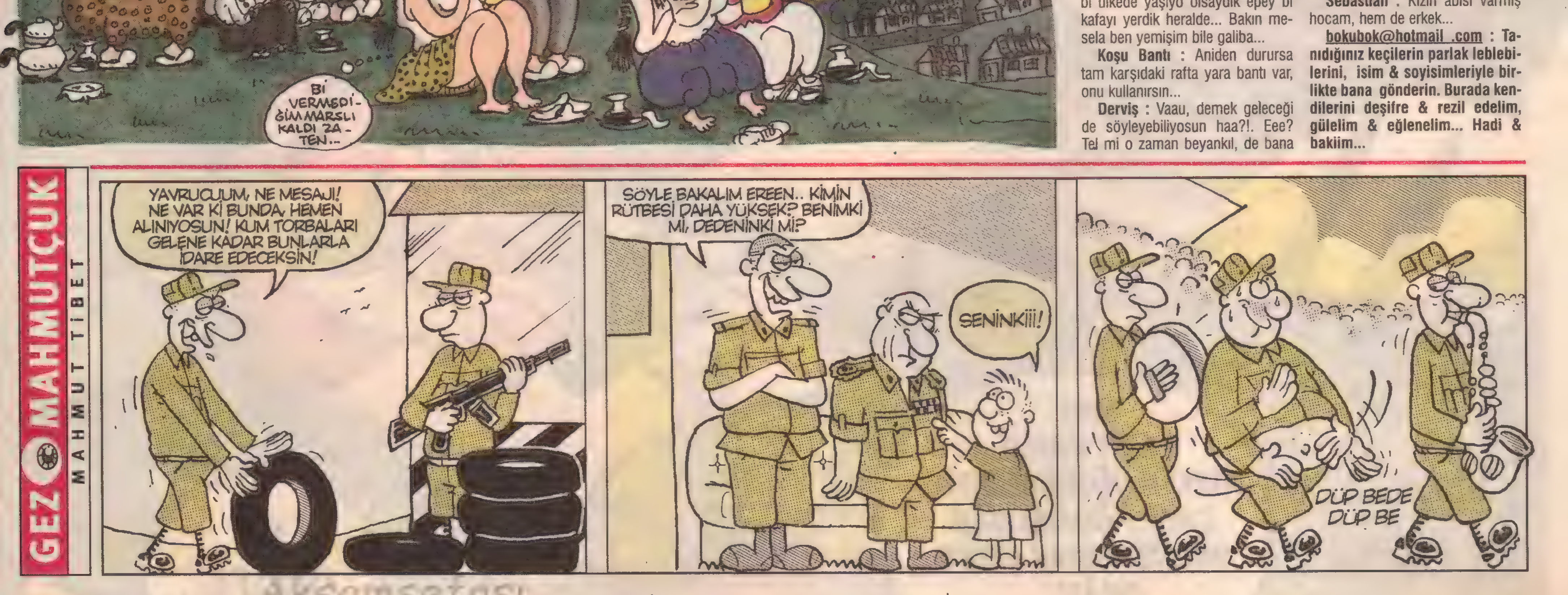
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
YAVRUCUUM, NE MESAJ! NE VAR Kİ BUNDA, HEMEN ALINIYOSUN! KUM TORBALARI GELENE KADAR BUNLARLA İDARE EDECEKSİN!
SÖYLE BAKALIM EREEN.. KİMİN RÜTBESİ DAHA YÜKSEK? BENİMKİ Mİ, DEDENİNKİ Mİ?
SENİNKİİİ!
DÜP BEDE DÜP BE

Amerikalı ailelerin "çocuklarımızı geri istiyoruz" kampanyasında yükselen sesler çoğalıyor. Aileler Amerikan askerlerinin Irak'tan hemen geri çağrılmasını istiyor.

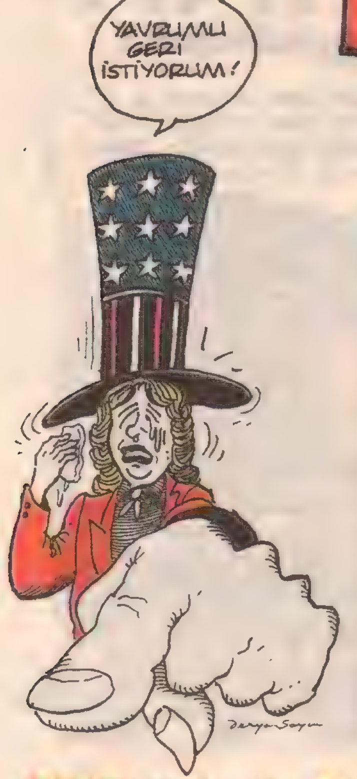
YAVRUMU GERİ İSTİYORUM!
Derya Soysal

LeMan

"Seni sevmiyorum" dedi yalanmış..ABD, gerçekte en cok Türkiye'yi seviyor(!) Onu hep yanında görmek istiyor(!)Türkiye'siz edemiyor, adım bile atamıyor!!??..

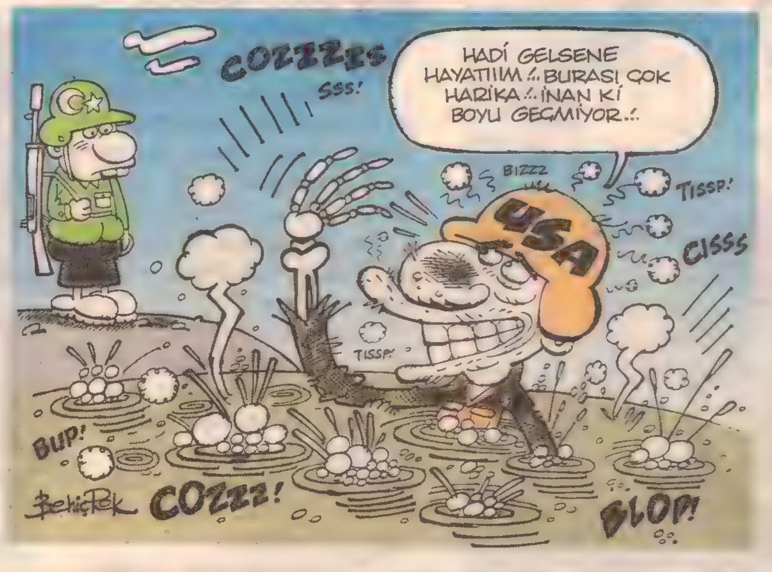
COZZZESSS!
HADİ GELSENE HAYATIIIM!.. BURASI ÇOK HARİKA!.. İNAN Kİ BOYU GEÇMİYOR..!.
BIZZZ
TISSP!
CISSS
USA
TISSP!
BUP!
COZZZ!
BLOP!
Behiç Pek

Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök, Irak'a asker gönderilmesini şans oyuna benzetti.Özkök, "Bu milli piyango gibi bir durum, alırsak belki çıkar, almazsak hiç cıkmaz" dedi..

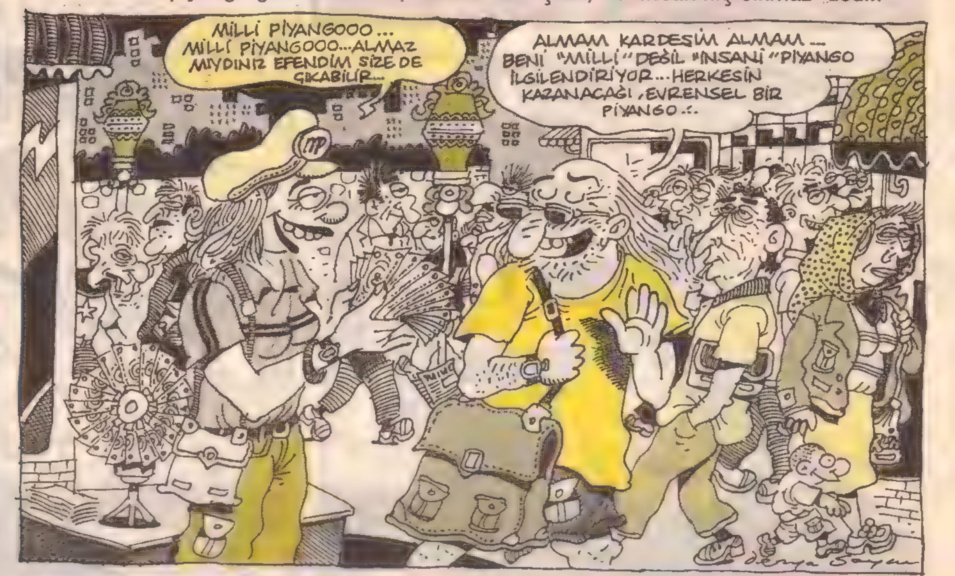
MİLLİ PİYANGOOO... MİLLİ PİYANGOOO...ALMAZ MIYDINIZ EFENDİM SİZE DE ÇIKABİLİR...
ALMAM KARDEŞİM ALMAM... BENİ "MİLLİ" DEĞİL "İNSANİ" PİYANGO İLGİLENDİRİYOR... HERKESİN KAZANACAĞI, EVRENSEL BİR PİYANGO..!.
Derya Soysal

MGK'ya "psikolojik savaş" yetkisi veren "gizli yönetmelikle" bir yaşımıza daha bastık. Meğer hayatımız psikolojik savaşlar içinde geçip gitmiş...

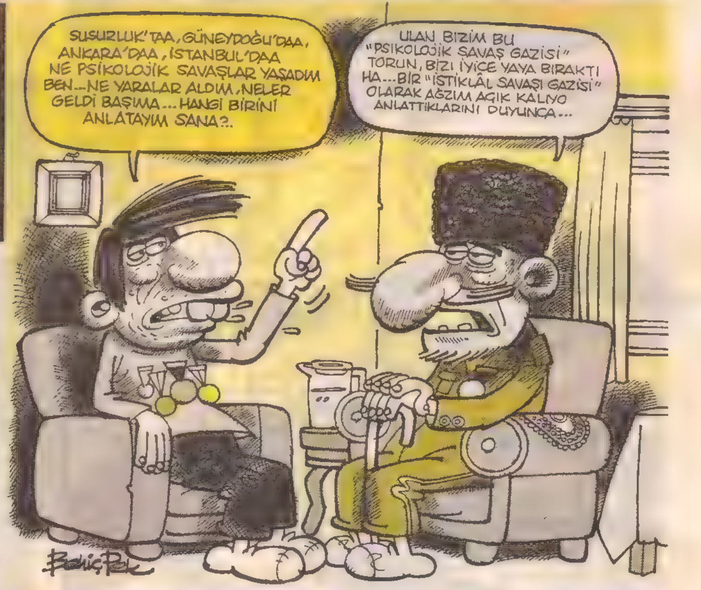
SUSURLUK'TAA, GÜNEYDOĞU'DAA, ANKARA'DAA, İSTANBUL'DAA NE PSİKOLOJİK SAVAŞLAR YAŞADIM BEN...NE YARALAR ALDIM, NELER GELDİ BAŞIMA... HANGİ BİRİNİ ANLATAYIM SANA?..
ULAN BİZİM BU "PSİKOLOJİK SAVAŞ GAZİSİ" TORUN, BİZİ İYİCE YAYA BIRAKTI HA...BİR "İSTİKLÂL SAVAŞI GAZİSİ" OLARAK AĞZIM AÇIK KALIYO ANLATTIKLARINI DUYUNCA...
Behiç Pek

Atletizm coşkusunu Türk halkının kalbine sokan altın kadın Süreyya Ayhan Dünya ikincisi...

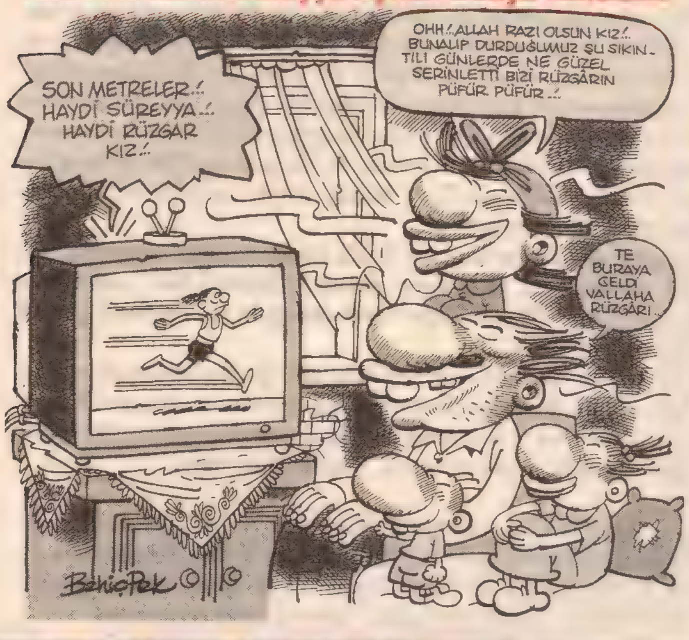
SON METRELER!.. HAYDİ SÜREYYA!.. HAYDİ RÜZGAR KIZ!.
OHH!.. ALLAH RAZI OLSUN KIZ!.. BUNALIP DURDUĞUMUZ ŞU SIKINTILI GÜNLERDE NE GÜZEL SERİNLETTİ BİZİ RÜZGÂRIN PÜFÜR PÜFÜR..!.
TE BURAYA GELDİ VALLAHA RÜZGÂRI..
Behiç Pek

ÖZGE SAMANCI

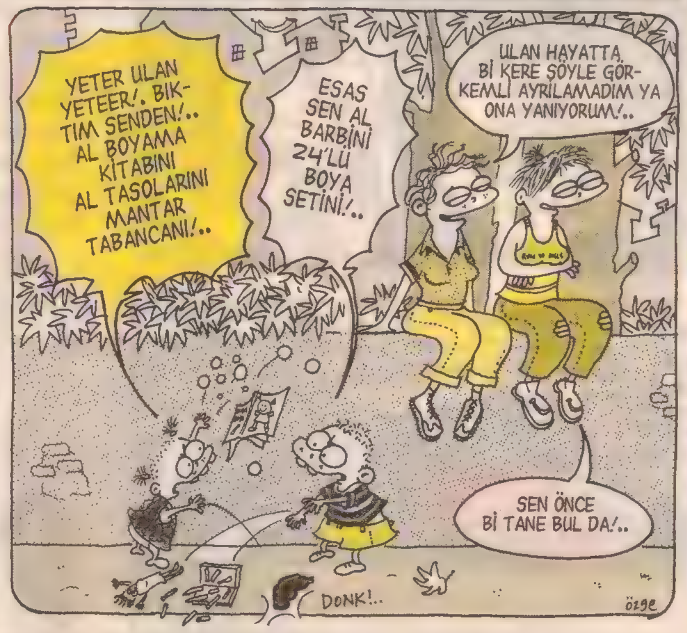
YETER ULAN YETEER!. BIKTIM SENDEN!.. AL BOYAMA KİTABINI AL TASOLARINI MANTAR TABANCANI!..
ESAS SEN AL BARBİNİ 24'LÜ BOYA SETİNİ!..
ULAN HAYATTA Bİ KERE ŞÖYLE GÖRKEMLİ AYRILAMADIM YA ONA YANIYORUM!..
SEN ÖNCE Bİ TANE BUL DA!..
DONK!..
özge

İP, ÜGD ve ADD'nin oluşturdukları "kızıl elma koalisyonu" miting yaptı..

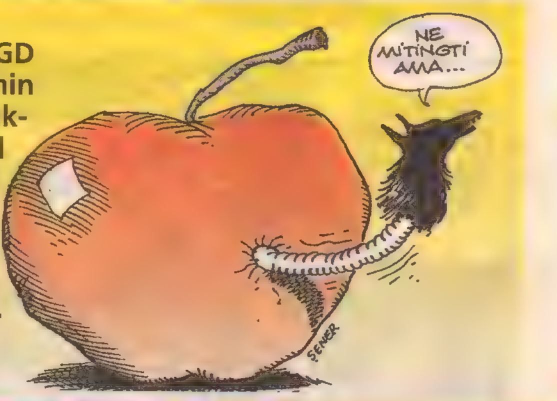
NE MİTİNGTİ AMA...
ŞENER

40 SATIR

(Her özel isim, potansiyel markadır!)

* George Bush, Kuzey Kore'nin de bir kuzeyi olduğuna inanmak istemiyomuş...

*** Usame bin Ladin'e oruç tutmak hiç zor gelmiyodur di mi?**

* Tayyip Erdoğan, emekli generallerin orduyla ilişki kesmelerine şerh koymamış...

*** "Hakim" öldürüldü, ardında sadece "El" bıraktı.**

* Birisi Deniz Baykal'a "Hiziple muhalefet eşanlımlıdır" dese ya...

*** Cem Uzan'ın hayatında tek iyi giden şey İstanbulspor...**

* Saddam diyordur ki şimdi "Bütün dünya nereye kayboldu ya..."

*** Rauf Denktaş, Anadolu'yu arkasına alacağına, biz onu bi süre Anadolu'ya alsak...**

* Meğer Ecevit'i yaşlandıran iktidarmış...

*** Süreyya Ayhan, ömründe ilk defa önünde bir kıç gördü, dünya ikinciliği önemlidir, kutlarım...**

* Demirel "Bana yönetecek minik bir ülke gösterirseniz, susarım" demiş...

*** Biraz daha bekleseydiniz, Eurovision, Tarkan'a katılacaktı nasıl olsa...**

" David Beckham "Bana futbolu öğreten Vedat Özdemiroğlu'dur" dese, inceden ben de sebeplenirim...

*** Eminem Eminem, global köyümün güzeli, Anneler Günü'nde konser ver Eminem...**

* Madonna zaten küçükken de "kızkıza" dans ediyomuş...

*** Kazak kızların rüyası: Kenan İmirzalioğlu...**

* Beşiktaşlı Ronaldo, bir şirketin faydalı genel müdürü gibi...

*** Beşiktaşlı Zago ise aynı şirketin istenmeyen adamı patronla görüştürmeyen, zaman zaman da dışarı tahsilata çıkan, daha da faydalı koruması gibi..**

* Charles Bronson gibi adam, böyle sakin mi ölecekti...

*** Acaba Helin Avşar, kimin kardeşiyle beraber?..**

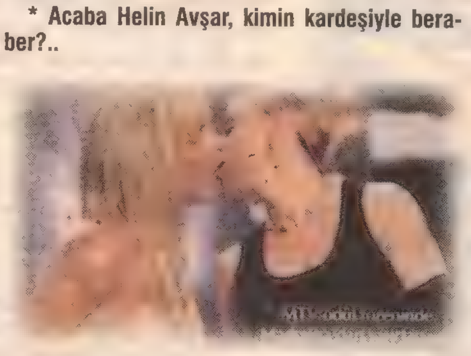

* Peki Uganda Devlet Başkanı İdi Amin'in 1975'de Suudi kraliyet cenazesine İskoç erkeklerinin eteklerinden giyip katılması...

*** Süha Özgermi, jürisiz yaşayamaz hale gelmiştir zaman içinde...**

* Elvis Presley, kamyon şoförü olmadan önce işsizmiş...

*** Bi dönem Hülya Süer'le Hülya Sözer karıştırılırdı...**

* Abdullah Gül, acaba kendi başbakanlık dönemini için için Erdoğan'ınkiyle kıyaslıyo mudur?

*** Eflatun Nuri ağbimiz, belgeseli yapılacak adamdır...**

* Yıldız Tilbe'nin sesi organik gıda gibi...

*** Can Ilgaz'ın yastıkla kafama vurması ve "Çocuk olmanın tadını çıkarıyorum" demesi..**

* Futbolda frikik kaldırılsa, bu kararı hepimiz saçma buluruz ama en çok Pierre von Hooijdonk üzülür...

*** Haydar Dümen'in saç kesimi "duayen başı" tarifelere girse ya...**

* "Teveccüh" sözünü de Ajda Pekkan'ın nevresim reklamıyla kapmıştık...

*** Ben çocukken Bahar Erdeniz'e de aşıktım...**

* Metin Ersoy, Kalipso Kralı ama maalesef Kalipso diye bi halk yok...

*** Bi kere Polonya, Şili'yi 8-0 yenmişti, Gırgır'da "Sekiz çekti Polonya, aman biraz kolonya" diye bi espri çıkmıştı, galiba Suavi Sualp'indi...**

* Acaba "Dasti" hâlâ kuaförlük yapıyo mu?..

*** "Pantolon"u Metin Fidan cinleri çizdiği haftalar daha çok seviyorum, cin mi neyse "onnar" artık...**

* Mister No'ya "Mistır No" diyeni de sevmem...

*** "Yaşadığı küçük şehrin önde gelen sakinlerine 'Kaçın! Herşey açığa çıktı!' yazılı birer pusula gönderdi. Ertesi gün, dört kişinin tası tarağı toplayıp şehri terkettikleri görüldü." -Mark Twain...**

* N'olursa olsun, en büyük golcü Gerd Müller'dir, çünkü çocukluğumuzun golcüsüdür...

*** Vedat Özdemiroğlu merak eder, niye hep "3-5 kendini bilmez" denir de bi kere de "4-6 kendini bilmez" denmez?.**

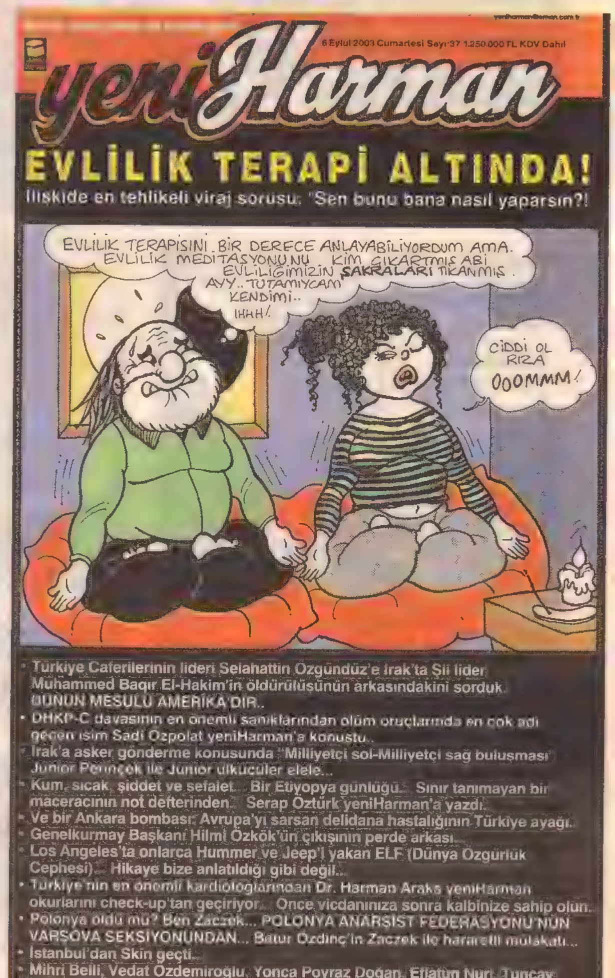
6 Eylül 2003 Cumartesi Sayı 37 1.250.000 TL KDV Dahil

yeniHarman

EVLİLİK TERAPİ ALTINDA!

İlişkide en tehlikeli viraj sorusu: "Sen bunu bana nasıl yaparsın?!

EVLİLİK TERAPİSİNİ BİR DERECE ANLAYABİLİYORDUM AMA. EVLİLİK MEDİTASYONUNU KİM ÇIKARTMIŞ ABİ
EVLİLİĞİMİZİN ŞAKRALARI TIKANMIŞ. AYY.. TUTAMIYCAM KENDİMİ.. IHHH!
CİDDİ OL RIZA OOOMMM!

- Türkiye Caferilerinin lideri Selahattin Özgündüz'e Irak'ta Şii lider Muhammed Baqır El-Hakim'in öldürülüşünün arkasındakini sorduk. BUNUN MESULÜ AMERİKA'DIR..
- DHKP-C davasının en önemli sanıklarından ölüm oruçlarında en çok adı geçen isim Sadi Özpolat yeniHarman'a konuştu..
- Irak'a asker gönderme konusunda "Milliyetçi sol-Milliyetçi sağ buluşması" Junior Perinçek ile Junior ülkücüler elele...
- Kum, sıcak, şiddet ve sefalet... Bir Etiyopya günlüğü... Sınır tanımayan bir maceracının not defterinden... Serap Öztürk yeniHarman'a yazdı..
- Ve bir Ankara bombası: Avrupa'yı sarsan delidana hastalığının Türkiye ayağı..
- Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök'ün çıkışının perde arkası..
- Los Angeles'ta onlarca Hummer ve Jeep'i yakan ELF (Dünya Özgürlük Cephesi)... Hikaye bize anlatıldığı gibi değil...
- Türkiye'nin en önemli kardiologlarından Dr. Harman Araks yeniHarman okurlarını check-up'tan geçiriyor... Önce vicdanınıza sonra kalbinize sahip olun.
- Polonya öldü mü? Ben Zaczek... POLONYA ANARŞİST FEDERASYONU'NUN VARŞOVA SEKSİYONUNDAN... Batur Özdinç'in Zaczek ile hararetli mülakatı...
- İstanbul'dan Skin geçti..
- Mihri Belli, Vedat Özdemiroğlu, Yonca Poyraz Doğan, Eflatun Nuri, Tuncay

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

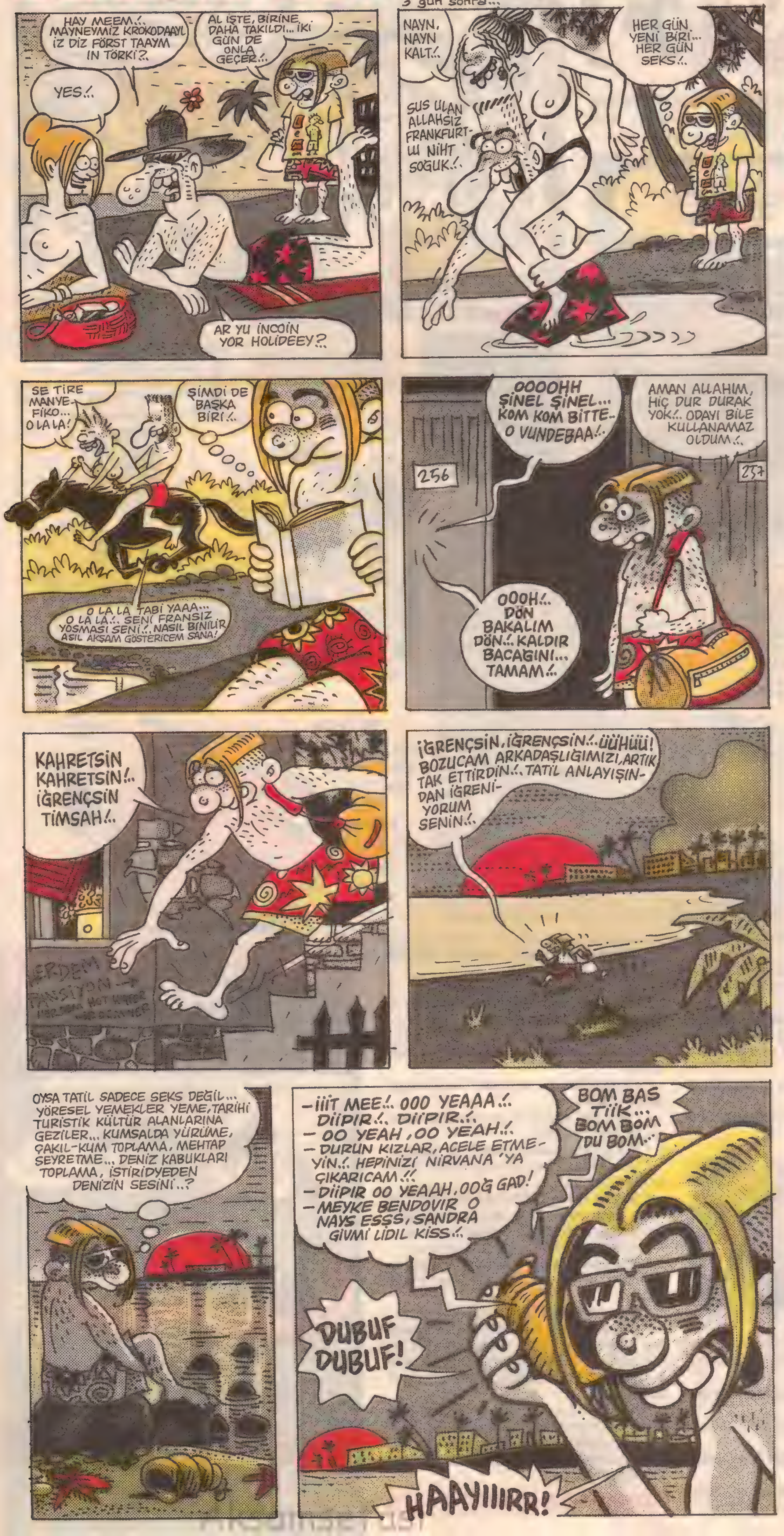
3 gün sonra...
HAY MEEM.!.. MAYNEYMIZ KROKODAAYL İZ DİZ FÖRST TAAYM IN TÖRKİ?..
AL İŞTE, BİRİNE DAHA TAKILDI... İKİ GÜN DE ONLA GEÇER.!..
YES.!..
AR YU İNCOİN YOR HOLİDEEY?..
NAYN, NAYN KALT.!..
HER GÜN YENİ BİRİ... HER GÜN SEKS.!..
SUS ULAN ALLAHSIZ FRANKFURT-LU NİHT SOĞUK.!..
SE TİRE MANYEFİKO... O LA LA!
ŞİMDİ DE BAŞKA BİRİ.!..
O LA LA TABİ YAAA... O LA LA.!.. SENİ FRANSIZ YOSMASI SENİ.!.. NASIL BİNİLİR ASIL AKŞAM GÖSTERİCEM SANA!
OOOOHH ŞİNEL ŞİNEL... KOM KOM BİTTE.. O VUNDEBAA.!..
AMAN ALLAHIM, HİÇ DUR DURAK YOK.!.. ODAYI BİLE KULLANAMAZ OLDUM.!..
256
257
OOOH.!.. DÖN BAKALIM DÖN.!.. KALDIR BACAĞINI... TAMAM.!..
KAHRETSİN KAHRETSİN.!.. İĞRENÇSİN TİMSAH.!..
¡İĞRENÇSİN, İĞRENÇSİN.!.. ÜÜHÜÜ! BOZUCAM ARKADAŞLIĞIMIZI, ARTIK TAK ETTİRDİN.!.. TATİL ANLAYIŞINDAN İĞRENİYORUM SENİN.!..
ERDEM PANSİYON
OYSA TATİL SADECE SEKS DEĞİL... YÖRESEL YEMEKLER YEME, TARİHİ TURİSTİK KÜLTÜR ALANLARINA GEZİLER... KUMSALDA YÜRÜME, ÇAKIL-KUM TOPLAMA, MEHTAP SEYRETME... DENİZ KABUKLARI TOPLAMA, İSTİRİDYEDEN DENİZİN SESİNİ..?
-İİİT MEE.!.. OOO YEAAA.!.. DİİPİR.!.. DİİPİR.!..
- OO YEAH, OO YEAH.!..
- DURUN KIZLAR, ACELE ETMEYİN.!.. HEPİNİZİ NİRVANA'YA ÇIKARICAM.!!
- DİİPİR OO YEAAH. OOĞ GAD!
- MEYKE BENDOVİR O NAYS ESSS, SANDRA GİVMİ LİDİL KİSS.!..
BOM BAS TİİK... BOM BOM DU BOM..
DUBUF DUBUF!
HAAYIIIRR!

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

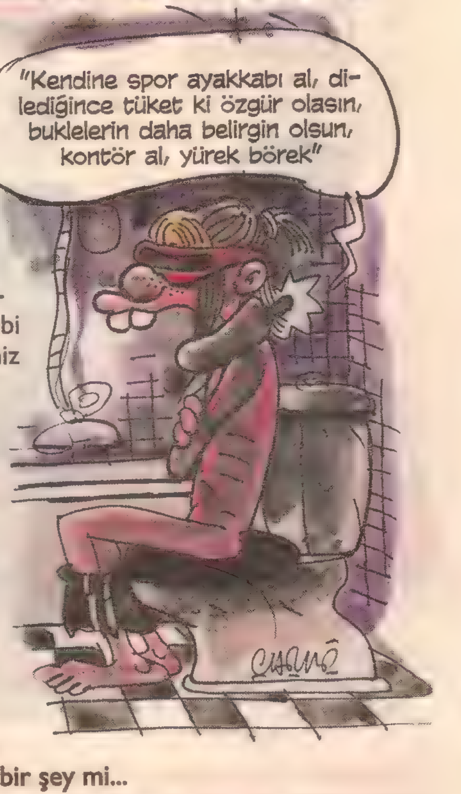

- Sıkılhan senden bi koşu 400 tane kalem pil almanı istiyorum çocuğum. Bunların 200 tanesi bizde dursun, kalan 200 taneyi ise anneannene götürmen gerekiyor. Yalnız bütün bunları bi koşu yapmalısın, fazla vaktimiz yok... Yapabilicek misin, evet?

- Ne işe yarıycak ki o kadar pil. Yoksa annannem artık pille mi çalışıyo?

- Dalga geçmemelisin Sıkılhan, bunu yapmamalısın çocuğum. Evet annannen yaşlı bir insan olabilir fakat bu bize kendisini oyuncak bebeklere benzetme hakkını vermiyor değil mi... Mizah bu değil genç adam...

- Tamam da anne, aniden bu kadar pil tüketmek sağlıklı bir şey mi...

- İstanbul'da elektrik kesileceğine dair söylentiler dolaşıyor Sıkılhan, pilleri onun için alıyoruz. Ni York ve Londra'dan sonra sıra bizdeymiş. Sistem analistimiz Torrak bey de bu sıralamayı doğruluyor. Kendisi son derece sistemli ve analitik bir insandır. O yüzden söylediklerini ciddiye almak gerekiyor. Ne yazık ki uygar bir şehirde yaşamıyoruz çocuğum, elektrik kesintisi yüzünden çıkacak kaosta zannetme ki insanlar Ni Yorklular gibi kenetlenicek, Londra halkı gibi soğukkanlılığını muhafaza edecek. Çok büyük olaylar bekliyoruz; Torrak bey de bu beklentileri onaylıyor...

- İyi de anne elektrikler 4 saattir kesik zaten. Sokağın başındaki trafoya freni patlayan bi kamyonet girmiş, sabahtan beri semtimize elektrik verilemiyor. Şu ana kadar tanık olduğum tek anormal şey de senin konuşmaların...

- Torrak bey konuşmalarımın anormal olduğu fikrine katılmıyor Sıkılhan. Ayrıca seni de yeteri kadar analitik bulmuyor. Madem 4 saattir elektrik yok, niye konuşmayı uzatarak kıymetli şarjını bitiriyorsun... Kapat bakıyım çabuk telefonu. Kapamalısın evet...

- Alo Sıkılhan kardeş merhaba ben Hırgürkan... Benim telefonu sana yönlendiriyorum şimdi, St Tropez'den Jessica diye bi hatun arıycak, buna İngilizce olaraktan "hev yu törki", "kam törki", "bizim ev müsait" diyosun sen tamam mı?

- Tamam değil, niye böyle bir şey yapıyorum ben?

- Hani Acun Firarda programında Acun yoldan bi kızı çevirip o haftanın şanslı Türk genciyle konuşturuyo ya, bu haftanın talihli Türk genci benim işte. 172 bin tane mesaj attım programa, sonunda şans yüzüme güldü... Avrupa arenasında boy göstermenin haklı gururunu yaşıyorum...

- Çok yaşa... Bu gururu niye benimle paylaşıyosun onu anlamadım yalnız...

- Benim İngilizce şu aşamada yeterli değil, kursa yazıldım geliştiriyorum ama. Sen hatunu buraya gelmeye ikna edersen hızlandırılmış programa geçicem. Bu güzelliği yapıcaksın artık kardeşine. Karşılığında ben de sana Acun Firarda programının eski kasetlerini veririm İtalyanca'nı filan da geliştirirsin. Hadi şimdi kapat telefonu, Jessica arar birazdan meşgul çalmasın...

- Alo Sıkılhan, Bunalgül ben. Alo, biliyo musun, içimdeki sesi dinlememeye karar verdim ben Sıkılhan. Neden dersen, çok saçma sapan konuşuyo yaaa. Herkesin içindeki ses "Kendine spor ayakkabı al, dilediğince tüket ki özgür olasın, buklelerin daha belirgin olsun, kontör al, yürek börek" felan diye konuşuyo. Benimki dün gece bana durduk yere "Kızım seni manyak ediyolar, bakma şu reklamlara, okuma o boktan dergileri" dedi. Bu benim iç sesim olamaz ki. Aynen senin gibi kıl kıl konuşuyo. Saçma ama di mığ? Niye içimden gelen ses sen gibi konuşsun ki... Çık içimden Sıkılhan.

- Biraz daha kalıyım be Bunalgül, daha yeni girdim. Hehe...

- Ağuu. Yığıvrençsin Sıkılhan, hemen olayı cinselliğe getirdin. Yanlışlıkla lastikli kelimeler kullanmış olmam senin o lastikleri çekiştirmeni gerektirmiyo tımam mı? İlkellikte birincisin, artı, ayılar büyütmüş seni.

- Buklelerin daha belirgin olsun, gönlün neşeyle dolsun Bunalgül. Çıkıyorum ben...

sklhan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

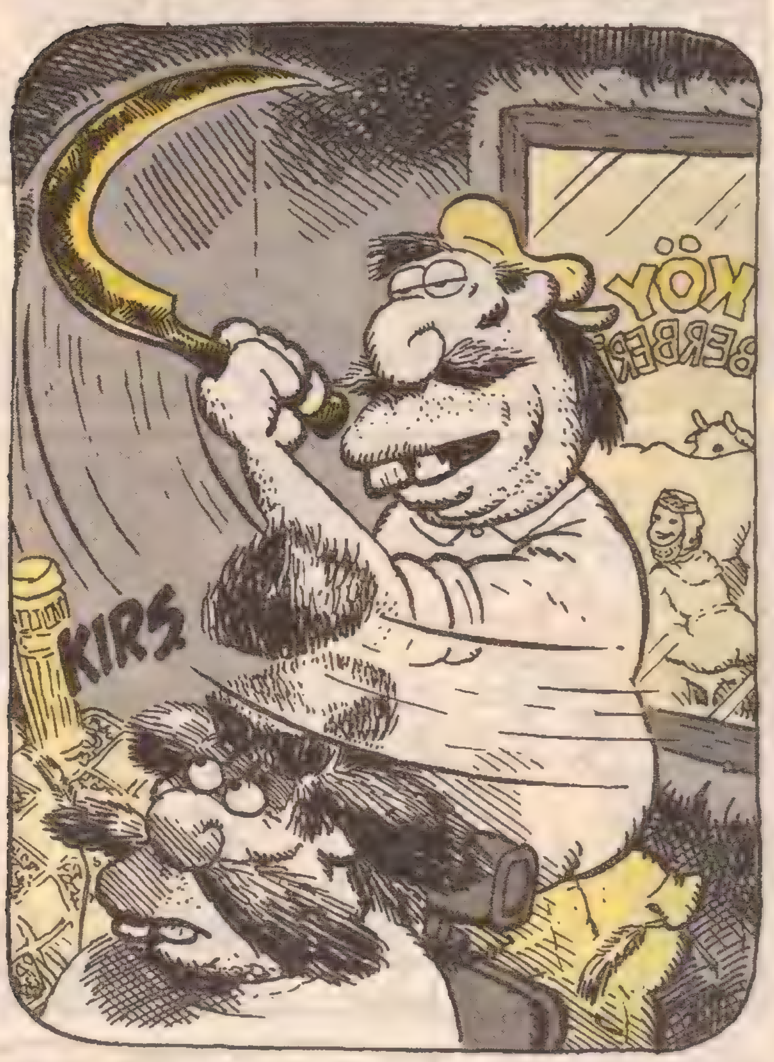
KÖY BERBERİ
KIRŞ

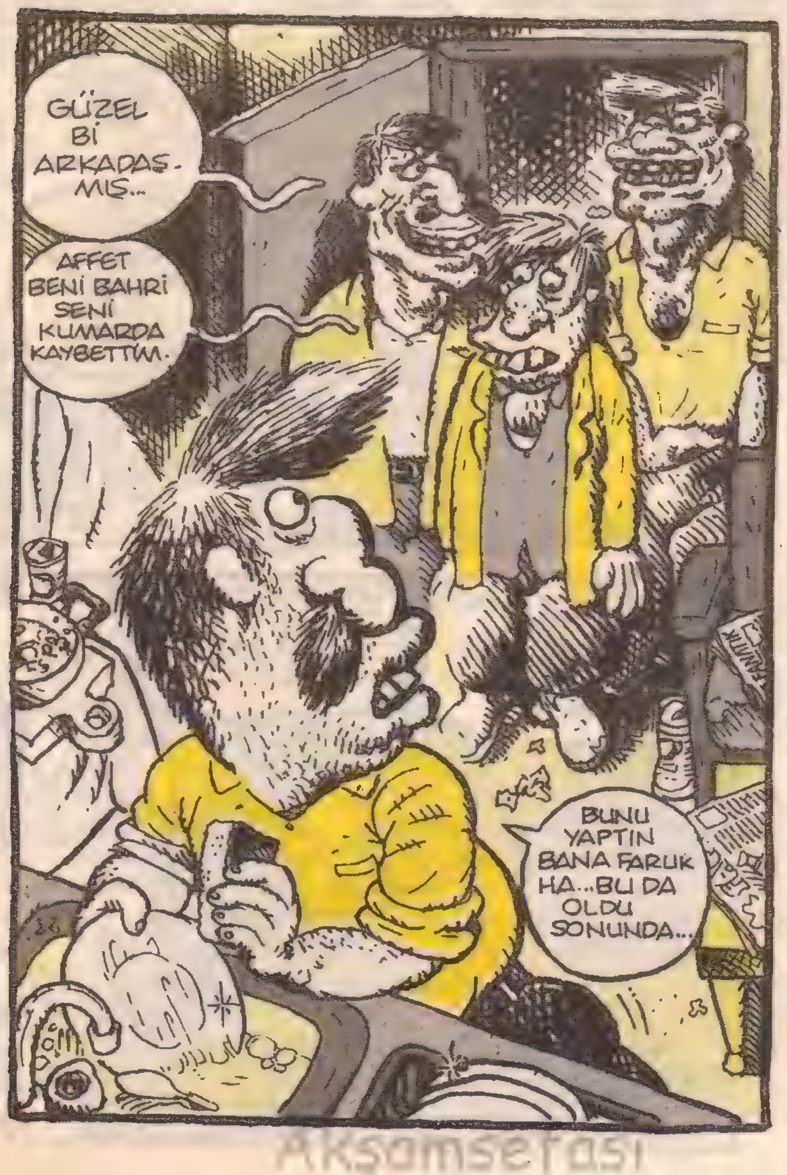
GÜZEL BI ARKADAŞMIŞ...
AFFET BENİ BAHRİ SENİ KUMARDA KAYBETTİM.
BUNU YAPTIN BANA FARUK HA...BU DA OLDU SONUNDA...

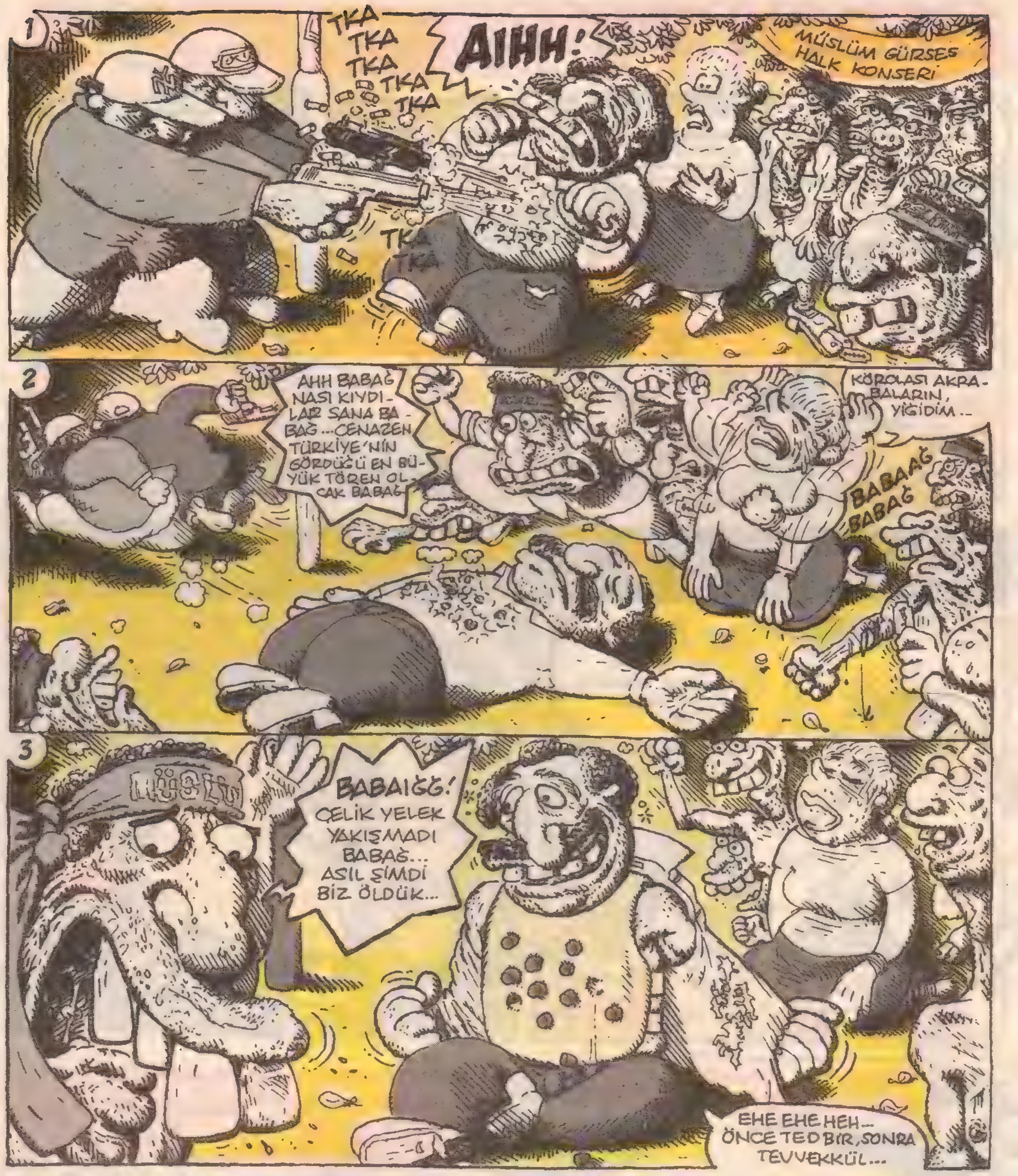
1
TKA TKA TKA TKA TKA
AIHH!
MÜSLÜM GÜRSES HALK KONSERİ
TKA TKA
2
AHH BABAĞ NASI KIYDILAR SANA BABAĞ...CENAZEN TÜRKİYE'NİN GÖRDÜĞÜ EN BÜYÜK TÖREN OLCAK BABAĞ
KÖROLASI AKRABALARIN, YİGİDİM...
BABAAĞ BABAĞ
3
BABAIĞĞ! ÇELİK YELEK YAKIŞMADI BABAĞ... ASIL ŞİMDİ BİZ ÖLDÜK...
EHE EHE HEH... ÖNCE TEDBİR, SONRA TEVEKKÜL...

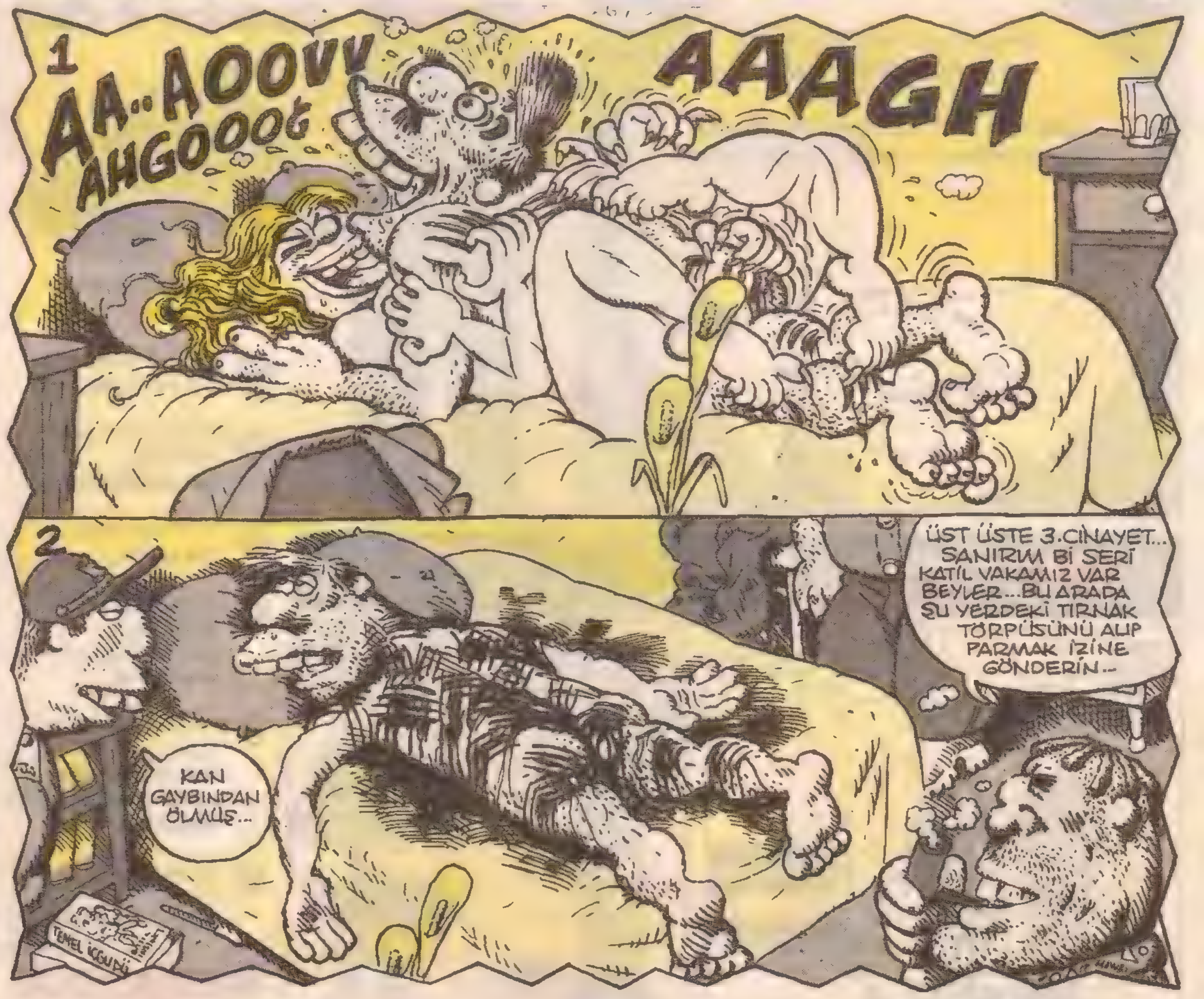
1
AA..AOOVV AHGOOOĞ
AAAGH
2
ÜST ÜSTE 3.CİNAYET... SANIRIM Bİ SERİ KATİL VAKAMIZ VAR BEYLER...BU ARADA ŞU YERDEKİ TIRNAK TÖRPÜSÜNÜ ALIP PARMAK İZİNE GÖNDERİN...
KAN GAYBINDAN ÖLMÜŞ...
TEMEL BİLGİLER

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

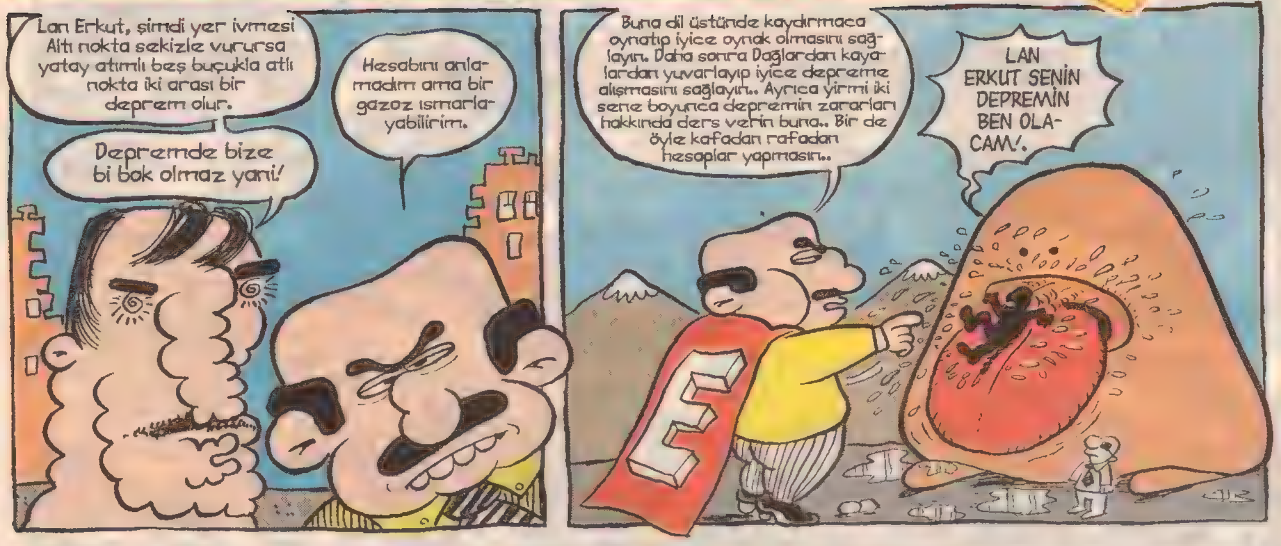
Lan Erkut, şimdi yer ivmesi Altı nokta sekizle vurursa yatay atımlı beş buçukla atlı nokta iki arası bir deprem olur.
Depremde bize bi bok olmaz yani!
Hesabını anlamadım ama bir gazoz ısmarlayabilirim.
Buna dil üstünde kaydırmaca oynatıp iyice oynak olmasını sağlayın. Daha sonra Dağlardan kayalardan yuvarlayıp iyice depreme alışmasını sağlayın.. Ayrıca yirmi iki sene boyunca depremin zararları hakkında ders verin buna.. Bir de öyle kafadan rafadan hesaplar yapmasın..
LAN ERKUT SENİN DEPREMİN BEN OLACAM!.

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

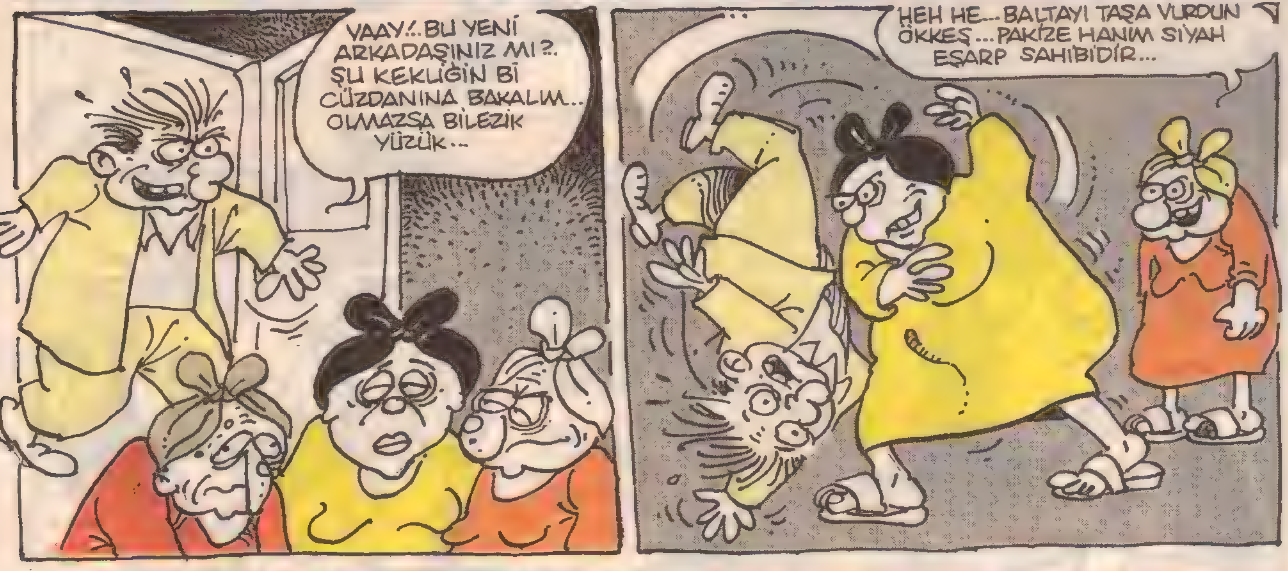
VAAY!..BU YENİ ARKADAŞINIZ MI?.. ŞU KEKLİĞİN Bİ CÜZDANINA BAKALIM.. OLMAZSA BİLEZİK YÜZÜK...
HEH HE...BALTAYI TAŞA VURDUN ÖKKEŞ...PAKİZE HANIM SİYAH EŞARP SAHİBİDİR...

ERDENER ABİ

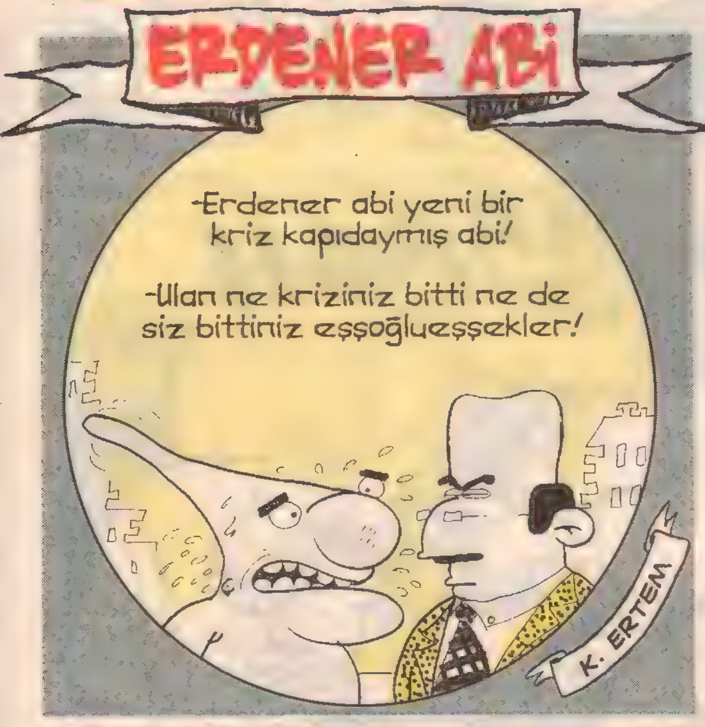
-Erdener abi yeni bir kriz kapıdaymış abi!
-Ulan ne kriziniz bitti ne de siz bittiniz eşşoğlueşşekler!
K. ERTEM

İki Resim Arasındaki 7 Fark

Pantolon & Etek

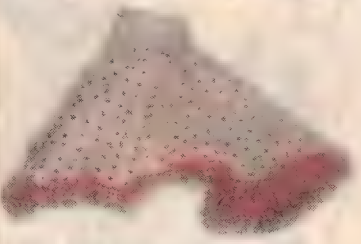

❶ Pantolon diz yapar...
Etek giz!..

❷ Pantolon resmidir...
Etek yarı resmi!..

❸ Pantolon indirmek inestetiktir...
Etek kaldırmak estetik!..

❹ Pantolon bürotiktir...
Etek erotik!..

❺ Pantolon ağı patlar rezillik olur...
Etek havalanır güzel bir sürpriz olur!..

❻ Pantolon olsa olsa iş tulumu olabilir...
Etek entari, döpiyes, tayyör vb. çeşitlemelere sahiptir!..

❼ Pantolonu gösteren ütüdür...
Eteği gösteren götüdür!..

(Komple Çağçağ, teşekkürler)

vo@leman.com.tr

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

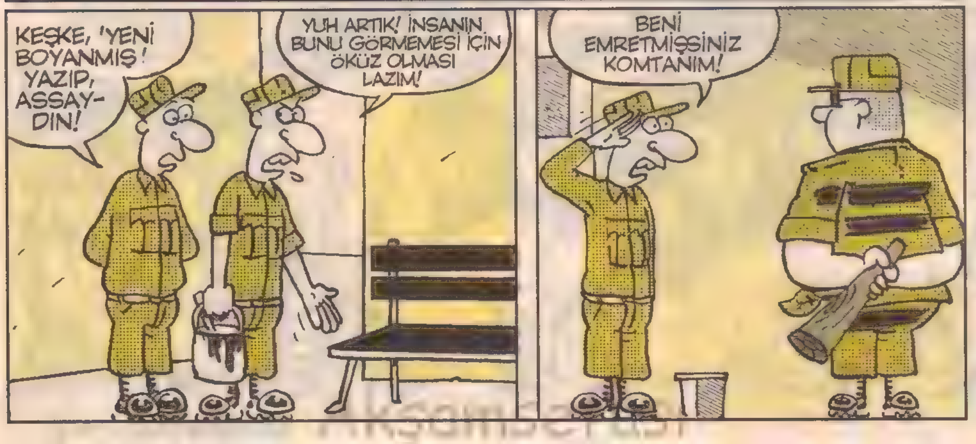
KEŞKE, 'YENİ BOYANMIŞ!' YAZIP, ASSAYDIN!
YUH ARTIK! İNSANIN BUNU GÖRMEMESİ İÇİN ÖKÜZ OLMASI LAZIM!
BENİ EMRETMİŞSİNİZ KOMTANIM!

PANTOLON

METİN FİDAN

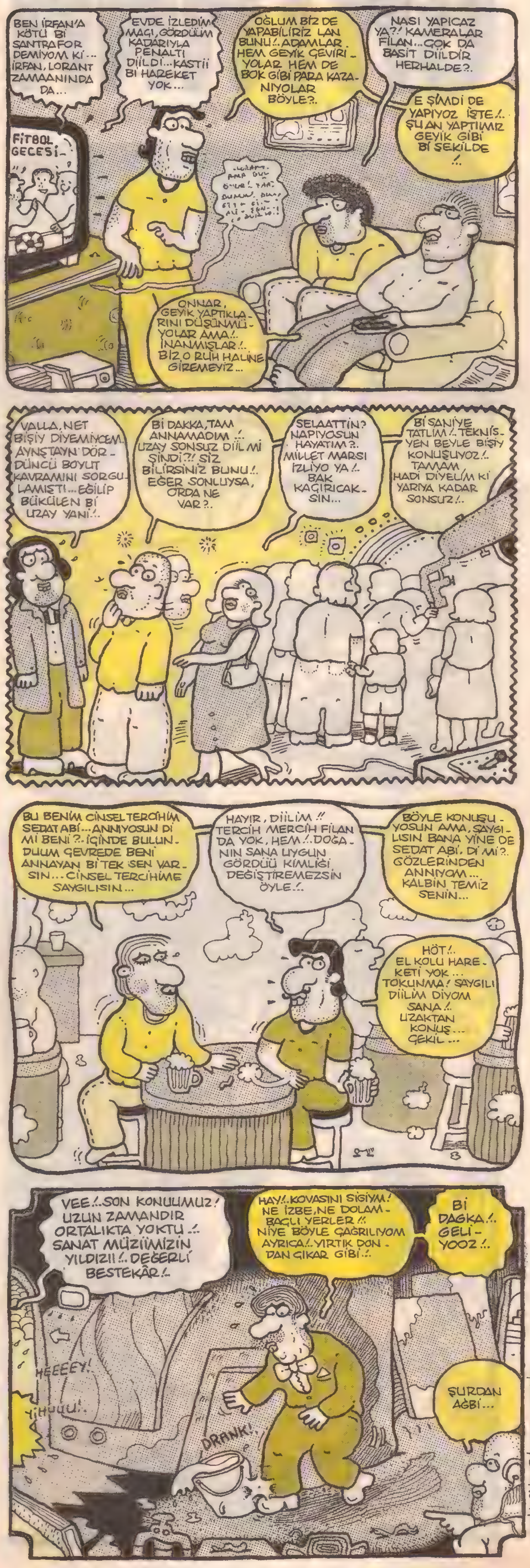
BEN İRFAN'A KÖTÜ Bİ SANTRAFOR DEMİYOM Kİ... İRFAN, LORANT ZAMAANINDA DA...
EVDE İZLEDİM MAÇI, GÖRDÜÜM KADARIYLA PENALTI DİİLDİ...KASTİİ Bİ HAREKET YOK...
OĞLUM BİZ DE YAPABİLİRİZ LAN BUNU!.. ADAMLAR. HEM GEYİK ÇEVİRİYOLAR HEM DE BOK GİBİ PARA KAZANIYOLAR BÖYLE?..
NASI YAPICAZ YA?! KAMERALAR FİLAN...ÇOK DA BASİT DİİLDİR HERHALDE?..
E ŞİMDİ DE YAPIYOZ İŞTE!.. ŞU AN YAPTIIMIZ GEYİK GİBİ Bİ ŞEKİLDE!..
FİTBOL GECESİ
ONNAR, GEYİK YAPTIKLARINI DÜŞÜNMÜYOLAR AMA!.. İNANMIŞLAR!.. BİZ O RUH HALİNE GİREMEYİZ...
VALLA, NET BİŞİY DİYEMİYCEM. AYNŞTAYN DÖRDÜNCÜ BOYUT KAVRAMINI SORGULAMIŞTI...EĞİLİP BÜKÜLEN Bİ UZAY YANİ!..
Bİ DAKKA, TAM ANNAMADIM!.. UZAY SONSUZ DİİL Mİ ŞİNDİ?! SİZ BİLİRSİNİZ BUNU!.. EĞER SONLUYSA, ORDA NE VAR?..
SELAATTİN? NAPIYOSUN HAYATIM?.. MİLLET MARSI İZLİYO YA!.. BAK KAÇIRICAKSIN...
Bİ SANİYE TATLIM!.. TEKNİSYEN BEYLE BİŞİY KONUŞUYOZ!.. TAMAM, HADİ DİYELİM Kİ YARIYA KADAR SONSUZ!..
BU BENİM CİNSEL TERCİHİM SEDAT ABİ...ANNIYOSUN Dİ Mİ BENİ?.. İÇİNDE BULUNDUUM ÇEVREDE BENİ ANNAYAN Bİ TEK SEN VARSIN...CİNSEL TERCİHİME SAYGILISIN...
HAYIR, DİİLİM!! TERCİH MERCİH FİLAN DA YOK, HEM!..DOĞANIN SANA UYGUN GÖRDÜÜ KİMLİĞİ DEĞİŞTİREMEZSİN ÖYLE!..
BÖYLE KONUŞUYOSUN AMA, SAYGILISIN BANA YİNE DE SEDAT ABİ, Dİ Mİ?.. GÖZLERİNDEN ANNIYOM... KALBİN TEMİZ SENİN...
HÖT!.. EL KOLU HAREKETİ YOK... TOKUNMA! SAYGILI DİİLİM DİYOM SANA!.. UZAKTAN KONUŞ... ÇEKİL...
VEE!..SON KONUUMUZ! UZUN ZAMANDIR ORTALIKTA YOKTU!.. SANAT MÜZİİMİZİN YILDIZII!.. DEĞERLİ BESTEKÂR!..
HAY!..KOVASINI SİGİYM! NE İZBE, NE DOLAMBAÇLI YERLER!! NİYE BÖYLE ÇAĞRILIYOM AYRICA!..YIRTIK DONDAN ÇIKAR GİBİ!..
Bİ DAGKA!.. GELİYOOZ!..
HEEEEY!
YİHUUU!
DRANK!
ŞURDAN AGBİ...

metinfidan@leman.com.tr

TERELELLİ PICTURES

ÇAN BARSLAN

1. ÖYKÜ

Hayat bir örtünün altına saklanmaktan ibaret olmalıdır kimi zaman

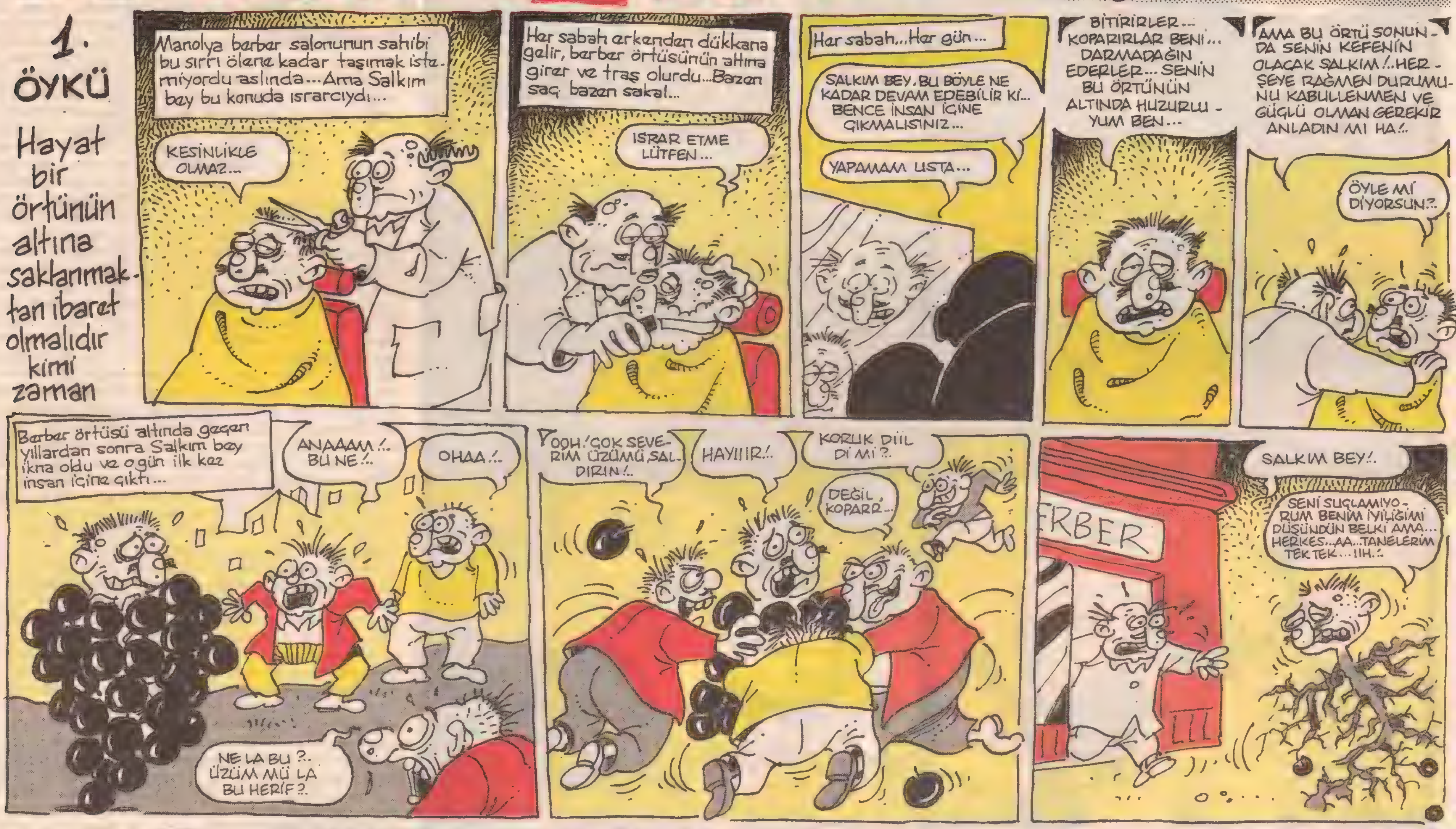
Manolya berber salonunun sahibi bu sırrı ölene kadar taşımak istemiyordu aslında...Ama Salkım bey bu konuda ısrarcıydı...
KESİNLİKLE OLMAZ...
Her sabah erkenden dükkana gelir, berber örtüsünün altına girer ve traş olurdu...Bazen saç bazen sakal...
ISRAR ETME LÜTFEN...
Her sabah...Her gün...
SALKIM BEY. BU BÖYLE NE KADAR DEVAM EDEBİLİR Kİ... BENCE İNSAN İÇİNE ÇIKMALISINIZ...
YAPAMAM USTA...
BİTİRİRLER... KOPARIRLAR BENİ... DARMADAĞIN EDERLER... SENİN BU ÖRTÜNÜN ALTINDA HUZURLUYUM BEN...
AMA BU ÖRTÜ SONUNDA SENİN KEFENİN OLACAK SALKIM!..HERŞEYE RAĞMEN DURUMUNU KABULLENMEN VE GÜÇLÜ OLMAN GEREKİR ANLADIN MI HA!..
ÖYLE Mİ DİYORSUN?..
Berber örtüsü altında geçen yıllardan sonra Salkım bey ikna oldu ve o gün ilk kez insan içine çıktı...
ANAAAM!.. BU NE!..
OHAA!..
NE LA BU?.. ÜZÜM MÜ LA BU HERİF?..
OOH! ÇOK SEVERİM ÜZÜMÜ, SALDIRIN!..
HAYIIIR!..
KORUK DİİL Dİ Mİ?..
DEĞİL, KOPARR...
SALKIM BEY!..
ERBER
SENİ SUÇLAMIYORUM BENİM İYİLİĞİMİ DÜŞÜNDÜN BELKİ AMA... HERKES...AA...TANELERİM TEK TEK...IIH!..

2. ÖYKÜ

Hayat bazen de dondurulmak ve yeri geldiğinde tekrar kullanılmaktır...

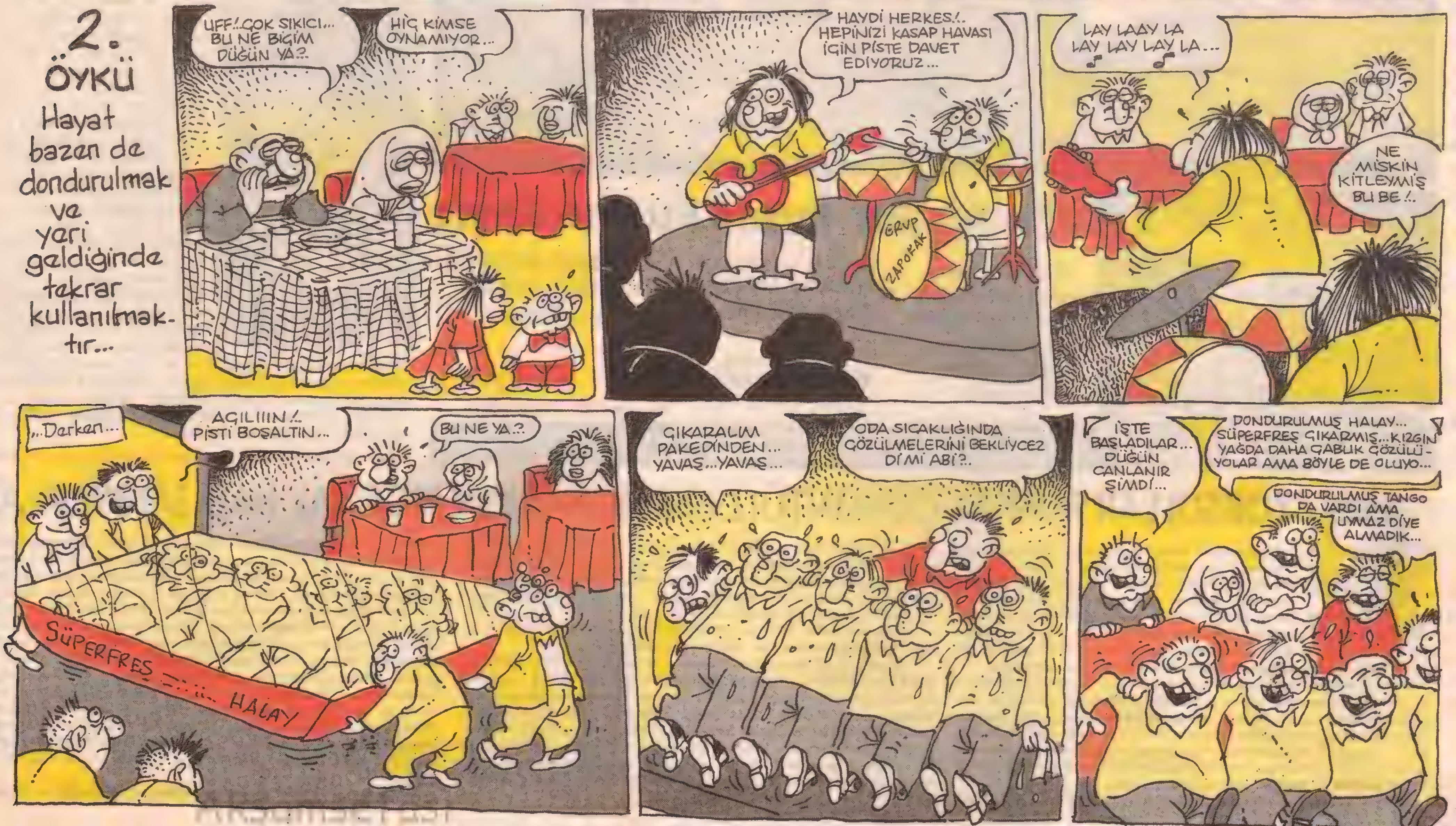
UFF!..ÇOK SIKICI... BU NE BİÇİM DÜĞÜN YA?..
HİÇ KİMSE OYNAMIYOR...
HAYDİ HERKES!.. HEPİNİZİ KASAP HAVASI İÇİN PİSTE DAVET EDİYORUZ...
GRUP ZAPORAK
LAY LAAY LA LAY LAY LAY LA...
NE MİSKİN KİTLEYMİŞ BU BE!..
...Derken...
AÇILIIIN!.. PİSTİ BOŞALTIN...
BU NE YA?..
SÜPERFRES HALAY
ÇIKARALIM PAKEDİNDEN... YAVAŞ...YAVAŞ...
ODA SICAKLIĞINDA ÇÖZÜLMELERİNİ BEKLİYCEZ Dİ Mİ ABİ?..
İŞTE BAŞLADILAR... DÜĞÜN CANLANIR ŞİMDİ...
DONDURULMUŞ HALAY... SÜPERFRES ÇIKARMIŞ...KIZGIN YAĞDA DAHA ÇABUK ÇÖZÜLÜYOLAR AMA BÖYLE DE OLUYO...
DONDURULMUŞ TANGO DA VARDI AMA UYMAZ DİYE ALMADIK...

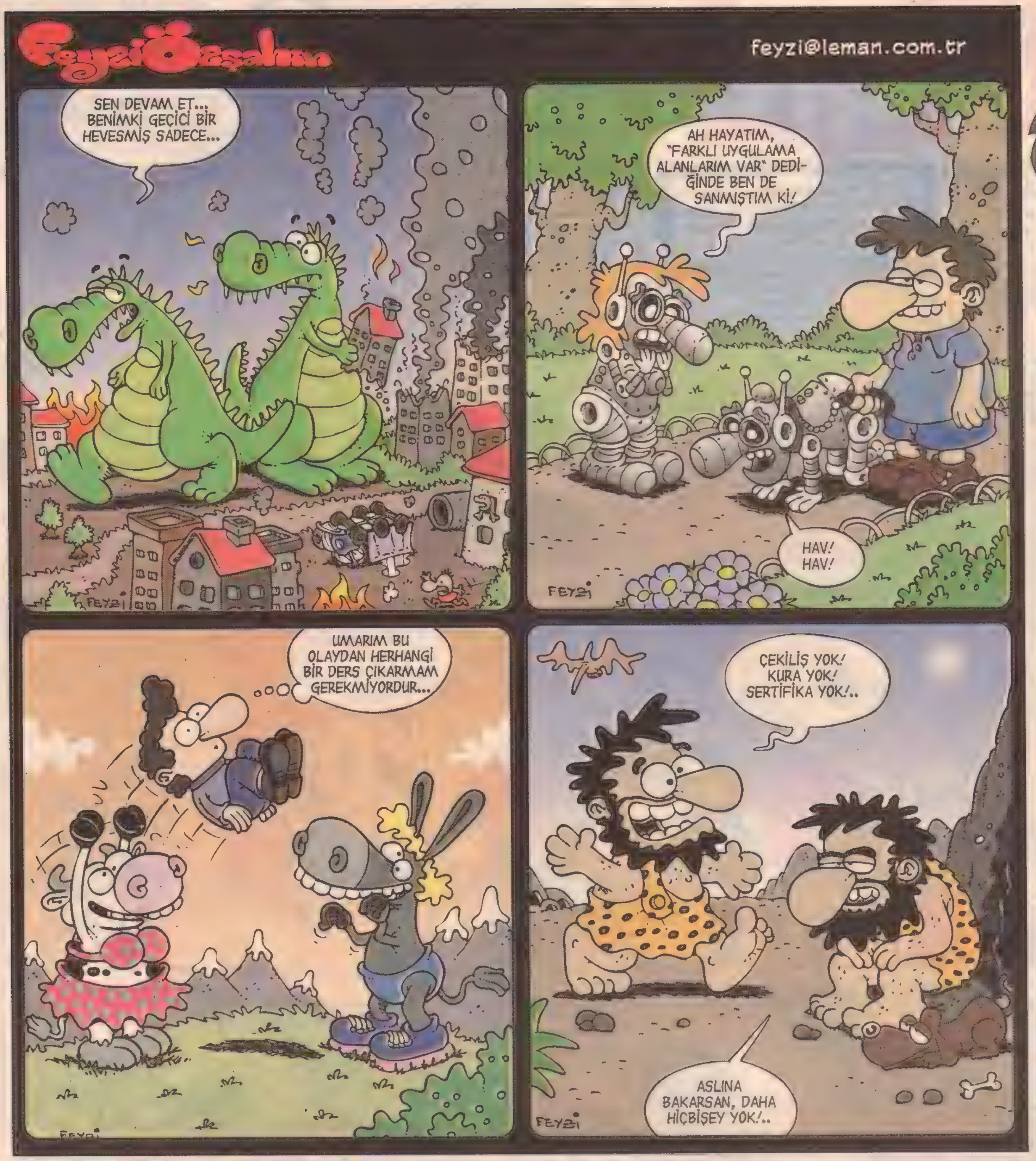
Feyzi Özşahin
feyzi@leman.com.tr
SEN DEVAM ET... BENİMKİ GEÇİCİ BİR HEVESMİŞ SADECE...
FEYZİ
AH HAYATIM, "FARKLI UYGULAMA ALANLARIM VAR" DEDİĞİNDE BEN DE SANMIŞTIM Kİ!
HAV! HAV!
FEYZİ
UMARIM BU OLAYDAN HERHANGİ BİR DERS ÇIKARMAM GEREKMİYORDUR...
FEYZİ
ÇEKİLİŞ YOK! KURA YOK! SERTİFİKA YOK!..
ASLINA BAKARSAN, DAHA HİÇBİŞEY YOK!..
FEYZİ

UZAYDA HAYAT VAR MI, YOK MU BIRAKIN GENÇLER.. HAYAT ŞU SIRA İZMİR FUARI'NDA DESEM!
FUAR

10 Eylül'e kadar İzmir Fuarındayız

10 Eylül tarihine kadar İzmir Fuarı içinde açık alanda kuracağımız, geçici LeMan Kültür'deyiz...

5 Eylül ve izleyen günler
Tuncay AKGÜN
Güneri İÇOĞLU

6 Eylül Cumartesi
Cezmi ERSÖZ
Saat: 16.00-18.00

7 Eylül Pazar
KAÇAK YAYIN
söyleşisi

Fuar süresince Uzay temalı LeMan karikatür sergisi..

Yer: İzmir Fuar alanı Lozan girişi, Pakistan pavyonu yanındaki yeşil alan.
(Bu etkinlik İzmir Belediyesi'ne bağlı İZFAŞ-LeMan işbirliğiyle gerçekleştirilmektedir.)

AKSARAY PAŞAOĞLU

SKİN, SKUNK ANANSİE

Başlığı okuduğunuzda cevap olarak içinizden: "Hasittie, ruspçuççu anansie skink skunk." diyeceğinizden eminim. Fakat mesele hiç de zannettiğiniz gibi değil. Skin (Skunk Anansie) sadece bir rock şarkıcısı. Ve bu şarkıcı geçen hafta İstanbul'daki rock festivallerinden birine katıldı. Ben de bu konsere gitmek için yola çıkmıştım ki geçtiğim yola asılmış olan bez afişteki şu yazı dikkatimi çekti: "Üsküdar Belediyesi Açıkhava Film Gösterisi: CESUR YÜREK".. Bilmiyorum daha önce söylemişmiydim. Benim içimde yaşattığım Aleksandır adlı bir şövalye vardır. Ona günde iki kap yemek veririm. Biri daima zeytinyağlıdır. Bunu elbette zihnimde yaparım. İşte o bez afişi görünce, içimdeki şövalye popo kaldıran taytlardan üstüste iki tane giymişcesine içimi kılıcıyla dürterek bana "Lan Aksaray! Var mısın, o filime gidelim!" diyerek ben de o an kendimi çılgın bir bakire gibi kısrak hissettim. Sıradışı birşeyler yapacak gibiydim. Halkın arasına karışacaktım. İşte, asıl Cesur Yürek bendim. Filmin gösterileceği parkı bulduğumda halk denen demokratik "puzzle"ı oluşturan parçaların yüzlercesi oraya saçılmıştı. Hepsinin ağzına dayalı birer ufak su plastik şişe vardı. Cipimden hiç çıkmadım. Usulca kapıları kilitledim. Arabamda buldum ve o viski şişesini ben boştu şişe ağzıma dayayarak "Sizden biriyim." mesajını verdim. Biraz sonra onlar "Hop cip! Hop cip!" diye bağırınca arabamın camını az indirip ince aralıktan ben de Hop cip hop cip bağırarak onların bu enteresan filim ritüeline katıldım. On dakika sonra içimdeki şövalye sıkılarak: "Lan Paşaoğlu, yürü gidelim! Sittiret, eve gidip Mars'ı izleyelim." dedi o! O deyince izdiham yüzünden o "puzzle"ın içinden çıkmak olanaksızdı. Mars'ı orada izlemeye karar verdim. Çünkü bunu kaçırırsam aynı olay bir daha 284 yıl sonra yaşanacaktı ki bu ülkede geleceğe dönük bir plan yapmanın ben hiç akıl kârı olmadığını biliyordum. Arka koltuktan hayvan derisi valizi alıp cipin üstüne çıktım. Halk yine hop cip! Hop cip! Bazen küfür. Ben farklı olmadığımı göstermek için bir yandan şişeyi ağzıma yapışık, bir yandan teleskobu kurmaya çalışıyor, üçüncü yanımdan da hop cip hop cip! bağırıyordum. Birdenbire ağzıma bitişik şişeden, yıllar önce Aşkın Nur Yengi'nin bir şarkısında yaptığı gibi şişeden "Dovuluyooyii, dovuluyooyii, duviyuuuvv!" diye garip bir ses çıktı. Sanıyorum o ses onları tetikledi. Plastik şişeleri bana atmaya başlayarak ben bir elimi göğsüme koyup "Ben!.. Dost!" dedim. İçlerinden geniş bir tanesi: "Arkadaşım, burda araba olmaz." ya da bunun gibi veya öyle birşey söyledi...

Fakat konuştuğu dili anlamıyordum. "Dost ben! Mars!" dedim. Sanırım o da benim dilimi anlamıyordu. Karanlıkta, cipin üstünde ikiyüzbin dolarlık teleskobumla yapayalnızdım ve onlara elimle Mars'ı gösteriyordum. Bir sessizlik oldu. Sonra kalabalıktan "puzzle" gibi biri : "E.T. ulan buu!" diye bağırdı. Parkın en ücra köşelerine kadar beyninin Lobunu yemiş bir tavuskuşu gibi koşarak yayılan bu uğursuz söylence, çevre binaları yalayıp yılışık ve boklu bir kertenkele gibi geri gelerek üstüme tırmandı. Bıyığı kalın bir adam: "Bunlardan Afyon'da da gördüm." diyerek bana bir taş attı. Onu diğer taşlar izledi atarak ve Mars iyicene yaklaşmışken havada göktaşı yağmuru gibi ama yertaşı yağmuruvardı. Cipime girip kapıları kitledim. Cipin üstünde enteresan gibi müzikler çalan taş yağmurunun sesini dinlerken uyumuşum. Rüyamda, Mars'ın dünyaya "yek parmak" yaklaştığını gördüm. Ve ben iskele verilmesini beklemeden dünyadan Mars'a atlayıp onunla birlikte uzaklaşarak gittik. uyandığımda evimin yatağının içindeydim. Bütün anlattıklarımın menfur bir rüya olduğunu anlayınca ilk iş olarak içimin o rutubetli ve ayı pisliği kokan o meş'um ama halıfleks kaplı dehlizlerinden birinde yaşattığım sümüklü gardiyan İbanez'e içimdeki şövalye Aleksandır'ı derhal zindana atmasını emrettim. Daha sonra da gidip rüyamda taşlanan cipimin yerine altıyüzbin dolarlık yeni bir cip aldım.

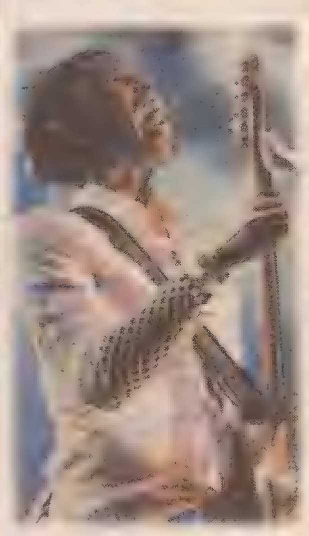

YOKSULLAR RUHSAL ÇÖKÜNTÜLERİNİ DÜNYANIN NORMAL HALİ SANIYORLAR!

CEZMİ ERSÖZ

Orada, şehrin kenarında bekliyorlar. Onları pek tanımıyoruz. Tanımıyoruz ama duygularını, arzularını, öfkelerini merak ediyoruz. Kırlardan akın akın gelip şehirlerin kenarında tutunmaya çalışıyorlar. Kimi zaman sol, kimi zaman da dinci partilere oy veriyorlar. Çok yoksul ve yoksun olduklarını duyuyoruz. Endişe ediyoruz. Kötülüğü ve acımasızlığı gazetecilik sanan kimileri de çoğunun kısa bir sürede mal mülk sahibi olduğunu yazıyor. Ama ne yapılsa nafile, onları yeterince tanımıyoruz.

Evet, çok yoksullar. Umutsuzluğun sınırında yaşıyorlar. Çoğu işçi. İşçi olanların en büyük korkusu işsiz kalmak. İşsizlik ölüm korkusu gibi yokedici bir duygu. Buralar sanayi çevresi. Her taraf fabrika. Fabrika bacalarından çıkan siyah dumanlar burada tutunmaya çalışan insanların ruh hallerini yansıtıyor. Fabrika atıklarının karıştığı dereler sokaklardan kayıtsızca akıyor. Evleri karanlık, evleri tek pencereli, evleri penceresiz. Evlerinin önünden geçen minibüslerin arkasında: **"Hayat yok bize bu yaşamda"** yazıyor. Doğru yazıyor...

Bu açgözlü, yalancı ve şiddet dolu dünyaya açılan tek pencereleri televizyonları. Televizyonları bütün gün açık. Televizyon onların kırlardan getirdikleri dengeli ve asil dünyalarına saldırıyor. Onlar yoksulluğun bıçak sırtında yaşarken televizyon kanalları **"tok gözlü olmayın, isteyin bütün değerlerinizi bırakıp, saldırın!"** telkinini yapıyor, onları küçüklüğe çağırıyor, onurlarıyla oynuyor. Televizyon hem acı veriyor, hem uyuşturucu görevini görüyor...

Kitap okumuyorlar. Evlerinde kitap niyetine gazetelerin kuponla dağıttığı ansiklopedileri özenle saklıyorlar. İçine açıp hiç bakmıyorlar.

Kapısına kadar geldikleri şehrin içine pek girmiyorlar. Aralarında **Taksim**'i **Beşiktaş**'ı görmeyenler var. Özellikle kadınlar. Birisi **Eminönü**'ndeki **İş ve İşçi Bulma Kurumu**'na bir kez gittiğini, yol parasının adeta bir yıkım olduğunu söylüyor. Bir işçi çürük dişini günlerdir çektiremiyor. **"Oğlanınkini çektirdik, benimki kalsın. Şimdi 30 milyon lira bütçemi sarsar"** diyor. **Halkalı**'ya bağlı **İkitelli, Mahmutbey** gibi çöküntü bölgelerinde dükkanlarda dahi yaşayan aileler var. Dükkanın camına bir perde germişler. Dükkanın tek musluğu ve lavabosu mutfak ve banyo olmuş. Bir masa, sandalyeler, birkaç yatak ve bir televizyon. İşte size refah patlaması!

Sonunda ruhları hasta düşüyor. "Hem zaten yoksulluk 'bünyevi bir rahatsızlık' gibidir." Ağır ve sancılıdır. Evet, buralarda yaşayan erkekler ve özellikle kadınlarda ciddi düzeyde, yani tedavi olmaları, psikiyatristlerin ilgilenmesi gerektiği düzeyde depresyonlar (distimik türü, yani iki yıl süre boyunca devam eden depresyon türü), anksiyete ve duygu durumu (affektif) bozuklukları yaşıyorlar. Bütün bu psikiyatrik terimlerin karşılığı "Mahvolma sebepleri"dir! Kendini ruhen çökmüş hissetme, perişanlık duygusu içinde olma. Kendini son derece değersiz, işe yaramaz hissetme... Derin kaygılar, endişeler, umutsuzluklar, korkular, iç sıkıntıları... Dedim ya, mahvolma sebepleri diye. İşin en acısı bu insanların yaşadıkları mahvolma duygularını dünya hali, duygularının normal seyri olarak yaşamaları. İnsanı isyan ettiren bu. Şehrin kenarında yaşayan çaresiz bir ev kadını kendini son derece değersiz hissediyor, derin kaygılarla uyanıyor dünyaya, kalbi cenderelerde sıkışıyor. Ama hiçbir şey yapmıyor, yapamıyor. **"Benim içim böyle, benim ruhum böyle. Dünyanın ahvali bu"** diyor kendine. Tek göz odasında dönüp duruyor...

Artık şehirli ve bunalımlı insanlar kendi dertlerini çok okumaya ve her şeyi bil-

L
93
Manyak
ŞAPLAK
YANDIM ŞIRA GİBİN!

EYLÜL'DE GEEEEL

ATOM
EYLÜL-SAYI: 2003/09 FİYAT 1.000.000 TL
CANIM DEDİKLERİM CANIMI ALDILAR..

DUMUR

Arıcılar otobüs terminalinin yanındaki sokağın içinde bir tabela:

SOKAK ARASI GEZİNTİ ALANI DEĞİLDİR

Fikri Yılmaz/İzmit

KAÇAK YAYIN
KAÇAK YAYIN

Kaçıranlar için 3'lü set yarı fiyatına **Bayiilerde...**

Derya Sayın

deryasayin@mynet.com

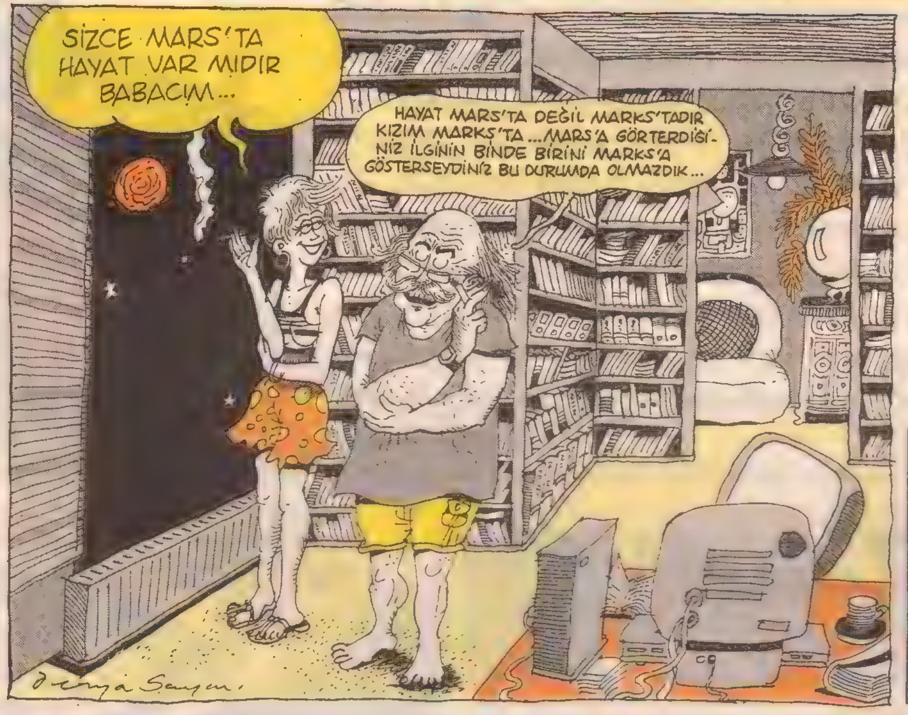
SİZCE MARS'TA HAYAT VAR MIDIR BABACIM...
HAYAT MARS'TA DEĞİL MARKS'TADIR KIZIM MARKS'TA ...MARS'A GÖRTERDİĞİNİZ İLGİNİN BİNDE BİRİNİ MARKS'A GÖSTERSEYDİNİZ BU DURUMDA OLMAZDIK...
Derya Sayın

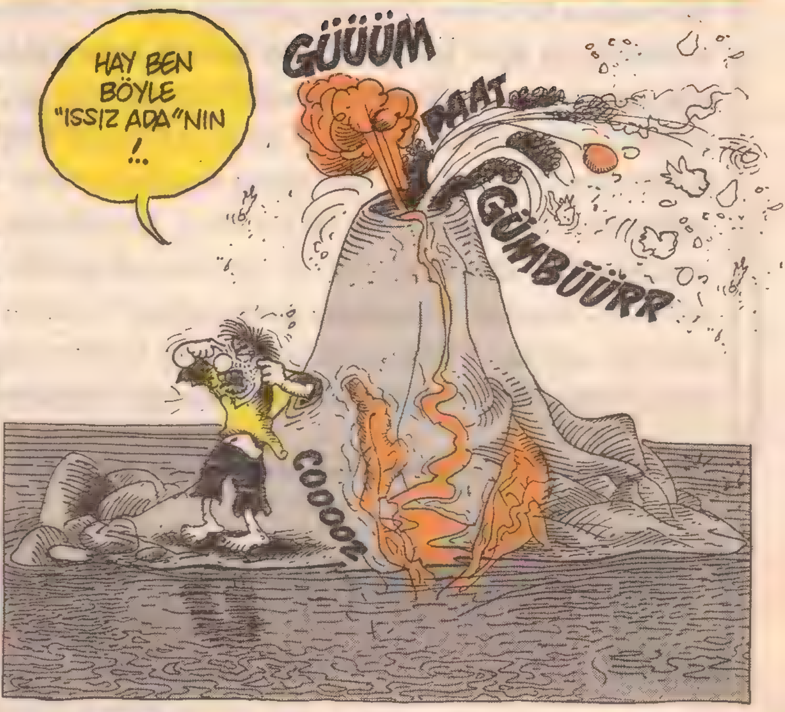
HAY BEN BÖYLE "ISSIZ ADA"NIN !..
GÜÜÜM
PAAT
GÜMBÜÜRR
COOOOF

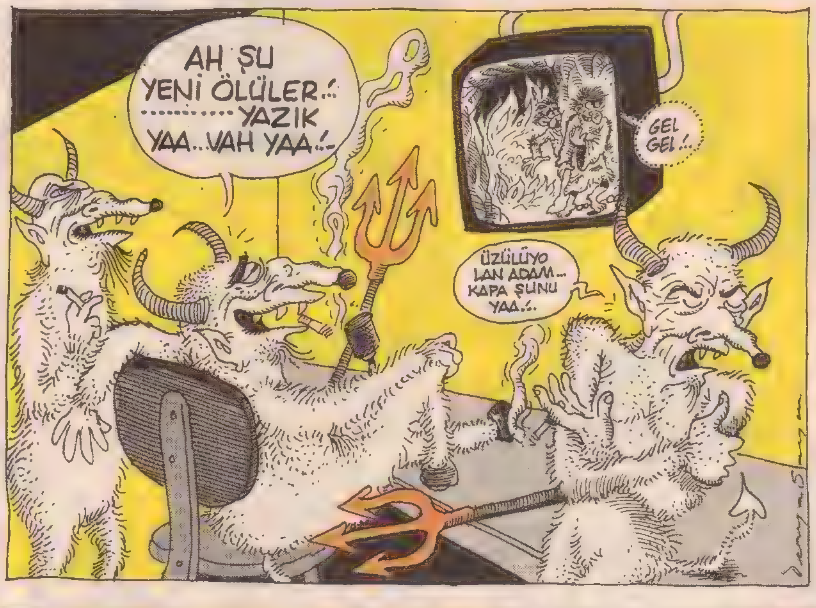
AH ŞU YENİ ÖLÜLER.!.. .... YAZIK YAA..VAH YAA.!..
GEL GEL.!..
ÜZÜLÜYO LAN ADAM... KAPA ŞUNU YAA.!..

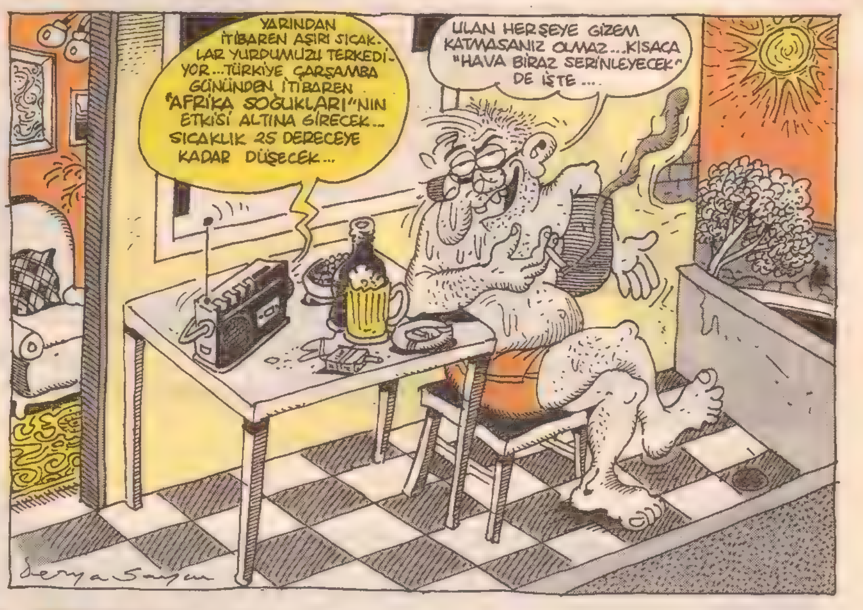
YARINDAN İTİBAREN AŞIRI SICAKLAR YURDUMUZU TERKEDİYOR...TÜRKİYE ÇARŞAMBA GÜNÜNDEN İTİBAREN "AFRİKA SOĞUKLARI"NIN ETKİSİ ALTINA GİRECEK... SICAKLIK 25 DERECEYE KADAR DÜŞECEK...
ULAN HERŞEYE GİZEM KATMASANIZ OLMAZ...KISACA "HAVA BİRAZ SERİNLEYECEK" DE İŞTE....
Derya Sayın

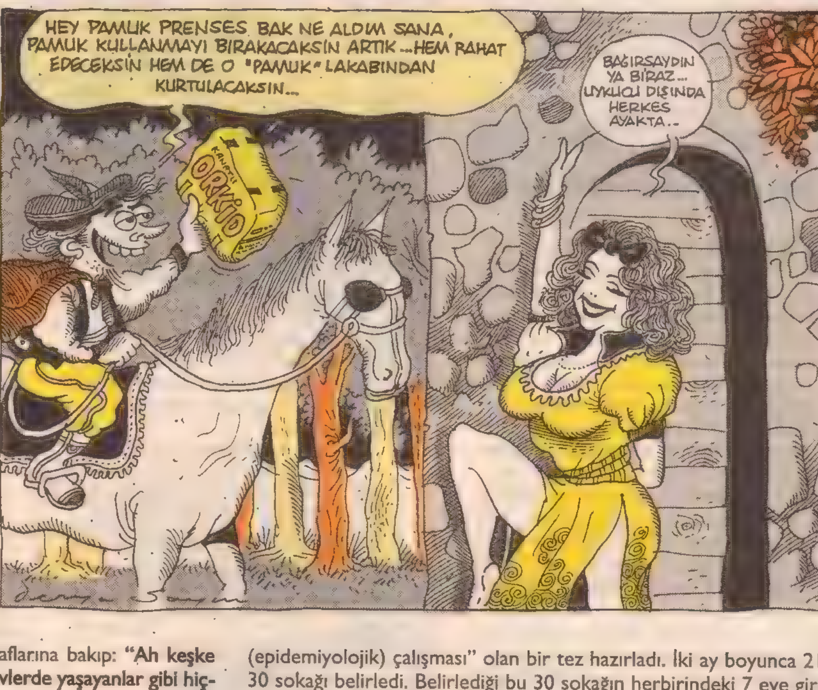
HEY PAMUK PRENSES BAK NE ALDIM SANA, PAMUK KULLANMAYI BIRAKACAKSIN ARTIK...HEM RAHAT EDECEKSİN HEM DE O "PAMUK" LAKABINDAN KURTULACAKSIN...
ORKİD
BAĞIRSAYDIN YA BİRAZ... UYKUCU DIŞINDA HERKES AYAKTA..
Derya Sayın

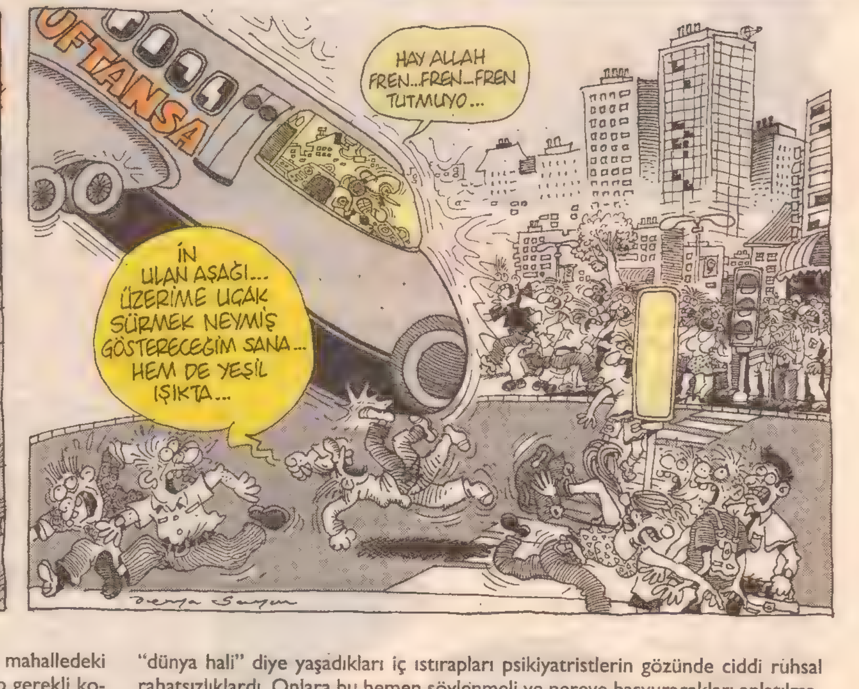
UFTANSA
HAY ALLAH FREN...FREN...FREN TUTMUYO...
İN ULAN AŞAĞI... ÜZERİME UÇAK SÜRMEK NEYMİŞ GÖSTERECEĞİM SANA... HEM DE YEŞİL IŞIKTA...
Derya Sayın

diklerine yormasınlar. Gecekonduların pastoral fotoğraflarına bakıp: **"Ah keşke bizim de böyle sakin, masum bir hayatımız olsaydı. Bu evlerde yaşayanlar gibi hiçbir şey bilmeden kaygısız bir hayat sürseydik"** demesinler. Çünkü en ağır depresyonlara, anksiyete, duygu durumu bozukluklarına en az okuyan ve en yoksul kadınlar ve erkekler düşüyor. Kuşatma altındalar ve her gün lanetleniyorlar! Kimse onlara öykünmesin. Hem onlar bizler kadar yoksulluktan söz etmiyorlar. Kendilerini ruhen çökmüş hissediyor ve bunun dünya hali olduğunu düşünüyorlar.

Erkekler, depresyonlarını, anksiyete ve duygu durumu bozukluklarını kadınlar kadar yoğun ve sessiz yaşamıyorlar. Evlerine pek girmek istemiyorlar. İçlerindeki karanlığı alkolün yalancı ışığıyla aydınlatmaya çalışıyorlar. Kimi zaman da aniden öfkelenip anlamsız kavgalar çıkartıyorlar.

Kadın olsun erkek olsun, hatta az da olsa eğitim görmüşleri olsun şehirlerin kenarında yaşayan bu yoksul ve yoksun insanlar topluluk içinde konuşmaktan son derece rahatsız oluyor, böyle anlarda kaygılara sürükleniyorlar. Zaten yaşamıyorlar. Birgün, yaşamaya başlayacakları o günü bekliyorlar!..

Uzman psikiyatrist **Dr.Fatih Altınöz Halkalı-Avcılar Sağlık Ocağı** alanında çoğunluğu işçi ve ev kadını olan 18-65 yaş arası 410 kişiyle yüzyüze ve genellikle yalnız konuşarak, adı "**İstanbul**'da bir gecekondu bölgesinde mizaç bozuklukları (duygu durumu-affektif) ve anksiyete bozukluklarının yaygınlığı üzerine bir alan (epidemiyolojik) çalışması" olan bir tez hazırladı. İki ay boyunca 21 mahalledeki 30 sokağı belirledi. Belirlediği bu 30 sokağın herbirindeki 7 eve girip gerekli konuşmaları yaptı. **Halkalı-Avcılar** bölgesini seçmesinin nedeni, buradaki sağlık ocağının sürekli hasta takibi yapması, ebelerin doğum kontrol çalışmaları için evleri sık sık ziyaret etmesi ve burada yaşayanların sağlık ocağına kayıtlarının nispeten düzenli yaptırılmasıydı. Bu bölgede kaç kişinin sağlık ocağına kayıtlı olduğu biliniyordu. Bu bile başarı sayılıyordu! Şehrin kenarındaki bu bölgeler içinde en iyisinin durumu buydu. **İstanbul** ve birçok şehirde sağlık organizasyonu iflas etmişti. Şehirlerin yoksulları kayıtlarda yoktu, kayıptılar.

Dr.Fatih Altınöz'ün yaptığı bu araştırma, konusunda hemen hemen ilkti. Hocaları ve dostları insanların unutulmaya ve yoksunluğa terkedildiği şehrin böylesi yerlerinde araştırma yapmanın çok güç, neredeyse imkansız olduğunu söylemişlerdi ona. Ayrıca bu tip araştırmalar için ne yeterli bir fon, ne de gerekli ekip vardı. **Dr.Altınöz Halkalı-Avcılar Sağlık Ocağı**'na bağlı olarak çalışan bir-iki ebenin yardımıyla yaptığı araştırmasında yoksullukla duygu durumu, anksiyete bozukluğu ve depresyon arasında asla yadsınamayacak bir ilişki saptadı. Yoksulluk demek, derin kaygılar, endişeler, umutsuzluk, kendini değersiz hissetme, ruhen çökme ve mahvolma duygusunu sürekli yaşamak demekti. Bu insanların ilaç tedavisine ve en çok da doktorların ilgi ve gözetimine ihtiyaçları vardı. Yoksulların "dünya hali" diye yaşadıkları iç ıstırapları psikiyatristlerin gözünde ciddi ruhsal rahatsızlıklardı. Onlara bu hemen söylenmeli ve nereye başvuracakları anlatılmalıydı. Doktor deyimiyle "takibe alınmalıydılar."

Psikiyatrist **Dr.Fatih Altınöz** bu araştırmasıyla alçakça bir sahtekarlığı da kanıtlamış oldu. Kazananların, zenginlerin ve kötülerin ideologlarının "yoksullar hasta oldukları için yoksuldurlar" tezine karşılık, hayır "insanlar yoksul oldukları, yoksul bırakıldıkları için hastalanırlar" tezini getirdi.

Evet, kötülüğü ve acımasızlığı gazetecilik sananlar istedikleri kadar şehrin kenarında yaşayanların hızla mal mülk sahibi olduklarını ve şehirleri tehdit ettiklerini yazsınlar. Onlar, orada bekliyorlar, şehrin kenarında. Şehrin içine girmekten çok çekiniyorlar. Kayıtlarda yoklar. Derin kaygılarını, umutsuzluklarını, kendilerini değersiz hissetmeyi, mahvolmayı dünyanın doğal hali sayıyorlar. Hastalandıklarını bilmiyorlar!..

cezmiersoz@leman.com.tr

İzmir Karşıyaka. 5 Eylül Cuma günü saat 19:00 - 21:00 arası **Karşıyaka Açıkhava Tiyatrosu**'ndayım. **Karşıyaka Kültür Festivali DIGIL Organizasyon.**

İzmir. 6 Eylül Cumartesi günü, saat 16:00-18:00 arası **İzmir Fuarı LeMan Standındayım...**

* **İmlasız.** Anarşist dergi: Anarşizm ancak kendini reddettiğinde anarşist olur. Yazışma: halimşafak P.K.: 271 38002 Kayseri

Akşamserası

bezginbekir@leman.com.tr

YAŞAYAN BEZGİN BEKİR'LER

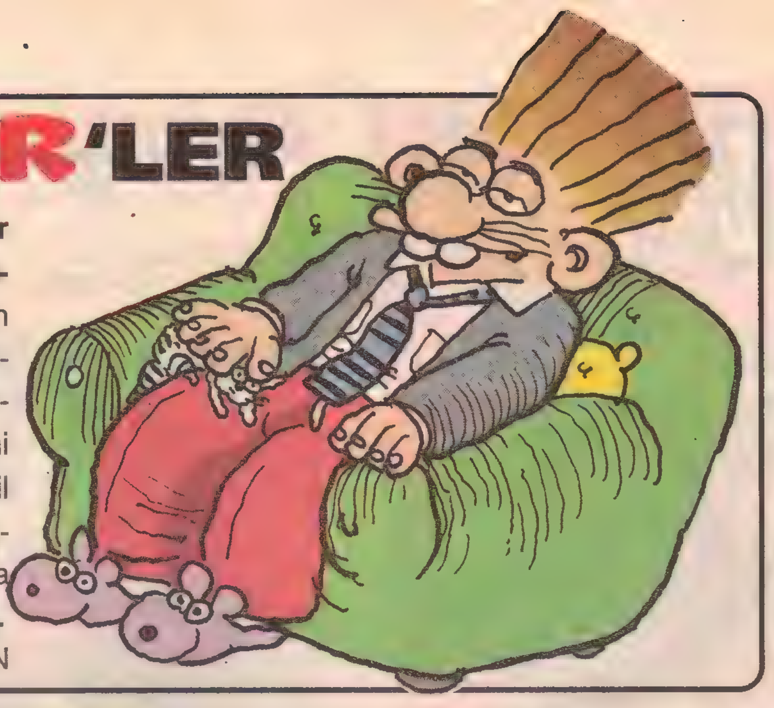

Şu yorgun karakteri 18 yıldır çizdiğim süre boyunca karşılaştığım pekçok insan **"abi bizim bir arkadaş var aynı Bezgin Bekir, babam tıpkı Bekir, dayıma biz Bezgin Bekir diyoruz, halama, kardeşime bu kadar benzerlik olmaz"** gibi şeyler işitiyorum... Kendime pay çıkarmıyorum güzel memleketimizin havasını soluyan insanlarda bunu görmek beni hiç şaşırtmıyor... Eğer yakınlarınızın Bekir'e Bezgin'e kesmiş bu maceralarını bana gönderirseniz çizmek istiyorum... Fotoğraflarını ekleseniz daha da şık olur... Bu insanların tanık olduğunuz hikayelerini, özelliklerini yazıyla ya da çöp adam, cin ali gibi çizerek anlatabilirsiniz... **bezginbekir@leman.com.tr** mail adresim, derginin **künyedeki posta adresi** veya **0212 - 245 38 06 no'lu fax** numarası bu iletişim için açıktır... Haftaya dostum Vedat Özdemiroğlu'nun merhum dedesinin bir macerasıyla startı veriyorum... **Hayata karışmış Bezgin Bekirler'in maceralarını heyecanla bekliyorum...**

TUNCAY AKGÜN

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

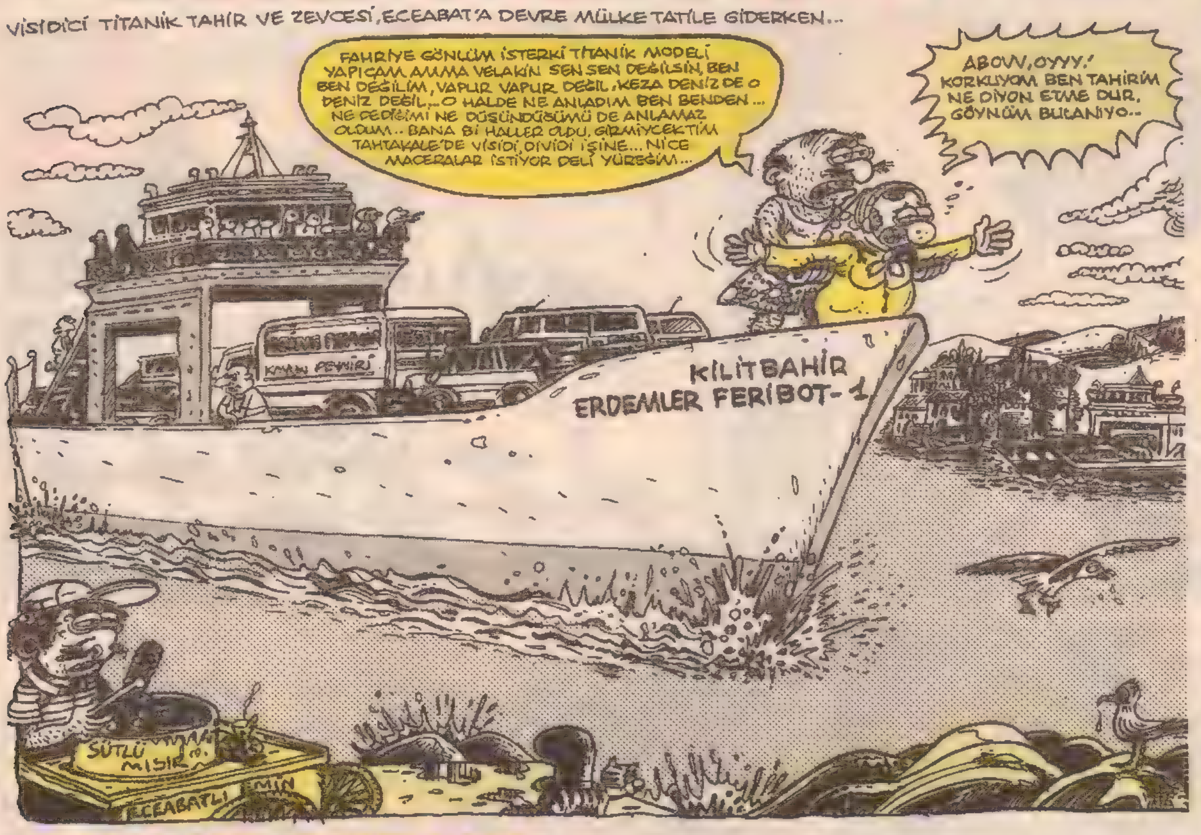
VİSİDİCİ TİTANİK TAHİR VE ZEVCESİ, ECEABAT'A DEVRE MÜLKE TATİLE GİDERKEN...
FAHRİYE GÖNLÜM İSTERKİ TİTANİK MODELİ YAPICAM AMMA VELAKİN SEN SEN DEĞİLSİN, BEN BEN DEĞİLİM, VAPUR VAPUR DEĞİL, KEZA DENİZ DE O DENİZ DEĞİL... O HALDE NE ANLADIM BEN BENDEN... NE DEDİĞİMİ NE DÜŞÜNDÜĞÜMÜ DE ANLAMAZ OLDUM.. BANA Bİ HALLER OLDU, GİRMİYCEKTİM TAHTAKALE'DE VİSİDİ, DİVİDİ İŞİNE... NİCE MACERALAR İSTİYOR DELİ YÜREĞİM...
ABOW, OYYY! KORKUYOM BEN TAHİRİM NE DİYON ETME DUR, GÖYNÜM BULANIYO..
KİLİTBAHİR
ERDEMLER FERİBOT-1
SÜTLÜ MISIR
ECEABATLI EMİN

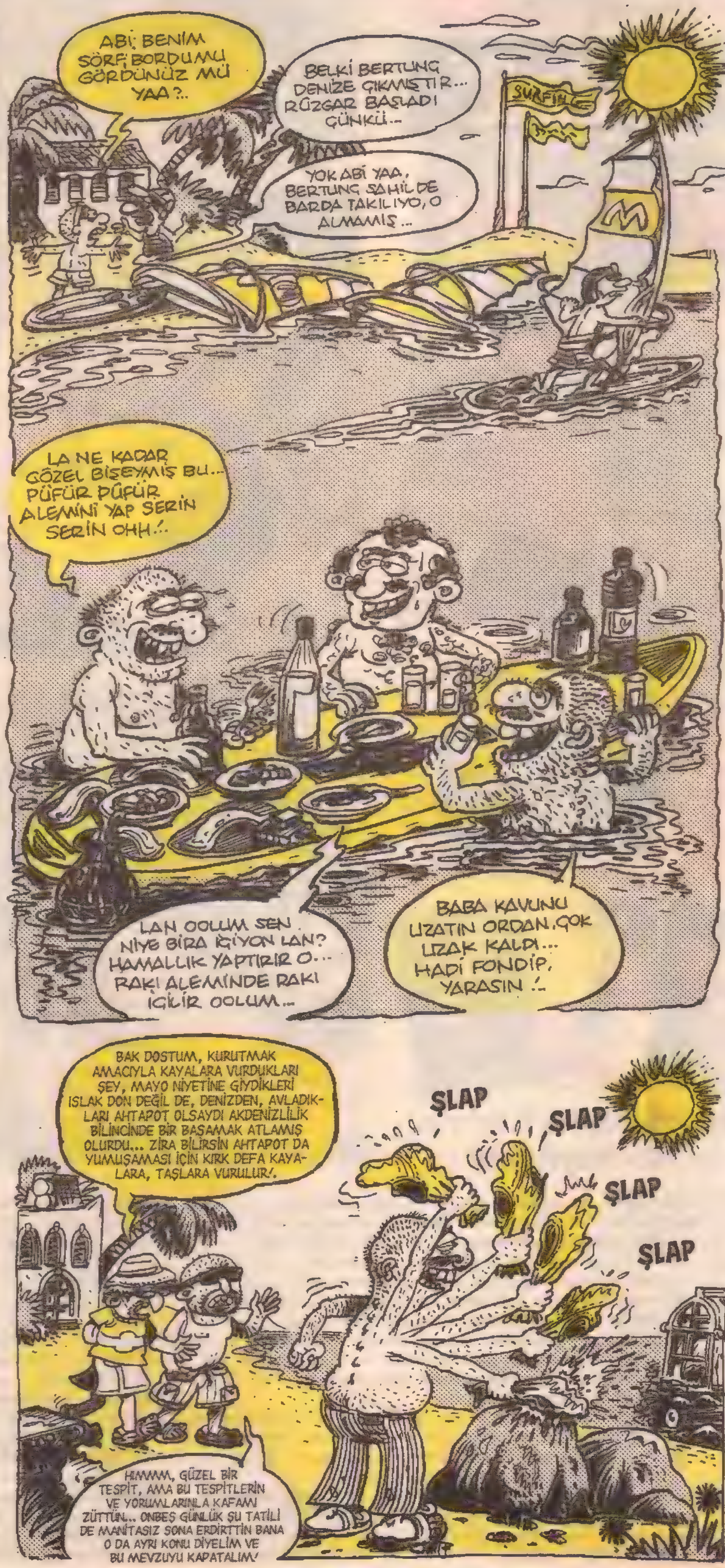
ABİ; BENİM SÖRF BORDUMU GÖRDÜNÜZ MÜ YAA?..
BELKİ BERTUNG DENİZE ÇIKMIŞTIR... RÜZGAR BAŞLADI ÇÜNKÜ...
YOK ABİ YAA, BERTUNG SAHİLDE BARDA TAKILIYO, O ALMAMIŞ...
SURFING
LA NE KADAR GÖZEL BİŞEYMİŞ BU... PÜFÜR PÜFÜR ALEMİNİ YAP SERİN SERİN OHH!.
LAN OOLUM SEN NİYE BİRA İÇİYON LAN? HAMALLIK YAPTIRIR O... RAKI ALEMİNDE RAKI İÇİLİR OOLUM...
BABA KAVUNU UZATIN ORDAN, ÇOK UZAK KALDI... HADİ FONDİP, YARASIN!.
BAK DOSTUM, KURUTMAK AMACIYLA KAYALARA VURDUKLARI ŞEY, MAYO NİYETİNE GİYDİKLERİ ISLAK DON DEĞİL DE, DENİZDEN, AVLADIKLARI AHTAPOT OLSAYDI AKDENİZLİLİK BİLİNCİNDE BİR BASAMAK ATLAMIŞ OLURDU... ZİRA BİLİRSİN AHTAPOT DA YUMUŞAMASI İÇİN KIRK DEFA KAYALARA, TAŞLARA VURULUR!.
ŞLAP
ŞLAP
ŞLAP
ŞLAP
HMMM, GÜZEL BİR TESPİT, AMA BU TESPİTLERİN VE YORUMLARINLA KAFAMI ZÜTTÜN... ONBEŞ GÜNLÜK ŞU TATİLİ DE MANİTASIZ SONA ERDİRTTİN BANA O DA AYRI KONU DİYELİM VE BU MEVZUYU KAPATALIM!

DUMUR DETAYI

Yine Küçükkuyu'da meşhur bir **Zeus Altar**'ı vardır, bilirsiniz ya da bilmezsiniz, bilemem...Gelin şimdi oraya doğru minik bir yolculuğa çıkalım.En başta **'dağarcık menümüze'** girip **Zeus Altar**'ı ne demek, şöyle bir göz atalım...Burası kıvrıla kıvrıla giden üç kilometrelik çok çok güzel bir yolun sonunda ulaşacağımız dünyanın en güzel manzarasına hakim bir tepe ve tepede yekpare,kocaman bir kayalık...Zeus burdan Truva savaşını seyretmiş.Truvalılarla Akhalar arasında olan bu savaşta Zeus burdan savaşı seyrederken o günkü çarpışmada Truvalıların tarafını tutmakta imiş.Tabii o ne derse oluyor sanıyoruz buraya kadar.Öyle ki Truvalıların yenilmesini isteyen ve Akhaların tarafını tutan karısı Hera,Zeus'un aklını döndürmek için takıp takıştırıp,süslenip püslenip bütün dişiliğiyle Olimpos'tan bir kaç adım atarak buraya yani şimdiki **Zeus Altar**'ına iner ve Zeus onu öylece görünce birden kızışır,gözü döner,mercimeği fırına verip uçkuru çözer.Kayadaki bu gün bile görülen o çatlaklar o günkü sallantı sonucudur.Neyse eşiyle böylesi bir halvet neticesinde Truva'yı, Ezine'yi unutur, Hera'nın yumuşacık, bembeyaz kollarında uyuyakalır ve Zeus'un desteğini kaybeden Truvalılar o günkü çarpışmayı kaybeder.Zeus uyandığında çok geç kalmıştır.Truvalıların yanan gemilerine bakıp **"neyse oldu bi kere, savaşmayıp siz de benim gibi yapsaydınız,Truva Atı'na o kadar tahta harcanmazdı"**diye kıvırtıp konuyu değiştirir ve akşam üstü mesai bitiminde Olimpos'a doğru kirişi kırar....

Evet şimdi **'bilgi dağarcığı documents menümüzü'** kapatıp yolumuza devam ediyoruz.Araçları belli bir yerde bırakıp yürüyoruz.Çam ağaçları arasında tatlı bir yürüyüşten sonra **Ekrem Dede** yatırını geçip sonunda **Zeus Altar**'ına ulaşıyoruz.Soluk soluğa tam Altar'ın kayadan oyulma merdivenlerini çıkacağımız, o müthiş görüntüye kavuşacağımız sırada bir detay gafil avlıyor bizi ve merdivenlere çöküp kalıyoruz.Bir kaya oyuğunun içine yerleştirilmiş, sarımtırak bir koli kağıdına gazlı kalemle yazılmış küçükçe bir yazı; **"ZEUS HAKKINDA BİLGİ VERİLİR 1.000.000 TL"** Ne bilgisiymiş bu,merak ediyoruz?...Zaten bu bilgiyi bilmeyenin gözü yiyipte çıkacağı bir yer diilki burası,yaman bir yamaç?...Ayrıca bu darlıkta kim Zeus'a bir milyon verir?...Gider iki çay içersin o paraya...Neyse bilgi kaynağını aramaya koyuluyoruz.Karşımıza bir genç çıkıyor.Diyorum ki, **"nasıl bilgi veriyosun,sadece Zeus hakkında mı,mesela şurdaki Ekrem Dede yatırı için de veriyo musun?..."** **"Tabi tabi o da dahil bir milyona"**diyor. **"Peki şurda bir kiralık eşek var ona da binebiliyo muyuz bilgi alırken?..."**diye soruyorum. **"Yok eşek ayrı,saati beş milyon"**diyor.Hey ki heey,vay ki vaay,eşek beş milyon,Zeus ise bir milyon,en baş bilgi bu zaten...Girişimci genci seviyoruz ve geyiğe sardırıyoruz.Diyorum ki **"daha çok bilgi ister misin?...Ben sana beşyüz binden Zeus hakkında toptan fiyatına bilgi veririm,sen bir milyona başkalarına verirsin..."** **"Yok istemez, burda herşey var "**diyerek kalubeladan, neredeyse Zeus zamanından kalma bir **mitoloji sözlüğü** çıkarıyor tezgah gibi birşeyin altından ve iyice bitiriyor beni...Bu girişimci gençle baş edemeyeceğimizi anlıyoruz.Fakat merak ediyoruz,kim,nasıl,ne şekilde bilgi alıyor ondan...Ancak Çanakkale'de vapura yetişmemiz gerektiği için meraklarımız yine sonraya kalıyor.Yalnız ona burdan bedavaya şu yorumsal bilgiyi sunuyorum.Orada bilgi verilecekse **Hera** hakkında verilmeli ve Zeus bir milyonsa **Hera** en az üç milyon eder.Zira o **Altar**'ı **Altar** yapan; işvesiyle,teniyle,kokusuyla ve tüm dişiliğiyle **Hera**'nın ta kendisidir....

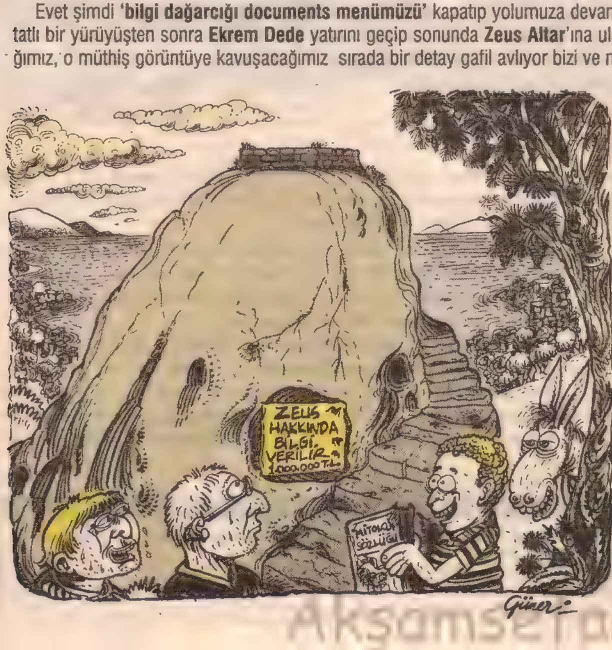
ZEUS HAKKINDA BİLGİ VERİLİR 1.000.000 TL
MİTOLOJİ SÖZLÜĞÜ
Güneri

guneri@leman.com.tr

Funda

ÖZET: Kaza geçiren Funda bir kolu ve bacağını kaybedip bitkisel hayata girer, bir kaç yıl sonra kapıcının karısı Funda'nın kocasına kolu bacağı olmayan kendi kocasının fotoğrafını gösterir ve bir hikaye anlatır...

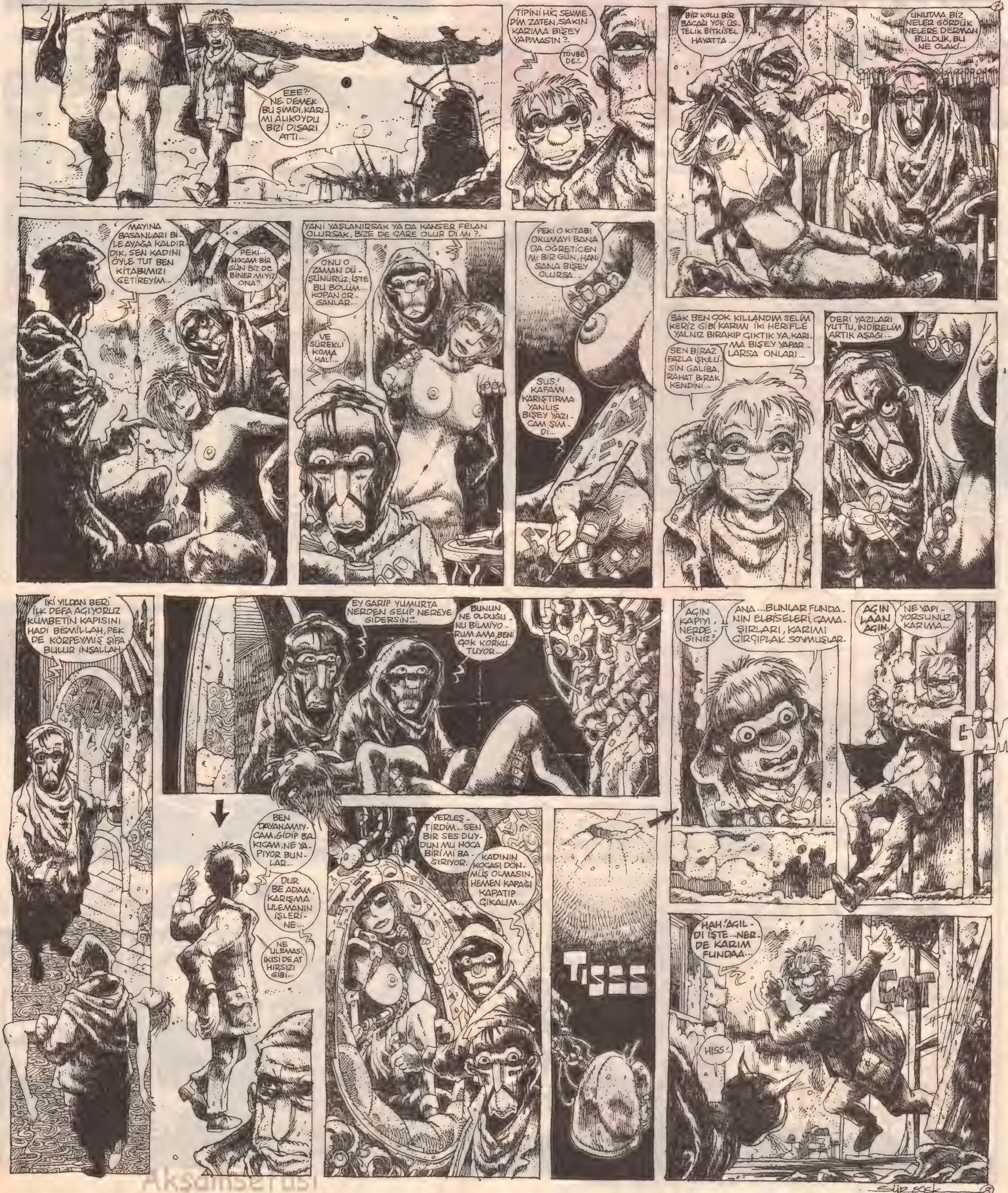
7
EEE?! NE DEMEK BU ŞİMDİ, KARIMI ALIKOYDU BİZİ DIŞARI ATTI...
TİPİNİ HİÇ SEVMEDİM ZATEN, SAKIN KARIMA BİŞEY YAPMASIN?..
TÖVBE DE!..
BİR KOLU BİR BACAĞI YOK ÜSTELİK BİTKİSEL HAYATTA ...
UNUTMA BİZ NELER GÖRDÜK NELERE DERMAN BULDUK, BU NE OLAKİ...
MAYINA BASANLARI BİLE AYAĞA KALDIRDIK, SEN KADINI ÖYLE TUT BEN KİTABIMIZI GETİREYİM...
PEKİ... HOCAM BİR GÜN BİZ DE BİNER MIYIZ ONA?.
YANİ YAŞLANIRSAK YA DA KANSER FELAN OLURSAK, BİZE DE ÇARE OLUR DI MI?.
ONU O ZAMAN DÜŞÜNÜRÜZ. İŞTE BU BÖLÜM... KOPAN ORGANLAR...
VE SÜREKLİ KOMA HALİ...
PEKİ O KİTABI OKUMAYI BANA DA ÖĞRETİCEN MI BİR GÜN, HANİ SANA BİŞEY OLURSA...
SUS! KAFAMI KARIŞTIRMA YANLIŞ BİŞEY YAZICAM ŞİMDİ...
BAK BEN ÇOK KILLANDIM SELİM KERİZ GİBİ KARIMI İKİ HERİFLE YALNIZ BIRAKIP ÇIKTIK YA, KARIMA BİŞEY YAPARLARSA ONLARI...
SEN BİRAZ FAZLA İŞKULUSİN GALİBA, RAHAT BIRAK KENDİNİ...
DERİ YAZILARI YUTTU, İNDİRELİM ARTIK AŞAĞI...
İKİ YILDAN BERİ İLK DEFA AÇIYORUZ KÜMBETİN KAPISINI HADİ BİSMİLLAH, PEK DE KÖRPEYMİŞ ŞİFA BULUR İNŞALLAH.
EY GARİP YUMURTA NERDEN GELİP NEREYE GİDERSİN?..
BUNUN NE OLDUĞUNU BİLMİYORUM AMA, BENİ ÇOK KORKUTUYOR...
BEN DAYANAMIYCAM, GİDİP BAKICAM, NE YAPIYOR BUNLAR...
DUR BE ADAM, KARIŞMA ULEMANIN İŞLERİNE...
NE ULEMASI, İKİSİ DE AT HIRSIZI GİBİ...
YERLEŞTİRDİM... SEN BİR SES DUYDUN MU HOCA BİRİ Mİ BAĞIRIYOR.
KADININ KOCASI DÖNMÜŞ OLMASIN, HEMEN KAPAĞI KAPATIP ÇIKALIM...
TISSS
AÇIN KAPIYI, NERDESİNİZ?
ANA... BUNLAR FUNDANIN ELBİSELERİ, ÇAMAŞIRLARI, KARIMI ÇIRÇIPLAK SOYMUŞLAR.
AÇIN LAAN AÇIN.
NE YAPIYORSUNUZ KARIMA...
GÜM
HAH! AÇILDI İŞTE... NERDE KARIM FUNDAA...
ÇAT
HISS!..
8

KAAN ERTEM!!

(Kaanertem @ leman. com. tr.)

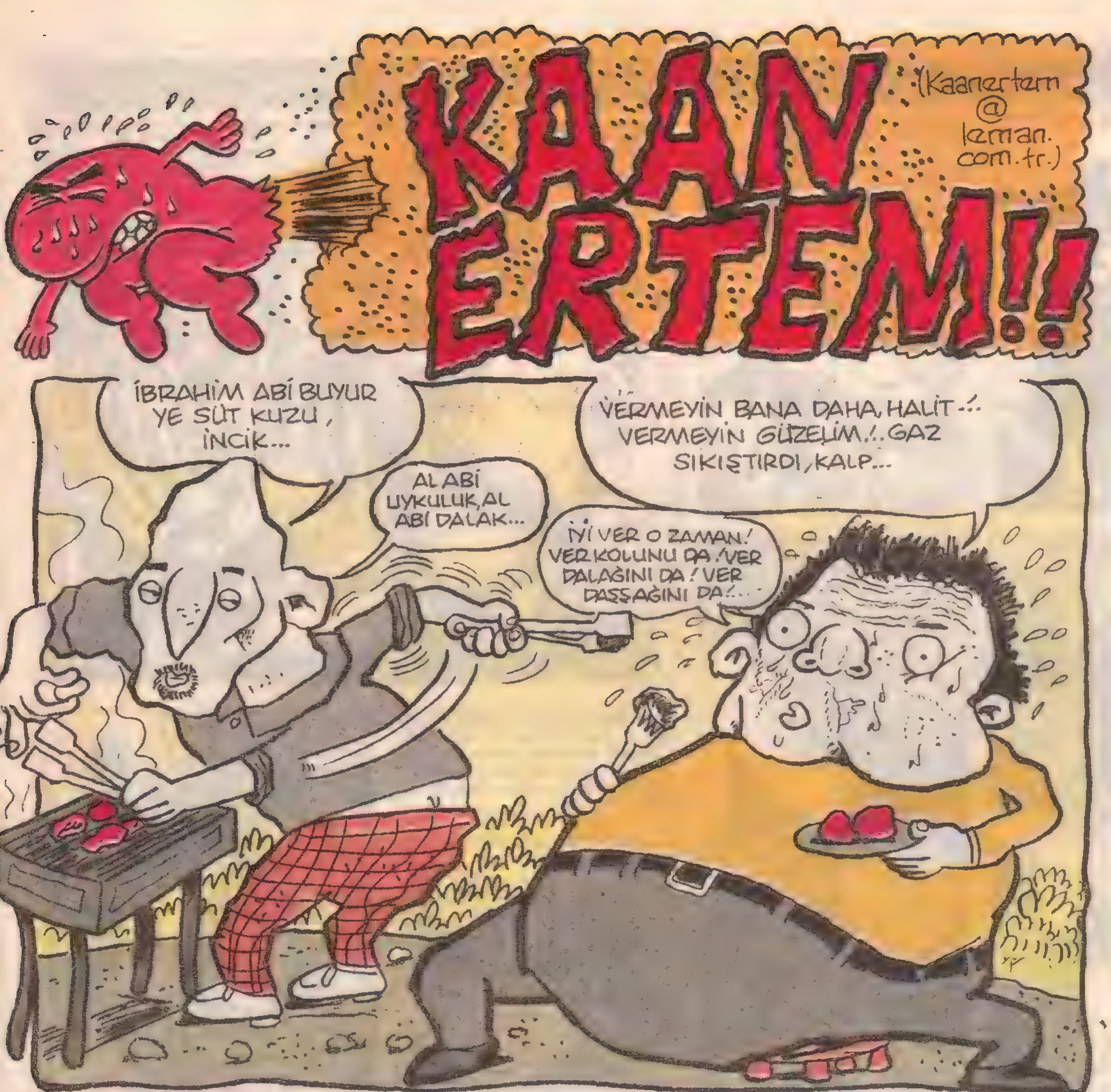
İBRAHİM ABİ BUYUR YE SÜT KUZU, İNCİK...
AL ABİ UYKULUK, AL ABİ DALAK...
VERMEYİN BANA DAHA, HALİT.!. VERMEYİN GÜZELİM.!..GAZ SIKIŞTIRDI, KALP...
İYİ VER O ZAMAN! VER KOLUNU DA! VER DALAĞINI DA! VER DAŞŞAĞINI DA!...

● KIVILCIM ABI...

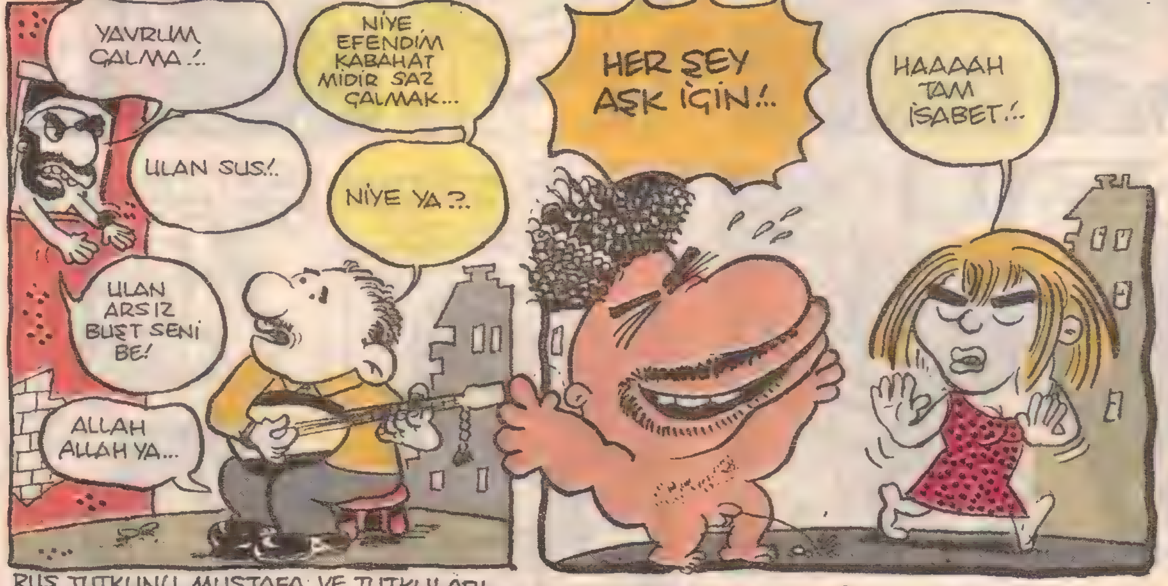
YAVRUM ÇALMA.!.
NİYE EFENDİM KABAHAT MIDIR SAZ ÇALMAK...
ULAN SUS!.
NİYE YA?.
ULAN ARSIZ BUŞT SENİ BE!
ALLAH ALLAH YA...
HER ŞEY AŞK İÇİN!..
HAAAAH TAM İSABET.!.

RUS TUTKUNU MUSTAFA VE TUTKULARI...

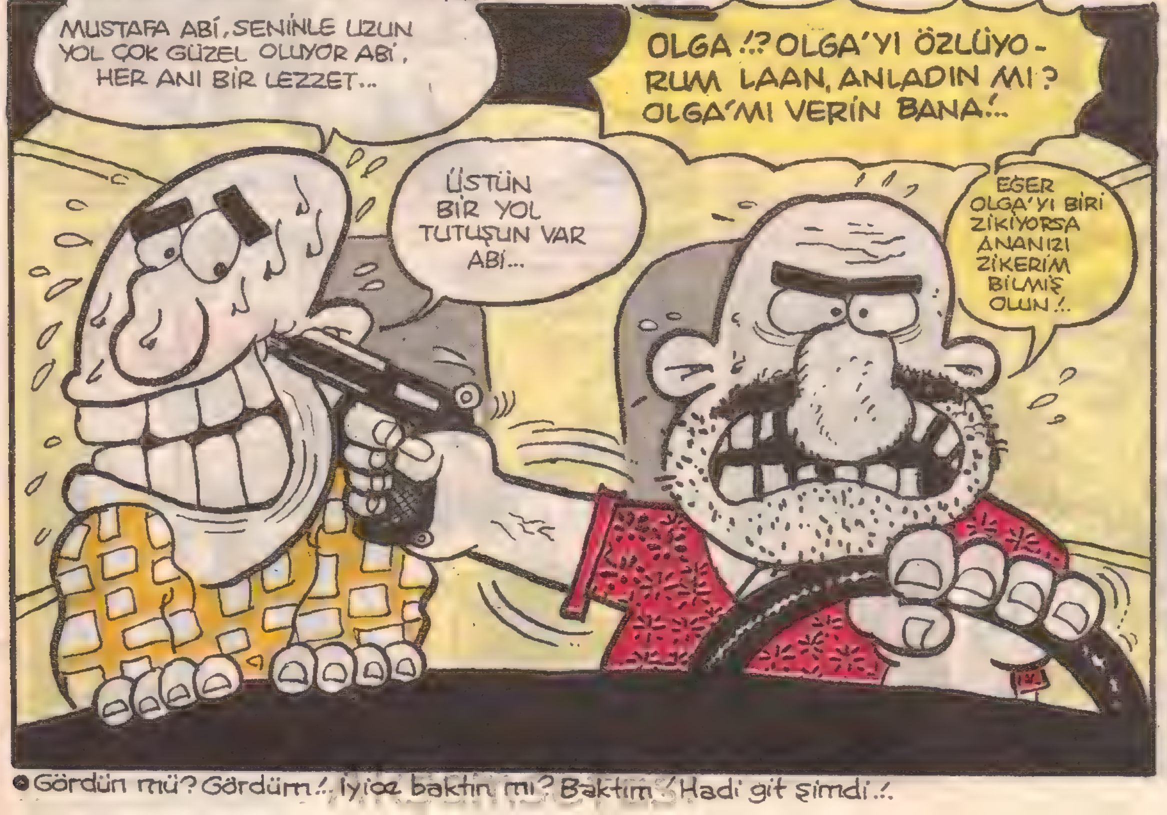
MUSTAFA ABİ, SENİNLE UZUN YOL ÇOK GÜZEL OLUYOR ABİ, HER ANI BİR LEZZET...
OLGA!? OLGA'YI ÖZLÜYORUM LAAN, ANLADIN MI? OLGA'MI VERİN BANA!..
ÜSTÜN BİR YOL TUTUŞUN VAR ABİ...
EĞER OLGA'YI BİRİ ZİKİYORSA ANANIZI ZİKERİM BİLMİŞ OLUN!.

● Gördün mü? Gördüm!. İyice baktın mı? Baktım! Hadi git şimdi!.

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

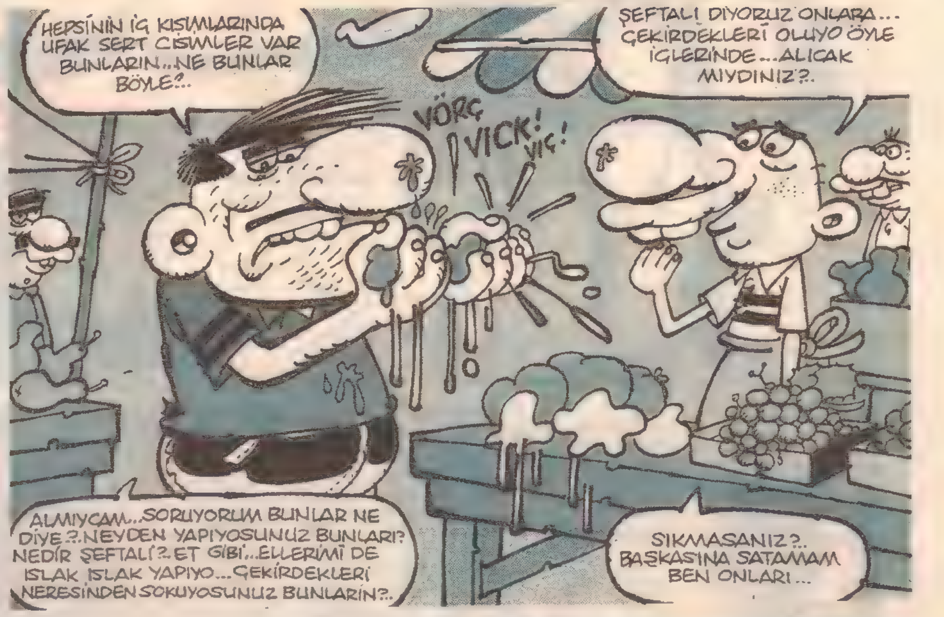
HEPSİNİN İÇ KISIMLARINDA UFAK SERT CİSİMLER VAR BUNLARIN..NE BUNLAR BÖYLE?..
ŞEFTALİ DİYORUZ ONLARA... ÇEKİRDEKLERİ OLUYO ÖYLE İÇLERİNDE...ALICAK MIYDINIZ?.
VÖRÇ
VICK!
VIÇ!
ALMIYCAM..SORUYORUM BUNLAR NE DİYE?.NEYDEN YAPIYOSUNUZ BUNLARI? NEDİR ŞEFTALİ?.ET GİBİ...ELLERİMİ DE ISLAK ISLAK YAPIYO...ÇEKİRDEKLERİ NERESİNDEN SOKUYOSUNUZ BUNLARIN?.
SIKMASANIZ?.. BAŞKASINA SATAMAM BEN ONLARI...

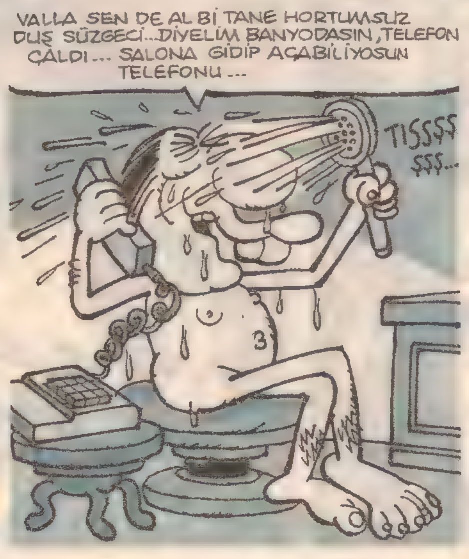
VALLA SEN DE AL Bİ TANE HORTUMSUZ DUŞ SÜZGECİ..DİYELİM BANYODASIN, TELEFON ÇALDI... SALONA GİDİP AÇABİLİYOSUN TELEFONU...
TISSSS SSS...
3

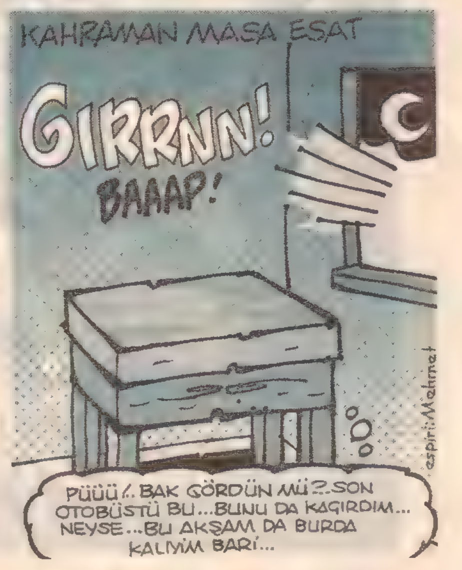
KAHRAMAN MASA ESAT
GIRRNN!
BAAAP!
PÜÜÜ!. BAK GÖRDÜN MÜ?.SON OTOBÜSTÜ BU...BUNU DA KAÇIRDIM... NEYSE...BU AKŞAM DA BURDA KALIYIM BARİ...
espiri: Mehmet

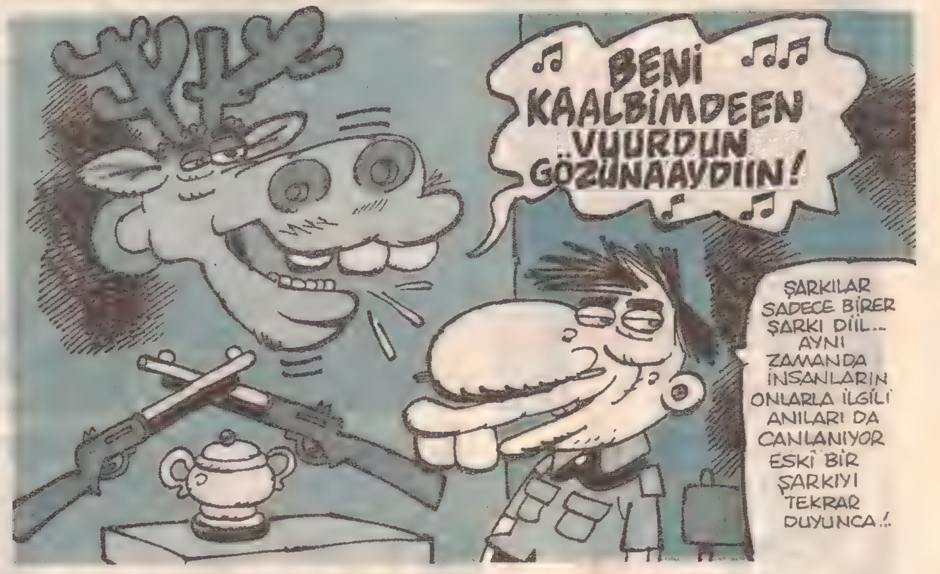
BENİ KAALBİMDEEN VUURDUN GÖZÜNAAYDIIN!
ŞARKILAR SADECE BİRER ŞARKI DİİL... AYNI ZAMANDA İNSANLARIN ONLARLA İLGİLİ ANILARI DA CANLANIYOR ESKİ BİR ŞARKIYI TEKRAR DUYUNCA!.

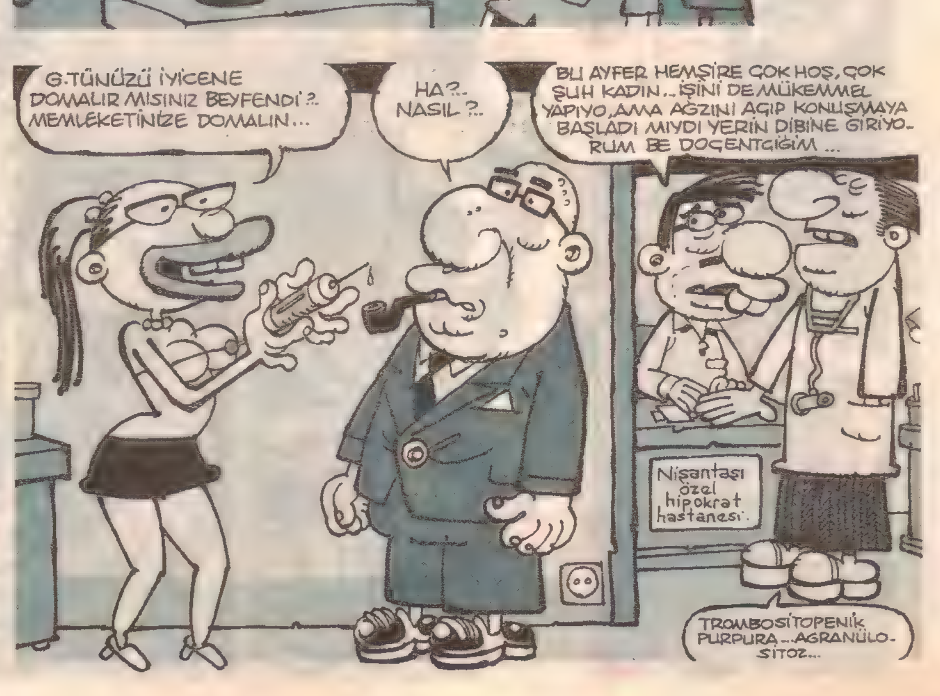
G.TÜNÜZÜ İYİCENE DOMALIR MISINIZ BEYFENDİ?. MEMLEKETİNİZE DOMALIN...
HA?. NASIL?.
BU AYFER HEMŞİRE ÇOK HOŞ, ÇOK ŞUH KADIN...İŞİNİ DE MÜKEMMEL YAPIYO, AMA AĞZINI AÇIP KONUŞMAYA BAŞLADI MIYDI YERİN DİBİNE GİRİYORUM BE DOÇENTÇİĞİM...
Nişantaşı özel hipokrat hastanesi.
TROMBOSİTOPENİK PURPURA...AGRANÜLOSİTOZ...

PASİF DİRENİŞİN NİMETLERİ

Nihat Genç

AKP'nin kısa tarihi, Türkiye'nin önündeki 15-20 yıllık politik yaşam için büyük mesajlar taşıyor. Gerçi henüz sert bir sosyal ve siyasi kriz yaşamış değiller. Ve önceki sağ iktidarlar tarafından halkımız delirtildiği için bundan sonra ülkeyi kim, nasıl yönetirse yönetsin hoş görünecektir. İddialı konuşacağım. II. Mahmut'un otuzbin yeniçeriyi öldürüp yeni bir askeri teşkilat kurduğu günden, yani iki yüz yıldır siyasal trajedilere, sosyal facialara dönüşen laik-şeriat tartışması en yumuşak seviyesine inmiştir. Bunu biraz da her sağcı iktidar gibi siyasetlerini devletin sert zeminiyle bütünleştirme temayüllerinde aramak lazım. Ancak, otoriteye başkaldırı sert müslümanların en büyük siyasi değeri iken bu kötü modelin birkaç ayda değiştirilmesi, sabırlı davranılması, otoritenin aptallık ve zayıflığını da mucizevi bir şekilde, yani, zeytinyağı gibi üste çıkardı. 28 Şubat günlerinde medya ve ordu baskısından aklını kaçırmış muhafazakar müslümanın şimdiki sakinliği, sağlıklı uyum çabası, muhafazakar müslümanların dayanıklıklarını test ettiğini gösteriyor. Bu acı dolu sessizlik ve bekleyişten yeni bir güç kazandılar. Muhafazakar esnaf iki yüz yıl aradan sonra ilk defa gülümsüyor. Unutmayalım AKP'nin kökeni, AKP iktidarı, tekke ve zaviyeden doğmuştur, yani esnafın dini dayanışmasıdır. Bu toprakların derininden akan ve bin yıldır kesintisiz süren ahilik, esnaf dayanışması nihayet nimetlerini siyasal anlamda vermeye başladı. AKP iktidarı bir siyasal sorunlar yumağını çözdüğü için değil, makas değiştirip raylara oturmayı başardıkları için Türkiye'nin önünde şimdiye kadar tanık olmadığımız yeni bir kapı açmıştır. Birbirlerini potansiyel tehlike gören medya-AKP-ordunun bu uyumunun ne anlama geldiğini hepimiz merak ediyoruz. Ordudan korkup tırsmak değil, çalışkanlık ve dürüstlükle devlete derinden bağlanmak bu yeni akıllı çocukların üzerinde teorik olarak çalışılması gereken yeni tür bir siyaset üretti. AKP liderleri, dindar aile tipinden asla geri adım atmadan, modern yetersizliklerini de gidererek, müslümanların tık nefes heyecanla beklediği yeni bir "açılım" üretiyor. Muhafazakar müslüman hem devletten otorite, hem de popülariteden otorite istiyor. Dışlanmışlığın acısını öfkeyle değil, anlayışla gidermeye çalışıyor.

Muhafazakar demokrat kavramı çok erken bir kavram, uzun bir müddet daha "demokrat" ünvanlarına katıla katıla güleceğiz, demokratlık sosyal alanda, sigorta, işsizlik, ücretler, konusunda sağlam ve anayasal ve kalıcı birkaç çivi çakmaktan geçer. Henüz iktidarın üçüncü-beşinci ayında işçi ve memurlara karşı bu denli küstahça sesleniş, iktidarın üçüncü yılında kanlı bıçaklı olacaklarını da işaret ediyor. Üstelik ülkemizde bu kadar acı çeken insan varken, demokratlık ünvanına müslümanların da sahip çıkması, demokratlık ünvanının siyasette hala kapış kapış gitmesi şimdilik siyasi tüccarlıkla açıklanacak birşey. Ve bakalım, sosyal kriz anlarında önceki sağcı iktidarlar gibi sırtlarını devlete, medyaya, orduya verip onlarda halkı mı suçlayacak, göreceğiz. Ancak, önceki iktidarlar tarafından halkımız düşkınklıklarına alıştırıldığı için, AKP'nin hayalkırıklıklarında çok acı çekmeyeceğiz.

Dindar aile kavramını sosyalleşiyorlar diye fazla sündürmemek gerekir, hadi Adnan Şenses'i izlediler, hadi maymun sevdiler, ama, maymun çıplak kırmızı götünü dönünce başlarını utançla çevirip uzaklaşırlar, alay etmiyorum, annemden biliyorum. Sosyallik rakı içenlerle aynı masada oturmak değil, sosyallik, ucuz bira içenlerin de derdini ciddiye almaktır, şimdi bu düşüncemi her AKP'li ciddiye almaz ve katıla katıla güler.

Ve AKP'nin bir şansı da, Türk kamuoyu tüm enerjisini medya yazarlarının bereketli cahilliğine harcadığı için, AKP'yi izlemeye enerji kalmıyor. Türk medyasının Irak'a asker göndermek, ordunun şerefiyle oynamak gibi, Türk devlet iradesini bu kadar baskı altında tutmasının dehşetinden kafamızı kaldırıp, AKP'ye bakamıyoruz!

Peki, AKP ikiyüzlü mü duruyor, hayır. Müslümanlar, devlete de ilahi anlamlar verip derin saygı duydukları için camii kapısı gibi, devletin de kapısında ayakkabılarını çıkartıp içeri girmek istiyorlardı, devleti yücelttikleri için. Tayyip ve arkadaşları, devletin kapısından ayakkabıyla girilmesinin dinimizce bir mahsuru olmadığını müslümanlara öğretiyor. Yani müslümanlar herşeyi düzeltmek istiyordu, şimdi Tayyip iktidarı, görevleri ve sınırlarını iyice çizerek, işte bu anlamda gerçek laik oldular!

AKP'nin inanan kimliğini koruyup, eşitlikçi, demokratik bir toplum tasavvurunu öğrenmesi yıllarını alacak. Onlar hala, zengin, mal sahibi ailelerin, kadir geceleri, ramazanlar, yoksullara yardımla o büyük geçmiş kültürün kurulacağı tezine inanıyor. Müslüman muhafazakarların gözü, bu toplumun yeniden soyluları olmak. Bu bir dünya, tarih klasiği, önce zenginleşmek ve soylu ünvanlar almak, sonra yoksul halkın başını yardımlarla okşamak. Bunlar gelenek içinde, yani Osmanlı, yani geniş kültürümüz için ideal davranışlardı, o günlerde de yalılar-konaklar-paşalar yoksullara bahşiş vererek, hatta, bir bahşiş ve sadaka kültürüyle bir toplum yarattılar. Garibanların bir öğün karnını doyurmak cennetlik olmak için yetiyordu. Hatırlayalım, Osmanlı bir vakıf medeniyetiydi, yoksullara yemek dağıtan imaretler bu uygarlığın en köklü ve yaygın kurumuydu.

Unutmayalım, yakın tarihte müslüman siyasetçiler ikiyüzlü davranmışsa, bu aşırı baskı ve zor altında kaldıkları için. Yani müslüman muhafazakarlar kesinlikle farklı bir yaşam arayışı içinde değil. Unutmayalım, AKP için de zengin olmak "dini bütün" olmak gibi bir anlam taşımaya çoktan başladı. Eğer bir parti zenginleşmeyi bir iman teorisi olarak çözmüşse, o parti onlarca yıl yaşayacak demektir. Weber de bu yorumu yapmıştı, 16. 17. yüzyılda batının ilk hristiyan tüccarları, münzevi hristiyanlara zenginliği, yani kapitalistleşmenin dinimizce itikadi hiçbir zararı olmadığı düşüncesine inandırarak bir reform yapmışlar, yani, zengin hristiyanların daha iyi hristiyan olacağını herkesi inandırarak yola çıkmışlardır!

İşte diğer tüm partilerin kara kara düşünmesi gereken bu, itikadi zorluklarını aşmış sağlam bir partiyle karşı karşıyayız, bir on yıl daha kimse iktidara heveslenmesin.

Türkiye askeri darbeleriyle işçi, memur maaşlarını, ücretlileri bitirdi. Yani, sosyal sigorta sistemini, sendikaları 12 Eylül'le iptal etti. Şehrin merkezindeki ücretliler yoksullaşırken, varoşlardaki müslümanlar bu sigorta sistemine tutunmadıkları için pek zararını görmediler, ve aralarında yüzyıllarca devam edip gelen esnaf dayanışmasıyla büyük bir örgütlenme kurup, ülkenin tek ve yegane siyasi şansı olmayı başardılar. Varoşlardan başlayan bu dayanışma aynı zamanda onbinlerce insanın talebelik, çıraklık günlerinden beri birbirlerini tanımasını, dayanışmasını sağladı.

AKP iktidarı bir zamanlar kendisi gibi yoksul, itilmiş, zayıf, zengin olamamış insanlar-kitleler hakkında neler düşündüğünün de sinyallerini veriyor. Korkarım ve sanırım, bu yoksulluk ve kötülükten asla sorumlu olmadıklarını bir cevap olarak çoktan hazırlamış durumdalar.

AKP iktidarı yakında, Irak'a asker göndermeyle büyük bir sınavdan geçecek, ölüm-kalım meselesi. Gönderirse tüm bu ikiyüz yıllık muhafazakar esnaf birikimi tarihe karışacak!

Bakalım AKP, efendinin koltuğunu temizlerken, yorulup, heves edip, oraya oturmuş aşağı sınıftan bir hizmetçi gibi mi davranacak. Yoksa o koltuğun gerçek sahibi, asırlardır dışlanan, kovulan, kayıp imparatorluğun varisi gibi mi davranacak. Bu koltuğun soylu ve hakiki sahibi olup olmadıklarını Irak'a asker gönderip göndermeme kararında hepimiz şahit olacağız!

AKP'nin de Özal gibi, özelleştirmeden, IMF'den, yani kapitalizmden hiç korkmayışları ve okulları dahi satacak kadar bilgisiz, korkusuz, fütursuz oluşları ürkütüyor insanı. Ekonomi, borsa ve kapitalizmin dilini bu kadar safiyane ve bu kadar rahat kullanıyor oluşları, yeni bir Özal faciası mı, yoksa cahil cesaretleri mi göreceğiz. Ancak, bir Özal hayranlığı çarpıyor gözümüze. İlk günler Özal'ın da

Devamı 14 Sayfada

Akşamsefası

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

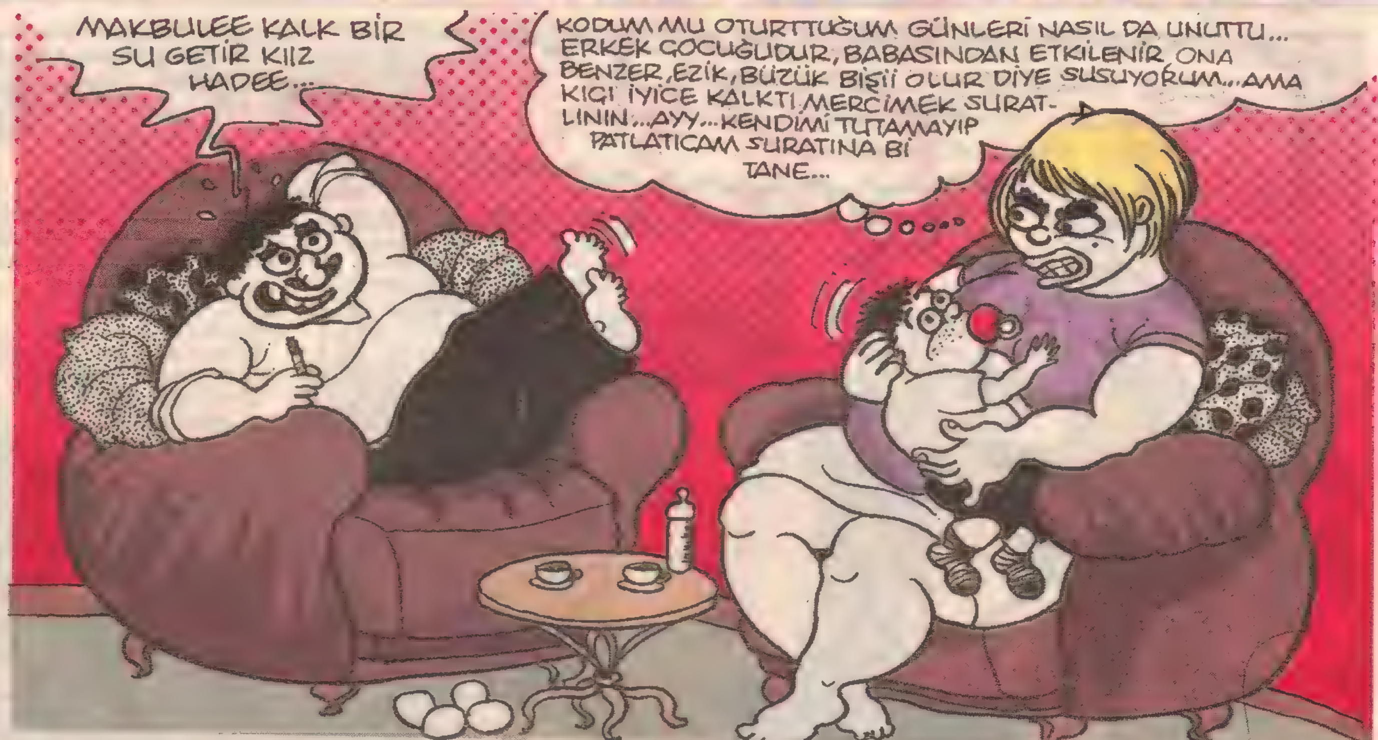
MAKBULEE KALK BİR SU GETİR KIIZ HADEE...
KODUM MU OTURTTUĞUM GÜNLERİ NASIL DA UNUTTU... ERKEK GOCUĞUDUR, BABASINDAN ETKİLENİR ONA BENZER, EZİK, BÜZÜK BİŞİİ OLUR DİYE SUSUYORUM... AMA KIGI İYİCE KALKTI MERCİMEK SURATLININ... AYY... KENDİMİ TUTAMAYIP PATLATICAM SURATINA Bİ TANE...

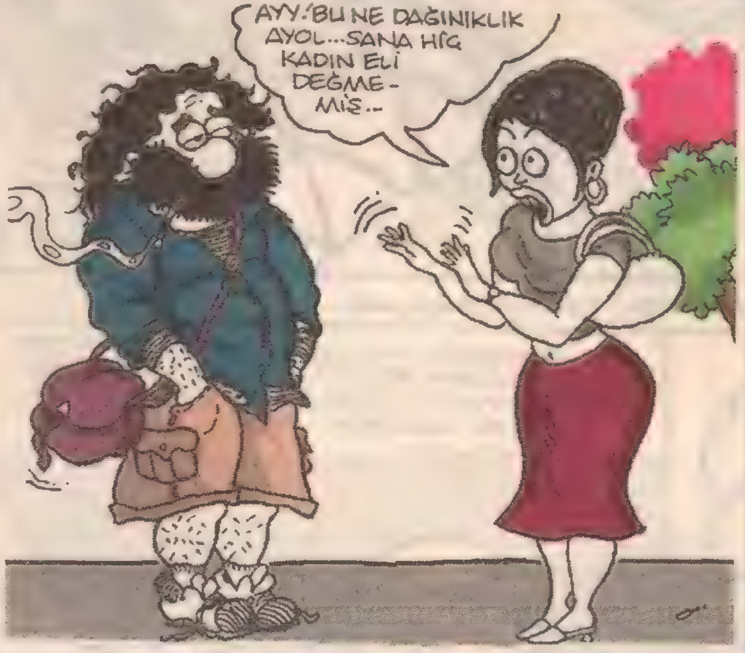
AYY! BU NE DAĞINIKLIK AYOL... SANA HİG KADIN ELİ DEĞMEMİŞ...

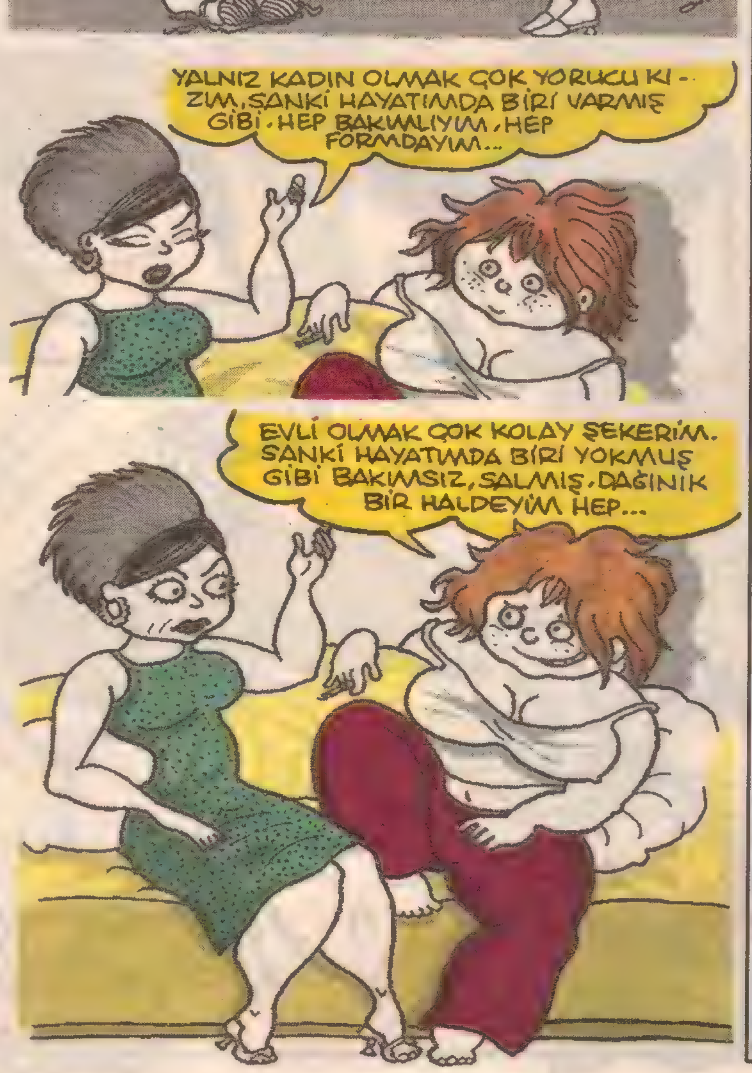
YALNIZ KADIN OLMAK GOK YORUCU KIZIM, SANKİ HAYATIMDA BİRİ VARMIŞ GİBİ. HEP BAKIMLIYIM, HEP FORMDAYIM...
EVLİ OLMAK GOK KOLAY ŞEKERİM. SANKİ HAYATIMDA BİRİ YOKMUŞ GİBİ BAKIMSIZ, SALMIŞ, DAĞINIK BİR HALDEYİM HEP...

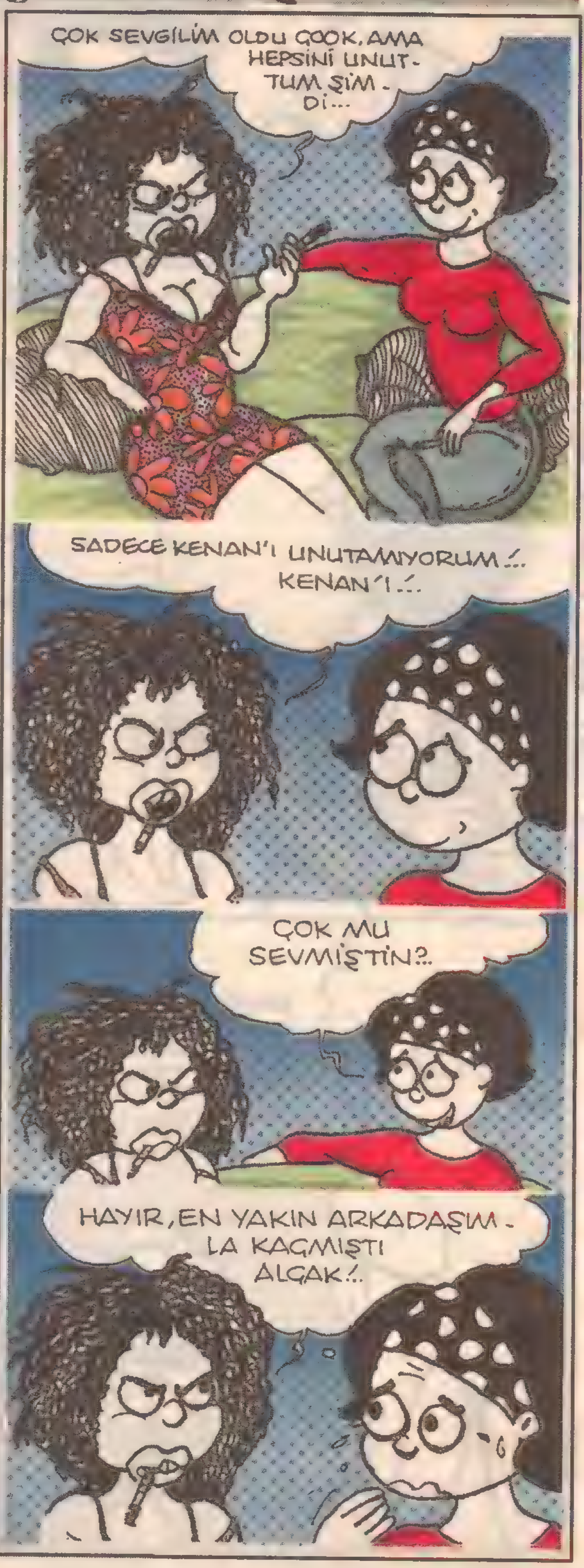
ÇOK SEVGİLİM OLDU GOOK, AMA HEPSİNİ UNUTTUM ŞİMDİ...
SADECE KENAN'I UNUTAMIYORUM!.. KENAN'I!..
ÇOK MU SEVMİŞTİN?..
HAYIR, EN YAKIN ARKADAŞIMLA KAGMIŞTI ALGAK!..

CÜMBÜR CEMAAT

AHMET YILMAZ

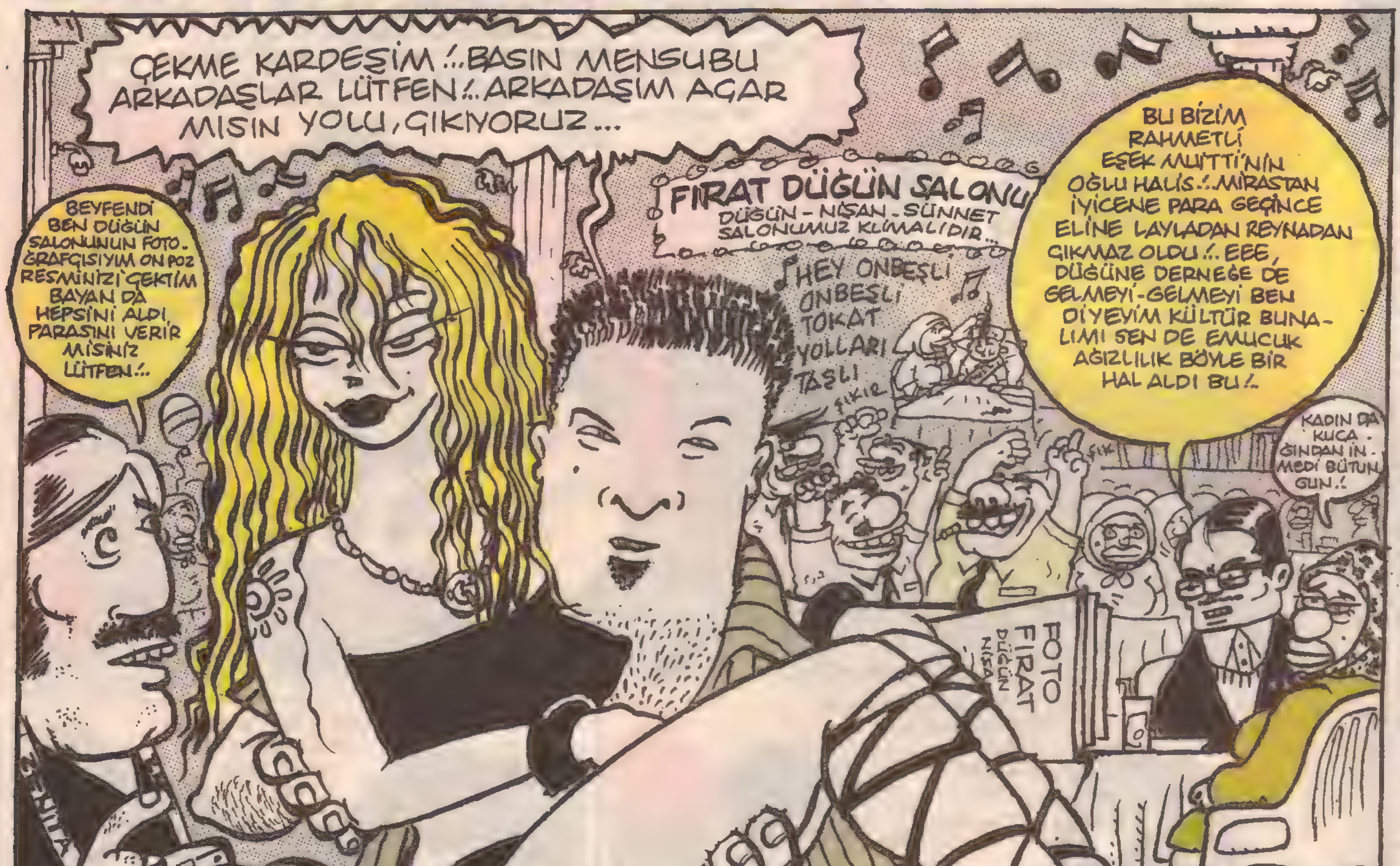
ÇEKME KARDEŞİM !.. BASIN MENSUBU ARKADAŞLAR LÜTFEN !.. ARKADAŞIM AGAR MISIN YOLU, GIKIYORUZ...
BEYFENDİ BEN DÜĞÜN SALONUNUN FOTOĞRAFÇISIYIM ON POZ RESMİNİZİ ÇEKTİM BAYAN DA HEPSİNİ ALDI, PARASINI VERİR MİSİNİZ LÜTFEN !..
FIRAT DÜĞÜN SALONU
DÜĞÜN - NİŞAN - SÜNNET SALONUMUZ KLİMALIDIR...
HEY ONBEŞLİ ONBEŞLİ TOKAT YOLLARI TAŞLI
FİKİR
BU BİZİM RAHMETLİ EŞEK MUTTİ'NİN OĞLU HALİS !.. MİRASTAN İYİCENE PARA GEÇİNCE ELİNE LAYLADAN REYNADAN GIKMAZ OLDU !.. EEE, DÜĞÜNE DERNEĞE DE GELMEYİ - GELMEYİ BEN DİYEYİM KÜLTÜR BUNALIMI SEN DE EMUCUK AĞIZLILIK BÖYLE BİR HAL ALDI BU !.
KADIN DA KUCAĞINDAN İNMEDİ BÜTÜN GÜN !.
FOTO FIRAT DÜĞÜN NİSA

MUHTEŞEM BEYİN BEN DİYEYİM SERÜVENLERİ SEN DE MACERALARI...

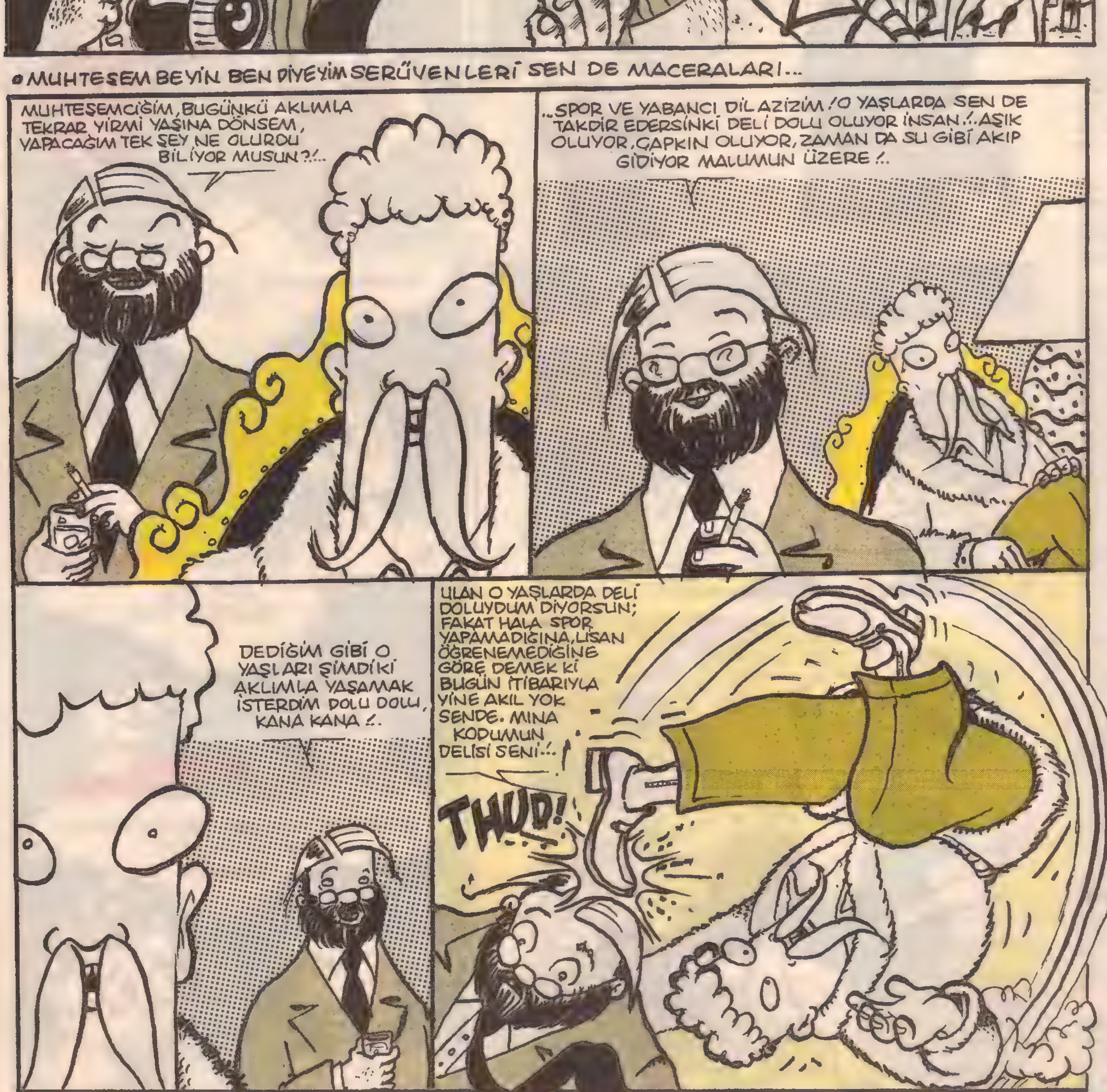
MUHTEŞEMCİĞİM, BUGÜNKÜ AKLIMLA TEKRAR YİRMİ YAŞINA DÖNSEM, YAPACAĞIM TEK ŞEY NE OLURDU BİLİYOR MUSUN ?!..
..SPOR VE YABANCI DİL AZİZİM ! O YAŞLARDA SEN DE TAKDİR EDERSİNKİ DELİ DOLU OLUYOR İNSAN !.. AŞIK OLUYOR, GAPKIN OLUYOR, ZAMAN DA SU GİBİ AKIP GİDİYOR MALUMUN ÜZERE !.
DEDİĞİM GİBİ O YAŞLARI ŞİMDİKİ AKLIMLA YAŞAMAK İSTERDİM DOLU DOLU, KANA KANA !.
ULAN O YAŞLARDA DELİ DOLUYDUM DİYORSUN; FAKAT HALA SPOR YAPAMADIĞINA, LİSAN ÖĞRENEMEDİĞİNE GÖRE DEMEK Kİ BUGÜN İTİBARIYLA YİNE AKIL YOK SENDE. MINA KODUMUN DELİSİ SENİ !..
THUD!

Okuyucularımız Can - Ayşegül CİCİMEN'e ömürboyu mutluluklar dileriz...

AHMET YILMAZ.

Nihat Genç

13. Sayfadan Devam

eli hiç titremezdi. Bütün iktidarların bildiği ve yine de unuttuğu o büyük gerçek, ilk günler ekonomi kimseye zarar vermez. Ancak, beslenme çantalarında sadece IMF olan bir iktidarın pekçok siyasi hevesini de pek ciddiye almamamız gerekir!

Özal da canının istediğini yapıyordu. Bu öznel tavrı, onun kafasının hiç karışık olmadığı gibi, bizlerde büyülü bir etki yapıyordu. Siyasi ve ekonomik hezimetlerinin üstünde hiç durmayıp, rüzgar gibi başka konulara atlayarak, büyüsünü sürdürdü. Ve işte bu şımarık Çankaya şişmanının Türkiye'ye attığı kazıktan hala kurtulamıyoruz. Yirmi yıldır hayalicilerin, hırsız bankacıların ve Özal eliyle medyaya peşkeş çekilen Türkiye bir daha kendine gelemedi. AKP'liler, Özal'ın büyüsündeki müslümanlar. Özal'ın Türkiye'yi, banka, mafya, medya, siyaset olarak tam bir kötürüm hale getirdiğini hala göremiyorlar!

Özal'ın tek kanallı bu büyük şovunda, bir yığın yerden bitme işadamı, siyasetçi çok başarılı bu şovmen rolünü iyi oynadı. Buna meşhur gazeteciler de dahil. Başarılı bu şovmenler Türkiye'deki bütün değerleri allak bullak etti, ülkenin altının üstüne gelmesine rağmen bugün dahi bu şovmenler keyiflerini hiç bozmadı. Özal'dan sonra Türkiye tüm sosyal birikimini çöpe attı. Artık yalnız holdingler "yurttaş" haklarına sahip. Artık yalnız holdingler aydın olabilir, holdingler yazar olabilir, holdingler sanatçı olabilir. Ordumuz ve sağ iktidarlar böyle buyurdu, basını da holdinglere teslim etti, sadece Türk halkının değil, kendi şeref ve haysiyetlerini de holding basınına emanet ettiler. Ve böylelikle, mesela Hürriyet Gazetesi, gelmiş geçmiş Türk tarihi içinde, Türkiye Devletine, Türkiye halkına ve Türk kültürüne düzenlenmiş en büyük suikast olarak sahneye çıktı!

Dünyada tek bir kapitalizm şampiyon oldu, o da ABD kapitalizmi. Taklit edenlerin hiçbiri başka ülkeyi kapacak, soyacak kadar süper güç olmadığı için, kapitalizmin tüm diğer örnekleri IMF'ın kucağında bitkisel hayata geçti. Tarih bütün dünyalılara küçük Amerika olunamaz, ancak Amerikan karakolu olunur yasasını öğrettiği halde... Bakalım Tayyip ne öğrenmiş, Irak'a asker gönderme kararında bunu da göreceğiz!

Son iki-üç yılda yirminin üstünde taşra şehirlerine gittim, esnafın ve küçük işadamlarının bir aile gibi içiçe yaşadığını gördüm. Şüphesiz bunun köklü ve tarihsel sebepleri vardı. Ankara'da, 25 yıldır hiç aksatmadan yılda birkaç kez yan mahallelere geziye çıkarım, en ayrıntılı sokaklara kadar, Gülveren, Aktaş, Altındağ, Yenidoğan, İsmetpaşa. Çocukluğumun sefaletinden değişen birşey yok. Şehir, orda yıkıntı, harabe, pislik dolu sokaklarıyla donmuş kalmış. Derme çatma evler, çöp dolu sokaklar, kahvelerin şekli, insanların yüzleri hiç değişmiyor. Dünya kaç defa dönüyor bu sefil sokaklar değişmiyor. Değişen tek şey, benim gibi birkaç kişinin o sokaklardan çıkıp başka mahallelere gidişi. Ancak, her mahallede, nerdeyse her sokakta, deposu ağzına kadar dolu bir müslüman esnaf mutlaka var. Nasıl çalışkanlar ve diğer sakinlerden ne kadar farklılar. Diyelim Urfa'dan, Çankırı'dan gelmiş Beş-on genç arkadaş bir harabe eve sığınmış, bu müslüman tüccardan günlük üç-beş elektronik eşya alıp satar, akşama parayı getirir. Diyelim, müslüman esnaf, mahallede namusunu, ahlakını takip ettiği birini çevirip hemen yan sokakta bir dükkan açtırır, sat, yarısı senin, para pul yok. Kahveye gitmeyen, içki içmeyen, haylazlık yapmayan her çocuk, müslüman esnafın gözünde geleceğin ortağı gözüyle görülür. Eline bir saç kurutma makinesi ya da ütü ya da birkaç cep telefonu verilip sokak aralarına salınır. Çocuk günde birkaç parça mal satabilirse memleketten kardeşlerini çağırır, yolunu yordamını öğrenir. Beş kuruşsuz geldiği bu şehirde karnını doyurur ve bir iş kurmanın kapılarını zorlar!..

Çocukların çok mal satması değil, ahlakları ve çalışkanlıkları ve güvenleri test edilir. İşte aklımca bunu tartışmak istiyorum. 15. 16. yüzyılda Osmanlı toplumunda tütün içilmesinin yasak olup olmadığı tartışılıyordu. Tütün topluma yeni girmişti. Tarikatlar (tekkeler) veryansın ediyor, farklı fikirler, Kur'an'da açıkça yasaklanmadığı için kafalar karışık, alimler birbirine girdi, mekruhtur diyenler, günahtır diyenler. Bu tartışmanın birkaç yüzyıl sürmesi dikkatimizi çekmeli. Tütün bir semboldü, kahvelerin sembolü. Tütün yasağı altında potesto edilen kahveler. Kahve demek, başı boş, haylaz insanların oturduğu, kontrol edilemeyen mekanlar. Osmanlı toplumuna yeni bir mekan türü giriyordu: Kahve. O güne kadar toplumun tanıdığı yerler, diyelim çarşı-pazar, cuma-camii, diyelim tekkeler, diyelim loncalar. Tüm bu mekanlar kontrol altında. Esnafların her birini kontrol eden esnaf dernekleri vardı, loncalar, ahi birlikleri binlerce yıl çarşı-pazarları bir nizam içinde tuttu. Camiiler kontrol altında, tekkeler bağlı oldukları şeyhlere, tarikatlara ait. Peki kahveler kimin? Orada herkes, aynı görüş, aynı düşünce aynı meslekten olmasalar da yanyana oturabiliyor, bu korkunç bir anarşi. Müslüman esnaf bugün dahi kahveyi sevmez. Kontrol edilemeyen bu mekanlarda o yüzyıllarda herkes herşey aleyhinde konuşabilir, korku bu.

Devletin ve tarikatların kontrol etmekte güçlük çekip paniğe kapıldıkları kahvelerin tartışması üçyüz-dörtyüz yıl, sürdü. Tekkelerde kontrol altındaki dervişlerin de bir ayağı kahveye kaydı, devletin sıkı denetimindeki yeniçeriler de kahveleri mekan tuttu. Sonunda Osmanlı'nın korktuğu başına geldi. Nasıl Anadolu'nun ıssız dağ başlarında iki yüz yıl celalileri kontrol etmek mümkün olmadıysa, şehrin göbeğindeki kahveleri de kontrol etmek mümkün olmadı. İşte, 16. yüzyıldan başlayarak Osmanlı'nın sosyal düzeninin sonunu getiren yeniçeri ayaklanmalarının en büyük sebebi kahvelerdi. Kahveler, yeniçerilerin yuvalandıkları, tanıştıkları, işbirliği yapıp örgütlendikleri, kontrolsüz mekanlardı. Kahveler isyan yuvasına döndü. Orada lafını esirgeyeceğiniz, sözünüzü tartacağınız, çekineceğiniz otoriteler yoktu, yani, günün medyası bir nevi kahveydi. Yani, Osmanlı'yı çökerten kahvelerdir dersek, abartılı yargı olmaz!

Basit bir hamam tellakı olan Patrona Halil'in o güne kadar kimsenin hesaba katmadığı, serseri, işsiz güçsüz takımını toplayıp ihtilal yapmasının sebepleri hala anlaşılmış değil. Bu kadar işsiz güçsüz serseriyi bir tellak nerede toplamış, nerede örgütlemiş olabilir sorununu tarihçiler çözememiştir. (Hamamlar da bu ayak takımının buluştuğu, günlerini avarelikle geçirdiği sosyal mekanlardı.)

Birbirinin üstüne ayaklanmalar, sonunda II.Mahmut bu isyanın yuvalarını hedef aldı, önce bektaşi tekkelerini kapadı, sonra, nakşibendi, kadiri, sünni tekkeleri kapadı. Bu da küçümsenecek bir durum değil, üçyüzbin nüfusu olan şehirde üçyüz tane tekke. Yeniçeri kahvelerinin herbiri mezbahaya döndü. Sonunda kontrol dışı tekkeler üzerine devlet otoritesini kurdu, bir nevi, şeyhleri dahi devlet tarafından tayin edilir hale getirildi. Öyle ki, tekkeleri kontrol için "tekkeler konfederasyonu", yani, meclisi meşayih, kuruldu.

Değil Mustafa Kemal, 19. yüzyılın başında en sert islamcı aydınlar dahi tekkelerin çürüyüp, tükendiği, pislik yuvası haline geldiğinde hemfikirdi. Ancak tekke-zaviyelerin kapatılması değil, ıslah edilmelerini teklif ettiler! Cumhuriyet tekke ve zaviyeleri kapatsa da, bir yüzyıl sonra esnaf, tekke ve zaviyeleri ıslah edip yeniden açmanın yolunu buldu.

Tekkeler, başında bir şeyh efendinin bulunduğu, bir tarikat seçkinlerinin kontrol ettiği süfizmin sosyal medreseleri gibiydi. Bir tekkeye intisap ediyor, artık o teknenin bir dervişi olarak şeyhin dizi dibinde dini ve sosyal çalışmalara başlıyorsun.

Türk aydınlarına sitemimdir, tekkeleri konuşurken, zaviyeleri atlıyoruz. Zaviyelerin sosyal hayatımızdaki yeri üzerine, aydınlarımız, tarihçilerimiz çok şey söylemez, kimse de tenezzül edip bu kurumlar üzerinde konuşmadı. Oysa bugünkü AKP iktidarı tekke ve zaviyelerden doğdu.

Günümüz diline çevirirsek, zaviyelere birer dini pansiyonlar, dini lokeller diyebiliriz. Burada günboyu dervişler zikreder, yer, içer, yatar. Ancak, zaviyelerin tekkelerden ayrıldığı nokta, burada şeyh otoritesi ve tarikat kontrolü fazlasıyla yoktur. Yine günümüz diliyle anlatırsak, zaviyelerde bağımsız dervişler de kalabilir. Bir nevi herkese açık dini misafirhaneler. Ağırlıklı olarak garip yolcular, şehre dışardan gelenlerin, ilk ayak yatıp kalkacakları, yiyecekleri, ibadet edecekleri sosyal mekanlar. Kimin yanına çırak, kimin yanına amele, kimin işinde çalışacaklarsa, ilk ayak, toplumla tanıştıkları yer-

LeMan
SAYI: 617
5 EYLÜL 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
• **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
• **Yazıişleri Müdürü:** Zafer AKNAR
• **Yazar ve Çizerler**
Tuncay AKGÜN • Kema
ARATAN • Atilla ATALA
• Can BARSLAN • Baha
dır BOYSAL • Mehme

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile

yeler. Zaviyelerde dervişler günlerce inzivaya çekilip kendini ibadete verebilir, günlerce yiyip, içip, yan gelip uzanabilir.

19. yüzyılın ortalarına geldiğimizde tekkeler ve zaviyelerin asıl zaviyelerin bir miskinler yuvasına, yani, tembel, işsiz, aylakların bitle, pireyle, ayaklarını ovuşturarak yaşamlarını ekmek elden su gölden geçirdikleri yerlere döndü.

Bu zaviyeler insan aklının bugün dahi alamayacağı büyük sosyal kurumlardı. Bu kadar büyük hayırseverliğin kaynakları neydi. Yani, kapısının herkese açık oluşu, herkese bedava yemek, hizmet, ibadet hizmeti veriyor oluşları, belki de, Osmanlı toplumunun tembelleşip miskinleşmesinde büyük rol oynadı. Bugünkü batı toplumunun sosyal refahının insanları tembelliğe alıştırması gibi. Yani, hiçbir işiniz gücünüz olmasa da dervişlik ayağına bir ömür bedavadan geçinmek mümkündü, bugünkü işsizlik sigortasıyla batılı gençlerin bedavadan yaşaması gibi.

Bugün büyük ekonomileriyle ne Türkiye ne batılı ülkeler bu kadar büyük hizmetler veremiyor. Ama birileri hala veriyor. Bu cümleler size, batının sosyal sigorta sistemini hatırlatsın. Bu kadar büyük sosyal harcamaları karşılayacak zenginliğiniz olmalı. Bugün, batının huzurevleri, yaşlıları, işsizlik sigortası ve devasa sosyal harcama kalemleri karşılanamaz hale gelmiştir. Bu sosyal harcamalar zenginlikle oluşur. Batılı devletler inanılmaz servetlerine rağmen bu sosyal sigortalarını karşılayamıyor. Batı kara kara düşünüyor, bir nevi aşırı sosyal sigortalar sosyal devletlerin hayattan yediği ve geri adım atamadığı kazıklar oldu. Hatta, yuvarlayıp diyebiliriz ki, İngilizler, sosyal harcamaların yükünü karşılayamadıkları için Irak macerasına gözü kapalı girdi. Bugün, tüm sorunlar içinde, batının en büyük sorunu, bu sosyal sigorta yükünün, bütçeleri aşmasıdır.

Osmanlı iktisatcıları, Osmanlı saray hazinesi ve borçlarını konuşmaktan hoşlanır. Ancak, bu tekke ve zaviyelerin sosyal harcamaları kimsenin dikkatini çekmez. Tekkeler ve zaviyelerin büyük harcamaları nasıl karşılandı, kimler karşıladı ve yüzyıllarca, bu büyük sosyal sigorta sistemini toplum nasıl ayakta tuttu, bu konuda bilgilerimiz eften, püftendir.

Tekkeler ve zaviyelerin giderlerini şüphesiz yoksul halk karşılayamazdı, bugün olduğu gibi, tekkelerin tüm giderlerini karşılayan esnaftı. Üzerinde rakamlarla çalışabilmiş olsak, Osmanlı üzerine yazılmış tarih tezlerini silbaştan değiştirebilir ve şöyle bir cümleyi rahatlıkla kurabiliriz: "Osmanlı esnafının büyük sermaye birikimi sağlayamamış olmasının sebebi bu sosyal dini hizmetlerin kanına, iliğine kadar onu yıpratmış olmasıdır"...

Ve şöyle bir sonuca gelebiliriz, bugün batının devasa zenginliğini nasıl sosyal sigorta sistemi çökertiyorsa, o günün Osmanlı esnafını da çökerten bu büyük sosyal sandıklardı! Burdan da şu netice çıkar, Osmanlı esnafı sermaye biriktiremeyecek, tircareti bilemeyecek kadar aptal değildi, kazandığı parayı ilk elden hayır için tekkeye, zaviyeye, imarete, topluma sokuyordu.

Tarihçilerimiz Osmanlı esnafının bu büyük dayanışma gücünden bizi haberdar etmiş olsaydı, bugün, elli yıl gibi kısa zamanda, aynı esnafın, yüzlerce islami holding kurmasını, muhafazakar dernekler, vakıflar, partiler ve koca koca fabrika, TV'ler, sitelerin akılalmaz bir zenginleşmesinin ipuçlarını öncelerden anlamış olurduk.

Müslüman esnafın bu tarihsel ve dini gücü, dayanışması Türkiye'de kaçtır kendi siyasetini iktidar yaptı!

Bugün hepimiz biliyoruz ki, müslüman oyların büyümesinde müslüman esnafın tekke vetekke dostluğundan tanıdığı insanlara yaptığı bağışlar, yardımlar, bir yığın TV ve gazeteyi ve holdingi kurup, büyük bir siyasal güce dönüştü. Tekkeler, 1950'den sonra daha da güçlenerek, yani, miskinlik ve hurafelerden kısmen soyutlanıp, genç aydınların da katılımıyla güçlendi, Nakşiler, Nurcular, Süleymancılar, Kadiriler siyasal hayatımızın göbeğine oturdu.

Zaviyeleri atlamayalım. Zaviyeler yerine, öğrenci yurtları, öğrenci bursları ve yoksul gençlerin müslüman esnaf tarafından giydirilip yedirilmesi, geçti. Benim yaşımda olanlar hatırlar, 1975-76 yılında Ankara ve İstanbul'daki yurtları tanıyordum, Adana, Trabzon, Giresun, Maraş, Yozgat, Tokat, Kocaeli gibi yurtlar, pislikten girilmez, camları çerçeveleri kırık, banyosuz, farelerden uyunmaz, çarşafları ameliyat önlükleri gibi kanlı, çöplük gibi yurtlarda büyüdük. 1985-95 arası birçok islamcı yurda girip çıkma şansım oldu. Gençler, sabah namazlarına kalkma güçlüğünden başka sıkıntıları olmadığını, yemeklerin, uyku saatlerinin, odalarının çok düzenli, tertemiz olduğunu söyler ve görürdük.

Yani, sosyal sigorta harcamaları rakamlarla yazamayacağımız, tutarını kaydedemeyeceğimiz büyük bir kayıt dışı yük oluşturuyordu ve bu yükü esnaf karşılıyordu. Bugün dahi hangi tekkeye gitseniz orada verilen bir bardak çayı da esnaf karşılar, yerdeki halıları da esnaf bağışlar. Osmanlı esnafı, dünyanın binbir türlü savaşı, darbesi, faciası, zulmüne rağmen, sosyal dayanışmasını sürdürmeyi bildi. İşte Osmanlı uygarlığı kılıç gücüyle değil, bu büyük esnaf dayanışmasıyla altı asır ayakta kaldı.

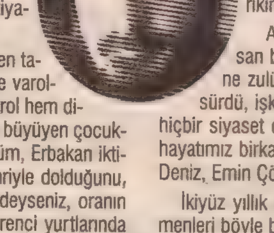

İşin iktisadi yönünü bırakıp, sosyal yönüne bakalım, öyle ki bugün tekkede müridlerine maç yorumu yapan şeyhlerimiz dahi mevcuttur, sosyalleşme ihtiyacı birçok iç disiplini ve katı geleneği patlatmış durumda.

1950'den sonra yeniden kitleleşen, palazlanan ve akılalmaz şekilde büyüyen tarikatlar Osmanlı'da olduğu gibi bir şeyhin ve tarikat seçkinlerinin yönetiminde varoldu. Bu tarikatlar üstelik sert bir radikal siyasetin en sıkı takipçisi oldu. Bu kontrol hem dini, hem siyasi alanda acımasızca büyüdü. Şöyle ki, bu yurtlarda ve tekkelerde büyüyen çocuklar, şeyhleri ve siyasetleri aleyhinde tek kelime edemezlerdi. Gözlerimle gördüm, Erbakan iktidarında onlarca milli görüş yurdunun, Erbakan'ın bir emriyle boşalıp, bir emriyle dolduğunu, yüzbinlerce genç, siyasi robotlar gibi çalışıyordu. Hangi tarikat, siyaset içindeyseniz, oranın şeyhi, lideri aleyhine konuşmak mümkün değildi. Zaviyeler yerine geçen öğrenci yurtlarında durum daha vahimdi, lider ya da şeyh hakkında bir küçük sızlanmanız, siteminiz, yurttan atılmanız için yeterli sebepti! Bu mekanların büyük özelliği sıkı bir kontrol altında oluşlarıydı!

Ancak, bu kurumlar içinde büyüyen gençler 80'li yıllardan çok daha bağımsız rahat bir sósyal dünya bulabiliyorlar kendilerine. Diyelim, şeyhlerini yine sayıyorlar ama o kadar ciddiye almıyorlar. Saygıdan, ilahi, manevi destekten asla geri durmuyorlar, ama, onların her dediğini yapan militan derviş, mücahid konumunda asla değiller. Bugün binlerce müslüman genç Tayyip'i, AKP iktidarını, bulundukları yurt ve yetiştikleri tekkede, ekmeğini yedikleri yerlerde acımasızca, hatta küfrederek uluorta eleştirebiliyor, dalgaya alıyor, ama müslüman iktidara yine de desteğini veriyor.

Böyle böyle uluorta konuşan, şahsi düşünelerini rahatlıkla sergileyen onlarca islami dergiden, yüzlerce genç aydından rahatlıkla sözedebiliyoruz artık. Müslüman gençler aynı partiyi tutsalar dahi o partinin aleyhinde konuşmaktan çekinmiyorlar. Bir sağlam örnek verirsek, "tezkere" günlerinde İslami gazetelerin herbiri, Yeni Şafak, Zaman, Akit, vs. iktidarın muhtemel yapabileceği bir yanlış öncesinde ağza alınmayacak laflar ettiler, çok sert tehditlerde bulundular. Bir başka örnek verirsek, İslamcı, Gerçek Hayat Dergisi, tezkere günlerinde "Tayyip'e inanmayın / Haçlı Seferlerine Katılmayın" diye başlık atıp mecliste milletvekillerine dağıttı.

Müslüman bir iktidardan yana, ama yanlışlarını asla affetmeyen, alabildiğince serbestlikte eleştirebilen büyük ve geniş bir siyasal kültürden sözediyorum. AKP iktidarının büyük kazancı bu. Geniş kitleleri eskiden olduğu gibi ideolojik disiplinle, ya da Erbakan da olduğu gibi tek elden, tekkelerde olduğu gibi kimseyi konuşturmadan, kontrol altında tutmadan; sansürlemeden, yasaklamadan, ülke ve toplum ve vatan ve dini değerler üzerine herkesle herşekilde konuşabilen bir yeni aydın ve particilik anlayışından sözediyorum.

Hani, abartarak, tekkeler artık kahveleşiyor, diyeceğim de, dilim varmıyor. Müslümanlar kahvelerden korkmuyor, uluorta konuşulmaktan korkmuyor, kendi yetiştirdiği evlatlarının aleyhlerinde konuşmasından çekinmiyor. İşte bu sosyal güven oturdukça AKP ve yarın bu partiden çıkacak benzer türevleri siyasi hayatımıza tam anlamıyla oturuyor, demektir bu.

Gazeteler, dergilerde müslüman yazarlar rahatlıkla, sereserpe konuştukça, deli öfkelerini, akıldışı gerginliklerini kaybediyorlar. Tahammülü derinden öğrenmiş bir yumuşaklıkla toplumun karşısına belki de şimdi çıkıyorlar. II. Mahmut'tan beri, müslümanların öfkesini azdırıp kudurtan, gavur padişahlar, gavur adetler, dışardan gelen kanunlar, biçimler, yasalardı. Müslümanlar, ahlaki aşırılıklarını yakın tarih içinde test etti. Artık dışardan gelen, yeni olan farklı olan şey karşısında "panik" göstermiyorlar.

Ne bileyim, CHP, Cumhuriyet Gazetesi, küçük sol dernekler, küçük sol partiler, gittikçe iç disiplinlerini artırıp, gerginleşip, tek elden ağbi yönetime geçip, sansürleşip, öfkeden kudururken, yani sola dair kurumlar "tekkeleşirken", o bildiğimiz geleneksel tekke ve zaviyelerin sosyalleşmesi, dikkatinizi çeker sandım!.

Sol partiler için sosyallik, dindi. Şimdi, içine kapanmış, gizlilik, entrika, ağbilik, sert, öfkeli, kontrollü olmak bir din haline geldi. Ve müslümanlar iktidarda büyük rakamlarla olmanın güvenlik şemsiyesiyle yavaş yavaş sosyal hayatın kontrolünü ele geçirmeye başladı, bunun, tarihi bir nokta olduğunu düşünüyorum!...

Şimdi okuyucu şöyle bir soru soruverir, bu ülkenin iki yüz yıldır, üniversiteleri, konservatuarları, tiyatroları, sinemaları, aydınları, yokmuydu da bize şimdi sosyalliği tekke ve zaviyelerden yetişmiş bu insanlar öğretecek?

Bu ülkenin büyük bir sosyal birikimi, partileri, aydınları, dernekleri vardı da, nerdeler, işte bütün sosyal birikiminiz: Hürriyet gazetesi, Gülben Ergen, Ertuğrul Özkök, Hülya Avşar, Serdar Turgut, Özcan Deniz, Ayşe Arman, Pakize Suda, Cüneyt Ülsever, Emin Çölaşan ve bilumumları. Sizlere hergün tarih, kültür, estetik, şehir, sanat, edebiyat, fikir, şeref, onur, zevk, kalite öğreten insanlar bunlar! Sosyal kültürünüz işte bunlar!

Bu ülkede fikir, özgürlük, uyum yasaları çıksa ne, çıkmasa ne, konuşan bunlar, yetmiş üniversite konuşamıyor, aydınlar konuşamıyor, bu bir avuç televole-medya çetesi ülkenin gırtlağına sarılmış, hepimize onur öğretiyor, askerlik dersleri veriyor, bankaları hortumluyor, hırsızlıkla medyayı ele geçirip Türk askerine şeref dersi veriyor ve ülke aylardır bu 10-15 kişinin zorbalığıyla Amerika'nın parası ve emriyle Irak'a asker göndermeyi düşünüyor!..

Mesela, Ertuğrul Özkök, hayıflanarak ve pek dokunaklı diyor ki, "ülkemizde 1800 tane Rum kaldı, duyunca şaşırdım, bari onları kaçırmasak" gibi, insani, sosyal bir serzeniş dile getiriyor. Şimdi soralım bu beyefendiye, bu ülkede Kardak kayalıklarına savaşı kimler çıkardı, Kardak kayalıklarındaki keçilere savaş açıp gargaraya getirip ihaleleri, özelleştirmeyi, bankaları lagalugaya kim getirdi, hatta, 1952'de ünlü Beyoğlu baskınını basın tertiplemedi mi?

Saçmalıkların ardı arkası kesilmez, bu bir avuç adam, Türkiye'nin onurunu, itibarını hem kontrol etmek hem de istediklerine peşkeş çekme hakkına sahipler!.. Generallerimiz dahi bu basın için "mütareke basını" yani, alenen ve bağırarak kendi medyasına "vatan haini" diyor.

İşte gençlerimiz ülkeyi gırtlağından sıkmış bu bir avuç cahil cühelanın hikayesini öğrenmeli. Bakın, yüzlerce bilimadamı ve tüm dünya, Afrika'nın neden çöktüğünün cevabını bulamıyor. Bağımsızlıkları var, toprakları var, madenleri var, meyveleri var, tarımsal ürünleri var, iklimleri güzel, toprakları geniş. Hiç değilse kendi karınlarını doyurabilirler, ama neden tamamen iflas edip çöktüler, milyonlarca insan tarihin hiçbir döneminde olmadığı şekilde açlık ve hastalıklardan yüzbinlerce gibi rakamlarla ölüyor...

Bu sorunun kolay cevabı, kapitalistlerin sömürmesi, ya da çok uluslu şirketlerin Afrika'yı yağmalaması diyebilirsiniz.. Bunlar doğru, ama tam doğru değil.

1950'lilerden başlayarak Afrika topraklarında milli bağımsızlık rüzgarları esti, 1945'te tek bir bağımsız devlet yokken, 1970'lerde tümü bağımsızlığına kavuştu. İlk bağımsızlığı Afrika'nın, Amerika'dan dönen okumuş zencilerin ayaklandırdığı ve bugünlerde yeniden karışan Liberya'da oldu. Ancak, onlarca küçük milli devlet, bir şehir, bir ekonomi, düzenli ordu ve düzenli bürokrasi kuramadı.

Sorun basit. Askeri darbeleri ve sıklıklarını incelememiz lazım. Karikatürüze etmiyorum, bir serseri başçavuş ve köyden inmiş on-onbeş militan silahlanıp darbe üstüne darbe yaptı. Ülke idaresine el koydu. Bu da sorun değil. Ancak, ülke siyasetini ve ekonomisini bu dünkü köylü ve başçavuş zekaları düzenlemeye kalktı. O köylü çocuklar birgünde general oldu, ya da tüccar. Ve bu ülkenin zaten az sayıdaki mühendisi, mimarı, ziraatçisi, doktoru, yani seçkinleri, sanatçıları o ülkede yaşayamaz hale gelip kaçtı, sindirildi.. Ve her defasında seçkinler sindirilince toplumun siyasi, sosyal mekanizmaları yeniden "aşiretlere" kaldı. Afrika elli yıldır yetiştirdiği zekaları kaçırttı, toprağında tutamadı. Düşünün, bir başçavuş silahlı adamıyla gelip sizi tutuklayacak, işkence edecek, hapse atacak. Küçük derneklerinizi, ziraat odalarınızı, mühendis odalarınızı, yeni yeni oluşan sendikalarınızı kapatacak. Ve bunları köyden inmiş beş-on militanıyla yapacak. Ülkenin farklı düşünen, aydınlarını, yazarlarını öldürtecek, işkenceye çekecek. Zaten bir avuç kadar olan bu sosyal birikim, bir başçavuşun yalaka yandaşlarıyla yokedilip bitirilecek.

Afrika'nın hikayesi budur, Irak'ın da, Saddam ülkede aydın, sanatçı, düşünen insan bırakmadı, yanına bir şarlatan gazeteci bir kaç şebek general alıp zulüm üstüne zulüm yaptı. Türkiye'nin de sorunu budur. Üç ihtilal. Yüzbinlerce insanı kaçırttı, sürdü, işkence etti. Böyle böyle ikiyüz yılın sosyal birikimi havaya uçtu, bu topraklarda hiçbir siyaset olmamış gibi, üniversiteler, aydınlar, dernekler, örgütler gelişmemiş gibi, tüm hayatımız birkaç basın organının insafına devredildi. İşte bugünkü sosyal birikiminiz: Özcan Deniz, Emin Çölaşan, Pakize Suda...

İkiyüz yıllık sosyal birikimin tarihçisi, edebiyatçısı, yazarı, mühendisi, dernekleri, öğretmenleri böyle böyle kovuldu, kim kovdu, sağ iktidarlar, ordumuz, darbeler, birkaç işadamı ve generallerin büyük Türkiye projesi... Büyük devlet girişimleri!.

İşte büyük devletleri!.. Bir cahil yazar tüm ordunun ve devletin şerefiyle dalga geçiyor!

Bu toprakların çocukları olarak bu cahillerin değer tanımaz, bilgi, tarih, kültür tanımaz aptallıklarına üzülüyoruz, ancak, bu basını holdinglere kim peşkeş çekti, bu sosyal birikimi bu ordu ve holding işbirliğiyle bunlar yok etmedi mi, diyerek, içimizden "böyle başa böyle tarak" diyor ve bu tekerlemenin ikinci nakaratını da sık sık anmaktan kendimizi alamıyoruz!...

nihatg@leman.com.tr

OKULLAR AÇILIYOR!

KAÇAK YAYIN 'YAZINSAL VE DÜŞÜNSEL GELİŞTİRİCİLİK KURSLARI' DÜZENLİYOR

Derslikler

IA - KAÇAK - YAZAR OLUCAM
IB - KAÇAK - ŞAİR OLUCAM
IC - KAÇAK - FİLOZOF OLUCAM

"Kanat Alıştıranlar" Geliyor!

Kaçak Yayın gelecek sayısından başlayarak bir ürün eki veriyor Genç yetenekler için artık ürün yayımlatma sıkıntısı ortadan kalkıyor...
Ayrıntılı bilgi Kaçak'ta

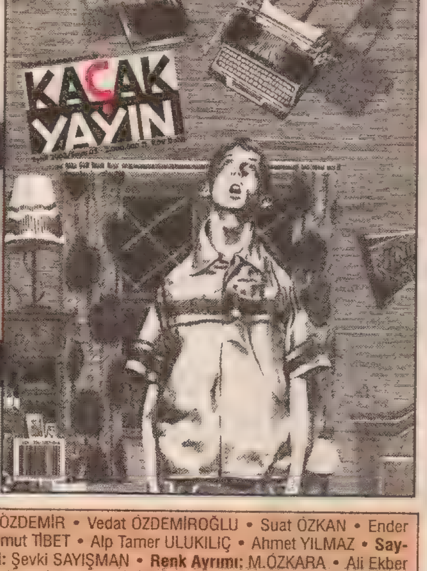

AYRINTILAR

M • E • T • İ • N • F • İ • D • A • N

Önce markete mi girsem acaba diye düşündüm.. Biraz ilerde sol tarafta, video film kiralayan ve satan, küçük bi bodrum katı dükkânı var. Ona gelmeden önce, tanıdık emlâkçı beyin ofisi. Daha ilerde de, market. Sıralama gayet basitti! Teker teker uğrarsın işte.. Ne bileyim, birden beynim durdu sanki.. Gıcık bi anlamsızlık duygusu. Hemen geçiyo fakat. Öyleyse bu düşündüğünün anlamı nedir diyosun, haa? diyosun, demek ki diyosun, groaarç! tink! dönüyo tekrar makine.. Acayip önemli bi işimin olmasını isterdim hep, duraksamalara fırsat vermeyecek. Yani, çok acil hareket etmem lâzım, delice ama keyifli bi telâş, abartılı derecede yoğunum, başımı kaşıycak vaktim yok!. Gerçi, yarım kalan, devamı getirilmesi icap eden bi yığın iş duruyo; laaağğğn diye bi girişsem bunnara.. Henüz sağlam bi disiplin oluşturamadık o tür konularda. Bazen hiçbişeye dokunamıyorum, bırakıyorum öyle; kimi zaman da sabah ezanına kadar durmuyo, motor gibi devam ediyorum, teller fırlıyo, dumanlar çıkıyo, vidalar uçuşuyo. Gene de, belirli bi düzen şart tabi! Bu bahsettiğim disiplin şeysi de, heyecan meyecan duygusundan yoksun, mekanik bi gayreti andıracak sanki. Çarlinin meleklerindeki gibi, pek fazla ekşın, atraksiyon filan yaratmayacağı belli.. Ama bi dakka ya. Filimdi o, dimi?.. Önce, şu bodrum dükkâna bi uğrayayım dedim.. Kırmızı Alarm'da, Erdo'da okumuştum: 'Protesto' isimli, daha sağlam bi filmin lafı geçiyodu, bi karede. Ne zamandır merak ediyodum ben de onu. Var mı, bi sorayım..

Varmış.. Bi tane de, kedi vardı içerde; yavru. Hastaymış biraz. Almak aklımdan geçti hemen! Dükkan sahibi başından atmaya razı. Fekat gene de ne saçma bi durum yahu! Kucağına koyacan, ve götürecen. Kedi almak, buna deniyo işte! Sen gelmek istiyo musun diye sormak yok. Sevgi ilişkisi böyle, kaba güçle, parayla, pet şop'tan filan satın alınır mıymış hiç. Hayatta, takas usulü bazı durumlar mevcuttur, o ayrı konu. Bi gece, ciddi ciddi, buna benzer bişiy düşünmüştüm teorik olarak: 'Elli dolar' daha saysam şu kadına dedim, yarım saat saçımı okşar mıydı mesela? Okşardı gerçi, seve seve! Bi otuz dolar daa verirdim, biraz daha okşardı; tepeleri, oh, kaşı kaşı. Cepte para bitince de sigtir olup giderdi. Ben de 'naaptık ya? manyak mıyım lan! derdim. Kedi de, böyle bi durumu çağrıştırıyo bana. Orda gördüm ve dokunmak hoşuma gitti. Düzenli bir dokunma eylemi için de, eve götürmeye niyetleniyosun! Neyse, uzatmaya lüzum yoktu; Mine'den sonra başka bi kediyle uğraşamam artık zaten. Lavuğun çiftleşme sorununu da halletmiştik. Nefis bi koca bulmuştum kendisine, beyaz tenli ve Van'lı. Yavrulamıştı hemen. Bi daha yavru derdi de çekemem açıkçası. Belki, başka bi eve çıkınca.. Biraz da erotik filmlere göz attım ve 'Protesto' siidisini alıp, ayrıldım dükkandan. Geçerken, emlakçıya bi uğramalı.

Tam önünden geçiyorum zaten, selâm vermeden olmaz. Ev sahibi, satmaya niyetli oturduğum daireyi. Kimsenin beğeneceği yok fakat. Arasıra görücüye geliyo birileri! Manzaraya hasta oluyolar, evin yamuk yumukluğu ise canlarını sıkıyo. "Yarın, sekiz gibi müsait misiniz?" diye sordu emlakçı bey, "Bi arkadaş görmek istiyor da." Yarın, müsait miyim ben? Bilmiyorum ki hiç! Ulan, harbiden meşgul bi adam mıydım yoksa? Öyleyse eğer, nefis. Ve tabi, oturup evde, ev görücüsü bekleyemezdim, asıl mesele bu. "Siz gene bi arayın önceden," deyip, markete yürüdüm... Turnikeyi profesyonelce bi hareketle, kalçamı kolumu filan çarptırmadan ittirip, daldım içeri. İlk önce, biraz içecek. Şu özel market yapımı, asiti erkence kaçan kolalardan aldım, bi kutu. İki gofret; bi paket onluk kibrit; bi paket lavabo-aç (yıllardır lavabo açıyomuşum gibime geliyo!), bi paket gene özel yapım et ürünü; mayonez; ve bi kutu özel yapım ucuz şampuan! Hepsi aynı bok sonuçta. Berberde çalışırken, ben bile şampuan hazırlardım, arap sabunu ve renkli boyadan! Değişik durumlar haricinde, iki günde bir, kimi zaman üç günde bi yıkıyorum saçlarımı zaten. Kişisel bakım, önemli gene de. Askerde, koltuk altımı traş etmeyi beceremezdim fakat. Tam alamazdım bi türlü. Hıyarın teki bi çavuş, tutup çekiştirmişti oramı, "bunlar ne lan!" diye.. Kıl?.. Küçük marketin, küçük orta reyonunda, hergün yenilenen garip eşyalar vardı. Düdüklü plastik oyuncaklar, plaj şortları, porselen tabak takımı filan! Biraz kurcaladım, bi oyuncağı öttürdüm.. "Bunun şu boyu yok mu?" filan diye seslendi kasaya, bi kadın. "Onun o boyu kalmadı" dedi kasiyer çocuk, aynı şeyi kimbilir kaç kez yanıtlamaktan fenalık geçiriyodu!. Kıç cebimden, katlanmış bi poşet çıkardım, ve aldıklarımı bu kendi özel poşetime doldurdum..

Tamamdır! Bugünkü işleri hallettik diye düşündüm, sokağı dönüp eve ilerlerken.. Az önümde, markette de önümde duran o yaşlı karı-koca yürüyodu. Onların elinde de poşetler. Herkesin elinde birer poşet. Akşam oluyor.. Pis bi hüzün bastı yine. Bi yandan da, garip bir coşku, bi kıpırtı. Azıcık endişe, ve tuhaf bir keyif.. İyi de hangisi en gerçek ve doğru acaba diye hesap ederken, gerek kalmadı, birleştiler ve tek bişey oldular! Karmaşayı kabullendim yani, sadece tanımlamak biraz güçtü... Bakkalın önünden geçerken, market poşetini saklamıyorum artık! Yoruldum saklamaktan. O da biliyo zaten, farkında. Giricem, ekmeğimi ve sigaramı alıcam... Güzel bir taş bina var şurda, ermeni okulu, bahçesi ağaçlıklı. Kenarda, çocuklar top oynuyor.. Bazen, topları bana doğru kaçıyo. Geçin kaleye, bi şut çekecem filan demiyorum. Ayağımla, güzelce durduruyorum topu. İstop etme hareketi hoşuma gidiyo daha çok! Koşuyo bi tanesi, alıyo zaten topu.. Küçük kızlar yoktu bu sefer. Bişeyler satarlar evlerinin önünde, kullanmadıkları aksesuarları, çocuk kitaplarını. Mine'ye bi kolye almıştım; rengi güzeldi ama sevmemişti.. Okulun, merdivenleri önünden geçiyorum; yolun tam bu kısımları hoşuma gidiyo! Bazen kafamı eğiyor, asfalta bakıyorum. Akıp gidiyor gözümün önünde yol; terminatör 2'nin final sahnesi gibi. Gittikçe, bişeye yaklaşma hissi: Gelecek!. Sonra sıkıldım, kaldırdım kafamı tekrar! Karşıdan bi araba geliyodu hem. Aynı taraftan gelen, beyaz pantolonlu bi kadın, okulun köşesini döndü. Arkasında yürüyen herif, kadının daldığı sokağa çevirdi kafasını; nası bakıyo kadına diye adama bakacaktım, o sırada araba yanaştı, neye bakacağımı da unuttum.. Top oynayan çocukların, keyifli çığlıklarını işitiyorum arkamdan.. Gece üçbuçukta oynasalar böyle, fecii bişey olurdu tabii!

Ve sen, köpek, (kenarda pinekliyodu gene mahallenin iti, akşam mesaisine hazırlanıyo!) gece havlarsan yine, kafana küçük vidalar ve somunlar fırlatacam. Bi disiplin oluşturmaya uğraşıyom zaten! Şu an itibarıyla, henüz yan konularda disiplin sağlayabildim: Gece ben çalışırken, aşırı havladığında kafasına fırlatmak için, acıtmayacak küçük şeyler hazırladım bi kenara (buruşturulmuş karton kutu, ufak kiremit parçaları, eski elektronik eşya devreleri.) Ayrıca yine gece için, kendime küçük sandviçler de hazırlayabiliyorum. Bu kadar disiplin yeterdi şindilik! Gerçi şu ikincisi, çoğu kez tesadüfen oluyo: Normal ekmek kalmayınca bakkalda, mecburen, poşetli lüks sandviç ekmeğine bayılıyosun bi buçuk milyonu!.

LAĞÇAĞ • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender
ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • M. ÖZKANOĞLU • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • Say-
a Sekreterleri: Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN • Renk Ayrımı: M.ÖZKARA • Ali Ekber
USLU • Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • Satış: Cengiz KOCALI • Müessese: Ali YAVUZ • Baskı Sorumlusu: Üzeyir ATMACA • Tel: 0.212.292 94 50-51 • Fax: 0.212.292 44 91 • Abonelik için
el: 0.212.292 95 65 - Fax: 0212.245 38 06 • Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

atenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

ÇUKUROVA SPEED!

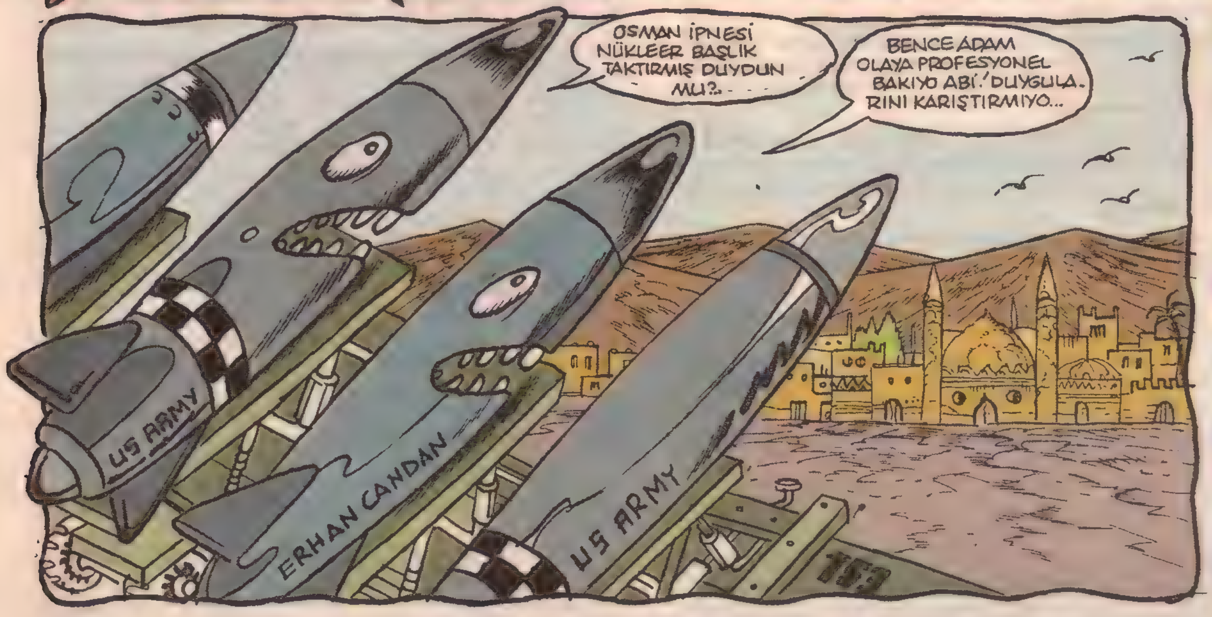
OSMAN İPNESİ NÜKLEER BAŞLIK TAKTIRMIŞ DUYDUN MU?..
BENCE ADAM OLAYA PROFESYONEL BAKIYO ABİ.! DUYGULARINI KARIŞTIRMIYO...
US ARMY
ERHAN CANDAN
US ARMY

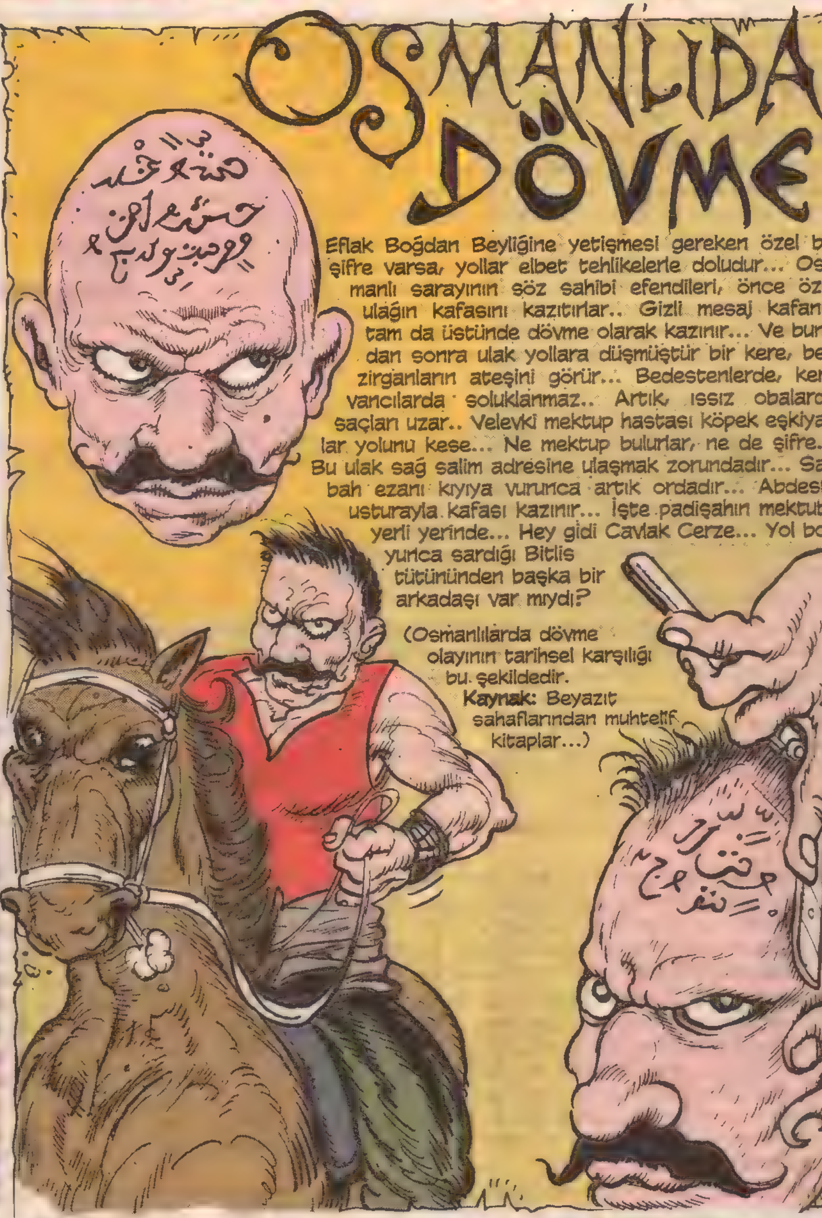

OSMANLIDA DÖVME

Eflak Boğdan Beyliğine yetişmesi gereken özel bir şifre varsa, yollar elbet tehlikelerle doludur... Osmanlı sarayının söz sahibi efendileri, önce özel ulağın kafasını kazıtırlar.. Gizli mesaj kafanın tam da üstünde dövme olarak kazınır... Ve bundan sonra ulak yollara düşmüştür bir kere, bezirganların ateşini görür... Bedestenlerde, kervancılarda soluklanmaz.. Artık, ıssız obalarda saçları uzar.. Velevki mektup hastası köpek eşkiyalar yolunu kese... Ne mektup bulurlar, ne de şifre... Bu ulak sağ salim adresine ulaşmak zorundadır... Sabah ezanı kıyıya vurunca artık ordadır... Abdestli usturayla kafası kazınır... İşte padişahın mektubu yerli yerinde... Hey gidi Cavlak Cerze... Yol boyunca sardığı Bitlis tütününden başka bir arkadaşı var mıydı?

(Osmanlılarda dövme olayının tarihsel karşılığı bu şekildedir. **Kaynak:** Beyazıt sahaflarından muhtelif kitaplar...)

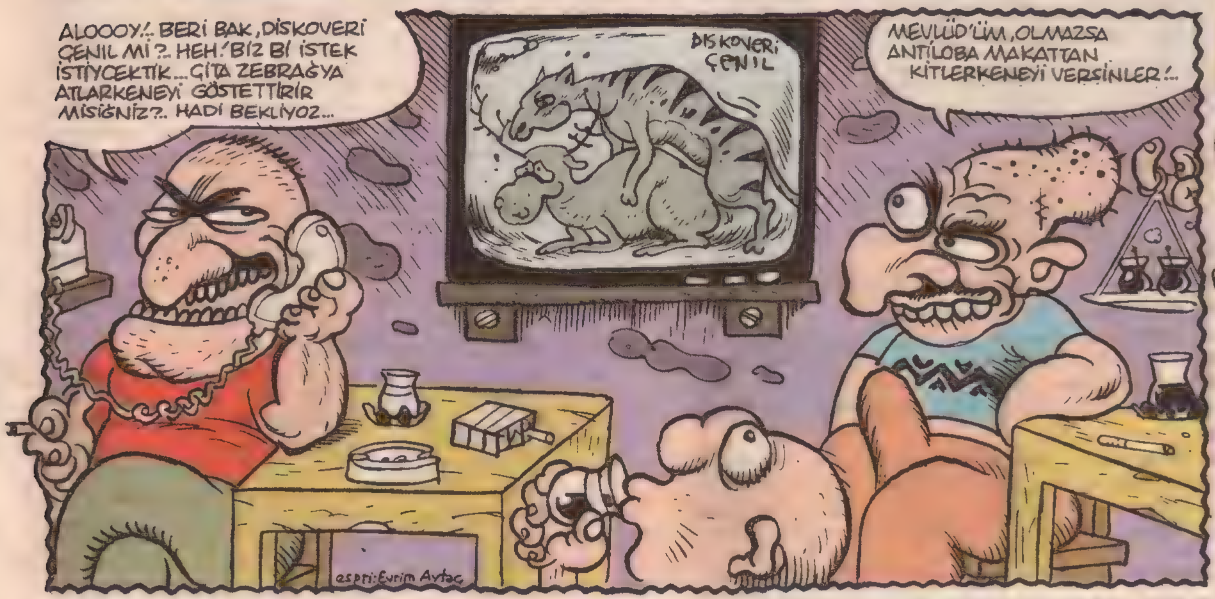
ALOOOY!.. BERİ BAK, DİSKOVERİ ÇENIL Mİ?.. HEH! BİZ Bİ İSTEK İSTİYCEKTİK... ÇİTA ZEBRAĞYA ATLARKENEYİ GÖSTETTİRİR MİSİĞNİZ?.. HADİ BEKLİYOZ...
DİSKOVERİ ÇENIL
MEVLÜD'ÜM, OLMAZSA ANTİLOBA MAKATTAN KİTLERKENEYİ VERSİNLER!..
espri: Evrim Avtaç

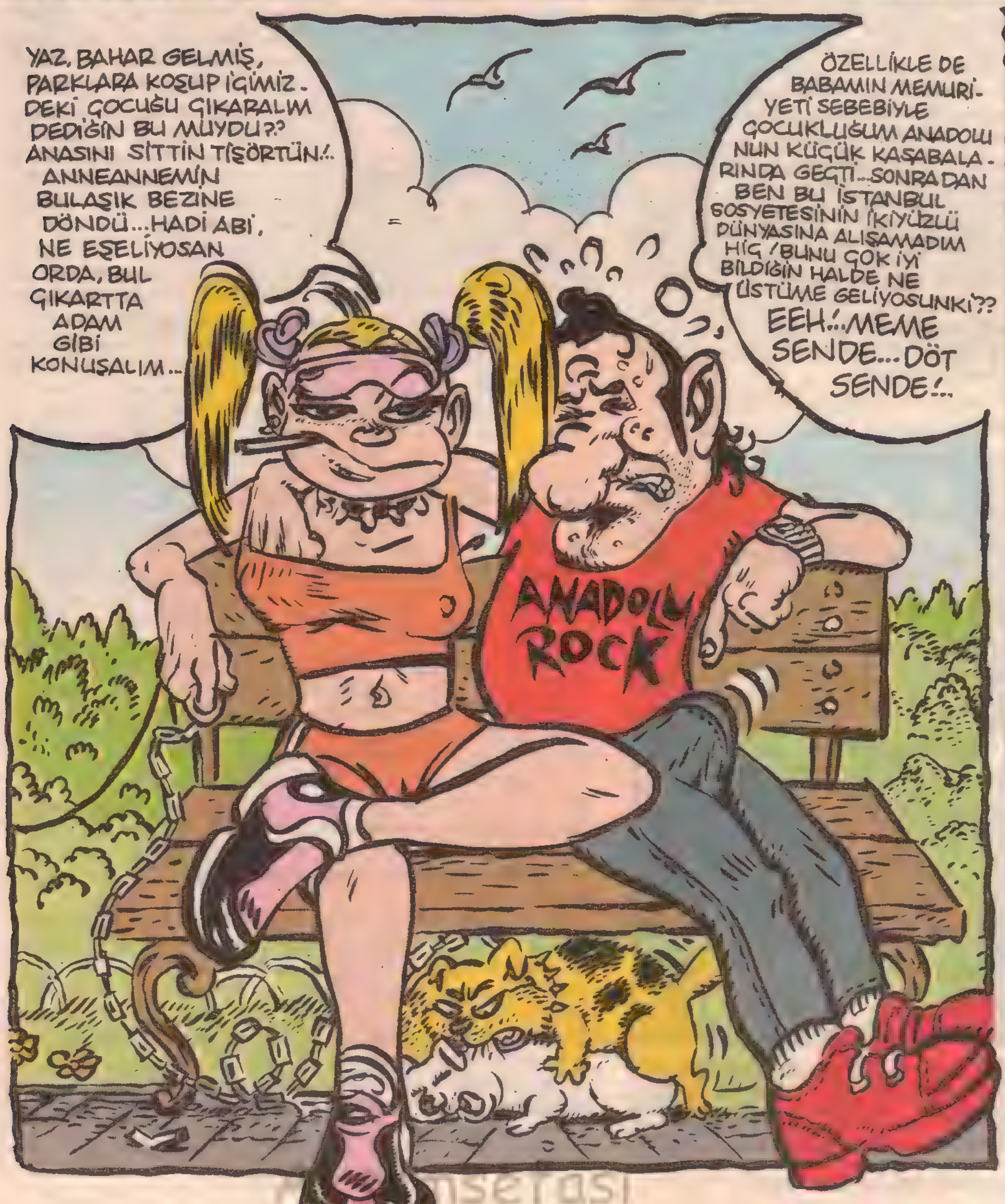
YAZ, BAHAR GELMİŞ, PARKLARA KOŞUP İÇİMİZDEKİ ÇOCUĞU ÇIKARALIM DEDİĞİN BU MUYDU?? ANASINI SİTTİN TİŞÖRTÜN!.. ANNEANNEMİN BULAŞIK BEZİNE DÖNDÜ... HADİ ABİ, NE EŞELİYOSAN ORDA, BUL ÇIKARTTA ADAM GİBİ KONUŞALIM...
ÖZELLİKLE DE BABAMIN MEMURİYETİ SEBEBİYLE ÇOCUKLUĞUM ANADOLUNUN KÜÇÜK KASABALARINDA GEÇTİ... SONRADAN BEN BU İSTANBUL SOSYETESİNİN İKİYÜZLÜ DÜNYASINA ALIŞAMADIM HİÇ! BUNU ÇOK İYİ BİLDİĞİN HALDE NE ÜSTÜME GELİYOSUNKİ?? EEH!.. MEME SENDE... DÖT SENDE!..
ANADOLU ROCK

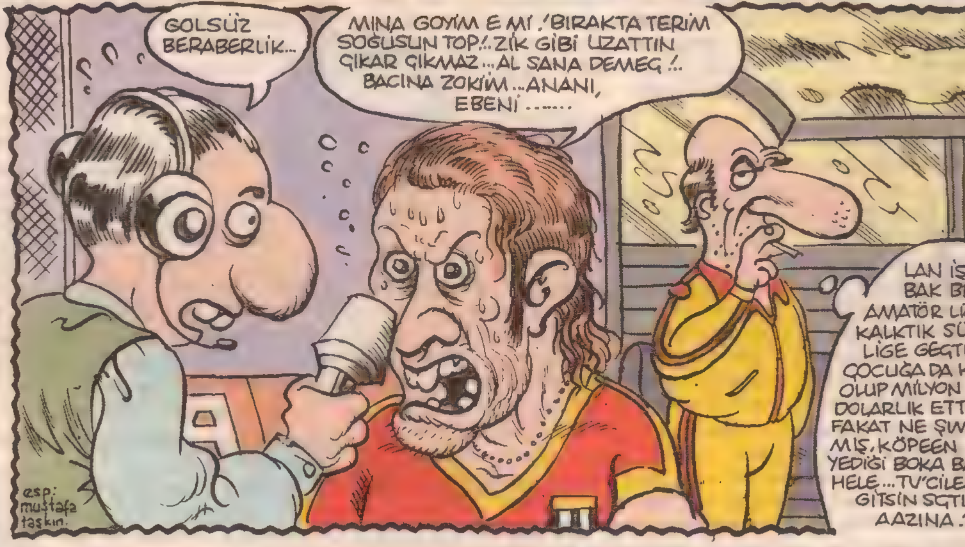
GOLSÜZ BERABERLİK...
MINA GOYİM E MI! BIRAKTA TERİM SOĞUSUN TOP!.. ZİK GİBİ UZATTIN ÇIKAR ÇIKMAZ... AL SANA DEMEG!.. BACINA ZOKİM... ANANI, EBENİ.......
LAN İŞE BAK BE... AMATÖR LİGDEN KALKTIK SÜPER LİGE GEÇTİK... ÇOCUĞA DA KEFİL OLUP MİLYON DOLARLIK ETTİK... FAKAT NE ŞIMARMIŞ, KÖPEEN YEDİĞİ BOKA BAK HELE... TV'CİLER GİTSİN SGTIM AAZINA!..
esp: muştafa taşkın.

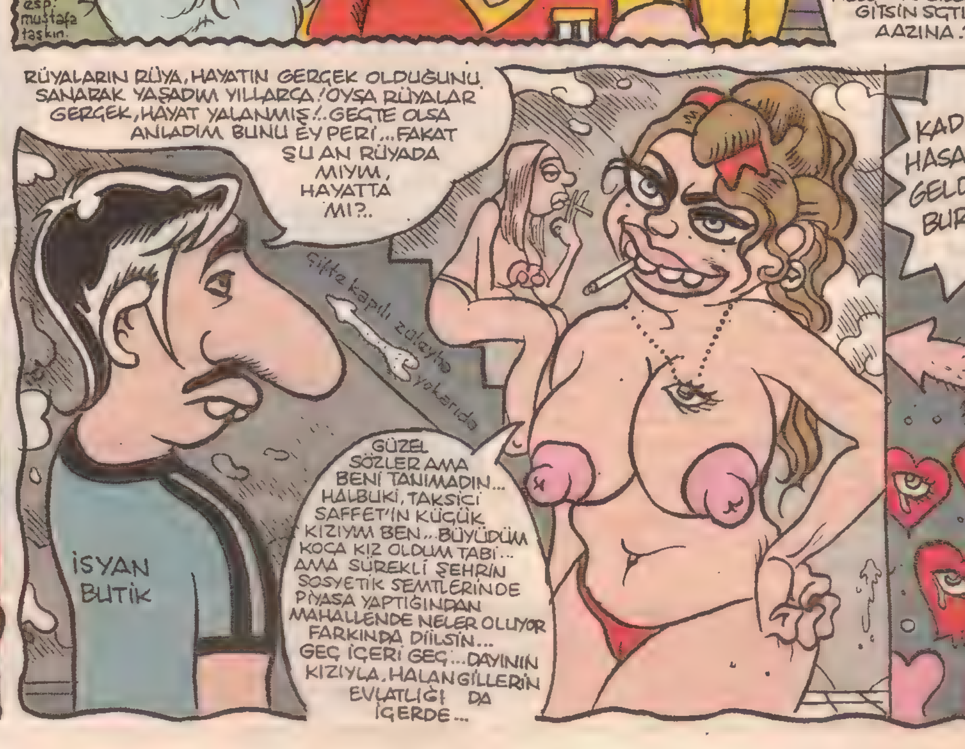
RÜYALARIN RÜYA, HAYATIN GERÇEK OLDUĞUNU SANARAK YAŞADIM YILLARCA! OYSA RÜYALAR GERÇEK, HAYAT YALANMIŞ!.. GEÇTE OLSA ANLADIM BUNU EY PERİ... FAKAT ŞU AN RÜYADA MIYIM, HAYATTA MI?..
çifte kapılı zulayla yukarıda
KADIN HASAN GELDİ... BURDA!
GÜZEL SÖZLER AMA BENİ TANIMADIN... HALBUKİ, TAKSİCİ SAFFET'İN KÜÇÜK KIZIYIM BEN... BÜYÜDÜM KOCA KIZ OLDUM TABİ... AMA SÜREKLİ ŞEHRİN SOSYETİK SEMTLERİNDE PİYASA YAPTIĞINDAN MAHALLENDE NELER OLUYOR FARKINDA DİİLSİN... GEÇ İÇERİ GEÇ... DAYININ KIZIYLA, HALANGİLLERİN EVLATLIĞI DA İÇERDE...
İSYAN BUTİK

618

12 Eylül 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/37 - 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-900.000 TL.

KAMUOYU DESTEĞİNİ YİTİREN GEORGE DABILYU DENYO BUSH ÇILDIRMA ALAMETLERİ GÖSTERİYOR

Irak işgalinin ardından gelen ağır fatura ve psikolojik yenilgi,Beyaz Saray yönetimini karıştırdı. Bır ayda Irak'ta ıstıkrarı sağlayacağını sanan George War Bush ve denyoları, Irak halkının direnişi karşısında aptala döndü. Bazı kazlar, hata yaptıklarını kabul ederken, Bush, Irak'a daha fazla asker göndermek için Amerikan halkına seslendi ve bütçeye 90 milyar dolarlık ek savaş ödeneği istedi. Son kamuoyu araştırmalarında yüzde 70 gibi bir oranla olmayan güven ve itibarını da kaybeden Bush, çareyi BM'den yardım istemekle buldu. Özellikle asker ailelerinin gün geçtikce artan "Çocuklarmızı geri istiyoruz" çağrısının çığ gibi büyümesi, Bush yönetimini iyıce köşeye sıkıştırdı. Son televizyon konuşmasında Amerikan halkından sabır isteyen Bush, Irak'a daha fazla asker gönderilmesi gerektiğini de ima etti..600 Milyar doları bulan bütçe açığına karşın bir türlü uslanmayan İkinci Bush ve denyoları, önümüzdeki aylarda yapılması planlanan seçimlerde sille tokat iktidardan gidecek gibi..

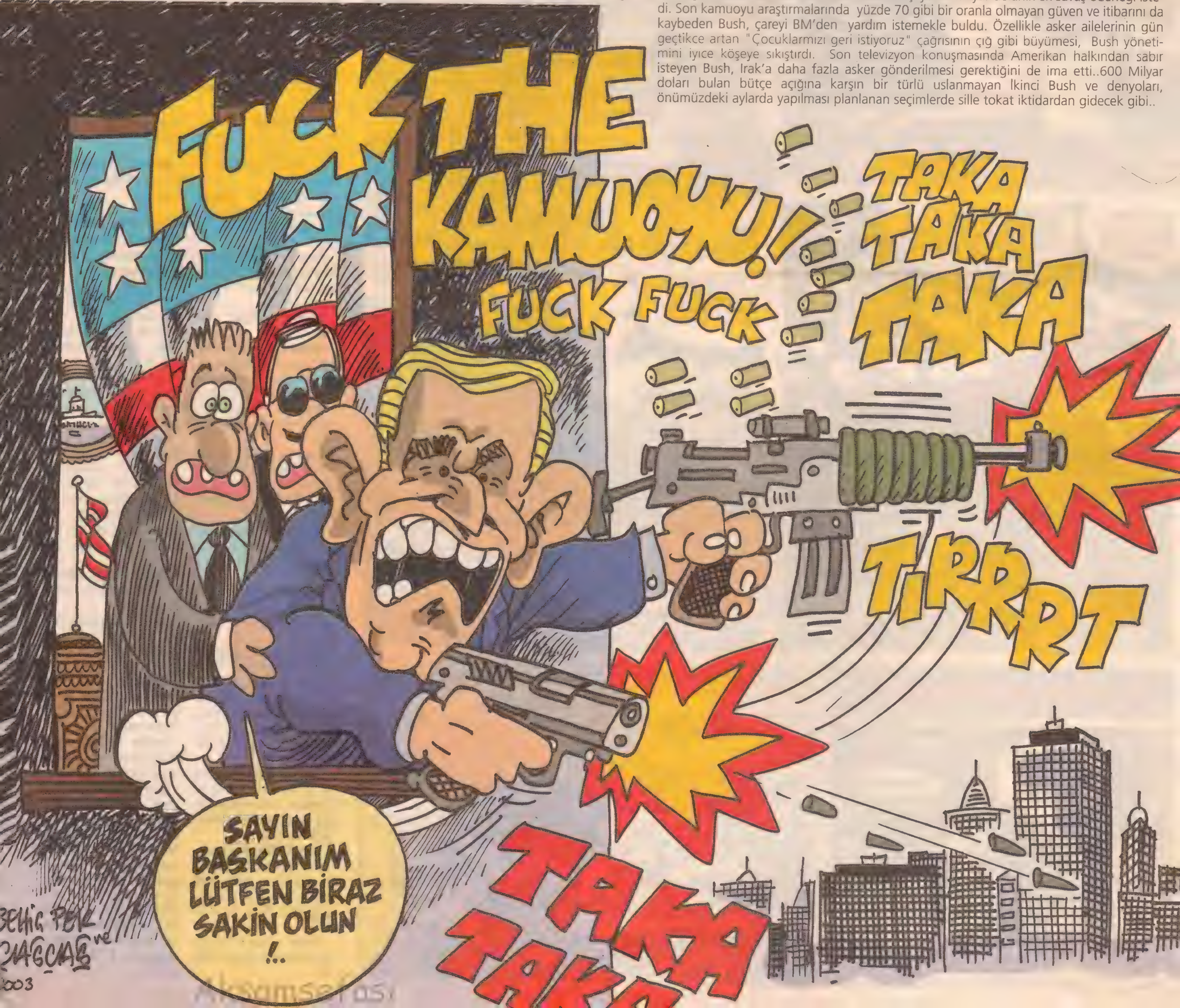

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

guverfeyhan@hotmail.com

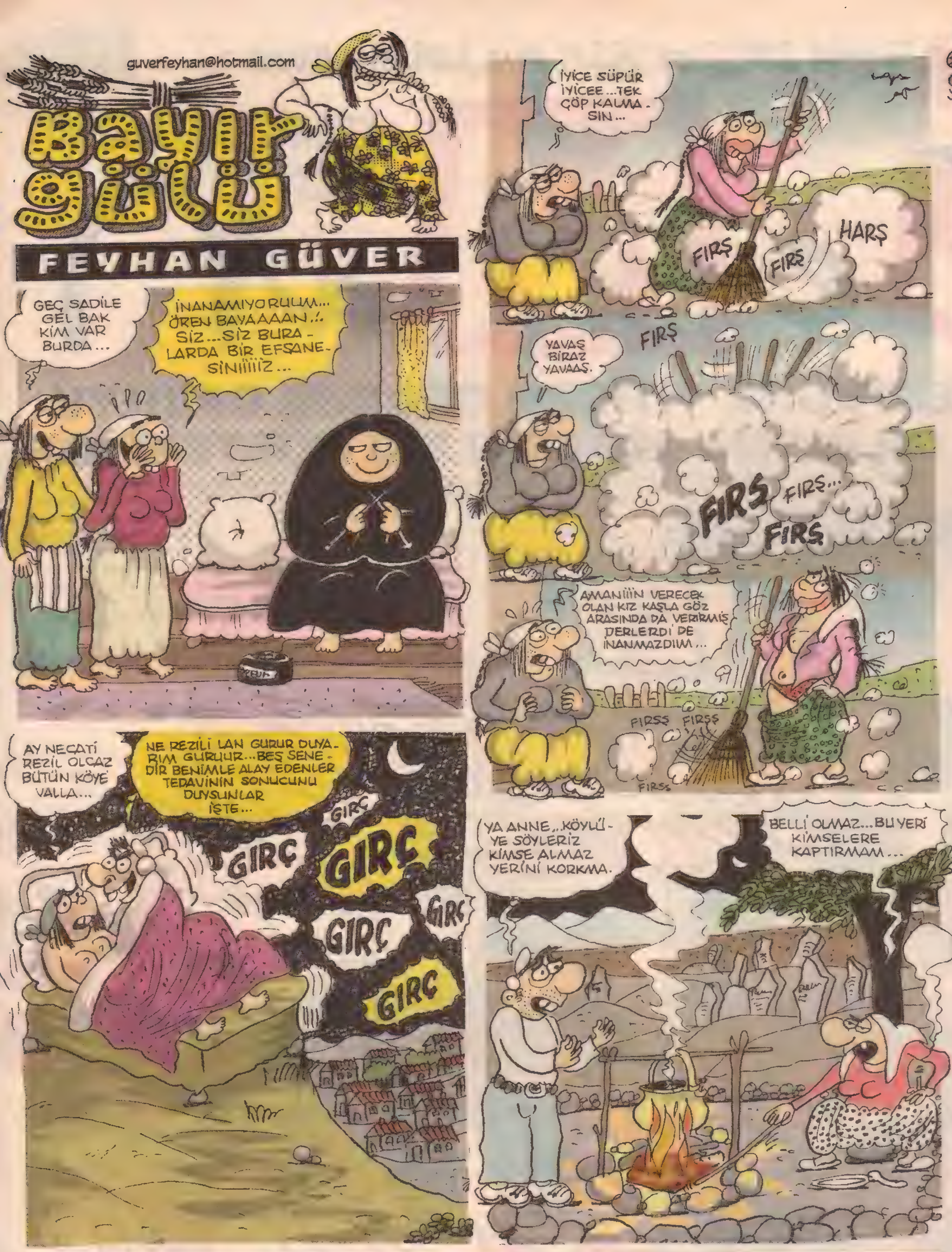
GEÇ SADİLE GEL BAK KİM VAR BURDA...
İNANAMIYORUUM... ÖREN BAYAAAAN.!. SİZ...SİZ BURALARDA BİR EFSANESİNİİİİİZ...
AY NECATİ REZİL OLCAZ BÜTÜN KÖYE VALLA...
NE REZİLİ LAN GURUR DUYARIM GURUUR...BEŞ SENEDİR BENİMLE ALAY EDENLER TEDAVİNİN SONUCUNU DUYSUNLAR İŞTE...
GIRÇ
GIRÇ
GIRÇ
GIRÇ
GIRÇ
GIRÇ
İYİCE SÜPÜR İYİCEE...TEK ÇÖP KALMASIN...
FIRŞ
FIRŞ
HARŞ
YAVAŞ BİRAZ YAVAAŞ.
FIRŞ
FIRŞ
FIRŞ...
FIRŞ
AMANİİİN VERECEK OLAN KIZ KAŞLA GÖZ ARASINDA DA VERİRMİŞ DERLERDİ DE İNANMAZDIM...
FIRSŞ
FIRSŞ
FIRSŞ
YA ANNE...KÖYLÜYE SÖYLERİZ KİMSE ALMAZ YERİNİ KORKMA.
BELLİ OLMAZ...BU YERİ KİMSELERE KAPTIRMAM...

ÖZGE SAMANCI

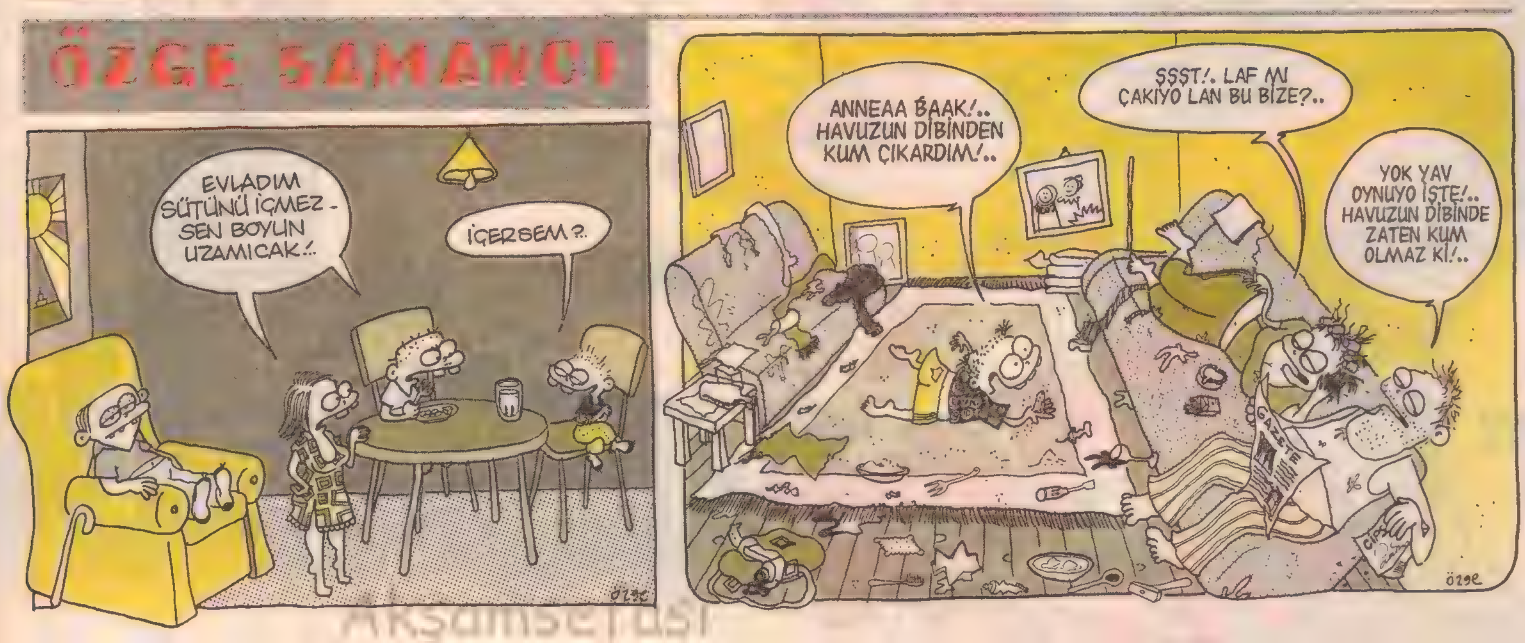
EVLADIM SÜTÜNÜ İÇMEZSEN BOYUN UZAMICAK!.
İÇERSEM?
ANNEAA BAAK!.. HAVUZUN DİBİNDEN KUM ÇIKARDIM!..
ŞŞŞT!. LAF MI ÇAKIYO LAN BU BİZE?..
YOK YAV OYNUYO İŞTE!.. HAVUZUN DİBİNDE ZATEN KUM OLMAZ Kİ!..
özge
özge

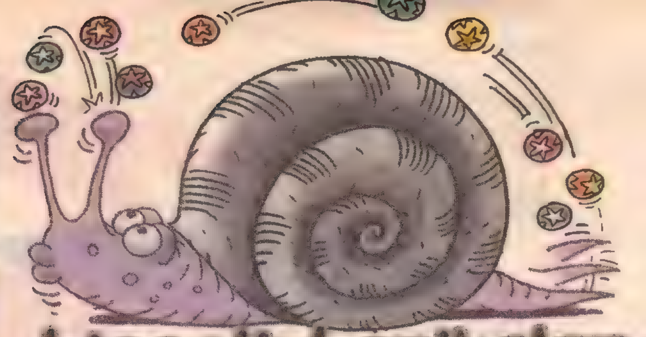

hisseli harikalar

Kemalkenanergen

bokubok@hotmail.com

Bilimadamı : Bu türün madamı yok heralde lan. Nasıl ürüyolar kimbilir?.. Bilmek isterdim ama görmek istemezdim doğrusu.

Tatil Köyü : Muhtaremmiii! Muhtaremmiiii!.. Animatörlere kurt dadandııı!..

Buhran : Fakir depresyonu...

Burhan : Depresyonlu fakir...

Nikah Şahidi : Nikaha geç kalırsak gerdek şahidi olabiliyo muyuz aceba?..

Bavul Cinayeti : Duyan da sanki bavulu öldürüp adamın içine tıkıştırıyolar sanır.

Cıvır : Kremi kendinden manita...

Vezir Parmağı : Vezir de ne uyanıkmış ha. Parmağı yemcik yapıyo ki merak eden olursa pipiyi de yedirecek...

Gelin Arabası : Salağa bak. Daha evlenmeden arabayı karının üstüne yapmış...

Kuzu Pirzola : Kuzunun kalanını atmayın da sevelim bari lan. Çok sevimli oluyo keretalar...

İstifade : İstifaaa!.. (Tamam kabul)

Motokros : Tembeller için süper bi kros fırsatı olmakla birlikte insanın sadece apış arasını zayıflatıyo...

Hasıraltı : Plajlarımızda kimbilir ne katekulliler dönüyo..

Kuzine : Yavşak kişinin dişi kuzenine denir... Daha doğrusu o öyle der. Biz de ona sittir lan salak deriz, konu kapanır...

Damper : Hahaha ben de papaz dö per var kamyon kardeş. Kumu sen taşıycaksın...

Hava Atışı : Bırakın hava atmayı da başlayın şu maça kardeşi... Hah. Afferim...

Neşter: Doktor usturası..

Gizli Bahçe : Ne biçim işletmecilik anlayışı lan bu. İki yıldır arıyoruz hala mekanı bulamadık. Ben limonlu bahçeye gidiyorum aga..

Yufka : Duygusal ekmek...

Meyveli Yoğurt : Bu inek de amma çilek yemiş be kardeşim. Böbreklerine bişey olmaz inşallah. Amin... Şlop. Oh nefis...

Tasma : Köpek kolyesi...

Kas Gevşetici : Ekmeğe bengay sürüp yerim daha iyi aga. Hangi kası gevşeteceği belli olmaz bu lavuğun...

Ayıcık : Çizgi filmlerdeki bu çelişkiler beni sinir ediyor...

Taşocağı : Kadir Efendi bize iki çakıl, biri açık olsun deermişim hahaha. Ağh!. Yavaş ayu! Kelime esprisi yapıyoruz burda...

Green Piiz : Nane liköryle kafa bulamayacaklarına göre kesin ot içiyo bu ipneler...

Kabakulak : Ben nazik konuşuyorum ama nası oluyosa küfürlü duyuyo angut. Hasta işte...

Curcuna : Alaturka kaos...

Fondü : Çöpşiş gibi yersen ağzın yanar tabi mankafa... Neyse, en azından Fransız aksanıyla konuşmaya başladın, bravo...

Atlıkarınca : Manyaklaşma lan jokey o. Ufak tefek olduğu için öyle görünüyo...

Görüntü Yönetmeni : Aklı hûr vicdanı hür kameraman...

Keçi Leblebileri

Kenan K. (İstanbul) : Bıkmaz tükenmez bi enerjisi var lavuğun...

İsa H. (Ankara) : Aklıma süper bi fikir klibi geldi lan, anlatıyım mı?..

Aslı K. (İzmir) : Ay çiçekler çok hoş, nerden yoldun?..

Serdar O. (Antalya) : Oraya kadar yürüyemem olum, valla bak, ayakkabılarım ağrıyo...

Elif D. (Bursa) : Emre Altuğ'un soyadı neydi?..

Yaprak A. (İstanbul) : Ay burası feci sıkıcı kardeşim, çok eğleniyorum...

Güneş T. (Adana) : Çok uzun filmmiş be abi, antraktı bile yirmi dakika sürdü...

Melisa S. (İstanbul) : Şu an çekimdeyim, çekince arıycam...

Suat B. (Ankara) : Feyşın Tivi'de çok güzel karılar gösteriyo lan, hepsi manken gibi...

Hasancan Ş. (İstanbul) : Aaa ben bu kızı geçen gün Akmerkez'de öğrenmiştim hocam...

Ceylan G. (İstanbul) : Saçmalama, ben sigarayı yerde sönderdim bi kere...

bokubok@hotmail.com : Etrafımız keçi kaynıyo okurlar. Ağzından çıkanı kulağı duymayan bu şahısları rezil & rüsva etmenin zamanı geldi & geçiyo bile. Acımayın aptilere, isim & soyisim & vilayetleriyle (bayılıyorum bu lafa) birlikte bana gönderin. Hepbirlikte gülelim & eğlenelim & biraz daha gülelim...

LeMan

Yaramazlıkları ve haşarılıklarıyla kahraman olup Almanya'nın sınırdışı ettiği meşhur Muhlis Türkiye'ye sürgününden döndükten sonra Almanya'da deha alametleri göstermeye başladı... Muhlis'in derslerindeki başarılar Almanları şaşırttı...

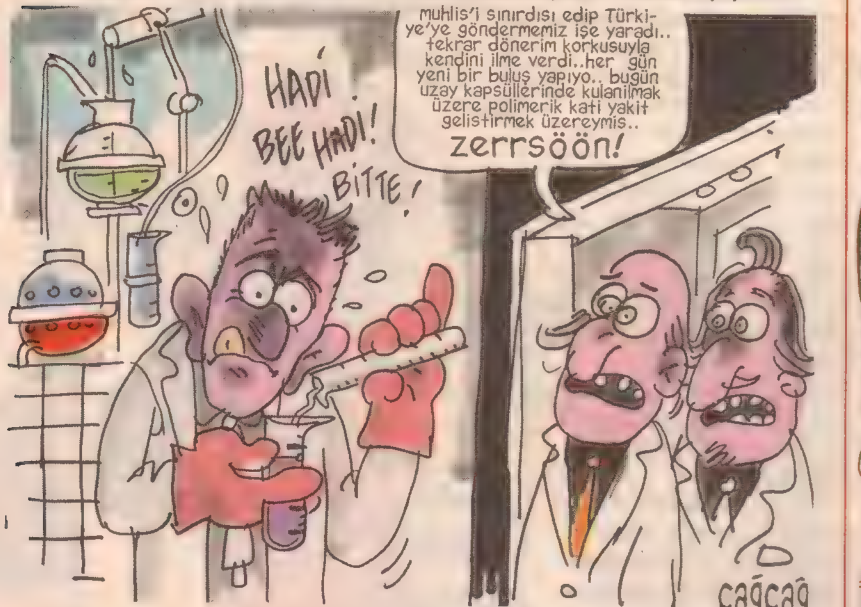
HADİ BEE HADİ! BİTTE!
muhlis'i sınırdısı edip Türkiye'ye göndermemiz işe yaradı.. tekrar dönerim korkusuyla kendini ilme verdi..her gün yeni bir buluş yapıyo.. bugün uzay kapsüllerinde kulanilmak üzere polimerik kati yakit gelistirmek üzereymis.. zerrsöön!
çağçağ

DEHAP'ın oylarını geçersiz sayan medya, oyların DYP'nin hakkı olduğunu savunuyor..Seçimlerin iptali bile gündemde..Ağar'ın DYP'sini güçlü bir şekilde meclise sokma hesapları yapan Hürriyet, şimdiden "cilalama" haberlere başladı...

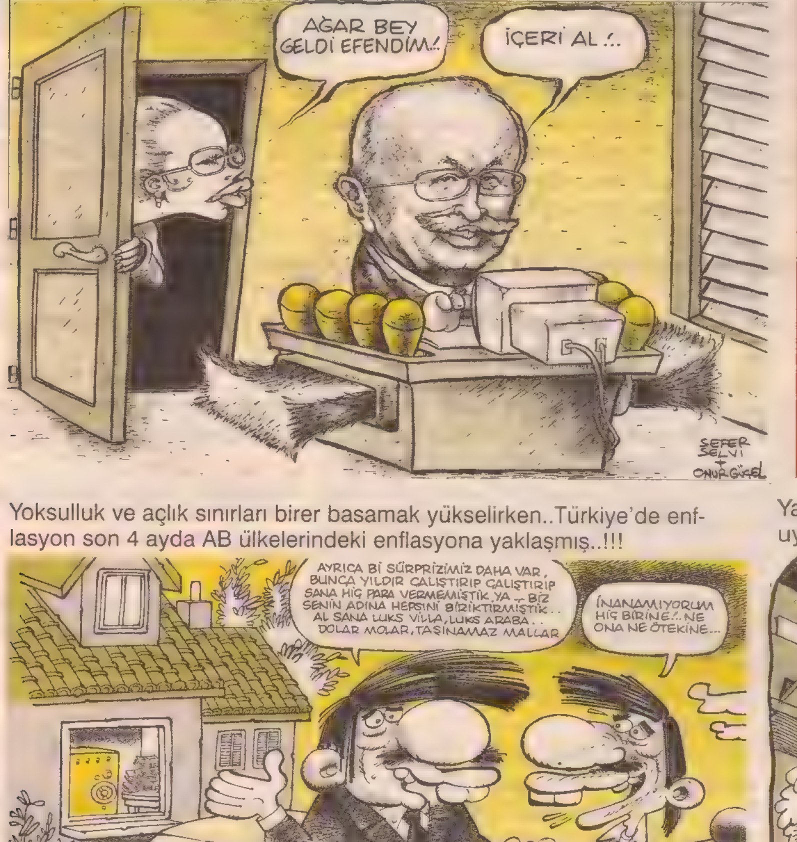
AĞAR BEY GELDİ EFENDİM!
İÇERİ AL!..
SEFER SELVİ + ONUR GÜREL

Yoksulluk ve açlık sınırları birer basamak yükselirken..Türkiye'de enflasyon son 4 ayda AB ülkelerindeki enflasyona yaklaşmış..!!!

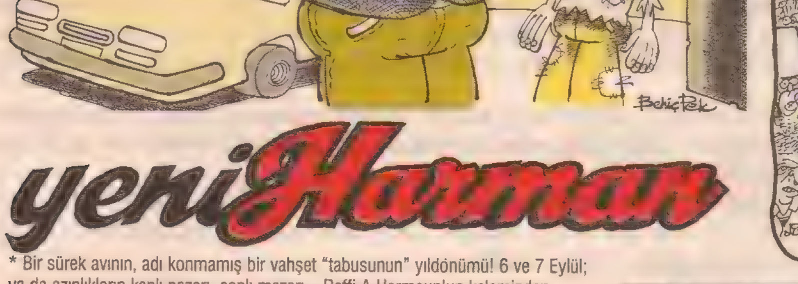
AYRICA Bİ SÜRPRİZİMİZ DAHA VAR, BUNCA YILDIR ÇALIŞTIRIP ÇALIŞTIRIP SANA HİÇ PARA VERMEMİŞTİK YA .. BİZ SENİN ADINA HEPSİNİ BİRİKTİRMİŞTİK.. AL SANA LÜKS VİLLA, LÜKS ARABA.. DOLAR MOLAR, TAŞINAMAZ MALLAR
İNANAMIYORUM HİÇ BİRİNE!..NE ONA NE ÖTEKİNE...
Behiç Pek

ABD'li illüzyonist David Blaine**, bir cam odada 44 gün boyunca sadece su içerek yaşayacakmış... David Blaine'i cebinden çıkaracak illüzyonistler Türkiye'de!.. Bir cam odada 44 gün sadece su içerek yaşamak ne ki?.. Ömür boyu **vaadle aç-susuz** yaşayan **yurdum illüzyonistleri** varken...

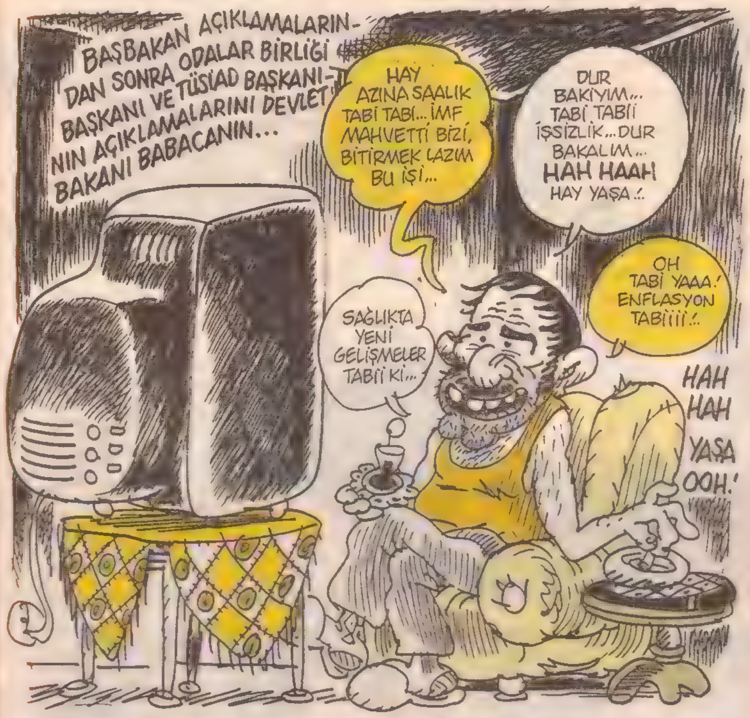
"BAŞBAKAN AÇIKLAMALARINDAN SONRA ODALAR BİRLİĞİ BAŞKANI VE TÜSİAD BAŞKANININ AÇIKLAMALARINI DEVLET BAKANI BABACANIN...
HAY AZINA SAALIK TABİ TABİ... İMF MAHVETTİ BİZİ, BİTİRMEK LAZIM BU İŞİ...
DUR BAKİYIM... TABİ TABİİ İŞSİZLİK...DUR BAKALIM... HAH HAAH HAY YAŞA!..
OH TABİ YAAA! ENFLASYON TABİİİİ!..
SAĞLIKTA YENİ GELİŞMELER TABİİ Kİ...
HAH HAH YAŞA OOH!

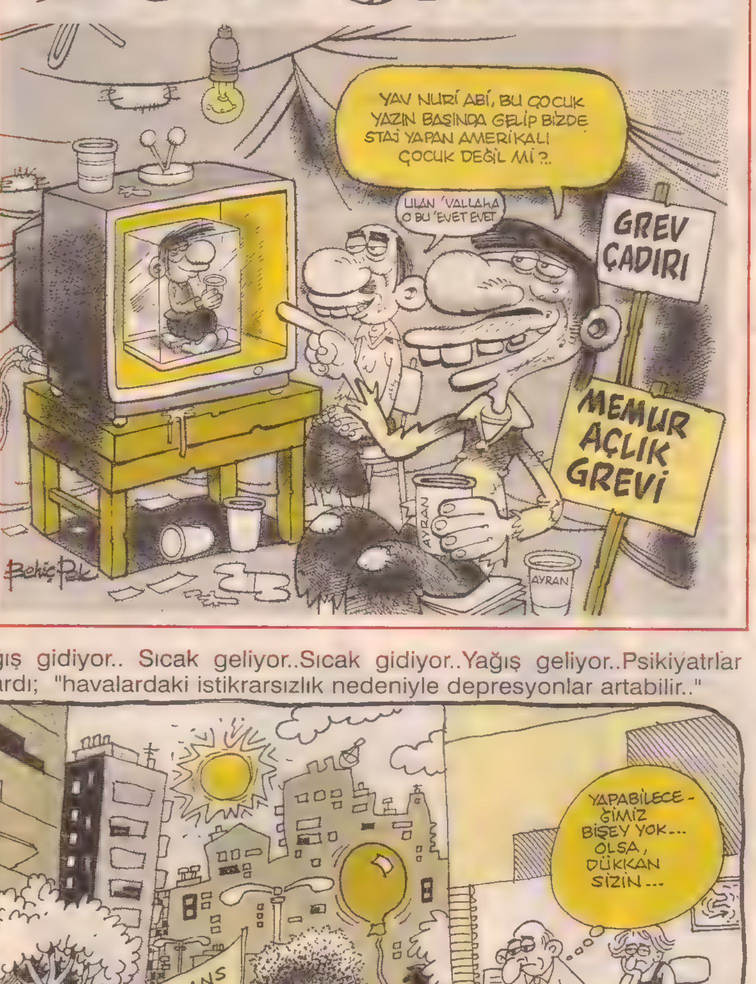
YAV NURİ ABİ, BU ÇOCUK YAZIN BAŞINDA GELİP BİZDE STAJ YAPAN AMERİKALI ÇOCUK DEĞİL Mİ?..
ULAN 'VALLAHA O BU 'EVET EVET
GREV ÇADIRI
MEMUR AÇLIK GREVİ
AYRAN
AYRAN
Behiç Pek

Yağış gidiyor.. Sıcak geliyor..Sıcak gidiyor..Yağış geliyor..Psikiyatrlar uyardı; "havalardaki istikrarsızlık nedeniyle depresyonlar artabilir.."

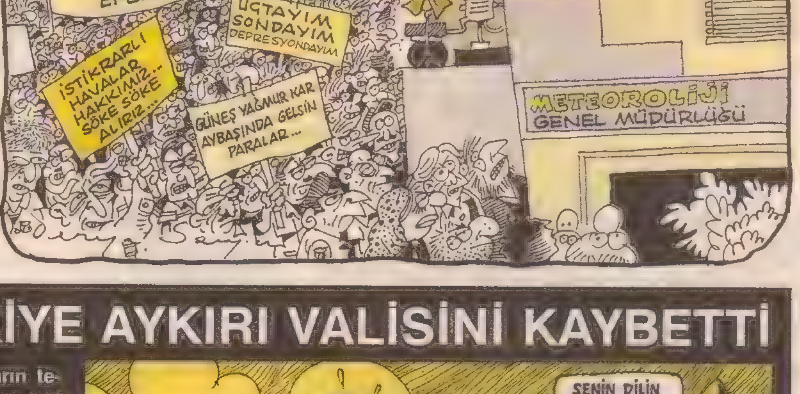
YAPABİLECEĞİMİZ BİŞEY YOK... OLSA, DÜKKAN SİZİN...
HAVALARIN BALANS AYARINI İYİ YAPIN EFENDİLER...
YAZ UZATILMALIDIR.
UÇTAYIM SONDAYIM DEPRESYONDAYIM
İSTİKRARLI HAVALAR HAKKIMIZ.. SÖKE SÖKE ALIRIZ...
GÜNEŞ YAĞMUR KAR AYBAŞINDA GELSİN PARALAR...
METEOROLİJİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

yeniHarman

* Bir sürek avının, adı konmamış bir vahşet "tabusunun" yıldönümü! 6 ve 7 Eylül; ya da azınlıkların kanlı pazarı, canlı mezarı... Raffi A.Hermoun'un kaleminden...
* Ve yine bir başka 6-7 Eylül; Rock'n Coke ve Barışa rock... Azınlıkların matem, tarihin utanç gününde milyon dolarlık cola savaşları...
* DHKP-C davasının bir numaralı sanığı ölüm oruçlarında gazetelerin bir numaralı hedefi, Haklar ve Özgürlükler Platformu Sözcüsü Sadi Ozpolat ile 19 Aralık cezaevi dehşeti ve müthiş bir mülakat...
* Popüler kültürü yerden yere, inceden inceye silkeleyen bir fenomen: SOUTH PARK
* Latin Amerika'dan bir başka 11 Eylül... Şili'de 11 Eylül 1973'te savaş uçakları, Sosyalist lider Allende'nin sarayını bombaladı... 30 bin ölü ABD'ye kutlu olsun!
* Cezaevi: İdeal bir ölüm türü... Batur Özdinç dünya cezaevlerini yazdı: İnsanları en çok korkutan iki şey: Ölüm ve tutsaklık...
* İllegal rap'in türkiyeli sesi; yeni efsane SAGOPA KAVMER: İki kaşar bir klipte, abazaların bayramı, şarkıları kimin s.kinde, biri çıkar aşktan bahseder, kızlar yırtar g.tünü, konserlerde... yeniHARMAN'da...
* Mıhri Bellı, Kaan Ertem, Vedat Ozdemiroğlu, Yonca Poyraz Doğan, Tuncay Akgun... yeniHARMAN'da!!!

HARMAN KALMAYIN, YENİHARMAN'SIZ HİÇ KALMAYIN
Her Cuma yeniHarman günüdür...

TÜRKİYE AYKIRI VALİSİNİ KAYBETTİ

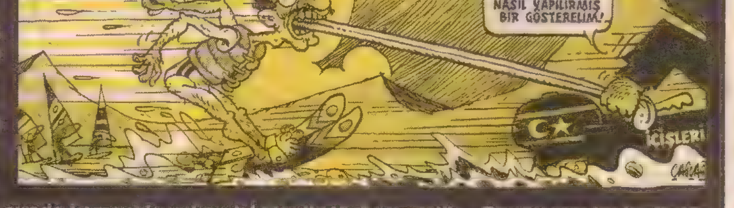
SENİN DİLİN PEK UZADI! MERKEZE GEL DE SANA SU KAVAĞI NASIL YAPILIRMIŞ BİR GÖSTERELİM!
İÇİŞLERİ

Tabiiki sorunların temelinde sistem var ama buna ragmen sistemi zorlayan tek kişilik dev ordular da var(dı..) Vali Recep Yazıcıoğlu'nu görev yaptığı yerlerin kaderini degiştirmesiyle sisteme yönelik sivri eleştirileriyle tanıdık. En sonunda merkeze kızağa çekmisierdi. O sırada Leman'da yukarıdaki karikatürü çizmistik... Bugün onu bu karikatürle hatırlamak çok acı, onu yine trafiğe kurban vermekse çok daha acı... Huzur içinde yatsın... Hizmet ettiği insanlar ve toprakların hafızası onu unutmayacak...

40 SATIR

(Her özel isim, potansiyel markadır!)

* Recep Tayyip Erdoğan, gerçek hayatında imammış...

*** George Bush polisiye film çekecekmiş, katil yavşak çıkıcakmış...**

* Cem Boyner "İkinci Yeni Demokrası Hareketi" başlatsa ya...

*** Emin Şirin istifa metninde, Gargamel'i sert bi dille eleştirdi ve yakında mecliste "Şirinler" adlı bir grup kuracağını iddia etti ya da ileri sürdü...**

* Çevik Bir "Bir diil, iki diil, 28 tane Şubat var, hangisini anlatayım" demedi ama ya deseydi... "16 olan devlet miydi, millet miydi?" diye sorsa Kenan Evren...

*** Cem Uzan başbakan olsaydı, o da Berlusconi'yle kanka olurdu...**

* "İkiz kulelerin yıkılışını gösteren 1997 yapımı bir filmin konusunu anlatan Erbakan, bu filmin 11 Eylül saldırılarında gizli örgütlerin senaryosunu açıkça ortaya koyduğunu belirtti, Erbakan filmi basın mensuplarına da göstermeyi istediğini ancak filmi getirmeyi unuttuklarını söyledi." -Cumhuriyet

*** Trafik canavarı, içimizdeki Recep Yazıcıoğlu'nu durdurmasın...**

* Erol Sabancı, Sakıp Sabancı'yı bi kere olsun kıskanmamış mıdır?..

*** Tecavüzcü Coşkun, gerçek hayatında sadece tacizciymiş...**

* Abdullah Gül "Hep Mısır'daki zengin akrabadan miras kalmaz, bu sefer de Irak'taki akrabadan borç kaldı farzedelim" dese Oktay Ekşi kınar...

*** Devlet Bahçeli, Devlet Ormanlıkvasfınıyitirmişarazi olsa ya...**

* Irak Dışişleri Bakanı Hoşyar Zebari'yi "kıl" bunların sayısı şu an fazla ama alışınca azalır...

*** Bence Gülben Ergen'in herhangi bir müzik kaseti, daha skandal...**

* Tansu Çiller evine kapanmış, Meral Akşener'in anılarını yazıyomuş...

*** Yasemin Dalkılıç'ın bile 'sertçene' eleştirildiği güzel yurdum, a kuzum...**

* "Hem Sırbistan'ı, hem Karadağ'ı nasıl yenelim" dese ya Aydın Örs...

*** Boşanmayla sonuçlanan evliliklerden biri de Ajda Pekkan ile Ali Bars arasında yapılmıştı...**

* Adı Doğu, soyadın Perinçek olacak ve hayatına bi şekilde Mao girmeyecek, olacak şey midir, ki olmadı...

*** Nuri Alço gerçek hayatında esmermiş...**

* Ahu Tuğba, 80'li yıllarda ne Uludağ yaptı ha.

*** Veli Mc Beal, serbest avukat...**

* İsveç Kralı Gustav borsada bi yılda 14 trilyon lira kaybetmiş, parlementer sistemde kral olacağına, at penisine şef kelebek ol...

*** "Tavşan aranıyor... Yücel Kop" diye ilan görsek peki bi sabah vakti...**

* Selmi Andak'a hayatı boyu "Selami" diyen çok olmuştur di mi?..

*** Selami deyince, açık konuşuyorum, Selami Şahin reyting için bana güvenmesin...**

* "Bart Simpson ve iki bacısının komik serüvenleri" yazsa ya insanlardan biri...

*** "Futbol, çalışan sınıfın balesidir." - Alf Garnett**

* Bülent Ecevit yolsuzluk yapmış, o parayla cins bi kedi ve üç paket Seylan çayı almış...

*** Ekrem Bora'nın gerçek hayatı yokmuş..**

* Ali Atıf Bir duayen midir, kolpacı mıdır, yoksa komple midir?..

*** "Liberalizm" konulu bi panele Besim Tibuk çağrılmadığında öfke duyabilir ama Mustafa Sandal asıl çağrılırsa şaşırır, ya gider, ya gitmez...**

* Erkan Mumcu biraz daha sabretseymiş solcu olacakmış ama neye sabretseymiş bilmiyorum.

*** Hıncal Uluç, Kenan Onuk'un sağına otursa, bi sürü merak eden çıkar ya, n'oluyo diye...**

* Mevzu ne olursa olsun, insanın Haluk Ulusoy'a karşı Özkan Sümer'i tutası geliyor...

*** Hoşgeldiniz Sayın Fantom, bizim ormandaki değeriniz 240 sincaba denk düşüyor, bizde enflasyon var da...**

* Mutlu Çelik adı bile şirket ismi gibi, yeşil saha dürrüğü...

*** Kemal Atatürk'le başlayan cumhuriyet, Kemal Unakıtan'la sürüyor...**

* Vedat Özdemiroğlu der ki, Eski Yunan şimdi eski, senin mitoloji dediğin onun günceliydi..

Vedat Özdemiroğlu

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

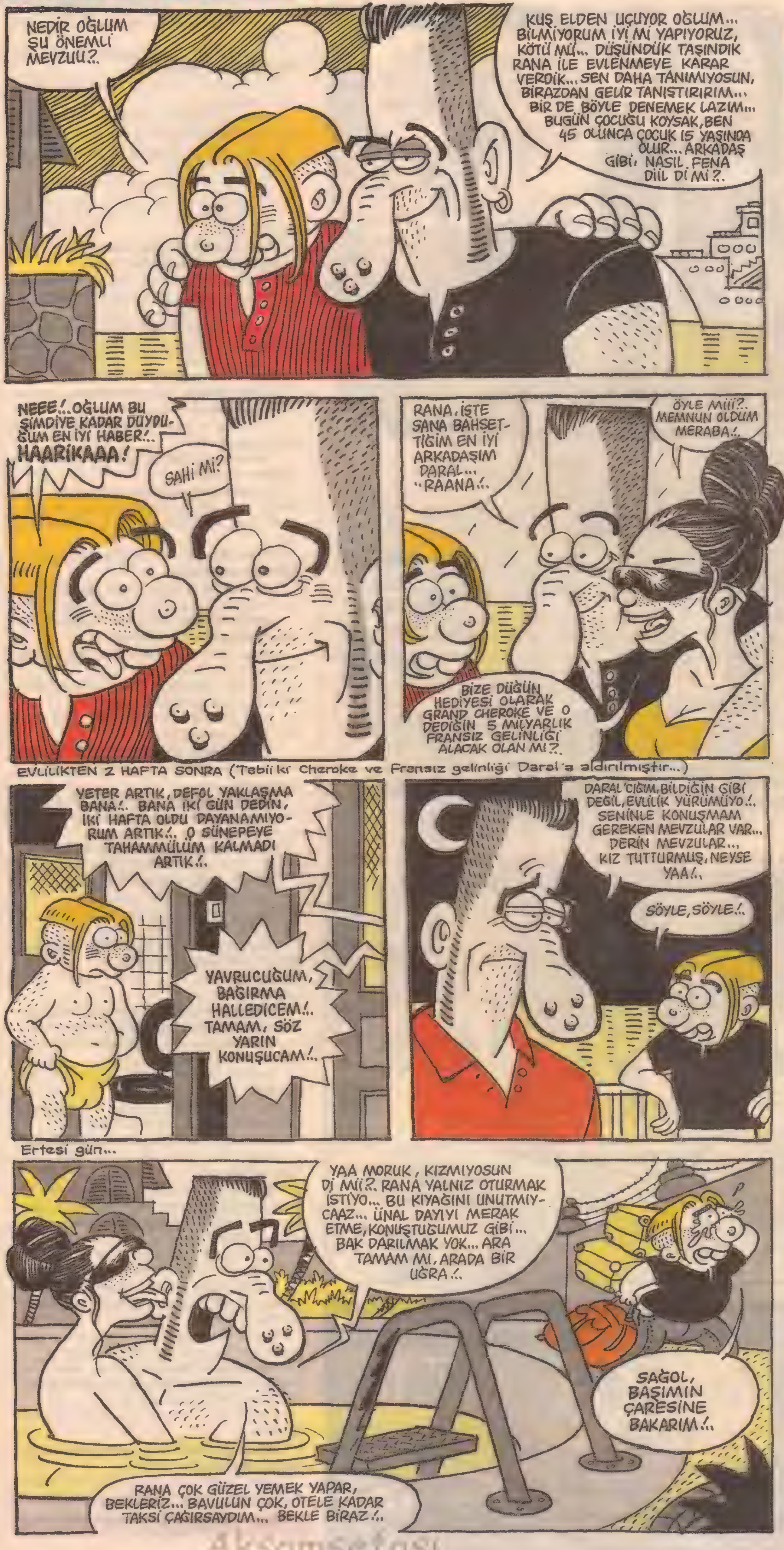
NEDİR OĞLUM ŞU ÖNEMLİ MEVZUU?..
KUŞ ELDEN UÇUYOR OĞLUM... BİLMİYORUM İYİ Mİ YAPIYORUZ, KÖTÜ MÜ... DÜŞÜNDÜK TAŞINDIK RANA İLE EVLENMEYE KARAR VERDİK... SEN DAHA TANIMIYOSUN, BİRAZDAN GELİR TANIŞTIRIRIM... BİR DE BÖYLE DENEMEK LAZIM... BUGÜN ÇOCUĞU KOYSAK, BEN 45 OLUNCA ÇOCUK 15 YAŞINDA OLUR... ARKADAŞ GİBİ, NASIL, FENA DİİL Dİ Mİ?..
NEEE!..OĞLUM BU ŞİMDİYE KADAR DUYDUĞUM EN İYİ HABER!.. HAARİKAAA!
SAHİ Mİ?
RANA, İŞTE SANA BAHSETTİĞİM EN İYİ ARKADAŞIM DARAL... ..RAANA!..
ÖYLE Mİİİ?.. MEMNUN OLDUM MERABA!..
BİZE DÜĞÜN HEDİYESİ OLARAK GRAND CHEROKE VE O DEDİĞİN 5 MİLYARLIK FRANSIZ GELİNLİĞİ ALACAK OLAN MI?..
EVLİLİKTEN 2 HAFTA SONRA (Tabii ki Cheroke ve Fransız gelinliği Daral'a aldırılmıştır...)
YETER ARTIK, DEFOL YAKLAŞMA BANA!.. BANA İKİ GÜN DEDİN, İKİ HAFTA OLDU DAYANAMIYORUM ARTIK!.. O SÜNEPEYE TAHAMMÜLÜM KALMADI ARTIK!..
YAVRUCUĞUM, BAĞIRMA HALLEDİCEM!.. TAMAM, SÖZ YARIN KONUŞUCAM!..
DARAL'CIĞIM, BİLDİĞİN GİBİ DEĞİL, EVLİLİK YÜRÜMÜYO!.. SENİNLE KONUŞMAM GEREKEN MEVZULAR VAR... DERİN MEVZULAR... KIZ TUTTURMUŞ, NEYSE YAA!..
SÖYLE, SÖYLE!..
Ertesi gün...
YAA MORUK, KIZMIYOSUN Dİ Mİİ?.. RANA YALNIZ OTURMAK İSTİYO... BU KIYAĞINI UNUTMIYCAAZ... ÜNAL DAYIYI MERAK ETME, KONUŞTUĞUMUZ GİBİ... BAK DARILMAK YOK... ARA TAMAM MI, ARADA BİR UĞRA!..
SAĞOL, BAŞIMIN ÇARESİNE BAKARIM!..
RANA ÇOK GÜZEL YEMEK YAPAR, BEKLERİZ... BAVULUN ÇOK, OTELE KADAR TAKSİ ÇAĞIRSAYDIM... BEKLE BİRAZ!..

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

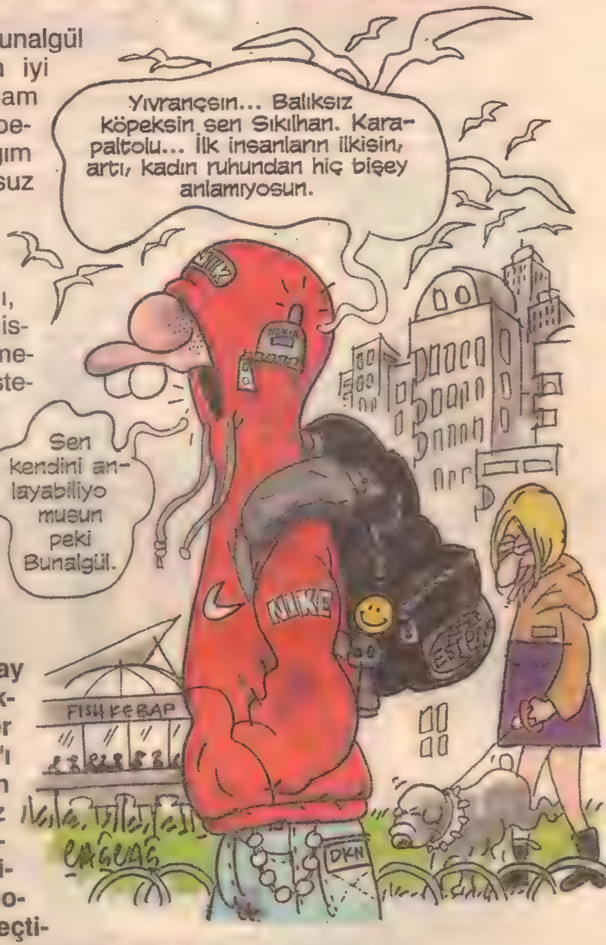
Yıvrançsın... Balıksız köpeksin sen Sıkılhan. Karapaltolu... İlk insanların ilkisin, artı, kadın ruhundan hiç bişey anlamıyosun.
Sen kendini anlayabiliyo musun peki Bunalgül.
FISH KEBAP
NIKE
DKN

- Sıkılhan, alo, Bunalgül ben, bana bugün iyi davranmalısın tımam mı? Kadınlara özel periyodik bi rahatsızlığım var. Hırçınım, artı, huysuz ve tatlıyım, buklelerim daha belirgin, saçlarımda elektirik fırtınası var. Hareketlerim ise sınırlı, rahatça röveşata atmak istesem bunu yapamam mesela. Denize girmek istesem giremem, köpek balıkları peşime düşer. Gökteki yıldızlar gibi uyuyamam. Anlatabiliyo muyum? Sakın bi kabalık yapıyım deme, anlayış göster. Siz erkekler öğrenin artık şu işi.

- Hımm anladım. Kolay gelsin Bunalgül. Meraklanma sen, biz erkekler "Sevimli kahramanlar"ı izlemek için televizyon karşısına geçtiğimiz yaşlardan beri, ister istemez detaylı bilgi sahibiyiz, alttaki petekli dokuya kaç saniyede geçtiğini bile ezberletiyolar reklamlarda.

- Yiğıvrançleşme hemen. Reklam olsun diye söylemedim bunu ben sana. Reklam ilişkilerine karşı bi insanım ben. Yüreğimdeki sese kulak veren... artı, tırnak içinde söylüyorum, anlayış bekliyorum senden.

- Anlıyorum Bunalgül.

- Yalan söyleme anlayamazsın Sıkılhan. Şu an denize girsen köpek balıkları seni kovalamaz. Ne demek olduğunu asla bilemezsin. Asla... Nevır forevır.

- Peki nası yardımcı olabilirim? Naapsam? "Su olsam, ateş olsam... sussam hiç konuşmasam."

- Suscan konuşmıycan ha? Annem söylemişti, dergide de okumuştum. Tabe, hemen dön sırını yat, telefonu kapat de me? Yıvrançsın... Balıksız köpeksin sen Sıkılhan. Karapaltolu... İlk insanların ilkisin, artı, kadın ruhundan hiç bişey anlamıyosun.

- Sen kendini anlayabiliyo musun peki Bunalgül. Hadi şimdi hastasın. Ama ben genel olarak soruyorum.

- Sensin hasta, ilk hayvan! İlk hayvanların ilkisin!

- Alo Sıkılhan, ben Hırgürkan, naaber hoca? Bak ne diycam, okul açılıyo ama sen kayıt tazeleme olayına girmiyosun. Okuldan kaydını aldırıyosun. Biz sana yer göstericez... Gerekirse paralı okuturuz... Kimi tanıyosan ara, okul boşalıcak.

- Nedir?

- Eski okulun müdürü satıcı çıktı... Kantin ihalesinde yolsuzluk oldu, bizim akrabalara yanlış yapıldı, budur!

- Ben aynı okula devam etsem de kantine hiç inmesem olma mı?

- Olma kanka, yanlış ola! Hem ben ve dört abim o okulu durulmaz hale getircez zaten. Kantini bize vermeyen müdürün okulunu başına yıkarız. Daha 2003-2004 Öğrenim yılı başlamadan duvarları sprey boyayla komple "Ancık Müdür... Belsoğukluğu 0535... Aha bu müdürün kafası" diye döşedik. Cam çerçeve aşağı indi, kapıdaki bekçiyi arakladık, arkadaşları bayrak töreninden önce içeri alıcak taş üstüne taş bırakmıycaklar...

- İyi ben de, kalbi kırık kantin esnafı olarak 8 yıllık temel eğitime verdiğiniz katkıyı seyretmek için sınıfta cam kenarı bir yer ayarlıyım kendime bari.

- Aldır kendini ordan kardeşim, hasta etme adamı... Sabah dokuzada siyah bi Polo'yla gelip okulda kalanların yüzüne tükürücem... Aloo? Aloo? Tü ulan... Tüü... Tüüü!

- Alo, Sıkılhan Bunalgül ben. Demin telefonda sana biraz sert davranmış olabilirim ama bu kadın metebolizmasıyla ilgili bişey. Süreyya Ayhan'ın bile başına gelmiş biliyosun di mığ? Ama yanlış anlamanı istemem. Bi takım ruhsal bozukluklarını bu doğal hastalığın ardına gizleyip kuduran kızlar var, ben onlardan değilim. Mesela Çisil. Karı doğuştan huysuz. Abisine kızıp çocuğun çorap çekmecesine kaka yaptığını biliyosun di mığ? Ayrıca, bu Çisil'in bir ayağı altı parmaklı, hiç söylemiş miydim? Alo, Sıkılhan. Yaaa, niye susuyosun anlamıyorum yaa. Böyle şeyler rahatça konuşulabilmeli artık.... Alo... Pis yabanıl. İlk terlikimsi hayvan! Alo... Yığıvraançsın.

skılhan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

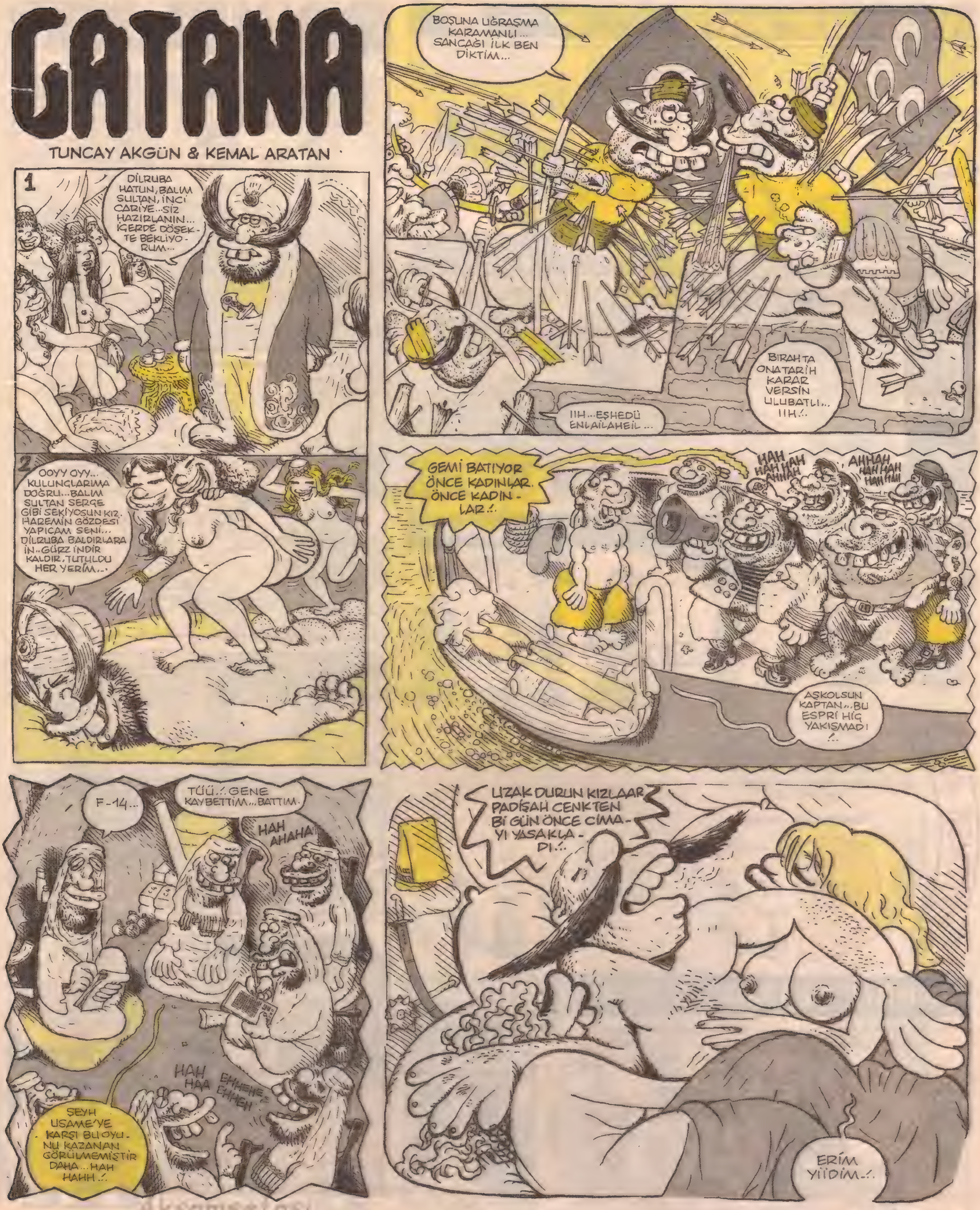
1
DİLRUBA HATUN, BALIM SULTAN, İNCİ CARİYE...SİZ HAZIRLANIN... İÇERDE DÖŞEKTE BEKLİYORUM...
2
OOYY OYY... KULUNÇLARIMA DOĞRU...BALIM SULTAN SERGE GİBİ SEKİYOSUN KIZ. HAREMİN GÖZDESİ YAPICAM SENİ... DİLRUBA BALDIRLARA İN..GÜRZ İNDİR KALDIR, TUTULDU HER YERİM...
BOŞUNA UĞRAŞMA KARAMANLI... SANCAĞI İLK BEN DİKTİM...
BIRAH TA ONA TARİH KARAR VERSİN ULUBATLI... IIH.!.
IIH...EŞHEDÜ ENLAİLAHEİL...
GEMİ BATIYOR ÖNCE KADINLAR. ÖNCE KADINLAR.!.
HAH HAH HAH AHHAH
AHHAH HAH HAH HAH HAH
AŞKOLSUN KAPTAN...BU ESPRİ HİÇ YAKIŞMADI !..
F-14...
TÜÜ.!. GENE KAYBETTİM...BATTIM.
HAH AHAHA
HAH HAA EHHEHE EHHEH
ŞEYH USAME'YE KARŞI BU OYUNU KAZANAN GÖRÜLMEMİŞTİR DAHA...HAH HAHH.!.
UZAK DURUN KIZLAAR PADİŞAH CENKTEN Bİ GÜN ÖNCE CİMAYI YASAKLADI.!.
ERİM YIIDIM.!.

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

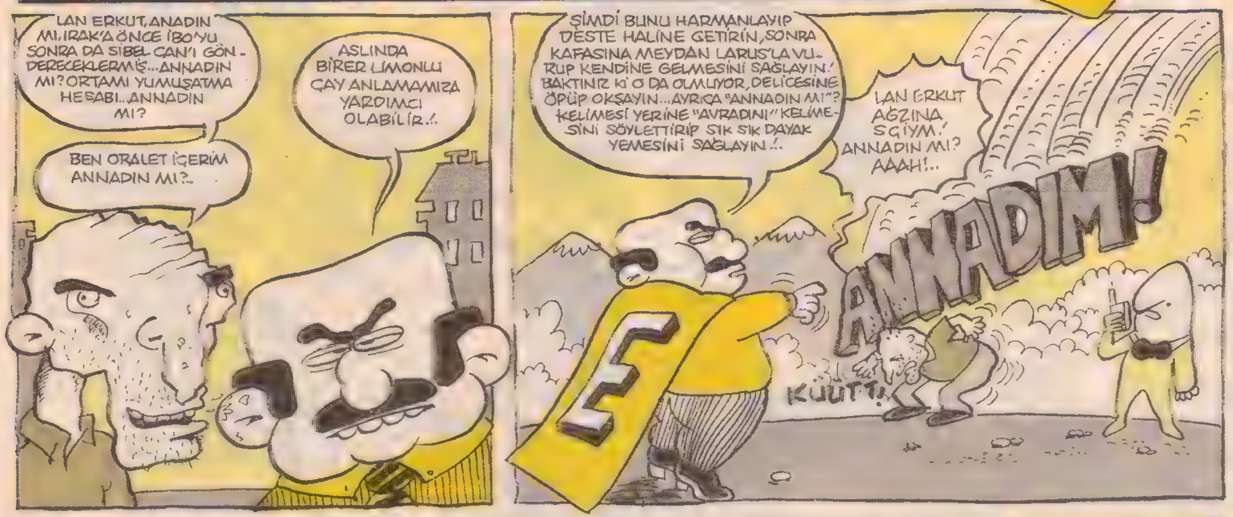
LAN ERKUT, ANADIN MI, IRAK'A ÖNCE İBO'YU SONRA DA SİBEL CAN'I GÖNDERECEKLERMİŞ...ANNADIN MI? ORTAMI YUMUŞATMA HESABI..ANNADIN MI?
BEN ORALET İÇERİM ANNADIN MI?..
ASLINDA BİRER LİMONLU ÇAY ANLAMAMIZA YARDIMCI OLABİLİR.!.
ŞİMDİ BUNU HARMANLAYIP DESTE HALİNE GETİRİN, SONRA KAFASINA MEYDAN LARUS'LA VURUP KENDİNE GELMESİNİ SAĞLAYIN! BAKTINIZ Kİ O DA OLMUYOR, DELİCESİNE ÖPÜP OKŞAYIN...AYRICA "ANNADIN MI"? KELİMESİ YERİNE "AVRADINI" KELİMESİNİ SÖYLETTİRİP SIK SIK DAYAK YEMESİNİ SAĞLAYIN.!.
LAN ERKUT AĞZINA SGIYM! ANNADIN MI? AAAH!..
ANNADIM!
KÜÜTT!

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

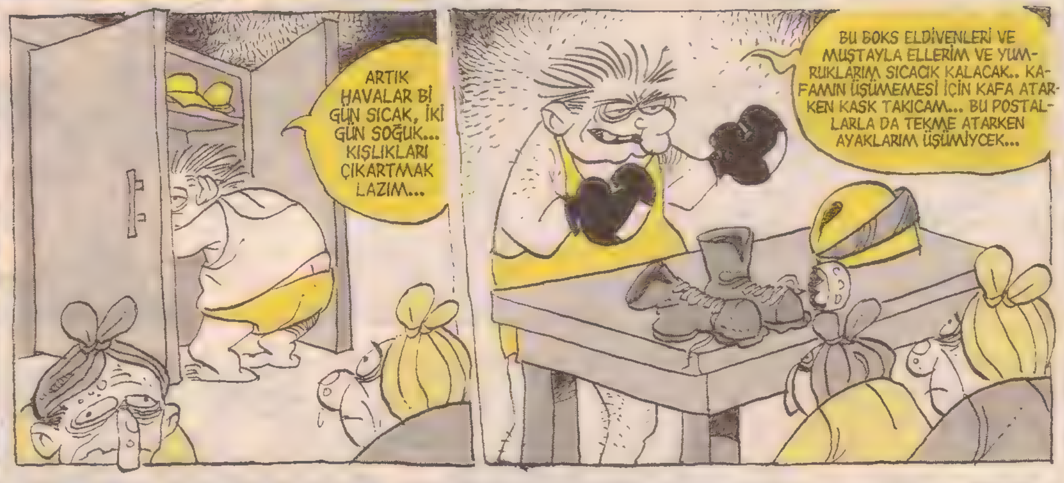
ARTIK HAVALAR Bİ GÜN SICAK, İKİ GÜN SOĞUK... KIŞLIKLARI ÇIKARTMAK LAZIM...
BU BOKS ELDİVENLERİ VE MUŞTAYLA ELLERİM VE YUMRUKLARIM SICACIK KALACAK.. KAFAMIN ÜŞÜMEMESİ İÇİN KAFA ATARKEN KASK TAKICAM... BU POSTALLARLA DA TEKME ATARKEN AYAKLARIM ÜŞÜMİYCEK...

GEZ MAHMUTÇUK

Mahmut Tibet

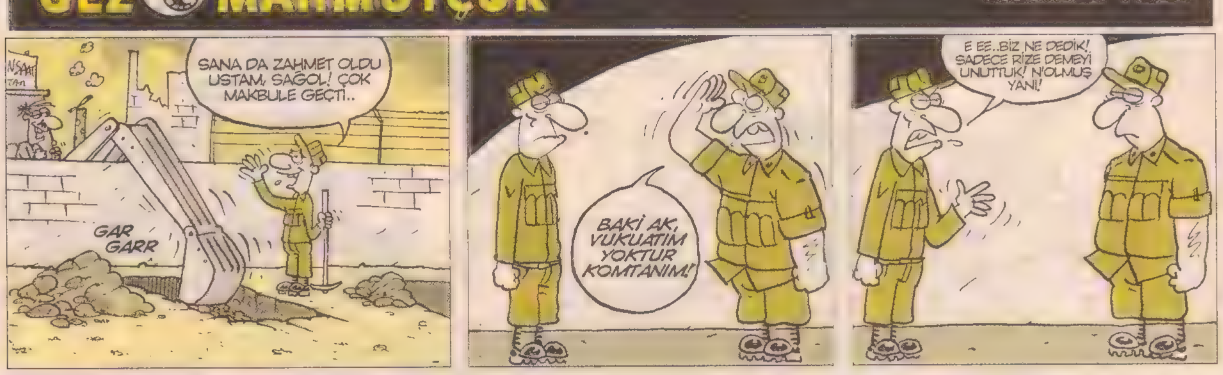
SANA DA ZAHMET OLDU USTAM, SAĞOL! ÇOK MAKBULE GEÇTİ..
GAR GARR
BAKİ AK, VUKUATIM YOKTUR KOMTANIM!
E EE..BİZ NE DEDİK! SADECE RİZE DEMEYİ UNUTTUK! N'OLMUŞ YANİ!

ERDENER ABİ

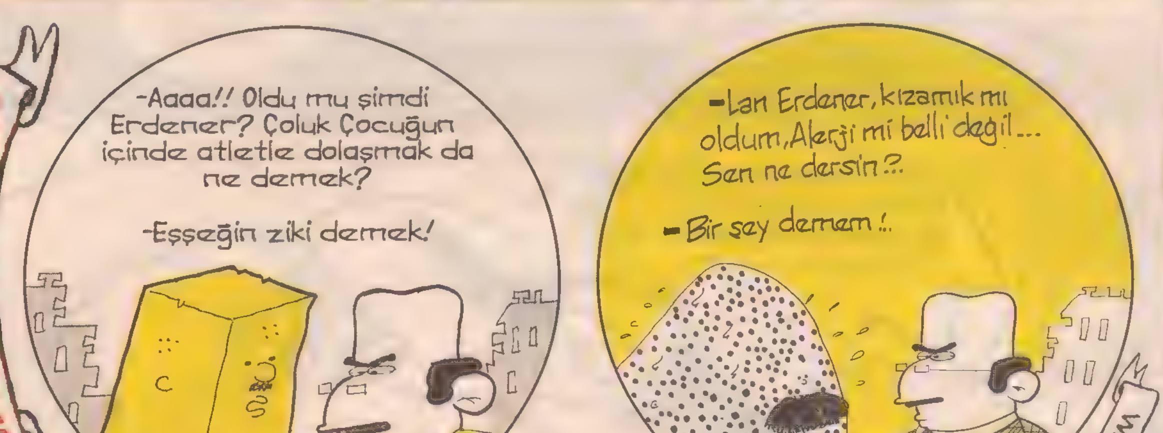
-Aaaa!! Oldu mu şimdi Erdener? Çoluk Çocuğun içinde atletle dolaşmak da ne demek?
-Eşşeğin ziki demek!
-Lan Erdener, kızamık mı oldum, Alerji mi belli değil... Sen ne dersin?..
-Bir şey demem!..
K. ERTEM

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

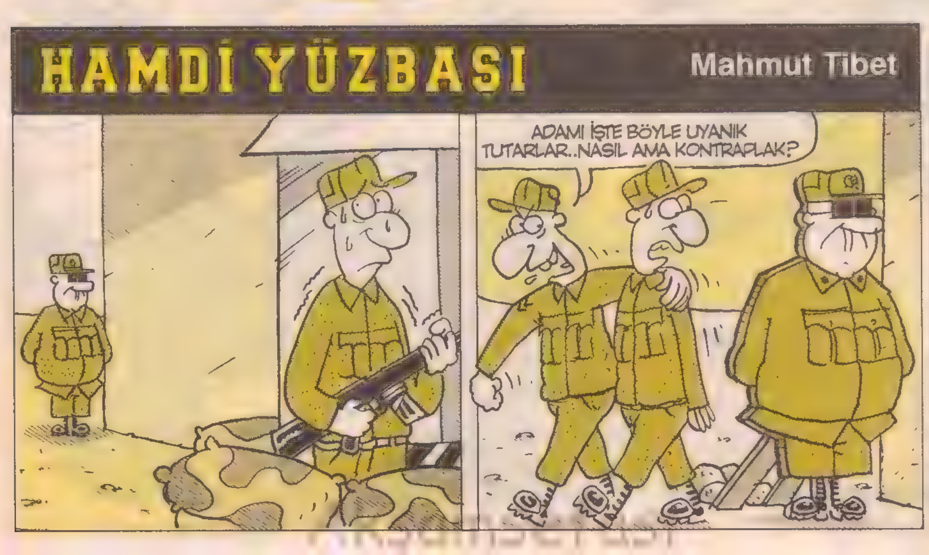
ADAMI İŞTE BÖYLE UYANIK TUTARLAR..NASIL AMA KONTRAPLAK?

KAÇAK YAYIN

PANTOLON

METİN FİDAN

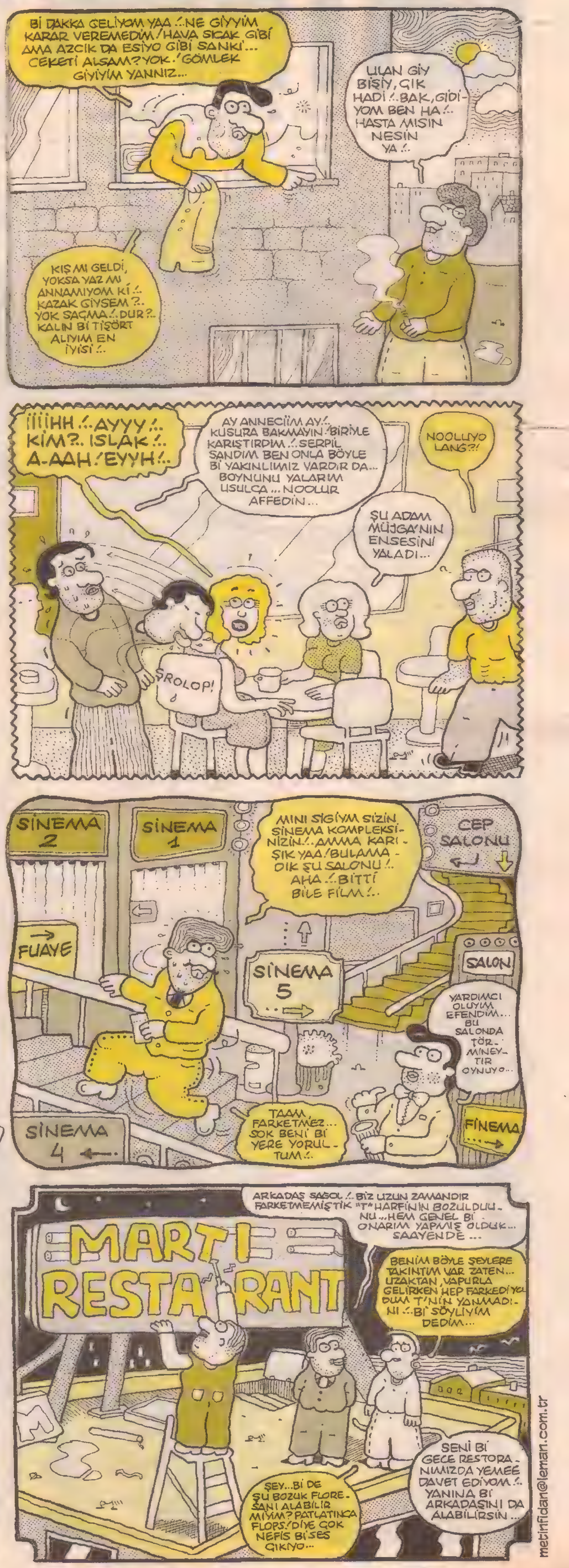
Bİ DAKKA GELİYOM YAA.!.NE GİYYİM KARAR VEREMEDİM! HAVA SICAK GİBİ AMA AZCIK DA ESİYO GİBİ SANKİ... CEKETİ ALSAM? YOK.! GÖMLEK GİYİYİM YANNIZ...
ULAN GİY BİŞİY, ÇIK HADİ.!..BAK, GİDİYOM BEN HA.!.. HASTA MISIN NESİN YA.!..
KIŞ MI GELDİ, YOKSA YAZ MI ANNAMIYOM Kİ.!.. KAZAK GİYSEM?.. YOK SAÇMA.!..DUR?.. KALIN Bİ TİŞÖRT ALIYIM EN İYİSİ.!..
İİİİHH.!..AYYY.!.. KİM?.. ISLAK.!.. A-AAH.!EYYH.!..
AY ANNECİİM AY.!.. KUSURA BAKMAYIN.!BİRİYLE KARIŞTIRDIM.!..SERPİL SANDIM BEN ONLA BÖYLE Bİ YAKINLIMIZ VARDIR DA... BOYNUNU YALARIM USULCA...NOOLUR AFFEDİN...
NOOLUYO LANG?!
ŞU ADAM MÜJGA'NIN ENSESİNİ YALADI...
ŞROLOP!
SİNEMA 2
SİNEMA 1
MINI SIGİYM SİZİN SİNEMA KOMPLEKSİNİZİN.!..AMMA KARIŞIK YAA! BULAMADIK ŞU SALONU.!.. AHA.!..BİTTİ BİLE FİLM.!..
CEP SALONU
FUAYE
SİNEMA 5
SALON
YARDIMCI OLUYIM EFENDİM... BU SALONDA TÖRMİNEYTIR OYNUYO...
TAAM, FARKETMEZ... SOK BENİ Bİ YERE YORULTUM.!..
SİNEMA 4
FİNEMA
ARKADAŞ SAĞOL.!..BİZ UZUN ZAMANDIR FARKETMEMİŞTİK "T" HARFİNİN BOZULDUUNU...HEM GENEL Bİ ONARIM YAPMIŞ OLDUK... SAAYENDE...
MARTI RESTA RANT
BENİM BÖYLE ŞEYLERE TAKINTIM VAR ZATEN... UZAKTAN, VAPURLA GELİRKEN HEP FARKEDİYODUM T'NİN YANMADINI.!..Bİ SÖYLİYİM DEDİM...
SENİ Bİ GECE RESTORANIMIZDA YEMEE DAVET EDİYOM.!.. YANINA Bİ ARKADAŞINI DA ALABİLİRSİN...
ŞEY...Bİ DE ŞU BOZUK FLOREŞANI ALABİLİR MİYİM? PATLATINCA FLOPS! DİYE ÇOK NEFİS Bİ SES ÇIKIYO...

metinfidan@leman.com.tr

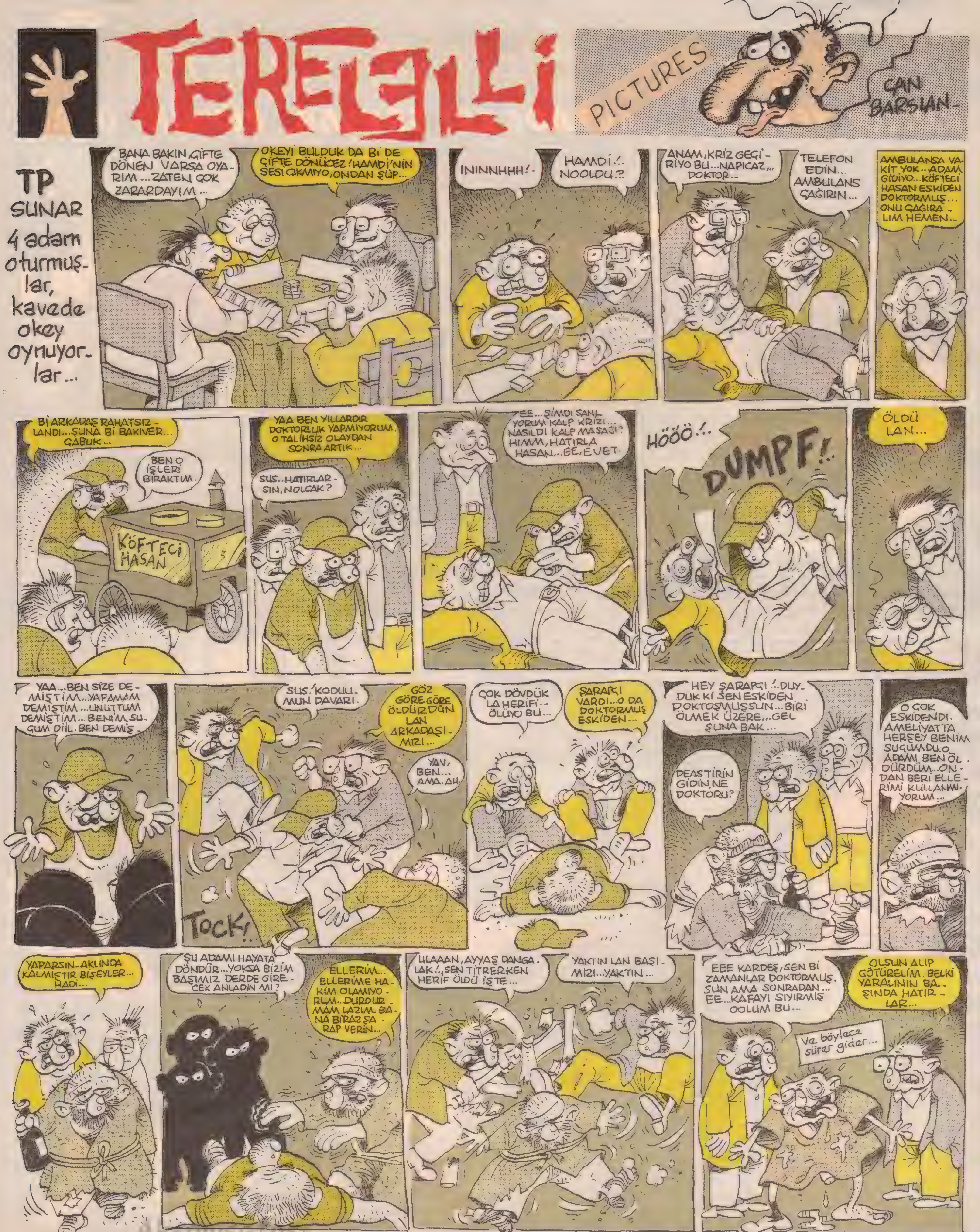
TERELELLİ
PICTURES
ÇAN BARSLAN
TP SUNAR
4 adam oturmuşlar, kavede okey oynuyorlar...
BANA BAKIN, ÇİFTE DÖNEN VARSA OYARIM... ZATEN ÇOK ZARARDAYIM...
OKEYİ BULDUK DA Bİ DE ÇİFTE DÖNÜCEZ! HAMDİ'NİN SESİ ÇIKMIYO, ONDAN ŞÜP...
ININNHHH!
HAMDİ!. NOOLDU?
ANAM, KRİZ GEÇİRİYO BU... NAPICAZ,,, DOKTOR..
TELEFON EDİN... AMBULANS ÇAĞIRIN...
AMBULANSA VAKİT YOK... ADAM GİDİYO... KÖFTECİ HASAN ESKİDEN DOKTORMUŞ... ONU ÇAĞIRALIM HEMEN...
Bİ ARKADAŞ RAHATSIZLANDI... ŞUNA Bİ BAKIVER... ÇABUK...
BEN O İŞLERİ BIRAKTIM.
KÖFTECİ HASAN
YAA BEN YILLARDIR DOKTORLUK YAPMIYORUM. O TALİHSİZ OLAYDAN SONRA ARTIK...
SUS.. HATIRLARSIN, NOLCAK?
EE... ŞİMDİ SANIYORUM KALP KRİZİ... NASILDI KALP MASAJI? HIMM, HATIRLA HASAN... EE, EVET
HÖÖÖ!.
DUMPF!.
ÖLDÜ LAN...
YAA... BEN SİZE DEMİŞTİM... YAPAMAM DEMİŞTİM... UNUTTUM DEMİŞTİM... BENİM SUÇUM DİİL. BEN DEMİŞ-
SUS! KODUMUN DAVARI.
GÖZ GÖRE GÖRE ÖLDÜRDÜN LAN ARKADAŞIMIZI...
YAV, BEN... AMA.. AH.
TOCK!
ÇOK DÖVDÜK LA HERİFİ... ÖLÜYO BU...
ŞARAPÇI VARDI... O DA DOKTORMUŞ ESKİDEN...
HEY ŞARAPÇI!..DUYDUK Kİ SEN ESKİDEN DOKTOŞMUŞSUN... BİRİ ÖLMEK ÜZERE... GEL ŞUNA BAK...
DEASTİRİN GİDİN, NE DOKTORU?
O ÇOK ESKİDENDİ. AMELİYATTA HERŞEY BENİM SUÇUMDU. O ADAMI BEN ÖLDÜRDÜM... ONDAN BERİ ELLERİMİ KULLANMIYORUM...
YAPARSIN. AKLINDA KALMIŞTIR BİŞEYLER... HADİ...
ŞU ADAMI HAYATA DÖNDÜR... YOKSA BİZİM BAŞIMIZ DERDE GİRECEK ANLADIN MI?
ELLERİM... ELLERİME HAKİM OLAMIYORUM... DURDURMAM LAZIM. BANA BİRAZ ŞARAP VERİN...
ULAAAN, AYYAŞ DANGALAK!, SEN TİTRERKEN HERİF ÖLDÜ İŞTE...
YAKTIN LAN BAŞIMIZI... YAKTIN...
EEE KARDEŞ, SEN Bİ ZAMANLAR DOKTORMUŞSUN AMA SONRADAN... EE... KAFAYI SIYIRMIŞ OOLUM BU...
OLSUN ALIP GÖTÜRELİM. BELKİ YARALININ BAŞINDA HATIRLAR...
Ve böylece sürer gider...]

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

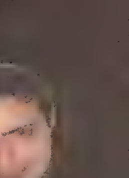
ÇUKUROVA SPEED!

KIRLIK YERLER... AVRADI ERİ SAKLAR, PEYNİRİ DERİ!

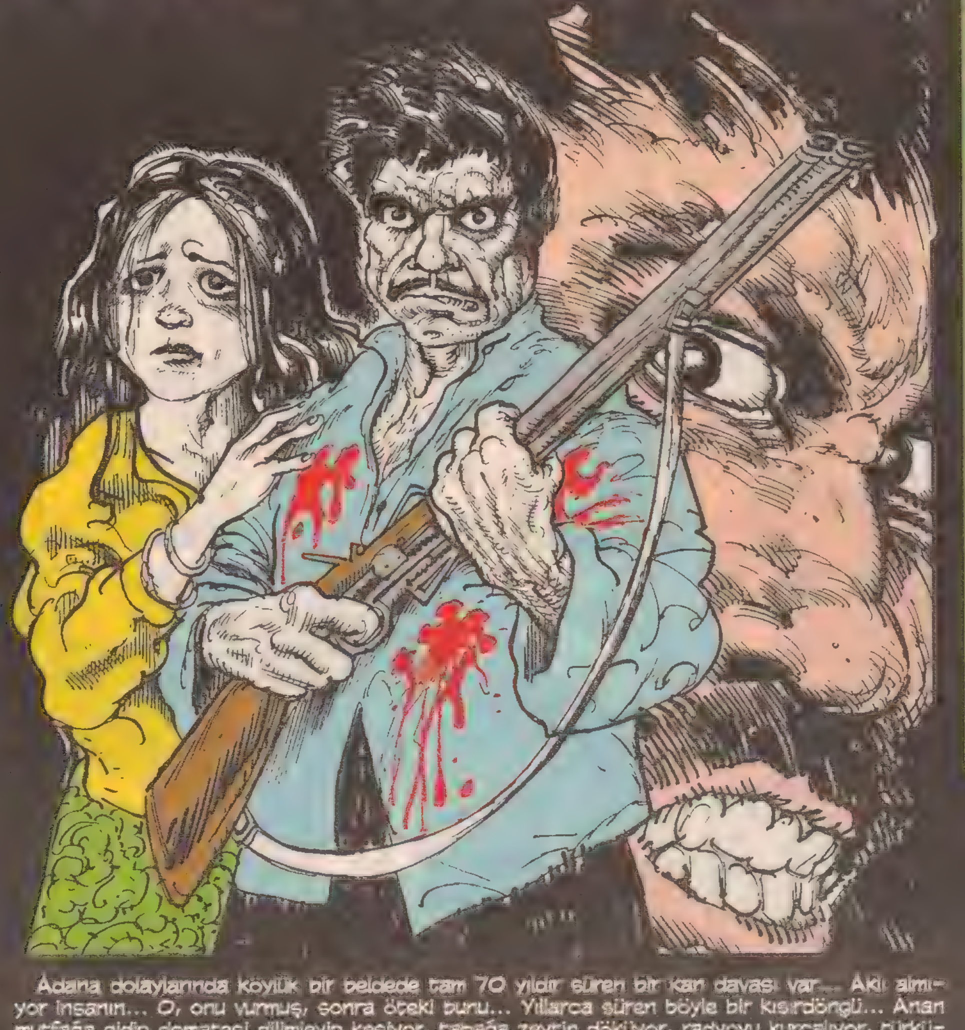

Adana dolaylarında köylük bir beldede tam 70 yıldır süren bir kan davası var... Aklı almıyor insanın... O, onu vurmuş, sonra öteki bunu... Yıllarca süren böyle bir kısırdöngü... Anan mutfağa gidip domatesi dilimleyip kesiyor, tabağa zeytin döküyor, radyoyu kurcalıyor, türküler ve oyun havaları... Ama işte yanıbaşında, duvarda öylece gününü bekliyor kan davası!

Söyleyemiyorsun ki, atmosferin dışına çık diye... Boşverip bunları, bırak kendini boşluğa... Huzuru hisset... Sonsuzluğu düşün, kasma buğday renkli vücudunu diye...

Ay buluta girende... Ormanın derinliklerinde yağmur, köylük yerde de kan davası alkışlarla karşılanır... Oysa bu topraklar nankör değildir hiç.. Ama burda tam yetmiş yıldır sekmeden akan oluk oluk kan varmış... Ulan hangi inadın ızdırabıymış bu? Cumhuriyet kurulalı kaç yıl oldu?.. *Peki sevginin yeşerdiği bu dağlarda benimle gezer misiniz?* Keçi yolundan aşağı, dere kenarına inelim mi beraber? Orda tam alnımızın çatına sıksam kurşunu... Bütün dillerin, dinlerin, kültürlerin bir arada hayat bulduğu bu çayırlara uzanır mısınız köpek gibi?.. Sen son yetmiş kerre solurken, yeminlerle kudursun öbür köpeklerin evladı... Ya da bana ne mına koyyim.. Ben böyle saçmalık görmedim...

CİNCİ CESETLERİ NASIL KOKUTTU?

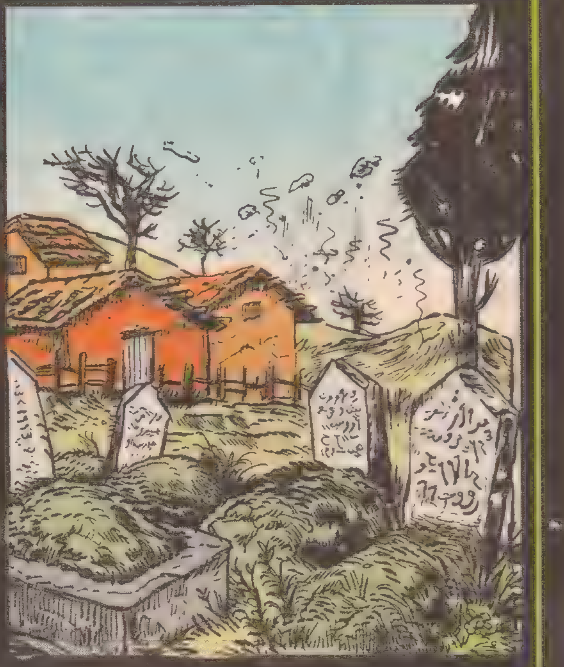

Dedemizin köyüne çok fena bir kuraklık çökmüş yıllar yıllar evvel.. Nürpetli Cinci Hoca'ya gitmişler. Taşları okuyup üflemiş.. Dedem köyün imamıymış o zamanlar. Kahveye gidip "hadi ceketleri ters giyin, yağmur duasına çıkalım" demiş... Kahvedekiler "dua okumaya ne hacet, Nürpetli Hoca çoktan taşa okuyup üfledi." diyince dedem kalakalmış...

Sonra köye öyle bir yağmur musallat olmuş ki, tükenmek bilmeyen... Köyün yanıbaşındaki mezarlık bile kokmaya başlamış!! Ciğerleri delercesine hem de... Belediyeye şikayet etmişler olmamış.. Cinciye gitmenin laneti bu... Ne belediyesi... Mezarlık civarından göçmüş millet...

90'LIK BORU

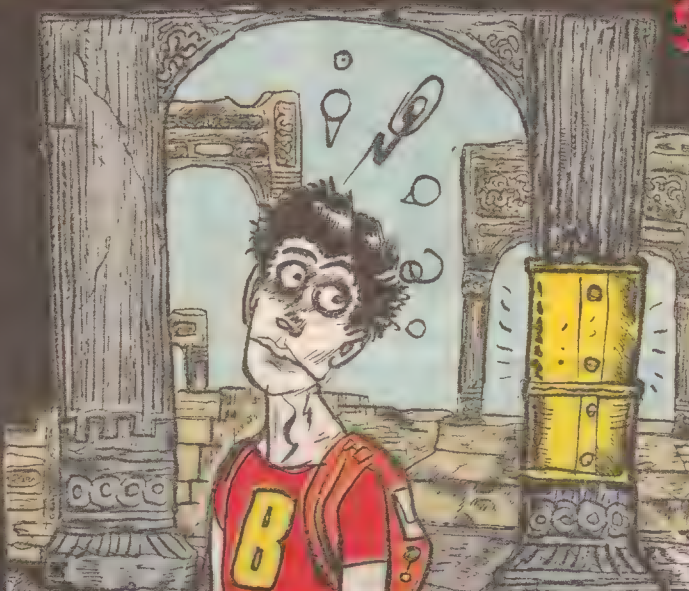

Evvelki yazıların biriydi... Ege'de bir yerlerde ova bayır dolaşırken tarihi bir ortama girmiştik... Geçmişin o muhteşem anıtlarının gölgesinde ezilip nazikçe yürümeye çalışırken "kırılıp" yarısı araklanmış bir sütunun kayıp parçasının yerine 90'lık bir kanalizasyon borusunun monte edildiğini dehşetle gördük... Antik, kuntik olmuş... Ne menem bir köylü kurnazlığı?.. Abdestli sular birikmez mi buraların derelerine?.. Kendime geldiğimde soframdaki, düş değildi... Köylü kadınlar az ötede mezarlık ziyaretinden dönüyorlardı... Bu civarda, evde kalmış köy kızları dizlerinde tütün dizerken ve birbirlerine fısıltıyla kıkırdarlarken bu 90'lık boruyu da anlatıyorlar mıydı?..

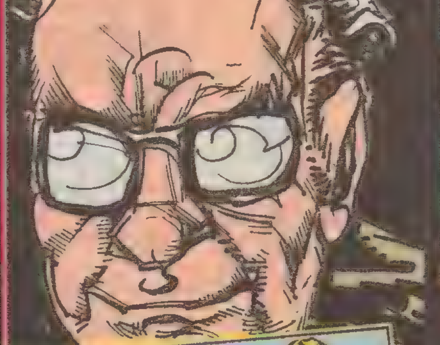

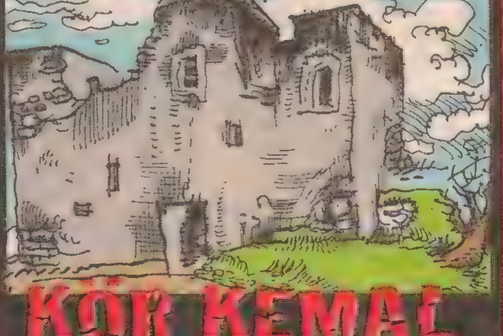

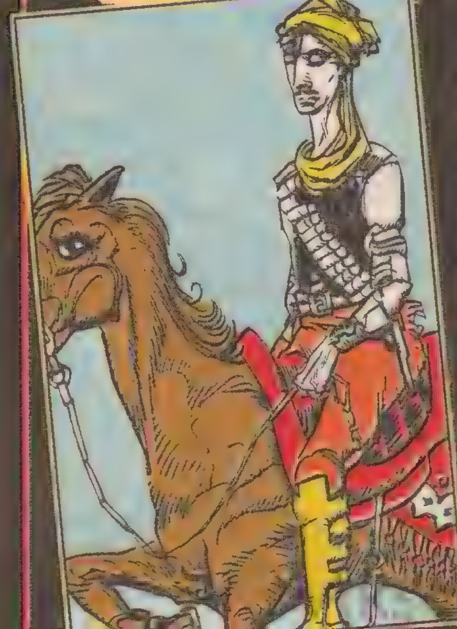

KÖR KEMAL

Yine bir vakitler Taksim'de bi kafede kız arkadaşımla otururken karşı masaya koskoca Yaşar Kemal geldi oturdu... Portresini çiziverdim, kız da götürdü verdi, çağırdı beni, tanıştık... Aynı köydenmişiz meğer! Babanın İnce Memed romanını bilirsiniz. İnce, efsane diil.. Harbiden yaşamış Çukurova'da... Anneannemin bu eşkiyanın canlı tanığı olduğunu söyledim ona... Yörenin resmen Robin Hood'u... Upuzun bir yiğit... Anneannem o zamanlar pek ufak. Bahar vakti, yörük yaylalarına çıkarlarmış ailecek... E, dağbaşlarında ulaşmak kolaydır İnce Memed'e... Anneannemi her gördüğünde mevlana şekeri verirmiş.. Onu anlattım babaya... Nerelisin muhabbeti iyicene açılınca hemşeri çıktık! Dedemlerle aynı köydenmiş! Üstad lafı en acıp yere getirdi... Köyün girişinde, her gördüğümde irkildiğim yıkık bir konak vardı... Korku verir, köyü bekler... Onu anlattı.. Köyün ağası yaşamış orda... Köylüyü mahvediyormuş ama... Padişah Vahdettin torpillisi bir nemrut... İktidar kırbacını köylüye şaklatırken kendisi konakta karılarla alem yapıyor... Yine böyle bir gecede yangın çıkmış... Konak yanmış, kül olmuş... Bitmiş... Bir tek Kur'an kurtulmuş yanmayan.. Ama Yaşar Kemal köy meydanına jandarmanın yığıp yaktığı kitaplarından da bahsetti.. Kör Kemal diyip sevmezlermiş bu solcu adamı...

DERİNE GÖMMELİSİN ÖLÜYÜ!

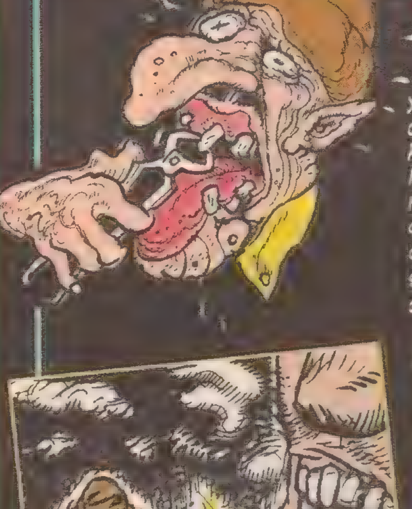

Ve son olarak, dedemin ağzında diş yoktu... Köydeki diğer yaşlı elemanların da durumu aynı... Dişçi olur mu hiç köylük yerde... Bunların babaları zaten İstiklal harbi sırasında açlıktan postallarını yemiş insanlar... Yersiz, yurtsuz çingeneler köyü gezerken penseyle çekermiş çürük dişleri!.. Ama nasıl?.. Bir diş çekiyor.. "Bu muydu?"... Yok, öteki... Bir diş daha "bu muydu?".. O da değil... Böyle böyle, ya allah diyince altı, yedi sağlam diş çekip ağzı kan, acı, yara bere içinde bırakıyor çingene... Üstelik koltuğunun altına iki de tavuk sıkıştırıp yolcu ediyorlarmış çingeneyi... O fukara, o cahillik dönemleri aklına geldiğinde aniden sinir basardı dedemi... Böyle olunca, hemen bahçeye koşup yalınayak volta atardı toprakta... Toprak siniri alır... Çünkü toprak en güzel nimetle, ölülerle beslenir... Derine gömmelisin ölüyü... Yoksa şişer toprak... Ve meytayı kusar fırlatır...

"KIRK YILLIK TEBESSÜM" ARTIK YOK...

"Buyrun... Hoş geldiniz. Ne zamandır yolunuzu bekliyoruz. Niye geciktiniz böyle?.. Şöyle buyrun... Rahat edin... Bakın tanıştırayım, bu bey benim menajerim... 20 yıldır beraber çalışırız... Adı **Minay Yüksel...** Nasılsınız bakalım?.. Sağ olun... Ben de iyiyim... Evet efendim, ben **Madam Anahit**, herkes beni **"Akordeoncu Kadın"** diye bilir... Aşağı yukarı 40 yıldır **Çiçek Pasajı**'nda akordeon çalarım... Arada bir, otellere, düğünlere çağırırlarsa giderim...

Doğma büyüme **İstanbul**'luyum... **Taksim**'de, 1926 yılında doğdum... Şimdi de bildiğiniz gibi, **Tarlabaşı**'nda oturuyorum...

Evet... Yazları **Heybeliada**'da kalırdık... Orada bir çocuk vardı; adı **Yorgo...** Güzel akordeon çalardı, ondan özendim o tarihlerde, yani 1943 yılıydı sanırım; **Yüksek Kaldırım**'da **Papajorci** isminde biri vardı. Müzik aleti, nota filan satardı. Ondan **"Hohner"** marka, kullanılmış, beyaz renkli bir akordeon aldık... Fiyatı 170 liraydı. Çok heyecanlanmıştım... Hemen **Saint Antonie**'a gidip, adak yaptım. Mum diktim... **Saint Antonie**, güzel evliyadır.

Papajorci bana, **"Artepenon"** diye çok değerli bir hoca vardı; onu buldu... **Kadıköy**'deki **Halkevi**'nde, **"Artepenon"**dan günde 12-13 saat olmak üzere bir süre klasik müzik eğitimi aldım... Bakmayın şimdi, vahşi şeyler çalmak zorundayız... Ekmek parası. Ne yapacaksınız...

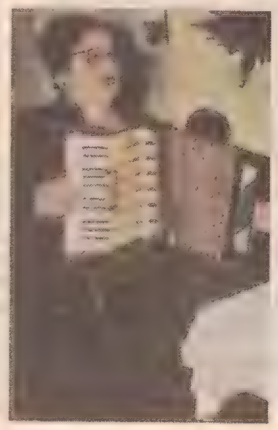

...İlk kocam çok değerli bir müzisyendi. **Noray**'dı adı. Akordeon, kontrbas, piyano çalardı... **"Samsun"**, **"Ankara"** gemilerinde çaldı uzun bir süre... **Büyükdere**'de; **Beyaz Park**'ta çaldı... O zamanlar **Zehra Bilir** vardı.. Ne günlerdi!.. Hiç unutulur mu?

İlk kocamla 17 sene evli kaldım... Çok sinirliydi, her şeyime karışırdı; yok küpe takma, yok şunu giyme... Baktım olmuyor, boşadım onu. Sonra **'Solak Hüseyin'** diye bir müzisyen vardı... O da iyiydi... Onunla evli kaldım bir süre. Onu da boşadım, tekrar evlendim... Yine olmadı.

Dördüncü kez yine ilk kocama döndüm... Boşandığına varma derler, ama ne yapacaksın!.. O da öldü. Çok içerdi. Bilirsiniz, müzisyenler nasıl içer... Şimdi bir talibim var. Kim biliyor musunuz?.. **Fahrettin Aslan**'ın şoförü... 15 yıldır severmiş beni. Ne yapalım kısmet artık.

Ama darılırım bakın... Neden yemiyorsunuz? Kendi ellerimle yaptım bu keki... Birer çay daha içersiniz değil mi? Lütfen kırmayın beni...

...Tabii yıllar geçiyor. Birçok ünlü kişiyle tanıştım bu süre içinde... En çok rahmetli **Ayhan Işık**'ı severdim. O da beni severdi. Gelir dinlerdi beni. Sonra **Cüneyt Arkın**, onun oynadığı filmlerde rol de aldım. **"Babanın Suçu"**, **"Adalet"**, sonra **"Yalancı Yarim"**, **"Cennet Çocukları"**, **"Kadın ve Şarap"**. Ya evet, bir de **"Faize Hücum"** var... Sonra, **"Bay Alkolü Takdimimdir"**de oynadım... Tabii bu filmlerde biraz rol gereği biraz da figüran olarak yer aldım.

Bir gün **Zeki Müren** geldi pasaja... Çok heyecanlandım. Çalmamı istedi benden. Çok mutlu olmuştum o zaman.

Lütfen, bu kekleri sizin için yaptım... Konuşmaya daldım, sigara içer miydiniz?.. Hadi, lütfen yabancılık çekmeyin... Şimdi size **Edith Piaf**'tan **"La Vie en Rose"**u çalayım...

...Şimdi size dayımı çağırayım... Sabahtan beri heyecanla bekliyordu. En güzel elbiselerini giydi sizin için. Dayı, gelsene içeri; seni bekliyoruz... Evet, dayımın ismi **Erol, Stepan Erol**... Yıllardır cümbüş çalar...

Bu da samimi dostum **Müyesser**; sağlık memurudur... 40 yıldır iğne yapardı... Şimdi yaşlandı artık; dayımla kendisine fukara aylığı veriyorlar; 3 ayda 10 bin. Çok az, evet; bende kalırlar... Onları çok severim... Dayıcığım, şöyle gelsene... Kendini tanıt arkadaşlara...

- Efendim, ben **Stepan Erol**... Cümbüş çalarım yıllardır. 1329 doğumluyum... Ne oluyor hesaplayın işte. 1936 yılında paşamın huzurunda çaldım. O günü unutamam. Şimdi **Anahit**'in yanında kalıyorum. Ayağım kırıldı geçenlerde, artık bir yere gidemiyorum. Eskiden çok yerde çaldım... **Suzan Güven**'le, **Göz Gazinosu**'nda... **İstanbul**'da, **Ferah'ın Sazı**'nda... **Novotni**'de... **Muhittin Bey**'in gazinosunda, **Avukat Kemal**'in gazinosunda... Öyle mi efendim?.. Beni **Kalamış**'ta mı gördünüz... İyi alkış aldım mı bari?.. Peki, o halde size **'Haydar Haydar'**ı çalayım..."

...Gördüğünüz gibi biz bu **Tarlabaşı**'ndaki evde; güçlükleri de olsa bir hayat sürüyoruz... Dayım, iğneci **Müyesser**, menajerim **Minay** ve ben... Fakat mutluluğumuz pek uzun sürmeyecek gibi. Geçende yıkım kağıdı geldi.. Gelin, bankadan paranızı alın, diyorlar... Şaşırdık kaldık tabii. Burası yüz senelik bina. Tarihi bina. Hiç yıkılır mı efendim?.. Evet, bu daireye 1.5 milyon lira paha biçtiler... Ne kadar komik değil mi?.. Tabii biz de, belediyeye bedel davası açtık...

Geçenlerde bir yerde okudum; **Almanya**'dan yetkili kişiler gelip, helikopterle **Tarlabaşı**'nın üstünden geçmişler. Yol projesini o şekilde yapmışlar; yani buraları görmeden, tanımadan, bilmeden... Biz buralarda doğduk; büyüdük... Burası her haliyle korunsun; restore edilsin. Ne yaparız bu ev yıkılırsa, verdikleri parayla kümes dahi alınmaz; ortalarda kalırız vallahi... Zaten bu insanların çoğu yaşlı, fakir. Nerede otururlar, bunları düşünen yok. **Tarlabaşı**'nın yıkılması gücüme gidiyor doğrusu. Ne dersiniz yıkılacak mı buraları?.. Bir şeyler yapamaz mıyız?

Ne o, kalkıyor musunuz? Bir çay daha içseydiniz... Olmadı ki bu... Size, gelin, biblo koleksiyonumu göstereyim... Gelin, gelin, içerideki odada kedilerim var; ben aynı zamanda **Hayvanları Koruma Derneği**'nin üyesiyim... Bütün sevgimi onlara yönelttim. Bunu saymayız, bakın yine beklerim olur mu? Size zahmet oldu... Güle güle.

Madam Anahit ya da diğer adıyla **"Akordeoncu Kadın"**, yüzünde insanın içini ısıtan o müthiş tebessümle gülüyor ve bize el sallıyor... Sonra pencerede diğerlerini görüyoruz... **Mustafa Kemal**'in huzurunda cümbüş çaldıktan sonra şimdilerde 3 ayda 10 bin lirayla geçinmek zorunda kalan **Stepan Erol**'u; 40 yıl insanların sağlığı için koşuşturup duran ve şimdi **Stepan Erol** gibi "3 aylığı" ile yaşamaya çabalayan iğneci **Müyesser**'i; **Madam**'ın 20 yıllık arkadaşı, menajeri **Minay Yüksel**'i... Hepsi kendilerini ziyaret etmemizden dolayı son derece mutlu, gülümseyip, el sallıyorlar bize... Doğma büyüme **İstanbul**'lu olan bu insanlar, gerçek **İstanbul**lular'a özgü, inanılmaz incelikleri, yoksulluklarını sonsuza dek gizleyen soylulukları ve özentisiz misafirperverlikleri ile yok edilen eşsiz bir kültürün son temsilcisi sanki...

İnsanı şaşırtacak kadar düşük gelirleriyle sürdürmeye çabalıyorlar bu kültürün gerektirdiği gündelik hayatı... Yol boyunca **Tarlabaşı Caddesi**'nde yıkılmış bazı binalar görüyoruz... Aklımıza **Ece Ayhan**'ın dizeleri geliveriyor hemen, **"...Camlarında sabun kurutulan evler / Beyoğlu'nun yıkılacağını bildiriyorlar..." (Zambaklı Padişah)**. Evet, yoksa **Ece Ayhan**'ın yıllar öncesinden sezdikleri gerçek mi olacak? Evet, bir şeyler yapmalıyız. **İstanbul** elden gidiyor. Yoksa, yoksa bizi **"...Cinnet basacak..."**

*Evet, yıllar önce yazmıştım bu yazıyı... **Ece Ayhan** doğru sezmişti; camlarında sabun kurutulan evler birer birer yıkıldı; **Madam Anahit'**in evini de yıktılar... Kimsesiz dostlarını, biblolarını ve çok sevdiği kedilerini alıp **Dolapdere'**ye yakın bir eve taşındı... Son zamanlarda yaşadıkları haksızlıklar ve kabalıklar yüzünden hayata çok kırgındı... Kimi akşamlar **Nevizade'**ye gittiğimde masama gelip otururdu, biraz soluklanır, dert yanardı bana, **"Çok yorgunum artık"** derdi; **"çok hastayım, yürümekte bile zorlanıyorum, eskisi gibi iş de yok... Müzikten anlayan pek kalmadı... Böyle mi olacaktı?"** diyordu...*

Darbuka sesleri, bağırtılar ve inceliklere kayıtsız kalabalıkların arasından hüzünlü bir masal kahramanı gibi gelip geçerdi... Yakasında takılı bir gülle...

*Bazen sevdiğim kadınları onunla tanıştırırdım; çoğunu beğenmez, ama kanı ısındıklarına, **"İşte evlen bununla, bak ne güzel kız, bırak şu bekarlığı, hem gelip düğününde akordeon çalar, o çok sevdiğin "La Vie En Rose"u söylerim",** derdi.*

Beni evlendirmeyi başaramadı ve "Yıldızların Altında"ki aşklar ve güllerle dolu uzak bir ülkeye göç etti.

Kırk yıl boyunca yaşattığı onca güzellik sonunda cenazesinde sadece otuz kişi vardı.

Ölüm nedeni siroz olarak gösterildi... Bence bu aşksız, vefasız ve bu hoyrat dünyada yaşamaya daha fazla tahammül edemedi.

CEZMİ ERSÖZ cezmiersoz@leman.com.tr

* **İzmir Çeşme**'de 4 Eylül Perşembe günü yapılacağını duyurduğum etkinlik birkaç gün kala düzenleyenler tarafından iptal edildi Ayrıca 5 Eylül Cuma günü **İzmir Fuarı**'daki etkinlikse benim haberim olmadan duyurulmuştu... Her iki etkinliğe de bu nedenlerden dolayı katılamadım... Aynı sıkıntı sevgili **Sunay Akın**'ın başına da geldi... **Sunay**'ın ve benim bu konulardaki özenimiz okurlarımız tarafından çok iyi bilinir... Başkalarının hatalarını ve eksikliğini biz çekmek durumunda kaldık... Gelip bekleyenlerden özür dilerim

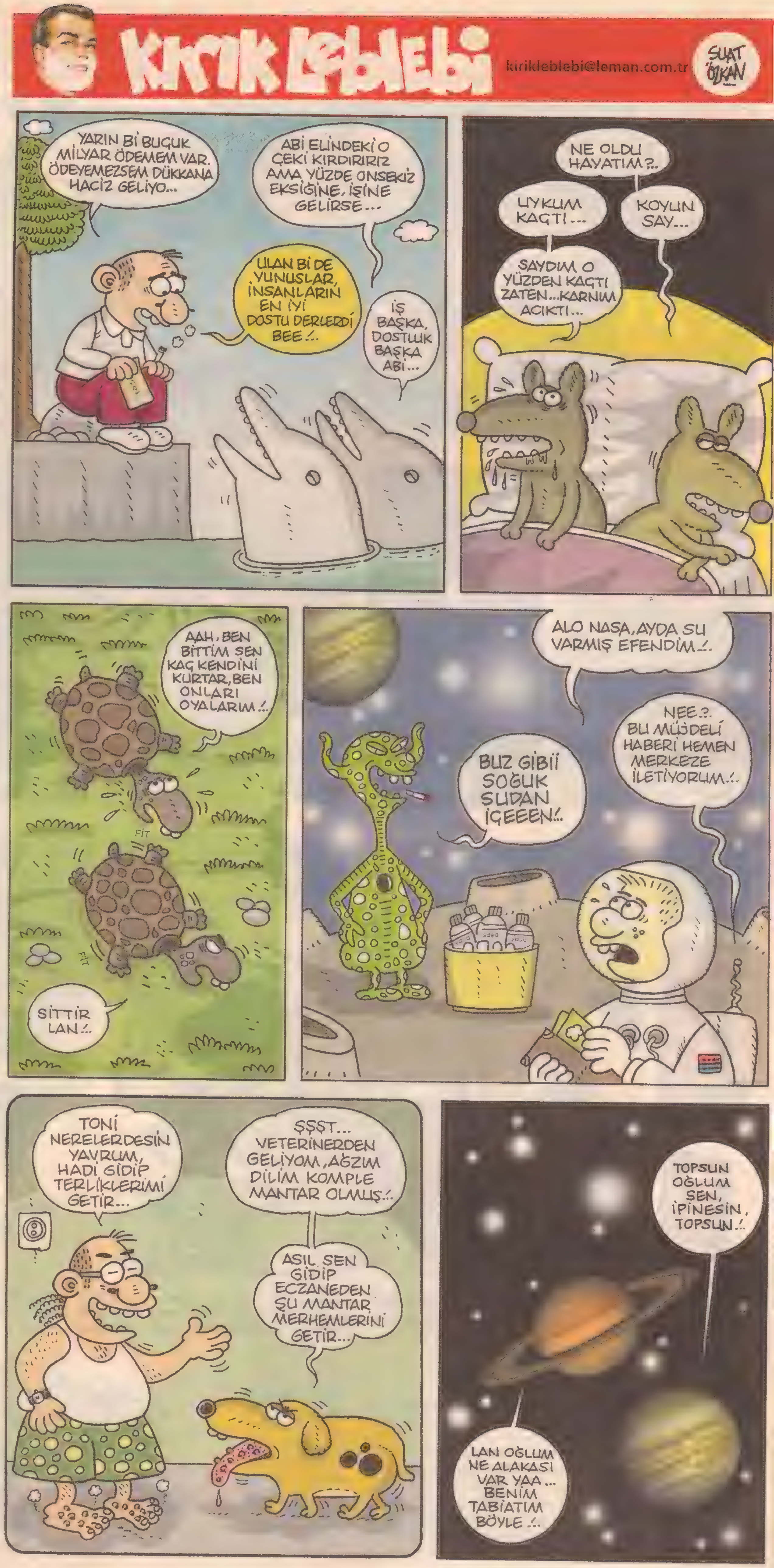
kırık leblebi
kirikleblebi@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN
YARIN Bİ BUÇUK MİLYAR ÖDEMEM VAR. ÖDEYEMEZSEM DÜKKANA HACİZ GELİYO...
ABİ ELİNDEKİ O ÇEKİ KIRDIRIRIZ AMA YÜZDE ONSEKİZ EKSİĞİNE, İŞİNE GELİRSE...
ULAN Bİ DE YUNUSLAR, İNSANLARIN EN İYİ DOSTU DERLERDİ BEE!..
İŞ BAŞKA, DOSTLUK BAŞKA ABİ...
NE OLDU HAYATIM?..
UYKUM KAÇTI...
KOYUN SAY...
SAYDIM O YÜZDEN KAÇTI ZATEN...KARNIM ACIKTI...
AAH, BEN BİTTİM SEN KAÇ KENDİNİ KURTAR, BEN ONLARI OYALARIM!..
FİT
FİT
SİTTİR LAN!..
ALO NASA, AYDA SU VARMIŞ EFENDİM!..
BUZ GİBİİ SOĞUK SUDAN İÇEEEN!..
NEE?.. BU MÜJDELİ HABERİ HEMEN MERKEZE İLETİYORUM!..
TONİ NERELERDESİN YAVRUM, HADİ GİDİP TERLİKLERİMİ GETİR...
ŞŞŞT... VETERİNERDEN GELİYOM, AĞZIM DİLİM KOMPLE MANTAR OLMUŞ!..
ASIL SEN GİDİP ECZANEDEN ŞU MANTAR MERHEMLERİNİ GETİR...
TOPSUN OĞLUM SEN, İPİNESİN, TOPSUN!..
LAN OĞLUM NE ALAKASI VAR YAA... BENİM TABİATIM BÖYLE!..

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

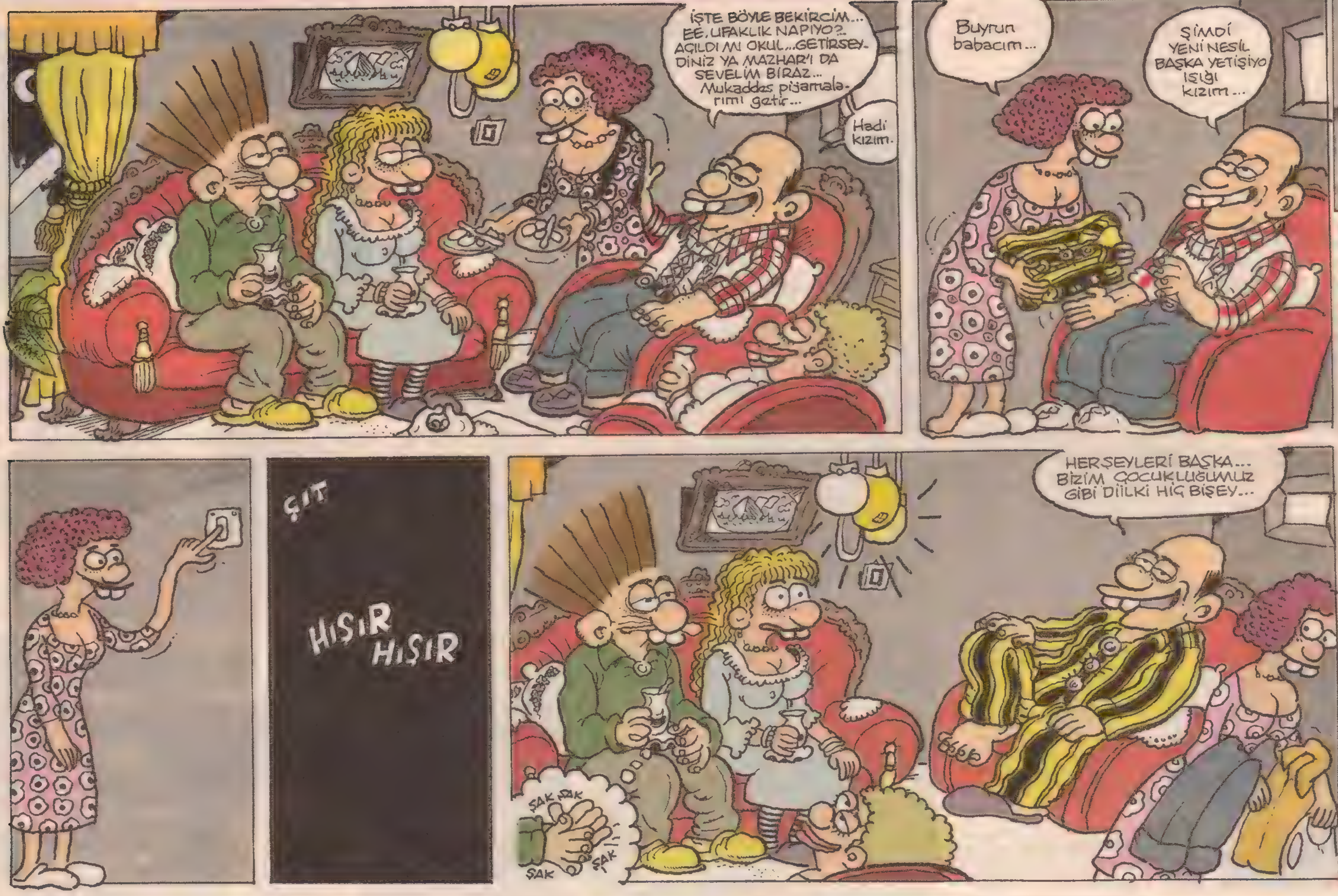
İŞTE BÖYLE BEKİRCİM... EE, UFAKLIK NAPIYO?.. AÇILDI MI OKUL...GETİRSEYDİNİZ YA MAZHAR'I DA SEVELİM BİRAZ... Mukaddes pijamalarımı getir...
Hadi kızım.
Buyrun babacım...
ŞİMDİ YENİ NESİL BAŞKA YETİŞİYO IŞIĞI KIZIM...
ÇIT
HIŞIR HIŞIR
HERŞEYLERİ BAŞKA... BİZİM ÇOCUKLUĞUMUZ GİBİ DİİLKİ HİÇ BİŞEY...
ŞAK ŞAK
ŞAK ŞAK

YAŞAYAN BEZGİN BEKİR'LER

① Rahmetli dedem Ahmet Kartal çok neşeli, şakacı ve de üşengeç bir adammış. Evde misafirler varken, pijamasını giymek için odaya gitmeye üşenip, pijamaları anneme getirtip, ışıkları kapattırıp misafirlerin yanında giyermiş. Tuncay'a anlattım, "ben bunu Bezgin Bekir'e çizeyim" dedi... V.Ö.

Bu tip insanların tanık olduğunuz hikayelerini, özelliklerini yazıyla ya da çöp adam, cin ali gibi çizerek anlatabilirsiniz... **bezginbekir@leman.com.tr** mail adresim, derginin **künyedeki posta adresi** veya **0212 - 245 38 06 no'lu fax** numarası bu iletişim için açıktır...

T.A.

Not: Bu arada Ahmet dedenin kulaklarının büyüklüğüne dikkatinizi çekerim...

Ekranın Tanafi

GÜNERİ İÇOĞLU

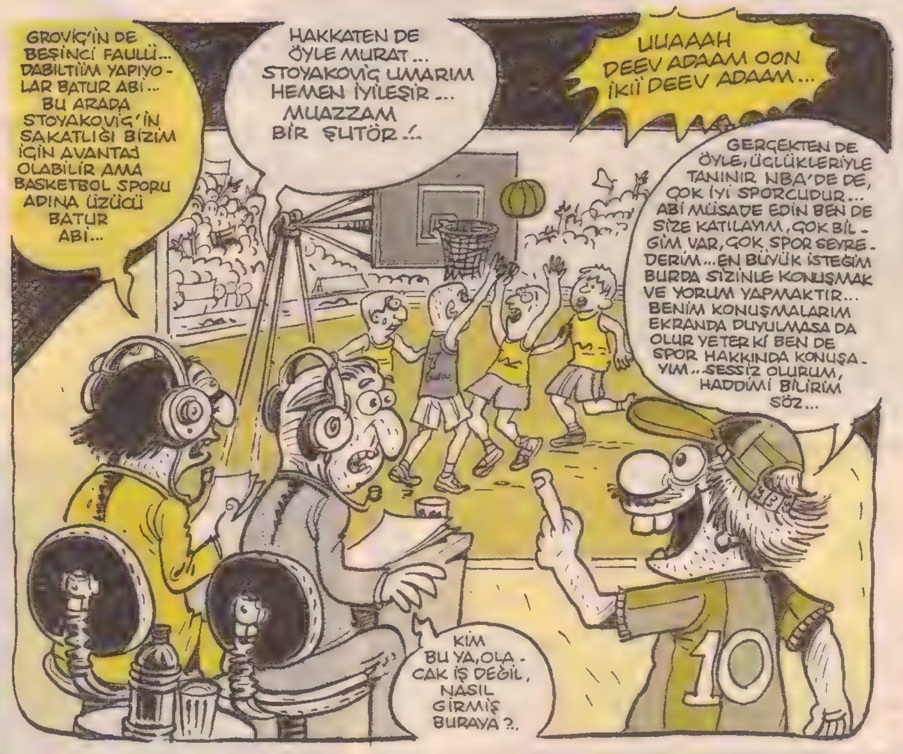
GROVİÇ'İN DE BEŞİNCİ FAULÜ... DABILTİİM YAPIYOLAR BATUR ABİ... BU ARADA STOYAKOVİÇ'İN SAKATLIĞI BİZİM İÇİN AVANTAJ OLABİLİR AMA BASKETBOL SPORU ADINA ÜZÜCÜ BATUR ABİ...
HAKKATEN DE ÖYLE MURAT... STOYAKOVİÇ UMARIM HEMEN İYİLEŞİR... MUAZZAM BİR ŞUTÖR!..
UUAAAH DEEV ADAAM OON İKİİ DEEV ADAAM...
GERÇEKTEN DE ÖYLE, ÜÇLÜKLERİYLE TANINIR NBA'DE DE, ÇOK İYİ SPORCUDUR... ABİ MÜSADE EDİN BEN DE SİZE KATILAYIM, ÇOK BİLGİM VAR, ÇOK SPOR SEYREDERİM... EN BÜYÜK İSTEĞİM BURDA SİZİNLE KONUŞMAK VE YORUM YAPMAKTIR... BENİM KONUŞMALARIM EKRANDA DUYULMASA DA OLUR YETER Kİ BEN DE SPOR HAKKINDA KONUŞAYIM... SESSİZ OLURUM, HADDİMİ BİLİRİM SÖZ...
KİM BU YA, OLACAK İŞ DEĞİL, NASIL GİRMİŞ BURAYA?..
10

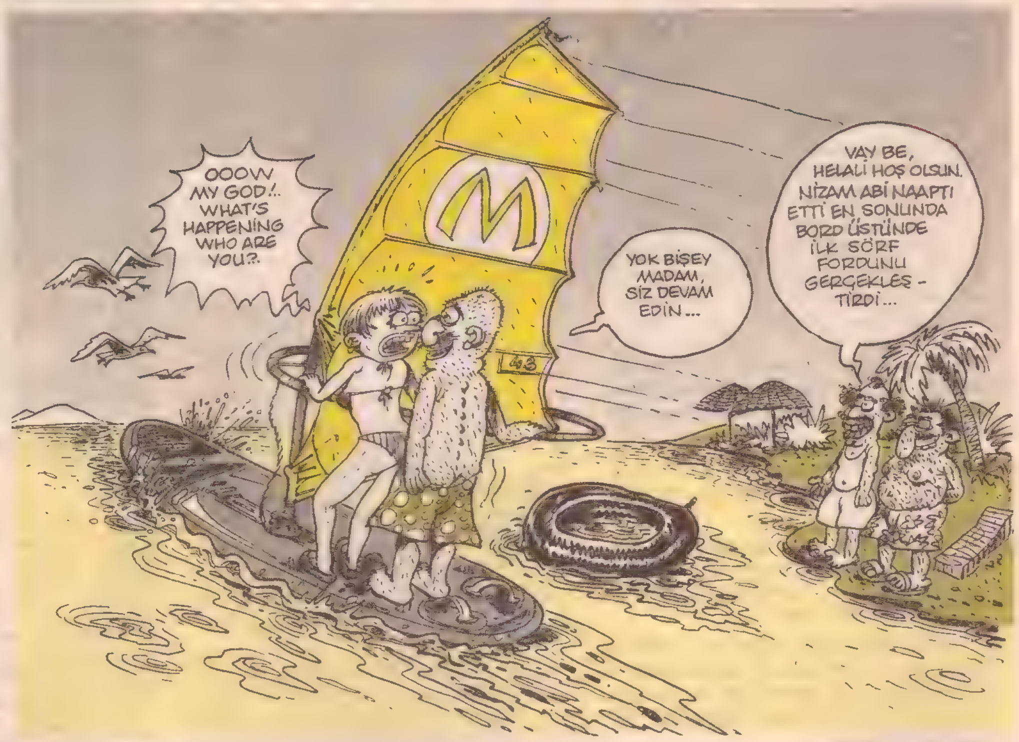
OOOW MY GOD!.. WHAT'S HAPPENING WHO ARE YOU?.
M
43
YOK BİŞEY MADAM, SİZ DEVAM EDİN...
VAY BE, HELALİ HOŞ OLSUN. NİZAM ABİ NAAPTI ETTİ EN SONUNDA BORD ÜSTÜNDE İLK SÖRF FORDUNU GERÇEKLEŞTİRDİ...

DUMUR

1. JET SKİ SEFERİ

Bir ada sahili... Alabildiğine uzuun bir kumsal... Herşey dingin, ılık ılık rüzgarlar esmekte... Koyunlar ve keçiler martılarla birlikte uzun kumsalda koşuşturuyorlar. Deniz dümdüz bir berraklıkla sakince ufuk çizgisiyle buluşuyor... Herşey o kadar güzel ki, bu sükûnetin içinde zevkle kayboluyor insan... İşte işte tam bu esnada onbir kişilik bir aile topçu müfrezesi gibi tekerlekli bir çekekin çektiği koca bir jet skiyle sahile geldi. Büyük bir velveleyle ve gümbürtüyle jet skiyi denize indirdiler. Sırasıyla önce erkekler, sonra kadınlar, gençler ve son olarak da çocuklar ve bebekler olmak üzere hepsi teker teker bindi azman gibi giden jet skiye... Evet evet bir de üstelik son binen çocuklar grubunun kucaklarında da bebekler vardı... Böyle bu şekilde sırasıyla bir grup jet skiye binerken sahildeki kalan aile fertleri onları kameraya çekiyorlardı. Görünmez kaza derler ya hani, buysa görünür, olası bir kazaydı ve kamerayla her an kendilerine ait bir kaza görüntüsü çekilebilirdi. Yüreğim ağzıma geldi. Denizdeki insanların yarım metre yanından geçen jet ski o günkü biçme hasadını yapmadı ve benim psikolojik travmam hariç herhangi kazaya sebebiyet vermeden kıyıya ulaştı. Ailenin lider konumundaki bir bireyi bağırarak **"Herkes bindi miii, binmeyen kaldı mııı?.."** diye haykırdı... Cevap gelmeyince yaşlısıyla genciyle, çocuğuyla, bebeğiyle her bir bireyin bindiği anlaşıldı. Jet skiyi torladılar topladılar, tekerlekli çekme aletine bağlayıp arkalarına bile bakmadan çekip gittiler, seferden top tüfek zaferle dönen bir ordu gibi tozu dumana katarak gözden kayboldular... Ancak o önceki sükûnet ve huzur da kaybolup, yerini temkin, sakınma, huzursuzluk ve dumura bıraktı...

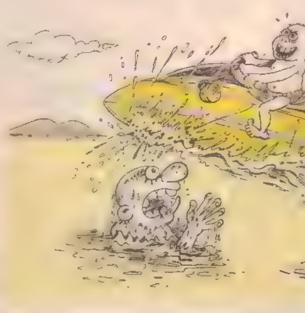

DETAYI

guneri@leman.com.tr

Funda

ÖZET: Kaza geçiren Funda bir kolu ve bacağını kaybedip bitkisel hayata girer. bir kaç yıl sonra kapıcının karısı Funda'nın kocasına kolu bacağı olmayan kendi kocasının fotoğrafını gösterir ve bir hikaye anlatır...

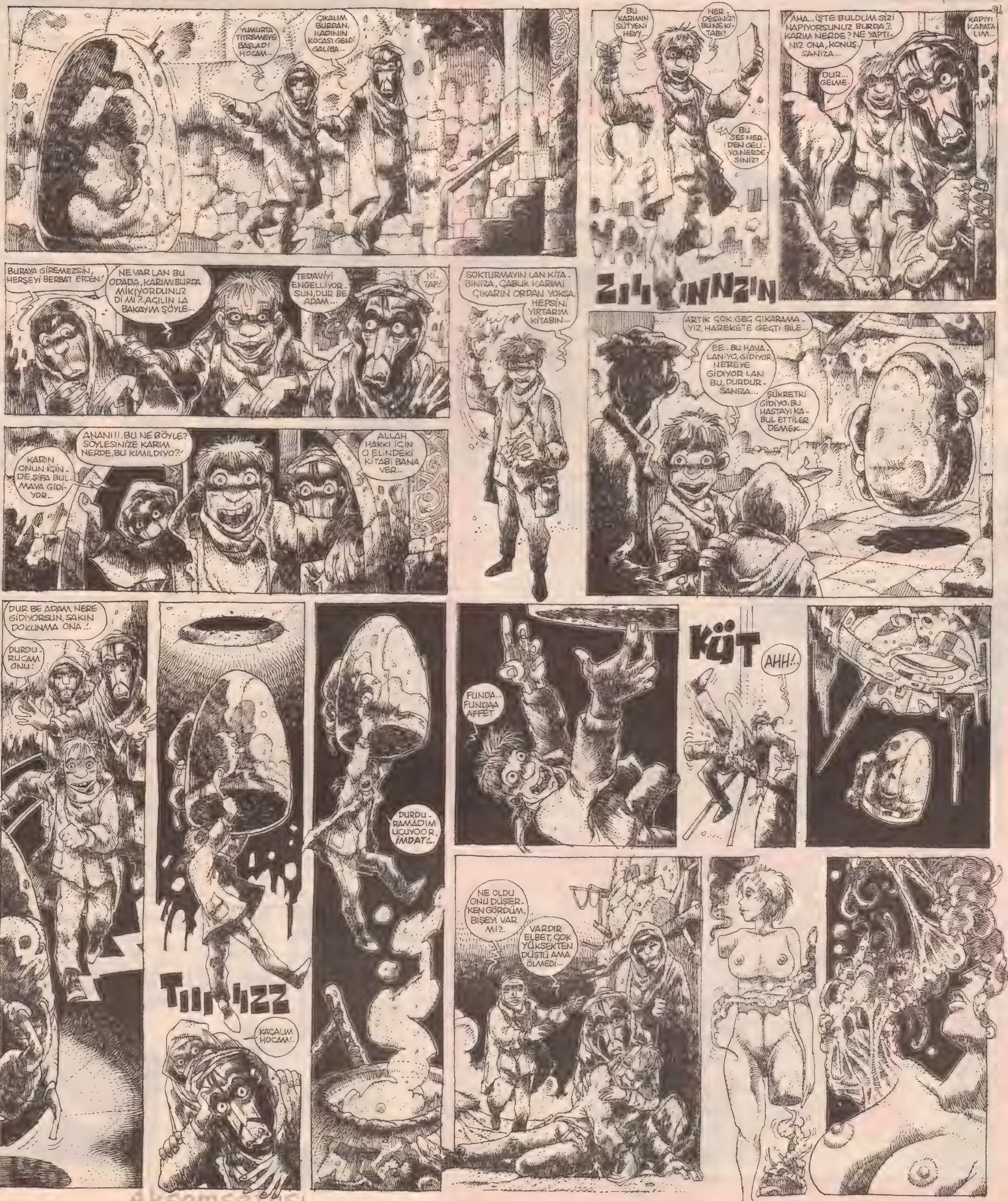
YUMURTA TİTREMEYE BAŞLADI HOCAM...
ÇIKALIM BURDAN, KADININ KOCASI GELDİ GALİBA...
BU KARIMIN SÜTYENİ HEYY...
NERDESİNİZ? BU NE KİTABI?
BU SES NERDEN GELİYO, NERDESİNİZ?
AHA... İŞTE BULDUM SİZİ NAPIYORSUNUZ BURDA?. KARIM NERDE? NE YAPTINIZ ONA, KONUŞSANIZA...
KAPIYI KAPATALIM...
DUR... GELME.
BURAYA GİREMEZSİN, HERŞEYİ BERBAT ETCEN!
NE VAR LAN BU ODADA, KARIM BURDA MIKIYORDUNUZ Dİ MI?..AÇILIN LA BAKAYIM ŞÖYLE...
TEDAVİYİ ENGELLİYORSUN, DUR BE ADAM...
KİTAP!..
SOKTURMAYIN LAN KİTABINIZA, ÇABUK KARIMI ÇIKARIN ORDAN YOKSA, HEPSİNİ YIRTARIM KİTABIN...
ZIIIINNZIN
ARTIK ÇOK GEÇ ÇIKARAMAYIZ, HAREKETE GEÇTİ BİLE...
EE... BU HAVALANIYO, GİDİYOR NEREYE GİDİYOR LAN BU, DURDURSANIZA...
ŞÜKRETKİ GİDİYO. BU HASTAYI KABUL ETTİLER DEMEK...
ANANIII. BU NE BÖYLE? SÖYLESİNİZE KARIM NERDE, BU KIMILDIYO?!
KARIN ONUN İÇİNDE, ŞİFA BULMAYA GİDİYOR...
ALLAH HAKKI İÇİN O ELİNDEKİ KİTABI BANA VER...
DUR BE ADAM NERE GİDİYORSUN, SAKIN DOKUNMA ONA!..
DURDURUCAM ONU!
TIIIIIZZ
KAÇALIM HOCAM!..
DURDURAMADIM UÇUYOOR, İMDAT!..
FUNDA... FUNDAA AFFET.
KÜT
AHH!..
NE OLDU ONU DÜŞERKEN GÖRDÜM, BİŞEYİ VAR MI?..
VARDIR ELBET, ÇOK YÜKSEKTEN DÜŞTÜ AMA ÖLMEDİ...

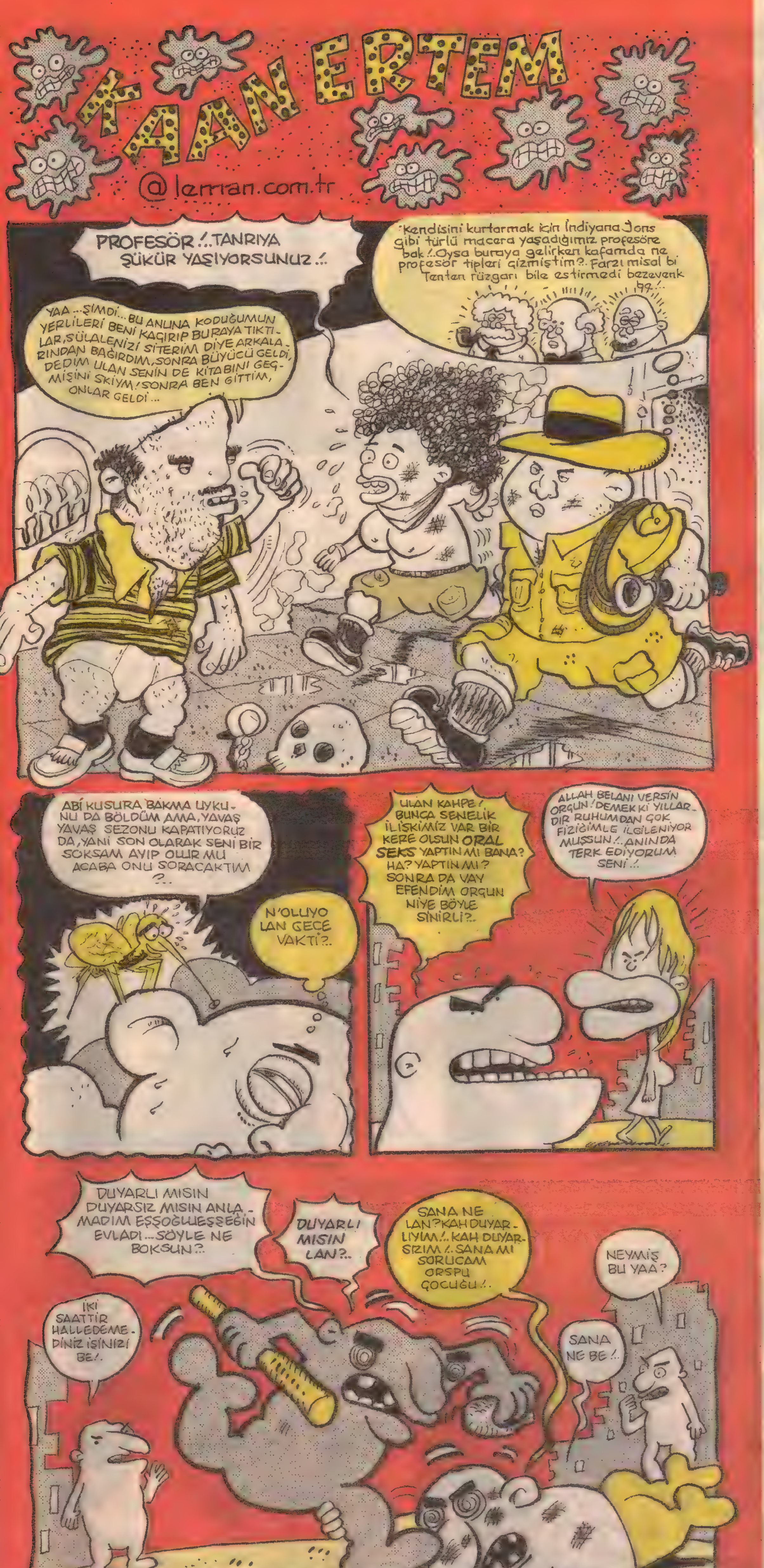

KAAN ERTEM
@lemran.com.tr
PROFESÖR !.. TANRIYA ŞÜKÜR YAŞIYORSUNUZ !.
Kendisini kurtarmak için İndiyana Jons gibi türlü macera yaşadığımız profesöre bak !.. Oysa buraya gelirken kafamda ne profesör tipleri çizmiştim?.. Farzı misal bi Tenten rüzgarı bile estirmedi bezevenk be !..
YAA ... ŞİMDİ ... BU ANUNA KODUĞUMUN YERLİLERİ BENİ KAÇIRIP BURAYA TIKTILAR, SÜLALENİZİ SİTERİM DİYE ARKALARINDAN BAĞIRDIM, SONRA BÜYÜCÜ GELDİ, DEDİM ULAN SENİN DE KİTABINI GEÇMİŞİNİ SKİYM ! SONRA BEN GİTTİM, ONLAR GELDİ ...
ABİ KUSURA BAKMA UYKUNU DA BÖLDÜM AMA, YAVAŞ YAVAŞ SEZONU KAPATIYORUZ DA, YANİ SON OLARAK SENİ BİR SOKSAM AYIP OLUR MU ACABA ONU SORACAKTIM ?..
N'OLUYO LAN GECE VAKTİ?..
ULAN KAHPE ! BUNCA SENELİK İLİŞKİMİZ VAR BİR KERE OLSUN ORAL SEKS YAPTIN MI BANA? HA? YAPTIN MI? SONRA DA VAY EFENDİM ORGUN NİYE BÖYLE SİNİRLİ?..
ALLAH BELANI VERSİN ORGUN ! DEMEK Kİ YILLARDIR RUHUMDAN ÇOK FİZİĞİMLE İLGİLENİYOR MUŞSUN !.. ANINDA TERK EDİYORUM SENİ !.
DUYARLI MISIN DUYARSIZ MISIN ANLAMADIM EŞŞOĞLUEŞŞEĞİN EVLADI ... SÖYLE NE BOKSUN?..
DUYARLI MISIN LAN?..
SANA NE LAN? KAH DUYARLIYIM !.. KAH DUYARSIZIM !.. SANA MI SORUCAM ORSPU ÇOCUĞU !.
NEYMİŞ BU YAA?
İKİ SAATTİR HALLEDEMEDİNİZ İŞİNİZİ BE !.
SANA NE BE !.

behicpek@leman.com.tr Behiç Pek

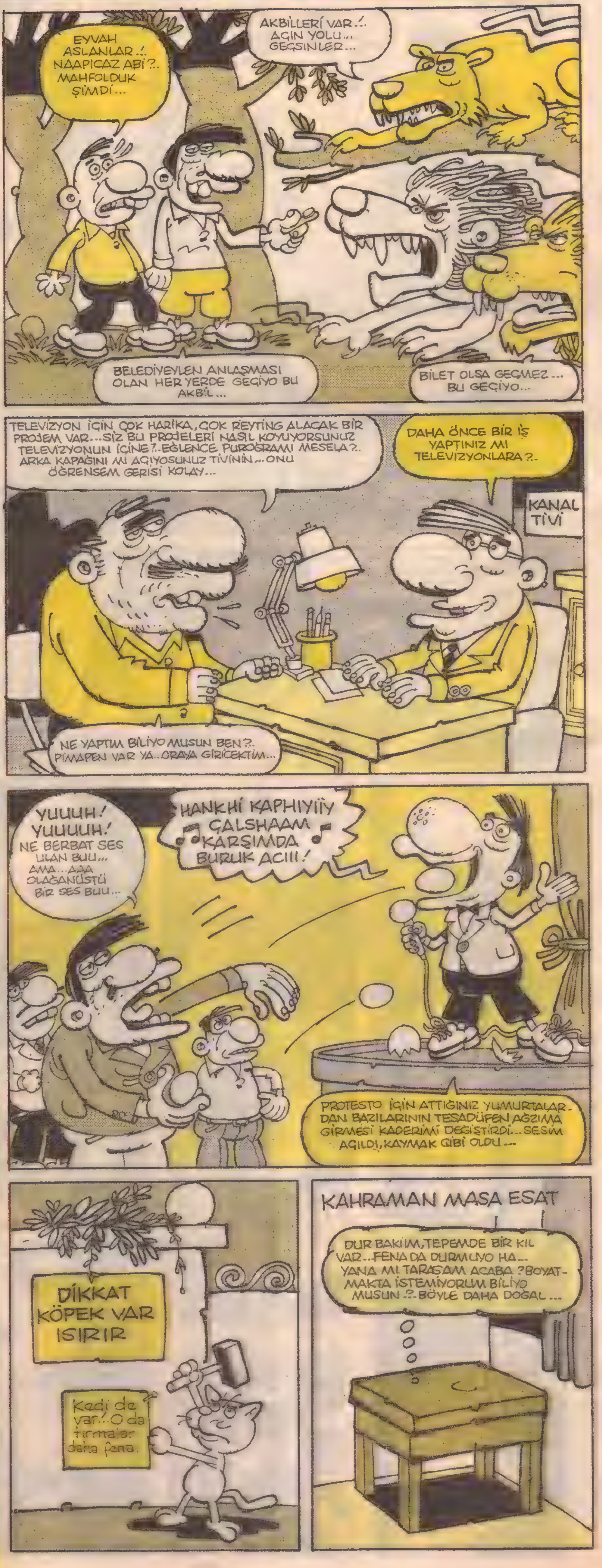

EYVAH ASLANLAR !.. NAAPICAZ ABİ ?.. MAHFOLDUK ŞİMDİ ...
AKBİLLERİ VAR !.. AÇIN YOLU ... GEÇSİNLER ...
BELEDİYEYLEN ANLAŞMASI OLAN HER YERDE GEÇİYO BU AKBİL ...
BİLET OLSA GEÇMEZ ... BU GEÇİYO ...
TELEVİZYON İÇİN ÇOK HARİKA, ÇOK REYTİNG ALACAK BİR PROJEM VAR ... SİZ BU PROJELERİ NASIL KOYUYORSUNUZ TELEVİZYONUN İÇİNE?.. EĞLENCE PUROĞRAMI MESELA?.. ARKA KAPAĞINI MI AÇIYOSUNUZ TİVİNİN ... ONU ÖĞRENSEM GERİSİ KOLAY ...
DAHA ÖNCE BİR İŞ YAPTINIZ MI TELEVİZYONLARA?..
KANAL TİVİ
NE YAPTIM BİLİYO MUSUN BEN?.. PİMAPEN VAR YA .. ORAYA GİRİCEKTİM ...
YUUUH ! YUUUUH ! NE BERBAT SES ULAN BUU ... AMA ... AAA OLAĞANÜSTÜ BİR SES BUU ...
HANKHİ KAPHIYIİY ÇALSHAAM KARŞIMDA BURUK ACIII !
PROTESTO İÇİN ATTIĞINIZ YUMURTALARDAN BAZILARININ TESADÜFEN AĞZIMA GİRMESİ KADERİMİ DEĞİŞTİRDİ ... SESİM AÇILDI, KAYMAK GİBİ OLDU ...
DİKKAT KÖPEK VAR ISIRIR
Kedi de var !.. O da tırmalar daha fena.
KAHRAMAN MASA ESAT
DUR BAKIM, TEPEMDE BİR KIL VAR ... FENA DA DURMUYO HA ... YANA MI TARASAM ACABA ? BOYATMAKTA İSTEMİYORUM BİLİYO MUSUN ?.. BÖYLE DAHA DOĞAL ...

AKSARAY PAŞAOĞLU

Tayland'da sekşten kuduran İstanbul'lu olgun bir erkek

Geçen hafta, anaokulundan arkadaşım Sairgün Petebütü ile Tayland'a uçtuk. Bu mevsimde Tayland'a sudan ucuz seks turları düzenleniyor. Herşey dahil 1500 dolar. Ve ben bu geziyi yazıp yazmamayı, başımı iki etiğimin arasına alarak tam üç otuz saat düşündüm. Sonunda mahrem özelimi pervasızca afişe etmemin bir nevi ahlâksızca olacağına karar verdim. Ama nedense oturup yazdım. Hayli de iç gıcıklayıcı oldu...

Uçakla Pataya'ya indiğimizde havaalanında 350 kişilik anadan üryan bir heyet tarafından karşılandık. Bunlar bizi oracıkta muz gibi soyarak hepimize komodo ejderi derisinden yapılmış geleneksel "Tay-don"lar biçip giydirdiler. Bu donlar, ovaladığınızda pulları ürpererek hazzınızı katlıyor. İlk gün Pataya seks merkezinden herkes kendine faliyet yapacağı bayan ortağını seçti. Ordan otele dönerek herkes şehvetini orta yerde ulu orta ve asıl enteresan olanı havuzbaşında ve havuz viagralı çay doluydu ve kaymaklı püsküvütleri havuza batırıp batırıp yiyorduk. Partnerim bir yandan ben sırtüstü yatıyorum, o ayakta ve tükürüğünü yüzüme doğru ağzından ip gibi salıp son anda geri çekerek beni heyecanlandırarak ben artık iyice kudurmuştum. Önümdeki insanlara yaslanarak ayakta zor durabiliyordum. İkinci gün bovling oynamaya gittik. Bovling toplarını çifter çifter avuçlayıp 150 metreye atıyordum. Seksim inanılmaz tavan yapıyordu. arkadaşım Sairgün ayak başparmağını devasa seks makinalarından birine kaptırınca altı dikiş atıldı. Gece seks yemekleri yemeye Jakarta'lı Edelman Usta'nın yerine gittik. Edelman Usta, belden yukarısı giyimli bir insan. Köfte yoğururken inim inim inliyor. Burası, böcek ve sürüngenlerden yapılan seks yemekleriyle ünlüymüş. Ben "Jeyanerotika" adı verilen canlı çiyan sote aldım. Yerken oluşan çiyan sokmaları ağız mukozasını inanılmaz duyarlılaştırarak insanı sekse hazırlıyor. Arkadaşım Sairgün ise altı metrelik mütevazı bir pitonun üzerine sürülmüş seksapelleri yalayarak yılanı tahrik etmeye çalıştı, ama başaramadı... Ben artık önüme kim çıkarsa etik olarak ona sarkıyordum. Ağır tahrik neticesinde inanılmaz olmuştum. Üçüncü gün, oradan kıvırtan aşırı anadan doğma bir mihmandar gelerek fil safarisine gideceğimizi bildirdi... Gittiğimiz fil, geniş kalçaları ve son derece dişi bir fil ve buram buram egzotik kokan biçimli vücudu filin vamp ve fil çıplak olduğu için ben otuz kırk tane tecavüzcü Coşkun gelse hepsini paralayabilirdim. Bu arada partnerim habire kaşık kaşık Tayland padişahlarından birinin macununa avuç avuç viagra atmış bana yediriyor ve etiğimi üfleyerek beni inanılmaz aygır gibi kişnememek için yumruğumu ısırıyordum. Dördüncü günün sonunda ben "Esas olay ne zaman ulan" diye dayanamadım bağırınca, kadeh ve şişeleri duvara atınca, camları da kırınca ordan iri gibi ikişer-buçuk metre iki kız şuh beni ohh el ve ayaklarımdan çıplak bir karyolaya bağlayıp 30 kırbaç ve kamyonla şehir dışında boş bir arsaya beni attılar. Orada beni sabah özel seks polisleri bulana kadar dingo adı verilen vahşi köpekler yaladı. Bu beni daha da ateşledi. Kurtulunca koşarak İstanbul'a kaçtım. Ve henüz yatışamadım. Çırağan Kempinski'nin ıslak damında inanılmaz dört dönüyorum...

Behiç Pek

RAMİZE ERER

ramize.erer@leman.com.tr

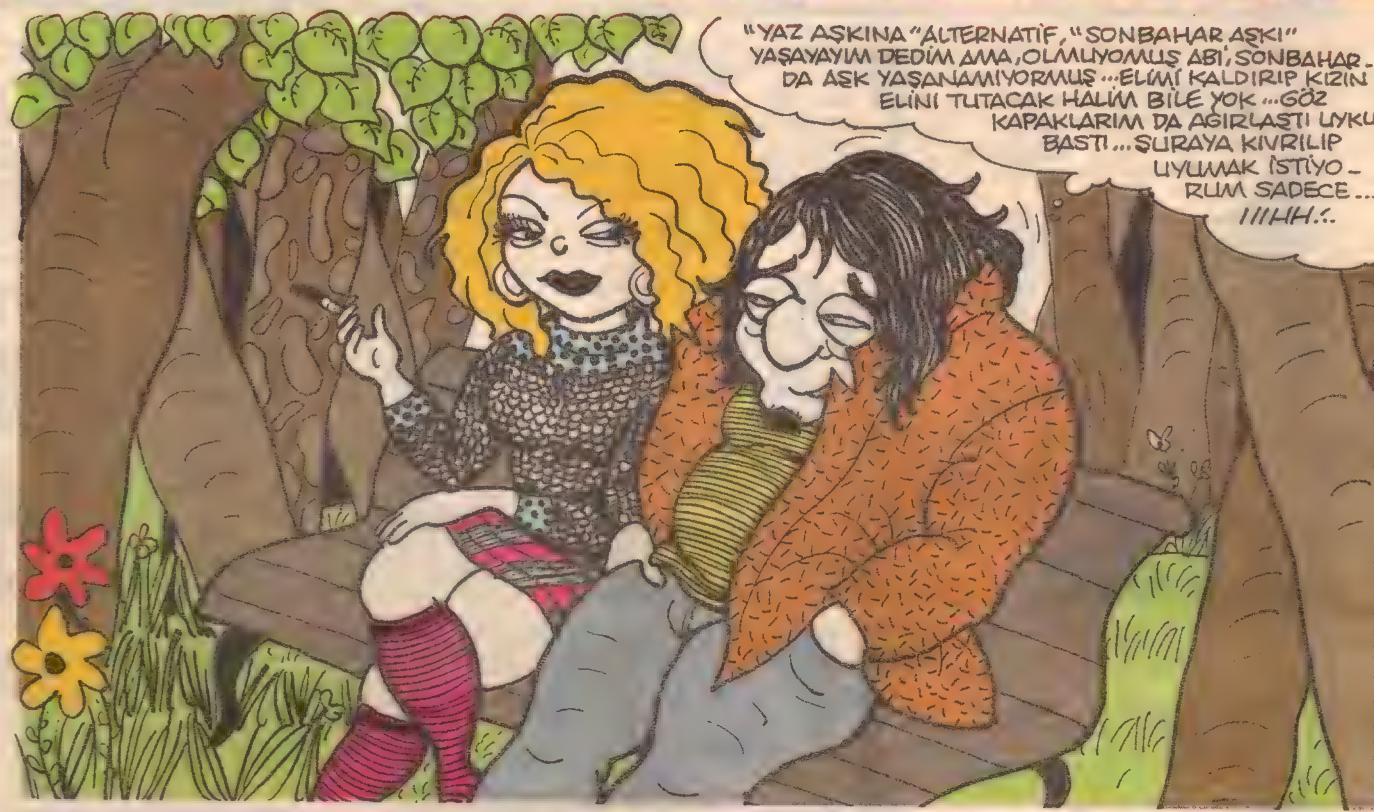
"YAZ AŞKINA "ALTERNATİF, "SONBAHAR AŞKI" YAŞAYAYIM DEDİM AMA, OLMUYOMUŞ ABİ, SONBAHARDA AŞK YAŞANAMIYORMUŞ ...ELİMİ KALDIRIP KIZIN ELİNİ TUTACAK HALİM BİLE YOK ...GÖZ KAPAKLARIM DA AĞIRLAŞTI UYKU BASTI ...ŞURAYA KIVRILIP UYUMAK İSTİYORUM SADECE... IIIHH.!.

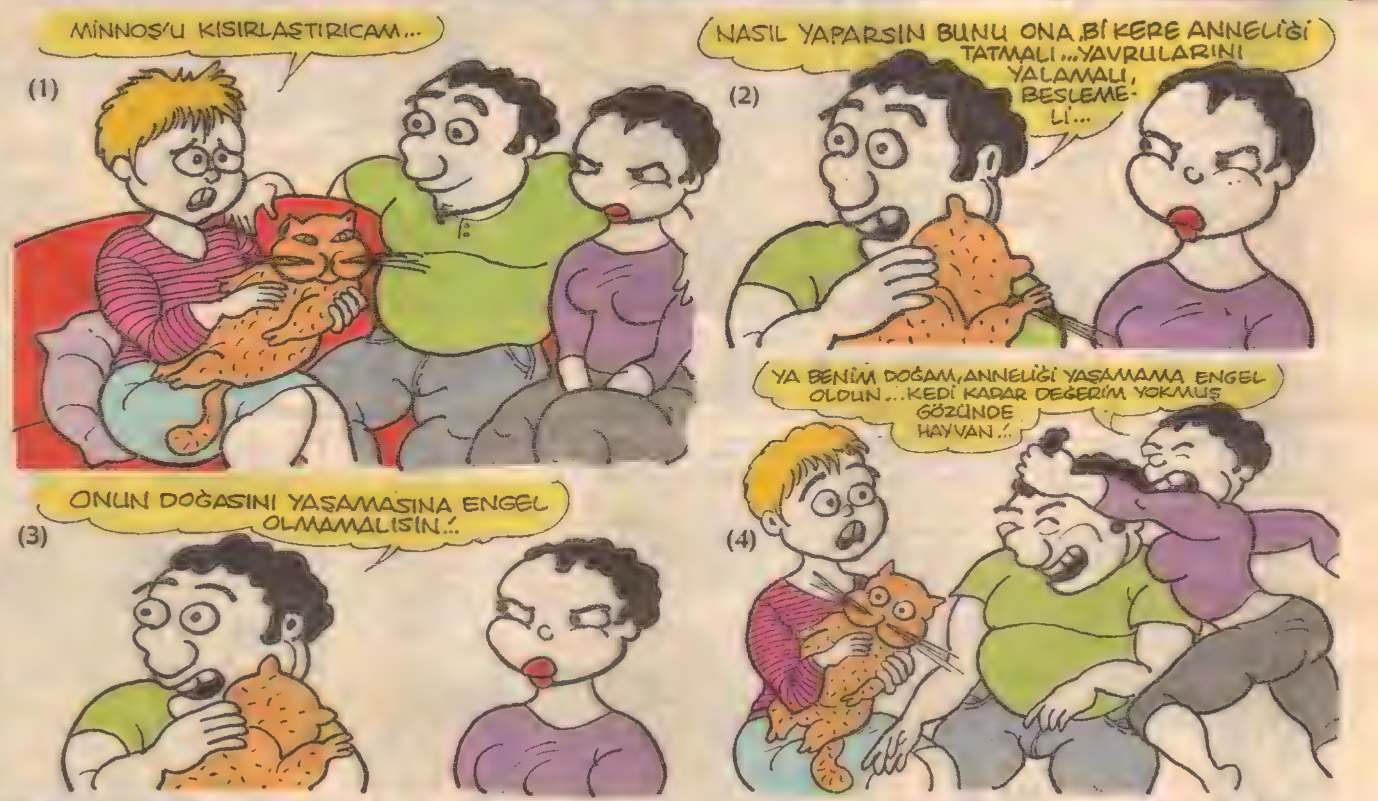
(1)
MİNNOŞ'U KISIRLAŞTIRICAM...
(2)
NASIL YAPARSIN BUNU ONA, Bİ KERE ANNELİĞİ TATMALI ...YAVRULARINI YALAMALI, BESLEMELİ...
(3)
ONUN DOĞASINI YAŞAMASINA ENGEL OLMAMALISIN.!.
(4)
YA BENİM DOĞAM, ANNELİĞİ YAŞAMAMA ENGEL OLDUN ...KEDİ KADAR DEĞERİM YOKMUŞ GÖZÜNDE HAYVAN.!.

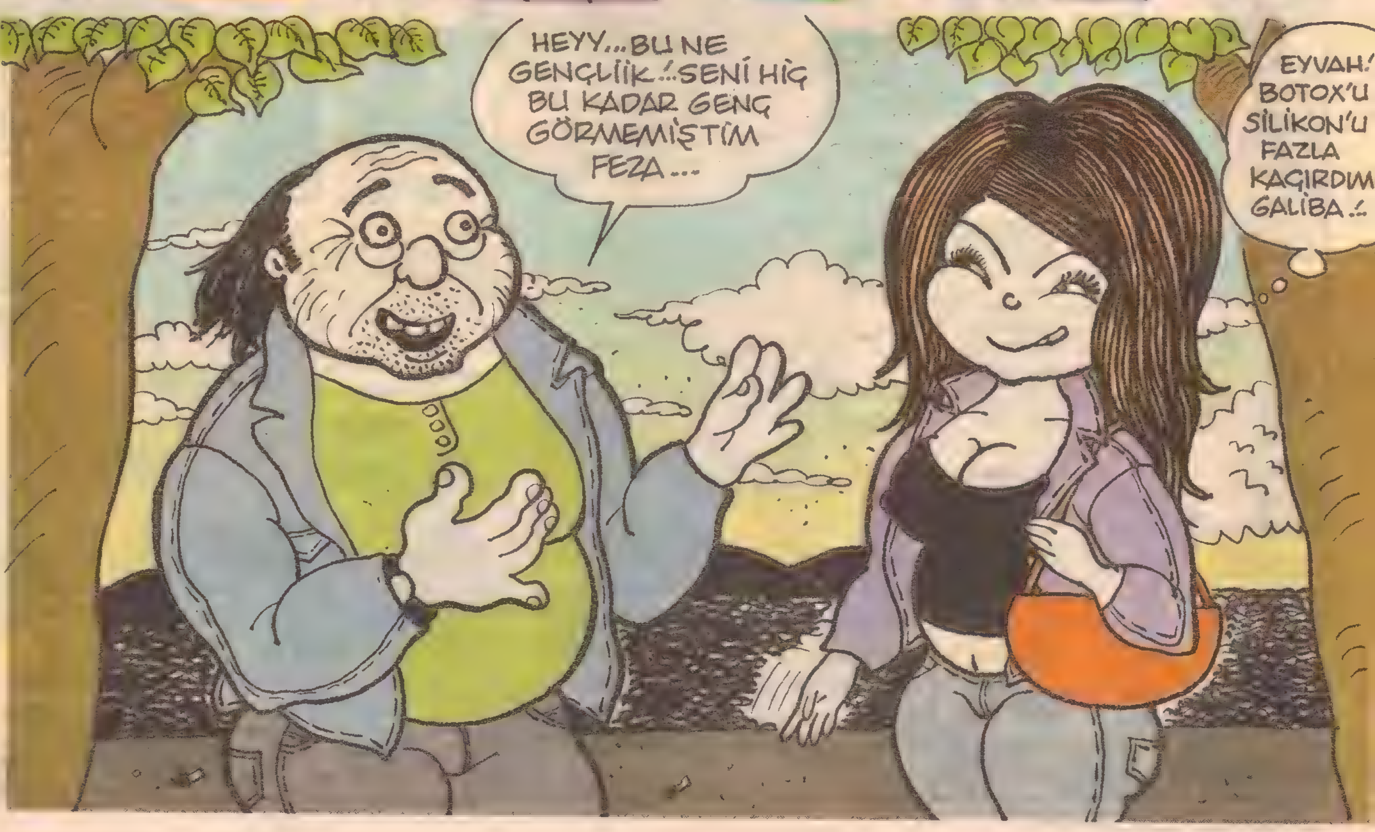
HEYY...BU NE GENÇLİİK.!.SENİ HİÇ BU KADAR GENÇ GÖRMEMİŞTİM FEZA...
EYVAH.! BOTOX'U SİLİKON'U FAZLA KAÇIRDIM GALİBA.!.

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

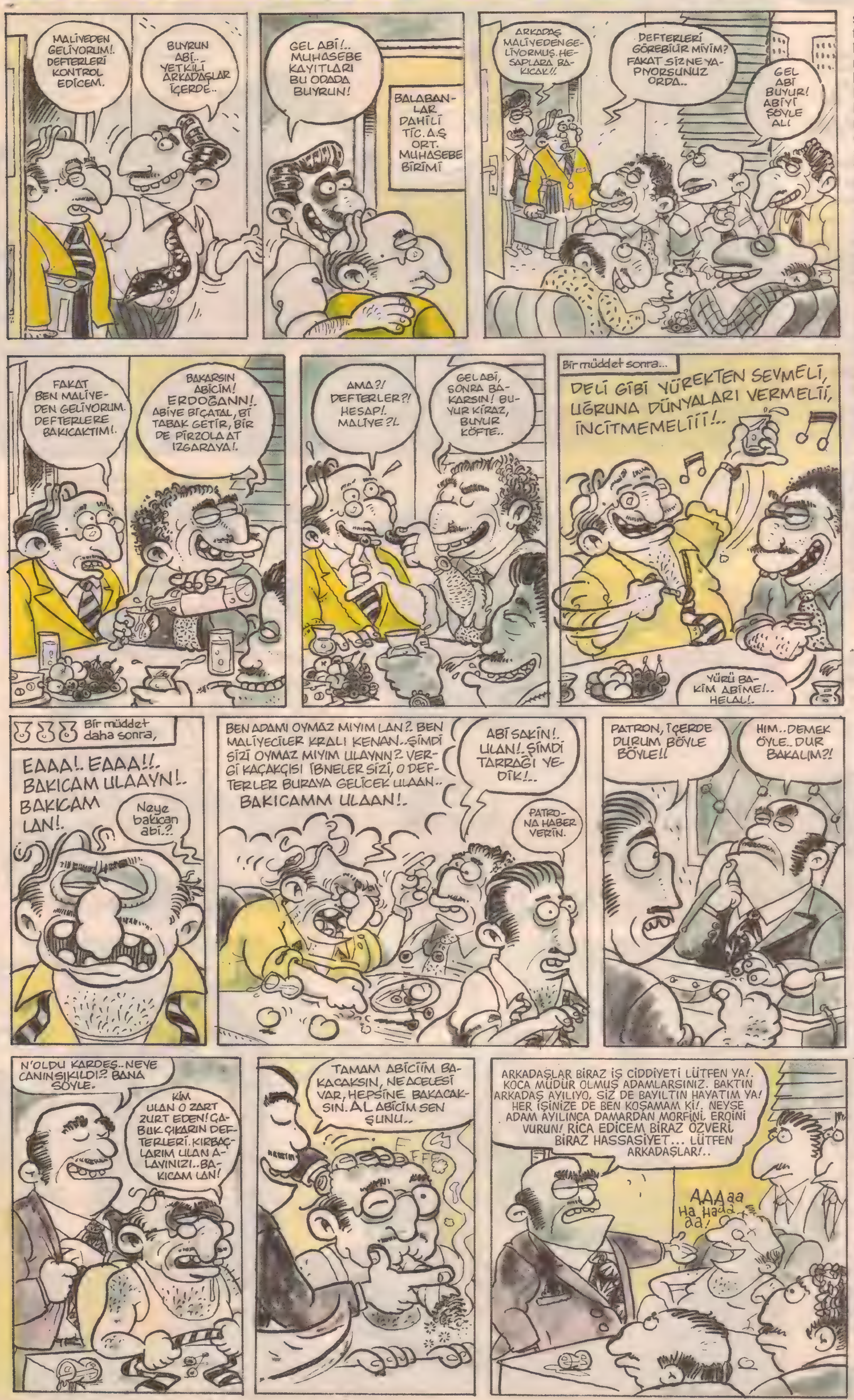
MALİYEDEN GELİYORUM!. DEFTERLERİ KONTROL EDİCEM.
BUYRUN ABİ.. YETKİLİ ARKADAŞLAR İÇERDE..
GEL ABİ!.. MUHASEBE KAYITLARI BU ODADA BUYRUN!
BALABANLAR DAHİLİ TİC. A.Ş ORT. MUHASEBE BİRİMİ
ARKADAŞ MALİYEDEN GELİYORMUŞ. HESAPLARA BAKICAK!!
DEFTERLERİ GÖREBİLİR MİYİM? FAKAT SİZ NE YAPIYORSUNUZ ORDA..
GEL ABİ BUYUR! ABİYİ ŞÖYLE ALI
FAKAT BEN MALİYEDEN GELİYORUM. DEFTERLERE BAKICAKTIM!.
BAKARSIN ABİCİM! ERDOĞANN!. ABİYE BIÇATAL, Bİ TABAK GETİR, BİR DE PİRZOLA AT IZGARAYA!.
AMA?! DEFTERLER?! HESAP!. MALİYE?!.
GEL ABİ, SONRA BAKARSIN! BUYUR KİRAZ, BUYUR KÖFTE..
Bir müddet sonra...
DELİ GİBİ YÜREKTEN SEVMELİ, UĞRUNA DÜNYALARI VERMELİİ, İNCİTMEMELİİİ!..
YÜRÜ BAKİM ABİME!.. HELAL!.
Bir müddet daha sonra,
EAAA!. EAAA!!. BAKICAM ULAAYN!.. BAKICAM LAN!.
Neye bakıcan abi.?
BEN ADAMI OYMAZ MIYIM LAN?. BEN MALİYECİLER KRALI KENAN..ŞİMDİ SİZİ OYMAZ MIYIM ULAYNN?. VERGİ KAÇAKÇISI İBNELER SİZİ, O DEFTERLER BURAYA GELİCEK ULAAN.. BAKICAMM ULAAN!.
ABİ SAKİN!. ULAN!. ŞİMDİ TARRAĞI YEDİK!..
PATRONA HABER VERİN.
PATRON, İÇERDE DURUM BÖYLE BÖYLE!!
HIM..DEMEK ÖYLE..DUR BAKALIM?!
N'OLDU KARDEŞ..NEYE CANIN SIKILDI?. BANA SÖYLE.
KİM ULAN O ZART ZURT EDEN! ÇABUK ÇIKARIN DEFTERLERİ. KIRBAÇLARIM ULAN ALAYINIZI..BAKICAM LAN!
TAMAM ABİCİİM BAKACAKSIN, NE ACELESİ VAR, HEPSİNE BAKACAKSIN. AL ABİCİM SEN ŞUNU..
FFFF
ARKADAŞLAR BİRAZ İŞ CİDDİYETİ LÜTFEN YA!. KOCA MÜDÜR OLMUŞ ADAMLARSINIZ. BAKTIN ARKADAŞ AYILIYO, SİZ DE BAYILTIN HAYATIM YA! HER İŞİNİZE DE BEN KOŞAMAM Kİ!. NEYSE ADAM AYILINCA DAMARDAN MORFİNİ, EROİNİ VURUN! RİCA EDİCEM BİRAZ ÖZVERİ BİRAZ HASSASİYET... LÜTFEN ARKADAŞLAR!..
AAAaa Ha Haaa aa!

cemaahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

METİN FİDAN

'Boş', çok önemli, değerli bişiydir!. İnsanın, dörtte üçü boştur!. Birşeye canımız sıkılınca, arkadaşlarımız bize "boşver yaa" der. Ona bi tane boş veririz hemen. Boşluk çok kıymetlidir fekat, öyle zırt pırt herkese dağıtmamalıyız. Ve unutmamalıyız ki, "Boş konuşanın, Allah canını alır!." Off, böyle bi atasözümüz olsaydı ne biçim tırsar, çekinirdik ha.. Şu daha ılımlı: Boş'a koysan dolmuyo, doluya koysan almıyo." Sıkıntılı anları tarif eder bu söz. Zorlu ve güç durumlardan, 'boş' atıp dolu tutmaya çalışarak kurtulabiliriz! Baktık ki o da olmuyo, kürek çekmeliyiz öyleyse.. Çek çek, kötü şeyler getirme aklına hemen; 'boş' durmaktan iyidir!. Bi de, 'boş bulunmak' vardır. Aslında çok da fena bişiy değildir. Yani, hem bulunuyosun, varsın bi şekilde, bi de boş'luun var üstelik. Hiç yoktan iyi di mi! Gene de dikkatli olmalı, tamaamen de boş bulunmamalıyız. Bu kontrol gücünü, arasıra boşalmak'la sağlarız. Boşalmak, çeşitli bedensel ihtiyaçların giderilmesiyle elde edilir. Bu arada, Empty, inkilisçe 'boş' demektir! 'Boş' zamannarımızı, böyle dil öyrenmek, atari oynamak gibi çeşitli hobilerle değerlendirebiliriz!. Ayrıca, bi yere oturacağımız vakit, "burası boş mu" diye sormalıyız önce. Arkadaş gelcek derlerse, 'hanki arkadaş, kim, Müjgan mı' diye boş laf etmemeliyiz! İlla bi kavga çıkıcak gibiyse, karın boşluğunuza darbe gelmemesine dikkat edin bari. Çok acıtıyo..

Bi çekilişin, 'boş' çıkmasına müsade etmezdim ben. Sevmezdi çünkü çocuklar boş'u!. Bayram günnerinde, harçlık çıkarmak için mahallede hazırladığım niyetin (bi çeşit piyango) kazınan yuvarlakların altını, doldururdum hep. Eski kitaplar, Gırgırın eski sayıları, Tommiksler filan koyardım boş numaralar yerine. Hiç kitap, dergi okumayan bi velet bile, boş çıkmadıı için sevinirdi en azından! Yukarı maallede, bi sürü 'boşu' olan başka bi niyetçi çocuk vardı; daa sonra onu kârda geçtim. Boş, kazıklamak gibi bişeydir bazen çünkü!. Kimi boşlukları azıcık doldurmalı, iticiliini azaltmalıyız.

Ve kimi zamanlarda da, 'boşa' kaçmalıyız.. Bi arayıştır boş'a kaçmak. Uygun koşullarda iyi paslar alınabilir.. "Boş musunuz?." Böyle demişti bi kadın bana. Kendimi çok boş bırakmıştım o dönem; dökülüyodum, pantolonumun belini iple bağlıyodum. "Boş musunuz?" diye sormuştu, sosyetik kadın. Elinde bi sürü poşet, çanta vardı. "Boşum," dedim! Paketlerini, taşıdım durağa kadar. Beşyüz bin lira filan verdi. İyi, hiç param yoktu o gün!. Sonra, tırstım biraz; ertesi gün dolu görünmeye çalıştım. Ama nası olucaktı, hiç bilmiyodum! İçimdeki varlık, doluluk, her ne halt varsa orda işte, bilinsin, uzaktan annaşılsın istiyodum. Ulan, bi türlü annaşılmıyodu fekat. O kadar boş herifler, yavşak insannar vardı ki etrafta, acayip dolu gibi görünüyodu onnar! Bi kıyafet, bi gözlük, bitti! İki üç parça ilginç eşya ve tavırla, tüm boşluklardan arınıp, boğazlarına kadar doluyorlardı!. 'Boş' verdim sonra. Boş'ka bi seçeneğim yoktu.. Zorlayınca, güzel olmuyodu hem!. Fekat, daa bilinçli bi 'boşverişti' bu tabii.. Gene de, tamaamen boş bırakamayız! Arasıra aynı meseleleri inatla kurcalamalı, 'hayat kısa, herşey boş ulan' deyip, pes etmemeliyiz.. Bişey 'boşa' giderse, yani bi emeğiniz filan, siz düşünün ki, güzel bi yere gitmiştir o! Öyle hayâl edin, boşa, boşluğa gitti demeyin hemencik. Ayrıca, zırt pırt, insanlara bu şekil dandik öğütler de vermemeliyiz! İnsannar nasihat değil, para istiyo. 'Boşta diilsek', çalışıyosak filan, arkadaşlarımıza bi milyon lira, oniki milyon lira, üçyüzelli milyon lira (oha, yok o kadar!), çeşitli miktarlarda borç vermeliyiz. Bi zaman sonra geri rica ettiimizde, öyle 'boş boş' yüzümüze bakan tipler olmıycak tabi.

Bir 'boş' çok değerlidir de, yukarda görüldüü üzere, iki tane yan yana 'boş' berbat gözükür.. İki 'boş', bi dolu etmez hem.. İki dolu, nefis bi dolu eder fekat! Bir 'boş' ve bir dolu ise, yarım dolu eder. Veya yarım 'boşluk' eder; bardakların ilişkisiyle ilgili bi sorun bu.. Doluyu 'boşa' koyduktan sonra, birazını, 'boşun' üsteki en dolu kısmını geri alıp, dolunun en boş bölgesine yerleştirmek, hoş bir doluluk hissi yaratırken, bir tür boşluk ferahlığı da verir! Bi yazıda filan 'boş geçmemek' için, arasıra böyle şematik durumlar tasarlamalıyız!. 'Boş konuşmak' ile 'boş geçmemek' arasında, hassas bir çizgi mevcuttur ama!. Örneğin: "bi de 'boş' diye bişey var, çamaşır makinesi felan," dersem, espiri yapıcam diye, durduk yerde lavuk bi şirketin reklamını yapmış olurum. Sonra etkisini hafifletmeye uğraşır, "filips, soni, yumaatu, toşiba, festel, kenvut," derim salak gibi! Biraz garip karşılanabilir bu durum. Demek ki, insan ağzından çıkana tikkat etmeli, 'boş' bulunmamalıdır!. Gerçekten 'boş' olan yerlere, arsa, top saası, arazi filan denir! Oralarda henüz bina yoktur. Maalle maçı, japon kale maç filan yapılır, boşluun tadı çıkarılır!.

Boşluk', daa içsel bi kavram, artistik bi mesele olarak da karşımıza çıkmaktadır! 'Boşluğa düşen adam', 'Boşlukta çırpınan kadın' şeklinde, iddialı roman isimleri mevcuttur! Boş boş bitpazarında gezinirken filan, insanın hemen ilgisini çeker bu tür kitap adları! Hmm, boşluu sorguluyo ha? Vay be!. Bi bok da annatamaz çoğu fekat. Halbuki, acayip değerli bişiydir 'boşluk!. Sürekli kullandıımız bi eşya, bi varlık gibidir.. Ulan hem 'boş', hem de 'var' ama, dolu gibi yani, nası oluyo lan' şeklinde sorular sormamıza yol açar!. Var olan şeyler arasındaki mesafe, onların bir çeşit zamkı tutkalı, bağlacıdır 'boşluk!. Müzikte de, es denen 'boşluklar vardır! Bi suskunnuk olur; ve aniden bi ses belirir! Bu tür 'boşluklar', üç beş saniye kadar devam edebilir. Tam sekiz dakka olmuşsa, umutlanmamalıyız artık, o şarkı bitmiştir!. Pinkfloydun 'Viş yu vör hiır' albümünde, ikinci parçanın sonundaki kalabalık gürültüsünden sonra, küçük bi damla sesi duyulur. Beklemek ve sesi az açmak gerekir bu kısmı işitmek için.. 'Üç nokta' biçiminde bir 'boşluk' çeşidi vardır ayrıca. Fransız yazar 'Celine' abartmış, dört, beş nokta felan eklemiştir.. 'Boşluk', tam olarak 'yokluk ve hiçlik' demek değildir asla.. İnternötte meyil, cip tilifonunda mesaj yazarkene, 'boşluk' bırakılır sürekli! 'Boşluk' olmasaydı herşey birbirine karışırdı, angut teknoloji iflas ederdi! Bazı insannar, boşluu sevmez, fecii tırsarlar. Veya kontör gitmesin diye öyle gıcık gıcık, bitişik yazıyolardır!.. Hayatta arasıra, bişeyleri azıcık boş vermeli, boşluun nefis etkisini gözardı etmemeliyiz!.

(Boş ol!), (boş ol!), (boş ol!) Böyle üç kere ardarda bunu yazınca da, yazı bitiyo ve ondan kurtuluyosun!.. (Cuviriiiyk!) (???!!.)

Derya Sayın

derya_sayin@mynet.com

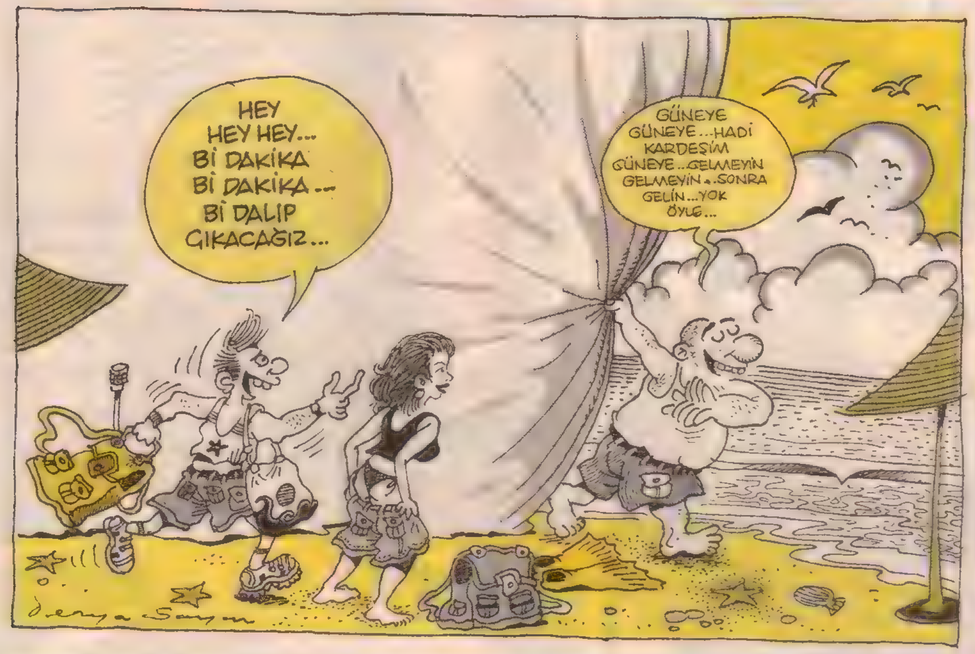
HEY
HEY HEY...
Bİ DAKİKA
Bİ DAKİKA...
Bİ DALIP
ÇIKACAĞIZ...
GÜNEYE
GÜNEYE...HADİ
KARDEŞİM
GÜNEYE...GELMEYİN
GELMEYİN..SONRA
GELİN...YOK
ÖYLE...
derya Sayın

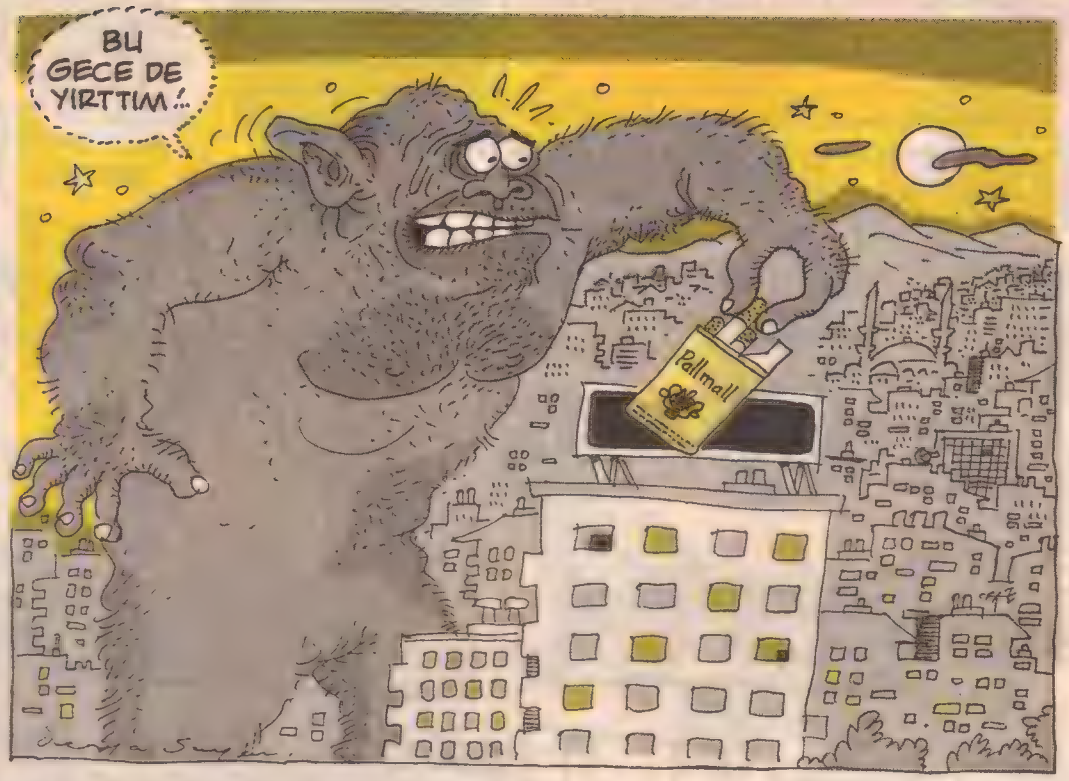
BU
GECE DE
YIRTTIM!..
Pallmall
derya Sayın

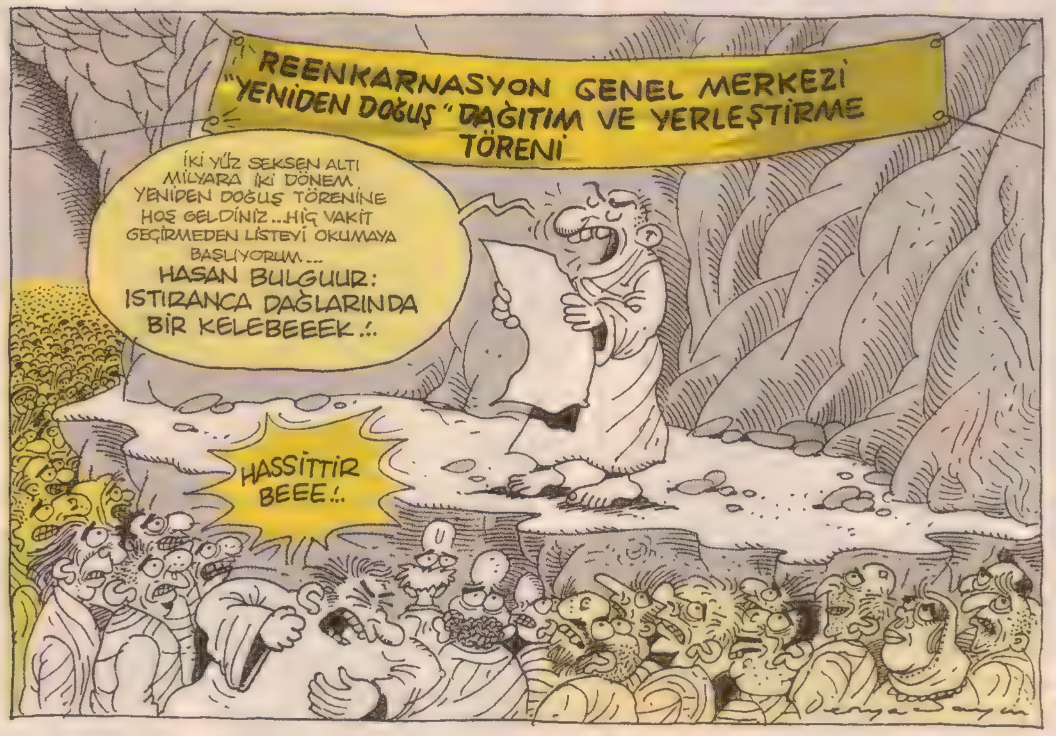
REENKARNASYON GENEL MERKEZİ
"YENİDEN DOĞUŞ" DAĞITIM VE YERLEŞTİRME
TÖRENİ
İKİ YÜZ SEKSEN ALTI MİLYARA İKİ DÖNEM YENİDEN DOĞUŞ TÖRENİNE HOŞ GELDİNİZ...HİÇ VAKİT GEÇİRMEDEN LİSTEYİ OKUMAYA BAŞLIYORUM...
HASAN BULGUUR:
ISTIRANCA DAĞLARINDA
BİR KELEBEEEK!..
HASSİTTİR
BEEE!..
derya Sayın

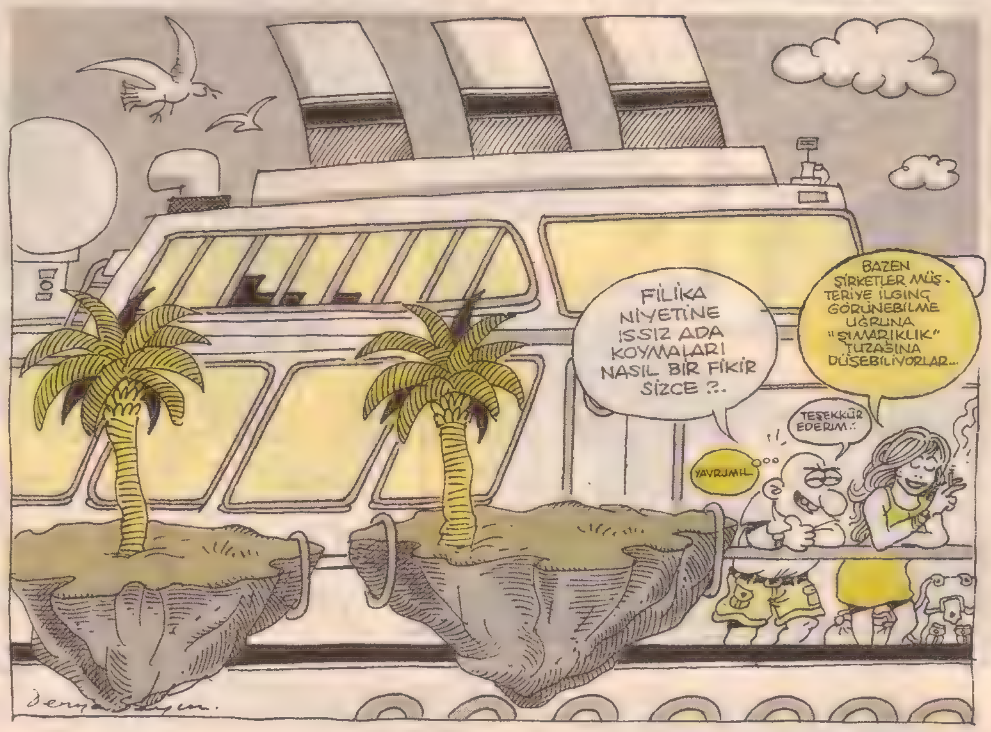
FİLİKA NİYETİNE ISSIZ ADA KOYMALARI NASIL BİR FİKİR SİZCE ?..
BAZEN ŞİRKETLER MÜŞTERİYE ILGINÇ GÖRÜNEBİLME UĞRUNA "ŞIMARIKLIK" TUZAĞINA DÜŞEBİLİYORLAR...
TEŞEKKÜR EDERİM!..
YAVRUMM!..
derya Sayın

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU
NO: 47 80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Selam Büyük Leman Ailesi;

Büyük diyorum, çünkü yazarı, çizeri, yapım elemanları ve okurlarıyla Leman yayınlarını buluşturmak için çaba harcayan emekçileri ve buna bir de bin heyecanla bir sonraki sayıyı bekleyen okurlarını ekledik mi erişilmez büyük bir aile oluyor.

Artık Perşembeyi gün olarak Leman günü olarak anımsıyorum. Ve sabırsızlıkla bekliyorum. Bunlar için sağolun.

L Manyak
YANDIM ŞIRA GIBIN!

Ben aslen Tokatlıyım fakat Hatay'da okuyorum şu an. Yıllardır bırakmadığımı itiraf edeyim Leman'ı. Ama son zamanlarda bir alışkanlık daha ekledim bunlara "Kaçak Yayın" inan Leman'a yakışır bir çocuk daha doğdu dedim kutlarım. Her yazısıyla röportajlarıyla mükemmel üstü bir yayın.

Benim bu mektubu yazmak çok önceden beri aklımdaydı ama fırsat veya olanak bulamadım veya da erindim. Ama bu defa hepsini kaldırdım ortadan ve yazdım. Ha bu arada Lemanyak'taki bulmayacayı da biraz yaptım onu da gönderiyorum.

Bu arada Cezmi Ersöz benim deyiminle "yağmurlu gecelerin duygusal ve asi yazarı" benim duygularımın içine sevince giren adam ondan da bir imzalı poster istiyorum gönderirse sevinirim.

Uzun, yorucu ama insanlık namınca olan bu umut yolunuzun her kilometresinde bir mutluluk bariyerine çarpmanız dileğiyle

Herşeyin en iyisi, en dürüstü ve anlamlısı Leman okumaktan geçer. Yaşayan insan "Leman" olur.

İsimsiz

"Ah Şu Heyecan"

Merhaba sevgili Leman dostları, ben 16 yaşında şimdiden stresi keşfeden bir genç kızım.

Yaklaşık 1 sene önce LGS'na girdim. Ben oldum olası nedense çok heyecanlıyımdır. O sınavda yine heyecanlandım. Bu heyecan benim saçımın dökülmesine sebep oldu. Saçım döküldükçe benim stresim arttı. Böylece saç denen birşey kalmadı. Bir sene tedavi oldum. Sonunda saçlarım yeniden çıktı derken bu sefer karne stresi yaşadım. Haydaa bu defa Şubat ayında döküldü. Karnemde hiç zayıfım yoktu ama birşey alamamam beni deli etti. Şimdi 2 aydır ışın tedavisi görüyorum. Saçlarım da çıkıyor. Şimdi mutluyum.

O sıralar Leman okumayı bırakmıştım. Şimdi buna çok pişmanım. Üzülmenin benim için daha kötü olduğunu şimdi anlıyorum. Anlayacağınız değmezmiş.

Ben de şimdi Leman dostlarıyla tanışmak istiyorum. Kapım herkese, her zaman açıktır. Asla Leman okumayı da bırakmayın. Leman okuyup, güzelleşelim dostlarım.

Meriç İnan
Nusratiye Mah. 5003 Sok.
Erciyes Apt. No: 5/15 Mersin

Merhaba Umut!

Benim de bir umudum, benim de bir hayalim vardı. Tıpkı küçük çocukların olduğu gibi. Öyle çok büyük, ulaşılamayacak hayallerim yoktu geniş ufuklu çocuklar gibi. Zengin, kariyerli olmak da değildi amacım. Neydi biliyor musun? Sadece öğretmen olmak. Çok büyük bir istek değildi benimkisi.

Çocuklara umudu, mutluluğu, geleceğin nasıl yaşanılır hale getirilebileceğini aşılamaktı sadece. Bu küçücük isteğim bile gerçekleşemedi. Bir YÖK yasasına takılıp bu zamana kadar geldi. Kurunun yanında yanan yaşlara katıldı çaresizce. Belki diyorum hani hep deriz ya keşkeleri ben de bir gün öğretmen olurum. Bir köy okulunda bütün çocukları sever, onlarla oyunlar oynarım. Her zaman yenilmek pahasına da olsa hep oynamak oynamak isterim. Belki o çocukların hayallerine yön veririm. Onlar için en iyi neyse onun başarılması yolunda çaba sarfederim. Hiç bıkmam, usanmam hep oynarım, hep eğlenirim hep güldürürüm. Arada istemeyerek de olsa kızarım. Ufak şakalarla yanlışını yüzüne vururum. Doğruyu görsün, başkası küçümsemesin diye yaparım bunu. Hiç bir şeyi ezberletmem müfredatlara inat çünkü bilirim ezberin zorluğunu, bıkkınlık verici durumunu. Acırım sayfalara, acırım ezber ezber diyen eğitim sistemine ve of çekerim yeni nesiller bizim gibi yorgun beyinlere sahip olmasın diye.

En kötü anımda beni güldüren Leman'a memur kentinden kucak dolusu sevgiler...

Bahar Çilek

Merhaba, Sevgili Leman Okurları

Mektubuma nasıl başlayacağımı aslında pek bilemiyorum. İlk defa bir dergiye mektup yazıp, beni tanımayanlarla bu hislerimi paylaşmak istedim.

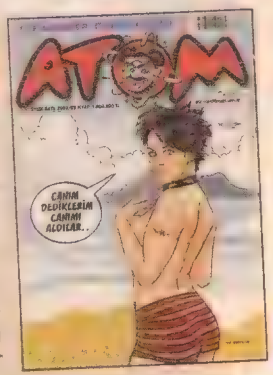
ATOM
CANIM DEDİKLERİM CANIMI ALDILAR..

Leman dergisini okuyorum, okuma sebebim, hayatın doğru yanlarını, şöyle gırgır yönüyle gösteriyor olması. Hayatı az, biraz, daha kötü yönleriyle doğruyu gösteriyor olması. Leman dergisini özgür hayatımda da okurdum burada da elimden geldiği kadar okumaya gayret gösteriyorum.

Burada insan kendini yalnız hissediyor. Devamlı dışarıdan gelecek haberleri beklemekle geçiyor zamanı ve bu haberleri de bir (ulak) olan postadan bekliyorum.

Çok fazla yazıştığım arkadaşım yok. Çok ciddi şekilde yanlızlık yaşıyorum.

Eğer siz okurlardan kendini yanlız hisseden ve paylaşmayı, paylaşmakla yaşamak isteyen Leman dostlarından mektupları bekliyor olduğumu söylemek isterim.

Satırlarımı fazla uzun tutamayacağım... Leman'a hizmet eden ve Leman okuyucularına sonsuz selamlarımı yollar her şeyin yüreklerine göre olmasını temenni ederim..

Selami Akyıl
Aydın Kapalı Cezaevi 9. Koğuş / Aydın

LeMan
SAYI: 618
12 EYLÜL 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
• **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
• **Yazıişleri Müdürü:** Zafer AKNAR
• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • M. ÖZKANOĞLU • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.OZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0.212 292 44 91 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Fax:** 0212.245 38 06 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

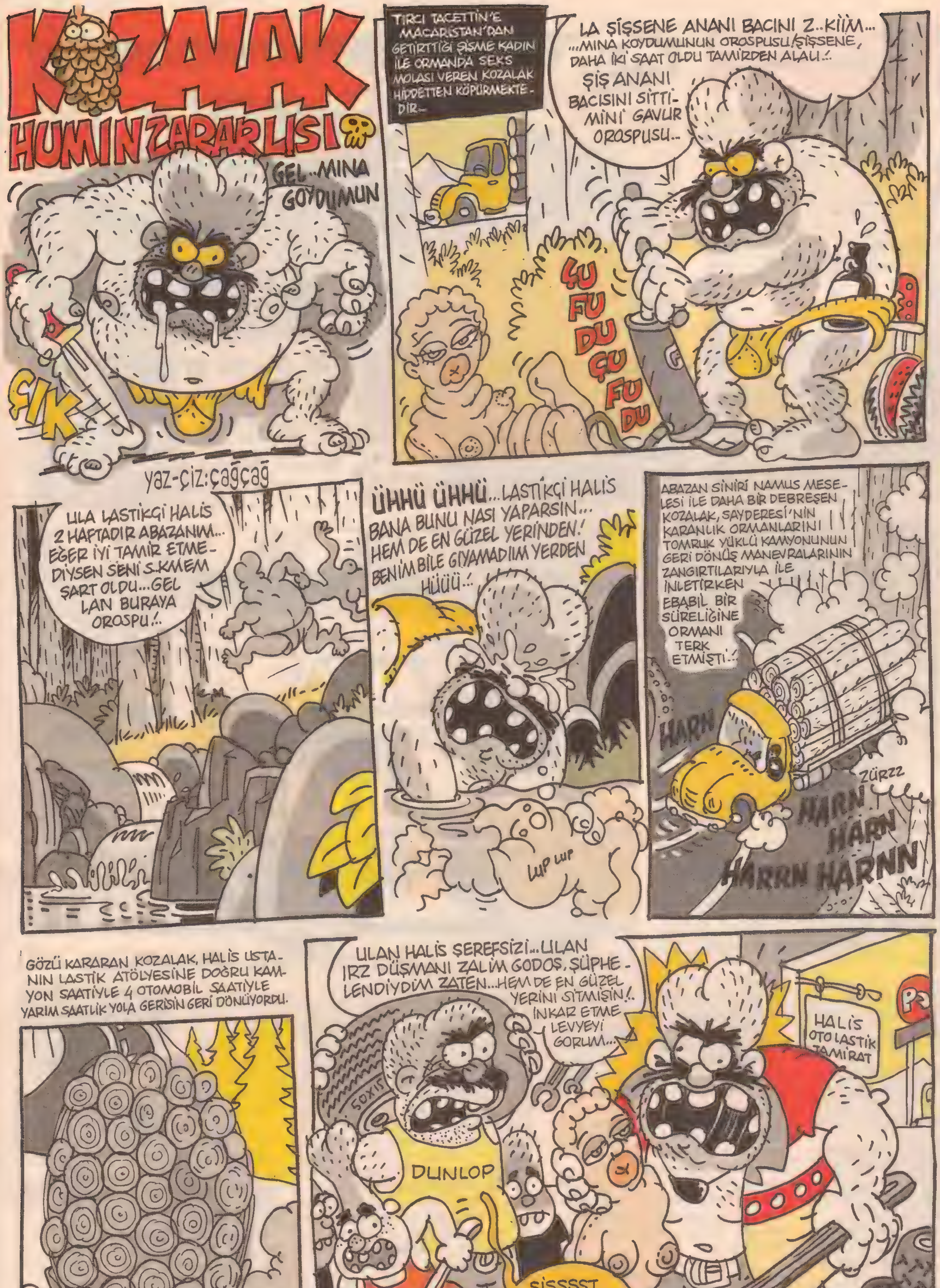
KOZALAK
HUMIN ZARARLISI
GEL..MINA GOYDUMUN
ÇIK
yaz-çiz:çağçağ
TIRCI TACETTİN'E MACARİSTAN'DAN GETİRTTİĞİ ŞİŞME KADIN İLE ORMANDA SEKS MOLASI VEREN KOZALAK HİDDETTEN KÖPÜRMEKTEDİR...
LA ŞİŞSENE ANANI BACINI Z..KİİM... ...MINA KOYDUMUNUN OROSPUSU!ŞİŞSENE, DAHA İKİ SAAT OLDU TAMİRDEN ALALI.!.
ŞİŞ ANANI BACISINI SİTTİMİNİ GAVUR OROSPUSU..
ÇU FU DU ÇU FU DU
ULA LASTİKÇİ HALİS 2 HAFTADIR ABAZANIM... EĞER İYİ TAMİR ETMEDİYSEN SENİ S.KMEM ŞART OLDU...GEL LAN BURAYA OROSPU.!..
ÜHHÜ ÜHHÜ...LASTİKÇİ HALİS BANA BUNU NASI YAPARSIN... HEM DE EN GÜZEL YERİNDEN.! BENİM BİLE GIYAMADIIM YERDEN HÜÜÜ.!.
LUP LUP
ABAZAN SİNİRİ NAMUS MESELESİ İLE DAHA BİR DEBREŞEN KOZALAK, SAYDERESİ'NİN KARANLIK ORMANLARINI TOMRUK YÜKLÜ KAMYONUNUN GERİ DÖNÜŞ MANEVRALARININ ZANGIRTILARIYLA İLE İNLETİRKEN EBABİL BİR SÜRELİĞİNE ORMANI TERK ETMİŞTİ.!.
HARN
ZÜRZZ
HARN HARN HARRN HARNN
GÖZÜ KARARAN KOZALAK, HALİS USTANIN LASTİK ATÖLYESİNE DOĞRU KAMYON SAATİYLE 4 OTOMOBİL SAATİYLE YARIM SAATLİK YOLA GERİSİN GERİ DÖNÜYORDU.
ULAN HALİS ŞEREFSİZİ...ULAN IRZ DÜŞMANI ZALİM GODOŞ, ŞÜPHELENDİYDİM ZATEN...HEM DE EN GÜZEL YERİNİ SİTMİŞİN!.. İNKAR ETME LEVYEYİ GORUM...
HALİS OTO LASTİK TAMİRAT
DUNLOP
SOXIS
ŞİSSSST KOY ŞU LEVYEYİ YERİNE, BEN SİTMEDİM...ÇIRAKLAR SİTTİYSE BİLEMEM... ÇALIYA TİKENE DAKMIŞ OLMAYASIN.!.
POLARIS

feyzi@leman.com.tr

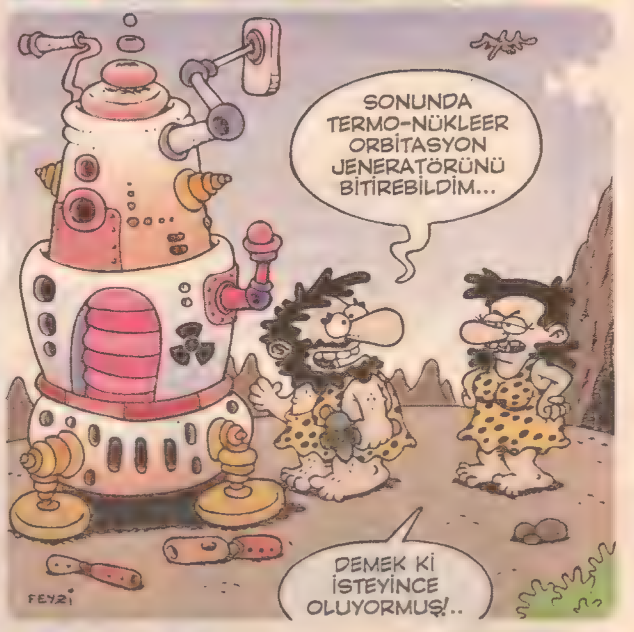
SONUNDA TERMO-NÜKLEER ORBİTASYON JENERATÖRÜNÜ BİTİREBİLDİM...
DEMEK Kİ İSTEYİNCE OLUYORMUŞ!..
FEYZİ

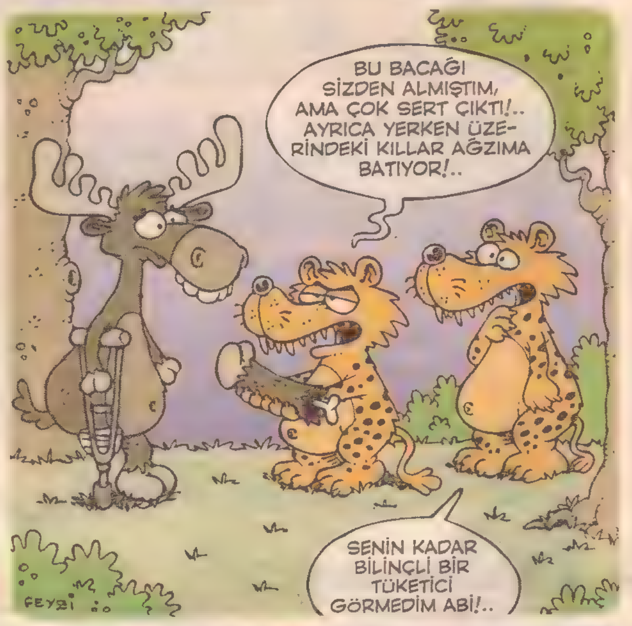
BU BACAĞI SİZDEN ALMIŞTIM, AMA ÇOK SERT ÇIKTI!.. AYRICA YERKEN ÜZERİNDEKİ KILLAR AĞZIMA BATIYOR!..
SENİN KADAR BİLİNÇLİ BİR TÜKETİCİ GÖRMEDİM ABİ!..
FEYZİ

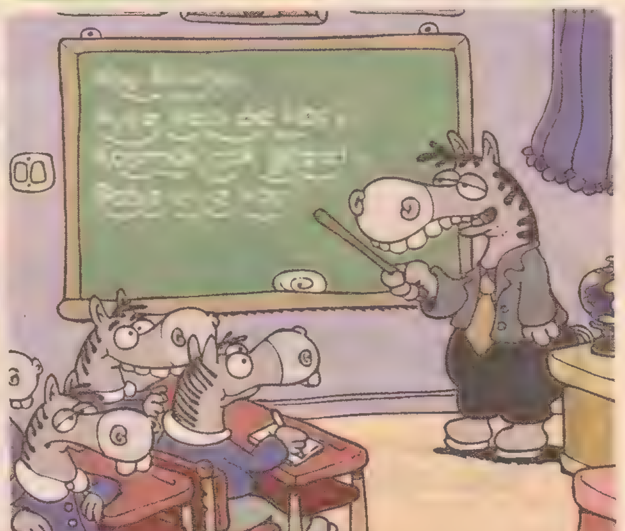

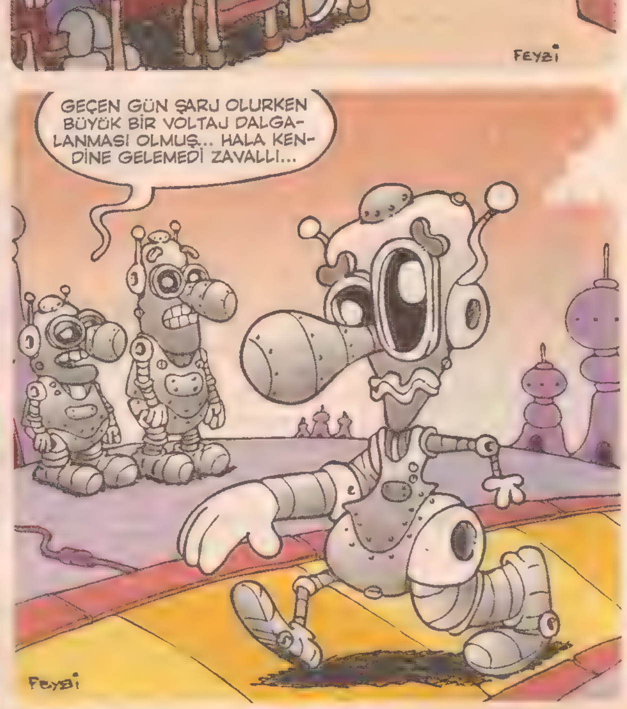
GEÇEN GÜN ŞARJ OLURKEN BÜYÜK BİR VOLTAJ DALGALANMASI OLMUŞ... HALA KENDİNE GELEMEDİ ZAVALLI...
FEYZİ

HAFTANIN KOLPASI

MUSTAFA KAPLAN

"Hz.Ali (kv) ile Hz.Hüseyin (ra) ve yakınlarının kanları o topraklara düştüğü günden beri zaten Irak'ta belâ eksik olmuyordu. Amerikan ve İngiliz keferesinin son işgali ile bu belâ bir kan seli halinde akmaya başladı ve kesileceği de yok. İşgal kuvvetlerinin son neferi de ceset torbası içinde çekilmediği müddetçe de o kanın duracağını zannetmiyorum.

Daha önce de bir yazımda belirttiğim gibi, ABD'nin maddi muhâlifi olan devletlerin bütün gizli güçleri o topraklarda cirit atıyorlar. İşgal kuvvetleri de boş durmuyorlar. Bu arada Yahudiler de, işlerini kolaylaştırmak için bir **"gizli teşkilât"** kurdular. Sabotaj ve tahrip uzmanı Yahudilerden müteşekkil bu çete, içine Irak istihbâratından elemanlar da katarak faaliyete geçmiş durumda.

Vakit

"DAHA ÖNCE DE BELİRTTİĞİM GİBİ!"

Gizlisi mi kalmış, en saçmasından en incesine yıllar yılı kurulan komplo teorilerinin bi kısmı gerçekleşmiş, o teorilerin "pratiği" yaşanmıyor mu bugün Ortadoğu'da, dünyada?.. Aleni teşkilat zaten bu... Hâlâ "gizli teşkilât." Herşeyi açıklayan kolpa söylem. (İnsanları ceset torbasında hayal etmenin ne tip bir yazar bünyesi olduğunu bilmiyorum.)

619
19 Eylül 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/38 - 800.000 TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678
KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-900.000 TL.

SÜREYYA'NIN HEYKELİ DİKİLDİ HINCAL ULUÇ'UN ÇENESİ DİKİLMEDİ

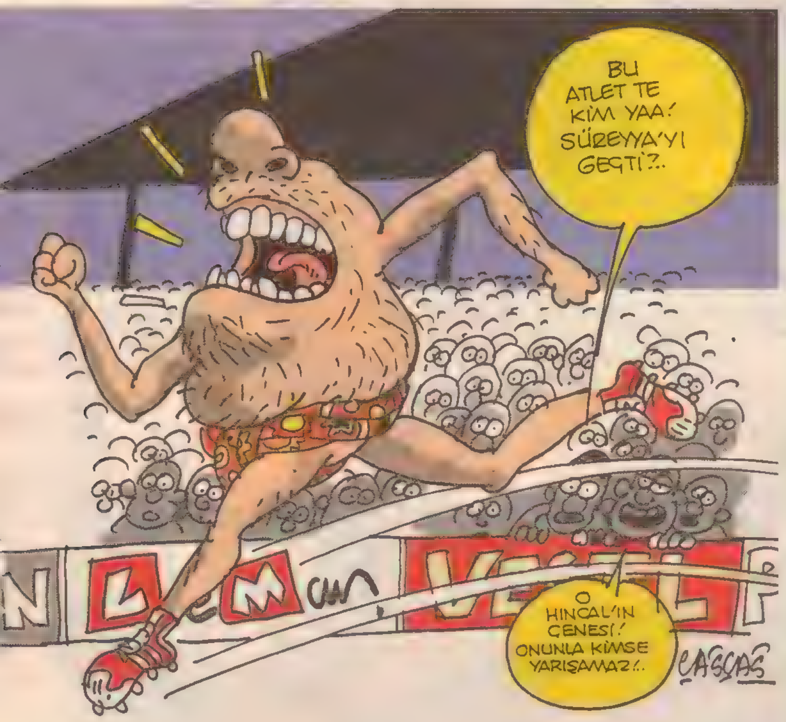
BU ATLET TE KİM YAA! SÜREYYA'YI GEÇTİ?..
O HINCAL'IN ÇENESİ! ONUNLA KİMSE YARIŞAMAZ!..

Biri Türkiye spor tarihinin gördüğü en pozitif figürlerden biri, belki de birincisi... Sporların atasının, atletizmin, tarihimizde benzeri olmayan bir başarı öyküsünün kahramanı, dünya sıralamalarının şampiyonu... Manken değil, Q kızı değil, cırtlak assolist bozması değil, geçkin kaşar şarkıcı değil... Şampiyon bir sporcu kadın... Anadolu'nun güzel kızı, büyük emeğin derin özverinin, yalın sevginin, sadeliğin göz kamaştıran pırıltısı... Pespaye şaşaaya, kepaze kakafoniye, kanser gibi her yanımızı saran rezil magazin şizofrenisine karşı şifalı ilaç gibi bir kadın, bir sembol... Halkımız onu çok seviyor... Orta Anadolu'nun bir köyünden, kasabasından çıkmış yoksul bir köylü kızı, tek başına dünyaya meydan okuyup dünyanın zirvesine çıkıyor... Bir ülke için bundan daha güzel bir hikaye olabilir mi?.. Bu hikaye, sadece O'nun hikayesi değil, artık bizim de hikayemiz, ülkemizin hikayesi...

Sponsorların faresi olmuş basketbola, yüz milyon dolarların döndüğü, mafyalaşmış futbol dünyasına benzemeyen çırılçıplak tek başına koşulan bir spor; atletizm...

Ve diğeri yazdıkları-çizdikleri Türkiye'nin en çok tartışılan, konuşulan çene şampiyonu... Motivatör, futbol, şov dünyası, magazin, sinema, siyaset, olimpiyat sporları vs... vs... trendsitteri, trend siticisi, entelsavar, kışkışçı, kışkırtıcı, karıştırıcı, eserdöner, pek çok iddia sahibi, ünvan sahibi, hani bunun ilk sahibi... Taktı bu Hıncal Uluç gül gibi Süreyya Ayhan'a ve anlaşılan herşeyi göze alabilecek kadar kendine güvenen Uluç bu kez beklemediği bir tepki gördü okurlarından ve insanlardan... Zaten kendisi tarafından egoları yaralanmış pek çok düşmanı da pusuda bekliyordu... Bu kez Hıncal Uluç sert kayaya çarpmıştı, Anadolu kayası... Tanımadığı, hesaba katmadığı cinsten bir kaya...

Bizim anlamadığımız ise şu; Hıncal Uluç neden Q kızına, kaşar yeteneksiz şarkıcılara, bön lolitalara, kerameti kendinden menkul şapkalara gösterdiği pozitif ilginin binde yarımını bu kızdan esirgiyor... Üstelik de en verdiği negatifin bin katıyla yükleniyor... Hıncal Uluç, Süreyya'da niye boğuluyor?..

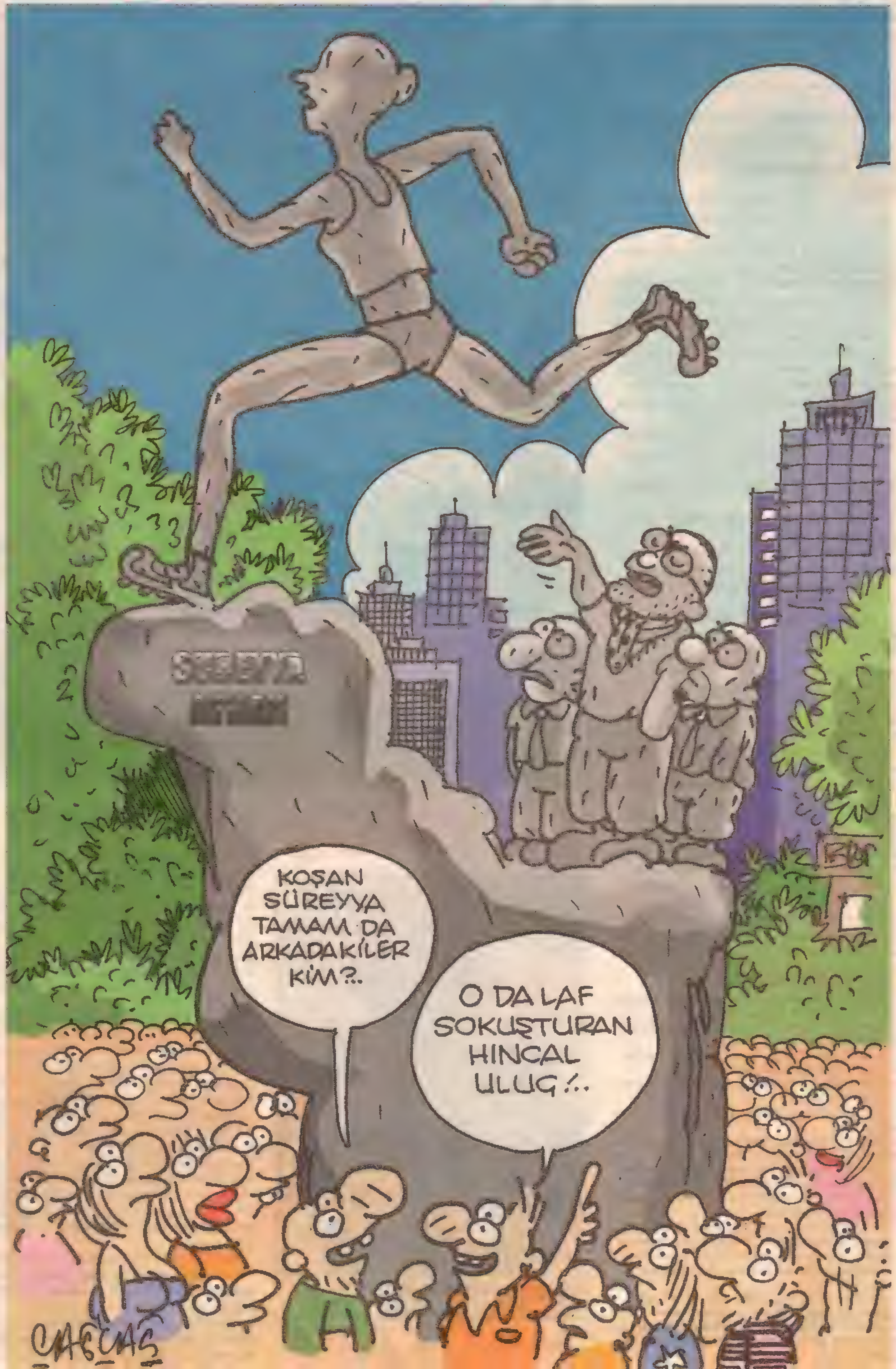
KOŞAN SÜREYYA TAMAM DA ARKADAKİLER KİM?..
O DA LAF SOKUŞTURAN HINCAL ULUÇ!..

hisseli harikalar

Kemalkenanergen

bokubok@hotmail.com

Krem Peynir : Ne var ya, gurmelerin de fantezi yapmaya hakkı var... Hem vazelinden daha besleyici olduğu kesin...

Açıkhava Tiyatrosu : Kabriole konser salonu...

Saz Heyeti : Bizi komşu gazinonun assolisti gönderdi macesteleri. Selamı var, dedi ki, bizhey belideeeee heeeergeceee mehtaaabaaa çıkar dıııık..,

Kılıbık : Saçkıran gibi bişey olsa gerek...

Korsan Radyo : İnsanın bir gözünün görmüyo olması, radyoculuk yapmasına engel değil demek ki. Afferim.

Pipet : Liberal kamışı...

Sanayi Mahallesi : Duyan da bütün fabrikatörler aynı mahallede oturuyo sanır.

Asma Kilit : Asmalı Konağa niçin hırsız girmiyo zannediyodunuz ki?.. Beyman Ağa işi çözmüş olum.

Duman : Bir insanın baygınken şarkı söylemesini takdir edebilirim tabi... Ama yine de cigarayı bırakmasında fayda var. Valla bak. Feci hırlıyo. Güüsü dolmuş o çocuğun.

Budala : Tiyatral salak.

Evden Eve Nakliyat : Ne yani, şatoda oturuyo olsak eşyamızı taşımayacaklar mıydı?.. Ne saçma. Ayrıca ayıp ve ahmakça.

Paskalya : Gavur kandili.

Sir Ağda : İngilizler de kime ne unvan vereceğini şaşırmış anasını satiim... Ayrıca kılları da almış madem, bari leydi olaymış lavuk.

Kanki : Düzülebilen kanka. İnsan ne hissedeceğini şaşırıyo, ne feci dimi lan...

Timsah Avcısı : Hayvanların bu kadar asabi olmasına kesinlikle bu herif yolaçıyor. Belki de aslında etobur bile değiller.

Serüven : Çalışkan ve gıcık çocuğun maceraları.

Pejo : Pejmurde gezen Fransız vatandaş... Doğusundan...

Şen Dul : Bunda anlamıyacak ne var?.. Demek ki kocasını kendi öldürmüş kaltak...

Son Mohikan : Mohikanların en yeni çıkan modeli midir nedir...

Kuşbakışı : Kuşun neye baktığını nerden biliyolar ki?.. Belki o da yukarılara bakınarak uçuyo.

Çılgın Bakire : Vermek için o kadar beklersen çıldırırsın tabi be gülüm. Sen beni bi ara hele.

Üçlü Priz : Bi tane de daha bulalım da okey oynasınlar bari.

Gençlik ve Spor Bayramı : Yaşlı golfçüler kimbilir ne kadar üzülüyolardır...

Murat 124 : İlk 123 denemeyi de görmek istiyorum. Hahaha! Gülmiycem, söz...

Fani : Amerikalılar'ın ölümlü olmayı komik bulmaları çok ilginç. Hepsi sapıtmış bence. Ne oldum delisi olmuşlar da ne olmadıklarından haberleri bile yok mudur nedir...

Jön : Ayy çok hoş çocuuk"un Fransızcası değilse, Bön'ün Almancası olabilir...

Hayalet : Hayalettin mi? Afferim. Şimdi de kork! Kork kor çekinme. Kaç şimdi! Kaç lan geliyo!. Hahaha! Ben de normal diilim aslında.

Keçi Leblebileri

Özlem P. (İstanbul) : Havaalanında rak konseri mi olurmuş canım, ya bi uçak düşse...

Sevgi Y. (Ankara) : Alo yetkili biriyle görüşmek istiyorum, orada mı acaba?..

Kaan Y. (İstanbul) : O kadar para bende olucak, çok daha zengin olurdum olum...

Arif T. (Giresun) : Ben gülünecek bişey gülmüyorum. Çok ciddiyim...

Şükrü E. (İzmir) : Çocuklar lütfen dövüşmeden kavga edin...

Semra Ç. (Manisa) : Ben bu ayakkabıyı nakit aldım bi kere. Hatta direk para verdim...

Can A. (Antalya) : Hollanda'da herşey serbest olum lan. Valla bak, anayasalarında bile yazıyomuş...

Songül E. (İstanbul) : Yaa bu çocuk ne kadar vurdum görmez bi tip yaa!..

Selim V. (İzmir) : Anaa, karı tango giymiş lan...

Seher Ç. (Tekirdağ) : Tüm organlarını fakülteye bağışlamış, ölünce abrakadabra olarak kullanmışlar..

Hasancan : Bu Beyaz Ruslar, Ruslar'ın nesi oluyo hocam?..

Ceylan : Yarın pazara gidicektim, gidemedim...

bokubok@hotmail .com : Leblebiyi üreten keçinin adı ve soyadıyla birlikte yaşadığı şehri de yazın lan. İsme göre memleket uydurmaktan bi hal oldum...

Bayırgülü

FEYHAN GÜVER

guverfeyhan@hotmail.com

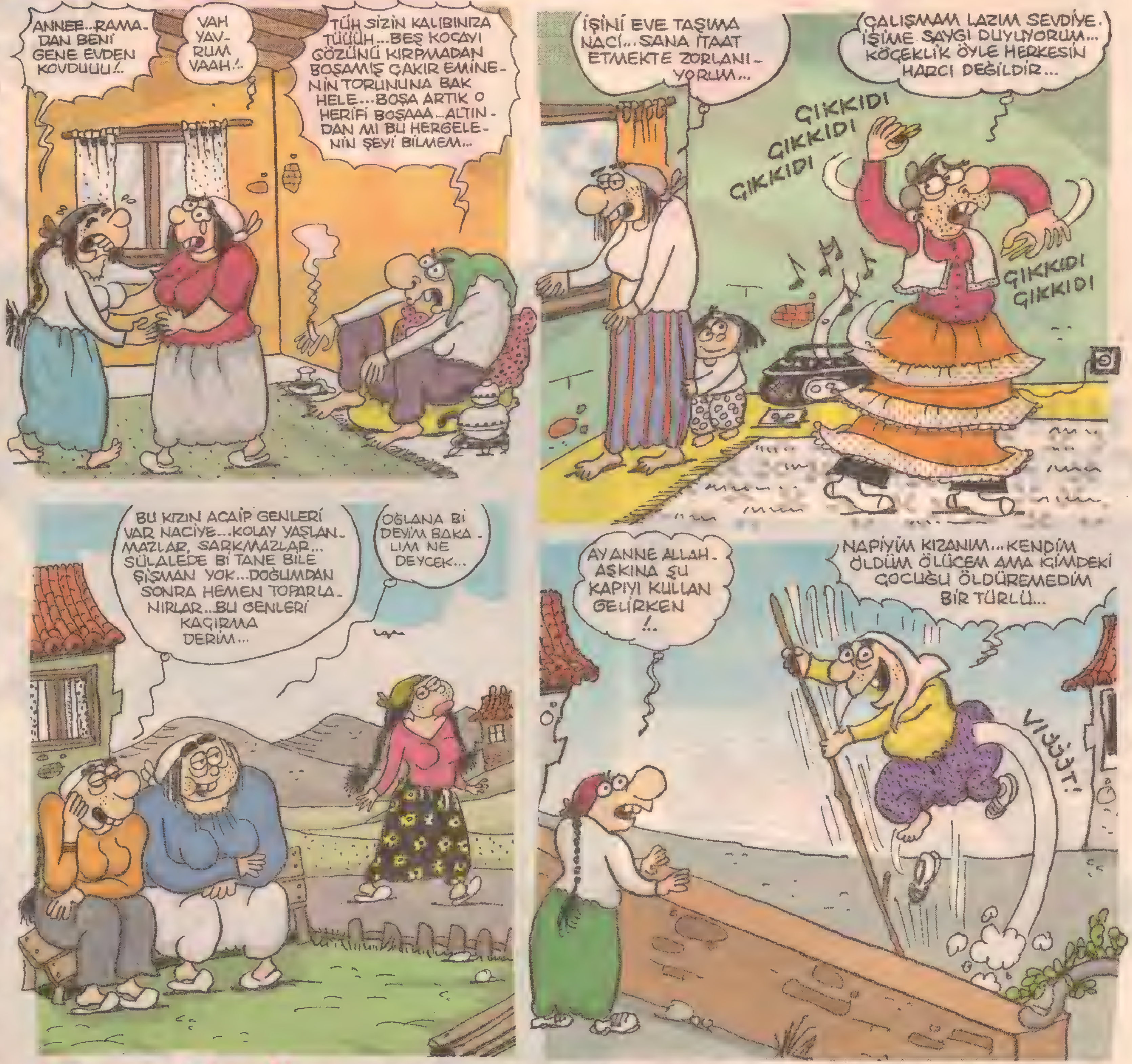
ANNEE...RAMADAN BENİ GENE EVDEN KOVDUUU!..
VAH YAVRUM VAAH!..
TÜH SİZİN KALIBINIZA TÜÜÜH...BEŞ KOCAYI GÖZÜNÜ KIRPMADAN BOŞAMIŞ ÇAKIR EMİNENİN TORUNUNA BAK HELE...BOŞA ARTIK O HERİFİ BOŞAAA...ALTINDAN MI BU HERGELENİN ŞEYİ BİLMEM...
İŞİNİ EVE TAŞIMA NACİ...SANA İTAAT ETMEKTE ZORLANIYORUM...
ÇALIŞMAM LAZIM SEVDİYE. İŞİME SAYGI DUYUYORUM... KÖÇEKLİK ÖYLE HERKESİN HARCI DEĞİLDİR...
ÇIKKIDI
ÇIKKIDI
ÇIKKIDI
ÇIKKIDI
ÇIKKIDI
BU KIZIN ACAİP GENLERİ VAR NACİYE...KOLAY YAŞLANMAZLAR, SARKMAZLAR... SÜLALEDE Bİ TANE BİLE ŞİŞMAN YOK...DOĞUMDAN SONRA HEMEN TOPARLANIRLAR...BU GENLERİ KAÇIRMA DERİM...
OĞLANA Bİ DEYİM BAKALIM NE DEYCEK...
AY ANNE ALLAH AŞKINA ŞU KAPIYI KULLAN GELİRKEN !..
NAPİYİM KIZANIM...KENDİM ÖLDÜM ÖLÜCEM AMA İÇİMDEKİ ÇOCUĞU ÖLDÜREMEDİM BİR TÜRLÜ...
VIJJJT!

Eve dönüş

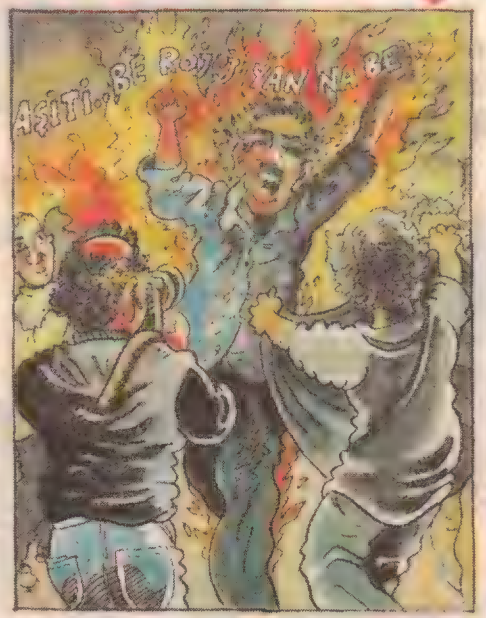
AŞITI...BE ROMA..YAN NA BE

Ender Özkahraman Çizdi...

HAFTAYA

SİVİL BEYAZ ÇETE DEŞİFRE OLDU...

Geçen hafta gücünü ve saldırganlığını 'sivil beyaz çete'den alan bir gazeteci yazar bana ağır bir dille saldırdı. Nedeni ise, bu çeteyle ilgili benimle yapılan bir röportajdı. Ve ne gariptir ki, bu gazeteci yazar, röportajımdaki kimi suçlamaları nedense hemen üzerine alınıp alaycı ve küstah bir dille bir yazı yazdı. Üstelik **Haftalık Dergisi**'nde çıkan röportajı okuma gereği bile duymadan. Kendisi tamamen beyaz, kolejli, beyaz Türk lobisinin asıl unsurlarından birisi olmasına rağmen beni, Beyaz Türk olmakla suçladı.

Bugün konumlarını egemen medyanın ve sivil beyaz lobilerin desteğiyle elde eden bu kişi ve kişilere şunu söylemek istiyorum: Ben bugünkü konumuma tek başıma, her türlü ve aşağılanmayı göze alarak; tırnaklarımla kazıyarak geldim. Arkamda hiçbir lobi yoktu. Kitaplarımı sermaye ve lobi desteği ve dahası güne uygun pazarlama stratejileriyle bir ürün gibi pazarlamadım. Bana yapılan bu saldırıların nedeni, edebiyatımızın içinde olan herkesin farkında olduğu, ama bu lobiden çekindikleri için susmakla yetindikleri bu sivil beyaz çeteyi açığa çıkartma cesaretini göstermiş olmamdır. Bunu yaparken de hiç de ihtiyacım olmayan rantların peşinde değildim. Bütün mesleki kariyerim boyunca her türlü egemenliğe ve iktidara karşı tek başıma karşı duruş sergilediğimi herkes farkındadır.

Anadolu'nun her tarafında, her şehrinde, her kasabasında; yani sivil beyaz lobici çetenin, haritada bile yerini gösteremediği yerlerde yazılarımla, söyleşilerimle buluştuğum okurlarım, bunu çok iyi bilirler.

Zaten bu beyaz lobici çetenin dışlayıp yok etmek istedikleri kişiler, tek başlarına var olmaya ve sadece yazdıkları ve ürettikleriyle ayakta kalmaya çalışan yazarlar ve sanatçılardır. Örneğin; **Sunay Akın, Nihat Genç,** ve daha birçok yazar ve sanatçı bu lobi tarafından yok sayılmaktadırlar. **Nihat Genç**'in baskı üstüne baskı yapan kitapları, bu beyaz lobici çetenin hakim olduğu gazete ve dergilerin kitap listelerinden anında çıkartılır. Hatta kimi kez konulmaz bile. Tek başlarına duruş sergileyen, özerk, muhalif ve hiçbir lobiden güç almayan bu sanatçı ve yazarların sivil beyaz çetenin yönlendirdiği sözkonusu gazete, dergi ve sözümona sanat eklerinde kitapları tanıtılmaz, düşüncelerine sansür uygulanır. Popüler kültür pompacılığı yapan bu lobinin kiralık kalemlerinin en çok nefret ettiği İnsanlar, bu tek başlarına var olan, muhalif ve özerk düşünceli sanatçı ve yazarlardır.

Lobinin sözcüleri, kiralık kalemleri, sipariş üzerine yazdıkları ve daha birçok yazacakları hakaret dolu yazılarla aslında benim bu konudaki tespitlerimi okurun gözünde kanıtladıklarının farkında bile değillerdir. Ve bu karşı duruşları ve cesur çıkışlar karşısında adeta paniğe kapılmışlar, ve bir an önce bu çıkışları bastırma yoluna gitmişlerdir. Ama saldırgan ve küstah üsluplarıyla kendi elleriyle kazdıkları kuyuya kendileri düşmüşlerdir. Birgün, kralın çıplak olduğunu herkes görecektir.

Bizler bu savaşı sürdürürken, sadece ve sadece siz okurlarımıza güveniyoruz. Ve desteğinizi bekliyoruz. Edebiyat ve kültür hayatımızın bu sivil beyaz lobinin eline geçmemesi için hep birlikte ve kararlı bir duruş sergilemeliyiz.

CEZMİ ERSÖZ

Açlık,yoksulluk, çaresizlik suça itiyor..Her eve bir sabıkalı..Türkiye'de suç oranı hızla yükseliyor. Gençi- yaşlısı, okuru-okumayanı,yediden yetmişe gırtlağımıza kadar suça battık..

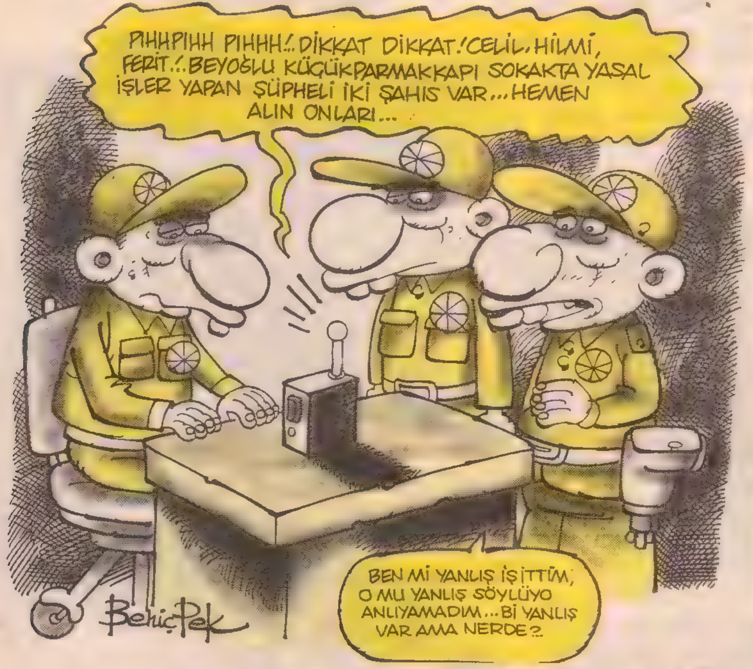
PIHHPIHH PIHHH!.. DİKKAT DİKKAT! CELİL, HİLMİ, FERİT!.. BEYOĞLU KÜÇÜKPARMAKKAPI SOKAKTA YASAL İŞLER YAPAN ŞÜPHELİ İKİ ŞAHIS VAR... HEMEN ALIN ONLARI...
BEN Mİ YANLIŞ İŞİTTİM, O MU YANLIŞ SÖYLÜYO ANLIYAMADIM... Bİ YANLIŞ VAR AMA NERDE?..
Behiç Pek

İmar Bankası'nda 9 katrilyonluk vurgun iddialarının önemli isimlerinden Bahattin Uzan yakalandı. Uzan, ilk sorgunun ardından Hilton olarak adlandırılan Kartal Cezaevi'ne gönderildi..

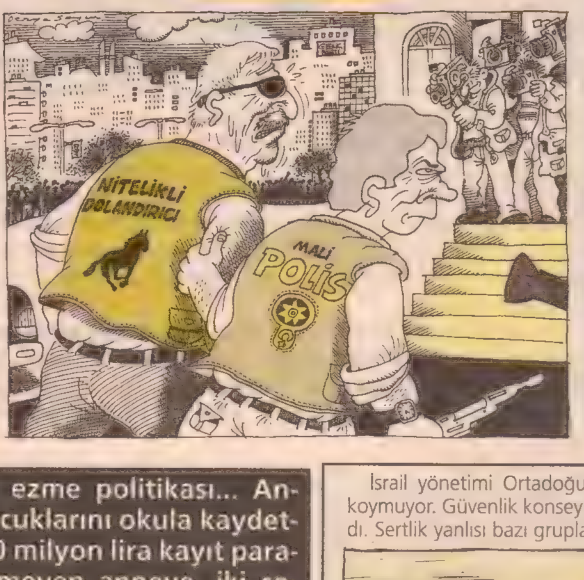
NİTELİKLİ DOLANDIRICI
MALİ POLİS

George War Bush'a karşı ilginç protesto eylemleri gerçekleştiriliyor.Amerika'daki kaldırımlara Bush'un şeytan kılığında portreleri çiziliyor.

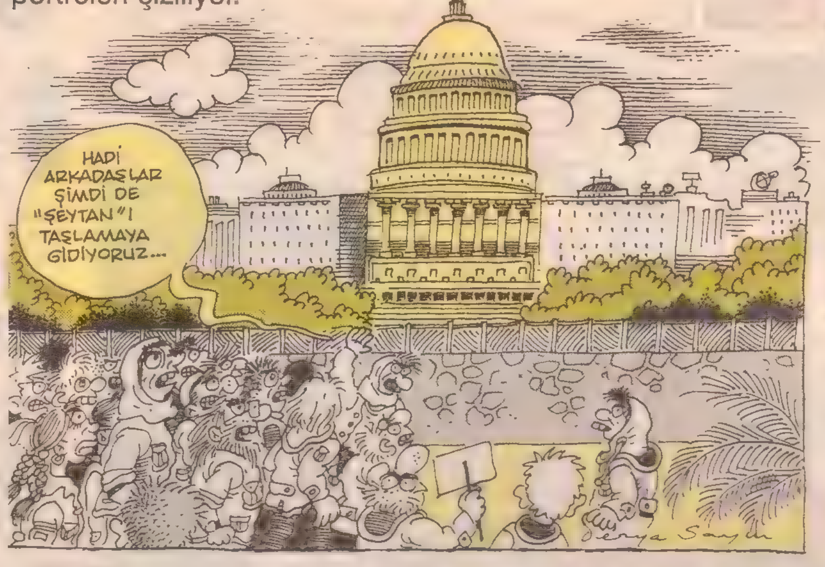
HADİ ARKADAŞLAR ŞİMDİ DE "ŞEYTAN"I TAŞLAMAYA GİDİYORUZ...
Derya Sayın

TBMM İnsan Hakları Komisyonu incelemesinde Aydın cezaevinde 12 kişinin 4 çocuğa sürekli tecavüz ettiği ve bir çocuğun da işkence sonucu felç olduğu ortaya çıktı.. Cezaevinde yatan çocukların anlatımlarını ve izlenimlerini aktaran milletvekilleri, "Bütün çocuklar kendilerini jiletlemiş, içeri girdiğimizde taze kan kokusunu hissettik" derken bakanlık milletvekilerinin iddialarını yalanladı!

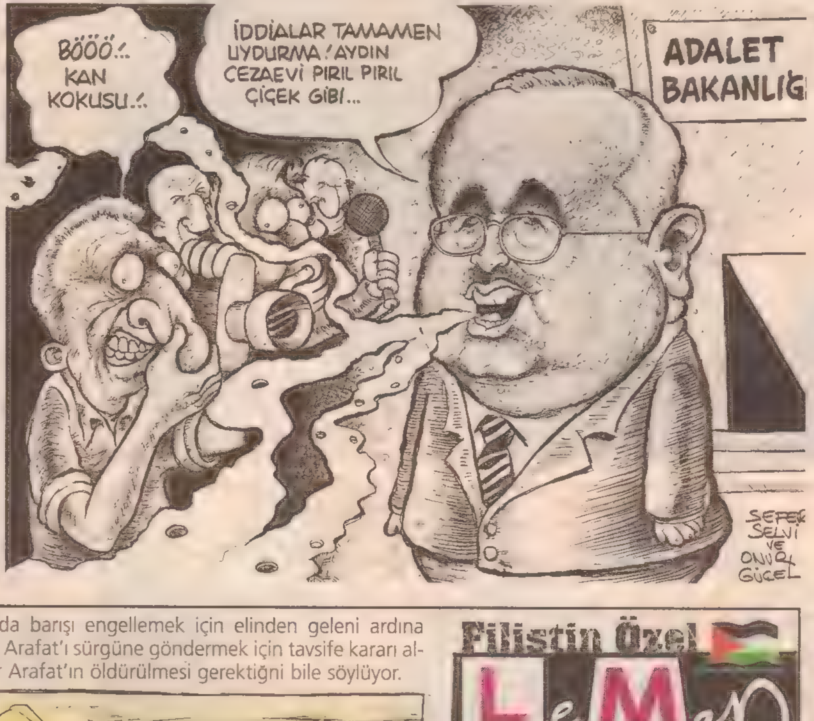
BÖÖÖ!.. KAN KOKUSU!..
İDDİALAR TAMAMEN UYDURMA! AYDIN CEZAEVİ PIRIL PIRIL ÇİÇEK GİBİ...
ADALET BAKANLIĞ
SEFER SELVİ VE ONUR GÜCEL

İşte milli ezme politikası... Antalya'da çocuklarını okula kaydettirirken 100 milyon lira kayıt parasını ödeyemeyen anneye, iki çocuğuyla birlikte hafta sonu okulda temizlik yaptırıldı.

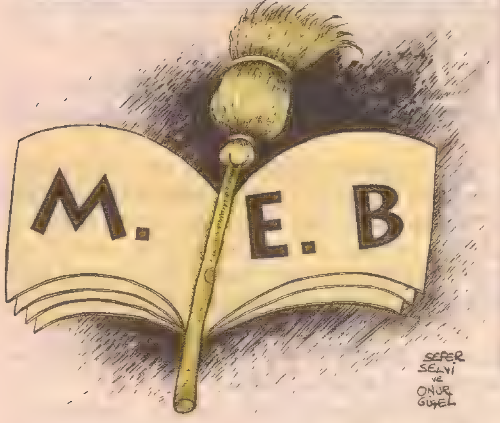
M. E. B
SEFER SELVİ VE ONUR GÜCEL

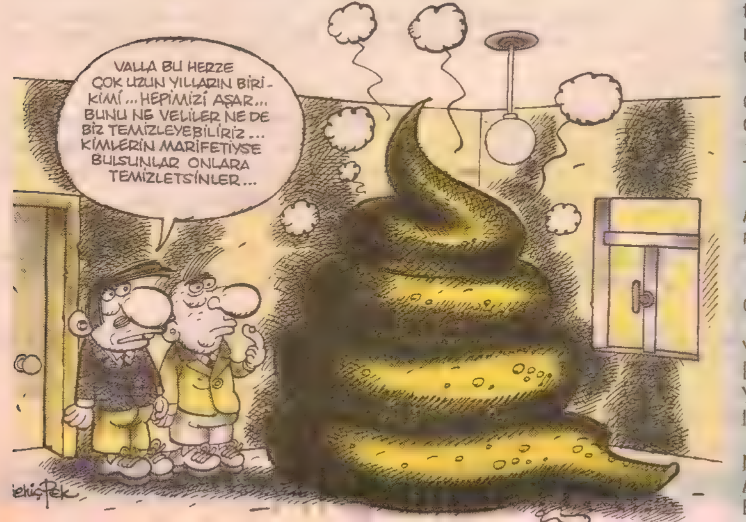
VALLA BU HERZE ÇOK UZUN YILLARIN BİRİKİMİ... HEPİMİZİ AŞAR... BUNU NE VELİLER NE DE BİZ TEMİZLEYEBİLİRİZ... KİMLERİN MARİFETİYSE BULSUNLAR ONLARA TEMİZLETSİNLER...
Behiç Pek

İsrail yönetimi Ortadoğu'da barışı engellemek için elinden geleni ardına koymuyor. Güvenlik konseyi, Arafat'ı sürgüne göndermek için tavsife kararı aldı. Sertlik yanlısı bazı gruplar Arafat'ın öldürülmesi gerektiğini bile söylüyor.

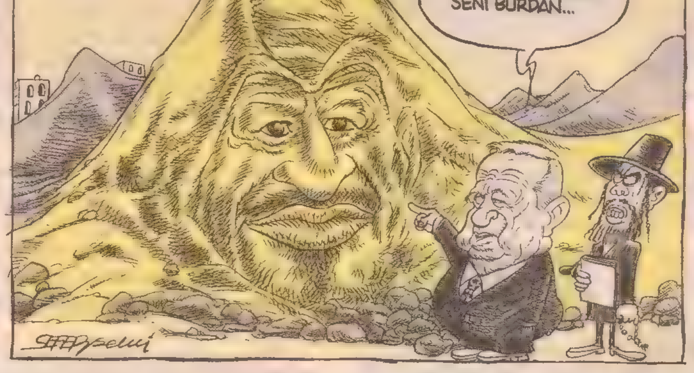
YA ÖLDÜRECEĞİZ, YA SÜRDÜRECEĞİZ SENİ BURDAN...
SEFER Selvi

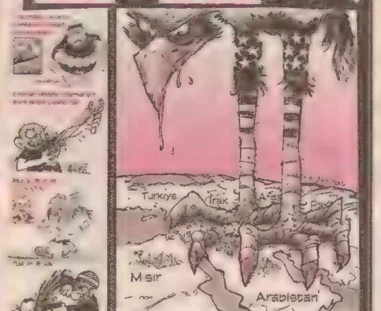
Filistin Özel
LeMan
Türkiye
Irak
Mısır
Arabistan

FİLİSTİN ÖZEL SAYISI
Tarih sürüyor, yenileniyor, belgeler eskimiyor...
GAZETE BAYİİLERİNDE

- **Cezmi Ersöz** edebiyat dünyasında yeni bir tartışma başlattı. Perihan Mağden'den, Buket Uzuner'e, Reha Mağden'den Doğan Kitapçılığa sert eleştiriler.
- Nihat Genç bu tartışmaya ne diyor? Kitapları onlarca baskı yapan Genç, Cezmi Ersöz'e hak verdi ve zehir zemberek konuştu. yeniHarman'da.
- Sınırdışı ve pırıltılı yönetmen Kutluğ Ataman: Türkiye'de gay lobisi yok!
- Önce eşi Nazlı Ilıcak'tan ayrıldı. Daha sonra da AKP'den... Muhalif milletvekili Emin Şirin yeniHarman'a konuştu.
- Reni Parker'dan son dönem siber saldırılar.
- İBDA hareketinden, "Anarşistlerin haftalık yayın organı" diye nitelediği yeniHarman'a yanıt.

YENİHARMAN'DAN MÜTHİŞ BİR DİZİ BAŞLIYOR: İLERİ KOPYA ÇEKME TEKNİKLERİ
Yıl boyunca bir başucu derginiz olacak.Harman kalırız sınıfta kalmayız!

MİHRİ BELLİ, NİHAT GENÇ, CEZMİ ERSÖZ, TUNCAY AKGÜN, KAAN ERTEM, VEDAT ÖZDEMİROĞLU, ERDOĞAN AYDIN, SEZYUM, YENİHARMAN'DA.

yeniHarman

40 SATIR

(Her özel isim, potansiyel markadır!

* Neil Armstrong, ayda gördüğü kendi aracının aynısını dünyada da görmüş...

*** Sahte Saddamlar'ın bi kısmı işsiz kalmıştır di mi?..**

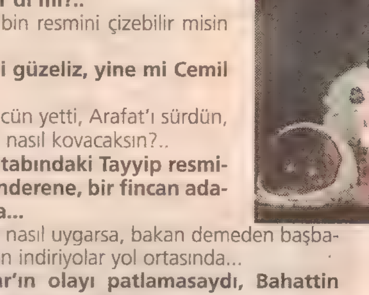

* Sen hizibin resmini çizebilir misin Bedri?..

*** Yine mi güzeliz, yine mi Cemil Çiçek?.**

* Hadi gücün yetti, Arafat'ı sürdün, ama gerçeği nasıl kovacaksın?..

*** Okul kitabındaki Tayyip resmini kesip gönderene, bir fincan adaçayı bedava...**

* İsveç de nasıl uygarsa, bakan demeden başbakan demeden indiriyolar yol ortasında...

*** Uzanlar'ın olayı patlamasaydı, Bahattin Uzan'ı hiç tanımayacaktık...**

* Usame bin Ladin, kendine "bin laik" diye sahte kimlik yaptırsa ya...

*** Belki alınyazımıza da üç ayrı final yazmışlardır...**

* Her sırrı bilen o ihtiyar alimden / Hiçbir şeyi gizlemesin isterdim ben / Sessizce dün akşam gelerek "sorma" dedi / "Söylenmeyecek şeyleri hisset, öğren" - Mevlâna

*** Sibel Can, Bağdat'a gitsin, kameralar Irak görsün...**

* Harry Potter, gözü lazerle çizdirip, saçı da afro yapsa ya...

*** Çocukluk duamız "Tariş'te ve tüm dünyada iyiler kazansın" idi...**

* Korkut Özal, son 20 yıldır 8 ayda bir "Konsensus" çağrısında bulunuyor...

*** Uğur Dündar, önüne yeni bi dosya gelse yemeden içmeden kesilecek gibi ya...**

* İbrahim Tatlıses, Bağdat'a gitsin, sonra Yemen, Volta, devam edip kafa dinlesin...

*** "ABD İmparatoru Birinci Norton" şaka gibi ama var tarihte böyle bi zat...**

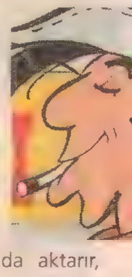

* Beşiktaş'la Bursa'nın şimdiye kadar kaç kere oynadığı yazılıp söyleniyo da, mesela Bursa'yla Gençlerbirliği'nin kaç kere oynadıkları niye belirtilmiyo, çok mu zor?..

*** Samim Lütfü unutulmasın, Ali Sirmen yılda bi gün "Samim Lütfü" imzasıyla yazsın...**

* Pakize Suda, Oğuz Aral'ın "Pakizeleri"nin isimlerini kendisinden aldığını söylemişti, "enteresanlık" babında aktarır, Oğuz Abi'ye geçmiş olsun derim...

*** Red-Kit, Azeri olsaydı "Men evinden uzak, yalgız bir kovboyam" derdi...**

* Peki, Özlem Savaş niye atladı ki ortaya durduk yerde?..

*** Kimbilir Nuri Alço için kaç tane "Eğlence mekanında belirme sahnesi" yazılmıştır...**

* Gülben Ergen'in bu sefer de cihat çağrısı yaptığı kaset patlasa ya...

*** "En iyi kurulan denge, en son kurulandır." - W.Shakespeare**

* Lazio deyince, insanın aklına direk Niyazi geliyo, geçen seneden...

*** Murat Evgin'in babasının saçı perukmuş...**

* Murat Birsel için "ÖSS sayısal birincisi gibi" demişti aziz dostum Kadir Yılmaz...

*** Üç yaşımdan beri Üsküdar Suzuki Cemiyeti'ne devam ediyorum...**

* İlyas Atak bi dizi çeksin, Gülben de başrol, tertemiz olalım...

*** Şu şudur, bu budur, tamam da, Yener Süsoy kimdir, onla da röportaj yapılsın...**

* "Bilsem söyler miydim gizli hislerimi", iyi de hâlâ söylemeye devam ediyosun abicim gizli hislerini.

*** Dört kişinin içinde en çok Cengiz Çandar patlıyo, saçı en beyaz ve en çok olan o...**

* Mesleği sorulunca "Fabrikatör" diyen kalmamıştır artık di mi?..

*** "Yalnız kalamaz hiçbir yaratık / Vakit yok gemi kalkıyor artık." Sanki Nuh'un Gemisi kalkıyo, ne alemsiniz...**

* Seren Serengil ve 32 seyircisi hiç ayrılmamaya karar vermişler...

*** Zagor Tenay, işi paraya döküp tehlike anında "Hay bin dolar" dese ya...**

* Peki yarışmaya hiç tanımadığı birinin teşvikiyle katılan çıkmıcak mı hiç?..

*** Kaptan Kusto, Fatih'te bir pastanede tatlılarla tuzluların ayrı yerde durduklarını görünce hidayete ermiş...**

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

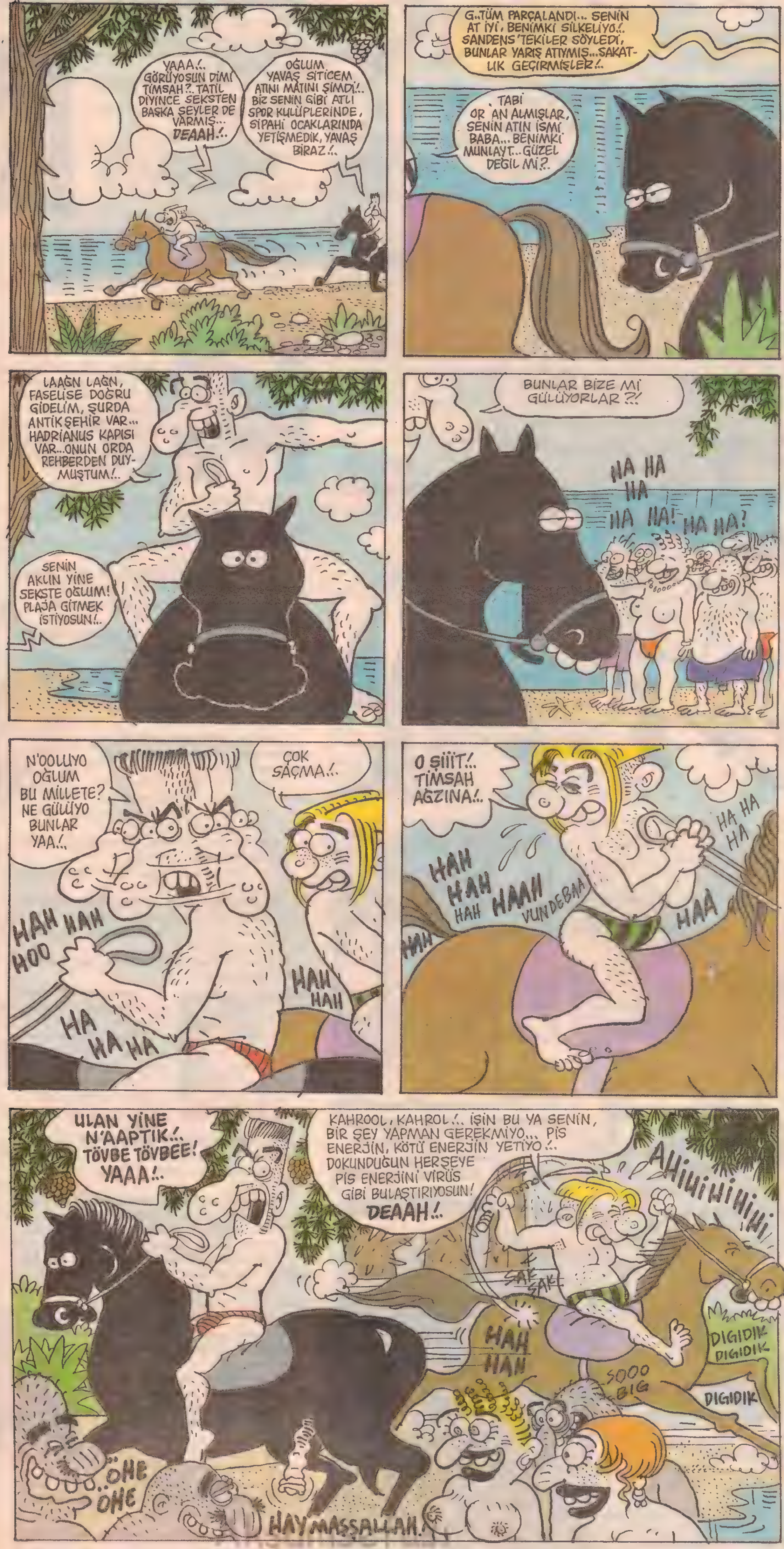
YAAA!.. GÖRÜYOSUN DİMİ TİMSAH?.. TATİL DİYİNCE SEKSTEN BAŞKA ŞEYLER DE VARMIŞ... DEAAH!..
OĞLUM YAVAŞ SİTİCEM ATINI MATINI ŞİMDİ!.. BİZ SENİN GİBİ ATLI SPOR KULÜPLERİNDE, SİPAHİ OCAKLARINDA YETİŞMEDİK, YAVAŞ BİRAZ!..
G..TÜM PARÇALANDI... SENİN AT İYİ, BENİMKİ SİLKELİYO!.. SANDENS'TEKİLER SÖYLEDİ, BUNLAR YARIŞ ATIYMIŞ...SAKATLIK GEÇİRMİŞLER!..
TABİ OR'AN ALMIŞLAR. SENİN ATIN İSMİ BABA... BENİMKİ MUNLAYT...GÜZEL DEĞİL Mİ?..
LAAĞN LAĞN, FASELİSE DOĞRU GİDELİM, ŞURDA ANTİK ŞEHİR VAR... HADRİANUS KAPISI VAR...ONUN ORDA REHBERDEN DUYMUŞTUM!..
SENİN AKLIN YİNE SEKSTE OĞLUM! PLAJA GİTMEK İSTİYOSUN!..
BUNLAR BİZE Mİ GÜLÜYORLAR?!
HA HA HA
HA HA! HA HA!
N'OOLUYO OĞLUM BU MİLLETE? NE GÜLÜYO BUNLAR YAA!..
ÇOK SAÇMA!..
HAH HAH HOO
HAH HAH
HA HA HA HA
O ŞİİİT!.. TİMSAH AĞZINA!..
HA HA HA
HAH HAH HAH HAAH
VUNDEBAA
HAA
ULAN YİNE N'AAPTIK!.. TÖVBE TÖVBEE! YAAA!..
KAHROOL, KAHROL!.. İŞİN BU YA SENİN, BİR ŞEY YAPMAN GEREKMİYO... PİS ENERJİN, KÖTÜ ENERJİN YETİYO!.. DOKUNDUĞUN HERŞEYE PİS ENERJİNİ VİRÜS GİBİ BULAŞTIRIYOSUN! DEAAH!..
AHİHİHİHİHİ
SAK SAK
HAH HAH
DIGIDIK DIGIDIK
DIGIDIK
SOOO BIG
ÖHE ÖHE
HAYMAŞŞALLAH!

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

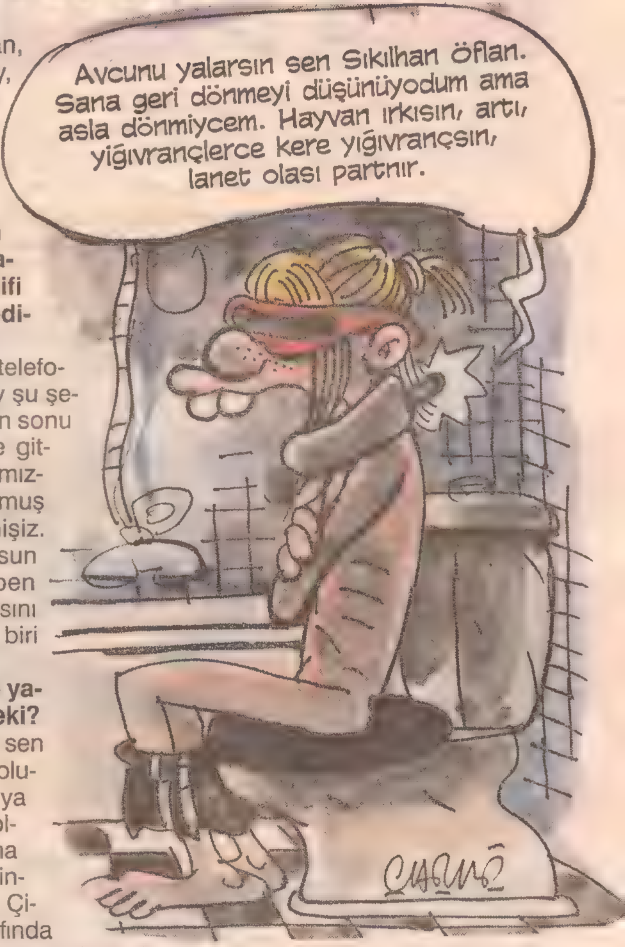
Avcunu yalarsın sen Sıkılhan öflan. Sana geri dönmeyi düşünüyodum ama asla dönmiycem. Hayvan ırkısın, artı, yiğıvrançlerce kere yiğıvrançsın, lanet olası partnır.

- Miriba Sıkılhan, Bunalgül ben. Ay, çok acele bişey sorucam, beni kısa süreliğine bi terkedebilir misin acıbağ ? Hıı? Noolur evet de.

- Şimdi bilemiycem ki... İlk defa bi kız tarafından terkedilme teklifi alıyorum. Hemen mi ediyim?

- Dur hemen kapama telefonu salak. Dinle bak, olay şu şekilde oluyo. Geçen sezon sonu okulun balosuna birlikte gitmişiz de aynı gece aramızda tensel bir temas olmuş ama çok ileri gitmemişiz. Sen benden soğumuşsun sonra...Bu durumda ben terk edilmiş ve aşk acısını da derinden yaşamış biri olabiliyorum...

- Bu durumda ben ne yaşamış biri oluyorum peki?

- Saçmalama, tabi ki sen benim ex boy friend'im oluyorsun. Tuğcaner var ya hani bu sene yeni kaydoldu son sınıfa. Çocuk daha ilk haftadan kızların kalbinde bir numaraya oturdu. Çişil domuzu okulun etrafında koşup koşup ona çarpmaya çalıştı bütün gün. Medyatik aptal işte. Halbuki Tuğcaner bugün kantinde benimle konuştu. Eski okulunda çıktığı bir kız varmış ama onu terk etmiş. Terkedilmiş biri, tuhaf, gizemli bi şefkat uyandırıyo herkeste. İnsan terkedilen kişiye dövme yaptırılmış bi omuz uzatma arzusu hissediyo içinde biyerde. Yani terkedilmiş olmak trendi bi durum anlatabiliyo muyum. İnsanın yüzüne masumiyetle karışık bi hüzün çöküyo, dudakları hafif sarkarken, bukleleri daha da belirgin oluyo. Bu arada kıskanmıyosun di mığ?

- Ne kıskanıcam, aramızda olan olmuş ben seni terk etmişim ya zaten!

- A aa. Ne demek "Kıskanmıyorum, olan olmuş ya zaten" demek yaa? Hayvanatlar kere hayvan bir insansın Sıkılhan! Ayı kalbi taşıyorsun, ilk insanların ilkisin, yiğıvrançsın, artı... Aloo? Alo... Seni ben terk ettim tımam mı! Ben terk ettim! Ben...

- Selamlar Sıkılhan kardeş... Biz sarı renkli bi Mazda 6 2.3L'le otobüs durağına dalalım, 5 kişi ölümden dönsün, araç pert olsun sen bizi "geçmiş olsun" diye arama... "Kargalar sürüyle kartallar yalnız uçar" dedikleri doğruymuş yani...

- Geçmiş olsun Hırgürkan kardeş... Yara bere var mı?

- Komple kırık alçı çivi olayı var da asıl mevzu o değil. Ben yokken okulun reisi olarak seni atadım Sıkılhan! Hayır insan sevdiğine bile güvenemiyor biliyo musun? Yarın Vuralan diye bir kardeşimiz gelicek yanına. Cebin onda var. Sana 340 dolar artı bir torba vericek, dövizi cebine koy, torbayı da girişteki yangın dolabının içine sakla...

- Ben sıra üstünden kopya çekerken bile yakalanırım Hırgürkan kardeş. Bööle işlerde hafif kabiliyetsizim yani. Başka geçici bir reis bulsak sana?

- Korkma lan hepsi basit mevzular... Öğleden sonra da bir karı kız meselesi var. Puşatkaan Vakfı Koleji'nden altı yedi lavuk okulu basıcaklar. Onlara şöyle azıcık cart curt et yeter. Vukuata girme! Dönünce ben alırım akıllarını. Bi de tarihçinin arabasının eksozuna patates tıkıycaksın. Tayinle yeni gelen var ya hani, Efrasim denen keçi! Daha ilk günden ceketimdeki rozete taktı dallama. "Bu okulda reislik meislik yok, bi çakarsam dağıtırım o çetenizi!" diye gaz kesiyor...

- Ya ama ben daha önce "Karapaltolular" a söz verdim, hehe... Gelecek eğitim ve öğrenim yılında size reis olurum işala...

- Ne diyosun lan sen! Var mı öyle vazifeden kaçmak. Reissin diyosam reissin lan! Aloo! Suratıma mı kapattın yoksa ibiş! Kırıcam bu alçılı kolu kafanda şerefsizim. Yutturucam bu eklemlerdeki çivileri sana! Delikanlı diilsin olm sen, şerefsizsin.

- Alo Sıkılhan Bunalgül ben. Biz şimdi senden ayrıldık ya... Ben kendimi bi süre geri çekince, sen beni ulaşılmaz, kovaladıkça kaçan, seni reddetme gücünü kendinde bulabilmiş bir kız olarak değerlendirip bana karşı daha bi tutkuyla şey yapmaya kalkma sakın... Şey...

- Ney?

- Ay orası tam olarak okunmuyo işte. Ben bunları Kozmo dergisinden okuyodum ama annem benden önce okurken tam bu satıra çikolatalı puding dökmüş.

- Bu durumda benim sana puding döküp yalamam gerekir Bunalgül. Modern bir partnır o dergide ne yazıyosa onu yapar.

- Avcunu yalarsın sen Sıkılhan Öflan. Sana geri dönmeyi düşünüyodum ama asla dönmiycem. Hayvan ırkısın, artı, yiğıvrançlerce kere yiğıvrançsın, lanet olası partnır.

sıkılhan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

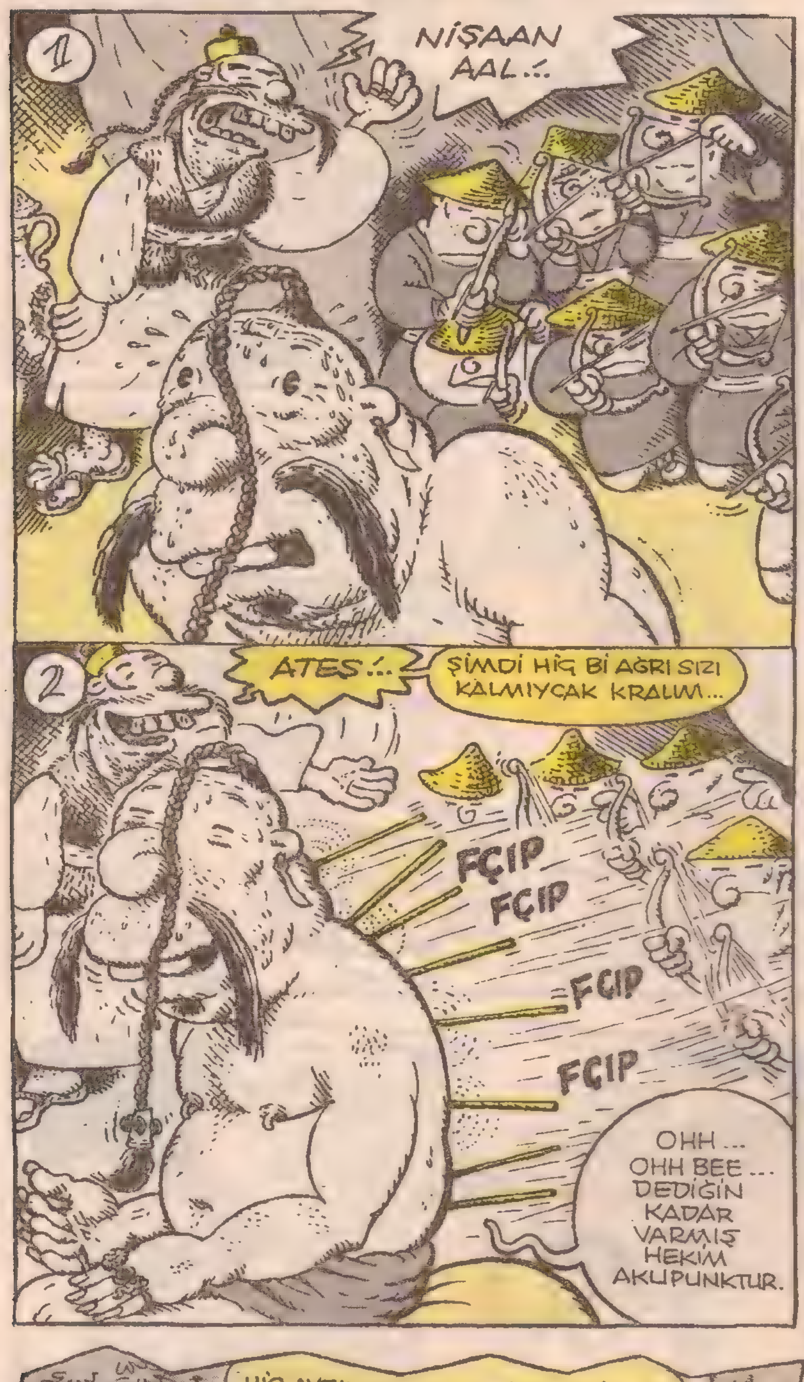
1
NİŞAAN AAL..!..
2
ATEŞ..!..
ŞİMDİ HİÇ Bİ AĞRI SIZI KALMIYCAK KRALIM...
FÇIP
FÇIP
FÇIP
FÇIP
OHH... OHH BEE... DEDİĞİN KADAR VARMIŞ HEKİM AKUPUNKTUR.

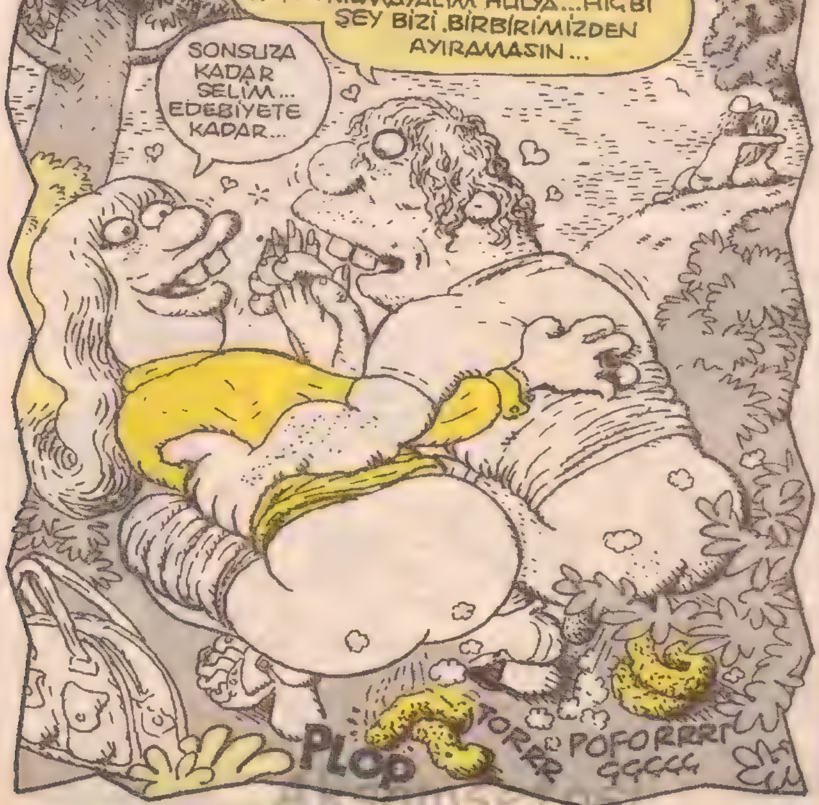
HİÇ AYRILMAYALIM HÜLYA...HİÇBİ ŞEY BİZİ BİRBİRİMİZDEN AYIRAMASIN...
SONSUZA KADAR SELİM... EDEBİYETE KADAR...
PLop
TORRR
POFORRRT ÇÇÇÇÇ

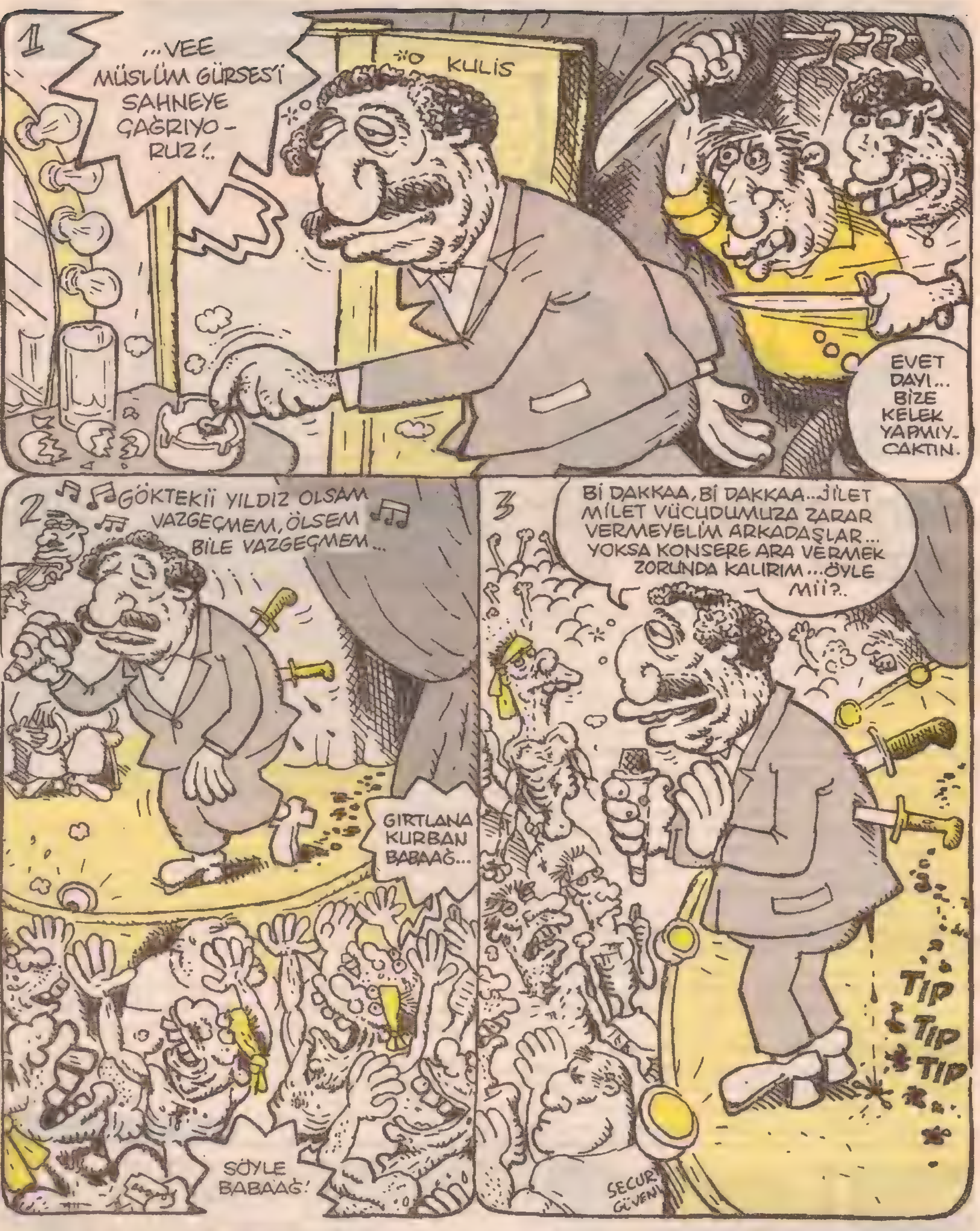
1
...VEE MÜSLÜM GÜRSES'İ SAHNEYE ÇAĞRIYORUZ!..
KULİS
EVET DAYI... BİZE KELEK YAPMIYCAKTIN.
2
GÖKTEKİİ YILDIZ OLSAM VAZGEÇMEM, ÖLSEM BİLE VAZGEÇMEM...
GIRTLANA KURBAN BABAAĞ...
SÖYLE BABAAĞ!
3
Bİ DAKKAA, Bİ DAKKAA...JİLET MİLET VÜCUDUMUZA ZARAR VERMEYELİM ARKADAŞLAR... YOKSA KONSERE ARA VERMEK ZORUNDA KALIRIM...ÖYLE Mİİ?..
TIP
TIP
TIP
SECURİ GÜVEN

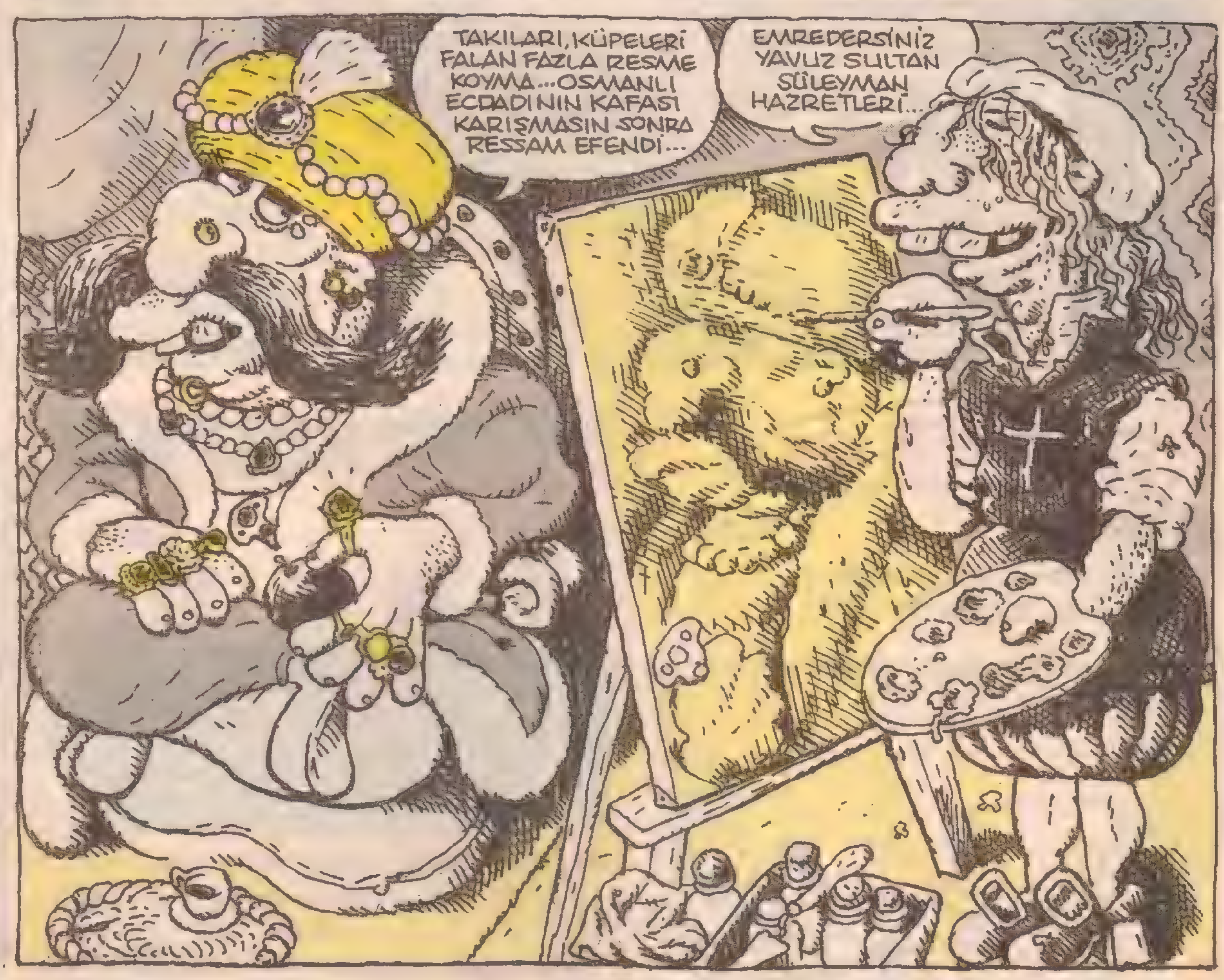
TAKILARI, KÜPELERİ FALAN FAZLA RESME KOYMA...OSMANLI ECDADININ KAFASI KARIŞMASIN SONRA RESSAM EFENDİ...
EMREDERSİNİZ YAVUZ SULTAN SÜLEYMAN HAZRETLERİ...

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

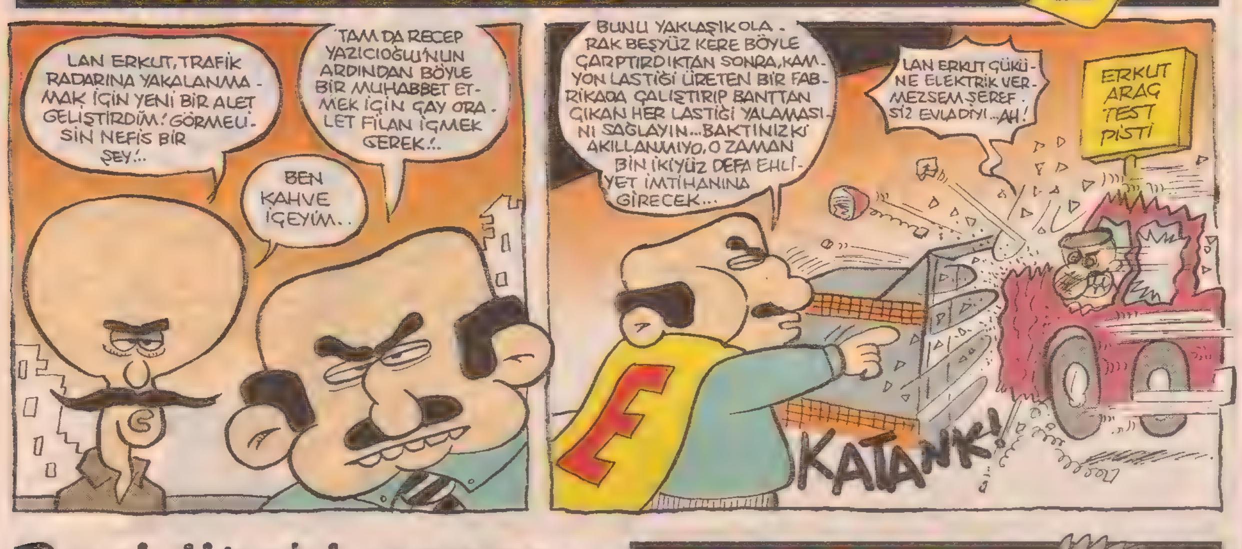
LAN ERKUT, TRAFİK RADARINA YAKALANMAMAK İÇİN YENİ BİR ALET GELİŞTİRDİM! GÖRMELİSİN NEFİS BİR ŞEY!..
BEN KAHVE İÇEYİM..
TAM DA RECEP YAZICIOĞLU'NUN ARDINDAN BÖYLE BİR MUHABBET ETMEK İÇİN ÇAY ORALET FİLAN İÇMEK GEREK!..
BUNU YAKLAŞIK OLARAK BEŞYÜZ KERE BÖYLE ÇARPTIRDIKTAN SONRA, KAMYON LASTİĞİ ÜRETEN BİR FABRİKADA ÇALIŞTIRIP BANTTAN ÇIKAN HER LASTİĞİ YALAMASINI SAĞLAYIN... BAKTINIZ Kİ AKILLANMIYO, O ZAMAN BİN İKİYÜZ DEFA EHLİYET İMTİHANINA GİRECEK...
LAN ERKUT ÇÜKÜNE ELEKTRİK VERMEZSEM ŞEREFSİZ EVLADIYIM... AH!
ERKUT ARAÇ TEST PİSTİ
KATANK!

Beni öteki yazarlardan ayıran şey

AKSARAY PAŞAOĞLU

Bilmiyorum size ben benim basurumdan söz etmiş miydim? Benim basurum yaklaşık 20 yıldır var. Ve ben bu sırrımı eşime bile bilmiyor... Utandığım için mi? Hayır... En son 1962 yılında Frankfurtta utanmıştım. Sadece, artık bunu açıklamam gerektiğini düşünüyorum... Ve ilk kez bir enteresanımı sizinle paylaşıyorum... Ben yazarların, köşelerinde basurlarından bahsetmelerinden yanayım. Çünkü bazen öyle basurlar olabiliyor ki bunlar bütün bir toplumun geleceğini ilgilendirebiliyor. Ben, benim basurumun bunlardan bir tanesi olduğuna inanıyorum. Asıl enteresanı, benim basurum anüs kısmında ve beni rahatsız ediyor. Basur için kocakarı ilaçları tavsiye edenler var. Kerevizin saplarını haşlayıp basurun etrafına güzelce ve biraz bezelye ve minik küpler şeklinde doğranmış havuçla süslerseniz garnitürün yanında bir kadeh beyaz şarapla en azından insanî olarak rahatlıyorsunuz.. Ama ben, basurumdan tamamen kurtulmayı hiç düşünmedim. Bazen azıyor, bazen azmıyor. O bir basur.

Uzun yıllar önce, Toroslarda, katıldığım bir trekkingde kaybolduğumda üç gün boyunca yaşamımı, basurumdan gelen sinyaller sayesinde bulduğum keklik yumurtalarının tepesini delip emerek sürdürmüştüm. Üçüncü günün sonunda kar fırtınası dindiğinde yanımda bulundurduğum arkası ispenç horozlu mütevazı cep aynasından basuruma bakarak yön tayini yapmış ve o coğrafyadaki dağ köyünü elimle bulmuş gibi bulmuştum. O günden sonra basurum, toplumsal yaşantımızın dönüm noktalarında rota çizmeme hep yardımcı oldu. Örneğin basurum seçim dönemlerinde benim için son derece önemli bir göstergedir.. Oyların hangi pastaya kayacağını, halkın o andaki eğilimlerini basuruma bakarak binde beşlik bir yanılma payıyla tahmin edebiliyorum. Kolumda saatim yoksa, basuruma bakıp saatin kaç olduğunu size saniyesi saniyesine söyleyebilirim. Ve "basurumu kurup yatsam sabah çalarak beni uyandırabilir" desem abartı olmaz..

Bunları niçin anlatıyorum? Çok ciddi konularda yazılar yazan arkadaşlar, yazılarını bir kez bile basurlarına bakmadan yazıyorlar ve sürekli yanılıyorlar. Burada, basuru olmayan arkadaşları tenzih ediyorum. Maalesef insanlar basurları olmasa da insandırlar..

1994 yılının Ocak ayında üst düzey diplomat Amerikalı bir dostum, Belçika'da katıldığımız bir resepsiyonda Likörüme ilaç atıp beni uyutmuş ve ben uyurken basurumu benden çalmak istemişti. Fakat durumun vahametini anlayan basurum birden azarak o Amerikalı dostuma ve yanındaki uzman ekibe saldırmış ve onlara çok zor anlar yaşatmıştı. Kendime geldiğimde bu ard niyetli insanları -ki niyetleri hakikaten ard idi- yarı çıldırmış bir vaziyette dişleriyle perdeleri ve halıları tırmalar vaziyette bulmuştum. Cinnet kusan basurumu yatıştırıncaya kadar haftalarca bir yere oturamamıştım.

İşte beni öteki yazarlardan ayıran şey! "Aksaray Paşaoğlu yazılarını dötünden uyduruyor." şeklindeki saldırıların asıl kaynağı da budur.

not: Benim yöntemlerimle yazan bir tek yazar biliyorum, o da Amerikalı büyük üstad William Safire'dir ki ondaki basurun büyükçe bir tepsi böreği kadar olduğu söyleniyor. Ben görmedim ve bunun bir hurafe olduğuna inanıyorum.

Behiç Pek

HAİN EVLAT ÖKKEŞ!

Can Barslan

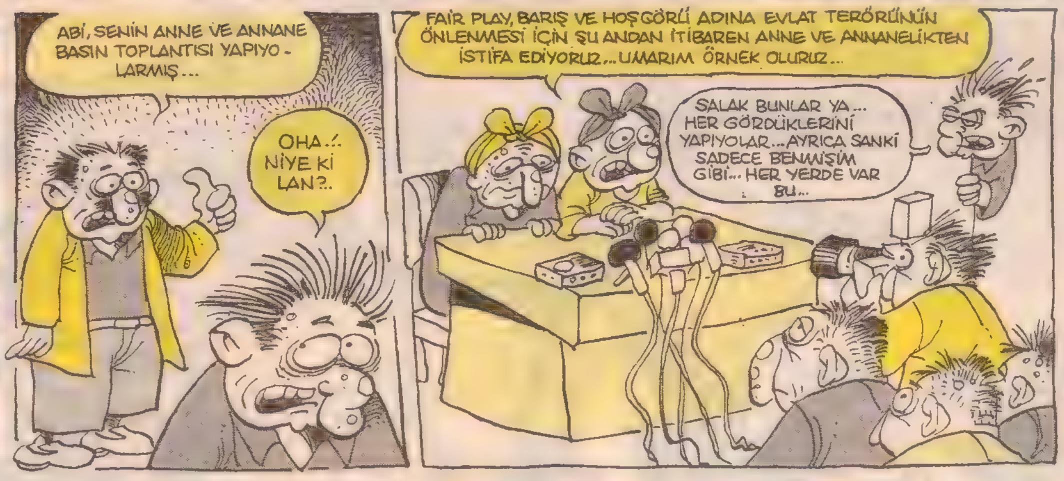
ABİ, SENİN ANNE VE ANNANE BASIN TOPLANTISI YAPIYOLARMIŞ...
OHA!.. NİYE Kİ LAN?..
FAİR PLAY, BARIŞ VE HOŞGÖRÜ ADINA EVLAT TERÖRÜNÜN ÖNLENMESİ İÇİN ŞU ANDAN İTİBAREN ANNE VE ANNANELİKTEN İSTİFA EDİYORUZ... UMARIM ÖRNEK OLURUZ...
SALAK BUNLAR YA... HER GÖRDÜKLERİNİ YAPIYOLAR... AYRICA SANKİ SADECE BENMİŞİM GİBİ... HER YERDE VAR BU...

ERDENER ABİ

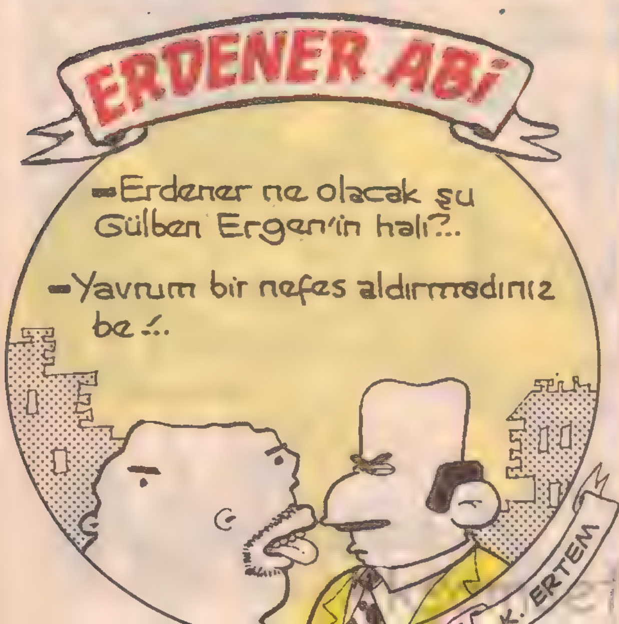
-Erdener ne olacak şu Gülben Ergen'in hali?..
-Yavrum bir nefes aldırmadınız be!..
K. ERTEM

HAFTANIN KOLPASI

Ufuk Turu
CNN TÜRK
Özdem Sanberk
Cengiz Çandar
Emre Gönensay
Sönmez Koksal

Eh be kardeşim, format adı altında birleşip bu kadar yoğun gelinir mi seyircinin üstüne? "Gölge Derin Kabine" gibi! Sponsor bulsalar ülke yönetecekler be birader yav!

PANTOLON

metin fidan

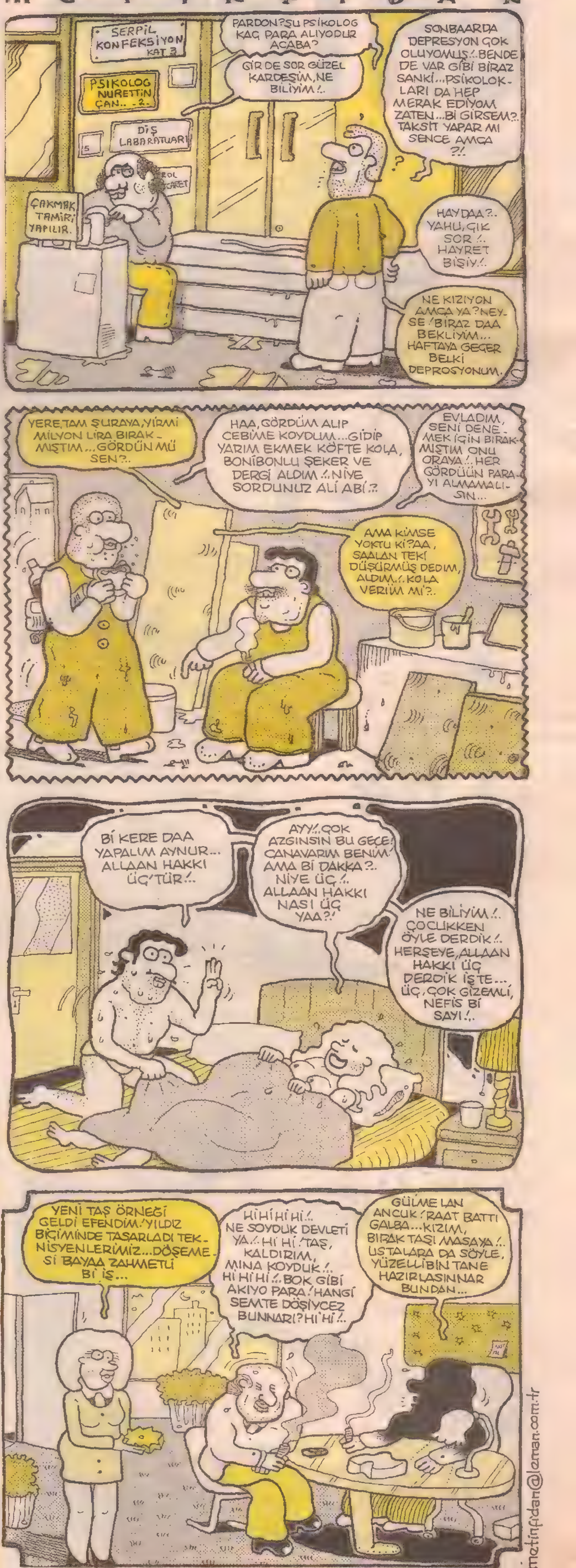
SERPİL KONFEKSİYON KAT 3
PSİKOLOG NURETTİN ÇAN.. -2-
DİŞ LABARATUARI
ÇAKMAK TAMİRİ YAPILIR.
PARDON? ŞU PSİKOLOG KAÇ PARA ALIYODUR ACABA?
GİR DE SOR GÜZEL KARDEŞİM, NE BİLİYİM!..
SONBAARDA DEPRESYON ÇOK OLUYOMUŞ!.. BENDE DE VAR GİBİ BİRAZ SANKİ... PSİKOLOKLARI DA HEP MERAK EDİYOM ZATEN... Bİ GİRSEM?.. TAKSİT YAPAR MI SENCE AMCA ?!
HAYDAA?.. YAHU, ÇIK SOR!.. HAYRET BİŞİY!..
NE KIZIYON AMCA YA? NEYSE! BİRAZ DAA BEKLİYİM... HAFTAYA GEÇER BELKİ DEPROSYONUM.
YERE, TAM ŞURAYA, YİRMİ MİLYON LİRA BIRAKMIŞTIM... GÖRDÜN MÜ SEN?..
HAA, GÖRDÜM ALIP CEBİME KOYDUM... GİDİP YARIM EKMEK KÖFTE KOLA, BONİBONLU ŞEKER VE DERGİ ALDIM!.. NİYE SORDUNUZ ALİ ABİ?..
AMA KİMSE YOKTU Kİ? AA, SAALAN TEKİ DÜŞÜRMÜŞ DEDİM, ALDIM!.. KOLA VERİM Mİ?..
EVLADIM, SENİ DENEMEK İÇİN BIRAKMIŞTIM ONU ORAYA!.. HER GÖRDÜÜN PARAYI ALMAMALISIN...
Bİ KERE DAA YAPALIM AYNUR... ALLAAN HAKKI ÜÇ'TÜR!..
AYY!.. ÇOK AZGINSIN BU GECE! CANAVARIM BENİM! AMA Bİ DAKKA?.. NİYE ÜÇ!.. ALLAAN HAKKI NASI ÜÇ YAA?!
NE BİLİYİM!.. ÇOCUKKEN ÖYLE DERDİK!.. HERŞEYE, ALLAAN HAKKI ÜÇ DERDİK İŞTE... ÜÇ, ÇOK GİZEMLİ, NEFİS Bİ SAYI!..
YENİ TAŞ ÖRNEĞİ GELDİ EFENDİM! YILDIZ BİÇİMİNDE TASARLADI TEKNİSYENLERİMİZ... DÖŞEMESİ BAYAA ZAHMETLİ Bİ İŞ...
HİHİHİHİ!.. NE SOYDUK DEVLETİ YA!.. Hİ Hİ! TAŞ, KALDIRIM, MINA KOYDUK!.. Hİ Hİ Hİ!.. BOK GİBİ AKIYO PARA! HANGİ SEMTE DÖŞİYCEZ BUNNARI? Hİ Hİ!..
GÜLME LAN ANCUK! RAAT BATTI GALBA... KIZIM, BIRAK TAŞI MASAYA!.. USTALARA DA SÖYLE, YÜZELLİBİN TANE HAZIRLASINNAR BUNDAN...

metinfidan@leman.com.tr

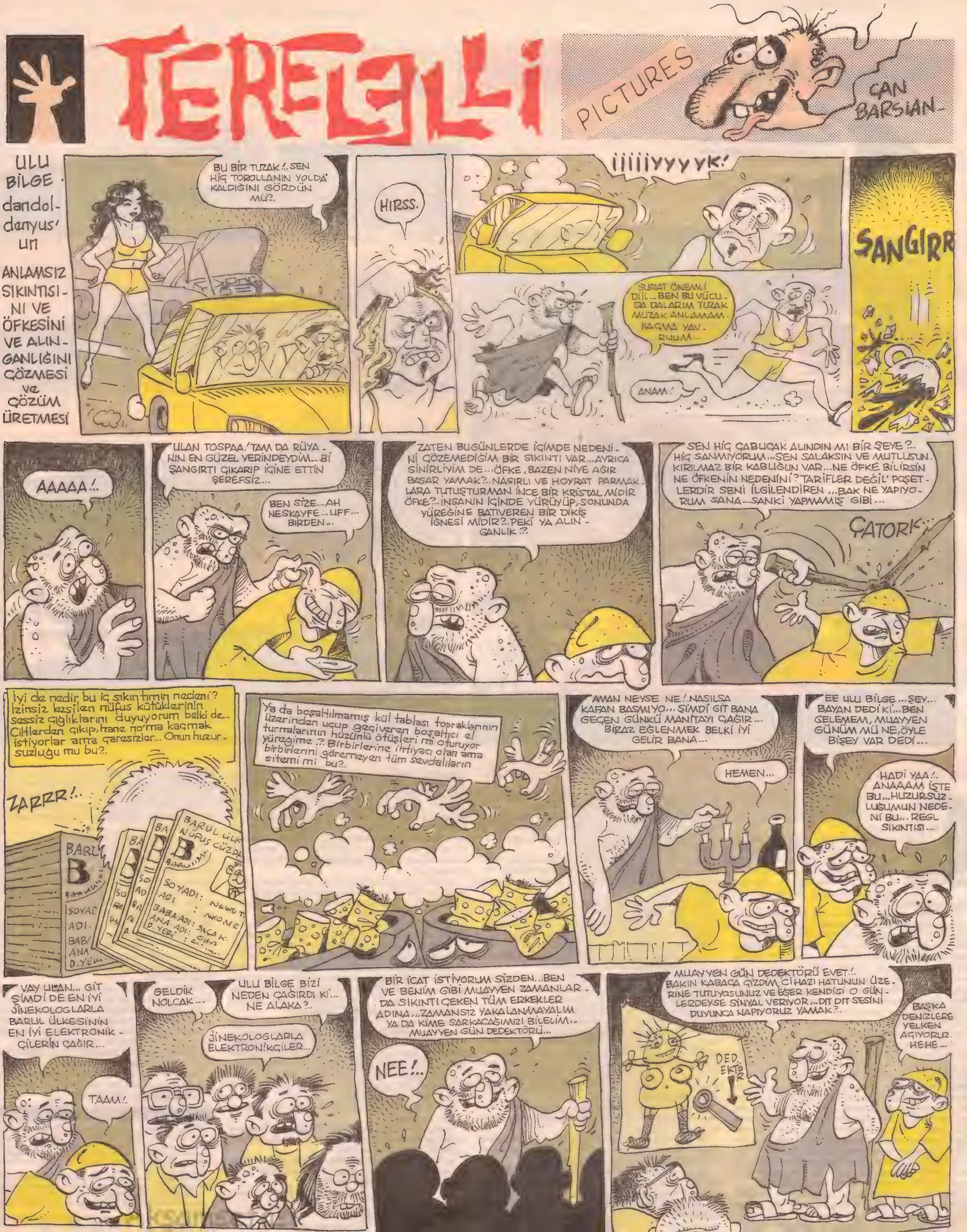
TERELELLİ
PICTURES
ÇAN BARSLAN
ULU BİLGE dandoldenyus'un ANLAMSIZ SIKINTISINI VE ÖFKESİNİ VE ALINGANLIĞINI ÇÖZMESİ ve ÇÖZÜM ÜRETMESİ
BU BİR TUZAK!.. SEN HİÇ TOROLLANIN YOLDA KALDIĞINI GÖRDÜN MÜ?..
HIRSS.
İİİİİYYYYK!
ŞANGIRR
SURAT ÖNEMLİ DİİL... BEN BU VÜCUDA DALARIM TUZAK MUZAK ANLAMAM. KAÇMA YAVRUUM...
ANAM!
AAAAA!..
ULAN TOSPAA! TAM DA RÜYANIN EN GÜZEL YERİNDEYDİM... Bİ ŞANGIRTI ÇIKARIP İÇİNE ETTİN ŞEREFSİZ...
BEN SİZE... AH NESKAYFE... UFF... BİRDEN...
ZATEN BUGÜNLERDE İÇİMDE NEDENİNİ ÇÖZEMEDİĞİM BİR SIKINTI VAR... AYRICA SİNİRLİYİM DE... ÖFKE, BAZEN NİYE AĞIR BASAR YAMAK?.. NASIRLI VE HOYRAT PARMAKLARA TUTUŞTURMAN İNCE BİR KRİSTAL MİDİR ÖFKE?.. İNSANIN İÇİNDE YÜRÜYÜP, SONUNDA YÜREĞİNE BATIVEREN BİR DİKİŞ İĞNESİ MİDİR?.. PEKİ YA ALINGANLIK?..
SEN HİÇ ÇABUCAK ALINDIN MI BİR ŞEYE?.. HİÇ SANMIYORUM... SEN SALAKSIN VE MUTLUSUN. KIRILMAZ BİR KABUĞUN VAR... NE ÖFKE BİLİRSİN NE ÖFKENİN NEDENİNİ? TARİFLER DEĞİL POŞETLERDİR SENİ İLGİLENDİREN ... BAK NE YAPIYORUM SANA... SANKİ YAPMAMIŞ GİBİ...
ÇATORK
İyi de nedir bu iç sıkıntımın nedeni? İzinsiz kesilen nüfus kütüklerinin sessiz çığlıklarını duyuyorum belki de.. Ciltlerden çıkıp, hane no'ma kaçmak istiyorlar ama çaresizler... Onun huzursuzluğu mu bu?..
ZARRR!..
BARUL ÜLK NÜFUS CÜZD
SOYADI: NEWU T.
ADI: AHOME
BABA ADI: SAÇAK
ANA ADI:
D. YERİ:
Ya da boşaltılmamış kül tablası topraklarının üzerinden uçup geçiveren boşaltıcı el turnalarının hüzünlü ötüşleri mi oturuyor yüreğime?.. Birbirlerine ihtiyacı olan ama birbirlerini göremeyen tüm sevdalıların sitemi mi bu?..
AMAN NEYSE NE!.. NASILSA KAFAN BASMIYO... ŞİMDİ GİT BANA GEÇEN GÜNKÜ MANİTAYI ÇAĞIR... BİRAZ EĞLENMEK BELKİ İYİ GELİR BANA...
HEMEN...
EE ULU BİLGE... ŞEY... BAYAN DEDİ Kİ... BEN GELEMEM, MUAYYEN GÜNÜM MÜ NE, ÖYLE BİŞEY VAR DEDİ...
HADİ YAA!.. ANAAAM İŞTE BU... HUZURSUZLUĞUMUN NEDENİ BU... REGL SIKINTISI...
VAY ULAN... GİT ŞİMDİ DE EN İYİ JİNEKOLOGLARLA BARUL ÜLKESİNİN EN İYİ ELEKTRONİKÇİLERİN ÇAĞIR...
TAAM!..
GELDİK NOLCAK...
ULU BİLGE BİZİ NEDEN ÇAĞIRDI Kİ... NE ALAKA?..
JİNEKOLOGLARLA ELEKTRONİKÇİLER...
BİR İCAT İSTİYORUM SİZDEN... BEN VE BENİM GİBİ MUAYYEN ZAMANLARDA SIKINTI ÇEKEN TÜM ERKEKLER ADINA... ZAMANSIZ YAKALANMAYALIM YA DA KİME SARKACAĞIMIZI BİLELİM.. MUAYYEN GÜN DEDEKTÖRÜ...
NEE!..
MUAYYEN GÜN DEDEKTÖRÜ EVET!.. BAKIN KABACA ÇİZDİM, CİHAZI HATUNUN ÜZERİNE TUTUYOSUNUZ VE EĞER KENDİSİ O GÜNLERDEYSE SİNYAL VERİYOR... DIT DIT SESİNİ DUYUNCA NAPIYORUZ YAMAK?..
DEDEKTÖR
BAŞKA DENİZLERE YELKEN AÇIYORUZ. HEHE...

Derya Sayın derya_sayin@mynet.com

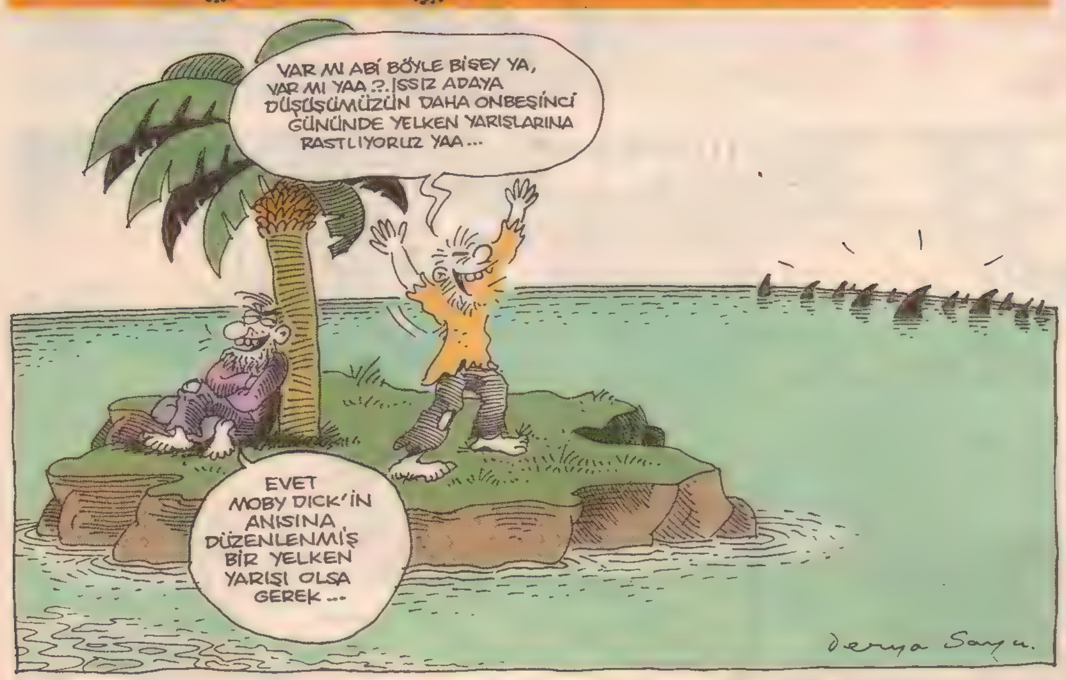
VAR MI ABİ BÖYLE BİŞEY YA, VAR MI YAA ?..ISSIZ ADAYA DÜŞÜŞÜMÜZÜN DAHA ONBEŞİNCİ GÜNÜNDE YELKEN YARIŞLARINA RASTLIYORUZ YAA...
EVET MOBY DICK'İN ANISINA DÜZENLENMİŞ BİR YELKEN YARIŞI OLSA GEREK...
derya Sayın.

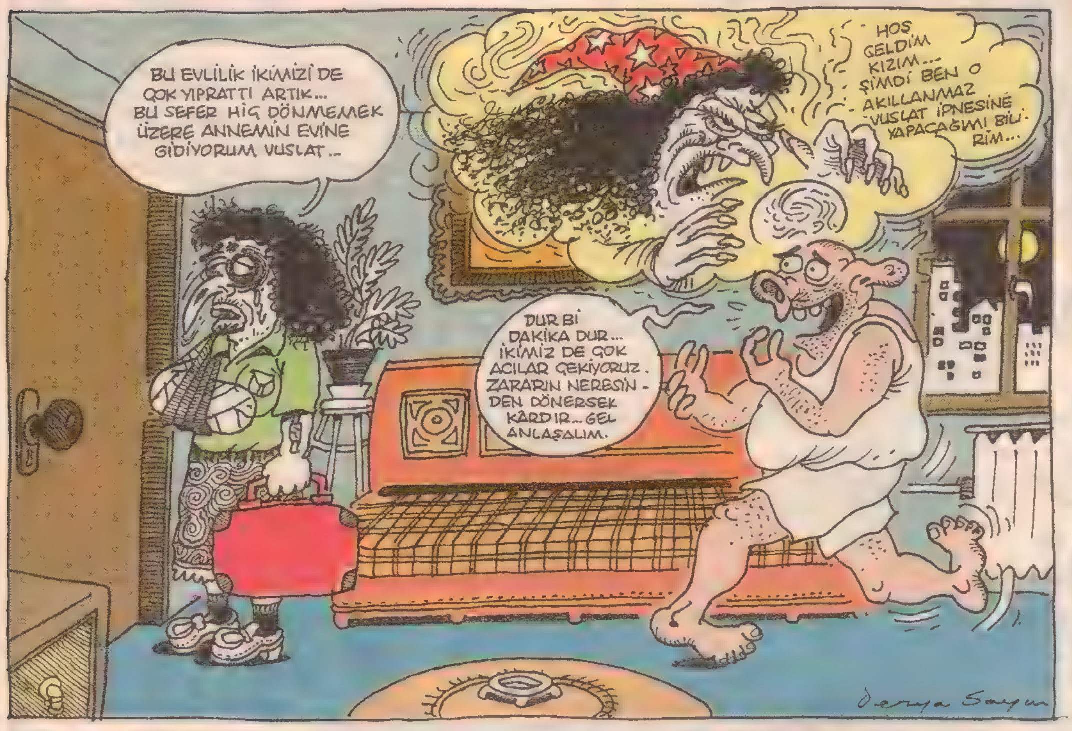
BU EVLİLİK İKİMİZİ DE ÇOK YIPRATTI ARTIK... BU SEFER HİÇ DÖNMEMEK ÜZERE ANNEMİN EVİNE GİDİYORUM VUSLAT...
HOŞ GELDİM KIZIM... ŞİMDİ BEN O AKILLANMAZ VUSLAT İPNESİNE YAPACAĞIMI BİLİRİM...
DUR Bİ DAKİKA DUR... İKİMİZ DE ÇOK ACILAR ÇEKİYORUZ. ZARARIN NERESİNDEN DÖNERSEK KÂRDIR... GEL ANLAŞALIM.
derya Sayın

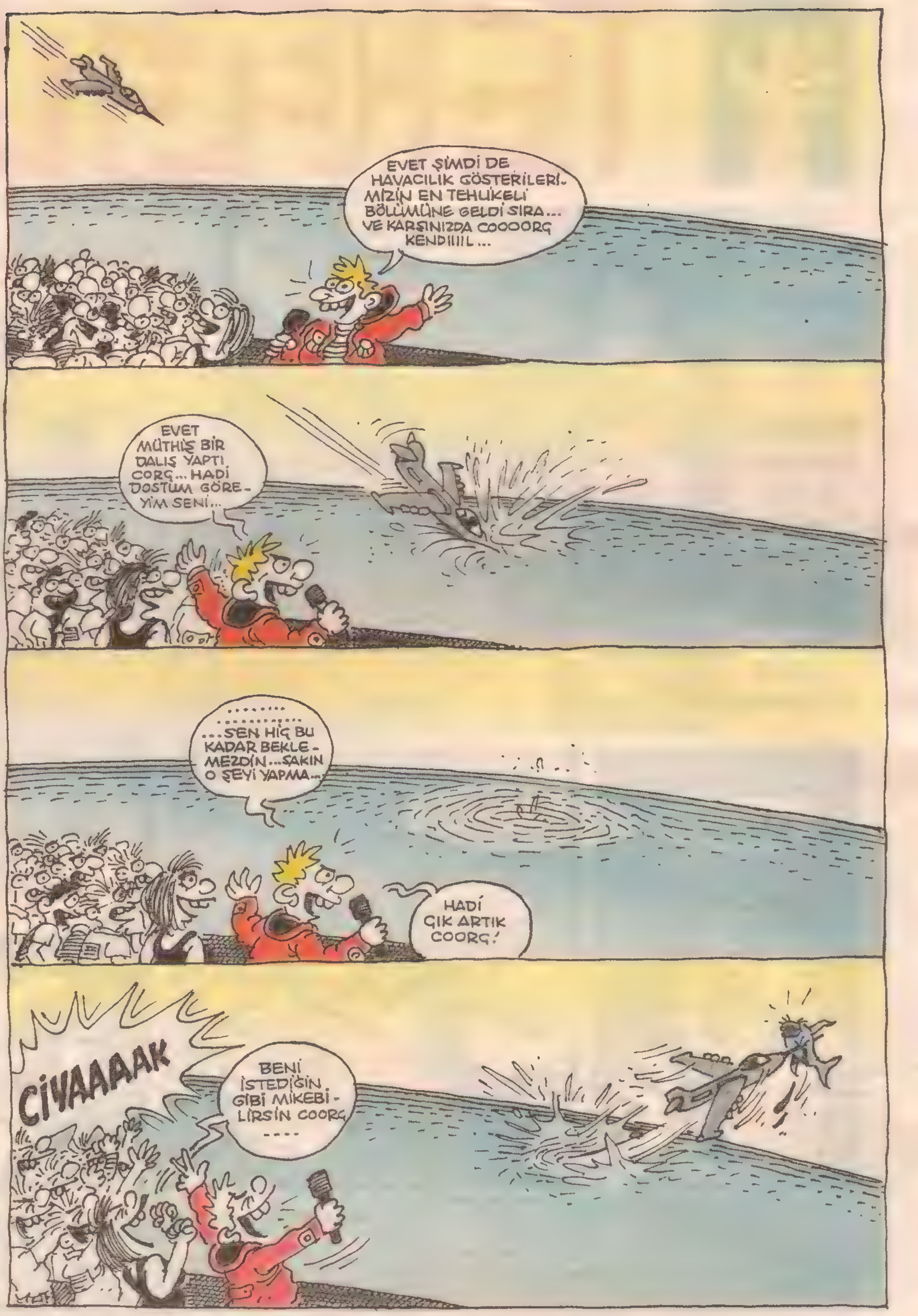
EVET ŞİMDİ DE HAVACILIK GÖSTERİLERİMİZİN EN TEHLİKELİ BÖLÜMÜNE GELDİ SIRA... VE KARŞINIZDA COOOORÇ KENDİIIIL...
EVET MÜTHİŞ BİR DALIŞ YAPTI CORÇ... HADİ DOSTUM GÖREYİM SENİ...
....
...SEN HİÇ BU KADAR BEKLEMEZDİN...SAKIN O ŞEYİ YAPMA...
HADİ ÇIK ARTIK COORÇ!
CIVAAAAK
BENİ İSTEDİĞİN GİBİ MİKEBİLİRSİN COORÇ

BENİ HEP GÖRDÜKLERİ GİBİ SANDILAR

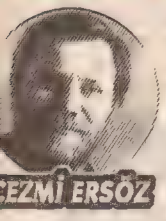
CEZMİ ERSÖZ

Hem herkes gitti. Evde yapayalnızım şimdi.

Artık iyi anladım, kimselere benzemiyorum. Bu beni ürpertiyor, ama yalnızlığımla iyiyim yine de...

Günlerdir öyle çok kaçmışım ki kendimden, içimle konuşmayı unutmuşum. Unutmak değil aslında bu, bir yorgunluk; bir tür bitkin düşme. Yaşamaktan, herkesten biri gibi olmaya çalışmaktan bitkin düşme bu... Mutlu gözükmeye uğraşmaktan... Her şey yolundaymış gibi yapmaktan bitkin düşme...

Evim doldu boşaldı bu yaz. Ama sonunda herkes gitti. Ve gidenlerin çoğu **beni gördükleri kadar sandılar.** Onların bunda bir suçu yok aslında, öylesine yorgunum ki, kimseyi suçlayamam artık. Hem ben böyle olmasını istedim. Çünkü yorulmuştum kendimden. Yorulmuştum kimselere benzemezliğimden... Hem kime neyi kanıtlayacaktım ki. Birbirimiz için kısa, keyifli, ama önemsiz birer molaydık artık... Gece konuştuklarımızın gündüzleri hiç hükmü yoktu. Para ve zorunluluklar bizi gündüzleri tanınmaz hale getiriyordu. Bıçak gibi kesiliyordu geceyle gündüz. Ekonominin güçlü ve değişmez yasaları o azıcık kalmış, o zavallı özgürlük düşlerimizi durmaksızın aşağılıyordu... Bugün tanıdığımızı sandığımız biri, yarın hiç tanınmaz hale geliyordu.. Ama hiç...

Üstelik ne kadar istese de kimse kimseyi gerçekten tanıyamazdı artık. Oysa herkes içiçeydi yine de... Dipdibeydi. Gürültü, bağırış çağırış içinde. Ama yine de birbirinden çok uzaktaydı herkes. Tek bile değil, yalnız bile değil. Hiçkimse bile değil. Korkak, bencil, zavallı, hesapçı tetikte... Ve uzaktaydılar. Uzaktan, onca yitiriş içinde yine de onu nasıl biliyorsa, işte o kayıp sevgiyi, işte o neyse ve ne olarak kalmışsa, onu özlüyordu herkes. Uzakta oldukları için, peki öyle diyelim, kırmayalım kimseyi, sevgilerini diyelim, işte onu veremiyorlardı... Ama öylesine uzaktaydılar ki, artık bir sevgileri olup olmadığını bilemeyecek kadar. Belki de olup olmadığını bilemedikleri sevgilerini vermemek için kendilerinden uzağa atmışlardı kendilerini... Bu yüzden sevmedikleri ve sevilmedikleri için ölmekten delice korkuyorlardı... Ama en çok sevemedikleri için... Böyle söyleyelim, kırmayalım kimseyi, sevgiyi kırsak bile!..

Ama kendini yitirmek pahasına ve ondan daha çok, amansızca kazanmak istiyordu herkes. Ve kazandıklarından emin olduktan sonra sevgilerini vermeyi hesaplıyorlardı. Evet, dünya ve insan buydu. Sevgiyi vermek bile bir hesap kitap işiydi artık... Kazandık-

lanıyordu. Sevgi de, özgürlük de hep bir yasaya bağlanıyordu; sevginin ve özgürlüğün aşılmaz sınırları vardı...

Her sabah insanlar uyanır uyanmaz ilk iş bunu öğreniyorlardı. Bugün sevgiye ne kadar özgürlük tanınmış, bugün özgürlüğe ne kadar sevgi tanınmış... Sınırlarını zihnine kazıyor, bu yasaları ezberliyor ve ona göre hareket ediyorlardı...

Sahi neyi arıyorum, bekliyorum bu insanların arasında. Onlara benzeyip, aralarında kaybolup gitmeyi mi. Sahi ne bekliyorum? Yaşamın katı kurallarını kabul edip, susmayı ve oynamayı mı tercih etmeliyim yoksa...

Sahi neden herkesten biri gibi olmayı oynuyorum ben... Sevilmek için mi? Hiç olmayacak bir şey için, sevilmek için; evet, belki de.

Ama beni kimse gerçekten tanımıyor ki... Tanımadıkları birini nasıl gerçekten sevecekler... Beni tanıyıp sevmeleri mümkün mü...

Kimin buna zamanı var... Hem herşey bunca planlıyken... Gündüzlerin o değişmez, o korkunç yasaları geceleri kurduğumuz o küçük özgürlük düşlerimizle bile alay ederken...

Peki, beni gerçekten tanıyan birinin beni sevmesi mümkün mü, herşeyimle?.. İmkansız değil, ama olsaydı, kesin lanetlenirdik birlikte. Bizi kimseler arasına almazdı. Toplum dışı olurduk Ama müthiş bir aşk olurdu. Ve bizi en çok ölüm severdi. En çok ölüm kollardı. Güzel olurdu ve en çok ölüm okşardı saçlarımızı...

Ama yok, olmadı böyle bir şey. Çünkü önce varolabilmem gerekli, varolabilmem için lanetlenmem; ama bunun için hep birini beklediğimi biliyorum. Varolabilmek için bile birine ihtiyaç duyuyorum çünkü. Bu benim en büyük trajedim, derin eksikliğim... Evet varolmak, bu yüzden kaçınılmaz olarak lanetlenmek istiyorum, ama bunun için mutlaka birisine ihtiyaç duyuyorum. Bir yoldaşa, bir sevgiliye, bir yoldaş sevgiliye...

Oysa varoluş yolculuğuna tek başıma çıkmam gerekir. Çıldırmayı, yok edilmeyi, ya da kendimi yok etmeyi göze almam... Hem de yanımda hiçkimseler yokken...

İşte belki ancak bundan sonra, benim gibi varoluş yolculuğuna çıkmış, çıldırmayı, lanetlenmeyi, yok edilmeyi, ya da kendini yok etmeyi göze almış biriyle yoldaş sevgili olabilirim...

Oysa gizlice görüyorum kendimi. Gizlice ve acıtarak izliyorum yaptığım herşeyi. Korkuyorum oysa, deliler gibi korkuyorum lanetlenmekten. Dışlanmaktan... Ne kadar karşı çıksam da toplumda saygın bir yerim olsun istiyorum. Saygınlık için uğraşanlardan ne kadar nefret etsem de bu böyle. Hep yalnız kalacağım, bunu iyi biliyorum; ama az da olsa biraz gücüm olsun, beni yok edemedikle-

üzüldüğüm ve ezilen kendim gibiler için savaşırım diyorum. Ancak o zaman, ama şimdi, beni farkedip, yoketmesinler istiyorum. Onlarla hesaplaşmaya hazır olduğum güne kadar bana izin versinler... Bunu beni yoketmek isteyenlerden diliyorum. İşte kendimi böyle aldatıyorum. Ve bu ana kadar, onlarla hesaplaşacak gücü elde edene kadar, razıyım kendimden uzak olmaya, kendimi sayıklamaya, razıyım varolmamaya, yeter ki beni yok etmesinler, dışlamasınlar, razıyım sanki herkesten biri gibi görünmeye... Razıyım sanki kendimi sayıklamaya... Sayıklar gibi yaşamaya... İşte kendimi böyle aldatıyorum...

Mevsimler hızla geçiyor oysa. Geçsin, aslında istiyorum bunu. Kendim olmadan geçen bütün mevsimler geçsin istiyorum. Dün yazı özlüyordum. Öğrenilmiş bir çaresizlikle şimdi kış gelsin istiyorum. Acılar ve yoksulluk biraz daha artacak, biliyorum...

Belki bizim buralarda evsiz, kimsesiz birkaç şarapçı daha ölecek çok soğuk havalarda. Ve ben çadırlarda yaşamak zorunda kalan insanları utanarak düşüneceğim başımı pencereme dayayıp... Ama sonunda hiçbir şey değişmeyecek... Sonuçta yine yaşlı bir kurt gibi yalnızlıktan ve kimsesizlikten parlayacak yollarda gözlerim. Yine sonsuz bir açlık ve merakla bakacağım yanımdan gelip geçen insanlara... Yine yollarda yürürken, insanlarla gözgöze gelirken garip bir suçluluk duygusu, yapışkan bir kibir, iyileşmesi mümkün olmayan bir çekingenlik duyacağım...

Yine sırf konuşuyor olmak için, içimden hiç gelmeyen, aslında hiç merak etmediğim şeyler soracağım karşılaştığım insanlara. Yine onlar bana cevabını çok önceden bildiğim şeyler söyleyecekler. Yine ben sırf konuşmak için konuştuğum cevabını bildiğim şeyler sorduğum için küçümseyeceğim kendimi... Bu hep böyle olacak...

Çünkü biliyorum, varolamadığım için zayıfım. Belki de beni benden kopartanlar kadar güçsüzüm, korkağım ve muhtacım beni benden kopartan insanlara bile...

Ne yazık ki muhtacım kendimi hiç olmadığım, hiç hissetmediğim gibi göstermeye..

Oysa çoktan anladım, dilsizim ben. Bu yüzden çok konuşuyor ve durmaksızın yazıyorum. Dilsizliğim anlaşılmasın diye her soruyu daha sorulmadan cevaplıyorum...

Ve kendim gibi bir dilsizi özlüyorum çaresizce. Mükemmeli oynayan. Herkes gibi biri olmaya çalışan. Onu kendisinden kopartanlara bile saygıda kusur etmeyen bir dilsizi...

Kimse kendisini incitip, küçümsemesin diye kendisini sayıklayan bir dilsizi...

Herşeyi bilip de hiçbir şey yapamayan, en fazla evine kapanıp, bir süre kimseleri aramayan, ama, yine de onu kendisinden kopar-

Aradığım insan bana benziyorsa, benim gibiyse eğer, yorulmuşsa kendisini sayıklamaktan o da benim gibi muhtaçsa varolmak için kendi gibi birini bulmaya, o zaman bağışlamasın istiyorum hiçbir yalanımı, bütün dengelerimi birer birer bozsun, kınasın, yerin dibine batırsın beni, küçümsesin, yüzüme vursun istiyorum bütün zaaflarımı...

Ben de, ben de aynı şeyi yapmalıyım ona.

Birbirimizi bulmuşken yitirmek pahasına hem de. Tek başımıza varolamayışımızın acısını birbirimizden çıkartmak pahasına... Ama biliyorum onun elinden gelmez kimseyi kırmak. Hele kendisine benzeyen birini hiç... Çünkü bilir benim gibi o da, en büyük acıyı ve kırgınlığı o yıllardır aradığı, ona en çok benzeyen insanın yaşatacağını... Bilir bunu, ama yine de engel olamaz kendisine... Öylesine bıkmış, öylesine tükenmiştir ki onu kendisinden kopartanlardan; ama madem o da benim gibi bir başına varolamıyor, en büyük yıkımın kendi gibi birinden gelmesini ister. Tek başına varolmayan, kendisini özlemekten bıkmış birinden gelsin ister... Tıpkı benim gibi... Yalnızlığı gibi sever, ürperişi gibi sever onu. Saçını gerçek bir sevgiyle okşayan ölümü gibi... Korkup da veremediği sevgisinin hayaleti gibi...

Bilmek istemez, uğruna ölümü bile göze aldığı bu insandan bile aslında ayrı ve farklı bir insan olduğunu bilmek istemez...

Bu hayatta insana en büyük yıkımın, en güvendiği ve herkesten çok inandığını sandığı insandan geldiğini bilse bile, bilmezden gelir... Çünkü içinde yıllardır taşıdığı o karanlık gizi, o da taşır... Ve herkesten çok onlar iyi bilir bu karanlık gizi taşıdıklarını..

Hem o da benim gibidir, bilirim; kimi en çok kaybetmekten korksa, onu o anda yitirmeye başladığını anlamıştır hep...

Herkes gitti... Yaz da bitti. Evde yapayalnızım şimdi... Anladım kimselere benzemiyorum ben. Ve ezilmiş, küçümsenmiş sevgimle başbaşa kaldım yine. Tıpkı onun gibi.

CEZMİ ERSÖZ cezmiersoz@leman.com.tr

* **Orhan Kahyaoğlu.** And Dağları'ndan Anadolu'ya 'Devrimci Müzik' Geleneği ve "Sıyrılıp Gelen" **GRUP YORUM.** neKitaplar Yayınevi... Orhan Kayhaoğlu yıllar süren çalışmasının sonucunda ülkemizdeki ve dunyadaki protest muzik geleneğini butun ayrıntılarıyla ve tarihsel gelişimiyle incelemiş ve yorumlamıştır. Ve ülkemizdeki protest müzik geleneği içerisinde **Grup Yorum** sıyrılıp haklı bir yer edinmiştir bu kitapta... Herkesin başucunda olması gereken bir kitap.

* **İlkay Akkaya**'nın yeni albümü çıktı: **Yine.** Ada Müzik. **İlkay Akkaya** bu albümünde **Kalp Ağrısı** adlı şiirimi okumuştur. Ben çok sevdim sizin de çok seveceğinizi umuyorum.

* **Hüseyin Elçi.** Delâl'e Mektuplar. Gün Yay. **Hüseyin Elçi** bu kitabında Kürt coğrafyasında onbeş yıl süren kirli savaşın arka yüzünü ve insan portrelerini o duyarlı ve içten kalemiyle yazmıştır.

* Çok yakında Yaz Yayınları'ndan yazarlık hayatım ve bu süreçte verdiğim mücadeleleri konu eden bir kitap çıkacak, kitabın adı henüz belli değil adını sizlerin koymasını istiyo-

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

ÇUKUROVA SPEED!

BRE DALLAMA... HAYAT NE? DEĞİŞEN NE?..

Bir gece vakti Tarlabaşı'na yolun düşsün... O bok dolu pavyonların, barların arasındaki bitik bi meyhaneye gir... Çünkü biliyoruz arasıra hoşuna gidiyor böyle sefillikler... Sen orda bedbaht rakını içerken meyhanenin hemen kenarında bir kıza saldırmışlar... Çığlıklara rağmen içerdeki onbeş kişiden biri dahi kılını kıpırdatmıyor! İşte en korkunç cemiyet hastalığı... Bilimde de yeri var! Daha önce bir yerlerde okudum... Olay şahitleri ne kadar kalabalıksa olaya müdahale o kadar gecikir... Kimse müdahale sırasının kendisine gelmesini istemez... Ensesi sulanmış it sürüsü gibi birbirlerine sokulup izlemeye koyuldular... Kurumlaşmış bir korkaklık... Her darbede duyulan cığet sesi... Bir yerlerden de ince bir Hafiz Burhan Kasidesi geliyor... dayak bitmiyor... İzleyiciler zevkten coşuyor... Bu adamlar daima aşık belki de hep abaza... Bu iletli zincirli ve bilahare istila ve yagma ordusu... Ah aslında hep beraber sıçtık gecenin gizemine... sonra da kendi kendime dedim ki, "bre dallama, hayat ne? Değişen ne?.." Jeopolitik önemi her defasında kafamıza çakılan büyük Türkiye'nin yöneticileri bize ücret ve sosyal haklar verirken maliyet düşürmek için işte bu katilleri sokağa salıyor... Peki burada Allah yok mu kardeşim? Nerde itikat erbabı? Nerde zahir alem korsanları? Kadın dayaktan şişti de şişti... Kan ustaca döküldü... Polis geldi ama kanalizasyon fareleri hayat tiyatrosuna gelipte tek kuruş ödemedikleri gibi üstüne de asfaltlara boşalıp çoktan sektirip gittiler...

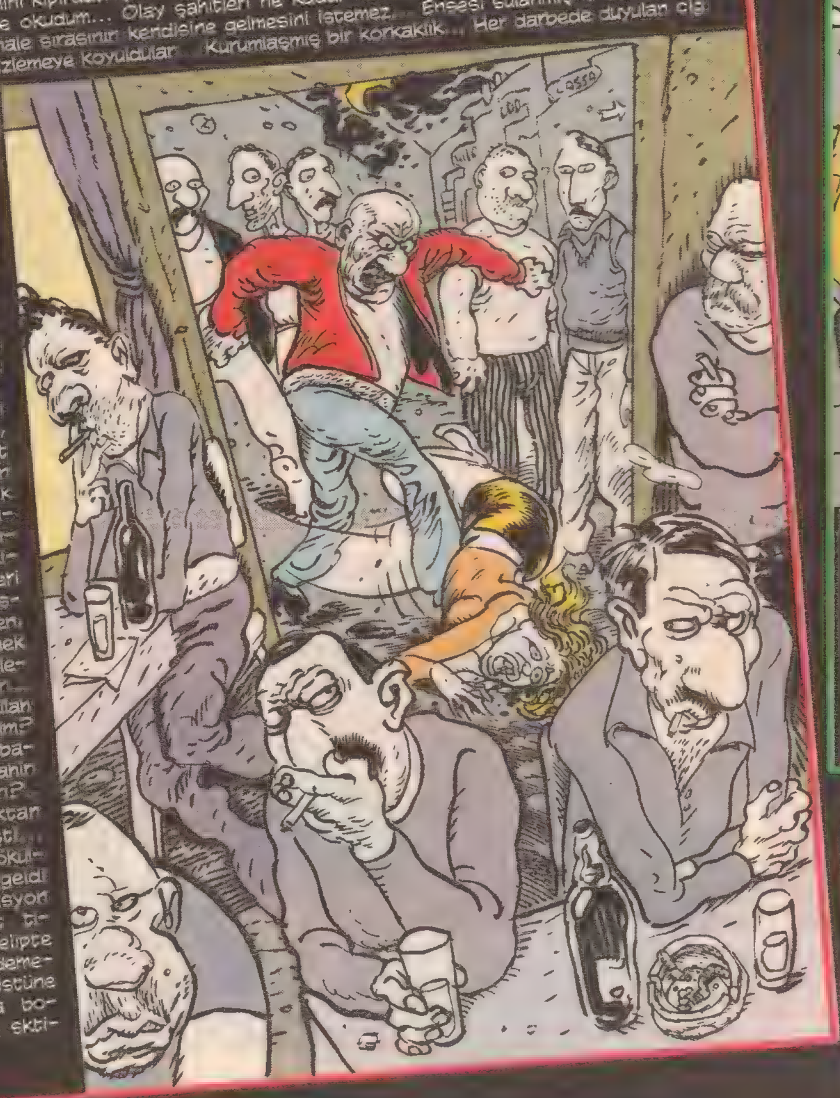

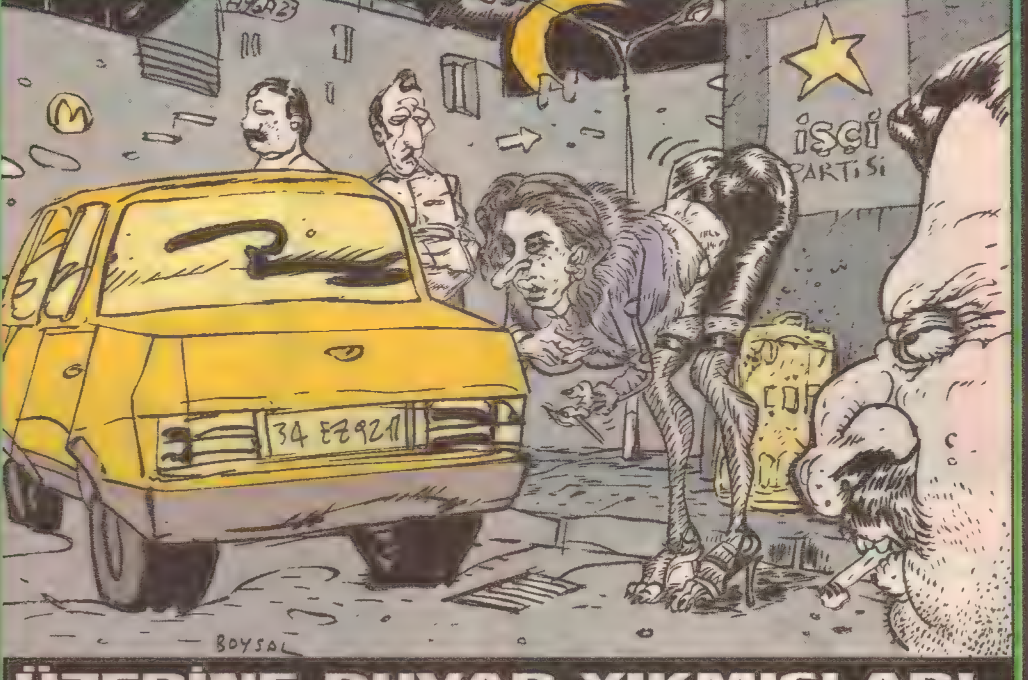

ÜZERİNE DUVAR YIKMIŞLAR!

Tarlabaşı'nın az yokarısı da Harbiye... Burda da travestiler cirit atıyor... Bizim Tolga Hırsova'da civarda oturuyor.. Orda dolaşırken gördümdü, bir travesti arabanın penceresinden pazarlık yapıyor... Araba gitti bizimki kaldı ama aynı pozisyonda!!!.. Müthiş bir kamburluk, eğri, büğrü... Bu ne dedim Tolga'ya... Meğer köydeyken eşcinsel olmuş diye babası duvar yıkmış bunun üstüne... Sonra böyle kalmış... ney lan bu, Ortaçağ işkencesi gibi!.. Ve süper irkildim... İşte bu kamburluktur şehveti de kamçılayan, nefreti de!.. Az ötesi bankalar caddesi.. Orta faktoring sektörü kalkınmayı destekliyor, sağlıklı yönetim fon talebini arttırıyor... Ama yüce Rabbim de biliyor, belalı sokakların geliştirdiği bu yeni ultra donanımlarla artık her evde bir servet düşmanının yetişmesi mümkün... Böyle bu Kamburluğun hikayesini görüp de... Ulan isyan diye bişey var be!!.

SÜNNETÇİNİN OĞLU

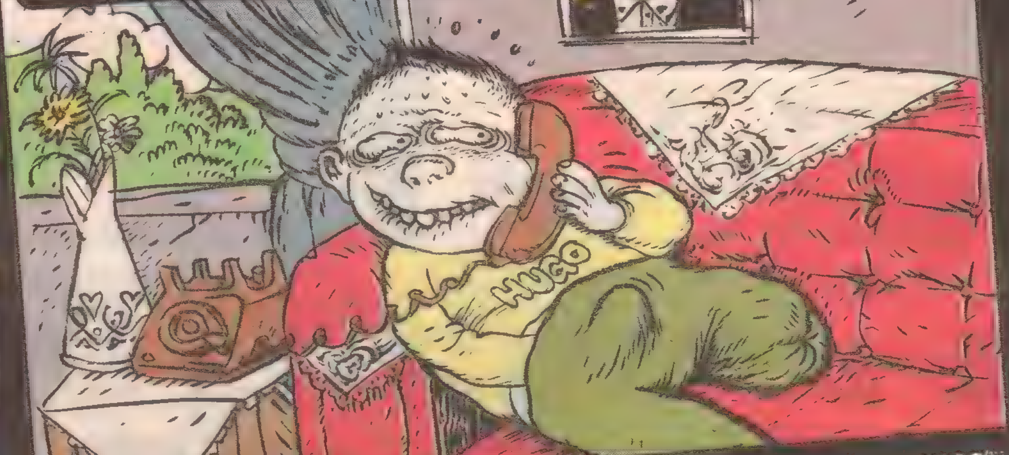

Çocukken bir sünnetçi vardı mahallede... Bunun bir de topal bi oğlu vardı... O vakitler 0900'lü erotik hatlar pek meşhurdu... Topal oğul evden çıkamadığı içi sürekli bu hatları aramış.. Kabara Kabara gelmiş fatura... Sünnetçi neyle ödesin bunu... Ele güne rezil, telefon kesil, çocuğa dayak... Cankuşların ilk otuzbirlerinin önünü kesemezsin... Otuzbir, iltihaplı ayak parmağı gibi farkettirir kendini... Ve bir laf vardır... "İştah yemek yerken açılır" tutamazsın kendini, coştukça coşarsın... Arka sokaktaki gecekondularda böbrek hastaları acıyla zemzem suyuna işerken, sen topal da olsan vazgeçmezsin bu coşkudan.. Hey kurban olduğum

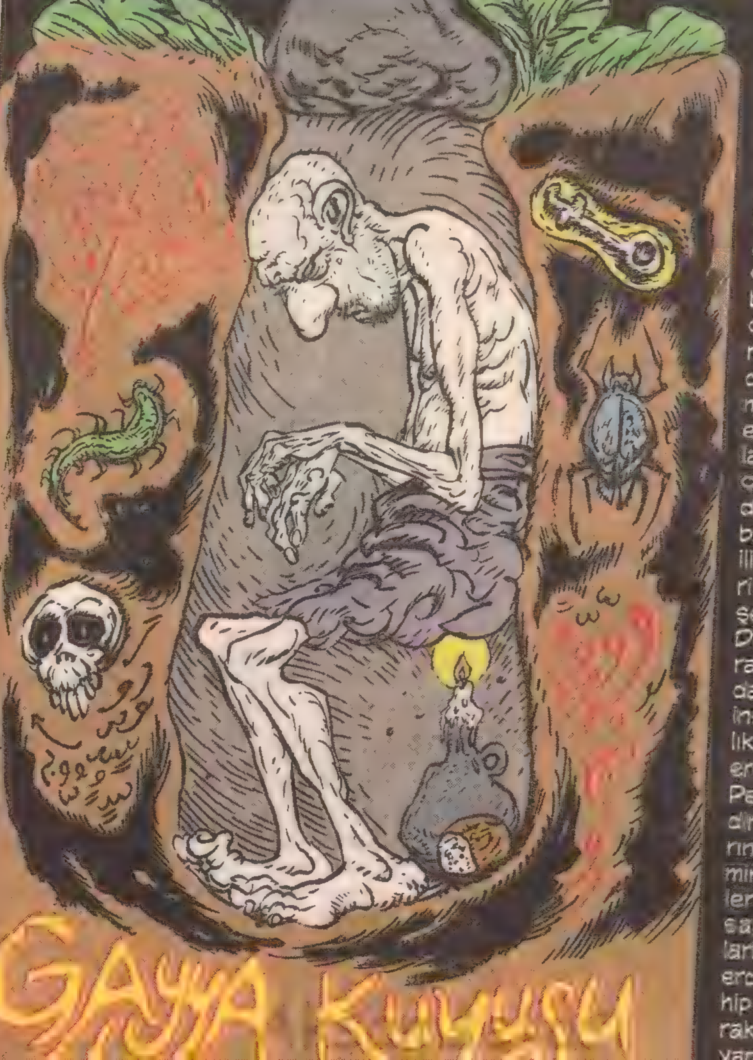

Bu topraklar üzerinde eskiden çobanlık bir meslek değil devrişlikti.. Toros dağlarında eskiden kalma bir takım kuyular buldular birkaç yıl önce... GAYYA KUYULARI... Tanrı dostu meczuplar çobanlık yaparken bu kuyulara girip çile çekerlermiş... Oturamayacağın kadar dar, ayakta durayamacağın kadar enden kısa kuyular... Tam anlamıyla çilelik... Daha önce de bahsedildi... Çobanlık, bütün çıkar ilişkilerinin en asgari düzeyde olduğu şerefli bir meslektir. Düşünen, soru soran ve yaşananlardan rahatsız olan insanlar için çobanlık, özlemi duyulan erdemli bir yoldur... Peygamber mesleğidir. "Derin insanların, doğa-emek iklíminde kendi benliklerini bulmalarını sağlar... Hayvanlarla geçen günler, erdem çizgisine sahip bir meslek olarak, her bireyin de

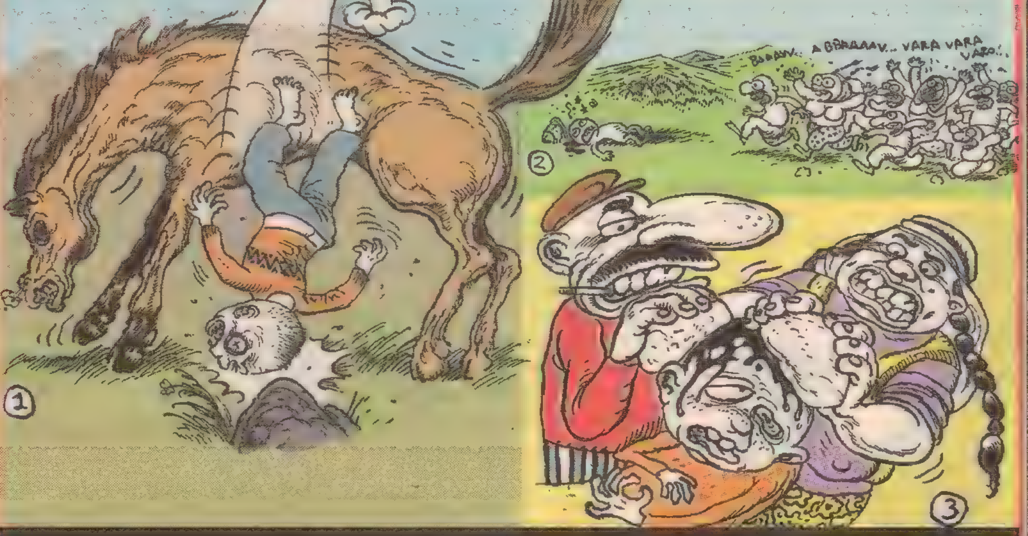

Dedelerimizle yaylalara çıktığımız o eski günler... Yeni yetme çocuğum... Sabah erken kalkmışım...Güneşe doğruyum... Karşı ovada atın üstünde bir çocuk... Dörtnala gidiyor.. At birden şahlandı... Çocuğu attı üzerinden... Kayaya geldi kafası!.. Kan, revan içinde... Analı, babalı beş on kişi koşuştu ardından, çığlıklar atarak... "Yog bişey... Yog bişey.. Duz basın" dedi birisi... Hemen iki parça kaya tuzu bulup getirdiler.. Bir İtalyan komedisi seyrediyorum sanki... Çocuğun kafasına bastılar tuzu... Öylece oyalandılar... Nice sonra akıllarına geldi hastaneye götürmek...Çocuk kan kaybından ölmüş... Sakatatçı, tavuğun ciğerini keser gibi

Funda

ÖZET: Kaza geçiren Funda bir kolu ve bacağını kaybedip bitkisel hayata girer, bir kaç yıl sonra kapıcının karısı Funda'nın kocasına kolu bacağı olmayan kendi kocasının fotoğrafını gösterir ve bir hikaye anlatır... Hikayeye inanan Funda'nın karısı, kadının anlattağı yere karısını götürüp tedavi ettirir, ama bu sırada karısı için endişelenip olaya müdahale etmek ister ve kaza geçirip bitkisel hayata girer...

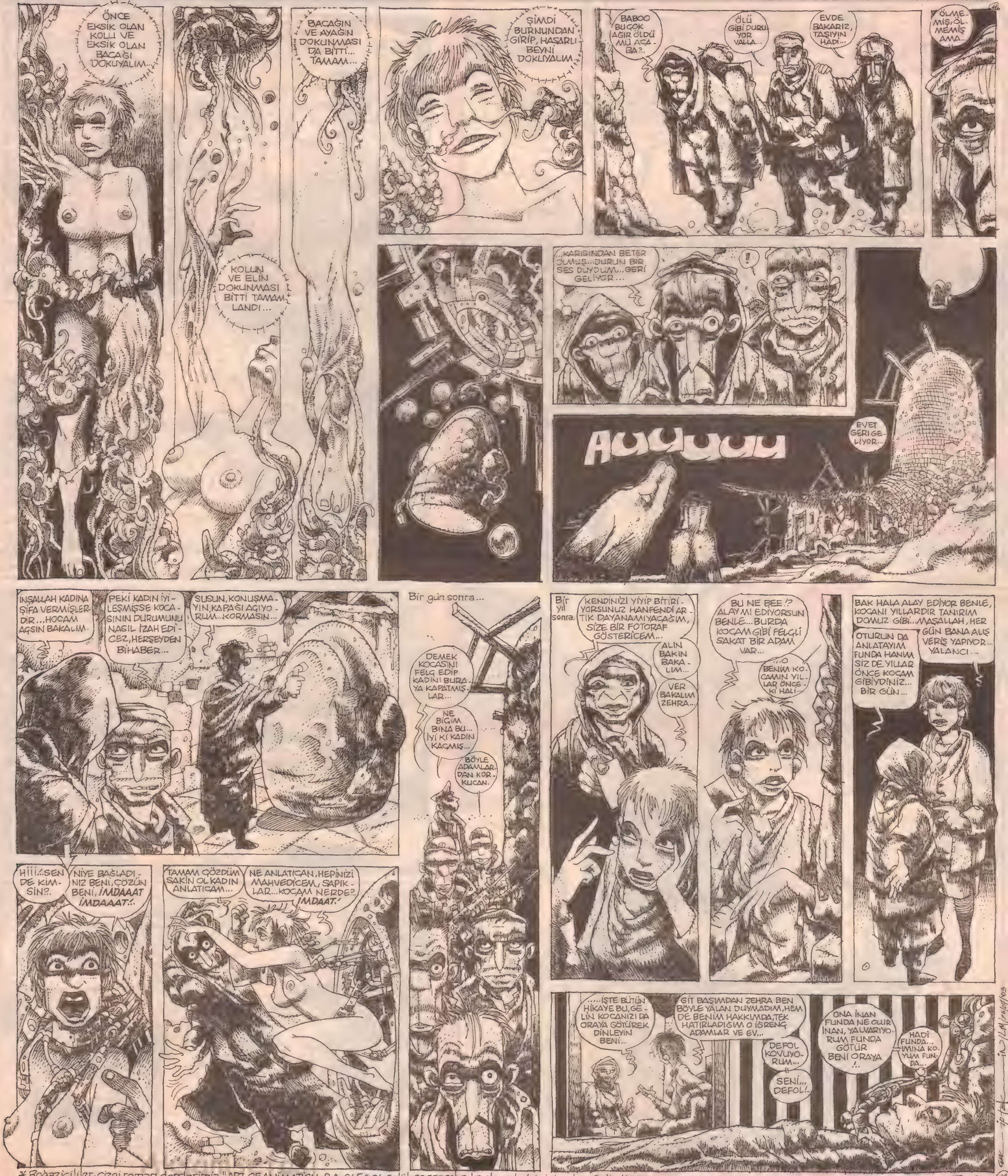
ÖNCE EKSİK OLAN KOLU VE EKSİK OLAN BACAĞI DOKUYALIM...
KOLUN VE ELİN DOKUNMASI BİTTİ TAMAMLANDI...
BACAĞIN VE AYAĞIN DOKUNMASI DA BİTTİ... TAMAM...
ŞİMDİ BURNUNDAN GİRİP, HASARLI BEYNİ DOKUYALIM...
BABOO BU ÇOK AĞIR ÖLDÜ MÜ ACABA?..
ÖLÜ GİBİ DURUYOR VALLA...
EVDE BAKARIZ, TAŞIYIN HADİ...
ÖLMEMİŞ, ÖLMEMİŞ AMA...
..KARISINDAN BETER OLMUŞ...DURUN BİR SES DUYDUM...GERİ GELİYOR...
!
AUUUUU
EVET GERİ GELİYOR...
İNŞALLAH KADINA ŞİFA VERMİŞLERDİR...HOCAM AÇSIN BAKALIM.
PEKİ KADIN İYİLEŞMİŞSE KOCASININ DURUMUNU NASIL İZAH EDİCEZ, HERŞEYDEN BİHABER...
SUSUN, KONUŞMAYIN, KAPAĞI AÇIYORUM..KORMASIN...
HIII!..SEN DE KİMSİN?..
NİYE BAĞLADINIZ BENİ, ÇÖZÜN BENİ, İMDAAAT İMDAAAT!..
TAMAM ÇÖZDÜM SAKİN OL KADIN ANLATICAM...
NE ANLATICAN, HEPİNİZİ MAHVEDİCEM, SAPIKLAR...KOCAM NERDE?.. İMDAAT!
Bir gün sonra...
DEMEK KOCASINI FELÇ EDİP KADINI BURAYA KAPATMIŞLAR...
NE BİÇİM BİNA BU... İYİ Kİ KADIN KAÇMIŞ...
BÖYLE ADAMLARDAN KORKUCAN.
Bir yıl sonra.
KENDİNİZİ YİYİP BİTİRİYORSUNUZ HANFENDİ ARTIK DAYANAMIYACAĞIM, SİZE BİR FOTORAF GÖSTERİCEM...
ALIN BAKIN BAKALIM...
VER BAKALIM ZEHRA...
BU NE BEE!? ALAY MI EDİYORSUN BENLE...BURDA KOCAM GİBİ FELÇLİ SAKAT BİR ADAM VAR...
...O BENİM KOCAMIN YILLAR ÖNCEKİ HALİ...
BAK HALA ALAY EDİYOR BENLE, KOCANI YILLARDIR TANIRIM DOMUZ GİBİ...MAŞALLAH, HER GÜN BANA ALIŞ VERİŞ YAPIYOR... YALANCI...
OTURUN DA ANLATAYIM FUNDA HANIM SİZ DE YILLAR ÖNCE KOCAM GİBİYDİNİZ... BİR GÜN...
.....İŞTE BÜTÜN HİKAYE BU, GELİN KOCANIZI DA ORAYA GÖTÜREK DİNLEYİN BENİ...
GİT BAŞIMDAN ZEHRA BEN BÖYLE YALAN DUYMADIM, HEM DE BENİM HAKKIMDA, TEK HATIRLADIĞIM O İĞRENÇ ADAMLAR VE EV...
DEFOL KOVUYORUM...
SENİ... DEFOL!..
ONA İNAN FUNDA NE OLUR İNAN, YALVARIYORUM FUNDA GÖTÜR BENİ ORAYA!..
HADİ FUNDA... İMINA KOYUM FUNDA...
iptek — in / LM / 25/09/03
SON

* Boğaziçililer, çizgi roman derslerimiz, "ART OF ANİMATİON P.A 245" 24 Eylül çarşamba başlıyor haberiniz ola. Galip Hoca.

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

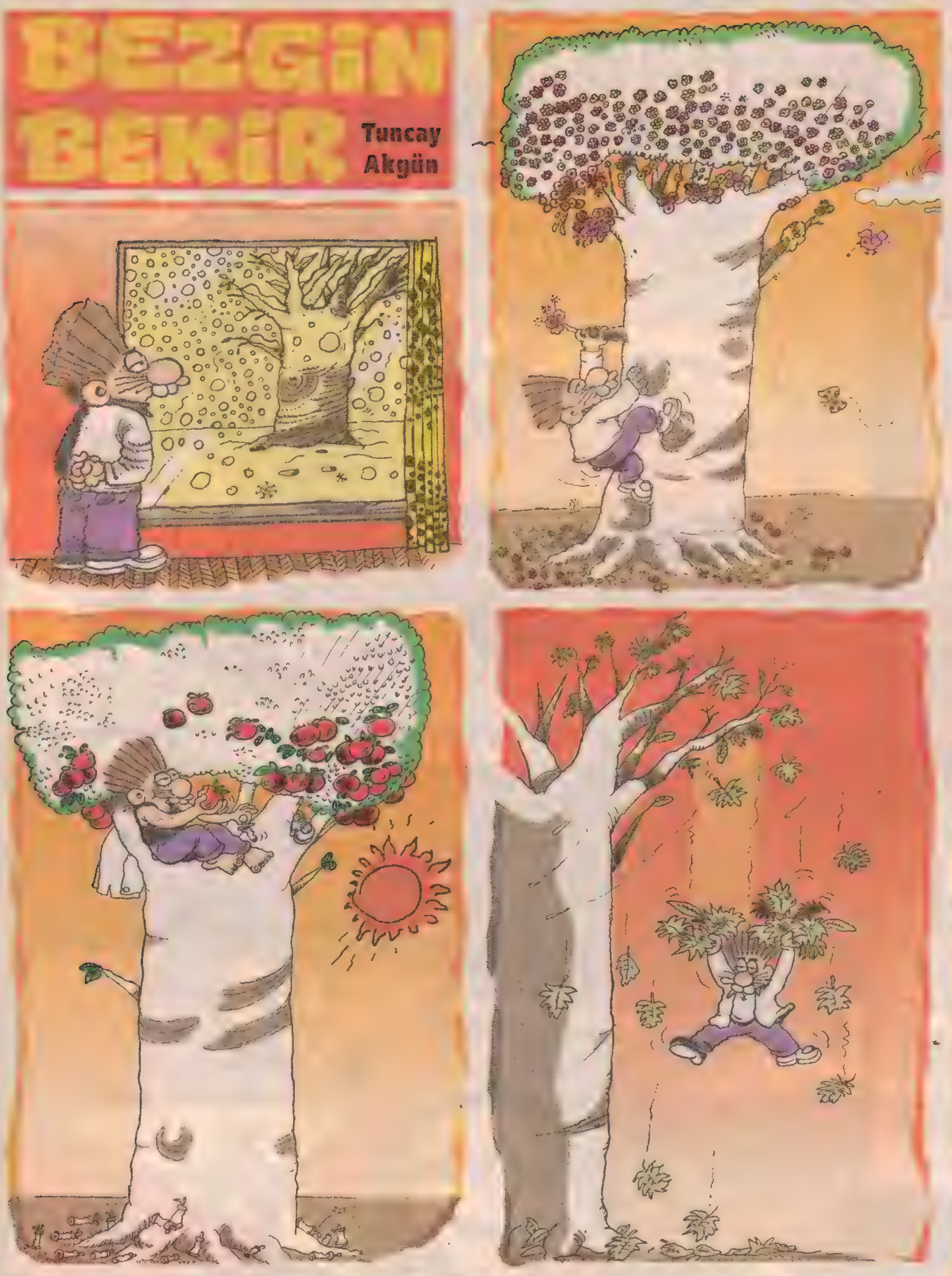

Bu dört mevsim Bezgin esprisini okurum Naz İren Akdur göndermiş.. Aynı mektupta yaşayan Bekir esprileri de vardı, onları beğenmedim ama bu espri benim çok hoşuma gitti.. TA.

YAŞAYAN BEZGİN BEKİR'LER

bezginbekir@leman.com.tr

Selamlar Tuncay bey, ben size bayağı bir eski ve kitlesel bezginlik hikayesi anlatacağım. Anadolu'nun her yeri, kendinin ve dünyanın tarihine ait önemli olayların izlerini taşır. Isparta'nın Yalvaç ilçesi ve civarı da miryakefalon (binkelle ovası) ve aziz Sn Paul'un ziyaretlerinin izlerini fazlası ile taşıyor. özellikle 1171 tarihli meşhur savaşın, devlet tarafından değiştirilmeyen adlar, değiştirilen yerlerinde önceki adları, savaşın izini taşır. örneğin Kumandanlı (Kumdanlı), Taşevi (Askeri bir mevzi kalıntısı), Donarşar (Don Aşar-Çiçekpınar), Geledos (Gele'ina kalesi, dos, rumca kale demek, Gelendost) vs ve anlatacağım olay Sağır ve Kırkbaş köyleri ile ilgili. Bu arada unutmadan ekleyeyim, savaşın tam olarak nerde olduğu bilinmiyor. 1 milyona yakın Bizans-Haçlı ittifakı ile, gene 1 milyonu bulan Türk, Arap, İran ittifakı askerleri haftalarca savaşmışlar. Hatta Araplar'ın bir kısmı gitmeyip, Anadolu'ya yerleşmiş. Seydişehir'in adı, şehri kuranların, Hicaz Arabı olmasından kaynaklanıyor. Tahmin edilen, savaşın Kumdanlı'da başlayıp, Gelendost Mirya ovasında bittiği. Lakin çay ve Sultandağı ilçeleri de savaşı burada olduğunu iddia ediyorlar. Anlatacağım olay ise, bu savaşın en ateşli zamanında Sağır adlı köyde olmuş. Zaten köyde adını bu olaydan almış. Bu köye yakın Kırkbaş diye bir yer var. Böylesi büyük bir savaşı bir yerinde, Kırkbaş denen yerde, 40-50 civarı asker katledilmiş. Korkunç çığlıklara rağmen bu köyden kimse uyanmamış. Köyün adı da böylece SAĞIR kalmış. Kayıtsızdılar desem, korkularından kaçmış olmalılar. öğreneli iki gün oldu. İlk duyduğumda BEZGİN BEKİR'DEN DE ÖTEYMİŞ O DEVRİN SAĞIRLARI dedim kendi kendime. Dergideki ilanınızı görünce de anlatmak istedim. **JORANDİ**

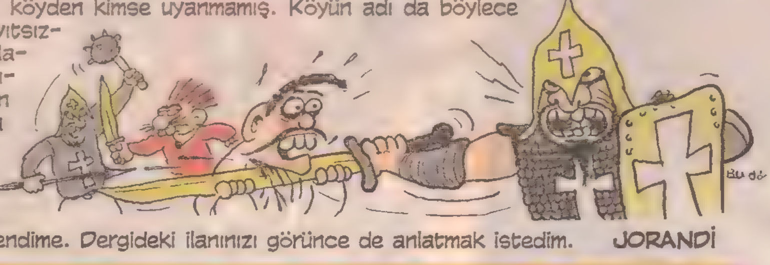

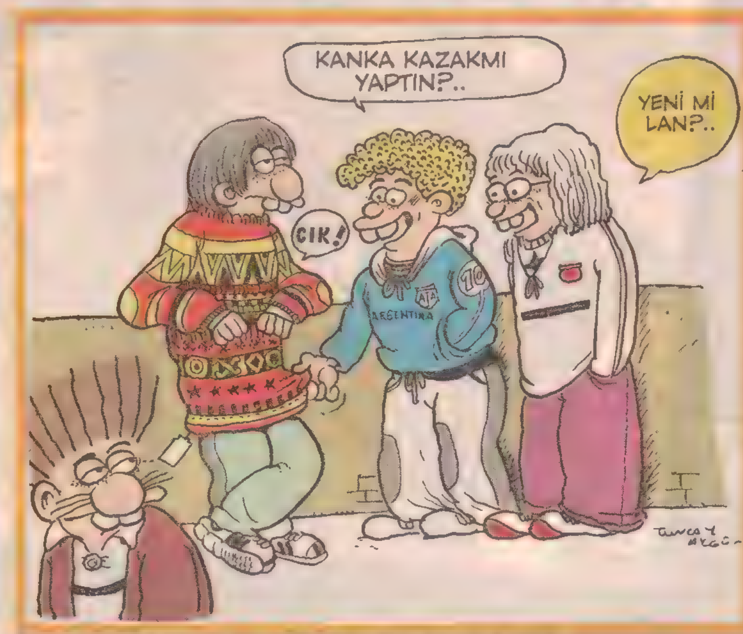
KANKA KAZAKMI YAPTIN?..
YENİ Mİ LAN?..
CIK!
ARGENTINA
TUNCAY AKGÜN

Tankut adında bir arkadaşımızın üzerinde yeni bir kazak gören kankaları soruyorlar "kazak yeni mi Tankut?" diye. Aldıkları cevap, bezgince bir "cık" sesi... Bir süre sonra ise Tankut kendi kendine gülmeye başlıyor. Nedenini sorduklarında herifin verdiği cevap aslında onu yakından tanıyanları pek de şaşırtmıyor: Yaaa aslında kazak yeni ama şimdi size yeni olduğunu söylesem kırk sefer sorarsınız "nerden aldın? Kaça aldın? Ne zaman aldın?"

Hakkı Aydın

Hayatımın ustası Oğuz agabeyime geçmiş olsun... Tuncay Akgün

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

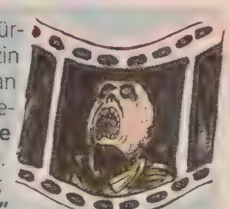

Nüfus kağıdımı yenilemek için nüfus müdürlüğüne gittim.. Neredeyse hiç sıra beklemeksizin başvurumu yaptıktan sonra evrakı teslim alan memurun, ne zaman verileceği hakkında ne dediğini duymadım. Memura **"Afedersiniz ne zaman vereceğinizi duyamadım."** dedim. Beni hayret içinde bırakan şu karşılığı verdi; **"Duyarsanız kızarsınız, haftaya bugün.."** Şaşkınlıkla **"Niye kızayım hanımefendi, bir hafta nedir ki evrak işinde, olsun da yeterki bir haftada olsun.."** dedim ve biraz da sevinerek gözümün önünden bir film şeridi gibi hatıralar geçti.. Ben bi nüfus cüzdanı için 6 ay beklediğimi bilirim.. Hatta daha sonra evraklar gelmeyince Sivas'tan bir otobüse verdirtip Harem otogarından aldığımı bilirim... Hey gidi telgraf, teleks, hey gidi on line heey.. AB sürecinde daha neler göreceğiz neler...

İsveç'te yapılan, Litvanya'nın birinci olduğu Eurobasket 2003 Avrupa Basketbol Şampiyonası'nın ödül töreninde madalyalar takılırken **ikinci** olan İspanya takımının üzüntülü, **üçüncü** olup 2004 olimpiyatlarına katılma hakkını kılpayı alan İtalya takımının ise son derece sevinçli olduğunu gören spiker şöyle dedi; **"Üçüncünün esprisi budur... Üçüncü her zaman ikinciden daha mutludur..."** Turnuvayı sonuna kadar seyrettim, bu şaşırtıcı, hoş ve ilginç yorumu da aklımın bir köşesine seyv ettim... Herhalde üçüncü, ucuz yırttım, dördüncü de olabilirdim diye seviniyor, ikinci ise niye biraz daha gayret edip birinci olamadım diye üzülüyor olsa gerek...

GÖÇERME

Bu dumur konseptinin oluşumundan sonra içsel ve ruhsal vakumlanmadan dolayı hızla yaşlanıyorum sevgili dumurcular... Yaşım 37 ama 50-60 gösteriyorum, abartmıyorum. Yaşlılığımdan dolayı arkadaşlarımın hepsi elini eteğini çekti benden. Erken emekli gibi elimi dötüme koyup geziyorum. Nerden emekli derseniz, Dumur Bölümü Ana Sanat Dalı'ndan...

Geçenlerde evin balkonunda birşeyler yapıyordum. Daha sonra yolda bir tanıdığa rastladım ne dese iyi **"Babanı gördüm balkonda..."** O bendim babam diil bendim, lafımı duymayarak **"çok yaşlanmış be adamcağız.."** diye devam etti. Bunu duyunca inme indi beynime... Sussun artık diye merhamet istercesine **"Yok yahu bendim o babam değil, kendisi burda yok zaten, bendim o"** dedim bitik bir halde yutkuna yutkuna. Neyse sonunda ikna oldu **"Yapma yaa, öyle mii, vay be sana noolmuş böyle yaa?.."** dedi ve çekti gitti, öylece kalakaldım...

Bir keresinde de Gökçeada'daki ekalliyetten bir kasap, et alırken kız arkadaşıma beni gösterip **"Bu bey babanız mı oluyor, pek de çökmüş"** diyerek beni üzüntümden beş sene daha yaşlandırdı. Sonra da durumu anlayınca **"Vre baltayı taşa vurduk, bir daha et de almaz benden"** demek suretiyle iyice bitirdi beni...

Neyse en sonunda artık yaşlılığı kabullenip onunla barıştım, madem genç görünmüyorum bari yaşlı gibi yaşayayım diye bir karar verdim. Tüm aksiliğimle, terliklerimle, hamam tasımla, eski tozlu kitaplarımla, tahta asamla, herşeyimle yaşlıyım ben artık, hızla beyazlayan saçlarımla 37 yaşında bir yaşlıyım... Organizmamın, fiziksel yapımın bu zorunlu zaafını kabullenmekten başka çarem var mı ki?.. Olup bitenler karşısında yoğun dumura uğrayış çok hırpaladı beni... Bizim mesleğin de tek affetmediği şey bu yaşlılıktır, yaşlı düşünüştür... Ancak meslek de paradoksal olarak sizi yaşlandırır, yıpratır sonra da yaşlandığın için affetmez, bitirir. Aslında bir şekilde yaşlandıran da mesleğin ta kendisidir, bitiren de... Paradoks içinde paradoks...

İşte bu ruh haliyle geçen gün Beylerbeyi'ndeki berberime gittim. Berber Recep'in hoş muhabbetiyle dingin bir saç kesiminden sonra, berber koltuğundan yavaşça doğrulup kalktım, gözlüğümü taktım ve yere doğru baktım bir de ne göreyim... Yerler bembeyaz saçlarla doluydu ama böyle pamuk gibi, kar gibi beyaz saçlarla, bembeyaz... Ellerimi yeni kesilmiş saçlarıma götürüp o ünlü expresyonist **"çığlık"** resmi gibi bir hale girdim ve **"Bu bu yerdeki sa...saçlar bee... benim mii?.."** diye korku içinde kekelemeye başladım...Endişemi gören emektar berber Recep **"Yok yok onlar az evvel traş olan İsmet Dede'nin saçları. Sizinkiler şurda, bakın şu bölge sizinkiler, bakın şu daha gri olanlar"** diye elindeki süpürgeyle bölge bölge yerdeki kesik saçları gösterdi.. Eğilip beraberce inceledik ve kendince beni biraz yatıştırdı. Ne oldi bana ne oldi boyle, ula ula ula ne oldi boyle diyerek berberden çıktım Şöyle düşünüyorum artık, çocuk yaştan beri 25 senedir çalışıyorum, madem babam gibiyim hatta ondan yaşlıyım ve gençlik nedir bilmedim bari yaşlılığın tadını çıkarayım. Toprak ekeyim, elimde asa dere tepe dolaşayım, erken yatıp erken kalkayım. Böylece dumura da daha az uğrarım belki ve daha fazla çökmem...

Kızkardeşim Raziye TV'de pazarcıların bağırma yasağıyla ilgili bir röportajda duymuş. Kendisine mikrofon uzatılan bir pazarcı heyecan ve coşkuyla şunları söylemiş, **"Abi bağırmak içimize işlemiş. Biz kimse olmasa da bağırıyoruz!.."**

İstanbul'da arabayı sürdüren şey kornaymış meğer.. Daha doğrusu arabanın en önemli aksanı kornasıymış bu trafikte... Usta bir şoför olan kız arkadaşım arabasının **airbag'i** çalınıp da kornası iptal olunca süremedi arabayı günlerce... Bir iki kere denediyse de aman vermediler...

Bu arada başkasının arabasındaki can güvenliği unsuru olan bir şeyi çalmak hırsızlık değil, katilliktir, cinayete teşebbüstür... Birinin kafasına baltayla vurmak, dalağına bıçak saplamak gibi birşeydir... Mağdur veyahut mağdure parası ya da kaskosu olmayıp da **air bag**'i taktırmakta üçgün gecikse ve yolda başına birşey gelse can suçlusu olan hırsızdır...

dumur@leman.com.tr

Aksumsefası

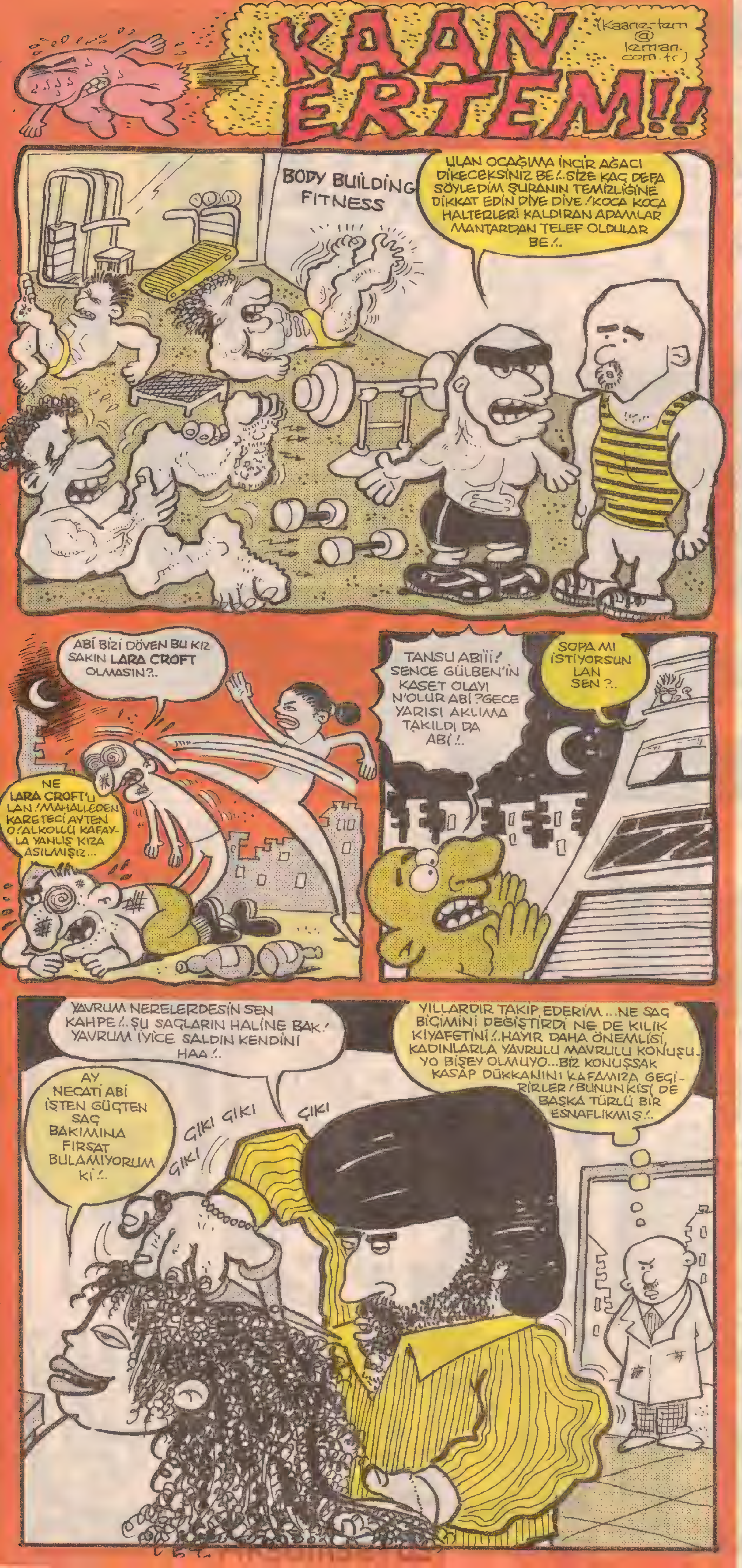
KAAN ERTEM!!
(Kaanertem@leman.com.tr)
BODY BUILDING FITNESS
ULAN OCAĞIMA İNCİR AĞACI DİKECEKSİNİZ BE!.. SİZE KAÇ DEFA SÖYLEDİM ŞURANIN TEMİZLİĞİNE DİKKAT EDİN DİYE DİYE! KOCA KOCA HALTERLERİ KALDIRAN ADAMLAR MANTARDAN TELEF OLDULAR BE!..
ABİ BİZİ DÖVEN BU KIZ SAKIN LARA CROFT OLMASIN?..
NE LARA CROFT'U LAN! MAHALLEDEN KARETECİ AYTEN O! ALKOLLÜ KAFAYLA YANLIŞ KIZA ASILMIŞIZ...
TANSU ABİİİ! SENCE GÜLBEN'İN KASET OLAYI N'OLUR ABİ? GECE YARISI AKLIMA TAKILDI DA ABİ!..
SOPA MI İSTİYORSUN LAN SEN?..
YAVRUM NERELERDESİN SEN KAHPE!.. ŞU SAÇLARIN HALİNE BAK! YAVRUM İYİCE SALDIN KENDİNİ HAA!..
AY NECATİ ABİ İŞTEN GÜÇTEN SAÇ BAKIMINA FIRSAT BULAMIYORUM Kİ!..
ÇIKI ÇIKI ÇIKI ÇIKI
YILLARDIR TAKİP EDERİM... NE SAÇ BİÇİMİNİ DEĞİŞTİRDİ NE DE KILIK KIYAFETİNİ!.. HAYIR DAHA ÖNEMLİSİ, KADINLARLA YAVRULU MAVRULU KONUŞUYO BİŞEY OLMUYO... BİZ KONUŞSAK KASAP DÜKKANINI KAFAMIZA GEÇİRİRLER! BUNUNKİSİ DE BAŞKA TÜRLÜ BİR ESNAFLIKMIŞ!..

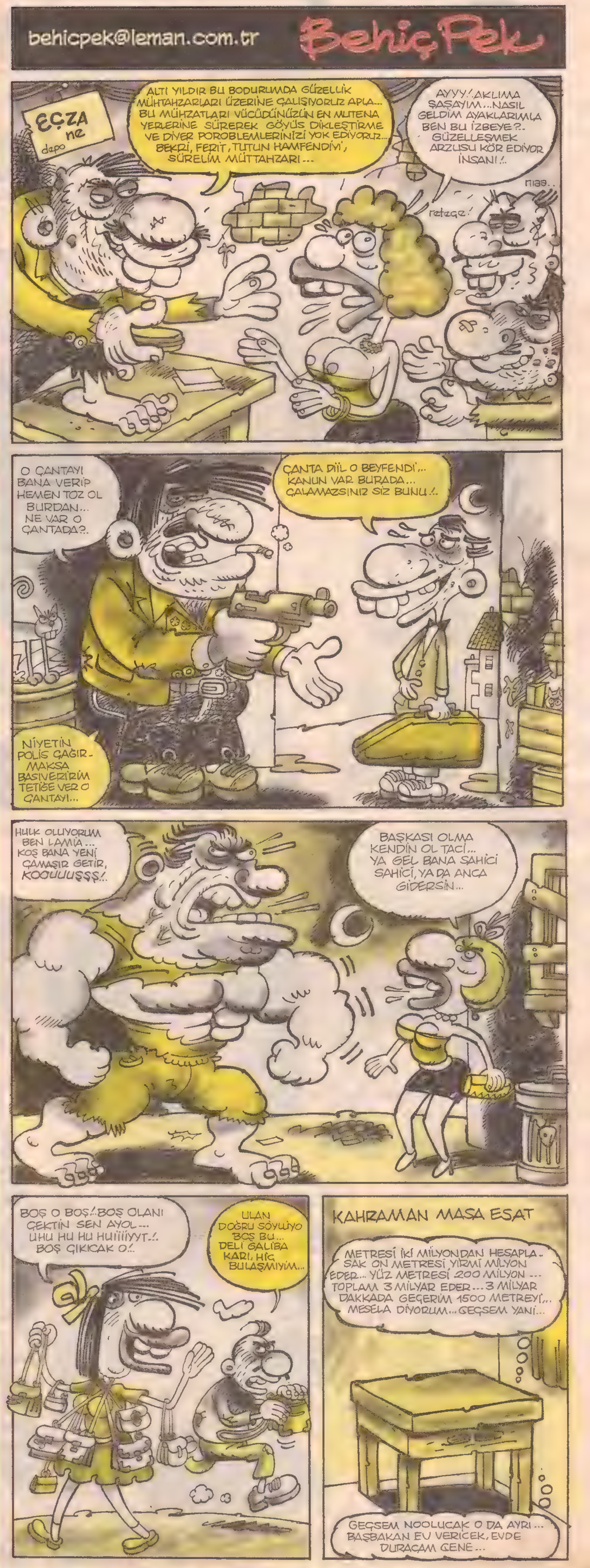
behicpek@leman.com.tr
Behiç Pek
EÇZA ne depo
ALTI YILDIR BU BODURUMDA GÜZELLİK MÜHTAHZARLARI ÜZERİNE ÇALIŞIYORUZ APLA... BU MÜHZATLARI VÜCÜDÜNÜZÜN EN MUTENA YERLERİNE SÜREREK GÖYÜS DİKLEŞTİRME VE DİYER POROBLEMLERİNİZİ YOK EDİYORUZ... BEKRİ, FERİT, TUTUN HAMFENDİYİ, SÜRELİM MÜTTAHZARI...
AYYY! AKLIMA ŞAŞAYIM... NASIL GELDİM AYAKLARIMLA BEN BU İZBEYE?.. GÜZELLEŞMEK ARZUSU KÖR EDİYOR İNSANI!..
retege!
maa..
O ÇANTAYI BANA VERİP HEMEN TOZ OL BURDAN... NE VAR O ÇANTADA?..
ÇANTA DİİL O BEYFENDİ... KANUN VAR BURADA... ÇALAMAZSINIZ SİZ BUNU!..
NİYETİN POLİS ÇAĞIRMAKSA BASIVERİRİM TETİĞE VER O ÇANTAYI...
HULK OLUYORUM BEN LAMİA... KOŞ BANA YENİ ÇAMAŞIR GETİR, KOŞUUUŞŞŞ!..
BAŞKASI OLMA KENDİN OL TACİ... YA GEL BANA SAHİCİ SAHİCİ, YA DA ANCA GİDERSİN...
BOŞ O BOŞ!.. BOŞ OLANI ÇEKTİN SEN AYOL... UHU HU HU HUİİİİYYT!.. BOŞ ÇIKICAK O!..
ULAN DOĞRU SÖYLÜYO BOŞ BU... DELİ GALİBA KARI, HİÇ BULAŞMIYIM...
KAHRAMAN MASA ESAT
METRESİ İKİ MİLYONDAN HESAPLASAK ON METRESİ YİRMİ MİLYON EDER... YÜZ METRESİ 200 MİLYON... TOPLAM 3 MİLYAR EDER... 3 MİLYAR DAKKADA GEÇERİM 1500 METREYİ... MESELA DİYORUM... GEÇSEM YANİ...
GEÇSEM NOOLUCAK O DA AYRI... BAŞBAKAN EV VERİCEK, EVDE DURACAM GENE...

ESNAF AHLAKI

Nihat Genç

Geçen hafta üşütüp kımıldamayacak hale geldim, yazımı yazamadım, özür dilerim. Birazcık kımıldayınca Recep Yazıcıoğlu'nun Kocatepe'deki cenazesine koştum. Kocatepe'de gördüğüm en büyük kalabalıklardan biriydi. Devlet erkanı, asker, bürokrasi ordaydı. Asıl kalabalığı o sessiz kitle dediğimiz esnaf oluşturuyordu. Ankara'nın bin ayrı sokağı ve semtinden kalkıp geldiler.

İnsan birazcık iyi bir şeyler yapınca halk bağrına basıyor. Halk bir insanı bağrına basınca da onu bütün kitaplar yazıyor, dağlar, taşlar okuyor. Cenazede, içimden, bürokratlara bu soruyu sordum. İşte görüyorsunuz, bir insan sevilince halk onu nasıl yere göğe koyamıyor. Neden sizler de halk katına çıkmak istemiyorsunuz. Yazıcıoğlu işini iyi yapan, coşkulu, heyecanlı, koşturan deli dolu bir adamdı. Koca Erzincan depreminin altından kalkmak her yiğidin harcı değildi. Ne olursunuz, gazeteleri ve lafları artık bırakın, yapılan işlerin kendisine bakın. Mesela, Tek parti dönemi için söylenen bir yığın eğri büğrü lafı ne yapacaksınız, gidin Adana Pozantı'daki tünellere bakın. Nasıl açılmış, kim açmış, bu kadar sert dağları hangi kudretli adamlar, nasıl delmiş, bir zamanlar bu topraklarda devler mi yaşıyormuş, anlarsınız. Aynı tünellerin benzerini Yazıcıoğlu Erzincan Kemaliye'de açtı... Kemaliye (Eğin) Anadolu'nun Ergenekon'u gibi. Dağlarla çevrili, ne giriliyor, ne çıkılıyor, bilinen tarih içinde keçi yolundan başka çıkış yolu bulunamadı. Yazıcıoğlu kayaları delip tüneller açtı. "Kayaları deldi" demek ne kadar kolay, lafla, yazıyla. Gidip göreceksiniz o tünelleri. Akıl alır gibi değil. Sanki birileri hırsından demirden dağları tırnaklarıyla yırtıp oymuş. Yazıcıoğlu yalnız kayaları oyup tüneller açmadı, başka tüneller de açtı. Türkiye Devleti, bürokrasisinden halka doğru, halkın yanına bir tünel. Muhafazakar ve sağcı kitleler Yazıcıoğlu'nu çok sevdiğini söylüyorsa, önce, Yazıcıoğlu'nun halkın kalbine doğru açtığı bu tünellerden geçmek zorundalar. Halkla devletin arasındaki kalın, sert demirden dağları eritmek zorundalar. Yazıcıoğlu şüphesiz sağcı zihniyet için istisnai ve tesadüfi bir örnektir, çünkü başka örneği yoktur. İşte böyle, Karadeniz'in bu güzel çocuğu öldü. Hepimiz ölünce ardımızdan dualar yükselir: "Allah rahmet eylesin" diye... Rahmet: Acıma, esirgeme, bağışlama, merhamet... Şimdi soruyorum size ve kendime, halka rahmet göstermeyenlere Allah rahmet eder mi?

Yazımıza da buradan girelim. Osmanlı siyasal ve sosyal sisteminde kadılar bugünkü valilerden çok daha yetkiliydi. İdam kararlarını saraydan onaylattırmak zorundaydılar, bunun dışında, bütün kararları tek başlarına alıyor, tartışılmıyordu. Osmanlı eyalet sisteminde en üst sırada şüphesiz sancakbeyleri vardı ancak sancakbeyleri suçluları yakalıyor ama cezalandıramıyordu, mutlaka kadının huzuruna çıkartmak zorundaydı. Osmanlı eyaletlerinde kadının gücünü bulabilmek için bugünkü valinin, cumhuriyet savcısının ve hakimin ve müftünün yetkilerini toplamamız lazım. Osmanlı'dan, bir uygarlıktan sözediyoruz. Bu büyük uygarlığın gücünün nerden geldiği hala zor bir sorudur. Kılıçla, topla, tüfekle, baskıyla, zulümle bu kadar geniş ve çeşitli halk topluluklarını birarada nasıl tuttu, kolay anlaşılır şey değildir.

1603 yılı, 1. Ahmet'in 14-15 yaşlarında tahta oturduğu yıl. Celali isyanları başlamış, Anadolu'da tek bir dükkan açılıp tek bir kervan yürüyemez hale gelmiştir. Celali isyanları Osmanlılar'ın tarih boyu yaşadığı en büyük 'kabus'tu. Osmanlı batıda Viyana kapılarında, nerdeyse hemen hergün Habsburglular'la savaşıyor. Seçme birlikleri, soylu paşaları Rumeli'de hazır kıta ya da savaş halindeydi. Aynı Osmanlı, aynı günlerde doğuda İranla Şah Abbas'la çetin savaşlar veriyor. Kızılbaşlar, aleviler birgün İran'da diğer gün Anadolu'da isyanda. Ve savaşların en büyüğü Anadolu'da celalilerle... Yani, üç cephede birden amansız ve bir varolma yokolma savaşı. İran sınırından Balıkesir dağlarına kadar Anadolu'ya eşkiyalar hakim, savaş kaçağı yeniçeriler Celaliler'e katılıyor, on yıllardır kaçırma, talan, öldürmelerin ardı kesilmiyor.

Osmanlı başedebilmek için defalarca küçük ordular çıkarttı. Önce, eski sadrazam, Haçova kahramanı ve Kaptan-ı Derya Cağalaze Sinan Paşa. Bugün adı İstanbul'daki Cağaloğlu semtine verilmiştir. Hem bir ucundan bir ucuna Anadolu'da eşkiyanın peşine düştü, hem İran sınırında kanlı savaşlara girdi ve karın, kışın ortasında aç, susuz ordusuyla yapayalnız kaldı. Ve İran savaşında, gözü gibi koruduğu Suriye sancakbeyi Canbuladoğlu Hüseyin'in takviyeleri birazcık geç gelince, affetmedi, kellesini uçurdu. İşte burada işler ters döndü. Canbuladoğlu ailesi bu mevzuuyu bir aşiret, onur, yani kan davası yaptı. Bu kan davası bugüne kadar sürer, çünkü, Canbuladoğlu ailesi Kuyucu Murat topyekün kellelerini uçurunca, bir zaman sonra mezhep dahi değiştirip sünnilikten dürziliğe geçip bugünkü Lübnan dağlarına yerleşir. Canbuladoğulları, Osmanlı'ya sadakat ve hizmetin karşılığı bu muydu deyip Osmanlı'ya kılıç kaldırır, çok geçmeden Suriye'de bir bağımsız Suriye Devleti kurmaya dahi kalktılar.

Celaliler, kasabaları, köyleri, şehirleri talan ediyor, on yaşındaki erkek çocukları, ergen kızları dağlara kaldırıyor, Anadolu'yu soyup soğana çeviriyor ve başkaldıranların hepsi birbiriyle işbirliğine giriyor, diyelim, Canbuladoğulları'nın safına geçiyor, ama, celali bu, ertesi gün arkadan vuruyor, Osmanlı'yla anlaşıyor, sonra Osmanlı'da kalleşlik yapıyor, tekrar saf değiştiriyorlar. Yani, dünya siyaset tarihinde akla gelebilecek hertürlü vahşet, hile, sahtekarlık, kalleşlik, arkadan vurma, adam satın alma, saf değiştirme, taraflar, herşekilde herşeyi denedi.

Bu büyük isyanın sebepleri tam olarak anlaşılmış değildir hala, ancak teknik bir sebep olarak, yeni icad olunan tüfeğin hayta sürülerinin eline geçmesi de bir sebep olarak kaydedilir. Celaliler'in ilk ve en büyük lideri Karayazıcı'ydı. Yiğitliği, onuruyla destanlar yazdı. Peşinden kardeşi Deli Hasan Paşa puştluklarıyla tarih yazdı ve peşinden Tavil Hasan ve celalilerin son büyük lideri Kalenderoğlu. Karayazıcı normal yollardan öldü deniyor, 48 yaşlarında, ama cesedini bir eşkiya geleneği olarak lime lime ettirip mezarının düşmana geçmesini önledi. Ancak, celali sürüleri liderlerini dahi iplemezdi. Çalar, çırpar, yer, içer, karnı doymazsa kaçar, parayla saf değiştirir. Liderleri çapulcularının karnını doyurmak için aralıksız baskınlar düzenlemek zorunda.

Düzenli ve disiplinli ordularıyla dağ başlarında celalilerle başedemeyeceğini anlayan Osmanlı, celali liderlerini isyan ettikleri şehirlere sancakbeyi atamaya başladı. Dünün eşkiyaları bugünün valileri, paşaları oldu. Halkın başına halkı soyan eşkiyalar, onurlu Osmanlı paşaları ünvanıyla, oturdu. Tarihçilerin Celali isyanları için ortak fikri de budur, Osmanlı'ya isyan edip bir makam kapmak. Çalıp, çırpıp, soyup, gözdağı verip, sonra düze inip vali olmak. Yoksa, Celali isyanları ardında ne bir din, ne bir mezhep ne bir devlet kurma gibi fikirler yoktu.

Celalilerle savaşmak için Bursa'ya gelen çocuk padişah 1. Ahmed soğuk kar suyunu içip hastalanıp tekrar İstanbul'a döndü, bir daha tövbe İstanbul'dan çıkmadı, hatta saraydan. Ve beş-altı yıl sonra Celali isyanlarını Kuyucu Murat'la bastırma şerefine, bugünkü Sultanahmet Camii'ni yaptırttı.

Celali isyanlarıyla harap olmuş Anadolu'nun feci halini tasvir mümkün değildir. Tarlalar iptal olmuş, kıtlık, şehirlerde su dahi yok, yaylalarda, mezralarda tek bir koyun tek bir köylü yok. Köylüler, celali baskınlarından yılıp, korkup yurdundan kaçıyor. Kaçanların da tek yaşama şansı yine Celali sürülerine katılıp karınlarını doyurmak, soygunlara katılmak. İşte bunun adı "Büyük Kaçgun" olarak Anadolu'nun tarihinde yerini alır. Büyük kaçgün, Anadolu'nun her dağbaşındaki başıkabak, yalınayak çocukları bile ben de 'paşa' olurum hayaline soktu. Dirlik, düzen tam anlamıyla bozuldu.

Celalilerle başedebilmek için Osmanlı, Rumeli'den asker üstüne asker getirdi. Parayla celalileri satın almaya başladı, yeniçeriler Osmanlı daha çok para versin diye Celali saflarına geçti, iki gün sonra, savaşın ortasında yine saf değiştirdiler. artık Rumeli'de dahi savaşacak asker kalmadı. Başedemeyen Osmanlı, sonunda, ünlü celali lideri Deli Hasan Paşa'yı Viyana kapılarına savaşmak için ordusuna kattı. Paralar, ünvanlar verdi. Kılık kıyafetleri rezil, hırpani, perişan bu düzensiz eşkiyaların Osmanlı safında görülmesi olacak şey değildi. Hatta, Osmanlı yanında ön cephede her savaşa katılan Kırım hanı, bu çapulcuları görünce, bunlarla yanyana savaşmam deyip geri döndü. Osmanlı saflarındaki Deli Hasan Paşa'nın düşmanla anlaştığı söylendi, hatta, zaptettiği yerleri, kaleleri altın karşılığı düşmana satmak üzere olduğu, binbir hikayeyle anlatıldı.

Devamı 15. Sayfada

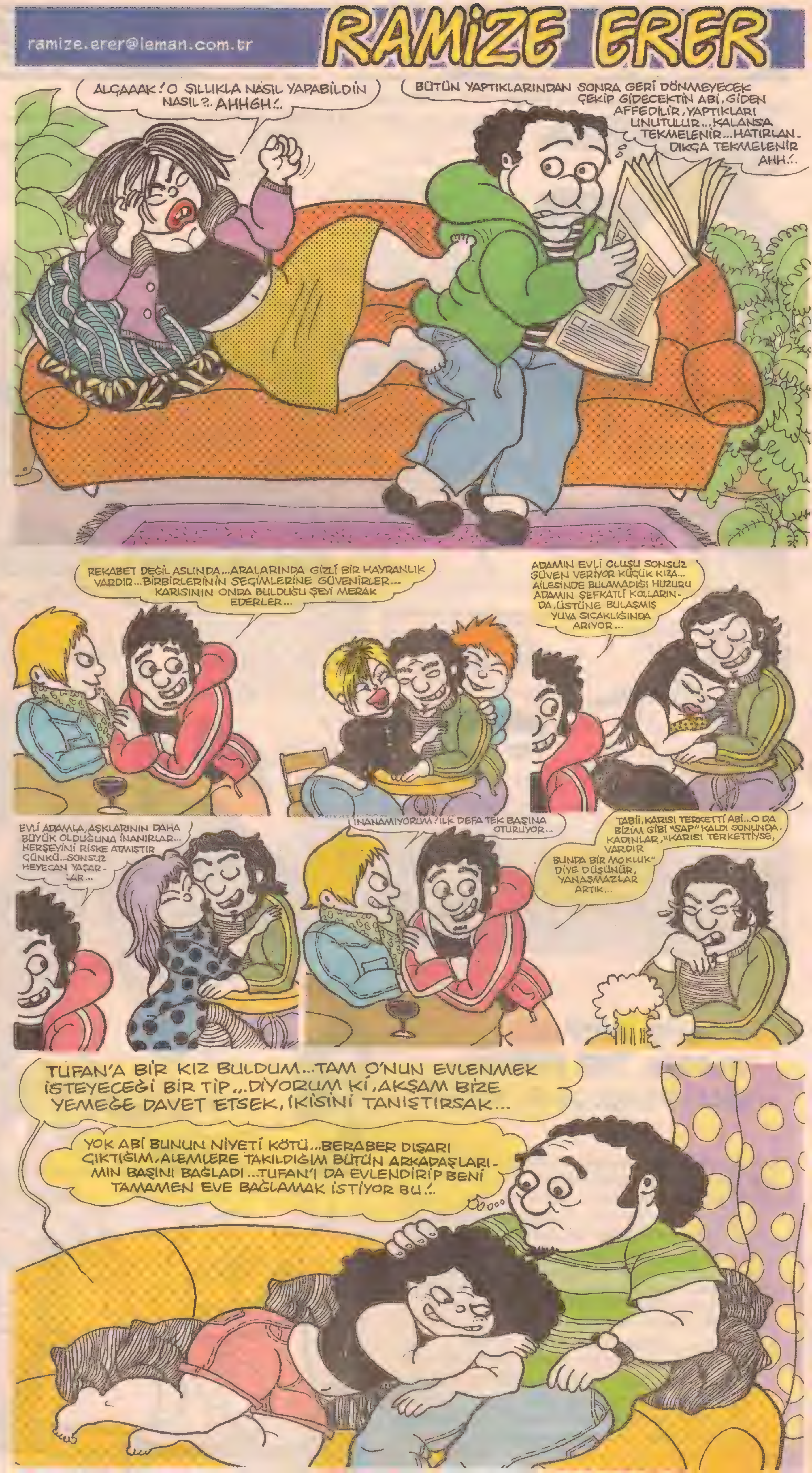
ramize.erer@leman.com.tr
RAMİZE ERER
ALÇAAAK! O ŞILLIKLA NASIL YAPABİLDİN NASIL?.. AHHGH!..
BÜTÜN YAPTIKLARINDAN SONRA GERİ DÖNMEYECEK ÇEKİP GİDECEKTİN ABİ, GİDEN AFFEDİLİR, YAPTIKLARI UNUTULUR... KALANSA TEKMELENİR... HATIRLANDIKÇA TEKMELENİR AHH!..
REKABET DEĞİL ASLINDA... ARALARINDA GİZLİ BİR HAYRANLIK VARDIR... BİRBİRLERİNİN SEÇİMLERİNE GÜVENİRLER... KARISININ ONDA BULDUĞU ŞEYİ MERAK EDERLER...
ADAMIN EVLİ OLUŞU SONSUZ GÜVEN VERİYOR KÜÇÜK KIZA... AİLESİNDE BULAMADIĞI HUZURU ADAMIN ŞEFKATLİ KOLLARINDA, ÜSTÜNE BULAŞMIŞ YUVA SICAKLIĞINDA ARIYOR...
EVLİ ADAMLA, AŞKLARININ DAHA BÜYÜK OLDUĞUNA İNANIRLAR... HERŞEYİNİ RİSKE ATMIŞTIR ÇÜNKÜ... SONSUZ HEYECAN YAŞARLAR...
İNANAMIYORUM! İLK DEFA TEK BAŞINA OTURUYOR...
TABİİ, KARISI TERKETTİ ABİ... O DA BİZİM GİBİ "SAP" KALDI SONUNDA. KADINLAR, "KARISI TERKETTİYSE, VARDIR BUNDA BİR MOKLUK" DİYE DÜŞÜNÜR, YANAŞMAZLAR ARTIK...
TUFAN'A BİR KIZ BULDUM... TAM O'NUN EVLENMEK İSTEYECEĞİ BİR TİP... DİYORUM Kİ, AKŞAM BİZE YEMEĞE DAVET ETSEK, İKİSİNİ TANIŞTIRSAK...
YOK ABİ BUNUN NİYETİ KÖTÜ... BERABER DIŞARI ÇIKTIĞIM, ALEMLERE TAKILDIĞIM BÜTÜN ARKADAŞLARIMIN BAŞINI BAĞLADI... TUFAN'I DA EVLENDİRİP BENİ TAMAMEN EVE BAĞLAMAK İSTİYOR BU!..

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

• ARAYIŞ ADAMI TANSEL ve PEŞİNDEN GİDENLER ./.

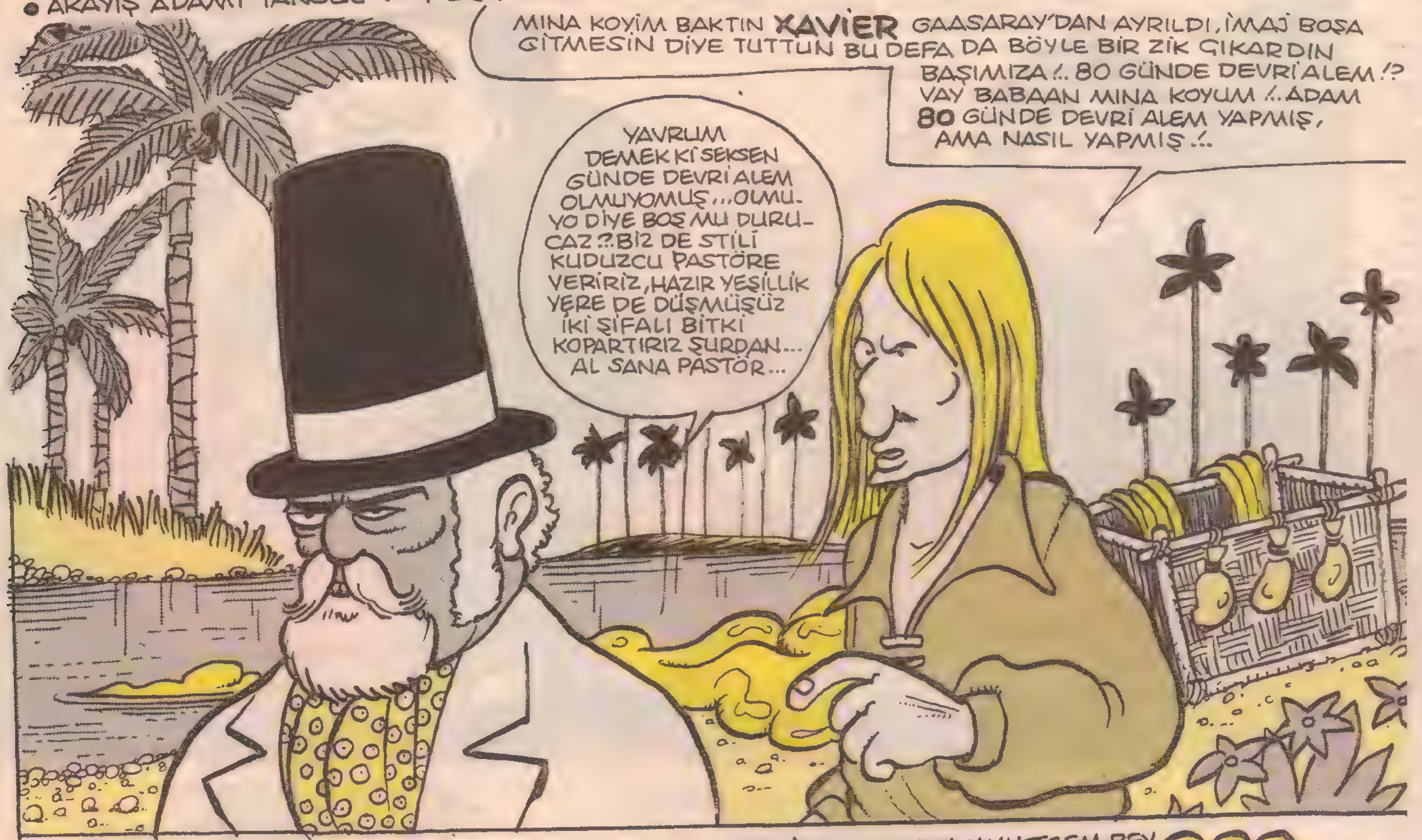
MINA KOYİM BAKTIN XAVİER GAASARAY'DAN AYRILDI, İMAJ BOŞA GİTMESİN DİYE TUTTUN BU DEFA DA BÖYLE BİR ZİK ÇIKARDIN BAŞIMIZA ./. 80 GÜNDE DEVRİ ALEM !? VAY BABAAN MINA KOYUM ./. ADAM 80 GÜNDE DEVRİ ALEM YAPMIŞ, AMA NASIL YAPMIŞ ./.
YAVRUM DEMEK Kİ SEKSEN GÜNDE DEVRİ ALEM OLMUYOMUŞ... OLMUYO DİYE BOŞ MU DURUCAZ ?. BİZ DE STİLİ KUDUZCU PASTÖRE VERİRİZ, HAZIR YEŞİLLİK YERE DE DÜŞMÜŞÜZ İKİ ŞİFALI BİTKİ KOPARTIRIZ ŞURDAN... AL SANA PASTÖR...

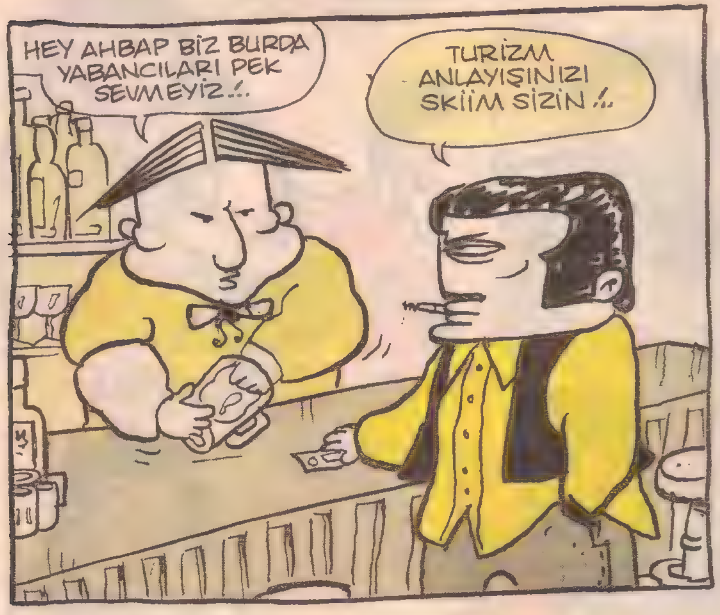
HEY AHBAP BİZ BURDA YABANCILARI PEK SEVMEYİZ ./.
TURİZM ANLAYIŞINIZI SKİİM SİZİN ./.

• TABİATIN UNSURU MUHTEŞEM BEY

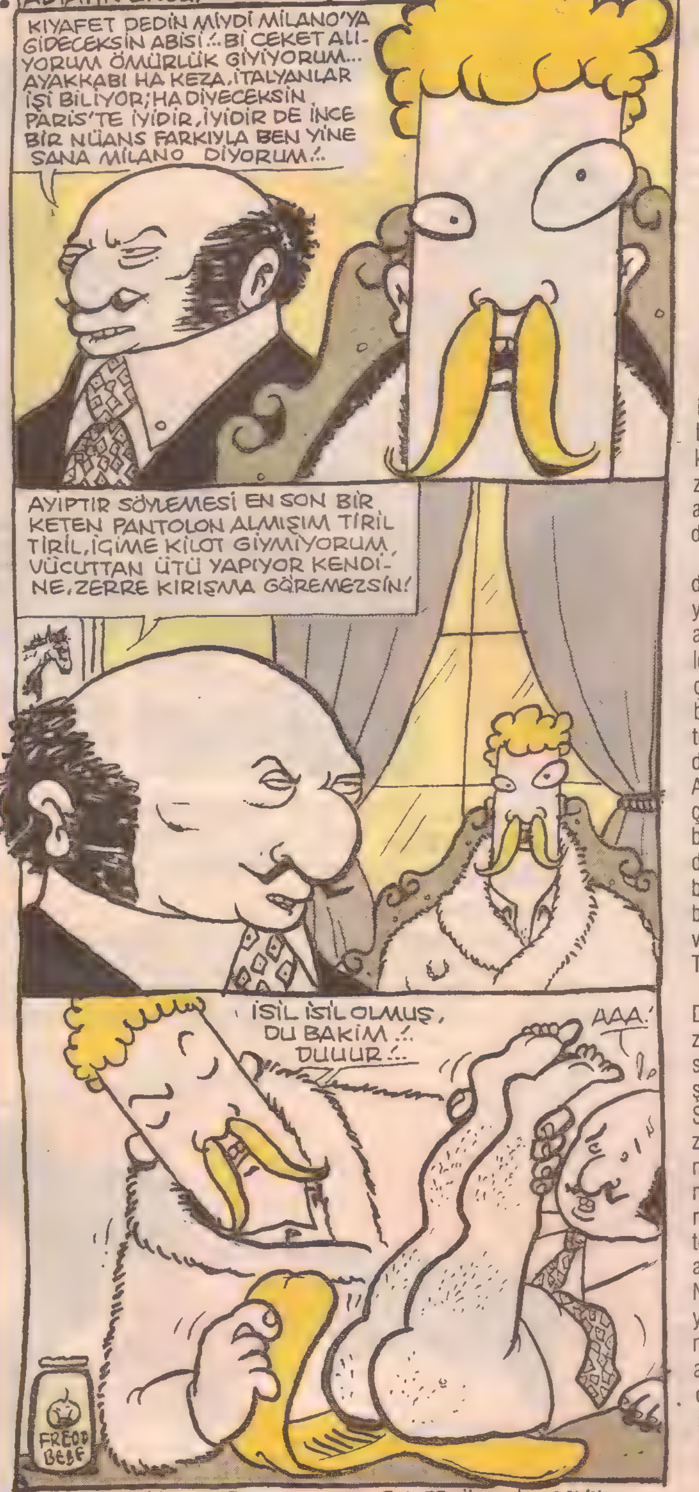
KIYAFET DEDİN MİYDİ MİLANO'YA GİDECEKSİN ABİSİ ./. Bİ CEKET ALIYORUM ÖMÜRLÜK GİYİYORUM... AYAKKABI HA KEZA. İTALYANLAR İŞİ BİLİYOR; HA DİYECEKSİN PARİS'TE İYİDİR, İYİDİR DE İNCE BİR NÜANS FARKIYLA BEN YİNE SANA MİLANO DİYORUM ./.
AYIPTIR SÖYLEMESİ EN SON BİR KETEN PANTOLON ALMIŞIM TİRİL TİRİL, İÇİME KİLOT GİYMİYORUM, VÜCUTTAN ÜTÜ YAPIYOR KENDİNE, ZERRE KIRIŞMA GÖREMEZSİN!
İSİL İSİL OLMUŞ, DU BAKIM ./. DUUUR ./.
AAA..
FREUD BEBE
AHMET YILMAZ 2003
BU SERÜVENİN SONU...

ŞİİR DÜNYASI GLOBAL TAD VERİSİ...

İNSAN PSİKOLOJİSİ VE AŞK HAYATI

Asabiyet vardır insanda bebeğim, depresyon da der ileri gelenler olmadı anksiyete diyen de olur, panik atak vardır, hem patlarsın hem atarsın, havalali derler eskiler.., Hiperaktif başka şey diye tartışma açanlar da olmuştur./..
Tartışır bünyeler yıllar yılı kim akıllı kim deli, ondan sonra başlar mı asabiyet yani anksiyete, hadi bakalım o ona vurur zopayı, bu buna vurur sandalyeyi, böyle ortamlardan sevgili uzak tutulmalı...Ferah yerlere çıkartılmalıdır,,
Sevgiliye oksijenli ortamda içirilen glikozlu gazozlar ve bir parça limon ilişkinizi güçlendirir... Aksi halde sevgiliniz yırtıcı bir mahluk durumuna gelir ve evinizdeki koltukları parçalar, buna mani olamazsınız, bu arada kuş ve doğa aynıdır...

cemaahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Dörtyol'a geldiğimde, saate baktım. Henüz erkendi. Eve dönerken sürekli kullandığım, aşağıya inen yolun köşesindeydim. Onu değil de, yürüdüğüm caddenin, ileriye devam eden bölümünü gözüme kestirdim.. Yaklaşık bi senedir filan, geçmemiştim bu kısıma.. Sağlıklı bir hayâl gücüyle, Norveç'i, Portekiz'i veya başka bi ülkeyi ziyaret etmiş gibi hissedebiliyor insan kendisini! Biraz yabancılaşmak yetiyor yani. Bunu yapabilmek için de, çok fazla zahmet çekmedim. Kendime bile yabancı gibiydim o akşamüstü zaten. Ne halt ettiğimi pek bilmiyor, öyle dolanıyodum işte.. Geçen gün, Şahin'le konuşmuştuk.. Yazmakta olduğu öyküleri sorduğumda, çok yavaş ilerlediğinden bahsetti. Günde yarım paragrafı bile bitirebilsem, olağanüstü bişey bence dedi. Sonra, yaşlanıyoz lan diye ekledi.. Biçok yazar, en leziz ürünlerini ellili altmışlı yaşlarında vermişlerdir dedim. Daha epeyce vakit var yani. Kış geliyor, dedi bi ara. Evet, dedim; yakıt masrafı filan belimizi bükecekti gene. Kocakarılar gibi, bi süre böyle mızmızlandık. Sonra, gerçek birer erkek tavrıyla, bütün yükü taşıyabileceğimize ikna olduk, ve birbirimize gaz vererek telefonu kapadık!. O günkü konuşmadan, aklıma takılan şey, herşeyin yavaş ilerlemesi meselesiydi. Bütün gücümüzü sarfediyor gibiydik ama, yavaş ilerliyodu bazı şeyler. Hattâ bazen hiç ilerlemiyodu sanki; kapana kısılmış gibi hissediyordu insan öyle anlarda. Bi de şu, ısınma sorunu. Kıçım donacaktı gene, çatı arasında. Biraz odun da almalıydım, elektrikli sobaya güvenmeyip.. Herşeyin yavaş ilerlediğini sandığım için, böyle hızlı yürüyordum belki. On dakkada, Acıbadem köprüsüne kadar geldim!. Bari şurdan, aşağıya inerek devam edeyim de, yolu tam uzatmış olayım.. Hasanpaşa civarından geri dönerim..

Merdivenlerden, otoyola indiğimde, toprak yolun bi kenarında toplaşmış, minibüs bekleyen insanlar gördüm.. Ve tabii ki, bir kaldırım filan yoktu otoyolun kenarında!. Asfaltın kıyısından yürüdüm ben de.. Ortalık henüz, önümü görebileceğim kadar aydınlıktı.. Bi süre sonra, yavaşça ıssızlaştı etraf. Asfaltın, tam dibindeydim. Aslında, otobanın üzerindeydim denebilir buna!. Fekat otomobiller, tam kenardan gitmezlerdi elbet; biraz pay bırakırlardı. Otoyolda gezinen salaklara bırakılan o küçük payın üzerinde yürüdüm.. Şehirlerarası otobüsler, Gebze minibüsleri, yük dolu kamyonlar filan geçti yanımdan.. Birkaç yüz metre sonra da, karşımda duran bir 'Tır'ı farkettim!. Koca gövdesiyle, ölü bir fil gibi tepenin yamacına yığılmıştı. Terkedilmişti, bırakılmıştı oraya.. Sağ tarafından, geçemezdim. Kıçını bayıra vermişti. Arkasını ve sol tarafını da, yağla karışık bi su birikintisi kaplıyordu. Oraya basmamak için, biraz daha asfalta çıktım: Serbest! Hemen yanından kıvrılıp, kenara geçtim tekrar... Otobanda yürümek, açmıştı beni, ferahlatmıştı içimi.. Cadde gibi değildi hiç. Süslü insanlar yoktu, ışıltılı vitrinler filan yoktu. Uzaktan gördüğüm ise, şehrin sonradan yapılaşmış, doldurulmuş tepeleri, dağları. Bazen yolun kenarında, araba hurdalıkları, garip fabrikalar, kiralık iş makineleri depoları, garajlar.. Ve yanıbaşımdaki, o dik eğim. Kenarımda yükselen tepe. Üzerlerindeki evler..

Dokuz on yaşımda, çok sık yapardım. Tek eğlencemizdi hattâ. Tepeden, dikkatlice aşağıya inmek!. Eğimden inerdik ama, gerisin geri pek çıkılamazdı. O yüzden bi süre otobanda yürür, benzincinin ordan mahalleye girerdik. Tehlikeliydi gerçi de, hoşuma giderdi işte. Kendimi, 'Tır' filan zannederdim yoldayken. Belki de, bisiklet alamadığım için böyleydi. Benzincide, hava pompasının kenarında durur, lastik şişirenleri izlerdim hayranlıkla. Ve benzinciye tıslayarak, yılan gibi kıvrılarak giren, perdeleri kapalı, o şehirlerarası otobüsleri!. Herşey ilginç gelirdi bana orada. Benzinci, acayip gizemli bi yerdi! Bi tek, benzin almadığım kalmıştı. Ama, gaz alırdım. Gaz almaya yollardı Anaanem, lambamız için. Bi saat oyalanırdım ben de..

O günneri düşündüm, asfaltın kenarında yürürken. Bu kadar uzağa gidemezdim elbet, tek başıma. Şimdi ise, hiçbiyere gidemediğimi düşünüyodum bazen.. Tepeler bitip yol düzleşince, demir korkulukları gördüm ve arkasına geçtim. Bi araba filan değildim zaten.. Bu kısım da hem, yine eğlenceli gibiydi: İnsanların, yürüyerek oluşturdukları toprak bi patika. Fekat çok tuhaf inişleri ve çıkışları var. Ara sıra küçük çukurlar, su akan garip boşluklar. Oralardan zıplamam icap etti.. Aşağıda, evler görünüyodu artık. Hasanpaşa'ya yaklaşmıştım.. Yol dönüşüne kadar gitmedim ama, -Tır değilim, bi tır değilim ben!- kestirmeden, dik patikadan aşağıya saptım.. Acayip eğimli olduğunu ise, sonra farkettim! Adımlarımı atabileceğim küçük, belirgin çıkıntılar vardı aslında. Fekat onları hızla algılayıp seçmeli, böylece bir noktaya mutlaka basabilmeliydim. Bi an duramıycağımı sandım, ama çok geçti, paldır küldür inmeye başladım! Ve düzgün, sağlam bir bitişi olmadığını gördüm, koşarken. Bir su akıntısı üzerinden, alçak bi bahçe duvarının üstüne sıçramak zorunda kaldım, biraz yalpaladım duvarda, bi iki adım atabildim ileriye, ve aşağıya, caddeye zıpladım sonra!. Tek, kesintisiz bir hareket.. Puff!.

Caddenin karşısında, bostanlık gibi bi yer vardı, ve bir halısaha tesisi.. Devam ettim kenardan.. Uygarlık! İlkel uygarlık! Yarım yamalak çevre düzenlemeleri, bitirilmemiş işler, betonlar ve çiçekler!. Ve insan. Uygar insan! Yarım yamalak fikirler yürüten insan! Bitiremeyen insan!. Semt çarşısından geçerken, bi cep telefonu dükkânına göz attım, elimde olmadan. Sadece iki haftadır cep telefonu kullandığım halde, geçerken insanın gözü kayıyor işte şu vitrinlere! Benim ki, eşek kadar diyorum. Vay be, daha ne küçükleri varmış yahu.. Az önce, otobanda, baldırımın üzerinde titremişti.. Faruk.. 'Yarın çalışmıyorum, bi plânın var mı senin' diyor.. Bi kenara çekip, karşılık vermiştim. Yarım saat -yazı alışkanlıı işte- parantez, üstten tırnak ve noktalı virgül arayarak.. Faruk' da dikkat ediyor buna. Onun arayabileceğini hesap etmesem, yanımda da taşımazdım belki şu aleti. Neyse, bi hevesimi alayım da bari!. Yokuşlardan filan hızla inerken, zorluk yaratıyor hem.. O dik patika, ne acayipti harbiden. Bi an gerçekten duramıycağımı sanmıştım. Aslında, durmadım da belki. Bi çarpışma olmadı ama, durmadım hiç. Durduğumu sanmıyorum yani! Dursaydım eğer, durdum derdim. Dur, şindi annadım! Durabilmek mümkün, fekat gene de içten içe bi hareket var. Öyleyse, durmadın lan! Sen durdun mu peki? Neyi! Bi ses var, durdun mu? Bırak, duyma geç, buraları acayip tehlikeli. Dur!

Nihat Genç

13. Sayfadan Devam

Celaliler'in son büyük lideri Kalenderoğlu, Ankara'da, Bursa'da, Manisa'da taş üstünde taş koymadı, Yalova'ya, İstanbul kapılarına kadar dayandı. Sonunda, savaşçı, dillere destan yaşlı sadrazam Kuyucu Murat Paşa, kar kış demeden Anadolu'ya indi. Önce Canbuladoğlu'nu yalnız bırakmak için Kalenderoğlu'nu numaradan Ankara'ya vali tayin etti. Ankara kadısı Osmanlı fermanına rağmen direndi, Ankara kapılarında, kadı, Celalilerle savaştı. Kuyucu Murat, Suriye yollarında kellelerden tepeler yaparken, Kalenderoğlu, geride Orta Anadolu'dan Ege'ye yıkılmamış kasaba bırakmadı. Kuyucu Murat Türk tarihinin en büyük kıyımlarını gerçekleştirdi. Anadolu'yu bir ucundan bir ucuna kellelerden tepeler yaparak geçti, bugün hala Anadolu halkının beddualarında, ağıtlarında adı geçer Kuyucu'nun. Kuyucu Murat halen nefretle, zalimlikleriyle anılan bir sadrazam, düşmanlarını hem vahşiliği hem de kalleş hileleriyle altetti. Celalilere yeri geldi yalan sözler verdi, ayağına kadar gelen celali liderlerini acımasızca, arkadan boğdurttu. Kuyuları kelle doldurdu, kellelerden yaptırdığı tepeler yüzyıllarca anlatılıp durdu. Bu kellelerin binlercesini İstanbul'a getirip sırıklarda gezdirdi. Anadolu topraklarında kol gezmiş gelmiş geçmiş Anadolu tarihinin Moğollar'dan sonra en acımasız adamı oldu. Kuyucu'dan sonra bir daha bu denli büyük bir isyan görülmedi. Kuyucu Murat olmasaydı, Osmanlı Anadolu topraklarında yaşayabilir miydi, hala büyük bir sorudur. Kuyucu'nun zalimliklerini tarihçiler bugün dahi anlatmaya çekinir. Ama tarih böyle yazıyor, Kuyucu'dan sonra Anadolu'ya huzur geldi. Ne diyeceksiniz, tarih böyle yazıyor, Kuyucu'dan sonra Anadolu'ya dirlik geldi ve Kuyucu'nun şerefine Sultanahmet Camii yaptırıldı... İğrenelim mi, onu bir kahraman gibi bağrımıza mı basalım. Kuyucu Murat'ın savaş taktikleri kalleşlikten ötedir. Celali eşkiyaları dahi, kendi şeytan akıllarının almadığı puştlukları bir şerefli Osmanlı paşasının yapacağına hiçbir zaman inanmadı. Bir Osmanlı sadrazamının onuruna, şerefine aykırı sözler vereceğini hesap edemediler. Kuyucu Murat, Osmanlı'da, ne asalet bıraktı, ne şeref, ne din bıraktı, ne iman. Ama savaşı kazandı, isyanı bitirdi...

Taş üstünde taş kalmayan, ahlak, şeref, onur, insan, buğday, tarla, koyun, tekke, imaret kalmayan Anadolu Celali isyanlarından sonra, Cumhuriyetle birlikte Kuyucu sayesinde dörtyüz yıldır hala Türkler'in elinde. Irz, namus, şeref, din, söz, diplomasi, devlet, yönetim, herşeyin altüst olduğu ve hiçbir umudun kalmadığı, Anadolu'daki tüm mezra ve kasabaların boşaldığı birgünden sonra Anadolu'da bir daha yeniden hayat nasıl kuruldu? Bu itaatsiz, bu eşkiya, bu tüm köyünün, aşiretinin tümden yokolduğunu gören insanlar bu topraklarda yeni bir hayatı nasıl başardı!.. Kuyucu için anlatılan zalimlik hikayelerden en meşhuru şöyledir, yeniçeri binlerce insanın kellesini sıraya koymuş kesmekte, sonunda küçük bir çocuk çıkar kılıcının önüne, içi titrer, çocuğa acır ve durur, Kuyucu'dan affını ister, Kuyucu, koca sadrazam, kendi kalkıp çocuğun kellesini uçurur!..

Osmanlı, sert yapan, başkaldıran eşkiyayla uğraşmak yerine, bu eşkiyayı valilikle, paşalıkla ataması, onurlandırması, sonu alınmayan karışıklıkların önünü açtı, her eşkiyanın ağzının suyu aktı, isyan ederek hepsi Osmanlı'dan onurlu bir makam istedi. Celaliler, nasılsa Osmanlı bizi affeder deyip, saraylar, hamamlar, makamlar rüyalarıyla taş üstünde taş koymadı. (Aynı Osmanlı'nın çocukları bugün, bankaları soyanlara bankaları, ormanları soyanları hırsızlara, bankacı, çeteci, tüm eşkiyaları Cumhurbaşkanı Demirel nezaretinde Yüksek Devlet Nişanı'yla tek tek yakalarına madalya takarak onurlandırmadı mı?)

Celaliydi bunlar. İşsiz güçsüz haytalar. Hayalperestler, kelleleriyle kumar oynadılar. Zor topraklardı Anadolu, zor. Buyruk, onurlarına yüktü. Allah'ın halifeliği buysa, biz de, kara şeytanlarıyız, deyip, yolları kestiler. Yoksul tarlaların üstünden atlı sürüleriyle korsan gemileri gibi, geceleri fare sürüleri gibi geçtiler. Kara sapanla, çapayla değil, isyanla tohumladılar. Beylerbeyini, sancakbeylerini ayakların altında ezdiler. Dört yana naralarla hudutlara yayılıp kanlı kılıçlarıyla ufukları yardılar. Cihanı kucaklamış koca Osmanlı, ok yemiş geyik gibi diz üstü nallarının altına düştü. Tersinden kurulmuş bu dünyayı kılıçlarıyla düzeltmeye geldiler. Kestane renkli atlarının gece gibi gözleri vardı ve dağlardan dağlara atlayarak koşardı. Rüzgarları dağbaşlarından alıp atlarının yem torbalarına koydular. Celaliydi bunlar. Yani bizim bir ömürde istediğimiz herşeyi, birgünde ve hemen ve kılıçlarıyla isteyenler. Uygarlığın icad ettiği en kalleş silah tüfeklere, devlete karşı çok şükür kulun eşitliği deyip sarıldılar. Anadolu'da uçkurunu parçalamadıkları tek genç kadın bırakmadılar. Celaliydi bunlar. Tahta kılıçla atlı karıncaya binmiş çocuklar değildiler, atlı karıncada eğlenir gibi Osmanlı'nın başını döndürdüler. 16-17 yaşlarında, pazuları kadar kalın kılıçlar salladılar. 19 yaşında henüz orduları peşlerinden sürüklediler. Anadolu'yu ağzından burnundan kan gelip can çekişen bir köpek leşi gibi peşlerinden çektiler. Kaynayan kanlarını köy, kasabalarda uyuşturmak istemeyen maceraya, ölüme, silaha, isyana koşan gençlerdi. Anadolu'nun kervan geçmez köylerinden mezralarından, hayata, dünyaya uçarak atılmış çocuklardı. Bu, bir lokma, karın tokluğu, ekmeğin siyaset kumarına kellelerini koydular. Ruhlarını, yalın kılıçlarının uçlarına gümüşten süsler ve kanlı leşler gibi astılar. On yıl, yirmi yıl, tek bir gün durmadan, böyle yazıyor tarihler, dinlenecek tek gün bulamadan. Celaliydi, bunlar. Gözleri mangal kömürüydü, at üstünde oturmaktan götleriyle tuz öğüttüler. Arsız hırsızlıklarıyla dünyayı yeneceklerine çocuk yaşta inandılar. Dağ başlarında soğuktan bakır sıçan tilkiler gibi yalnızdılar. Tarlaları, bağları, konakları, sel gibi önlerine katıp uçurumdan attılar. Kestane renkli atlara binmiş azgın köpektiler. Nallarına çakacak bir mıh bulamadan bir ay içinde koca Anadolu'nun tüm dağ tepelerini dört bucak naralarla döndüler. Ellenmemiş, dillenmemiş körpecik kızları, on yaşında tüysüz oğlanları, apışaralarından yakalayıp terkilerine attılar. Celaliydi, bunlar. Horozların en orospusu, hiç uyumadan, her kasabada en erken onlar öttüler. Şeytanın götüne anahtar uydurmak için yola çıktılar. Cihanı yutmuş Osmanlı, acı ve ateşli bir şarap gibi içti bu eşkiyanın kanını. Ve sonra, hırsızlık mertlik değildir deyip yazdı kutsal tarihini. Tabii kimse sevmez çakalı, çapulcuyu, ama kimse bilmez hala, köleler böyle böyle söker düğümlerini. Ve hala Anadolu'nun en lezzetli yemeğidir Celali kelimesi, zehirli yılan ısırığı gibi hala her gencini ısırır Celali kelimesi. Tam dörtyüz yıl ardından beddua, lanet okudu Anadolu, cani dedi, hırsız dedi. Cihanı kucaklamış Osmanlı yüzbin tanesinin kellesine tek metelik vermedi. Ve sanır ki hala Osmanlı.. Bir masaldı, bir destandı, Celaliler çekip gitti. Bilmez ki, her yüzyıl Celaliler Anadolu'da her çocuğun hayalinden gelip geçer. Ve hala yanar ciğerimiz, tak eder canımıza, hücum eder celaliler, gözlerimizden büyüdüğümüz bu şehre.. Hala, avuç içinde camdan kadehleri hırsla parçalar gibi, her akşam içimize akar nefretle bir celalinin kanı.. İsyanların en vahşisi, celaliydi onlar, çekip gittiler, delik deşik parçalanmış sarhoş cesetleri, sanki bir maya, bir tohum, ıstırapla tohumlanmak için rüzgarların önünde sürüklenir hala.. Celaliydi, bunlar, istediler ki, padişahların kılıçları yalnız yoksul kellelerini değil, küçücük kuşların böğrüne saplanmış dikenleri de çıkartıp temizlesin Anadolu'yu.. Böyle büyük şeyler istediler. Osmanlı'nın o yaman kılıç kesikleriyle yana yana öldüler. Olmadı, hiçbirinin mezarı. Çünkü ne zaman ayaklansa bu topraklarda yoksullar, ardlarında mezarlar değil.. Anadolu kadar büyük bir mezbaha bıraktılar...

Altına üstüne karmakarışık olmuş bu toprakların üstünde Osmanlı'nın bir üçyüz yıl daha yaşaması önemli bir sorudur. Neydi Osmanlı'nın mucizesi. Zalimliği mi, zenginliği mi, mimarisi mi, savaşçılığı mı? Eski depolardan mahkeme kayıtları (şeriye sicilleri) tarihçiler tarafından satır satır okunmaya başlandıkça Osmanlı'nın mucizesi ortaya çıkıyor!

Osmanlı'nın mucizesi, kadılardı. Bir mucize daha ararsak lonca sistemini göstermek zorundayız. Kayıtlar, İstanbul'da 16, 17. yüzyılda binin üstünde lonca olduğunu söylüyor, diğer Osmanlı şehirlerinde, diyelim Kahire'de üçyüze yakın, diyelim diğer şehirlerde yüze yakın loncalar. Nedir lonca, esnaf dernekleri. Fırıncılar, pastacılar, kasaplar, boyacılar, kumaşçılar, kuyumcular, demirciler hamallar, bıçakcılar, celepler.. vs.. Hepsi kendi aralarında örgütlenmiş ve aynı ev içinde yaşayan aynı huydan insanlar gibiydi.

Her loncanın başına o mesleğin en tecrübeli ustası getirilirdi. Loncaların iç düzeni, diğer loncalarla ilişkileri, bugün şeriye sicillerinde tane tane okunuyor. Birkaç örnek vererek, loncalara hakim sanat, hayat, adalet, hakkaniyet anlayışını az da olsa kavrayabiliriz.

Diyelim, kasap loncasına üyesiniz ve paranız çok, başka bir loncada da yani, kumaşçılık da yapmak istiyorsunuz. Bu mümkün değil. Kumaşçılıkta usta olduğunuzu lonca ustaları ve kadının huzurunda mahkemeyle ispatlamak zorundasınız. Ehil ve usta olmadığınız, mesleğin inceliklerine sahip değilseniz, başka bir loncada çalışamazsınız. Israrla, ben kumaşçı ustasıyım, diye iddia ediyorsanız, kadının huzuruna çıkıyorsunuz, kumaşçı ustaları da duruşmada hazır bulunuyor, ustaların ortasında, bir akademik tez verir gibi, mesleğin mahiri olduğunuzu ıspatlamak zorundasınız. Ehil olup olmadığınıza bilirkişi diye mahkemeye getirilen meslek ustaları huzurunda karar veren, kadıdır. Kadıdan izinsiz mesleğinizde atılım yapmak, mesleğinizi değiştirmek, başka dükkan açmak, vs. mümkün değil.

Diyelim, bir sokakta fırınınız var ve yeni bir fırın daha açmak istiyorsunuz. Önce loncadan izin alacaksınız. Lonca, halkın ihtiyaç ve taleplerini ve sizin kapasite ve yeteneklerinizi gözden geçirip kararını verecek. Loncalar kamu düzenine, kamu hizmetine dikkat etmek zorunda. Diyelim fırında ekmeğiniz akşam olmadan bitti ve ahali ekmek bulamadı. Bu şikayet konusudur, fırıncı, yeterince ekmek üretmek zorunda. Diyelim, değirmenci unu haftadan haftaya getiriyor, siz de kolaylık olsun diye haftalık alıp depo yapıyorsunuz. Bu da şikayet konusu, un bayatlamıştır, değirmenciler loncası da uyarılıp, unun günlük teminine çalışır. Diyelim, kasapsınız, oğlunuza, hadi fırla çobandan, köylüden hayvan al, getir, diyemezsiniz. Hayvanları mutlaka hayvan satıcısı 'celeplerden' almak zorundasınız. Celep loncası da size, olağanüstü, felaket, savaş, kıtlık yoksa, 'elimizde yeterince hayvan yok' diyemez, hayvan ihtiyacınızı karşılamak zorunda. Üstelik celepler de her kasaba eşit davranmak, birine çok, birine az, birine kaliteli gibi, işler yapamaz. Diyelim, kokusuyla halkı rahatsız eden dericilik ve boyacılık işi yapıyorsunuz. Deri ağartmada, tabaklamada kullanılan maddeler kötü kokar, boyacılık da öyle, mesela yeşil renk için kullandıkları hayvan dışkısı.. Mutlaka şikayet edilir kadıya, şehir dışına çıkarılır, şehrin dışında da diyelim köylünün tarlası, kirlettiğiniz dere yüzünden verim alamadı, kadı, tarlaya zarar verdiniz diye yine sizi cezalandırıp önlem almanızı ister!..

Osmanlı'da sosyal düzenin mimarı, kadılar ve loncalardır. Çok para sahibi olmak, torpilli olmak, zengin olmak, her işi her mesleği yapmanız için asla yeterli değildir. Lonca sistemi sıkı bir iç nizama ve üyeler arasında eşitliğe sahiptir. Zenginlerin, torpillilerin değil, 'ustaların' sözü geçer. Lonca ustalarının sözü, fikri alınmadan, malın kalitesinde ya da ayarında en küçük bir değişiklik yapmanız mümkün değildir. Yani loncaya hakim felsefe ustalıktır. Ustalığa hakim felsefe: ahlaktır!. Ahlaka hakim felsefe, 'hakkaniyettir'.. İşte loncaların başında mesleğinde maharet ve marifet sahibi, mesleğiyle pişmiş bu tecrübeli insanlar getirilir. Diyelim, baharatçısınız. Müşteriye malınızı satarken gerekli bilgileri özenle vermezseniz, halkı zehirleyebilirsiniz. O halde, sattığınız otların yan etkilerini, zararlarını da müşteriye adamakıllı anlatıp öyle satmak zorundasınız.. Diyelim, basit bir berber çırağısınız ve ustanız size kötü davranıyor, kadıya şikayet hakkınız vardır, lonca üyeleri çağrılarak ustası berberden çocuk alınır, ya da berber ustası cezalandırılır. Diyelim, dükkanınızın önünden geçen kadınlara laf atıldı, yine kadıya şikayet edilir, cezalandırılırsınız.

Meslek ustaları, mesleğiyle ilgili derin 'sırlara' sahip insanlardı. Bu sırları kimseye vermezler. Ya kalfalarına ya da kendi ailesinden çocuklara. Mesela, diyelim helvacıların sırları, o helvacı ailesinde yüzlerce yıl yaşar ve başkaları aynı helvanın kıvamını, tadını bulup çıkartamaz.

Ustalık mükemmel teknik bilginin üstünde 'ahlakla' tamamlanan bir hayat kariyeri. Osmanlı loncalarını ayakta tutan, üçyüz-dörtyüz yıl sosyal nizamı yaşatan, bu ahlaktı. Taa Selçuklular zamanından devam eden ahi birlikleri, yani, esnaf birliklerinin ruhani liderleri 'ahi babalar' vardı, loncaların 'manevi pirleri'.. Loncalar, siyasi düzen içinde sancakbeylerine, kadılara karşı sorumluydu ancak, derin bir manevi saygıyla işte bu ahi baba, pirlerine bağlıydı. Ahi babalar, esnafın herşeyiydi. Bu, esnafın hakkaniyet ölçülerine durmaksızın riayet ettiği büyük bir 'manevi şemsiye' manevi kontrol, denetim, anlamına geliyor.

Lonca sistemine bir nevi 'ustalar' sistemi ya da 'sanatkarlar' sistemi diyebiliriz. Ustalık, 'ahlakla' tamamlanan birşeydi, kamuya ya da loncanın diğer üyelerine hakkaniyetle davranmak yetmez, en önemlisi, yaptığınız işi sallamak ve her işinizi ustalık kariyerinize uygun yüksek ölçülerde çıkartmak. Ürettiğiniz bir malın fiyatı ya da piyasa değeri ne olursa olsun işinizi ustalığınıza yakışır mükemmellikte yapmak, lonca ahlakının, esasıdır. Diyelim basmacılar, loncasındasınız. Ürettiğiniz basmalarda kusur var, basmalar tel tel dökülüyor, bu meslek için en utanılacak bir şey. Böyle bir mal üreten usta, insan içine çıkamaz, bu o ustanın şerefi için bir kepazelik sebebidir!..

Ustalık, yaptığınız işe yoğun dikkat ve günboyu sıkı konsantrasyondan geçer. Aralıksız ibadet gibi. Ürettiğiniz malın cinsine, suyuna, kokusuna, tadına, biçimine, yağına, ayarına, tüm becerinizi vermekten geçer. Sevgiyle sarıldıkları gündelik işlerine kendilerini öyle kaptırırlar ki onları kalabalığın içinde içlerine kapanmış gibi görürsünüz. Yani, cemiyet içinde kalabalık içinde 'uzlet' (yalnızlık, tenhada) yaşar gibi işleriyle içiçedirler. Aşkla, ruh güzelliklerini eşyanın ruhuna katarlar. Ruhun kudreti, güzellik ve doğruluk, aynen, birebir eşyanın ruhuna siner. İşte ustalar böyle sükuna kavuşur. Halkı 'hak' gibi görürler, yüksek düşünceleri de buydu. Ahlak, rutin bir ibadetten çok bir sosyal eylemdi, Osmanlı kültür ve medeniyetinin altında yatan aşk ahlakı da işte buydu. Ruhları doymuş insanlardı. Yüzyıllarca kılıç zoru, torpil, para zorbalığına karşı ruh asaletlerini korumayı bildiler. Burada, altı asır saat gibi çalışan sosyal bir nizamdan bahsediyoruz.. Diyelim, çok para getiren kasap loncasına hakim üç zengin kasap tüm loncayı pekala ele geçirebilir, istediklerine dükkan açar, istediklerini meslekten men eder, istedikleri kadar büyük servetler, şanlar, ünvanlar elde edebilirlerdi. Yapamazlardı, çünkü, onların aşk şarapları, işleri, meslekleri, dürüstlükleri, onurlarıydı.

Altı asır kusursuzca çalışan bu ahlak saati nasıl bozuldu? Şüphesiz para gün geldi 'ustalığın' önüne geçti, diyelim, bir fırıncı kumaş işine girmek istedi, bir kumaşçı ustasına para vererek yatırım yaptı, ihtisas sahibi olmadığı bir konuda parasıyla söz sahibi, yöneten, gün geldi parasıyla düdüğü çalan oldu. Ustalarla zenginler yer mi değiştirdi ve dışardan getirilen ticari kanunlar, herkesin hür şekilde her işi yapabilmesinin kapılarını açtı. Her malın sentetiği, diyelim sentetik kumaşlar, boyalar, fabrikasyon bolca üretildi, ucuzu yapıldı ve ustalık, geçmiş çağların eski bir masalı, rüyası gibi geride kaldı. Loncalar 'ustaların siyasi yönetimiydi'. Bugünkü piyasayı 'paranın yönetimi' idare ediyor!. Zaman zaman kalınca paslı eski bir kilit geçer elimize, üçyüz yıldır yorulmadan hala yaşayan. Hayretle sorarız kendimize, kimlerdi bu demir kilite hayat verenler. Zaman zaman bir eski zaman kapısı düşer önümüze, cilasından, boyasından, asilliğinden hiç kaybetmemiş, canlılığı ve neşesiyle dimdik ayakta.. Sorarız, bu eşyanın ruhuna kimler nasıl dokundu, bu kadar uzun ömrü, bu kadar savaşa, zorbalığa nasıl dayandı!

Bugün ustalık dediğimiz şey, sadece el sanatlarıyla sınırlı bireysel becerilere verilen bir ad olarak geride kaldı. Oysa, ustalık, geleneğin ta kendisiydi. Babadan ve ustadan öğrendiklerini, bilgi ve pratikle, geçmişten geleceğe sağlam bir zincirle kurarlardı. Ölmeden çocuklarına bir iş, bir meslek, bir dükkan ve bir ev bırakıp, hayır dualarını alan bu insanlar topraklarımızın en bahtiyarlarıydı. Nüfus arttı, servet bölündü, herşeyin ucuzu, plastiği, sentetiği çıktı. Büyük tüketim eşyalarını kalite kontrol, standart, denetim merkezleri yürütüyor. Ustalığı yaşatan aşk ahlakı ebediyyen çekip gitti. Ahlak artık piyasanın elinde. Devasa holdingler, parababalarının elinde. Müfettiş, avukat grupları, bilimadamları, ölçümleriyle, bin kişi yanyana geliyor, yine eşyaya, o asil biçimini bir türlü giydiremiyor. Dünya, fabrikasyonla, iletişimle, tüketimle yepyeni bir hayata girdi. Bu ürkütücü dünyayı, para sahiplerinin harisliği, vahşi iştahları yönetiyor. Ve gelenekten gelmiş muhafazakar kitleler parayla kurulmuş bu yeni dünyada yerlerini almakta gecikmedi. Tolstoy, ölüm döşeğindeyken, buzla soğutulmuş kremalı meyve getirirler. Elinin tersiyle iter, tabağı. 'beğenmedin mi?' derler. 'Hayır' der. 'Bu yemeğin bu kadar güzel ve kusursuz oluşu rahatsız ediyor beni' der.

Hüner ve marifet sahibi olmadan milyar dolarla buluşan insanlar hiç rahatsız olmadı, içimizde herkes, ruhlarının olanca kuvvetiyle yalnız para zengini olmak istiyor.

Yine de kapitalistleşme savaşına yenildiğimizi söyleyemeyiz, içimizde tek tek direnenler var. İlk gençlik yıllarımdan beri tanıdığım bir dönerci ustası vardı, kara, isli, ahşap bir küçük dükkanı vardı. Hergün geçerdim dükkanın önünden. Bazen heves eder, yemeğe uğrardım. Dünyada ve kafamda, hangi sert siyasal ihtilaller, facialar olsa, o döner bıçağını bu dünyada hiçbir şey olmamış gibi alır, dönerinin karşısına geçerdi. Yağlı bir şişmanlığı vardı, yağlı ellerini önlüğüne siler, tebessümle, içeri girdiğimde, 'hoşgeldin' der gibi bana bakardı. Otuz yıldır aynı döneri ince ince keser. Döneri kesişindeki yüz ifadesini anlatamam. Bir bebeğin dondurma yalaması gibi. Sanki dünya ışıklarını söndürmüş, yalnız o sıcacık gözleriyle dönere yalvarır gibi. İhtimamla ince ince kıyar. Eline döner bıçağını aldığında transa girmiş gibi, bu dünyalardan uçmuş gitmiş gibi.. Ya da hepimizin hayatını süslüyor, püslüyordu, derin bir aşkla sarıldığı döneriyle. Alnında nohut iriliğinde terler. Dönerin, demiri kalıncaya kadar, o demirin üstünde tek bir döner dilimi kalıncaya kadar hiç ayrılmaz başından.

Şimdi gitsem, yine bulurum onu öyle yağlı, isli, dönerinin başında. Dünyanın en mutlu insanı. Dönere gösterdiği özen sanki çok derin duygusal ve çok romantik bir aşk. Döneri başında incecik döner kıymıklarıyla nasıl heyecanlanır. Yeniden telaşa düşer. Hantal, beceriksiz genç çıraklara arkasını dönüp sinirle bağırır: "çabuk, çabuk olun, masalara ekmek, masalara su!...". Tekrar dönerinin başına. Eline bıçağı aldığında çok büyük bir zevkle, hazla doluyor yüzü. Bıçak, sinek kaydı ustura gibi dönerin üstünden döne döne indikçe, zafer üstüne zafer kazanan bir asker gibi sanki kahraman oluyordu. Sıkılır, yanına giderdim, ayaküstü laflamaya...

Ne varsa kafamda, sokakta, karmakarışık, dökerdim dönerinin tezgahına... Baksana kardeşim, başbakan Mesuz Yılmaz'a.. Çete kurmuşlar. Ülkeyi sokaktaki kapkaççı çocuklar gibi çapulcular yönetmiş... Bankalar, medya, holdingler, eşkiyalarla dolmuş.. Kan ter içinde, iştahla ve hırsla ve kudurmuş gibi siyaset konuşurdum. Otuz yıl o, başını kaldırıp bakmadı.. Dönmedi, laflarımın hiçbirine.. Çok yavaş, ama seri.. Her bir döner kıymığını inceler gibi.. Dikkatli ve sanki dönerin üstünde büyük bir ruh seyahatine çıkmış gibi.. Dediklerimi mi duymaz. Dünya mı umurunda değil. Bu kadar hırsız, çakal dolu siyasete neden ses çıkartmaz. Ya da dönerden başını hiç kaldırmayarak bilmediğim bir cevap mı veriyor!.

Gençlik yıllarımda düşmandım bu tür duygusuz adamlara, soğuk bulurdum... Siyasal ve sosyal hayata umarsız, ot kafa, mankafa, dünyaya arkalarını dönmüş, dünyayı iplemeyen insanlar gibi görürdüm. Ulan bir cevap ver.. Ülkeyi eşkiyalar basmış. Bankalar gitmiş, devlet gitmiş, bir dön bak... Elinde döner bıçağı.. Sanki, bir Fransız mankeni elinde minik toplu iğnelerle ipek elbiseler giydirir gibi.. Sanki ben laflayınca heyecanının akışı bozuluyor. İçinde kabarıp coşan ne varsa hepsini öpüp, koklayıp koyuyor dönerin üstüne. Yağ şişmanı. Dönerden, bacadan, ellerinden vıcık vıcık is, yağ akıyor. Bir sır var, bu adamın içinde!.. Otuz yıl döner kesişindeki üslup hiç değişmedi. Tarz aynı tarz, müşteri aynı müşteri, döner aynı döner, dükkan aynı dükkan.. Ve ne zaman laflamak istesem, sırtını döner, aynı isteksizlik, sessizlik, dünyaya...

Bulamadım bunun cevabını ve yaşım elliye dayandı, işte gittikçe mesleğimde ben de ustalaşmaya başladım, işimde titiz, işimde hasta, işimde deli, işimde kıskanç olmaya başladım.. Dönercinin et kıymıkları gibi kelimeler doğuruyorum ince ince, lezzeti, pişmişliği, kızarıklığı, öyle kıvamında olmalı ki. Her bir döner tanesini ince ince kokluyor, tadıyor, gün boyu başımı kaldırmıyorum! Kelimelerin içine soktukça başımı, öyle bir heyecan doluyor ki içime, Kuyucu Murat'ını .ikiyim, hortumcusunu .ikiyim, çapulcusunu .ikiyim, dünya umurumda değil...

nihatg@leman.com.tr

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU
NO: 47 80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

DİCLE (TİGRİS)

Her sabah aynı iş elbiselerini giy. Servise bin. Dicle nehrini geç. Dicle Üniversitesi'ne gir. Tıp Fakültesi Hastahanesi'ne git. Morgа in. Otopsisi yapılmış ex'leri sahiplerine teslim et. Sahipsiz ex'leri kadavralık olarak kaldır. Yenileri otopsi için hazırla. Neden böyle sıradan bir hayatı seçtim ki?

Oysa neler demişlerdi bana, "Şöyle fiyakalı bi işin olsun!". Bula bula (ula ula - bu satırların yazarının notu-) bulduğum işe bak. Ölü ver, ölü al. Ölüver. Ölüver. Ölüver...

Neyse, ne olmuş bakalım yine. Ne var mış? -Yine olaylar varmış. -Ne olayları? -Vedat Aydın öldürülmüş, onun cenazesinde olaylar çıkmış. Kim miş? 'Aydın' mış!, miş, müş, muş... Muş. Çok güzel şehirdir Muş. "Burası Huş'tur,/ Yolu yokuştur". -Dicle Üniversitesi'nin de yolları yokuş. Ne olmuş yani?

Ne aydınıy mış? -Aydınmış işte canım. -Niye hiç görmedik onu üniversitenin akademik açılış törenlerinde, diploma törenlerinde? Madem aydınmış, madem aymış (aymaz olaymış!), niye gelmedi üniversiteye. "Saza niye gelmedin?/ Söze niye gelmedin?". -Nereye gelmedi? -Üniversiteye. -Üniversite ne demek? 'Evrenkent' Evren ve kent. -Kim diyo? -Oktay Sinanoğlu diyo. -Kim? - 'Türk Aynştaynı'. Amerika Bilimler Akademisi üyesi. -Niye diyo? -Çünkü önemli. -Üniversite desek ne olur? -Olmaaaazzzz o zaman bütün evrenin olur. -Ne evreni? -Evren dedik de aklıma geldi. Bi Evren Paşa vardı. -Kim? -Evren Paşa canım. Hani şu yöre halkına hitaben konuşma yaparken ıslıklanınca "Elimde olsa, Dicle ÜNİVERSİTESİ Hastahanesi'nin altına tekerlek koyar götürürüm!" demişmiş. Mış Mişli geçmiş zaman. Ya da benzeri bişeyler söylemişmiş, anlatanların yalancısıyım. -Demiştir canım.

Neler yürütmedik ki vatan için. Kimimiz köşkleri yürüttü tek bir ağaç kesilmesin diye! -Kim? -Atatürk. -Nasıl yani? -Köşkün çizimleri yapılıyo, inşaata başlanıyo, mimarı çizimlere göre bahçedeki koca bir ağacın kesilmesi gerekiyo. -Atatürk ne diyo? Köşkü çabuk yürütün diyo. -Nasıl yani? -Fatih gibi, kadırgalar gibi, altına ray döşeyin ileriye kaydırın diyo. -Adı ne olsun? - "Yürüyen Köşk". Üç beş kuşak sonra biz ne yaptık Eş dost elele verip ormanları yaktık. -Niye? -Çünkü terörist saklanıyodu, çünkü orman yasası çıkacaktı. -Ne orman yasası? Orman yasası burda hep vardı zaten. -Bak nerden nereye geldik. -Sana demedim mi fazla dağılma diye? -Tamam toparlıyorum. Evren Paşa demiştik. -Kim? -Ünlü komutan, filozof (Inner-My Philosophy-96 2), ressam, düşünür.. -Bi düşündüğü vardır elbet.

Ne güzel akar oysa Dicle Nehri. Dicle Üniversitesi'ne baka baka, arkasını Fiskaya'ya döne döne. -Niye arkasını döner Tigris Fiskaya'ya? -Çünkü şehrin bütün kanalizasyonu şelale olur, Dicle'ye akar. -Hadi canım abarttın sen de. -İnan ki şelale gibi. Niyagara gibi. -Ne gibi? -Niyagara. Ne yaygara! -Yaygara yapma şimdi durduk yerde. -Çaktın mı şimdi neden Dicle'nin kenarında yetişen karpuzlar aha bu kadardır? (Bu arada küçükken az yüzmedik Dicle'de, atlama hemen sazan gibi, tabii ki şelalenin döküldüğü yerin yukarısından.-bu satırları sıkanın notu-).

Neyse toparlıyorum. Evren Paşa, ressam gözüyle koca beton yığını hastahaneyi Dicle'nin güzelliğine yakıştırmadığından yürütmek istemiştir. Netekim, Paşa'ya göre beşinci sınıf fotomodel, dizi ve sinema oyuncusu, televole maymunu, silikon portakallara sahip (bi de otomatik portakal var o ayrı, -Ne portakal? -Otomatik Portakal, yani "Klokvayz Orınç". -Yeah ay nov it. -Bi de portakal orda kal var o apayrı, hastasıyım harbiden, tek takıldığım nokta, eyyy yazarrrrr, keşhende televole ile keklikleri avla, düşenlerin ennnn zayıfff yerlerinden vur ha vur, boğazlarını bistüri ile kes. -bu satırları hoplatanın notu-) yap-boz sanatçı kadar estetik olamaz. Bunun içündür ki, öyle bir şanssız beyanatta bulunmuştur değerli Paşa.

Bi dakka yine unuttum kim olduğumu. Ben morg görevlisiyim. Ama bugün fazla mesai yapacam bu aydınlar (entelijansiya) yüzünden. Dur şehirde neler olup bittiğni on yıldır Dicle Tıp'ta okuyan ya da okuyamayan Denizli'li (tilili) çocuktan sorarım. Kendisi solcudur ama ne hikmetse dahiliyeyi onuncu alışında halâ veremedi. Neyse dur koltuğunun altında yine bir sürü dergi gazete var, Nokta, İkibine Doğru, Üçbine Doğru, Gündem, Özgür Gündem, Özgür Olmayan Gündem... Ne ararsan var. Ne var şu derginin kapağında Siyah bereli sınaypırlar. -Sınaypır ne ki? -Keskin nişancı. -Hadi canım sende, 90'lı yıllar, Diyarbakır, yüzlerceyıllık surların üzerinde siyahbereli sınaypırlar, sen fazla Amerikan filmi izliyon galiba. -Neyse ben ölüleri sayayım, akşam vızontelede niye izlemedik biz bu kadar olayı? -Bilmem bi bildikleri vardır elbet. Dur bide şu diğerlerinin gazetesine bakayım, oha bunlarda çok abartmış. SSK, Devlet, Askeri bi de bizimki yok yok hayatta bu kadar etmez (Gogol-Ölü Canlar), neyse herkeş kendine yontuyo.

Umarım döner sermayeden bu ay iyi para alırım, ne de olsa çok çalışıyoz bu günlerde, çok çalışmam lazım çoooooook!

Alper Akbalık

OKULLAR AÇILIYOR!

Derslikler
1A - KAÇAK -
YAZAR OLUCAM
1B - KAÇAK -
ŞAİR OLUCAM
1C - KAÇAK -
FİLOZOF OLUCAM

"Kanal Alıştıranlar" Geliyor

Kaçak Yayın gelecek sayısından başlayarak bir ürün eki veriyor Genç yetenekler için artık ürün yayımlatma sıkıntısı ortadan kalkıyor...
Ayrıntılı bilgi Kaçak'ta

KAÇAK YAYIN

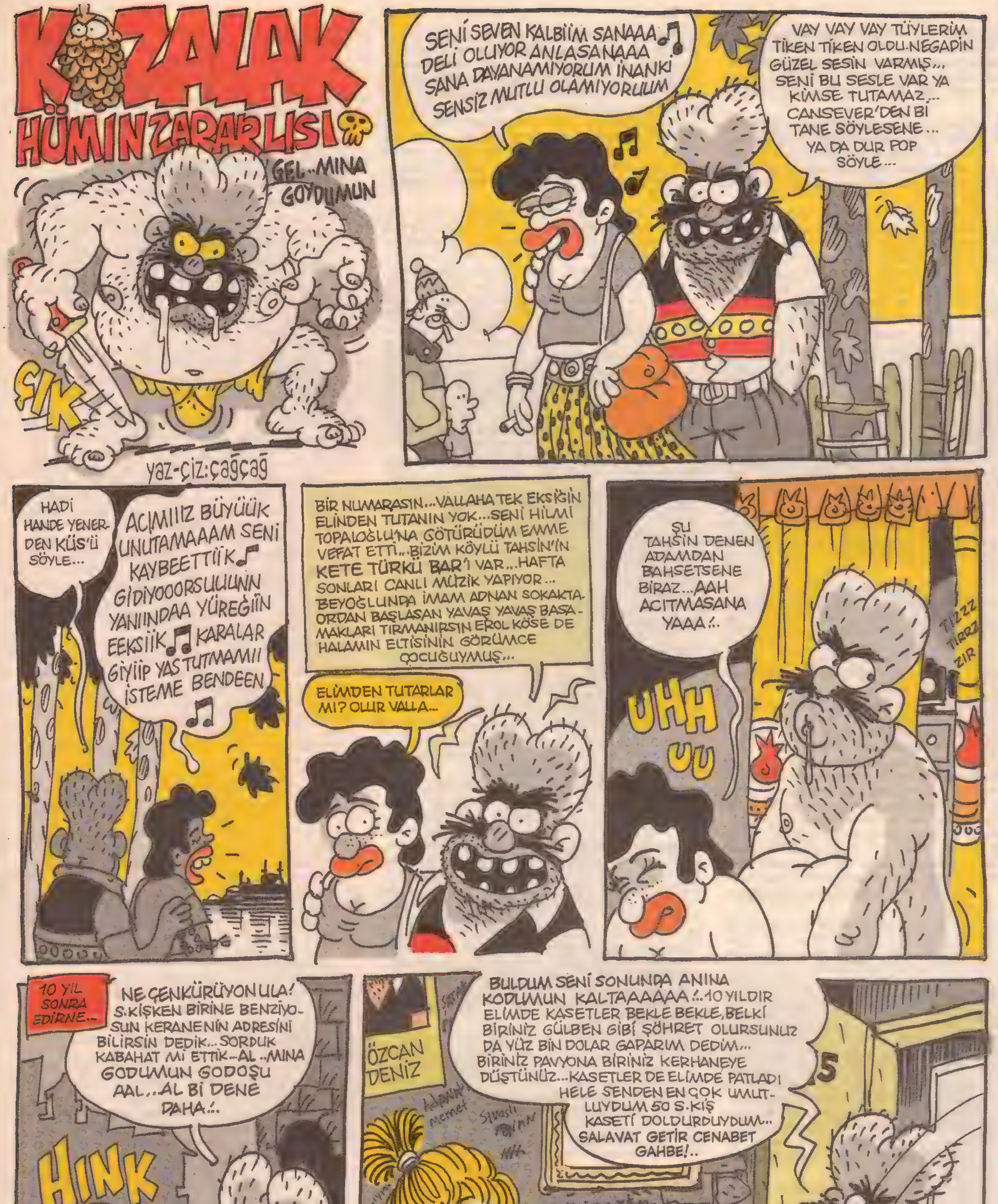
KOZALAK
HÜMIN ZARARLISI
GEL..MINA GOYDUMUN
ÇIK
yaz-çiz:çağçağ
SENİ SEVEN KALBİİM SANAAA DELİ OLUYOR ANLASANAAA SANA DAYANAMIYORUM İNANKİ SENSİZ MUTLU OLAMIYORUUM
VAY VAY VAY TÜYLERİM TİKEN TİKEN OLDU.NEGADİN GÜZEL SESİN VARMIŞ... SENİ BU SESLE VAR YA KİMSE TUTAMAZ... CANSEVER'DEN Bİ TANE SÖYLESENE... YA DA DUR POP SÖYLE...
HADİ HANDE YENER-DEN KÜS'Ü SÖYLE...
ACIMIIIZ BÜYÜÜK UNUTAMAAAM SENİ KAYBEETTİİK GİDİYOOORSUUUNN YANIINDAA YÜREĞİİN EEKSİİK KARALAR GİYİİP YAS TUTMAMI İSTEME BENDEEN
BİR NUMARASIN...VALLAHA TEK EKSİĞİN ELİNDEN TUTANIN YOK...SENİ HİLMİ TOPALOĞLU'NA GÖTÜRÜDÜM EMME VEFAT ETTİ...BİZİM KÖYLÜ TAHSİN'İN KETE TÜRKÜ BAR'I VAR...HAFTA SONLARI CANLI MÜZİK YAPIYOR... BEYOĞLUNDA İMAM ADNAN SOKAKTA. ORDAN BAŞLASAN YAVAŞ YAVAŞ BASAMAKLARI TIRMANIRSIN EROL KÖSE DE HALAMIN ELTİSİNİN GÖRÜMCE ÇOCUĞUYMUŞ...
ELİMDEN TUTARLAR MI? OLUR VALLA...
ŞU TAHSİN DENEN ADAMDAN BAHSETSENE BİRAZ...AAH ACITMASANA YAAA!..
UHH UU
TIZZZ TIRRZ ZIR
10 YIL SONRA EDİRNE...
NE ÇENKÜRÜYON ULA! S.KİŞKEN BİRİNE BENZİYOSUN KERANENİN ADRESİNİ BİLİRSİN DEDİK...SORDUK KABAHAT Mİ ETTİK..AL..MINA GODUMUN GODOŞU AAL..AL Bİ DENE DAHA!..
HINK
CURK CURK
ÖZCAN DENİZ
BULDUM SENİ SONUNDA ANINA KODUMUN KALTAAAAAA!..10 YILDIR ELİMDE KASETLER BEKLE BEKLE,BELKİ BİRİNİZ GÜLBEN GİBİ ŞÖHRET OLURSUNUZ DA YÜZ BİN DOLAR GAPARIM DEDİM... BİRİNİZ PAVYONA BİRİNİZ KERHANEYE DÜŞTÜNÜZ...KASETLER DE ELİMDE PATLADI HELE SENDEN EN ÇOK UMUTLUYDUM 50 S.KİŞ KASETİ DOLDURDUYDUM... SALAVAT GETİR CENABET GAHBE!..
5
ÇIK
ÇARK

feyzi@leman.com.tr

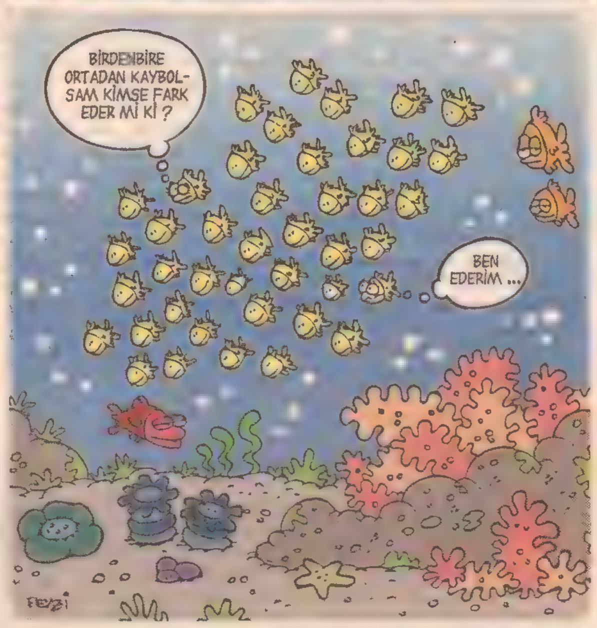
BİRDENBİRE ORTADAN KAYBOLSAM KİMSE FARK EDER Mİ Kİ ?
BEN EDERİM ...
FEYZİ

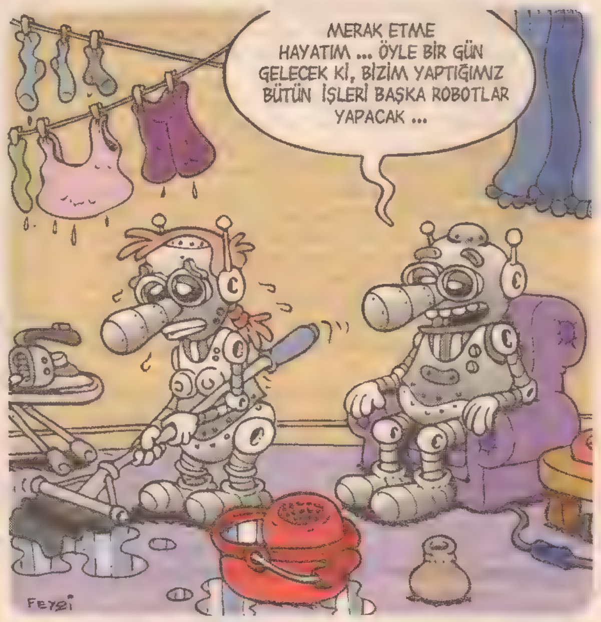
MERAK ETME HAYATIM ... ÖYLE BİR GÜN GELECEK Kİ, BİZİM YAPTIĞIMIZ BÜTÜN İŞLERİ BAŞKA ROBOTLAR YAPACAK ...
FEYZİ

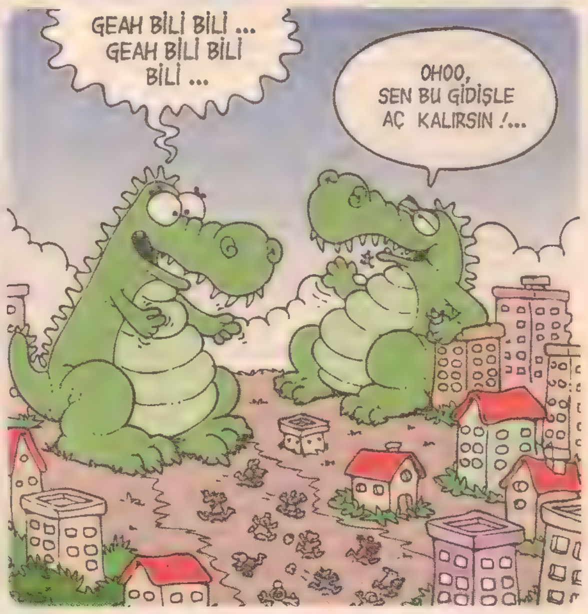
GEAH BİLİ BİLİ ... GEAH BİLİ BİLİ BİLİ ...
OHOO, SEN BU GİDİŞLE AÇ KALIRSIN !...

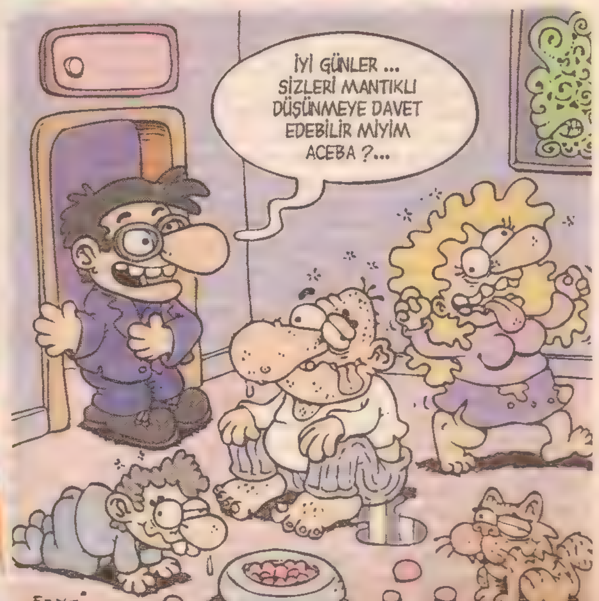
İYİ GÜNLER ... SİZLERİ MANTIKLI DÜŞÜNMEYE DAVET EDEBİLİR MİYİM ACEBA ?...
FEYZİ

LeMan
Sayı: 619
19 Eylül 2003 Cuma
Haftada Bir Yayımlanır
- **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
- **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
- **Yazıişleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • M. ÖZKANOĞLU • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0.212.292 44 91 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Fax:** 0212.245 38 06 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LEMAN YENİ ÖĞRETİM YILINDA ÇİÇEĞİ BURNUNDA VE KAŞAR ÖĞRENCİ KARDEŞLERİMİZ İLE EĞİTMENLERE BAŞARILAR DİLER...

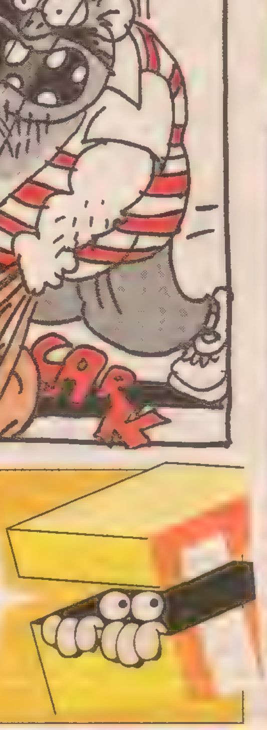

620
26 Eylül 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/39 - 800.000 TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4
LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-900.000 TL.

yurdum genci marka bağımlısı ve mutsuz

Araştırmalara göre marka düşkünü, mutsuz, pasif bir gençlik yetişiyor... Liselisinden, üniversitelisine mutsuzluk salgın halinde... Sahipsiz gencin, düşkünü olduğu tek şey marka... Anneler, babalar televizyonlarda kıytırık dizilere yapışmışken onlar ya arka odalarda kendi hallerine bırakıldı ya da aileleriyle birlikte aynı kıytırık kanallardan beslendi... Bir reklamcı, reklam vermeyi şöyle ifade ediyordu; "ördekler nereye toplanmışsa oraya ateş ederiz"... Medyamız ördekleri topladı, markalar tüfeklerini ateşledi... En büyük yarayı gençler aldı... Spor sahasız, leş apartman yığınları arasında hazları, sevgileri gelişmedi... Ne hobileri, ne eğlenceleri oldu... Birbirlerini bağlayan tek ortak paydaları markalardı... Seç markanı gir bir cemaate... Dizelci ol, Livayzcı ol, ne olursan ol seç beğen cemaatini... Tam da varoluşun görünmekle kafi olduğu bu çağda... Neticede bu kıytırık değerler genci tabii ki mutlu etmedi, edemezdi de... Onlar şimdi pasif, onlar şimdi mutsuz... Çağçağ

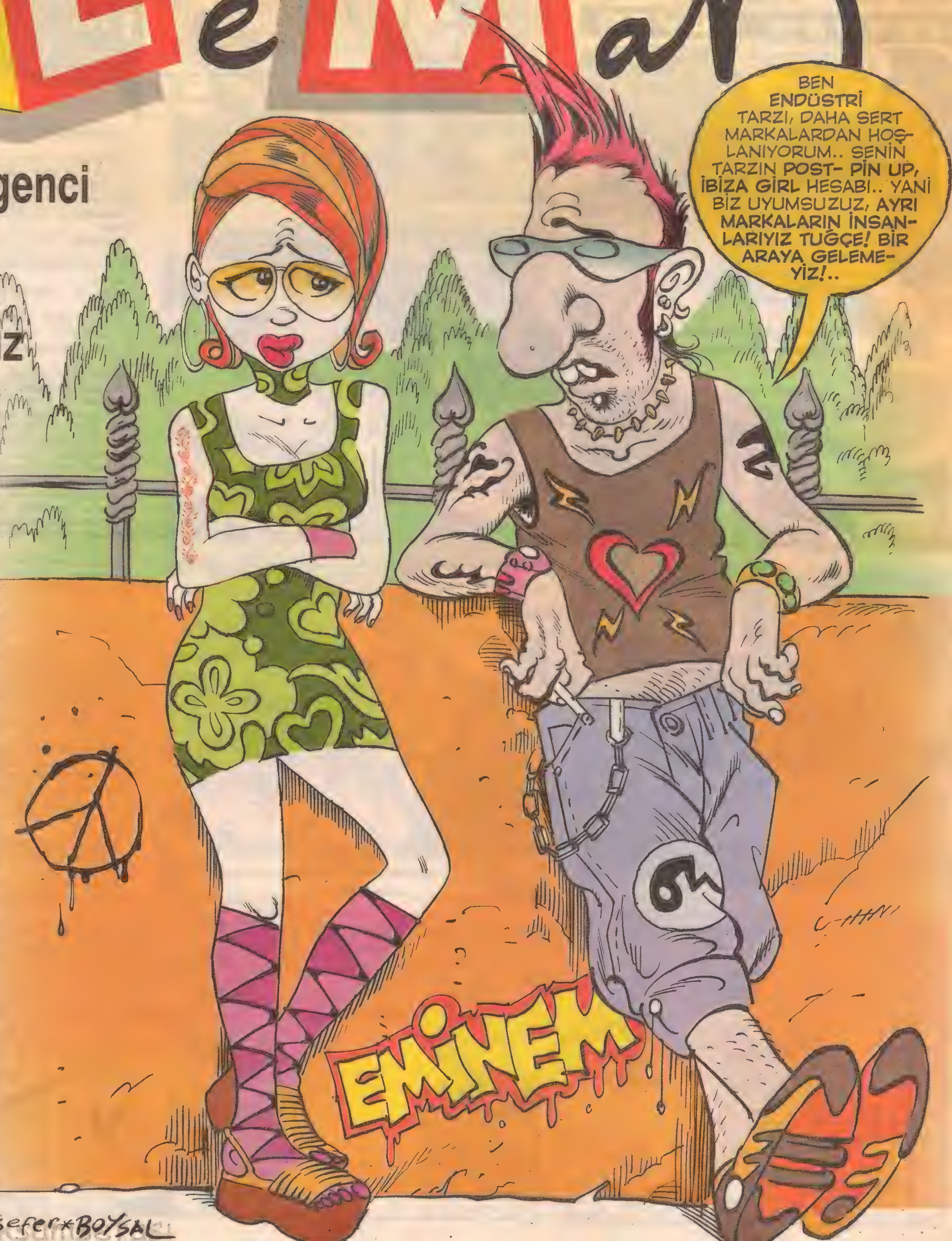
BEN ENDÜSTRİ TARZI, DAHA SERT MARKALARDAN HOŞLANIYORUM.. SENİN TARZIN POST- PİN UP, İBİZA GİRL HESABI.. YANİ BİZ UYUMSUZUZ, AYRI MARKALARIN İNSANLARIYIZ TUĞÇE! BİR ARAYA GELEMEYİZ!..
EMINEM
sefer+BOYSAL

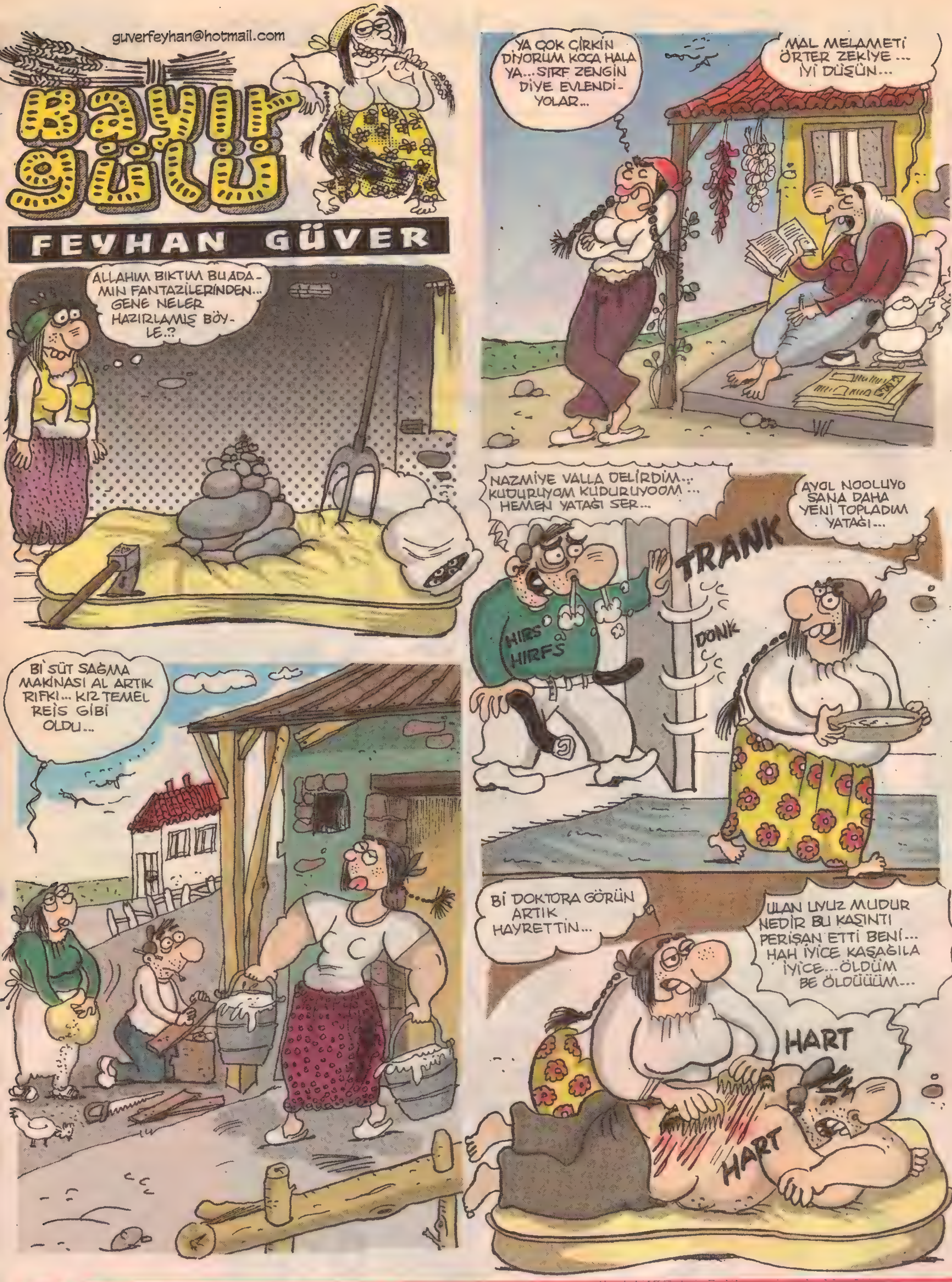
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır gülü
FEYHAN GÜVER
ALLAHIM BIKTIM BU ADAMIN FANTAZİLERİNDEN... GENE NELER HAZIRLAMIŞ BÖYLE..?
YA ÇOK ÇİRKİN DİYORUM KOCA HALA YA... SIRF ZENGİN DİYE EVLENDİ YOLAR...
MAL MELAMETİ ÖRTER ZEKİYE... İYİ DÜŞÜN...
NAZMİYE VALLA DELİRDİM... KUDURUYOM KUDURUYOOM... HEMEN YATAĞI SER...
AYOL NOOLUYO SANA DAHA YENİ TOPLADIM YATAĞI...
TRANK
DONK
HIRS HIRFS
Bİ SÜT SAĞMA MAKİNASI AL ARTIK RIFKI... KIZ TEMEL REİS GİBİ OLDU...
Bİ DOKTORA GÖRÜN ARTIK HAYRETTİN...
ULAN UYUZ MUDUR NEDİR BU KAŞINTI PERİŞAN ETTİ BENİ... HAH İYİCE KAŞAĞILA İYİCE... ÖLDÜM BE ÖLDÜÜÜM...
HART
HART

hisseli harikalar

kemalkenanergen

Dikiş Makinesi : Elektro terzi...

Başkomser : Polis molis ama çok kafa adam yaa anlamında bir yalakalık tamlaması olabilir.

Madalya : Sportmen ziyneti...

Napolyon : Kendi cüzdanını çalmaya yeltenecek kadar paragöz olması ne feci...

Derebeyi : Erkek ördek...

Fahri Doktor : Bahri de hastabakıcı ama daha fazla kazanıyo noolmuş?..

Melez : Ilımlı zenci...

Teminat Mektubu : Satırlarıma son verirken gözlerinden öper, mektubu getiren arkadaşa kefil olduğumu bilmeni isterim. İmza; Banka.

Hamak : Kaleci yatağı.

Paspas : Basbas olsaydı, memleketimizdeki iç mekanlar kuşkusuz çok daha temiz yerler haline gelecekti. Yazık, direkten dönmüşüz...

Takke : İmam peruğu.

Hanımkız : Bu ne biçim çelişkidir lan? Arkadaş hanım mı, kız mı, yoksa bozdurdu da sonra tırsıp diktirdi mi ne ayak?..

Plaza : Dikey mahalle.

Bakkal : Fiyatlar bu kadar yüksek olunca insan hakikaten de bakıp kalabiliyo anasını satiim.

İstirham : Muhafazakar ricası...

Sibirya Kurdu : Mavi gözlü olmanın bedeli ağır olum. Köye indiklerinde sadece koyunları değil, odunları da çalmak zorunda kalıyo zavallılar...

Muska : Muhterem Allahım, hamili kolye yakınimdir, hesabı...

Brunei Sultanı : Kıbrıs'taki herkes parasını Denktaş'a verse, o da bu lavuk kadar zengin olabilir aslında...

Kır Pidesi : Bari içine papatya koyaydınız beleşçi ipneler...

Taciz Atışı : Düşman bile olsa kıçına nişan almak hiç hoş bişey değil tabi...

Fidye : Bana bak lan zengin, tüm paran elimizde. Eğer para vermezsen hepsini harcıycaz...

Dönmedolap : Ne salakça. Hem dönmekte ısrar ediyor hem de dolap değil...

Başvuru Formu : Tiz vurun kellesini. Ama önce formu doldursun deyyuz...

Uyku Sersemi : Aptalın yeni uyanmış hali. Bakalım kahve içtikten sonra ne bahane bulacak.

Maytap : O kadar da havai olmayan fişek...

(Keçi Leblebileri)

Faik A. (İstanbul) : Bu arkadaşı bir yerden tanırlıyor gibiyim ama nerden?..

Pınar E. (İzmir) : Çok tatlıydı kıyandırmaya uyamadım...

Necla T. (Bursa) : Sana canım fena...

Ahmet İ. (İstanbul) : Bu işten de dönersek köşeyi yırtarız abicim...

Can C. (İstanbul) : Tatilin gelmesini iple bekliyorum...

Bilgen Y. (Ankara) : Yeni çor moraplarımı beğendin mi aşkım?..

Hilal'in Annesi (Ankara) : Eee hayatta pinokyoculuk oynamayı bileceksin işte çocuğum. Yoksa mutlu olamazsın...

Pınar U. (İstanbul) : Günaydın mı hayatım?..

Kemal A. (Manisa) : Oğlum sen baya görmüş göçürmüşsün be...

Abdurrahman K. (İstanbul) : Sigara içmeyin çocuklar. Kansere birebir...

Pınar Y. (İstarnbul) : Sen gitmeden çantadan arabayı alayım...

Haluk Ç. (İzmir) : O kız vejeteryan oğlum lan. Çiğ çiğ balık yemez...

Sinan T. (Edirne) : Corç Maykıl ipne olmasaymış çok delikanlı adam olurmuş lan..

Edibe Teyze (İstanbul) : Tazmanya Canavarı gerçek değil ki evladım. Çocuklar korksun diye büyükler tarafından uydurulmuş...

Melisa S. (İstanbul) : Ay çok kötü grip oldum, burnumdan kan geldi...

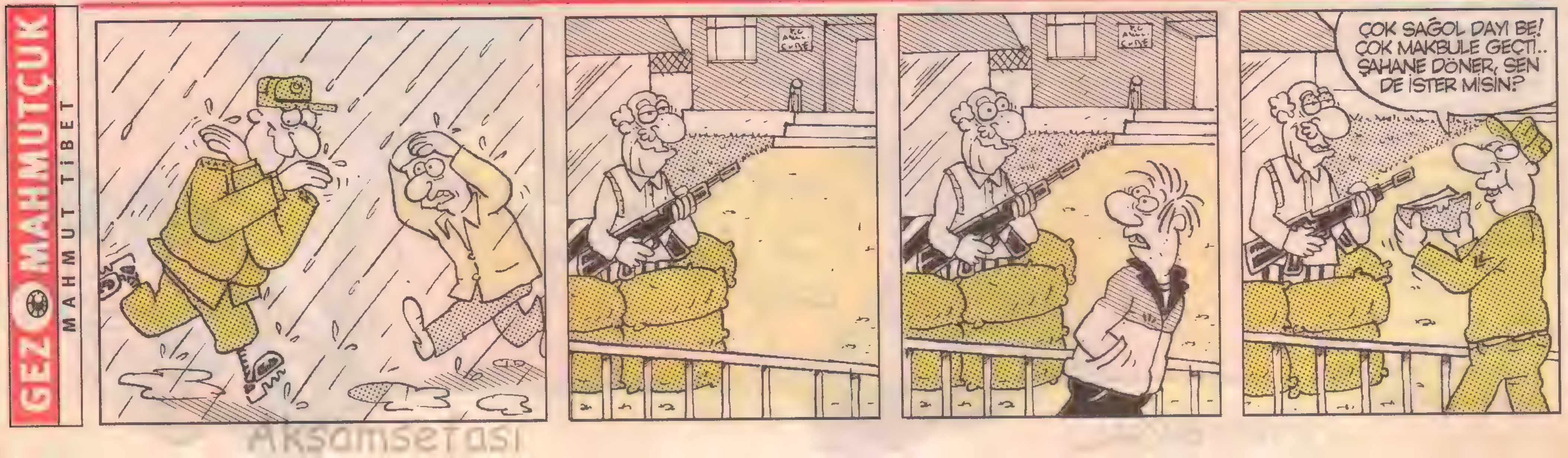
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
ÇOK SAĞOL DAYI BE! ÇOK MAKBULE GEÇTİ.. ŞAHANE DÖNER, SEN DE İSTER MİSİN?

Aksamsetası

LeMan

AKP'nin okullara dağıttığı Tayyip Erdoğan ve Hüseyin Çelik posterli bedava kitaplar hatalarla dolu...En basit imla kuralları olan noktalar virgüller bile unutulmuş.. Bilimsel, tarihsel, coğrafyasal hatalar ise cabası...

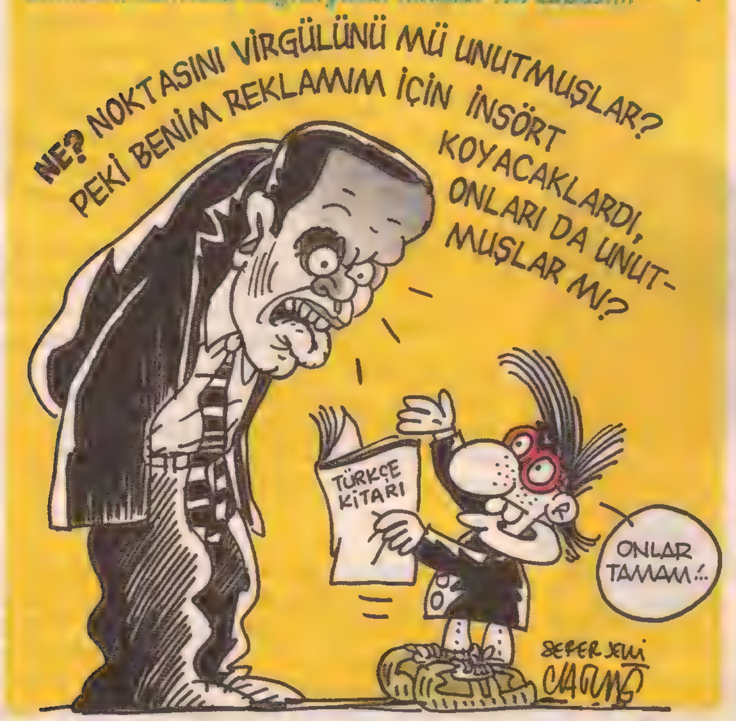
NE? NOKTASINI VİRGÜLÜNÜ MÜ UNUTMUŞLAR? PEKİ BENİM REKLAMIM İÇİN İNSÖRT KOYACAKLARDI, ONLARI DA UNUTMUŞLAR MI?
TÜRKÇE KİTABI
ONLAR TAMAM!..
SEFER SELVİ
ÇAĞDAŞ

Kitabı, gazeteyi, dergiyi iyice unutan ve kendini sanala, chate, internete vuran yurdum insanı bir ilkle karşılaştı; yüzer kitaplık "Doulos" adlı gemi istanbul'a geldi.

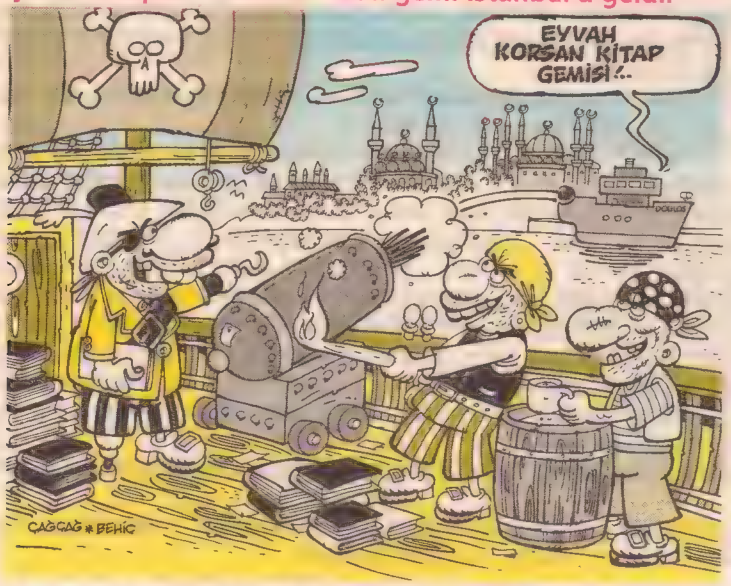
EYVAH KORSAN KİTAP GEMİSİ!..
DOULOS
ÇAĞÇAĞ * BEHİÇ

Liselerde yapılan bir araştırmaya göre gençlerin yuzde 32.3'ü depresyonda. Kızlar erkeklere göre daha çok çöküntü yaşıyor.

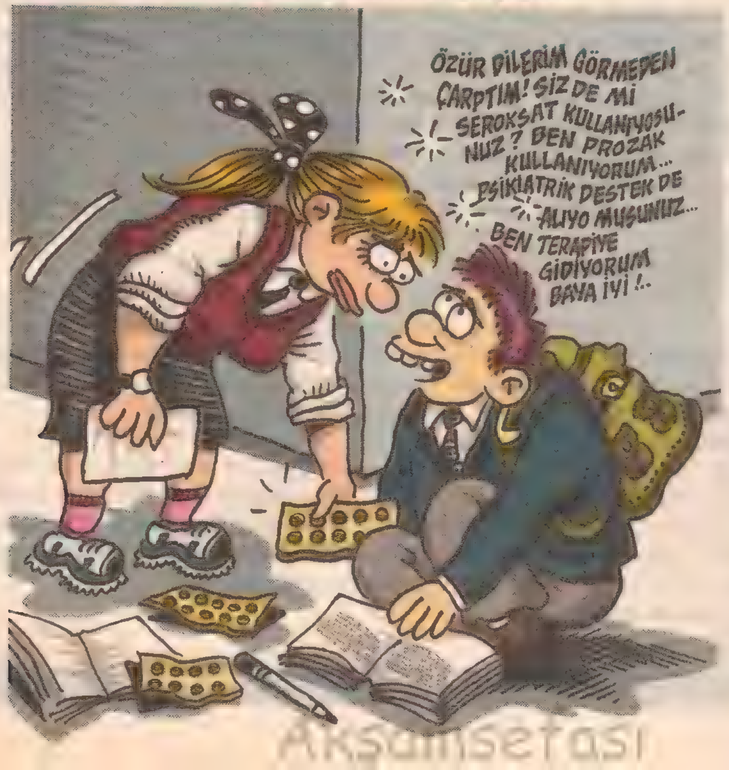
ÖZÜR DİLERİM GÖRMEDEN ÇARPTIM! SİZ DE Mİ SEROKSAT KULLANIYOSUNUZ? BEN PROZAK KULLANIYORUM... PSİKİATRİK DESTEK DE ALIYO MUSUNUZ... BEN TERAPİYE GİDİYORUM BAYA İYİ!..

Amerika, Türk askerini canlı kalkan olarak kullanmakta kararlı; ABD Genelkurmay Başkanı Richard Mayers, Irak'ta 15 ile 20 bin Müslüman askere ihtiyaç olduğunu söyledi..

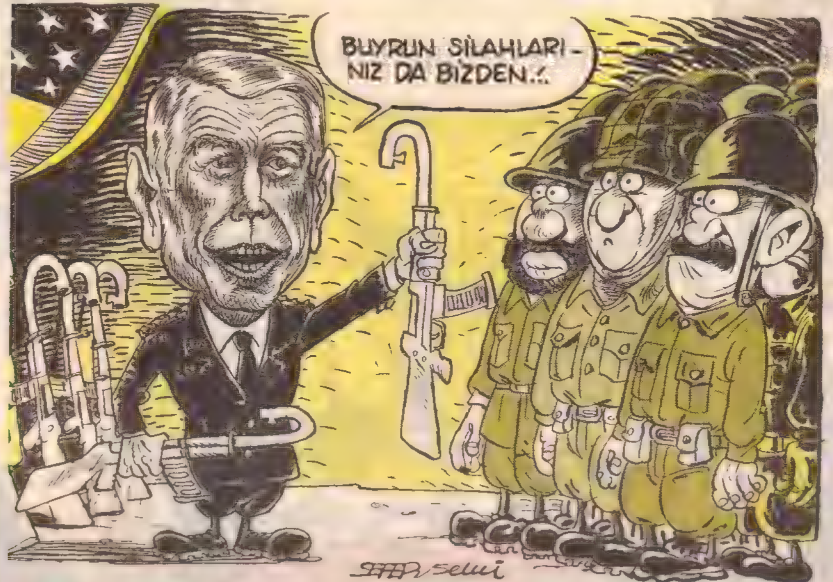
BUYRUN SİLAHLARINIZ DA BİZDEN!..
SEFER SELVİ

İçerdeki ve dışardaki yolunmuş şahinler yine döktürdü... Rumsfeld, "Dünya'ya her burnumuz kanadığında yenilip eve döndüğümüze inandırsak ülkemiz için iyi olmaz .Eski bir Chicago deyişi vardır, 'paspas gibi davranırsanız insanlar üzerinize ayaklarını siler' der demez, içerdeki şahin Ertuğrul Özkök, yine savaş çığlıkları attı ve "ABD'nin oradaki başarısızlığına açık, gizli sevinenler, için için onun yenilmesini isteyen gizli Baasçılar bir gün mutlaka bunun Türkiye'ye maliyetini göreceklerdir.."

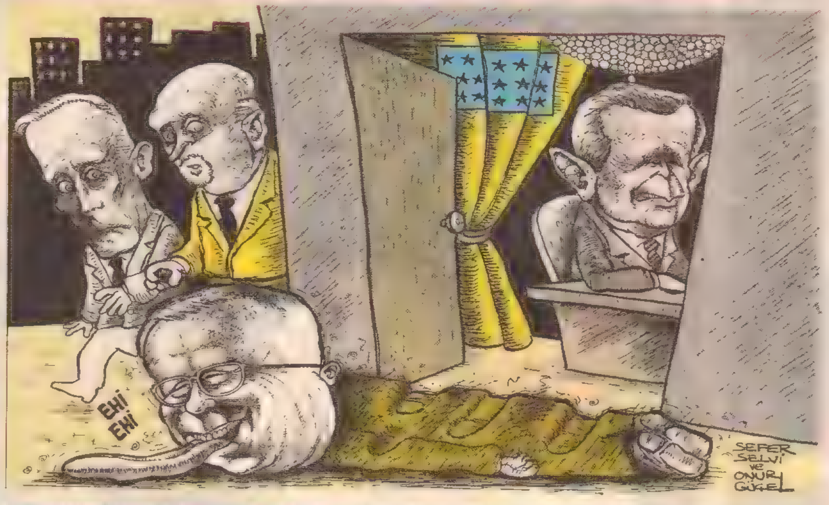
EHİ EHİ
SEFER SELVİ VE ONUR GÜGEL

Filistin lideri Yaser Arafat'ı sürgüne göndermeye hazırlanan İsrail'in Cumhurbaşkanı Moşe Katsav, "Gelin İslami bir partiyle Yahudi bir devletin dost olabileceğini dünyaya gösterelim" dedi.

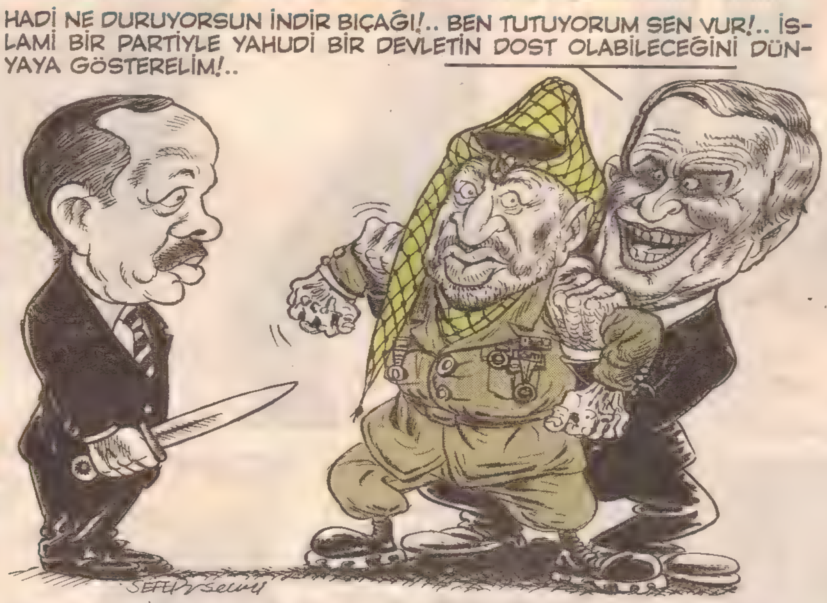
HADİ NE DURUYORSUN İNDİR BIÇAĞI!.. BEN TUTUYORUM SEN VUR!.. İSLAMİ BİR PARTİYLE YAHUDİ BİR DEVLETİN DOST OLABİLECEĞİNİ DÜNYAYA GÖSTERELİM!..
SEFER SELVİ

Korkmaz Yiğit, ceza alacak davalardan kurtuldu..Ancak Bank Ekspres Vurgunu'yla ilgili fatura, adlarına kredi çekilen Yiğit'in çaycısı ile amelesine kesildi..

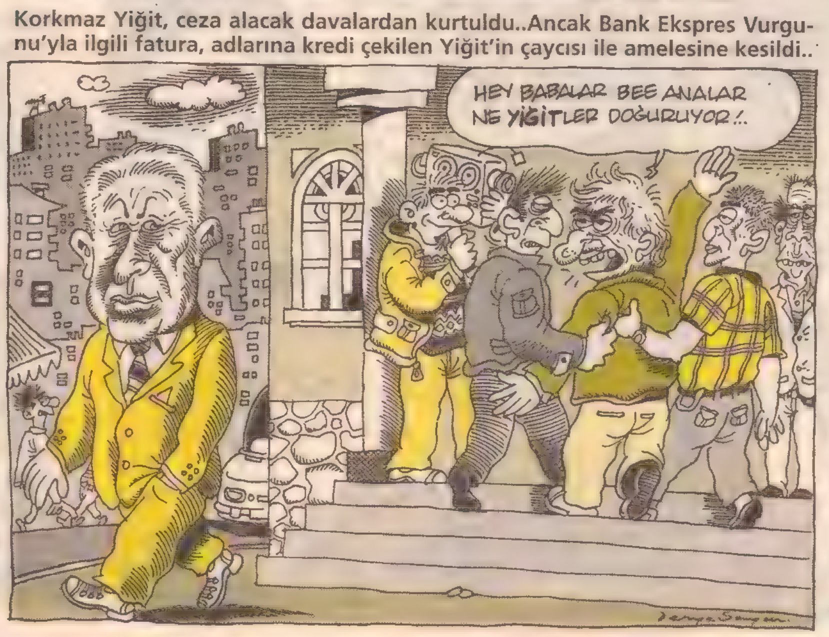
HEY BABALAR BEE ANALAR NE YİĞİTLER DOĞURUYOR!..

40 SATIR

(Her özel isim, potansiyel markadır!

* Tayyip Erdoğan hakkaten değiştiyse bıyıklarını kessin, biz ordan anlayalım...

*** IMF Başkanı Köhler niye bizden 'Alman mucizesi' bekliyo, 'Türk mucizesi' diye bişeyin lafı bile olamıyo mu?..**

* Madem şirket globalizmi, Irak'a asker yerine gönüllü, eğitimli, paralı, eski işsiz, yeni özel askerler gitsin, Mehmetçik demeyiz de Mehmetcan deriz.

*** Kongresinde sigara içilmeyen parti, Türkiye'de iktidar olamaz...**

* Peki, Demirel aktif siyaseti bıraktı diye Cindoruk niye bıraktı, gene mi asist?..

*** Clinton bile işi-gücü bırakıp Ortadoğu'ya geldi, bütün 'altlarımızda' gergin fay hattı-Müdafa...**

* Eşekler de, hepimiz de dünyalıyız aslına bakarsanız, bu gerçeğin uydudan fotoğrafını çekebilir misiniz Rauf Bey...

*** Kaçak kanun, kanun kaçağından daha tehlikelidir Sayın diyelim ki Arınç...**

* Bush Jr. ne coğrafyada sınır tanıyor, ne dallamalıkta...

*** "Bağdat-Yumurtalık İnsan Hattı" yapın bari, Ford tezgahıyla bağlayın otomatiğe, yükselsin kredi notumuz...**

* Marie Antoinette "Ekmek bulamıyorlarsa Etimek yesinler" deseydi, o dönem bi sürü aydına ters gelirdi...

*** Eskiden Süt Kupası vardı, en az on yıldır falan iptal gibi...**

* Hollanda liginde de Az 67 Alkmaar diye takım vardı, ikinci ligde midir, hiç adı geçmiyo...

*** Avusturyalı santrafor Krankl ve Doğu Alman takımı Care Zeiss Jena'yı da hatırlayalım bari girmişken...**

* Ünlü Timsah Avcısı, timsahlar tarafından öldürülmüş...

*** Godfather filmindeki adamım İrlanda asıllı avukat Tom Hagen'dir, ailenin evlatlığı, Sicilyalı olup mafya olmak kolay, İrlandalı haliyle o kafaya girmek daha başka...**

* Pembe olduğunu da Panter olduğunu da görüyoruz zaten, niye daha özel bir isim koymadıydınız?..

*** Kadere bak, Yunus Emre odun taşısın, Yunus Bülbül şov sunsun...**

* Keşke Rumsfeld yalan, Seinfeld gerçek olsaydı.

*** Aynı anda hem küçük odada, hem Topağacı'nda, hem Avrupa yakasında, Türkiye'de, dünyada, kainatta ve hem de yine küçük odada bulunuyor olmak kafamı karıştırmıyor, yine de 'bulunuyor' fazla olmuş...**

* "Onarıcı bakım serisi" deyince insanın aklına güzellik kreminden çok bakım çantası geliyo...

*** O gün Napolyon'un yanına girerken "Acaba bugün ne diyecek, acaba bugün ne diyecek, acaba bugün ne diyecek" diye düşünmüştüm, "Para, para, para" dedi...**

* Eli kancalı adam, sevgi zincirinin ya en başında durur, ya en sonunda...

*** Zangoçun isyanı "Gene mi tabldotta şarap-ekmek, aman ya" olur...**

* Sobanın yanında uyuyan köpek komple hatıra, kat kaloriferinin yanındaki sanal köpeğe razı ol.

*** Seren Serengil ve 32 izleyicisi altın günü düzenlemişler, geç gelenler gümüş, iyice gecikenler bronz veriyomuş...**

* Elim sanata düşer usta, ayağım ofsayta...

*** Rakamla: 8.500.000.000 $, getirin, ben bi saycam...**

* Kendi hayatından merakı kesilen, başkasının hayatını merak eder...

*** Mola yerlerinde "Nasreddin Hodja" diye kitaplar olur ya yıllar yılı...**

* Şansal Büyüka'nın "Tomas iyi çıktı, de mi hocam?" demesi...

*** Ali Sami Alkış'ın derbiden önceki yazısı: Ya herro, ya merro! (Ya ne olacak ayrı, bi de ne herro ne merro bitti be..)**

* Durduk yerde Cem Uzan, BDDK, Sabah ve Fenerbahçe'ye sempati duymaya başlayanları kim kışkırtıyo olabilir?..

*** Peki erkek egemen bakış olmasın da Sibel Egemen bakış mı olsun?..**

* "Yap, İşletelim, Devret" de bari, hepsini ben yaparken sen n'apıcan?..

*** "İçiyor, içiyor, içiyordum"u da filmlerden başka duymuşluğum yoktur...**

* Erman Toroğlu'nun yıllardır çözemediği pozisyonlarda yan hakemleri yakması...

*** Yedi Uyuyanlar'dan haberimiz bile olmazdı, mağaradaki sekizinci kolpacı çıkmasaydı...**

* Çocuklar, Madonna ablanız bu kez de İngilizce öğretiyor: Mrs. Brown and Mrs.Black...

*** "Korsan Kitap Fuarı"nı bekliyorum artık, tamamına ersin nihayetinde...**

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

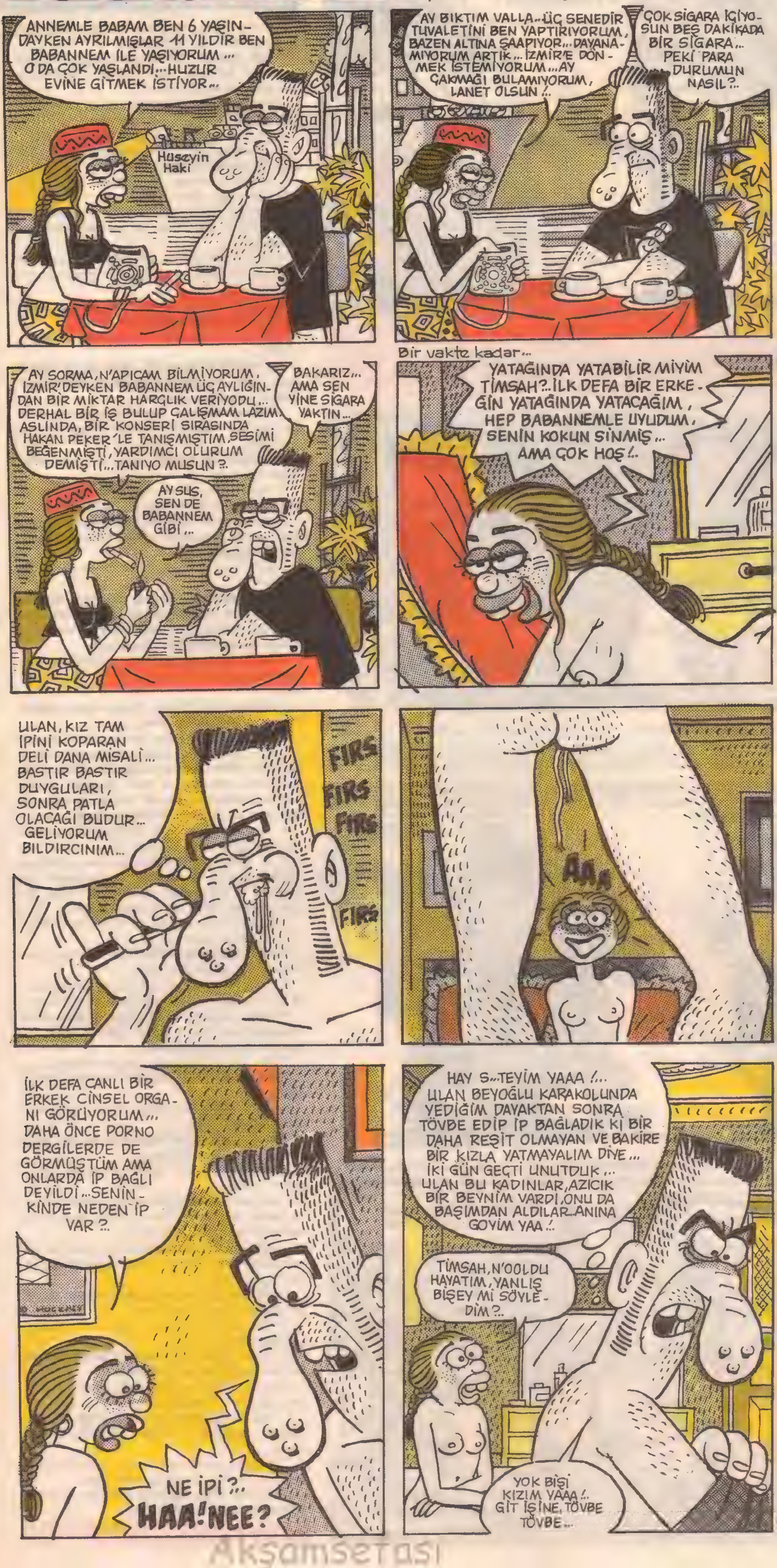
ANNEMLE BABAM BEN 6 YAŞINDAYKEN AYRILMIŞLAR 11 YILDIR BEN BABANNEM İLE YAŞIYORUM ... O DA ÇOK YAŞLANDI...HUZUR EVİNE GİTMEK İSTİYOR...
Hüseyin Haki
AY BIKTIM VALLA...ÜÇ SENEDİR TUVALETİNİ BEN YAPTIRIYORUM, BAZEN ALTINA ŞAAPIYOR...DAYANAMIYORUM ARTIK...İZMİR'E DÖNMEK İSTEMİYORUM...AY ÇAKMAĞI BULAMIYORUM, LANET OLSUN !..
ÇOK SİGARA İÇİYOSUN BEŞ DAKİKADA BİR SİGARA... PEKİ PARA DURUMUN NASIL?..
AY SORMA, N'APICAM BİLMİYORUM, İZMİR'DEYKEN BABANNEM ÜÇ AYLIĞINDAN BİR MİKTAR HARÇLIK VERİYODU... DERHAL BİR İŞ BULUP ÇALIŞMAM LAZIM. ASLINDA, BİR KONSERİ SIRASINDA HAKAN PEKER'LE TANIŞMIŞTIM, SESİMİ BEĞENMİŞTİ, YARDIMCI OLURUM DEMİŞTİ...TANIYO MUSUN ?..
BAKARIZ... AMA SEN YİNE SİGARA YAKTIN...
AY SUS, SEN DE BABANNEM GİBİ...
Bir vakte kadar...
YATAĞINDA YATABİLİR MİYİM TİMSAH?..İLK DEFA BİR ERKEĞİN YATAĞINDA YATACAĞIM, HEP BABANNEMLE UYUDUM, SENİN KOKUN SİNMİŞ... AMA ÇOK HOŞ !..
ULAN, KIZ TAM İPİNİ KOPARAN DELİ DANA MİSALİ... BASTIR BASTIR DUYGULARI, SONRA PATLA OLACAĞI BUDUR... GELİYORUM BILDIRCINIM...
FIRS
FIRS
FIRS
FIRS
AAA
İLK DEFA CANLI BİR ERKEK CİNSEL ORGANI GÖRÜYORUM... DAHA ÖNCE PORNO DERGİLERDE DE GÖRMÜŞTÜM AMA ONLARDA İP BAĞLI DEYİLDİ...SENİNKİNDE NEDEN İP VAR ?..
NE İPİ ?.. HAA!NEE?
HAY S...TEYİM YAAA !... ULAN BEYOĞLU KARAKOLUNDA YEDİĞİM DAYAKTAN SONRA TÖVBE EDİP İP BAĞLADIK Kİ BİR DAHA REŞİT OLMAYAN VE BAKİRE BİR KIZLA YATMAYALIM DİYE... İKİ GÜN GEÇTİ UNUTTUK... ULAN BU KADINLAR, AZICIK BİR BEYNİM VARDI, ONU DA BAŞIMDAN ALDILAR..ANINA GOYİM YAA !..
TİMSAH, N'OOLDU HAYATIM, YANLIŞ BİŞEY Mİ SÖYLEDİM ?..
YOK BİŞİ KIZIM YAAA !.. GİT İŞİNE, TÖVBE TÖVBE...

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

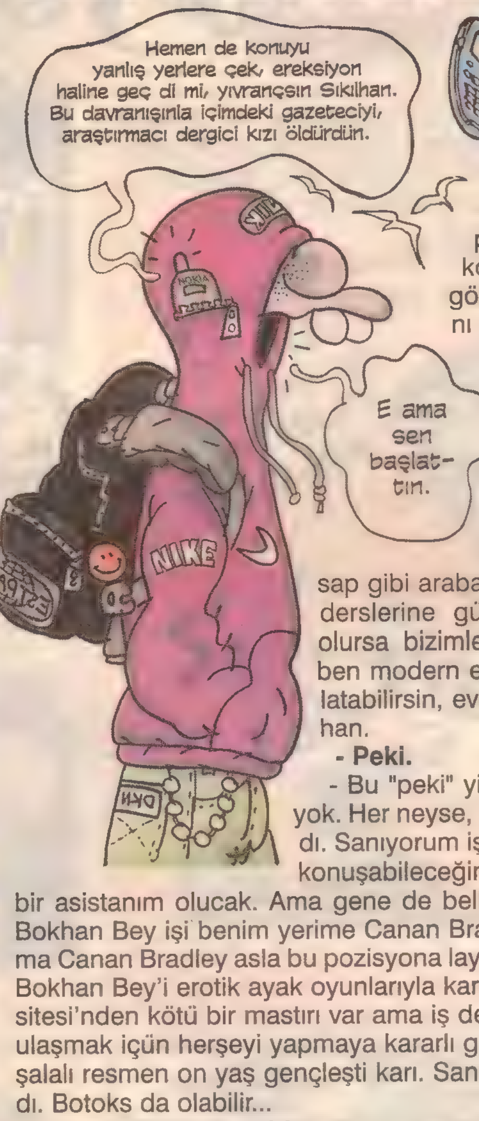
Hemen de konuyu yanlış yerlere çek, ereksiyon haline geç di mi, yıvrançsın Sıkılhan. Bu davranışınla içimdeki gazeteciyi, araştırmacı dergici kızı öldürdün.
E ama sen başlattın.
NIKE

- Sıkılhan, merhaba genç adam, okulda ilk günün nası geçti bakalım. Alo, evet, Sıkılhan, ordasın di mi çocuğum. Alo, annen ben, şarjım bitmek üzere. Biraz çabuk olmalısın. Atak ve dinamik de ol, pısırık değil, yırtıcı... Tuttuğunu kopar Sıkılhan. Çevrene uyum gösterebildın mı, sınıf arkadaşlarını özlemiş mısın? Evet? Çabuk...

- Okul açılalı onbeş gün oluyo anne. İyi geçti günüm filanım, teşekkür ederim.

- Açıkta yiyecek satan satıcılardan bir şey almamalısın çocuğum. Okul servisinde öne oturmamalısın, hepsi kasap gibi araba kullanıyo o servis şöforlerinin, derslerine günügününe çalış. Bi sorunun olursa bizimle paylaş çocuğum. Baban ve ben modern ebeveynleriz, bize herşeyini anlatabilirsin, evet. Kambur durmamalısın Sıkılhan.

- Peki.

- Bu "peki" yi çok beğenmedim ama şarjım yok. Her neyse, ofiste yeni bir üst pozisyon açıldı. Sanıyorum işi ben alıcam. O zaman rahatça konuşabileceğimiz dört hatlı bir telefonum ve bir asistanım olucak. Ama gene de belli olmaz tabi, Ofisimizin Ceosu Bokhan Bey işi benim yerime Canan Bradley'e de verebilir. Yanlış anlama Canan Bradley asla bu pozisyona layık bir insan değil fakat Ceo'muz Bokhan Bey'i erotik ayak oyunlarıyla kandırıcak gibi. Kolombiya Üniversitesi'nden kötü bir mastırı var ama iş deneyimi yok. Gelgelelim hedefe ulaşmak içün herşeyi yapmaya kararlı görünüyor. Pozisyon boşaldı boşalalı resmen on yaş gençleşti karı. Sanıyorum pilling ve agging yaptırdı. Botoks da olabilir...

- Her neyse anne, bir sorunun varsa benimle paylaşabilirsin. Benim şarjım var, dinlerim yani. Eheh...

- Yok çocuğum mersi. Senin sorunun olursa benimle paylaş. Ben seni şarjım oldukça ararım. Ama lutfen sen beni ofisten aramamaya çalış. Telefona başka biri çıkabilir. Bu ortamda senin koca adam sesini duymaları pek iyi olmaz. Evet... Boyumla beraber, eşek kadar bir oğlumun olduğunun hatırlanması ofiste beni yaşlı gösterir. Gerçi biz babanla çocuk denicek yaşta evlendik ama aksi gibi sen de iki senedir boya gittin, yaşından büyük gösteriyorsun. İkimizi yanyana bir görseler Bokhan Bey işi anında Canan Bradley'e verir. Maalesef hayatın realitesi bu Sıkılhan. Rasyonel olmalıyız. Modern ofis yaşamında yaşlı görünen kadınlara küçük ve klimasız odalarla minik unvanlar düşüyor. Alo, ordasın di mi çocuğum? Alo Sıkıhan, evet?

- Kendimi aldırtmaya gidiyorum anne. Fazla geç kalmış sayılmayız.

- Kendini aldırtmamalısın çocuğum. Seni seviyoruz, şarjım bitiyo, babay. Ha unutmadan, mizah bu değil Sıkılhan.

- Alo, Sıkılhan, Bunalgül ben, editör toplantısının arasında arıyorum, zaman olayımız kısıtlı hemen konuya giricam: okul gastesi için üstün çıplak poz verir misin? Bu sayı için bi dosya hazırlıyorum da: "Öğrenci olarak bir erkeğin portresi". Başlık şööle bişey: "Özgür, tutkulu, öğrenmeye açık"... Saçlarını ıslatıp geriye doğru tarayalım diyorum, dudaklarına çok az bi parlatıcı sürebiliriz. Söylemiştim, üstün çıplak, bir tek okulun armalı gravatı var, altına da düşük belli buz mavisi kot düşünüyorum tabi ayakların da çıplak olucak...

- Peki, şu an senin üstünde ne var Bunalgül?

- Hemen de konuyu yanlış yerlere çek, ereksiyon haline geç di mi, yıvrançsın Sıkılhan. Bu davranışınla içimdeki gazeteciyi, araştırmacı dergici kızı öldürdün.

- E ama sen başlattın.

- Ne başlattım yaa. Sen var ya öğrenci olarak da, erkek olarak da portre olarak da bir hayvan ırkısın Sıkılhan. İlk tunç çağlarısın, artı, sana ilk insan diyemiycem, yaptığın ilkinsanlığa bile sığmaz. Çağdışı şey. Okul gazeteciliğinde modern bişeyler yapıyım, okunur bakılır hale getiriyim diyorum ben burda, sen hemen konuyu nerelerine çekiyosun.

- E oralarımı açmamı istiyosun ama.

- Aptal, bi fotoğraf nesnesi olarak düşünüyorum ben orda seni. Kot reklamları filan oluyo ya o şekilde yanı. Yoksa senin anladığın gibi değil teşhirci sapık. İlk tunç çağı. Ateşin bulunması şey. Birazcık erotik olabilirsin ama insan diğilsin Sıkılhan, yığıvvrançlık sektöründe lidersin. İstemiyorum pilav yapmak, artı, yarı çıplak resmini çekmek!

- Giyinebilir miyim artık?

- Geber!

sklhan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN.

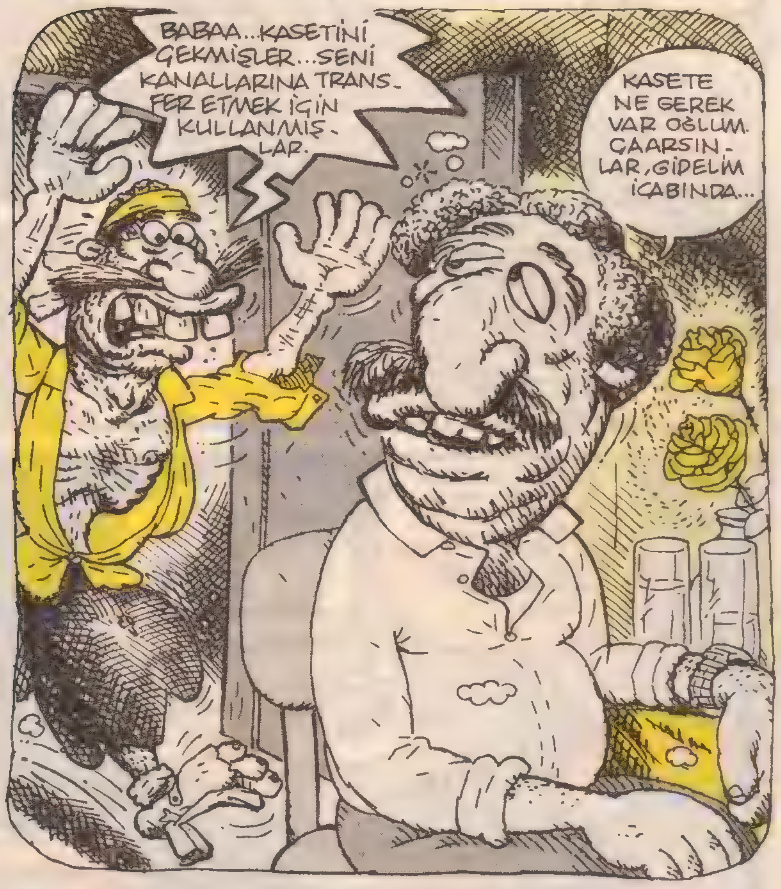
BABAA...KASETİNİ ÇEKMİŞLER...SENİ KANALLARINA TRANSFER ETMEK İÇİN KULLANMIŞLAR.
KASETE NE GEREK VAR OĞLUM. ÇAARSINLAR, GİDELİM İCABINDA...

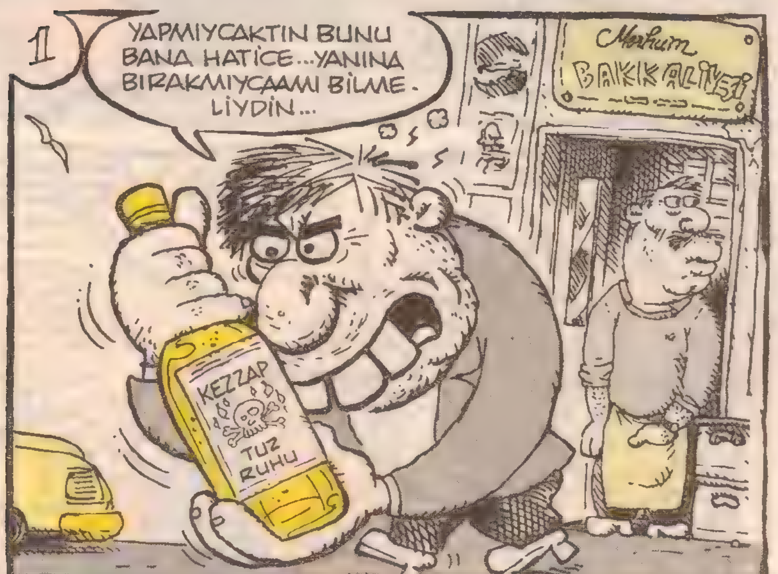
1
YAPMIYCAKTIN BUNU BANA HATİCE...YANINA BIRAKMIYCAAMI BİLMELİYDİN...
Merhum BAKKALİYESİ
KEZZAP
TUZ RUHU

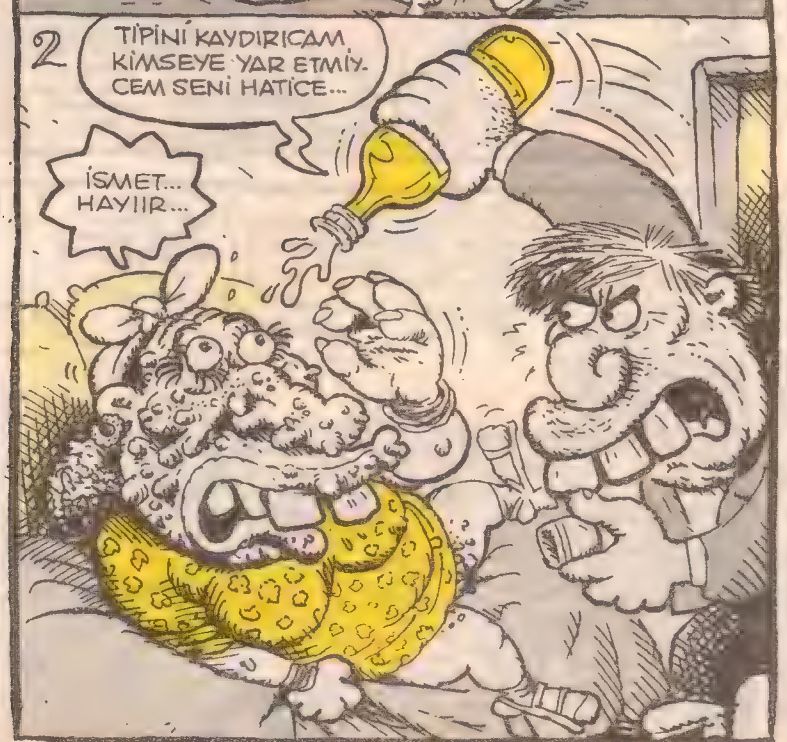
2
TİPİNİ KAYDIRICAM KİMSEYE YAR ETMİYCEM SENİ HATİCE...
İSMET... HAYIIR...

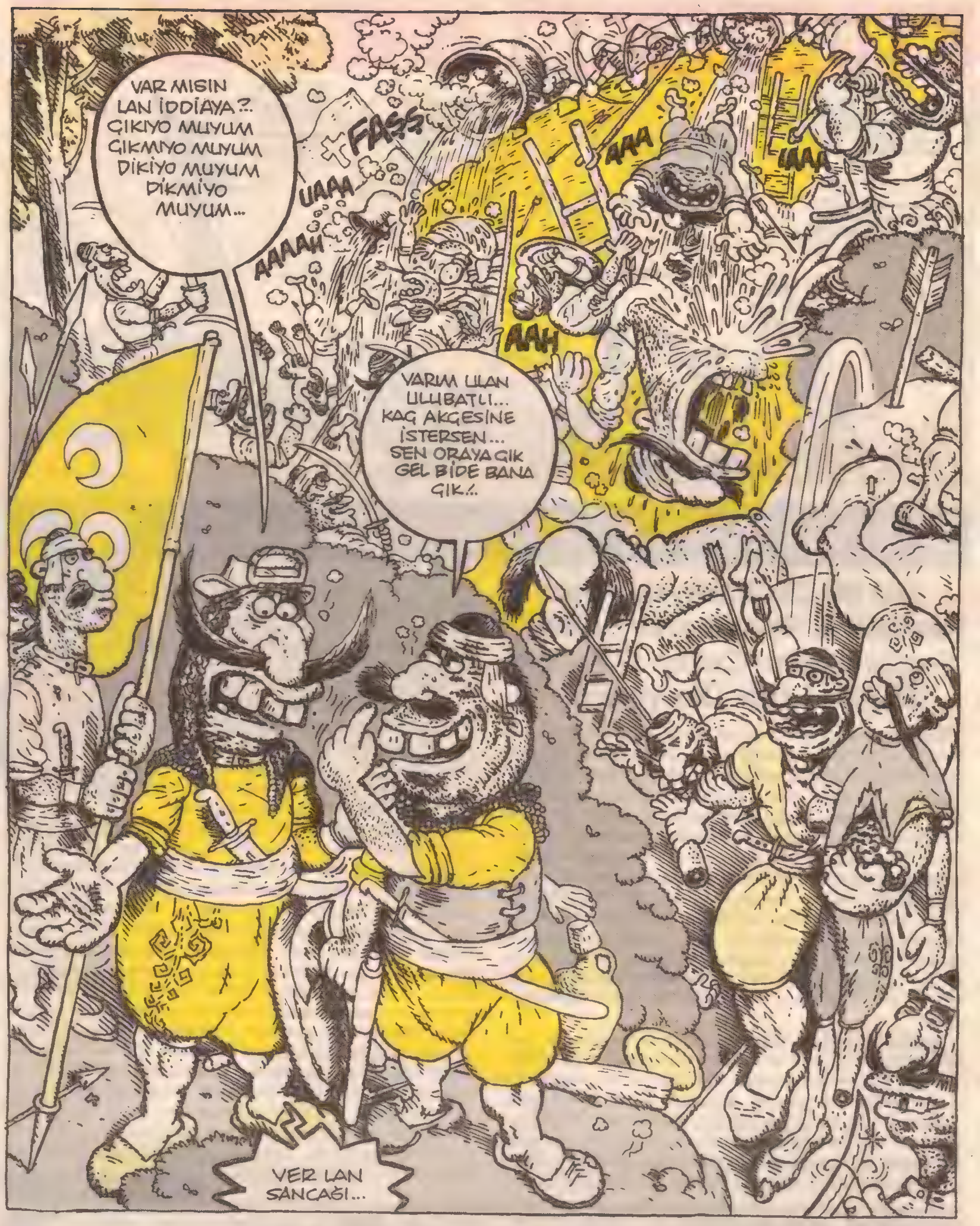
VAR MISIN LAN İDDİAYA?.. ÇIKIYO MUYUM ÇIKMIYO MUYUM DİKİYO MUYUM DİKMİYO MUYUM...
FASS
UAAA
AAAAH
AAA
AAH
VARIM ULAN ULUBATLI... KAÇ AKÇESİNE İSTERSEN... SEN ORAYA ÇIK GEL BİDE BANA ÇIK!..
VER LAN SANCAĞI...

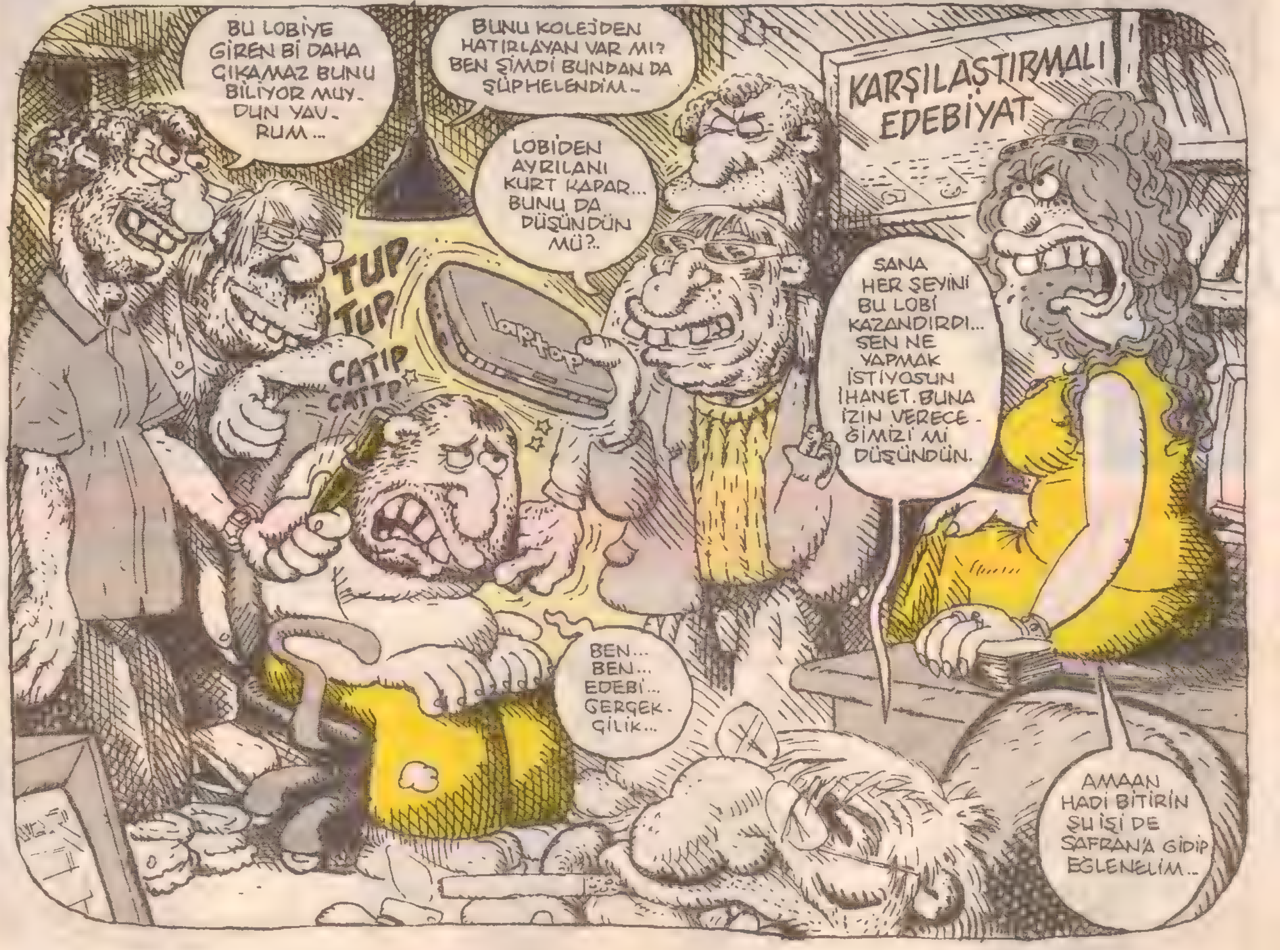
BU LOBİYE GİREN Bİ DAHA ÇIKAMAZ BUNU BİLİYOR MUYDUN YAVRUM...
BUNU KOLEJDEN HATIRLAYAN VAR MI? BEN ŞİMDİ BUNDAN DA ŞÜPHELENDİM..
KARŞILAŞTIRMALI EDEBİYAT
LOBİDEN AYRILANI KURT KAPAR... BUNU DA DÜŞÜNDÜN MÜ?..
TUP TUP
ÇATIP ÇATIP
laptop
SANA HER ŞEYİNİ BU LOBİ KAZANDIRDI... SEN NE YAPMAK İSTİYOSUN İHANET. BUNA İZİN VERECEĞİMİZİ Mİ DÜŞÜNDÜN.
BEN... BEN... EDEBİ... GERÇEKÇİLİK...
AMAAN HADİ BİTİRİN ŞU İŞİ DE SAFRAN'A GİDİP EĞLENELİM...

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

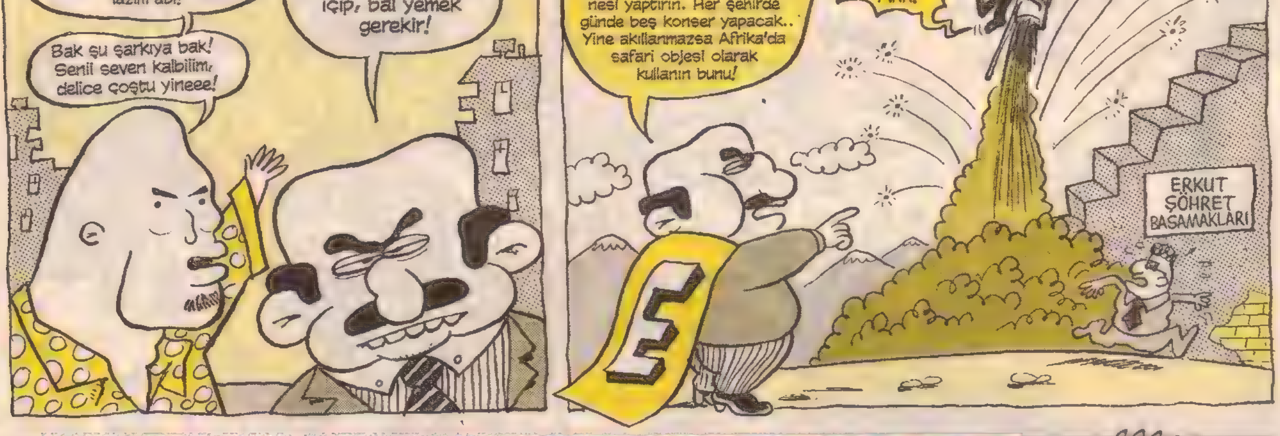
Şöhret olmak için televizyondaki yarışmaya katıldım abi. Daha da olmadı Taksim meydanında kameralara dötümü açıcam! Mutlaka şöhret olmam lazım abi!
Bak şu şarkıya bak! Senii seven kalbiiim, delice coştu yineee!
Tabii şöhret olmak için yumurta içip, bal yemek gerekir!
Şimdi buna ayrı bir prosedür uygulayıp şöhret basamaklarını bir an evvel çıkmasını sağlayacağız. Daha sonra buna dünya turnesi yaptırın. Her şehirde günde beş konser yapacak.. Yine akıllanmazsa Afrika'da safari objesi olarak kullanın bunu!
Lan Erkut! Dönüşüm muhteşem olaca.. Ahh!
ERKUT ŞÖHRET BASAMAKLARI

AKSARAY PAŞAOĞLU

Tıfıl Bir Delikanlıyken Beni Kendisiyle Seviştirerek Polaroid Fotoğraflarımı Çeken O Kadına Bugün Lânet Okuyorum...

Seks her zaman para ediyor. Ankara'da, okuduğum lisenin hemen bir üst sokağında oturan, adını hiç unutmadım, sarışın bir Balgül abla vardı. Adını şu anda hatırlayamıyorum. Bu abla, otuz yaşlarında eşinden ayrılmış bir hayli dul ve beni birgün pencerenin önünden geçerken camdan sarışın sarkarak "Delikanlı, bi salise gelir misin aşkım." deyince, tıfıl olduğum için aslanlı yoldaki mütevazı Hitit aslanlarından bir tanesi gibi taş kesildim. O anda o coğrafyadan kopup Süreyya Ayhan gibi dakkada 500 metre basaraktan Kargasekmez üzerinden İstanbul'a kaçmak istedim. Ama Şahbaz abla o anda o tıfıl delikanlının koluna girerek beni, avladığı bir yengeci kovuğuna çeken bir oktopus gibi dul dul pencereden içeri çekti. O zamanlar cep telefonu yoktu. Video da yoktu. Barometre vardı.

Türkiye'de birgün içinde yaşanan yoğun siyâsi gündem, örneğin Grönland'da yaşansa Grönland kamuoyunu en az beş yıl meşgul eder. Grönland'ın bir günlük siyasi gündemini de yabana atmamak lâzım. Biliyorsunuz orada altı ay gece altı ay gündüz oluyor. Ben, Ankara'nın bu sülfür dioksitli ambiansından kaçıp biraz oksijen teneffüs etmek için bazen gündemin dışına çıkıyorum. Pazar günü Avusturyalı arkadaşım Helmut von Herbert Fürstenberg aradı. Helmut'un annesi Kraliçe, Helmut'un çocukluğu, annesinin kraliçeliği dolayısiyle 74 ayrı ülkede geçmiş. Helmut beni cepten arayınca, konuşma bir buçuk saat sürünce beynim protein sızdırdı. Bu arada bilmiyorum cep telefonuyla aşırı konuşmanın bunamaya yol açtığını duymuş muydunuz? Düşük düzey mikro dalga ışınları beyin kan duvarından protein sızmasına neden oluyor ve bunamaya yol açıyormuş. Helmut beni, Fabrice Canelle'in Çırağan Kempinski'de açtığı resim sergisine götürdü, Fabrice usta, Kempinski'nin baş ahçısı. Resimlerini meyva sularıyla yapıyor. Ben boyalarından bazılarını içtim. Bana kızdı. Hindinin beyaz etinden yapılmış bir tuvale boyaları tavuk butuyla sürüyor. Helmut bir tane vişne sulu, ben iki tane kayısı nektarıyla yapılmış tablo aldım. O sırada cep telefonum çaldı. Bilmiyorum cep telefonuyla aşırı konuşmanın bunamaya yol açtığını duymuş muydunuz? Düşük düzey mikro dalga ışınları beynin kan duvarından protein sızmasına neden oluyor ve bunamaya yol açıyormuş. Helmut beni arayarak çırağan Kempinskiye davet etti. Bu Ankara'dan İstanbul'a kaçmak için bulunmaz bir fırsattı. Bu arada üniversiteyi Ankara'da okuduğumu bilmem söylemiş miydim. Okulun alt sokağında sıkma meyva suları satan adını hatırlayamadığım dul bir abla vardı. Yanlış hatırlamıyorsam ayva gibi çok güzel yağlıboya natürmortlar yapıyordu. Ben onu anlatmaya çalışıyorum. En iyisi bir süre İstanbul'a kaçmak.

Behiç Pek

HAİN EVLAT ÖKKEŞ!

Can Barslan

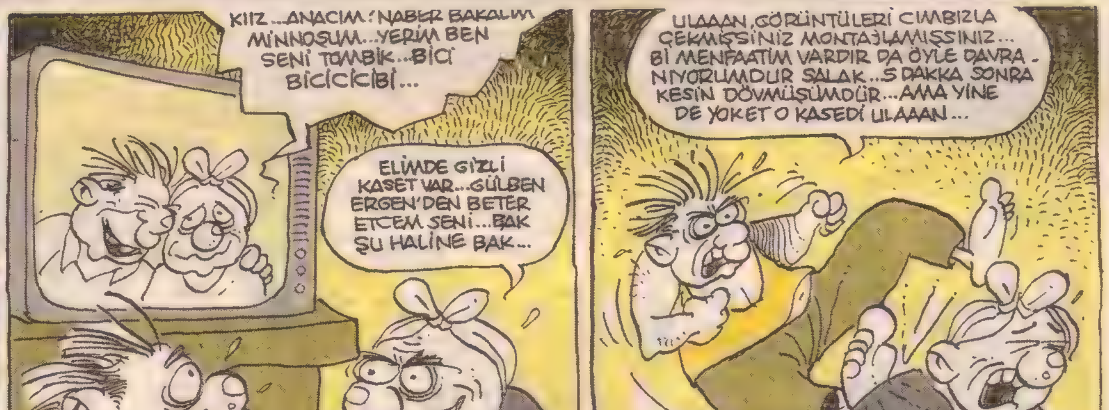
KIIZ...ANACIM! NABER BAKALIM MİNNOŞUM...YERİM BEN SENİ TOMBİK...BİCİ BİCİCİCİBİ...
ELİMDE GİZLİ KASET VAR...GÜLBEN ERGEN'DEN BETER ETCEM SENİ...BAK ŞU HALİNE BAK...
ULAAAN, GÖRÜNTÜLERİ CIMBIZLA ÇEKMİŞSİNİZ MONTAJLAMIŞSINIZ... Bİ MENFAATİM VARDIR DA ÖYLE DAVRANIYORUMDUR SALAK...5 DAKKA SONRA KESİN DÖVMÜŞÜMDÜR...AMA YİNE DE YOKET O KASEDİ ULAAAN...

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

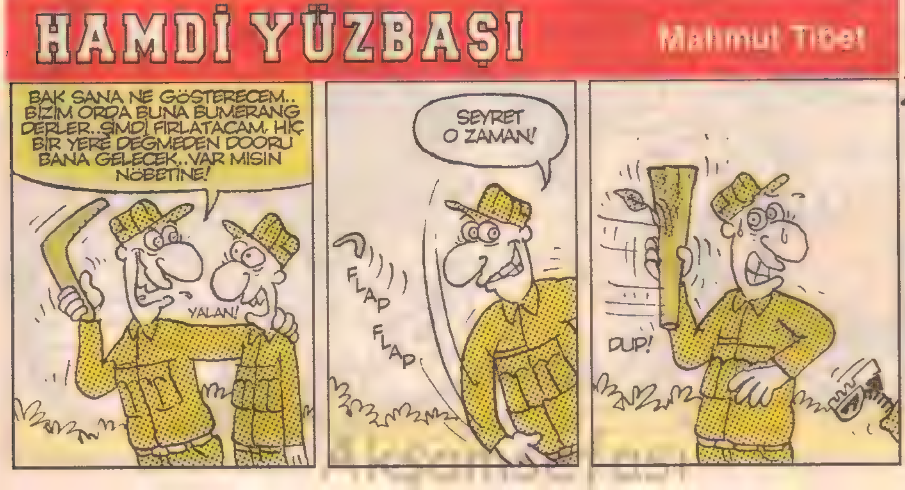
BAK SANA NE GÖSTERECEM.. BİZİM ORDA BUNA BUMERANG DERLER..ŞİMDİ FIRLATACAM. HİÇ BİR YERE DEĞMEDEN DOORU BANA GELECEK..VAR MISIN NÖBETİNE!
YALAN!
SEYRET O ZAMAN!
FLAP
FLAP
DUP!

ERDENER ABİ

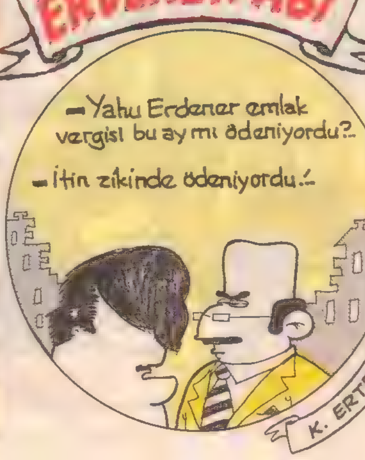
–Yahu Erdener emlak vergisi bu ay mı ödeniyordu?..
–İtin zikinde ödeniyordu!..
K. ERTEM

PANTOLON

METİN FİDAN

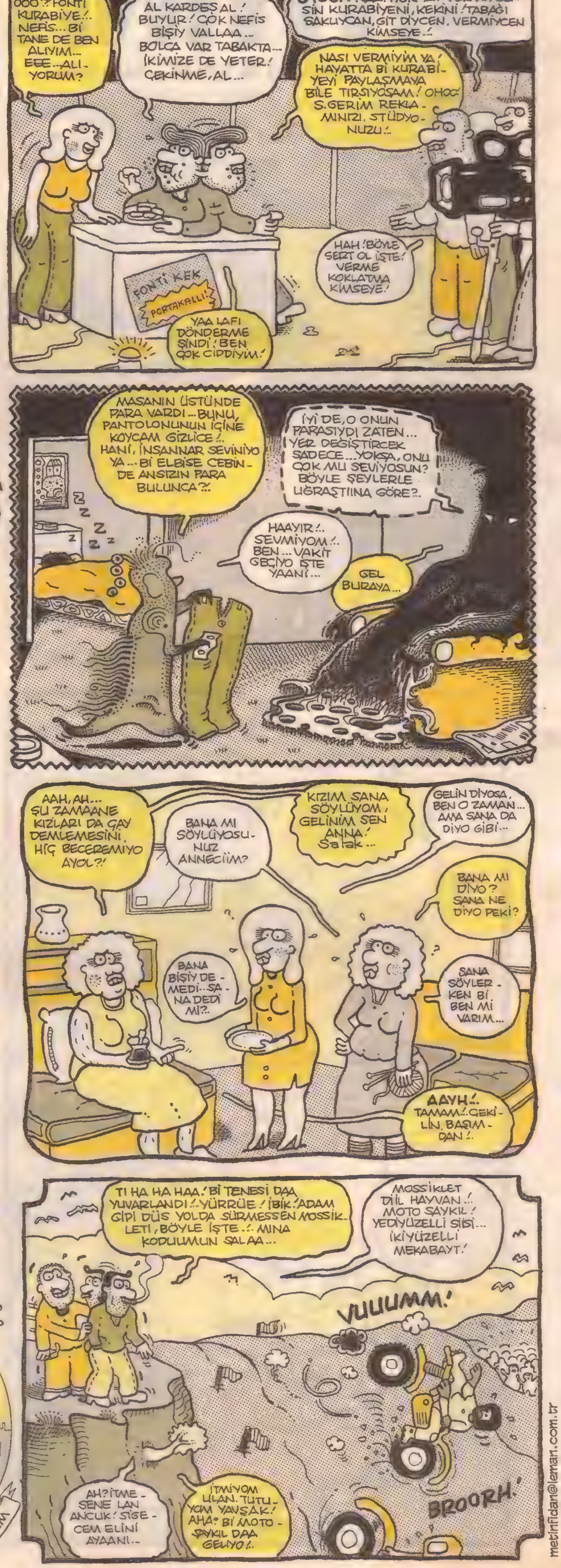
OOO?! FONTİ KURABİYE!.. NEFİS... Bİ TANE DE BEN ALIYIM... EEE...ALIYORUM?
AL KARDEŞ AL! BUYUR! ÇOK NEFİS BİŞİY VALLAA... BOLCA VAR TABAKTA... İKİMİZE DE YETER! ÇEKİNME, AL...
STOOP! NAAPIYON YA? VERMİYCEKSİN KURABİYENİ, KEKİNİ! TABAĞI SAKLIYCAN, GİT DİYCEN. VERMİYCEN KİMSEYE!..
NASI VERMİYİM YA! HAYATTA Bİ KURABİYEYİ PAYLAŞMAYA BİLE TIRSIYOSAM! OHOO! S.GERİM REKLAMINIZI, STÜDYONUZU!..
HAH! BÖYLE SERT OL İŞTE! VERME KOKLATMA KİMSEYE!
FONTİ KEK
PORTAKALLI!
YAA LAFI DÖNDERME ŞİNDİ! BEN ÇOK CİDDİYİM!
MASANIN ÜSTÜNDE PARA VARDI...BUNU, PANTOLONUNUN İÇİNE KOYCAM GİZLİCE!.. HANİ, İNSANNAR SEVİNİYO YA... Bİ ELBİSE CEBİNDE ANSIZIN PARA BULUNCA?!.
İYİ DE, O ONUN PARASIYDI ZATEN... YER DEĞİŞTİRCEK SADECE...YOKSA, ONU ÇOK MU SEVİYOSUN? BÖYLE ŞEYLERLE UĞRAŞTIINA GÖRE?..
HAAYIR!.. SEVMİYOM!.. BEN...VAKİT GEÇİYO İŞTE YAANİ...
GEL BURAYA...
AAH, AH... ŞU ZAMAANE KIZLARI DA ÇAY DEMLEMESİNİ HİÇ BECEREMİYO AYOL?!
BANA MI SÖYLÜYOSUNUZ ANNECİİM?
KIZIM SANA SÖYLÜYOM, GELİNİM SEN ANNA! Salak...
GELİN DİYOSA, BEN O ZAMAN... AMA SANA DA DİYO GİBİ...
BANA MI DİYO? SANA NE DİYO PEKİ?
BANA BİŞİY DEMEDİ...SANA DEDİ Mİ?..
SANA SÖYLERKEN Bİ BEN Mİ VARIM...
AAYH!.. TAMAM!..GEKİLİN, BAŞIMDAN!..
TI HA HA HAA! Bİ TENESİ DAA YUVARLANDI!..YÜRRÜE! İBİK! ADAM GİPİ DÜS YOLDA SÜRMESSEN MOSSİKLETİ, BÖYLE İŞTE!.. MINA KODULUMUN SALAA...
MOSSİKLET DİİL HAYVAN!.. MOTO SAYKIL! YEDİYÜZELLİ SİSİ... İKİYÜZELLİ MEKABAYT!
VUUUMM!
BROORH!
AH? İTMESENE LAN ANCUK! SİGECEM ELİNİ AYAANI..
İTMİYOM ULAN. TUTUYOM YAVŞAK! AHA! Bİ MOTOSAYKIL DAA GELİYO!..

metinfidan@leman.com.tr

TERELELLİ

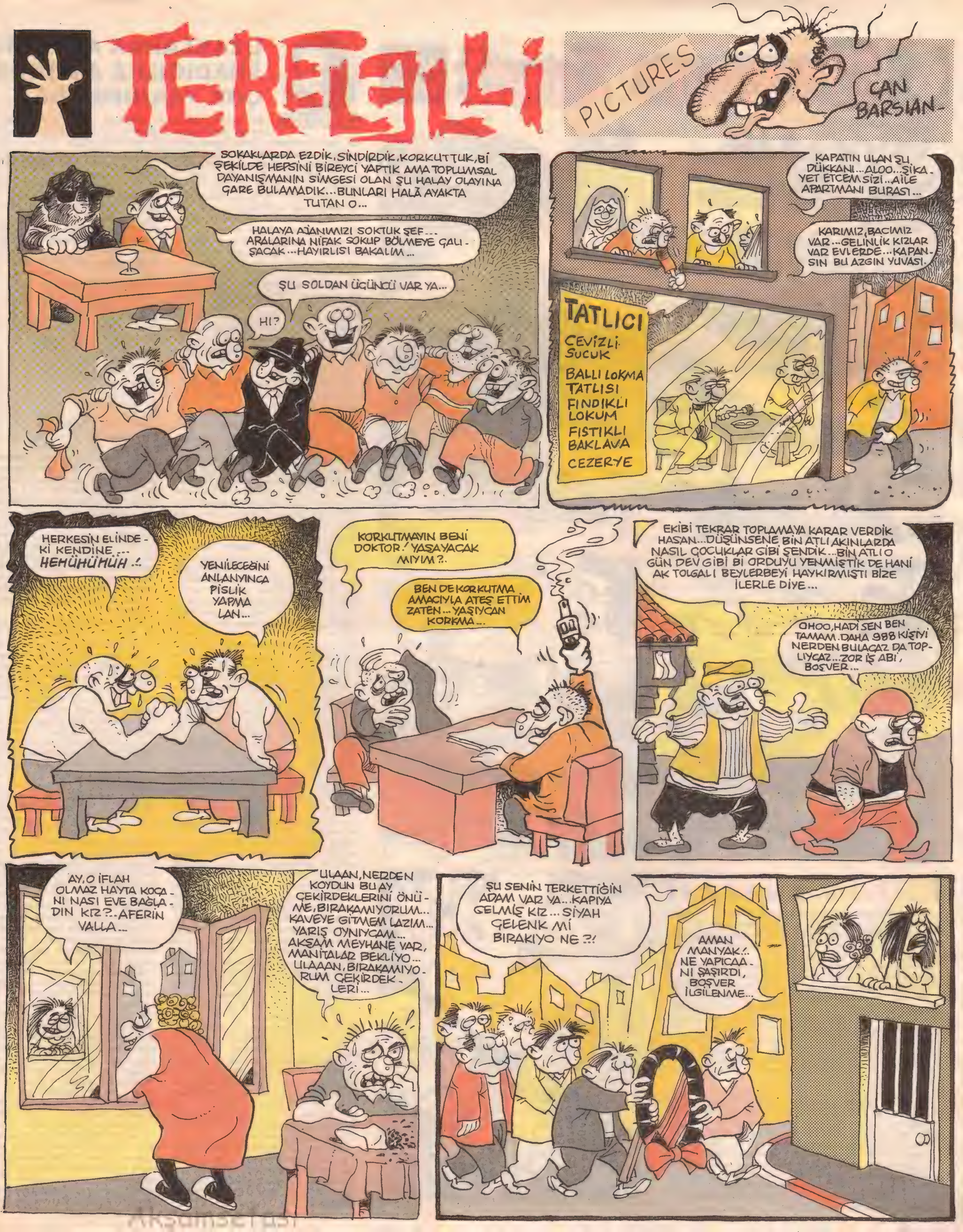
PICTURES
CAN BARSIAN-
SOKAKLARDA EZDİK, SİNDİRDİK, KORKUTTUK, Bİ ŞEKİLDE HEPSİNİ BİREYCİ YAPTIK AMA TOPLUMSAL DAYANIŞMANIN SİMGESİ OLAN ŞU HALAY OLAYINA ÇARE BULAMADIK... BUNLARI HALA AYAKTA TUTAN O...
HALAYA AJANIMIZI SOKTUK ŞEF... ARALARINA NİFAK SOKUP BÖLMEYE ÇALIŞACAK... HAYIRLISI BAKALIM...
ŞU SOLDAN ÜÇÜNCÜ VAR YA...
HI?
KAPATIN ULAN ŞU DÜKKANI... ALOO... ŞİKAYET ETCEM SİZİ... AİLE APARTMANI BURASI...
KARIMIZ, BACIMIZ VAR... GELİNLİK KIZLAR VAR EVLERDE... KAPANSIN BU AZGIN YUVASI.
TATLICI
CEVİZLİ SUCUK
BALLI LOKMA TATLISI
FINDIKLI LOKUM
FISTIKLI BAKLAVA
CEZERYE
HERKESİN ELİNDEKİ KENDİNE... HEHÜHÜHÜH..!
YENİLECEĞİNİ ANLAYINCA PİSLİK YAPMA LAN...
KORKUTMAYIN BENİ DOKTOR! YAŞAYACAK MIYIM?.
BEN DE KORKUTMA AMACIYLA ATEŞ ETTİM ZATEN... YAŞIYCAN KORKMA...
EKİBİ TEKRAR TOPLAMAYA KARAR VERDİK HASAN... DÜŞÜNSENE BİN ATLI AKINLARDA NASIL ÇOCUKLAR GİBİ ŞENDİK... BİN ATLI O GÜN DEV GİBİ Bİ ORDUYU YENMİŞTİK DE HANİ AK TOLGALI BEYLERBEYİ HAYKIRMIŞTI BİZE İLERLE DİYE...
OHOO, HADİ SEN BEN TAMAM. DAHA 998 KİŞİYİ NERDEN BULACAZ DA TOPLIYCAZ... ZOR İŞ ABİ, BOŞVER...
AY, O İFLAH OLMAZ HAYTA KOCANI NASI EVE BAĞLADIN KIZ?.. AFERİN VALLA...
ULAAN, NERDEN KOYDUN BU AY ÇEKİRDEKLERİNİ ÖNÜME, BIRAKAMIYORUM... KAVEYE GİTMEM LAZIM... YARIŞ OYNIYCAM... AKŞAM MEYHANE VAR, MANİTALAR BEKLİYO... ULAAAN, BIRAKAMIYORUM ÇEKİRDEKLERİ...
ŞU SENİN TERKETTİĞİN ADAM VAR YA... KAPIYA GELMİŞ KIZ... SİYAH ÇELENK Mİ BIRAKIYO NE ?!
AMAN MANYAK..! NE YAPICAANI ŞAŞIRDI, BOŞVER İLGİLENME...

Firavunun Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

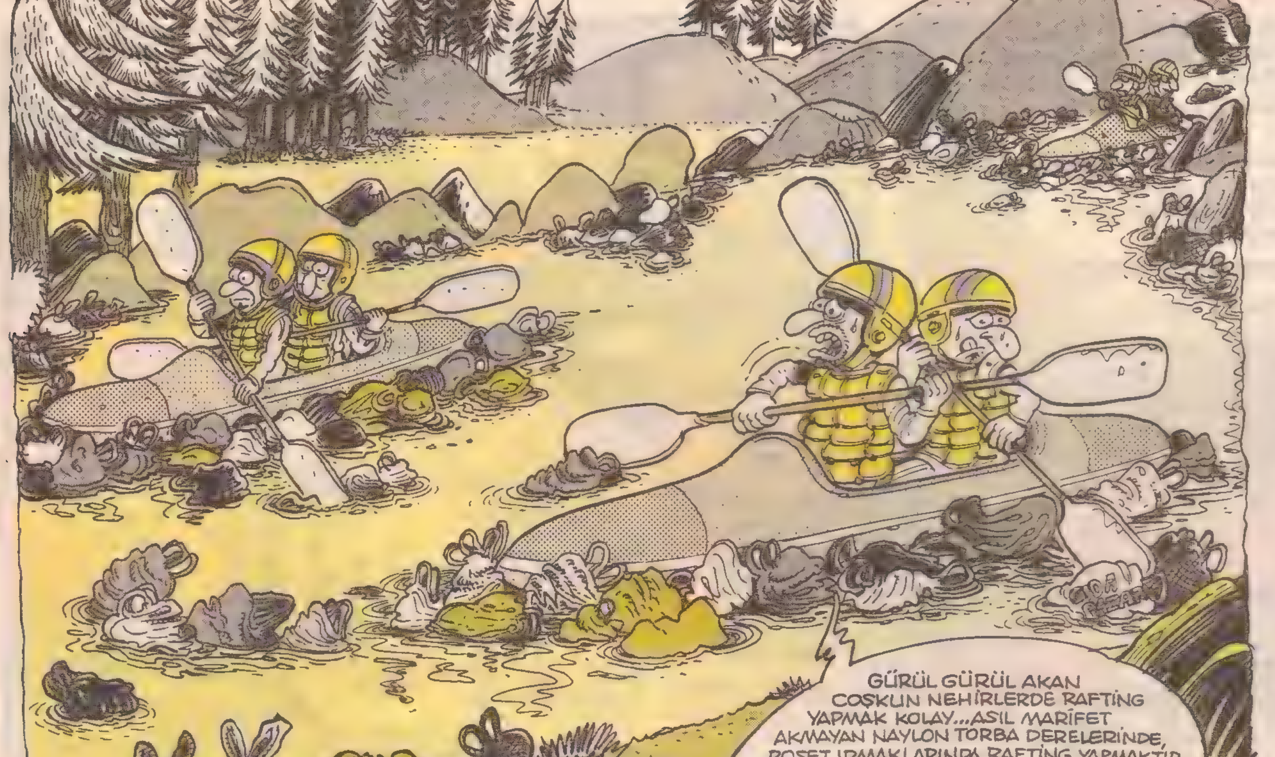
HAZİN ADRENALİN...
GÜRÜL GÜRÜL AKAN COŞKUN NEHİRLERDE RAFTİNG YAPMAK KOLAY...ASIL MARİFET AKMAYAN NAYLON TORBA DERELERİNDE, POŞET IRMAKLARINDA RAFTİNG YAPMAKTIR... TAKILMAYIPTA ON METRE GİDEBİLEN KAZANIR...AMA BU STATİKLİĞE ALDANMA BİR DÜŞERSEN BOĞULUR GİDERSİN VALLA...
HEMŞO MARKET
KİLOĞLU GIDA

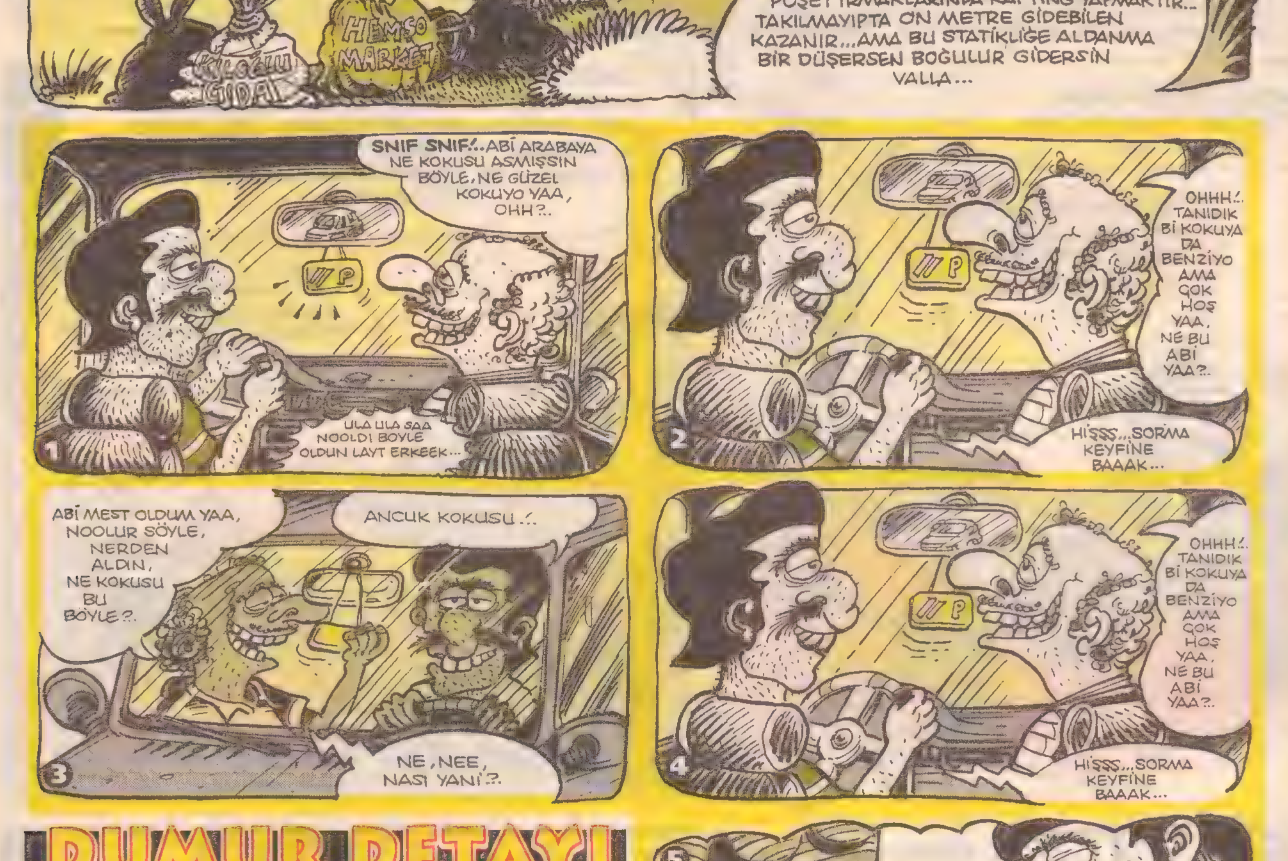
1
SNIF SNIF!..ABİ ARABAYA NE KOKUSU ASMIŞSIN BÖYLE, NE GÜZEL KOKUYO YAA, OHH?..
ULA ULA SAA NOOLDI BÖYLE OLDUN LAYT ERKEEK...
2
OHHH!.. TANIDIK Bİ KOKUYA DA BENZİYO AMA ÇOK HOŞ YAA, NE BU ABİ YAA?..
HİŞŞŞ...SORMA KEYFİNE BAAAK...
3
ABİ MEST OLDUM YAA, NOOLUR SÖYLE, NERDEN ALDIN, NE KOKUSU BU BÖYLE?..
ANCUK KOKUSU..!..
NE, NEE, NASI YANİ?..
4
OHHH!.. TANIDIK Bİ KOKUYA DA BENZİYO AMA ÇOK HOŞ YAA, NE BU ABİ YAA?..
HİŞŞŞ...SORMA KEYFİNE BAAAK...

DUMUR DETAYI

☛ Sonbaharla birlikte dökülen yaprakları izlemek için arada bir camdan bakıyorum da ne kadar çok servis arabası geçiyor caddeden, bir görseniz.

Ürünlerin tanıtımını güzel güzel, ballı börek yapan firmalar servis ağının bu yoğunluğundan hiç bahsetmiyorlar nedense... Vızır vızır arı gibi çalışan servislerin üretim fabrikalarından hiçbir farkları yok...

Bir televizyon aldım, 6 ayda üç kere bozuldu... Garanti belgelerinin beşer adet fotokopisini çektirdim. Artık servis görevlisi evde yerini bile biliyor. Her geliş-gidişinde bir nüshayı çekip alıyor ve sessizce gidiyor. Öyle ki, artık konuşmuyoruz bile... Belirli olan arızayı dahi sormaya gerek duymadan kapıdan giriyor, terliğini giyiyor ki, kendi terliği var artık evde servisçiye ait, 72 ekranlık televizyonu pehlivan gibi kucaklıyor, gidiyor. Adamcağız da pazular, sırt adaleleri günden güne gelişmeye başladı, neyseki farkında değil. Teslim gününde de aynı şekilde bırakıp gidiyor. Yakında televizyonu test ederken, maçları bizim evde seyredersek ve ahbaplık ilerleyip yatıya kalırsa hiç şaşmam... Eee üretici firmalar, siz devam edin reklamlara... Hızlı üretimden ve hızlı tüketimden ne yarar gelmiş ki kainata şu son yüzyılda... Biraz da gerçeğin, huzurun, sıkılmamanın, pozitifin, azla yetinişin reklamını yapsanıza...

☛ Bazı cep telefonlarında mesaj yazma işleminde T9 tahmini metin yazma girişi diye birşey var bilmem biliyor musunuz?.. Yani kelimenin harfinin ilgili olduğu tuşuna bir kere basıyorsunuz istediğiniz kelimeyi kendisi buluyor... Örneğin **"tez"** yazacaksınız, içinde **t**'nin, **e**'nin, **z**'nin olduğu tuşlara sadece bir defa basmak suretiyle o kendi hafızasında buluyor kelimeyi... Yani **z**'yi yazmak için **wxyz** tuşuna dört kere basmıyorsunuz... Acele mesaj yazmak isteyenler için uygun bir sistem... İşte bu T9 tahmini mesaj girişini denemek için geyiğine **"halay başı kirvemdir"** yazmaya çalıştım. Daha ilk denemede **"kirve"** kelimesi tanımlanamadığı için, **"lütfen kelimeyi kodlayarak yazın"** dedi... Burdan durup dururken şunu anlıyoruz, demek ki gelişen sünnet teknolojisiyle birlikte **kirve** kelimesi de hafızalardan çıktı gitti...

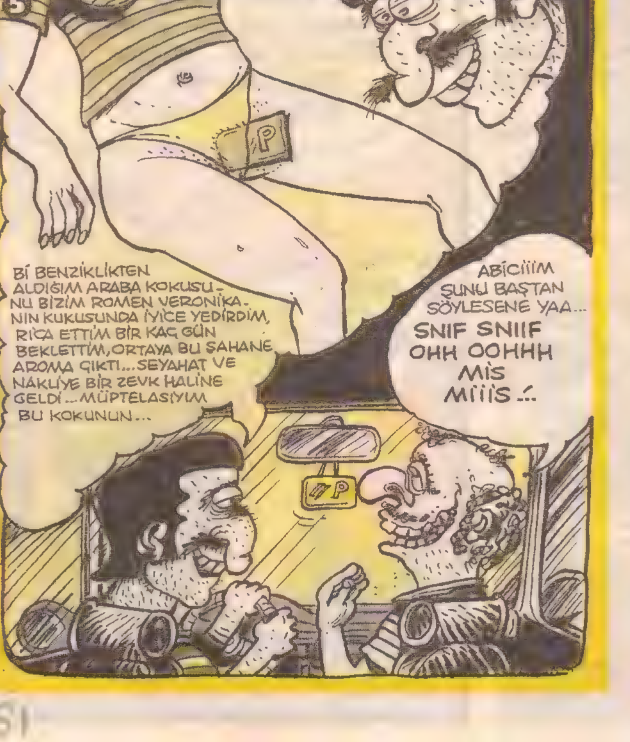
5
Bİ BENZİKLİKTEN ALDIĞIM ARABA KOKUSUNU BİZİM ROMEN VERONİKANIN KUKUSUNDA İYİCE YEDİRDİM, RİCA ETTİM BİR KAÇ GÜN BEKLETTİM, ORTAYA BU ŞAHANE AROMA ÇIKTI...SEYAHAT VE NAKLİYE BİR ZEVK HALİNE GELDİ...MÜPTELASIYIM BU KOKUNUN...
ABİCİİİM ŞUNU BAŞTAN SÖYLESENE YAA...
SNIF SNIIF OHH OOHHH MİS MİİİS..!..

UZAKLARDA ARIYORUZ ARADIĞIMIZ ASLINDA ÇOK YAKINIMIZDA...

CEZMİ ERSÖZ

Bu akşam içimde derin bir can sıkıntısı var... Evde duramadım. Bana hayatını adayan kadın bile durduramadı... Bu akşam kendimle olmak istedim... Oysa kendime bile fazla geliyorum. Canım acıyor. Epeydir anladım: Ne içindeyim dünyanın, ne de büsbütün dışında... Bu arada kalmışlık kadar ıstırap veren hiçbir şey yok bana... Ruhum tatmin oluyorsa bedenim aç kalıyor, bedenim tatmin oluyorsa ruhum aç kalıyor... Neyi seçsem, o an bir başka şeyi özlüyorum... Nereye gitsem, aslında o an bir başka yerde olmam gerektiğini hissediyorum. Peki, neresi orası? Bütün o korkunç zıtlıkların, delirtici çelişkilerin bir arada olduğu yer neresi? Orası **Beyoğlu**'dan başka neresi olabilir? Kışkırtılmış arzularla, yenik ihtiraslar nerede kol kola girer? **Beyoğlu**'nda... En inanılmaz inceliklerle, en anlaşılmaz kötülükler nerede birbirine göz kırpar? Beyoğlu'nda... En dipsiz yoksulluklarla, en küstah zenginlikler nerede sırt sırta oturur? **Beyoğlu**'nda... En akla hayale gelmedik özgürlüklerle, durmadan dişlerini gıcırdatan zorbalıklar nerede bıçak sırtında durur? **Beyoğlu**'nda...

Benim gibi parçalanmış ve yıllardır alacakaranlıkta kalmış bir ruh **Beyoğlu**'na sığınmaz da nereye sığınabilir ki?... Uçmaktan başka masumiyeti kalmamış kimsesiz kuşlar **Beyoğlu**'dan başka kendine nerede bir yuva bulabilir ki?

Büyükparmakkapı Sokak'ta bir bara oturmuş içkimi yudumlarken durmadan kendimi suçluyordum.Yıllardır aynı evi paylaştığım ve bana cömertçe sevgisini veren kadını neden yalnız başına bırakıp buraya geldiğimi sorguluyordum durmadan... Ruhum ona yakınlaşınca bedenim neden ondan uzaklaşıyordu? Ondan uzaklaştığımda ona özlem duyuyor, ona yakınlaştıkça garip bir usanmışlık duyuyordum. Yakınlaştığım herkesin elinden kayıp gidiyordu ruhum. Onu çoğu kez ben bile yakalayamıyordum. Yıllardır bastırdığım arzularım, bastırıldığı yerden geri dönünce bana bile tanınmaz geliyorlardı. Bu ele geçmez ruhum çoğu kez hiç bir şeyle tatmin olmuyor; bu tatminsizlik yüzünden bastırılmış geçmişim ve benden kopup gitmiş geleceğim ruhumun üzerinde benim sadece seyircisi olduğum amansız bir kavga veriyorlardı. Bu kavganın sonunda geçmişim benden umudu kesiyor, geleceğimse durmadan varlığımı küçümsüyordu. Bu kavganın sonunda ise yenik düşen sadece ben oluyordum. Yoksa yıllardır bana verilen vaatleri farkında olmadan tüketmiş miydim? Yoksa içimdeki durmadan sürüp giden kavga bu vaatleri tüketmiş olduğumu kabullenmek istemeyişimden ötürü müydü? Bu vaatleri çoktan tüketmiş olduğumuzu bize hissettirmemek için hepimizin üzerinde hayatın ve bu kentin görünmez, ama çok güçlü bir baskısı vardı. Bunları kendi kendimle mi konuşuyordum? Tesellisiz bir sayıklama içine mi girmiştim yoksa? Hayır, hiç biri değildi. Sadece barda yanıma hiç tanımadığım bir kadın oturmuştu ve ona bir içki ısmarlamıştım. İçkilerimizi yudumlarken onunla konuştuklarım, ona sorduklarımdı bunlar... Ayağında sandaletler vardı. Uzun, şilebezinden, kırmızı bir elbise vardı üzerinde. Kızıl saçları omuzlarına dökülüyordu. Gözleri ışıl ışıldı ve cömert bir anne gibi bakıyordu bana. Tıpkı evimde, bir başına bıraktığım o kadın gibi, o da kendi umutsuzluğunu sorgulamayı bir an için ertelemiş, benim umutsuzluğumu anlamaya çalışıyordu. Asıl tehlikenin gelip geçici şeylerde değil, arkamızda, görmemek için sırtımızı döndüğümüz o yerde olduğunu bilen bilinçli umutsuzlardandı o... **Beyoğlu**'na kendini unutup sadece haz ve mutluluk aramaya çıkan insanlardan biri olmadığımı anlamam için çaba harcıyordu. Çünkü ona göre **Beyoğlu**'na sadece haz ve mutluluk bulmak için çıkanlar buranın asıl gerçeğini asla kavrayamazlardı. Sadece **Beyoğlu**'nun değil, bütün şehirlerin, bütün hayatların... Ne o kendisini unutabilirdi, ne de ben. Sadece unutmak için çabalardık, ama bu boşuna bir çaba olurdu. Bizler kendimizi herkes gibi kandıramazdık...

Sonra kırılgan bakışlarıyla gözlerime baktı ve hüzünlü bir incelikle, **ne arıyorsak onu hep uzaklarda arıyoruz; asla bizim olamayacaklarda; oysa aradığımız çoğu kez yanı başımızda; işte asıl bunu görmek istemiyoruz,** dedi.

Suya atılan bir taşın sudaki dalga dalga yansıması gibi hareketlendi ruhum. Bu sözler ruhumdaki körlüğü aydınlattı bana. Ruhumdaki görmeyen gözlerle bakıştım. Geceye elini uzatan bu **Beyoğlu** akşamında hiç beklemediğim ve içimi sızlatan bir aydınlanıştı bu. Sonra bu aydınlanış içimde garip bir sarsıntıya neden oldu. Bu sarsıntı dışarı, sokaklara taştı... Önümüzdeki sokakta koşuşmalar başladı. Çığlıklar yükseldi. **Adam ölüyor!,** diye bağırdı esnaftan biri. Sokakta midye dolma satan gençten bir çocuk, muhtemelen **Mardin**'den buraya gelmiştir, **ne oluyorsa hep bizim gibi garibanlara oluyor,** dedi. Bardan dışarı çıktığımızda sokak anababa gününe dönmüştü. Hemen anladık ne olduğunu: Restore edilen eski bir iş hanının tepesinden aşağıya düşen taşlar, sokağa kurulmuş bir çayevinde oturan Beyoğlu'nun yoksul, ama hakiki sakinlerinden birini ölümüne neden olmuştu. Biraz sonra polis arabaları geldi. Ardından ambulans... İşte tam da o anda biraz önce barda dertleştiğim kadını cesedini sedyeye koydukları adamın yanı başında gördüm. Ona çok eski bir özlemle bakıyordu. Yanına gitmek istedim. Ama o an ambulans hareketlendi. Ambulans geçip gittiğinde kadın biraz önceki yerinde yoktu. Etrafıma bakındım, gördüğüm sadece kuru bir kalabalıktı. Kadın yoktu. Adeta sır olup kaybolmuştu...

Kadını, ruhumda sarsıntı uyandıran son sözlerini, restore edilen eski iş hanlarının tepesinden düşen taşları ve o taşların altında kalıp can veren **Beyoğlu**'nun o yoksul sakinlerini aynı anda düşündüm. Sırtında gitarı, kulağı küpeli ve uzun saçlı bir gençle, çalıştığı lokantanın önünde kaygılı gözlerle etrafa bakan bir garson son günlerde eski iş hanlarının tepesinden düşen taşlar yüzünden ölen insanları konuşuyorlardı. **Bu ölen kaçıncı insan; buna dur diyecek biri yok mu,** diyordu garson. Gitarist çocuk ise, **daha geçen gün çok sevdiğim bir sinemacı arkadaşımı aynı şekilde kaybettik,** diye yanıtladı onu.

Biraz önce tanıştığım ve sonra kaybettiğim kadının son sözleri gelmişti aklıma: **"Aradığımızı asla bizim olmayacaklarda ve hep uzaklarda arıyoruz. Oysa aradığımız uzaklarda değil, çoğu kez yanı başımızda. İşte bunu anlamak istemiyoruz..."**

Evet, biz aradığımızı hep uzaklarda ararken yanı başımızda olup da görmezlikten geldiklerimiz tuhaf ve gizemli bir şekilde ölüp aramızdan ayrılıyorlardı. Aramızdaki o büyük kayıtsızlık taş olup birilerinin başına mı düşüyordu yoksa diye düşündüm o an. Hem de, Beyoğlu'nun asıl çocuklarının, böyle bir ölümü hiç hak etmeyenlerin başına...

Biz aradıklarımızı çok uzaklarda ararken bu sarsıntılar ve bu düşen taşların altında kalanların son çığlığı arkamızı döndüğümüz asıl tehlikenin habercisi değil miydi? Habercisiydi, ya da değildi. Oysa **Beyoğlu** birileri için, ki çoğunluktaydı onlar, artık sonsuz bir unutuştu. Burada her şey artık hızlı hızlı olup bitiyordu. Burada ne oluyorsa o an için etkili oluyor, sonra çabucak unutuluyordu. Herkes kaldığı yerden yeni baştan başlıyordu aradığı neyse onu uzaklarda aramaya... Sokaklar, ışıklar, barlar, gece kulüpleri, diskolar, meyhaneler, sinemalar herkesi sonsuz bir unutuşa kışkırtıyordu. Burada haz ve mutluluk avcılığına çıkmış olan herkes sonlu ve ölümlü bir varlık olduğunu unutuyor ve bilinçsiz bir umutsuzlukla ölümün kendilerinden çok uzakta olduğunu düşünüyorlardı...

Beyoğlu'nda geçirdiğim zamanlarda bazen ben de böyle oluyordum. **Beyoğlu**'na kendimi unutmak için çıkıyordum. Ölümlü ve sonlu bir varlık olduğumu unutmak... Ama ne yapsam da bunu başaramıyordum. Ne yapsam bir mutluluk oyunu oynuyormuşum gibi geliyordu bana. İçimde kırılmış bir kemik sanki durmadan kalbime batıyordu. Eski ve acı bir kan, yapışkan bir yalnızlık duygusu gibi mutluluk oyunlarımın içine akıyordu. Bu yüzden ne içinde oluyordum hayatın, ne de büsbütün dışında. Çünkü şimdi benim için bütün bir hayat **Beyoğlu** demekti. **Hakkari**'den kalkıp gelen bir umut, burada ya teselli buluyor ya da burada umut etmenin ne büyük bir ıstırap olduğunu anlıyordu. **Adana**'dan yola çıkan bir cesaret, burada hiç hissetmediği bir korkuyla karşılaşıyordu. **Diyarbakır**'da masumiyetine inanmış bir ruh, yıllardır içinde gizli duran , ama bugüne dek hiç yüzleşmediği hırsıyla yüzleşiyordu burada. **Sivas**'tak trafik **Taksim**’de kilitleniyor, buradan her nereye gidilecekse, gidilebilecek her neresi kalmışsa o yol artık yayan gidiliyordu. **Bingöl**’deki başlayan halaya buradaki salaş bir türkü barda devam ediliyor, bu halay geride kalanlara yakılan gizli ağıtlarla karışıyordu. **Beyoğlu**’nda hiçbir şey aslına benzemiyor, duygular ve değerler ait oldukları yerlerden kopmuş, ama yine de birbirlerine sarılarak bu kirli ve gürültücü boşlukta dönüp duruyorlardı...

Akşam geceye uzanıyor... **Ayhan Işık Sokağı**’na doğru yürüyorum. Sokağın tamamı çayevleriyle dolu. Küçük, hasır sandalyelerden birine oturup, çay söylüyorum. Herkes dipdibe oturuyor. Sanki bu saatlerde kimse evine dönmek istemiyor. Buralar benim de evim gibi; hatta çoğu kez bana evimden bile daha yakın geliyor. Çayımı getiren garson masanın üzerinde duran cep telefonumu elimde tutmamı, yanıma koyduğum çantamı önüme almamı, kapkaççıların kol gezdiğini söyleyerek uyarıyor beni. İnsan evinden bile yakın bulduğu bir yerde çalınmasın diye çantasını kucağına alıp, cep telefonunu saklamaya çalışır mı?

Son günlerde kiminle konuşsam ya birkaç gün, ya da birkaç saat önce çantasının ya da cep telefonunun çalındığından söz ediyor. **Beyoğlu** bir şenliktir, evet; ama o şenlik duygusunun içine durmadan soyulma ve saldırıya uğrama korkusu sızar. Hep gizli bir ürküntü duygusuyla eğlenmeye çalışır buralarda insanlar... Bunları düşünürken çok önemli bir şeyi unuttuğumu fark ediyorum: Sahi, biraz önce barda yanıma oturan ve, **aradığımızı hep uzaklarda arıyoruz, oysa o çoğu kez yanı başımızdadır**, diyen ve sonra birden kaybolan kadın nerededir şimdi, hangi barda, hangi sokakta, kimlerle, neler konuşuyordur? Şu an onunla konuşmaya öyle çok ihtiyaç duyuyorum ki... Onu mutlaka bulmak istiyorum...**Ayhan Işık Sokak**’tan, **Bursa Sokağı**’na geçiyorum. Lokantalara, barlara, gece klüplere girip çıkıyorum. Onu bulamayınca giderek özlemi büyüyor içimde. Bu özlem **Beyoğlu**’nda kaybedilmiş birini bulmanın ne denli güç olduğu gerçeğini unutturuyor bana... Farkında olmadan travestilerin genelevlerinin bulunduğu bir sokağa giriyorum. Kara, kavruk, arzularına yenilmiş adamlar pencerelerden kendilerine laf atan travestilere utangaç gözlerle bakıyorlar. Kimi cesaret kazanmak için sokakta birkaç tur daha atmak istiyor, kimisi hiç düşünmeden evlerden birinin içine dalıyor. **Beyoğlu**’nda ve **Cihangir**’de polise karşı amansız bir yaşama mücadelesi veren travestiler şimdilik bu mücadeleyi kazanmış görünüyorlar...

Sonra **Süslü Saksı Sokağı**’ndan geçiyor, **Çağdaş Gazeteciler Derneği Lokali**’nin ön tarafa atılmış masalarından birine oturup kendime bir duble rakı söylüyorum... **Edip Cansever**’in, **“Ya alkol olmasaydı ne yapardık/ bulanık bungun akardık”**, dizeleri geliyor aklıma. Eskiden yaşam sevincini başka şeylerde değil, kendi içimde bulurdum, beynimdeki esrar yeterdi beni coşturmaya... Şimdiyse avunmak ve hayata katlanmak için ya alkole ya da birilerine ihtiyaç duruyorum durmadan. Son yıllarda neden yalnızlığa karşı direncim azaldı, diye soruyorum kendime. Oysa çok eski bile değil, üç-beş yıl önce günlerce yalnız kalır, kimseye ihtiyaç duymazdım. Sanki bir şeyleri kaçırıyormuşum, hayat önümden gelip geçiyormuş ve ben hiçbir şey yaşamıyormuşum duygusunu yaşıyorum son zamanlarda. Oysa kaçırdığım ne, onu da bilmiyorum. Yoksa kendime olan inancımı mı yitirdim? Farkında olmadan asıl olanı unutup, gündelik olana mı kendimi kaptırdım? Başkalarından farklı yaşamak ağır mı gelmeye başladı? Herkes gibi sıradan yaşamanın kolaycılığına mı kapıldım yoksa?

Keşke o kadın yanımda olsa da bunları onunla konuşsam, diyorum. Sanki dünyayla aramdaki tek duygusal bağın onun varlığı olduğunu düşünüyorum... Artık bana düşman bir bilmece gibi gelen varlığımı sorgulayışımdan bir genç kızın çığlığıyla uyanıyorum. Önümden koşarak giden bir kız, **ne olur yardım edin çantamı kaçırdılar, her şeyim içindeydi, kimliklerim, cep telefonum, cüzdanım, yardım edin ne olur, şu sokaktan kaçtı**, diye haykırıyor. Birileri kızın söylediği yöne doğru koşuyor, birkaç kişi yanına gelip çantasını çalanların nasıl tipler olduğunu soruyor. Kız yana yakıla tarif ediyor, ama nafile... Kapkaççılar **Beyoğlu**’nun arka sokaklarından çoktan **Tarlabaşı Caddesi**’ne doğru kaçmış ve izlerini kaybetmiş oluyor...

Üçerli beşerli gruplar halinde çay içip sohbet eden ve biraz önceki gasp olayını tartışan esnaftan kişilere kulak veriyorum. Hemen hepsinin ortak görüşü şu: **Beyoğlu** bazı üst düzey polisler bu kapkaççılarla ortak çalışıyor. Kapkaç çetesinin başı iki üç kişiden oluşuyor. Çoğu **Diyarbakır**’dan, **Bingöl**’den, **Ağrı**’dan gelmiş kişiler. Bunlara çalışan beş yüz altı yüz genç var. Bu gençler köyleri, evleri yakılmış ve mecburen buraya göç etmiş ailelerin çocukları. Çete başları bu polislere yüzde veriyor. Şiddet, baskı ve zorbalık tıpkı bir bumerang gibi Kürt illerinden buraya dönüyor... **Diyarbakır**’ın köylerinden birinde yapılan bir acımasızlık intikamını **Beyoğlu**’nda bir barda arkadaşlarıyla buluşup sohbet etmek isteyen tezgahtar bir kızın çantasını çalarak alıyor. Polis bunları kimlerin yaptırdığını çok iyi biliyor, ama görmezlikten geliyor, çünkü ortada dönen para miktarı çok büyük. Birileri buna dur demedikçe bu soygunların ve gaspların giderek artacağı söyleniyor...

Bu sohbete bir ara aynı gazetede çalıştığım gazeteci bir arkadaşım karışıyor ve insan hakları savunucusu bir avukat kadının çalınan cep telefonunu, birkaç gün sonra onu iyi tanıyan ve kişiliğine büyük saygı duyan Kürt partisine mensup bir yetkilinin kendisine getirip; **bacım, kusura bakma, bizim çocuklar bir yanlışlık yapmış, bir daha olmaz**, diyerek iade ettiğini söylüyor...

O zaman bir kez daha anlıyorum. Burası Beyoğlu, burası **Türkiye**’nin bastırılmış arzu, heves, intikam ve umutlarının bastırıldığı yerden geri dönüp parçalandığı yer. Burası **Beyoğlu...** Burası **Türkiye**’nin neresinde bir haksızlık yapılırsa, gelip hakkının arandığı yer. Burası çelişkiler ülkesi... Burada kötülükler sari bir hastalık gibi yayılır. Burada yenmek için gelmiş, ama yenilmiş ihtiraslar dolaşır...

Süslü Saksı Sokağı’ndan **Bekar Sokak**’a geçiyorum. Sokağın her tarafı lokantaların, meyhanelerin, kafelerin dışarıya koyduğu masalarla dolmuş. Yanımdan gelip geçenlere göz atıyorum. Kimse o değil... Güzel, çekici, alımlı kadınlar geçiyor yanımdan. **Beyoğlu**’nun ara sokakları ne kadar tekinsiz olursa olsun kadınlar gecenin geç saatinde korkusuz dolaşabiliyorlar yine de. Bütün sokaklar ten sularına batmış. Buralarda ruhlar susuz kalmış... Herkes, özellikle erkekler bu geceyi kurtarma telaşında; ama yarın, yarın ne olacak, kimse düşünmüyor bunu. Buralarda yarın yokmuş ve hiç olmayacakmış gibi yaşanıyor...

Tezgahını sokağın hemen köşesine kurmuş bir ciğer kebapçıyla ayak üstü söyleşmeye başlıyoruz. **Urfa**’lı olduğunu söylüyor. **Bitti buralar abi**, diyor. **“Buralarda insanlık kalmamış, her şey para olmuş. Namus iki paralık... Bak şu kadınların haline, yarı çıplak dolaşıyorlar, bunların aileleri yok mu, görmezler mi bunları? Memleketimde bir iş bulsam, bir dakika durmam buralarda, hemen giderim. Yaşanacak yer değil burası...”**

Bu sırada restore edilen bir iş hanının kapısının önünde, altına serdiği mukavvaların üzerine kıvrılmış yatan üstü başı perişan, düşkün bir kadın, bizim ciğer kebapçıya; **açım, çok açım, ne olur bir lokma bir şey versen bana, ne kadar gaddar bir adamsın**, diye sesleniyor... Bizimki yüzünde neredeyse hiçbir anlam belirmeksizin işine devam ediyor. Bense şaşkınlık içinde, **kim bu kadın**, diye soruyorum. **Boş ver, ilgilenme şu orospuyla**, diyor. **“Bir ara sevgilimdi. Yemedim, yedirdim; ama ne oldu, gitti beni bir polisle aldattı. Asla affetmem onu... Bırak, acından gebersin! Burada insanlara acırsan, acınacak hale düşersin. Bitmiş buralar abi, yaşanacak yerler değil; ama gel gör ki ekmek parası işte...”**

Ciğer kebabı boğazıma tıkanıyor. İnsan olmak buralarda meğer ne kadar zormuş diye düşünüyorum. Buralarda ne arıyorum ben? Kim kimi kurtarabilir ki? Görünen hiçbir şey gerçek değil ki buralarda. Gerçek görünmeyen bir yerde, ama nerede? Ah, keşke birkaç saat önce yitirdiğim kadını tekrar bulabilsem de ona gerçeğin nerede olduğu sorsam...

cezmiersoz@leman.com.tr

* **Irak’ta işgale son ve Filistin’e özgürlük...** 27 Eylül’de Ankara’da buluşalım, gücümüzü birleştirelim... Küresel Barış ve Adalet Komisyonu... Tel: 0212 - 243 89 57
* **İzmit-Hereke.** Ekim’in ikinci haftası **Böcek Kitabevi**’ndeyim. Adres: Agahates Mah. Atatürk Cad. Hereke-İzmit Tel: 0262 - 511 57 23
* **Beyaz Türk Lobisi**’yle ilgili tartışmaları ve gelişmeleri **yeniHarman** dergisinde okuyabilirsiniz ve bu ayki **Kaçak** dergisinde bu tartışma devam edecektir... **yeniHarman**’da yaptığım söyleşide romancı **Hasan Ali Toptaş** yanlışlıkla **Salih Toptaş** olarak çıkmıştır düzeltir, özür dilerim...
* Çok yakında yeniyaz Yayınları’ndan yazarlık hayatım ve bu süreçte verdiğim mücadeleleri konu eden bir kitap çıkacak, kitabın adı belli oldu: **Açıkla Bana Bu Işığı...**

KIRIK LEBLEBİ

kirikleblebi@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

UGH...HİÇ TASALANMA EVLAT... BİZ DE BÜTÜN BU GÖRDÜKLERİNİZİ ZAMANLA YAPTIK !..

ÜÜH... GENE ÇOK KİLO ALMIŞIM...

AHELOOV EKİEKİKİ
EHİEHİ ABAW...

BANA NASI KİMLİK SORARSIN, SEN BENİM KİM OLDUĞUMU BİLİYO MUSUN?..
VAY İPNE, YA GERÇEKTEN DE BLÖF YAPMIYOSA...

SELAM ORMANIN DİĞER UCUNA KADAR YARIŞALIM MI?.. ADIN NEYDİ SENİN?..
SÜREYYA... SÜREYYA AYHAN...

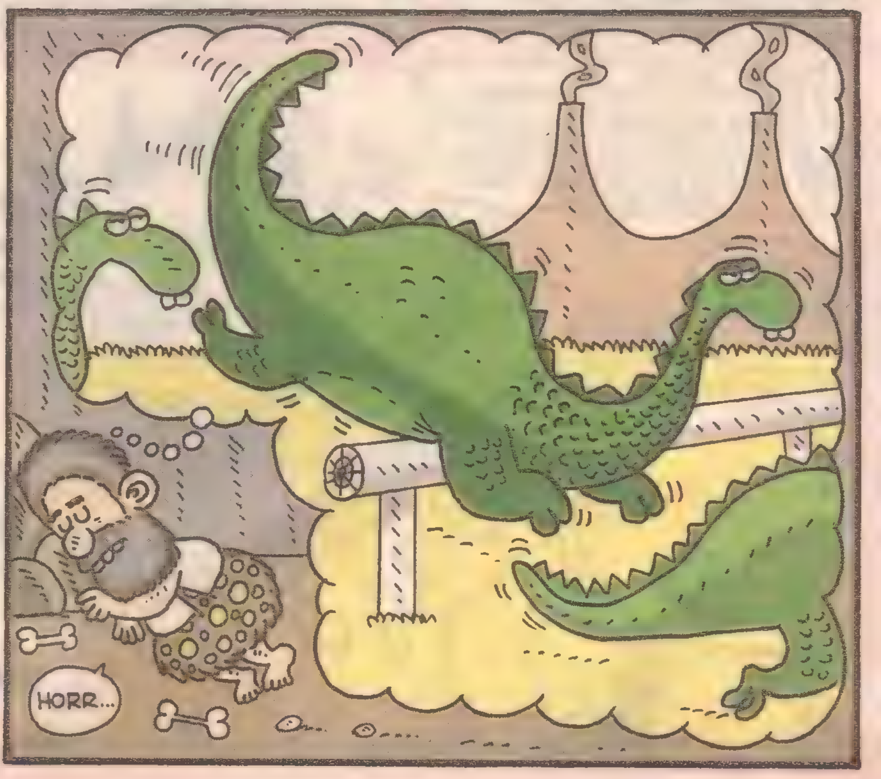

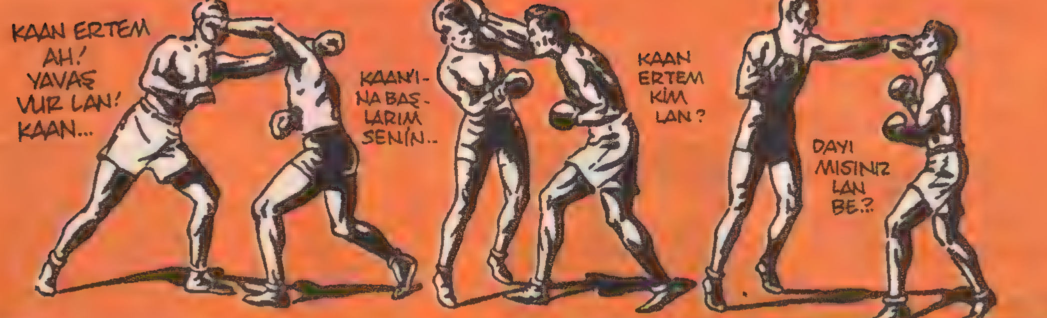
KAAN ERTEM
AH! YAVAŞ VUR LAN! KAAN...
KAAN'INA BAŞLARIM SENİN..
KAAN ERTEM KİM LAN?
DAYI MISINIZ LAN BE.?

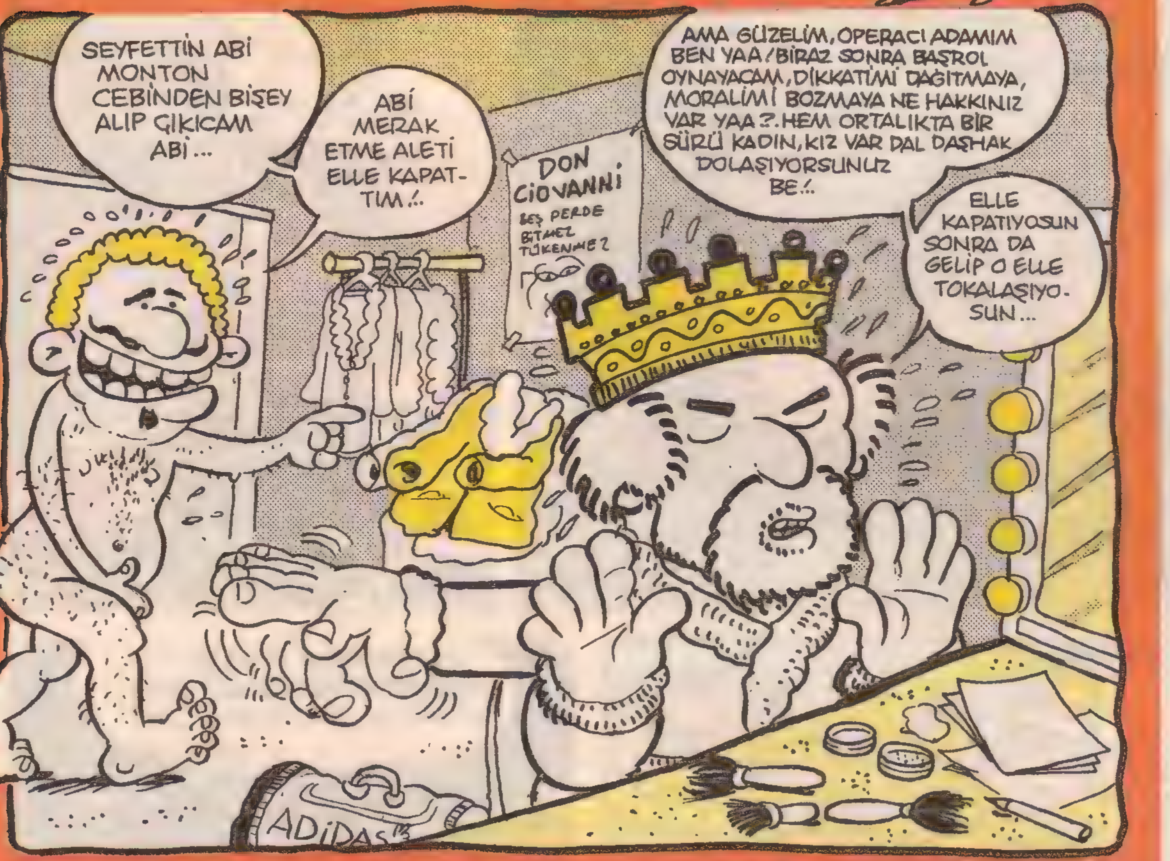
SEYFETTİN ABİ MONTON CEBİNDEN BİŞEY ALIP ÇIKICAM ABİ...
ABİ MERAK ETME ALETİ ELLE KAPATTIM!..
DON GIOVANNI
BEŞ PERDE BİTMEZ TÜKENMEZ
AMA GÜZELİM, OPERACI ADAMIM BEN YAA! BİRAZ SONRA BAŞROL OYNAYACAM, DİKKATİMİ DAĞITMAYA, MORALİMİ BOZMAYA NE HAKKINIZ VAR YAA?. HEM ORTALIKTA BİR SÜRÜ KADIN, KIZ VAR DAL DAŞAK DOLAŞIYORSUNUZ BE!.
ELLE KAPATIYOSUN SONRA DA GELİP O ELLE TOKALAŞIYOSUN...
ADIDAS

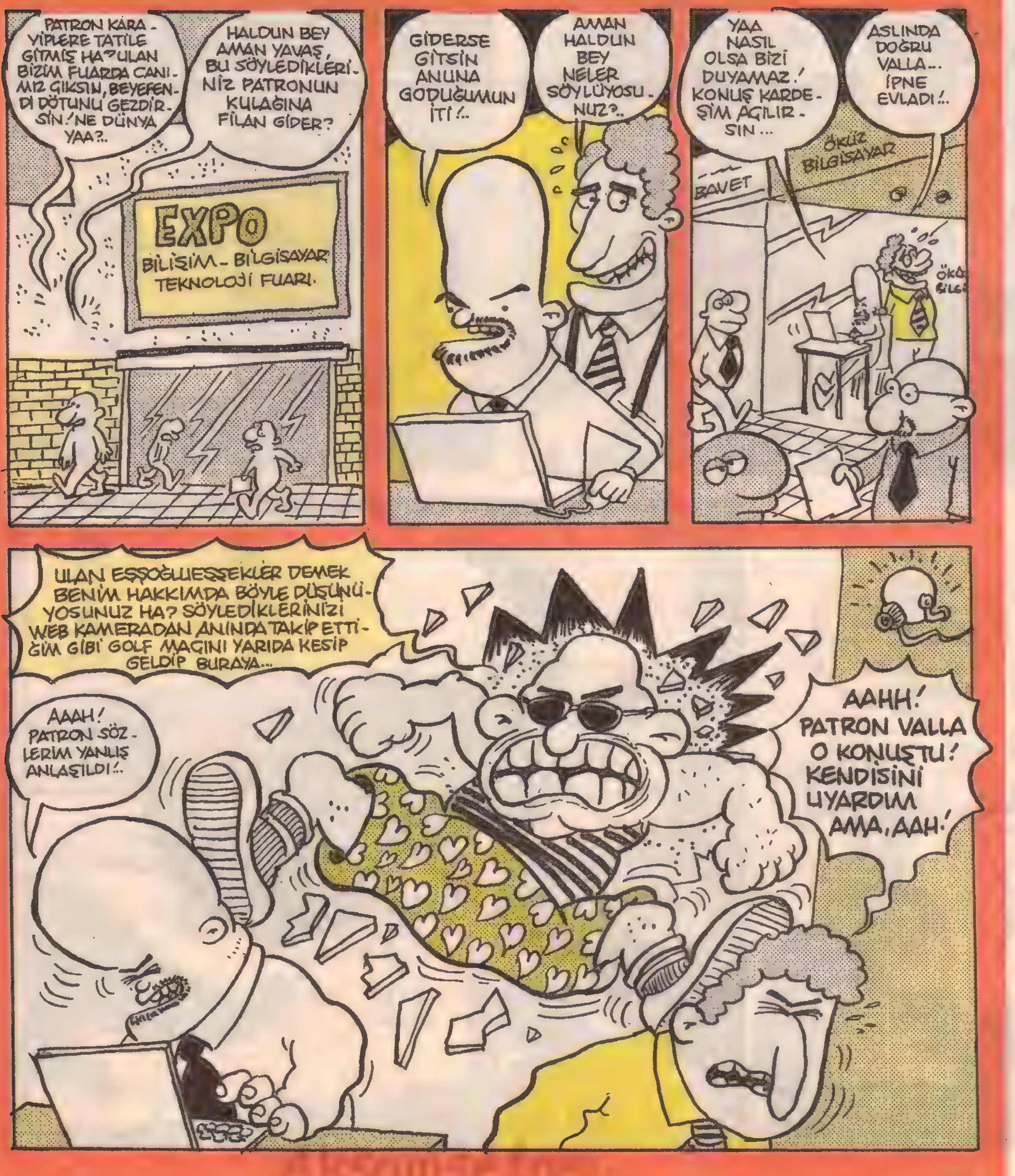
PATRON KARAYİPLERE TATİLE GİTMİŞ HA? ULAN BİZİM FUARDA CANIMIZ ÇIKSIN, BEYEFENDİ DÖTÜNÜ GEZDİRSİN! NE DÜNYA YAA?..
HALDUN BEY AMAN YAVAŞ, BU SÖYLEDİKLERİNİZ PATRONUN KULAĞINA FİLAN GİDER?
EXPO
BİLİŞİM - BİLGİSAYAR TEKNOLOJİ FUARI.
GİDERSE GİTSİN ANUNA GODUĞUMUN İTİ!..
AMAN HALDUN BEY NELER SÖYLÜYOSUNUZ?..
YAA NASIL OLSA BİZİ DUYAMAZ! KONUŞ KARDEŞİM AÇILIRSIN...
ASLINDA DOĞRU VALLA... İPNE EVLADI!..
ÖKÜZ BİLGİSAYAR
BAVET
ULAN EŞŞOĞLUEŞŞEKLER DEMEK BENİM HAKKIMDA BÖYLE DÜŞÜNÜYOSUNUZ HA? SÖYLEDİKLERİNİZİ WEB KAMERADAN ANINDA TAKİP ETTİĞİM GİBİ GOLF MAÇINI YARIDA KESİP GELDİP BURAYA...
AAAH! PATRON SÖZLERİM YANLIŞ ANLAŞILDI!..
AAHH! PATRON VALLA O KONUŞTU! KENDİSİNİ UYARDIM AMA, AAH!

behicpek@leman.com.tr **Behiç Pek**

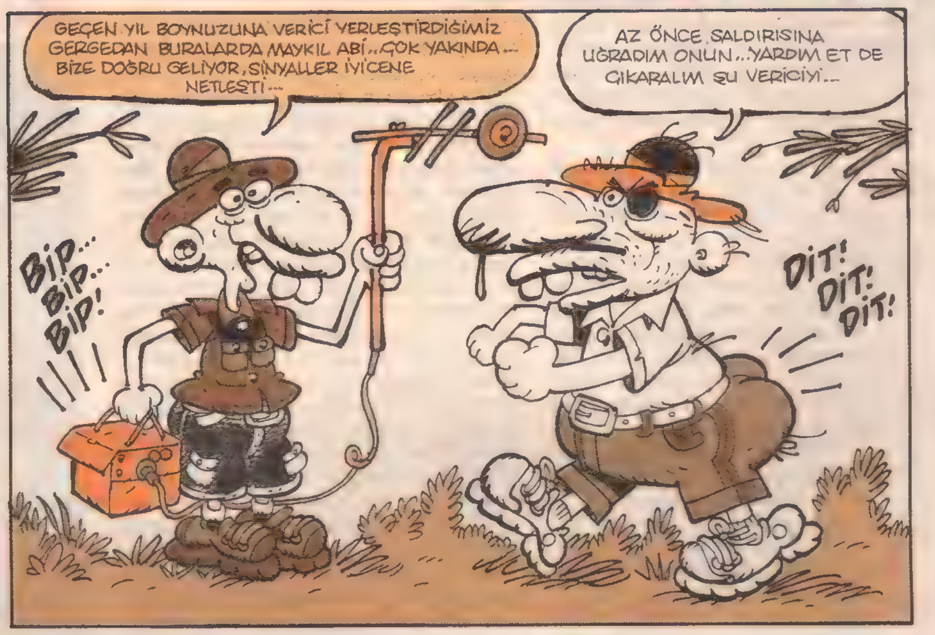
GEÇEN YIL BOYNUZUNA VERİCİ YERLEŞTİRDİĞİMİZ GERGEDAN BURALARDA MAYKIL ABİ.. ÇOK YAKINDA... BİZE DOĞRU GELİYOR, SİNYALLER İYİCENE NETLEŞTİ...
AZ ÖNCE SALDIRISINA UĞRADIM ONUN... YARDIM ET DE ÇIKARALIM ŞU VERİCİYİ...
BİP... BİP... BİP!
DIT! DIT! DIT!

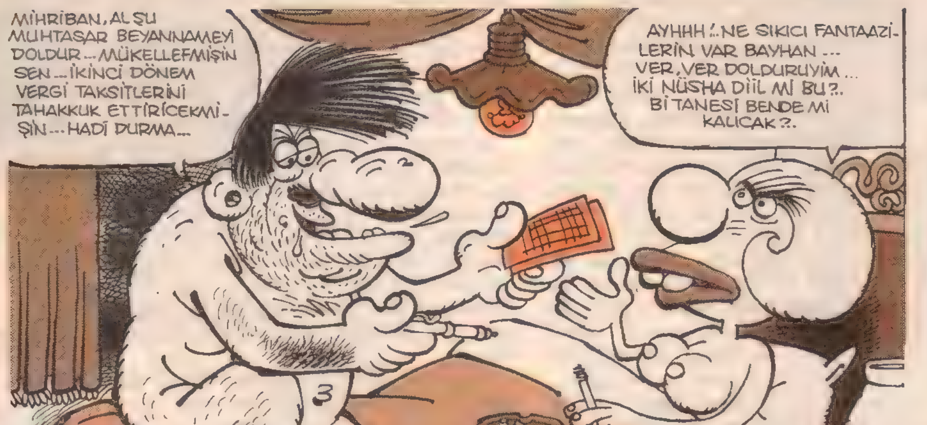
MİHRİBAN, AL ŞU MUHTASAR BEYANNAMEYİ DOLDUR... MÜKELLEFMİŞİN SEN... İKİNCİ DÖNEM VERGİ TAKSİTLERİNİ TAHAKKUK ETTİRİCEKMİŞİN... HADİ DURMA...
AYHHH!..NE SIKICI FANTAAZİLERİN VAR BAYHAN... VER, VER DOLDURUYİM... İKİ NÜSHA DİİL Mİ BU?.. Bİ TANESİ BENDE Mİ KALICAK?.
HAYIR!..ÖBÜRKÜSÜ KADEVE... ONU DA DOLDURACAN...

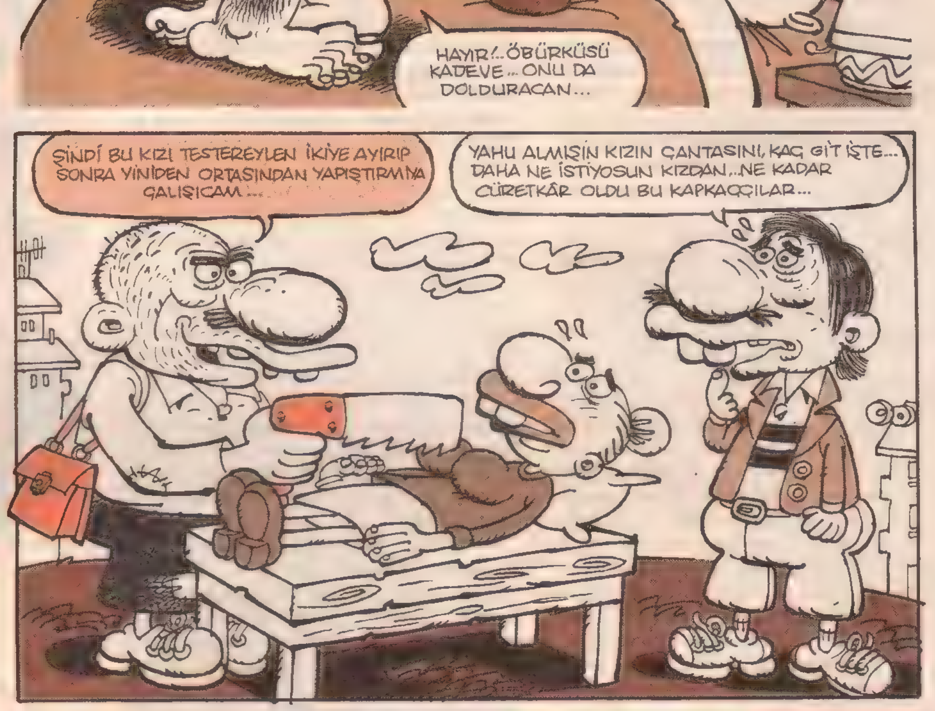
ŞİNDİ BU KIZI TESTEREYLEN İKİYE AYIRIP SONRA YİNİDEN ORTASINDAN YAPIŞTIRMIYA ÇALIŞICAM...
YAHU ALMIŞSIN KIZIN ÇANTASINI, KAÇ GİT İŞTE... DAHA NE İSTİYOSUN KIZDAN... NE KADAR CÜRETKÂR OLDU BU KAPKAÇÇILAR...

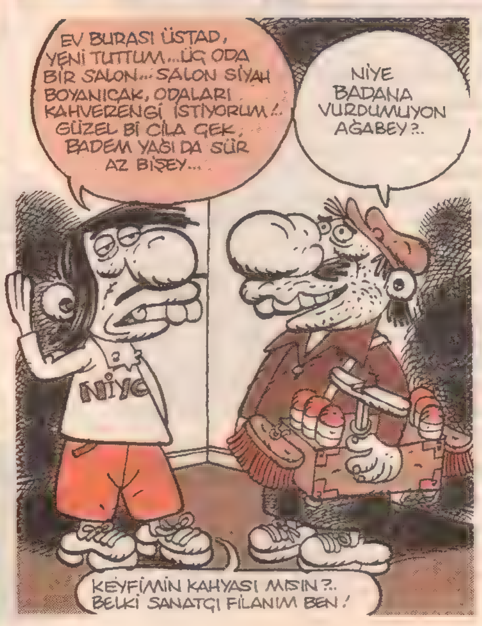
EV BURASI ÜSTAD, YENİ TUTTUM... ÜÇ ODA BİR SALON... SALON SİYAH BOYANICAK, ODALARI KAHVERENGİ İSTİYORUM!. GÜZEL Bİ CİLA ÇEK, BADEM YAĞI DA SÜR AZ BİŞEY...
NİYE BADANA VURDUMUYON AĞABEY?..
NİYC
KEYFİMİN KAHYASI MISIN?. BELKİ SANATÇI FİLANIM BEN!

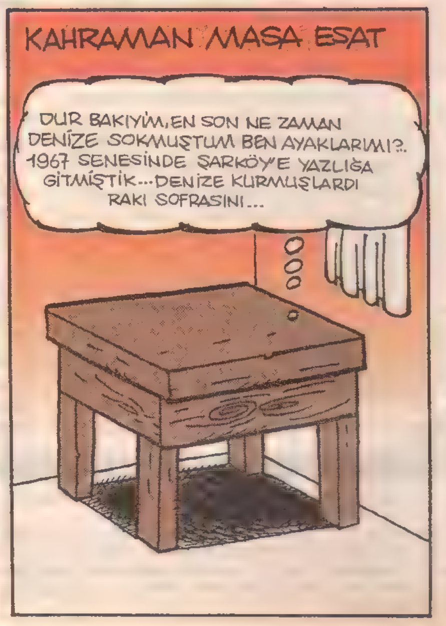
KAHRAMAN MASA ESAT
DUR BAKIYIM, EN SON NE ZAMAN DENİZE SOKMUŞTUM BEN AYAKLARIMI?. 1967 SENESİNDE ŞARKÖY'E YAZLIĞA GİTMİŞTİK... DENİZE KURMUŞLARDI RAKI SOFRASINI...

İkizler

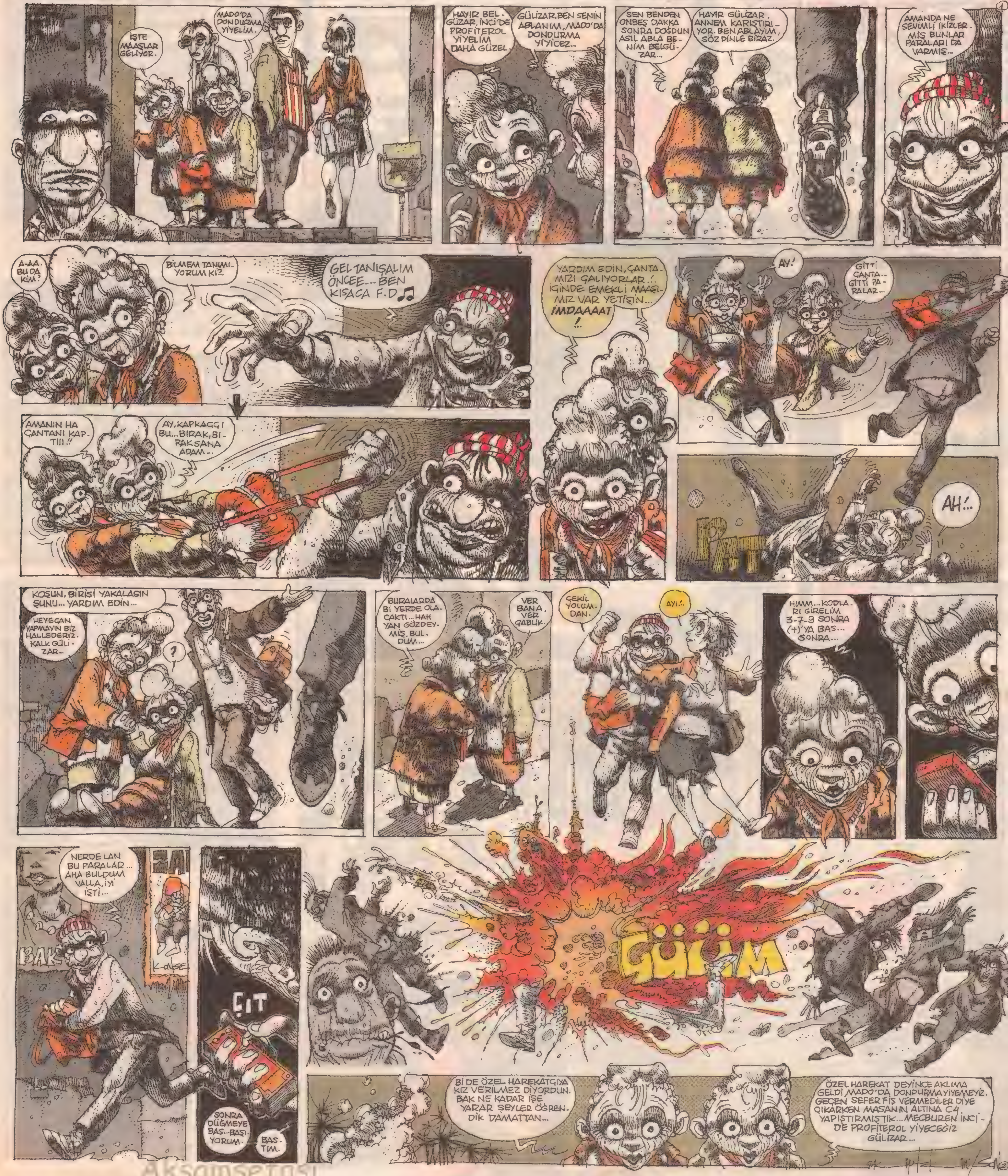
İŞTE MAAŞLAR GELİYOR.
MADO'DA DONDURMA YİYELİM.
HAYIR BELGÜZAR, İNCİ'DE PROFİTEROL YİYELİM DAHA GÜZEL.
GÜLİZAR, BEN SENİN ABLANIM, MADO'DA DONDURMA YİYİCEZ...
SEN BENDEN ONBEŞ DAKKA SONRA DOĞDUN ASIL ABLA BENİM BELGÜZAR...
HAYIR GÜLİZAR, ANNEM KARIŞTIRIYOR. BEN ABLAYIM, SÖZ DİNLE BİRAZ.
AMANDA NE SEVİMLİ İKİZLERMİŞ BUNLAR PARALARI DA VARMIŞ...
A-AA. BU DA KİM?
BİLMEM TANIMIYORUM Kİ?..
GEL TANIŞALIM ÖNCEE... BEN KISACA F.D ♫
AMANIN HA ÇANTANI KAPTIII!!
AY, KAPKAÇÇI BU... BIRAK, BIRAKSANA ADAM...
YARDIM EDİN, ÇANTAMIZI ÇALIYORLAR!! İÇİNDE EMEKLİ MAAŞIMIZ VAR YETİŞİN... İMDAAAAT!!
AY!
GİTTİ ÇANTA... GİTTİ PARALAR...
PAT
AH!..
KOŞUN, BİRİSİ YAKALASIN ŞUNU... YARDIM EDİN...
HEYECAN YAPMAYIN BİZ HALLEDERİZ. KALK GÜLİZAR...
?
BURALARDA Bİ YERDE OLACAKTI... HAH YAN GÖZDEYMİŞ, BULDUM...
VER BANA, VER ÇABUK.
ÇEKİL YOLUMDAN.
AYI!..
HIMM... KODLARI GİRELİM 3-7-9 SONRA (+)'YA BAS... SONRA...
NERDE LAN BU PARALAR... AHA BULDUM VALLA, İYİ İŞTİ...
BAK
KONSE
ÇIT
SONRA DÜĞMEYE BAS... BASIYORUM.
BASTIM.
GÜÜM
Bİ DE ÖZEL HAREKATÇIYA KIZ VERİLMEZ DİYORDUN. BAK NE KADAR İŞE YARAR ŞEYLER ÖĞRENDİK DAMATTAN...
ÖZEL HAREKAT DEYİNCE AKLIMA GELDİ MADO'DA DONDURMA YİYEMEYİZ. GEÇEN SEFER FİŞ VERMEDİLER DİYE ÇIKARKEN MASANIN ALTINA C4 YAPIŞTIRMIŞTIK... MECBUREN İNCİ'DE PROFİTEROL YİYECEĞİZ GÜLİZAR...

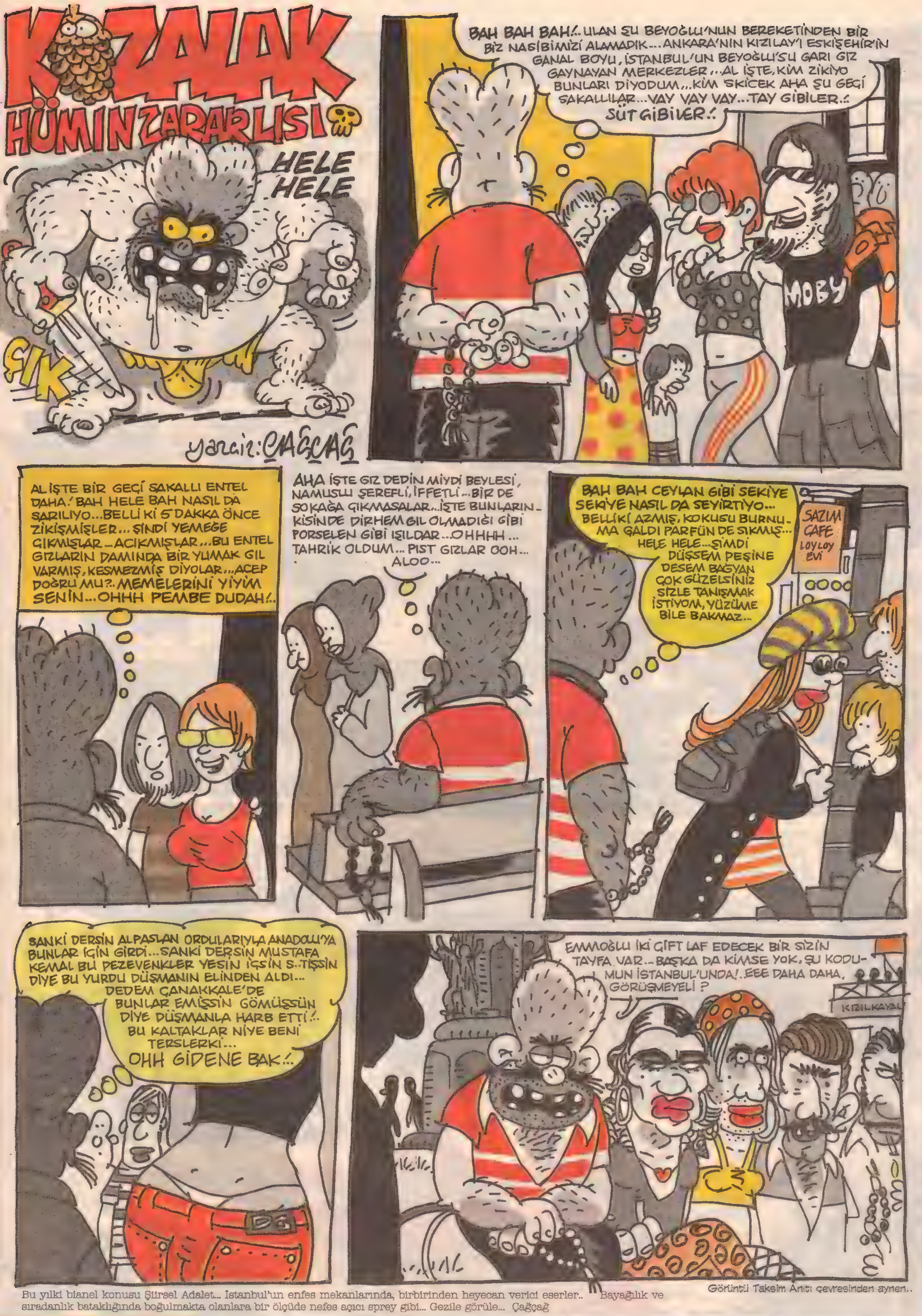
KOZALAK
HÜMIN ZARARLISI
HELE HELE
ÇIK
yazan: ÇAĞÇAĞ
BAH BAH BAH!.. ULAN ŞU BEYOĞLU'NUN BEREKETİNDEN BİR BİZ NASİBİMİZİ ALAMADIK... ANKARA'NIN KIZILAY'I ESKİŞEHİR'İN GANAL BOYU, İSTANBUL'UN BEYOĞLU'SU GARI GIZ GAYNAYAN MERKEZLER... AL İŞTE, KİM ZİKİYO BUNLARI DİYODUM... KİM SKİCEK AHA ŞU GEGİ SAKALLILAR... VAY VAY VAY... TAY GİBİLER.! SÜT GİBİLER.!
MOBY
AL İŞTE BİR GEÇİ SAKALLI ENTEL DAHA! BAH HELE BAH NASIL DA SARILIYO... BELLİ Kİ 5 DAKKA ÖNCE ZİKİŞMİŞLER... ŞİNDİ YEMEĞE GIKMIŞLAR... ACIKMIŞLAR... BU ENTEL GIZLARIN DAMINDA BİR YUMAK GIL VARMIŞ, KESMEZMİŞ DİYOLAR... ACEP DOĞRU MU?.. MEMELERİNİ YİYİM SENİN... OHHH PEMBE DUDAH!..
AHA İŞTE GIZ DEDİN MİYDİ BEYLESİ, NAMUSLU ŞEREFLİ, İFFETLİ... BİR DE SOKAĞA GIKMASALAR... İŞTE BUNLARIN KİSİNDE DİRHEM GIL OLMADIĞI GİBİ PORSELEN GİBİ IŞILDAR... OHHHH... TAHRİK OLDUM... PIST GIZLAR OOH... ALOO...
BAH BAH CEYLAN GİBİ SEKİYE SEKİYE NASIL DA SEYİRTİYO... BELLİKİ AZMIŞ, KOKUSU BURNUMA GALDI PARFÜN DE SIKMIŞ... HELE HELE... ŞİMDİ DÜŞSEM PEŞİNE DESEM BAĞYAN ÇOK GÜZELSİNİZ SİZLE TANIŞMAK İSTİYOM, YÜZÜME BİLE BAKMAZ...
SAZIM CAFE LOY LOY EVİ
SANKİ DERSİN ALPASLAN ORDULARIYLA ANADOLU'YA BUNLAR İÇİN GİRDİ... SANKİ DERSİN MUSTAFA KEMAL BU PEZEVENKLER YESİN İÇSİN S..TİŞSİN DİYE BU YURDU DÜŞMANIN ELİNDEN ALDI... DEDEM ÇANAKKALE'DE BUNLAR EMİŞSİN GÖMÜŞSÜN DİYE DÜŞMANLA HARB ETTİ!.. BU KALTAKLAR NİYE BENİ TERSLERKİ... OHH GİDENE BAK!..
EMMOĞLU İKİ ÇİFT LAF EDECEK BİR SİZİN TAYFA VAR... BAŞKA DA KİMSE YOK, ŞU KODUMUN İSTANBUL'UNDA!.. EEE DAHA DAHA, GÖRÜŞMEYELİ?
KIZILKAYAL
D&G

Bu yılki bianel konusu Şiirsel Adalet... İstanbul'un enfes mekanlarında, birbirinden heyecan verici eserler.. Bayağılık ve sıradanlık bataklığında boğulmakta olanlara bir ölçüde nefes açıcı sprey gibi... Gezile görüle... Çağçağ

Görüntü Taksim Anıtı çevresinden aynen..

feyzi@leman.com.tr

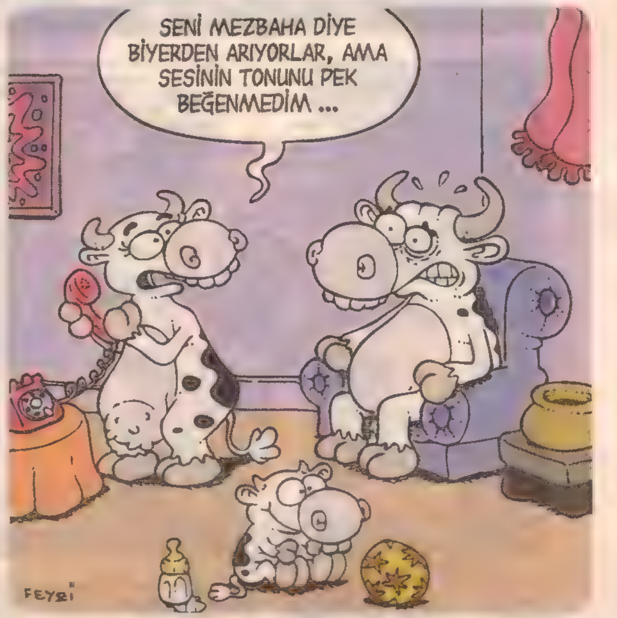
SENİ MEZBAHA DİYE BİYERDEN ARIYORLAR, AMA SESİNİN TONUNU PEK BEĞENMEDİM ...
FEYZİ

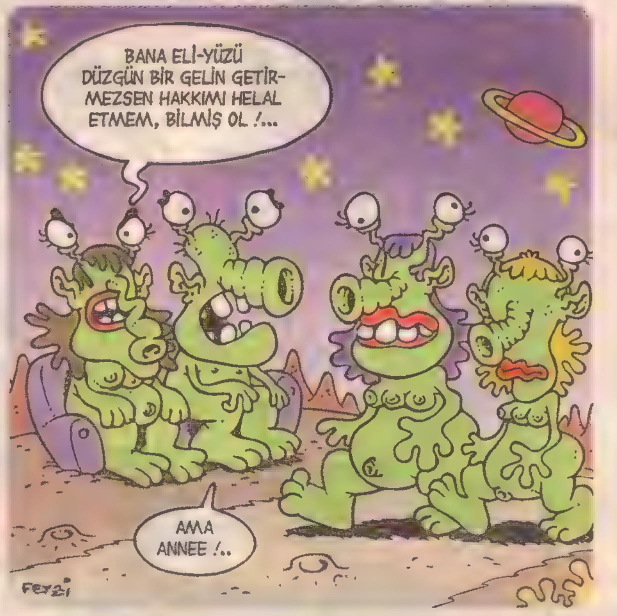
BANA ELİ-YÜZÜ DÜZGÜN BİR GELİN GETİRMEZSEN HAKKIMI HELAL ETMEM, BİLMİŞ OL !...
AMA ANNEE !..
FEYZİ

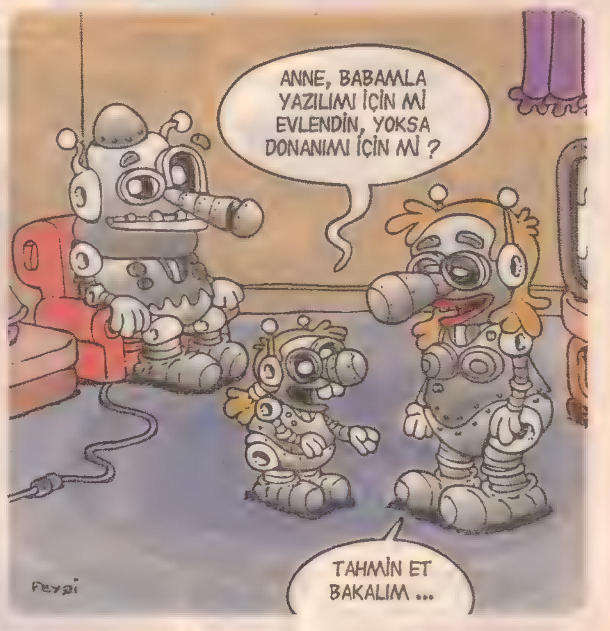
ANNE, BABAMLA YAZILIMI İÇİN Mİ EVLENDİN, YOKSA DONANIMI İÇİN Mİ ?
TAHMİN ET BAKALIM ...
FEYZİ

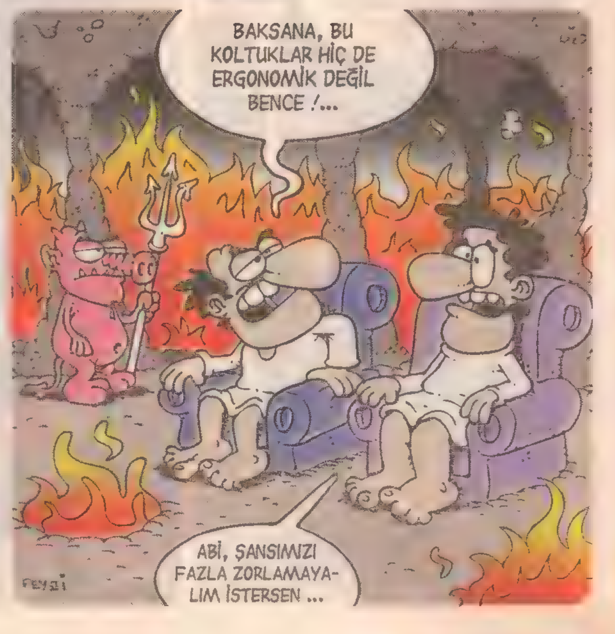
BAKSANA, BU KOLTUKLAR HİÇ DE ERGONOMİK DEĞİL BENCE !...
ABİ, ŞANSIMIZI FAZLA ZORLAMAYALIM İSTERSEN ...
FEYZİ

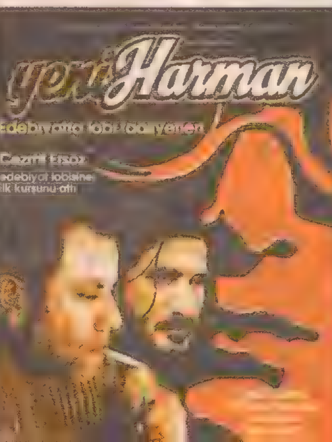
yeniHarman

yeniHarman'da bu hafta

Yazar ve yayıncı Adnan Özer; Edebiyat lobisini yeni Harman'da sarsıyor.

Edebiyat lobisine ilk kurşunu atan yazar Cezmi Ersöz'ün bombardımanı ortalığı birbirine katacak: "Bunlar popüler kültür pompacıları!"

KKTC'de tarihi seçimler yaklaşırken TKP eski başkanı, Kıbrıslı Muhalif, Yurtsever Birlik Hareketi (YBH)lideri Alpay Durduran Türkiye basınında İlk kez yeni Harman'a konuştu...

Şafak Türküsü; Etiyopya çöllerinde "Sınır Tanımayan Doktorlar" örgütünün paraları nasıl çalındı...Serap Öztürk yazdı....

8. İstanbul Bianeli'nde "Eksik Olan" ne? Alternatif Bienal yeniHarman'da

Mihri Belli, Yalçın Küçük, Eflatun Nuri, Dr. Harmonn Aleks, Tuncay Akgün, Kaan Ertem, Vedat Özdemiroğlu, Kerem Şenel, Barış Mutlu, Yudum Şaşmaz, Hakan G., Sefer Selvi, Fatih Kaan, Özge Turgut, Sezyum ve Kutlu Esendemir yeni Harman'da...

yeniHarman'ın "Edebiyatta lobi faaliyetleri" dosyası tozu dumanı birbirine kattı... Leman yazarı Cezmi Ersöz'ün zehir zemberek mülakatı, yazar Zeki Coşkun'un lobi yazarlarının yaldızlarını döktüğü ifadeleri ve yine LeMan yazarı Nihat Genç'in edebiyat dünyasını yerinden oynatan açıklamalarının yer aldığı yeniHarman, gördüğü yoğun talep üzerine

bir hafta daha gazete bayiilerinde

OYUN

Nihat Genç

(Doğu Konferansı heyetiyle, Tuncay Akgün ve ben İran'a gidiyoruz, yazımı bir çırpıda yazayım, dönüşte ödeşiriz. Gördüğümüz her AKP milletvekiline üç aydır yalvar yakar kulis yapıyoruz. Sonunda korktuğumuz başımıza gelmedi, AKP iktidarı ve Türkiye Devleti BM kararı olmadan Irak'a girmeme görüşünde birleşti. Sevincimiz sonsuz.)

Antropoloji kitaplarını okudukça götümle gülüyorum. Üstüne bir de bu kitapların ideolojisiyle hazırlanmış Discovery Channel ve benzerlerini izledikçe, batının, tarih, kültür, doğa, evrim hakkındaki ideolojik tezlerini alaya almaktan kendimi alıkoyamıyorum. Dünyamız, Avrupa merkezli bir ideoloji işgalinde. Batıdan gelen her bilim kitabı, Avrupa'yı dünyanın merkezine koyuyor. Sosyoloji, tarih, psikoloji, kültür, kitabın ilk yüz sayfası, yani, tarihçe bölümü, size kısa bir Avrupa özeti verecek, dünyanın diğer kısmını görmezden gelecek. Aklınıza hangi kavram, konu geliyorsa, bu kitaplar, Avrupa'daki gelişimin tarihini özetleyecek. Yani, alçak dağların hepsini onlar yaratmış. Oysa, Okyanus ortasındaki ıssız, kimsesiz adaları dahi nükleer denemeleriyle yokeden onlar. Nerden başlasak. İskender Hindistan'a kadar ordularıyla girince, büyük kahraman, büyük fatih, yanında felsefe hocaları, büyük bilge gibi ballı ballı anlatılır. Atilla'nın Roma'nın, Paris'in kapılarına dayanmasını ise Ortaasyalı çapulcuların istilasıyla açıklarlar. En hava attıkları konudan girelim, insan haklarından. Tam, altı-yedi asır kadınları yaktılar. Cadı adı altında yüzlerce yıl kadınların şeytan olduğuna inandılar. Nerde kadın görseler kazıklardan, işkencelerden geçirip, ateşe attılar. Yeryüzünün hiçbir kültüründe ilker, uygar, dağbaşı, şehir, kadınlar Avrupa kıtasında maruz kaldıkları vahşetle, soykırımla karşı karşıya kalmadı. Cadılık, neden Anadolu'da hiç yok. Diğer kültürlerde hiç yok. Cadılar, hristiyanlığa karşı komplo düzenlemiş yaratıklar olarak görülüp biteviye öldürüldü.

Kadın düşmanlığının hemen ardından yüzlerce yıl yahudi düşmanlığı yine Avrupa kültürünün eseri. Sürüldüler, kovuldular, insan yerine konulmadılar, bir milyon, beş milyon, siz deyin on milyon yahudi gaz odalarında yakıldı, sürüldü, öldürüldü. Dünyanın, ilkel, uygar, dağbaşı, şehir başka hiçbir yerinde yahudiler "öldürülecek şeytanlar" gibi görülmedi. Ne Çin'de ne Anadolu'da ne Hint'te yahudiler öldürülmedi. Dünyaya yahudi düşmanlığını öğreten Avrupa kıtasıdır. Labaratuvarlarında biyolojik ve kimyasal savaşları üretip üstelik bu kıyamet savaşlarını popüler hale getirdiler, yani her sıradan insan tek başına bir kimyasal savaş başlatabilir hale geldi, örnek şarbon!..

Despotizm, faşizm, nazizim gibi sert asker sultalığının doğurduğu Bonapartizm örnekleri batıda doğdu, Avrupa kıtasında. Despot devletleri, asker devletleri dünya, Avrupa'yla öğrendi. Irk teorisini icad edip dünyaya öğreten Avrupalılar'dır. Kadınları, kızılderilileri, diğer kültürleri, Afrika'yı, yahudileri, çingeneleri öldürüp yoketmeleri yetmedi, bir de, bu soysuz kültürlerini bize "üstün ırk, üstün kültür" diye yutturmaya çalıştılar. 18. ve 19. yüzyılda Afrika, Asya'yı yağmalamaya, yakmaya, yoketmeye kalkışan Avrupalılar, bunun fikir teorisini de filozoflarına yaptırttılar. Onlar ilkeldi, kendileri uygar. Sosyal darvinizmi icad ettiler: Evrim teorilerini siyasete, felsefeye döktüler, azgelişkin yapılar yaşam şansı bulamaz, doğayı ve tarihi çok gelişkin yapılar, hücreler, bitkiler, uygarlar geliştirir. Az gelişmiş dedikleri yapıların da öldürülmesinde bir mahsur yoktur. Bugün dünyanın en mutsuz çingeneleri Avrupa kıtasındadır. Yarı göçer ya da evsiz çingeneler konusunda Avrupa Parlamentosu henüz hakkaniyetli bir karar veremiyor. Dünyanın diğer kıtalarındaki çingeneler, hür, özgür, kültürlerince yaşayıp gidiyor. Kızılderililer'i tamamen tarihten, coğrafyadan kazıdılar. Yetmedi. Bugün Amerika'da oyların yüzde kırkına yakınını oluşturan büyük muhalif gruplardan hiçbiri halen Amerika'nın dünyaca ünlü kanallarında tek haber dahi geçmez, yine yok sayılırlar. Problem akıllarını sakladıkları yerde, teknikte. Irak'ta başımızdan aşağı nükleer bomba atmalarına gerek yoktu, buuum deselerdi, insanız, biz yine korkardık.

Daha derine inelim. Hani, yazıyı, ateşi biz bulduk diyecekler, dilleri varmıyor, fazla mı ayıp olur, diyorlar. Ateşe, yazıya sahip çıkmasalar da, yazı ve ateş dışında, teknolojinin ve evrimin ve kültürün tüm sıçramalarına sahip çıkıyorlar. Antropoloji kitaplarını da çoktan inşasına taa şebeklerden, Homo Sapiensler'den başladı ve Bush'la sona erdi. Hani biz şebekten, maymundan geldik diyoruz ya, işte ilk defa ayakta düz durmayı Avrupalılar öğrenmiş. Yani, ayakta ilk düz durup iki ayağı üzerinde yürüyenlerin Avrupa kıtasında yaşadığını söylüyorlar.

Daha ileri gidiyorlar, tekniğin başı sayılan, hatta aklın başı sayılan şu taş teknolojisini önce Avrupa kıtasında biz başlattık, diyorlar. Önce el baltası gibi taşları, ucu yontulmuş sivri, bıçaksı taşları Avrupalılar yapmış. Taşı, yonganlarından temizleyip ilk defa ok diye onlar kullanmış. Hatta, vurmalı çalgılar yapmışlar, yani, hazır bu kadar bilinmeyen derinliklere inince, hayvanların kaval kemiklerini, boynuzlarını kaval, flüt gibi kullanan onlar, müziği de icad eden onlar.

Discovery Channel ve yazdıkları antropoloji kitaplarının ideolojisi değil sadece bu, bilim dediğimiz işte bu fikirler. Bir örnek. Onlarca bilim adamı aylarca çalışıp tüm dünyada gösterime giren çok iddialı bir belgesel yapıyorlar. Güya ilkel insanları, evrimlerini, yani, Homo Sapiensleri anlatıyorlar. Önce şunu söyleyeyim. Sözbirliği etmişcesine bütün antropologlar insan beyninin ok, bıçak yontarak geliştiğinde hem fikir. Şu anda dünyada insan beynini okların, bıçakların yontulması ve kullanılmasıyla geliştiğine bütün bilimadamları inanıyor. Neyse. Belgeselde, ilkel günleri film olarak canlandırıp evrimleri safha safha anlatıyorlar. Afrikalı tarih öncesi insanların hayatı anlatılır. Film şöyle biter. Bizim Afrikalılar, hayvan mayvan avlıyor ama, salaklar, ne ok biliyor, ne silah, ne av.. Tabi bunları bilmeyince açlıktan kırılıp göçe başlıyorlar. Ne yapacaklar, Avrupa'ya doğru yola çıkıyorlar. Ve Avrupa kıtasına gelince bir hayvan görüp haklıyorlar. Aman Allahım ne görsünler. Avladıkları hayvanın üstünde o güne kadar görmedikleri ustaca oyulmuş taş bıçaklar, oklar.. Afrikalılar bu okları görünce hayrete ve paniğe düşüyor, hemen okları kutsal, tanrısal anlamlı olarak topluyor, bunlara totem gibi tapınıyor. Hayvanın üstünden bu ilk defa gördükleri okları çıkartıp koyunlarında saklıyorlar. O okları Avrupalılar yapmış yani. Yani o gün bugün onlar efendi, en zeki, en kültürlü, o gün bugün, biz onların oklarına, TV'lerine, arabalarına hayran, az gelişmişler...

Nerden devam etsek. Heredot'un tarihinde, eski Yunan'ın bu büyük yazılı metnine baktığımızda, kendilerine "uygar", dışardan gelenlere "barbar" diye "barbar" kelimesini ilk kullanan onlar. Barbarlık kelimesini ilk defa Persler için kullandılar, sonra biz Türkler için. Hadi biz ortaasya'dan geldik, uzaktık, anlayamadılar. Ama Persler'e barbar demeleri gülünç. Bugün İran'da, M.Ö. beş-altıncı yüzyıllara dair kaya rölyefleri ortada, bu rölyeflerde Pers kralı ünlü Dara'nın hizmetçileri, sarayı, teşrifatı, zenginliği, şiiri, Makedonya'ya, Mısır'a, Hindistan'a kadar sınırları, kültürü ortada. Daha bitmedi. Heredot'un tarihinde, komşu kavimlere durmaksızın saldıran onlar, ama bu saldıranlar "fatih, kahraman" oluyor, bir de komşu kavimlerin ruh haline bakalım, kocaları Yunanlılar tarafından öldürülen kadınlar Yunanlı kahraman savaşçılara çılgınca koşmuş, koynuna almış... Bu palavrayı bugün dahi sürdürüyorlar, CNN'de verdiler, Iraklı bir kızın Amerikalı askere aşkını, ayrıntılı öyküsüyle...

Velhasıl tarih öncesi çağların, karanlık çağların rönesansı kabul edilen üst paleolotik çağı da, Aydınlanma çağı gibi inşa eden onlar. Tüm rönesanslar onların. Tüm teknolojiler onların. Müzikler, kültürler, uygarlıklar, hepsi onların. Tabi bize de onların bokunu yemek düşüyor, yani çöplerini... Nükleer çöplerini getirip, gizlice denizlerimize atıp kaçıyorlar...

Bilimi biz icad ettik, diyorlar. Bilimin icadına tarih olarak da Rönesans'ı, Aydınlanma çağını gösteriyorlar, çünkü, maddenin yasalarını ilk ortaya koyan, formüle eden, biziz, diyorlar. Tabii bilimi icad eden onlar olunca, bizleri de büyü çağında kabul ediyor. Büyü, bilimin düşmanı. Avrupa kıtası dışında yaşayanlar, büyüyle, saçma sapan düşüncelerle uğraşan insanlar olarak görüldü, yüzlerce yıl. İşte o kahraman batılılar büyüye son verip bilimi kurdular. Ancak, şimdi tartışmalar değişti. Çünkü, büyünün gerçek bilim, bilimlerin bilimi olduğu ortaya çıktı. Batı bilimi, eşyanın, maddenin sır-

Devamı 15. Sayfada ☞

ramize.erer@leman.com.tr

RAMIZE ERER

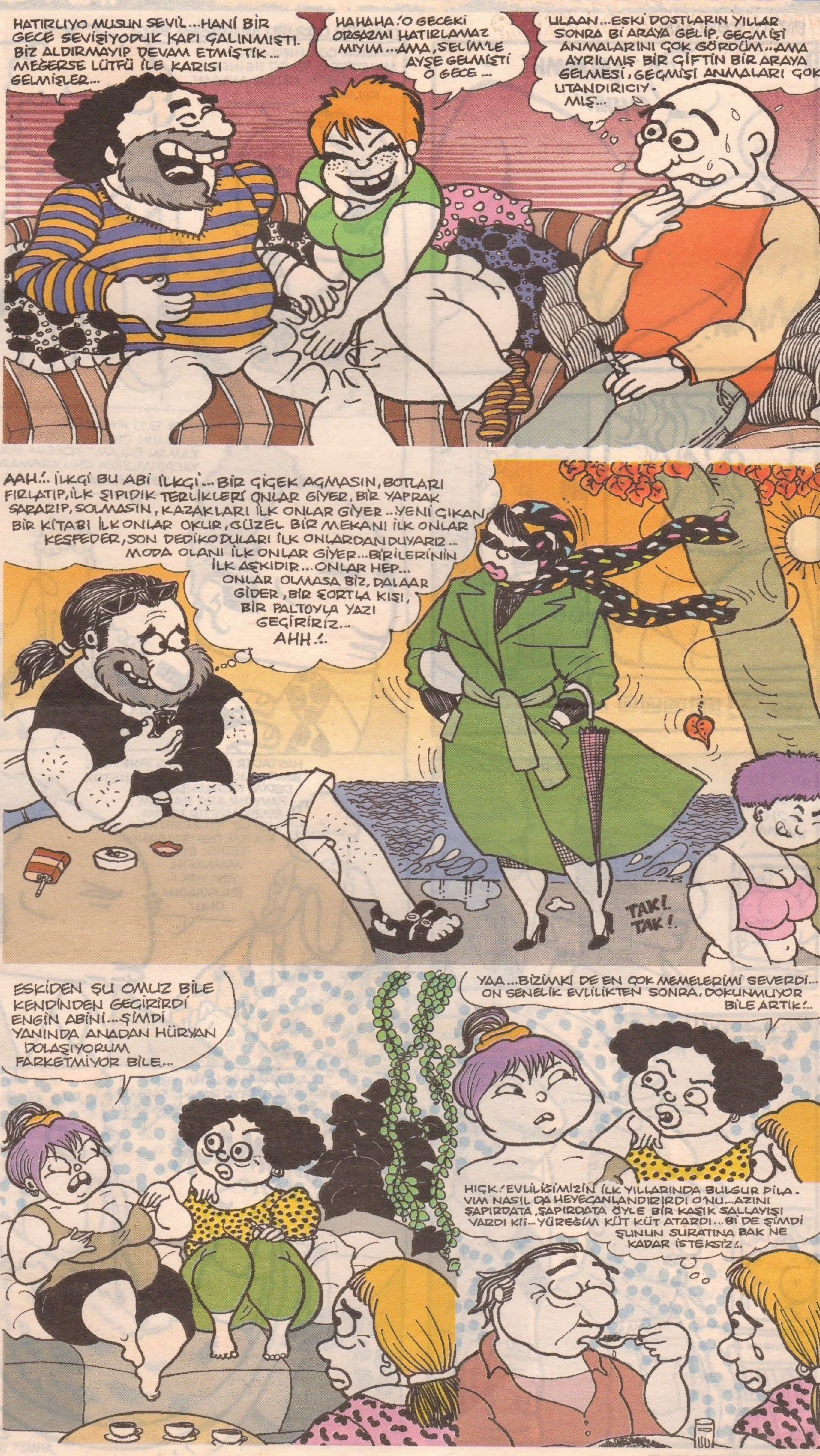
HATIRLIYO MUSUN SEVİL...HANİ BİR GECE SEVİŞİYODUK KAPI ÇALINMIŞTI. BİZ ALDIRMAYIP DEVAM ETMİŞTİK... MEĞERSE LÜTFÜ İLE KARISI GELMİŞLER...
HAHAHA! O GECEKİ ORGAZMI HATIRLAMAZ MIYIM...AMA, SELİM'LE AYŞE GELMİŞTİ O GECE...
ULAAN...ESKİ DOSTLARIN YILLAR SONRA Bİ ARAYA GELİP, GEÇMİŞİ ANMALARINI ÇOK GÖRDÜM...AMA AYRILMIŞ BİR ÇİFTİN BİR ARAYA GELMESİ, GEÇMİŞİ ANMALARI ÇOK UTANDIRICIYMIŞ...
AAH!.. İLKÇİ BU ABİ İLKÇİ... BİR ÇİÇEK AÇMASIN, BOTLARI FIRLATIP, İLK ŞIPIDIK TERLİKLERİ ONLAR GİYER. BİR YAPRAK SARARIP, SOLMASIN, KAZAKLARI İLK ONLAR GİYER...YENİ ÇIKAN BİR KİTABI İLK ONLAR OKUR, GÜZEL BİR MEKANI İLK ONLAR KEŞFEDER, SON DEDİKODULARI İLK ONLARDAN DUYARIZ.. MODA OLANI İLK ONLAR GİYER...BİRİLERİNİN İLK AŞKIDIR...ONLAR HEP... ONLAR OLMASA BİZ, DALAAR GİDER, BİR ŞORTLA KIŞI, BİR PALTOYLA YAZI GEÇİRİRİZ... AHH!..
TAK!. TAK!.
ESKİDEN ŞU OMUZ BİLE KENDİNDEN GEÇİRİRDİ ENGİN ABİNİ...ŞİMDİ YANINDA ANADAN HÜRYAN DOLAŞIYORUM FARKETMİYOR BİLE...
YAA...BİZİMKİ DE EN ÇOK MEMELERİMİ SEVERDİ... ON SENELİK EVLİLİKTEN SONRA, DOKUNMUYOR BİLE ARTIK!..
HIÇK! EVLİLİĞİMİZİN İLK YILLARINDA BULGUR PİLAVIM NASIL DA HEYECANLANDIRIRDI O'NU...AZINI ŞAPIRDATA, ŞAPIRDATA ÖYLE BİR KAŞIK SALLAYIŞI VARDI Kİİ-YÜREĞİM KÜT KÜT ATARDI...Bİ DE ŞİMDİ ŞUNUN SURATINA BAK NE KADAR İSTEKSİZ!..

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

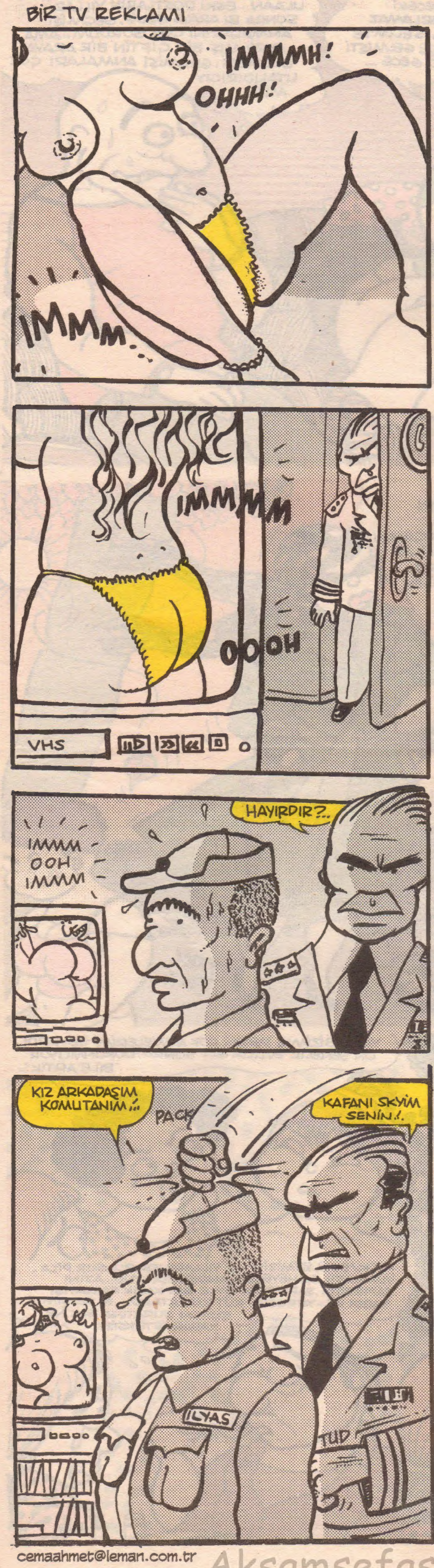

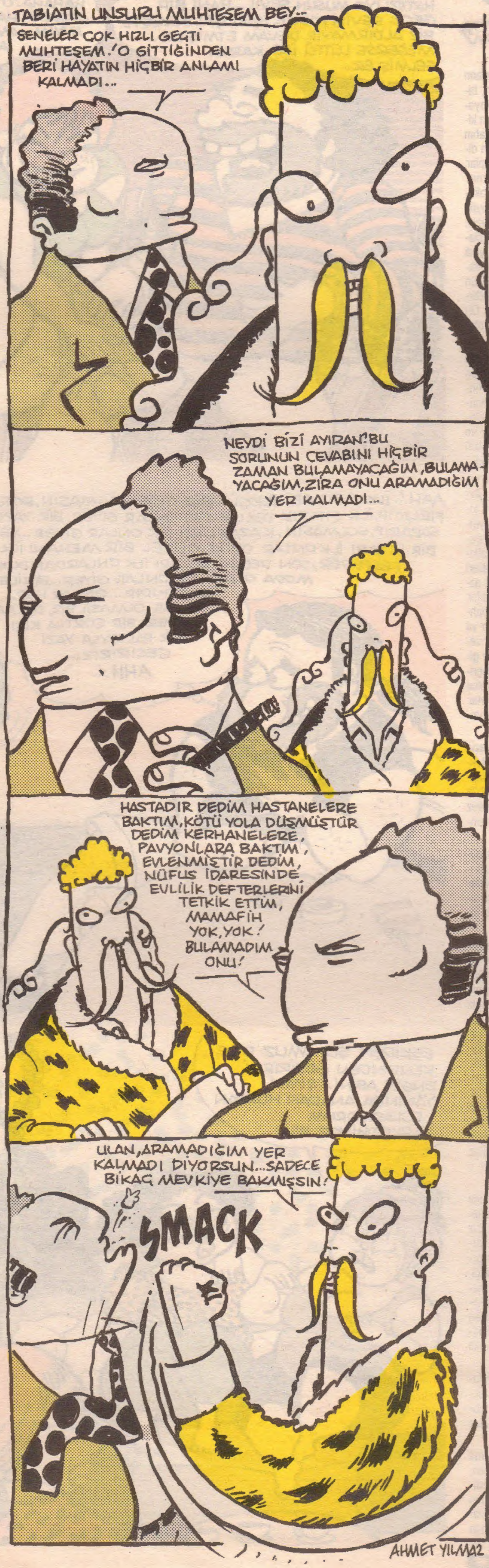
TABİATIN UNSURU MUHTEŞEM BEY...
SENELER ÇOK HIZLI GEÇTİ MUHTEŞEM.!O GİTTİĞİNDEN BERİ HAYATIN HİÇBİR ANLAMI KALMADI...
NEYDİ BİZİ AYIRAN?.BU SORUNUN CEVABINI HİÇBİR ZAMAN BULAMAYACAĞIM, BULAMAYACAĞIM, ZİRA ONU ARAMADIĞIM YER KALMADI...
HASTADIR DEDİM HASTANELERE BAKTIM, KÖTÜ YOLA DÜŞMÜŞTÜR DEDİM KERHANELERE, PAVYONLARA BAKTIM, EVLENMİŞTİR DEDİM, NÜFUS İDARESİNDE EVLİLİK DEFTERLERİNİ TETKİK ETTİM, MAMAFİH YOK, YOK! BULAMADIM ONU!
ULAN, ARAMADIĞIM YER KALMADI DİYORSUN...SADECE BİKAÇ MEVKİYE BAKMIŞSIN!
SMACK
AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Tülün ardından, dışarıdaki trafiğe baktım. Arabalar çok yavaş ilerliyor; şu gereksiz tramvay yolu inşaatı yüzünden. Bazen de dakikalarca duruyorlar; o zaman, içindeki insanları izleme fırsatım oluyor. Tülün beni gizlediğini sanıyorum. Fakat onları görüyorsam, onlar da.. Böyle bir doğa yasası mevcut ya; gördüğün şey tarafından, sen de görülebilirsin. Yalnız şimdi, bir de tül var arada. Çok acayip bi dekorasyon eşyası şu tüller! Üzerindeki minicik boşluklardan bir tanesi bile, koca caddeyi gösterebilir. Dışarıdan bakılınca ise, boşluklar sıklaşmakta. Mesafeyle ilgili bi durum yani. Camın kenarındaki masada oturuyorum.. İki katlı bir otobüs durdu dışarıda. İkinci katındaki yolcuları, camın tül bulunmayan üst kısmından, daha çıplak görebildim. Yolcuların çoğu, yorgun gibi. Bazıları cama başlarını yaslamış, uyukluyor. Çok fazla da seyredemedim zaten, ayıp. Baktığım kişi, birden uyansa ve Brolölööh! diye, ağzıyla eliyle tuhaf hareketler yapsa bana?! Uzak mesafeden, rahat davranabiliyor insan! Vapurda kenarda otururken, turist taşıyan tekneler geçer ilerden. El sallar turistler bazen bu tarafa. Bi kere karşılık verdim, el salladım ben de. Ve bir kez de, karanlıkta yapmıştım bunu. Haydarpaşa Garı'nın önünden geçiyordu vapur. Bi adam silueti, elini kaldırdı, salladı. O gün neşeliydim ve karşılık verdim; fakat herif el mi sallamıştı, başka bi hareket mi çekmişti, bi türlü emin olamadım sonra! Belki kaptanın bi arkadaşıydı, ben de salak gibi.. Her neyse, bunlar istisnâi durumlar elbet. Önüme her çıkana maymun gibi karşılık verecek değilim.. Bir yanıt isteniyorsa ancak. Kafe sahibinin yaptığı şekilde: Yüzüme baktı, "nasıl?" dercesine. Müziği değiştirmişti. Gülümseyip kafamı salladım, "nefis" dercesine.. Bethovın'ın, Ay ışığı senfonisiymiş. Klasik müziği severim, ama senfoni isimlerini henüz aklımda tutamıyorum. Ay ışığı senfonisi, üç bölümden oluşuyor. Birinci kısım tanıdık, duyunca hatırlanıyor. Gayet romantik bişiy. İkinci bölümü, hiç dinlememiştim sanki. Tempo yükseliyor orada.. Üçüncü bölümü de bekler, kalkarım sonra diye düşündüm. Biraz yürümeli yine.. Arasıra buraya uğruyor, bir kahve içip klasik müzik dinliyorum. Sakin bir yer. Hattâ çok sakin, ıssız! Kimse olmuyor bazen ben gittiğimde. İnsanlar bu tür müziği pek sevmiyor demek ki. Belki dekorasyonda da biraz değişikliğe ihtiyaç var. Şu durumuyla, bana fazlasıyla yetiyor ama sonuçta. İstediğim şey kahvemi içmek, biraz müzik, ve sonra sokağa çıkmak.. "Ne kadar çok mersedes var, dikkatini çekti mi?" diye sordu kafe sahibi.. "Evet," dedim.. Sokaktaki arabaların çoğu pahalı modellerdi ve onların yarısı da mersedesti. "İnsanlarda para var," dedi.. "Hepsinde değil," dedim. "İhracat ithalat, borsacı menajer, bankacı reklamcı, halkla ilişkiler müdürü filan!? Şu adam, Ay ışığını bestelerken, o dönemde böyle abuk sabuk meslekler yoktu herhalde.." Dolayısıyla, o şanslı mıydı? Bunca pislik görmediği için. Ama o da başka pisliklere rastlamış olmalı. Çünkü yapamazdı; böyle bir coşkuyu ve gerilimi yakalayamazdı başka türlü! Bir sıkıntının, bir derdin peşinden geliyordu bu coşku anları, hattâ tam o sırada!.

Üçüncü bölüm başlamıştı.. Sokağın köşesindeki, büyük bez afişe baktım. Rüzgarda sallanıyor ağır ağır. Ne yazdığını okuyamadım. Yalnızca salınması hoşuma gidiyordu zaten. Arasıra da, karşı binaya bakıyorum. En üst katın penceresi açık. Kirli bir perde dalgalanıyor. Kenarda, tuhaf bir yerde ise, arkası nereye denk geliyorsa, dışarı ağzını çıkarmış küçük bir boru var. Şarıl şarıl su dökülüyor aşağıya. Binanın sıvası eskimiş; kirli, gri bir renk. Ve ıslaklık.. Yani?. Güzel bir müzik dinlerken meselâ, neden 'her türlü eskilik ve yıpramışlık, aptalca bir bez afiş bile' insana güzel görünüyor diye düşündüm. Böyle düşününce de, o anda tüm pisliği, belâyı bi anlığına üzerime çekmiş oldum! Çiviyle küçük bir delik açıp kafama, içeri sızmalarına müsade etmiştim. O yüzden, hemen bir cevap yetiştirmedim. Güzel işte dedim, ne hissediyorsan öyle. Aptalca, zehirli fikirlerini sonraya sakla. Şurda keyif çat biraz be adam. Çıkarsın sonra dışarı, mızmızlanırsın istediğin kadar.. Sızlanmayı, bazen iyi beceriyorum gerçekten. Anaanem, sürekli sızlanırdı, "ah bacağım, ah şu romatizmam, ölücem," derdi gece boyu. Yıllarca beraber yattık yanyana. Her gece iniltilerini, sayıklamalarını dinledim. Gene de sokuldum koynuna, yaşlı bedenine. Onun acısı dindiğinde, uyudum ben de.. Sızlanmanın, püf noktalarını keşfettim sonra! Bir kere, yalnız kalmak gerekiyordu, sağlam bir sızlanma eylemi için. Böylece kimseyi rahatsız etmeden istediğiniz kadar oflayıp puflayabilirsiniz. Ve asla bir avuntu çabası yok burada! Çünkü, sahici bir sızlanmadan bahsediyorum: Aaaığ, ne olucak benim durumum, aptalım, yetersizim, güçsüzüm, zavallıyım, çaresizim! Bunlar, yalnızca ana başlık konuları. Kabaca, bire bir tekrar edilmiycekler elbet. O büyük soyut parçalar, küçük küfürler ve şikayetlere bölünüp, düzgünce sızlanılacak!. Ve gariptir, avuntu, her zaman bir köşede, pusuda bekler! İnsan, kendine isteyerek zarar veremez çünkü. Sızlanma yeterince sürdüğünde, avuntu'nun, gölgesi bile olsa üzerimize düşüyor. Ufacık bir yorgan gibi azıcık örtse yeter. Sabaha kadar titretirse de, kıç açıkta yatmaktan iyidir.. Ve çoğu zaman da, işte böyle olur zaten! Sızlandığımı düşünürken, aa bi bakmışım, bayaa akıllı laflar ediyorum hani. Avuntu bu kez, kendiliğinden araya girer. Demek ki, sağlıklı düşünceymiş temel olan! İnsanın, hiçbirşeyi yoksa bile, düşünceleri, duyguları vardır. Onu bari mutlaka korumalıyım ki, sonra peşinden küçük bir fikir oluşsun, ardından ufak bi hareket, ve sonuç!. İçimizden geçenleri (düşündüklerimizi) bile inkar edip, korumazsak, off, bu kadarı insafsızlık işte. Başlangıç noktası o kısımdır çünkü!.. Peki bu arada, umutsuzluk? Ona da birşey demeli. Umutsuzluk, kişisel bi kavramdır. Bazı hesaplamalar yapılacaksa eğer, her zaman için daha sağlam bir yöntem: ihtimaller ve olasılıklar vardır. Fazla kişisel düşünce, insanın kafayı sıyırmasına yol açabilir. Dışlayabilirken, her vakit de bizi içine katabilecek, sürüp giden bir yaşam akıyor etrafımızda. Neler olacağını, asla önceden bilemiycez! Pek teselli verici değil ama, tutunulacak sağlam bir gerçekliktir gene de. Bu bilgi durur bi kenarda, biz gene eski sızlanmalarımıza devam ederiz. Birazdan, küçük bir gösteri sunabilirim belki. Önce, ne şanssız adamsın lan diye başlarım! Müthiş sızlanma başlangıçlarından biridir! Çünkü şans ne, kim şanslı, hepsi birbirine karışır oracıkta! Sonra, acımazsam hiç kendime, 'güçsüzsün sen' derim! İstediklerini yapabilecek gücün yok. Bişeyler var sanıyorsun ama, eeh, fasa fiso! Böylece, neredeyse dibe vurmak üzereyken.. "sızlandığımı" farkederim?. Yani, benim, yapabildiğim birşeydir bu! Sızlanabiliyorsan eğer, şunu da yapabilirsin, bunu da yapabilirsin; ve önümde birdenbire açılan yolu görürüm. Biraz tuhaf belki ama, karşılaştığım şey sahiden budur işte. Yapabilmek. Yaptığını farketmek, 'Bilinç' denen o mükemmel yardımcı! Neysem, o kadarının farkına varmak..

Ay ışığı senfonisinin üçüncü ve son bölümü de bittiğinde, ayağa kalkıp, borcumu sordum.. Dinlenmiş sayılırdım bayaa. Dinç, taze bir ruhla çıktım dışarıya.. Ve vakit kaybetmeden, "hayat ne zor yahu! isteklerimin çoğu olmıycak galba!" şeklindeki klasik bir sızlanmayla başladım hemen.. Hiç de inandırıcı gelmemişti fakat! Olmamıştı bu kez.. Evet, hayatın zorluğunu, pisliğini filan gene hissediyordum da, ağız tadıyla şöyle sızlanamadıktan sonra!. Eh, öyleyse mutlu oluyım bari dedim. Biraz mutlu oldum. Derken, çok saçma, tekrar sızlandım: "Sen mutluluğu hak etmiyosun oğlum" şeklinde.. Hadi lan! Bu kadarını da kimse yemez artık.. Uzakta, havuzun karanlığında, ilkokulun köşesi kadar bir mesafede, avuntu'yu görüyordum!. O kadar sıcak ve hoşgörülü ki, ne şekilde saçmalasam sadece gülümsüyor!.

Nihat Genç

13. Sayfadan Devam

rını merak ederek büyüdü, bunu" büyülerden" öğrenmiş olamaz mı? Bugün, büyüyü neden küçümsediğimizin aptallığını yaşıyoruz. Büyü, geçmiş, eski kültürlerin bilimiydi. Bugün dahi birçok büyünün sırları keşfedilemedi. Basitçe özetleyelim, diyelim, nazar, manyetik sırları henüz keşfedildi. Ve diyelim değişik yüzlerce maddenin, taşın, insan ve doğa üzerindeki etkisi. Bu sizde şöyle bir fikir yaratmaz mı, bu taşın içinde ne var, bundaki sır, çekicilik, koruyuculuk, özellik nedir, bu merak, bu maddenin içini kurcalamak düşüncesi, az birşey mi? Bugün bu taşların manyetik güçleri çoktan anlaşıldı, bir büyü değil, eski çağların büyük bilimi olduğu ortaya çıktı. Daha basit söyleyelim, bulutların geleceği, yağmur yağacağını siyatiklerinden öğrenen insanı kehanetçi, palavracı diye suçlayabilir miyiz? O halde, annemin gözüm seğirdi mektup gelecek demesi, her defasında da mektup gelmesinin nedenleri bir zaman sonra anlaşılacak. Yani, bilim yaptım diye gerinme. Ne büyüleri vardı insanların, kavimlerin, kültürlerin, hala sırrına vakıf değiliz. Tüm insanlığın ortak kültürüdür bu, bir saat ve zamandan sonra bunu ayırıp, kardeşim bak, biz başlattık bunu demek, Avrupa merkezli kültürün ideolojisi. Şöyle demek daha bilimsel olmaz mı, bu kültür tüm insanlığın mirası!..

Mesela, avcı-toplayıcılar, ormanlarda bitkilerle yaşayıp geçinen kavimlerin bilimi yok muydu? Teknolojileri geri miydi? Bugün yüzlercesinin sırrı kaybolmuş bulamıyoruz, ama tüm tıp alanına sirayet edeceği artık kesin, ileriki çağların tıbbı olacağı kesin Lokman Hekim'e ne buyurursunuz. Bu avcı-toplayıcıların hangi bitkileri, nasıl, ne için kullandıklarını bugün biliyoruz. Bitkilerin kökenlerindeki bu kadar esrarengiz bilgilere, şifalara, sırlara sahipti yerliler. Şüphesiz bu bilgileri nesilden nesile aktarmış, yaşamlarını, hastalıklarını iyileştirmiş, yani, kötülükleri defetmişler..

Batı, ikibin yıldır şarapla yatıp şarap kültürüyle kalkıyordu, sosyal hayatları bir nevi şarapla kuruluyordu, ne oldu, otuz yıl geçmedi, Avrupa kıtası esrarın, maruananın gücü karşısında pes etti. Akupunkturdan hiç söz etmeyelim. Değil başka tür bir tedavi yöntemi, bambaşka, apayrı bir bilimin öncüsü.

İzliyorsunuz Discovery Channel'i, bize beyaz ayıları anlatıyor. Ayı, soğuk buzlu sulara girip çıkıyor. Aman Allahım o da ne, hemen ideoloji ve beyin yıkamaya dalmışlar. Şunu özetliyorlar: Ayıları bu haliyle bıraksak hepsi ölür. İşte yanımızda getirdiğimiz şırıngalar, haplar, buz deliciler, yani üstün teknolojimiz olmazsa, asla yaşayamayacaklar, soyları tükenecekmiş. Uçsuz bucaksız deryaların altında balıklara bir huzur vermediler.. Çevrecilik anlayışları bu. Çevre kanalları durmaksızın önce hayvanların hüzünlü hikayelerini, yani, soylarının karşılaştıkları felaketleri anlatıyor. Zaten, teknolojiye sahip olmayan her kültür, onlar için acıklı. Sonra, mucizevi batının teknolojisi, Malkoçoğlu gibi gelip onları buzlu denizlerden kurtarıyor. Sonra, gidiyoruz Afrika'nın taa ortasına. Bakıyoruz, filler ağlıyor. Kameralar fillerin gözyaşlarına odaklanıyor ve fonda hüzünlü bir "klasik batı müziğinden" parça çalıyor... Niyeymiş. Ortam kötü. Soyları tükeniyor. Ne yapacağız, batının teknolojisiyle bu ağlayan fillere mutlu ormanlar yapacağız, aşılar vuracağız. Afrika milyonlarca yıl meyve ağaçlarının altında mutlulukla yaşadı, ta ki Avrupalılarla karşılaşıncaya kadar. Elli yıldır Afrika'da açlık, hastalık, felaketler... Objektifler, ilaçlar, haplar, şırıngalar, helikopterler, hepsi sıraya dizilip fillerin etrafında havadan karadan çekimler... Filleri kurtarıyorlar. Ağlayan fillerin başı üstünde dönüp dönüp teknolojileriyle mutluluk getiriyorlar...

İyi de senin Kuzey Kutbu'nda işin ne? Onu da öğreniyoruz. Petrol arıyorlar. Buz dağlarını parçalıyor, ıssız ve masum denizlerin göbeğine milyon ton ağırlığında dev gökdelenlerden daha büyük platformlar inşa ediyorlar. İnsan aklının almayacağı binlerce çirkin deney yapıyorlar. Tüm kutupları, çevresini, doğasını, hayvanları kobay diye kullanıyorlar. Ama, bizlere, tam tersini inandırmaya çalışıyorlar. Çevreyi kurtarıyoruz.

Çevre kanalları sayesinde öğreniyoruz ki, batının teknolojisi olmasaydı, bugün dünyada insan ve hayvan soyunun yaşamasına imkan yoktu. Çevre kanalı değil, "teknoloji tanıtım, reklam kanalı"..

İşte nükleer silahlar. Nükleer santraller. Avrupa kıtasında yaşayan her yurttaş nükleer santraller sayesinde elektriğini nerdeyse bedava kullanır. Ama İran yaparsa, olmaz, onlar vahşi, barbar, şeytan, hemen öldürülmesi gereken terörist islamcı olur. Avrupa kıtasında ise, dünyayı yüzbin defa yokedecek nükleer santraller. Ama, çevre kanalı yine iş başında, çünkü, öyle titiz, öyle bakımlı, öyle dikkatliler ki, hiç ama hiçbir sorun olmadığını bize anlatıyor.

Kültürlerini, nükleer bombalarla ayakta tutuyorlar, siyaset bilimleri bu, uygarlıklarını nükeer bombalarla yaşatıyorlar, insanlıkları, ahlakları ve ideolojileri bu.

Ve bu nükleer bombalar, batı dışı toplumların başına düşerken yaptıkları tek şey, son derece gelişmiş objektif ve kameralarla bu bomba görüntülerini yakalayıp, sıcacık kanepelerine uzanmış batılı siyaset ve bilimadamlarına görsel şovlar düzenlemek.

Kendi ürettiği herşey değerli, pahalı, bir numara. Diyelim, fıstık üretiyor, cips üretiyor, bir küçük paketi, reklam, reklam, yine reklam, iki dolara satar. Diyelim, insan beslenmesi için bir mucize olan muz, besin olarak en büyülü zenginlikteki muzları Afrika'dan bedava getirip Avrupa'da beleşten dağıtır, buna da halkıma sosyal hizmette bulundum, der.

II. Dünya Savaşı'ndan beri, Almanya, Güney Kore, Japonya, bu üç ülke de siyasi olarak Amerika'nın egemenliğinde. Ve Amerika bu üç ülkeye de inanılmaz krediler, imkanlar açtı, pazarlar, kotalar, inanılmaz. Ve elli yıl yatıp kalkıp bize dayattılar, bakın onlar nasıl kalkınmış. Ulan puşt. Onların askeri var mı? Köle ülkeler başka ne yapacak... Oturup, robotmuş, teypmiş, telefon mu uğraşacak. Ve işte Almanya, Amerika'nın bu onursuz esirliğinden kurtulmak için kalktı Fransa'yla birleşiyor. Koca Bosna, koca Irak kan gölüne döndü, o büyük siyasetler, kurumlara ne oldu, seyrettiler. Şu bizim ekonomisi berbat, hırsızların elindeki Türkiye, imkanları zayıf, zavallı Türkiye, kalktı Amerikan askerlerini Güneydoğu'dan kovdu... Hangisi kovabilirdi, kim kovdu?

Kalkmışlar bizim kurbanımızla, kokorecimizle uğraşırlar, ya şu İspanyollar'ın boğaları.. Kılıç darbeleriyle öldürülmesi. Öldürmenin estetiğini, zevkini çıkarmaları. Boğayı öldürürken topluca zevkin doruğunda onbinlerce insanın galeyana gelmesi. Avrupa parlamentosu yasaklayamadı, işte. Aynı parlamento, Ruslar'ın Çeçen işgaline, Ermeniler'in Azerbaycan işgaline ses çıkarmadı...

Dört-beş yaşında aklı, şuuru, muhakemesi, dili olmayan bebek ve çocuklara, acımasızca, reklam üstüne reklam, beyinlerini, resimle, imgeyle tekrar tekrar sözlerle şartlandırıp, mallarını, savunmasız, korumasız, bilinçlenmemiş bu çocuklara satmak, onların buluşu değil mi? Bir, günahtır, diyen, bir, acıyan var mı? Tam tersine, çocukları kandırdık, malımızı sattık, reklamımız çok etkili oldu diye reklam şirketlerini ve grafikerlerini, yazarlarını, toplumun büyük dehaları, kahramanları diye onurlandırırlar!

Ne yapmış bu büyük sanatçılar, çocukları, bisküvi, sakız, çikolota, araba, oyun gibi malları satmak için kandırmışlar!. Bu insanlara büyük sanatçı ödüllerini veren onlar değil mi? Batı uygarlığının düzeni bu.

Bunun neresinde eşitlik, adalet, ahlak var. Bugün başta İndependent, Guardian gibi bağımsız gazetelerin dahi yaşama şansı kalmadı. Mutlaka bu köpek reklamcıların emrine girmek, reklamlarını yayınlamak zorundalar. Ve bu reklam kitlesinin zekasına uygun, ucuz, sabun köpüğü, bomboş gazeteler çıkartmak zorundalar. Uygarlığın tek bir aydını, bir kurumu çıkıp, bu vahşi gelişmeye dur, diyemiyor. Reklamcıların emrine girmeden gazeteci, yazar olunamıyor. Hani demokrasi. Hani başkalarının düşünce hakkı. Hani ötekiler. Hani altta kalanların hakkı. Hani, sesini duyuramayanların acıları. Hani, ahlak, hani hukuk? Uygarlığın geldiği şu vahşi dönemece bakın. Kırk yıl odasından çıkmadan, tarih, sosyoloji, felsefe çalışmış büyük bir aydın, filozof, fikirlerini topluma söylemek için bu sakız ve bisküvi reklamlarını düzenleyen şirketlerin adamı, emrinde olmak zorunda. Bu reklam kumpanyaları, aynen kendi zekasında liderler üretmekte gecikmiyor, Bushlar, Berlusconiler, burdan doğuyor!..

Parababalarının mutlak egemenliğine girmeyen, yazar, aydın, akademisyen, sanatçı olamıyor! Parababalarının mutlak egemenliğine giren boş kafalı yazarlar, onuru-bilgisiyle yazıp çizenleri küçümseyen bir gülümsemeyle geçiştirme hakkına sahip oluyor. Soylular, küçük görme eğilimi taşır, bu boş kafalı bönler, şöhretleriyle, soyluluk ünvanları aldı. Şimdi, batının akademilerinde, köşelerinde, gazetelerinde bizim Mehmet Barlas türü yüzlercesi yeni bir sınıf oluşturuyor, mankafalılar, bönler, taş kafalılar. Parababalarının imkanlarıyla soyluluk ünvanları almış gibi, durmaksızın gerçek yazar ve aydınları küçük görüp, keyiften çatlarlar. Bu bön kafalılar, parababalarının kucağına oturmayanları, kıskanç, haset içinde, ezik insanlar diye tanımlamaktan yorulmaz. Şu koca batı uygarlığı, bu bön suratlıların oyuncağı oldu, helal olsun, tepe tepe kullanıyorlar!

Kendi boş gazete ve dergiler ve TV'lerinde yayınlanmayan herşeyi değersiz kabul ederler, birşeyin bilgi olarak, sanat olarak, bir düşünce zevki olarak değerli hale gelmesinin tek şartı parababalarının gazete ve dergilerinde yazılmış olmasıdır. Bu, Doğan Hızlan türü insanlar, medyanın parababalarının tekeline geçmesini sağlamadı mı? Ama batının insanlık ve dünyamız için çok büyük filozofları varmış, üniversiteleri varmış. Nerdeymişler, bu vahşi işgal karşısında sus-pus oturmaktan bu bönlerle çene çalmaktan başka ne iş yaparlar. İşkembelerini, küçücük çocukları, savunmasız insanları kandırarak, yalan söyleyerek, köpeklik yaparak doyururlar. Doğu'da kan gövdeyi götürüyor, onlar, parababalarının öküzleri gibi gece gündüz, insanlığa karşı, dünyaya karşı, hepimize karşı, düşünceye karşı merhamete, ahlaka, şefkate karşı sabah akşam vahşilerle kolkola kılıç sallıyor.

Batı uygarlığının parababaları ve bu bönlerin ellerine geçmesine batı dışı toplumlar, azgelişmiş toplumlar, üçüncü dünya ülkeleri, yani, bizler mi icad ettik.Yarattıkları ve ürettikleri tüm bilimi, bu bön ve taş kafalıların tekeline bizler mi verdik. Aydınlığı, insan haklarını, hukuku, parababalarının ve bu taşkafalıların emrine veren ve bununla vahşi bir dünya imparatorluğu kuran, bizler miyiz? Çocuk demedi, ülke demedi, atom bombası demedi, nükleer bomba demedi, yaktı, yıktı, yoketti ve bu mankafalarla büyük bir medya imparatorluğu inşaa ettiler. Hani demokrasinin güçler ayrımı, hani üniversitelerin eleştirisi, hani muhalifler, hani bilimsel şüphe, hani karşı fikir üretenler, hani toplumsal dengenin diğer ayakları, hani dünyanın bu et kafalılar tarafından işgaline dur diyecekler, hani hukuk!

Koca yerküre, parababalarının cansıkıcı bir kulübüne, kendi aralarında seks partisine döndü. Bakın şuraya. Futbol kulüplerini birer birer parababaları satın alıyor. Futbolcular da çoktan markalara dönüştü. Beckham daha satılmadan altı ay öncesinden CNN'de haber üstüne haber, sonra anlaşıldı, reklam şirketlerinin becerikli, kurnaz uzmanlarıyla futbol, tümüyle şirketlerin, markaların egemenliğine girdi. Futbol dediğimiz bu dünya oyununun da böylelikle beş-on senesi kaldı. Tadı, tuzu, heyecanı, coşkusu, ruhu, istediğiniz kadar çabalayın, can çekişiyor. Üç-dört takımın pahalı ve marka futbolcularıyla durmaksızın bütün kupaları toplamasına ne kadar tahammül edilecek!

Bir oyun olarak, diziler, sinema, tiyatro, resim, vs. parababalarının egemenliğine girdi. Hangi filmleri izliyor, hangi oyunlara gidiyorsunuz. Ya da yetmiş TV içinde, medya patronlarının ihaleler kapmış, bankaları soymuş, Türkiye'nin baş gündemini oluşturmuş bu isimlerin, yüzlerce dizi, şov, komedi de bir kuklasını, taklidini, esprisine şahid oldunuz mu? Bu faşizmdir. Mutlak iktidar. Kendilerine dair tek eleştirel cümleye izin vermezler. Yönetmenleri, köşeyazarları, gestapolar!.

Bir oyun nedir ki, kendi halimizle, kendi derdimizi, aşkımızı anlatan bir oyun oynasak. İnsanoğlunun, tarihini bildiği günden beri oynanır, oyun. Çin oyunlarında, Anadolu'nun köylerinde, ortaoyunlarda, dünya sinemalarında, Avrupa'nın şöhretli tiyatro sahnelerinde... Nedir oyun? Birbirimize bir hikaye anlatırız, eğlenir, güler, düşünür, oyalanır, dersler çıkartırız. Tarihin her kültüründe her ikliminde yaşamış bu oyunları bugün oynayamıyoruz.

Oyunun sırrı, büyüsü hala çözülemiyor, insan zihni, beyni, idraki, rüyası, hafızası, düşünce şekli, neyse, hala bir sır, öyle ki, biri bir hikaye anlatmasın hemen içine girer, kilitlenir. Oyun olduğunu bile bile.. Bir numaradır, uydurmadır, taklitdir bile bile, kanarız anlatana. İnsanoğlu hangi coğrafyada hangi kültürde yaşarsa yaşasın anlatılan hikayeye kanıyor, kapılıyor, içine giriyor. Nedir sırrı? Film başlar başlamaz, üç saniye içinde hayallerimiz kendi kontrolümüzden çıkıp, perdenin içine, derinlerine sızıyor.

Oyunun bu büyüsünden kimler yararlanmak istemedi, kilise oyuncu kadroları kurdu, propagandasını yaptırdı, krallar sarayına aldı, devletler büyük profesyonel tiyatrolar kurdu. Devlet, sinema, tiyatroyu kontrol altına aldı. Yasakladı, yönetti, yönetmelik getirdi. Yüzlerce yıl, oyuncuların dili, üslubu, karakterleri tartışıldı. İnsanlar sahnede anlatılanlara neden kanıyor? Oyun, bu inanılmaz gücünü nerden alıyor?

Tiyatro tarihini iyice okuyun, her zaman, her şekilde, halk kendi tiyatrosunu kurmayı bildi. Devletten uzakta, profesyonel kadroları, yönetmelikleri dışında, varoşlarda ya da eski bir han içinde ya da çarşı ortasında üç-beş oyuncu oyunlarını oynayarak halkı eğlendirdi, eleştirdi, kendi acısını anlattı.. Ne kadar acaip, Şekspir gibi dünya çapında mükemmel metinlere rağmen, her ülkede en çok doğaçlama, tuluat türleri çok sevildi. Doğal olan, sanatçılar baştacı edildi. Kral oldular, cimri, uşak, ağa, asker, palyaço oldular, binlerce yıl... Herşey değişti, oyun değişmedi. İnsanlığın hala en büyük bilgesi. En büyük hazinesi! Kültürler, uygarlıklar, halklar, sokaklar, aileler oyunla yaşadı, yerküremizin tarihi, kültürü "oyunla" kuruldu.

İşte her sabah TV'yi açın yüzlerce çizgi film, akşam TV'yi açın yüzlerce değişik dizi. Dünyada deprem, savaş ne olursa olsun, insanlar herşeyden vazgeçip karşısına kuruluyor, hala. Nedir oyun? Bir hikaye!..

Aşağılık insanları, kralları, yalancıları, ayna gibi orda görürüz, düzgün konuşmayı, laf cambazlarını, soytarıları, bir merasimde, cenazede, aile içinde, sınıfta, sevgiliyle başbaşa, annemizle, sokağımızla, komşumuzla, içimizle, ruhumuzla, ülkemizle, nasıl davranacağımızı, ne yapacağımızı, soylu hareketlerle, jestlerimizi, mimiklerimizi nasıl kullanacağımızı yüzlerce yıl oyunlarla öğrendik.

Bugün dünyanın her gelişmiş ülkesinden tek bir film gelse, yılın her haftası güzel bir sinema, tiyatro heyecanı yaşarız. Ama gelemiyor? Neden? Hollywood ve benzerleri, parababalarıyla bütün yolları tuttu. Çocuklarımızı elimizden alıp, benim oyunumu seyredecek diye reklam üstüne reklam. Tutturmuşlar, bizimkileri, benim dediğim sanatçıları izleyeceksin, diyorlar. Çocuklarimızı onların elinden kurtarmamız imkansız. Parababaları, devlet, editörler, istedikleri orospulardan sanatçı yapıp gece gündüz çocukların beynini yıkıyor, kendileri gibi yapmaya çalışıyor.

Bunu kim durduracak? Halkın neşesini, kültürünü, eğlencesini, parababaları neden elimizden aldı. Neden bizim oyunlarımızı oynamıyorlar. Kendi egemenliklerine girmeyenlerin oyunlarını neden oynatmıyorlar! Faşist imparatorluk. Çocuklarımızın beynini çalıyorlar. Çocukların beyinlerini yıkayan, şartlandıran, köpekleştiren imparatorluk! Herkesin hikayesini çalıp, bütün oyunları kendi marka ve kendi isim ve kendi hırsları etrafında oynamak istiyorlar.

Halkın ve soylu yazarların oyunlarına yüzlerce yıl yasak koydular... Ancak halk, her defasında, ihtilallerden sonra dahi oyununu oynamayı başardı. Bugün ise halkın bu şansı kalmadı. Bu reklam sahipleri ve parababalarından izin almadan tek film çevirmek, bir dizi çekmek, mümkün değil. İstiyorlar ki bütün oyunlar sadece "oyalasın", sadece "reklam markalarını övsün", sadece "siyasetlerini desteklesin", başkasına asla izin yok. Bizler, yüzbinlerce yıldır ne güzel oynuyorduk kendi aramızda oyunlarımızı! Biz mi oyunları iptal ettik, biz mi oyunlarımızı parababalarına sattık.. Artık batı uygarlığı, çocuklarının hayallerini, dününü, ahlakını, vicdanını, aşkını, sevgisini, oturma biçimini, çalışma şeklini, akla gelecek herşeyini reklamlarıyla, parababalarıyla bu vahşilere teslim etmiş durumda!

Bu, insan soyunun değil ama, insan beyninin, rüyasının, düşüncesinin kıyameti. Bu kıyameti bize hazırlayan, batı uygarlığı!

Çünkü, batı uygarlığının kafası basmıyor. Milyonlarca bilimadamı, sanatçı, üçbeş tane zenginin köpeği olabiliyorsa, o bilimin hiçbir faydası yok, ya da o bilimin kökekinde arızalar var, demektir. Bu nasıl bilimadamlığı ki, birkaç zengin parababası hepsinin asaletini, kültürünü, ahlakını satın alacak ve seslerini çıkartmayacaklar!

Bati uygarlığını yüceltmiş bu bilimadamları, aynı uygarlığın felsefesiyle kilitlenmiş durumdalar, kendi kendilerini öldürüp, tarihten siliyorlar..

Bakın, bu bilimadamları yüzlerce kitap da, uygarlığın doğuşu olarak "tekniği" gösteriyor. Yani ilk insanın oyduğu, küçük taş bıçakları. Hatta ileri gidip, insan beyninin dahi, bu taş bıçaklar gibi çalışarak geliştiğini söylüyorlar. İsviçre çakısı modeli insan beyni, çok işlevli, çok parçalı bu bıçağın fonksiyonları gibi gelişti. Taşı oymayı öğrendi, bu oymayı geliştirip, bir kemiği önce parçalamak, sonra kemik iliğini çıkartmak için içine girdi, sinirleri ip gibi kullandı, boynuzları kullandı, işlevlerini artırarak, işte bu işlevlerin gelişmesine paralel insan beyni gelişti. İddia bu... İddia değil, bilimleri bu.

Neden ısrarla, uygarlığın teknikle, yani, taşın, ok, bıçak gibi oyularak başladığında inat ediyorlar. Çünkü, günümüz teknolojisi bugünkü uygarlığın motoru, kalbi, mucizesi diye göstermek istiyorlar...

Biz de akıl yürütelim. Mağarasına çekilmiş insanlar, birbirlerine işaretle, duvar resimleriyle birşeyler anlatıyorlardı, şüphesiz. Bir hikaye.. Diyelim o günkü avın büyüklüğünü, diyelim hayvanın ne kadar korkunç olduğunu, diyelim, hayvanın etrafını nasıl sardıklarını, mızraklarla nasıl avladıklarını.. İşte, birbirinden çok uzakta, Avrupa, Afrika ve Anadolu'da mağara resimlerinde aynı boğalar, aynı av sahneleri... Burdan çıkartacağımız fikir şudur, insanlar, birbirlerine birşeyler anlatıyorlardı!..

Soğuk kış gecelerinde, birbirlerine sarılmış ilkel anne, çocuk, amca kim varsa o mağarada, birbirlerine önce hikayeler anlattılar. Resimle, mimikle, işaretle, taklitle anlattılar. Muhtemeldir ki hayvanları taklit ettiler, muhtemeldir ki, hayvanların seslerini taklit ettiler..

Binbir gece hikayelerine, sinemalara, Şekspir'e, bizim ortaoyuncularımıza kadar gelişen kültürlerde olduğu gibi, "taklit", "ses", mimiklerle, oyunculuk denediler. Şimdi soralım, insan beyninin gelişimi teknik mi, yoksa, annenin, babanın, çocukların, kabilenin kendi aralarında birbirlerine anlattıkları hikayeler mi? Bir "teknik", bir alet, bulmuşlarsa, bunu "oyunla" buldular, kendi aralarında oynayarak, deneyerek... Yani, beyinleri teknikle değil, tekniği bulan beyinleri "oyunla" gelişti...

İnsan beyninin, oyduğu bıçaksı aletlerle geliştiğini kesin bir inanç haline getiren bilimadamları, bu filozofik tartışmaya, çocuk bakıcılarını, pedagogları dahi dahil ettiler. Şöyle ki, bebek gelişiminde aletlerin işlevini ispatlamak için. Çocuk beyni, gerçekten oyuncaklarla mı gelişir? Yoksa, bebekler oyun oynamak mı ister, oynaya oynaya mı aletlerin dilini çözer!.. Aletlerin kendisi mi çocuğu geliştirir, yoksa, çocuğun oyun oynama güdüsü mü, aletleri geliştirir?

Bu gülünç tartışmayı budaklandırmak istemiyorum, insan beyninin gelişimi, uygarlığın başlangıcı, oyun'dur. İnsanlığın beynini, teknikle, bıçakla, okla, balta yaparak geliştirdiğini söyleyenler, bugün herşeyi parayla alıyor, teknik icadlarla yaşıyor, tekniğe tapıyorlar... Uygarlığı, sayılarla ölçüyor, halkları gözü kapalı kıyımdan geçiriyorlar...

Oysa, benim aklım koskoca ülkeleri imha edenleri almıyor. Ve benim aklım, hikayesini dinlediğimiz insanları asla öldüremeyeceğimizi söylüyor.

Olur ya, eğlencesini, oyununu, şiirini dinlediğiniz insanlara merhamet duyarsınız. Bize, hayatı, uygarlığı bu yüzden, markalarla, sayılarla, icadlarla anlatıyorlar, herşeyin başı sonu teknoloji deyip, oyunu, hikayeyi, sinemayı, tiyatroyu küçümseyip, ya dışlıyorlar, ya tekellerine alıyor, bizim oyunlarımıza müsaade etmiyorlar.

Bu yüzden, piyasa, sayı, icad, bıçak, silah, nükleerle, zekaları gelişmiş bu parababaları, siyasetçileri, bizlerin hikayelerini dinlemeye pek istekli değiller. Olur ya, onlar da insan evladıdır, birbirimizin hikayesini dinler aşka gelirler. Bu yüzden seyretmez, dinlemez, okumaz, bakmaz, gazetesine almaz, TV'sinde göstermez.

Uygarlık, teknikle, bıçağın yontulmasıyla başladı diyenler, işte para ve şöhretin kurbanı, işte kuramadılar demokrasiyi... Uygarlık, birbirini dinleyen, birbirine eğlenceli, şakalı, felsefeli, hikayeler anlatanları, batıda ve doğuda, kovup, uzaklaştırıyor!

Şöyle bir ahlak yani, parası varsa yüzlerce yazarı satın alıyor, yüzlerce mankeni sıraya diziyor... Bunun adı "fuhuş", yani, zorbalık. Çünkü, parayla alıyorsun. Oysa, birlikte yatacağı kadının hikayesini bir dinlese... Belki fikri, düşüncesi değişir, ya da çok derinden aşık olur da merhamete gelir..

İşte böyle bir gelenek var. Kerhanelere giden insanlar, yüzlerce yıldır yatacakları kadınların hikayelerini dinler ve anlatırlar. Ve hayat kadınları da, müşterileri mutlaka bir hikaye ister diye kendi kafalarınca, kederli, felekli, of oflu, ah ahlı bir çok senaryo uydurup ezberler, düzüşme arası, anlatırlar...

Parayı basmışsın, karıyı yatırmışsın, daha ne hikayesini ister... Yap işini, çık, git... Bunun cevabını siz verin. Bakın, ülkemizde beşyüzün üstünde köşe yazan var. Bir tanesinin olsun köşesinde, acıklı, kederli, ezik, aman amanlı bir özgeçmiş hikayesini anlattığını, duydunuz gördünüz mü?

Onlar da bizim gibi bu halkın içinde büyümediler mi, onların da iskarpinleri delik değil miydi, aşkları onları küçümseyip terketmedi mi, bir tanecik hikayeleri olmadı mı, ezik, acılı.. Neden anlatmazlar.. Aksine, kendinden emin, mutlu, trend, sağlıklı, gürbüz, kendileriyle barış içinde görünüm verirler.

Acıklı, kederli hikayeler anlatmazlar, çünkü ne olur ne olmaz, patronları merhamete gelir, düzmekten vazgeçer... Parayı basar patronları ama, yatmadan çıkar!..

Ya da ne bileyim, bir gün yolunuz Kuzey Kutbu'na düşerse, yanınızda haplar, şırıngalar, buz kesici testereler götürmeyin. Beyaz ayıları görürseniz, onlarla, oynayın!..

Bütün okyanusların balıkları, bütün dünyanın çocukları, bizden karınlarını merakla deşip çıkartacak neşterler değil, hepimizden oyun bekliyor!..

Yazımla pek ilişkisi yok ama, bu kadar oyun dedik, bir küçük hikaye anlatayım. Herkesin kendiyle oynadığı bir büyük hayat oyunu vardır... İlkel insanlar, düşmanları, hayvanları korkutmak için yüzlerine boya sürer. Vahşi hayvan kürkleri giyer, korkunç bir görünüm edinirler. Muhtemeldir ki, çok eski çağlarda mağaralarında insanlar, bin kiloluk boğaları avlamak için, onlar gibi vahşi, dev, korkunç görünmeye çalıştılar, kendilerini olduklarından çok büyük gösterdiler. Ancak, duvar resimlerinde, pek mütevazı ve gerçekçi davrandılar, boğa resminin yanına gerçeği çizdiler, çöp adam, çizgi adam gibi küçücük resimlerini yaptılar.

Kediler de öyledir, üstlerine gidin, bir kaplan gibi kabarıp, sırtını kambur gibi kaldıracak. Sokak külhanları da öyle, kollarını kabartır, kafasını horoz gibi öne düşürür, kartal gibi açılır... Eski ve yeni savaşçılar da öyle, kendilerini sert, acımasız göstermeye çalışırlar. İlkel bir güdüsü bu, insanın, zorda kalan, çaresiz kalan, düşmanı çok olan, kendini, kollarını, şeklini olduğundan korkunç gösterir.

Küçükken okul yolunda tipi bastırdı, kardan adam oldum. Okula vardığımda on-onbeş dakika geç kaldım, kapılar kapandı, almadılar. Diğer öğrencilerin hepsi arabayla gelmişti. Ben aynı tipide ağlaya zırlaya geri döndüm. Şimdi, anneme ne derim. Eve girdim. Mutfak, salondan bir perdeyle ayrılmış. Annem mutfakta, gölgesi perdeye kocaman bir dev gibi yansıyordu...

Orda aklıma geldi, bir dev olsaydım, okula üç adımda giderdim. Ertesi gün bir devi taklit ettim, kocaman adımlarla, okulu üç adımda alacakmış gibi. Yanımdan içi öğrenci dolu özel arabalar geçiyor. Kendileriyle yarıştığımı, onları geçmek istediğimi sanıyorlar. Hayır, kimseyi geçmek istemiyor, kimseyle de yarışta değilim. Ben, bir devi taklit ediyorum. Çünkü, kendimi tanıyorum, korkak, pısırık, çelimsiz bir çocuğum. Ama, düşman çok... Ömrüm boyu dev gibi yazarlar okudum, dev gibi romanlarını. Devcilik oynaya oynaya, dev yazarların gizli mağaralarına girdim. Gittim, baktım. Sakladıkları o mağaralarda, hepsi benim gibi korkak, çelimsiz, zayıf adamlarmış. Ama hepsi benim gibi bir devi taklit etmişler... Bakıyorum onların resimlerine, kendi resimlerine, sert, öfkeli, korkusuz, çatık pozlar vermişiz... Yoksa bu borsa rakamları karşısında, bu nükleer bombalar karşısında senin, benim, gücü nedir ki?. Bir hiç!.. Hayır, asla, ben bir devim, dev gibi bir yazarım...

nihatg@leman.com.tr

LeMan
SAYI: 620
26 EYLÜL 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
• **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
• **Yazıişleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • M. ÖZKANOĞLU • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0.212.292 44 91• **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Fax:** 0212.245 38 06 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Eve dönüş

Ender Özkahraman

enderoz@leman.com.tr

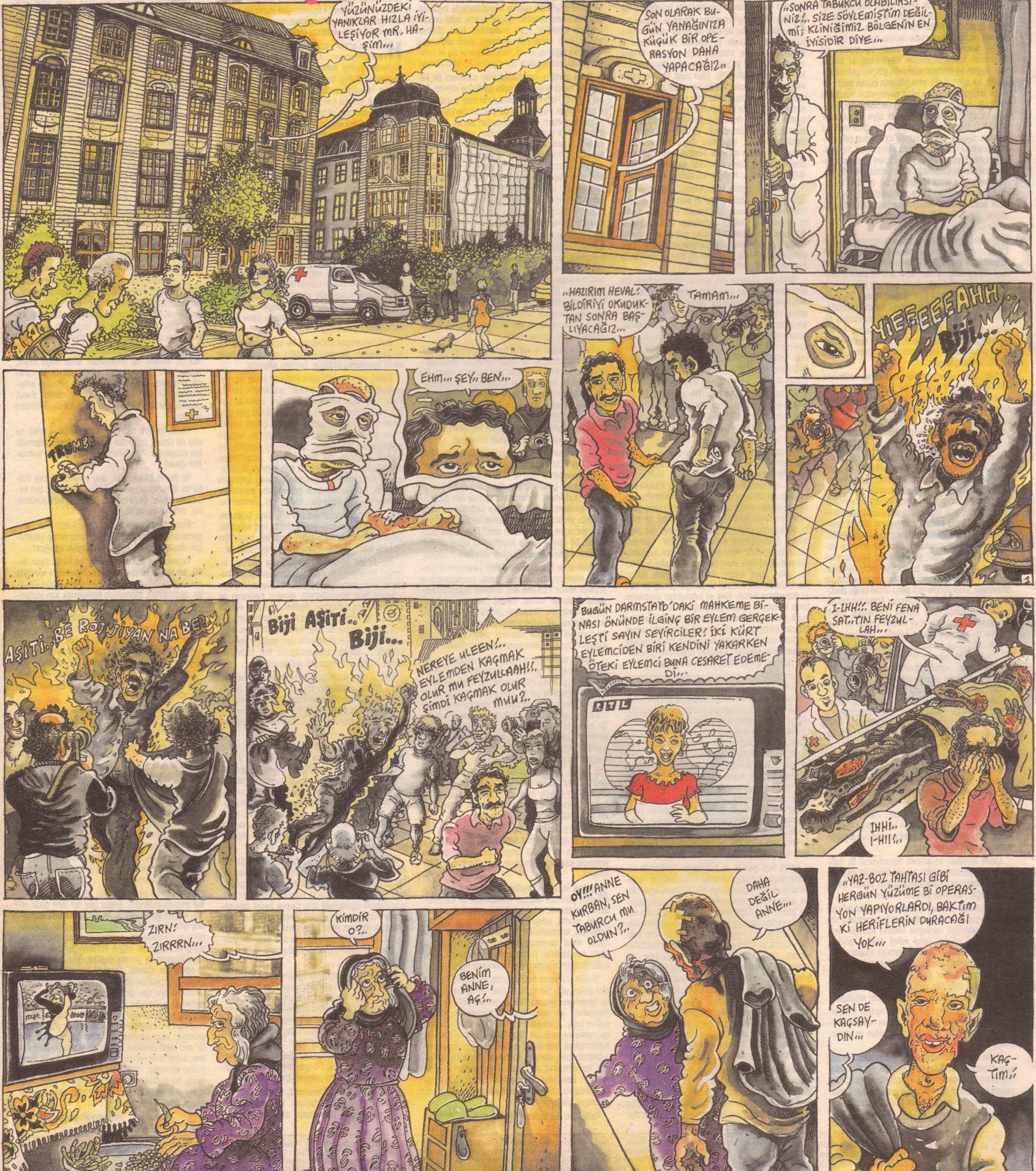
YÜZÜNÜZDEKİ YANIKLAR HIZLA İYİLEŞİYOR MR. HAŞİM...
SON OLARAK BUGÜN YANAĞINIZA KÜÇÜK BİR OPERASYON DAHA YAPACAĞIZ..
..SONRA TABURCU OLABİLİRSİNİZ!.. SİZE SÖYLEMİŞTİM DEĞİL Mİ; KLİNİĞİMİZ BÖLGENİN EN İYİSİDİR DİYE...
TRUMB!
EHM... ŞEY.. BEN...
..HAZIRIM HEVAL: BİLDİRİYİ OKUDUKTAN SONRA BAŞLIYACAĞIZ...
TAMAM...
YIEEEEEAHH..
Biji...
AŞİTİ.. BE ROJ JİYAN NA BE..
Biji AŞİTİ.. Biji...
NEREYE ULEEN!.. EYLEMDEN KAÇMAK OLUR MU FEYZULLAAH!!. OLUR MU ŞİMDİ KAÇMAK OLUR MUU?..
BUGÜN DARMSTADT'DAKİ MAHKEME BİNASI ÖNÜNDE İLGİNÇ BİR EYLEM GERÇEKLEŞTİ SAYIN SEYİRCİLER! İKİ KÜRT EYLEMCİDEN BİRİ KENDİNİ YAKARKEN ÖTEKİ EYLEMCİ BUNA CESARET EDEMEDİ...
RTL
I-IHH!!. BENİ FENA SAT..TIN FEYZULLAH...
IHHİ.. I-HII!..
ZIRN! ZIRRRN...
KİMDİR O?..
BENİM ANNE, AÇ!..
OY!!! ANNE KURBAN, SEN TABURCU MU OLDUN?..
DAHA DEĞİL ANNE...
..YAZ-BOZ TAHTASI GİBİ HERGÜN YÜZÜME Bİ OPERASYON YAPIYORLARDI, BAKTIM Kİ HERİFLERİN DURACAĞI YOK...
SEN DE KAÇSAYDIN...
KAÇTIM!.
1